LXX

This document began as a search for an electronic version of the LXX. I found there were plenty of resources available, but most displayed only a chapter at a time. Having not found what I was looking for, I decided to compile a complete version for myself.

The Septuagint is now freely distributed in its entirety as an electronic document. The text is compiled from the morphologically aligned Septuagint based at the University of Pennsylvania and is available in its original form at:

http://ccat.sas.upenn.edu/gopher/text/religion/biblical/lxxmorph/

Some errors are possible since considerable transformation was needed to produce the Greek typeset. If you find any errors, please let me know. While this document does not contain diacritical marks, I hope to produce one this year. Should you reproduce any portion of this document, you should familiarize yourself with the copyright information that is available at the above internet location.

Jeff Zizz http://www.jeffzizz.com/ mail@jeffzizz.com January 31, 2007 CONTENTS

Contents

Genesis	1
Exodus	72
Leviticus	128
Numbers	171
Deuteronomy	229
Joshua	280
Judges	314
Ruth	350
1 Samuel	355
2 Samuel	400
1 Kings	439
2 Kings	485
1 Chronicles	527
2 Chronicles	564
Ezra	613
Nehemiah	634
Esther	665
Job	679
Psalms	712
Proverbs	801

CONTENTS	LXX
Ecclesiastes	830
Song of Solomon	841
Isaiah	847
Jeremiah	911
Lamentations	978
Ezekiel	985
Daniel	1051
Hosea	1072
Jœl	1082
Amos	1086
Obadiah	1094
Jonah	1096
Micah	1099
Nahum	1105
Habakkuk	1108
Zephaniah	1111
Haggai	1115
Zechariah	1118
Malachi	1130

Genesis

Chapter 1

1 εν αρχη εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην 2 η δε γη ην αορατος και ακατασκευαστος και σκοτος επανω της αβυσσου και πνευμα θεου επεφερετο επανω του υδατος 3 και ειπεν ο θεος γενηθητω φως και εγενετο φως 4 και ειδεν ο θεος το φως οτι καλον και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σχοτους 5 και εκαλεσεν ο θεος το φως ημεραν και το σκοτος εκαλεσεν νυχτα και εγένετο εσπέρα και έγενετο πρωι ημέρα μια 6 και είπεν ο θέος γενήθητω στερεωμα εν μεσω του υδατος και εστω διαχωριζον ανα μεσον υδατος και υδατος και εγενετο ουτως 7 και εποιησεν ο θεος το στερεωμα και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του υδατος ο ην υποκατω του στερεωματος και ανα μεσον του υδατος του επανω του στερεωματος 8 και εκαλέσεν ο θέος το στερέωμα ουρανον και ειδεν ο θεος οτι καλον και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα δευτερα 9 και ειπεν ο θεος συναχθητω το υδωρ το υποχατω του ουρανου εις συναγωγην μιαν και οφθητω η ξηρα και εγένετο ουτως και συνηχθη το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις τας συναγωγας αυτων και ωφθη η ξηρα 10 και εκαλέσεν ο θέος την ξηραν γην και τα συστηματα των υδατων εκαλεσεν θαλασσας και ειδεν ο θεος οτι καλον 11 και είπεν ο θέος βλαστήσατω η γη βοτανήν χορτού σπείρον σπέρμα κατα γενος και καθ΄ ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και εγενετο ουτως 12 και εξηνεγκεν η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ΄ ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και είδεν ο θέος οτι καλον 13 και έγενετο έσπερα και έγενετο πρωι ημέρα τριτή 14 και είπεν ο θέος γενηθητωσαν φωστηρές εν τω στερέωματι του ουράνου είς φαυσιν της γης του διαχωριζειν ανα μεσον της ημερας και ανα μεσον της νυκτος και εστωσαν εις σημεια και εις καιρους και εις ημέρας και εις ενιαυτους 15 και εστωσαν εις φαυσιν εν τω στερεωματι του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης και εγενετο ουτως 16 και εποιησεν ο θεος τους δυο φωστηρας τους μεγαλους τον φωστηρα τον μεγαν εις αρχας της ημερας και τον φωστηρα τον ελασσω εις αρχας της νυχτος και τους αστερας 17 και εθετο αυτους ο θεος εν τω στερεωματι του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης 18 και αρχειν της ημερας και της νυκτος και διαχωριζειν ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και ειδεν ο θεος οτι καλον 19 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τεταρτη 20 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω τα υδατα ερπετα ψυχων ζωσων και πετεινα πετομενα επι της γης κατα το στερεωμα του ουρανου και εγένετο ουτώς 21 και εποίησεν ο θέος τα κητη τα μεγαλα και πασαν ψυχην ζωων ερπετων α εξηγαγεν τα υδατα κατα

γενη αυτων και παν πετεινον πτερωτον κατα γενος και ειδεν ο θεος οτι καλα 22 και ηυλογησεν αυτα ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε τα υδατα εν ταις θαλασσαις και τα πετεινα πληθυνεσθωσαν επι της γης 23 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα πεμπτη 24 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω η γη ψυχην ζωσαν κατα γενος τετραποδα και ερπετα και θηρια της γης κατα γενος και εγένετο ουτως 25 και εποιήσεν ο θέος τα θηρία της γης κατά γένος και τα κτηνη κατα γενος και παντα τα ερπετα της γης κατα γενος αυτων και ειδεν ο θεος οτι χαλα 26 χαι ειπεν ο θεος ποιησωμεν ανθρωπον χατ΄ ειχονα ημετεραν και καθ΄ ομοιωσιν και αρχετωσαν των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης 27 και εποιησεν ο θεος τον ανθρωπον κατ΄ εικονα θεου εποιησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους 28 και ηυλογησεν αυτους ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσατε αυτης και αρχετε των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινών του ουρανου και παντων των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης 29 και ειπεν ο θεος ιδου δεδωκα υμιν παν χορτον σποριμον σπειρον σπερμα ο εστιν επανω πασης της γης και παν ξυλον ο εχει εν εαυτω καρπον σπερματος σποριμου υμιν εσται εις βρωσιν 30 και πασι τοις θηριοις της γης και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και παντι ερπετω τω ερποντι επι της γης ο εχει εν εαυτω ψυχην ζωης παντα χορτον χλωρον εις βρωσιν και εγενετο ουτως 31 και ειδεν ο θεος τα παντα οσα εποιησεν και ιδου καλα λιαν και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα εχτη

Chapter 2

1 και συνετελεσθησαν ο ουρανος και η γη και πας ο κοσμος αυτων 2 και συνετελεσεν ο θεος εν τη ημέρα τη έκτη τα έργα αυτου α εποιησέν και κατέπαυσεν τη ημέρα τη έβδομη απο παντών των έργων αυτου ων εποιησέν 3 και ηυλογήσεν ο θέος την ημέραν την έβδομην και ηγιασέν αυτην ότι εν αυτη κατέπαυσεν απο παντών των έργων αυτου ων ηρξατό ο θέος ποιησαι 4 αυτη η βιβλός γενέσεως ουρανού και γης ότε έγενετο η ημέρα εποιησέν ο θέος τον ουρανού και την γην 5 και παν χλώρου αγρού πρό του γενέσθαι έπι της γης και παντά χορτού αγρού πρό του ανατείλαι ου γαρ έβρεξεν ο θέος έπι την γην και ανθρώπος ουκ ην έργαζεσθαι την γην 6 πηγη δε ανέβαινεν έχ της γης και εποτίζεν παν το πρόσωπον της γης 7 και επλάσεν ο θέος τον ανθρώπον χουν από της γης και ενέφυσησέν εις το πρόσωπον αυτού πυόην ζώης και έγενετο ο ανθρώπος εις ψύχην ζώσαν 8 και έφυτευσέν χυρίος ο θέος παραδείσον εν έδεμ κατά ανατόλας και έθετο έχει τον ανθρώπον ον επλάσεν 9 και έξανετείλεν ο θέος έτι έχ της γης παν ξύλον ωραίον εις ορασίν και

καλον εις βρωσιν και το ξυλον της ζωης εν μεσω τω παραδεισω και το ξυλον του ειδεναι γνωστον χαλου χαι πονηρου 10 ποταμος δε εχπορευεται εξ εδεμ ποτιζειν τον παραδεισον εχειθεν αφοριζεται εις τεσσαρας αρχας 11 ονομα τω ενι φισων ουτος ο χυχλων πασαν την γην ευίλατ έχει ου έστιν το χρυσιον 12 το δε χρυσιον της γης εχεινης χαλον χαι εχει εστιν ο ανθραξ χαι ο λιθος ο πρασινος 13 χαι ονομα τω ποταμω τω δευτερω γηων ουτος ο χυχλων πασαν την γην αιδιοπιας 14 και ο ποταμος ο τριτος τιγρις ουτος ο πορευομένος κατέναντι ασσυρίων ο δε ποταμος ο τεταρτος ουτος ευφρατης 15 και ελαβεν κυριος ο θεος τον ανθρωπον ον επλασεν και εθετο αυτον εν τω παραδεισω εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν 16 και ενετειλατο κυριος ο θεος τω αδαμ λεγων απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω βρωσει φαγή 17 απο δε του ξυλου του γινωσχειν χαλον χαι πονήρον ου φαγεσθε απ΄ αυτου η δ΄ αν ημερα φαγητε απ΄ αυτου θανατω αποθανεισθε 18 και ειπεν χυριος ο θεος ου χαλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον κατ΄ αυτον 19 και επλασεν ο θεος ετι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτα προς τον αδαμ ιδειν τι καλεσει αυτα και παν ο εαν εκαλεσεν αυτο αδαμ ψυχην ζωσαν τουτο ονομα αυτου 20 και εχαλεσεν αδαμ ονοματα πασιν τοις χτηνεσιν και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και πασι τοις θηριοις του αγρου τω δε αδαμ ουχ ευρεθη βοηθος ομοιος αυτω 21 και επεβαλεν ο θεος εκστασιν επι τον αδαμ και υπνωσεν και ελαβεν μιαν των πλευρων αυτου και ανεπληρωσεν σαρκα αντ' αυτης 22 και ωκοδομησεν κυριος ο θεος την πλευραν ην ελαβεν απο του αδαμ εις γυναικα και ηγαγεν αυτην προς τον αδαμ 23 και ειπεν αδαμ τουτο νυν οστουν εκ των οστεων μου και σαρξ εκ της σαρχος μου αυτη κληθησεται γυνη οτι εκ του ανδρος αυτης ελημφθη αυτη 24 ενεχεν τουτου χαταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου χαι την μητερα αυτου και προσχολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν 25 και ησαν οι δυο γυμνοι ο τε αδαμ και η γυνη αυτου και ουκ ησχυνοντο

Chapter 3

1 ο δε οφις ην φρονιμωτατος παντων των θηριων των επι της γης ων εποιησεν χυριος ο θεος και είπεν ο οφις τη γυναικί τι ότι είπεν ο θεος ου μη φαγητε από παντος ξύλου του εν τω παραδείσω 2 και είπεν η γυνη τω όφει από καρπου ξύλου του παραδείσου φαγομεθα 3 από δε καρπού του ξύλου ο έστιν εν μέσω του παραδείσου είπεν ο θεος ου φαγέσθε απ΄ αυτού ουδε μη αψησθε αυτού ινα μη απόθανητε 4 και είπεν ο όφις τη γυναικί ου θανατώ απόθανεισθε 5 ηδεί γαρ ο θεος ότι εν η αν ημέρα φαγητε απ΄ αυτού διανοιχθησούται ύμων οι όφθαλμοι και έσεσθε ως θεοι γινωσκούτες κάλου και πούηρου 6 και είδευ η γυνη ότι κάλου το ξύλου είς βρωσίν και ότι αρέστου τοις όφθαλμοις ίδειν και ωραίου

εστιν του χατανοησαι και λαβουσα του χαρπου αυτου εφαγεν και εδωχεν και τω ανδρι αυτης μετ΄ αυτης και εφαγον 7 και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι των δυο και εγνωσαν οτι γυμνοι ησαν και ερραψαν φυλλα συκης και εποιησαν εαυτοις περίζωματα 8 και ηκουσαν την φωνην χυρίου του θέου περιπατούντος εν τω παραδεισω το δειλινον και εκρυβησαν ο τε αδαμ και η γυνη αυτου απο προσωπου χυριου του θεου εν μεσω του ξυλου του παραδεισου 9 και εκαλεσεν χυριος ο θεος τον αδαμ και είπεν αυτω αδαμ που ει 10 και είπεν αυτω την φωνην σου ηκουσα περιπατουντος εν τω παραδεισω και εφοβηθην οτι γυμνος ειμι και εκρυβην 11 και ειπεν αυτω τις ανηγγειλεν σοι οτι γυμνος ει μη απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ' αυτου εφαγες 12 και ειπεν ο αδαμ η γυνη ην εδωχας μετ΄ εμου αυτη μοι εδωχεν απο του ξυλου χαι εφαγον 13 χαι ειπεν χυριος ο θεος τη γυναιχι τι τουτο εποιησας χαι ειπεν η γυνη ο οφις ηπατησεν με και εφαγον 14 και ειπεν κυριος ο θεος τω οφει οτι εποιησας τουτο επικαταρατος συ απο παντων των κτηνων και απο παντων των δηριων της γης επι τω στηθει σου και τη κοιλια πορευση και γην φαγη πασας τας ημερας της ζωης σου 15 και εχθραν θησω ανα μεσον σου και ανα μεσον της γυναικός και ανα μεσον του σπερματος σου και ανα μεσον του σπερματος αυτης αυτος σου τηρησει κεφαλην και συ τηρησεις αυτου πτερναν 16 και τη γυναικι ειπεν πληθυνων πληθυνω τας λυπας σου και τον στεναγμον σου εν λυπαις τεξη τεκνα και προς τον ανδρα σου η αποστροφη σου και αυτος σου κυριευσει 17 τω δε αδαμ ειπεν οτι ηκουσας της φωνης της γυναιχος σου και εφαγες απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ΄ αυτου επικαταρατος η γη εν τοις εργοις σου εν λυπαις φαγη αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου 18 ακανθας και τριβολους ανατελει σοι και φαγή τον χορτον του αγρου 19 εν ιδρωτι του προσωπου σου φαγή τον αρτον σου εως του αποστρεψαι σε εις την γην εξ ης ελημφθης οτι γη ει και εις γην απελευση 20 και εκαλεσεν αδαμ το ονομα της γυναικός αυτού ζωή ότι αυτή μητηρ παντων των ζωντων 21 και εποιησεν κυριος ο θεος τω αδαμ και τη γυναικι αυτου χιτωνας δερματινους και ενεδυσεν αυτους 22 και είπεν ο θεος ίδου αδαμ γεγονεν ως εις εξ ημων του γινωσκειν καλον και πονηρον και νυν μηποτε εκτεινη την χειρα και λαβη του ξυλου της ζωης και φαγη και ζησεται εις τον αιωνα 23 και εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος εκ του παραδεισου της τρυφης εργαζεσθαι την γην εξ ης ελημφθη 24 και εξεβαλεν τον αδαμ και κατωκισεν αυτον απεναντι του παραδεισου της τρυφης και εταξεν τα χερουβιμ και την φλογινην ρομφαιαν την στρεφομενην φυλασσειν την οδον του ξυλου της ζωης

Chapter 4

1 αδαμ δε εγνω ευαν την γυναιχα αυτου χαι συλλαβουσα ετέχεν τον χαιν χαι ειπεν εκτησαμην ανθρωπον δια του θεου 2 και προσεθηκεν τεκειν τον αδελφον αυτου τον αβελ και εγενετο αβελ ποιμην προβατων καιν δε ην εργαζομενος την γην 3 και εγενετο μεθ΄ ημερας ηνεγκεν καιν απο των καρπων της γης θυσιαν τω κυριω 4 και αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων αυτου και απο των στεατων αυτων και επειδεν ο θεος επι αβελ και επι τοις δωροις αυτου 5 επι δε καιν και επι ταις θυσιαις αυτου ου προσεσχεν και ελυπησεν τον καιν λιαν και συνεπεσεν τω προσωπω 6 και ειπεν κυριος ο θεος τω καιν ινα τι περιλυπος εγενου και ινα τι συνεπεσεν το προσωπον σου 7 ουκ εαν ορθως προσενεγκης ορθως δε μη διελης ημαρτες ησυχασον προς σε η αποστροφη αυτου και συ αρξεις αυτου 8 και ειπεν καιν προς αβελ τον αδελφον αυτου διελθωμεν εις το πεδιον και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω και ανεστη καιν επι αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινέν αυτον 9 και είπεν ο θέος προς καιν που εστιν αβελ ο αδελφος σου ο δε ειπεν ου γινωσκω μη φυλαξ του αδελφου μου ειμι εγω 10 και ειπεν ο δεος τι εποιησας φωνη αιματος του αδελφου σου βοα προς με εκ της γης 11 και νυν επικαταρατος συ απο της γης η εχανεν το στομα αυτης δεξασθαι το αιμα του αδελφου σου εχ της χειρος σου 12 οτι εργα την γην και ου προσθησει την ισχυν αυτης δουναι σοι στενων και τρεμων εση επι της γης 13 και ειπεν καιν προς τον κυριον μειζων η αιτια μου του αφεθηναι με 14 ει εχβαλλεις με σημέρον από προσωπού της γης και από του προσωπού σου χουβησομαι και εσομαι στενων και τρεμων επι της γης και εσται πας ο ευρισκων με αποχτενει με 15 χαι ειπεν αυτω χυριος ο θεος ουχ ουτως πας ο αποχτεινας καιν επτα εκδικουμενα παραλυσει και εθετο κυριος ο θεος σημειον τω καιν του μη ανελειν αυτον παντα τον ευρισχοντα αυτον 16 εξηλθεν δε χαιν απο προσωπου του θεου και ωκησεν εν γη ναιδ κατεναντι εδεμ 17 και εγνω καιν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετέκεν τον ένωχ και ην οικοδομών πολίν και επωνομάσεν την πολιν επι τω ονοματι του υιου αυτου ενωχ 18 εγενηθη δε τω ενωχ γαιδαδ και γαιδαδ εγεννησεν τον μαιηλ και μαιηλ εγεννησεν τον μαθουσαλα και μαθουσαλα εγεννήσεν τον λαμέχ 19 και ελαβέν εαυτώ λαμέχ δυο γυναικάς ονομά τη μια αδα και ονομα τη δευτερα σελλα 20 και ετεκεν αδα τον ιωβελ ουτος ην ο πατηρ οιχουντων εν σχηναις χτηνοτροφων 21 χαι ονομα τω αδελφω αυτου ιουβαλ ουτος ην ο χαταδείξας ψαλτηρίον χαι χιθαραν 22 σελλα δε ετέχεν χαι αυτή τον θοβέλ και ην σφυροκοπος χαλκευς χαλκου και σιδηρου αδελφη δε θοβελ νοεμα 23 ειπεν δε λαμεχ ταις εαυτου γυναιξιν αδα και σελλα ακουσατε μου της φωνης γυναιχες λαμεχ ενωτισασθε μου τους λογους οτι ανδρα απεχτεινα εις τραυμα εμοι και νεανισκον εις μωλωπα εμοι 24 οτι επτακις εκδεδικηται εκ καιν εκ δε λαμεχ

εβδομηχονταχις επτα 25 εγνω δε αδαμ ευαν την γυναιχα αυτου και συλλαβουσα ετέχεν υιον και επωνομάσεν το ονομά αυτου σηθ λεγουσα εξανέστησεν γαρ μοι ο θέος σπέρμα ετέρον αντι αβέλ ον απέχτεινεν καιν 26 και τω σηθ εγένετο υιος επωνομάσεν δε το ονομά αυτου ένως ουτος ηλπίσεν επιχαλείσθαι το ονομά χυριου του θέου

Chapter 5

1 αυτη η βιβλος γενεσεως ανθρωπων η ημερα εποιησεν ο θεος τον αδαμ κατ΄ ειχονα θεου εποιησεν αυτον 2 αρσεν χαι θηλυ εποιησεν αυτους χαι ευλογησεν αυτους και επωνομασεν το ονομα αυτων αδαμ η ημερα εποιησεν αυτους 3 εζησεν δε αδαμ διαχοσια χαι τριαχοντα ετη χαι εγεννησεν χατα την ιδεαν αυτου χαι κατα την εικονα αυτου και επωνομασέν το ονομα αυτου σηθ 4 εγένοντο δε αι ημεραι αδαμ μετα το γεννησαι αυτον τον σηθ επταχοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 5 και εγενοντο πασαι αι ημεραι αδαμ ας εζησεν εννακοσια και τριαχοντα ετη και απεθανεν 6 εζησεν δε σηθ διαχοσια και πεντε ετη και εγεννησεν τον ενως 7 και εζησεν σηθ μετα το γεννησαι αυτον τον ενως επτακοσια και επτα ετη χαι εγεννησεν υιους χαι θυγατερας 8 χαι εγενοντο πασαι αι ημεραι σηθ ενναχοσια και δωδεκα ετη και απεθανεν 9 και εζησεν ενως εκατον ενενηκοντα ετη και εγεννήσεν τον καιναν 10 και εζήσεν ενως μετα το γεννήσαι αυτον τον καιναν επταχοσια και δεκα πεντε ετη και εγεννήσεν υιους και θυγατερας 11 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενως ενναχοσια χαι πεντε ετη χαι απεθανεν 12 χαι εζησεν χαιναν εκατον εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον μαλελεηλ 13 και εζησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον μαλελεηλ επταχοσια και τεσσαραχοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 14 και εγενοντο πασαι αι ημεραι καιναν εννακοσια και δεκα ετη και απεθανεν 15 και εζησεν μαλελεηλ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον ιαρεδ 16 και εζησεν μαλελεηλ μετα το γεννησαι αυτον τον ιαρεδ επταχοσια και τριαχοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 17 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαλελεηλ οχταχοσια και ενενηκοντα πεντε ετη και απεθανεν 18 και εζησεν ιαρεδ εκατον και εξηκοντα δυο ετη και εγεννησεν τον ενωχ 19 και εζησεν ιαρεδ μετα το γεννησαι αυτον τον ενωχ οχταχοσια ετη χαι εγεννησεν υιους και θυγατερας 20 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ιαρεδ εννακοσια και εξηκοντα δυο ετη και απεθανεν 21 και εζησεν ενωχ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον μαθουσαλα 22 ευηρεστησεν δε ενωχ τω θεω μετα το γεννησαι αυτον τον μαθουσαλα διαχοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 23 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενωχ τριακοσια εξηκοντα πεντε ετη 24 και ευηρεστησεν ενωχ τω θεω και ουχ ηυρισκετο οτι μετεθηκεν αυτον ο θεος 25 και εζησεν μαθουσαλα εκατον και εξηκοντα επτα ετη και εγεννησεν τον λαμεχ 26 και εζησεν μαθουσαλα

μετα το γεννησαι αυτον τον λαμεχ οχταχοσια δυο ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 27 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαθουσαλα ας εζησεν ενναχοσια και εξηχοντα εννεα ετη και απεθανεν 28 και εζησεν λαμεχ εκατον ογδοηκοντα οχτω ετη και εγεννησεν υιον 29 και επωνομασεν το ονομα αυτου νωε λεγων ουτος διαναπαυσει ημας απο των εργων ημων και απο των λυπων των χειρων ημων και απο της γης ης κατηρασατο χυρίος ο θέος 30 και εζησεν λαμέχ μετα το γεννησαι αυτον τον νωε πενταχοσια και εξηχοντα πέντε ετη και εγέννησεν υίους και θυγατέρας 31 και εγένοντο πασαι αι ημέραι λαμέχ επταχοσία και πέντηκοντα τρία ετη και απέθανεν 32 και ην νωε ετων πενταχοσίων και εγέννησεν νωε τρείς υίους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ

Chapter 6

1 και εγενετο ηνικα ηρξαντο οι ανθρωποι πολλοι γινεσθαι επι της γης και θυγατερες εγενηθησαν αυτοις 2 ιδοντες δε οι υιοι του θεου τας θυγατερας των ανθρωπων οτι καλαι εισιν ελαβον εαυτοις γυναικας απο πασων ων εξελεξαντο 3 και ειπεν κυριος ο θεος ου μη καταμεινη το πνευμα μου εν τοις ανθρωποις τουτοις εις τον αιωνα δια το ειναι αυτους σαρχας εσονται δε αι ημεραι αυτων εκατον εικοσι ετη 4 οι δε γιγαντες ησαν επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις και μετ΄ εχεινο ως αν εισεπορευοντο οι υιοι του θεου προς τας θυγατερας των ανθρωπων και εγεννωσαν εαυτοις εκεινοι ησαν οι γιγαντες οι απ' αιωνος οι ανθρωποι οι ονομαστοι 5 ιδων δε χυριος ο θεος οτι επληθυνθησαν αι χαχιαι των ανθρωπων επι της γης και πας τις διανοειται εν τη καρδια αυτου επιμελως επι τα πονηρα πασας τας ημερας 6 και ενεθυμηθη ο θεος οτι εποιησεν τον ανθρωπον επι της γης και διενοηθη 7 και ειπεν ο θεος απαλειψω τον ανθρωπον ον εποιησα απο προσωπου της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και απο ερπετων εως των πετεινων του ουρανου οτι εθυμωθην οτι εποιησα αυτους 8 νωε δε ευρεν χαριν εναντιον χυριού του θέου 9 αυταί δε αι γενέσεις νώε νώε ανθρώπος διχαίος τέλειος ων εν τη γενεα αυτου τω θεω ευηρεστησεν νωε 10 εγεννησεν δε νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ 11 εφθαρη δε η γη εναντιον του θεου και επλησθη η γη αδιχιας 12 χαι ειδεν χυριος ο θεος την γην χαι ην χατεφθαρμενη οτι χατεφθειρεν πασα σαρξ την οδον αυτου επι της γης 13 και ειπεν ο θεος προς νωε καιρος παντος ανθρωπου ηκει εναντιον μου οτι επλησθη η γη αδικιας απ' αυτων και ιδου εγω καταφθειρω αυτους και την γην 14 ποιησον ουν σεαυτω κιβωτον εκ ξυλων τετραγωνων νοσσιας ποιησεις την χιβωτον χαι ασφαλτωσεις αυτην εσωθεν και εξωθεν τη ασφαλτω 15 και ουτως ποιησεις την κιβωτον τριακοσιων πηχεων το μηχος της χιβωτου και πεντηκοντα πηχεων το πλατος και τριακοντα πηχεων το υψος αυτης 16 επισυναγων ποιησεις την χιβωτον χαι εις πηχυν συντελεσεις

αυτην ανωθέν την δε θυραν της χιβωτου ποιησεις εχ πλαγιών χαταγαια διωροφα και τριωροφα ποιησεις αυτην 17 εγώ δε ιδου έπαγώ τον χαταχλυσμον υδώρ επι την γην χαταφθειραι πασαν σαρχα εν η έστιν πνευμα ζώης υποχατώ του ουρανου και όσα έαν η έπι της γης τελευτησει 18 και στησώ την διαθηκήν μου προς σε εισέλευση δε εις την χιβωτον συ και οι υιοι σου και η γυνη σου και αι γυναικές των υιών σου μετά σου 19 και από παντών των κτηνών και από παντών των ερπέτων και από παντών των θηριών και από πασης σαρχός δύο δύο από παντών είσαξεις εις την χιβωτόν ίνα τρέφης μετά σεαυτού αρσέν και θηλύ εσόνται 20 από παντών των ορνέων των πετείνων κατά γένος και από παντών των κτηνών κατά γένος και από παντών των έρπετών των έρποντών επί της γης κατά γένος αυτών δύο δύο από παντών των έρπετών των έρποντών επί της γης κατά γένος αυτών δύο δύο από παντών είσελευσονται προς σε τρέφεσθαι μετά σου αρσέν και θηλύ 21 συ δε λημψή σεαυτώ από παντών των βρωματών α έδεσθε και συνάξεις προς σεαυτόν και έσται σοι και έχεινοις φαγείν 22 και εποίησεν νώε παντά όσα ενετείλατο αυτώ χυρίος ο θεος ουτώς εποίησεν

Chapter 7

1 και είπεν χυρίος ο θέος προς νωε είσελθε συ και πας ο οίχος σου είς την κίβωτον οτι σε ειδον δικαιον εναντιον μου εν τη γενεα ταυτη 2 απο δε των κτηνων των καθαρων εισαγαγε προς σε επτα επτα αρσεν και θηλυ απο δε των κτηνων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ 3 και απο των πετεινων του ουρανου των καθαρων επτα επτα αρσεν και θηλυ και απο των πετεινων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ διαθρεψαι σπερμα επι πασαν την γην 4 ετι γαρ ημερων επτα εγω επαγω υετον επι την γην τεσσαραχοντα ημερας χαι τεσσαραχοντα νυχτας χαι εξαλειψω πασαν την εξαναστασιν ην εποιησα απο προσωπου της γης 5 και εποιησεν νωε παντα οσα ενετειλατο αυτω χυριος ο θεος 6 νωε δε ην ετων εξαχοσιων χαι ο κατακλυσμος εγενετο υδατος επι της γης 7 εισηλθεν δε νωε και οι υιοι αυτου και η γυνη αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ΄ αυτου εις την κιβωτον δια το υδωρ του κατακλυσμου 8 και απο των πετεινών και απο των κτηνών των καθαρων και απο των κτηνων των μη καθαρων και απο παντων των ερπετων των επι της γης 9 δυο δυο εισηλθον προς νωε εις την χιβωτον αρσεν χαι θηλυ καθα ενετειλατο αυτω ο θεος 10 και εγενετο μετα τας επτα ημερας και το υδωρ του κατακλυσμου εγενετο επι της γης 11 εν τω εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του δευτερου μηνος εβδομη και εικαδι του μηνος τη ημερα ταυτη ερραγησαν πασαι αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρρακται του ουρανου ηνεωχθησαν 12 και εγενετο ο υετος επι της γης τεσσαραχοντα ημερας και τεσσαραχοντα νυκτας 13 εν τη ημερα ταυτη εισηλθεν νωε σημ χαμ ιαφεθ υιοι νωε και η γυνη νωε και αι τρεις γυναιχες των υιων αυτου μετ΄ αυτου εις την χιβωτον 14 χαι παντα τα θηρια χατα

γενος και παντα τα κτηνη κατα γενος και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος και παν πετεινον κατα γενος 15 εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον δυο δυο απο πασης σαρχος εν ω εστιν πνευμα ζωης 16 χαι τα εισπορευομενα αρσεν και θηλυ απο πασης σαρκος εισηλθεν καθα ενετειλατο ο θεος τω νωε και εκλεισεν κυριος ο θεος εξωθεν αυτου την κιβωτον 17 και εγενετο ο κατακλυσμος τεσσαραχοντα ημερας χαι τεσσαραχοντα νυχτας επι της γης χαι επληθυνθη το υδως και επηρέν την κιβωτον και υψωθη από της γης 18 και επέκρατει το υδως και επληθυνετο σφοδρα επι της γης και επεφερετο η κιβωτος επανω του υδατος 19 το δε υδωρ επεχρατει σφοδρα σφοδρως επι της γης χαι επεχαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα α ην υποκατω του ουρανου 20 δεκα πεντε πηχεις επανω υψωθη το υδωρ και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα 21 και απεθανεν πασα σαρξ κινουμενη επι της γης των πετεινων και των κτηνων και των δηριων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης και πας ανθρωπος 22 και παντα οσα εχει πνοην ζωης και πας ος ην επι της ξηρας απεθανεν 23 και εξηλειψεν παν το αναστημα ο ην επι προσωπου πασης της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και ερπετων και των πετεινων του ουρανου και εξηλειφθησαν απο της γης και κατελειφθη μονος νωε και οι μετ΄ αυτου εν τη κιβωτω 24 και υψωθη το υδωρ επι της γης ημερας εκατον πεντηκοντα

Chapter 8

1 xai emunddh o deoc tou uwe xai hautwu twu dhoiwu xai hautwu twu xthνων και παντων των πετεινων και παντων των ερπετων οσα ην μετ' αυτου εν τη χιβωτω και επηγαγεν ο θεος πνευμα επι την γην και εκοπασεν το υδωρ 2 και επεχαλυφθησαν αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου και συνεσχεθη ο υετος απο του ουρανου 3 και ενεδιδου το υδωρ πορευομενον απο της γης ενεδιδου και ηλαττονουτο το υδωρ μετα πεντηκοντα και εκατον ημερας 4 και εκαθισεν η κιβωτος εν μηνι τω εβδομω εβδομη και εικαδι του μηνος επι τα ορη τα αραρατ 5 το δε υδωρ πορευομένον ηλαττονουτο έως του δεκατου μήνος έν δε τω ενδεκατω μηνι τη πρωτη του μηνος ωφθησαν αι κεφαλαι των ορεων 6 και εγενετο μετα τεσσαραχοντα ημερας ηνεωξεν νωε την θυριδα της χιβωτου ην εποιησεν 7 και απεστειλεν τον κορακα του ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ και εξελθων ουχ υπεστρεψεν εως του ξηρανθηναι το υδωρ απο της γης 8 και απεστειλεν την περιστεραν οπισω αυτου ιδειν ει χεχοπαχέν το υδώρ από προσώπου της γης 9 χαι ουχ ευρουσα η περιστερα αναπαυσιν τοις ποσιν αυτης υπεστρεψεν προς αυτον εις την χιβωτον οτι υδωρ ην επι παντι προσωπω πασης της γης χαι εχτεινας την χειρα αυτου ελαβεν αυτην και εισηγαγεν αυτην προς εαυτον εις την κιβωτον 10 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν εκ της

κιβωτου 11 και ανεστρεψεν προς αυτον η περιστερα το προς εσπεραν και ειχεν φυλλον ελαιας καρφος εν τω στοματι αυτης και εγνω νωε οτι κεκοπακεν το υδωρ απο της γης 12 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν και ου προσεθετο του επιστρεψαι προς αυτον ετι 13 και εγενετο εν τω ενι και εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του πρωτου μηνος μια του μηνος εξελιπεν το υδωρ απο της γης και απεκαλυψεν νωε την στεγην της κιβωτου ην εποιησεν και ειδεν οτι εξελιπεν το υδωρ απο προσωπου της γης 14 εν δε τω μηνι τω δευτερω εβδομη και εικαδι του μηνος εξηρανθη η γη 15 και ειπεν κυριος ο θεος τω νωε λεγων 16 εξελθε εχ της χιβωτου συ και η γυνη σου και οι υιοι σου και αι γυναικές των υιών σου μέτα σου 17 και πάντα τα θηρία όσα έστιν μέτα σου και πασα σαρξ απο πετεινών εως κτηνών και παν ερπετον κινουμένον επι της γης εξαγαγε μετα σεαυτου και αυξανεσθε και πληθυνεσθε επι της γης 18 και εξηλθεν νωε και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ΄ αυτου 19 και παντα τα θηρια και παντα τα κτηνη και παν πετεινον και παν ερπετον χινουμενον επι της γης χατα γενος αυτων εξηλθοσαν εχ της χιβωτου 20 και ωκοδομησεν νωε θυσιαστηριον τω θεω και ελαβεν απο παντων των χτηνων των χαθαρων χαι απο παντων των πετεινών των χαθαρών χαι ανηνεγχεν ολοχαρπωσεις επι το θυσιαστηριον 21 χαι ωσφρανθη χυριος ο θεος οσμην ευωδιας και ειπεν κυριος ο θεος διανοηθεις ου προσθησω ετι του καταρασασθαι την γην δια τα εργα των ανθρωπων οτι εγκειται η διανοια του ανθρωπου επιμελως επι τα πονηρα εχ νεοτητος ου προσθησω ουν ετι παταξαι πασαν σαρχα ζωσαν χαθως εποιησα 22 πασας τας ημερας της γης σπερμα και θερισμος ψυχος και καυμα θερος και εαρ ημεραν και νυκτα ου καταπαυσουσιν

Chapter 9

1 και ηυλογησεν ο δεος τον νωε και τους υιους αυτου και ειπεν αυτοις αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσατε αυτης 2 και ο τρομος υμων και ο φοβος εσται επι πασιν τοις θηριοις της γης και επι παντα τα ορνεα του ουρανου και επι παντα τα κινουμενα επι της γης και επι παντας τους ιχθυας της θαλασσης υπο χειρας υμιν δεδωκα 3 και παν ερπετον ο εστιν ζων υμιν εσται εις βρωσιν ως λαχανα χορτου δεδωκα υμιν τα παντα 4 πλην κρεας εν αιματι ψυχης ου φαγεσθε 5 και γαρ το υμετερον αιμα των ψυχων υμων εκζητησω εκ χειρος παντων των θηριων εκζητησω αυτο και εκ χειρος ανθρωπου αδελφου εκζητησω την ψυχην του ανθρωπου 6 ο εκχεων αιμα ανθρωπου αντι του αιματος αυτου εκχυθησεται οτι εν εικονι θεου εποιησα τον ανθρωπον 7 υμεις δε αυξανεσθε και πληρωσατε την γην και πληθυνεσθε επ΄ αυτης 8 και ειπεν ο θεος τω νωε και τοις υιοις αυτου μετ΄ αυτου λεγων 9 εγω ιδου ανιστημι την διαθηκην

μου υμιν και τω σπερματι υμων μεθ΄ υμας 10 και παση ψυχη τη ζωση μεθ΄ υμων απο ορνέων και απο κτηνών και πασι τοις θηριοις της γης όσα μεθ΄ υμών απο παντων των εξελθοντων εχ της χιβωτου 11 χαι στησω την διαθηχην μου προς υμας και ουκ αποθανειται πασα σαρξ ετι απο του υδατος του κατακλυσμου και ουχ εσται ετι χαταχλυσμος υδατος του χαταφθειραι πασαν την γην 12 χαι ειπεν χυριος ο θεος προς νωε τουτο το σημειον της διαθηχης ο εγω διδωμι ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης η εστιν μεθ΄ υμων εις γενεας αιωνιους 13 το τοξον μου τιθημι εν τη νεφελη και εσται εις σημειον διαθηκης ανα μεσον εμου και της γης 14 και εσται εν τω συννεφειν με νεφελας επι την γην οφθησεται το τοξον μου εν τη νεφελη 15 και μνησθησομαι της διαθηκης μου η εστιν ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι και ουκ εσται ετι το υδωρ εις κατακλυσμον ωστε εξαλειψαι πασαν σαρκα 16 και εσται το τοξον μου εν τη νεφελη και οψομαι του μνησθηναι διαθηκην αιωνιον ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι η εστιν επι της γης 17 και είπεν ο θέος τω νωε τουτο το σημείον της διαθηκής ης διεθεμήν ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης σαρχος η εστιν επι της γης 18 ησαν δε οι υιοι νωε οι εξελθοντες εκ της κιβωτου σημ χαμ ιαφεθ χαμ ην πατηρ χανααν 19 τρεις ουτοι εισιν οι υιοι νωε απο τουτων διεσπαρησαν επι πασαν την γην 20 και ηρξατο νωε ανθρωπος γεωργος γης και εφυτευσεν αμπελωνα 21 και επιεν εκ του οινου και εμεθυσθη και εγυμνωθη εν τω οικω αυτου 22 και ειδεν χαμ ο πατηρ χανααν την γυμνωσιν του πατρος αυτου και εξελθων ανηγγειλεν τοις δυσιν αδελφοις αυτου εξω 23 και λαβοντες σημ και ιαφεθ το ιματιον επεθεντο επι τα δυο νωτα αυτων και επορευθησαν οπισθοφανως και συνεκαλυψαν την γυμνωσιν του πατρος αυτων και το προσωπον αυτων οπισθοφανες και την γυμνωσιν του πατρος αυτων ουχ ειδον 24 εξενηψεν δε νωε απο του οινου και εγνω οσα εποιησεν αυτω ο υιος αυτου ο νεωτερος 25 και είπεν επικαταρατος χανααν παις οίκετης εσται τοις αδελφοις αυτου 26 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σημ και εσται χανααν παις αυτου 27 πλατυναι ο θεος τω ιαφεθ και κατοικησατω εν τοις οιχοις του σημ και γενηθητω χανααν παις αυτων 28 εζησεν δε νωε μετα τον κατακλυσμον τριακοσια πεντηκοντα ετη 29 και εγενοντο πασαι αι ημεραι νωε ενναχοσια πεντηχοντα ετη και απεθανεν

Chapter 10

1 αυται δε αι γενεσεις των υιων νωε σημ χαμ ιαφεθ και εγενηθησαν αυτοις υιοι μετα τον κατακλυσμον 2 υιοι ιαφεθ γαμες και μαγωγ και μαδαι και ιωυαν και ελισα και θοβελ και μοσοχ και θιρας 3 και υιοι γαμες ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα 4 και υιοι ιωυαν ελισα και θαρσις κιτιοι ροδιοι 5 εκ τουτων αφωρισθησαν

νησοι των εθνων εν τη γη αυτων εκαστος κατα γλωσσαν εν ταις φυλαις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 6 υιοι δε χαμ χους και μεσραιμ φουδ και χανααν 7 υιοι δε χους σαβα και ευιλα και σαβαθα και ρεγμα και σαβακαθα υιοι δε ρεγμα σαβα και δαδαν 8 χους δε εγεννήσεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο ειναι γιγας επι της γης 9 ουτος ην γιγας χυνηγος εναντιον χυριου του θεου δια τουτο ερουσιν ως νεβρωδ γιγας χυνηγος εναντιον χυριου 10 χαι εγενετο αρχη της βασιλειας αυτου βαβυλων και ορέχ και αρχαδ και χαλαννή εν τη γη σεννάαρ 11 έκ της γης εχεινης εξηλθεν ασσουρ και ωχοδομησεν την νινευη και την ροωβωθ πολιν και την χαλαχ 12 και την δασεμ ανα μεσον νινευη και ανα μεσον χαλαχ αυτη η πολις η μεγαλη 13 και μεσραιμ εγεννησεν τους λουδιιμ και τους ενεμετιιμ και τους λαβιιμ και τους νεφθαλιιμ 14 και τους πατροσωνιιμ και τους χασλωνιιμ οθεν εξηλθεν εχειθεν φυλιστιμ χαι τους χαφθοριμ 15 χανααν δε εγεννησεν τον σιδωνα πρωτοτοχον και τον χετταιον 16 και τον ιεβουσαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον 17 και τον ευαιον και τον αρουκαιον και τον ασευναιον 18 και τον αραδιον και τον σαμαραιον και τον αμαθι και μετα τουτο διεσπαρησαν αι φυλαι των χαναναιων 19 και εγενοντο τα ορια των χαναναιων απο σιδωνος εως ελθειν εις γεραρα και γαζαν εως ελθειν σοδομων και γομορρας αδαμα και σεβωιμ εως λασα 20 ουτοι υιοι χαμ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 21 και τω σημ εγενηθη και αυτω πατρι παντων των υιων εβερ αδελφω ιαφεθ του μειζονος 22 υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ και λουδ και αραμ και καιναν 23 και υιοι αραμ ως και ουλ και γαθερ και μοσοχ 24 και αρφαξαδ εγεννησεν τον καιναν και καιναν εγεννησεν τον σαλα σαλα δε εγεννήσεν τον εβερ 25 και τω εβερ εγενήθησαν δυο υιοι ονομα τω ενι φαλέχ ότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερισθή η γή και ονομά τω αδέλφω αυτού ιεχταν 26 ιεχταν δε εγεννησεν τον ελμωδαδ χαι τον σαλεφ χαι ασαρμωθ χαι ιαραχ 27 και οδορρα και αιζηλ και δεκλα 28 και αβιμεηλ και σαβευ 29 και ουφιρ και ευιλα και ιωβαβ παντες ουτοι υιοι ιεκταν 30 και εγενετο η κατοικησις αυτων απο μασση εως ελθειν εις σωφηρα ορος ανατολων 31 ουτοι υιοι σημ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 32 αυται αι φυλαι υιων νωε κατα γενεσεις αυτων κατα τα εθνη αυτων απο τουτων διεσπαρησαν νησοι των εθνων επι της γης μετα τον κατακλυσμον

Chapter 11

1 και ην πασα η γη χειλος εν και φωνη μια πασιν 2 και εγένετο εν τω κινησαι αυτους απο ανατολών ευρον πεδιον εν γη σεννααρ και κατώκησαν έκει 3 και είπεν ανθρώπος τω πλησιον δευτε πλινθευσώμεν πλινθους και οπτησώμεν αυτας πυρι και εγένετο αυτοις η πλινθος εις λίθον και ασφαλτός ην αυτοις ο πηλος 4

και ειπαν δευτε οικοδομησωμεν εαυτοις πολιν και πυργον ου η κεφαλη εσται εως του ουρανου και ποιησωμεν εαυτοις ονομα προ του διασπαρηναι επι προσωπου πασης της γης 5 και κατεβη κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον ον ωκοδομησαν οι υιοι των ανθρωπων 6 και ειπεν κυριος ιδου γενος εν και γειλος εν παντων και τουτο ηρξαντο ποιησαι και νυν ουκ εκλειψει εξ αυτων παντα οσα αν επιθωνται ποιειν 7 δευτε και καταβαντες συγχεωμεν εκει αυτων την γλωσσαν ινα μη αχουσωσιν εχαστος την φωνην του πλησιον 8 και διεσπειρέν αυτους χυριος εχειθεν επι προσωπον πασης της γης χαι επαυσαντο οιχοδομουντες την πολιν και τον πυργον 9 δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης συγχυσις οτι εκει συνέχεεν χυριος τα χειλη πασης της γης και εκειθεν διεσπειρεν αυτους κυριος ο θεος επι προσωπον πασης της γης 10 και αυται αι γενεσεις σημ σημ υιος εκατον ετων οτε εγεννησεν τον αρφαξαδ δευτερου ετους μετα τον χαταχλυσμον 11 χαι εζησεν σημ μετα το γεννησαι αυτον τον αρφαξαδ πενταχοσια ετη χαι εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν 12 και εζησεν αρφαξαδ εκατον τριακοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον καιναν 13 και εζησεν αρφαξαδ μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν ετη τετρακοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν καιναν εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον σαλα και εζησεν χαιναν μετα το γεννησαι αυτον τον σαλα ετη τριαχοσια τριαχοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν 14 και εζησεν σαλα εκατον τριακοντα ετη και εγεννήσεν τον εβερ 15 και εζήσεν σαλά μετά το γεννήσαι αυτού τον εβέρ τριακοσια τριαχοντα ετη χαι εγεννησεν υιους χαι θυγατερας χαι απεθανεν 16 χαι εζησεν εβερ εχατον τριαχοντα τεσσαρα ετη χαι εγεννησεν τον φαλεχ 17 χαι εζησεν εβερ μετα το γεννησαι αυτον τον φαλέχ ετη τριαχοσία εβδομηχοντά και εγέννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν 18 και εζησεν φαλεκ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ραγαυ 19 και εζησεν φαλεκ μετα το γεννησαι αυτον τον ραγαυ διαχοσια εννέα ετη και εγεννήσεν υιους και θυγατέρας και απέθανεν 20 και εζησεν ραγαυ εχατον τριαχοντα δυο ετη χαι εγεννησεν τον σερουχ 21 χαι εζησεν ραγαυ μετα το γεννησαι αυτον τον σερουχ διαχοσια επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν 22 και εζησεν σερουχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ναχωρ 23 και εζησεν σερουχ μετα το γεννησαι αυτον τον ναχωρ ετη διακοσια και εγεννήσεν υιους και θυγατερας και απεθανέν 24 και εζήσεν ναχώρ ετη εβδομηχοντα εννεα χαι εγεννησεν τον θαρα 25 χαι εζησεν ναχωρ μετα το γεννησαι αυτον τον θαρα ετη εχατον ειχοσι εννεα χαι εγεννησεν υιους χαι θυγατερας και απεθανεν 26 και εζησεν θαρα εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν 27 αυται δε αι γενεσεις θαρα θαρα εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν και αρραν εγεννήσεν τον λωτ 28 και απέθανεν αρραν ενωπιον θαρα του πατρος αυτου εν τη γη η εγενηθη εν τη χωρα των χαλδαιων 29 και ελαβον αβραμ και ναχωρ εαυτοις γυναικας ονομα τη γυναικι

αβραμ σαρα και ονομα τη γυναικι ναχωρ μελχα θυγατηρ αρραν πατηρ μελχα και πατηρ ιεσχα 30 και ην σαρα στειρα και ουκ ετεκνοποιει 31 και ελαβεν θαρα τον αβραμ υιον αυτου και τον λωτ υιον αρραν υιον του υιου αυτου και την σαραν την νυμφην αυτου γυναικα αβραμ του υιου αυτου και εξηγαγεν αυτους εκ της χωρας των χαλδαιων πορευθηναι εις την γην χανααν και ηλθεν εως χαρραν και κατωκησεν εκει 32 και εγενοντο αι ημεραι θαρα εν χαρραν διακοσια πεντε ετη και απεθανεν θαρα εν χαρραν

Chapter 12

1 και ειπεν κυριος τω αβραμ εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ην αν σοι δειξω 2 και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλυνω το ονομα σου και εση ευλογητος 3 και ευλογησω τους ευλογουντας σε και τους καταρωμενους σε καταρασομαι και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης 4 και επορευθη αβραμ καθαπερ ελαλησεν αυτω χυριος και ωχετο μετ' αυτου λωτ αβραμ δε ην ετων εβδομηκοντα πεντε οτε εξηλθεν εχ χαρραν 5 και ελαβεν αβραμ την σαραν γυναικα αυτου και τον λωτ υιον του αδελφου αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτων οσα εκτησαντο και πασαν ψυχην ην εκτησαντο εν χαρραν και εξηλθοσαν πορευθηναι εις γην χανααν και ηλθον εις γην χανααν 6 και διωδευσεν αβραμ την γην εις το μηκος αυτης εως του τοπου συχεμ επι την δρυν την υψηλην οι δε χαναναιοι τοτε κατωχουν την γην 7 και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην και ωκοδομησεν εκει αβραμ θυσιαστηριον κυριω τω οφθεντι αυτω 8 και απεστη εκειθεν εις το ορος κατ΄ ανατολας βαιθηλ και εστησεν εκει την σχηνην αυτου βαιθηλ χατα θαλασσαν χαι αγγαι χατ' ανατολας χαι ωχοδομησεν εχει θυσιαστηριον τω χυριω χαι επεχαλεσατο επι τω ονοματι χυριου 9 και απηρεν αβραμ και πορευθείς εστρατοπεδευσεν εν τη ερημω 10 και εγενετο λίμος επί της γης και κατεβη αβραμ εις αιγυπτον παροικησαι εκει οτι ενισχυσεν ο λιμος επι της γης 11 εγενετο δε ηνικα ηγγισεν αβραμ εισελθειν εις αιγυπτον ειπεν αβραμ σαρα τη γυναικι αυτου γινωσκω εγω οτι γυνη ευπροσωπος ει 12 εσται ουν ως αν ιδωσιν σε οι αιγυπτιοι ερουσιν οτι γυνη αυτου αυτη και αποκτενουσιν με σε δε περιποιησονται 13 ειπον ουν οτι αδελφη αυτου ειμι οπως αν ευ μοι γενηται δια σε και ζησεται η ψυχη μου ενεκεν σου 14 εγενετο δε ηνικα εισηλθεν αβραμ εις αιγυπτον ιδοντες οι αιγυπτιοι την γυναιχα οτι χαλη ην σφοδρα 15 χαι ειδον αυτην οι αρχοντες φαραω και επηνεσαν αυτην προς φαραω και εισηγαγον αυτην εις τον οιχον φαραω 16 και τω αβραμ ευ εχρησαντο δι΄ αυτην και εγενοντο αυτω προβατα και μοσχοι και ονοι παιδες και παιδισκαι ημιονοι και καμηλοι 17 και ητασεν ο θεος τον φαραω ετασμοις μεγαλοις και πονηροις και τον οικον αυτου

περι σαρας της γυναιχος αβραμ 18 χαλεσας δε φαραω τον αβραμ ειπεν τι τουτο εποιησας μοι οτι ουχ απηγγειλας μοι οτι γυνη σου εστιν 19 ινα τι ειπας οτι αδελφη μου εστιν χαι ελαβον αυτην εμαυτω εις γυναιχα και νυν ιδου η γυνη σου εναντιον σου λαβων αποτρέχε 20 και ενετειλατο φαραω ανδρασιν περι αβραμ συμπροπεμψαι αυτον και την γυναιχα αυτου και παντα οσα ην αυτω και λωτ μετ΄ αυτου

Chapter 13

1 ανεβη δε αβραμ εξ αιγυπτου αυτος και η γυνη αυτου και παντα τα αυτου και λωτ μετ' αυτου εις την ερημον 2 αβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσιν και αργυριω και χρυσιω 3 και επορευθη οθεν ηλθεν εις την ερημον εως βαιθηλ εως του τοπου ου ην η σκηνη αυτου το προτερον ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον αγγαι 4 εις τον τοπον του θυσιαστηριου ου εποιησεν εχει την αρχην χαι επεχαλεσατο έχει αβραμ το ονομα χυριου 5 χαι λωτ τω συμπορευομένω μετα αβραμ ην προβατα και βοες και σκηναι 6 και ουκ εχωρει αυτους η γη κατοικειν αμα οτι ην τα υπαρχοντα αυτων πολλα και ουκ εδυναντο κατοικειν αμα 7 και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του αβραμ και ανα μεσον των ποιμενων των χτηνων του λωτ οι δε χαναναιοι χαι οι φερεζαιοι τοτε χατωχουν την γην 8 ειπεν δε αβραμ τω λωτ μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου οτι ανθρωποι αδελφοι ημεις εσμεν 9 ουχ ιδου πασα η γη εναντιον σου εστιν διαχωρισθητι απ' εμου ει συ εις αριστερα εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια εγω εις αριστερα 10 χαι επαρας λωτ τους οφθαλμους αυτου ειδεν πασαν την περιχωρον του ιορδανου οτι πασα ην ποτιζομενη προ του καταστρεψαι τον θεον σοδομα και γομορρα ως ο παραδεισος του θεου και ως η γη αιγυπτου εως ελθειν εις ζογορα 11 και εξελεξατο εαυτω λωτ πασαν την περιχωρον του ιορδανου και απηρεν λωτ απο ανατολων και διεχωρισθήσαν εκαστος απο του αδελφου αυτου 12 αβραμ δε κατωκήσεν εν γη χανααν λωτ δε κατωκήσεν εν πολει των περιχωρων και εσκήνωσεν εν σοδομοις 13 οι δε ανθρωποι οι εν σοδομοις πονηροι και αμαρτωλοι εναντιον του θεου σφοδρα 14 ο δε θεος είπεν τω αβραμ μετα το διαχωρισθηναι τον λωτ απ' αυτου αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου ου νυν συ ει προς βορραν και λιβα και ανατολας και θαλασσαν 15 οτι πασαν την γην ην συ ορας σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου εως του αιωνος 16 και ποιησω το σπερμα σου ως την αμμον της γης ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται 17 αναστας διοδευσον την γην εις τε το μηχος αυτης και εις το πλατος οτι σοι δωσω αυτην 18 και αποσκηνωσας αβραμ ελθων κατωκησεν παρα την δρυν την μαμβρη η ην εν χεβρων και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον κυριω

Chapter 14

1 εγενετο δε εν τη βασιλεια τη αμαρφαλ βασιλεως σεννααρ αριωχ βασιλευς ελλασαρ και χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων 2 εποιησαν πολεμον μετα βαλλα βασιλεως σοδομων και μετα βαρσα βασιλεως γομορρας και σεννααρ βασιλεως αδαμα και συμοβορ βασιλεως σεβωιμ και βασιλεως βαλακ αυτη εστιν σηγωρ 3 παντες ουτοι συνεφωνησαν επι την φαραγγα την αλυχην αυτη η θαλασσα των αλων 4 δωδεχα ετη εδουλευον τω χοδολλογομορ τω δε τρισκαιδεκατω ετει απεστησαν 5 εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει ηλθεν χοδολλογομορ και οι βασιλεις οι μετ' αυτου και κατεκοψαν τους γιγαντας τους εν ασταρωθ καρναιν και εθνη ισχυρα αμα αυτοις και τους ομμαιους τους εν σαυη τη πολει 6 και τους χορραιους τους εν τοις ορεσιν σηιρ εως της τερεμινθου της φαραν η εστιν εν τη ερημω 7 και αναστρεψαντες ηλθοσαν επι την πηγην της κρισεως αυτη εστιν καδης και κατεκοψαν παντας τους αρχοντας αμαληκ και τους αμορραιους τους κατοικουντας εν ασασανθαμαρ 8 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και βασιλευς αδαμα και βασιλευς σεβωιμ και βασιλευς βαλακ αυτη εστιν σηγωρ και παρεταξαντο αυτοις εις πολεμον εν τη κοιλαδι τη αλυκη 9 προς χοδολλογομορ βασιλεα αιλαμ και θαργαλ βασιλεα εθνων και αμαρφαλ βασιλεα σεννααρ και αριωχ βασιλεα ελλασαρ οι τεσσαρες βασιλεις προς τους πεντε 10 η δε χοιλας η αλυχη φρεατα φρεατα ασφαλτου εφυγεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και ενεπεσαν εκει οι δε καταλειφθεντες εις την ορεινην εφυγον 11 ελαβον δε την ιππον πασαν την σοδομων και γομορρας και παντα τα βρωματα αυτων και απηλθον 12 ελαβον δε και τον λωτ υιον του αδελφου αβραμ και την αποσκευην αυτου και απωχοντο ην γαρ κατοικων εν σοδομοις 13 παραγενομένος δε των ανασωθέντων τις απηγγείλεν αβραμ τω περατή αυτος δε κατωκει προς τη δρυι τη μαμβρη ο αμορις του αδελφου εσχωλ και αδελφου αυναν οι ησαν συνωμοται του αβραμ 14 αχουσας δε αβραμ οτι ηχμαλωτευται λωτ ο αδελφος αυτου ηριθμησεν τους ιδιους οιχογενεις αυτου τριαχοσιους δεκα και οκτω και κατεδιωξεν οπισω αυτων εως δαν 15 και επεπεσεν επ' αυτους την νυχτα αυτος χαι οι παιδες αυτου χαι επαταξεν αυτους χαι εδιωξεν αυτους εως χωβα η εστιν εν αριστερα δαμασχου 16 και απεστρεψεν πασαν την ιππον σοδομων και λωτ τον αδελφον αυτου απεστρεψεν και τα υπαρχοντα αυτου και τας γυναικας και τον λαον 17 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων εις συναντησιν αυτω μετα το αναστρεψαι αυτον απο της κοπης του χοδολλογομος και των βασιλεων των μετ΄ αυτου εις την χοιλαδα την σαυη τουτο ην το πεδιον βασιλεως 18 χαι μελχισεδεχ βασιλευς σαλημ εξηνεγχεν αρτους χαι οινον ην δε ιερευς του θεου του υψιστου 19 και ηυλογησεν τον αβραμ και ειπεν ευλογημενος αβραμ τω θεω τω υψιστω ος εχτισεν τον ουρανον χαι την γην 20 χαι ευλογητος ο θεος ο υψιστος

ος παρεδωχεν τους εχθρους σου υποχειριους σοι και εδωχεν αυτω δεκατην απο παντων 21 ειπεν δε βασιλευς σοδομων προς αβραμ δος μοι τους ανδρας την δε ιππον λαβε σεαυτω 22 ειπεν δε αβραμ προς βασιλεα σοδομων εχτενω την χειρα μου προς τον θεον τον υψιστον ος εχτισεν τον ουρανον και την γην 23 ει απο σπαρτιου εως σφαιρωτηρος υποδηματος λημψομαι απο παντων των σων ινα μη ειπης οτι εγω επλουτισα τον αβραμ 24 πλην ων εφαγον οι νεανισχοι και της μεριδος των ανδρων των συμπορευθεντων μετ΄ εμου εσχωλ αυναν μαμβρη ουτοι λημψονται μεριδα

Chapter 15

1 μετα δε τα ρηματα ταυτα εγενηθη ρημα χυριου προς αβραμ εν οραματι λεγων μη φοβου αβραμ εγω υπερασπίζω σου ο μισθος σου πολυς εσται σφοδρα 2 λεγει δε αβραμ δεσποτα τι μοι δωσεις εγω δε απολυομαι ατέχνος ο δε υιος μασέχ της οικογενους μου ουτος δαμασκος ελιέζερ 3 και ειπέν αβραμ επείδη εμοί ουκ εδωκάς σπερμα ο δε οιχογενης μου χληρονομησει με 4 και ευθυς φωνη κυριου εγενετο προς αυτον λεγων ου χληρονομησει σε ουτος αλλ΄ ος εξελευσεται εχ σου ουτος κληρονομησει σε 5 εξηγαγεν δε αυτον εξω και ειπεν αυτω αναβλεψον δη εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας ει δυνηση εξαριθμησαι αυτους και ειπεν ουτως εσται το σπερμα σου 6 και επιστευσεν αβραμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 7 ειπεν δε προς αυτον εγω ο θεος ο εξαγαγων σε εκ χωρας χαλδαιων ωστε δουναι σοι την γην ταυτην κληρονομησαι 8 ειπεν δε δεσποτα κυριε κατα τι γνωσομαι οτι κληρονομησω αυτην 9 ειπεν δε αυτω λαβε μοι δαμαλιν τριετιζουσαν και αιγα τριετιζουσαν και κριον τριετιζοντα και τρυγονα και περιστεραν 10 ελαβεν δε αυτω παντα ταυτα και διειλεν αυτα μεσα και εθηκεν αυτα αντιπροσωπα αλληλοις τα δε ορνεα ου διειλεν 11 κατεβη δε ορνεα επι τα σωματα τα διχοτομηματα αυτων και συνεκαθισεν αυτοις αβραμ 12 περι δε ηλιου δυσμας εκστασις επεπεσεν τω αβραμ και ιδου φοβος σκοτεινος μεγας επιπιπτει αυτω 13 και ερρεθη προς αβραμ γινωσκων γνωση οτι παροικον εσται το σπερμα σου εν γη ουχ ιδια χαι δουλωσουσιν αυτους χαι χαχωσουσιν αυτους χαι ταπεινωσουσιν αυτους τετραχοσία ετη 14 το δε εθνος ω εαν δουλευσωσίν κρίνω έγω μετα δε ταυτα εξελευσονται ωδε μετα αποσκευης πολλης 15 συ δε απελευση προς τους πατερας σου μετ' ειρηνης ταφεις εν γηρει καλω 16 τεταρτη δε γενεα αποστραφησονται ωδε ουπω γαρ αναπεπληρωνται αι αμαρτιαι των αμορραιων εως του νυν 17 επει δε εγινετο ο ηλιος προς δυσμαις φλοξ εγενετο και ιδου κλιβανος καπνιζομενος και λαμπαδες πυρος αι διηλθον ανα μεσον των διχοτομηματων τουτων 18 εν τη ημερα εχεινή διεθετο χυρίος τω αβραμ διαθήχην λέγων τω σπερματί σου δωσω την γην ταυτην απο του ποταμου αιγυπτου εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου

ευφρατου 19 τους καιναιους και τους κενεζαιους και τους κεδμωναιους 20 και τους χετταιους και τους φερεζαιους και τους ραφαι+ν 21 και τους αμορραιους και τους χαναναιους και τους ευαιους και τους γεργεσαιους και τους ιεβουσαιους

Chapter 16

1 σαρα δε η γυνη αβραμ ουχ ετιχτεν αυτω ην δε αυτη παιδισκη αιγυπτια η ονομα αγαρ 2 είπεν δε σαρα προς αβραμ ίδου συνεχλείσεν με χυρίος του μη τίχτειν εισελθε ουν προς την παιδισκην μου ινα τεκνοποιησης εξ αυτης υπηκουσεν δε αβραμ της φωνης σαρας 3 και λαβουσα σαρα η γυνη αβραμ αγαρ την αιγυπτιαν την εαυτης παιδισχην μετα δεχα ετη του οιχησαι αβραμ εν γη χανααν χαι εδωχεν αυτην αβραμ τω ανδρι αυτης αυτω γυναιχα 4 και εισηλθεν προς αγαρ και συνελαβεν και είδεν ότι εν γαστρί έχει και ητιμασθή η κυρία εναντίον αυτής 5 ειπεν δε σαρα προς αβραμ αδιχουμαι εχ σου εγω δεδωχα την παιδισχην μου εις τον χολπον σου ιδουσα δε οτι εν γαστρι εχει ητιμασθην εναντιον αυτης χριναι ο θεος ανα μεσον εμου και σου 6 ειπεν δε αβραμ προς σαραν ιδου η παιδισκη σου εν ταις χερσιν σου χρω αυτη ως αν σοι αρεστον η και εκακωσεν αυτην σαρα και απέδρα από προσωπού αυτής 7 ευρέν δε αυτήν αγγέλος χυρίου επί της πήγης του υδατος εν τη ερημω επι της πηγης εν τη οδω σουρ 8 και είπεν αυτή ο αγγελος χυριου αγαρ παιδισχή σαρας ποθεν ερχή και που πορευή και είπεν απο προσωπου σαρας της χυριας μου εγω αποδιδρασχω 9 ειπεν δε αυτη ο αγγελος χυριου αποστραφητι προς την χυριαν σου και ταπεινωθητι υπο τας χειρας αυτης 10 και ειπεν αυτη ο αγγελος χυριου πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου χαι ουχ αριθμηθησεται απο του πληθους 11 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισμαηλ οτι επηκουσεν κυριος τη ταπεινωσει σου 12 ουτος εσται αγροιχος ανθρωπος αι χειρες αυτου επι παντας και αι χειρες παντων επ΄ αυτον και κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατοικήσει 13 και εκαλέσεν αγαρ το ονομα κυριου του λαλουντος προς αυτήν συ ο θεος ο επίδων με οτι είπεν και γαρ ενωπίον είδον οφθεντα μοι 14 ενέκεν τουτου εκαλεσεν το φρεαρ φρεαρ ου ενωπιον ειδον ιδου ανα μεσον καδης και ανα μεσον βαραδ 15 και ετέχεν αγαρ τω αβραμ υιον και εκαλέσεν αβραμ το ονομά του υιου αυτου ον ετεχεν αυτω αγαρ ισμαηλ 16 αβραμ δε ην ογδοηχοντα εξ ετων ηνιχα ετέχεν αγαρ τον ισμαηλ τω αβραμ

Chapter 17

1 εγένετο δε αβραμ ετων ενενηχοντα έννεα και ωφθη κυρίος τω αβραμ και είπεν αυτώ εγώ είμι ο θέος σου ευαρέστει εναντίον εμού και γίνου αμεμπτος 2 και

θησομαι την διαθηχην μου ανα μεσον εμου χαι ανα μεσον σου χαι πληθυνω σε σφοδρα 3 και επεσεν αβραμ επι προσωπον αυτου και ελαλησεν αυτω ο θεος λεγων 4 και εγω ιδου η διαθηκη μου μετα σου και εση πατηρ πληθους εθνων 5 και ου κληθησεται ετι το ονομα σου αβραμ αλλ΄ εσται το ονομα σου αβρααμ οτι πατερα πολλων εθνων τεθειχα σε 6 και αυξανω σε σφοδρα σφοδρα και θησω σε εις εθνη και βασιλεις εκ σου εξελευσονται 7 και στησω την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις γενεας αυτων εις διαθηχην αιωνιον ειναι σου θεος χαι του σπερματος σου μετα σε 8 και δωσω σοι και τω σπερματι σου μετα σε την γην ην παροικεις πασαν την γην χανααν εις κατασχεσιν αιωνιον και εσομαι αυτοις θεος 9 και ειπεν ο θεος προς αβρααμ συ δε την διαθηχην μου διατηρησεις συ και το σπερμα σου μετα σε εις τας γενεας αυτων 10 και αυτη η διαθηκη ην διατηρησεις ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις τας γενεας αυτων περιτμηθησεται υμων παν αρσενιχον 11 χαι περιτμηθησεσθε την σαρχα της ακροβυστιας υμων και εσται εν σημειω διαθηκης ανα μεσον εμου και υμων 12 και παιδιον οκτω ημερων περιτμηθησεται υμιν παν αρσενικον εις τας γενεας υμων ο οιχογενης της οιχιας σου χαι ο αργυρωνητος απο παντος υιου αλλοτριου ος ουχ εστιν εχ του σπερματος σου 13 περιτομη περιτμηθησεται ο οιχογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος και εσται η διαθηκη μου επι της σαρκος υμων εις διαθηχην αιωνιον 14 και απεριτμητος αρσην ος ου περιτμηθησεται την σαρχα της αχροβυστιας αυτου τη ημερα τη ογδοη εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εχ του γενους αυτης οτι την διαθηκην μου διεσκεδασεν 15 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ σαρα η γυνη σου ου κληθησεται το ονομα αυτης σαρα αλλα σαρρα εσται το ονομα αυτης 16 ευλογησω δε αυτην και δωσω σοι εξ αυτης τεκνον και ευλογησω αυτον και εσται εις εθνη και βασιλεις εθνων εξ αυτου εσονται 17 και επεσεν αβρααμ επι προσωπον και εγελασεν και ειπεν εν τη διανοια αυτου λεγων ει τω εκατονταετει γενησεται και ει σαρρα ενενηκοντα ετων ουσα τεξεται 18 ειπεν δε αβρααμ προς τον θεον ισμαηλ ουτος ζητω εναντιον σου 19 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ ναι ιδου σαρρα η γυνη σου τεξεται σοι υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισαακ και στησω την διαθηκην μου προς αυτον εις διαθηκην αιωνιον και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον 20 περι δε ισμαηλ ιδου επηχουσα σου ιδου ευλογησα αυτον και αυξανω αυτον και πληθυνω αυτον σφοδρα δωδεκα εθνη γεννησει και δωσω αυτον εις εθνος μεγα 21 την δε διαθηχην μου στησω προς ισααχ ον τεξεται σοι σαρρα εις τον καιρον τουτον εν τω ενιαυτω τω ετερω 22 συνετελεσεν δε λαλων προς αυτον και ανεβη ο θεος απο αβρααμ 23 και ελαβεν αβρααμ ισμαηλ τον υιον αυτου και παντας τους οικογενεις αυτου και παντας τους αργυρωνητους και παν αρσεν των ανδρων των εν τω οικω αβρααμ και περιετεμεν τας ακροβυστιας αυτων εν τω καιρω της ημερας εκεινης καθα ελαλησεν αυτω ο θεος 24 αβρααμ δε ην

ενενηχοντα εννεα ετων ηνικα περιετεμεν την σαρχα της ακροβυστιας αυτου 25 ισμαηλ δε ο υιος αυτου ετων δεκα τριων ην ηνικα περιετμηθη την σαρχα της ακροβυστιας αυτου 26 εν τω καιρω της ημερας εκεινης περιετμηθη αβρααμ και ισμαηλ ο υιος αυτου 27 και παντες οι ανδρες του οικου αυτου και οι οικογενεις και οι αργυρωνητοι εξ αλλογενων εθνων περιετεμεν αυτους

Chapter 18

1 ωφθη δε αυτω ο θεος προς τη δρυι τη μαμβρη καθημενου αυτου επι της θυρας της σχηνης αυτου μεσημβρίας 2 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοίς αυτου είδεν και ιδου τρεις ανδρες ειστηχεισαν επανω αυτου και ιδων προσεδραμεν εις συναντησιν αυτοις απο της θυρας της σχηνης αυτου και προσεχυνησεν επι την γην 3 και ειπεν χυριε ει αρα ευρον χαριν εναντιον σου μη παρελθης τον παιδα σου 4 λημφθητω δη υδωρ και νιψατωσαν τους ποδας υμων και καταψυξατε υπο το δενδρον 5 και λημψομαι αρτον και φαγεσθε και μετα τουτο παρελευσεσθε εις την οδον υμων ου εινεχεν εξεχλινατε προς τον παιδα υμων χαι ειπαν ουτως ποιησον χαθως ειρηχας 6 και εσπευσεν αβρααμ επι την σκηνην προς σαρραν και ειπεν αυτη σπευσον και φυρασον τρια μετρα σεμιδαλεως και ποιησον εγκρυφιας 7 και εις τας βοας εδραμεν αβρααμ και ελαβεν μοσχαριον απαλον και καλον και εδωκεν τω παιδι και εταχυνεν του ποιησαι αυτο 8 ελαβεν δε βουτυρον και γαλα και το μοσχαριον ο εποιησεν και παρεθηκεν αυτοις και εφαγοσαν αυτος δε παρειστηκει αυτοις υπο το δενδρον 9 ειπεν δε προς αυτον που σαρρα η γυνη σου ο δε αποκριθεις ειπεν ιδου εν τη σχηνη 10 ειπεν δε επαναστρεφων ηξω προς σε χατα τον χαιρον τουτον εις ωρας και εξει υιον σαρρα η γυνη σου σαρρα δε ηκουσεν προς τη θυρα της σχηνης ουσα οπισθεν αυτου 11 αβρααμ δε και σαρρα πρεσβυτεροι προβεβηκοτες ημερων εξελιπεν δε σαρρα γινεσθαι τα γυναιχεια 12 εγελασεν δε σαρρα εν εαυτη λεγουσα ουπω μεν μοι γεγονεν εως του νυν ο δε χυριος μου πρεσβυτερος 13 χαι ειπεν χυριος προς αβρααμ τι οτι εγελασεν σαρρα εν εαυτη λεγουσα αρα γε αληθως τεξομαι εγω δε γεγηραχα 14 μη αδυνατει παρα τω θεω ρημα εις τον χαιρον τουτον αναστρεψω προς σε εις ωρας και εσται τη σαρρα υιος 15 ηρνησατο δε σαρρα λεγουσα ουχ εγελασα εφοβηθη γαρ και ειπεν ουχι αλλα εγελασας 16 εξανασταντες δε εχειθεν οι ανδρες χατεβλεψαν επι προσωπον σοδομων χαι γομορρας αβρααμ δε συνεπορευετο μετ΄ αυτων συμπροπεμπων αυτους 17 ο δε χυριος είπεν μη χρυψω εγω απο αβρααμ του παιδος μου α εγω ποιω 18 αβρααμ δε γινομενος εσται εις εθνος μεγα και πολυ και ενευλογηθησονται εν αυτω παντα τα εθνη της γης 19 ηδείν γαρ οτι συντάξει τοις υίοις αυτού και τω οίχω αυτού μετ΄ αυτον και φυλαξουσιν τας οδους χυριου ποιειν δικαιοσυνήν και κρισιν οπως αν επαγαγή χυριος επι αβρααμ παντα οσα ελαλησεν προς αυτον 20 ειπεν δε χυριος χραυγη

σοδομων και γομορρας πεπληθυνται και αι αμαρτιαι αυτων μεγαλαι σφοδρα 21 καταβας ουν οψομαι ει κατα την κραυγην αυτων την ερχομενην προς με συντελουνται ει δε μη ινα γνω 22 και αποστρεψαντες εκειθεν οι ανδρες ηλθον εις σοδομα αβρααμ δε ην εστήχως εναντιον χυριου 23 χαι εγγισας αβρααμ είπεν μη συναπολεσης δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης 24 εαν ωσιν πεντηχοντα διχαιοι εν τη πολει απολεις αυτους ουχ ανησεις παντα τον τοπον ενεχεν των πεντηχοντα διχαιων εαν ωσιν εν αυτη 25 μηδαμως συ ποιησεις ως το ρημα τουτο του αποχτειναι διχαιον μετα ασεβους χαι εσται ο διχαιος ως ο ασεβης μηδαμως ο χρινών πασάν την γην ου ποιησείς χρισίν 26 είπεν δε χυρίος εάν ευρώ εν σοδομοις πεντηχοντα διχαιους εν τη πολει αφησω παντα τον τοπον δι' αυτους 27 και αποκριθεις αβρααμ ειπεν νυν ηρξαμην λαλησαι προς τον κυριον εγω δε ειμι γη και σποδος 28 εαν δε ελαττονωθωσιν οι πεντηκοντα δικαιοι πεντε απολεις ενεχεν των πεντε πασαν την πολιν χαι ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εχει τεσσαραχοντα πεντε 29 χαι προσεθήχεν ετι λαλήσαι προς αυτον χαι είπεν εαν δε ευρεθωσιν εχει τεσσαραχοντα και ειπεν ου μη απολεσω ενέχεν των τεσσαραχοντα 30 και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω εαν δε ευρεθωσιν εκει τριακοντα και ειπεν ου μη απολέσω εαν ευρω έχει τριαχοντα 31 χαι είπεν επείδη έχω λαλησαί προς τον χυριον εαν δε ευρεθωσιν εχει ειχοσι χαι ειπεν ου μη απολεσω ενέχεν των ειχοσι 32 χαι ειπεν μη τι χυριε εαν λαλησω ετι απαξ εαν δε ευρεθωσιν εχει δεχα και είπεν ου μη απολεσω ενέχεν των δέχα 33 απήλθεν δε χυρίος ως επαυσατο λαλων τω αβρααμ και αβρααμ απεστρεψεν εις τον τοπον αυτου

Chapter 19

1 ηλθον δε οι δυο αγγελοι εις σοδομα εσπερας λωτ δε εκαθητο παρα την πυλην σοδομων ιδων δε λωτ εξανεστη εις συναντησιν αυτοις και προσεκυνησεν τω προσωπω επι την γην 2 και ειπεν ιδου κυριοι εκκλινατε εις τον οικον του παιδος υμων και καταλυσατε και νιψασθε τους ποδας υμων και ορθρισαντες απελευσεσθε εις την οδον υμων ειπαν δε ουχι αλλ΄ εν τη πλατεια καταλυσομεν 3 και κατεβιαζετο αυτους και εξεκλιναν προς αυτον και εισηλθον εις την οικιαν αυτου και εποιησεν αυτοις ποτον και αζυμους επεψεν αυτοις και εφαγον 4 προ του κοιμηθηναι και οι ανδρες της πολέως οι σοδομιται περιεκυκλωσαν την οικιαν απο νεανισκου εως πρεσβυτερου απας ο λαος αμα 5 και εξεκαλουντο τον λωτ και ελεγον προς αυτον που εισιν οι ανδρες οι εισελθοντες προς σε την νυκτα εξαγαγε αυτους προς ημας ινα συγγενωμεθα αυτοις 6 εξηλθεν δε λωτ προς αυτους προς το προθυρον την δε θυραν προσεωξεν οπισω αυτου 7 ειπεν δε προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε 8 εισιν δε μοι δυο θυγατερες αι ουκ εγνωσαν ανδρα εξαξω αυτας προς υμας και χρησασθε αυταις καθα αν αρεσκη υμιν μονον

εις τους ανδρας τουτους μη ποιησητε μηδεν αδιχον ου εινεχεν εισηλθον υπο την σχεπην των δοχων μου 9 ειπαν δε αποστα έχει εις ηλθές παροιχείν μη και κρισιν κρινειν νυν ουν σε κακωσομεν μαλλον η εκεινους και παρεβιαζοντο τον ανδρα τον λωτ σφοδρα και ηγγισαν συντριψαι την θυραν 10 εκτειναντες δε οι ανδρες τας χειρας εισεσπασαντο τον λωτ προς εαυτους εις τον οιχον χαι την θυραν του οικου απεκλεισαν 11 τους δε ανδρας τους οντας επι της θυρας του οικου επαταξαν αορασια απο μικρου εως μεγαλου και παρελυθησαν ζητουντες την θυραν 12 ειπαν δε οι ανδρες προς λωτ εστιν τις σοι ωδε γαμβροι η υιοι η θυγατερες η ει τις σοι αλλος εστιν εν τη πολει εξαγαγε εχ του τοπου τουτου 13 οτι απολλυμεν ημεις τον τοπον τουτον οτι υψωθη η κραυγη αυτων εναντιον χυριου και απεστειλεν ημας χυριος εχτριψαι αυτην 14 εξηλθεν δε λωτ και ελαλησεν προς τους γαμβρους αυτου τους ειληφοτας τας θυγατερας αυτου και ειπεν αναστητε και εξελθατε εκ του τοπου τουτου οτι εχτριβει χυριος την πολιν εδοξεν δε γελοιαζειν εναντιον των γαμβρων αυτου 15 ηνικα δε ορθρος εγινετο επεσπουδαζον οι αγγελοι τον λωτ λεγοντες αναστας λαβε την γυναικα σου και τας δυο θυγατερας σου ας εχεις και εξελθε ινα μη συναπολη ταις ανομιαις της πολεως 16 και εταραχθησαν και εκρατησαν οι αγγελοι της χειρος αυτου και της χειρος της γυναικος αυτου και των χειρων των δυο θυγατερων αυτου εν τω φεισασθαι κυριον αυτου 17 και εγενετο ηνικα εξηγαγον αυτους εξω και ειπαν σωζων σωζε την σεαυτου ψυχην μη περιβλεψης εις τα οπισω μηδε στης εν παση τη περιχωρω εις το ορος σωζου μηποτε συμπαραλημφθης 18 ειπεν δε λωτ προς αυτους δεομαι χυριε 19 επειδη ευρεν ο παις σου ελεος εναντιον σου και εμεγαλυνας την δικαιοσυνην σου ο ποιεις επ΄ εμε του ζην την ψυχην μου εγω δε ου δυνησομαι διασωθηναι εις το ορος μη καταλαβη με τα κακα και αποθανω 20 ιδου η πολις αυτη εγγυς του καταφυγειν με έχει η έστιν μιχρα έχει σωθησομαί ου μίχρα έστιν και ζησέται η ψυχη μου 21 και είπεν αυτω ίδου εθαυμασα σου το προσωπον και επί τω ρηματί τουτώ του μη καταστρεψαι την πολιν περι ης ελαλησας 22 σπευσον ουν του σωθηναι εκει ου γαρ δυνησομαι ποιησαι πραγμα εως του σε εισελθειν εχει δια τουτο εχαλεσεν το ονομα της πολεως εχείνης σηγωρ 23 ο ηλίος εξηλθεν επί την γην και λωτ εισηλθεν είς σηγωρ 24 και κυριος εβρεξεν επι σοδομα και γομορρα θειον και πυρ παρα κυριου εχ του ουρανου 25 και κατεστρεψεν τας πολεις ταυτας και πασαν την περιοικον και παντας τους κατοικουντας εν ταις πολεσιν και παντα τα ανατελλοντα εκ της γης 26 και επεβλεψεν η γυνη αυτου εις τα οπισω και εγενετο στηλη αλος 27 ωρθρισεν δε αβρααμ το πρωι εις τον τοπον ου ειστηκει εναντιον κυριου 28 και επεβλεψεν επι προσωπον σοδομων και γομορρας και επι προσωπον της γης της περιχωρού και είδεν και ίδου ανεβαίνεν φλοξ της γης ωσεί ατμίς καμίνου 29 και εγένετο εν τω εκτριψαι κυρίον πασάς τας πολείς της περιοικού εμνήσθη ο θεος του αβρααμ και εξαπεστειλεν τον λωτ εκ μεσου της καταστροφης εν τω

καταστρεψαι κυρίον τας πολείς εν αις κατώκει εν αυταίς λωτ 30 ανέβη δε λωτ έκ σηγωρ και εκαθητο εν τω ορει και αι δυο θυγατερες αυτου μετ' αυτου εφοβηθη γαρ κατοικήσαι εν σηγωρ και ωκήσεν εν τω σπήλαιω αυτός και αι δυο θυγατέρες αυτου μετ' αυτου 31 ειπεν δε η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ο πατηρ ημων πρεσβυτερος και ουδεις εστιν επι της γης ος εισελευσεται προς ημας ως καθηκει παση τη γη 32 δευρο και ποτισωμεν τον πατερα ημων οινον και κοιμηθωμεν μετ΄ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα 33 εποτισαν δε τον πατερα αυτων οινον εν τη νυχτι ταυτη χαι εισελθουσα η πρεσβυτερα εχοιμηθη μετα του πατρος αυτης την νυχτα εχεινην χαι ουχ ηδει εν τω χοιμηθηναι αυτην χαι αναστηναι 34 εγενετο δε τη επαυριον και ειπεν η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ιδου εχοιμηθην εχθες μετα του πατρος ημων ποτισωμεν αυτον οινον και την νυχτα ταυτην και εισελθουσα κοιμηθητι μετ΄ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα 35 εποτισαν δε και εν τη νυκτι εκεινη τον πατερα αυτων οινον και εισελθουσα η νεωτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης και ουκ ηδει εν τω χοιμηθηναι αυτην και αναστηναι 36 και συνελαβον αι δυο θυγατερες λωτ εχ του πατρος αυτών 37 και ετέχεν η πρεσβυτέρα υιον και εχαλέσεν το ονομα αυτου μωαβ λεγουσα εχ του πατρος μου ουτος πατηρ μωαβιτων εως της σημερον ημερας 38 ετέχεν δε και η νέωτερα υιον και εκαλέσεν το ονομά αυτου αμμάν υιος του γενους μου ουτος πατηρ αμμανιτων εως της σημερον ημερας

Chapter 20

1 και εχινήσεν εχείθεν αβρααμ εις γην προς λίβα και ωχήσεν ανα μεσον καδής και ανα μεσον σουρ και παρωκησεν εν γεραροις 2 ειπεν δε αβρααμ περι σαρρας της γυναιχος αυτου οτι αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποχτεινωσιν αυτον οι ανδρες της πολεως δι' αυτην απεστειλεν δε αβιμελεχ βασιλευς γεραρων και ελαβεν την σαρραν 3 και εισηλθεν ο θεος προς αβιμελεχ εν υπνω την νυκτα και ειπεν ιδου συ αποθνησκεις περι της γυναικος ης ελαβες αυτή δε εστιν συνωμήχυια ανδρι 4 αβιμέλεχ δε ουχ ήψατο αυτής και ειπεν χυριε εθνος αγνοουν χαι διχαιον απολεις 5 ουχ αυτος μοι ειπεν αδελφη μου εστιν και αυτη μοι ειπεν αδελφος μου εστιν εν καθαρα καρδια και εν δικαιοσυνη χειρων εποιησα τουτο 6 ειπεν δε αυτω ο θεος καθ' υπνον καγω εγνων οτι εν καθαρα καρδια εποιησας τουτο και εφεισαμην εγω σου του μη αμαρτειν σε εις εμε ενέχεν τουτού ουχ αφήχα σε αψασθαί αυτής 7 νυν δε απόδος την γυναίχα τω ανθρωπω οτι προφητης εστιν και προσευξεται περι σου και ζηση ει δε μη αποδιδως γνωθι οτι αποθανή συ και παντα τα σα 8 και ωρθρισεν αβιμελεχ το πρωι και εκαλεσεν παντας τους παιδας αυτου και ελαλησεν παντα τα ρηματα ταυτα εις τα ωτα αυτων εφοβηθησαν δε παντες οι ανθρωποι σφοδρα 9 και εκαλεσεν

αβιμέλεχ τον αβρααμ και είπεν αυτώ τι τουτό εποίησας ημίν μη τι ημαρτομέν εις σε οτι επηγαγες επ΄ εμε και επι την βασιλειαν μου αμαρτιαν μεγαλην εργον ο ουδεις ποιησει πεποιηκας μοι 10 ειπεν δε αβιμελεχ τω αβρααμ τι ενιδων εποιησας τουτο 11 ειπεν δε αβρααμ ειπα γαρ αρα ουχ εστιν θεοσεβεια εν τω τοπω τουτω εμε τε αποκτενουσιν ενέκεν της γυναικός μου 12 και γαρ αλήθως αδέλφη μου εστιν εχ πατρος αλλ΄ ουχ εχ μητρος εγενηθη δε μοι εις γυναιχα 13 εγενετο δε ηνικα εξηγαγεν με ο θεος εκ του οικου του πατρος μου και ειπα αυτη ταυτην την δικαιοσυνην ποιησεις επ΄ εμε εις παντα τοπον ου εαν εισελθωμεν εκει ειπον εμε οτι αδελφος μου εστιν 14 ελαβεν δε αβιμελεχ χιλια διδραχμα προβατα και μοσχους και παιδας και παιδισκας και εδωκέν τω αβρααμ και απέδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου 15 και ειπεν αβιμελέχ τω αβρααμ ιδού η γη μου εναντιού σου ου εαν σοι αρέσκη κατοικεί 16 τη δε σαρρα είπεν ίδου δεδωκά χίλια διδράχμα τω αδελφω σου ταυτα εσται σοι εις τιμην του προσωπου σου και πασαις ταις μετα σου και παντα αληθευσον 17 προσηυξατο δε αβρααμ προς τον θεον και ιασατο ο θεος τον αβιμελεχ και την γυναικα αυτου και τας παιδισκας αυτου και ετεκον 18 οτι συγκλειων συνεκλεισεν κυριος εξωθεν πασαν μητραν εν τω οικω του αβιμελεχ ενέχεν σαρρας της γυναιχός αβρααμ

Chapter 21

1 και κυριος επεσκεψατο την σαρραν καθα ειπεν και εποιησεν κυριος τη σαρρα καθα ελαλησεν 2 και συλλαβουσα ετεκεν σαρρα τω αβρααμ υιον εις το γηρας εις τον καιρον καθα ελαλησεν αυτω κυριος 3 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του υιου αυτου του γενομενου αυτω ον ετεχεν αυτω σαρρα ισααχ 4 περιετεμεν δε αβρααμ τον ισααχ τη ογδοη ημερα χαθα ενετειλατο αυτω ο θεος 5 αβρααμ δε ην εχατον ετων ηνικα εγένετο αυτω ισαακ ο υιος αυτου 6 είπεν δε σαρρα γελωτα μοι εποιήσεν χυριος ος γαρ αν αχουση συγχαρειται μοι 7 χαι ειπεν τις αναγγελει τω αβρααμ οτι θηλαζει παιδιον σαρρα οτι ετεχον υιον εν τω γηρει μου 8 και ηυξηθη το παιδιον και απεγαλακτισθη και εποιησεν αβρααμ δοχην μεγαλην η ημερα απεγαλακτισθη ισααχ ο υιος αυτου 9 ιδουσα δε σαρρα τον υιον αγαρ της αιγυπτιας ος εγενετο τω αβρααμ παιζοντα μετα ισααχ του υιου αυτης 10 χαι ειπεν τω αβρααμ εχβαλε την παιδισχην ταυτην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης ταυτης μετα του υιου μου ισααχ 11 σχληρον δε εφανη το ρημα σφοδρα εναντιον αβρααμ περι του υιου αυτου 12 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ μη σκληρον εστω το ρημα εναντιον σου περι του παιδιου και περι της παιδισκης παντα οσα εαν ειπη σοι σαρρα αχουε της φωνης αυτης οτι εν ισααχ χληθησεται σοι σπερμα 13 και τον υιον δε της παιδισκης ταυτης εις εθνος μεγα ποιησω αυτον οτι σπερμα σον εστιν 14 ανεστη δε αβρααμ το πρωι και ελαβεν αρτους και ασκον υδατος και

εδωχεν αγαρ και επεθηκεν επι τον ωμον και το παιδιον και απεστειλεν αυτην απελθουσα δε επλανατο την ερημον κατα το φρεαρ του ορχου 15 εξελιπεν δε το υδωρ εχ του ασχου και ερριψεν το παιδιον υποχατω μιας ελατης 16 απελθουσα δε εχαθητο απεναντι αυτου μαχροθεν ωσει τοξου βολην ειπεν γαρ ου μη ιδω τον θανατον του παιδιου μου και εκαθισεν απεναντι αυτου αναβοησαν δε το παιδιον εκλαυσεν 17 εισηκουσεν δε ο θεος της φωνης του παιδιου εκ του τοπου ου ην και εκαλεσεν αγγελος του θεου την αγαρ εκ του ουρανου και είπεν αυτή τι εστίν αγαρ μη φοβου επαχηχοέν γαρ ο θέος της φωνής του παιδιού σου έχ του τοπου ου εστιν 18 αναστηθι λαβε το παιδιον και κρατησον τη χειρι σου αυτο εις γαρ εθνος μεγα ποιησω αυτον 19 και ανεωξεν ο θεος τους οφθαλμους αυτης και ειδεν φρεαρ υδατος ζωντος και επορευθη και επλησεν τον ασκον υδατος και εποτισεν το παιδιον 20 και ην ο δεος μετα του παιδιου και ηυξηθη και κατωκησεν εν τη ερημω εγενετο δε τοξοτης 21 και κατωκήσεν εν τη ερημω τη φαράν και ελάβεν αυτω η μητηρ γυναικα εκ γης αιγυπτου 22 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω και ειπεν αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου προς αβρααμ λεγων ο θεος μετα σου εν πασιν οις εαν ποιης 23 νυν ουν ομοσον μοι τον θεον μη αδιχησειν με μηδε το σπερμα μου μηδε το ονομα μου αλλα κατα την δικαιοσυνην ην εποιησα μετα σου ποιησεις μετ' εμου και τη γη η συ παρωχησας εν αυτη 24 και ειπεν αβρααμ εγω ομουμαι 25 και ηλεγξεν αβρααμ τον αβιμελεχ περι των φρεατων του υδατος ων αφειλαντο οι παιδες του αβιμελεχ 26 και ειπεν αυτω αβιμελεχ ουκ εγνων τις εποιησεν το πραγμα τουτο ουδε συ μοι απηγγειλας ουδε εγω ηχουσα αλλ΄ η σημερον 27 χαι ελαβεν αβρααμ προβατα και μοσχους και εδωκεν τω αβιμελεχ και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην 28 και εστησεν αβρααμ επτα αμναδας προβατων μονας 29 και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ τι εισιν αι επτα αμναδες των προβατων τουτων ας εστησας μονας 30 και ειπεν αβρααμ οτι τας επτα αμναδας ταυτας λημψη παρ΄ εμου ινα ωσιν μοι εις μαρτυριον οτι έγω ωρυξα το φρέαρ τουτο 31 δια τουτο επωνομάσεν το ονομά του τοπου εχεινου φρεαρ ορχισμου οτι έχει ωμοσαν αμφοτέροι 32 χαι διέθεντο διαθηχην εν τω φρεατι του ορχου ανέστη δε αβιμέλες και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου και επεστρεψαν εις την γην των φυλιστιμ 33 και εφυτευσεν αβρααμ αρουραν επι τω φρεατι του ορκου και επεχαλεσατο εχει το ονομα χυριου θεος αιωνιος 34 παρωχησεν δε αβρααμ εν τη γη των φυλιστιμ ημερας πολλας

Chapter 22

1 και εγένετο μετά τα επματά ταυτά ο θέος επείραζεν τον αβράαμ και είπεν προς αυτόν αβράαμ αβράαμ ο δε είπεν ίδου έγω 2 και είπεν λάβε τον υίον σου

τον αγαπητον ον ηγαπησας τον ισααχ και πορευθητι εις την γην την υψηλην και ανενεγχον αυτον εχει εις ολοχαρπωσιν εφ΄ εν των ορεων ων αν σοι ειπω 3 αναστας δε αβρααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου παρελαβεν δε μεθ΄ εαυτου δυο παιδας και ισααχ τον υιον αυτου και σχισας ξυλα εις ολοκαρπωσιν αναστας επορευθη και ηλθεν επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος 4 τη ημερα τη τριτη και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις ειδεν τον τοπον μαχροθεν 5 και ειπεν αβρααμ τοις παισιν αυτου καθισατε αυτου μετα της ονου εγω δε και το παιδαριον διελευσομεθα εως ωδε και προσκυνησαντες αναστρεψωμεν προς υμας 6 ελαβεν δε αβρααμ τα ξυλα της ολοχαρπωσεως και επεθηκεν ισαακ τω υιω αυτου ελαβεν δε και το πυρ μετα χειρα και την μαχαιραν και επορευθησαν οι δυο αμα 7 ειπεν δε ισαακ προς αβρααμ τον πατερα αυτου ειπας πατερ ο δε ειπεν τι εστιν τεχνον λεγων ιδου το πυρ και τα ξυλα που εστιν το προβατον το εις ολοχαρπωσιν 8 ειπεν δε αβρααμ ο θεος οψεται εαυτω προβατον εις ολοχαρπωσιν τεχνον πορευθεντες δε αμφοτεροι αμα 9 ηλθον επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος και ωκοδομησεν εκει αβρααμ θυσιαστηριον και επεθηκέν τα ξυλα και συμποδισας ισαακ τον υιον αυτου επεθηκέν αυτον επι το θυσιαστηριον επανω των ξυλων 10 και εξετεινεν αβρααμ την χειρα αυτου λαβειν την μαχαιραν σφαξαι τον υιον αυτου 11 και εκαλεσεν αυτον αγγελος χυριου εχ του ουρανου και ειπεν αυτω αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω 12 και ειπεν μη επιβαλης την χειρα σου επι το παιδαριον μηδε ποιησης αυτω μηδεν νυν γαρ εγνων οτι φοβη τον θεον συ και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι΄ εμε 13 και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου κριος εις κατεχομενος εν φυτω σαβεκ των κερατων και επορευθη αβρααμ και ελαβεν τον χριον και ανηνεγκέν αυτον εις ολοκαρπωσιν αντι ισαακ του υιου αυτου 14 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του τοπου εκεινου κυριος ειδεν ινα ειπωσιν σημερον εν τω ορει χυριος ωφθη 15 και εκαλεσεν αγγελος χυριου τον αβρααμ δευτερον εκ του ουρανου 16 λεγων κατ΄ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ου εινέχεν εποιήσας το ρημα τουτο και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι' εμε 17 η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης και κληρονομησει το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιών 18 και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ΄ ων υπηχουσας της εμης φωνης 19 απεστραφη δε αβρααμ προς τους παιδας αυτου και ανασταντες επορευθησαν αμα επι το φρεαρ του ορχου και κατωκήσεν αβρααμ επι τω φρεατι του ορχου 20 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και ανηγγελη τω αβρααμ λεγοντες ιδου τετοκεν μελχα και αυτη υιους ναχωρ τω αδελφω σου 21 τον ωξ πρωτοτοχον και τον βαυξ αδελφον αυτου και τον καμουηλ πατερα συρων 22 και τον χασαδ και τον αζαυ και τον φαλδας και τον ιεδλαφ και τον βαθουηλ 23 και βαθουηλ εγεννήσεν την ρεβεκκαν οκτω ουτοι υιοι ους ετέχεν μέλχα τω ναχώρ τω αδέλφω αβρααμ 24 και η παλλακή

αυτου η ονομα φεημα ετεχεν και αυτη τον ταβεχ και τον γααμ και τον τοχος και τον μωχα

Chapter 23

1 εγενετο δε η ζωη σαρρας ετη εκατον εικοσι επτα 2 και απεθανεν σαρρα εν πολει αρβοχ η εστιν εν τω χοιλωματι αυτη εστιν χεβρων εν γη χανααν ηλθεν δε αβρααμ χοψασθαι σαρραν χαι πενθησαι 3 χαι ανεστη αβρααμ απο του νεχρου αυτου και είπεν τοις υιοις χετ λεγων 4 παροίκος και παρεπιδημός εγω είμι μεθ΄ υμων δοτε ουν μοι κτησιν ταφου μεθ΄ υμων και θαψω τον νέκρον μου απ΄ εμου 5 απεκριθησαν δε οι υιοι χετ προς αβρααμ λεγοντες 6 μη κυριε ακουσον δε ημων βασιλευς παρα θεου ει συ εν ημιν εν τοις εχλεχτοις μνημειοις ημων θαψον τον νεκρον σου ουδεις γαρ ημων το μνημειον αυτου κωλυσει απο σου του θαψαι τον νέχρον σου έχει 7 ανάστας δε αβράαμ προσέχυνησεν τω λάω της γης τοις υιοις χετ 8 και ελαλησεν προς αυτους αβρααμ λεγων ει έχετε τη ψυχη υμων ωστε θαψαι τον νεχρον μου απο προσωπου μου αχουσατε μου χαι λαλησατε περι εμου εφρων τω του σααρ 9 και δοτω μοι το σπηλαιον το διπλουν ο εστιν αυτω το ον εν μερει του αγρου αυτου αργυριου του αξιου δοτω μοι αυτο εν υμιν εις χτησιν μνημειου 10 εφρων δε εχαθητο εν μεσω των υιων χετ αποχριθεις δε εφρων ο χετταιος προς αβρααμ ειπεν αχουοντων των υιων χετ χαι παντων των εισπορευομένων εις την πολιν λέγων 11 παρ΄ εμοι γένου χυριέ και ακουσον μου τον αγρον και το σπηλαιον το εν αυτω σοι διδωμι εναντιον παντων των πολιτων μου δεδωχα σοι θαψον τον νέχρον σου 12 και προσέχυνησεν αβρααμ εναντίον του λαου της γης 13 και ειπεν τω εφρων εις τα ωτα του λαου της γης επειδη προς εμου ει αχουσον μου το αργυριον του αγρου λαβε παρ΄ εμου χαι θαψω τον νεκρον μου εκει 14 απεκριθη δε εφρων τω αβρααμ λεγων 15 ουχι κυριε ακηκοα γη τετραχοσιων διδραχμων αργυριου ανα μεσον εμου χαι σου τι αν ειη τουτο συ δε τον νέχρον σου θαψον 16 και ηχούσεν αβρααμ του εφρών και απεκατέστησεν αβρααμ τω εφρων το αργυριον ο ελαλησεν εις τα ωτα των υιων χετ τετραχοσια διδραχμα αργυριου δοχιμου εμποροις 17 χαι εστη ο αγρος εφρων ος ην εν τω διπλω σπηλαιω ος εστιν κατα προσωπον μαμβρη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω και παν δενδρον ο ην εν τω αγρω ο εστιν εν τοις οριοις αυτου κυκλω 18 τω αβρααμ εις χτησιν εναντιον των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν 19 μετα ταυτα εθαψεν αβρααμ σαρραν την γυναικα αυτου εν τω σπηλαιω του αγρου τω διπλω ο εστιν απεναντι μαμβρη αυτη εστιν χεβρων εν τη γη χανααν 20 και εκυρωθη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω τω αβρααμ εις κτησιν ταφου παρα των υιων χετ

Chapter 24

1 και αβρααμ ην πρεσβυτερος προβεβηκως ημερων και κυριος ευλογησεν τον αβρααμ κατα παντα 2 και ειπεν αβρααμ τω παιδι αυτου τω πρεσβυτερω της οικιας αυτου τω αρχοντι παντων των αυτου θες την χειρα σου υπο τον μηρον μου 3 και εξορκίω σε κυρίον τον θεον του ουράνου και τον θεον της γης ίνα μη λαβης γυναιχα τω υιω μου ισααχ απο των θυγατερων των χαναναιων μεθ΄ ων εγω οιχω εν αυτοις 4 αλλα εις την γην μου ου εγενομην πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναιχα τω υιω μου ισααχ εχειθεν 5 ειπεν δε προς αυτον ο παις μηποτε ου βουλεται η γυνη πορευθηναι μετ΄ εμου οπισω εις την γην ταυτην αποστρεψω τον υιον σου εις την γην οθεν εξηλθες εχειθεν 6 ειπεν δε προς αυτον αβρααμ προσέχε σέαυτω μη αποστρεψης τον υιον μου έχει 7 χυρίος ο θέος του ουρανου και ο θεος της γης ος ελαβεν με εκ του οικου του πατρος μου και εκ της γης ης εγενηθην ος ελαλησεν μοι και ωμοσεν μοι λεγων σοι δωσω την γην ταυτην και τω σπερματι σου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου εμπροσθεν σου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκείθεν 8 εαν δε μη θελη η γυνη πορευθηναι μετα σου εις την γην ταυτην καθαρος εση απο του ορκου τουτου μονον τον υιον μου μη αποστρεψης εχει 9 και εθηχεν ο παις την χειρα αυτου υπο τον μηρον αβρααμ του χυριου αυτου και ωμόσεν αυτώ περί του ρηματός τουτού 10 και ελαβέν ο παίς δεκα καμηλους απο των καμηλων του κυριου αυτου και απο παντων των αγαθων του χυριου αυτου μεθ΄ εαυτου και αναστας επορευθη εις την μεσοποταμιαν εις την πολιν ναχωρ 11 και εκοιμισεν τας καμηλους εξω της πολεως παρα το φρεαρ του υδατος το προς οψε ηνικα εκπορευονται αι υδρευομεναι 12 και ειπεν κυριε ο θεος του χυριου μου αβρααμ ευοδωσον εναντιον εμου σημερον και ποιησον ελεος μετα του χυριου μου αβρααμ 13 ιδου εγω εστηχα επι της πηγης του υδατος αι δε θυγατερες των οικουντων την πολιν εκπορευονται αντλησαι υδωρ 14 και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω επικλινον την υδριαν σου ινα πιω και ειπη μοι πιε και τας καμηλους σου ποτιω έως αν παυσωνται πινουσαι ταυτην ητοιμασας τω παιδι σου ισααχ και εν τουτω γνωσομαι οτι εποιησας ελεος τω χυριω μου αβρααμ 15 και εγενετο προ του συντελεσαι αυτον λαλουντα εν τη διανοια και ιδου ρεβεχχα εξεπορεύετο η τεχθείσα βαθουήλ υίω μελχας της γυναίχος ναχώρ αδελφου δε αβρααμ εχουσα την υδριαν επι των ωμων αυτης 16 η δε παρθενος ην χαλη τη οψει σφοδρα παρθενος ην ανηρ ουχ εγνω αυτην χαταβασα δε επι την πηγην επλησεν την υδριαν και ανεβη 17 επεδραμεν δε ο παις εις συναντησιν αυτης και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου 18 η δε ειπεν πιε κυριε και εσπευσεν και καθείλεν την υδρίαν επί τον βραχίονα αυτής και εποτίσεν αυτον 19 εως επαυσατο πινων και ειπεν και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι εως αν πασαι πιωσιν 20 και εσπευσεν και εξεκενωσεν την υδριαν εις το ποτιστηριον και εδραμεν

ετι επι το φρεαρ αντλησαι και υδρευσατο πασαις ταις καμηλοις 21 ο δε ανθρωπος κατεμανθανεν αυτην και παρεσιωπα του γνωναι ει ευοδωκεν κυριος την οδον αυτου η ου 22 εγενετο δε ηνικα επαυσαντο πασαι αι καμηλοι πινουσαι ελαβεν ο ανθρωπος ενωτια χρυσα ανα δραχμην ολχης και δυο ψελια επι τας χειρας αυτης δεκα χρυσων ολκη αυτων 23 και επηρωτησεν αυτην και ειπεν θυγατηρ τινος ει αναγγειλον μοι ει εστιν παρα τω πατρι σου τοπος ημιν καταλυσαι 24 και ειπεν αυτω θυγατηρ βαθουηλ ειμι εγω του μελχας ον ετέχεν τω ναχωρ 25 και είπεν αυτω και αχυρα και χορτασματα πολλα παρ΄ ημιν και τοπος του καταλυσαι 26 και ευδοκησας ο ανθρωπος προσεκυνήσεν κυριω 27 και είπεν ευλογήτος κυριος ο θεος του χυριου μου αβρααμ ος ουχ εγχατελιπεν την δικαιοσυνην αυτου και την αληθειαν απο του χυριου μου εμε ευοδωχεν χυριος εις οιχον του αδελφου του χυριου μου 28 και δραμουσα η παις απηγγείλεν εις τον οίχον της μήτρος αυτης κατα τα ρηματα ταυτα 29 τη δε ρεβεκκα αδελφος ην ω ονομα λαβαν και εδραμεν λαβαν προς τον ανθρωπον εξω επι την πηγην 30 και εγενετο ηνικα ειδεν τα ενωτια και τα ψελια επι τας χειρας της αδελφης αυτου και οτε ηκουσεν τα ρηματα ρεβεχχας της αδελφης αυτου λεγουσης ουτως λελαληχεν μοι ο ανθρωπος και ηλθεν προς τον ανθρωπον εστηκοτος αυτου επι των καμηλων επι της πηγης 31 και ειπεν αυτω δευρο εισελθε ευλογητος κυριος ινα τι εστηκας εξω εγω δε ητοιμαχα την οιχιαν χαι τοπον ταις χαμηλοις 32 εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οιχιαν και απεσαξεν τας καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτασματα ταις καμηλοις και υδωρ νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσιν των ανδρων των μετ΄ αυτου 33 και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν και είπεν ου μη φαγω εως του λαλησαι με τα ρηματα μου και ειπαν λαλησον 34 και ειπεν παις αβρααμ εγω ειμι 35 χυριος δε ευλογησεν τον χυριον μου σφοδρα χαι υψωθη χαι εδωχεν αυτω προβατα και μοσχους αργυριον και χρυσιον παιδας και παιδισκας καμηλους και ονους 36 και ετέχεν σαρρα η γυνη του χυρίου μου υίον ένα τω χυρίω μου μετα το γηρασαι αυτον και εδωκεν αυτω οσα ην αυτω 37 και ωρκισεν με ο κυριος μου λεγων ου λημψη γυναικα τω υιω μου απο των θυγατερων των χαναναιων εν οις εγω παροιχώ εν τη γη αυτών 38 αλλ΄ η εις τον οιχον του πατρος μου πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκειθεν 39 ειπα δε τω χυριω μου μηποτε ου πορευσεται η γυνη μετ΄ εμου 40 και είπεν μοι κυρίος ω ευηρεστησα εναντιον αυτου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου μετα σου και ευοδωσει την οδον σου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκ της φυλης μου και εκ του οικου του πατρος μου 41 τοτε αθωος εση απο της αρας μου ηνικα γαρ εαν ελθης εις την εμην φυλην και μη σοι δωσιν και εση αθωος απο του ορκισμου μου 42 και ελθων σημερον επι την πηγην ειπα κυριε ο θέος του κυριου μου αβρααμ ει συ ευοδοις την οδον μου ην νυν εγω πορευομαι επ' αυτην 43 ιδου εγω εφεστηχα επι της πηγης του υδατος χαι αι θυγατερες των ανθρωπων της πολεως

εξελευσονται υδρευσασθαι υδωρ και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου 44 και ειπη μοι και συ πιε και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι αυτή η γυνή ην ητοιμασέν χυρίος τω εαυτού θεραποντι ισαάχ και έν τουτω γνωσομαι οτι πεποιηχας ελέος τω χυριω μου αβρααμ 45 χαι έγενετο προ του συντελεσαι με λαλουντα εν τη διανοια ευθυς ρεβεχχα εξεπορευετο εχουσα την υδριαν επι των ωμων και κατεβη επι την πηγην και υδρευσατο ειπα δε αυτη ποτισον με 46 και σπευσασα καθειλεν την υδριαν αυτης αφ΄ εαυτης και ειπεν πιε συ και τας καμηλούς σου ποτίω και επίου και τας καμηλούς μου εποτίσευ 47 και ηρωτησα αυτην και ειπα τινος ει θυγατηρ η δε εφη θυγατηρ βαθουηλ ειμι του υιου ναχωρ ον ετέχεν αυτω μέλχα και περιέθηκα αυτή τα ένωτια και τα ψέλια περι τας χειρας αυτης 48 και ευδοκησας προσεκυνησα κυριω και ευλογησα κυριον τον θεον του χυριου μου αβρααμ ος ευοδωσεν μοι εν οδω αληθειας λαβειν την θυγατερα του αδελφου του χυριου μου τω υιω αυτου 49 ει ουν ποιειτε υμεις ελεος και δικαιοσυνην προς τον κυριον μου απαγγειλατε μοι ει δε μη απαγγειλατε μοι ινα επιστρεψω εις δεξιαν η εις αριστεραν 50 αποκριθεις δε λαβαν και βαθουηλ ειπαν παρα χυριου εξηλθεν το προσταγμα τουτο ου δυνησομεθα ουν σοι αντειπειν κακον καλω 51 ιδου ρεβεκκα ενωπιον σου λαβων αποτρέχε και έστω χυνή τω υιω του χυριου σου χαθα ελαλησεν χυριος 52 εγενετο δε εν τω αχουσαι τον παιδα τον αβρααμ των ρηματων τουτων προσεχυνησεν επι την γην χυριω 53 χαι εξενεγχας ο παις σχευη αργυρα χαι χρυσα χαι ιματισμον εδωχεν ρεβεχχα χαι δωρα εδωχεν τω αδελφω αυτης και τη μητρι αυτης 54 και εφαγον και επιον αυτος και οι ανδρες οι μετ΄ αυτου οντες και εκοιμηθησαν και αναστας πρωι ειπεν εκπεμψατε με ινα απέλθω προς τον χυρίον μου 55 είπαν δε οι αδέλφοι αυτής χαι η μήτης μείνατω η παρθενος μεθ΄ ημων ημερας ωσει δεχα χαι μετα ταυτα απελευσεται 56 ο δε ειπεν προς αυτους μη κατέχετε με και κυρίος ευοδωσεν την οδον μου εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον χυριον μου 57 οι δε ειπαν χαλεσωμεν την παιδα χαι ερωτησωμέν το στομά αυτής 58 και εκαλέσαν ρεβέκκαν και είπαν αυτή πορέυση μετα του ανθρωπου τουτου η δε ειπεν πορευσομαι 59 και εξεπεμψαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και τα υπαρχοντα αυτης και τον παιδα τον αβρααμ και τους μετ' αυτου 60 και ευλογησαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και ειπαν αυτη αδελφη ημων ει γινου εις χιλιαδας μυριαδων και κληρονομησατω το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων 61 αναστασα δε ρεβεχχα και αι αβραι αυτης επεβησαν επι τας χαμηλους χαι επορευθησαν μετα του ανθρωπου χαι αναλαβων ο παις την ρεβεχκαν απηλθεν 62 ισααχ δε επορευετο δια της ερημου κατα το φρέαρ της ορασέως αυτος δε κατωκεί εν τη γη τη προς λίβα 63 και εξηλθέν ισαακ αδολεσχησαι εις το πεδιον το προς δειλης και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν καμηλους ερχομενας 64 και αναβλεψασα ρεβεκκα τοις οφθαλμοις ειδεν τον ισαακ και κατεπηδησεν απο της καμηλου 65 και είπεν τω παίδι τις εστίν ο ανθρωπος

εχεινος ο πορευομενος εν τω πεδιω εις συναντησιν ημιν ειπεν δε ο παις ουτος εστιν ο χυριος μου η δε λαβουσα το θεριστρον περιεβαλετο 66 και διηγησατο ο παις τω ισααχ παντα τα ρηματα α εποιησεν 67 εισηλθεν δε ισααχ εις τον οιχον της μητρος αυτου και ελαβεν την ρεβεχχαν και εγενετο αυτου γυνη και ηγαπησεν αυτην και παρεχληθη ισααχ περι σαρρας της μητρος αυτου

Chapter 25

1 προσθεμενος δε αβρααμ ελαβεν γυναιχα η ονομα χεττουρα 2 ετεχεν δε αυτω τον ζεμραν και τον ιέξαν και τον μαδαν και τον μαδιαμ και τον ιέσβοκ και τον σωυε 3 ιεξαν δε εγεννησεν τον σαβα και τον θαιμαν και τον δαιδαν υιοι δε δαιδαν εγενοντο ραγουηλ και ναβδεηλ και ασσουριμ και λατουσιμ και λοωμιμ 4 υιοι δε μαδιαμ γαιφα και αφερ και ενωχ και αβιρα και ελραγα παντες ουτοι ησαν υιοι χεττουρας 5 εδωχεν δε αβρααμ παντα τα υπαρχοντα αυτου ισααχ τω υιω αυτου 6 και τοις υιοις των παλλακων αυτου εδωκεν αβρααμ δοματα και εξαπεστειλεν αυτους απο ισααχ του υιου αυτου ετι ζωντος αυτου προς ανατολας εις γην ανατολων 7 ταυτα δε τα ετη ημερων ζωης αβρααμ οσα εζησεν εκατον εβδομηκοντα πεντε ετη 8 και εκλιπων απεθανεν αβρααμ εν γηρει καλω πρεσβυτης και πληρης ημερων και προσετεθη προς τον λαον αυτου 9 και εθαψαν αυτον ισαακ και ισμαηλ οι υιοι αυτου εις το σπηλαιον το διπλουν εις τον αγρον εφρων του σααρ του χετταιου ο εστιν απεναντι μαμβρη 10 τον αγρον και το σπηλαιον ο εκτησατο αβρααμ παρα των υιων χετ εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου 11 εγενετο δε μετα το αποθανειν αβρααμ ευλογησεν ο θεος ισααχ τον υιον αυτου χαι κατωκήσεν ισαακ παρα το φρέαρ της ορασέως 12 αυται δε αι γενέσεις ισμαήλ του υιου αβρααμ ον ετεχεν αγαρ η παιδισχη σαρρας τω αβρααμ 13 χαι ταυτα τα ονοματα των υιων ισμαηλ κατ' ονομα των γενεων αυτου πρωτοτοκος ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ και ναβδεηλ και μασσαμ 14 και μασμα και ιδουμα και μασση 15 και χοδδαδ και θαιμαν και ιετουρ και ναφες και κεδμα 16 ουτοι εισιν οι υιοι ισμαηλ και ταυτα τα ονοματα αυτων εν ταις σκηναις αυτων και εν ταις επαυλεσιν αυτων δωδεκα αρχοντες κατα εθνη αυτων 17 και ταυτα τα ετη της ζωης ισμαηλ εκατον τριαχοντα επτα ετη χαι εχλιπων απεθανεν χαι προσετεθη προς το γενος αυτου 18 κατωκησεν δε απο ευιλατ εως σουρ η εστιν κατα προσωπον αιγυπτου εως ελθειν προς ασσυριους κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατωκησεν 19 και αυται αι γενεσεις ισαακ του υιου αβρααμ αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ 20 ην δε ισααχ ετων τεσσαραχοντα στε ελαβεν την ρεβεχχαν θυγατερα βαθουηλ του συρου εκ της μεσοποταμιας αδελφην λαβαν του συρου εαυτω γυναικα 21 εδειτο δε ισαακ χυριού περι ρεβέχχας της γυναίχος αυτού ότι στείρα ην επηχούσεν δε αυτού ο θεος και ελαβεν εν γαστρι ρεβεκκα η γυνη αυτου 22 εσκιρτων δε τα παιδια εν

αυτη ειπεν δε ει ουτως μοι μελλει γινεσθαι ινα τι μοι τουτο επορευθη δε πυθεσθαι παρα χυριου 23 χαι ειπεν χυριος αυτη δυο εθνη εν τη γαστρι σου εισιν χαι δυο λαοι εχ της χοιλιας σου διασταλησονται και λαος λαου υπερεξει και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι 24 και επληρωθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην και τηδε ην διδυμα εν τη χοιλια αυτης 25 εξηλθεν δε ο υιος ο πρωτοτοχος πυρραχης ολος ωσει δορα δασυς επωνομασεν δε το ονομα αυτου ησαυ 26 και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου και η χειρ αυτου επειλημμενη της πτερνης ησαυ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιαχωβ ισααχ δε ην ετων εξηχοντα οτε ετεχεν αυτους ρεβεχχα 27 ηυξηθησαν δε οι νεανισκοι και ην ησαυ ανθρωπος ειδως κυνηγειν αγροικος ιακωβ δε ην ανθρωπος απλαστος οικων οικιαν 28 ηγαπησεν δε ισαακ τον ησαυ οτι η θηρα αυτου βρωσις αυτω ρεβεχχα δε ηγαπα τον ιαχωβ 29 ηψησεν δε ιαχωβ εψεμα ηλθεν δε ησαυ εχ του πεδιου εχλειπων 30 χαι ειπεν ησαυ τω ιαχωβ γευσον με απο του εψεματος του πυρρου τουτου οτι εχλειπω δια τουτο εχληθη το ονομα αυτου εδωμ 31 ειπεν δε ιαχωβ τω ησαυ αποδου μοι σημερον τα πρωτοτοχια σου εμοι 32 ειπεν δε ησαυ ιδου εγω πορευομαι τελευταν και ινα τι μοι ταυτα τα πρωτοτοκια 33 και ειπεν αυτω ιακωβ ομοσον μοι σημερον και ωμοσεν αυτω απεδοτο δε ησαυ τα πρωτοτοχία τω ιαχώβ 34 ιαχώβ δε εδώχεν τω ήσαυ αρτού χαι εψεμά φάχου και εφαγεν και επιεν και αναστας ωχετο και εφαυλισεν ησαυ τα πρωτοτοκια

Chapter 26

1 εγένετο δε λίμος επί της γης χωρίς του λίμου του προτέρον ος εγένετο έν τω χρονω τω αβρααμ επορευθη δε ισααχ προς αβιμελεχ βασιλεα φυλιστιιμ εις γεραρα 2 ωφθη δε αυτω χυριος και ειπεν μη καταβης εις αιγυπτον κατοικησον δε εν τη γη η αν σοι ειπω 3 και παροικει εν τη γη ταυτη και εσομαι μετα σου και ευλογησω σε σοι γαρ και τω σπερματι σου δωσω πασαν την γην ταυτην και στησω τον ορχον μου ον ωμοσα αβρααμ τω πατρι σου 4 και πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και δωσω τω σπερματι σου πασαν την γην ταυτην και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης 5 ανθ΄ ων υπηχουσεν αβρααμ ο πατηρ σου της εμης φωνης χαι εφυλαξεν τα προσταγματα μου και τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και τα νομιμα μου 6 και κατωκήσεν ισαακ εν γεραροις 7 επηρωτήσαν δε οι ανδρες του τοπου περι ρεβεχχας της γυναιχος αυτου χαι ειπεν αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποχτεινωσιν αυτον οι ανδρες του τοπου περι ρεβεχχας οτι ωραία τη οψεί ην 8 εγένετο δε πολυχρονίος έχει παραχυψας δε αβιμελεχ ο βασιλευς γεραρων δια της θυριδος ειδεν τον ισααχ παιζοντα μετα ρεβεχχας της γυναιχός αυτου 9 εχαλέσεν δε αβιμέλες τον ισαάχ και είπεν αυτώ αρα γε γυνη σου εστιν τι οτι ειπας αδελφη μου εστιν ειπεν δε αυτω ισααχ ειπα

γαρ μηποτε αποθανω δι΄ αυτην 10 ειπεν δε αυτω αβιμελεχ τι τουτο εποιησας ημιν μικρου εχοιμηθη τις του γενους μου μετα της γυναιχος σου και επηγαγες εφ΄ ημας αγνοιαν 11 συνεταξεν δε αβιμελεχ παντι τω λαω αυτου λεγων πας ο απτομενος του ανθρωπου τουτου η της γυναιχος αυτου θανατου ενοχος εσται 12 εσπειρεν δε ισααχ εν τη γη εχεινη και ευρεν εν τω ενιαυτω εχεινω εκατοστευουσαν χριθην ευλογησεν δε αυτον χυριος 13 χαι υψωθη ο ανθρωπος χαι προβαινων μειζων εγινετο εως ου μεγας εγενετο σφοδρα 14 εγενετο δε αυτω χτηνη προβατων χαι χτηνη βοων και γεωργια πολλα εζηλωσαν δε αυτον οι φυλιστιιμ 15 και παντα τα φρεατα α ωρυξαν οι παιδες του πατρος αυτου εν τω χρονω του πατρος αυτου ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιιμ και επλησαν αυτα γης 16 ειπεν δε αβιμελεχ προς ισααχ απέλθε αφ΄ ημών οτι δυνατωτέρος ημών έγενου σφοδρά 17 και απήλθεν εχειθεν ισααχ και κατελυσεν εν τη φαραγγι γεραρών και κατώκησεν έχει 18 και παλιν ισααχ ωρυξεν τα φρεατα του υδατος α ωρυξαν οι παιδες αβρααμ του πατρος αυτου και ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιιμ μετα το αποθανειν αβρααμ τον πατερα αυτου και επωνομασεν αυτοις ονοματα κατα τα ονοματα α επωνομασεν αβρααμ ο πατηρ αυτου 19 και ωρυξαν οι παιδες ισαακ εν τη φαραγγι γεραρων και ευρον έκει φρέαρ υδατος ζωντος 20 και εμαχέσαντο οι ποιμένες γεραρών μετα των ποιμενων ισααχ φασχοντες αυτων ειναι το υδωρ χαι εχαλεσεν το ονομα του φρεατος αδικια ηδικησαν γαρ αυτον 21 απαρας δε ισαακ εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον εχρινοντο δε και περι εκεινου και επωνομασεν το ονομα αυτου εχθρια 22 απαρας δε εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον και ουκ εμαχεσαντο περι αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου ευρυχωρια λεγων διοτι νυν επλατυνεν χυριος ημιν και ηυξησεν ημας επι της γης 23 ανεβη δε εκείθεν επι το φρέαρ του ορκου 24 και ωφθη αυτω χυριος εν τη νυχτι εχεινη χαι ειπεν εγω ειμι ο θεος αβρααμ του πατρος σου μη φοβου μετα σου γαρ ειμι και ηυλογηκα σε και πληθυνω το σπερμα σου δια αβρααμ τον πατερα σου 25 και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο το ονομα χυριου και επήξεν εκει την σκηνην αυτου ωρυξαν δε εκει οι παιδες ισααχ φρέαρ 26 και αβιμέλες επορέυθη προς αυτον απο γεραρών και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου 27 και ειπεν αυτοις ισααχ ινα τι ηλθατε προς με υμεις δε εμισησατε με χαι απεστειλατε με αφ΄ υμων 28 και ειπαν ιδοντες εωρακαμέν οτι ην κυρίος μετά σου και ειπαμέν γενεσθω αρα ανα μεσον ημων και ανα μεσον σου και διαθησομεθα μετα σου διαθηκην 29 μη ποιησειν μεθ΄ ημων κακον καθοτι ημεις σε ουκ εβδελυξαμεθα και ον τροπον εχρησαμεθα σοι καλως και εξαπεστειλαμεν σε μετ' ειρηνης και νυν συ ευλογητος υπο χυριου 30 και εποιησεν αυτοις δοχην και εφαγον και επιον 31 και ανασταντες το πρωι ωμοσαν ανθρωπος τω πλησιον αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ισααχ και απωχοντο απ΄ αυτου μετα σωτηριας 32 εγένετο δε εν τη ημέρα εκεινη και παραγενομενοι οι παιδες ισαακ απηγγειλαν αυτω περι του φρεατος ου

ωρυξαν και ειπαν ουχ ευρομεν υδωρ 33 και εκαλεσεν αυτο ορχος δια τουτο ονομα τη πολει φρεαρ ορχου εως της σημερον ημερας 34 ην δε ησαυ ετων τεσσαρακοντα και ελαβεν γυναικα ιουδιν την θυγατερα βεηρ του χετταιου και την βασεμμαθ θυγατερα αιλων του ευαιου 35 και ησαν ερίζουσαι τω ισαακ και τη ρεβεκκα

Chapter 27

1 εγενετο δε μετα το γηρασαι ισααχ και ημβλυνθησαν οι οφθαλμοι αυτου του οραν και εκαλέσεν ησαυ τον υιον αυτου τον πρεσβυτέρον και είπεν αυτω υιε μου και είπεν ίδου εγω 2 και είπεν ίδου γεγηρακά και ου γίνωσκω την ημέραν της τελευτης μου 3 νυν ουν λαβε το σχευος σου την τε φαρετραν χαι το τοξον και εξελθε εις το πεδιον και θηρευσον μοι θηραν 4 και ποιησον μοι εδεσματα ως φιλω εγω και ενεγκε μοι ινα φαγω οπως ευλογηση σε η ψυχη μου πριν αποθανειν με 5 ρεβεχα δε ηχουσεν λαλουντος ισααχ προς ησαυ τον υιον αυτου επορευθη δε ησαυ εις το πεδιον θηρευσαι θηραν τω πατρι αυτου 6 ρεβεχχα δε ειπεν προς ιαχωβ τον υιον αυτης τον ελασσω ιδε εγω ηχουσα του πατρος σου λαλουντος προς ησαυ τον αδελφον σου λεγοντος 7 ενεγχον μοι θηραν χαι ποιησον μοι εδεσματα και φαγων ευλογησω σε εναντιον κυριου προ του αποθανειν με 8 νυν ουν υιε αχουσον μου χαθα εγω σοι εντελλομαι 9 χαι πορευθεις εις τα προβατα λαβε μοι εχειθεν δυο εριφους απαλους χαι καλους και ποιησω αυτους εδεσματα τω πατρι σου ως φιλει 10 και εισοισεις τω πατρι σου και φαγεται οπως ευλογηση σε ο πατηρ σου προ του αποθανειν αυτον 11 ειπεν δε ιαχωβ προς ρεβεχχαν την μητερα αυτου εστιν ησαυ ο αδελφος μου ανηρ δασυς εγω δε ανηρ λειος 12 μηποτε ψηλαφηση με ο πατηρ μου και εσομαι εναντιον αυτου ως καταφρονων και επαξω επ΄ εμαυτον καταραν και ουκ ευλογιαν 13 ειπεν δε αυτω η μητηρ επ΄ εμε η καταρα σου τεκνον μονον υπακουσον της φωνης μου και πορευθεις ενεγκε μοι 14 πορευθεις δε ελαβεν και ηνεγκεν τη μητρι και εποιησεν η μητηρ αυτου εδεσματα χαθα εφιλει ο πατηρ αυτου 15 χαι λαβουσα ρεβεχχα την στολην ησαυ του υιου αυτης του πρεσβυτερου την καλην η ην παρ' αυτη εν τω οικω ενεδυσεν ιαχωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον 16 χαι τα δερματα των εριφων περιεθηχεν επι τους βραχιονας αυτου και επι τα γυμνα του τραχηλου αυτου 17 και εδωκεν τα εδεσματα και τους αρτους ους εποιησεν εις τας χειρας ιακώβ του υιου αυτης 18 και εισηνεγκεν τω πατρι αυτου ειπεν δε πατερ ο δε ειπεν ιδου εγω τις ει συ τεχνον 19 και ειπεν ιαχωβ τω πατρι αυτου εγω ησαυ ο πρωτοτοχος σου εποιησα καθα ελαλησας μοι αναστας καθισον και φαγε της θηρας μου οπως ευλογηση με η ψυχη σου 20 ειπεν δε ισααχ τω υιω αυτου τι τουτο ο ταχυ ευρες ω τεχνον ο δε ειπεν ο παρεδωχεν χυριος ο θεος σου εναντιον μου 21 ειπεν δε ισααχ τω ιαχωβ εγγισον μοι και ψηλαφησω σε τεκνον ει συ ει ο υιος μου ησαυ η ου 22 ηγγισεν

δε ιαχωβ προς ισααχ τον πατερα αυτου χαι εψηλαφησεν αυτον χαι ειπεν η μεν φωνη φωνη ιαχωβ αι δε χειρες χειρες ησαυ 23 και ουκ επεγνω αυτον ησαν γαρ αι χειρες αυτου ως αι χειρες ησαυ του αδελφου αυτου δασειαι και ηυλογησεν αυτον 24 και είπεν συ εί ο υίος μου ήσαυ ο δε είπεν εγω 25 και είπεν προσαγαγε μοι και φαγομαι απο της θηρας σου τεχνον ινα ευλογηση σε η ψυχη μου και προσηγαγεν αυτω και εφαγεν και εισηνεγκεν αυτω οινον και επιεν 26 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου εγγισον μοι και φιλησον με τεκνον 27 και εγγισας εφιλησεν αυτον και ωσφρανθη την οσμην των ιματιών αυτου και ηυλογησεν αυτον και ειπεν ιδου όσμη του υιου μου ως όσμη αγρού πληρούς ον ηυλογήσεν χυρίος 28 και δωη σοι ο θεος απο της δροσου του ουρανου και απο της πιοτητος της γης και πληθος σιτου και οινου 29 και δουλευσατωσαν σοι εθνη και προσκυνησουσιν σοι αρχοντες και γινου κυριος του αδελφου σου και προσκυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου ο καταρωμενος σε επικαταρατος ο δε ευλογων σε ευλογημενος 30 και εγενετο μετα το παυσασθαι ισααχ ευλογουντα ιαχωβ τον υιον αυτου και εγενετο ως εξηλθεν ιαχωβ απο προσωπου ισααχ του πατρος αυτου χαι ησαυ ο αδελφος αυτου ηλθεν απο της θηρας 31 και εποιησεν και αυτος εδεσματα και προσηνεγκεν τω πατρι αυτου και ειπεν τω πατρι αναστητω ο πατηρ μου και φαγετω της θηρας του υιου αυτου οπως ευλογηση με η ψυχη σου 32 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου τις ει συ ο δε ειπεν εγω ειμι ο υιος σου ο πρωτοτοχος ησαυ 33 εξεστη δε ισααχ εχστασιν μεγαλην σφοδρα και ειπεν τις ουν ο θηρευσας μοι θηραν και εισενεγκας μοι και εφαγον απο παντων προ του σε ελθειν και ηυλογησα αυτον και ευλογημενος εστω 34 εγενετο δε ηνικα ηκουσεν ησαυ τα ρηματα ισαακ του πατρος αυτου ανεβοήσεν φωνήν μεγαλήν και πικραν σφοδρα και είπεν ευλογήσον δη χαμε πατερ 35 ειπεν δε αυτω ελθων ο αδελφος σου μετα δολου ελαβεν την ευλογιαν σου 36 και ειπεν δικαιως εκληθη το ονομα αυτου ιακωβ επτερνικέν γαρ με ηδη δευτερον τουτο τα τε πρωτοτοχία μου είληφεν χαι νυν είληφεν την ευλογιαν μου και ειπεν ησαυ τω πατρι αυτου ουχ υπελιπω μοι ευλογιαν πατερ 37 αποχριθεις δε ισααχ ειπεν τω ησαυ ει χυριον αυτον εποιησα σου χαι παντας τους αδελφους αυτου εποιησα αυτου οιχετας σιτω χαι οινω εστηρισα αυτον σοι δε τι ποιησω τεχνον 38 ειπεν δε ησαυ προς τον πατερα αυτου μη ευλογια μια σοι εστιν πατες ευλογησον δη καμε πατες κατανυχθεντος δε ισαακ ανεβοησεν φωνην ησαυ και εκλαυσεν 39 αποκριθεις δε ισαακ ο πατηρ αυτου ειπεν αυτω ιδου απο της πιοτητος της γης εσται η κατοικησις σου και απο της δροσου του ουρανου ανωθεν 40 και επι τη μαχαιρη σου ζηση και τω αδελφω σου δουλευσεις εσται δε ηνικα εαν καθελης και εκλυσεις τον ζυγον αυτου απο του τραχηλου σου 41 και ενεκοτει ησαυ τω ιακωβ περι της ευλογιας ης ευλογησεν αυτον ο πατηρ αυτου ειπεν δε ησαυ εν τη διανοια εγγισατωσαν αι ημεραι του πενθους του πατρος μου ινα αποχτεινω ιαχωβ τον αδελφον μου 42 απηγγελη δε ρεβεχχα τα ρηματα ησαυ

του υιου αυτης του πρεσβυτερου και πεμψασα εκαλεσεν ιακώβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και είπεν αυτω ίδου ησαυ ο αδελφος σου απείλει σοι του αποκτείναι σε 43 νυν ουν τεκνον ακουσον μου της φωνης και αναστας αποδραθι είς την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον αδελφον μου είς χαρραν 44 και οικησον μετ΄ αυτου ημέρας τίνας εως του αποστρεψαι τον θυμον 45 και την οργην του αδελφου σου απο σου και επιλαθηται α πεποίηκας αυτω και αποστείλασα μεταπεμψομαι σε έκειθεν μηποτε ατέκνωθω απο των δυο υμών εν ημέρα μια 46 είπεν δε ρεβέκκα προς ίσαακ προσωχθικά τη ζωή μου δια τας θυγατέρας των υίων χετ εί λημψεταί ιακώβ γυναίκα απο των θυγατέρων της γης ταυτης ίνα τι μοί ζην

Chapter 28

1 προσκαλεσαμένος δε ισαάχ τον ιαχώβ ευλογήσεν αυτόν και ενετείλατο αυτώ λεγων ου λημψη γυναικα εκ των θυγατερων χανααν 2 αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν εις τον οιχον βαθουηλ του πατρος της μητρος σου και λαβε σεαυτω εχειθεν γυναιχα εχ των θυγατερων λαβαν του αδελφου της μητρος σου 3 ο δε θεος μου ευλογησαι σε και αυξησαι σε και πληθυναι σε και εση εις συναγωγας εθνων 4 και δωη σοι την ευλογιαν αβρααμ του πατρος μου σοι και τω σπερματι σου μετα σε κληρονομησαι την γην της παροικησεως σου ην εδωκεν ο θεος τω αβρααμ 5 και απεστείλεν ισααχ τον ιαχωβ χαι επορευθή εις την μεσοποταμίαν προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεχχας της μητρος ιαχωβ και ησαυ 6 ειδεν δε ησαυ οτι ευλογησεν ισααχ τον ιαχωβ χαι απωχετο εις την μεσοποταμιαν συριας λαβειν εαυτω εχειθεν γυναιχα εν τω ευλογειν αυτον χαι ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα απο των θυγατερων χανααν 7 και ηκουσεν ιακωβ του πατρος και της μητρος αυτου και επορευθη εις την μεσοποταμιαν συριας 8 και ειδεν ησαυ οτι πονηραι εισιν αι θυγατερες χανααν εναντιον ισααχ του πατρος αυτου 9 και επορευθη ησαυ προς ισμαηλ και ελαβεν την μαελεθ θυγατερα ισμαηλ του υιου αβρααμ αδελφην ναβαιωθ προς ταις γυναιξιν αυτου γυναικα 10 και εξηλθεν ιαχωβ απο του φρεατος του ορχου και επορευθη εις χαρραν 11 και απηντησεν τοπω και εκοιμηθη εκει εδυ γαρ ο ηλιος και ελαβεν απο των λιθων του τοπου και εθηχεν προς χεφαλης αυτου και εχοιμηθη εν τω τοπω εχεινω 12 και ενυπνιασθη και ιδου κλιμαξ εστηριγμένη εν τη γη ης η κεφαλη αφικνείτο εις τον ουρανον και οι αγγελοι του θεου ανεβαινον και κατεβαινον επ΄ αυτης 13 ο δε κυριος επεστηριχτο επ΄ αυτης χαι ειπεν εγω χυριος ο θεος αβρααμ του πατρος σου χαι ο θεος ισααχ μη φοβου η γη εφ΄ ης συ καθευδεις επ΄ αυτης σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου 14 και εσται το σπερμα σου ως η αμμος της γης και πλατυνθησεται επι θαλασσαν και επι λιβα και επι βορραν και επ΄ ανατολας και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και εν τω σπερματι σου 15 και ιδου εγω μετα σου

διαφυλασσων σε εν τη οδω παση ου εαν πορευθης και αποστρεψω σε εις την γην ταυτην οτι ου μη σε εγκαταλιπω εως του ποιησαι με παντα οσα ελαλησα σοι 16 και εξηγερθη ιακωβ απο του υπνου αυτου και ειπεν οτι εστιν κυριος εν τω τοπω τουτω εγω δε ουκ ηδειν 17 και εφοβηθη και ειπεν ως φοβερος ο τοπος ουτος ουκ εστιν τουτο αλλ΄ η οικος θεου και αυτη η πυλη του ουρανου 18 και ανεστη ιακωβ το πρωι και ελαβεν τον λιθον ον υπεθηκεν έκει προς κεφαλης αυτου και εστησεν αυτον στηλην και επέχεεν ελαιον έπι το ακρον αυτης 19 και εκαλέσεν ιακωβ το ονομα του τοπου έκεινου οικος θεου και ουλαμλούς ην ονομα τη πολει το προτέρον 20 και ηυξατο ιακωβ ευχην λέγων εαν η κυρίος ο θεος μετ΄ έμου και διαφυλαξη με εν τη οδω ταυτη η εγω πορευομαι και δω μοι αρτον φαγείν και ιματίον περιβαλέσθαι 21 και αποστρέψη με μέτα σωτηρίας εις τον οίκον του πατρος μου και έσται μοι κυρίος εις θεον 22 και ο λίθος ουτος ον έστησα στηλην έσται μοι οίκος θεου και παντών ων εαν μοι δως δεκατην αποδέκατωσω αυτα σοι

.

Chapter 29

1 και εξαρας ιακώβ τους ποδας επορευθή εις γην ανατολών προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεχχας μητρος ιαχωβ και ησαυ 2 και ορα και ιδου φρεαρ εν τω πεδιω ησαν δε εχει τρια ποιμνια προβατων αναπαυομενα επ΄ αυτου εχ γαρ του φρεατος εχεινου εποτίζον τα ποιμνία λίθος δε ην μέγας επί τω στοματι του φρεατος 3 και συνηγοντο εκει παντα τα ποιμνια και απεκυλιον τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτίζον τα προβατα και απεκαθιστων τον λιθον επι το στομα του φρεατος εις τον τοπον αυτου 4 ειπεν δε αυτοις ιαχωβ αδελφοι ποθεν εστε υμεις οι δε ειπαν εχ χαρραν εσμεν 5 ειπεν δε αυτοις γινωσμετε λαβαν τον υιον ναχωρ οι δε ειπαν γινωσμομέν 6 ειπέν δε αυτοίς υγιαινει οι δε ειπαν υγιαινει και ιδου ραχηλ η θυγατηρ αυτου ηρχετο μετα των προβατων 7 και ειπεν ιακωβ ετι εστιν ημερα πολλη ουπω ωρα συναχθηναι τα χτηνη ποτισαντές τα προβατά απελθοντές βοσχέτε 8 οι δε είπαν ου δυνησομέθα εως του συναχθηναι παντας τους ποιμενας και αποκυλισωσιν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και ποτιουμέν τα προβατά 9 ετι αυτού λαλουντός αυτοις και ραχηλ η θυγατηρ λαβαν ηρχετο μετα των προβατων του πατρος αυτης αυτη γαρ εβοσκεν τα προβατα του πατρος αυτης 10 εγενετο δε ως ειδεν ιακωβ την ραχηλ θυγατερα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και τα προβατα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και προσελθων ιακωβ απεχυλισεν τον λιδον απο του στοματος του φρεατος και εποτισεν τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου 11 και εφιλησεν ιακώβ την ραχηλ και βοήσας τη φωνή αυτου εκλαυσεν 12 και ανηγγείλεν τη ραχηλ οτι αδελφος του πατρος αυτης εστιν και οτι υιος

ρεβεχχας εστιν χαι δραμουσα απηγγειλέν τω πατρι αυτης χατα τα ρηματα ταυτα 13 εγενετο δε ως ηχουσεν λαβαν το ονομα ιαχωβ του υιου της αδελφης αυτου εδραμεν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφιλησεν και εισηγαγεν αυτον εις τον οιχον αυτου χαι διηγησατο τω λαβαν παντας τους λογους τουτους 14 και είπεν αυτώ λαβαν εκ των οστών μου και εκ της σαρχός μου ει συ και ην μετ΄ αυτου μηνα ημερων 15 ειπεν δε λαβαν τω ιαχωβ οτι γαρ αδελφος μου ει ου δουλευσεις μοι δωρεαν απαγγειλον μοι τις ο μισθος σου εστιν 16 τω δε λαβαν δυο θυγατερες ονομα τη μειζονι λεια και ονομα τη νεωτερα ραχηλ 17 οι δε οφθαλμοι λειας ασθενεις ραχηλ δε χαλη τω ειδει χαι ωραια τη οψει 18 ηγαπησεν δε ιαχωβ την ραχηλ και είπεν δουλευσω σοι επτα ετη περι ραχηλ της θυγατρος σου της νεωτερας 19 είπεν δε αυτω λαβαν βελτίον δουναί με αυτήν σοι η δουναί με αυτήν ανδρι ετερω οιχησον μετ' εμου 20 και εδουλευσεν ιαχωβ περι ραχηλ ετη επτα και ησαν εναντιον αυτου ως ημεραι ολιγαι παρα το αγαπαν αυτον αυτην 21 ειπεν δε ιαχωβ προς λαβαν αποδος την γυναιχα μου πεπληρωνται γαρ αι ημεραι μου οπως εισελθω προς αυτην 22 συνηγαγεν δε λαβαν παντας τους ανδρας του τοπου και εποιησεν γαμον 23 και εγενετο εσπερα και λαβων λαβαν λειαν την θυγατερα αυτου εισηγαγεν αυτην προς ιαχωβ και εισηλθεν προς αυτην ιαχωβ 24 εδωκεν δε λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου ζελφαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην 25 εγενετο δε πρωι και ιδου ην λεια ειπεν δε ιακωβ τω λαβαν τι τουτο εποιησας μοι ου περι ραχηλ εδουλευσα παρα σοι και ινα τι παρελογισω με 26 ειπεν δε λαβαν ουχ εστιν ουτως εν τω τοπω ημων δουναι την νεωτεραν πριν η την πρεσβυτεραν 27 συντελεσον ουν τα εβδομα ταυτης και δωσω σοι και ταυτην αντι της εργασιας ης εργα παρ' εμοι ετι επτα ετη ετερα 28 εποιησεν δε ιαχωβ ουτως και ανεπληρωσεν τα εβδομα ταυτης και εδωκεν αυτω λαβαν ραχηλ την θυγατερα αυτου αυτω γυναικα 29 εδωκεν δε λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου βαλλαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισχην 30 χαι εισηλθεν προς ραχηλ ηγαπησεν δε ραχηλ μαλλον η λειαν και εδουλευσεν αυτω επτα ετη ετερα 31 ιδων δε κυριος οτι μισειται λεια ηνοιξεν την μητραν αυτης ραχηλ δε ην στειρα 32 και συνελαβεν λεια και ετέκεν υιον τω ιαχωβ εχαλέσεν δε το ονομα αυτου ρουβην λεγουσα διοτι ειδεν μου χυριος την ταπεινωσιν νυν με αγαπησει ο ανηρ μου 33 και συνελαβεν παλιν λεια και ετεκεν υιον δευτερον τω ιαχωβ και ειπεν οτι ηκουσεν χυριος οτι μισουμαι και προσεδωχεν μοι και τουτον εκαλεσεν δε το ονομα αυτου συμεων 34 και συνελαβεν ετι και ετέχεν υιου και είπευ ευ τω υυυ καιρω προς έμου έσται ο αυήρ μου έτεχου γαρ αυτω τρεις υιους δια τουτο εχαλέσεν το ονομα αυτου λευι 35 χαι συλλαβουσα ετι ετέχεν υιον και είπεν νυν ετι τουτο εξομολογησομαι κυρίω δια τουτο εκαλέσεν το ονομα αυτου ιουδα και εστη του τικτειν

Chapter 30

1 ιδουσα δε ραχηλ οτι ου τετοχεν τω ιαχωβ και εζηλωσεν ραχηλ την αδελφην αυτης και είπεν τω ιακώβ δος μοι τέχνα εί δε μη τελευτησώ έγω 2 εθυμώθη δε ιαχωβ τη ραχηλ και ειπεν αυτη μη αντι θεου εγω ειμι ος εστερησεν σε καρπον χοιλιας 3 ειπεν δε ραχηλ τω ιαχωβ ιδου η παιδισχη μου βαλλα εισελθε προς αυτην και τεξεται επι των γονατων μου και τεκνοποιησομαι καγω εξ αυτης 4 και εδωκεν αυτω βαλλαν την παιδισκην αυτης αυτω γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ 5 και συνελαβεν βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετέκεν τω ιακώβ υιον 6 και είπεν ραχηλ εχρινέν μοι ο θέος και επηχουσέν της φωνής μου και εδωκέν μοι υιον δια τουτο εχαλεσεν το ονομα αυτου δαν 7 χαι συνελαβεν ετι βαλλα η παιδισχη ραχηλ και ετέχεν υιού δευτέρου τω ιαχώβ 8 και είπευ ραχήλ συυελαβετό μοι ο θέος και συνανεστραφην τη αδελφη μου και ηδυνασθην και εκαλεσεν το ονομα αυτου νεφθαλι 9 ειδεν δε λεια οτι εστη του τιχτειν χαι ελαβεν ζελφαν την παιδισχην αυτης και εδωκεν αυτην τω ιακώβ γυναικά 10 εισηλθεν δε προς αυτην ιακώβ και συνελαβεν ζελφα η παιδισχη λειας χαι ετέχεν τω ιαχώβ υιον 11 χαι ειπεν λεια εν τυχη και επωνομασεν το ονομα αυτου γαδ 12 και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετέχεν ετι τω ιακώβ υιον δευτέρον 13 και είπεν λεία μακαρία έγω οτι μαχαρίζουσιν με αι γυναιχές και εχαλέσεν το ονομά αυτου ασήρ 14 επορευθή δε ρουβην εν ημεραις θερισμου πυρων και ευρεν μηλα μανδραγορου εν τω αγρω και ηνεγχεν αυτα προς λειαν την μητερα αυτου ειπεν δε ραχηλ τη λεια δος μοι των μανδραγορών του υιου σου 15 ειπεν δε λεια ουχ ικανον σοι οτι ελαβες τον ανδρα μου μη και τους μανδραγορας του υιου μου λημψη ειπεν δε ραχηλ ουχ ουτως χοιμηθητω μετα σου την νυχτα ταυτην αντι των μανδραγορων του υιου σου 16 εισηλθεν δε ιαχωβ εξ αγρου εσπερας χαι εξηλθεν λεια εις συναντησιν αυτω χαι ειπεν προς με εισελευση σημερον μεμισθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορων του υιου μου και εκοιμηθη μετ΄ αυτης την νυκτα εκεινην 17 και επηκουσεν ο θεος λειας και συλλαβουσα ετέχεν τω ιακώβ υιον πεμπτον 18 και είπεν λεία εδώκεν ο θεος τον μισθον μου ανθ΄ ου εδωχα την παιδισκην μου τω ανδρι μου και εχαλεσεν το ονομα αυτου ισσαχαρ ο εστιν μισθος 19 και συνελαβεν ετι λεια και ετέχεν υιον έχτον τω ιαχώβ 20 και είπεν λεία δεδωρηταί μοι ο θέος δωρον καλον εν τω νυν καιρω αιρετιει με ο ανηρ μου ετέκον γαρ αυτω υιους εξ και εκαλέσεν το ονομα αυτου ζαβουλων 21 και μετα τουτο ετέχεν θυγατέρα και έχαλεσεν το ονομα αυτης δινα 22 εμνησθη δε ο θεος της ραχηλ και επηκουσεν αυτης ο θεος και ανεωξεν αυτης την μητραν 23 και συλλαβουσα ετέχεν τω ιαχώβ υιον είπεν δε ραχηλ αφείλεν ο θεος μου το ονείδος 24 και εκαλέσεν το ονομα αυτου ιωσηφ λεγουσα προσθετω ο θεος μοι υιον ετερον 25 εγενετο δε ως ετεχεν ραχηλ τον ιωσηφ είπεν ιαχωβ τω λαβαν αποστείλον με ίνα απέλθω είς τον τοπον μου και

εις την γην μου 26 αποδος τας γυναικας μου και τα παιδια περι ων δεδουλευκα σοι ινα απέλθω συ γαρ γινωσμείς την δουλείαν ην δεδουλευμά σοι 27 είπεν δε αυτω λαβαν ει ευρον χαριν εναντιον σου οιωνισαμην αν ευλογησεν γαρ με ο θεος τη ση εισοδω 28 διαστειλον τον μισθον σου προς με και δωσω 29 ειπεν δε αυτω ιαχωβ συ γινωσχεις α δεδουλευχα σοι χαι οσα ην χτηνη σου μετ΄ εμου 30 μιχρα γαρ ην οσα σοι ην εναντιον εμου και ηυξηθη εις πληθος και ηυλογησεν σε κυριος επι τω ποδι μου νυν ουν ποτε ποιησω καγω εμαυτω οικον 31 και ειπεν αυτω λαβαν τι σοι δωσω ειπεν δε αυτω ιαχωβ ου δωσεις μοι ουθεν εαν ποιησης μοι το ρημα τουτο παλιν ποιμανω τα προβατα σου και φυλαξω 32 παρελθατω παντα τα προβατα σου σημερον και διαχωρισον εκείθεν παν προβατον φαίον εν τοις αρνασιν και παν διαλευκον και ραντον εν ταις αιξιν εσται μοι μισθος 33 και επαχουσεται μοι η διχαιοσυνή μου εν τη ημέρα τη αυρίον οτι έστιν ο μίσθος μου ενωπιον σου παν ο εαν μη η ραντον και διαλευκον εν ταις αιξιν και φαιον εν τοις αρνασιν χεχλεμμενον εσται παρ΄ εμοι 34 ειπεν δε αυτω λαβαν εστω χατα το εημα σου 35 και διεστείλεν εν τη ημέρα έκεινη τους τραγούς τους ραντούς και τους διαλευκους και πασας τας αιγας τας ραντας και τας διαλευκους και παν ο ην λευχον εν αυτοις και παν ο ην φαιον εν τοις αρνασιν και εδωκεν δια χειρος των υιων αυτου 36 και απεστήσεν οδον τριών ημέρων ανά μέσον αυτών και ανα μεσον ιακωβ ιακωβ δε εποιμαινεν τα προβατα λαβαν τα υπολειφθεντα 37 ελαβεν δε εαυτω ιαχωβ ραβδον στυραχινην χλωραν και καρυινην και πλατανου και ελεπισεν αυτας ιακωβ λεπισματα λευκα περισυρων το χλωρον εφαινετο δε επι ταις ραβδοις το λευχον ο ελεπισεν ποιχιλον 38 χαι παρεθηχεν τας ραβδους ας ελεπισεν εν ταις ληνοις των ποτιστηριων του υδατος ινα ως αν ελθωσιν τα προβατα πιειν ενωπιον των ραβδων ελθοντων αυτων εις το πιειν 39 εγκισσησωσιν τα προβατα εις τας ραβδους και ετικτον τα προβατα διαλευκα και ποικιλα και σποδοειδη ραντα 40 τους δε αμνους διεστειλεν ιαχωβ και εστησεν εναντιον των προβατων χριον διαλευχον και παν ποικιλον εν τοις αμνοις και διεχωρισεν εαυτω ποιμνια χαθ΄ εαυτον χαι ουχ εμιξεν αυτα εις τα προβατα λαβαν 41 εγενετο δε εν τω χαιρω ω ενεχισσησεν τα προβατα εν γαστρι λαμβανοντα εθηχεν ιαχωβ τας ραβδους εναντιον των προβατων εν ταις ληνοις του εγχισσησαι αυτα χατα τας ραβδους 42 ηνικα δ΄ αν ετέκον τα προβατα ουκ ετίθει εγένετο δε τα ασημά του λαβαν τα δε επισημα του ιαχωβ 43 χαι επλουτησεν ο ανθρωπος σφοδρα σφοδρα και εγενετο αυτω κτηνη πολλα και βοες και παιδες και παιδισκαι και καμηλοι και ονοι

Chapter 31

1 ηχουσεν δε ιαχωβ τα ρηματα των υιων λαβαν λεγοντων ειληφεν ιαχωβ παντα τα του πατρος ημων και εκ των του πατρος ημων πεποιηκέν πασαν την δοξαν ταυτην 2 και ειδεν ιακώβ το προσωπον του λαβαν και ιδου ουκ ην προς αυτον ως εχθες και τριτην ημεραν 3 ειπεν δε κυριος προς ιακωβ αποστρεφου εις την γην του πατρος σου και εις την γενεαν σου και εσομαι μετα σου 4 αποστειλας δε ιαχωβ εχαλεσεν ραχηλ και λειαν εις το πεδιον ου τα ποιμνια 5 και ειπεν αυταις ορω εγω το προσωπον του πατρος υμων οτι ουχ εστιν προς εμου ως εχθες και τριτην ημεραν ο δε θεος του πατρος μου ην μετ' εμου 6 και αυται δε οιδατε οτι εν παση τη ισχυι μου δεδουλευκα τω πατρι υμων 7 ο δε πατηρ υμων παρεκρουσατο με και ηλλαξεν τον μισθον μου των δεκα αμνών και ουκ εδώκεν αυτώ ο θεος κακοποιησαι με 8 εαν ουτως ειπη τα ποικιλα εσται σου μισθος και τεξεται παντα τα προβατα ποιχιλα εαν δε ειπη τα λευχα εσται σου μισθος χαι τεξεται παντα τα προβατα λευχα 9 και αφειλατο ο θεος παντα τα κτηνη του πατρος υμων και εδωχεν μοι αυτα 10 χαι εγενετο ηνιχα ενεχισσων τα προβατα χαι ειδον τοις οφθαλμοις αυτα εν τω υπνω και ιδου οι τραγοι και οι κριοι αναβαινοντες ησαν επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκοι και ποικιλοι και σποδοειδεις ραντοι 11 και ειπεν μοι ο αγγελος του θεου καθ΄ υπνον ιακώβ εγώ δε ειπα τι εστιν 12 και ειπεν αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τους τραγους και τους κριους αναβαινοντας επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκους και ποικιλους και σποδοειδεις ραντους εωραχα γαρ οσα σοι λαβαν ποιει 13 εγω ειμι ο θεος ο οφθεις σοι εν τοπω θεου ου ηλειψας μοι εχει στηλην χαι ηυξω μοι εχει ευχην νυν ουν αναστηθι χαι εξελθε εχ της γης ταυτης χαι απελθε εις την γην της γενεσεως σου χαι εσομαι μετα σου 14 και αποκριθεισα ραχηλ και λεια ειπαν αυτω μη εστιν ημιν ετι μερις η κληρονομία εν τω οίκω του πατρος ημών 15 ουχ ως αι αλλοτρίαι λελογίσμεθα αυτω πεπραχεν γαρ ημας χαι χατεφαγεν χαταβρωσει το αργυριον ημων 16 παντα τον πλουτον και την δοξαν ην αφειλατο ο θεος του πατρος ημων ημιν εσται και τοις τεκνοις ημων νυν ουν οσα ειρηκεν σοι ο θεος ποιει 17 αναστας δε ιαχωβ ελαβεν τας γυναιχας αυτου χαι τα παιδια αυτου επι τας χαμηλους 18 και απηγαγέν παντά τα υπαρχοντά αυτού και πάσαν την αποσκεύην αυτού ην περιεποιησατο εν τη μεσοποταμια και παντα τα αυτου απελθειν προς ισαακ τον πατερα αυτου εις γην χανααν 19 λαβαν δε ωχετο χειραι τα προβατα αυτου εκλεψεν δε ραχηλ τα ειδωλα του πατρος αυτης 20 εκρυψεν δε ιακωβ λαβαν τον συρον του μη αναγγειλαι αυτω οτι αποδιδρασκει 21 και απεδρα αυτος και παντα τα αυτου και διεβη τον ποταμον και ωρμησεν εις το ορος γαλααδ 22 ανηγγελη δε λαβαν τω συρω τη τριτη ημερα οτι απεδρα ιαχωβ 23 και παραλαβων παντας τους αδελφους αυτου μεθ΄ εαυτου εδιωξεν οπισω αυτου οδον ημερων επτα και κατε-

λαβεν αυτον εν τω ορει τω γαλααδ 24 ηλθεν δε ο θεος προς λαβαν τον συρον καθ΄ υπνον την νυχτα και ειπεν αυτω φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα 25 και κατελαβεν λαβαν τον ιακωβ ιακωβ δε επηξεν την σκηνην αυτου εν τω ορει λαβαν δε εστησεν τους αδελφους αυτου εν τω ορει γαλααδ 26 ειπεν δε λαβαν τω ιαχωβ τι εποιησας ινα τι χρυφη απεδρας και εκλοποφορησας με και απηγαγες τας δυγατερας μου ως αιχμαλωτιδας μαχαιρα 27 και ει ανηγγειλας μοι εξαπεστειλα αν σε μετ΄ ευφροσυνης και μετα μουσικών τυμπανών και κιθαρας 28 ουκ ηξιωθην καταφιλησαι τα παιδια μου και τας θυγατερας μου νυν δε αφρονως επραξας 29 και νυν ισχυει η χειρ μου κακοποιησαι σε ο δε θεος του πατρος σου εχθες είπεν προς με λεγων φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιαχωβ πονηρα 30 νυν ουν πεπορευσαι επιθυμια γαρ επεθυμησας απελθειν εις τον οιχον του πατρος σου ινα τι εχλεψας τους θεους μου 31 αποχριθεις δε ιαχωβ ειπεν τω λαβαν ειπα γαρ μηποτε αφελης τας θυγατερας σου απ΄ εμου και παντα τα εμα 32 επιγνωθι τι εστιν των σων παρ΄ εμοι και λαβε και ουκ επεγνω παρ΄ αυτω ουθεν και είπεν αυτω ιακώβ παρ' ω εαν ευρης τους θεους σου ου ζησεται εναντίον των αδελφων ημων ουκ ηδει δε ιακωβ οτι ραχηλ η γυνη αυτου εκλεψεν αυτους 33 εισελθων δε λαβαν ηρευνήσεν εις τον οιχον λειας χαι ουχ ευρεν χαι εξελθων εχ του οιχου λειας ηρευνησεν τον οιχον ιαχωβ χαι εν τω οιχω των δυο παιδισχων χαι ουχ ευρεν εισηλθεν δε και εις τον οικον ραχηλ 34 ραχηλ δε ελαβεν τα ειδωλα και ενεβαλεν αυτα εις τα σαγματα της χαμηλου χαι επεχαθισεν αυτοις 35 χαι ειπεν τω πατρι αυτης μη βαρεως φερε χυριε ου δυναμαι αναστηναι ενωπιον σου οτι το κατ΄ εθισμον των γυναικων μοι εστιν ηρευνησεν δε λαβαν εν ολω τω οικω και ουχ ευρεν τα ειδωλα 36 ωργισθη δε ιαχωβ και εμαχεσατο τω λαβαν αποκριθεις δε ιαχωβ ειπεν τω λαβαν τι το αδιχημα μου χαι τι το αμαρτημα μου οτι χατεδιωξας οπισω μου 37 και οτι ηρευνήσας παντά τα σκευή μου τι ευρές απο παντών των σχευων του οιχου σου θες ωδε εναντιον των αδελφων μου χαι των αδελφων σου και ελεγξατωσαν ανα μεσον των δυο ημων 38 ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι μετα σου τα προβατα σου και αι αιγες σου ουκ ητεκνωθησαν κριους των προβατων σου ου κατεφαγον 39 θηριαλωτον ουκ ανενηνοχα σοι εγω απετιννυον παρ΄ εμαυτου κλεμματα ημερας και κλεμματα νυκτος 40 εγινομην της ημερας συγκαιομένος τω καυματι και παγετω της νυκτος και αφιστατο ο υπνος απο των οφθαλμων μου 41 ταυτα μοι ειχοσι ετη εγω ειμι εν τη οιχια σου εδουλευσα σοι δεχα τεσσαρα ετη αντι των δυο θυγατερων σου και εξ ετη εν τοις προβατοις σου και παρελογισω τον μισθον μου δεκα αμνασιν 42 ει μη ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο φοβος ισααχ ην μοι νυν αν χενον με εξαπεστειλας την ταπεινωσιν μου χαι τον κοπον των χειρων μου είδεν ο θεος και ηλεγξεν σε έχθες 43 αποκρίθεις δε λαβαν ειπεν τω ιαχωβ αι θυγατερες θυγατερες μου και οι υιοι υιοι μου και τα κτηνη χτηνη μου χαι παντα οσα συ ορας εμα εστιν χαι των θυγατερων μου τι ποιησω

ταυταις σημερον η τοις τεχνοις αυτων οις ετεχον 44 νυν ουν δευρο διαθωμεθα διαθηχην εγω χαι συ χαι εσται εις μαρτυριον ανα μεσον εμου χαι σου ειπεν δε αυτω ιδου ουθεις μεθ΄ ημων εστιν ιδε ο θεος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου 45 λαβων δε ιαχωβ λιδον εστησεν αυτον στηλην 46 ειπεν δε ιαχωβ τοις αδελφοις αυτου συλλεγετε λιθους και συνελεξαν λιθους και εποιησαν βουνον και εφαγον και επιον εκει επι του βουνου και ειπεν αυτω λαβαν ο βουνος ουτος μαρτυρει ανα μεσον εμου και σου σημερον 47 και εκαλεσεν αυτον λαβαν βουνος της μαρτυριας ιαχωβ δε εκαλεσεν αυτον βουνος μαρτυς 48 ειπεν δε λαβαν τω ιαχωβ ιδου ο βουνος ουτος και η στηλη αυτη ην εστησα ανα μεσον εμου και σου μαρτυρει ο βουνος ουτος και μαρτυρει η στηλη αυτη δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου βουνος μαρτυρει 49 και η ορασις ην ειπεν επιδοι ο θεος ανα μεσον εμου και σου οτι αποστησομεθα ετερος απο του ετερου 50 ει ταπεινωσεις τας θυγατερας μου ει λημψη γυναιχας επι ταις θυγατρασιν μου ορα ουθεις μεθ΄ ημων εστιν 52 εαν τε γαρ εγω μη διαβω προς σε μηδε συ διαβης προς με τον βουνον τουτον και την στηλην ταυτην επι κακια 53 ο θεος αβρααμ και ο θεος ναχωρ κρινει ανα μεσον ημων και ωμοσεν ιακωβ κατα του φοβου του πατρος αυτου ισαακ 54 και εθυσεν ιαχωβ θυσιαν εν τω ορει και εκαλεσεν τους αδελφους αυτου και εφαγον και επιον και εκοιμηθησαν εν τω ορει

Chapter 32

1 αναστας δε λαβαν το πρωι κατεφιλησεν τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ευλογησεν αυτους και αποστραφεις λαβαν απηλθεν εις τον τοπον αυτου 2 και ιακωβ απηλθεν εις την εαυτου οδον και αναβλεψας ειδεν παρεμβολην θεου παρεμβεβληχυιαν και συνηντησαν αυτω οι αγγελοι του θεου 3 ειπεν δε ιαχώβ ηνιχα είδεν αυτους παρεμβολή θεου αυτή χαι εχαλέσεν το ονομα του τοπου εχεινου παρεμβολαι 4 απεστειλεν δε ιαχωβ αγγελους εμπροσθεν αυτου προς ησαυ τον αδελφον αυτου εις γην σηις εις χωραν εδωμ 5 και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτως ερειτε τω χυριω μου ησαυ ουτως λεγει ο παις σου ιαχωβ μετα λαβαν παρωχησα και εχρονισα εως του νυν 6 και εγενοντο μοι βοες και ονοι και προβατα και παιδες και παιδισκαι και απεστειλα αναγγειλαι τω κυριω μου ησαυ ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου 7 και ανεστρεψαν οι αγγελοι προς ιαχωβ λεγοντες ηλθομεν προς τον αδελφον σου ησαυ χαι ιδου αυτος ερχεται εις συναντησιν σοι και τετρακοσιοι ανδρες μετ' αυτου 8 εφοβηθη δε ιακώβ σφοδρα και ηπορειτο και διειλεν τον λαον τον μετ΄ αυτου και τους βοας και τα προβατα εις δυο παρεμβολας 9 και ειπεν ιακωβ εαν ελθη ησαυ εις παρεμβολην μιαν και εχχοψη αυτην εσται η παρεμβολη η δευτερα εις το σωζεσθαι 10 ειπεν δε ιαχωβ ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο θεος του πατρος μου ισαακ κυριε ο ειπας

μοι αποτρέχε εις την γην της γενέσεως σου και ευ σε ποιησω 11 ικανουται μοι απο πασης δικαιοσυνης και απο πασης αληθείας ης εποίησας τω παίδι σου εν γαρ τη ραβδω μου διεβην τον ιορδανην τουτον νυν δε γεγονα εις δυο παρεμβολας 12 εξελου με εχ χειρος του αδελφου μου ησαυ οτι φοβουμαι εγω αυτον μηποτε ελθων παταξη με και μητερα επι τεκνοις 13 συ δε ειπας καλως ευ σε ποιησω και θησω το σπερμα σου ως την αμμον της θαλασσης η ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους 14 και εκοιμηθη εκει την νυκτα εκεινην και ελαβεν ων εφερεν δωρα και εξαπεστειλεν ησαυ τω αδελφω αυτου 15 αιγας διακοσιας τραγους εικοσι προβατα διαχοσια χριους ειχοσι 16 χαμηλους θηλαζουσας χαι τα παιδια αυτων τριαχοντα βοας τεσσαραχοντα ταυρους δεχα ονους ειχοσι χαι πωλους δεχα 17 χαι εδωχεν δια χειρος τοις παισιν αυτου ποιμνιον χατα μονας ειπεν δε τοις παισιν αυτου προπορευεσθε εμπροσθεν μου και διαστημα ποιειτε ανα μεσον ποιμνης και ποιμνης 18 και ενετειλατο τω πρωτω λεγων εαν σοι συναντηση ησαυ ο αδελφος μου και έρωτα σε λέγων τινός ει και που πορέυη και τίνος ταυτά τα προπορέυομενα σου 19 ερεις του παιδος σου ιαχωβ δωρα απεσταλχεν τω χυριω μου ησαν και ιδου αυτος οπισω ημων 20 και ενετειλατο τω πρωτω και τω δευτερω και τω τριτω και πασι τοις προπορευομενοις οπισω των ποιμνιων τουτων λεγων κατα το ρημα τουτο λαλησατε ησαυ εν τω ευρειν υμας αυτον 21 και ερειτε ιδου ο παις σου ιαχωβ παραγινεται οπισω ημων ειπεν γαρ εξιλασομαι το προσωπον αυτου εν τοις δωροις τοις προπορευομενοις αυτου και μετα τουτο οψομαι το προσωπον αυτου ισως γαρ προσδεξεται το προσωπον μου 22 και παρεπορευοντο τα δωρα κατα προσωπον αυτου αυτος δε εκοιμηθη την νυκτα εκεινην εν τη παρεμβολη 23 αναστας δε την νυχτα εχεινην ελαβεν τας δυο γυναιχας χαι τας δυο παιδισχας και τα ενδεκα παιδια αυτου και διεβη την διαβασιν του ιαβοκ 24 και ελαβεν αυτους και διεβή τον χειμαρρουν και διεβιβασεν παντα τα αυτου 25 υπελειφθή δε ιαχώβ μονός και επαλαίεν ανθρώπος μετ' αυτού εως πρωί 26 είδεν δε ότι ου δυναται προς αυτον και ηψατο του πλατους του μηρου αυτου και εναρκησεν το πλατος του μηρου ιαχώβ εν τω παλαιείν αυτον μετ΄ αυτου 27 και είπεν αυτω αποστείλον με ανέβη γαρ ο ορθρος ο δε είπεν ου μη σε αποστείλω εαν μη με ευλογησης 28 ειπεν δε αυτω τι το ονομα σου εστιν ο δε ειπεν ιαχωβ 29 ειπεν δε αυτω ου κληθησεται ετι το ονομα σου ιακωβ αλλα ισραηλ εσται το ονομα σου οτι ενισχυσας μετα θεου και μετα ανθρωπων δυνατος 30 ηρωτησεν δε ιακωβ και ειπεν αναγγειλον μοι το ονομα σου και ειπεν ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και ηυλογησεν αυτον εκει 31 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου ειδος θεου ειδον γαρ θεον προσωπον προς προσωπον και εσωθη μου η ψυχη 32 ανετείλεν δε αυτω ο ηλίος ηνικα παρηλθέν το είδος του θέου αυτος δε επέσκαζεν τω μηρω αυτου 33 ενέχεν τουτου ου μη φαγωσιν οι υιοι ισραηλ το νευρον ο εναρχησεν ο εστιν επι του πλατους του μηρου εως της ημερας ταυτης οτι ηψατο

του πλατους του μηρου ιαχωβ του νευρου και εναρκησεν

Chapter 33

1 αναβλεψας δε ιαχωβ ειδεν και ιδου ησαυ ο αδελφος αυτου ερχομενος και τετραχοσιοι ανδρες μετ΄ αυτου χαι επιδιειλεν ιαχωβ τα παιδια επι λειαν χαι ραχηλ και τας δυο παιδισκας 2 και εποιησεν τας δυο παιδισκας και τους υιους αυτων εν πρωτοις και λειαν και τα παιδια αυτης οπισω και ραχηλ και ιωσηφ εσχατους 3 αυτος δε προηλθεν εμπροσθεν αυτων και προσεκυνησεν επι την γην επτακις εως του εγγισαι του αδελφου αυτου 4 και προσεδραμεν ησαυ εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφιλησεν και προσεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσαν αμφοτεροι 5 και αναβλεψας ειδεν τας γυναικας και τα παιδια και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν ο δε ειπεν τα παιδια οις ηλεησεν ο θεος τον παιδα σου 6 και προσηγγισαν αι παιδισχαι χαι τα τεχνα αυτων χαι προσεχυνήσαν 7 και προσηγγισεν λεια και τα τεκνα αυτης και προσεκυνησαν και μετα ταυτα προσηγγισεν ραχηλ και ιωσηφ και προσεκυνησαν 8 και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν πασαι αι παρεμβολαι αυται αις απηντηκα ο δε ειπεν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου κυριε 9 είπεν δε ησαυ εστίν μοι πολλα αδέλφε έστω σοι τα σα 10 είπεν δε ιαχώβ εί ευρηκα χαριν εναντιον σου δεξαι τα δωρα δια των εμων χειρων ενεκεν τουτου ειδον το προσωπον σου ως αν τις ιδοι προσωπον θεου και ευδοκησεις με 11 λαβε τας ευλογιας μου ας ηνεγχα σοι οτι ηλεησεν με ο θεος χαι εστιν μοι παντα χαι εβιασατο αυτον και ελαβεν 12 και ειπεν απαραντες πορευσομεθα επ΄ ευθειαν 13 ειπεν δε αυτω ο χυριος μου γινωσχει οτι τα παιδια απαλωτερα και τα προβατα και αι βοες λοχευονται επ΄ εμε εαν ουν καταδιωξω αυτους ημεραν μιαν αποθανουνται παντα τα χτηνη 14 προελθετω ο χυριος μου εμπροσθεν του παιδος εγω δε ενισχυσω εν τη οδω κατα σχολην της πορευσεως της εναντιον μου και κατα ποδα των παιδαριων εως του με ελθειν προς τον χυριον μου εις σηιρ 15 ειπεν δε ησαυ καταλειψω μετα σου απο του λαου του μετ΄ εμου ο δε ειπεν ινα τι τουτο ιμανον οτι ευρον χαριν εναντιον σου μυριε 16 απεστρεψεν δε ησαυ εν τη ημερα εχεινη εις την οδον αυτου εις σηιρ 17 χαι ιαχωβ απαιρει εις σχηνας χαι εποιησεν εαυτω εχει οιχιας χαι τοις χτηνεσιν αυτου εποιησεν σχηνας δια τουτο εχαλεσεν το ονομα του τοπου εχεινου σχηναι 18 χαι ηλθεν ιαχωβ εις σαλημ πολιν σιχιμων η εστιν εν γη χανααν οτε ηλθεν εχ της μεσοποταμιας συριας χαι παρενεβαλεν κατα προσωπον της πολεως 19 και εκτησατο την μεριδα του αγρου ου εστησεν εχει την σχηνην αυτου παρα εμμωρ πατρος συχεμ εχατον αμνων 20 και εστησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο τον θεον ισραηλ

Chapter 34

1 εξηλθεν δε δινα η θυγατηρ λειας ην ετέχεν τω ιαχωβ χαταμαθείν τας θυγατέρας των εγχωριων 2 και ειδεν αυτην συχεμ ο υιος εμμωρ ο χορραιος ο αρχων της γης και λαβων αυτην εκοιμηθη μετ' αυτης και εταπεινωσεν αυτην 3 και προσεσχεν τη ψυχη δινας της θυγατρος ιαχωβ και ηγαπησεν την παρθενον και ελαλησεν κατα την διανοιαν της παρθενου αυτή 4 είπεν δε συχεμ προς εμμώρ τον πατερα αυτου λεγων λαβε μοι την παιδισκην ταυτην εις γυναικα 5 ιακωβ δε ηκουσεν οτι εμιανέν ο υιος εμμωρ δινάν την θυγατέρα αυτού οι δε υιοι αυτού ήσαν μετα των χτηνων αυτου εν τω πεδιω παρεσιωπησεν δε ιαχωβ εως του ελθειν αυτους 6 εξηλθεν δε εμμώρ ο πατηρ συχεμ προς ιαχώβ λαλησαι αυτώ 7 οι δε υιοι ιαχώβ ηλθον εχ του πεδιου ως δε ηχουσαν χατενυχθησαν οι ανδρες χαι λυπηρον ην αυτοις σφοδρα οτι ασχημον εποιησεν εν ισραηλ χοιμηθεις μετα της θυγατρος ιαχωβ χαι ουχ ουτως εσται 8 χαι ελαλησεν εμμώρ αυτοις λεγών συχεμ ο υιος μου προείλατο τη ψυχη την θυγατερα υμών δοτε ουν αυτην αυτώ γυναίχα 9 επιγαμβρευσασθε ημιν τας θυγατερας υμων δοτε ημιν και τας θυγατερας ημων λαβετε τοις υιοις υμων 10 και εν ημιν κατοικειτε και η γη ιδου πλατεια εναντιον υμων κατοικειτε και εμπορευεσθε επ΄ αυτης και εγκτησασθε εν αυτη 11 ειπεν δε συχεμ προς τον πατερα αυτης και προς τους αδελφους αυτης ευροιμι χαριν εναντιον υμων και ο εαν ειπητε δωσομεν 12 πληθυνατε την φερνην σφοδρα και δωσω χαθοτι αν ειπητε μοι χαι δωσετε μοι την παιδα ταυτην εις γυναιχα 13 απεχριθήσαν δε οι υιοι ιαχώβ τω συχεμ χαι εμμώρ τω πατρι αυτου μετα δολου και ελαλησαν αυτοις οτι εμιαναν διναν την αδελφην αυτων 14 και ειπαν αυτοις συμεων και λευι οι αδελφοι δινας υιοι δε λειας ου δυνησομεθα ποιησαι το ρημα τουτο δουναι την αδελφην ημων ανθρωπω ος εχει αχροβυστιαν εστιν γαρ ονειδος ημιν 15 εν τουτω ομοιωθησομεθα υμιν και κατοικησομεν εν υμιν εαν γενησθε ως ημείς και υμείς εν τω περιτμηθηναι υμών παν αρσενίκον 16 και δωσομέν τας θυγατερας ημων υμιν και απο των θυγατερων υμων λημψομεθα ημιν γυναικας και οικησομεν παρ' υμιν και εσομεθα ως γενος εν 17 εαν δε μη εισακουσητε ημων του περιτεμνεσθαι λαβοντες τας θυγατερας ημων απελευσομεθα 18 και ηρεσαν οι λογοι εναντιον εμμωρ και εναντιον συχεμ του υιου εμμωρ 19 και ουκ εχρονισεν ο νεανισκός του ποιησαι το ρημα τουτο ενέχειτο γαρ τη θυγατρι ιαχώβ αυτος δε ην ενδοξοτατος παντων των εν τω οιχω του πατρος αυτου 20 ηλθεν δε εμμωρ και συχεμ ο υιος αυτου προς την πυλην της πολεως αυτων και ελαλησαν προς τους ανδρας της πολεως αυτων λεγοντες 21 οι ανθρωποι ουτοι ειρηνιχοι εισιν μεθ΄ ημων οιχειτωσαν επι της γης και εμπορευεσθωσαν αυτην η δε γη ιδου πλατεια εναντιον αυτων τας θυγατερας αυτων λημψομεθα ημιν γυναικας και τας θυγατερας ημων δωσομεν αυτοις 22 μονον εν τουτω ομοιωθησονται ημιν

οι ανθρωποι του κατοικειν μεθ΄ ημων ωστε ειναι λαον ενα εν τω περιτεμνεσθαι ημων παν αρσενιχον χαθα χαι αυτοι περιτετμηνται 23 χαι τα χτηνη αυτων χαι τα υπαρχοντα αυτων και τα τετραποδα ουχ ημων εσται μονον εν τουτω ομοιωθωμεν αυτοις και οικησουσιν μεθ΄ ημων 24 και εισηκουσαν εμμωρ και συχεμ του υιου αυτου παντες οι εκπορευομενοι την πυλην της πολεως αυτων και περιετεμοντο την σαρχα της αχροβυστιας αυτων πας αρσην 25 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη οτε ησαν εν τω πονω ελαβον οι δυο υιοι ιαχωβ συμεων και λευι οι αδελφοι δινας εκαστος την μαχαιραν αυτου και εισηλθον εις την πολιν ασφαλως και απεκτειναν παν αρσενιχον 26 τον τε εμμωρ και συχεμ τον υιον αυτου απεκτειναν εν στοματι μαχαιρας και ελαβον την διναν εκ του οικου του συχεμ και εξηλθον 27 οι δε υιοι ιαχωβ εισηλθον επι τους τραυματιας και διηρπασαν την πολιν εν η εμιαναν διναν την αδελφην αυτων 28 και τα προβατα αυτων και τους βοας αυτων και τους ονους αυτων οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν τω πεδιω ελαβον 29 και παντα τα σωματα αυτων και πασαν την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων ηχμαλωτευσαν και διηρπασαν οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν ταις οικιαις 30 ειπεν δε ιακοβ συμεων και λευι μισητον με πεποιηκατε ωστε πονηρον με ειναι πασιν τοις κατοικουσιν την γην εν τε τοις χαναναιοις και τοις φερεζαιοις εγω δε ολιγοστος ειμι εν αριθμω και συναχθεντες επ΄ εμε συγκοψουσιν με και εχτριβησομαι έγω και ο οίκος μου 31 οι δε είπαν αλλ΄ ωσεί πορνη χρησωνται τη αδελφη ημων

Chapter 35

1 είπεν δε ο δεος προς ιαχώβ αναστας αναβηθί είς τον τοπον βαίθηλ και οικει έχει και ποίησον έχει θυσιαστηρίον τω δεω τω οφθεντί σοι έν τω αποδιδράσκειν σε απο προσωπου ησαυ του αδελφου σου 2 είπεν δε ιαχώβ τω οίχω αυτού και πασίν τοις μετ΄ αυτού αρατε τους δεούς τους αλλοτρίους τους μεθ΄ υμών έχ μεσού υμών και καθαρισασθε και αλλάξατε τας στολάς υμών 3 και αναστάντες αναβωμέν είς βαίθηλ και ποίησωμέν έχει θυσιαστηρίον τω δεω τω επαχουσάντι μοι έν ημέρα θλίψεως ος ην μετ΄ εμού και διέσωσεν με έν τη όδω η επορεύθην 4 και εδώκαν τω ιαχώβ τους δεούς τους αλλοτρίους οι ησαν έν ταις χερσίν αυτών και τα ένωτία τα έν τοις ωσίν αυτών και κατέχρυψεν αυτά ιαχώβ υπό την τερεμινθού την εν σιχίμοις και απώλεσεν αυτά έως της σημέρον ημέρας 5 και έξηρεν ισραηλ έχ σιχίμων και έγενετο φοβός δεού έπι τας πόλεις τας χυχλώ αυτών και ου κατέδιώξαν όπισω των υίων ισραηλ 6 ηλθέν δε ιαχώβ είς λουζά η έστιν εν γη χανααν η έστιν βαίθηλ αυτός και πας ο λαός ος ην μετ΄ αυτού 7 και ωχοδομησέν έχει θυσιαστηρίον και έχαλεσεν το ονομά του τόπου βαίθηλ έχει γαρ έπεφανη αυτώ ο δεος έν τω αποδιδράσκειν αυτόν απο προσωπού ησαυ του αδελφού αυτού

8 απεθανεν δε δεββωρα η τροφος ρεβεχχας χατωτερον βαιθηλ υπο την βαλανον και εκαλεσεν ιακώβ το ονομα αυτης βαλανος πενθους 9 ωφθη δε ο θεος ιακώβ ετι εν λουζα στε παρεγενετο εχ μεσοποταμιας της συριας και ηυλογησεν αυτον ο θεος 10 και ειπεν αυτω ο θεος το ονομα σου ιακωβ ου κληθησεται ετι ιακωβ αλλ΄ ισραηλ εσται το ονομα σου 11 ειπεν δε αυτω ο θεος εγω ο θεος σου αυξανου και πληθυνου εθνη και συναγωγαι εθνων εσονται εκ σου και βασιλεις εκ της οσφυος σου εξελευσονται 12 και την γην ην δεδωκα αβρααμ και ισαακ σοι δεδωκα αυτην σοι εσται και τω σπερματι σου μετα σε δωσω την γην ταυτην 13 ανεβη δε ο θεος απ' αυτου εκ του τοπου ου ελαλησεν μετ' αυτου 14 και εστησεν ιακώβ στηλην εν τω τοπω ω ελαλησεν μετ΄ αυτου στηλην λιθινην και εσπεισεν επ΄ αυτην σπονδην και επεχεεν επ' αυτην ελαιον 15 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εν ω ελαλησεν μετ' αυτου εχει ο θεος βαιθηλ 16 απαρας δε ιαχωβ εχ βαιθηλ επηξεν την σχηνην αυτου επεχεινα του πυργου γαδερ εγενετο δε ηνιχα ηγγισεν χαβραθα εις γην ελθειν εφραθα ετεχεν ραχηλ χαι εδυστοχησεν εν τω τοχετω 17 εγενετο δε εν τω σχληρως αυτην τιχτειν ειπεν αυτη η μαια θαρσει χαι γαρ ουτος σοι εστιν υιος 18 εγενετο δε εν τω αφιεναι αυτην την ψυχην απεθνησκεν γαρ εχαλέσεν το ονομα αυτου υιος οδυνης μου ο δε πατηρ εχαλέσεν αυτον βενιαμιν 19 απεθανεν δε ραχηλ και εταφη εν τη οδω εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ 20 και εστησεν ιαχωβ στηλην επι του μνημειου αυτης αυτη εστιν στηλη μνημειου ραχηλ εως της σημερον ημερας 22 εγενετο δε ηνικα κατωκήσεν ισραήλ εν τη γη εκεινή επορευθη ρουβην και εκοιμηθη μετα βαλλας της παλλακης του πατρος αυτου και ηχουσεν ισραηλ χαι πονηρον εφανη εναντιον αυτου ησαν δε οι υιοι ιαχωβ δωδεχα 23 υιοι λειας πρωτοτοχός ιαχώβ ρουβην συμέων λευι ιουδας ισσαχαρ ζαβουλών 24 υιοι δε ραχηλ ιωσηφ και βενιαμιν 25 υιοι δε βαλλας παιδισκης ραχηλ δαν και νεφθαλι 26 υιοι δε ζελφας παιδισκης λειας γαδ και ασηρ ουτοι υιοι ιακωβ οι εγενοντο αυτω εν μεσοποταμια της συριας 27 ηλθεν δε ιαχωβ προς ισααχ τον πατερα αυτου εις μαμβρη εις πολιν του πεδιου αυτη εστιν χεβρων εν γη χανααν ου παρωχησεν αβρααμ και ισαακ 28 εγενοντο δε αι ημεραι ισαακ ας εζησεν ετη εκατον ογδοηκοντα 29 και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενος αυτου πρεσβυτερος και πληρης ημερων και εθαψαν αυτον ησαυ και ιακωβ οι υιοι αυτου

Chapter 36

1 αυται δε αι γενεσεις ησαυ αυτος εστιν εδωμ 2 ησαυ δε ελαβεν γυναικας εαυτω απο των θυγατερων των χαναναιων την αδα θυγατερα αιλων του χετταιου και την ελιβεμα θυγατερα ανα του υιου σεβεγων του ευαιου 3 και την βασεμμαθ θυγατερα ισμαηλ αδελφην ναβαιωθ 4 ετεκεν δε αδα τω ησαυ τον ελιφας και βασεμμαθ ετεκεν τον ραγουηλ 5 και ελιβεμα ετεκεν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε

ουτοι υιοι ησαυ οι εγενοντο αυτω εν γη χανααν 6 ελαβεν δε ησαυ τας γυναικας αυτου και τους υιους και τας θυγατερας και παντα τα σωματα του οικου αυτου και παντα τα υπαρχοντα και παντα τα κτηνη και παντα οσα εκτησατο και οσα περιεποιησατο εν γη χανααν και επορευθη εκ γης χανααν απο προσωπου ιακωβ του αδελφου αυτου 7 ην γαρ αυτων τα υπαρχοντα πολλα του οιχειν αμα και ουχ εδυνατο η γη της παροιχησεως αυτων φερειν αυτους απο του πληθους των υπαρχοντων αυτων 8 ωχησεν δε ησαυ εν τω ορει σηιρ ησαυ αυτος εστιν εδωμ 9 αυται δε αι γενεσεις ησαυ πατρος εδωμ εν τω ορει σηιρ 10 και ταυτα τα ονοματα των υιων ησαυ ελιφας υιος αδας γυναιχος ησαυ και ραγουηλ υιος βασεμμαθ γυναιχος ησαυ 11 εγενοντο δε υιοι ελιφας θαιμαν ωμαρ σωφαρ γοθομ και κενεζ 12 θαμνα δε ην παλλαχη ελιφας του υιου ησαυ χαι ετεχεν τω ελιφας τον αμαληχ ουτοι υιοι αδας γυναιχος ησαυ 13 ουτοι δε υιοι ραγουηλ ναχοθ ζαρε σομε και μοζε ουτοι ησαν υιοι βασεμμαθ γυναιχος ησαυ 14 ουτοι δε ησαν υιοι ελιβεμας θυγατρος ανα του υιου σεβεγων γυναιχος ησαυ ετέχεν δε τω ησαυ τον ιεους χαι τον ιεγλομ και τον κορε 15 ουτοι ηγεμονες υιοι ησαυ υιοι ελιφας πρωτοτοκου ησαυ ηγεμων θαιμαν ηγεμων ωμαρ ηγεμων σωφαρ ηγεμων χενεζ 16 ηγεμων χορε ηγεμων γοθομ ηγεμων αμαληχ ουτοι ηγεμονες ελιφας εν γη ιδουμαια ουτοι υιοι αδας 17 και ουτοι υιοι ραγουηλ υιου ησαυ ηγεμων ναχοθ ηγεμων ζαρε ηγεμων σομε ηγεμων μοζε ουτοι ηγεμονες ραγουηλ εν γη εδωμ ουτοι υιοι βασεμμαθ γυναιχος ησαυ 18 ουτοι δε υιοι ελιβεμας γυναιχος ησαυ ηγεμων ιεους ηγεμων ιεγλομ ηγεμων κορε ουτοι ηγεμονες ελιβεμας 19 ουτοι υιοι ησαυ και ουτοι ηγεμονες αυτων ουτοι εισιν υιοι εδωμ 20 ουτοι δε υιοι σηιρ του χορραιου του κατοικουντος την γην λωταν σωβαλ σεβεγων ανα 21 και δησων και ασαρ και ρισων ουτοι ηγεμονες του χορραίου του υίου σηίρ εν τη γη εδωμ 22 εγένοντο δε υίοι λωτάν χορρί και αιμαν αδελφη δε λωταν θαμνα 23 ουτοι δε υιοι σωβαλ γωλων και μαναχαθ και γαιβηλ σωφ και ωμαν 24 και ουτοι υιοι σεβεγων αιε και ωναν ουτος εστιν ο ωνας ος ευρεν τον ιαμιν εν τη ερημω οτε ενεμεν τα υποζυγια σεβεγων του πατρος αυτου 25 ουτοι δε υιοι ανα δησων και ελιβεμα θυγατηρ ανα 26 ουτοι δε υιοι δησων αμαδα και ασβαν και ιεθραν και χαρραν 27 ουτοι δε υιοι ασαρ βαλααν και ζουκαμ και ιωυκαμ και ουκαν 28 ουτοι δε υιοι ρισων ως και αραμ 29 ουτοι ηγεμονες χορρι ηγεμων λωταν ηγεμων σωβαλ ηγεμων σεβεγων ηγεμων ανα 30 ηγεμων δησων ηγεμων ασαρ ηγεμων ρισων ουτοι ηγεμονες χορρι εν ταις ηγεμονιαις αυτων εν γη εδωμ 31 και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ προ του βασιλευσαι βασιλεα εν ισραηλ 32 και εβασιλευσεν εν εδωμ βαλακ υιος του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα 33 απεθανεν δε βαλακ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εχ βοσορρας 34 απεθανεν δε ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου ασομ εχ της γης θαιμανων 35 απεθανεν δε ασομ χαι εβασιλευσεν αντ΄ αυτου αδαδ υιος βαραδ ο εχχοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ χαι ονομα τη

πολει αυτου γεθθαιμ 36 απεθανεν δε αδαδ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου σαμαλα εκ μασεκκας 37 απεθανεν δε σαμαλα και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου σαουλ εκ ροωβωθ της παρα ποταμον 38 απεθανεν δε σαουλ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ 39 απεθανεν δε βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου αραδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ ονομα δε τη γυναικι αυτου μαιτεβεηλ θυγατηρ ματραιθ υιου μαιζοοβ 40 ταυτα τα ονοματα των ηγεμονων ησαυ εν ταις φυλαις αυτων κατα τοπον αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων ηγεμων θαμνα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθερ 41 ηγεμων ελιβεμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων 42 ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαζαρ 43 ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ζαφωιμ ουτοι ηγεμονες εδωμ εν ταις κατωκοδομημεναις εν τη γη της κτησεως αυτων ουτος ησαυ πατηρ εδωμ

Chapter 37

1 κατωκει δε ιακωβ εν τη γη ου παρωκησεν ο πατηρ αυτου εν γη χανααν 2 αυται δε αι γενεσεις ιαχωβ ιωσηφ δεχα επτα ετων ην ποιμαινων μετα των αδελφων αυτου τα προβατα ων νεος μετα των υιων βαλλας και μετα των υιων ζελφας των γυναιχών του πατρος αυτου κατηνέγχεν δε ιωσηφ ψογον πονηρον προς ισραηλ τον πατερα αυτων 3 ιαχωβ δε ηγαπα τον ιωσηφ παρα παντας τους υιους αυτου οτι υιος γηρους ην αυτω εποιησεν δε αυτω χιτωνα ποικιλον 4 ιδοντες δε οι αδελφοι αυτου οτι αυτον ο πατηρ φιλει εχ παντων των υιων αυτου εμισησαν αυτον και ουκ εδυναντο λαλειν αυτω ουδεν ειρηνικον 5 ενυπνιασθεις δε ιωσηφ ενυπνιον απηγγειλεν αυτο τοις αδελφοις αυτου 6 και ειπεν αυτοις ακουσατε του ενυπνιου τουτου ου ενυπνιασθην 7 ωμην ημας δεσμευειν δραγματα εν μεσω τω πεδιω και ανεστη το εμον δραγμα και ωρθωθη περιστραφεντα δε τα δραγματα υμών προσεχυνήσαν το εμον δραγμα 8 είπαν δε αυτώ οι αδελφοί μη βασιλευων βασιλευσεις εφ΄ ημας η χυριευων χυριευσεις ημων χαι προσεθεντο ετι μισειν αυτον ενέχεν των ενυπνιών αυτου χαι ένεχεν των ρηματών αυτου 9 είδεν δε ενυπνιον ετερον και διηγησατο αυτο τω πατρι αυτου και τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ιδου ενυπνιασαμην ενυπνιον ετερον ωσπερ ο ηλιος και η σεληνη και ενδεχα αστερες προσεχυνουν με 10 χαι επετιμήσεν αυτω ο πατήρ αυτου χαι είπεν αυτω τι το ενυπνιον τουτο ο ενυπνιασθης αρα γε ελθοντες ελευσομεθα εγω τε και η μητηρ σου και οι αδελφοι σου προσκυνησαι σοι επι την γην 11 εζηλωσαν δε αυτον οι αδελφοι αυτου ο δε πατηρ αυτου διετηρησεν το ρημα 12 επορευθησαν δε οι αδελφοι αυτου βοσχειν τα προβατα του πατρος αυτων εις συχεμ 13 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ουχ οι αδελφοι σου ποιμαινουσιν εν συχεμ δευρο αποστειλω σε προς αυτους είπεν δε αυτω ίδου εγω 14 είπεν δε αυτω ισραήλ πορευθείς ίδε εί υγιαινουσιν οι αδελφοι σου και τα προβατα και αναγγειλον μοι και απεστειλεν

αυτον εχ της χοιλαδος της χεβρων και ηλθεν εις συχεμ 15 και ευρεν αυτον ανθρωπος πλανωμενον εν τω πεδιω ηρωτησεν δε αυτον ο ανθρωπος λεγων τι ζητεις 16 ο δε ειπεν τους αδελφους μου ζητω αναγγείλον μοι που βοσχουσίν 17 είπεν δε αυτω ο ανθρωπος απηρχασιν εντευθεν ηχουσα γαρ αυτων λεγοντων πορευθωμεν εις δωθαι+μ και επορευθη ιωσηφ κατοπισθεν των αδελφων αυτου και ευρεν αυτους εν δωθαι+μ 18 προειδον δε αυτον μαχροθεν προ του εγγισαι αυτον προς αυτους και επονηρευοντο του αποκτειναι αυτον 19 ειπαν δε εκαστος προς τον αδελφον αυτου ιδου ο ενυπνιαστης εχεινος ερχεται 20 νυν ουν δευτε αποχτεινωμεν αυτον και οιψωμεν αυτον εις ενα των λακκων και ερουμεν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον και οψομεθα τι εσται τα ενυπνια αυτου 21 ακουσας δε ρουβην εξειλατο αυτον εκ των χειρων αυτων και ειπεν ου παταξομεν αυτον εις ψυχην 22 ειπεν δε αυτοις ρουβην μη εχχεητε αιμα εμβαλετε αυτον εις τον λαχχον τουτον τον εν τη ερημω χειρα δε μη επενεγχητε αυτω οπως εξεληται αυτον εχ των χειρων αυτων και απόδω αυτόν τω πατρί αυτού 23 εγένετο δε ηνίκα ηλθέν ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εξεδυσαν τον ιωσηφ τον χιτωνα τον ποιχιλον τον περι αυτον 24 και λαβοντες αυτον ερριψαν εις τον λακκον ο δε λακκος κενος υδωρ ουκ ειχεν 25 εχαθισαν δε φαγειν αρτον χαι αναβλεψαντες τοις οφθαλμοις ειδον χαι ιδου οδοιποροι ισμαηλιται ηρχοντο εκ γαλααδ και αι καμηλοι αυτων εγεμον θυμιαματων και ρητινής και στακτής επορευοντό δε καταγαγείν εις αιγυπτον 26 είπεν δε ιουδας προς τους αδελφους αυτου τι χρησιμον εαν αποκτεινωμεν τον αδελφον ημων και κρυψωμεν το αιμα αυτου 27 δευτε αποδωμεθα αυτον τοις ισμαηλιταις τουτοις αι δε χειρες ημων μη εστωσαν επ΄ αυτον οτι αδελφος ημων και σαρξ ημων εστιν ηχουσαν δε οι αδελφοι αυτου 28 και παρεπορευοντο οι ανθρωποι οι μαδιηναιοι οι εμποροι και εξειλκυσαν και ανεβιβασαν τον ιωσηφ εκ του λακκου και απεδοντο τον ιωσηφ τοις ισμαηλιταις ειχοσι χρυσων και κατηγαγον τον ιωσηφ εις αιγυπτον 29 ανεστρεψεν δε ρουβην επι τον λαμμον μαι ουχ ορα τον ιωσηφ εν τω λαχχω χαι διερρηξεν τα ιματια αυτου 30 χαι ανεστρεψεν προς τους αδελφους αυτου και είπεν το παιδαρίον ουκ έστιν έγω δε που πορευομαί ετί 31 λαβοντές δε τον χιτωνα του ιωσηφ εσφαξαν εριφον αιγων και εμολυναν τον χιτωνα τω αιματι 32 και απεστείλαν τον χιτωνα τον ποικίλον και εισηνεγκαν τω πατρι αυτων και ειπαν τουτον ευρομεν επιγνωθι ει χιτων του υιου σου εστιν η ου 33 και επεγνω αυτον και είπεν χίτων του υίου μου έστιν θηρίον πονήρον κατεφαγέν αυτον θηριον ηρπασεν τον ιωσηφ 34 διερρηξεν δε ιαχωβ τα ιματια αυτου χαι επεθετο σακκον επι την οσφυν αυτου και επενθει τον υιον αυτου ημερας πολλας 35 συνηχθησαν δε παντες οι υιοι αυτου και αι θυγατερες και ηλθον παρακαλεσαι αυτον και ουχ ηθελεν παρακαλεισθαι λεγων οτι καταβησομαι προς τον υιον μου πενθων εις αδου και εκλαυσεν αυτον ο πατηρ αυτου 36 οι δε μαδιηναιοι απεδοντο τον ιωσηφ εις αιγυπτον τω πετεφρη τω σπαδοντι φαραω αρχιμαγειρω

Chapter 38

1 εγενετο δε εν τω χαιρω εχεινω χατεβη ιουδας απο των αδελφων αυτου χαι αφιχετο έως προς ανθρωπον τινα οδολλαμιτην ω ονομα ιρας 2 και είδεν έχει ιουδας θυγατερα ανθρωπου χαναναιου η ονομα σαυα και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτην 3 και συλλαβουσα ετέχεν υιον και εκαλέσεν το ονομά αυτου ηρ 4 και συλλαβουσα ετι ετεχεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αυναν 5 και προσθεισα ετι ετεχεν υιον χαι εχαλεσεν το ονομα αυτου σηλωμ αυτη δε ην εν χασβι ηνιχα ετεχεν αυτους 6 και ελαβεν ιουδας γυναικα ηρ τω πρωτοτοχω αυτου η ονομα θαμαρ 7 εγενετο δε ηρ πρωτοτοχος ιουδα πονηρος εναντιον χυριου και απεκτεινεν αυτον ο θεος 8 ειπεν δε ιουδας τω αυναν εισελθε προς την γυναικα του αδελφου σου και γαμβρευσαι αυτην και αναστησον σπερμα τω αδελφω σου 9 γνους δε αυναν οτι ουχ αυτω εσται το σπερμα εγινετο οταν εισηρχετο προς την γυναιχα του αδελφου αυτου εξεχεεν επι την γην του μη δουναι σπερμα τω αδελφω αυτου 10 πονηρον δε εφανη εναντιον του θεου οτι εποιησεν τουτο και εθανατωσεν και τουτον 11 ειπεν δε ιουδας θαμαρ τη νυμφη αυτου καθου χηρα εν τω οικω του πατρος σου εως μεγας γενηται σηλωμ ο υιος μου ειπεν γαρ μηποτε αποθανη και ουτος ωσπερ οι αδελφοι αυτου απελθουσα δε θαμαρ εχαθητο εν τω οιχω του πατρος αυτης 12 επληθυνθησαν δε αι ημεραι και απεθανεν σαυα η γυνη ιουδα και παρακληθεις ιουδας ανεβη επι τους κειροντας τα προβατα αυτου αυτος και ιρας ο ποιμην αυτου ο οδολλαμιτης εις θαμνα 13 και απηγγελη θαμαρ τη νυμφη αυτου λεγοντες ιδου ο πενθερος σου αναβαινει εις θαμνα κειραι τα προβατα αυτου 14 και περιελομενη τα ιματια της χηρευσεως αφ' εαυτης περιεβαλετο θεριστρον και εκαλλωπισατο και εκαθισεν προς ταις πυλαις αιναν η εστιν εν παροδω θαμνα ειδεν γαρ οτι μεγας γεγονεν σηλωμ αυτος δε ουκ εδωκεν αυτην αυτω γυναικα 15 και ιδων αυτην ιουδας εδοξεν αυτην πορνην ειναι κατεκαλυψατο γαρ το προσωπον αυτης και ουκ επεγνω αυτην 16 εξεκλινεν δε προς αυτην την οδον και ειπεν αυτη εασον με εισελθειν προς σε ου γαρ εγνω οτι η νυμφη αυτου εστιν η δε ειπεν τι μοι δωσεις εαν εισελθης προς με 17 ο δε ειπεν εγω σοι αποστελω εριφον αιγων εχ των προβατων η δε ειπεν εαν δως αρραβωνα εως του αποστειλαι σε 18 ο δε ειπεν τινα τον αρραβωνα σοι δωσω η δε ειπεν τον δακτυλιον σου και τον ορμισκον και την ραβδον την εν τη χειρι σου και εδωκεν αυτη και εισηλθεν προς αυτην και εν γαστρι ελαβεν εξ αυτου 19 και αναστασα απηλθεν και περιειλατο το θεριστρον αφ΄ εαυτης και ενεδυσατο τα ιματια της χηρευσεως αυτης 20 απεστειλεν δε ιουδας τον εριφον εξ αιγων εν χειρι του ποιμενος αυτου του οδολλαμιτου χομισασθαι τον αρραβωνα παρα της γυναικός και ουχ ευρέν αυτην 21 επηρωτήσεν δε τους ανδρας τους εχ του τοπου που εστιν η πορνη η γενομενη εν αιναν επι της οδου και ειπαν ουχ ην ενταυθα πορνη 22 και απεστραφη προς ιουδαν και ειπεν ουχ ευρον και

οι ανθρωποι οι έχ του τοπου λεγουσιν μη είναι ωδε πορνην 23 είπεν δε ιουδας έχετω αυτα αλλα μηποτε καταγέλασθωμεν έγω μεν απέσταλκα τον ερίφον τουτον συ δε ουχ ευρηκας 24 εγένετο δε μετα τριμηνον απηγγέλη τω ιουδα λεγοντές έκπεπορνευκεν θαμαρ η νυμφη σου και ίδου έν γαστρί έχει έχ πορνείας είπεν δε ιουδας έξαγαγετε αυτην και κατακαυθητω 25 αυτη δε αγομένη απέστειλεν προς τον πενθέρον αυτης λεγουσα έχ του ανθρωπού τίνος ταυτα έστιν έγω εν γαστρί έχω και είπεν επιγνωθί τίνος ο δαχτυλίος και ο ορμίσκος και η ραβδος αυτη 26 έπεγνω δε ιουδας και είπεν δεδικαίωται θαμαρ η έγω ου είνεκεν ουκ έδωκα αυτην σηλώμ τω υίω μου και ου προσέθετο έτι του γνωναι αυτην 27 έγενετο δε ηνίκα ετίχτεν και τηδε ην διδυμα έν τη γαστρί αυτης 28 έγενετο δε έν τω τίχτειν αυτην ο είς προέξηνεγκεν την χείρα λαβουσα δε η μαία έδησεν έπι την χείρα αυτου κοκκίνον λέγουσα ουτος έξελευσεται πρότερος 29 ως δε επίσυνηγαγέν την χείρα και ευθυς έξηλθεν ο αδέλφος αυτου η δε είπεν τι διέκοπη δια σε φραγμός και έκαλεσεν το ονομά αυτου φαρες 30 και μετα τουτο έξηλθεν ο αδέλφος αυτου εφ΄ ω ην έπι τη χείρι αυτου το κοκκίνον και έκαλεσεν το ονομά αυτου ζάρα

Chapter 39

1 ιωσηφ δε κατηχθη εις αιγυπτον και εκτησατο αυτον πετεφρης ο ευνουχος φαραω αρχιμαγείρος ανήρ αιγυπτίος εκ χείρος ισμαηλίτων οι κατηγαγον αυτον εχει 2 και ην κυριος μετα ιωσηφ και ην ανηρ επιτυγχανων και εγένετο εν τω οιχω παρα τω χυριω τω αιγυπτιω 3 ηδει δε ο χυριος αυτου οτι χυριος μετ' αυτου και οσα αν ποιη κυριος ευοδοι εν ταις χερσιν αυτου 4 και ευρεν ιωσηφ χαριν εναντιον του χυριου αυτου ευηρεστει δε αυτω χαι χατεστησεν αυτον επι του οιχου αυτου και παντα οσα ην αυτω εδωκεν δια χειρος ιωσηφ 5 εγενετο δε μετα το κατασταθηναι αυτον επι του οικου αυτου και επι παντα οσα ην αυτω και ηυλογησεν χυριος τον οιχον του αιγυπτιου δια ιωσηφ χαι εγενηθη ευλογια χυριου εν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτω εν τω οιχω και εν τω αγρω 6 και επετρεψεν παντα οσα ην αυτω εις χειρας ιωσηφ και ουκ ηδει των καθ΄ εαυτον ουδεν πλην του αρτου ου ησθιεν αυτος και ην ιωσηφ καλος τω ειδει και ωραιος τη οψει σφοδρα 7 και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα και επεβαλεν η γυνη του κυριου αυτου τους οφθαλμους αυτης επι ιωσηφ και ειπεν κοιμηθητι μετ΄ εμου 8 ο δε ουκ ηθελεν ειπεν δε τη γυναικι του κυριου αυτου ει ο κυριος μου ου γινωσκει δι΄ εμε ουδεν εν τω οιχω αυτου και παντα οσα εστιν αυτω εδωκεν εις τας χειρας μου 9 και ουχ υπερεχει εν τη οικια ταυτη ουθεν εμου ουδε υπεξηρηται απ' εμου ουδεν πλην σου δια το σε γυναιχα αυτου ειναι χαι πως ποιησω το ρημα το πονηρον τουτο χαι αμαρτησομαι εναντιον του θεου 10 ηνικα δε ελαλει τω ιωσηφ ημεραν εξ ημερας και ουχ υπηκουσεν αυτη καθευδειν μετ΄ αυτης του συγγενεσθαι αυτη 11 εγενετο

δε τοιαυτη τις ημερα εισηλθεν ιωσηφ εις την οιχιαν ποιειν τα εργα αυτου και ουθεις ην των εν τη οικια εσω 12 και επεσπασατο αυτον των ιματιων λεγουσα χοιμηθητι μετ΄ εμου και καταλιπων τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης εφυγεν και εξηλθεν εξω 13 και εγενετο ως ειδεν οτι κατελιπεν τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης και εφυγεν και εξηλθεν εξω 14 και εκαλεσεν τους οντας εν τη οικια και ειπεν αυτοις λεγουσα ιδετε εισηγαγεν ημιν παιδα εβραιον εμπαιζειν ημιν εισηλθεν προς με λεγων χοιμηθητι μετ΄ εμου χαι εβοησα φωνη μεγαλη 15 εν δε τω αχουσαι αυτον οτι υψωσα την φωνην μου χαι εβοησα χαταλιπων τα ιματια αυτου παρ΄ εμοι εφυγεν και εξηλθεν εξω 16 και καταλιμπανει τα ιματια παρ΄ εαυτη εως ηλθεν ο χυριος εις τον οιχον αυτου 17 χαι ελαλησεν αυτω χατα τα ρηματα ταυτα λεγουσα εισηλθεν προς με ο παις ο εβραιος ον εισηγαγες προς ημας εμπαίξαι μοι και είπεν μοι κοιμηθησομαί μετά σου 18 ως δε ηκουσέν οτι υψωσά την φωνην μου και εβοησα κατελιπεν τα ιματια αυτου παρ΄ εμοι και εφυγεν και εξηλθεν εξω 19 εγενετο δε ως ηχουσεν ο χυριος αυτου τα ρηματα της γυναιχος αυτου οσα ελαλησεν προς αυτον λεγουσα ουτως εποιησεν μοι ο παις σου και εθυμωθη οργη 20 και λαβων ο κυριος ιωσηφ ενεβαλεν αυτον εις το οχυρωμα εις τον τοπον εν ω οι δεσμωται του βασιλεως κατεχονται εκει εν τω οχυρωματι 21 και ην κυριος μετα ιωσηφ και κατέχεεν αυτου έλεος και έδωκεν αυτω χαριν έναντιον του αρχιδεσμοφυλαχος 22 και εδωκεν ο αρχιδεσμοφυλαξ το δεσμωτηριον δια χειρος ιωσηφ και παντας τους απηγμενους οσοι εν τω δεσμωτηριω και παντα οσα ποιουσιν εχει 23 ουχ ην ο αρχιδεσμοφυλαξ του δεσμωτηριου γινωσχων δι΄ αυτον ουθεν παντα γαρ ην δια χειρος ιωσηφ δια το τον χυριον μετ' αυτου ειναι χαι οσα αυτος εποιει χυριος ευωδου εν ταις χερσιν αυτου

Chapter 40

1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα ημαρτεν ο αρχιοινοχοος του βασίλεως αιγυπτου και ο αρχισιτοποιος τω κυριω αυτων βασίλει αιγυπτου 2 και ωργισθη φαραω επι τοις δυσίν ευνουχοις αυτου επι τω αρχιοινοχοω και επι τω αρχισιτοποιω 3 και εθετο αυτους εν φυλακη παρα τω δεσμοφυλακι εις το δεσμωτηριον εις τον τοπον ου ιωσηφ απηκτο έκει 4 και συνέστησεν ο αρχιδεσμωτης τω ιωσηφ αυτους και παρέστη αυτοις ησαν δε ημέρας εν τη φυλακη 5 και είδον αμφοτέροι ενυπνίον έκατερος ενυπνίον εν μια νυκτί ορασίς του ενυπνίου αυτου ο αρχιοινοχόος και ο αρχισιτοποίος οι ησαν τω βασίλει αιγύπτου οι οντές εν τω δεσμωτηρίω 6 εισηλθέν δε προς αυτους ιωσηφ το πρωί και είδεν αυτούς και ησαν τεταραγμένοι 7 και ηρωτά τους ευνουχούς φαραώ οι ησαν μετ΄ αυτού έν τη φυλακή παρα τω κυρίω αυτού λέγων τι ότι τα προσώπα υμών σκυθρώπα σημέρον 8 οι δε είπαν αυτώ ενυπνίον είδομεν και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό είπεν δε αυτοίς ιωσηφ ουχί

δια του θεου η διασαφησις αυτων εστιν διηγησασθε ουν μοι 9 και διηγησατο ο αρχιοινοχοος το ενυπνιον αυτου τω ιωσηφ και ειπεν εν τω υπνω μου ην αμπελος εναντιον μου 10 εν δε τη αμπελω τρεις πυθμενες και αυτη θαλλουσα ανενηνοχυια βλαστους πεπειροι οι βοτρυες σταφυλης 11 και το ποτηριον φαραω εν τη χειρι μου και ελαβον την σταφυλην και εξεθλιψα αυτην εις το ποτηριον και εδωκα το ποτηριον εις τας χειρας φαραω 12 και ειπεν αυτω ιωσηφ τουτο η συγκρισις αυτου οι τρεις πυθμενες τρεις ημεραι εισιν 13 ετι τρεις ημεραι και μνησθησεται φαραω της αρχης σου και αποκαταστησει σε επι την αρχιοινοχοι+αν σου και δωσεις το ποτηριον φαραω εις την χειρα αυτου κατα την αρχην σου την προτεραν ως ησθα οινοχοων 14 αλλα μνησθητι μου δια σεαυτου οταν ευ σοι γενηται και ποιησεις εν εμοι ελεος και μνησθηση περι εμου φαραω και εξαξεις με εκ του οχυρωματος τουτου 15 οτι κλοπη εκλαπην εκ γης εβραιών και ώδε ουκ εποιησα ουδεν αλλ΄ ενεβαλον με εις τον λαχχον τουτον 16 χαι ειδεν ο αρχισιτοποιος οτι ορθως συνεχρινεν και ειπεν τω ιωσηφ καγω ειδον ενυπνιον και ωμην τρια κανα χονδριτων αιρείν επι της κεφαλης μου 17 εν δε τω κανώ τω επανώ απο παντών των γενων ων ο βασιλευς φαραω εσθιει εργον σιτοποιου και τα πετεινα του ουρανου κατησθιεν αυτα απο του κανου του επανω της κεφαλης μου 18 αποκριθεις δε ιωσηφ είπεν αυτω αυτη η συγκρισίς αυτού τα τρία κανά τρείς ημέραι είσιν 19 ετι τριων ημερων αφελει φαραω την χεφαλην σου απο σου χαι χρεμασει σε επι ξυλου και φαγεται τα ορνεα του ουρανου τας σαρκας σου απο σου 20 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη ημερα γενεσεως ην φαραω και εποιει ποτον πασι τοις παισιν αυτου και εμνησθη της αρχης του αρχιοινοχοου και της αρχης του αρχισιτοποιου εν μεσω των παιδων αυτου 21 και απεκατεστήσεν τον αρχιοινόχοον επί την αρχην αυτου και εδωκεν το ποτηριον εις την χειρα φαραω 22 τον δε αρχισιτοποιον εκρεμασεν καθα συνεκρινέν αυτοις ιωσηφ 23 ουκ εμνήσθη δε ο αρχιοινόχοος του ιωσηφ αλλα επελαθετο αυτου

Chapter 41

1 εγενετο δε μετα δυο ετη ημερων φαραω είδεν ενυπνίον ωετο εσταναι επί του ποταμου 2 και ίδου ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαίνον επτα βοες καλαι τω είδει και εκλεκται ταις σαρξίν και εβοσκοντο εν τω αχεί 3 αλλαι δε επτα βοες ανεβαίνον μετα ταυτάς εκ του ποταμού αισχραι τω είδει και λέπται ταις σαρξίν και ενεμοντό παρα τας βοας παρα το χείλος του ποταμού 4 και κατεφάγον αι επτα βοες αι αισχραι και λέπται ταις σαρξίν τας επτα βοας τας καλάς τω είδει και τας εκλέκτας ηγερθή δε φαραω 5 και ενυπνίασθη το δευτέρον και ίδου επτά στάχυες ανεβαίνον εν πυθμένι ενί εκλέκτοι και καλοί 6 αλλοί δε επτά στάχυες λέπτοι και ανεμοφθόροι ανέφυοντο μετ΄ αυτούς 7 και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λέπτοι

και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους εκλεκτους και τους πληρεις ηγερθη δε φαραω και ην ενυπνιον 8 εγενετο δε πρωι και εταραχθη η ψυχη αυτου και αποστειλας εχαλεσεν παντας τους εξηγητας αιγυπτου χαι παντας τους σοφους αυτης και διηγησατο αυτοις φαραω το ενυπνιον και ουκ ην ο απαγγελλων αυτο τω φαραω 9 και ελαλησεν ο αρχιοινοχοος προς φαραω λεγων την αμαρτιαν μου αναμιμνησχω σημερον 10 φαραω ωργισθη τοις παισιν αυτου χαι εθετο ημας εν φυλαχή εν τω οιχώ του αρχιμαγείρου εμέ τε και τον αρχισιτοποίον 11 και είδομεν ενυπνιον εν νυχτι μια εγω τε χαι αυτος εχαστος χατα το αυτου ενυπνιον ειδομεν 12 ην δε εχει μεθ΄ ημων νεανισχός παις εβραίος του αρχιμαγείρου και διηγησαμεθα αυτω και συνεκρινέν ημιν 13 εγένηθη δε καθώς συνεκρινέν ημιν ουτώς και συνεβη εμε τε αποκατασταθηναι επι την αρχην μου εκεινον δε κρεμασθηναι 14 αποστειλας δε φαραω εχαλεσεν τον ιωσηφ και εξηγαγον αυτον εκ του οχυρωματος και εξυρησαν αυτον και ηλλαξαν την στολην αυτου και ηλθεν προς φαραω 15 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ενυπνιον εωραχα χαι ο συγχρινων ουχ εστιν αυτο εγω δε αχηχοα περι σου λεγοντων αχουσαντα σε ενυπνια συγχριναι αυτα 16 αποχριθεις δε ιωσηφ τω φαραω ειπεν ανευ του θεου ουχ αποχριθησεται το σωτηριον φαραω 17 ελαλησεν δε φαραω τω ιωσηφ λεγων εν τω υπνω μου ωμην εσταναι παρα το χειλος του ποταμου 18 και ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαίνον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και ενεμοντο εν τω αχει 19 και ιδου επτα βοες ετεραι ανεβαινον οπισω αυτων εχ του ποταμου πονηραι χαι αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν οιας ουκ ειδον τοιαυτας εν ολη γη αιγυπτω αισχροτερας 20 και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται τας επτα βοας τας πρωτας τας χαλας χαι εχλέχτας 21 χαι εισηλθον εις τας χοιλιας αυτών χαι ου διαδηλοι εγενοντο οτι εισηλθον εις τας χοιλιας αυτων χαι αι οψεις αυτων αισχραι χαθα και την αρχην εξεγερθεις δε εκοιμηθην 22 και ειδον παλιν εν τω υπνω μου και ωσπες επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι πληρεις και καλοι 23 αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο εχομενοι αυτων 24 και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους καλους και τους πληρεις ειπα ουν τοις εξηγηταις και ουκ ην ο απαγγελλων μοι 25 και ειπεν ιωσηφ τω φαραω το ενυπνιον φαραω εν εστιν οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω 26 αι επτα βοες αι καλαι επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι καλοι επτα ετη εστιν το ενυπνιον φαραω εν εστιν 27 και αι επτα βοες αι λεπται αι αναβαινουσαι οπισω αυτων επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι εσονται επτα ετη λιμου 28 το δε ρημα ο ειρηκα φαραω οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω 29 ιδου επτα ετη ερχεται ευθηνια πολλη εν παση γη αιγυπτω 30 ηξει δε επτα ετη λιμου μετα ταυτα και επιλησονται της πλησμονης εν ολη γη αιγυπτω και αναλωσει ο λιμος την γην 31 και ουκ επιγνωσθησεται η ευθηνια επι της γης απο του λιμου του εσομενου μετα ταυτα ισχυρος γαρ εσται σφοδρα 32 περι δε του

δευτερωσαι το ενυπνιον φαραω δις οτι αληθες εσται το ρημα το παρα του θεου και ταχυνει ο θεος του ποιησαι αυτο 33 νυν ουν σκεψαι ανθρωπον φρονιμον και συνετον και καταστήσον αυτον επί γης αιγυπτού 34 και ποιήσατω φαράω και καταστησατώ τοπαρχας επί της γης και αποπεμπτώσατώσαν παντά τα γενηματά της γης αιγυπτου των επτα ετων της ευθηνιας 35 και συναγαγετωσαν παντα τα βρωματα των επτα ετων των ερχομενων των καλων τουτων και συναχθητω ο σιτος υπο χειρα φαραω βρωματα εν ταις πολεσιν φυλαχθητω 36 και εσται τα βρωματα πεφυλαγμενα τη γη εις τα επτα ετη του λιμου α εσονται εν γη αιγυπτω και ουχ εχτριβησεται η γη εν τω λιμω 37 ηρεσεν δε τα ρηματα εναντιον φαραω και εναντιον παντων των παιδων αυτου 38 και ειπεν φαραω πασιν τοις παισιν αυτου μη ευρησομεν ανθρωπον τοιουτον ος εχει πνευμα θεου εν αυτω 39 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ επειδη εδειξεν ο θεος σοι παντα ταυτα ουχ εστιν ανθρωπος φρονιμωτερος και συνετωτερος σου 40 συ εση επι τω οικω μου και επι τω στοματι σου υπαχουσεται πας ο λαος μου πλην τον θρονον υπερεξω σου εγω 41 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ιδου καθιστημι σε σημερον επι πασης γης αιγυπτου 42 και περιελομένος φαραω τον δακτυλιον από της χείρος αυτου περιεθήκεν αυτον επι την χειρα ιωσηφ και ενεδυσεν αυτον στολην βυσσινην και περιεθηκεν κλοιον χρυσουν περι τον τραχηλον αυτου 43 και ανεβιβασεν αυτον επι το αρμα το δευτερον των αυτου και εκηρυξεν εμπροσθεν αυτου κηρυξ και κατεστησεν αυτον εφ' ολης γης αιγυπτου 44 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ εγω φαραω ανευ σου ουχ εξαρει ουθεις την χειρα αυτου επι παση γη αιγυπτου 45 και εκαλεσεν φαραω το ονομα ιωσηφ ψονθομφανηχ και εδωκεν αυτω την ασεννεθ θυγατερα πετεφρη ιερέως ηλιού πολέως αυτώ γυναικά 46 ιωσήφ δε ην έτων τριακοντά ότε εστη εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου εξηλθεν δε ιωσηφ εκ προσωπου φαραω και διηλθεν πασαν γην αιγυπτου 47 και εποιησεν η γη εν τοις επτα ετεσιν της ευθηνιας δραγματα 48 και συνηγαγεν παντα τα βρωματα των επτα ετων εν οις ην η ευθηνια εν γη αιγυπτου και εθηκεν τα βρωματα εν ταις πολεσιν βρωματα των πεδιων της πολεως των χυχλω αυτης εθηχεν εν αυτη 49 και συνηγαγεν ιωσηφ σιτον ωσει την αμμον της θαλασσης πολυν σφοδρα εως ουκ ηδυναντο αριθμησαι ου γαρ ην αριθμος 50 τω δε ιωσηφ εγενοντο υιοι δυο προ του ελθειν τα επτα ετη του λιμου ους ετέχεν αυτώ ασέννεθ θυγατηρ πετέφρη ιέρεως ηλιού πολέως 51 εχαλεσεν δε ιωσηφ το ονομα του πρωτοτοχου μανασση οτι επιλαθεσθαι με εποιησεν ο θεος παντων των πονων μου και παντων των του πατρος μου 52 το δε ονομα του δευτερου εχαλεσεν εφραιμ οτι ηυξησεν με ο θεος εν γη ταπεινωσεως μου 53 παρηλθον δε τα επτα ετη της ευθηνιας α εγενοντο εν γη αιγυπτω 54 και ηρξαντο τα επτα ετη του λιμου ερχεσθαι καθα ειπεν ιωσηφ και εγενετο λιμος εν παση τη γη εν δε παση γη αιγυπτου ησαν αρτοι 55 και επεινασεν πασα η γη αιγυπτου εκεκραξεν δε ο λαος προς φαραω περι αρτων ειπεν δε φαραω πασι τοις

αιγυπτιοις πορευεσθε προς ιωσηφ και ο εαν ειπη υμιν ποιησατε 56 και ο λιμος ην επι προσωπου πασης της γης ανεωξεν δε ιωσηφ παντας τους σιτοβολωνας και επωλει πασι τοις αιγυπτιοις 57 και πασαι αι χωραι ηλθον εις αιγυπτον αγοραζειν προς ιωσηφ επεκρατησεν γαρ ο λιμος εν παση τη γη

Chapter 42

1 ιδων δε ιαχώβ οτι εστιν πρασις εν αιγυπτω ειπεν τοις υιοις αυτου ινα τι ραθυμειτε 2 ιδου αχηχοα οτι εστιν σιτος εν αιγυπτω χαταβητε εχει χαι πριασθε ημιν μικρα βρωματα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν 3 κατεβησαν δε οι αδελφοι ιωσηφ οι δεκα πριασθαι σιτον εξ αιγυπτου 4 τον δε βενιαμιν τον αδελφον ιωσηφ ουχ απεστειλεν μετα των αδελφων αυτου ειπεν γαρ μηποτε συμβη αυτω μαλαχια 5 ηλθον δε οι υιοι ισραηλ αγοραζειν μετα των ερχομενων ην γαρ ο λιμος εν γη χανααν 6 ιωσηφ δε ην αρχων της γης ουτος επωλει παντι τω λαω της γης ελθοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ προσεχυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην 7 ιδων δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου επεγνω και ηλλοτριουτο απ' αυτων και ελαλησεν αυτοις σχληρα χαι ειπεν αυτοις ποθεν ηχατε οι δε ειπαν εχ γης χανααν αγορασαι βρωματα 8 επεγνω δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου αυτοι δε ουχ επεγνωσαν αυτον 9 και εμνησθη ιωσηφ των ενυπνιων ων ειδεν αυτος και ειπεν αυτοις κατασκοποι εστε κατανοησαι τα ιχνη της χωρας ηκατε 10 οι δε ειπαν ουχι κυριε οι παιδες σου ηλθομεν πριασθαι βρωματα 11 παντες εσμεν υιοι ενος ανθρωπου ειρηνιχοι εσμεν ουχ εισιν οι παιδες σου κατασκοποι 12 ειπεν δε αυτοις ουχι αλλα τα ιχνη της γης ηλθατε ιδειν 13 οι δε ειπαν δωδεχα εσμέν οι παίδες σου αδέλφοι εν γη χανααν και ιδου ο νεωτερος μετα του πατρος ημων σημερον ο δε ετερος ουχ υπαρχει 14 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τουτο εστιν ο ειρηχα υμιν λεγων οτι χατασχοποι εστε 15 εν τουτω φανεισθε νη την υγιειαν φαραω ου μη εξελθητε εντευθεν εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος ελθη ωδε 16 αποστειλατε εξ υμων ενα και λαβετε τον αδελφον υμων υμεις δε απαχθητε εως του φανερα γενεσθαι τα ρηματα υμων ει αληθευετε η ου ει δε μη νη την υγιειαν φαραω η μην κατασκοποι έστε 17 και εθετο αυτους εν φυλαχη ημερας τρεις 18 ειπεν δε αυτοις τη ημερα τη τριτη τουτο ποιησατε και ζησεσθε τον θεον γαρ εγω φοβουμαι 19 ει ειρηνικοι εστε αδελφος υμων εις κατασχεθητω εν τη φυλακη αυτοι δε βαδισατε και απαγαγετε τον αγορασμον της σιτοδοσιας υμων 20 και τον αδελφον υμων τον νεωτερον αγαγετε προς με και πιστευθησονται τα ρηματα υμων ει δε μη αποθανεισθε εποιησαν δε ουτως 21 και ειπεν εκαστος προς τον αδελφον αυτου ναι εν αμαρτια γαρ εσμεν περι του αδελφου ημων οτι υπερειδομεν την θλιψιν της ψυχης αυτου οτε κατεδεετο ημων και ουκ εισηκουσαμέν αυτου ένεκεν τουτου επηλθέν εφ΄ ημάς η θλιψις αυτή 22 αποκριθεις δε ρουβην ειπεν αυτοις ουκ ελαλησα υμιν λεγων μη αδικησητε το

παιδαριον και ουκ εισηκουσατε μου και ιδου το αιμα αυτου εκζητειται 23 αυτοι δε ουχ ηδεισαν οτι αχουει ιωσηφ ο γαρ ερμηνευτης ανα μεσον αυτων ην 24 αποστραφεις δε απ΄ αυτων εχλαυσεν ιωσηφ χαι παλιν προσηλθεν προς αυτους και ειπεν αυτοις και ελαβεν τον συμεων απ΄ αυτων και εδησεν αυτον εναντιον αυτων 25 ενετειλατο δε ιωσηφ εμπλησαι τα αγγεια αυτων σιτου και αποδουναι το αργυριον εκαστου εις τον σακκον αυτου και δουναι αυτοις επισιτισμον εις την οδον και εγενηθη αυτοις ουτως 26 και επιθεντες τον σιτον επι τους ονους αυτων απηλθον εχειθεν 27 λυσας δε εις τον μαρσιππον αυτου δουναι χορτασματα τοις ονοις αυτου ου κατελυσαν ειδεν τον δεσμον του αργυριου αυτου και ην επανω του στοματος του μαρσιππου 28 και ειπεν τοις αδελφοις αυτου απεδοθη μοι το αργυριον και ιδου τουτο εν τω μαρσιππω μου και εξεστη η καρδια αυτων και εταραχθησαν προς αλληλους λεγοντες τι τουτο εποιησεν ο θεος ημιν 29 ηλθον δε προς ιαχώβ τον πατερα αυτών εις γην χαναάν και απηγγείλαν αυτώ παντά τα συμβαντα αυτοις λεγοντες 30 λελαληχεν ο ανθρωπος ο χυριος της γης προς ημας σκληρα και εθετο ημας εν φυλακη ως κατασκοπευοντας την γην 31 ειπαμεν δε αυτω ειρηνικοι εσμεν ουκ εσμεν κατασκοποι 32 δωδεκα αδελφοι εσμεν υιοι του πατρος ημών ο εις ουχ υπαρχει ο δε μικροτέρος μετά του πατρος ημών σημέρον εν γη χανααν 33 ειπεν δε ημιν ο ανθρωπος ο χυριος της γης εν τουτω γνωσομαι οτι ειρηνικοι εστε αδελφον ενα αφετε ωδε μετ' εμου τον δε αγορασμον της σιτοδοσιας του οιχου υμων λαβοντες απελθατε 34 και αγαγετε προς με τον αδελφον υμων τον νεωτερον και γνωσομαι οτι ου κατασκοποι εστε αλλ΄ οτι ειρηνικοι εστε και τον αδελφον υμων αποδωσω υμιν και τη γη εμπορευεσθε 35 εγενετο δε εν τω κατακενουν αυτους τους σακκους αυτων και ην εκαστου ο δεσμος του αργυριου εν τω σαχχω αυτων χαι ειδον τους δεσμους του αργυριου αυτων αυτοι χαι ο πατηρ αυτων και εφοβηθησαν 36 ειπεν δε αυτοις ιακωβ ο πατηρ αυτων εμε ητεχνωσατε ιωσηφ ουχ εστιν συμεων ουχ εστιν χαι τον βενιαμιν λημψεσθε επ΄ εμε εγενετο παντα ταυτα 37 ειπεν δε ρουβην τω πατρι αυτου λεγων τους δυο υιους μου αποκτεινον εαν μη αγαγω αυτον προς σε δος αυτον εις την χειρα μου χαγω αναξω αυτον προς σε 38 ο δε ειπεν ου χαταβησεται ο υιος μου μεθ΄ υμων οτι ο αδελφος αυτου απεθανεν και αυτος μονος καταλελειπται και συμβησεται αυτον μαλαχισθηναι εν τη οδω η αν πορευησθε και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου

Chapter 43

1 ο δε λιμος ενισχυσεν επι της γης 2 εγένετο δε ηνικά συνετέλεσαν καταφαγείν τον σίτον ον ηνέγκαν εξ αιγυπτού και είπεν αυτοίς ο πατηρ αυτών πάλιν πορευθέντες πριασθέ ημιν μικρά βρώματα 3 είπεν δε αυτώ ιουδας λέγων διαμαρτυρία

διαμεμαρτυρηται ημιν ο ανθρωπος λεγων ουχ οψεσθε το προσωπον μου εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ΄ υμων η 4 ει μεν ουν αποστελλεις τον αδελφον ημων μεθ΄ ημων καταβησομεθα και αγορασωμεν σοι βρωματα 5 ει δε μη αποστελλεις τον αδελφον ημων μεθ΄ ημων ου πορευσομεθα ο γαρ ανθρωπος ειπεν ημιν λεγων ουχ οψεσθε μου το προσωπον εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ΄ υμων η 6 ειπεν δε ισραηλ τι εχαχοποιησατε με αναγγειλαντες τω ανθρωπω ει εστιν υμιν αδελφος 7 οι δε ειπαν ερωτων επηρωτησεν ημας ο ανθρωπος και την γενεαν ημων λεγων ει ετι ο πατηρ υμων ζη ει εστιν υμιν αδελφος και απηγγειλαμεν αυτω κατα την επερωτησιν ταυτην μη ηδειμεν ει ερει ημιν αγαγετε τον αδελφον υμων 8 ειπεν δε ιουδας προς ισραηλ τον πατερα αυτου αποστείλον το παιδαρίον μετ΄ εμου και ανασταντες πορευσομεθα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν και ημεις και συ και η αποσκευη ημών 9 εγώ δε εκδεχομαι αυτον εκ χείρος μου ζητήσον αυτον εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς σε πασας τας ημερας 10 ει μη γαρ εβραδυναμεν ηδη αν υπεστρεψαμεν δις 11 ειπεν δε αυτοις ισραηλ ο πατηρ αυτων ει ουτως εστιν τουτο ποιησατε λαβετε απο των χαρπων της γης εν τοις αγγειοις υμων χαι χαταγαγετε τω ανθρωπω δωρα της ρητινης και του μελιτος θυμιαμα και στακτην και τερεμινθον και καρυα 12 και το αργυριον δισσον λαβετε εν ταις χερσιν υμων το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις υμων αποστρεψατε μεθ΄ υμων μηποτε αγνοημα εστιν 13 και τον αδελφον υμων λαβετε και ανασταντες καταβητε προς τον ανθρωπον 14 ο δε θεος μου δωη υμιν χαριν εναντιον του ανθρωπου και αποστειλαι τον αδελφον υμων τον ενα και τον βενιαμιν εγω μεν γαρ καθα ητεκνωμαι ητεκνωμαι 15 λαβοντες δε οι ανδρες τα δωρα ταυτα και το αργυριον διπλουν ελαβον εν ταις χερσιν αυτων και τον βενιαμιν και ανασταντες κατεβησαν εις αιγυπτον και εστησαν εναντιον ιωσηφ 16 είδεν δε ιωσηφ αυτους και τον βενιαμίν τον αδελφον αυτου τον ομομητρίον και είπεν τω επί της οικίας αυτού είσαγαγε τους ανθρώπους είς την οικίαν και σφαξον θυματα και ετοιμασον μετ' εμου γαρ φαγονται οι ανθρωποι αρτους την μεσημβριαν 17 εποιησεν δε ο ανθρωπος καθα ειπεν ιωσηφ και εισηγαγεν τους ανθρωπους εις τον οιχον ιωσηφ 18 ιδοντες δε οι ανθρωποι οτι εισηχθησαν εις τον οιχον ιωσηφ ειπαν δια το αργυριον το αποστραφέν εν τοις μαρσιπποις ημών την αρχην ημεις εισαγομεθα του συχοφαντησαι ημας χαι επιθεσθαι ημιν του λαβειν ημας εις παιδας και τους ονους ημων 19 προσελθοντες δε προς τον ανθρωπον τον επι του οικου ιωσηφ ελαλησαν αυτω εν τω πυλωνι του οικου 20 λεγοντες δεομεθα χυριε κατεβημεν την αρχην πριασθαι βρωματα 21 εγενετο δε ηνικα ηλθομεν εις το καταλυσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσιππους ημων και τοδε το αργυριον εκαστου εν τω μαρσιππω αυτου το αργυριον ημων εν σταθμω απεστρεψαμεν νυν εν ταις χερσιν ημών 22 και αργυριον ετέρον ηνεγκαμέν μεθ΄ εαυτών αγορασαι βρώματα ουχ οιδαμεν τις ενεβαλεν το αργυριον εις τους μαρσιππους ημων 23 ειπεν

δε αυτοις ιλεως υμιν μη φοβεισθε ο θεος υμων και ο θεος των πατερων υμων εδωχεν υμιν θησαυρους εν τοις μαρσιπποις υμων το δε αργυριον υμων ευδοχιμουν απέχω και εξηγαγέν προς αυτους τον συμέων 24 και ηνέγκεν υδώρ νιψαι τους ποδας αυτων και εδωκεν χορτασματα τοις ονοις αυτων 25 ητοιμασαν δε τα δωρα εως του ελθειν ιωσηφ μεσημβριας ηχουσαν γαρ οτι εχει μελλει αρισταν 26 εισηλθεν δε ιωσηφ εις την οιχιαν και προσηνεγκαν αυτω τα δωρα α ειχον εν ταις χερσιν αυτων εις τον οιχον και προσεχυνήσαν αυτω επι προσωπον επι την γην 27 ηρωτησεν δε αυτους πως εχετε και ειπεν αυτοις ει υγιαινει ο πατηρ υμων ο πρεσβυτερος ον ειπατε ετι ζη 28 οι δε ειπαν υγιαινει ο παις σου ο πατηρ ημων ετι ζη και ειπεν ευλογητος ο ανθρωπος εκεινος τω θεω και κυψαντες προσεκυνησαν αυτω 29 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις ιωσηφ ειδεν βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν ουτος ο αδελφος υμων ο νεωτερος ον ειπατε προς με αγαγειν και ειπεν ο δεος ελεησαι σε τεχνον 30 εταραχδη δε ιωσηφ συνεστρεφετο γαρ τα εντερα αυτου επι τω αδελφω αυτου και εζητει κλαυσαι εισελθων δε εις το ταμιείον εκλαυσεν έκει 31 και νιψαμένος το προσωπον εξέλθων ενεκρατευσατο και είπεν παραθετε αρτους 32 και παρεθήκαν αυτώ μονώ και αυτοίς καθ΄ εαυτους και τοις αιγυπτιοις τοις συνδειπνουσιν μετ' αυτου καθ' εαυτους ου γαρ εδυναντο οι αιγυπτιοι συνεσθιειν μετα των εβραιων αρτους βδελυγμα γαρ εστιν τοις αιγυπτιοις 33 εκαθισαν δε εναντιον αυτου ο πρωτοτοχος κατα τα πρεσβεια αυτου και ο νεωτερος κατα την νεοτητα αυτου εξισταντο δε οι ανθρωποι εκαστος προς τον αδελφον αυτου 34 ηραν δε μεριδας παρ' αυτου προς αυτους εμεγαλυνθη δε η μερις βενιαμιν παρα τας μεριδας παντων πενταπλασιως προς τας εχεινων επιον δε και εμεθυσθησαν μετ' αυτου

Chapter 44

1 και ενετείλατο ιωσηφ τω οντι επι της οικιας αυτου λεγων πλησατε τους μαρσιππους των ανθρωπων βρωματων οσα εαν δυνωνται αραι και εμβαλατε εκαστου το αργυριον επι του στοματος του μαρσιππου 2 και το κονδυ μου το αργυρουν εμβαλατε εις τον μαρσιππον του νεωτερου και την τιμην του σιτου αυτου εγενηθη δε κατα το ρημα ιωσηφ καθως ειπεν 3 το πρωι διεφαυσεν και οι ανθρωποι απεσταλησαν αυτοι και οι ονοι αυτων 4 εξελθοντων δε αυτων την πολιν ουκ απεσχον μακραν και ιωσηφ ειπεν τω επι της οικιας αυτου αναστας επιδιωξον οπισω των ανθρωπων και καταλημψη αυτους και ερεις αυτοις τι οτι ανταπεδωκατε πονηρα αντι καλων 5 ινα τι εκλεψατε μου το κονδυ το αργυρουν ου τουτο εστιν εν ω πινει ο κυριος μου αυτος δε οιωνισμω οιωνίζεται εν αυτω πονηρα συντετελεσθε α πεποιηκατε 6 ευρων δε αυτους ειπεν αυτοις κατα τα ρηματα ταυτα 7 οι δε ειπον αυτω ινα τι λαλει ο κυριος κατα τα ρηματα ταυτα μη γενοιτο τοις

παισιν σου ποιησαι κατα το ρημα τουτο 8 ει το μεν αργυριον ο ευρομεν εν τοις μαρσιπποις ημων απεστρεψαμεν προς σε εκ γης χανααν πως αν κλεψαιμεν εκ του οιχου του χυριου σου αργυριον η χρυσιον 9 παρ' ω αν ευρεθη το χονδυ των παιδων σου αποθνησκετω και ημεις δε εσομεθα παιδες τω κυριω ημων 10 ο δε ειπεν και νυν ως λεγετε ουτως εσται ο ανθρωπος παρ΄ ω αν ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε εσεσθε χαθαροι 11 χαι εσπευσαν χαι χαθειλαν εχαστος τον μαρσιππον αυτου επι την γην και ηνοιξαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου 12 ηρευνα δε απο του πρεσβυτερου αρξαμενος εως ηλθεν επι τον νεωτερον και ευρεν το πονδυ εν τω μαρσιππω τω βενιαμιν 13 και διερρηξαν τα ιματια αυτων και επεθηκαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι τον ονον αυτου και επεστρεψαν εις την πολιν 14 εισηλθεν δε ιουδας και οι αδελφοι αυτου προς ιωσηφ ετι αυτου οντος έχει και έπεσον εναντίον αυτου έπι την γην 15 είπεν δε αυτοίς ιωσηφ τι το πραγμα τουτο ο εποιησατε ουχ οιδατε οτι οιωνισμω οιωνιειται ανθρωπος οιος εγω 16 είπεν δε ιουδας τι αντερουμέν τω χυρίω η τι λαλησωμέν η τι διχαιωθώμεν ο δε θεος ευρεν την αδικιαν των παιδων σου ιδου εσμεν οικεται τω κυριω ημων και ημεις και παρ' ω ευρεθη το κονδυ 17 ειπεν δε ιωσηφ μη μοι γενοιτο ποιησαι το ρημα τουτο ο ανθρωπος παρ' ω ευρεθη το χονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε αναβητε μετα σωτηριας προς τον πατερα υμων 18 εγγισας δε αυτω ιουδας ειπεν δεομαι χυριε λαλησατω ο παις σου ρημα εναντιον σου χαι μη θυμωθης τω παιδι σου οτι συ ει μετα φαραω 19 χυριε συ ηρωτησας τους παιδας σου λεγων ει έχετε πατερα η αδελφον 20 και ειπαμεν τω κυριω εστιν ημιν πατηρ πρεσβυτερος και παιδιον γηρως νεωτερον αυτω και ο αδελφος αυτου απεθανεν αυτος δε μονος υπελειφθη τη μητρι αυτου ο δε πατηρ αυτον ηγαπησεν 21 ειπας δε τοις παισιν σου καταγαγετε αυτον προς με και επιμελουμαι αυτου 22 και ειπαμεν τω κυριω ου δυνησεται το παιδιον καταλιπειν τον πατερα εαν δε καταλιπη τον πατερα αποθανειται 23 συ δε ειπας τοις παισιν σου εαν μη καταβη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων ου προσθησεσθε ετι ιδειν το προσωπον μου 24 εγενετο δε ηνικα ανεβημεν προς τον παιδα σου πατερα δε ημων απηγγειλαμεν αυτω τα ρηματα του χυριου 25 ειπεν δε ημιν ο πατηρ ημων βαδισατε παλιν αγορασατε ημιν μιχρα βρωματα 26 ημεις δε ειπαμεν ου δυνησομεθα καταβηναι αλλ΄ ει μεν ο αδελφος ημων ο νεωτερος καταβαινει μεθ΄ ημων καταβησομεθα ου γαρ δυνησομεθα ιδειν το προσωπον του ανθρωπου του αδελφου του νεωτερου μη οντος μεθ΄ ημων 27 ειπεν δε ο παις σου ο πατηρ ημων προς ημας υμεις γινωσκετε οτι δυο ετεκεν μοι η γυνη 28 και εξηλθεν ο εις απ΄ εμου και ειπατε οτι θηριοβρωτος γεγονεν και ουχ είδον αυτον ετι και νυν 29 εαν ουν λαβητε και τουτον εκ προσωπου μου και συμβη αυτω μαλακια εν τη οδω και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου 30 νυν ουν εαν εισπορευωμαι προς τον παιδα σου πατερα δε ημων και το παιδαριον μη η μεθ' ημων η δε ψυχη αυτου εκκρεμαται εκ της τουτου ψυχης 31

και εσται εν τω ιδειν αυτον μη ον το παιδαριον μεθ΄ ημων τελευτησει και καταξουσιν οι παιδες σου το γηρας του παιδος σου πατρος δε ημων μετ΄ οδυνης εις αδου 32 ο γαρ παις σου εκδεδεκται το παιδιον παρα του πατρος λεγων εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκώς εσομαι προς τον πατερα πασας τας ημερας 33 νυν ουν παραμένω σοι παις αντι του παιδιου οικέτης του κυριου το δε παιδιον αναβητώ μετα των αδέλφων 34 πως γαρ αναβησομαι προς τον πατέρα του παιδιου μη οντος μεθ΄ ημών ινα μη ιδώ τα κάκα α ευρησει τον πατέρα μου

Chapter 45

1 και ουχ ηδυνατο ιωσηφ ανεχεσθαι παντων των παρεστηκοτων αυτω αλλ' ειπεν εξαποστειλατε παντας απ' εμου και ου παρειστηκει ουδεις ετι τω ιωσηφ ηνικα ανεγνωρίζετο τοις αδελφοίς αυτου 2 και αφήκεν φωνήν μετα κλαυθμού ήκουσαν δε παντες οι αιγυπτιοι και ακουστον εγενετο εις τον οικον φαραω 3 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγω ειμι ιωσηφ ετι ο πατηρ μου ζη και ουκ εδυναντο οι αδελφοι αποχριθηναι αυτω εταραχθησαν γαρ 4 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγγισατε προς με και ηγγισαν και είπεν εγω είμι ιωσηφ ο αδελφος υμων ον απεδοσθε εις αιγυπτον 5 νυν ουν μη λυπεισθε μηδε σχληρον υμιν φανητω οτι απεδοσθε με ωδε εις γαρ ζωην απεστειλεν με ο θεος εμπροσθεν υμων 6 τουτο γαρ δευτερον ετος λιμος επι της γης και ετι λοιπα πεντε ετη εν οις ουχ εσται αροτριασις ουδε αμητος 7 απεστειλεν γαρ με ο θεος εμπροσθεν υμων υπολειπεσθαι υμων καταλειμμα επι της γης και εκθρεψαι υμων καταλειψιν μεγαλην 8 νυν ουν ουχ υμεις με απεσταλχατε ωδε αλλ΄ η ο θεος χαι εποιησεν με ως πατερα φαραω και κυριον παντος του οικου αυτου και αρχοντα πασης γης αιγυπτου 9 σπευσαντες ουν αναβητε προς τον πατερα μου και ειπατε αυτω ταδε λεγει ο υιος σου ιωσηφ εποιησεν με ο θεος χυριον πασης γης αιγυπτου χαταβηθι ουν προς με και μη μεινης 10 και κατοικησεις εν γη γεσεμ αραβιας και εση εγγυς μου συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου τα προβατα σου και αι βοες σου και οσα σοι εστιν 11 και εκθρεψω σε εκει ετι γαρ πεντε ετη λιμος ινα μη εκτριβης συ και οι υιοι σου και παντα τα υπαρχοντα σου 12 ιδου οι οφθαλμοι υμων βλεπουσιν και οι οφθαλμοι βενιαμιν του αδελφου μου οτι το στομα μου το λαλουν προς υμας 13 απαγγειλατε ουν τω πατρι μου πασαν την δοξαν μου την εν αιγυπτω και οσα ειδετε και ταχυναντες καταγαγετε τον πατερα μου ωδε 14 και επιπεσων επι τον τραχηλον βενιαμιν του αδελφου αυτου εκλαυσεν επ΄ αυτω και βενιαμιν εκλαυσεν επι τω τραχηλω αυτου 15 και καταφιλησας παντας τους αδελφους αυτου εχλαυσεν επ' αυτοις χαι μετα ταυτα ελαλησαν οι αδελφοι αυτου προς αυτον 16 και διεβοηθη η φωνη εις τον οικον φαραω λεγοντες ηκασιν

οι αδελφοι ιωσηφ εχαρη δε φαραω και η θεραπεια αυτου 17 ειπεν δε φαραω προς ιωσηφ ειπον τοις αδελφοις σου τουτο ποιησατε γεμισατε τα πορεια υμων και απελθατε εις γην χανααν 18 και παραλαβοντες τον πατερα υμών και τα υπαρχοντα υμων ηχετε προς με χαι δωσω υμιν παντων των αγαθων αιγυπτου χαι φαγεσθε τον μυελον της γης 19 συ δε εντειλαι ταυτα λαβειν αυτοις αμαξας εχ γης αιγυπτου τοις παιδιοις υμων και ταις γυναιξιν και αναλαβοντες τον πατερα υμων παραγινεσθε 20 και μη φεισησθε τοις οφθαλμοις των σκευων υμων τα γαρ παντα αγαθα αιγυπτου υμιν εσται 21 εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ εδωχεν δε ιωσηφ αυτοις αμαξας κατα τα ειρημενα υπο φαραω του βασιλεως και εδωχεν αυτοις επισιτισμον εις την οδον 22 και πασιν εδωχεν δισσας στολας τω δε βενιαμιν εδωχεν τριαχοσιους χρυσους και πεντε εξαλλασσουσας στολας 23 και τω πατρι αυτου απεστειλεν κατα τα αυτα και δεκα ονους αιροντας απο παντων των αγαθων αιγυπτου και δεκα ημιονους αιρουσας αρτους τω πατρι αυτου εις οδον 24 εξαπεστειλεν δε τους αδελφους αυτου και επορευθησαν και ειπεν αυτοις μη οργίζεσθε εν τη οδω 25 και ανεβησαν εξ αιγυπτου και ηλθον εις γην χανααν προς ιαχωβ τον πατερα αυτων 26 και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες οτι ο υιος σου ιωσηφ ζη και αυτος αρχει πασης γης αιγυπτου και εξεστη η διανοια ιακωβ ου γαρ επιστευσεν αυτοις 27 ελαλησαν δε αυτω παντα τα ρηθεντα υπο ιωσηφ οσα ειπεν αυτοις ιδων δε τας αμαξας ας απεστειλεν ιωσηφ ωστε αναλαβειν αυτον ανεζωπυρησεν το πνευμα ιαχωβ του πατρος αυτων 28 ειπεν δε ισραηλ μεγα μοι εστιν ει ετι ιωσηφ ο υιος μου ζη πορευθεις οψομαι αυτον προ του αποθανειν με

Chapter 46

1 απαρας δε ισραηλ αυτος και παντα τα αυτου ηλθεν επι το φρεαρ του ορκου και εθυσεν θυσιαν τω θεω του πατρος αυτου ισααχ 2 ειπεν δε ο θεος ισραηλ εν οραματι της νυχτος ειπας ιαχωβ ιαχωβ ο δε ειπεν τι εστιν 3 λεγων εγω ειμι ο θεος των πατερων σου μη φοβου καταβηναι εις αιγυπτον εις γαρ εθνος μεγα ποιησω σε έχει 4 και έγω καταβησομαι μετα σου εις αιγυπτον και έγω αναβιβασω σε εις τελος και ιωσηφ επιβαλει τας χειρας επι τους οφθαλμους σου 5 ανεστη δε ιαχωβ απο του φρεατος του ορχου και ανελαβον οι υιοι ισραηλ τον πατερα αυτων και την αποσκευην και τας γυναικας αυτων έπι τας αμαξας ας απεστείλεν ιωσηφ αραι αυτον 6 και αναλαβοντες τα υπαρχοντα αυτων και πασαν την κτησιν ην εκτησαντο εν γη χανααν εισηλθον εις αιγυπτον ιαχωβ και παν το σπερμα αυτου μετ΄ αυτου 7 υιοι και οι υιοι των υιων αυτου μετ΄ αυτου θυγατερες και θυγατερες των υιων αυτου και παν το σπερμα αυτου ηγαγεν εις αιγυπτον 8 ταυτα δε τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισελθοντων εις αιγυπτον ιαχωβ και οι υιοι αυτου πρωτοτοχος ιαχωβ ρουβην 9 υιοι δε ρουβην ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι

10 υιοι δε συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ υιος της χανανιτιδος 11 υιοι δε λευι γηρσων χααθ χαι μεραρι 12 υιοι δε ιουδα ηρ χαι αυναν και σηλωμ και φαρες και ζαρα απεθανεν δε ηρ και αυναν εν γη χανααν εγενοντο δε υιοι φαρες ασρών και ιεμουηλ 13 υιοι δε ισσαχαρ θώλα και φουα και ιασουβ και ζαμβραμ 14 υιοι δε ζαβουλων σερεδ και αλλων και αλοηλ 15 ουτοι υιοι λειας ους ετέχεν τω ιαχώβ εν μεσοποταμία της συρίας και δίναν την θυγατερα αυτου πασαι αι ψυχαι υιοι και θυγατερες τριακοντα τρεις 16 υιοι δε γαδ σαφων και αγγις και σαυνις και θασοβαν και αηδις και αροηδις και αροηλις 17 υιοι δε ασηριεμνα και ιεσουα και ιεουλ και βαρια και σαρα αδελφη αυτων υιοι δε βαρια χοβορ και μελχιηλ 18 ουτοι υιοι ζελφας ην εδωκεν λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου η ετεχεν τουτους τω ιαχωβ δεχα εξ ψυχας 19 υιοι δε ραχηλ γυναιχος ιαχωβ ιωσηφ και βενιαμιν 20 εγενοντο δε υιοι ιωσηφ εν γη αιγυπτω ους ετεχεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως τον μανασση και τον εφραιμ εγενοντο δε υιοι μανασση ους ετεχεν αυτω η παλλαχη η συρα τον μαχιρ μαχιρ δε εγεννησεν τον γαλααδ υιοι δε εφραιμ αδελφου μανασση σουταλααμ και τααμ υιοι δε σουταλααμ εδεμ 21 υιοι δε βενιαμιν βαλα και χοβωρ και ασβηλ εγενοντο δε υιοι βαλα γηρα και νοεμαν και αγχις και ρως και μαμφιν και οφιμιν γηρα δε εγεννησεν τον αραδ 22 ουτοι υιοι ραχηλ ους ετέχεν τω ιαχωβ πασαι ψυχαι δέχα οχτω 23 υιοι δε δαν ασομ 24 χαι υιοι νεφθαλι ασιηλ χαι γωυνι χαι ισσααρ χαι συλλημ 25 ουτοι υιοι βαλλας ην εδωχεν λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου η ετεχεν τουτους τω ιαχωβ πασαι ψυχαι επτα 26 πασαι δε ψυχαι αι εισελθουσαι μετα ιαχωβ εις αιγυπτον οι εξελθοντες εκ των μηρων αυτου χωρις των γυναικων υιων ιακωβ πασαι ψυχαι εξηχοντα εξ 27 υιοι δε ιωσηφ οι γενομενοι αυτω εν γη αιγυπτω ψυχαι εννεα πασαι ψυχαι οιχου ιαχωβ αι εισελθουσαι εις αιγυπτον εβδομηχοντα πεντε 28 τον δε ιουδαν απεστείλεν εμπροσθέν αυτού προς ιωσηφ συναντήσαι αυτώ καθ΄ ηρωων πολιν εις γην ραμεσση 29 ζευξας δε ιωσηφ τα αρματα αυτου ανεβη εις συναντησιν ισραηλ τω πατρι αυτου καθ΄ ηρωων πολιν και οφθεις αυτω επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν κλαυθμω πλειονι 30 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ αποθανουμαι απο του νυν επει εωραχα το προσωπον σου ετι γαρ συ ζης 31 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου αναβας απαγγελω τω φαραω και ερω αυτω οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου οι ησαν εν γη χανααν ηκασιν προς με 32 οι δε ανδρες εισιν ποιμενες ανδρες γαρ χτηνοτροφοι ησαν και τα κτηνη και τους βοας και παντα τα αυτων αγειοχασιν 33 εαν ουν καλεση υμας φαραω και ειπη υμιν τι το εργον υμων εστιν 34 ερειτε ανδρες κτηνοτροφοι εσμεν οι παιδες σου εχ παιδος εως του νυν χαι ημεις χαι οι πατερες ημων ινα χατοιχησητε εν γη γεσεμ αραβια βδελυγμα γαρ εστιν αιγυπτιοις πας ποιμην προβατων

Chapter 47

1 ελθων δε ιωσηφ απηγγείλεν τω φαραω λεγων ο πατηρ μου και οι αδελφοι μου και τα κτηνη και οι βοες αυτών και παντά τα αυτών ηλθον εκ της χαναάν και ιδου εισιν εν γη γεσεμ 2 απο δε των αδελφων αυτου παρελαβεν πεντε ανδρας και εστησεν αυτους εναντιον φαραω 3 και ειπεν φαραω τοις αδελφοις ιωσηφ τι το εργον υμων οι δε ειπαν τω φαραω ποιμενες προβατων οι παιδες σου και ημεις και οι πατερες ημων 4 ειπαν δε τω φαραω παροικειν εν τη γη ηκαμεν ου γαρ εστιν νομη τοις κτηνεσιν των παιδων σου ενισχυσεν γαρ ο λιμος εν γη χανααν νυν ουν κατοικησομεν οι παιδες σου εν γη γεσεμ 5 ειπεν δε φαραω τω ιωσφη χατοιχειτωσαν εν γη γεσεμ ει δε επιστη οτι εισιν εν αυτοις ανδρες δυνατοι καταστησον αυτους αρχοντας των εμων κτηνων ηλθον δε εις αιγυπτον προς ιωσηφ ιαχωβ και οι υιοι αυτου και ηκουσεν φαραω βασιλευς αιγυπτου και ειπεν φαραω προς ιωσηφ λεγων ο πατηρ σου και οι αδελφοι σου ηκασι προς σε 6 ιδου η γη αιγυπτου εναντιον σου εστιν εν τη βελτιστη γη κατοικισον τον πατερα σου και τους αδελφους σου 7 εισηγαγεν δε ιωσηφ ιακωβ τον πατερα αυτου και εστησεν αυτον εναντιον φαραω και ευλογησεν ιακώβ τον φαραω 8 ειπεν δε φαραω τω ιαχωβ ποσα ετη ημερων της ζωης σου 9 και ειπεν ιαχωβ τω φαραω αι ημεραι των ετων της ζωης μου ας παροιχω εχατον τριαχοντα ετη μικραι και πονηραι γεγονασιν αι ημεραι των ετων της ζωης μου ουκ αφικοντο εις τας ημερας των ετων της ζωης των πατερων μου ας ημερας παρωχησαν 10 και ευλογησας ιαχωβ τον φαραω εξηλθεν απ΄ αυτου 11 και κατωκισεν ιωσηφ τον πατερα και τους αδελφους αυτου και εδωκεν αυτοις κατασχεσιν εν γη αιγυπτου εν τη βελτιστη γη εν γη ραμεσση καθα προσεταξεν φαραω 12 και εσιτομετρει ιωσηφ τω πατρι και τοις αδελφοις αυτου και παντι τω οικω του πατρος αυτου σιτον κατα σωμα 13 σιτος δε ουκ ην εν παση τη γη ενισχυσεν γαρ ο λιμος σφοδρα εξελιπεν δε η γη αιγυπτου και η γη χανααν απο του λιμου 14 συνηγαγεν δε ιωσηφ παν το αργυριον το ευρεθεν εν γη αιγυπτου και εν γη χανααν του σιτου ου ηγοραζον και εσιτομετρει αυτοις και εισηνεγκεν ιωσηφ παν το αργυριον εις τον οιχον φαραω 15 χαι εξελιπεν παν το αργυριον εχ γης αιγυπτου χαι εχ γης χανααν ηλθον δε παντες οι αιγυπτιοι προς ιωσηφ λεγοντες δος ημιν αρτους και ινα τι αποθνησκομεν εναντιον σου εκλελοιπεν γαρ το αργυριον ημων 16 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ φερετε τα χτηνη υμων χαι δωσω υμιν αρτους αντι των χτηνων υμων ει εκλελοιπεν το αργυριον 17 ηγαγον δε τα κτηνη προς ιωσηφ και εδωκεν αυτοις ιωσηφ αρτους αντι των ιππων και αντι των προβατων και αντι των βοων και αντι των ονων και εξεθρεψεν αυτους εν αρτοις αντι παντων των κτηνων αυτων εν τω ενιαυτω εχεινω 18 εξηλθεν δε το ετος εχεινο χαι ηλθον προς αυτον εν τω ετει τω δευτερω και ειπαν αυτω μηποτε εκτριβωμεν απο του κυριου ημων ει

γας εκλελοιπεν το αργυριον και τα υπαρχοντα και τα κτηνη προς σε τον κυριον και ουχ υπολειπεται ημιν εναντιον του κυριου ημων αλλ΄ η το ιδιον σωμα και η γη ημων 19 ινα ουν μη αποθανωμεν εναντιον σου και η γη ερημωθη κτησαι ημας και την γην ημων αντι αρτων και εσομεθα ημεις και η γη ημων παιδες φαραω δος σπερμα ινα σπειρωμεν και ζωμεν και μη αποθανωμεν και η γη ουκ ερημωθησεται 20 και εκτησατο ιωσηφ πασαν την γην των αιγυπτιων τω φαραω απεδοντο γαρ οι αιγυπτιοι την γην αυτων τω φαραω επεχρατησεν γαρ αυτων ο λιμος και εγενετο η γη φαραω 21 και τον λαον κατεδουλωσατο αυτω εις παιδας απ΄ ακρων οριων αιγυπτου εως των ακρων 22 χωρις της γης των ιερεων μονον ουχ εχτησατο ταυτην ιωσηφ εν δοσει γαρ εδωχεν δομα τοις ιερευσιν φαραω χαι ησθιον την δοσιν ην εδωχεν αυτοις φαραω δια τουτο ουχ απεδοντο την γην αυτων 23 ειπεν δε ιωσηφ πασι τοις αιγυπτιοις ιδου κεκτημαι υμας και την γην υμων σημερον τω φαραω λαβετε εαυτοις σπερμα και σπειρατε την γην 24 και εσται τα γενηματα αυτης δωσετε το πεμπτον μερος τω φαραω τα δε τεσσαρα μερη εσται υμιν αυτοις εις σπερμα τη γη και εις βρωσιν υμιν και πασιν τοις εν τοις οιχοις υμων 25 και ειπαν σεσωκας ημας ευρομεν χαριν εναντιον του κυριου ημων και εσομεθα παιδες φαραω 26 και εθετο αυτοις ιωσηφ εις προσταγμα εως της ημέρας ταυτής επί γην αίγυπτου τω φαράω αποπεμπτούν χωρίς της γης των ιερεων μονον ουχ ην τω φαραω 27 χατωχησεν δε ισραηλ εν γη αιγυπτω επι της γης γεσεμ και εκληρονομησαν επ΄ αυτης και ηυξηθησαν και επληθυνθησαν σφοδρα 28 επεζησεν δε ιαχωβ εν γη αιγυπτω δεχα επτα ετη εγενοντο δε αι ημεραι ιαχωβ ενιαυτων της ζωης αυτου εχατον τεσσαραχοντα επτα ετη 29 ηγγισαν δε αι ημεραι ισραηλ του αποθανειν και εκαλεσεν τον υιον αυτου ιωσηφ και ειπεν αυτω ει ευρηκα χαριν εναντιον σου υποθες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και ποιησεις επ΄ εμε ελεημοσυνην και αληθειαν του μη με θαψαι εν αιγυπτω 30 αλλα χοιμηθησομαι μετα των πατερων μου και αρεις με εξ αιγυπτου και θαψεις με εν τω ταφω αυτων ο δε ειπεν εγω ποιησω κατα το ρημα σου 31 ειπεν δε ομοσον μοι και ωμοσεν αυτω και προσεκυνησεν ισραηλ επι το ακρον της ραβδου αυτου

Chapter 48

1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και απηγγελη τω ιωσηφ οτι ο πατηρ σου ενοχλειται και αναλαβων τους δυο υιους αυτου τον μανασση και τον εφραιμ ηλθεν προς ιακωβ 2 απηγγελη δε τω ιακωβ λεγοντες ιδου ο υιος σου ιωσηφ ερχεται προς σε και ενισχυσας ισραηλ εκαθισεν επι την κλινην 3 και είπεν ιακωβ τω ιωσηφ ο θεος μου ωφθη μοι εν λουζα εν γη χανααν και ευλογησεν με 4 και είπεν μοι ιδου εγω αυξανω σε και πληθυνω σε και ποιησω σε εις συναγωγας εθνων και δωσω σοι την γην ταυτην και τω σπερματι σου μετα σε εις κατασχεσιν αιωνίον 5 νυν ουν οι

δυο υιοι σου οι γενομενοι σοι εν αιγυπτω προ του με ελθειν προς σε εις αιγυπτον εμοι εισιν εφραιμ χαι μανασση ως ρουβην χαι συμεων εσονται μοι 6 τα δε εχγονα α εαν γεννησης μετα ταυτα σοι εσονται επι τω ονοματι των αδελφων αυτων χληθησονται εν τοις εχεινών χληροις 7 εγώ δε ηνιχά ηρχομήν εχ μεσοποταμίας της συριας απεθανεν ραχηλ η μητηρ σου εν γη χανααν εγγιζοντος μου κατα τον ιπποδρομον χαβραθα της γης του ελθειν εφραθα και κατωρυξα αυτην εν τη οδω του ιπποδρομου αυτη εστιν βαιθλεεμ 8 ιδων δε ισραηλ τους υιους ιωσηφ ειπεν τινες σοι ουτοι 9 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου υιοι μου εισιν ους εδωχεν μοι ο θεος ενταυθα και είπεν ιακώβ προσαγαγε μοι αυτους ίνα ευλογήσω αυτους 10 οι δε οφθαλμοι ισραηλ εβαρυωπησαν απο του γηρους και ουκ ηδυνατο βλεπειν και ηγγισεν αυτους προς αυτον και εφιλησεν αυτους και περιελαβεν αυτους 11 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ιδου του προσωπου σου ουχ εστερηθην χαι ιδου εδειξεν μοι ο θεος και το σπερμα σου 12 και εξηγαγεν ιωσηφ αυτους απο των γονατων αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι της γης 13 λαβων δε ιωσηφ τους δυο υιους αυτου τον τε εφραιμ εν τη δεξια εξ αριστερων δε ισραηλ τον δε μανασση εν τη αριστερα εχ δεξιων δε ισραηλ ηγγισεν αυτους αυτω 14 εχτεινας δε ισραηλ την χειρα την δεξιαν επεβαλεν επι την κεφαλην εφραιμ ουτος δε ην ο νεωτερος και την αριστεραν επι την κεφαλην μανασση εναλλαξ τας χειρας 15 και ηυλογησεν αυτους και ειπεν ο θεος ω ευηρεστησαν οι πατερες μου εναντιον αυτου αβρααμ και ισαακ ο θέος ο τρέφων με έκ νέοτητος έως της ημέρας ταυτης 16 ο αγγελος ο ρυομενος με εχ παντων των χαχων ευλογησαι τα παιδια ταυτα χαι επιχληθησεται εν αυτοις το ονομα μου χαι το ονομα των πατερων μου αβρααμ και ισαακ και πληθυνθειησαν εις πληθος πολυ επι της γης 17 ιδων δε ιωσηφ οτι επεβαλεν ο πατηρ την δεξιαν αυτου επι την χεφαλην εφραιμ βαρυ αυτω κατεφανή και αντελαβετο ιωσήφ της χειρος του πατρος αυτου αφελειν αυτήν απο της κεφαλης εφραιμ επι την κεφαλην μανασση 18 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου ουχ ουτως πατερ ουτος γαρ ο πρωτοτοχός επίθες την δεξιαν σου επί την κεφαλην αυτου 19 και ουκ ηθελησεν αλλα ειπεν οιδα τεκνον οιδα και ουτος εσται εις λαον και ουτος υψωθησεται αλλα ο αδελφος αυτου ο νεωτερος μειζων αυτου εσται και το σπερμα αυτου εσται εις πληθος εθνων 20 και ευλογησεν αυτους εν τη ημέρα έχεινη λέγων εν υμίν ευλογηθησεται ισραηλ λέγοντες ποιησαί σε ο θέος ως εφραιμ και ως μανασση και εθηκέν τον εφραιμ εμπροσθέν του μανασση 21 ειπεν δε ισραηλ τω ιωσηφ ιδου εγω αποθνησχω χαι εσται ο θεος μεθ΄ υμων χαι αποστρεψει υμας εις την γην των πατερων υμων 22 εγω δε διδωμι σοι σικιμα εξαιρετον υπερ τους αδελφους σου ην ελαβον εχ χειρος αμορραιων εν μαχαιρα μου και τοξω

Genesis

Chapter 49

1 εχαλέσεν δε ιαχωβ τους υιους αυτου χαι είπεν συναχθητε ινα αναγγείλω υμίν τι απαντησει υμιν επ΄ εσχατων των ημερων 2 αθροισθητε και ακουσατε υιοι ιακωβ αχουσατε ισραηλ του πατρος υμων 3 ρουβην πρωτοτοχός μου συ ισχύς μου χαι αρχη τεχνων μου σχληρος φερεσθαι και σχληρος αυθαδης 4 εξυβρισας ως υδωρ μη εκζεσης ανεβης γαρ επι την κοιτην του πατρος σου τοτε εμιανας την στρωμνην ου ανεβης 5 συμεων και λευι αδελφοι συνετελεσαν αδικιαν εξ αιρεσεως αυτων 6 εις βουλην αυτων μη ελθοι η ψυχη μου και επι τη συστασει αυτων μη ερεισαι τα ηπατα μου οτι εν τω θυμω αυτων απεχτειναν ανθρωπους χαι εν τη επιθυμια αυτων ενευροχοπησαν ταυρον 7 επιχαταρατος ο θυμος αυτων οτι αυθαδης χαι η μηνις αυτων οτι εσκληρυνθη διαμεριω αυτους εν ιακωβ και διασπερω αυτους εν ισραηλ 8 ιουδα σε αινεσαισαν οι αδελφοι σου αι χειρες σου επι νωτου των εχθρων σου προσχυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου 9 σχυμνος λεοντος ιουδα εχ βλαστου υιε μου ανεβης αναπεσων εχοιμηθης ως λεων χαι ως σχυμνος τις εγερει αυτον 10 ουχ εχλειψει αρχων εξ ιουδα χαι ηγουμένος εχ των μηρων αυτου εως αν ελθη τα αποχειμενα αυτω χαι αυτος προσδοχια εθνων 11 δεσμευων προς αμπελον τον πωλον αυτου και τη ελικι τον πωλον της ονου αυτου πλυνει εν οινω την στολην αυτου και εν αιματι σταφυλης την περιβολην αυτου 12 χαροποι οι οφθαλμοι αυτου απο οινου και λευκοι οι οδοντες αυτου η γαλα 13 ζαβουλων παραλιος κατοικήσει και αυτος παρ΄ ορμον πλοιων και παρατένει έως σιδωνος 14 ισσαγαρ το καλον επεθυμησεν αναπαυομένος ανα μέσον των κληρών 15 και ιδών την αναπαυσιν οτι καλη και την γην οτι πιων υπεθηκέν τον ωμον αυτου εις το πονειν και εγενηθη ανηρ γεωργος 16 δαν κρινει τον εαυτου λαον ωσει και μια φυλη εν ισραηλ 17 και γενηθητω δαν οφις εφ΄ οδου εγκαθημενος επι τριβου δακνων πτερναν ιππου και πεσειται ο ιππευς εις τα οπισω 18 την σωτηριαν περιμενω χυριου 19 γαδ πειρατηριον πειρατευσει αυτον αυτος δε πειρατευσει αυτων χατα ποδας 20 ασηρ πιων αυτου ο αρτος και αυτος δωσει τρυφην αρχουσιν 21 νεφθαλι στελεχος ανειμενον επιδιδους εν τω γενηματι καλλος 22 υιος ηυξημενος ιωσηφ υιος ηυξημενος ζηλωτος υιος μου νεωτατος προς με αναστρεψον 23 εις ον διαβουλευομενοι ελοιδορουν και ενειχον αυτω κυριοι τοξευματων 24 και συνετριβη μετα χρατους τα τοξα αυτων και εξελυθη τα νευρα βραχιονων χειρων αυτων δια χειρα δυναστου ιαχωβ εχειθεν ο χατισχυσας ισραηλ 25 παρα θεου του πατρος σου και εβοηθησεν σοι ο θεος ο εμος και ευλογησεν σε ευλογιαν ουρανου ανωθεν και ευλογιαν γης εχουσης παντα ενεκεν ευλογιας μαστων και μητρας 26 ευλογιας πατρος σου και μητρος σου υπερισχυσεν επ' ευλογιαις ορεων μονιμων και επ' ευλογιαις θινων αεναων εσονται επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης ων ηγησατο αδελφων 27 βενιαμιν λυχος αρπαξ το πρωινον εδεται ετι και εις το εσπερας διGenesis

αδωσει τροφην 28 παντες ουτοι υιοι ιαχωβ δωδεχα χαι ταυτα ελαλησεν αυτοις ο πατης αυτων και ευλογησεν αυτους εκαστον κατα την ευλογιαν αυτου ευλογησεν αυτους 29 και ειπεν αυτοις εγω προστιθεμαι προς τον εμον λαον θαψατε με μετα των πατερων μου εν τω σπηλαιω ο εστιν εν τω αγρω εφρων του χετταιου 30 εν τω σπηλαιω τω διπλω τω απεναντι μαμβρη εν τη γη χανααν ο εχτησατο αβρααμ το σπηλαιον παρα εφρων του χετταιου εν χτησει μνημειου 31 εχει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναιχα αυτου έχει εθαψαν ισααχ και ρεβέχκαν την γυναιχα αυτου και έχει εθαψα λειαν 32 εν χτησει του αγρου και του σπηλαιου του οντος εν αυτω παρα των υιων χετ 33 και κατεπαυσεν ιαχωβ επιτασσων τοις υιοις αυτου και εξαρας τους ποδας αυτου έπι την χλινην εξέλιπεν και προσετεθη προς τον λαον αυτου

Chapter 50

1 και επιπεσων ιωσηφ επι το προσωπον του πατρος αυτου εκλαυσεν επ' αυτον και εφιλησεν αυτον 2 και προσεταξεν ιωσηφ τοις παισιν αυτου τοις ενταφιασταις ενταφιασαι τον πατερα αυτου και ενεταφιασαν οι ενταφιασται τον ισραηλ 3 και επληρωσαν αυτου τεσσαρακοντα ημερας ουτως γαρ καταριθμουνται αι ημεραι της ταφης και επενθησεν αυτον αιγυπτος εβδομηκοντα ημερας 4 επειδη δε παρηλθον αι ημεραι του πενθους ελαλησεν ιωσηφ προς τους δυναστας φαραω λεγων ει ευρον χαριν εναντιον υμων λαλησατε περι εμου εις τα ωτα φαραω λεγοντες 5 ο πατηρ μου ωρχισεν με λεγων εν τω μνημειω ω ωρυξα εμαυτω εν γη χανααν εχει με θαψεις νυν ουν αναβας θαψω τον πατερα μου και επανελευσομαι 6 και ειπεν φαραω αναβηθι θαψον τον πατερα σου καθαπερ ωρκισεν σε 7 και ανεβη ιωσηφ θαψαι τον πατερα αυτου και συνανεβησαν μετ΄ αυτου παντες οι παιδες φαραω και οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου και παντες οι πρεσβυτεροι της γης αιγυπτου 8 και πασα η πανοικια ιωσηφ και οι αδελφοι αυτου και πασα η οικια η πατρικη αυτου και την συγγενειαν και τα προβατα και τους βοας υπελιποντο εν γη γεσεμ 9 και συνανεβησαν μετ΄ αυτου και αρματα και ιππεις και εγενετο η παρεμβολη μεγαλη σφοδρα 10 και παρεγενοντο εφ΄ αλωνα αταδ ο εστιν περαν του ιορδανου και εκοψαντο αυτον κοπετον μεγαν και ισχυρον σφοδρα και εποιησεν το πενθος τω πατρι αυτου επτα ημερας 11 και ειδον οι κατοικοι της γης χανααν το πενθος εν αλωνι αταδ και ειπαν πενθος μεγα τουτο εστιν τοις αιγυπτιοις δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου πενθος αιγυπτου ο εστιν περαν του ιορδανου 12 και εποιησαν αυτω ουτως οι υιοι αυτου και εθαψαν αυτον εκει 13 και ανελαβον αυτον οι υιοι αυτου εις γην χανααν και εθαψαν αυτον εις το σπηλαιον το διπλουν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον εν κτησει μνημειου παρα εφρων του χετταιου κατεναντι μαμβρη 14 και απεστρεψεν ιωσηφ εις αιγυπτον αυτος και οι αδελφοι αυτου και Genesis

οι συναναβαντες θαψαι τον πατερα αυτου 15 ιδοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ οτι τεθνηκεν ο πατηρ αυτων ειπαν μηποτε μνησικακηση ημιν ιωσηφ και ανταποδομα ανταποδω ημιν παντα τα κακα α ενεδειξαμεθα αυτω 16 και παρεγενοντο προς ιωσηφ λεγοντες ο πατηρ σου ωρχισεν προ του τελευτησαι αυτον λεγων 17 ουτως ειπατε ιωσηφ αφες αυτοις την αδικιαν και την αμαρτιαν αυτων οτι πονηρα σοι ενεδειξαντο και νυν δεξαι την αδικιαν των θεραποντων του θεου του πατρος σου και εκλαυσεν ιωσηφ λαλουντων αυτων προς αυτον 18 και ελθοντες προς αυτον ειπαν οιδε ημεις σοι οιχεται 19 και ειπεν αυτοις ιωσηφ μη φοβεισθε του γαρ θεου ειμι εγω 20 υμεις εβουλευσασθε κατ΄ εμου εις πονηρα ο δε θεος εβουλευσατο περι εμου εις αγαθα οπως αν γενηθη ως σημερον ινα διατραφη λαος πολυς 21 και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε εγω διαθρεψω υμας χαι τας οιχιας υμων χαι παρεχαλεσεν αυτους και ελαλησεν αυτων εις την καρδιαν 22 και κατωκησεν ιωσηφ εν αιγυπτω αυτος και οι αδελφοι αυτου και πασα η πανοικια του πατρος αυτου και εζησεν ιωσηφ ετη εχατον δεχα 23 χαι ειδεν ιωσηφ εφραιμ παιδια εως τριτης γενεας χαι υιοι μαχιρ του υιου μανασση ετεχθησαν επι μηρων ιωσηφ 24 και ειπεν ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου λεγων εγω αποθνησχω επισχοπη δε επισχεψεται υμας ο θεος χαι αναξει υμας εκ της γης ταυτης εις την γην ην ωμοσεν ο θεος τοις πατρασιν ημων αβρααμ και ισαακ και ιακώβ 25 και ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγών εν τη επισχοπη η επισχεψεται υμας ο θεος χαι συνανοισετε τα οστα μου εντευθεν μεθ΄ υμων 26 και ετελευτησεν ιωσηφ ετων εκατον δεκα και εθαψαν αυτον και εθηκαν εν τη σορω εν αιγυπτω.

Exodus

Chapter 1

1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισπεπορευμενων εις αιγυπτον αμα ιαχωβ τω πατρι αυτων εκαστος πανοικία αυτων εισηλθοσαν 2 ρουβην συμέων λευι ιουδας 3 ισσαχαρ ζαβουλων και βενιαμιν 4 δαν και νεφθαλι γαδ και ασηρ 5 ιωσηφ δε ην εν αιγυπτω ησαν δε πασαι ψυχαι εξ ιαχωβ πεντε και εβδομηκοντα 6 ετελευτησεν δε ιωσηφ και παντες οι αδελφοι αυτου και πασα η γενεα εκεινη 7 οι δε υιοι ισραηλ ηυξηθησαν και επληθυνθησαν και χυδαιοι εγενοντο και κατισχυον σφοδρα σφοδρα επληθυνεν δε η γη αυτους 8 ανεστη δε βασιλευς ετερος επ' αιγυπτον ος ουχ ηδει τον ιωσηφ 9 ειπεν δε τω εθνει αυτου ιδου το γενος των υιων ισραηλ μεγα πληθος και ισχυει υπερ ημας 10 δευτε ουν κατασοφισωμεθα αυτους μηποτε πληθυνθη και ηνικα αν συμβη ημιν πολεμος προστεθησονται και ουτοι προς τους υπεναντιους και εκπολεμησαντες ημας εξελευσονται εκ της γης 11 και επεστησεν αυτοις επιστατας των εργων ινα κακωσωσιν αυτους εν τοις εργοις και ωχοδομησαν πολεις οχυρας τω φαραω την τε πιθωμ χαι ραμεσση χαι ων η εστιν ηλιου πολις 12 καθοτι δε αυτους εταπεινουν τοσουτω πλειους εγινοντο και ισχυον σφοδρα σφοδρα και εβδελυσσοντο οι αιγυπτιοι απο των υιων ισραηλ 13 και κατεδυναστευον οι αιγυπτιοι τους υιους ισραηλ βια 14 και κατωδυνων αυτων την ζωην εν τοις εργοις τοις σχληροις τω πηλω και τη πλινθεια και πασι τοις εργοις τοις εν τοις πεδιοις κατα παντα τα εργα ων κατεδουλουντο αυτους μετα βιας 15 και είπεν ο βασίλευς των αίγυπτιων ταις μαίαις των εβραίων τη μία αυτών η ονομα σεπφωρα και το ονομα της δευτερας φουα 16 και ειπεν οταν μαιουσθε τας εβραιας και ωσιν προς τω τικτειν εαν μεν αρσεν η αποκτεινατε αυτο εαν δε θηλυ περιποιεισθε αυτο 17 εφοβηθησαν δε αι μαιαι τον θεον και ουκ εποιησαν καθοτι συνεταξεν αυταις ο βασιλευς αιγυπτου και εζωογονουν τα αρσενα 18 εκαλεσεν δε ο βασιλευς αιγυπτου τας μαιας και ειπεν αυταις τι οτι εποιησατε το πραγμα τουτο και εζωογονειτε τα αρσενα 19 ειπαν δε αι μαιαι τω φαραω ουχ ως γυναικες αιγυπτου αι εβραιαι τικτουσιν γαρ πριν η εισελθειν προς αυτας τας μαιας και ετιχτον 20 ευ δε εποιει ο θεος ταις μαιαις και επληθυνεν ο λαος και ισχυεν σφοδρα 21 επειδη εφοβουντο αι μαιαι τον θεον εποιησαν εαυταις οικιας 22 συνεταξεν δε φαραω παντι τω λαω αυτου λεγων παν αρσεν ο εαν τεχθη τοις εβραιοις εις τον ποταμον ριψατε και παν θηλυ ζωογονειτε αυτο

Chapter 2

1 hy de tic ex the juling leui of elaben two dugaterwn leui kai eggen authn 2και εν γαστρι ελαβεν και ετέχεν αρσέν ιδοντές δε αυτό αστείον εσκεπασάν αυτό μηνας τρεις 3 επει δε ουχ ηδυναντο αυτο ετι χρυπτειν ελαβεν αυτω η μητηρ αυτου διβιν και κατεχρισεν αυτην ασφαλτοπισση και ενεβαλεν το παιδιον εις αυτην και εθηκέν αυτην εις το έλος παρά τον ποταμού 4 και κατέσκοπευεν η αδελφη αυτου μαχροθεν μαθειν τι το αποβησομενον αυτω 5 κατεβη δε η θυγατηρ φαραω λουσασθαι επι τον ποταμον και αι αβραι αυτης παρεπορευοντο παρα τον ποταμον και ιδουσα την διβιν εν τω ελει αποστειλασα την αβραν ανειλατο αυτην 6 ανοιξασα δε ορα παιδιον κλαιον εν τη θιβει και εφεισατο αυτου η θυγατηρ φαραω και εφη απο των παιδιων των εβραιων τουτο 7 και ειπεν η αδελφη αυτου τη θυγατρι φαραω θελεις καλεσω σοι γυναικα τροφευουσαν εκ των εβραιων και θηλασει σοι το παιδιον 8 η δε ειπεν αυτη η θυγατηρ φαραω πορευου ελθουσα δε η νεανις εχαλεσεν την μητερα του παιδιου 9 ειπεν δε προς αυτην η θυγατηρ φαραω διατηρησον μοι το παιδιον τουτο και θηλασον μοι αυτο εγω δε δωσω σοι τον μισθον ελαβεν δε η γυνη το παιδιον και εθηλαζεν αυτο 10 αδρυνθεντος δε του παιδιου εισηγαγεν αυτο προς την θυγατερα φαραω και εγενηθη αυτη εις υιον επωνομασεν δε το ονομα αυτου μωυσην λεγουσα εχ του υδατος αυτον ανειλομην 11 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταις πολλαις εχειναις μεγας γενομένος μωυσης εξηλθεν προς τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ κατανοησας δε τον πονον αυτων ορα ανθρωπον αιγυπτιον τυπτοντα τινα εβραιον των εαυτου αδελφων των υιων ισραηλ 12 περιβλεψαμενος δε ωδε και ωδε ουχ ορα ουδενα και παταξας τον αιγυπτιον εχρυψεν αυτον εν τη αμμω 13 εξελθων δε τη ημερα τη δευτερα ορα δυο ανδρας εβραιους διαπληχτιζομένους και λέγει τω αδικούντι δια τι συ τυπτεις τον πλησιον 14 ο δε ειπεν τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ' ημων μη ανελειν με συ θελεις ον τροπον ανειλες εχθες τον αιγυπτιον εφοβηθη δε μωυσης και είπεν ει ουτως εμφανές γεγονέν το ίημα τουτο 15 ηκούσεν δε φαραω το ρημα τουτο και εζητει ανελειν μωυσην ανεχωρησεν δε μωυσης απο προσωπου φαραω και ωκήσεν εν γη μαδιαμ ελθων δε εις γην μαδιαμ εκαθισεν επι του φρεατος 16 τω δε ιερει μαδιαμ ησαν επτα θυγατερες ποιμαινουσαι τα προβατα του πατρος αυτων ιοθορ παραγενομεναι δε ηντλουν εως επλησαν τας δεξαμενας ποτισαι τα προβατα του πατρος αυτων ιοθορ 17 παραγενομενοι δε οι ποιμενες εξεβαλον αυτας αναστας δε μωυσης ερρυσατο αυτας και ηντλησεν αυταις και εποτισεν τα προβατα αυτων 18 παρεγενοντο δε προς ραγουηλ τον πατερα αυτων ο δε ειπεν αυταις τι οτι εταχυνατε του παραγενεσθαι σημερον 19 αι δε ειπαν ανθρωπος αιγυπτιος ερρυσατο ημας απο των ποιμενων και ηντλησεν ημιν και εποτισεν τα προβατα ημων 20 ο δε ειπεν ταις θυγατρασιν αυτου και

που εστι και ινα τι ουτως καταλελοιπατε τον ανθρωπον καλεσατε ουν αυτον οπως φαγη αρτον 21 κατωκισθη δε μωυσης παρα τω ανθρωπω και εξεδοτο σεπφωραν την θυγατερα αυτου μωυση γυναικα 22 εν γαστρι δε λαβουσα η γυνη ετεκεν υιον και επωνομασεν μωυσης το ονομα αυτου γηρσαμ λεγων οτι παροικος ειμι εν γη αλλοτρια 23 μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου και κατεστεναξαν οι υιοι ισραηλ απο των εργων και ανεβοησαν και ανεβη η βοη αυτων προς τον θεον απο των εργων 24 και εισηκουσεν ο θεος τον στεναγμον αυτων και εμνησθη ο θεος της διαθηκης αυτου της προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ 25 και επειδεν ο θεος τους υιους ισραηλ και εγνωσθη αυτοις

Chapter 3

1 και μωυσης ην ποιμαινων τα προβατα ιοθορ του γαμβρου αυτου του ιερεως μαδιαμ και ηγαγεν τα προβατα υπο την ερημον και ηλθεν εις το ορος χωρηβ 2 ωφθη δε αυτω αγγελος χυριου εν φλογι πυρος εχ του βατου χαι ορα οτι ο βατος καιεται πυρι ο δε βατος ου κατεκαιετο 3 ειπεν δε μωυσης παρελθων οψομαι το οραμα το μεγα τουτο τι οτι ου κατακαιεται ο βατος 4 ως δε ειδεν κυριος οτι προσαγει ιδειν εχαλεσεν αυτον χυριος εχ του βατου λεγων μωυση μωυση ο δε ειπεν τι εστιν 5 και ειπεν μη εγγισης ωδε λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω συ εστημας γη αγια εστιν 6 και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος του πατρος σου θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακώβ απεστρεψεν δε μωυσης το προσωπον αυτου ευλαβειτο γαρ κατεμβλεψαι ενωπιον του θεου 7 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και της κραυγης αυτων ακηκοα απο των εργοδιωκτων οιδα γαρ την οδυνην αυτων 8 και κατεβην εξελεσθαι αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εξαγαγείν αυτους εκ της γης εχεινής και εισαγαγειν αυτους εις γην αγαθην και πολλην εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εις τον τοπον των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και Φερεζαιων και γεργεσαιών και ευαιών και ιεβουσαιών 9 και νυν ιδου κραυγή των υιών ισραήλ ηχει προς με χαγω εωραχα τον θλιμμον ον οι αιγυπτιοι θλιβουσιν αυτους 10 χαι νυν δευρο αποστειλω σε προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και εξαξεις τον λαον μου τους υιους ισραηλ εχ γης αιγυπτου 11 χαι ειπεν μωυσης προς τον θεον τις ειμι οτι πορευσομαι προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και οτι εξαξω τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου 12 ειπεν δε ο θεος μωυσει λεγων οτι εσομαι μετα σου και τουτο σοι το σημείον οτι έγω σε εξαποστέλλω εν τω εξαγαγείν σε τον λαον μου εξ αίγυπτου και λατρευσετε τω θεω εν τω ορει τουτω 13 και ειπεν μωυσης προς τον θεον ιδου εγω ελευσομαι προς τους υιους ισραηλ και ερω προς αυτους ο θεος των πατερων υμων απεσταλχέν με προς υμας ερωτησουσίν με τι ονομά αυτώ τι έρω προς αυτους 14 και είπεν ο θέος προς μωυσην έγω είμι ο ων και είπεν ουτώς έρεις τοις υίοις ισραηλ

ο ων απεσταλχεν με προς υμας 15 χαι ειπεν ο θεος παλιν προς μωυσην ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ χυριος ο θεος των πατερων υμων θεος αβρααμ χαι θεος ισααχ χαι θεος ιαχωβ απεσταλχεν με προς υμας τουτο μου εστιν ονομα αιωνιον και μνημοσυνον γενεων γενεαις 16 ελθων ουν συναγαγε την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους κυριος ο θέος των πατερων υμων ωπται μοι θέος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ λεγων επισκοπη επεσκεμμαι υμας και οσα συμβεβηχεν υμιν εν αιγυπτω 17 και ειπον αναβιβασω υμας εκ της κακωσεως των αιγυπτιων εις την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και Φερεζαιων και γεργεσαιών και ευαιών και ιεβουσαιών εις γην ρεουσαν γαλα και μελι 18 και εισαχουσονται σου της φωνης χαι εισελευση συ χαι η γερουσια ισραηλ προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και ερεις προς αυτον ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσωμεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον ινα θυσωμεν τω θεω ημων 19 εγω δε οιδα οτι ου προησεται υμας φαραω βασιλευς αιγυπτου πορευθηναι εαν μη μετα χειρος χραταιας 20 και εκτεινας την χειρα παταξω τους αιγυπτιους εν πασι τοις θαυμασιοις μου οις ποιησω εν αυτοις και μετα ταυτα εξαποστελει υμας 21 και δωσω χαριν τω λαω τουτω εναντιον των αιγυπτιων οταν δε αποτρεχητε ουκ απελευσεσθε κενοι 22 αιτησει γυνη παρα γειτονος και συσκηνου αυτης σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και επιθησετε επι τους υιους υμων και επι τας θυγατερας υμων και σκυλευσετε τους αιγυπτιους

Chapter 4

1 απεχριθη δε μωυσης και ειπεν εαν ουν μη πιστευσωσιν μοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης μου εξουσιν γας οτι ουχ ωπται σοι ο θέος τι εξω προς αυτους 2 ειπέν δε αυτω χυριος τι τουτο εστιν το εν τη χειρι σου ο δε ειπεν ραβδος 3 και ειπεν ριψον αυτην επι την γην και ερριψεν αυτην επι την γην και εγενετο οφις και εφυγεν μωυσης απ΄ αυτου 4 και ειπεν κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα και επιλαβου της χερχου εχτεινας ουν την χειρα επελαβετο της χερχου χαι εγενετο ραβδος εν τη χειρι αυτου 5 ινα πιστευσωσιν σοι οτι ωπται σοι χυριος ο θεος των πατερων αυτων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ 6 ειπεν δε αυτω κυριος παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα αυτου εις τον χολπον αυτου χαι εξηνεγχεν την χειρα αυτου εχ του χολπου αυτου και εγενηθη η χειρ αυτου ωσει χιων 7 και ειπεν παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκέν την χειρα εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκέν αυτην εχ του χολπου αυτου χαι παλιν απεχατεστη εις την χροαν της σαρχος αυτου 8 εαν δε μη πιστευσωσιν σοι μηδε εισαχουσωσιν της φωνης του σημειου του πρωτου πιστευσουσιν σοι της φωνης του σημειου του εσχατου 9 και εσται εαν μη πιστευσωσιν σοι τοις δυσι σημειοις τουτοις μηδε εισαχουσωσιν της φωνης σου

λημψη απο του υδατος του ποταμου και εκχεεις επι το ξηρον και εσται το υδωρ ο εαν λαβης απο του ποταμου αιμα επι του ξηρου 10 ειπεν δε μωυσης προς χυριον δεομαι χυριε ουχ ιχανος ειμι προ της εχθες ουδε προ της τριτης ημερας ουδε αφ΄ ου ηρξω λαλειν τω θεραποντι σου ισχνοφωνος και βραδυγλωσσος εγω ειμι 11 ειπεν δε χυριος προς μωυσην τις εδωχεν στομα ανθρωπω χαι τις εποιησεν δυσχωφον και κωφού βλεπούτα και τυφλού ουχ έγω ο θέος 12 και υυν πορεύου και έγω ανοιξω το στομα σου και συμβιβασω σε ο μελλεις λαλησαι 13 και ειπεν μωυσης δεομαι χυριε προχειρισαι δυναμενον αλλον ον αποστελεις 14 και θυμωθεις οργη χυριος επι μωυσην ειπεν ουχ ιδου ααρων ο αδελφος σου ο λευιτης επισταμαι οτι λαλων λαλησει αυτος σοι και ιδου αυτος εξελευσεται εις συναντησιν σοι και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω 15 και ερεις προς αυτον και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου και εγω ανοιξω το στομα σου και το στομα αυτου και συμβιβασω υμας α ποιησετε 16 και αυτος σοι προσλαλησει προς τον λαον και αυτος εσται σου στομα συ δε αυτω εση τα προς τον θεον 17 και την ραβδον ταυτην την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια 18 επορευθη δε μωυσης και απεστρεψεν προς ιοθορ τον γαμβρον αυτου και λεγει πορευσομαι και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν αιγυπτω και οψομαι ει ετι ζωσιν και ειπεν ιοθορ μωυση βαδιζε υγιαινων 19 μετα δε τας ημερας τας πολλας εχεινας ετελευτήσεν ο βασιλευς αιγυπτου ειπεν δε χυριος προς μωυσην εν μαδιαμ βαδιζε απελθε εις αιγυπτον τεθνηχασιν γαρ παντες οι ζητουντες σου την ψυχην 20 αναλαβων δε μωυσης την γυναικα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια και επεστρεψεν εις αιγυπτον ελαβεν δε μωυσης την ραβδον την παρα του θεου εν τη χειρι αυτου 21 ειπεν δε χυριος προς μωυσην πορευομενου σου χαι αποστρεφοντος εις αιγυπτον ορα παντα τα τερατα α εδωκα εν ταις χερσιν σου ποιησεις αυτα εναντιον φαραω εγω δε σκληρυνω την καρδιαν αυτου και ου μη εξαποστειλη τον λαον 22 συ δε ερεις τω φαραω ταδε λεγει χυριος υιος πρωτοτοχος μου ισραηλ 23 ειπα δε σοι εξαποστείλον τον λαον μου ίνα μοι λατρευση ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι αυτους ορα ουν εγω αποκτενω τον υιον σου τον πρωτοτοχού 24 εγεύετο δε ευ τη όδω ευ τω καταλυματί συνηντήσευ αυτώ αγγελός χυριου και εζητει αυτον αποκτειναι 25 και λαβουσα σεπφωρα ψηφον περιετεμεν την ακροβυστιαν του υιου αυτης και προσεπεσεν προς τους ποδας και ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου 26 και απηλθεν απ' αυτου διοτι ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου 27 ειπεν δε χυριος προς ααρων πορευθητι εις συναντησιν μωυσει εις την ερημον και επορευθη και συνηντησεν αυτω εν τω ορει του θεου και κατεφιλησαν αλληλους 28 και ανηγγειλεν μωυσης τω ααρων παντας τους λογους χυριου ους απεστειλέν και παντά τα σημεία α ενετειλατο αυτω 29 επορευθη δε μωυσης και ααρων και συνηγαγον την γερουσιαν των υιων ισραηλ 30 και ελαλησεν ααρων παντα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν ο θεος προς

μωυσην και εποιησεν τα σημεια εναντιον του λαου 31 και επιστευσεν ο λαος και εχαρη οτι επεσκεψατο ο θεος τους υιους ισραηλ και οτι ειδεν αυτων την θλιψιν κυψας δε ο λαος προσεκυνησεν

Chapter 5

1 και μετα ταυτα εισηλθεν μωυσης και ααρων προς φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι εορτασωσιν εν τη ερημω 2 και είπεν φαραω τις έστιν ου είσακουσομαί της φωνής αυτού ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ ουκ οιδα τον κυριον και τον ισραηλ ουκ εξαποστελλω 3 και λεγουσιν αυτω ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον οπως θυσωμεν τω θεω ημων μηποτε συναντηση ημιν θανατος η φονος 4 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου ινα τι μωυση και ααρων διαστρεφετε τον λαον μου απο των εργων απελθατε εκαστος υμων προς τα εργα αυτου 5 και είπεν φαραω ίδου νυν πολυπληθεί ο λαος μη ουν καταπαυσωμέν αυτους από των εργών 6 συνετάξεν δε φαράω τοις εργοδιωχταις του λαου και τοις γραμματευσιν λεγων 7 ουκετι προστεθησεται διδοναι αχυρον τω λαω εις την πλινθουργιαν καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν αυτοι πορευεσθωσαν και συναγαγετωσαν εαυτοις αχυρα 8 και την συνταξιν της πλινθειας ης αυτοι ποιουσιν καθ΄ εκαστην ημεραν επιβαλεις αυτοις ουκ αφελεις ουδεν σχολαζουσιν γαρ δια τουτο κεκραγασιν λεγοντες πορευθωμεν και θυσωμεν τω θεω ημων 9 βαρυνεσθω τα εργα των ανθρωπων τουτων και μεριμνατωσαν ταυτα και μη μεριμνατωσαν εν λογοις κενοις 10 κατεσπευδον δε αυτους οι εργοδιωκται και οι γραμματεις και ελεγον προς τον λαον λεγοντες ταδε λεγει φαραω ουκετι διδωμι υμιν αχυρα 11 αυτοι υμεις πορευομενοι συλλεγετε εαυτοις αχυρα οθεν εαν ευρητε ου γαρ αφαιρειται απο της συνταξεως υμων ουθεν 12 και διεσπαρη ο λαος εν ολη αιγυπτω συναγαγειν καλαμην εις αχυρα 13 οι δε εργοδιωκται κατεσπευδον αυτους λεγοντες συντελειτε τα εργα τα καθηκοντα καθ΄ ημεραν καθαπερ και οτε το αχυρον εδιδοτο υμιν 14 και εμαστιγωθησαν οι γραμματεις του γενους των υιων ισραηλ οι κατασταθεντες επ΄ αυτους υπο των επιστατων του φαραω λεγοντες δια τι ου συνετελεσατε τας συνταξεις υμων της πλινθειας χαθαπερ εχθες χαι τριτην ημέραν και το της σημέρον 15 εισελθοντές δε οι γραμματείς των υίων ισραηλ κατεβοήσαν προς φαραω λεγοντες ινα τι ουτως ποιεις τοις σοις οικεταις 16 αχυρον ου διδοται τοις οικεταις σου και την πλινθον ημιν λεγουσιν ποιειν και ιδου οι παιδες σου μεμαστιγωνται αδικησεις ουν τον λαον σου 17 και ειπεν αυτοις σχολαζετε σχολασται εστε δια τουτο λεγετε πορευθωμεν θυσωμεν τω θεω ημων 18 νυν ουν πορευθεντες εργαζεσθε το γαρ αχυρον ου δοθησεται υμιν και την συνταξιν της πλινθειας αποδωσετε 19 εωρων δε οι γραμματεις των υιων ισ-

φαηλ εαυτους εν κακοις λεγοντες ουκ απολειψετε της πλινθειας το καθηκον τη ημερα 20 συνηντησαν δε μωυση και ααρων ερχομενοις εις συναντησιν αυτοις εκπορευομενων αυτων απο φαραω 21 και ειπαν αυτοις ιδοι ο δεος υμας και κριναι οτι εβδελυξατε την οσμην ημων εναντιον φαραω και εναντιον των δεραποντων αυτου δουναι ρομφαιαν εις τας χειρας αυτου αποκτειναι ημας 22 επεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν κυριε δια τι εκακωσας τον λαον τουτον και ινα τι απεσταλκας με 23 και αφ΄ ου πεπορευμαι προς φαραω λαλησαι επι τω σω ονοματι εκακωσεν τον λαον τουτον και ουκ ερρυσω τον λαον σου

Chapter 6

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην ηδη οψει α ποιησω τω φαραω εν γαρ χειρι χραταια εξαποστελει αυτους και εν βραχιονι υψηλω εκβαλει αυτους εκ της γης αυτου 2 ελαλησεν δε ο θεος προς μωυσην και ειπεν προς αυτον εγω κυριος 3 και ωφθην προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ θεος ων αυτων και το ονομα μου κυριος ουχ εδηλωσα αυτοις 4 και εστησα την διαθηκην μου προς αυτους ωστε δουναι αυτοις την γην των χαναναιων την γην ην παρωχηκασιν εν η και παρωκησαν επ΄ αυτης 5 και εγω εισηκουσα τον στεναγμον των υιων ισραηλ ον οι αιγυπτιοι καταδουλουνται αυτους και εμνησθην της διαθηκης υμων 6 βαδιζε ειπον τοις υιοις ισραηλ λεγων εγω χυριος χαι εξαξω υμας απο της δυναστειας των αιγυπτιων και ρυσομαι υμας εκ της δουλειας και λυτρωσομαι υμας εν βραχιονι υψηλω και κρισει μεγαλή 7 και λημψομαι εμαυτώ υμας λαον εμοί και εσομαί υμών θεος και γνωσεσθε οτι εγω χυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εχ της χαταδυναστειας των αιγυπτιών 8 και εισαξώ υμας εις την γην εις ην εξετείνα την χείρα μου δουναι αυτην τω αβρααμ και ισαακ και ιακώβ και δώσω υμιν αυτην εν κληρώ εγω χυριος 9 ελαλησεν δε μωυσης ουτως τοις υιοις ισραηλ χαι ουχ εισηχουσαν μωυση απο της ολιγοψυχιας και απο των εργων των σκληρων 10 ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων 11 εισελθε λαλησον φαραω βασιλει αιγυπτου ινα εξαποστειλη τους υιους ισραηλ εχ της γης αυτου 12 ελαλησεν δε μωυσης εναντι χυριου λεγων ιδου οι υιοι ισραηλ ουχ εισηχουσαν μου χαι πως εισαχουσεται μου φαραω εγω δε αλογος ειμι 13 ειπεν δε χυριος προς μωυσην χαι ααρων χαι συνεταξεν αυτοις προς φαραω βασιλεα αιγυπτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εχ γης αιγυπτου 14 και ουτοι αρχηγοι οικών πατριών αυτών υιοι ρουβην πρωτοτοκού ισραηλ ένωχ και φαλλους ασρών και χαρμι αυτή η συγγενεία ρουβήν 15 και υιοι συμέων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ ο εκ της φοινισσης αυται αι πατριαι των υιων συμεων 16 και ταυτα τα ονοματα των υιων λευι κατα συγγενειας αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και τα ετη της ζωης λευι εκατον τριαχοντα επτα 17 και ουτοι υιοι γεδσων λοβενι και σεμει+ οικοι πατριας αυτων

18 και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ και τα ετη της ζωης κααθ εκατον τριακοντα ετη 19 και υιοι μεραρι μοολι και ομουσι ουτοι οικοι πατριων λευι κατα συγγενειας αυτων 20 και ελαβεν αμβραμ την ιωχαβεδ θυγατερα του αδελφου του πατρος αυτου εαυτω εις γυναικα και εγεννησεν αυτω τον τε ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελφην αυτων τα δε ετη της ζωης αμβραμ εκατον τριαχοντα δυο ετη 21 και υιοι ισσααρ χορε και ναφέχ και ζέχρι 22 και υιοι οζιηλ ελισαφαν και σετρι 23 ελαβεν δε ααρων την ελισαβεθ θυγατερα αμιναδαβ αδελφην ναασσων αυτω γυναιχα χαι ετεχεν αυτω τον τε ναδαβ χαι αβιουδ χαι ελεαζαρ χαι ιθαμαρ 24 υιοι δε χορε ασιρ χαι ελχανα χαι αβιασαφ αυται αι γενεσεις χορε 25 χαι ελεαζαρ ο του ααρων ελαβεν των θυγατερων φουτιηλ αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον φινεες αυται αι αρχαι πατριας λευιτων κατα γενεσεις αυτων 26 ουτος ααρων και μωυσης οις ειπεν αυτοις ο θεος εξαγαγειν τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων 27 ουτοι εισιν οι διαλεγομενοι προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και εξηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου αυτος ααρων και μωυσης 28 η ημερα ελαλησεν χυριος μωυση εν γη αιγυπτω 29 χαι ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων εγω χυριος λαλησον προς φαραω βασιλεα αιγυπτου οσα εγω λεγω προς σε 30 και είπεν μωυσης εναντίον χυρίου ίδου έγω ισχνοφωνός είμι και πως εισαχουσεται μου φαραω

Chapter 7

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ιδου δεδωκα σε θεον φαραω και ααρων ο αδελφος σου εσται σου προφητης 2 συ δε λαλησεις αυτω παντα οσα σοι εντελλομαι ο δε ααρων ο αδελφος σου λαλησει προς φαραω ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εχ της γης αυτου 3 εγω δε σχληρυνω την χαρδιαν φαραω χαι πληθυνω τα σημεια μου και τα τερατα εν γη αιγυπτω 4 και ουκ εισακουσεται υμων φαραω και επιβαλω την χειρα μου επ΄ αιγυπτον και εξαξω συν δυναμει μου τον λαον μου τους υιους ισραηλ εχ γης αιγυπτου συν εχδιχησει μεγαλη 5 και γνωσονται παντές οι αιγυπτίοι οτι έγω είμι κυρίος έκτεινων την χείρα επ΄ αιγυπτον και εξαξω τους υιους ισραηλ εκ μεσου αυτων 6 εποιησεν δε μωυσης και ααρων χαθαπερ ενετειλατο αυτοις χυριος ουτως εποιησαν 7 μωυσης δε ην ετων ογδοηκοντα ααρων δε ο αδελφος αυτου ετων ογδοηκοντα τριων ηνικα ελαλησεν προς φαραω 8 και είπεν χυρίος προς μωυσην και ααρων λέγων 9 και έαν λαληση προς υμας φαραω λεγων δοτε ημιν σημειον η τερας και ερεις ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον και ριψον αυτην επι την γην εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εσται δρακων 10 εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και των θεραποντων αυτου και εποιησαν ουτως καθαπερ ενετειλατο αυτοις χυριος και ερριψεν ααρων την ραβδον εναντιον φαραω και εναντιον των

θεραποντων αυτου και εγενετο δρακων 11 συνεκαλεσεν δε φαραω τους σοφιστας αιγυπτου και τους φαρμακους και εποιησαν και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμαχειαις αυτων ωσαυτως 12 και ερριψαν εκαστος την ραβδον αυτου και εγενοντο δραχοντες και κατεπιεν η ραβδος η ααρων τας εκεινων ραβδους 13 και κατισχυσεν η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν αυτοις χυριος 14 ειπεν δε χυριος προς μωυσην βεβαρηται η χαρδια φαραω του μη εξαποστειλαι τον λαον 15 βαδισον προς φαραω το πρωι ιδου αυτος εκπορευεται επι το υδωρ και στηση συναντων αυτω επι το χειλος του ποταμου και την ραβδον την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου 16 και ερεις προς αυτον χυριος ο θεος των εβραιων απεσταλχεν με προς σε λεγων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση εν τη ερημω και ιδου ουκ εισηκουσας εως τουτου 17 ταδε λεγει κυριος εν τουτω γνωση οτι εγω χυριος ιδου εγω τυπτω τη ραβδω τη εν τη χειρι μου επι το υδωρ το εν τω ποταμω και μεταβαλει εις αιμα 18 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω τελευτησουσιν και εποζεσει ο ποταμος και ου δυνησονται οι αιγυπτιοι πιειν υδωρ απο του ποταμου 19 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον σου και εκτεινον την χειρα σου επι τα υδατα αιγυπτου και επι τους ποταμους αυτων και επι τας διωρυγας αυτων και επι τα ελη αυτων και επι παν συνεστηχος υδωρ αυτων χαι εσται αιμα χαι εγενετο αιμα εν παση γη αιγυπτου εν τε τοις ξυλοις και εν τοις λιθοις 20 και εποιησαν ουτως μωυσης και ααρων καθαπερ ενετειλατο αυτοις χυριος και επαρας τη ραβδω αυτου επαταξεν το υδωρ το εν τω ποταμω εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και μετεβαλεν παν το υδωρ το εν τω ποταμω εις αιμα 21 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω ετελευτησαν και επωζεσεν ο ποταμος και ουκ ηδυναντο οι αιγυπτιοι πιειν υδωρ εκ του ποταμου και ην το αιμα εν παση γη αιγυπτου 22 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ειπεν κυριος 23 επιστραφεις δε φαραω εισηλθεν εις τον οιχον αυτου και ουχ επεστησεν τον νουν αυτου ουδε επι τουτω 24 ωρυξαν δε παντες οι αιγυπτιοι κυκλω του ποταμου ωστε πιειν υδωρ και ουκ ηδυναντο πιειν υδωρ απο του ποταμου 25 και ανεπληρωθησαν επτα ημεραι μετα το παταξαι χυριον τον ποταμον 26 ειπεν δε χυριος προς μωυσην εισελθε προς φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν 27 ει δε μη βουλει συ εξαποστειλαι ιδου εγω τυπτω παντα τα ορια σου τοις βατραχοις 28 και εξερευξεται ο ποταμος βατραχους και αναβαντες εισελευσονται εις τους οιχους σου και εις τα ταμιεια των κοιτωνων σου και επι των χλινών σου χαι εις τους οιχους των θεραποντών σου χαι του λαου σου χαι εν τοις φυραμασιν σου και εν τοις κλιβανοις σου 29 και επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου αναβησονται οι βατραχοι

Chapter 8

1 είπεν δε χυρίος προς μωυσην είπον ααρών τω αδελφώ σου έχτεινον τη χείρι την ραβδον σου επι τους ποταμους και επι τας διωρυγας και επι τα ελη και αναγαγε τους βατραχους 2 και εξετεινεν ααρων την χειρα επι τα υδατα αιγυπτου και ανηγαγεν τους βατραχους και ανεβιβασθη ο βατραχος και εκαλυψεν την γην αιγυπτου 3 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και ανηγαγον τους βατραχους επι γην αιγυπτου 4 και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων και είπεν ευξασθε περί εμου προς κυρίον και περιέλετω τους βατραχους απ΄ εμου και απο του εμου λαου και εξαποστελω τον λαον και θυσωσιν χυριω 5 είπεν δε μωυσης προς φαραω ταξαί προς με ποτε ευξωμαί περί σου και περι των θεραποντων σου και περι του λαου σου αφανισαι τους βατραχους απο σου και απο του λαου σου και εκ των οικιων υμων πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται 6 ο δε ειπεν εις αυριον ειπεν ουν ως ειρηχας ινα ειδης οτι ουχ εστιν αλλος πλην χυριου 7 και περιαιρεθησονται οι βατραχοι απο σου και εχ των οιχιών υμών χαι εχ των επαυλέων χαι από των θεραποντών σου χαι απο του λαου σου πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται 8 εξηλθεν δε μωυσης και ααρων απο φαραω και εβοησεν μωυσης προς κυριον περι του ορισμου των βατραχων ως εταξατο φαραω 9 εποιησεν δε χυριος χαθαπερ ειπεν μωυσης χαι ετελευτησαν οι βατραχοι εκ των οικιών και εκ των επαυλεών και εκ των αγρών 10 και συνηγαγον αυτους διμωνιας διμωνιας και ωζεσεν η γη 11 ιδων δε φαραω οτι γεγονεν αναψυξις εβαρυνθη η χαρδια αυτου και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν χυριος 12 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ειπον ααρων εχτεινον τη χειρι την ραβδον σου και παταξον το χωμα της γης και εσονται σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου 13 εξετεινεν ουν ααρων τη χειρι την ραβδον και επαταξεν το χωμα της γης και εγενοντο οι σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παντι χωματι της γης εγενοντο οι σχνιφες εν παση γη αιγυπτου 14 εποιησαν δε ωσαυτως χαι οι επαοιδοι ταις φαρμαχειαις αυτων εξαγαγειν τον σχνιφα χαι ουχ ηδυναντο χαι εγενοντο οι σχνιφές εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσίν 15 είπαν ουν οι επαοίδοι τω φαραω δακτυλος θεου εστιν τουτο και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εισηχουσεν αυτων χαθαπερ ελαλησεν χυριος 16 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ιδου αυτος εξελευσεται επι το υδωρ και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν εν τη ερημω 17 εαν δε μη βουλη εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαποστελλω επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου και επι τους οικους υμων κυνομυιαν και πλησθησονται αι οικιαι των αιγυπτιων της χυνομυιης και εις την γην εφ΄ ης εισιν επ΄ αυτης 18 και παραδοξασω εν τη

ημερα εχεινή την γην γεσεμ εφ΄ ης ο λαος μου επέστιν επ΄ αυτής εφ΄ ης ουχ έσται εχει η χυνομυια ινα ειδης οτι εγω ειμι χυριος ο χυριος πασης της γης 19 χαι δωσω διαστολην ανα μεσον του εμου λαου και ανα μεσον του σου λαου εν δε τη αυριον εσται το σημειον τουτο επι της γης 20 εποιησεν δε χυριος ουτως χαι παρεγενετο η χυνομυια πληθος εις τους οιχους φαραω χαι εις τους οιχους των θεραποντων αυτου και εις πασαν την γην αιγυπτου και εξωλεθρευθη η γη απο της χυνομυιης 21 εχαλεσεν δε φαραω μωυσην και ααρων λεγων ελθοντες θυσατε τω θεω υμων εν τη γη 22 και ειπεν μωυσης ου δυνατον γενεσθαι ουτως τα γαρ βδελυγματα των αιγυπτιων θυσομεν χυριω τω θεω ημων εαν γαρ θυσωμεν τα βδελυγματα των αιγυπτιων εναντιον αυτων λιθοβοληθησομεθα 23 οδον τριων ημερων πορευσομεθα εις την ερημον και θυσομεν κυριω τω θεω ημων καθαπερ ειπεν ημιν 24 και ειπεν φαραω εγω αποστελλω υμας και θυσατε κυριω τω θεω υμων εν τη ερημω αλλ΄ ου μαχραν αποτενειτε πορευθηναι ευξασθε ουν περι εμου προς χυριον 25 ειπεν δε μωυσης οδε εγω εξελευσομαι απο σου και ευξομαι προς τον θεον και απελευσεται η κυνομυια απο σου και απο των θεραποντων σου και του λαου σου αυριον μη προσθης ετι φαραω εξαπατησαι του μη εξαποστειλαι τον λαον θυσαι χυριω 26 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω χαι ηυξατο προς τον θεον 27 εποιησεν δε χυριος καθαπερ ειπεν μωυσης και περιειλεν την χυνομυιαν απο φαραω και των θεραποντων αυτου και του λαου αυτου και ου κατελειφθη ουδεμια 28 και εβαρυνεν φαραω την καρδιαν αυτου και επι του καιρου τουτου και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τον λαον

Chapter 9

1 ειπεν δε χυρίος προς μωυσην εισελθε προς φαραω και ερείς αυτω ταδε λεγεί χυρίος ο δεος των εβραίων εξαποστείλον τον λαον μου ίνα μοι λατρευσωσίν 2 εί μεν ουν μη βουλεί εξαποστείλαι τον λαον μου αλλ΄ ετι εγκρατείς αυτου 3 ίδου χειρ χυρίου επέσται εν τοις κτηνέσιν σου τοις εν τοις πέδιοις εν τε τοις ίπποις και εν τοις υποζυγιοις και ταις καμηλοίς και βουσίν και προβατοίς δανατός μεγας σφοδρα 4 και παραδόξασω εγω εν τω καίρω έχεινω ανα μέσον των κτηνών των αιγυπτίων και ανα μέσον των κτηνών των υίων ισραηλ ου τελευτησεί από παντών των του ισραηλ υίων ρητον 5 και εδώκεν ο δεος όρον λέγων εν τη αυρίον ποίησει χυρίος το ρημα τουτό τη έπαυρίον και ετέλευτησεν παντά τα κτηνή των αιγυπτίων από δε των κτηνών των υίων ισραηλ ουχ έτελευτησεν ουδέν 7 ίδων δε φαραώ ότι ουχ έτελευτησεν από παντών των κτηνών των υίων ισραηλ ουδέν έβαρυνθη η καρδία φαραώ και ουχ έξαπεστείλεν τον λαον 8 είπεν δε χυρίος προς μωυσην και ααρών λέγων λαβετε υμείς πληρείς τας χείρας αιθαλης καμιναίας και πασατώ μωυσης είς τον ουρανόν

εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου 9 και γενηθητω κονιορτος επι πασαν την γην αιγυπτου και εσται επι τους ανθρωπους και επι τα τετραποδα ελκη φλυκτιδες αναζεουσαι εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου 10 και ελαβεν την αιδαλην της καμιναιας εναντιον φαραω και επασεν αυτην μωυσης εις τον ουρανον και εγενετο ελκη φλυκτίδες αναζεουσαι εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν 11 και ουκ ηδυναντο οι φαρμακοι στηναι εναντιον μωυση δια τα ελκη εγενετο γαρ τα ελκη εν τοις φαρμακοις και εν παση γη αιγυπτου 12 εσχληρυνεν δε χυριος την χαρδιαν φαραω και ουκ εισηχουσεν αυτων καθα συνεταξεν κυριος 13 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστείλον τον λαον μου ινα λατρευσωσίν μοι 14 εν τω γαρ νυν καιρω εγω εξαποστελλω παντα τα συναντηματα μου εις την χαρδιαν σου και των θεραποντων σου και του λαου σου ιν΄ ειδης οτι ουκ εστιν ως εγω αλλος εν παση τη γη 15 νυν γαρ αποστειλας την χειρα παταξω σε και τον λαον σου θανατω και εκτριβήση από της γης 16 και ένεκεν τουτού διέτηρηθης ινά ενδείξωμαι εν σοι την ισχυν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη 17 ετι ουν συ εμποιη του λαου μου του μη εξαποστειλαι αυτους 18 ιδου έγω υω ταυτην την ωραν αυριον χαλαζαν πολλην σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ΄ ης ημέρας εχτισται έως της ημέρας ταυτής 19 νυν ουν χατασπευσον συναγαγείν τα κτηνη σου και οσα σοι έστιν εν τω πέδιω παντές γαρ οι ανθρωποι και τα χτηνη οσα αν ευρεθη εν τω πεδιω χαι μη εισελθη εις οιχιαν πεση δε επ' αυτα η χαλαζα τελευτησει 20 ο φοβουμενος το ρημα χυριου των θεραποντων φαραω συνηγαγέν τα κτηνή αυτού εις τους οικούς 21 ος δε μη προσέσχεν τη διανοία εις το ρημα χυριου αφηχεν τα χτηνη εν τοις πεδιοις 22 ειπεν δε χυριος προς μωυσην εχτεινού την χειρά σου εις τον ουράνου και έσται χαλάζα επι πάσαν γην αιγυπτου επι τε τους ανθρωπους και τα κτηνη και επι πασαν βοτανην την επι της γης 23 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και κυριος εδωκεν φωνας και χαλαζαν και διετρέχεν το πυρ επι της γης και εβρέξεν κυρίος χαλαζαν επι πασαν γην αιγυπτου 24 ην δε η χαλαζα και το πυρ φλογιζον εν τη χαλαζη η δε χαλαζα πολλη σφοδρα σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ' ου γεγενηται επ΄ αυτης εθνος 25 επαταξεν δε η χαλαζα εν παση γη αιγυπτου απο ανθρωπου εως χτηνους και πασαν βοτανην την εν τω πεδιω επαταξεν η χαλαζα και παντα τα ξυλα τα εν τοις πεδιοις συνετριψεν η χαλαζα 26 πλην εν γη γεσεμ ου ησαν οι υιοι ισραηλ ουκ εγενετο η χαλαζα 27 αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν μωυσην και ααρων και ειπεν αυτοις ημαρτηκα το νυν ο κυριος δικαιος εγω δε και ο λαος μου ασεβεις 28 ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον και παυσασθω του γενηθηναι φωνας θεου και χαλαζαν και πυρ και εξαποστελω υμας και ουκετι προσθησεσθε μενείν 29 είπεν δε αυτώ μωυσης ως αν εξελθώ την πολίν εχπετάσω

τας χειρας μου προς χυριον και αι φωναι παυσονται και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσται ετι ινα γνως οτι του κυριου η γη 30 και συ και οι θεραποντες σου επισταμαι οτι ουδεπω πεφοβησθε τον κυριον 31 το δε λινον και η κριθη επληγη η γαρ κριθη παρεστηκυια το δε λινον σπερματίζον 32 ο δε πυρος και η ολυρα ουκ επληγη οψιμα γαρ ην 33 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω εκτος της πολεως και εξεπετασεν τας χειρας προς κυριον και αι φωναι επαυσαντο και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσταξεν ετι επι την γην 34 ιδων δε φαραω οτι πεπαυται ο υετος και η χαλαζα και αι φωναι προσεθετο του αμαρτανείν και εβαρύνεν αυτού την καρδιαν και των θεραποντών αυτού 35 και εσκληρύνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστείλεν τους υίους ισραηλ καθαπερ ελαλησεν κυρίος τω μωυση

Chapter 10

1 ειπεν δε χυριος προς μωυσην λεγων εισελθε προς φαραω εγω γαρ εσχληρυνα αυτου την χαρδιαν και των θεραποντων αυτου ινα εξης επελθη τα σημεια ταυτα επ΄ αυτους 2 οπως διηγησησθε εις τα ωτα των τεχνων υμων και τοις τεχνοις των τεχνών υμών όσα εμπεπαίχα τοις αιγυπτιοίς χαι τα σημεία μου α εποίησα εν αυτοις και γνωσεσθε οτι εγω κυριος 3 εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εως τινος ου βουλει εντραπηναι με εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι 4 εαν δε μη θελης συ εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαγω ταυτην την ωραν αυριον αχριδα πολλην επι παντα τα ορια σου 5 χαι καλυψει την οψιν της γης χαι ου δυνηση κατιδειν την γην και κατεδεται παν το περισσον της γης το καταλειφθεν ο κατελιπεν υμιν η χαλαζα και κατεδεται παν ξυλον το φυομενον υμιν επι της γης 6 και πλησθησονται σου αι οικιαι και αι οικιαι των θεραποντων σου και πασαι αι οιχιαι εν παση γη των αιγυπτιων α ουδεποτε εωραχασιν οι πατερες σου ουδε οι προπαπποι αυτων αφ΄ ης ημερας γεγονασιν επι της γης εως της ημερας ταυτης και εκκλινας μωυσης εξηλθεν απο φαραω 7 και λεγουσιν οι θεραποντες φαραω προς αυτον εως τινος εσται τουτο ημιν σχωλον εξαποστειλον τους ανθρωπους οπως λατρευσωσιν τω θεω αυτων η ειδεναι βουλει οτι απολωλεν αιγυπτος 8 και απεστρεψαν τον τε μωυσην και ααρων προς φαραω και ειπεν αυτοις πορευεσθε και λατρευσατε τω θεω υμων τινες δε και τινες εισιν οι πορευομενοι 9 και λεγει μωυσης συν τοις νεανισχοις και πρεσβυτεροις πορευσομεθα συν τοις υιοις και θυγατρασιν και προβατοις και βουσιν ημων εστιν γαρ εορτη κυριου του θεου ημων 10 και ειπεν προς αυτους εστω ουτως κυριος μεθ΄ υμων καθοτι αποστελλω υμας μη και την αποσκευην υμων ιδετε οτι πονηρια προκειται υμιν 11 μη ουτως πορευεσθωσαν δε οι ανδρες και λατρευσατε τω θεω τουτο γαρ αυτοι ζητειτε εξεβαλον δε αυτους απο προσωπου φαραω 12 ειπεν δε χυριος προς μωυσην εχτεινον

την χειρα επι γην αιγυπτου και αναβητω ακρις επι την γην και κατεδεται πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ον υπελιπετο η χαλαζα 13 και επηρεν μωυσης την ραβδον εις τον ουρανον και κυριος επηγαγεν ανεμον νοτον επι την γην ολην την ημεραν εχεινην χαι ολην την νυχτα το πρωι εγενηθη και ο ανεμος ο νοτος ανελαβεν την ακριδα 14 και ανηγαγεν αυτην επι πασαν γην αιγυπτου και κατεπαυσεν επι παντα τα ορια αιγυπτου πολλη σφοδρα προτερα αυτης ου γεγονεν τοιαυτη αχρις και μετα ταυτα ουκ εσται ουτως 15 και εχαλυψεν την οψιν της γης χαι εφθαρη η γη χαι χατεφαγεν πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ος υπελειφθη απο της χαλαζης ουχ υπελειφθη χλωρον ουδεν εν τοις ξυλοις και εν παση βοτανη του πεδιου εν παση γη αιγυπτου 16 κατεσπευδεν δε φαραω καλεσαι μωυσην και ααρων λεγων ημαρτηκα εναντιον κυριου του θεου υμων και εις υμας 17 προσδεξασθε ουν μου την αμαρτιαν ετι νυν και προσευξασθε προς κυριον τον θεον υμων και περιελετω απ΄ εμου τον θανατον τουτον 18 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω και ηυξατο προς τον θεον 19 και μετεβαλεν κυριος ανεμον απο θαλασσης σφοδρον και ανελαβεν την αχριδα χαι ενεβαλεν αυτην εις την ερυθραν θαλασσαν χαι ουχ υπελειφθη ακρις μια εν παση γη αιγυπτου 20 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εξαπεστείλεν τους υίους ισραηλ 21 είπεν δε κυρίος προς μωυσην εκτείνον την χειρα σου εις τον ουρανον και γενηθητω σκοτος επι γην αιγυπτου ψηλαφητον σχοτος 22 εξετείνεν δε μωυσης την χείρα είς τον ουράνον και εγένετο σχοτος γνοφος θυελλα επι πασαν γην αιγυπτου τρεις ημερας 23 και ουκ ειδεν ουδεις τον αδελφον αυτου τρεις ημερας και ουκ εξανεστη ουδεις εκ της κοιτης αυτου τρεις ημερας πασι δε τοις υιοις ισραηλ ην φως εν πασιν οις κατεγινοντο 24 και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων λεγων βαδιζετε λατρευσατε κυριω τω θεω υμων πλην των προβατων και των βοων υπολιπεσθε και η αποσκευη υμων αποτρεχετω μεθ΄ υμων 25 και ειπεν μωυσης αλλα και συ δωσεις ημιν ολοκαυτωματα και θυσιας α ποιησομέν χυρίω τω θέω ημών 26 και τα κτηνή ήμων πορευσεται μέθ΄ ημων και ουχ υπολειψομεθα οπλην απ΄ αυτων γαρ λημψομεθα λατρευσαι κυριω τω θεω ημων ημεις δε ουχ οιδαμεν τι λατρευσωμεν χυριω τω θεω ημων εως του ελθειν ημας εχει 27 εσχληρυνεν δε χυριος την χαρδιαν φαραω χαι ουχ εβουληθη εξαποστειλαι αυτους 28 και λεγει φαραω απελθε απ' εμου προσεχε σεαυτω ετι προσθειναι ιδειν μου το προσωπον η δ΄ αν ημερα οφθης μοι αποθανη 29 λεγει δε μωυσης ειρηχας ουχετι οφθησομαι σοι εις προσωπον

Chapter 11

1 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ετι μιαν πληγην επαξω επι φαραω χαι επ΄ αιγυπτον χαι μετα ταυτα εξαποστελει υμας εντευθεν οταν δε εξαποστελλη υμας συν παντι

εκβαλει υμας εκβολη 2 λαλησον ουν κρυφη εις τα ωτα του λαου και αιτησατω εκαστος παρα του πλησιον και γυνη παρα της πλησιον σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον 3 χυριος δε εδωχεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και ο ανθρωπος μωυσης μεγας εγενηθη σφοδρα εναντιον των αιγυπτιων και εναντιον φαραω και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου 4 και ειπεν μωυσης ταδε λεγει κυριος περι μεσας νυκτας εγω εισπορευομαι εις μεσον αιγυπτου 5 και τελευτησει παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοχου φαραω ος χαθηται επι του θρονου χαι εως πρωτοτοχου της θεραπαινης της παρα τον μυλον και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους 6 και εσται κραυγη μεγαλή κατα πασαν γην αιγυπτου ητις τοιαυτή ου γεγονέν και τοιαυτή ουκετι προστεθησεται 7 και εν πασι τοις υιοις ισραηλ ου γρυξει κυων τη γλωσση αυτου απο ανθρωπου εως κτηνους οπως ειδης οσα παραδοξασει κυριος ανα μεσον των αιγυπτιων και του ισραηλ 8 και καταβησονται παντες οι παιδες σου ουτοι προς με και προκυνησουσιν με λεγοντες εξελθε συ και πας ο λαος σου ου συ αφηγη και μετα ταυτα εξελευσομαι εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω μετα θυμου 9 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ουχ εισαχουσεται υμων φαραω ινα πληθυνων πληθυνω μου τα σημεια και τα τερατα εν γη αιγυπτω 10 μωυσης δε και ααρων εποιησαν παντα τα σημεία και τα τερατά ταυτά εν γη αίγυπτω εναντίον φαράω εσκληρυνέν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου

Chapter 12

1 είπεν δε χυρίος προς μωυσην και ααρών εν γη αιγύπτου λέγων 2 ο μην ουτος υμίν αρχη μηνών πρώτος έστιν υμίν εν τοις μησίν του ένιαυτου 3 λαλησον προς πασάν συναγωγην υίων ισραηλ λέγων τη δέχατη του μηνός τουτου λάβετωσαν έχαστος προβατον κατ΄ οίχους πατρίων έχαστος προβατον κατ΄ οίχιαν 4 εαν δε ολιγόστοι ωσίν οι εν τη οίχια ωστε μη ικανούς είναι εις προβατον συλλημψεται μεθ΄ έαυτου τον γείτονα τον πλησίον αυτού κατα αρίθμον ψύχων έχαστος το αρχούν αυτώ συναριθμησεται εις προβατον 5 προβατον τέλειον αρσέν ενίαυσίον έσται υμίν από των αρνών και των έριφων λημψέσθε 6 και έσται υμίν διατέτηρημενον έως της τεσσαρεσκαιδέχατης του μηνός τουτού και σφαξουσίν αυτό παν το πληθός συναγωγής υίων ισραηλ προς έσπεραν 7 και λημψόνται από του αιματός και θησουσίν έπι των δύο σταθμών και έπι την φλίαν εν τοις οίχοις εν οίς εαν φαγωσίν αυτά εν αυτοίς 8 και φαγονταί τα χρέα τη νυχτί ταυτή όπτα πυρί και αζύμα επι πικρίδων έδονται 9 ουχ έδεσθε απ΄ αυτών ωμον ούδε ηψημένον εν υδατί αλλ΄ η όπτα πυρί χεφαλην σύν τοις ποσίν και τοις ενδόσθιοις 10 ουχ απολείψετε απ΄ αυτού εως πρωί και όστουν ου συντρίψετε απ΄ αυτού τα δε

καταλειπομενα απ΄ αυτου εως πρωι εν πυρι κατακαυσετε 11 ουτως δε φαγεσθε αυτο αι οσφυες υμων περιεζωσμεναι και τα υποδηματα εν τοις ποσιν υμων και αι βακτηριαι εν ταις χερσιν υμων και εδεσθε αυτο μετα σπουδης πασχα εστιν χυριω 12 χαι διελευσομαι εν γη αιγυπτω εν τη νυχτι ταυτη και παταξω παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτω απο ανθρωπου εως χτηνους χαι εν πασι τοις θεοις των αιγυπτιων ποιησω την εχδιχησιν εγω χυριος 13 χαι εσται το αιμα υμιν εν σημείω επί των οιχίων εν αις υμείς έστε έχει χαι οψομαί το αίμα χαι σχέπασω υμας και ουκ εσται εν υμιν πληγη του εκτριβηναι οταν παιω εν γη αιγυπτω 14 και εσται η ημερα υμιν αυτη μνημοσυνον και εορτασετε αυτην εορτην κυριω εις πασας τας γενεας υμων νομιμον αιωνιον εορτασετε αυτην 15 επτα ημερας αζυμα εδεσθε απο δε της ημερας της πρωτης αφανιειτε ζυμην εχ των οιχιων υμων πας ος αν φαγη ζυμην εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εξ ισραηλ απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εβδομης 16 και η ημερα η πρωτη κληθησεται αγια και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυταις πλην οσα ποιηθησεται παση ψυχη τουτο μονον ποιηθησεται υμιν 17 και φυλαξεσθε την εντολην ταυτην εν γαρ τη ημερα ταυτη εξαξω την δυναμιν υμων εχ γης αιγυπτου και ποιησετε την ημεραν ταυτην εις γενεας υμων νομιμον αιωνιον 18 εναρχομενου τη τεσσαρεσχαιδεχατη ημέρα του μήνος του πρώτου αφ΄ εσπερας εδεσθε αζυμα εως ημερας μιας και εικαδος του μηνος εως εσπερας 19 επτα ημέρας ζυμή ουχ ευρεθήσεται εν ταις οιχιαίς υμών πας ος αν φαγή ζυμώτον εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εχ συναγωγης ισραηλ εν τε τοις γειωραις χαι αυτοχθοσιν της γης 20 παν ζυμωτον ουκ εδεσθε εν παντι δε κατοικητηριω υμων εδεσθε αζυμα 21 εχαλεσεν δε μωυσης πασαν γερουσιαν υιων ισραηλ χαι ειπεν προς αυτους απελθοντες λαβετε υμιν εαυτοις προβατον κατα συγγενειας υμων και θυσατε το πασχα 22 λημψεσθε δε δεσμην υσσωπου και βαψαντες απο του αιματος του παρα την θυραν καθιξετε της φλιας και επ' αμφοτερων των σταθμων απο του αιματος ο εστιν παρα την θυραν υμεις δε ουχ εξελευσεσθε εχαστος την θυραν του οικου αυτου εως πρωι 23 και παρελευσεται κυριος παταξαι τους αιγυπτιους και οψεται το αιμα επι της φλιας και επ΄ αμφοτερων των σταθμων και παρελευσεται κυριος την θυραν και ουκ αφησει τον ολεθρευοντα εισελθειν εις τας οικίας υμών πατάξαι 24 και φυλάξεσθε το ρημά τουτο νομίμον σεαυτώ και τοις υιοις σου εως αιωνος 25 εαν δε εισελθητε εις την γην ην αν δω χυριος υμιν καθοτι ελαλησεν φυλαξεσθε την λατρειαν ταυτην 26 και εσται εαν λεγωσιν προς υμας οι υιοι υμων τις η λατρεια αυτη 27 και ερειτε αυτοις θυσια το πασχα τουτο κυριω ως εσκεπασεν τους οικους των υιων ισραηλ εν αιγυπτω ηνικα επαταξεν τους αιγυπτιους τους δε οικους ημων ερρυσατο και κυψας ο λαος προσεκυνησεν 28 και απελθοντες εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων ουτως εποιησαν 29 εγενηθη δε μεσουσης της νυχτος χαι χυριος επαταξεν

παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοχου φαραω του χαθημενου επι του θρονου εως πρωτοτοχου της αιχμαλωτιδος της εν τω λαχχω και εως πρωτοτοχου παντος κτηνους 30 και αναστας φαραω νυκτος και παντες οι θεραποντες αυτου και παντες οι αιγυπτιοι και εγενηθη κραυγη μεγαλη εν παση γη αιγυπτω ου γαρ ην οικία εν η ουκ ην εν αυτή τεθνήκως 31 και εκαλέσεν φαράω μωυσην και ααρων νυχτος χαι ειπεν αυτοις αναστητε χαι εξελθατε εχ του λαου μου χαι υμεις χαι οι υιοι ισραηλ βαδιζετε και λατρευσατε κυριω τω θεω υμων καθα λεγετε 32 και τα προβατα και τους βοας υμων αναλαβοντες πορευεσθε ευλογησατε δε καμε 33 και κατεβιαζοντο οι αιγυπτιοι τον λαον σπουδη εκβαλειν αυτους εκ της γης ειπαν γαρ οτι παντες ημεις αποθνησχομεν 34 ανελαβεν δε ο λαος το σταις προ του ζυμωθηναι τα φυραματα αυτων ενδεδεμενα εν τοις ιματιοις αυτων επι των ωμων 35 οι δε υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν αυτοις μωυσης και ητησαν παρα των αιγυπτιων σχευή αργυρα και χρυσα και ιματισμον 36 και κυριος εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και εσκυλευσαν τους αιγυπτιους 37 απαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση εις σοκχωθα εις εξαχοσιας χιλιαδας πεζων οι ανδρες πλην της αποσχευης 38 και επιμικτος πολυς συνανεβη αυτοις και προβατα και βοες και κτηνη πολλα σφοδρα 39 και επεψαν το σταις ο εξηνεγκαν εξ αιγυπτου εγκουφιας αζυμους ου γαο εζυμωθη εξεβαλον γαρ αυτους οι αιγυπτιοι και ουκ ηδυνηθησαν επιμειναι ουδε επισιτισμον εποιησαν εαυτοις εις την οδον 40 η δε κατοικησις των υιων ισραηλ ην κατωκησαν εν γη αιγυπτω και εν γη χανααν ετη τετρακοσια τριακοντα 41 και εγενετο μετα τα τετραχοσια τριαχοντα ετη εξηλθεν πασα η δυναμις χυριου εχ γης αιγυπτου 42 νυκτος προφυλακή εστιν τω κυριω ωστε εξαγαγείν αυτους εκ γης αίγυπτου εκείνη η νυξ αυτη προφυλαχη χυριω ωστε πασι τοις υιοις ισραηλ ειναι εις γενεας αυτων 43 ειπεν δε χυριος προς μωυσην χαι ααρων λεγων ουτος ο νομος του πασχα πας αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτου 44 και παν οικετην τινος η αργυρωνητον περιτεμεις αυτον και τοτε φαγεται απ΄ αυτου 45 παροικος η μισθωτος ουκ εδεται απ΄ αυτου 46 εν οιχια μια βρωθησεται χαι ουχ εξοισετε εχ της οιχιας των χρεων εξω και οστουν ου συντριψετε απ' αυτου 47 πασα συναγωγη υιων ισραηλ ποιησει αυτο 48 εαν δε τις προσελθη προς υμας προσηλυτος ποιησαι το πασχα χυριω περιτεμεις αυτου παν αρσενιχον και τοτε προσελευσεται ποιησαι αυτο και εσται ωσπερ και ο αυτοχθων της γης πας απεριτμητος ουχ εδεται απ' αυτου 49 νομος εις εσται τω εγχωριω και τω προσελθοντι προσηλυτω εν υμιν 50 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ χαθα ενετειλατο χυριος τω μωυση και ααρων προς αυτους ουτως εποιησαν 51 και εγενετο εν τη ημερα εχεινη εξηγαγεν χυριος τους υιους ισραηλ εχ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων

Chapter 13

1 ειπεν δε χυριος προς μωυσην λεγων 2 αγιασον μοι παν πρωτοτοχον πρωτογενες διανοιγον πασαν μητραν εν τοις υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εστιν 3 ειπεν δε μωυσης προς τον λαον μνημονευετε την ημεραν ταυτην εν η εξηλθατε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν υμας χυριος εντευθεν και ου βρωθησεται ζυμη 4 εν γαρ τη σημερον υμεις εκπορευεσθε εν μηνι των νεων 5 και εσται ηνικα εαν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων και χετταιων και ευαιων και γεργεσαιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι και ποιησεις την λατρειαν ταυτην εν τω μηνι τουτω 6 εξ ημερας εδεσθε αζυμα τη δε ημερα τη εβδομη εορτη χυριου 7 αζυμα εδεσθε τας επτα ημερας ουχ οφθησεται σοι ζυμωτον ουδε εσται σοι ζυμη εν πασιν τοις οριοις σου 8 και αναγγελεις τω υιω σου εν τη ημερα εκεινη λεγων δια τουτο εποιησεν χυριος ο θεος μοι ως εξεπορευομην εξ αιγυπτου 9 χαι εσται σοι σημειον επι της χειρος σου και μνημοσυνον προ οφθαλμων σου οπως αν γενηται ο νομος κυριου εν τω στοματι σου εν γαρ χειρι πραταια εξηγαγεν σε πυριος ο θεος εξ αιγυπτου 10 και φυλαξεσθε τον νομον τουτον κατα καιρους ωρων αφ΄ ημερων εις ημερας 11 και εσται ως αν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δωσει σοι αυτην 12 και αφελεις παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα τω κυριω παν διανοιγον μητραν εκ των βουκολιων η εν τοις χτηνεσιν σου οσα εαν γενηται σοι τα αρσενιχα αγιασεις τω χυριω 13 παν διανοιγον μητραν ονου αλλαξεις προβατω εαν δε μη αλλαξης λυτρωση αυτο παν πρωτοτοχον ανθρωπου των υιων σου λυτρωση 14 εαν δε ερωτηση σε ο υιος σου μετα ταυτα λεύων τι τουτο και έρεις αυτώ ότι εν χειρί κραταία εξηγαύεν ημας χυριος εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 15 ηνιχα δε εσχληρυνεν φαραω εξαποστειλαι ημας απεχτεινέν παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοχών ανθρωπων εως πρωτοτοχων χτηνων δια τουτο εγω θυω τω χυριω παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα και παν πρωτοτοκον των υιων μου λυτρωσομαι 16 και εσται εις σημειον επι της χειρος σου και ασαλευτον προ οφθαλμων σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος εξ αιγυπτου 17 ως δε εξαπεστειλεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμ οτι εγγυς ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμέληση τω λαω ιδοντι πολέμον και αποστρεψη εις αιγυπτον 18 και εχυχλωσεν ο θεος τον λαον οδον την εις την ερημον εις την ερυθραν θαλασσαν πεμπτη δε γενεα ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εχ γης αιγυπτου 19 χαι ελαβεν μωυσης τα οστα ιωσηφ μεθ΄ εαυτου ορχω γαρ ωρχισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων επισχοπη επισχεψεται υμας χυριος χαι συνανοισετε μου τα οστα εντευθεν μεθ΄ υμων 20 εξαραντες δε οι υιοι ισραηλ εχ σοχχωθ εστρατοπεδευσαν εν οθομ παρα

την ερημον 21 ο δε θεος ηγειτο αυτων ημερας μεν εν στυλω νεφελης δειξαι αυτοις την οδον την δε νυχτα εν στυλω πυρος 22 ουχ εξελιπεν ο στυλος της νεφελης ημερας χαι ο στυλος του πυρος νυχτος εναντιον παντος του λαου

Chapter 14

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αποστρεψαντες στρατοπεδευσατωσαν απεναντι της επαυλεως ανα μεσον μαγδωλου και ανα μεσον της θαλασσης εξ εναντιας βεελσεπφων ενωπιον αυτων στρατοπεδευσεις επι της θαλασσης 3 και ερει φαραω τω λαω αυτου οι υιοι ισραηλ πλανωνται ουτοι εν τη γη συγκεκλεικεν γαρ αυτους η ερημος 4 εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαραω και καταδιωξεται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και γνωσονται παντές οι αιγυπτίοι οτι έγω είμι κυρίος και εποιησαν ουτως 5 και ανηγγελη τω βασιλει των αιγυπτιων οτι πεφευγεν ο λαος και μετεστραφη η καρδια φαραω και των θεραποντων αυτου επι τον λαον και ειπαν τι τουτο εποιησαμεν του εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ του μη δουλευειν ημιν 6 εζευξεν ουν φαραω τα αρματα αυτου και παντα τον λαον αυτου συναπηγαγεν μεθ΄ εαυτου 7 και λαβων εξακοσια αρματα εκλεκτα και πασαν την ιππον των αιγυπτιων και τριστατας επι παντων 8 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω βασιλεως αιγυπτου και των θεραποντων αυτου και κατεδιωξεν οπισω των υιων ισραηλ οι δε υιοι ισραηλ εξεπορευοντο εν χειρι υψηλη 9 και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω αυτων και ευροσαν αυτους παρεμβεβληκοτας παρα την θαλασσαν και πασα η ιππος και τα αρματα φαραω και οι ιππεις και η στρατια αυτου απεναντι της επαυλεως εξ εναντιας βεελσεπφων 10 και φαραω προσηγεν και αναβλεψαντες οι υιοι ισραηλ τοις οφθαλμοις ορωσιν και οι αιγυπτιοι εστρατοπεδευσαν οπισω αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ανεβοησαν δε οι υιοι ισραηλ προς κυριον 11 και ειπεν προς μωυσην παρα το μη υπαρχειν μνηματα εν γη αιγυπτω εξηγαγες ημας δανατωσαι εν τη ερημω τι τουτο εποιησας ημιν εξαγαγων εξ αιγυπτου 12 ου τουτο ην το ρημα ο ελαλησαμεν προς σε εν αιγυπτω λεγοντες παρες ημας οπως δουλευσωμεν τοις αιγυπτιοις χρεισσον γαρ ημας δουλευειν τοις αιγυπτιοις η αποθανειν εν τη ερημω ταυτη 13 ειπεν δε μωυσης προς τον λαον θαρσειτε στητε και ορατε την σωτηριαν την παρα του θεου ην ποιησει ημιν σημερον ον τροπον γαρ εωρακατε τους αιγυπτιους σημερον ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτους εις τον αιωνα χρονον 14 χυριος πολεμησει περι υμων και υμεις σιγησετε 15 ειπεν δε χυριος προς μωυσην τι βοας προς με λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αναζευξατωσαν 16 και συ επαρον τη ραβδω σου και εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και ρηξον αυτην και εισελθατωσαν οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον 17 και ιδου εγω σκληρυνω την καρδιαν φαραω και των αιγυπτιων παντων και εισε-

λευσονται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και εν τοις αρμασιν και εν τοις ιπποις αυτου 18 και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι χυριος ενδοξαζομενου μου εν φαραω χαι εν τοις αρμασιν και ιπποις αυτου 19 εξηρεν δε ο αγγελος του θεου ο προπορευομενος της παρεμβολης των υιων ισραηλ και επορευθη εκ των οπισθεν εξηρεν δε και ο στυλος της νεφελης απο προσωπου αυτων και εστη εκ των οπισω αυτων 20 και εισηλθεν ανα μεσον της παρεμβολης των αιγυπτιων και ανα μεσον της παρεμβολης ισραηλ και εστη και εγενετο σκοτος και γνοφος και διηλθεν η νυξ και ου συνεμιξαν αλληλοις ολην την νυχτα 21 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και υπηγαγεν χυριος την θαλασσαν εν ανεμω νοτω βιαιω ολην την νυχτα χαι εποιησεν την θαλασσαν ξηραν και εσχισθη το υδωρ 22 και εισηλθον οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον και το υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων 23 κατεδιωξαν δε οι αιγυπτιοι και εισηλθον οπισω αυτων πασα η ιππος φαραω και τα αρματα και οι αναβαται εις μεσον της θαλασσης 24 εγενηθη δε εν τη φυλαχη τη εωθινη και επεβλεψεν χυριος επι την παρεμβολην των αιγυπτιων εν στυλω πυρος και νεφελης και συνεταραξεν την παρεμβολην των αιγυπτιων 25 και συνεδησεν τους αξονας των αρματων αυτων και ηγαγεν αυτους μετα βιας και είπαν οι αιγυπτιοι φυγωμέν απο προσωπου ισραήλ ο γαρ κυρίος πολεμεί πέρι αυτων τους αιγυπτιους 26 είπεν δε χυρίος προς μωυσην έχτεινον την χείρα σου επι την θαλασσαν και αποκαταστητω το υδωρ και επικαλυψατω τους αιγυπτιους επι τε τα αρματα και τους αναβατας 27 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και απεκατεστη το υδωρ προς ημεραν επι χωρας οι δε αιγυπτιοι εφυγον υπο το υδωρ και εξετιναξεν κυριος τους αιγυπτιους μεσον της θαλασσης 28 και επαναστραφεν το υδωρ εκαλυψεν τα αρματα και τους αναβατας και πασαν την δυναμιν φαραω τους εισπεπορευμενους οπισω αυτων εις την θαλασσαν και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις 29 οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης το δε υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων 30 και ερρυσατο κυριος τον ισραηλ εν τη ημερα εκείνη εκ χείρος των αίγυπτιων και ειδεν ισραηλ τους αιγυπτιους τεθνηχοτας παρα το χειλος της θαλασσης 31 ειδεν δε ισραηλ την χειρα την μεγαλην α εποιησεν χυριος τοις αιγυπτιοις εφοβηθη δε ο λαος τον χυριον και επιστευσαν τω θεω και μωυση τω θεραποντι αυτου

Chapter 15

1 τοτε ησεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ την ωδην ταυτην τω θεω και ειπαν λεγοντες ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν 2 βοηθος και σκεπαστης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον 3 κυριος συντριβων πολεμους

χυριος ονομα αυτω 4 αρματα φαραω χαι την δυναμιν αυτου ερριψεν εις θαλασσαν επιλεκτους αναβατας τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα θαλασση 5 ποντω εχαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος 6 η δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ χυριε εθραυσεν εχθρους 7 χαι τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους απεστειλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως χαλαμην 8 χαι δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα υδατα επαγή τα χυματα εν μέσω της θαλασσής 9 είπεν ο έχθρος διώξας καταλημψομαι μεριω σχυλα εμπλησω ψυχην μου ανέλω τη μαχαιρη μου χυριέυσει η χειρ μου 10 απεστειλας το πνευμα σου εχαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβος εν υδατι σφοδρω 11 τις ομοιος σοι εν θεοις χυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα 12 εξετεινας την δεξιαν σου κατέπιεν αυτους γη 13 ωδηγησας τη δικαιοσύνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεχαλεσας τη ισχυι σου εις χαταλυμα αγιον σου 14 ηχουσαν εθνη χαι ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιιμ 15 τοτε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χανααν 16 επιπεσοι επ΄ αυτους φοβος και τρομος μεγεθει βραχιονος σου απολιθωθητωσαν εως αν παρελθη ο λαος σου χυριε εως αν παρελθη ο λαος σου ουτος ον εχτησω 17 εισαγαγων χαταφυτευσον αυτους εις ορος χληρονομιας σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι γειρες σου 18 χυριος βασιλευων τον αιωνα και επ΄ αιωνα και ετι 19 οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν επ' αυτους χυριος το υδωρ της θαλασσης οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης 20 λαβουσα δε μαριαμ η προφητις η αδελφη ααρων το τυμπανον εν τη χειρι αυτης και εξηλθοσαν πασαι αι γυναικες οπισω αυτης μετα τυμπανων και χορων 21 εξηρχεν δε αυτων μαριαμ λεγουσα ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν 22 εξηρεν δε μωυσης τους υιους ισραηλ απο θαλασσης ερυθρας και ηγαγεν αυτους εις την ερημον σουρ και επορευοντο τρεις ημερας εν τη ερημω και ουχ ηυρισκον υδωρ ωστε πιειν 23 ηλθον δε εις μερρα και ουκ ηδυναντο πιειν εκ μερρας πικρον γαρ ην δια τουτο επωνομασθη το ονομα του τοπου εκεινου πικρια 24 και διεγογγυζεν ο λαος επι μωυσην λεγοντες τι πιομεθα 25 εβοησεν δε μωυσης προς χυριον και εδείξεν αυτω χυριος ξυλον και ενεβαλεν αυτο εις το υδωρ και εγλυκανθη το υδωρ εκει εθετο αυτω δικαιωματα και κρισεις και εκει επειρασεν αυτον 26 και ειπεν εαν ακοή ακουσης της φωνης χυριου του θεου σου χαι τα αρεστα εναντιον αυτου ποιησης χαι ενωτιση ταις εντολαις αυτου και φυλαξης παντα τα δικαιωματα αυτου πασαν νοσον ην επηγαγον τοις αιγυπτιοις ουχ επαξω επι σε εγω γαρ ειμι χυριος ο ιωμενος σε 27 και ηλθοσαν εις αιλιμ και ησαν εκει δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων παρενεβαλον δε εκει παρα τα υδατα

Chapter 16

1 απηραν δε εξ αιλιμ και ηλθοσαν πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις την ερημον σιν ο εστιν ανα μεσον αιλιμ και ανα μεσον σινα τη δε πεντεκαιδεκατη ημερα τω μηνι τω δευτερω εξεληλυθοτων αυτων εκ γης αιγυπτου 2 διεγογγυζεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ επι μωυσην και ααρων 3 και ειπαν προς αυτους οι υιοι ισραηλ οφελον απεθανομεν πληγεντες υπο χυριου εν γη αιγυπτω οταν εχαθισαμεν επι των λεβητων των κρεων και ησθιομέν αρτους εις πλησμονήν οτι εξηγαγέτε ημας εις την ερημον ταυτην αποχτειναι πασαν την συναγωγην ταυτην εν λιμω 4 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ιδου εγω υω υμιν αρτους εχ του ουρανου χαι εξελευσεται ο λαος και συλλεξουσιν το της ημερας εις ημεραν οπως πειρασω αυτους ει πορευσονται τω νομω μου η ου 5 και εσται τη ημέρα τη έκτη και ετοιμασουσιν ο εαν εισενεγχωσιν και εσται διπλουν ο εαν συναγαγωσιν το καθ΄ ημεραν εις ημεραν 6 και ειπεν μωυσης και ααρων προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εσπερας γνωσεσθε οτι χυριος εξηγαγεν υμας εχ γης αιγυπτου 7 χαι πρωι οψεσθε την δοξαν χυριου εν τω εισαχουσαι τον γογγυσμον υμων επι τω θεω ημεις δε τι εσμεν οτι διαγογγυζετε καθ΄ ημων 8 και ειπεν μωυσης εν τω διδοναι κυριον υμιν εσπερας χρεα φαγειν και αρτους το πρωι εις πλησμονην δια το εισακουσαι χυριον τον γογγυσμον υμων ον υμεις διαγογγυζετε χαθ΄ ημων ημεις δε τι εσμεν ου γαρ καθ΄ ημων ο γογγυσμος υμων εστιν αλλ΄ η κατα του θεου 9 ειπεν δε μωυσης προς ααρων ειπον παση συναγωγη υιων ισραηλ προσελθατε εναντιον του θεου εισαχηχοεν γαρ υμών τον γογγυσμον 10 ηνικά δε ελάλει αάρων πάση συνάγωγη υιων ισραηλ και επεστραφησαν εις την ερημον και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 εισακηκοα τον γογγυσμον των υιων ισραηλ λαλησον προς αυτους λεγων το προς εσπεραν εδεσθε κρεα και το πρωι πλησθησεσθε αρτων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων 13 εγενετο δε εσπερα και ανεβη ορτυγομητρα και εκαλυψεν την παρεμβολην το πρωι εγενετο καταπαυομένης της δροσού κυκλώ της παρεμβολης 14 και ίδου επι προσώπον της ερημου λεπτον ωσει χοριον λευχον ωσει παγος επι της γης 15 ιδοντες δε αυτο οι υιοι ισραηλ ειπαν ετερος τω ετερω τι εστιν τουτο ου γαρ ηδεισαν τι ην είπεν δε μωυσης προς αυτους ουτος ο αρτος ον εδωχέν χυρίος υμίν φαγείν 16 τουτο το ρημα ο συνεταξεν χυριος συναγαγετε απ' αυτου εχαστος εις τους καθηκοντας γομορ κατα κεφαλην κατα αριθμον ψυχων υμων εκαστος συν τοις συσχηνιοις υμων συλλεξατε 17 εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ και συνελεξαν ο το πολυ και ο το ελαττον 18 και μετρησαντες τω γομορ ουκ επλεονασεν ο το πολυ και ο το ελαττον ουκ ηλαττονησεν εκαστος εις τους καθηκοντας παρ΄ εαυτω συνελεξαν 19 ειπεν δε μωυσης προς αυτους μηδεις καταλιπετω απ' αυτου εις το πρωι 20 και ουκ εισηκουσαν μωυση αλλα κατελιπον τινές απ' αυτου εις το

πρωι και εξεζεσεν σκωληκας και επωζεσεν και επικρανθη επ΄ αυτοις μωυσης 21 και συνελεξαν αυτο πρωι πρωι εκαστος το καθηκον αυτω ηνικα δε διεθερμαινεν ο ηλιος ετημετο 22 εγένετο δε τη ημέρα τη έμτη συνέλεξαν τα δεοντά διπλά δυο γομορ τω ενι εισηλθοσαν δε παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ανηγγειλαν μωυσει 23 ειπεν δε μωυσης προς αυτους τουτο το ρημα εστιν ο ελαλησεν χυριος σαββατα αναπαυσις αγια τω χυριω αυριον οσα εαν πεσσητε πεσσετε χαι οσα εαν εψητε εψετε και παν το πλεοναζον καταλιπετε αυτο εις αποθηκην εις το πρωι 24 και κατελιποσαν απ΄ αυτου εις το πρωι καθαπερ συνεταξεν αυτοις μωυσης και ουχ επωζεσεν ουδε σχωληξ εγενετο εν αυτω 25 ειπεν δε μωυσης φαγετε σημερον εστιν γαρ σαββατα σημερον τω χυριω ουχ ευρεθησεται εν τω πεδιω 26 εξ ημερας συλλεξετε τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα οτι ουχ εσται εν αυτη 27 εγενετο δε εν τη ημέρα τη εβδομη εξηλθοσαν τίνες εχ του λαού συλλέξαι χαι ουχ ευρού 28 είπευ δε χυριος προς μωυσην εως τινος ου βουλεσθε εισαχουειν τας εντολας μου χαι τον νομον μου 29 ιδετε ο γαρ χυριος εδωχεν υμιν την ημεραν ταυτην τα σαββατα δια τουτο αυτος εδωχεν υμιν τη ημερα τη έχτη αρτους δυο ημερων χαθησεσθε εκαστος εις τους οικους υμων μηδεις εκπορευεσθω εκ του τοπου αυτου τη ημερα τη εβδομη 30 και εσαββατισεν ο λαος τη ημερα τη εβδομη 31 και επωνομασαν οι υιοι ισραηλ το ονομα αυτου μαν ην δε ως σπερμα χοριου λευχον το δε γευμα αυτου ως εγχρις εν μελιτι 32 ειπεν δε μωυσης τουτο το ρημα ο συνεταξεν χυριος πλησατε το γομορ του μαν εις αποθηχην εις τας γενεας υμων ινα ιδωσιν τον αρτον ον εφαγετε υμεις εν τη ερημω ως εξηγαγεν υμας χυριος εχ γης αιγυπτου 33 και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σταμνον χρυσουν ενα και εμβαλε εις αυτον πληρες το γομορ του μαν και αποθησεις αυτο εναντιον του θεου εις διατηρησιν εις τας γενεας υμων 34 ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση και απεθετο ααρων εναντιον του μαρτυριου εις διατηρησιν 35 οι δε υιοι ισραηλ εφαγον το μαν ετη τεσσαραχοντα εως ηλθον εις γην οιχουμενην το μαν εφαγοσαν εως παρεγενοντο εις μερος της φοινικής 36 το δε γομορ το δεκατον των τρίων μετρών ην

Chapter 17

1 και απηφέν πασα συναγωγη υιων ισφαηλ έχ της εφημού σιν κατα παφεμβολας αυτών δια φηματός χυφιού και παφένεβαλοσαν εν φαφιδιν ουχ ην δε υδώς τω λαώ πιείν 2 και ελοιδοφείτο ο λαός πφος μωυσην λεγοντές δος ημιν υδώς ινα πιώμεν και είπεν αυτοίς μωυσης τι λοιδοφείσθε μοι και τι πειφάζετε χυφιού 3 εδιψησεν δε έχει ο λαός υδατί και εγογγυζέν έχει ο λαός πφος μωυσην λεγοντές ινα τι τουτό ανεβιβασας ημάς έξ αιγύπτου αποχτείναι ημάς και τα τέχνα ημών και τα χτηνή τω διψεί 4 εβοήσεν δε μωυσης πφος χυφιού λεγών τι ποίησω τω λάώ τουτώ ετι μίχου και καταλιθοβολησουσίν με 5 και είπεν χυφιός πφος μωυσην

προπορευου του λαου τουτου λαβε δε μετα σεαυτου απο των πρεσβυτερων του λαου και την ραβδον εν η επαταξας τον ποταμον λαβε εν τη χειρι σου και πορευση 6 οδε εγω εστηχα προ του σε έχει επι της πετρας εν χωρηβ και παταξεις την πετραν και εξελευσεται εξ αυτης υδωρ και πιεται ο λαος μου εποιησεν δε μωυσης ουτως εναντιον των υιων ισραηλ 7 και επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου πειρασμος και λοιδορησις δια την λοιδοριαν των υιων ισραηλ και δια το πειραζειν χυριον λεγοντας ει εστιν χυριος εν ημιν η ου 8 ηλθεν δε αμαληχ και επολεμει ισραηλ εν ραφιδιν 9 ειπεν δε μωυσης τω ιησου επιλεξον σεαυτω ανδρας δυνατους και εξελθων παραταξαι τω αμαληκ αυριον και ιδου εγω εστηκα επι της κορυφης του βουνου και η ραβδος του θεου εν τη χειρι μου 10 και εποιησεν ιησους καθαπερ ειπεν αυτω μωυσης και εξελθων παρεταξατο τω αμαληκ και μωυσης και ααρων και ωρ ανεβησαν επι την κορυφην του βουνου 11 και εγινετο οταν επηρεν μωυσης τας χειρας κατισχυεν ισραηλ οταν δε καθηκεν τας χειρας κατισχυεν αμαληκ 12 αι δε χειρες μωυση βαρειαι και λαβοντες λιθον υπεθηκαν υπ΄ αυτον και εκαθητο επ΄ αυτου και ααρων και ωρ εστηρίζον τας χειρας αυτου εντευθεν εις και εντευθεν εις και εγενοντο αι χειρες μωυση εστηριγμεναι εως δυσμων ηλιου 13 και ετρεψατο ιησους τον αμαληχ και παντα τον λαον αυτου εν φονω μαχαιρας 14 ειπεν δε χυριος προς μωυσην χαταγραψον τουτο εις μνημοσυνον εν βιβλιω και δος εις τα ωτα ιησοι οτι αλοιφη εξαλειψω το μνημοσυνον αμαληχ εχ της υπο τον ουρανον 15 και ωκοδομησεν μωυσης θυσιαστηριον κυριω και επωνομασεν το ονομα αυτου χυριος μου χαταφυγή 16 οτι εν χειρι χρυφαία πολεμει χυριος επι αμάληχ απο γενεων εις γενεας

Chapter 18

1 ηχουσεν δε ιοδος ο ιεςευς μαδιαμ ο γαμβςος μωυση παντα οσα εποιησεν χυςιος ισςαηλ τω εαυτου λαω εξηγαγεν γας χυςιος τον ισςαηλ εξ αιγυπτου 2 ελαβεν δε ιοδος ο γαμβςος μωυση σεπφωςαν την γυναιχα μωυση μετα την αφεσιν αυτης 3 χαι τους δυο υιους αυτου ονομα τω ενι αυτων γηςσαμ λεγων παςοιχος ημην εν γη αλλοτςια 4 χαι το ονομα του δευτεςου ελιεζες λεγων ο γας θεος του πατςος μου βοηθος μου και εξειλατο με εχ χειςος φαςαω 5 χαι εξηλθεν ιοδος ο γαμβςος μωυση και οι υιοι και η γυνη προς μωυσην εις την εςημον ου παςενεβαλεν επ΄ οςους του θεου 6 ανηγγελη δε μωυσει λεγοντες ιδου ο γαμβςος σου ιοδος παςαγινεται προς σε και η γυνη και οι δυο υιοι σου μετ΄ αυτου 7 εξηλθεν δε μωυσης εις συναντησιν τω γαμβςω αυτου και προσεχυνησεν αυτω και εφιλησεν αυτον και ησπασαντο αλληλους και εισηγαγεν αυτον εις την σχηνην 8 και διηγησατο μωυσης τω γαμβςω παντα οσα εποιησεν χυςιος τω φαςαω και τοις αιγυπτιοις ενεχεν του ισραηλ και παντα τον μοχθον τον γενομενον αυτοις εν τη οδω και οτι

εξειλατο αυτους χυριος εχ χειρος φαραω χαι εχ χειρος των αιγυπτιων 9 εξεστη δε ιοθορ επι πασι τοις αγαθοις οις εποιησεν αυτοις χυριος οτι εξειλατο αυτους εχ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος φαραω 10 και ειπεν ιοθορ ευλογητος κυριος οτι εξειλατο τον λαον αυτου εχ χειρος αιγυπτιών και εχ χειρος φαραώ 11 νυν εγνών οτι μεγας χυριος παρα παντας τους θεους ενέχεν τουτου οτι επέθεντο αυτοις 12 και ελαβεν ιοθορ ο γαμβρος μωυση ολοκαυτωματα και θυσιας τω θεω παρεγενετο δε ααρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ συμφαγειν αρτον μετα του γαμβρου μωυση εναντιον του θεου 13 και εγενετο μετα την επαυριον συνεκαθισεν μωυσης κρινειν τον λαον παρειστηκει δε πας ο λαος μωυσει απο πρωιθεν εως εσπερας 14 χαι ιδων ιοθορ παντα οσα εποιει τω λαω λεγει τι τουτο ο συ ποιεις τω λαω δια τι συ καθησαι μονος πας δε ο λαος παρεστηκέν σοι απο πρωίθεν έως δείλης 15 και λεγει μωυσης τω γαμβρω οτι παραγινεται προς με ο λαος εχζητησαι χρισιν παρα του θεου 16 οταν γαρ γενηται αυτοις αντιλογια και ελθωσι προς με διακρινω εκαστον και συμβιβαζω αυτους τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου 17 είπεν δε ο γαμβρος μωυση προς αυτον ουχ ορθως συ ποίεις το ρημα τουτο 18 φθορα καταφθαρηση ανυπομονητω και συ και πας ο λαος ουτος ος εστιν μετα σου βαρυ σοι το ρημα τουτο ου δυνηση ποιειν μονος 19 νυν ουν αχουσον μου και συμβουλευσω σοι και εσται ο θεος μετα σου γινου συ τω λαω τα προς τον θεον και ανοισεις τους λογους αυτων προς τον θεον 20 και διαμαρτυρη αυτοις τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου και σημανεις αυτοις τας οδους εν αις πορευσονται εν αυταις και τα εργα α ποιησουσιν 21 και συ σεαυτω σκεψαι απο παντος του λαου ανδρας δυνατους θεοσεβεις ανδρας δικαιους μισουντας υπερηφανιαν και καταστησεις αυτους επ΄ αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηχονταρχους και δεκαδαρχους 22 και κρινουσιν τον λαον πασαν ωραν το δε ρημα το υπερογχον ανοισουσιν επι σε τα δε βραχεα των χριματων χρινουσιν αυτοι και κουφιουσιν απο σου και συναντιλημψονται σοι 23 εαν το ρημα τουτο ποιησης κατισχυσει σε ο θεος και δυνηση παραστηναι και πας ο λαος ουτος εις τον εαυτου τοπον μετ' ειρηνης ηξει 24 ηχουσεν δε μωυσης της φωνης του γαμβρου και εποιησεν οσα αυτω ειπεν 25 και επελεξεν μωυσης ανδρας δυνατους απο παντος ισραηλ και εποιησεν αυτους επ' αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντημονταρχους και δεκαδαρχους 26 και εκρινόσαν τον λαον πασάν ωραν παν δε ρημα υπερογχον ανεφεροσαν επι μωυσην παν δε ρημα ελαφρον εχρινοσαν αυτοι 27 εξαπεστειλεν δε μωυσης τον εαυτου γαμβρον και απηλθεν εις την γην αυτου

Chapter 19

1 του δε μηνος του τριτου της εξοδου των υιων ισραηλ εχ γης αιγυπτου τη ημερα ταυτη ηλθοσαν εις την ερημον του σινα 2 και εξηραν εκ ραφιδιν και ηλθοσαν εις την ερημον του σινα και παρενεβαλεν εκει ισραηλ κατεναντι του ορους 3 και μωυσης ανεβη εις το ορος του θεου και εκαλεσεν αυτον ο θεος εκ του ορους λεγων ταδε ερεις τω οιχω ιαχωβ χαι αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ 4 αυτοι εωραχατε οσα πεποιηχα τοις αιγυπτιοις χαι ανελαβον υμας ωσει επι πτερυγων αετων χαι προσηγαγομην υμας προς εμαυτον 5 και νυν εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμή γαρ εστιν πασα ή γη 6 υμεις δε εσεσθε μοι βασιλείον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ 7 ηλθεν δε μωυσης και εχαλεσεν τους πρεσβυτερους του λαου χαι παρεθηχεν αυτοις παντας τους λογους τουτους ους συνεταξεν αυτω ο θεος 8 απεχριθη δε πας ο λαος ομοθυμαδον και ειπαν παντα οσα ειπεν ο θεος ποιησομεν και ακουσομεθα ανηνεγκεν δε μωυσης τους λογους του λαου προς τον θεον 9 ειπεν δε χυριος προς μωυσην ιδου εγω παραγινομαι προς σε εν στυλω νεφελης ινα αχουση ο λαος λαλουντος μου προς σε και σοι πιστευσωσιν εις τον αιωνα ανηγγειλεν δε μωυσης τα ρηματα του λαου προς χυριον 10 ειπεν δε χυριος προς μωυσην χαταβας διαμαρτυραι τω λαω χαι αγνισον αυτους σημερον και αυριον και πλυνατωσαν τα ιματια 11 και εστωσαν ετοιμοι εις την ημεραν την τριτην τη γαρ ημερα τη τριτη καταβησεται κυριος επι το ορος το σινα εναντιον παντος του λαου 12 και αφοριεις τον λαον κυκλω λεγων προσεχετε εαυτοις του αναβηναι εις το ορος και διγειν τι αυτου πας ο αψαμένος του όρους θανατώ τελευτήσει 13 ουχ αψέται αυτού χειρ εν γαρ λίθοις λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται εαν τε κτηνος εαν τε ανθρωπος ου ζησεται οταν αι φωναι και αι σαλπιγγες και η νεφελη απελθη απο του ορους εχεινοι αναβησονται επι το ορος 14 χατεβη δε μωυσης εχ του ορους προς τον λαον και ηγιασεν αυτους και επλυναν τα ιματια 15 και ειπεν τω λαω γινεσθε ετοιμοι τρεις ημερας μη προσελθητε γυναικι 16 εγενετο δε τη ημερα τη τριτη γενηθεντος προς ορθρον και εγινοντο φωναι και αστραπαι και νεφελη γνοφωδης επ΄ ορους σινα φωνη της σαλπιγγος ηχει μεγα και επτοηθη πας ο λαος ο εν τη παρεμβολη 17 και εξηγαγεν μωυσης τον λαον εις συναντησιν του θεου εκ της παρεμβολης και παρεστησαν υπο το ορος 18 το δε ορος το σινα εκαπνίζετο ολον δια το καταβεβηκεναι επ΄ αυτο τον θεον εν πυρι και ανεβαινεν ο καπνος ως χαπνος χαμινου και εξεστή πας ο λαος σφοδρα 19 εγινοντο δε αι φωναι της σαλπιγγος προβαινουσαι ισχυροτεραι σφοδρα μωυσης ελαλει ο δε θεος απεχρινατο αυτω φωνη 20 κατεβη δε κυριος επι το ορος το σινα επι την κορυφην του ορους και εκαλεσεν κυριος μωυσην επι την κορυφην του ορους και ανεβη μωυσης 21 και

ειπεν ο θεος προς μωυσην λεγων καταβας διαμαρτυραι τω λαω μηποτε εγγισωσιν προς τον θεον κατανοησαι και πεσωσιν εξ αυτων πληθος 22 και οι ιερεις οι εγγιζοντες κυριω τω θεω αγιασθητωσαν μηποτε απαλλαξη απ΄ αυτων κυριος 23 και ειπεν μωυσης προς τον θεον ου δυνησεται ο λαος προσαναβηναι προς το ορος το σινα συ γαρ διαμεμαρτυρησαι ημιν λεγων αφορισαι το ορος και αγιασαι αυτο 24 ειπεν δε αυτω κυριος βαδιζε καταβηθι και αναβηθι συ και ααρων μετα σου οι δε ιερεις και ο λαος μη βιαζεσθωσαν αναβηναι προς τον θεον μηποτε απολεση απ΄ αυτων κυριος 25 κατεβη δε μωυσης προς τον λαον και ειπεν αυτοις

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυρίος παντας τους λογους τουτους λεγων 2 εγω είμι κυρίος ο θεος σου οστις εξηγαγον σε εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 3 ουχ εσονται σοι θεοι ετεροι πλην εμου 4 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης 5 ου προσχυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις εγω γαρ ειμι χυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεχνα εως τριτης χαι τεταρτης γενεας τοις μισουσιν με 6 και ποιων ελέος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου 7 ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω 8 μνησθητι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην 9 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου 10 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν χτηνος σου χαι ο προσηλυτος ο παροιχών εν σοι 11 εν γαρ εξ ημεραις εποιησεν χυριος τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη δια τουτο ευλογησεν κυριος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην 12 τιμα τον πατερα σου και την μητερα ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης της αγαθης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 13 ου μοιχευσεις 14 ου κλεψεις 15 ου φονευσεις 16 ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη 17 ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοος αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνους αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν 18 και πας ο λαος εωρα την φωνην και τας λαμπαδας και την φωνην της σαλπιγγος και το ορος το καπνιζον φοβηθεντες δε πας ο λαος εστησαν μαχροθεν 19 και ειπαν προς μωυσην λαλησον συ ημιν και μη λαλειτω προς ημας ο θεος μηποτε αποθανωμεν 20 και λεγει αυτοις μωυσης θαρσειτε ενεκεν γαρ του

πειρασαι υμας παρεγενηθη ο θεος προς υμας οπως αν γενηται ο φοβος αυτου εν υμιν ινα μη αμαρτανητε 21 ειστηκει δε ο λαος μακροθεν μωυσης δε εισηλθεν εις τον γνοφον ου ην ο θεος 22 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ υμεις εωρακατε οτι εκ του ουρανου λελαληκα προς υμας 23 ου ποιησετε εαυτοις θεους αργυρους και θεους χρυσους ου ποιησετε υμιν αυτοις 24 θυσιαστηριον εκ γης ποιησετε μοι και θυσετε επ΄ αυτου τα ολοκαυτωματα και τα σωτηρια υμων τα προβατα και τους μοσχους υμων εν παντι τοπω ου εαν επονομασω το ονομα μου εκει και ηξω προς σε και ευλογησω σε 25 εαν δε θυσιαστηριον εκ λιθων ποιης μοι ουκ οικοδομησεις αυτους τιητους το γαρ εγκειριδιον σου επιβεβληκας επ΄ αυτους και μεμιανται 26 ουκ αναβηση εν αναβαθμισιν επι το θυσιαστηριον μου οπως αν μη αποκαλυψης την ασχημοσυνην σου επ΄ αυτου

Chapter 21

1 και ταυτα τα δικαιωματα α παραθησεις ενωπιον αυτων 2 εαν κτηση παιδα εβραιον εξ ετη δουλευσει σοι τω δε εβδομω ετει απελευσεται ελευθερος δωρεαν 3 εαν αυτος μονος εισελθη και μονος εξελευσεται εαν δε γυνη συνεισελθη μετ΄ αυτου εξελευσεται και η γυνη μετ΄ αυτου 4 εαν δε ο κυριος δω αυτω γυναικα και τεκη αυτω υιους η θυγατερας η γυνη και τα παιδια εσται τω κυριω αυτου αυτος δε μονος εξελευσεται 5 εαν δε αποχριθεις ειπη ο παις ηγαπηχα τον χυριον μου χαι την γυναικα και τα παιδια ουκ αποτρεχω ελευθερος 6 προσαξει αυτον ο κυριος αυτου προς το χριτηριον του θεου και τοτε προσαξει αυτον επι την θυραν επι τον σταθμον και τρυπησει αυτου ο κυριος το ους τω οπητιω και δουλευσει αυτω εις τον αιωνα 7 εαν δε τις αποδωται την εαυτου θυγατερα οικετιν ουκ απελευσεται ωσπερ αποτρεχουσιν αι δουλαι 8 εαν μη ευαρεστηση τω χυριω αυτης ην αυτω καθωμολογησατο απολυτρωσει αυτην εθνει δε αλλοτριω ου κυριος εστιν πωλειν αυτην οτι ηθετησεν εν αυτη 9 εαν δε τω υιω καθομολογησηται αυτην κατα το διχαιωμα των θυγατερων ποιησει αυτη 10 εαν δε αλλην λαβη εαυτω τα δεοντα χαι τον ιματισμον και την ομιλιαν αυτης ουκ αποστερησει 11 εαν δε τα τρια ταυτα μη ποιηση αυτη εξελευσεται δωρεαν ανευ αργυριου 12 εαν δε παταξη τις τινα και αποθανη θανατω θανατουσθω 13 ο δε ουχ εχων αλλα ο θεος παρεδωχεν εις τας χειρας αυτου δωσω σοι τοπον ου φευξεται εχει ο φονευσας 14 εαν δε τις επιθηται τω πλησιον αποκτειναι αυτον δολω και καταφυγη απο του θυσιαστηριου μου λημψη αυτον θανατωσαι 15 ος τυπτει πατερα αυτου η μητερα αυτου θανατω θανατουσθω 16 ο χαχολογων πατερα αυτου η μητερα αυτου τελευτησει θανατω 17 ος εαν κλεψη τις τινα των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται και ευρεθη εν αυτω θανατω τελευτατω 18 εαν δε λοιδορωνται δυο ανδρες και

παταξη τις τον πλησιον λιθω η πυγμη και μη αποθανη κατακλιθη δε επι την κοιτην 19 εαν εξαναστας ο ανθρωπος περιπατηση εξω επι ραβδου αθωος εσται ο παταξας πλην της αργιας αυτου αποτεισει και τα ιατρεια 20 εαν δε τις παταξη τον παιδα αυτου η την παιδισχην αυτου εν ραβδω και αποθανη υπο τας χειρας αυτου δικη εκδικηθητω 21 εαν δε διαβιωση ημεραν μιαν η δυο ουκ εκδικηθησεται το γαρ αργυριον αυτου εστιν 22 εαν δε μαχωνται δυο ανδρες και παταξωσιν γυναικα εν γαστρι εχουσαν και εξελθη το παιδιον αυτης μη εξεικονισμενον επιζημιον ζημιωθησεται καθοτι αν επιβαλη ο ανηρ της γυναικος δωσει μετα αξιωματος 23 εαν δε εξεικονισμένον ην δωσεί ψυχην αντί ψυχης 24 οφθαλμον αντί οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος 25 κατακαυμα αντι κατακαυματος τραυμα αντι τραυματος μωλωπα αντι μωλωπος 26 εαν δε τις παταξη τον οφθαλμον του οικετου αυτου η τον οφθαλμον της θεραπαινης αυτου και εκτυφλωση ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οφθαλμου αυτων 27 εαν δε τον οδοντα του οικετου η τον οδοντα της θεραπαινης αυτου εκκοψη ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οδοντος αυτων 28 εαν δε κερατιση ταυρος ανδρα η γυναικα και αποθανη λιθοις λιθοβοληθησεται ο ταυρος και ου βρωθησεται τα κρεα αυτου ο δε κυριος του ταυρου αθωος εσται 29 εαν δε ο ταυρος κερατιστης η προ της εχθες και προ της τριτης και διαμαρτυρωνται τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον ανελη δε ανδρα η γυναιχα ο ταυρος λιθοβοληθησεται και ο κυριος αυτου προσαποθανειται 30 εαν δε λυτρα επιβληθη αυτω δωσει λυτρα της ψυχης αυτου οσα εαν επιβαλωσιν αυτω 31 εαν δε υιον η θυγατερα χερατιση χατα το δικαιωμα τουτο ποιησουσιν αυτω 32 εαν δε παιδα κερατιση ο ταυρος η παιδισκην αργυριου τριαχοντα διδραχμα δωσει τω χυριω αυτων και ο ταυρος λιθοβοληθησεται 33 εαν δε τις ανοιξη λαμμον η λατομήση λαμμον και μη καλυψη αυτον και εμπεση εκει μοσχος η ονος 34 ο κυριος του λακκου αποτεισει αργυριον δωσει τω χυριω αυτων το δε τετελευτηχος αυτω εσται 35 εαν δε χερατιση τινος ταυρος τον ταυρον του πλησιον και τελευτηση αποδωσονται τον ταυρον τον ζωντα και διελουνται το αργυριον αυτου και τον ταυρον τον τεθνηκοτα διελουνται 36 εαν δε γνωριζηται ο ταυρος οτι κερατιστης εστιν προ της εχθες και προ της τριτης ημέρας και διαμεμαρτυρημένοι ωσιν τω κυρίω αυτού και μη αφανίση αυτού αποτεισει ταυρον αντι ταυρου ο δε τετελευτήχως αυτω εσται 37 εαν δε τις κλεψή μοσχον η προβατον και σφαξη αυτο η αποδωται πεντε μοσχους αποτεισει αντι του μοσχου και τεσσαρα προβατα αντι του προβατου

Chapter 22

1 εαν δε εν τω διορυγματι ευρεθη ο κλεπτης και πληγεις αποθανη ουκ εστιν αυτω φονος 2 εαν δε ανατειλη ο ηλιος επ΄ αυτω ενοχος εστιν ανταποθανειται εαν δε μη

υπαρχη αυτω πραθητω αντι του κλεμματος 3 εαν δε καταλημφθη και ευρεθη εν τη χειρι αυτου το κλεμμα απο τε ονου εως προβατου ζωντα διπλα αυτα αποτεισει 4 εαν δε καταβοσκηση τις αγρον η αμπελωνα και αφη το κτηνος αυτου καταβοσχησαι αγρον ετερον αποτεισει εχ του αγρου αυτου κατα το γενημα αυτου εαν δε παντα τον αγρον καταβοσκηση τα βελτιστα του αγρου αυτου και τα βελτιστα του αμπελωνος αυτου αποτεισει 5 εαν δε εξελθον πυρ ευρη ακανθας και προσεμπρηση αλωνα η σταχυς η πεδιον αποτεισει ο το πυρ εχχαυσας 6 εαν δε τις δω τω πλησιον αργυριον η σκευη φυλαξαι και κλαπη εκ της οικιας του ανθρωπου εαν ευρεθη ο κλεψας αποτεισει διπλουν 7 εαν δε μη ευρεθη ο κλεψας προσελευσεται ο αυρίος της οιαίας ενωπίον του θέου ααι ομείται η μην μη αυτός πεπονηρέυσθαι εφ΄ ολης της παρακαταθηκης του πλησιον 8 κατα παν ρητον αδικημα περι τε μοσχου και υποζυγιου και προβατου και ιματιου και πασης απωλειας της εγκαλουμενης ο τι ουν αν η ενωπιον του θεου ελευσεται η κρισις αμφοτερων και ο αλους δια του θεου αποτεισει διπλουν τω πλησιον 9 εαν δε τις δω τω πλησιον υποζυγιον η μοσχον η προβατον η παν κτηνος φυλαξαι και συντριβη η τελευτηση η αιχμαλωτον γενηται και μηδεις γνω 10 ορκος εσται του θεου ανα μεσον αμφοτερών η μην μη αυτον πεπονηρευσθαι καθ΄ όλης της παρακαταθηκης του πλησιον και ουτως προσδεξεται ο κυριος αυτου και ουκ αποτεισει 11 εαν δε κλαπη παρ΄ αυτου αποτεισει τω κυριω 12 εαν δε θηριαλωτον γενηται αξει αυτον επι την θηραν και ουκ αποτεισει 13 εαν δε αιτηση τις παρα του πλησιον και συντριβη η αποθανη η αιχμαλωτον γενηται ο δε χυριος μη η μετ' αυτου αποτεισει 14 εαν δε ο χυριος η μετ΄ αυτου ουχ αποτεισει εαν δε μισθωτος η εσται αυτω αντι του μισθου αυτου 15 εαν δε απατηση τις παρθενον αμνηστευτον και κοιμηθη μετ΄ αυτης φερνη φερνιει αυτην αυτω γυναικα 16 εαν δε ανανευων ανανευση και μη βουληται ο πατηρ αυτης δουναι αυτην αυτω γυναικα αργυριον αποτεισει τω πατρι καθ΄ οσον εστιν η φερνη των παρθενων 17 φαρμακους ου περιποιησετε 18 παν ποιμωμένον μετα πτηνούς θανατώ αποπτένειτε αυτούς 19 ο θυσιαζών θεοις θανατω ολεθρευθησεται πλην χυριω μονω 20 και προσηλυτον ου κακωσετε ουδε μη θλιψητε αυτον ητε γαρ προσηλυτοι εν γη αιγυπτω 21 πασαν χηραν και ορφανον ου κακωσετε 22 εαν δε κακια κακωσητε αυτους και κεκραξαντες καταβοησωσι προς με ακοη εισακουσομαι της φωνης αυτων 23 και οργισθησομαι θυμω και αποκτενω υμας μαχαιρα και εσονται αι γυναικες υμων χηραι και τα παιδια υμων ορφανα 24 εαν δε αργυριον εχδανεισης τω αδελφω τω πενιχρω παρα σοι ουχ εση αυτον κατεπειγων ουκ επιθησεις αυτω τοχον 25 εαν δε ενεχυρασμα ενεχυρασης το ιματιον του πλησιον προ δυσμων ηλιου αποδωσεις αυτω 26 εστιν γας τουτο πεςιβολαιον αυτου μονον τουτο το ιματιον ασχημοσυνης αυτου εν τινι χοιμηθησεται εαν ουν καταβοήση προς με εισακουσομαι αυτου ελεήμων γαρ ειμι 27 θεους ου κακολογησεις και αρχοντας του λαου σου ου κακως ερεις 28 απαρχας

αλωνος και ληνου σου ου καθυστερησεις τα πρωτοτοκα των υιων σου δωσεις εμοι 29 ουτως ποιησεις τον μοσχον σου και το προβατον σου και το υποζυγιον σου επτα ημερας εσται υπο την μητερα τη δε ογδοη ημερα αποδωσεις μοι αυτο 30 και ανδρες αγιοι εσεσθε μοι και κρεας θηριαλωτον ουκ εδεσθε τω κυνι απορριψατε αυτο

Chapter 23

1 ου παραδεξη αχοην ματαιαν ου συγχαταθηση μετα του αδιχου γενεσθαι μαρτυς αδικός 2 ουχ έση μετα πλειονών επι κακία ου προστέθηση μετα πληθούς εκκλίναι μετα πλειονων ωστε εχχλιναι χρισιν 3 χαι πενητα ουχ ελεησεις εν χρισει 4 εαν δε συναντησης τω βοι του εχθρου σου η τω υποζυγιω αυτου πλανωμενοις αποστρεψας αποδωσεις αυτω 5 εαν δε ιδης το υποζυγιον του εχθρου σου πεπτωχος υπο τον γομον αυτου ου παρελευση αυτο αλλα συνεγερεις αυτο μετ' αυτου 6 ου διαστρεψεις χριμα πενητος εν χρισει αυτου 7 απο παντος ρηματος αδιχου αποστηση αθωον και δικαιον ουκ αποκτενεις και ου δικαιωσεις τον ασεβη ενεκεν δωρων 8 και δωρα ου λημψη τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους βλεποντων και λυμαινεται ρηματα δικαια 9 και προσηλυτον ου θλιψετε υμεις γαρ οιδατε την ψυχην του προσηλυτου αυτοι γαρ προσηλυτοι ητε εν γη αιγυπτω 10 εξ ετη σπερεις την γην σου και συναξεις τα γενηματα αυτης 11 τω δε εβδομω αφεσιν ποιησεις και ανησεις αυτην και εδονται οι πτωχοι του εθνους σου τα δε υπολειπομένα εδεται τα αγρια θηρια ουτως ποιησεις τον αμπελωνα σου και τον ελαιωνα σου 12 εξ ημερας ποιησεις τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη αναπαυσις ινα αναπαυσηται ο βους σου και το υποζυγιον σου και ινα αναψυξη ο υιος της παιδισκης σου και ο προσηλυτος 13 παντα οσα ειρηκα προς υμας φυλαξασθε και ονομα θεων ετερων ουκ αναμνησθησεσθε ουδε μη αχουσθη εχ του στοματος υμων 14 τρεις χαιρους του ενιαυτου εορτασατε μοι 15 την εορτην των αζυμων φυλαξασθε ποιειν επτα ημερας εδεσθε αζυμα χαθαπερ ενετειλαμην σοι χατα τον χαιρον του μηνος των νεων εν γαρ αυτω εξηλθες εξ αιγυπτου ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος 16 και εορτην θερισμου πρωτογενηματων ποιησεις των εργων σου ων εαν σπειρης εν τω αγρω σου και εορτην συντελειας επ΄ εξοδου του ενιαυτου εν τη συναγωγη των εργων σου των εχ του αγρου σου 17 τρεις χαιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενιχον σου ενωπιον χυριου του θεου σου 18 οταν γαρ εχβαλω εθνη απο προσωπου σου και εμπλατυνω τα ορια σου ου θυσεις επι ζυμη αιμα θυσιασματος μου ουδε μη χοιμηθη στεαρ της εορτης μου εως πρωι 19 τας απαρχας των πρωτογενηματων της γης σου εισοισεις εις τον οιχον χυριου του θεου σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου 20 και ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ινα φυλαξη σε εν τη οδω οπως εισαγαγη σε εις την γην ην ητοιμασα σοι

21 προσεχε σεαυτω και εισακουε αυτου και μη απειθει αυτω ου γαρ μη υποστειληται σε το γαρ ονομα μου εστιν επ΄ αυτω 22 εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και ποιησης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ εαν αχοη αχουσητε της φωνης μου χαι ποιησης παντα οσα αν ειπω σοι εχθρευσω τοις εχθροις σου και αντικεισομαι τοις αντικειμενοις σοι 23 πορευσεται γαρ ο αγγελος μου ηγουμενος σου και εισαξει σε προς τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και χαναναιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εκτριψω αυτους 24 ου προσκυνησεις τοις θεοις αυτων ουδε μη λατρευσης αυτοις ου ποιησεις κατα τα εργα αυτων αλλα καθαιρεσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στηλας αυτων 25 και λατρευσεις κυριω τω θεω σου και ευλογησω τον αρτον σου και τον οινον σου και το υδωρ σου και αποστρεψω μαλακιαν αφ΄ υμων 26 ουκ εσται αγονος ουδε στειρα επι της γης σου τον αριθμον των ημερων σου αναπληρωσω 27 και τον φοβον αποστελω ηγουμενον σου και εκστησω παντα τα εθνη εις ους συ εισπορευη εις αυτους και δωσω παντας τους υπεναντιους σου φυγαδας 28 και αποστελω τας σφηκιας προτερας σου και εκβαλει τους αμορραιους και τους ευαιους και τους χαναναιους και τους χετταιους απο σου 29 ουκ εκβαλω αυτους εν ενιαυτω ενι ινα μη γενηται η γη ερημος και πολλα γενηται επι σε τα θηρια της γης 30 κατα μικρον μικρον εκβαλω αυτους απο σου εως αν αυξηθης και κληρονομησης την γην 31 και θησω τα ορια σου απο της ερυθρας θαλασσης εως της θαλασσης της φυλιστιιμ και απο της ερημου εως του μεγαλου ποταμου ευφρατου και παραδωσω εις τας χειρας υμων τους εγκαθημενους εν τη γη και εκβαλω αυτους απο σου 32 ου συγκαταθηση αυτοις και τοις θεοις αυτων διαθηκην 33 και ουκ εγκαθησονται εν τη γη σου ινα μη αμαρτειν σε ποιησωσιν προς με εαν γαρ δουλευσης τοις θεοις αυτων ουτοι εσονται σοι προσχομμα

Chapter 24

1 και μωυση είπεν αναβηθι προς κυρίον συ και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα των πρεσβυτερων ισραηλ και προσκυνησουσιν μακροθεν τω κυρίω 2 και εγγιει μωυσης μονος προς τον θεον αυτοί δε ουκ εγγιουσιν ο δε λαός ου συναναβησεται μετ΄ αυτών 3 είσηλθεν δε μωυσης και διηγησατό τω λάω παντά τα ρηματά του θεού και τα δικαίωματα απέκριθη δε πας ο λαός φωνη μια λεγοντές παντάς τους λογούς ους ελαλησέν κυρίος ποιησομέν και ακουσομέθα 4 και εγραψέν μωυσης πάντα τα ρηματά κυρίου ορθρίσας δε μωυσης το πρωί ωκοδομησέν θυσιαστηρίον υπό το όρος και δωδέκα λίθους είς τας δωδέκα φυλάς του ισραηλ 5 και εξαπέστειλεν τους νέανισκους των υίων ισραηλ και ανηνέγκαν

ολοχαυτωματα και εθυσαν θυσιαν σωτηριου τω θεω μοσχαρια 6 λαβων δε μωυσης το ημισυ του αιματος ενεχεεν εις χρατηρας το δε ημισυ του αιματος προσεχεεν προς το θυσιαστηριον 7 και λαβων το βιβλιον της διαθηκης ανεγνω εις τα ωτα του λαου και ειπαν παντα οσα ελαλησεν κυρίος ποιησομέν και ακουσομέθα 8 λαβων δε μωυσης το αιμα κατεσκεδασεν του λαου και ειπεν ιδου το αιμα της διαθηχης ης διεθετο χυριος προς υμας περι παντων των λογων τουτων 9 χαι ανεβη μωυσης και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα της γερουσιας ισραηλ 10 και είδον τον τοπον ου είστηκει έχει ο θέος του ισραηλ και τα υπο τους ποδας αυτου ωσει εργον πλινθου σαπφειρου και ωσπερ ειδος στερεωματος του ουρανου τη καθαριστητι 11 και των επιλεκτων του ισραηλ ου διεφωνησεν ουδε εις και ωφθησαν εν τω τοπω του θεου και εφαγον και επιον 12 και ειπεν χυριος προς μωυσην αναβηθι προς με εις το ορος χαι ισθι εχει χαι δωσω σοι τα πυξια τα λιθινα τον νομον και τας εντολας ας εγραψα νομοθετησαι αυτοις 13 και αναστας μωυσης και ιησους ο παρεστηκως αυτω ανεβησαν εις το ορος του θεου 14 και τοις πρεσβυτεροις ειπαν ησυχαζετε αυτου εως αναστρεψωμεν προς υμας και ιδου ααρων και ωρ μεθ΄ υμων εαν τινι συμβη κρισις προσπορευεσθωσαν αυτοις 15 και ανεβη μωυσης και ιησους εις το ορος και εκαλυψεν η νεφελη το ορος 16 και κατεβή η δοξα του θεου επι το ορος το σινα και εκαλυψεν αυτο η νεφελη εξ ημερας και εκαλεσεν κυριος τον μωυσην τη ημερα τη εβδομη εκ μεσου της νεφελης 17 το δε ειδος της δοξης χυριου ωσει πυρ φλεγον επι της χορυφης του ορους εναντιον των υιων ισραηλ 18 και εισηλθεν μωυσης εις το μεσον της νεφελης και ανεβη εις το ορος και ην εκει εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας

Chapter 25

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ειπον τοις υιοις ισραηλ και λαβετε μοι απαρχας παρα παντων οις αν δοξη τη καρδια και λημψεσθε τας απαρχας μου 3 και αυτη εστιν η απαρχη ην λημψεσθε παρ΄ αυτων χρυσιον και αργυριον και χαλκον 4 και υακινθον και πορφυραν και κοκκινον διπλουν και βυσσον κεκλωσιενην και τριχας αιγειας 5 και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα 7 και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη 8 και ποιησεις μοι αγιασμα και οφθησομαι εν υμιν 9 και ποιησεις μοι κατα παντα οσα εγω σοι δεικνυω εν τω ορει το παραδειγμα της σκηνης και το παραδειγμα παντων των σκευων αυτης ουτω ποιησεις 10 και ποιησεις κιβωτον μαρτυρίου εκ ξυλων ασηπτων δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος και πηχεος και ημισους το υψος 11 και καταχρυσωσεις αυτην χρυσιω καθαρω εξωθεν και εσωθεν χρυσωσεις αυτην και ποιησεις αυτη

χυματια στρέπτα χρυσα χυχλω 12 χαι ελασεις αυτη τεσσαρας δαχτυλιους χρυσους και επιθησεις επι τα τεσσαρα κλιτη δυο δακτυλιους επι το κλιτος το εν και δυο δαχτυλιους επι το χλιτος το δευτερον 13 ποιησεις δε αναφορεις ξυλα ασηπτα και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω 14 και εισαξεις τους αναφορεις εις τους δακτυλιους τους εν τοις χλιτεσι της χιβωτου αιρειν την χιβωτον εν αυτοις 15 εν τοις δαχτυλιοις της χιβωτου εσονται οι αναφορεις αχινητοι 16 χαι εμβαλεις εις την χιβωτον τα μαρτυρία α αν δω σοι 17 και ποιησείς ιλαστηρίον επίθεμα χρυσίου καθαρου δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος 18 και ποιησεις δυο χερουβιμ χρυσα τορευτα και επιθησεις αυτα εξ αμφοτερων των χλιτων του ιλαστηριου 19 ποιηθησονται χερουβ εις εχ του χλιτους τουτου και χερουβ εις εκ του κλιτους του δευτερου του ιλαστηριου και ποιησεις τους δυο χερουβιμ επι τα δυο κλιτη 20 εσονται οι χερουβιμ εκτεινοντες τας πτερυγας επανωθεν συσκιαζοντες ταις πτερυξιν αυτων επι του ιλαστηριου και τα προσωπα αυτων εις αλληλα εις το ιλαστηριον εσονται τα προσωπα των χερουβιμ 21 και επιθησεις το ιλαστηριον επι την κιβωτον ανωθεν και εις την κιβωτον εμβαλεις τα μαρτυρια α αν δω σοι 22 και γνωσθησομαι σοι εκειθεν και λαλησω σοι ανωθεν του ιλαστηριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ των οντων επι της χιβωτου του μαρτυρίου και κατά πάντα όσα αν εντείλωμαι σοι προς τους υίους ισραήλ 23 και ποιησεις τραπεζαν χρυσιου καθαρου δυο πηχεων το μηκος και πηχεος το ευρος και πηχέος και ημισούς το υψος 24 και ποιησείς αυτή στρέπτα κυματία χρυσα χυχλω 25 και ποιησεις αυτη στεφανην παλαιστου χυχλω και ποιησεις στρεπτον χυματιον τη στεφανη χυχλω 26 και ποιησεις τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις τους δακτυλιους επι τα τεσσαρα μερη των ποδων αυτης 27 υπο την στεφανην και εσονται οι δακτυλιοι εις θηκας τοις αναφορευσιν ωστε αιρειν εν αυτοις την τραπέζαν 28 και ποιησείς τους αναφορείς εκ ξύλων ασηπτών και καταχρυσωσεις αυτους χρυσιω καθαρω και αρθησεται εν αυτοις η τραπεζα 29 και ποιησεις τα τρυβλια αυτης και τας θυισκας και τα σπονδεια και τους κυαθους εν οις σπεισεις εν αυτοις χρυσιου καθαρου ποιησεις αυτα 30 και επιθησεις επι την τραπέζαν αρτους ενωπιους εναντιον μου δια παντος 31 και ποιησεις λυχνιαν εχ χρυσιου καθαρου τορευτην ποιησεις την λυχνιαν ο καυλος αυτης και οι καλαμισκοι και οι κρατηρές και οι σφαιρωτηρές και τα κρίνα έξ αυτης έσται 32 εξ δε καλαμισκοι εκπορευομενοι εκ πλαγιων τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους αυτης του ενος και τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους του δευτερου 33 και τρεις κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω σφαιρωτηρ και κρινον ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας 34 και εν τη λυχνια τεσσαρες κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι χαλαμισχω οι σφαιρωτηρές και τα κρίνα αυτης 35 ο σφαιρωτηρ υπο τους δυο καλαμισχους εξ αυτης και σφαιρωτηρ υπο τους τεσσαρας καλαμισχους εξ αυτης

ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας 36 οι σφαιρωτηρες και οι καλαμισκοι εξ αυτης εστωσαν ολη τορευτη εξ ενος χρυσιου καθαρου 37 και ποιησεις τους λυχνους αυτης επτα και επιθησεις τους λυχνους και φανουσιν εκ του ενος προσωπου 38 και τον επαρυστηρα αυτης και τα υποθεματα αυτης εκ χρυσιου καθαρου ποιησεις 39 παντα τα σκευη ταυτα ταλαντον χρυσιου καθαρου 40 ορα ποιησεις κατα τον τυπον τον δεδειγμενον σοι εν τω ορει

Chapter 26

1 και την σκηνην ποιησεις δεκα αυλαιας εκ βυσσου κεκλωσμένης και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμένου χερουβιμ εργασία υφαντου ποιήσεις αυτας 2 μηχος της αυλαιας της μιας οχτω χαι ειχοσι πηχεων χαι ευρος τεσσαρων πηχεων η αυλαια η μια εσται μετρον το αυτο εσται πασαις ταις αυλαιαις 3 πεντε δε αυλαιαι εσονται εξ αλληλων εχομεναι η ετερα εχ της ετερας χαι πεντε αυλαιαι εσονται συνεχομεναι ετερα τη ετερα 4 και ποιησεις αυταις αγκυλας υακινθινας επι του χειλους της αυλαιας της μιας εκ του ενος μερους εις την συμβολην και ουτως ποιησεις επι του χειλους της αυλαιας της εξωτερας προς τη συμβολη τη δευτερα 5 πεντηχοντα αγχυλας ποιησεις τη αυλαια τη μια χαι πεντηχοντα αγχυλας ποιησεις εχ του μερους της αυλαιας χατα την συμβολην της δευτερας αντιπροσωποι αντιπιπτουσαι αλληλαις εις εκαστην 6 και ποιησεις κρικους πεντηκοντα χρυσους και συναψεις τας αυλαιας ετεραν τη ετερα τοις κρικοις και εσται η σκηνη μια 7 και ποιησεις δερρεις τριχινας σκεπην επι της σκηνης ενδεκα δερρεις ποιησεις αυτας 8 το μήχος της δερρεως της μιας εσται τριαχοντα πήχεων και τεσσαρών πηχεων το ευρος της δερρεως της μιας μετρον το αυτο εσται ταις ενδεκα δερρεσι 9 και συναψεις τας πεντε δερρεις επι το αυτο και τας εξ δερρεις επι το αυτο και επιδιπλωσεις την δερριν την εκτην κατα προσωπον της σκηνης 10 και ποιησεις αγχυλας πεντηχοντα επι του χειλους της δερρεως της μιας της ανα μεσον κατα συμβολην και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις επι του χειλους της δερρεως της συναπτουσης της δευτερας 11 και ποιησεις κρικους χαλκους πεντηκοντα και συναψεις τους κρικους εκ των αγκυλων και συναψεις τας δερρεις και εσται εν 12 και υποθησεις το πλεοναζον εν ταις δερρεσιν της σκηνης το ημισυ της δερρεως το υπολελειμμενον υποκαλυψεις το πλεοναζον των δερρεων της σκηνης υποκαλυψεις οπισω της σκηνης 13 πηχυν εκ τουτου και πηχυν εκ τουτου εκ του υπερεχοντος των δερρεων εκ του μηκους των δερρεων της σκηνης εσται συγκαλυπτον επι τα πλαγια της σκηνης ενθεν και ενθεν ινα καλυπτη 14 και ποιησεις κατακαλυμμα τη σκηνη δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και επικαλυμματα δερματα υαχινθινα επανωθεν 15 και ποιησεις στυλους τη σκηνη εκ ξυλων ασηπτων 16 δεχα πηχεων ποιησεις τον στυλον τον ενα χαι πηχεος ενος χαι ημισους το

πλατος του στυλου του ενος 17 δυο αγκωνισκους τω στυλω τω ενι αντιπιπτοντας ετερον τω ετερω ουτως ποιησεις πασι τοις στυλοις της σχηνης 18 χαι ποιησεις στυλους τη σχηνη ειχοσι στυλους εχ του χλιτους του προς βορραν 19 χαι τεσσαραχοντα βασεις αργυρας ποιησεις τοις ειχοσι στυλοις δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου 20 και το κλιτος το δευτερον το προς νοτον εικοσι στυλους 21 και τεσσαραχοντα βασεις αυτων αργυρας δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου 22 και εκ των οπισω της σκηνης κατα το μερος το προς θαλασσαν ποιησεις εξ στυλους 23 και δυο στυλους ποιησεις επι των γωνιων της σκηνης εκ των οπισθιων 24 και εσται εξ ισου χατωθεν χατα το αυτο εσονται ισοι εχ των χεφαλιδων εις συμβλησιν μιαν ουτως ποιησεις αμφοτεραις ταις δυσιν γωνιαις εστωσαν 25 και εσονται οκτω στυλοι και αι βασεις αυτων αργυραι δεκα εξ δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι 26 και ποιησεις μοχλους εχ ξυλων ασηπτων πεντε τω ενι στυλω εχ του ενος μερους της σχηνης 27 χαι πεντε μοχλους τω στυλω τω κλιτει της σκηνης τω δευτερω και πεντε μοχλους τω στυλω τω οπισθιω τω κλιτει της σκηνης τω προς θαλασσαν 28 και ο μοχλος ο μεσος ανα μεσον των στυλων διιχνεισθω απο του ενος χλιτους εις το ετερον κλιτος 29 και τους στυλους καταχρυσωσεις χρυσιω και τους δακτυλιους ποιησεις χρυσους εις ους εισαξεις τους μοχλους και καταχρυσωσεις τους μοχλους χρυσιω 30 και αναστησεις την σκηνην κατα το ειδος το δεδειγμενον σοι εν τω ορει 31 και ποιησεις καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου νενησμενης εργον υφαντον ποιησεις αυτο χερουβιμ 32 και επιθησεις αυτο επι τεσσαρών στυλών ασηπτών κεχρυσωμένων χρυσιώ και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι 33 και θησεις το καταπετασμα επι τους στυλους και εισοισεις έκει εσωτέρον του καταπετασματός την κιβωτόν του μαρτυριου και διοριει το καταπετασμα υμιν ανα μεσον του αγιου και ανα μεσον του αχιου των αχιων 34 και κατακαλυψεις τω καταπετασματι την κιβωτον του μαρτυριού εν τω αγίω των αγίων 35 και θήσεις την τραπέζαν έξωθεν του καταπετασματος και την λυχνιαν απεναντι της τραπεζης επι μερους της σκηνης το προς νοτον και την τραπεζαν θησεις επι μερους της σκηνης το προς βορραν 36 και ποιησεις επισπαστρον εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον ποικιλτου 37 και ποιησεις τω καταπετασματι πεντε στυλους και χρυσωσεις αυτους χρυσιω και αι κεφαλίδες αυτων χρυσαι και χωνευσεις αυτοις πεντε βασεις χαλκας

Chapter 27

1 και ποιησεις θυσιαστηριον εκ ξυλων ασηπτων πεντε πηχεων το μηκος και πεντε πηχεων το ευρος τετραγωνον εσται το θυσιαστηριον και τριων πηχεων το υψος αυτου 2 και ποιησεις τα κερατα επι των τεσσαρων γωνιων εξ αυτου εσται τα χερατα και καλυψεις αυτα χαλκω 3 και ποιησεις στεφανην τω θυσιαστηριω και τον χαλυπτηρα αυτου χαι τας φιαλας αυτου χαι τας χρεαγρας αυτου χαι το πυρείον αυτού και παντά τα σκευή αυτού ποιήσεις χάλκα 4 και ποίήσεις αυτώ εσχαραν εργω δικτυωτω χαλκην και ποιησεις τη εσχαρα τεσσαρας δακτυλιους χαλχους επι τα τεσσαρα χλιτη 5 χαι υποθησεις αυτους υπο την εσχαραν του θυσιαστηριου κατωθεν εσται δε η εσχαρα εως του ημισους του θυσιαστηριου 6 και ποιησεις τω θυσιαστηριω φορεις εκ ξυλων ασηπτων και περιχαλκωσεις αυτους χαλχω 7 και εισαξεις τους φορεις εις τους δακτυλιους και εστωσαν οι φορεις κατα τα πλευρα του θυσιαστηριου εν τω αιρειν αυτο 8 χοιλον σανιδωτον ποιησεις αυτο κατα το παραδειχθεν σοι εν τω ορει ουτως ποιησεις αυτο 9 και ποιησεις αυλην τη σχηνη εις το χλιτος το προς λιβα ιστια της αυλης εχ βυσσου χεχλωσμενης μήχος έχατον πήχων τω ενι χλιτεί 10 χαι οι στυλοί αυτών είχοσι χαι αι βασείς αυτων ειχοσι χαλχαι χαι οι χριχοι αυτων χαι αι ψαλιδες αυτων αργυραι 11 ουτως τω χλιτει τω προς απηλιωτην ιστια εχατον πηχων μηχος χαι οι στυλοι αυτων ειχοσι και αι βασεις αυτων ειχοσι χαλκαι και οι κρικοι και αι ψαλιδες των στυλων και αι βασεις αυτων περιηργυρωμεναι αργυρω 12 το δε ευρος της αυλης το κατα θαλασσαν ιστια πεντηχοντα πηχων στυλοι αυτων δεχα χαι αι βασεις αυτων δεχα 13 και ευρος της αυλης το προς νοτον ιστια πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα 14 και πεντεκαιδεκα πηχεων το υψος των ιστιων τω χλιτει τω ενι στυλοι αυτων τρεις χαι αι βασεις αυτων τρεις 15 χαι το χλιτος το δευτερον δεχα πεντε πηχων των ιστιών το υψος στυλοι αυτών τρεις και αι βασεις αυτων τρεις 16 και τη πυλη της αυλης καλυμμα εικοσι πηχων το υψος εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμένου και βυσσού κεκλωσμένης τη ποιχιλια του ραφιδευτου στυλοι αυτων τεσσαρες χαι αι βασεις αυτων τεσσαρες 17 παντες οι στυλοι της αυλης χυχλω χατηργυρωμενοι αργυριω χαι αι χεφαλιδες αυτων αργυραι και αι βασεις αυτων χαλκαι 18 το δε μηκος της αυλης εκατον εφ΄ εκατον και ευρος πεντηκοντα επι πεντηκοντα και υψος πεντε πηχων εκ βυσσου χεχλωσμένης και αι βασεις αυτών χαλκαι 19 και πασα η κατασκέυη και παντα τα εργαλεια και οι πασσαλοι της αυλης χαλκοι 20 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν σοι ελαιον εξ ελαιων ατρυγον καθαρον κεκομμενον εις φως καυσαι ινα καηται λυχνος δια παντος 21 εν τη σκηνη του μαρτυριου εξωθεν του καταπετασματος του επι της διαθηκης καυσει αυτο ααρων και οι υιοι αυτου αφ΄ εσπερας εως πρωι εναντιον χυριου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων παρα

των υιων ισραηλ

Chapter 28

1 και συ προσαγαγου προς σεαυτον τον τε ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου εχ των υιων ισραηλ ιερατευειν μοι ααρων χαι ναδαβ χαι αβιουδ χαι ελεαζαρ και ιθαμαρ υιους ααρων 2 και ποιησεις στολην αγιαν ααρων τω αδελφω σου εις τιμην και δοξαν 3 και συ λαλησον πασι τοις σοφοις τη διανοια ους ενεπλησα πνευματος αισθησεως και ποιησουσιν την στολην την αγιαν ααρων εις το αγιον εν η ιερατευσει μοι 4 και αυται αι στολαι ας ποιησουσιν το περιστηθιον και την επωμιδα και τον ποδηρη και χιτωνα κοσυμβωτον και κιδαριν και ζωνην και ποιησουσιν στολας αγιας ααρων και τοις υιοις αυτου εις το ιερατευειν μοι 5 και αυτοι λημψονται το χρυσιον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον 6 και ποιησουσιν την επωμιδα εκ βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντον ποιχιλτου 7 δυο επωμιδες συνεχουσαι εσονται αυτω ετερα την ετεραν επι τοις δυσι μερεσιν εξηρτημεναι 8 και το υφασμα των επωμίδων ο εστιν επ΄ αυτω κατα την ποιησιν εξ αυτου εσται εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκίνου διανενήσμενου και βυσσού κεκλωσμένης 9 και λήμψη τους δυό λιθους λιθους σμαραγδου και γλυψεις εν αυτοις τα ονοματα των υιων ισραηλ 10 εξ ονοματα επι τον λιθον τον ενα και τα εξ ονοματα τα λοιπα επι τον λιθον τον δευτερον κατα τας γενεσεις αυτων 11 εργον λιθουργικής τεχνής γλυμμα σφραγιδος διαγλυψεις τους δυο λιθους επι τοις ονομασιν των υιων ισραηλ 12 και θησεις τους δυο λιθους επι των ωμων της επωμιδος λιθοι μνημοσυνου εισιν τοις υιοις ισραηλ και αναλημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ εναντι κυριου επι των δυο ωμων αυτου μνημοσυνον περι αυτων 13 και ποιησεις ασπιδισκας εκ χρυσιου χαθαρου 14 χαι ποιησεις δυο χροσσωτα εχ χρυσιου χαθαρου χαταμεμιγμενα εν ανθεσιν εργον πλοχης χαι επιθησεις τα χροσσωτα τα πεπλεγμενα επι τας ασπιδισκας κατα τας παρωμιδας αυτων εκ των εμπροσθιων 15 και ποιησεις λογειον των αρισεων εργον ποιαιλτου αατα τον ρυθμον της επωμιδος ποιησεις αυτο εχ χουσιού και υακινθού και πορφυράς και κοκκινού κεκλωσμένου και βυσσού κεκλωσμένης ποιησείς αυτο 16 τετραγώνον εσταί διπλούν σπίθαμης το μήχος και σπιθαμης το ευρος 17 και καθυφανεις εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων εσται σαρδιον τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις 18 και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις 19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον αχατης και αμεθυστος 20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκαλυμμενα χρυσιω συνδεδεμενα εν χρυσιω εστωσαν κατα στιχον αυτων 21 και οι λιθοι εστωσαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δεκα δυο κατα τα ονοματα αυτων γλυφαι σφραγιδων εχαστος χατα το ονομα εστωσαν εις δε-

κα δυο φυλας 22 και ποιησεις επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον αλυσιδωτον εχ χρυσιου χαθαρου 29 χαι λημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ επι του λογειου της κρισεως επι του στηθους εισιοντι εις το αγιον μνημοσυνον εναντι του θεου 29 και θησεις επι το λογειον της κρισεως τους κροσσους τα αλυσιδωτα επ΄ αμφοτερων των κλιτων του λογειου επιθησεις και τας δυο ασπιδισχας επιθησεις επ΄ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος χατα προσωπον 30 και επιθησεις επι το λογειον της κρισεως την δηλωσιν και την αληθειαν και εσται επι του στηθους ααρων οταν εισπορευηται εις το αγιον εναντιον χυριου χαι οισει ααρων τας χρισεις των υιων ισραηλ επι του στηθους εναντιον χυριου δια παντος 31 και ποιησεις υποδυτην ποδηρη ολον υακινθινον 32 και εσται το περιστομιον εξ αυτου μεσον ωαν εχον χυχλω του περιστομιου εργον υφαντου την συμβολην συνυφασμενην εξ αυτου ινα μη ραγη 33 και ποιησεις επι το λωμα του υποδυτου κατωθεν ωσει εξανθουσης ροας ροισχους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης επι του λωματος του υποδυτου κυκλω το αυτο δε ειδος ροισχους χρυσους και κωδωνας ανα μεσον τουτων περιχυκλω 34 παρα ροισχον χρυσουν χωδωνα χαι ανθινον επι του λωματος του υποδυτου χυχλω 35 και εσται ααρων εν τω λειτουργειν αχουστη η φωνη αυτου εισιοντι εις το αγιον εναντιον χυριου και εξιοντι ινα μη αποθανη 36 και ποιησεις πεταλον χρυσουν χαθαρον και εχτυπωσεις εν αυτω εχτυπωμα σφραγιδος αγιασμα χυριου 37 και επιθησεις αυτο επι υακινθου κεκλωσμενης και εσται επι της μιτρας κατα προσωπον της μιτρας εσται 38 και εσται επι του μετωπου ααρων και εξαρει ααρων τα αμαρτηματα των αγιων οσα αν αγιασωσιν οι υιοι ισραηλ παντος δοματος των αγιων αυτων και εσται επι του μετωπου ααρων δια παντος δεκτον αυτοις εναντι χυριου 39 και οι κοσυμβοι των χιτωνων εκ βυσσου και ποιησεις κιδαριν βυσσινην και ζωνην ποιησεις εργον ποικιλτου 40 και τοις υιοις ααρων ποιησεις χιτωνας και ζωνας και κιδαρεις ποιησεις αυτοις εις τιμην και δοξαν 41 και ενδυσεις αυτα ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου μετ' αυτου και χρισεις αυτους και εμπλησεις αυτων τας χειρας και αγιασεις αυτους ινα ιερατευωσιν μοι 42 και ποιησεις αυτοις περισκελη λινα καλυψαι ασχημοσυνην χρωτος αυτων απο οσφυος εως μηρων εσται 43 και εξει ααρων αυτα και οι υιοι αυτου ως αν εισπορευωνται εις την σχηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται λειτουργειν προς το θυσιαστηριον του αγιου και ουκ επαξονται προς εαυτους αμαρτιαν ινα μη αποθανωσιν νομιμον αιωνιον αυτω και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον

Chapter 29

1 και ταυτα εστιν α ποιησεις αυτοις αγιασαι αυτους ωστε ιερατευειν μοι αυτους λημψη μοσχαριον εκ βοων εν και κριους δυο αμωμους 2 και αρτους αζυμους

πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω σεμιδαλιν εκ πυρων ποιησεις αυτα 3 και επιθησεις αυτα επι κανουν εν και προσοισεις αυτα επι τω κανω και το μοσχαριον και τους δυο κριους 4 και ααρων και τους υιους αυτου προσαξεις επι τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου χαι λουσεις αυτους εν υδατι 5 και λαβων τας στολας ενδυσεις ααρων τον αδελφον σου και τον χιτωνα τον ποδηρη και την επωμιδα και το λογειον και συναψεις αυτω το λογειον προς την επωμίδα 6 και επιθησεις την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επιθησεις το πεταλον το αγιασμα επι την μιτραν 7 και λημψη του ελαιου του χρισματος και επιχεεις αυτο επι την κεφαλην αυτου και χρισεις αυτον 8 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας 9 και ζωσεις αυτους ταις ζωναις και περιθησεις αυτοις τας κιδαρεις και εσται αυτοις ιερατεια εμοι εις τον αιωνα και τελειωσεις τας χειρας ααρων και τας χειρας των υιων αυτου 10 και προσαξεις τον μοσχον επι τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου χαι επιθησουσιν ααρων χαι οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 11 και σφαξεις τον μοσχον εναντι χυριου παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 12 χαι λημψη απο του αιματος του μοσχου και θησεις επι των κερατων του θυσιαστηριου τω δακτυλω σου το δε λοιπον παν αιμα εχχεεις παρα την βασιν του θυσιαστηριου 13 και λημψη παν το στεαρ το επι της χοιλιας χαι τον λοβον του ηπατος χαι τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ΄ αυτων και επιθησεις επι το θυσιαστηριον 14 τα δε κρεα του μοσχου και το δερμα και την κοπρον κατακαυσεις πυρι εξω της παρεμβολης αμαρτίας γαρ έστιν 15 και τον κρίον λημψη τον ένα και επιθησουσίν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 16 και σφαξεις αυτον και λαβων το αιμα προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω 17 και τον κριον διχοτομησεις κατα μελη και πλυνεις τα ενδοσθια και τους ποδας υδατι και επιθησεις επι τα διχοτομηματα συν τη κεφαλη 18 και ανοισεις ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοχαυτωμα χυριω εις οσμην ευωδιας θυσιασμα χυριω εστιν 19 και λημψη τον κριον τον δευτερον και επιθησει ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 20 και σφαξεις αυτον και λημψη του αιματος αυτου και επιθησεις επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και επι τους λοβους των ωτων των υιων αυτου των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων 21 και λημψη απο του αιματος του απο του θυσιαστηριου και απο του ελαιου της χρισεως και ρανεις επι ααρων και επι την στολην αυτου και επι τους υιους αυτου και επι τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και αγιασθησεται αυτος και η στολη αυτου και οι υιοι αυτου και αι στολαι των υιων αυτου μετ΄ αυτου το δε αιμα του κριου προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω 22 και λημψη απο

του χριου το στεαρ αυτου και το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον εστιν γαρ τελειωσις αυτη 23 και αρτον ενα εξ ελαιου και λαγανον εν απο του κανου των αζυμων των προτεθειμενων εναντι κυριου 24 και επιθησεις τα παντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και αφοριεις αυτους αφορισμα εναντι κυριου 25 και λημψη αυτα εκ των χειρων αυτων και ανοισεις επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως εις οσμην ευωδιας εναντι χυριου χαρπωμα εστιν χυριω 26 χαι λημψη το στηθυνιον απο του χριου της τελειωσεως ο εστιν ααρων και αφοριεις αυτο αφορισμα εναντι κυριου και εσται σοι εν μεριδι 27 και αγιασεις το στηθυνιον αφορισμα και τον βραχιονα του αφαιρεματος ος αφωρισται και ος αφηρηται απο του κριου της τελειωσεως απο του ααρων και απο των υιων αυτου 28 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ εστιν γαρ αφαιρεμα τουτο και αφαιρεμα εσται παρα των υιων ισραηλ απο των θυματων των σωτηριων των υιων ισραηλ αφαιρεμα χυριω 29 χαι η στολη του αγιου η εστιν ααρων εσται τοις υιοις αυτου μετ΄ αυτον χρισθηναι αυτους εν αυτοις και τελειωσαι τας χειρας αυτων 30 επτα ημερας ενδυσεται αυτα ο ιερευς ο αντ΄ αυτου των υιων αυτου ος εισελευσεται εις την σχηνην του μαρτυριου λειτουργείν εν τοις αγιοίς 31 και τον κρίον της τελειωσεως λημψη και εψησεις τα κρεα εν τοπω αγιω 32 και εδονται ααρων και οι υιοι αυτου τα κρεα του κριου και τους αρτους τους εν τω κανω παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 33 εδονται αυτα εν οις ηγιασθησαν εν αυτοις τελειωσαι τας χειρας αυτων αγιασαι αυτους και αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτων εστιν γαρ αγια 34 εαν δε καταλειφθη απο των κρέων της θυσιας της τελειωσέως και των αρτων εως πρωι κατακαυσεις τα λοιπα πυρι ου βρωθησεται αγιασμα γαρ εστιν 35 και ποιησεις ααρων και τοις υιοις αυτου ουτως κατα παντα οσα ενετειλαμην σοι επτα ημερας τελειωσεις αυτων τας χειρας 36 και το μοσχαριον της αμαρτιας ποιησεις τη ημερα του χαθαρισμου χαι χαθαριεις το θυσιαστηριον εν τω αγιαζειν σε επ΄ αυτω και χρισεις αυτο ωστε αγιασαι αυτο 37 επτα ημερας καθαριεις το θυσιαστηριον και αγιασεις αυτο και εσται το θυσιαστηριον αγιον του αγιου πας ο απτομενος του θυσιαστηριου αγιασθησεται 38 και ταυτα εστιν α ποιησεις επι του θυσιαστηριου αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν επι το θυσιαστηριον ενδελεχως καρπωμα ενδελεχισμου 39 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον 40 και δεκατον σεμιδαλέως πεφυραμένης εν ελαίω κεκομμένω τω τέταρτω του ιν και σπονδην το τεταρτον του iν οινου τω αμνω τω ενι 41 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον κατα την θυσιαν την πρωινην και κατα την σπονδην αυτου ποιησεις εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω 42 θυσιαν ενδελεχισμου εις γενεας υμων επι θυρας της σχηνης του μαρτυριου εναντι χυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εχειθεν

ωστε λαλησαι σοι 43 και ταξομαι έκει τοις υιοις ισραηλ και αγιασθησομαι έν δοξη μου 44 και αγιασω την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και ααρων και τους υιους αυτου αγιασω ιερατευειν μοι 45 και επικληθησομαι έν τοις υιοις ισραηλ και εσομαι αυτων θέος 46 και γνωσονται οτι έγω είμι κυρίος ο θέος αυτων ο εξαγαγων αυτους έκ γης αιγυπτου επικληθηναι αυτοις και θέος είναι αυτων

Chapter 30

1 και ποιησεις θυσιαστηριον θυμιαματος εκ ξυλων ασηπτων και ποιησεις αυτο 2 πηχεος το μηχος και πηχεος το ευρος τετραγωνον εσται και δυο πηχεων το υψος εξ αυτου εσται τα κερατα αυτου 3 και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω καθαρω την εσχαραν αυτου και τους τοιχους αυτου κυκλω και τα κερατα αυτου και ποιησεις αυτω στρεπτην στεφανην χρυσην χυκλω 4 και δυο δακτυλιους χρυσους καθαρους ποιησεις υπο την στρεπτην στεφανην αυτου εις τα δυο κλιτη ποιησεις εν τοις δυσι πλευροις και εσονται ψαλιδες ταις σκυταλαις ωστε αιρειν αυτο εν αυταις 5 και ποιησεις σκυταλας εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτας χρυσιω 6 και θησεις αυτο απεναντι του καταπετασματος του οντος επι της κιβωτου των μαρτυριών εν οις γνωσθησομαι σοι εχειθεν 7 χαι θυμιασει επ΄ αυτου ααρων θυμιαμα συνθετον λεπτον το πρωι πρωι οταν επισκευαζη τους λυχνους θυμιασει επ΄ αυτου 8 και οταν εξαπτη ααρων τους λυχνους οψε θυμιασει επ΄ αυτου θυμιαμα ενδελεχισμου δια παντος εναντι χυριου εις γενεας αυτων 9 χαι ουχ ανοισεις επ΄ αυτου θυμιαμα ετερον χαρπωμα θυσιαν χαι σπονδην ου σπεισεις επ΄ αυτου 10 και εξιλασεται επ΄ αυτο ααρων επι των κερατων αυτου απαξ του ενιαυτου απο του αιματος του καθαρισμου των αμαρτιων του εξιλασμου απαξ του ενιαυτου καθαριει αυτο εις τας γενεας αυτων αγιον των αγιων εστιν κυριω 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 εαν λαβης τον συλλογισμον των υιων ισραηλ εν τη επισχοπη αυτων χαι δωσουσιν εχαστος λυτρα της ψυχης αυτου τω χυριω χαι ουχ εσται εν αυτοις πτωσις εν τη επισχοπη αυτων 13 χαι τουτο εστιν ο δωσουσιν οσοι αν παραπορευωνται την επισκεψιν το ημισυ του διδραχμου ο εστιν κατα το διδραχμον το αγιον εικοσι οβολοι το διδραχμον το δε ημισυ του διδραχμου εισφορα χυριω 14 πας ο παραπορευομένος εις την επισχεψιν απο ειχοσαετους και επανω δωσουσιν την εισφοραν χυριω 15 ο πλουτων ου προσθησει και ο πενομενος ουκ ελαττονησει απο του ημισους του διδραχμου εν τω διδοναι την εισφοραν χυριω εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων 16 και λημψη το αργυριον της εισφορας παρα των υιων ισραηλ και δωσεις αυτο εις κατεργον της σκηνης του μαρτυριου και εσται τοις υιοις ισραηλ μνημοσυνον εναντι κυριου εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 ποιησον λουτηρα χαλχουν και βασιν αυτω χαλχην ωστε νιπτεσθαι και θησεις αυτον ανα

μεσον της σχηνης του μαρτυριου χαι ανα μεσον του θυσιαστηριου χαι εχχεεις εις αυτον υδωρ 19 και νιψεται ααρων και οι υιοι αυτου εξ αυτου τας χειρας και τους ποδας υδατι 20 οταν εισπορευωνται εις την σχηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι και ου μη αποθανωσιν η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν και αναφερειν τα ολοκαυτωματα κυριω 21 νιψονται τας χειρας και τους ποδας υδατι οταν εισπορευωνται εις την σχηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι ινα μη αποθανωσιν και εσται αυτοις νομιμον αιωνιον αυτω και ταις γενεαις αυτου μετ' αυτον 22 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 23 και συ λαβε ηδυσματα το ανθος σμυρνης εκλεκτης πεντακοσιους σικλους και κινναμωμου ευωδους το ημισυ τουτου διαχοσιους πεντηχοντα και καλαμου ευωδους διακοσιους πεντηχοντα 24 χαι ιρέως πενταχοσιούς σιχλούς του αγιού χαι ελαιού εξ ελαιών ιν 25 και ποιησεις αυτο ελαιον χρισμα αγιον μυρον μυρεψικον τεχνη μυρεψου ελαιον χρισμα αγιον εσται 26 και χρισεις εξ αυτου την σκηνην του μαρτυριου και την χιβωτον του μαρτυριου 27 και την λυχνιαν και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον του θυμιαματος 28 και το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και παντα αυτου τα σκευή και την τραπεζαν και παντα τα σκευή αυτής και τον λουτηρα και την βασιν αυτου 29 και αγιασεις αυτα και εσται αγια των αγιων πας ο απτομένος αυτών αγιασθησεται 30 και ααρών και τους υιούς αυτού χρισεις και αγιασεις αυτους ιερατευειν μοι 31 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ελαιον αλειμμα χρισεως αγιον εσται τουτο υμιν εις τας γενεας υμων 32 επι σαρκα ανθρωπου ου χρισθησεται και κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν εαυτοις ωσαυτως αγιον εστιν και αγιασμα εσται υμιν 33 ος αν ποιηση ωσαυτως και ος αν δω απ΄ αυτου αλλογενει εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτου 34 και ειπεν χυριος προς μωυσην λαβε σεαυτω ηδυσματα σταχτην ονυχα χαλβανην ηδυσμου και λιβανον διαφανη ισον ισω εσται 35 και ποιησουσιν εν αυτω θυμιαμα μυρεψικον εργον μυρεψου μεμιγμενον καθαρον εργον αγιον 36 και συγκοψεις εκ τουτων λεπτον και θησεις απεναντι των μαρτυριών εν τη σκηνη του μαρτυριου οθεν γνωσθησομαι σοι εχειθεν αγιον των αγιων εσται υμιν 37 θυμιαμα κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν αυτοις αγιασμα εσται υμιν χυριω 38 ος αν ποιηση ωσαυτως ωστε οσφραινεσθαι εν αυτω απολειται εκ του λαου αυτου

Chapter 31

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ιδου ανακεκλημαι εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ της φυλης ιουδα 3 και ενεπλησα αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης εν παντι εργω 4 διανοεισθαι και αρχιτεκτονησαι εργαζεσθαι το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον το νηστον και την βυσσον την κεκλ-

ωσμενην 5 και τα λιθουργικα και εις τα εργα τα τεκτονικα των ξυλων εργαζεσθαι κατα παντα τα εργα 6 και εγω εδωκα αυτον και τον ελιαβ τον του αχισαμαχ εκ φυλης δαν και παντι συνετω καρδια δεδωκα συνεσιν και ποιησουσιν παντα οσα σοι συνεταξα 7 την σχηνην του μαρτυριου χαι την χιβωτον της διαθηχης χαι το ιλαστηριον το επ' αυτης και την διασκευην της σκηνης 8 και τα θυσιαστηρια και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και την λυχνιαν την καθαραν και παντα τα σχευη αυτης 9 και τον λουτηρα και την βασιν αυτου 10 και τας στολας τας λειτουργικας ααρων και τας στολας των υιων αυτου ιερατευειν μοι 11 και το ελαιον της χρισεως και το θυμιαμα της συνθεσεως του αγιου κατα παντα οσα εγω ενετειλαμην σοι ποιησουσιν 12 και ελαλησεν κυρίος προς μωυσην λεγων 13 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ λεγων ορατε και τα σαββατα μου φυλαξεσθε σημείον εστιν παρ΄ εμοί και εν υμίν είς τας γενέας υμών ίνα γνώτε ότι έγω κυθίος ο αγιαζων υμας 14 και φυλαξεσθε τα σαββατα οτι αγιον τουτο εστιν κυριου υμιν ο βεβηλων αυτο θανατω θανατωθησεται πας ος ποιησει εν αυτω εργον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου του λαου αυτου 15 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις αγια τω χυριω πας ος ποιησει εργον τη ημερα τη εβδομη θανατω θανατωθησεται 16 και φυλαξουσιν οι υιοι ισραηλ τα σαββατα ποιείν αυτα είς τας γένεας αυτών διαθήχη αιώνιος 17 εν εμοί και τοις υιοις ισραηλ σημειον εστιν αιωνιον οτι εν εξ ημεραις εποιησεν χυριος τον ουρανον και την γην και τη ημέρα τη εβδομη επαυσατό και κατέπαυσεν 18 και εδωκέν μωυσει ηνικα κατεπαυσεν λαλων αυτω εν τω ορει τω σινα τας δυο πλακας του μαρτυριου πλακας λιθινας γεγραμμενας τω δακτυλω του θεου

Chapter 32

1 και ιδων ο λαος ότι κεχρονικεν μωυσης καταβηναι έχ του ορους συνέστη ο λαος έπι ααρων και λεγουσιν αυτω αναστηθι και ποιησον ημιν θέους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος έξηγαγεν ημας έξ αιγυπτου ουχ οιδαμέν τι γεγονέν αυτω 2 και λέγει αυτοις ααρων περιέλεσθε τα ένωτια τα χρυσα τα έν τοις ωσιν των γυναικών υμών και θυγατέρων και ένεγκατε προς με 3 και περιείλαντο πας ο λαος τα ένωτια τα χρυσα τα έν τοις ωσιν αυτών και ηνέγκαν προς ααρών 4 και έδεξατο έχ των χείρων αυτών και έπλασεν αυτά έν τη γραφιδι και έποιησεν αυτά μοσχον χωνέυτον και είπεν ουτοι οι θέοι σου ισραήλ οιτίνες ανεβιβασαν σε έχ γης αιγυπτού 5 και ίδων ααρών ωχοδομησέν θυσιαστηρίον κατέναντι αυτού και έχηρυξεν ααρών λέγων έορτη του χυρίου αυρίον 6 και ορθρίσας τη έπαυρίον ανεβιβασέν ολοχαυτώματα και προσηνέγχεν θυσιαν σώτηρίου και έχαθισέν ο λαος φαγείν και πιείν και ανέστησαν παίζειν 7 και έλαλησέν χυρίος προς μωυσην λέγων βαδίζε το ταχος έντευθεν κατάβηδι ηνομήσεν γαρ ο λαος

σου ους εξηγαγες εχ γης αιγυπτου 8 παρεβησαν ταχυ εχ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις μοσχον και προσκεχυνηκασιν αυτω και τεθυκασιν αυτω και ειπαν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινές ανεβιβασαν σε έχ της αιγυπτου 10 και νυν εασον με και θυμωθεις οργη εις αυτους εκτριψω αυτους και ποιησω σε εις εθνος μεγα 11 και εδεηθη μωυσης εναντι κυριου του θεου και ειπεν ινα τι χυριε θυμοι οργη εις τον λαον σου ους εξηγαγες εχ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω 12 μηποτε ειπωσιν οι αιγυπτιοι λεγοντες μετα πονηριας εξηγαγεν αυτους αποχτειναι εν τοις ορεσιν χαι εξαναλωσαι αυτους απο της γης παυσαι της οργης του θυμου σου και ιλέως γένου επι τη κακια του λαου σου 13 μνησθεις αβρααμ και ισαακ και ιακώβ των σων οικετών οις ωμόσας κατα σεαυτου και ελαλησας προς αυτους λεγων πολυπληθυνω το σπερμα υμων ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και πασαν την γην ταυτην ην ειπας δουναι τω σπερματι αυτων και καθεξουσιν αυτην εις τον αιωνα 14 και ιλασθη κυριος περι της κακιας ης ειπεν ποιησαι τον λαον αυτου 15 και αποστρεψας μωυσης κατεβη απο του ορους και αι δυο πλακες του μαρτυριου εν ταις χερσιν αυτου πλαχες λιθιναι χαταγεγραμμεναι εξ αμφοτερων των μερων αυτων ενθεν και ενθεν ησαν γεγραμμεναι 16 και αι πλακες εργον θεου ησαν και η γραφη γραφη θεου εστιν χεχολαμμενή εν ταις πλαξιν 17 χαι αχουσας ιήσους την φωνήν του λαου κραζοντων λεγει προς μωυσην φωνη πολεμου εν τη παρεμβολη 18 και λεγει ουκ εστιν φωνη εξαρχοντων κατ΄ ισχυν ουδε φωνη εξαρχοντων τροπης αλλα φωνην εξαρχοντων οινου εγω αχουω 19 και ηνικα ηγγιζεν τη παρεμβολη ορα τον μοσχον και τους χορους και οργισθεις θυμω μωυσης ερριψεν απο των χειρων αυτου τας δυο πλακας και συνετριψεν αυτας υπο το ορος 20 και λαβων τον μοσχον ον εποιησαν κατεκαυσεν αυτον εν πυρι και κατηλεσεν αυτον λεπτον και εσπειρεν αυτον επι το υδωρ και εποτισέν αυτο τους υιους ισραηλ 21 και είπεν μωυσης τω ααρων τι εποιησεν σοι ο λαος ουτος οτι επηγαγες επ' αυτους αμαρτιαν μεγαλην 22 και είπεν ααρών προς μωυσην μη οργίζου χυρίε συ γαρ οίδας το ορμημά του λαου τουτου 23 λεγουσιν γαρ μοι ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω 24 και ειπα αυτοις ει τινι υπαρχει χρυσια περιελεσθε και εδωκαν μοι και ερριψα εις το πυρ και εξηλθεν ο μοσχος ουτος 25 και ιδων μωυσης τον λαον οτι διεσχεδασται διεσχεδασεν γαρ αυτους ααρων επιχαρμα τοις υπεναντιοις αυτων 26 εστη δε μωυσης επι της πυλης της παρεμβολης και ειπεν τις προς κυριον ιτω προς με συνηλθον ουν προς αυτον παντές οι υιοι λευι 27 και λέγει αυτοις ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ θεσθε εχαστος την εαυτου ρομφαιαν επι τον μηρον και διελθατε και ανακαμψατε απο πυλης επι πυλην δια της παρεμβολης και αποκτεινατε εκαστος τον αδελφον αυτου και εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον εγγιστα αυτου 28 και εποιησαν οι υιοι λευι καθα ελαλησεν αυτοις

μωυσης και επέσαν εκ του λαου εν έκεινη τη ημέρα εις τρισχιλίους ανδρας 29 και είπεν αυτοις μωυσης επληρωσατε τας χείρας υμών σημέρον κυρίω έκαστος εν τω υιώ η τω αδελφω δοθηναι εφ΄ υμάς ευλογίαν 30 και έγενετο μετά την αυρίον είπεν μωυσης προς τον λαον υμείς ημαρτηκάτε αμαρτίαν μεγάλην και νυν αναβησομαι προς τον θέον ίνα εξιλασωμαι πέρι της αμαρτίας υμών 31 υπέστρεψεν δε μωυσης προς κυρίον και είπεν δεόμαι κυρίε ημαρτηκέν ο λαός ουτος αμαρτίαν μεγάλην και εποίησαν εαυτοίς θέους χρυσούς 32 και νυν εί μεν αφείς αυτοίς την αμαρτίαν αφές εί δε μη εξαλείψον με έκ της βιβλού σου ης εγραψάς 33 και είπεν κυρίος προς μωυσην εί τις ημαρτηκέν ενώπιον μου εξαλείψω αυτού έκ της βιβλού μου 34 νυνί δε βαδίζε καταβηθί και οδηγήσον τον λαόν τουτού είς τον τόπου ου είπα σοι ίδου ο αγγέλος μου προπορέυεται προ προσωπού σου η δ΄ αν ημέρα επίσκεπτωμαι έπαξω επ΄ αυτούς την αμαρτίαν αυτών 35 και επατάξεν κυρίος τού λαον περί της ποίησεως του μοσχού ου εποίησεν ααρων

Chapter 33

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην πορευου αναβηθι εντευθεν συ και ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιαχωβ λεγων τω σπερματι υμων δωσω αυτην 2 χαι συναποστελω τον αγγελον μου προ προσωπου σου και εκβαλει τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και γεργεσαίον και ευαίον και ιεβουσαίον 3 και είσαξω σε είς γην ρεουσαν γαλα και μελι ου γαρ μη συναναβω μετα σου δια το λαον σκληροτραχηλον σε ειναι ινα μη εξαναλωσω σε εν τη οδω 4 και ακουσας ο λαος το ρημα το πονηρον τουτο κατεπενθησαν εν πενθικοις 5 και ειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ υμεις λαος σχληροτραχηλος ορατε μη πληγην αλλην επαξω εγω εφ΄ υμας χαι εξαναλωσω υμας νυν ουν αφελεσθε τας στολας των δοξων υμων και τον κοσμον και δειξω σοι α ποιησω σοι 6 και περιειλαντο οι υιοι ισραηλ τον κοσμον αυτων και την περιστολην απο του ορους του χωρηβ 7 και λαβων μωυσης την σκηνην αυτου επηξεν εξω της παρεμβολης μαχραν απο της παρεμβολης και εκληθη σκηνη μαρτυριου και εγενετο πας ο ζητων χυριον εξεπορευετο εις την σχηνην εξω της παρεμβολης 8 ηνικα δ΄ αν εισεπορευετο μωυσης εις την σκηνην εξω της παρεμβολης ειστηκει πας ο λαος σχοπευοντες εχαστος παρα τας θυρας της σχηνης αυτου και κατενοουσαν απιοντος μωυση εως του εισελθειν αυτον εις την σχηνην 9 ως δ΄ αν εισηλθεν μωυσης εις την σχηνην χατεβαινεν ο στυλος της νεφελης χαι ιστατο επι την θυραν της σκηνης και ελαλει μωυση 10 και εωρα πας ο λαος τον στυλον της νεφελης εστωτα επι της θυρας της σκηνης και σταντες πας ο λαος προσεκυνησαν εκαστος απο της θυρας της σκηνης αυτου 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην ενωπιος ενωπιω ως ει τις λαλησει προς τον εαυτου φιλον και απελυετο εις την

παρεμβολην ο δε θεραπων ιησους υιος ναυη νεος ουχ εξεπορευετο εχ της σχηνης 12 και ειπεν μωυσης προς κυριον ιδου συ μοι λεγεις αναγαγε τον λαον τουτον συ δε ουχ εδηλωσας μοι ον συναποστελεις μετ΄ εμου συ δε μοι ειπας οιδα σε παρα παντας και χαριν έχεις παρ΄ έμοι 13 ει ουν ευρήκα χαριν εναντιού σου εμφανίσου μοι σεαυτον γνωστως ιδω σε οπως αν ω ευρήχως χαριν εναντιον σου και ινα γνω οτι λαος σου το εθνος το μεγα τουτο 14 και λεγει αυτος προπορευσομαι σου και καταπαυσω σε 15 και λεγει προς αυτον ει μη αυτος συ πορευη μη με αναγαγης εντευθεν 16 και πως γνωστον εσται αληθως οτι ευρηκα χαριν παρα σοι εγω τε και ο λαος σου αλλ΄ η συμπορευομενου σου μεθ΄ ημων και ενδοξασθησομαι εγω τε και ο λαος σου παρα παντα τα εθνη οσα επι της γης εστιν 17 και ειπεν κυριος προς μωυσην και τουτον σοι τον λογον ον ειρηκας ποιησω ευρηκας γαρ χαριν ενωπιον μου και οιδα σε παρα παντας 18 και λεγει δείξον μοι την σεαυτου δοξαν 19 και ειπεν εγω παρελευσομαι προτερος σου τη δοξη μου και καλεσω επι τω ονοματι μου χυριος εναντιον σου χαι ελεησω ον αν ελεω χαι οιχτιρησω ον αν οιχτιρω 20 και είπεν ου δυνήση ίδειν μου το προσωπον ου γαρ μη ίδη ανθρωπος το προσωπον μου και ζησεται 21 και ειπεν κυριος ιδου τοπος παρ΄ εμοι στηση επι της πετρας 22 ηνικα δ΄ αν παρελθη μου η δοξα και θησω σε εις οπην της πετρας και σκεπασω τη χειρι μου επι σε εως αν παρελθω 23 και αφελω την χειρα και τοτε οψη τα οπισω μου το δε προσωπον μου ουχ οφθησεται σοι

Chapter 34

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λαξευσον σεαυτω δυο πλακας λιθινας καθως και αι πρωται και αναβηθι προς με εις το ορος και γραψω επι των πλακων τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις αις συνετριψας 2 και γινου ετοιμος εις το πρωι και αναβηση επι το οδος το σιλα και στήση ποι έχει επ΄ ακδού του οδούς 3 και μηδεις αναβητω μετα σου μηδε οφθητω εν παντι τω ορει και τα προβατα και αι βοες μη νεμεσθωσαν πλησιον του ορους εχεινου 4 και ελαξευσεν δυο πλακας λιθινας καθαπερ και αι πρωται και ορθρισας μωυσης ανεβη εις το ορος το σινα καθοτι συνεταξεν αυτω κυριος και ελαβεν μωυσης τας δυο πλακας τας λιθινας 5 και κατεβη κυριος εν νεφελη και παρεστη αυτω εκει και εκαλεσεν τω ονοματι κυριου 6 και παρηλθεν κυριος προ προσωπου αυτου και εκαλεσεν κυριος ο θεος οικτιρμών και ελεημών μακροθυμός και πολυέλεος και αληθινός 7 και δικαίοσυνην διατηρων και ποιων ελεος εις χιλιαδας αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και ου καθαριει τον ενοχον επαγων ανομιας πατερων επι τεκνα και επι τεχνα τέχνων επι τριτήν και τεταρτήν γένεαν 8 και σπέυσας μωυσής χυψας επι την γην προσεχυνήσεν 9 και είπεν ει ευρήκα χαρίν ενωπίον σου συμπορευθητώ ο χυριος μου μεθ΄ ημων ο λαος γαρ σχληροτραχηλος εστιν χαι αφελεις συ τας

αμαρτιας ημων και τας ανομιας ημων και εσομεθα σοι 10 και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου εγω τιθημι σοι διαθηχην ενωπιον παντος του λαου σου ποιησω ενδοξα α ου γεγονεν εν παση τη γη και εν παντι εθνει και οψεται πας ο λαος εν οις ει συ τα εργα χυριου οτι θαυμαστα εστιν α εγω ποιησω σοι 11 προσεχε συ παντα οσα εγω εντελλομαι σοι ιδου εγω εχβαλλω προ προσωπου υμων τον αμορραιον και χαναναιον και χετταιον και φερεζαιον και ευαιον και γεργεσαιον και ιεβουσαιον 12 προσεχε σεαυτω μηποτε θης διαθηχην τοις εγχαθημενοις επι της γης εις ην εισπορευη εις αυτην μη σοι γενηται προσχομμα εν υμιν 13 τους βωμους αυτων καθελειτε και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε εν πυρι 14 ου γαρ μη προσκυνησητε θεω ετερω ο γαρ χυριος ο θεος ζηλωτον ονομα θεος ζηλωτης εστιν 15 μηποτε θης διαθηχην τοις εγχαθημενοις προς αλλοφυλους επι της γης χαι εχπορνευσωσιν οπισω των θεων αυτων και θυσωσι τοις θεοις αυτων και καλεσωσιν σε και φαγης των θυματων αυτων 16 και λαβης των θυγατερων αυτων τοις υιοις σου και των θυγατερων σου δως τοις υιοις αυτων και εκπορνευσωσιν αι θυγατερες σου οπισω των θεων αυτων και εκπορνευσωσιν τους υιους σου οπισω των θεων αυτων 17 και θεους χωνευτους ου ποιησεις σεαυτω 18 και την εορτην των αζυμων φυλαξη επτα ημερας φαγη αζυμα καθαπερ εντεταλμαι σοι εις τον καιρον εν μηνι των νεων εν γαρ μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου 19 παν διανοιγον μητραν εμοι τα αρσενικα πρωτοτοκον μοσχου και πρωτοτοκον προβατου 20 και πρωτοτοκον υποζυγιου λυτρωση προβατω εαν δε μη λυτρωση αυτο τιμην δωσεις παν πρωτοτοχον των υιων σου λυτρωση ουχ οφθηση ενωπιον μου χενος 21 εξ ημερας εργα τη δε εβδομη καταπαυσεις τω σπορω και τω αμητω καταπαυσεις 22 και εορτην εβδομαδων ποιησεις μοι αρχην θερισμου πυρων και εορτην συναγωγης μεσουντος του ενιαυτου 23 τρεις χαιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενιχον σου ενωπιον χυριου του θεου ισραηλ 24 οταν γαρ εχβαλω τα εθνη προ προσωπου σου και πλατυνω τα ορια σου ουκ επιθυμησει ουδεις της γης σου ηνικα αν αναβαινης οφθηναι εναντιον χυριου του θεου σου τρεις χαιρους του ενιαυτου 25 ου σφαξεις επι ζυμη αιμα θυμιαματων μου και ου κοιμηθησεται εις το πρωι θυματα της εορτης του πασχα 26 τα πρωτογενηματα της γης σου θησεις εις τον οιχον χυριου του θεου σου ου προσοισεις αρνα εν γαλαχτι μητρος αυτου 27 χαι ειπεν χυριος προς μωυσην γραψον σεαυτω τα ρηματα ταυτα επι γαρ των λογων τουτων τεθειμαι σοι διαθηχην χαι τω ισραηλ 28 χαι ην έχει μωυσης εναντιού χυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουχ επιεν χαι εγραψεν τα ρηματα ταυτα επι των πλαχων της διαθηχης τους δεχα λογους 29 ως δε κατεβαινεν μωυσης εκ του ορους και αι δυο πλακες επι των χειρων μωυση καταβαινοντος δε αυτου εκ του ορους μωυσης ουκ ηδει οτι δεδοξασται η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου εν τω λαλειν αυτον αυτω 30 και ει-

δεν ααρων και παντές οι πρεσβυτεροι ισραήλ τον μωυσην και ην δεδοξασμένη η οψις του χρωματός του προσωπου αυτού και εφοβήθησαν εγγισαι αυτού 31 και εκαλέσεν αυτούς μωυσης και επέστραφησαν προς αυτού ααρων και παντές οι αρχοντές της συναγωγης και ελαλήσεν αυτοίς μωυσης 32 και μετά ταυτά προσήλθον προς αυτού παντές οι υιοι ισραήλ και ενετείλατο αυτοίς παντά όσα ελαλήσεν κυριός προς αυτού εν τω όρει σίνα 33 και επείδη κατέπαυσεν λάλων προς αυτούς επέθηκεν επί το προσωπού αυτού καλύμμα 34 ηνίκα δ΄ αν εισεπορεύετο μωυσης εναυτί κυριού λάλειν αυτώ περίηρειτο το καλύμμα έως του εκπορεύεσθαι και έξελθων ελάλει πασίν τοις υίοις ισραήλ όσα ενετείλατο αυτώ κυριός 35 και είδου οι υίοι ισραήλ το προσωπού μωυσή ότι δεδοξασταί και περίεθηκευ μωυσης καλύμμα επί το προσωπού εως αν εισελθή συλλάλειν αυτώ

Chapter 35

1 και συνηθροισεν μωυσης πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους ουτοι οι λογοι ους ειπεν κυριος ποιησαι αυτους 2 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη καταπαυσις αγιον σαββατα αναπαυσις κυριω πας ο ποιων εργον εν αυτη τελευτατω 3 ου καυσετε πυρ εν παση κατοικια υμων τη ημερα των σαββατων εγω χυριος 4 και ειπεν μωυσης προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν χυριος λεγων 5 λαβετε παρ' υμων αυτων αφαιρεμα χυριώ πας ο καταδεχομένος τη καρδια οισουσίν τας απαρχάς χυριώ χρυσιον αργυριον χαλχον 6 υαχινθον πορφυραν χοχχινον διπλουν διανενησμενον και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγειας 7 και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα 9 και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη 10 και πας σοφος τη καρδια εν υμιν ελθων εργαζεσθω παντα οσα συνεταξεν χυριος 11 την σχηνην και τα παραρρυματα και τα χαλυμματα χαι τα διατονία χαι τους μοχλους χαι τους στυλους 12 χαι την χιβωτον του μαρτυρίου και τους αναφορείς αυτής και το ιλαστήριον αυτής και το καταπετασμα 12 και τα ιστια της αυλης και τους στυλους αυτης και τους λιθους της σμαραγδου και το θυμιαμα και το ελαιον του χρισματος 13 και την τραπέζαν και παντα τα σκευή αυτής 14 και την λυχνίαν του φωτός και παντα τα σχευη αυτης 16 χαι το θυσιαστηριον χαι παντα τα σχευη αυτου 19 χαι τας στολας τας αγιας ααρων του ιερεως και τας στολας εν αις λειτουργησουσιν εν αυταις και τους χιτωνας τοις υιοις ααρων της ιερατειας και το ελαιον του χρισματος και το θυμιαμα της συνθεσεως 20 και εξηλθεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ απο μωυση 21 και ηνεγκαν εκαστος ων εφερεν αυτων η καρδια και οσοις εδοξεν τη ψυχη αυτων ηνεγκαν αφαιρεμα κυριω εις παντα τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και εις παντα τα κατεργα αυτης και εις πασας τας στολας του αγιου 22 και

ηνεγκαν οι ανδρες παρα των γυναικων πας ω εδοξεν τη διανοια ηνεγκαν σφραγιδας και ενωτια και δακτυλιους και εμπλοκια και περιδεξια παν σκευος χρυσουν και παντές όσοι ηνεγκάν αφαιρεματά χρυσιού κυρίω 23 και παρ΄ ω ευρέθη βυσσος και δερματα υακινθινα και δερματα κριών ηρυθροδανώμενα ηνεγκαν 24 και πας ο αφαιρων αφαιρεμα αργυριον και χαλκον ηνεγκαν τα αφαιρεματα κυριω και παρ΄ οις ευρεθη ξυλα ασηπτα εις παντα τα εργα της χατασχευης ηνεγχαν 25 χαι πασα γυνη σοφη τη διανοια ταις χερσιν νηθειν ηνεγκαν νενησμενα την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον 26 και πασαι αι γυναικες αις εδοξεν τη διανοια αυτων εν σοφια ενησαν τας τριχας τας αιγειας 27 και οι αρχοντες ηνεγκαν τους λιθους της σμαραγδου και τους λιθους της πληρωσεως εις την επωμιδα και εις το λογειον 28 και τας συνθεσεις και το ελαιον της χρισεως και την συνθεσιν του θυμιαματος 29 και πας ανηρ και γυνη ων εφερεν η διανοια αυτων εισελθοντας ποιειν παντα τα εργα οσα συνεταξεν χυριος ποιησαι αυτα δια μωυση ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ αφαιρεμα χυριω 30 και ειπεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ ιδου αναχεχληχεν ο θεος εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ εχ φυλης ιουδα 31 χαι ενεπλησεν αυτον πνευμα θειον σοφιας χαι συνεσεως και επιστημης παντων 32 αρχιτεκτονειν κατα παντα τα εργα της αρχιτεκτονιας ποιείν το χρυσίον και το αργυρίον και τον χαλκον 33 και λιθουργησαί τον λίθον και κατεργαζεσθαι τα ξυλα και ποιειν εν παντι εργω σοφιας 34 και προβιβασαι γε εδωχεν αυτω εν τη διανοια αυτω τε χαι ελιαβ τω του αχισαμαχ εχ φυλης δαν 35 ενεπλησεν αυτους σοφιας και συνεσεως διανοιας παντα συνιεναι ποιησαι τα εργα του αγιου και τα υφαντα και ποικιλτα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω ποιειν παν εργον αρχιτεκτονίας ποικιλίας

Chapter 36

1 και εποιησεν βεσελεηλ και ελιαβ και πας σοφος τη διανοια ω εδοθη σοφια και επιστημη εν αυτοις συνιεναι ποιειν παντα τα εργα κατα τα αγια καθηκοντα κατα παντα οσα συνεταξεν κυριος 2 και εκαλεσεν μωυσης βεσελεηλ και ελιαβ και παντας τους εχοντας την σοφιαν ω εδωκεν ο θεος επιστημην εν τη καρδια και παντας τους εκουσιως βουλομενους προσπορευεσθαι προς τα εργα ωστε συντελειν αυτα 3 και ελαβον παρα μωυση παντα τα αφαιρεματα α ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ εις παντα τα εργα του αγιου ποιειν αυτα και αυτοι προσεδεχοντο ετι τα προσφερομενα παρα των φεροντων το πρωι πρωι 4 και παρεγινοντο παντες οι σοφοι οι ποιουντες τα εργα του αγιου εκαστος κατα το αυτου εργον ο αυτοι ηργαζοντο 5 και ειπαν προς μωυσην οτι πληθος φερει ο λαος παρα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι 6 και προσεταξεν μωυσης και εκηρυξεν εν τη παρεμβολη λεγων ανηρ και γυνη μηκετι εργαζεσθωσαν εις τας απαρχας του αγιου και εκωλυθη ο λαος ετι προσφερε-

ιν 7 και τα εργα ην αυτοις ικανα εις την κατασκευην ποιησαι και προσκατελιπον 8 και εποιήσεν πας σοφος εν τοις εργαζομενοις τας στολας των αγιων αι εισιν ααρων τω ιερει χαθα συνεταξεν χυριος τω μωυση 9 χαι εποιησαν την επωμιδα εχ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμένης 10 και ετμήθη τα πετάλα του χρυσίου τρίχες ωστε συνυφαναί συν τη υακινθω και τη πορφυρα και συν τω κοκκινω τω διανενησμενω και συν τη βυσσω τη χεχλωσμενη εργον υφαντον 11 εποιησαν αυτο επωμιδας συνεχουσας εξ αμφοτερών των μερών 12 εργον υφαντον εις αλληλά συμπεπλεγμένον καθ΄ εαυτο εξ αυτου εποιησαν κατα την αυτου ποιησιν εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης καθα συνεταξεν χυριος τω μωυση 13 και εποιησαν αμφοτερους τους λιθους της σμαραγδου συμπεπορπημενους και περισεσιαλωμενους χρυσιω γεγλυμμενους και εκκεκολαμμενους εκκολαμμα σφραγιδος εκ των ονοματων των υιων ισραηλ 14 και επεθηκεν αυτους επι τους ωμους της επωμιδος λιθους μνημοσυνου των υιων ισραηλ καθα συνεταξεν χυριος τω μωυση 15 και εποιησαν λογειον εργον υφαντον ποικιλια κατα το εργον της επωμιδος εχ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης 16 τετραγωνον διπλουν εποιησαν το λογειον σπιθαμης το μηχος και σπιθαμης το ευρος διπλουν 17 και συνυφανθη εν αυτω υφασμα χαταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων σαρδιον χαι τοπαζιον χαι σμαραγδος ο στιχος ο εις 18 και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις 19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον και αχατης και αμεθυστος 20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκυκλωμενα χρυσιω και συνδεδεμενα χρυσιω 21 και οι λιθοι ησαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δωδεκα εκ των ονοματων αυτων εγγεγραμμενα εις σφραγιδας εχαστος εχ του εαυτου ονοματος εις τας δωδεχα φυλας 22 και εποιησαν επι το λογειον χροσσους συμπεπλεγμενους εργον εμπλοχιού εχ χρυσιού χαθαρού 23 και εποίησαν δύο ασπιδίσκας χρυσας και δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν τους δυο δακτυλιους τους χρυσους επ΄ αμφοτερας τας αρχας του λογειου 24 και επεθηκαν τα εμπλοκία εκ χρυσιου επι τους δακτυλιους επ΄ αμφοτερων των μερων του λογειου 25 και εις τας δυο συμβολας τα δυο εμπλοχία χαι επεθήχαν επί τας δυο ασπιδισχάς χαι επεθήχαν επι τους ωμους της επωμιδος εξ εναντιας κατα προσωπον 26 και εποιησαν δυο δαχτυλιους χρυσους και επεθηκαν επι τα δυο πτερυγια επ΄ ακρου του λογειου επι το αχρον του οπισθιου της επωμιδος εσωθεν 27 χαι εποιησαν δυο δαχτυλιους χρυσους και επεθηκαν επ΄ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατωθεν αυτου κατα προσωπον κατα την συμβολην ανωθεν της συνυφης της επωμίδος 28 και συνεσφιγξεν το λογειον απο των δαχτυλιών των επ΄ αυτου εις τους δαχτυλιους της επωμίδος συνεχομένους εκ της υακίνθου συμπεπλέγμενους είς το υφασμά της επωμιδος ινα μη χαλαται το λογειον απο της επωμιδος καθα συνεταξεν κυ-

ριος τω μωυση 29 και εποιησαν τον υποδυτην υπο την επωμιδα εργον υφαντον ολον υαχινθινον 30 το δε περιστομιον του υποδυτου εν τω μεσω διυφασμενον συμπλεχτον ωαν έχον χυχλω το περιστομιον αδιαλυτον 31 χαι εποιησαν επι του λωματος του υποδυτου κατωθεν ως εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης 32 και εποιησαν κωδωνας χρυσους και επεθηκαν τους κωδωνας επι το λωμα του υποδυτου κυκλω ανα μεσον των ροισχων 33 χωδων χρυσους και ροισχος επι του λωματος του υποδυτου χυχλω εις το λειτουργειν χαθα συνεταξεν χυριος τω μωυση 34 χαι εποιησαν χιτωνας βυσσινους εργον υφαντον ααρων και τοις υιοις αυτου 35 και τας χιδαρεις εχ βυσσου και την μιτραν εχ βυσσου και τα περισχελη εχ βυσσου χεχλωσμένης 36 και τας ζωνάς αυτών εχ βυσσού και υακινθού και πορφυράς και χοχχίνου νενησμένου έργον ποιχίλτου ον τροπού συνετάξεν χυρίος τω μωυση 37 και εποιησαν το πεταλον το χρυσουν αφορισμα του αγιου χρυσιου καθαρου και εγραψεν επ΄ αυτου γραμματα εκτετυπωμενα σφραγιδος αγιασμα κυριω 38 και επεθηχαν επ΄ αυτο λωμα υαχινθινον ωστε επιχεισθαι επι την μιτραν ανωθεν ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση

Chapter 37

1 και εποιησαν τη σκηνη δεκα αυλαιας 2 οκτω και εικοσι πηχεων μηκος της αυλαιας της μιας το αυτο ησαν πασαι και τεσσαρων πηχων το ευρος της αυλαιας της μιας 3 και εποιησαν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ 4 και επεθηκαν αυτο επι τεσσαρας στυλους ασηπτους κατακεχρυσωμενους εν χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι 5 και εποιησαν το καταπετασμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ 6 και τους στυλους αυτου πεντε και τους κρικους και τας κεφαλιδας αυτων και τας ψαλιδας αυτων κατεχρυσωσαν χρυσιω και αι βασεις αυτων πεντε χαλκαι 7 και εποιησαν την αυλην τα προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης εκατον εφ΄ εκατον 8 και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι 9 και το κλιτος το προς βορραν εκατον εφ΄ εκατον και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων ειχοσι 10 χαι το χλιτος το προς θαλασσαν αυλαιαι πεντηχοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα 11 και το κλιτος το προς ανατολας πεντηχοντα πηχεων 12 ιστια πεντεκαιδεκα πηχεων το κατα νωτου και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις 13 και επι του νωτου του δευτερου ενθεν και ενθεν κατα την πυλην της αυλης αυλαιαι πεντεκαιδεκα πηχεων και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις 14 πασαι αι αυλαιαι της αυλης εκ βυσσου

κεκλωσμενης 15 και αι βασεις των στυλων χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω και οι στυλοι περιηργυρωμενοι αργυριω παντες οι στυλοι της αυλης 16 και το καταπετασμα της πυλης της αυλης εργον ποικιλτου εξ υακινδου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εικοσι πηχεων το μηκος και το υψος και το ευρος πεντε πηχεων εξισουμενον τοις ιστιοις της αυλης 17 και οι στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω 18 και αυτοι περιηργυρωμενοι αργυριω και παντες οι πασσαλοι της αυλης κυκλω χαλκοι 19 και αυτη η συνταξις της σκηνης του μαρτυριου καθα συνεταγη μωυση την λειτουργιαν είναι των λευιτων δια ιθαμαρ του υίου ααρων του ιερεως 20 και βεσελεηλ ο του ουρίου εκ φυλης ιουδα εποιησεν καθα συνεταξεν κυρίος τω μωυση 21 και ελίαβ ο του αχισαμακ εκ της φυλης δαν ος ηρχιτεκτονησεν τα υφαντα και τα ραφιδευτα και ποικιλτικα υφαναι τω κοκκίνω και τη βυσσω

Chapter 38

1 και εποιησεν βεσελεηλ την κιβωτον 2 και κατεχρυσωσεν αυτην χρυσιω καθαρω εσωθεν και εξωθεν 3 και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους δυο επι το χλιτος το εν χαι δυο επι το χλιτος το δευτερον 4 ευρεις τοις διωστηρσιν ωστε αιρείν αυτήν εν αυτοίς 5 και εποίησεν το ιλαστήριον επανώθεν της κιβώτου εκ χρυσιου 6 και τους δυο χερουβιμ χρυσους 7 χερουβ ενα επι το ακρον του ιλαστηριου το εν και χερουβ ενα επι το ακρον το δευτερον του ιλαστηριου 8 σκιαζοντα ταις πτερυξιν αυτων επι το ιλαστηριον 9 και εποιησεν την τραπεζαν την προχειμένην εχ χρυσιού χαθαρού 10 χαι έχωνευσεν αυτή τέσσαρας δαχτυλιούς δυο επι του χλιτους του ενος χαι δυο επι του χλιτους του δευτερου ευρεις ωστε αιρειν τοις διωστηρσιν εν αυτοις 11 και τους διωστηρας της κιβωτου και της τραπέζης εποίησεν και κατέχρυσωσεν αυτούς χρυσίω 12 και εποίησεν τα σκευή της τραπεζης τα τε τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπεισει εν αυτοις χρυσα 13 και εποιησεν την λυχνιαν η φωτιζει χρυσην στερεαν τον καυλον 14 και τους καλαμισκους εξ αμφοτερων των μερων αυτης 15 εχ των χαλαμισχων αυτης οι βλαστοι εξεχοντες τρεις εχ τουτου χαι τρεις εχ τουτου εξισουμενοι αλληλοις 16 και τα λαμπαδια αυτων α εστιν επι των ακρων χαρυωτα εξ αυτων και τα ενθεμια εξ αυτων ινα ωσιν επ΄ αυτων οι λυχνοι και το ενθεμιον το εβδομον απ΄ ακρου του λαμπαδιου επι της κορυφης ανωθεν στερεον ολον χρυσουν 17 και επτα λυχνους επ΄ αυτης χρυσους και τας λαβιδας αυτης χουσας και τας επαουστοιδας αυτων χουσας 18 ουτος περιηογυρωσεν τους στυλους και εχωνευσεν τω στυλω δακτυλιους χρυσους και εχρυσωσεν τους μο-

χλους χρυσιω και κατεχρυσωσεν τους στυλους του καταπετασματος χρυσιω και εποιησεν τας αγχυλας χουσας 19 ουτος εποιησεν και τους κοικους της σκηνης χρυσους και τους κρικους της αυλης και κρικους εις το εκτεινειν το κατακαλυμμα ανωθεν χαλχους 20 ουτος εχωνευσεν τας χεφαλιδας τας αργυρας της σχηνης και τας κεφαλιδας τας χαλκας της θυρας της σκηνης και την πυλην της αυλης και αγκυλας εποιησεν τοις στυλοις αργυρας επι των στυλων ουτος περιηργυρωσεν αυτας 21 ουτος εποιησεν και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χαλχους 22 ουτος εποιησεν το θυσιαστηριον το χαλχουν εχ των πυρειων των χαλχων α ησαν τοις ανδρασιν τοις χαταστασιασασι μετα της χορε συναγωγης 23 ουτος εποιησεν παντα τα σχευη του θυσιαστηριού και το πυρειον αυτού και την βασιν και τας φιαλας και τας κρεαγρας χαλκας 24 ουτος εποιησεν τω θυσιαστηριω παραθεμα εργον δικτυωτον κατωθεν του πυρειου υπο αυτο εως του ημισους αυτου και επεθηκεν αυτω τεσσαρας δακτυλιους εκ των τεσσαρων μερων του παραθεματος του θυσιαστηριου χαλχους τοις μοχλοις ευρεις ωστε αιρειν το θυσιαστηριον εν αυτοις 25 ουτος εποιησεν το ελαιον της χρισεως το αγιον και την συνθεσιν του θυμιαματος καθαρον εργον μυρεψου 26 ουτος εποιησεν τον λουτηρα χαλχουν και την βασιν αυτου χαλχην εκ των κατοπτρων των νηστευσασων αι ενηστευσαν παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου εν η ημερα επηξεν αυτην 27 και εποιησεν τον λουτηρα ινα νιπτωνται εξ αυτου μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων και τους ποδας εισπορευομενων αυτων εις την σχηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν ενιπτοντο εξ αυτου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 39

1 παν το χρυσιον ο κατειργασθη εις τα εργα κατα πασαν την εργασιαν των αγιων εγενετο χρυσιου του της απαρχης εννεα και εικοσι ταλαντα και επτακοσιοι εικοσι σικλοι κατα τον σικλον τον αγιον 2 και αργυριου αφαιρεμα παρα των επεσκεμμενων ανδρων της συναγωγης εκατον ταλαντα και χιλιοι επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε σικλοι 3 δραχμη μια τη κεφαλη το ημισυ του σικλου κατα τον σικλον τον αγιον πας ο παραπορευομενος την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω εις τας εξηκοντα μυριαδας και τρισχιλιοι πεντακοσιοι και πεντηκοντα 4 και εγενηθη τα εκατον ταλαντα του αργυριου εις την χωνευσιν των εκατον κεφαλιδων της σκηνης και εις τας κεφαλιδας του καταπετασματος εκατον κεφαλιδες εις τα εκατον ταλαντα ταλαντον τη κεφαλιδι 5 και τους χιλιους επτακοσιους εβδομηκοντα πεντε σικλους εποιησαν εις τας αγκυλας τοις στυλοις και κατεχρυσωσεν τας κεφαλιδας αυτων και κατεκοσμησεν αυτους 6 και ο χαλκος του αφαιρεματος εβδομηκοντα ταλαντα και χιλιοι πεντακοσιοι σικλοι 7 και εποιησεν εξ αυτου τας

βασεις της θυρας της σχηνης του μαρτυριου 8 χαι τας βασεις της αυλης χυχλω και τας βασεις της πυλης της αυλης και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χυχλω 9 και το παραθεμα το χαλχουν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευή του θυσιαστήριου και παντα τα εργαλεία της σκήνης του μαρτυριου 10 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν 11 το δε λοιπον χρυσιον του αφαιρεματος εποιησαν σκευη εις το λειτουργειν εν αυτοις εναντι χυριου 12 και την καταλειφθεισαν υακινθον και πορφυραν και το κοκκινον εποιησαν στολας λειτουργικας ααρων ωστε λειτουργειν εν αυταις εν τω αγιω 13 και ηνεγκαν τας στολας προς μωυσην και την σκηνην και τα σκευη αυτης και τας βασεις και τους μοχλους αυτης και τους στυλους 14 και την κιβωτον της διαθηκης και τους διωστηρας αυτης 15 και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και το ελαιον της χρισεως και το θυμιαμα της συνθεσεως 16 και την λυχνιαν την καθαραν και τους λυχνους αυτης λυχνους της καυσεως και το ελαιον του φωτος 17 και την τραπεζαν της προθεσεως και παντα τα αυτης σκευη και τους αρτους τους προκειμένους 18 και τας στολάς του αγιου αι εισιν ααρων και τας στολας των υιων αυτου εις την ιερατειαν 19 και τα ιστια της αυλης και τους στυλους και το καταπετασμα της θυρας της σκηνης και της πυλης της αυλης και παντα τα σκευη της σκηνης και παντα τα εργαλεια αυτης 20 και τας διφθερας δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και τα καλυμματα δερματα υαχινθινα χαι των λοιπων τα επιχαλυμματα 21 χαι τους πασσαλους χαι παντα τα εργαλεια τα εις τα εργα της σχηνης του μαρτυριου 22 οσα συνεταξεν χυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ πασαν την αποσχευην 23 και είδεν μωυσης παντα τα εργα και ησαν πεποιηκοτες αυτα ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν αυτα και ευλογησεν αυτους μωυσης

Chapter 40

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εν ημερα μια του μηνος του πρωτου νουμηνια στησεις την σκηνην του μαρτυριου 3 και θησεις την κιβωτον του μαρτυριου και σκεπασεις την κιβωτον τω καταπετασματι 4 και εισοισεις την τραπεζαν και προθησεις την προθεσιν αυτης και εισοισεις την λυχνιαν και επιθησεις τους λυχνους αυτης 5 και θησεις το θυσιαστηριον το χρυσουν εις το θυμιαν εναντιον της κιβωτου και επιθησεις καλυμμα καταπετασματος επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 6 και το θυσιαστηριον των καρπωματων θησεις παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 8 και περιθησεις την σκηνην και παντα τα αυτης αγιασεις κυκλω 9 και λημψη το ελαιον του χρισματος και χρισεις την σκηνην και παντα τα εν αυτη και αγιασεις αυτην και παντα τα σκευη αυτης και εσται αγια 10 και χρισεις το θυσιαστηριον των καρπωματων και παντα αυτου τα σκευη

και αγιασεις το θυσιαστηριον και εσται το θυσιαστηριον αγιον των αγιων 12 και προσαξεις ααρων και τους υιους αυτου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους υδατι 13 και ενδυσεις ααρων τας στολας τας αγιας και χρισεις αυτον και αγιασεις αυτον και ιερατευσει μοι 14 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας 15 και αλειψεις αυτους ον τροπον ηλειψας τον πατερα αυτων και ιερατευσουσιν μοι και εσται ωστε ειναι αυτοις χρισμα ιερατειας εις τον αιώνα εις τας γενέας αυτών 16 και εποίησεν μωυσής παντά όσα ενετείλατο αυτω χυριος ουτως εποιησεν 17 και εγενετο εν τω μηνι τω πρωτω τω δευτερω ετει εκπορευομενών αυτών εξ αιγυπτού νουμηνία εστάθη η σκήνη 18 και εστήσεν μωυσης την σχηνην και επεθηκέν τας κεφαλίδας και διενεβαλέν τους μοχλούς και εστησεν τους στυλους 19 και εξετεινεν τας αυλαιας επι την σκηνην και επεθημεν το κατακαλυμμα της σκηνης επ' αυτης ανωθεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 20 και λαβων τα μαρτυρια ενεβαλεν εις την κιβωτον και υπεθηκεν τους διωστηρας υπο την κιβωτον 21 και εισηνεγκεν την κιβωτον εις την σκηνην και επεθηχεν το κατακαλυμμα του καταπετασματος και εσκεπασεν την κιβωτον του μαρτυριού ου τροπού συνεταξεύ μυριος τω μωυση 22 και εθήκευ την τραπέζαν εις την σκηνην του μαρτυριου επι το κλιτος της σκηνης του μαρτυριου το προς βορραν εξωθεν του καταπετασματος της σκηνης 23 και προεθηκεν επ' αυτης αρτους της προθεσεως εναντι χυριου ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση 24 και εθηκεν την λυχνιαν εις την σκηνην του μαρτυριου εις το κλιτος της σκηνης το προς νοτον 25 και επεθηκεν τους λυχνους αυτης εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν χυρίος τω μωυση 26 και εθήκεν το θυσιαστήριον το χρυσούν εν τη σκηνη του μαρτυριου απεναντι του καταπετασματος 27 και εθυμιασεν επ' αυτου το θυμιαμα της συνθεσεως καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση 29 και το θυσιαστηριον των χαρπωματων εθηχεν παρα τας θυρας της σχηνης 33 χαι εστησεν την αυλην χυχλω της σχηνης χαι του θυσιαστηριου χαι συνετελεσεν μωυσης παντα τα εργα 34 και εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην του μαρτυριου και δοξης χυριου επλησθη η σχηνη 35 χαι ουχ ηδυνασθη μωυσης εισελθειν εις την σχηνην του μαρτυριου οτι επεσκιαζεν επ΄ αυτην η νεφελη και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη 36 ηνικα δ΄ αν ανεβη η νεφελη απο της σκηνης ανεζευγνυσαν οι υιοι ισραηλ συν τη απαρτια αυτων 37 ει δε μη ανεβη η νεφελη ουχ ανεζευγνυσαν εως της ημέρας ης ανέβη η νέφελη 38 νέφελη γαρ ην επί της σχηνής ημέρας και πυρ ην επ΄ αυτης νυκτος εναντιον παντος ισραηλ εν πασαις ταις αναζυγαις αυτων.

Leviticus

Chapter 1

1 και ανεκαλέσεν μωυσην και ελαλησεν κυρίος αυτώ εκ της σκηνής του μαρτυριου λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος εξ υμων εαν προσαγαγή δωρα τω χυριω από των χτηνών από των βοών και από των προβατων προσοισετε τα δωρα υμων 3 εαν ολοχαυτωμα το δωρον αυτου εχ των βοων αρσεν αμωμον προσαξει προς την θυραν της σχηνης του μαρτυριου προσοισει αυτο δεχτον εναντιον χυριου 4 χαι επιθησει την χειρα επι την χεφαλην του καρπωματος δεκτον αυτω εξιλασασθαι περι αυτου 5 και σφαξουσι τον μοσχον εναντι χυριου χαι προσοισουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα χαι προσχεουσιν το αιμα επι το θυσιαστηριον χυχλω το επι των θυρων της σχηνης του μαρτυριου 6 και εκδειραντες το ολοκαυτωμα μελιουσιν αυτο κατα μελη 7 και επιθησουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις πυρ επι το θυσιαστηριον και επιστοιβασουσιν ξυλα επι το πυρ 8 και επιστοιβασουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις τα διχοτομηματα και την κεφαλην και το στεαρ επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα οντα επι του θυσιαστηριου 9 τα δε εγχοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και επιθησουσιν οι ιερεις τα παντα επι το θυσιαστηριον χαρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω χυριω 10 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου τω χυριω απο τε των αρνων χαι των εριφων εις ολοχαυτωμα αρσεν αμωμον προσαξει αυτο χαι επιθησει την χειρα επι την κεφαλην αυτου 11 και σφαξουσιν αυτο εκ πλαγιων του θυσιαστηριου προς βορραν εναντι χυριου χαι προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα αυτου επι το θυσιαστηριον χυχλω 12 χαι διελουσιν αυτο χατα μελη χαι την χεφαλην χαι το στεαρ και επιστοιβασουσιν αυτα οι ιερεις επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα επι του θυσιαστηριου 13 και τα εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και προσοισει ο ιερευς τα παντα και επιθησει επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω χυριω 14 εαν δε απο των πετεινων χαρπωμα προσφερης δωρον τω χυριω χαι προσοισει απο των τρυγονων η απο των περιστερων το δωρον αυτου 15 και προσοισει αυτο ο ιερευς προς το θυσιαστηριον και αποκνισει την κεφαλην και επιθησει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον και στραγγιει το αιμα προς την βασιν του θυσιαστηριου 16 και αφελει τον προλοβον συν τοις πτεροις και εχβαλει αυτο παρα το θυσιαστηριον χατα ανατολας εις τον τοπον της σποδου 17 και εκκλασει αυτο εκ των πτερυγων και ου διελει και επιθησει αυτο ο ιερευς επι το θυσιαστηριον επι τα ξυλα τα επι του πυρος χαρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω χυριω

Chapter 2

1 εαν δε ψυχη προσφερη δωρον θυσιαν τω χυριω σεμιδαλις εσται το δωρον αυτου και επίχεει επ΄ αυτο ελαίον και επίθησει επ΄ αυτο λίβανον θυσία έστιν 2 και οίσει προς τους υιους ααρων τους ιερεις και δραξαμενος απ' αυτης πληρη την δρακα απο της σεμιδαλεως συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης και επιθησει ο ιερευς το μνημοσυνον αυτης επι το θυσιαστηριον θυσια οσμη ευωδιας τω χυριω 3 και το λοιπον απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγιον των αγιων απο των θυσιων χυριου 4 εαν δε προσφερη δωρον θυσιαν πεπεμμενην εν χλιβανω δωρον χυριω εχ σεμιδαλεως αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω χαι λαγανα αζυμα διαχεχρισμένα εν ελαίω 5 εαν δε θυσία από τηγανού το δώρον σου σεμίδαλις πεφυραμενή εν ελαιω αζυμα εσται 6 και διαθρυψεις αυτα κλασματα και επιχεεις επ΄ αυτα ελαιον θυσια εστιν χυριω 7 εαν δε θυσια απο εσχαρας το δωρον σου σεμιδαλις εν ελαιω ποιηθησεται 8 και προσοισει την θυσιαν ην αν ποιη εκ τουτων τω χυριω και προσοισει προς τον ιέρεα και προσεγγισας προς το θυσιαστηριον 9 αφελει ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και επιθησει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον χαρπωμα οσμη ευωδιας χυριω 10 το δε χαταλειφθεν απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγια των αγιων απο των καρπωματων χυριου 11 πασαν θυσιαν ην αν προσφερητε χυριω ου ποιησετε ζυμωτον πασαν γαρ ζυμην και παν μελι ου προσοισετε απ' αυτου καρπωσαι κυριω 12 δωρον απαρχης προσοισετε αυτα χυριω επι δε το θυσιαστηριον ουχ αναβιβασθησεται εις οσμην ευωδιας χυριω 13 χαι παν δωρον θυσιας υμων αλι αλισθησεται ου διαπαυσετε αλα διαθηκης κυριου απο θυσιασματων υμων επι παντος δωρου υμων προσοισετε χυριω τω θεω υμων αλας 14 εαν δε προσφερης θυσιαν πρωτογενηματων τω χυριω νεα πεφρυγμενα χιδρα εριχτα τω χυριω χαι προσοισεις την θυσιαν των πρωτογενηματων 15 και επιχεεις επ΄ αυτην ελαιον και επιθησεις επ΄ αυτην λιβανον θυσια εστιν 16 και ανοισει ο ιερευς το μνημοσυνον αυτης απο των χιδρων συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης καρπωμα εστιν κυριω

Chapter 3

1 εαν δε θυσια σωτηριου το δωρον αυτου τω χυριω εαν μεν εχ των βοων αυτου προσαγαγη εαν τε αρσεν εαν τε θηλυ αμωμον προσαξει αυτο εναντιον χυριου 2 χαι επιθησει τας χειρας επι την χεφαλην του δωρου χαι σφαξει αυτο παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου χαι προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον των ολοχαυτωματων χυχλω 3 χαι προσαξουσιν απο της θυσιας του σωτηριου χαρπωμα χυριω το στεαρ το χαταχαλυπτον την χοιλιαν χαι παν το στεαρ το επι της χοιλιας 4 χαι τους δυο νεφρους χαι το στεαρ το επ΄ αυτων το επι των μηριων χαι τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει 5 χαι

ανοισουσιν αυτα οι υιοι ααρων οι ιερεις επι το θυσιαστηριον επι τα ολοχαυτωματα επι τα ξυλα τα επι του πυρος επι του θυσιαστηριου χαρπωμα οσμη ευωδιας χυριω 6 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου θυσιαν σωτηριου τω χυριω αρσεν η θηλυ αμωμον προσοισει αυτο 7 εαν αρνα προσαγαγη το δωρον αυτου προσαξει αυτο εναντι χυριου 8 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου αυτου και σφαξει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον χυχλω 9 και προσοισει απο της θυσιας του σωτηριου χαρπωμα τω θεω το στεαρ χαι την οσφυν αμωμον συν ταις ψοαις περιελει αυτο και το στεαρ της κοιλιας 10 και αμφοτερους τους νεφρους και το στέας το επ΄ αυτών το επι των μηριών και τον λόβον τον επι του ηπατός συν τοις νεφροις περιελων 11 ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον οσμη ευωδιας καρπωμα κυριω 12 εαν δε απο των αιγων το δωρον αυτου και προσαξει εναντι χυριου 13 χαι επιθησει τας χειρας επι την χεφαλην αυτου χαι σφαξουσιν αυτο εναντι χυριου παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου χαι προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον χυχλω 14 και ανοισει επ' αυτου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της χοιλιας 15 χαι αμφοτερους τους νεφρους χαι παν το στεαρ το επ΄ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει 16 και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον χαρπωμα οσμη ευωδιας τω χυριω παν το στεαρ τω χυριω 17 νομιμον εις τον αιωνα εις τας γενεας υμων εν παση χατοιχία υμων παν στεαρ και παν αιμα ουκ εδεσθε

Chapter 4

1 και ελαλησεν κυθίος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον προς τους υίους ισραηλ λεγων ψυχη εαν αμαρτη εναντι κυθίου ακουσίως από των προσταγματών κυθίου ων ου δει ποιείν και ποιηση εν τι απ΄ αυτών 3 εαν μεν ο αρχιέρευς ο κεχρισμένος αμαρτη του τον λαον αμαρτείν και προσαξεί περί της αμαρτίας αυτού ης ημαρτέν μόσχον έκ βοών αμώμον τω κυθίω πέρι της αμαρτίας αυτού 4 και προσαξεί τον μόσχον παρά την θυράν της σκηνης του μάρτυριου εναντί κυθίου και επίθησει την χείρα αυτού έπι την κεφάλην του μόσχου εναντί κυθίου και σφάξει τον μόσχον ενώπιον κυρίου 5 και λάβων ο ιέρευς ο χρίστος ο τετελειώμενος τας χείρας από του αιματός του μόσχου και εισοίσει αυτό έπι την σκηνην του μάρτυριου 6 και βάψει ο ιέρευς τον δακτύλον είς το αίμα και προσράνει από του αιματός έπτακις εναντί κυρίου κατά το καταπέτασμα το αγίον 7 και επίθησει ο ιέρευς από του αιματός του μόσχου έπι τα κέρατα του θυσιαστηρίου του θυμιαματός της συνθέσεως του εναντίον κυρίου ο εστίν εν τη σκηνή του μαρτυρίου και παν το αίμα του μόσχου έκχεει παρά την βασίν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτώματων ο

εστιν παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 8 χαι παν το στεαρ του μοσχου του της αμαρτιας περιελει απ΄ αυτου το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων 9 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ΄ αυτων ο εστιν επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτο 10 ον τροπον αφαιρειται απο του μοσχου του της θυσιας του σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον της καρπωσεως 11 και το δερμα του μοσχου και πασαν αυτου την σαρκα συν τη κεφαλη και τοις ακρωτηριοις και τη χοιλια χαι τη χοπρω 12 χαι εξοισουσιν ολον τον μοσχον εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον ου εχχεουσιν την σποδιαν και κατακαυσουσιν αυτον επι ξυλων εν πυρι επι της εχυσεως της σποδιας χαυθησεται 13 εαν δε πασα συναγωγη ισραηλ αγνοηση ακουσιως και λαθη ρημα εξ οφθαλμων της συναγωγης και ποιησωσιν μιαν απο πασων των εντολων χυριου η ου ποιηθησεται χαι πλημμελησωσιν 14 και γνωσθη αυτοις η αμαρτια ην ημαρτον εν αυτη και προσαξει η συναγωγη μοσχον εχ βοων αμωμον περι της αμαρτιας χαι προσαξει αυτον παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυρίου 15 και επιθησουσίν οι πρεσβυτέροι της συναγωγης τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι χυριου 16 χαι εισοισει ο ιερευς ο χριστος απο του αιματος του μοσχου εις την σχηνην του μαρτυριου 17 χαι βαψει ο ιερευς τον δαχτυλον απο του αιματος του μοσχου και ρανει επτακις εναντι κυριου κατενωπιον του καταπετασματός του αγίου 18 και από του αίματος επίθησει ο ιέρευς επί τα κέρατα του θυσιαστηριου των θυμιαματων της συνθεσεως ο εστιν ενωπιον χυριου ο εστιν εν τη σχηνη του μαρτυριου χαι το παν αιμα εχχεει προς την βασιν του θυσιαστηριου των καρπωσεων των προς τη θυρα της σκηνης του μαρτυριου 19 και το παν στεαρ περιελει απ΄ αυτου και ανοισει επι το θυσιαστηριον 20 και ποιησει τον μοσχον ον τροπον εποιησεν τον μοσχον τον της αμαρτιας ουτως ποιηθησεται και εξιλασεται περι αυτων ο ιερευς και αφεθησεται αυτοις η αμαρτια 21 και εξοισουσιν τον μοσχον ολον εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν τον μοσχον ον τροπον κατεκαυσαν τον μοσχον τον προτερον αμαρτια συναγωγης εστιν 22 εαν δε ο αρχων αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου του θεου αυτων η ου ποιηθησεται αχουσιως και αμαρτη και πλημμεληση 23 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και προσοισει το δωρον αυτου χιμαρον εξ αιγων αρσεν αμωμον 24 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του χιμαρου και σφαξουσιν αυτον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου αμαρτια εστιν 25 και επιθησει ο ιερευς απο του αιματος του της αμαρτιας τω δαχτυλω επι τα χερατα του θυσιαστηριου των ολοχαυτωματων χαι το παν αιμα αυτου εχχεει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοχαυτωματων 26 και το παν στεαρ αυτου ανοισει επι το θυσιαστηριον ωσπερ το στεαρ θυσιας σωτηριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς απο της αμαρτιας αυτου και αφεθησεται αυτω

27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως εκ του λαου της γης εν τω ποιησαι μιαν απο πασων των εντολων χυριου η ου ποιηθησεται και πλημμεληση 28 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και οισει χιμαιραν εξ αιγων θηλειαν αμωμον οισει περι της αμαρτιας ης ημαρτεν 29 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του αμαρτηματος αυτου και σφαξουσιν την χιμαιραν την της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοχαυτωματα 30 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος αυτης τω δακτυλω και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοχαυτωματων χαι παν το αιμα αυτης εχχεει παρα την βασιν του θυσιαστηριου 31 και παν το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ απο θυσιας σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον εις οσμην ευωδιας κυριω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και αφεθησεται αυτω 32 εαν δε προβατον προσενεγκη το δωρον αυτου εις αμαρτιαν θηλυ αμωμον προσοισει αυτο 33 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του της αμαρτιας και σφαξουσιν αυτο εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοχαυτωματα 34 και λαβων ο ιερευς απο του αιματος του της αμαρτιας τω δαχτυλω επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως και παν αυτου το αιμα εχχεει παρα την βασιν του θυσιαστηριου της ολοχαυτωσεως 35 χαι παν αυτου το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ προβατου εκ της θυσιας του σωτηριου και επιθησει αυτο ο ιερευς επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα χυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω

Chapter 5

1 εαν δε ψυχη αμαρτη και ακουση φωνην ορκισμου και ουτος μαρτυς η εωρακεν η συνοιδεν εαν μη απαγγειλη λημψεται την αμαρτιαν 2 η ψυχη ητις εαν αψηται παντος πραγματος ακαθαρτου η θνησιμαιου η θηριαλωτου ακαθαρτου η των θνησιμαιων η των βδελυγματων των ακαθαρτων η των θνησιμαιων κτηνων των ακαθαρτων 3 η αψηται απο ακαθαρσιας ανθρωπου απο πασης ακαθαρσιας αυτου ης αν αψαμενος μιανθη και ελαθεν αυτον μετα τουτο δε γνω και πλημμεληση 4 η ψυχη η αν ομοση διαστελλουσα τοις χειλεσιν κακοποιησαι η καλως ποιησαι κατα παντα οσα εαν διαστειλη ο ανθρωπος μεθ΄ ορκου και λαθη αυτον προ οφθαλμων και ουτος γνω και αμαρτη εν τι τουτων 5 και εξαγορευσει την αμαρτιαν περι ων ημαρτηκεν κατ΄ αυτης 6 και οισει περι ων επλημμελησεν κυριω περι της αμαρτιας ης ημαρτεν θηλυ απο των προβατων αμναδα η χιμαιραν εξ αιγων περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια 7 εαν δε μη ισχυση η χειρ αυτου το ικανον εις το προβατον οισει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων κυριω ενα περι αμαρτιας και ενα εις ολοκαυτωμα 8 και οισει αυτα προς

τον ιερεα και προσαξει ο ιερευς το περι της αμαρτιας προτερον και αποκνισει ο ιερευς την χεφαλην αυτου απο του σφονδυλου χαι ου διελει 9 χαι ρανει απο του αιματος του περι της αμαρτιας επι τον τοιχον του θυσιαστηριου το δε καταλοιπον του αιματος χαταστραγγιει επι την βασιν του θυσιαστηριου αμαρτιας γαρ εστιν 10 και το δευτερον ποιησει ολοκαυτωμα ως καθηκει και εξιλασεται ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω 11 εαν δε μη ευρισκη αυτου η χειρ ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων και οισει το δωρον αυτου περι ου ημαρτεν το δεχατον του οιφι σεμιδαλιν περι αμαρτιας ουχ επιχεει επ΄ αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ΄ αυτο λιβανον οτι περι αμαρτιας εστιν 12 και οισει αυτο προς τον ιερεα και δραξαμενος ο ιερευς απ' αυτης πληρη την δρακα το μνημοσυνον αυτης επιθησει επι το θυσιαστηριον των ολοχαυτωματων χυριω αμαρτια εστιν 13 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν εφ΄ ενος τουτων και αφεθησεται αυτω το δε καταλειφθεν εσται τω ιερει ως η θυσια της σεμιδαλεως 14 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 15 ψυχη εαν λαθη αυτον ληθη και αμαρτη ακουσιως απο των αγιων κυριου και οισει της πλημμελειας αυτου τω χυριω χριον αμωμον εχ των προβατων τιμης αργυριου σικλων τω σικλω των αγιων περι ου επλημμελησεν 16 και ο ημαρτεν απο των αγιων αποτεισαι αυτο και το επιπεμπτον προσθησει επ' αυτο και δωσει αυτο τω ιερει και ο ιερευς εξιλασεται περι αυτου εν τω κριω της πλημμελειας και αφεθησεται αυτω 17 και η ψυχη η αν αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων χυριου ων ου δει ποιειν και ουκ εγνω και πλημμεληση και λαβη την αμαρτίαν 18 και οισεί κριον αμώμον εκ των προβατών τιμής αργυρίου είς πλημμελειαν προς τον ιερεα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αγνοιας αυτου ης ηγνοησεν και αυτος ουκ ηδει και αφεθησεται αυτω 19 επλημμελησεν γαρ πλημμελησιν εναντι χυριου 20 χαι ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 21 ψυχη εαν αμαρτη και παριδων παριδη τας εντολας κυριου και ψευσηται τα προς τον πλησιον εν παραθηχη η περι χοινωνίας η περι αρπαγης η ηδιχησεν τι τον πλησιον 22 η ευρεν απωλειαν και ψευσηται περι αυτης και ομοση αδικως περι ενος απο παντων ων εαν ποιηση ο ανθρωπος ωστε αμαρτειν εν τουτοις 23 και εσται ηνικα εαν αμαρτη και πλημμεληση και αποδω το αρπαγμα ο ηρπασεν η το αδιχημα ο ηδιχησεν η την παραθηχην ητις παρετεθη αυτω η την απωλειαν ην ευρεν 24 απο παντος πραγματος ου ωμοσεν περι αυτου αδιχως και αποτεισει αυτο το πεφαλαιον και το πεμπτον προσθησει επ΄ αυτο τινος εστιν αυτω αποδωσει η ημέρα ελεγχθη 25 και της πλημμελείας αυτού οίσει τω κυρίω κρίον από των προβατων αμωμον τιμης εις ο επλημμελησεν αυτω 26 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι χυριου και αφεθησεται αυτω περι ενος απο παντων ων εποιησεν και επλημμελησεν αυτω

Chapter 6

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της ολοκαυτωσεως αυτη η ολοκαυτωσις επι της καυσεως αυτης επι του θυσιαστηριου ολην την νυχτα εως το πρωι χαι το πυρ του θυσιαστηριου καυθησεται επ΄ αυτου ου σβεσθησεται 3 και ενδυσεται ο ιερευς χιτωνα λινουν και περισκελες λινουν ενδυσεται περι το σωμα αυτου και αφελει την κατακαρπωσιν ην αν καταναλωση το πυρ την ολοκαυτωσιν απο του θυσιαστηριου και παραθήσει αυτο εχομενον του θυσιαστηριου 4 και εκδυσεται την στολην αυτου και ενδυσεται στολην αλλην και εξοισει την κατακαρπωσιν εξω της παρεμβολης εις τοπον χαθαρον 5 χαι πυρ επι το θυσιαστηριον χαυθησεται απ' αυτου και ου σβεσθησεται και καυσει ο ιερευς επ΄ αυτο ξυλα το πρωι και στοιβασει επ΄ αυτου την ολοκαυτωσιν και επιθησει επ΄ αυτο το στεαρ του σωτηριου 6 και πυρ δια παντος καυθησεται επι το θυσιαστηριον ου σβεσθησεται 7 ουτος ο νομος της θυσιας ην προσαξουσιν αυτην οι υιοι ααρων εναντι χυριου απεναντι του θυσιαστηριου 8 και αφελει απ΄ αυτου τη δρακι απο της σεμιδαλεως της θυσιας συν τω ελαιω αυτης και συν τω λιβανω αυτης τα οντα επι της θυσιας και ανοισει επι το θυσιαστηριον χαρπωμα οσμη ευωδιας το μνημοσυνον αυτης τω χυριω 9 το δε καταλειφθεν απ΄ αυτης εδεται ααρων και οι υιοι αυτου αζυμα βρωθησεται εν τοπω αγιω εν αυλη της σχηνης του μαρτυριου εδονται αυτην 10 ου πεφθησεται εζυμωμενη μεριδα αυτην εδωχα αυτοις απο των χαρπωματων χυριου αγια αγιων ωσπερ το της αμαρτίας και ωσπερ το της πλημμελείας 11 παν αρσενίκον των ιερέων εδονται αυτην νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων απο των καρπωματων κυριου πας ος εαν αψηται αυτων αγιασθησεται 12 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 13 τουτο το δωρον ααρων και των υιων αυτου ο προσοισουσιν κυριω εν τη ημερα η αν χρισης αυτον το δεκατον του οιφι σεμιδαλεως εις θυσιαν δια παντος το ημισυ αυτης το πρωι και το ημισυ αυτης το δειλινον 14 επι τηγανου εν ελαιω ποιηθησεται πεφυραμενην οισει αυτην ελικτα θυσιαν εκ κλασματων θυσιαν οσμην ευωδιας χυριω 15 ο ιερευς ο χριστος αντ΄ αυτου εχ των υιων αυτου ποιησει αυτην νομος αιωνιος απαν επιτελεσθησεται 16 και πασα θυσια ιερεως ολοκαυτος εσται και ου βρωθησεται 17 και ελαλησεν κυρίος προς μωυσην λέγων 18 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοχαυτωμα σφαξουσιν τα περι της αμαρτιας εναντι χυριου αγια αγιων εστιν 19 ο ιερευς ο αναφερων αυτην εδεται αυτην εν τοπω αγιω βρωθησεται εν αυλη της σχηνης του μαρτυριου 20 πας ο απτομένος των χρέων αυτης agiasdysetai kai ω ean epiropantisdy apo tou aimatoz autyz epi to imation o εαν ραντισθη επ΄ αυτο πλυθησεται εν τοπω αγιω 21 και σκευος οστρακινον ου εαν εψηθη εν αυτω συντριβησεται εαν δε εν σχευει χαλχω εψηθη εχτριψει αυτο

και εκκλυσει υδατι 22 πας αρσην εν τοις ιερευσιν φαγεται αυτα αγια αγιων εστιν κυριου 23 και παντα τα περι της αμαρτιας ων εαν εισενεχθη απο του αιματος αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου εξιλασασθαι εν τω αγιω ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται

Chapter 7

1 και ουτος ο νομος του κριου του περι της πλημμελειας αγια αγιων εστιν 2 εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαξουσιν τον κριον της πλημμελειας εναντι χυριού και το αίμα προσχέει επί την βασίν του θυσιαστηριού χυκλώ 3 και παν το στεαρ αυτου προσοισει απ΄ αυτου και την οσφυν και παν το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων 4 και τους δυο νεφρους και το στέας το επ΄ αυτών το επι των μηριών και τον λόβον τον επι του ηπατός συν τοις νεφροις περιελει αυτα 5 και ανοισει αυτα ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα τω κυριω περι πλημμελειας εστιν 6 πας αρσην εκ των ιερεων εδεται αυτα εν τοπω αγιω εδονται αυτα αγια αγιων εστιν 7 ωσπες το πεςι της αμαςτιας ουτω και το της πλημμελειας νομος εις αυτων ο ιερευς οστις εξιλασεται εν αυτω αυτω εσται 8 και ο ιερευς ο προσαγων ολοκαυτωμα ανθρωπου το δερμα της ολοχαυτωσεως ης αυτος προσφερει αυτω εσται 9 χαι πασα θυσια ητις ποιηθησεται εν τω κλιβανω και πασα ητις ποιηθησεται επ΄ εσχαρας η επι τηγανου του ιερεως του προσφεροντος αυτην αυτω εσται 10 και πασα θυσια αναπεποιημενη εν ελαιω και μη αναπεποιημενη πασι τοις υιοις ααρων εσται εκαστω το ισον 11 ουτος ο νομος θυσιας σωτηριου ην προσοισουσιν χυριω 12 εαν μεν περι αινεσεως προσφερη αυτην και προσοισει επι της θυσιας της αινεσεως αρτους εκ σεμιδαλεως αναπεποιημενους εν ελαιω λαγανα αζυμα διαχεχρισμενα εν ελαιω χαι σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω 13 επ΄ αρτοις ζυμιταις προσοισει τα δωρα αυτου επι θυσια αινεσεως σωτηριου 14 και προσαξει εν απο παντων των δωρων αυτου αφαιρεμα χυριω τω ιερει τω προσχεοντι το αιμα του σωτηριου αυτω εσται 15 και τα κρεα θυσιας αινεσεως σωτηριου αυτω εσται και εν η ημερα δωρειται βρωθησεται ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι 16 καν ευχη η εκουσιον θυσιαζη το δωρον αυτου η αν ημερα προσαγαγη την θυσιαν αυτου βρωθησεται και τη αυριον 17 και το καταλειφθεν απο των κρεων της θυσιας εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται 18 εαν δε φαγων φαγη απο των χρεων τη ημερα τη τριτη ου δεχθησεται αυτω τω προσφεροντι αυτο ου λογισθησεται αυτω μιασμα εστιν η δε ψυχη ητις εαν φαγη απ΄ αυτου την αμαρτιαν λημψεται 19 και κρεα οσα αν αψηται παντος αχαθαρτου ου βρωθησεται εν πυρι χαταχαυθησεται πας χαθαρος φαγεται χρεα 20 η δε ψυχη ητις εαν φαγη απο των αρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν χυριου χαι η αχαθαρσια αυτου επ΄ αυτου απολειται η ψυχη εχεινη εχ του λαου

αυτης 21 και ψυχη η αν αψηται παντος πραγματος ακαθαρτου η απο ακαθαρσιας ανθρωπου η των τετραποδων των ακαθαρτων η παντος βδελυγματος ακαθαρτου και φαγή από των κρέων της θυσίας του σωτηρίου ο έστιν κυρίου απολείται η ψυχη εχεινή εχ του λαου αυτής 22 χαι ελαλήσεν χυρίος προς μωυσην λεγών 23 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων παν στεαρ βοων και προβατων και αιγων ουκ εδεσθε 24 και στεαρ θνησιμαιων και θηριαλωτον ποιηθησεται εις παν εργον και εις βρωσιν ου βρωθησεται 25 πας ο εσθων στεαρ απο των κτηνων ων προσαξει αυτων καρπωμα κυριω απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης 26 παν αιμα ουχ εδεσθε εν παση τη κατοικια υμων απο τε των πετεινων και απο των κτηνων 27 πασα ψυχη η αν φαγη αιμα απολειται η ψυχη εχεινη απο του λαου αυτης 28 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 29 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ο προσφερων θυσιαν σωτηριου χυριω οισει το δωρον αυτου χυριω απο της θυσιας του σωτηριου 30 αι χειρες αυτου προσοισουσιν τα καρπωματα κυριω το στεαρ το επι του στηθυνιου και τον λοβον του ηπατος προσοισει αυτα ωστε επιθειναι δομα εναντι χυριου 31 και ανοισει ο ιερευς το στεαρ επι του θυσιαστηριου και εσται το στηθυνιον ααρων και τοις υιοις αυτου 32 και τον βραχιονα τον δεξιον δωσετε αφαιρεμα τω ιερει απο των θυσιων του σωτηριου υμων 33 ο προσφερων το αιμα του σωτηριου και το στεαρ απο των υιων ααρων αυτω εσται ο βραχιων ο δεξιος εν μεριδι 34 το γαρ στηθυνιον του επιθεματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος ειληφα παρα των υιων ισραηλ απο των θυσιων του σωτηριου υμων και εδωκα αυτα ααρων τω ιερει και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ 35 αυτη η χρισις ααρων και η χρισις των υιων αυτου απο των καρπωματων χυριου εν η ημερα προσηγαγετο αυτους του ιερατευειν τω χυριω 36 χαθα ενετειλατο χυριος δουναι αυτοις η ημερα εχρισεν αυτους παρα των υιων ισραηλ νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων 37 ουτος ο νομος των ολοκαυτωματων και θυσιας και περι αμαρτιας και της πλημμελειας και της τελειωσεως και της θυσιας του σωτηριου 38 ον τροπον ενετειλατο χυριος τω μωυση εν τω ορει σινα η ημερα ενετειλατο τοις υιοις ισραηλ προσφερειν τα δωρα αυτων εναντι χυριου εν τη ερημω σινα

Chapter 8

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαβε ααρων και τους υιους αυτου και τας στολας αυτου και το ελαιον της χρισεως και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τους δυο κριους και το κανουν των αζυμων 3 και πασαν την συναγωγην εκκλησιασον επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 4 και εποιησεν μωυσης ον τροπον συνεταξεν αυτω κυριος και εξεκκλησιασεν την συναγωγην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 5 και ειπεν μωυσης τη συναγωγη τουτο

εστιν το ρημα ο ενετειλατο χυριος ποιησαι 6 χαι προσηνεγχεν μωυσης τον ααρων και τους υιους αυτου και ελουσεν αυτους υδατι 7 και ενεδυσεν αυτον τον χιτωνα και εζωσεν αυτον την ζωνην και ενεδυσεν αυτον τον υποδυτην και επεθηκεν επ΄ αυτον την επωμιδα και συνεζωσεν αυτον κατα την ποιησιν της επωμιδος και συνεσφιγξεν αυτον εν αυτη 8 και επεθηκεν επ΄ αυτην το λογειον και επεθηκεν επι το λογειον την δηλωσιν και την αληθειαν 9 και επεθηκεν την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επεθηκεν επι την μιτραν κατα προσωπον αυτου το πεταλον το χρυσουν το καθηγιασμενον αγιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 10 και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρισεως 11 και ερρανεν απ' αυτου επι το θυσιαστηριον επταχις και εχρισεν το θυσιαστηριον και ηγιασεν αυτο και παντα τα σχευη αυτου και τον λουτηρα και την βασιν αυτου και ηγιασεν αυτα και εχρισεν την σχηνην και παντα τα εν αυτη και ηγιασεν αυτην 12 και επεχεεν μωυσης απο του ελαιου της χρισεως επι την κεφαλην ααρων και εχρισεν αυτον και ηγιασεν αυτον 13 και προσηγαγεν μωυσης τους υιους ααρων και ενεδυσεν αυτους χιτωνας και εζωσεν αυτους ζωνας και περιεθηκεν αυτοις κιδαρεις καθαπερ συνεταξεν χυριος τω μωυση 14 χαι προσηγαγεν μωυσης τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας επι την κεφαλην του μοσχου του της αμαρτίας 15 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης από του αιματος και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω τω δακτυλω και εκαθαρισεν το θυσιαστηριον και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου και ηγιασεν αυτο του εξιλασασθαι επ΄ αυτου 16 και ελαβεν μωυσης παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τον λοβον τον επι του ηπατος και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και ανηνεγκεν μωυσης επι το θυσιαστηριον 17 και τον μοσχον και την βυρσαν αυτου και τα κρεα αυτου και την κοπρον αυτου και κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 18 και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον εις ολοκαυτωμα και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 19 και εσφαξεν μωυσης τον χριον χαι προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον χυχλω 20 και τον κριον εκρεανομήσεν κατα μέλη και ανήνεγκεν μωυσής την κεφαλην και τα μελη και το στεαρ 21 και την κοιλιαν και τους ποδας επλυνεν υδατι και ανηνεγκεν μωυσης ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα ο εστιν εις οσμην ευωδιας χαρπωμα εστιν τω χυριω χαθαπερ ενετειλατο χυριος τω μωυση 22 και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον δευτερον κριον τελειωσεως και επεθηχεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 23 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του αιματος αυτου και επεθηκεν επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 24 και προσηγαγεν μωυσης τους υιους ααρων και επεθηκεν μωυσης απο του αιματος επι τους λοβους των ωτων των δεξιων και

επι τα αχρα των χειρων αυτων των δεξιων χαι επι τα αχρα των ποδων αυτων των δεξιων και προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω 25 και ελαβεν το στεαρ και την οσφυν και το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ΄ αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον 26 και απο του κανου της τελειωσεως του οντος εναντι κυριου ελαβεν αρτον ενα αζυμον και αρτον εξ ελαιου ενα και λαγανον εν και επεθηκεν επι το στεαρ και τον βραχιονα τον δεξιον 27 και επεθηκέν απάντα επί τας χείρας ααρών και επί τας χειρας των υιων αυτου και ανηνεγκεν αυτα αφαιρεμα εναντι κυριου 28 και ελαβεν μωυσης απο των χειρων αυτων και ανηνεγκεν αυτα μωυσης επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα της τελειωσεως ο εστιν οσμη ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω 29 και λαβων μωυσης το στηθυνιον αφειλεν αυτο επιθεμα εναντι κυριου απο του χριου της τελειωσεως και εγενετο μωυση εν μεριδι καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση 30 και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρισεως και απο του αιματος του επι του θυσιαστηριου και προσερρανεν επι ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και ηγιασεν ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ΄ αυτου 31 και ειπεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου εψησατε τα κρεα εν τη αυλη της σχηνης του μαρτυριου εν τοπω αγιω και εκει φαγεσθε αυτα και τους αρτους τους εν τω κανω της τελειωσεως ον τροπον συντετακται μοι λεγων ααρων και οι υιοι αυτου φαγονται αυτα 32 και το καταλειφθεν των κρεων και των αρτων εν πυρι κατακαυθησεται 33 και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουχ εξελευσεσθε επτα ημερας εως ημερα πληρωθη ημερα τελειωσεως υμων επτα γαρ ημερας τελειωσει τας χειρας υμων 34 χαθαπερ εποιησεν εν τη ημερα ταυτη ενετειλατο χυριος του ποιησαι ωστε εξιλασασθαι περι υμων 35 και επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου χαθησεσθε επτα ημερας ημεραν χαι νυχτα φυλαξεσθε τα φυλαγματα χυριου ινα μη αποθανητε ουτως γαρ ενετειλατο μοι χυριος ο θεος 36 και εποιησεν ααρων και οι υιοι αυτου παντας τους λογους ους συνεταξεν χυριος τω μωυση

Chapter 9

1 και εγενηθη τη ημέρα τη ογδοη εκαλέσεν μωυσης ααρων και τους υιους αυτου και την γερουσιαν ισραηλ 2 και είπεν μωυσης προς ααρων λαβε σεαυτω μοσχαριον έκ βοων περι αμαρτίας και κρίον εις ολοκαυτωμα αμώμα και προσένεγκε αυτα έναντι κυρίου 3 και τη γερουσία ισραηλ λαλησον λέγων λαβετε χιμαρον έξ αίγων ένα περι αμαρτίας και μοσχαρίον και αμνόν ενιαυσίον εις ολοκαρπωσίν αμώμα 4 και μοσχον και κρίον εις θυσίαν σωτηρίου έναντι κυρίου και σεμιδαλίν πεφυραμένην εν έλαιω ότι σημέρον κυρίος οφθησεται έν υμίν 5 και έλαβον κα-

θο ενετειλατο μωυσης απεναντι της σχηνης του μαρτυριου χαι προσηλθεν πασα συναγωγη και εστησαν εναντι κυριου 6 και είπεν μωυσης τουτο το ρημα ο είπεν χυριος ποιησατε χαι οφθησεται εν υμιν δοξα χυριου 7 χαι ειπεν μωυσης τω ααρων προσελθε προς το θυσιαστηριον και ποιησον το περι της αμαρτιας σου και το ολοχαυτωμα σου χαι εξιλασαι περι σεαυτου χαι του οιχου σου χαι ποιησον τα δωρα του λαου και εξιλασαι περι αυτων καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση 8 και προσηλθεν ααρων προς το θυσιαστηριον και εσφαξεν το μοσχαριον το περι της αμαρτίας 9 και προσηνεγκαν οι υιοι ααρών το αίμα προς αυτον και εβαψέν τον δαχτυλον εις το αιμα και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου 10 και το στεαρ και τους νεφρους και τον λοβον του ηπατος του περι της αμαρτιας ανηνεγχεν επι το θυσιαστηριον ον τροπον ενετειλατο χυριος τω μωυση 11 χαι τα χρεα χαι την βυρσαν χατεχαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης 12 και εσφαξεν το ολοκαυτωμα και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν επι το θυσιαστηριον κυκλω 13 και το ολοκαυτωμα προσηνεγκαν αυτω κατα μελη αυτα και την κεφαλην και επεθηχεν επι το θυσιαστηριον 14 χαι επλυνεν την χοιλιαν χαι τους ποδας υδατι χαι επεθηκεν επι το ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον 15 και προσηνεγκαν το δωρον του λαου και ελαβεν τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας του λαου και εσφαξεν αυτο χαθα χαι το πρωτον 16 χαι προσηνεγχεν το ολοχαυτωμα χαι εποιησεν αυτο ως καθηκει 17 και προσηνεγκεν την θυσιαν και επλησεν τας χειρας απ' αυτης και επεθηκεν επι το θυσιαστηριον χωρις του ολοκαυτωματος του πρωινου 18 και εσφαξεν τον μοσχον και τον κριον της θυσιας του σωτηριου της του λαου και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεέν προς το θυσιαστηριον χυχλω 19 και το στεαρ το απο του μοσχου και του κριου την οσφην και το στεαρ το χαταχαλυπτον επι της χοιλιας χαι τους δυο νεφρους χαι το στεαρ το επ΄ αυτων και τον λοβον τον επι του ηπατος 20 και επεθηκέν τα στέατα επι τα στηθυνια και ανηνεγκαν τα στεατα επι το θυσιαστηριον 21 και το στηθυνιον και τον βραχιονα τον δεξιον αφειλεν ααρων αφαιρεμα εναντι χυριου ον τροπον συνεταξεν χυρίος τω μωυση 22 και εξαρας ααρων τας χείρας επί τον λαον ευλογήσεν αυτους και κατεβη ποιησας το περι της αμαρτιας και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου 23 και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εξελθοντες ευλογησαν παντα τον λαον και ωφθη η δοξα κυριου παντι τω λαω 24 και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν τα επι του θυσιαστηριου τα τε ολοχαυτωματα και τα στεατα και ειδεν πας ο λαος και εξεστη και επεσαν επι προσωπον

Chapter 10

1 και λαβοντες οι δυο υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ εκαστος το πυρειον αυτου επεθηχαν επ' αυτο πυρ και επεβαλον επ' αυτο θυμιαμα και προσηνεγκαν εναντι χυριου πυρ αλλοτριον ο ου προσεταξεν χυριος αυτοις 2 και εξηλθεν πυρ παρα χυριου και κατεφαγεν αυτους και απεθανον εναντι χυριου 3 και είπεν μωυσης προς ααρων τουτο εστιν ο ειπεν χυριος λεγων εν τοις εγγιζουσιν μοι αγιασθησομαι και εν παση τη συναγωγη δοξασθησομαι και κατενυχθη ααρων 4 και εκαλεσεν μωυσης τον μισαδαι και τον ελισαφαν υιους οζιηλ υιους του αδελφου του πατρος ααρων και ειπεν αυτοις προσελθατε και αρατε τους αδελφους υμων εκ προσωπου των αγιων εξω της παρεμβολης 5 και προσηλθον και ηραν εν τοις χιτωσιν αυτων εξω της παρεμβολης ον τροπον ειπεν μωυσης 6 και ειπεν μωυσης προς ααρων και ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους αυτου τους καταλελειμμενους την κεφαλην υμων ουκ αποκιδαρωσετε και τα ιματια υμων ου διαρρηξετε ινα μη αποθανητε και επι πασαν την συναγωγην εσται θυμος οι αδελφοι υμων πας ο οικος ισραηλ κλαυσονται τον εμπυρισμον ον ενεπυρισθησαν υπο χυριου 7 και απο της θυρας της σχηνης του μαρτυριου ουχ εξελευσεσθε ινα μη αποθανητε το γαρ ελαιον της χρισεως το παρα χυριου εφ΄ υμιν χαι εποιησαν χατα το ρημα μωυση 8 χαι ελαλησεν χυριος τω ααρων λεγων 9 οινον χαι σιχερα ου πιεσθε συ χαι οι υιοι σου μετα σου ηνικα αν εισπορευησθε εις την σκηνην του μαρτυριου η προσπορευομενων υμων προς το θυσιαστηριον και ου μη αποθανητε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων 10 διαστειλαι ανα μεσον των αγιων και των βεβηλων και ανα μεσον των αχαθαρτων και των καθαρων 11 και συμβιβασεις τους υιους ισραηλ παντα τα νομιμα α ελαλησεν χυριος προς αυτους δια χειρος μωυση 12 χαι ειπεν μωυσης προς ααρων και προς ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειφθεντας λαβετε την θυσιαν την καταλειφθεισαν απο των καρπωματων κυριου και φαγεσθε αζυμα παρα το θυσιαστηριον αγια αγιων εστιν 13 και φαγεσθε αυτην εν τοπω αγιω νομιμον γαρ σοι εστιν και νομιμον τοις υιοις σου τουτο απο των καρπωματων κυριου ουτω γαρ εντεταλται μοι 14 και το στηθυνιον του αφορισματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος φαγεσθε εν τοπω αγιω συ και οι υιοι σου και ο οικος σου μετα σου νομιμον γαρ σοι και νομιμον τοις υιοις σου εδοθη απο των θυσιων του σωτηριου των υιων ισραηλ 15 τον βραχιονα του αφαιρεματος και το στηθυνιον του αφορισματος επι των καρπωματων των στεατων προσοισουσιν αφορισμα αφορισαι εναντι χυριου χαι εσται σοι χαι τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 16 και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ζητων εξεζητησεν μωυσης και οδε ενεπεπυριστο και εθυμωθη μωυσης επι ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλελειμμενους λεγων 17 δια τι ουκ εφαγετε το περι της αμαρτιας

εν τοπω αγιω οτι γαρ αγια αγιων εστιν τουτο εδωχεν υμιν φαγειν ινα αφελητε την αμαρτιαν της συναγωγης και εξιλασησθε περι αυτων εναντι κυριου 18 ου γαρ εισηχθη του αιματος αυτου εις το αγιον κατα προσωπον εσω φαγεσθε αυτο εν τοπω αγιω ον τροπον μοι συνεταξεν κυριος 19 και ελαλησεν ααρων προς μωυσην λεγων ει σημερον προσαγειοχασιν τα περι της αμαρτιας αυτων και τα ολοχαυτωματα αυτων εναντι κυριου και συμβεβηχεν μοι ταυτα και φαγομαι τα περι της αμαρτιας σημερον μη αρεστον εσται κυριω 20 και ηχουσεν μωυσης και ηρεσεν αυτω

Chapter 11

1 και ελαλησεν κυρίος προς μωυσην και ααρών λέγων 2 λαλησατέ τοις υίοις ισραηλ λεγοντες ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε απο παντων των κτηνων των επι της γης 3 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχίζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε 4 πλην απο τουτων ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο οπλην δε ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 5 και τον δασυποδα οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 6 και τον χοιρογρυλλιον οτι αναγει μηρυχισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 7 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο ουκ αναγει μηρυχισμον αχαθαρτον τουτο υμιν 8 απο των χρεων αυτων ου φαγεσθε χαι των θνησιμαιών αυτών ουχ αψέσθε αχαθάρτα ταυτά υμίν 9 χαι ταυτά α φαγέσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες εν τοις υδασιν και εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις ταυτα φαγεσθε 10 και παντα οσα ουχ εστιν αυτοις πτερυγια ουδε λεπιδες εν τω υδατι η εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις απο παντων ων ερευγεται τα υδατα και απο πασης ψυχης ζωσης της εν τω υδατι βδελυγμα εστιν 11 και βδελυγματα εσονται υμιν απο των κρέων αυτών ουχ εδέσθε και τα θνησιμαία αυτών βδελυξέσθε 12 και παντά οσα ουχ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες των εν τω υδατι βδελυγμα τουτο εστιν υμιν 13 και ταυτα βδελυξεσθε απο των πετεινών και ου βρωθησεται βδελυγμα εστιν τον αετον και τον γουπα και τον αλιαιετον 14 και τον γυπα και ικτινα και τα ομοία αυτώ 15 και κοράκα και τα ομοία αυτώ 16 και στρούθον και γλαυκά και λαρον και τα ομοία αυτω και ιερακά και τα ομοία αυτώ 17 και νυκτικορακά και καταρρακτην και ιβιν 18 και πορφυριωνα και πελεκανα και κυκνον 19 και γλαυχα χαι ερωδιον χαι χαραδριον χαι τα ομοια αυτω χαι εποπα χαι νυχτεριδα 20 και παντα τα ερπετα των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα βδελυγματα εστιν υμιν 21 αλλα ταυτα φαγεσθε απο των ερπετων των πετεινων α πορευεται επι

τεσσαρα α εχει σχελη ανωτερον των ποδων αυτου πηδαν εν αυτοις επι της γης 22 και ταυτα φαγεσθε απ΄ αυτων τον βρουχον και τα ομοία αυτω και τον αττακην και τα ομοία αυτω και την ακρίδα και τα ομοία αυτη και τον οφιομάχην και τα ομοια αυτώ 23 παν ερπετον από των πετείνων οις εστίν τεσσαρές πόδες βδελυγμα εστιν υμιν 24 και εν τουτοις μιανθησεσθε πας ο απτομενος των θνησιμαιων αυτων αχαθαρτος εσται εως εσπερας 25 χαι πας ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται έως εσπέρας 26 εν πασίν τοις κτηνέσιν ο εστιν διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζει και μηρυκισμον ου μαρυκαται αχαθαρτα εσονται υμιν πας ο απτομενος των θνησιμαιων αυτων αχαθαρτος εσται εως εσπερας 27 και πας ος πορευεται επι χειρων εν πασι τοις θηριοις α πορευεται επι τεσσαρα αχαθαρτα εσται υμιν πας ο απτομενος των θνησιμαιων αυτων αχαθαρτος εσται εως εσπερας 28 και ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν 29 και ταυτα υμιν αχαθαρτα απο των ερπετων των ερποντων επι της γης η γαλη και ο μυς και ο χροχοδειλος ο χερσαιος 30 μυγαλη και χαμαιλεων και καλαβωτης και σαυρα και ασπαλαξ 31 ταυτα ακαθαρτα υμιν απο παντων των ερπετων των επι της γης πας ο απτομενος αυτων τεθνηχοτων αχαθαρτος εσται εως εσπερας 32 και παν εφ' ο αν επιπεση απ' αυτων τεθνηχοτων αυτων ακαθαρτον εσται απο παντος σκευους ξυλινου η ιματιου η δερματος η σαχχου παν σχευος ο εαν ποιηθη εργον εν αυτω εις υδωρ βαφησεται και ακαθαρτον εσται εως εσπερας και καθαρον εσται 33 και παν σχευος οστραχινον εις ο εαν πεση απο τουτων ενδον οσα εαν ενδον η αχαθαρτα εσται και αυτο συντριβησεται 34 και παν βρωμα ο εσθεται εις ο εαν επελθη επ΄ αυτο υδωρ ακαθαρτον εσται και παν ποτον ο πινεται εν παντι αγγειω ακαθαρτον εσται 35 και παν ο εαν πεση απο των θνησιμαιων αυτων επ΄ αυτο ακαθαρτον εσται χλιβανοι χαι χυθροποδες χαθαιρεθησονται αχαθαρτα ταυτα εστιν χαι αχαθαρτα ταυτα υμιν εσονται 36 πλην πηγων υδατων και λακκου και συναγωγης υδατος εσται καθαρον ο δε απτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται 37 εαν δε επιπεση των θνησιμαιων αυτων επι παν σπερμα σποριμον ο σπαρησεται καθαρον εσται 38 εαν δε επιχυθη υδωρ επι παν σπερμα και επιπεση των θνησιμαιων αυτων επ' αυτο ακαθαρτον εστιν υμιν 39 εαν δε αποθανή των κτηνών ο εστιν υμιν τουτο φαγειν ο απτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 40 και ο εσθιων απο των θνησιμαιων τουτων πλυνει τα ιματια και αχαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων απο θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται έως εσπέρας 41 και παν έρπετον ο έρπει επι της γης βδελυγμα τουτο εσται υμιν ου βρωθησεται 42 και πας ο πορευομενος επι κοιλιας και πας ο πορευομένος επι τέσσαρα δια παντός ο πολυπληθεί ποσίν εν πασιν τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης ου φαγεσθε αυτο οτι βδελυγμα υμιν εστιν 43 και ου μη βδελυξητε τας ψυχας υμων εν πασι τοις ερπετοις τοις

ερπουσιν επι της γης και ου μιανθησεσθε εν τουτοις και ουκ ακαθαρτοι εσεσθε εν αυτοις 44 οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και αγιασθησεσθε και αγιοι εσεσθε οτι αγιος ειμι εγω κυριος ο θεος υμων και ου μιανειτε τας ψυχας υμων εν πασιν τοις ερπετοις τοις κινουμενοις επι της γης 45 οτι εγω ειμι κυριος ο αναγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος και εσεσθε αγιοι οτι αγιος ειμι εγω κυριος 46 ουτος ο νομος περι των κτηνων και των πετεινών και πασης ψυχης της κινουμένης εν τω υδατι και πασης ψυχης ερπουσης επι της γης 47 διαστείλαι ανα μέσον των ακαθαρών και ανα μέσον των ζωογονουντών τα εσθιομένα και ανα μέσον των ζωογονουντών τα μη εσθιομένα

Chapter 12

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους γυνη ητις εαν σπερματισθη και τεκη αρσεν και ακαθαρτος εσται επτα ημερας χατα τας ημερας του χωρισμου της αφεδρου αυτης αχαθαρτος εσται 3 και τη ημερα τη ογδοη περιτεμει την σαρκα της ακροβυστιας αυτου 4 και τριαχοντα ημερας χαι τρεις χαθησεται εν αιματι αχαθαρτω αυτης παντος αγιου ουχ αψεται και εις το αγιαστηριον ουκ εισελευσεται εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης 5 εαν δε θηλυ τεκη και ακαθαρτος εσται δις επτα ημερας κατα την αφεδρον και εξηκοντα ημερας και εξ καθεσθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης 6 και σταν αναπληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης εφ΄ υιω η επι θυγατρι προσοισει αμνον ενιαυσιον αμωμον εις ολοχαυτωμα και νεοσσον περιστερας η τρυγονα περι αμαρτιας επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα 7 και προσοισει εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαριει αυτην απο της πηγης του αιματος αυτης ουτος ο νομος της τικτουσης αρσεν η θηλυ 8 εαν δε μη ευρισκη η χειρ αυτης το ικανον εις αμνον και λημψεται δυο τουγονας η δυο νεοσσους περιστερων μιαν εις ολοχαυτωμα και μιαν περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαρισθησεται

Chapter 13

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 ανθρωπω εαν τινι γενηται εν δερματι χρωτος αυτου ουλη σημασιας τηλαυγης και γενηται εν δερματι χρωτος αυτου αφη λεπρας και αχθησεται προς ααρων τον ιερεα η ενα των υιων αυτου των ιερεων 3 και οψεται ο ιερευς την αφην εν δερματι του χρωτος αυτου και η θρίξ εν τη αφη μεταβαλη λευκη και η οψις της αφης ταπεινη απο του δερματος του χρωτος αφη λεπρας εστιν και οψεται ο ιερευς και μιανει αυτον 4 εαν δε τηλαυγης λευκη η εν τω δερματι του χρωτος και ταπεινη μη η η οψις αυτης

απο του δερματος και η θριξ αυτου ου μετεβαλέν τριχα λευκήν αυτή δε εστιν αμαυρα και αφοριει ο ιερευς την αφην επτα ημερας 5 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου η αφη μενει εναντιον αυτου ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι και αφοριει αυτον ο ιερευς επτα ημερας το δευτερον 6 και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη το δευτερον και ιδου αμαυρα η αφη ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι καθαριει αυτον ο ιερευς σημασια γαρ εστιν και πλυναμενος τα ιματια καθαρος εσται 7 εαν δε μεταβαλουσα μεταπεση η σημασια εν τω δερματι μετα το ιδειν αυτον τον ιερεα του καθαρισαι αυτον και οφθησεται το δευτερον τω ιερει 8 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου μετεπεσεν η σημασια εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν 9 και αφη λεπρας εαν γενηται εν ανθρωπω και ηξει προς τον ιερεα 10 και οψεται ο ιερευς και ιδου ουλη λευχη εν τω δερματι και αυτη μετεβαλεν τριχα λευχην και απο του υγιους της σαρχος της ζωσης εν τη ουλη 11 λεπρα παλαιουμενη εστιν εν τω δερματι του χρωτος εστιν και μιανει αυτον ο ιερευς και αφοριει αυτον οτι ακαθαρτος εστιν 12 εαν δε εξανθουσα εξανθηση η λεπρα εν τω δερματι και καλυψη η λεπρα παν το δερμα της αφης απο κεφαλης εως ποδων καθ΄ ολην την ορασιν του ιερεως 13 και οψεται ο ιερευς και ιδου εκαλυψεν η λεπρα παν το δερμα του χρωτος και καθαριει αυτον ο ιερευς την αφην οτι παν μετεβαλεν λευκον καθαρον εστιν 14 και η αν ημερα οφθη εν αυτω χρως ζων μιανθησεται 15 και οψεται ο ιερευς τον χρωτα τον υγιη και μιανει αυτον ο χρως ο υγιης οτι ακαθαρτος εστιν λεπρα εστιν 16 εαν δε αποκαταστή ο χρως ο υγίης και μεταβαλή λευκή και ελευσεται προς τον ιερεα 17 και οψεται ο ιερευς και ιδου μετεβαλέν η αφη εις το λευκον και καθαριει ο ιερευς την αφην καθαρος εστιν 18 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου ελχος και υγιασθη 19 και γενηται εν τω τοπω του ελχους ουλη λευχη η τηλαυγης λευκαινουσα η πυρριζουσα και οφθησεται τω ιερει 20 και οψεται ο ιερευς και ιδου η οψις ταπεινοτερα του δερματος και η θριξ αυτης μετεβαλεν εις λευχην και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν εν τω ελκει εξηνθησεν 21 εαν δε ιδη ο ιερευς και ιδου ουκ εστιν εν αυτω θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος του χρωτος και αυτη η αμαυρα αφοριει αυτον ο ιερευς επτα ημερας 22 εαν δε διαχεηται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνθησεν 23 εαν δε κατα χωραν μεινη το τηλαυγημα και μη διαχεηται ουλη του ελχους εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς 24 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου κατακαυμα πυρος και γενηται εν τω δερματι αυτου το υγιασθεν του κατακαυματός αυγάζον τηλαυγές λευκού υποπυρρίζου η εκλευκού 25 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου μετεβαλεν θριξ λευκή εις το αυγάζον και η οψις αυτου ταπεινή από του δερματός λέπρα έστιν εν τω κατακαυματί εξηνθήσεν και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν 26 εαν δε ιδη ο ιερευς και ιδου ουκ εστιν εν τω αυγαζοντι θριξ λευχη και ταπεινον μη η απο του δερματος αυτο δε αμαυρον

και αφοριει αυτον ο ιερευς επτα ημερας 27 και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχυσει διαχεηται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν εν τω ελχει εξηνθησεν 28 εαν δε χατα χωραν μεινη το αυγαζον χαι μη διαχυθη εν τω δερματι αυτη δε η αμαυρα η ουλη του χαταχαυματος εστιν χαι καθαριει αυτον ο ιερευς ο γαρ χαρακτηρ του κατακαυματος εστιν 29 και ανδρι και γυναικι εαν γενηται εν αυτοις αφη λεπρας εν τη κεφαλη η εν τω πωγωνι 30 και οψεται ο ιερευς την αφην και ιδου η οψις αυτης εγκοιλοτερα του δερματος εν αυτη δε θριξ ξανθιζουσα λεπτη και μιανει αυτον ο ιερευς θραυσμα εστιν λεπρα της κεφαλης η λεπρα του πωγωνος εστιν 31 και εαν ιδη ο ιερευς την αφην του θραυσματος και ιδου ουχ η οψις εγκοιλοτερα του δερματος και θριξ ξανθιζουσα ουχ εστιν εν αυτή και αφοριει ο ιερευς την αφην του θραυσματος επτα ημερας 32 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν χοιλη απο του δερματος 33 χαι ξυρηθησεται το δερμα το δε θραυσμα ου ξυρηθησεται και αφοριει ο ιερευς το θραυσμα επτα ημερας το δευτερον 34 και οψεται ο ιερευς το θραυσμα τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθηναι αυτον και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν χοιλη απο του δερματος και καθαριει αυτον ο ιερευς και πλυναμενος τα ιματια καθαρος εσται 35 εαν δε διαχυσει διαχεηται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθηναι αυτον 36 και οψεται ο ιερευς και ιδου διακεχυται το θραυσμα εν τω δερματι ουχ επισχεψεται ο ιερευς περι της τριχος της ξανθης οτι αχαθαρτος εστιν 37 εαν δε ενωπιον μεινη το θραυσμα επι χωρας και θριξ μελαινα ανατειλη εν αυτω υγιαχέν το θραυσμα χαθαρος έστιν και χαθαριεί αυτον ο ιέρευς 38 και ανδρι η γυναικι εαν γενηται εν δερματι της σαρχος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευχαθίζοντα 39 και οψεται ο ιερευς και ιδου εν δερματι της σαρχος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα αλφος εστιν καθαρος εστιν εξανθει εν τω δερματι της σαρχος αυτου χαθαρος εστιν 40 εαν δε τινι μαδηση η χεφαλη αυτου φαλαχρος εστιν χαθαρος εστιν 41 εαν δε χατα προσωπον μαδηση η χεφαλη αυτου αναφαλαντος εστιν καθαρος εστιν 42 εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου αφη λευκη η πυρριζουσα λεπρα εστιν εν τω φαλαχρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου 43 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου η οψις της αφης λευκη πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ως ειδος λεπρας εν δερματι της σαρχος αυτου 44 ανθρωπος λεπρος εστιν μιανσει μιανει αυτον ο ιερευς εν τη κεφαλη αυτου η αφη αυτου 45 και ο λεπρος εν ω εστιν η αφη τα ιματια αυτου εστω παραλελυμενα και η κεφαλη αυτου ακατακαλυπτος και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω και ακαθαρτος κεκλησεται 46 πασας τας ημερας οσας αν η επ' αυτου η αφη ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται κεχωρισμένος καθησεται έξω της παρεμβολης έσται αυτου η

διατριβη 47 και ιματιω εαν γενηται εν αυτω αφη λεπρας εν ιματιω ερεω η εν ιματιω στιππυινω 48 η εν στημονι η εν αροκη η εν τοις λινοις η εν τοις ερεοις η εν δερματι η εν παντι εργασιμω δερματι 49 και γενηται η αφη χλωριζουσα η πυρρίζουσα εν τω δερματι η εν τω ιματιώ η εν τω στημονί η εν τη χροχή η εν παντι σχευει εργασιμω δερματος αφη λεπρας εστιν χαι δείξει τω ιερει 50 και οψεται ο ιερευς την αφην και αφοριει ο ιερευς την αφην επτα ημερας 51 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχεηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν τω δερματι κατα παντα οσα αν ποιηθη δερματα εν τη εργασια λεπρα εμμονος εστιν η αφη ακαθαρτος εστιν 52 κατακαυσει το ιματιον η τον στημονα η την κροκην εν τοις ερεοις η εν τοις λινοις η εν παντι σχευει δερματινώ εν ω εαν η εν αυτώ η αφη οτι λεπρα εμμονός εστιν εν πυρι χαταχαυθησεται 53 εαν δε ιδη ο ιερευς χαι μη διαχεηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη χροχη η εν παντι σχευει δερματινω 54 χαι συνταξει ο ιερευς και πλυνει εφ΄ ου εαν η επ΄ αυτου η αφη και αφοριει ο ιερευς την αφην επτα ημέρας το δευτέρον 55 και οψεταί ο ιέρευς μετά το πλυθήναι αυτό την αφήν και ηδε μη μετεβαλεν την οψιν η αφη και η αφη ου διαχειται ακαθαρτον εστιν εν πυρι χαταχαυθησεται εστηρισται εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη χροχη 56 και εαν ιδη ο ιερευς και η αμαυρα η αφη μετα το πλυθηναι αυτο απορρηξει αυτο απο του ιματιού η απο του δερματός η από του στημονός η από της κροκής 57 εαν δε οφθη ετι εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω λεπρα εξανθουσα εστιν εν πυρι χαταχαυθησεται εν ω εστιν η αφη 58 και το ιματιον η ο στημων η η κροκη η παν σκευος δερματινον ο πλυθησεται και αποστησεται απ' αυτου η αφη και πλυθησεται το δευτερον και καθαρον εσται 59 ουτος ο νομος αφης λεπρας ιματιου ερεου η στιππυινου η στημονος η κροκης η παντος σχευους δερματινου εις το χαθαρισαι αυτο η μιαναι αυτο

Chapter 14

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ουτος ο νομος του λεπρου η αν ημερα καθαρισθη και προσαχθησεται προς τον ιερεα 3 και εξελευσεται ο ιερευς εξω της παρεμβολης και οψεται ο ιερευς και ιδου ιαται η αφη της λεπρας απο του λεπρου 4 και προσταξει ο ιερευς και λημψονται τω κεκαθαρισμένω δυο ορνίθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρίνον και κεκλωσμένον κοκκίνον και υσσωπον 5 και προσταξει ο ιέρευς και σφαξουσίν το ορνίθιον το εν εις αγγείον οστρακίνον εφ΄ υδατι ζωντι 6 και το ορνίθιον το ζων λημψεται αυτο και το ξυλον το κεδρίνον και το κλωστον κοκκίνον και τον υσσωπον και βαψει αυτα και το ορνίθιον το ζων εις το αιμα του ορνίθιου του σφαγέντος εφ΄ υδατι ζωντι 7 και περιρρανει επι τον καθαρισθέντα απο της λεπρας επτακίς και καθαρος εσται και εξαποστελει το

ορνιθιον το ζων εις το πεδιον 8 και πλυνει ο καθαρισθεις τα ιματια αυτου και ξυρηθησεται αυτου πασαν την τριχα και λουσεται εν υδατι και καθαρος εσται και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και διατριψει εξω του οικου αυτου επτα ημερας 9 και εσται τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται πασαν την τριχα αυτου την κεφαλην αυτου και τον πωγωνα και τας οφρυας και πασαν την τριχα αυτου ξυρηθησεται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και καθαρος εσται 10 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και προβατον ενιαυσιον αμωμον και τρια δεκατα σεμιδαλεως εις θυσιαν πεφυραμενης εν ελαιω και κοτυλην ελαιου μιαν 11 και στησει ο ιερευς ο καθαριζων τον ανθρωπον τον καθαριζομενον και ταυτα εναντι κυριου επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 12 και λημψεται ο ιερευς τον αμνον τον ενα και προσαξει αυτον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου και αφοριει αυτο αφορισμα εναντι κυριου 13 και σφαξουσιν τον αμνον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα και τα περι αμαρτιας εν τοπω αγιω εστιν γαρ το περι αμαρτιας ωσπερ το της πλημμελειας εστιν τω ιερει αγια αγιων εστιν 14 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 15 και λαβων ο ιερευς απο της κοτυλης του ελαιου επιχεει επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν 16 και βαψει τον δακτυλον τον δεξιον απο του ελαιου του οντος επι της χειρος της αριστερας και ρανει επτακις τω δακτυλω εναντι χυριου 17 το δε καταλειφθεν ελαιον το ον εν τη χειρι επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομένου του δέξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας 18 το δε καταλειφθεν ελαιον το επι της χειρος του ιερεως επιθησει ο ιερευς επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι χυριου 19 και ποιησει ο ιερευς το περι της αμαρτιας και εξιλασεται ο ιερευς περι του ακαθαρτου του καθαριζομενου απο της αμαρτιας αυτου και μετα τουτο σφαξει ο ιερευς το ολοχαυτωμα 20 και ανοισει ο ιερευς το ολοχαυτωμα και την θυσιαν επι το θυσιαστηριον εναντι χυριου χαι εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και καθαρισθησεται 21 εαν δε πενηται και η χειρ αυτου μη ευρισκη λημψεται αμνον ενα εις ο επλημμελησεν εις αφαιρεμα ωστε εξιλασασθαι περι αυτου και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω εις θυσιαν και κοτυλην ελαιου μιαν 22 και δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων οσα ευρεν η χειρ αυτου και εσται η μια περι αμαρτιας και η μια εις ολοκαυτωμα 23 και προσοισει αυτα τη ημερα τη ογδοη εις το καθαρισαι αυτον προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυρίου εναντί χυρίου 24 και λαβών ο ιέρευς τον αμνού της πλημμέλειας και την κοτυλην του ελαιου επιθησει αυτα επιθεμα εναντι κυριου 25 και σφαξει τον αμνον της πλημμελειας και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημ-

μελειας και επιθησει επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το αχρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 26 και απο του ελαιου επιχεει ο ιερευς επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν 27 και ρανει ο ιερευς τω δακτυλω τω δεξιω απο του ελαιου του εν τη χειρι αυτου τη αριστερα επταχις εναντι χυριου 28 χαι επιθησει ο ιερευς απο του ελαιου του επι της χειρος αυτου επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το αχρον της χειρος αυτου της δεξιας χαι επι το αχρον του ποδος αυτου του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας 29 το δε καταλειφθεν απο του ελαιου το ον επι της χειρος του ιερεως επιθησει επι την κεφαλην του χαθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι χυριου 30 και ποιησει μιαν των τρυγονων η απο των νεοσσων των περιστερων χαθοτι ευρεν αυτου η χειρ 31 την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα συν τη θυσια και εξιλασεται ο ιερευς περι του καθαριζομενου εναντι κυριου 32 ουτος ο νομος εν ω εστιν η αφη της λεπρας και του μη ευρισκοντος τη χειρι εις τον καθαρισμον αυτου 33 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 34 ως αν εισελθητε εις την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι υμιν εν χτησει χαι δωσω αφην λεπρας εν ταις οικιαις της γης της εγκτητου υμιν 35 και ηξει τινος αυτου η οικια και αναγγελει τω ιερει λεγων ωσπερ αφη εωραται μου εν τη οικια 36 και προσταξει ο ιερευς αποσχευασαι την οιχιαν προ του εισελθοντα ιδειν τον ιερεα την αφην χαι ου μη ακαθαρτα γενηται οσα εαν η εν τη οικια και μετα ταυτα εισελευσεται ο ιερευς καταμαθειν την οικιαν 37 και οψεται την αφην εν τοις τοιχοις της οικιας κοιλαδας χλωριζουσας η πυρριζουσας και η οψις αυτων ταπεινοτερα των τοιχων 38 και εξελθων ο ιερευς εκ της οικίας επί την θυραν της οικίας και αφοριεί ο ιερευς την οικιαν επτα ημερας 39 και επανηξει ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη και οψεται την οικιαν και ιδου ου διεχυθη η αφη εν τοις τοιχοις της οικιας 40 και προσταξει ο ιερευς και εξελουσιν τους λιθους εν οις εστιν η αφη και εκβαλουσιν αυτους εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 41 και αποξυσουσιν την οικιαν εσωθεν χυχλω και εχχεουσιν τον χουν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 42 και λημψονται λιθους απεξυσμενους ετερους και αντιθησουσιν αντι των λιθων και χουν ετερον λημψονται και εξαλειψουσιν την οικιαν 43 εαν δε επελθη παλιν αφη και ανατείλη εν τη οικία μετά το έξελειν τους λίδους και μετά το απόξυσθηναι την οιχιαν χαι μετα το εξαλειφθηναι 44 χαι εισελευσεται ο ιερευς χαι οψεται ει διαχεχυται η αφη εν τη οιχια λεπρα εμμονος εστιν εν τη οιχια αχαθαρτος εστιν 45 και καθελουσιν την οικιαν και τα ξυλα αυτης και τους λιθους αυτης και παντα τον χουν εξοισουσιν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 46 και ο εισπορευομένος εις την οικίαν πασας τας ημέρας ας αφωρισμένη έστιν ακαθαρτος εσται εως εσπερας 47 και ο κοιμωμένος εν τη οικία πλυνεί τα ιματία αυτου και αχαθαρτος εσται εως εσπερας χαι ο εσθων εν τη οιχια πλυνει τα ιματια αυτου χαι

ακαθαρτος εσται εως εσπερας 48 εαν δε παραγενομένος εισέλθη ο ιέρευς και ιδη και ιδου διαχυσεί ου διαχειται η αφη εν τη οικία μέτα το εξαλειφθηναι την οικίαν και καθαρίει ο ιέρευς την οικίαν ότι ιάθη η αφη 49 και λημψεται αφαγνίσαι την οικίαν δυο ορνίθια ζωντα καθαρά και ξυλον κέδρινον και κέκλωσμένον κοκκίνον και υσσωπον 50 και σφαξεί το ορνίθιον το εν είς σκέυος οστρακίνον εφ΄ υδατί ζωντι 51 και λημψεται το ξυλον το κέδρινον και το κέκλωσμένον κοκκίνον και τον υσσωπον και το ορνίθιον το ζων και βαψεί αυτό είς το αίμα του ορνίθιον του εσφαγμένου εφ΄ υδατί ζωντί και περίρρανει εν αυτοίς επί την οικίαν έπτακις 52 και αφαγνίει την οικίαν έν τω αίματι του ορνίθιον και έν τω υδατί τω ζωντί και έν τω ορνίθιον και έν τω υσσωπώ και έν τω κέκλωσμένω κοκκίνω 53 και έξαποστέλει το ορνίθιον το ζων έξω της πολέως είς το πέδιον και εξιλασέται περί της οικίας και κάθαρα εσται 54 ουτός ο νόμος κατά πασαν αφην λέπρας και θραυσμάτος 55 και της λέπρας ιματίου και οικίας 56 και ουλης και σημασίας και του αυγάζοντος 57 και του εξηγησασθαι η ημέρα ακαθαρτον και η ημέρα καθαρισθησέται ουτός ο νόμος της λέπρας

Chapter 15

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ανδρι ανδρι ω εαν γενηται ρυσις εκ του σωματος αυτου η ρυσις αυτου ακαθαρτος εστιν 3 και ουτος ο νομος της ακαθαρσιας αυτου ρεων γονον εκ σωματος αυτου εκ της ρυσεως ης συνεστηκεν το σωμα αυτου δια της ρυσεως αυτη η ακαθαρσια αυτου εν αυτω πασαι αι ημεραι ρυσεως σωματος αυτου η συνεστηκέν το σωμά αυτού δια της ρυσέως ακαθαρσία αυτού έστιν 4 πασά κοιτη εφ΄ η εαν χοιμηθη επ΄ αυτης ο γονορρυης αχαθαρτος εστιν χαι παν σχευος εφ΄ ο εαν καθιση επ΄ αυτο ο γονορρυης ακαθαρτον εσται 5 και ανθρωπος ος αν αψηται της χοιτης αυτου πλυνει τα ιματια αυτου χαι λουσεται υδατι χαι αχαθαρτος εσται εως εσπερας 6 και ο καθημενος επι του σκευους εφ΄ ο εαν καθιση ο γονορρυης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 7 και ο απτομενός του χρωτός του γονορρυούς πλυνεί τα ιματία και λουσεταί υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 8 εαν δε προσσιελιση ο γονορρυης επι τον καθαρον πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 9 και παν επισαγμα ονου εφ΄ ο αν επιβη επ΄ αυτο ο γονορρυης ακαθαρτον εσται εως εσπερας 10 και πας ο απτομενος οσα εαν η υποκατω αυτου ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων αυτα πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και αχαθαρτος εσται εως εσπερας 11 χαι οσων εαν αψηται ο γονορρυης χαι τας χειρας ου νενιπται πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 12 και σκευος οστρακινον ου αν αψηται ο γονορρυης συντριβησεται

και σκευος ξυλινον νιφησεται υδατι και καθαρον εσται 13 εαν δε καθαρισθη ο γονορουης εχ της ρυσεως αυτου χαι εξαριθμησεται αυτω επτα ημερας εις τον καθαρισμον και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα υδατι και καθαρος εσται 14 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται εαυτω δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα εναντι κυριου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και δωσει αυτα τω ιερει 15 και ποιησει αυτα ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοχαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι χυριου απο της ρυσεως αυτου 16 και ανθρωπος ω εαν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ακαθαρτος έσται έως έσπερας 17 και παν ιματιον και παν δερμα εφ΄ ο εαν η επ΄ αυτο κοιτη σπερματος και πλυθησεται υδατι και αχαθαρτον εσται εως εσπερας 18 χαι γυνη εαν χοιμηθη ανηρ μετ' αυτης χοιτην σπερματος και λουσονται υδατι και ακαθαρτοι εσονται εως εσπερας 19 και γυνη ητις εαν η ρεουσα αιματι εσται η ρυσις αυτης εν τω σωματι αυτης επτα ημερας εσται εν τη αφεδρω αυτης πας ο απτομένος αυτης ακαθαρτός έσται έως έσπερας 20 και παν εφ΄ ο αν κοιταζηται επ΄ αυτο εν τη αφεδρω αυτης ακαθαρτον εσται και παν εφ΄ ο αν επικαθιση επ΄ αυτο ακαθαρτον εσται 21 και πας ος εαν αψηται της χοιτης αυτης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 22 και πας ο απτομένος παντος σκέυους ου εαν χαθιση επ' αυτο πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 23 εαν δε εν τη χοιτη αυτης ουσης η επι του σκευους ου εαν καθιση επ΄ αυτω εν τω απτεσθαι αυτον αυτης ακαθαρτος εσται εως εσπερας 24 εαν δε χοιτη τις χοιμηθη μετ΄ αυτης χαι γενηται η αχαθαρσια αυτης επ΄ αυτω και ακαθαρτος εσται επτα ημερας και πασα κοιτη εφ΄ η αν κοιμηθη επ΄ αυτης ακαθαρτος έσται 25 και γυνή έαν ρεή ρυσεί αιματός ημέρας πλείους ουκ έν καιρώ της αφεδρου αυτης εαν και ρεη μετα την αφεδρον αυτης πασαι αι ημεραι ρυσεως ακαθαρσιας αυτης καθαπερ αι ημεραι της αφεδρου ακαθαρτος εσται 26 και πασαν χοιτην εφ΄ ην αν χοιμηθη επ΄ αυτης πασας τας ημερας της ρυσεως χατα την χοιτην της αφεδρου εσται αυτη και παν σκευος εφ' ο εαν καθιση επ' αυτο ακαθαρτον εσται κατα την ακαθαρσιαν της αφεδρου 27 πας ο απτομενος αυτης ακαθαρτος εσται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 28 εαν δε καθαρισθή απο της ρυσεως και εξαριθμήσεται αυτή επτα ημερας και μετα ταυτα καθαρισθησεται 29 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται αυτη δυο τρυγούας η δυο νέοσσους περιστέρων και οίσει αυτά προς τον ιέρεα έπι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου 30 χαι ποιησει ο ιερευς την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς εναντι κυριου απο ρυσεως ακαθαρσιας αυτης 31 και ευλαβεις ποιησετε τους υιους ισραηλ απο των ακαθαρσιων αυτων και ουκ αποθανουνται δια την ακαθαρσιαν αυτων εν τω μιαινειν αυτους την σχηνην μου την εν αυτοις 32 ουτος ο νομος του γονορρυους

και εαν τινι εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος ωστε μιανθηναι εν αυτη 33 και τη αιμορροουση εν τη αφεδρω αυτης και ο γονορρυης εν τη ρυσει αυτου τω αρσενι η τη θηλεια και τω ανδρι ος αν κοιμηθη μετα αποκαθημενης

Chapter 16

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην μετα το τελευτησαι τους δυο υιους ααρων εν τω προσαγειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι χυριου χαι ετελευτησαν 2 χαι ειπεν χυριος προς μωυσην λαλησον προς ααρων τον αδελφον σου χαι μη εισπορευεσθω πασαν ωραν εις το αγιον εσωτερον του καταπετασματος εις προσωπον του ιλαστηριου ο εστιν επι της χιβωτου του μαρτυριου και ουκ αποθανειται εν γαρ νεφελη οφθησομαι επι του ιλαστηριου 3 ουτως εισελευσεται ααρων εις το αγιον εν μοσχω εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα 4 και χιτωνα λινουν ηγιασμενον ενδυσεται και περισκελες λινουν εσται επι του χρωτος αυτου και ζωνη λινη ζωσεται και κιδαριν λινην περιθησεται ιματια αγια εστιν και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ενδυσεται αυτα 5 και παρα της συναγωγης των υιων ισραηλ λημψεται δυο χιμαρους εξ αιγων περι αμαρτιας και κριον ενα εις ολοχαυτωμα 6 και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας αυτου και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου 7 και λημψεται τους δυο χιμαρους και στησει αυτους εναντι κυριου παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 8 και επιθησει ααρων επι τους δυο χιμαρους κληρον ενα τω κυριω και κληρον ενα τω αποπομπαιω 9 και προσαξει ααρων τον χιμαρον εφ΄ ον επηλθεν επ΄ αυτον ο κληρος τω χυριω και προσοισει περι αμαρτιας 10 και τον χιμαρον εφ' ον επηλθεν επ΄ αυτον ο χληρος του αποπομπαιου στησει αυτον ζωντα εναντι χυριου του εξιλασασθαι επ΄ αυτου ωστε αποστειλαι αυτον εις την αποπομπην αφησει αυτον εις την ερημον 11 και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου και του οιχου αυτου μονον και εξιλασεται περι αυτου και του οιχου αυτου και σφαξει τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου 12 και λημψεται το πυρειον πληρες ανθρακών πυρος από του θυσιαστηρίου του απέναντι χυρίου και πλησεί τας χειρας θυμιαματος συνθεσεως λεπτης και εισοισει εσωτερον του καταπετασματος 13 και επιθησει το θυμιαμα επι το πυρ εναντι κυριου και καλυψει η ατμις του θυμιαματος το ιλαστηριον το επι των μαρτυριων και ουκ αποθανειται 14 και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και ρανει τω δακτυλω επι το ιλαστηριον κατα ανατολας κατα προσωπον του ιλαστηριου ρανει επτακις απο του αιματος τω δακτυλω 15 και σφαξει τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας τον περι του λαου εναντι χυριου και εισοισει απο του αιματος αυτου εσωτερον του καταπετασματος και ποιησει το αιμα αυτου ον τροπον εποιησεν το αιμα του μοσχου και ρανει το αιμα αυτου επι το ιλαστηριον κατα προσωπον του ιλαστηριου 16 και εξιλασεται

το αγιον απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και απο των αδικηματων αυτων περι πασων των αμαρτιών αυτών και ουτώ ποιησει τη σκηνή του μαρτυρίου τη εχτισμένη εν αυτοίς εν μέσω της αχαθαρσίας αυτών 17 και πας ανθρώπος ουχ εσται εν τη σχηνη του μαρτυριου εισπορευομενου αυτου εξιλασασθαι εν τω αγιω εως αν εξελθη και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ 18 και εξελευσεται επι το θυσιαστηριον το ον απεναντι χυριου και εξιλασεται επ΄ αυτου και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και απο του αιματος του χιμαρου και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυχλω 19 και ρανει επ΄ αυτου απο του αιματος τω δακτυλω επτακις και καθαριει αυτο και αγιασει αυτο απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ 20 και συντελεσει εξιλασχομενος το αγιον και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και περι των ιερεων χαθαριει χαι προσαξει τον χιμαρον τον ζωντα 21 χαι επιθησει ααρων τας χειρας αυτου επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαγορευσει επ΄ αυτου πασας τας ανομιας των υιων ισραηλ και πασας τας αδικιας αυτων και πασας τας αμαρτιας αυτων και επιθησει αυτας επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαποστελει εν χειρι ανθρωπου ετοιμου εις την ερημον 22 και λημψεται ο χιμαρος εφ΄ εαυτω τας αδικιας αυτων εις γην αβατον και εξαποστελει τον χιμαρον εις την ερημον 23 και εισελευσεται ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εκδυσεται την στολην την λινην ην ενεδεδυκει εισπορευομενου αυτου εις το αγιον και αποθησει αυτην εκει 24 και λουσεται το σωμα αυτου υδατι εν τοπω αγιω και ενδυσεται την στολην αυτου και εξελθων ποιησει το ολοκαρπωμα αυτου και το ολοκαρπωμα του λαου και εξιλασεται περι αυτου και περι του οιχου αυτου και πεςι του λαου ως πεςι των ιεςεων 25 και το στεας το πεςι των αμαρτιών ανοισει επι το θυσιαστηριον 26 και ο εξαποστελλών τον χιμαρον τον διεσταλμενον εις αφεσιν πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην 27 και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ων το αιμα εισηνεχθη εξιλασασθαι εν τω αγιω εξοισουσιν αυτα εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν αυτα εν πυρι και τα δερματα αυτών και τα κρέα αυτών και την κοπρού αυτών 28 ο δε κατακαιων αυτα πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην 29 και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εν τω μηνι τω εβδομω δεκατη του μηνος ταπεινωσατε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε ο αυτοχθων και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν 30 εν γας τη ημέρα ταυτή εξιλασεται πεςι υμών χαθαρισαι υμάς από πασών των αμάςτιων υμων εναντι χυριου χαι χαθαρισθησεσθε 31 σαββατα σαββατων αναπαυσις αυτη εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων νομιμον αιωνιον 32 εξιλασεται ο ιερευς ον αν χρισωσιν αυτον και ον αν τελειωσουσιν τας χειρας αυτου ιερατευειν μετα τον πατερα αυτου και ενδυσεται την στολην την λινην στολην αγιαν 33 και

εξιλασεται το αγιον του αγιου και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον εξιλασεται και περι των ιερεων και περι πασης συναγωγης εξιλασεται 34 και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ απο πασων των αμαρτιων αυτων απαξ του ενιαυτου ποιηθησεται καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 17

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον προς ααρων και προς τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ερεις προς αυτους τουτο το ρημα ο ενετειλατο χυριος λεγων 3 ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν σφαξη μοσχον η προβατον η αιγα εν τη παρεμβολη και ος αν σφαξη εξω της παρεμβολης 4 και επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου μη ενεγχη ωστε ποιησαι αυτο εις ολοχαυτωμα η σωτηριον χυριω δεχτον εις οσμην ευωδιας χαι ος αν σφαξη εξω χαι επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου μη ενεγχη αυτο ωστε μη προσενεγχαι δωρον χυριω απεναντι της σχηνης χυριου χαι λογισθησεται τω ανθρωπω εχεινω αιμα αιμα εξεχεεν εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εχ του λαου αυτης 5 οπως αναφερωσιν οι υιοι ισραηλ τας θυσιας αυτων οσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και οισουσιν τω χυριω επι τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα χαι θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω χυριω αυτα 6 και προσχεει ο ιερευς το αιμα επι το θυσιαστηριον χυχλω απεναντι χυριου παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου και ανοισει το στεαρ εις οσμην ευωδιας χυριω 7 και ου θυσουσιν ετι τας θυσιας αυτων τοις ματαιοις οις αυτοι εκπορνευουσιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται υμιν εις τας γενεας υμων 8 και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν ποιηση ολοχαυτωμα η θυσιαν 9 χαι επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω χυριω εξολεθρευθησεται ο ανθρωπος εχεινος εχ του λαου αυτου 10 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσχειμενων εν υμιν ος αν φαγή παν αιμα και επιστήσω το προσωπον μου επι την ψυχην την εσθουσαν το αιμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης 11 η γαρ ψυχη πασης σαρχος αιμα αυτου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του θυσιαστηριου εξιλασχεσθαι περι των ψυχων υμων το γαρ αιμα αυτου αντι της ψυχης εξιλασεται 12 δια τουτο ειρηκα τοις υιοις ισραηλ πασα ψυχη εξ υμων ου φαγεται αιμα και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν ου φαγεται αιμα 13 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν δηρευση δηρευμα δηριον η πετεινον ο εσθεται και εκχεει το αιμα και καλυψει αυτο τη γη 14 η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και ειπα

τοις υιοις ισραηλ αιμα πασης σαρχος ου φαγεσθε οτι η ψυχη πασης σαρχος αιμα αυτου εστιν πας ο εσθων αυτο εξολεθρευθησεται 15 και πασα ψυχη ητις φαγεται θνησιμαιον η θηριαλωτον εν τοις αυτοχθοσιν η εν τοις προσηλυτοις πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και καθαρος εσται 16 εαν δε μη πλυνη τα ιματια και το σωμα μη λουσηται υδατι και λημψεται ανομημα αυτου

Chapter 18

1 και είπεν κυθίος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υίοις ισραηλ και έρεις προς αυτους εγω χυριος ο θεος υμων 3 χατα τα επιτηδευματα γης αιγυπτου εν η κατωκησατε επ΄ αυτη ου ποιησετε και κατα τα επιτηδευματα γης χανααν εις ην εγω εισαγω υμας εχει ου ποιησετε χαι τοις νομιμοις αυτων ου πορευσεσθε 4 τα κριματα μου ποιησετε και τα προσταγματα μου φυλαξεσθε πορευεσθαι εν αυτοις εγω χυριος ο θεος υμων 5 χαι φυλαξεσθε παντα τα προσταγματα μου χαι παντα τα χριματα μου και ποιησετε αυτα α ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων 6 ανθρωπος ανθρωπος προς παντα οικεια σαρκος αυτου ου προσελευσεται αποχαλυψαι ασχημοσυνην εγω χυριος 7 ασχημοσυνην πατρος σου και ασχημοσυνην μητρος σου ουκ αποκαλυψεις μητηρ γαρ σου εστιν και ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 8 ασχημοσυνην γυναικος πατρος σου ουκ αποχαλυψεις ασχημοσυνή πατρος σου εστιν 9 ασχημοσυνήν της αδελφής σου εχ πατρος σου η εκ μητρος σου ενδογενους η γεγεννημενης εξω ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνην αυτης 10 ασχημοσυνην θυγατρος υιου σου η θυγατρος θυγατρος σου ουχ αποχαλυψεις την ασχημοσυνην αυτων οτι ση ασχημοσυνη εστιν 11 ασχημοσυνην θυγατρος γυναιχος πατρος σου ουχ αποχαλυψεις ομοπατρια αδελφη σου εστιν ουχ αποχαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 12 ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου ουχ αποχαλυψεις οιχεια γαρ πατρος σου εστιν 13 ασχημοσυνην αδελφης μητρος σου ουχ αποχαλυψεις οιχεια γαρ μητρος σου εστιν 14 ασχημοσυνην αδελφου του πατρος σου ουκ αποκαλυψεις και προς την γυναικα αυτου ουκ εισελευση συγγενης γαρ σου εστιν 15 ασχημοσυνην νυμφης σου ουκ αποκαλυψεις γυνη γαρ υιου σου εστιν ουχ αποχαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 16 ασχημοσυνην γυναιχος αδελφου σου ουχ αποχαλυψεις ασχημοσυνη αδελφου σου εστιν 17 ασχημοσυνην γυναικος και θυγατρος αυτης ουκ αποκαλυψεις την θυγατερα του υιου αυτης και την θυγατερα της θυγατρος αυτης ου λημψη αποκαλυψαι την ασχημοσυνην αυτων οικειαι γαρ σου εισιν ασεβημα εστιν 18 γυναικα επι αδελφη αυτης ου λημψη αντιζηλον αποκαλυψαι την ασχημοσυνην αυτης επ' αυτη ετι ζωσης αυτης 19 και προς γυναικα εν χωρισμω ακαθαρσιας αυτης ου προσελευση αποχαλυψαι την ασχημοσυνην αυτης 20 και προς την γυναικα του πλησιον σου

ου δωσεις χοιτην σπερματος σου εχμιανθηναι προς αυτην 21 και απο του σπερματος σου ου δωσεις λατρευειν αρχοντι και ου βεβηλωσεις το ονομα το αγιον εγω χυριος 22 και μετα αρσενος ου κοιμηθηση κοιτην γυναικος βδελυγμα γαρ εστιν 23 και προς παν τετραπουν ου δωσεις την κοιτην σου εις σπερματισμον εκμιανθηναι προς αυτο και γυνη ου στησεται προς παν τετραπουν βιβασθηναι μυσερον γαρ εστιν 24 μη μιαινεσθε εν πασιν τουτοις εν πασι γαρ τουτοις εμιανθησαν τα εθνη α εγω εξαποστελλω προ προσωπου υμων 25 και εμιανθη η γη και ανταπεδωκα αδικιαν αυτοις δι΄ αυτην και προσωχθισεν η γη τοις εγκαθημενοις επ΄ αυτης 26 και φυλαξεσθε παντα τα νομιμα μου και παντα τα προσταγματα μου και ου ποιησετε απο παντων των βδελυγματων τουτων ο εγχωριος και ο προσγενομενος προσηλυτος εν υμιν 27 παντα γαρ τα βδελυγματα ταυτα εποιησαν οι ανθρωποι της γης οι οντες προτεροι υμών και εμιανθή ή γη 28 και ινα μή προσοχθισή υμίν ή γη εν τω μιαινειν υμας αυτην ον τροπον προσωχθισεν τοις εθνεσιν τοις προ υμων 29 οτι πας ος αν ποιηση απο παντων των βδελυγματων τουτων εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι ποιουσαι εχ του λαου αυτων 30 και φυλαξετε τα προσταγματα μου οπως μη ποιησητε απο παντων των νομιμων των εβδελυγμενων α γεγονεν προ του υμας και ου μιανθησεσθε εν αυτοις οτι εγω κυριος ο θεος υμων

Chapter 19

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τη συναγωγη των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους αγιοι εσεσθε οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων 3 εκαστος πατερα αυτου και μητερα αυτου φοβεισθω και τα σαββατα μου φυλαξεσθε εγω χυριος ο θεος υμων 4 ουχ επαχολουθησετε ειδωλοις και θεους χωνευτους ου ποιησετε υμιν εγω χυριος ο θεος υμων 5 χαι εαν θυσητε θυσιαν σωτηριου τω χυριω δεχτην υμών θυσετε 6 η αν ημέρα θυσητε βρωθησεται χαι τη αυριον και εαν καταλειφθη εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται 7 εαν δε βρωσει βρωθη τη ημερα τη τριτη αθυτον εστιν ου δεχθησεται 8 ο δε εσθων αυτο αμαρτιαν λημψεται οτι τα αγια χυριου εβεβηλωσεν χαι εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι εσθουσαι εχ του λαου αυτων 9 χαι εχθεριζοντων υμων τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε τον θερισμον υμων του αγρου εκθερισαι και τα αποπιπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις 10 και τον αμπέλωνα σου ουκ επανατρυγήσεις ουδε τους ρωγας του αμπελωνος σου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω καταλειψεις αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 11 ου κλεψετε ου ψευσεσθε ου συχοφαντησει εχαστος τον πλησιον 12 χαι ουχ ομεισθε τω ονοματι μου επ΄ αδιχω και ου βεβηλωσετε το ονομα του θεου υμων εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 13 ουκ αδικησεις τον πλησιον και ουχ αρπασεις και ου μη κοιμηθησεται ο μισθος του μισθωτου παρα σοι εως πρωι 14 ου χαχως ερεις χωφον και απεναντι τυφλου ου

προσθησεις σκανδαλον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 15 ου ποιησετε αδιχον εν χρισει ου λημψη προσωπον πτωχου ουδε θαυμασεις προσωπον δυναστου εν δικαιοσυνή κρινεις τον πλησιον σου 16 ου πορευσή δολω εν τω εθνει σου ουχ επισυστηση εφ΄ αιμα του πλησιον σου εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 17 ου μισησεις τον αδελφον σου τη διανοια σου ελεγμω ελεγξεις τον πλησιον σου και ου λημψη δι΄ αυτον αμαρτιαν 18 και ουκ εκδικαται σου η χειο και ου μηνιεις τοις υιοις του λαου σου και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον εγω ειμι χυριος 19 τον νομον μου φυλαξεσθε τα χτηνη σου ου χατογευσεις ετεροζυγω και τον αμπελωνα σου ου κατασπερεις διαφορον και ιματιον εχ δυο υφασμενον χιβδηλον ουχ επιβαλεις σεαυτω 20 χαι εαν τις χοιμηθη μετα γυναιχος χοιτην σπερματος χαι αυτη οιχετις διαπεφυλαγμενη ανθρωπω χαι αυτη λυτροις ου λελυτρωται η ελευθερια ουχ εδοθη αυτη επισχοπη εσται αυτοις ουχ αποθανουνται οτι ουκ απηλευθερωθη 21 και προσαξει της πλημμελειας αυτου τω χυριω παρα την θυραν της σχηνης του μαρτυριου χριον πλημμελειας 22 χαι εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εν τω χριω της πλημμελειας εναντι χυριου περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν 23 οταν δε εισελθητε εις την γην ην χυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν και καταφυτευσετε παν ξυλον βρωσιμον και περικαθαριείτε την ακαθαρσίαν αυτου ο καρπος αυτου τρια ετη εσται υμιν απεριχαθαρτος ου βρωθησεται 24 χαι τω ετει τω τεταρτω εσται πας ο καρπος αυτου αγιος αινετος τω κυριω 25 εν δε τω ετει τω πεμπτω φαγεσθε τον καρπον προσθεμα υμιν τα γενηματα αυτου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 26 μη εσθετε επι των ορεων και ουκ οιωνιεισθε ουδε ορνιθοσκοπησεσθε 27 ου ποιησετε σισοην εχ της χομης της χεφαλης υμων ουδε φθερειτε την οψιν του πωγωνος υμων 28 και εντομίδας επί ψυχη ου ποιήσετε εν τω σωματί υμων και γραμματα στικτα ου ποιησετε εν υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 29 ου βεβηλωσεις την θυγατερα σου εκπορνευσαι αυτην και ουκ εκπορνευσει η γη και η γη πλησθησεται ανομιας 30 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι χυριος 31 ουχ επαχολουθησετε εγγαστριμυθοις χαι τοις επαοιδοις ου προσχολληθησεσθε εχμιανθηναι εν αυτοις εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 32 απο προσωπου πολιου εξαναστηση και τιμησεις προσωπον πρεσβυτερου και φοβηθηση τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 33 εαν δε τις προσελθη προσηλυτος υμιν εν τη γη υμων ου θλιψετε αυτον 34 ως ο αυτοχθων εν υμιν εσται ο προσηλυτος ο προσπορευομενος προς υμας και αγαπησεις αυτον ως σεαυτον οτι προσηλυτοι εγενηθητε εν γη αιγυπτω εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 35 ου ποιησετε αδιχον εν χρισει εν μετροις και εν σταθμιοις και εν ζυγοις 36 ζυγα διχαια χαι σταθμια διχαια χαι χους διχαιος εσται υμιν εγω ειμι χυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εχ γης αιγυπτου 37 και φυλαξεσθε παντα τον νομον μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις εαν τις απο των υιων ισραηλ η απο των προσγεγενημενων προσηλυτων εν ισραηλ ος αν δω του σπερματος αυτου αρχοντι θανατω θανατουσθω το εθνος το επι της γης λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις 3 και εγω επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εχεινον χαι απολω αυτον εχ του λαου αυτου οτι του σπερματος αυτου εδωχεν αρχοντι ινα μιανη τα αγια μου χαι βεβηλωση το ονομα των ηγιασμενών μοι 4 εαν δε υπεροψει υπεριδώσιν οι αυτοχθονές της γης τοις οφθαλμοις αυτων απο του ανθρωπου εχεινου εν τω δουναι αυτον του σπερματος αυτου αρχοντι του μη αποχτειναι αυτον 5 και επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εχεινον και την συγγενειαν αυτου και απολω αυτον και παντας τους ομονοουντας αυτω ωστε εκπορνευειν αυτον εις τους αρχοντας εκ του λαου αυτων 6 και ψυχη η εαν επακολουθηση εγγαστριμυθοις η επαοιδοις ωστε εκπορνευσαι οπισω αυτων επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην εχεινην χαι απολω αυτην εχ του λαου αυτης 7 χαι εσεσθε αγιοι οτι αγιος εγω χυριος ο θεος υμων 8 και φυλαξεσθε τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω κυριος ο αγιαζων υμας 9 ανθρωπος ανθρωπος ος αν κακως ειπη τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου θανατω θανατουσθω πατερα αυτου η μητερα αυτου καχως ειπεν ενοχος εσται 10 ανθρωπος ος αν μοιχευσηται γυναικα ανδρος η ος αν μοιχευσηται γυναιχα του πλησιον θανατω θανατουσθωσαν ο μοιχευων χαι η μοιχευομενη 11 εαν τις χοιμήθη μετα γυναιχός του πατρός αυτού ασχημοσύνην του πατρός αυτου απεχαλυψεν θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν 12 και εαν τις χοιμηθη μετα νυμφης αυτου θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ησεβηχασιν γαρ ενοχοι εισιν 13 και ος αν κοιμηθη μετα αρσενος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν 14 ος εαν λαβη γυναικα και την μητερα αυτης ανομημα εστιν εν πυρι κατακαυσουσιν αυτον και αυτας και ουχ εσται ανομια εν υμιν 15 και ος αν δω κοιτασιαν αυτου εν τετραποδι θανατω θανατουσθω και το τετραπουν αποκτενειτε 16 και γυνη ητις προσελευσεται προς παν κτηνος βιβασθηναι αυτην υπ΄ αυτου αποκτενειτε την γυναικα και το κτηνος θανατω θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν 17 ος εαν λαβη την αδελφην αυτου εχ πατρος αυτου η εκ μητρος αυτου και ιδη την ασχημοσυνην αυτης και αυτη ιδη την ασχημοσυνην αυτου ονειδος εστιν εξολεθρευθησονται ενωπιον υιων γενους αυτων ασχημοσυνην αδελφης αυτου απεχαλυψεν αμαρτιαν χομιουνται 18 χαι ανηρ ος αν χοιμηθη μετα γυναιχος αποχαθημένης και αποχαλυψη την ασχημοσυνην αυτης την πηγην αυτης απεχαλυψεν και αυτη απεχαλυψεν την ρυσιν του αιματος αυτης εξολεθρευθησονται αμφοτεροι εχ του γενους αυτων 19 χαι ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου και αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις

την γαρ οιχειοτητα απεχαλυψεν αμαρτιαν αποισονται 20 ος αν χοιμηθη μετα της συγγενους αυτου ασχημοσυνην της συγγενειας αυτου απεχαλυψεν ατεχνοι αποθανουνται 21 ος αν λαβη την γυναικα του αδελφου αυτου ακαθαρσια εστιν ασχημοσυνην του αδελφου αυτου απεχαλυψεν ατέχνοι αποθανούνται 22 και φυλαξασθε παντα τα προσταγματα μου και τα κριματα μου και ποιησετε αυτα και ου μη προσοχθιση υμιν η γη εις ην εγω εισαγω υμας εχει κατοιχειν επ΄ αυτης 23 και ουχι πορευεσθε τοις νομιμοις των εθνων ους εξαποστελλω αφ' υμων οτι ταυτα παντα εποιησαν και εβδελυξαμην αυτους 24 και ειπα υμιν υμεις κληρονομησατε την γην αυτων και εγω δωσω υμιν αυτην εν κτησει γην ρεουσαν γαλα και μελι εγω χυριος ο θεος υμων ος διωρισα υμας απο παντων των εθνων 25 χαι αφοριειτε αυτους ανα μεσον των χτηνων των χαθαρων χαι ανα μεσον των χτηνων των αχαθαρτων χαι ανα μεσον των πετεινων των χαθαρων χαι των αχαθαρτων χαι ου βδελυξετε τας ψυχας υμων εν τοις χτηνεσιν και εν τοις πετεινοις και εν πασιν τοις ερπετοις της γης α εγω αφωρισα υμιν εν αχαθαρσια 26 και εσεσθε μοι αγιοι οτι εγω αγιος χυριος ο θεος υμων ο αφορισας υμας απο παντων των εθνων ειναι εμοι 27 και ανηρ η γυνη ος αν γενηται αυτων εγγαστριμυθος η επαοιδος θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι λιθοις λιθοβολησατε αυτους ενοχοι εισιν

Chapter 21

1 και είπεν κυρίος προς μωυσην λέγων είπον τοις ιέρευσιν τοις υίοις ααρών και ερεις προς αυτους εν ταις ψυχαις ου μιανθησονται εν τω εθνει αυτων 2 αλλ' η εν τω οικειω τω εγγιστα αυτων επι πατρι και μητρι και υιοις και θυγατρασιν επ΄ αδελφω 3 και επ΄ αδελφη παρθενω τη εγγιζουση αυτω τη μη εκδεδομενη ανδρι επι τουτοις μιανθησεται 4 ου μιανθησεται εξαπινα εν τω λαω αυτου εις βεβηλωσιν αυτου 5 και φαλακρωμα ου ξυρηθησεσθε την κεφαλην επι νέχρω και την οψιν του πωγωνος ου ξυρησονται και επι τας σαρκας αυτων ου κατατεμουσιν εντομιδας 6 αγιοι εσονται τω θεω αυτων και ου βεβηλωσουσιν το ονομα του θεου αυτων τας γαρ θυσιας χυριου δωρα του θεου αυτων αυτοι προσφερουσιν χαι εσονται αγιοι 7 γυναικα πορνην και βεβηλωμενην ου λημψονται και γυναικα εκβεβλημενην απο ανδρος αυτης αγιος εστιν τω χυριω θεω αυτου 8 χαι αγιασει αυτον τα δωρα κυριου του θεου υμων ουτος προσφερει αγιος εσται οτι αγιος εγω κυριος ο αγιαζων αυτους 9 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν βεβηλωθη του εκπορνευσαι το ονομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοι επι πυρος κατακαυθησεται 10 και ο ιερευς ο μεγας απο των αδελφων αυτου του επικεχυμενου επι την κεφαλην του ελαιου του χριστου και τετελειωμενου ενδυσασθαι τα ιματια την κεφαλην ουκ αποκιδαρωσει και τα ιματια ου διαρρηξει 11 και επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι αυτου ουδε επι μητρι αυτου ου μιανθησεται 12 και εκ των αγιων

ουχ εξελευσεται και ου βεβηλωσει το ηγιασμένον του θέου αυτού ότι το αγιον ελαιον το χριστον του θεου επ΄ αυτω εγω χυριος 13 ουτος γυναιχα παρθενον εχ του γενους αυτου λημψεται 14 χηραν δε και εκβεβλημενην και βεβηλωμενην και πορνην ταυτας ου λημψεται αλλ΄ η παρθενον εχ του γενους αυτου λημψεται γυναικα 15 και ου βεβηλωσει το σπερμα αυτου εν τω λαω αυτου εγω κυριος ο αγιαζων αυτον 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 ειπον ααρων ανθρωπος εχ του γενους σου εις τας γενεας υμων τινι εαν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται προσφερειν τα δωρα του θεου αυτου 18 πας ανθρωπος ω αν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται ανθρωπος χωλος η τυφλος η κολοβορριν η ωτοτμητος 19 η ανθρωπος ω εστιν εν αυτω συντριμμα χειρος η συντριμμα ποδος 20 η χυρτος η εφηλος η πτιλος τους οφθαλμους η ανθρωπος ω αν η εν αυτω ψωρα αγρια η λιχην η μονορχις 21 πας ω εστιν εν αυτω μωμος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως ουχ εγγιει του προσενεγχειν τας θυσιας τω θεω σου οτι μωμος εν αυτω τα δωρα του θεου ου προσελευσεται προσενεγχειν 22 τα δωρα του θεου τα αγια των αγιων και απο των αγιων φαγεται 23 πλην προς το καταπετασμα ου προσελευσεται και προς το θυσιαστηριον ουκ εγγιει οτι μωμον εχει και ου βεβηλωσει το αγιον του θεου αυτου οτι εγω ειμι χυριος ο αγιαζων αυτους 24 και ελαλησεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ

Chapter 22

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ειπον ααρων και τοις υιοις αυτου και προσεχετωσαν απο των αγιων των υιων ισραηλ και ου βεβηλωσουσιν το ονομα το αγιον μου οσα αυτοι αγιαζουσιν μοι έγω χυρίος 3 είπον αυτοίς εις τας γένεας υμων πας ανθρωπος ος αν προσελθη απο παντος του σπερματος υμων προς τα αγια οσα αν αγιαζωσιν οι υιοι ισραηλ τω χυριω χαι η αχαθαρσια αυτου επ΄ αυτω εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη απ' εμου εγω χυριος ο θεος υμων 4 χαι ανθρωπος εχ του σπερματος ααρων του ιερεως χαι ουτος λεπρα η γονορρυης των αγιων ουχ εδεται εως αν καθαρισθη και ο απτομενος πασης ακαθαρσιας ψυχης η ανθρωπος ω αν εξελθη εξ αυτου χοιτη σπερματος 5 η οστις αν αψηται παντος ερπετου ακαθαρτου ο μιανει αυτον η επ΄ ανθρωπω εν ω μιανει αυτον κατα πασαν αχαθαρσιαν αυτου 6 ψυχη ητις αν αψηται αυτων αχαθαρτος εσται εως εσπερας ουχ εδεται απο των αγιων εαν μη λουσηται το σωμα αυτου υδατι 7 και δυη ο ηλιος και καθαρος έσται και τοτέ φαγέται των αγιών ότι αρτός έστιν αυτού 8 θνησιμαιον και θηριαλωτον ου φαγεται μιανθηναι αυτον εν αυτοις εγω κυριος 9 και φυλαξονται τα φυλαγματα μου ινα μη λαβωσιν δι΄ αυτα αμαρτιαν και αποθανωσιν δι΄ αυτα εαν βεβηλωσωσιν αυτα εγω χυριος ο θεος ο αγιαζων αυτους

10 και πας αλλογενης ου φαγεται αγια παροικος ιερεως η μισθωτος ου φαγεται αγια 11 εαν δε ιερευς χτησηται ψυχην εγχτητον αργυριου ουτος φαγεται εχ των αρτων αυτου και οι οικογενεις αυτου και ουτοι φαγονται των αρτων αυτου 12 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν γενηται ανδρι αλλογενει αυτη των απαρχων των αγιων ου φαγεται 13 και θυγατης ιεςεως εαν γενηται χηςα η εκβεβλημενη σπεςμα δε μη ην αυτη επαναστρεψει επι τον οιχον τον πατριχον κατα την νεοτητα αυτης απο των αρτων του πατρος αυτης φαγεται και πας αλλογενης ου φαγεται απ΄ αυτων 14 και ανθρωπος ος αν φαγη αγια κατα αγνοιαν και προσθησει το επιπεμπτον αυτου επ΄ αυτο και δωσει τω ιείει το αγιον 15 και ου βεβηλωσουσιν τα αγια των υιων ισραηλ α αυτοι αφαιρουσιν τω χυριω 16 και επαξουσιν εφ΄ εαυτους ανομιαν πλημμελειας εν τω εσθιειν αυτους τα αγια αυτων οτι εγω χυριος ο αγιαζων αυτους 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου και παση συναγωγη ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος απο των υιων ισραηλ η των υιων των προσηλυτων των προσχειμενων προς αυτους εν ισραηλ ος αν προσενεγκη τα δωρα αυτου κατα πασαν ομολογιαν αυτων η κατα πασαν αιρεσιν αυτων οσα αν προσενεγκωσιν τω θεω εις ολοκαυτωμα 19 δεκτα υμιν αμωμα αρσενα εκ των βουκολιων και εκ των προβατων και εκ των αιγων 20 παντα οσα αν εχη μωμον εν αυτω ου προσαξουσιν χυριω διοτι ου δεχτον εσται υμιν 21 και ανθρωπος ος αν προσενεγχη θυσιαν σωτηριου τω χυριω διαστειλας ευχην χατα αιρεσιν η εν ταις εορταις υμων εχ των βουχολιων η εκ των προβατων αμωμον εσται εις δεκτον πας μωμος ουκ εσται εν αυτω 22 τυφλον η συντετριμμενον η γλωσσοτμητον η μυρμηκιώντα η ψωραγριώντα η λιχηνας εχοντα ου προσαξουσιν ταυτα τω χυριω και εις καρπωσιν ου δωσετε απ΄ αυτων επι το θυσιαστηριον τω χυριω 23 και μοσχον η προβατον ωτοτμητον η κολοβοκερκον σφαγια ποιησεις αυτα σεαυτω εις δε ευχην σου ου δεχθησεται 24 θλαδιαν και εκτεθλιμμενον και εκτομιαν και απεσπασμενον ου προσαξεις αυτα τω χυριω και επι της γης υμων ου ποιησετε 25 και εκ χειρος αλλογενους ου προσοισετε τα δωρα του θεου υμων απο παντων τουτων οτι φθαρματα εστιν εν αυτοις μωμος εν αυτοις ου δεχθησεται ταυτα υμιν 26 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 27 μοσχον η προβατον η αιγα ως αν τεχθη και εσται επτα ημερας υπο την μητερα τη δε ημερα τη ογδοη και επεκεινα δεχθησεται εις δωρα καρπωμα χυριω 28 και μοσχον η προβατον αυτην και τα παιδια αυτης ου σφαξεις εν ημερα μια 29 εαν δε θυσης θυσιαν ευχην χαρμοσυνης χυριω εις δεχτον υμιν θυσετε αυτο 30 αυτή τη ημέρα έχεινη βρωθησεταί ουχ απολείψετε από των χρέων είς το πρωί εγω ειμι χυριος 31 και φυλαξετε τας εντολας μου και ποιησετε αυτας 32 και ου βεβηλωσετε το ονομα του αγιου και αγιασθησομαι εν μεσω των υιων ισραηλ εγω χυριος ο αγιαζων υμας 33 ο εξαγαγων υμας εχ γης αιγυπτου ωστε ειναι υμων θεος εγω χυριος

Chapter 23

1 και είπεν χυρίος προς μωυσην λέγων 2 λαλησον τοις υίοις ισραήλ και έρεις προς αυτους αι εορται χυριου ας χαλεσετε αυτας χλητας αγιας αυται εισιν εορται μου 3 εξ ημερας ποιησεις εργα και τη ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις κλητη αγια τω χυριω παν εργον ου ποιησεις σαββατα εστιν τω χυριω εν παση χατοιχια υμων 4 αυται αι εορται τω χυριω χληται αγιαι ας χαλεσετε αυτας εν τοις χαιροις αυτων 5 εν τω πρωτω μηνι εν τη τεσσαρεσχαιδεχατη ημερα του μηνος ανα μεσον των εσπερινών πασχα τω χυριώ 6 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημέρα του μηνός τουτου εορτή των αζυμών τω χυρίω επτα ημέρας αζυμα εδέσθε 7 χαι η ημέρα η πρωτη χλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 8 χαι προσαξετε ολοχαυτωματα τω χυριω επτα ημερας χαι η εβδομη ημερα χλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 10 ειπον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και θεριζητε τον θερισμον αυτης και οισετε δραγμα απαρχην του θερισμού υμων προς τον ιέρεα 11 και ανοίσει το δραγμα έναντι χυρίου δέχτον υμιν τη επαυριον της πρωτης ανοισει αυτο ο ιερευς 12 και ποιησετε εν τη ημερα εν η αν φερητε το δραγμα προβατον αμωμον ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα τω κυριω 13 και την θυσιαν αυτου δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω θυσια τω χυριω οσμη ευωδιας χυριω χαι σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν οινου 14 χαι αρτον και πεφρυγμενα χιδρα νεα ου φαγεσθε εως εις αυτην την ημεραν ταυτην εως αν προσενεγχητε υμεις τα δωρα τω θεω υμων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση κατοικία υμων 15 και αριθμήσετε υμείς από της επαυρίον των σαββατων απο της ημερας ης αν προσενεγχητε το δραγμα του επιθεματος επτα εβδομαδας ολοχληρους 16 εως της επαυριον της εσχατης εβδομαδος αριθμησετε πεντηχοντα ημερας και προσοισετε θυσιαν νεαν τω χυριω 17 απο της κατοικιας υμων προσοισετε αρτους επιθεμα δυο αρτους εχ δυο δεχατων σεμιδαλεως εσονται εζυμωμενοι πεφθησονται πρωτογενηματων τω χυριω 18 και προσαξετε μετα των αρτων επτα αμνους αμωμους ενιαυσιους και μοσχον ενα εκ βουκολιου και κριους δυο αμωμους εσονται ολοχαυτωμα τω χυριω χαι αι θυσιαι αυτων χαι αι σπονδαι αυτων θυσιαν οσμην ευωδιας τω χυριω 19 και ποιησουσιν χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και δυο αμνους ενιαυσιους εις θυσιαν σωτηριου μετα των αρτων του πρωτογενηματος 20 και επιθησει αυτα ο ιερευς μετα των αρτων του πρωτογενηματος επιθεμα εναντι χυριου μετα των δυο αμνων αγια εσονται τω χυριω τω ιερει τω προσφεροντι αυτα αυτω εσται 21 και καλεσετε ταυτην την ημεραν κλητην αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση τη κατοικια υμων 22 και οταν θεριζητε τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε το λοιπον του θερισμου του αγρου σου εν

τω θεριζειν σε και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω υπολειψη αυτα εγω χυριος ο θεος υμων 23 χαι ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 24 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων του μηνος του εβδομου μια του μηνος εσται υμιν αναπαυσις μνημοσυνον σαλπιγγων χλητη αγια εσται υμιν 25 παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαξετε ολοκαυτωμα κυριω 26 και ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 27 και τη δεκατη του μηνος του εβδομου τουτου ημερα εξιλασμου κλητη αγια εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων και προσαξετε ολοκαυτωμα τω κυριω 28 παν εργον ου ποιησετε εν αυτη τη ημέρα ταυτή έστιν γαρ ημέρα εξιλασμού αυτή υμίν εξιλασασθαί περί υμών εναντι χυριου του θεου υμων 29 πασα ψυχη ητις μη ταπεινωθησεται εν αυτη τη ημερα ταυτη εξολεθρευθησεται εχ του λαου αυτης 30 χαι πασα ψυχη ητις ποιησει εργον εν αυτή τη ημέρα ταυτή απολειται η ψυχή έχεινη έχ του λαού αυτής 31 παν εργον ου ποιησετε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν πασαις κατοικιαις υμων 32 σαββατα σαββατων εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων απο ενατης του μηνος απο εσπερας εως εσπερας σαββατιειτε τα σαββατα υμων 33 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 34 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων τη πεντεχαιδεχατή του μήνος του εβδομού τουτού εορτή σχήνων επτά ημέρας τω χυριω 35 και η ημέρα η πρώτη κλητή αγία παν έργον λατρέυτον ου ποιήσετε 36 επτα ημερας προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω και η ημερα η ογδοη κλητη αγια εσται υμιν και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω εξοδιον εστιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 37 αυται αι εορται χυριω ας χαλεσετε χλητας αγιας ωστε προσενεγκαι καρπωματα τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων το καθ΄ ημεραν εις ημεραν 38 πλην των σαββατων κυριου και πλην των δοματων υμων και πλην πασων των ευχων υμων και πλην των εκουσιων υμων α αν δωτε τω χυριω 39 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου οταν συντελεσητε τα γενηματα της γης εορτασετε τω χυριω επτα ημερας τη ημερα τη πρωτη αναπαυσις και τη ημερα τη ογδοη αναπαυσις 40 και λημψεσθε τη ημέρα τη πρώτη χαρπον ξυλού ωραίον και καλλυνθρά φοινίχων και κλαδούς ξυλου δασεις και ιτεας και αγνου κλαδους εκ χειμαρρου ευφρανθηναι εναντι κυριου του θεου υμων επτα ημερας 41 του ενιαυτου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν τω μηνι τω εβδομω εορτασετε αυτην 42 εν σχηναις κατοιχησετε επτα ημερας πας ο αυτοχθων εν ισραηλ κατοικήσει εν σκηναις 43 οπως ιδωσιν αι γενεαι υμων οτι εν σχηναις χατωχισα τους υιους ισραηλ εν τω εξαγαγειν με αυτους εχ γης αιγυπτου εγω χυριος ο θεος υμων 44 και ελαλησεν μωυσης τας εορτας χυριου τοις υιοις ισραηλ

Chapter 24

1 και ελαλησεν κυρίος προς μωυσην λέγων 2 εντείλαι τοις υίοις ισραηλ και λαβετωσαν μοι ελαιον ελαινον καθαρον κεκομμενον εις φως καυσαι λυχνον δια παντος 3 εξωθεν του καταπετασματος εν τη σκηνη του μαρτυριου καυσουσιν αυτον ααρων και οι υιοι αυτου απο εσπερας εως πρωι ενωπιον κυριου ενδελεχως νομιμον αιωνίον εις τας γενέας υμών 4 επί της λυχνίας της καθαράς καυσέτε τους λυχνους εναντι χυριου εως το πρωι 5 χαι λημψεσθε σεμιδαλιν χαι ποιησετε αυτην δωδεχα αρτους δυο δεχατων εσται ο αρτος ο εις 6 χαι επιθησετε αυτους δυο θεματα εξ αρτους το εν θεμα επι την τραπεζαν την χαθαραν εναντι χυριου 7 και επιθησετε επι το θεμα λιβανον καθαρον και αλα και εσονται εις αρτους εις αναμνησιν προχειμένα τω χυρίω 8 τη ημέρα των σαββατών προθησεται έναντι χυριου δια παντος ενωπιον των υιων ισραηλ διαθηχην αιωνιον 9 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου και φαγονται αυτα εν τοπω αγιω εστιν γαρ αγια των αγιων τουτο αυτω απο των θυσιαζομενων τω χυριω νομιμον αιωνιον 10 χαι εξηλθεν υιος γυναικος ισραηλιτιδος και ουτος ην υιος αιγυπτιου εν τοις υιοις ισραηλ και εμαγεσαντο εν τη παρεμβολη ο εχ της ισραηλιτιδος χαι ο ανθρωπος ο ισραηλιτης 11 και επονομασας ο υιος της γυναικος της ισραηλιτιδος το ονομα κατηρασατο και ηγαγον αυτον προς μωυσην και το ονομα της μητρος αυτου σαλωμιθ θυγατηρ δαβρι εχ της φυλης δαν 12 και απεθεντο αυτον εις φυλαχην διαχριναι αυτον δια προσταγματος χυριου 13 και ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 14 εξαγαγε τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και επιθησουσιν παντες οι ακουσαντες τας χειρας αυτων επι την κεφαλην αυτου και λιθοβολησουσιν αυτον πασα η συναγωγη 15 και τοις υιοις ισραηλ λαλησον και ερεις προς αυτους ανθρωπος ος εαν καταρασηται θεον αμαρτιαν λημψεται 16 ονομαζων δε το ονομα κυριου θανατω θανατουσθω λιθοις λιθοβολειτω αυτον πασα συναγωγη ισραηλ εαν τε προσηλυτος εαν τε αυτοχθων εν τω ονομασαι αυτον το ονομα χυριου τελευτατω 17 χαι ανθρωπος ος αν παταξη ψυχην ανθρωπου και αποθανη θανατω θανατουσθω 18 και ος αν παταξη κτηνος και αποθανη αποτεισατω ψυχην αντι ψυχης 19 και εαν τις δω μωμον τω πλησιον ως εποιησεν αυτω ωσαυτως αντιποιηθησεται αυτω 20 συντριμμα αντι συντριμματος οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος καθοτι αν δω μωμον τω ανθρωπω ουτως δοθησεται αυτω 21 ος αν παταξη ανθρωπον και αποθανή θανατω θανατουσθώ 22 δικαιωσις μια εσται τω προσήλυτω και τω εγχωριω οτι εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 23 χαι ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εξηγαγον τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και ελιδοβολησαν αυτον εν λιθοις και οι υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 25

1 και ελαλησεν χυριος προς μωυσην εν τω ορει σινα λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εαν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και αναπαυσεται η γη ην εγω διδωμι υμιν σαββατα τω χυριω 3 εξ ετη σπερεις τον αγρον σου και εξ ετη τεμεις την αμπελον σου και συναξεις τον καρπον αυτης 4 τω δε ετει τω εβδομω σαββατα αναπαυσις εσται τη γη σαββατα τω χυριω τον αγρον σου ου σπερεις και την αμπελον σου ου τεμεις 5 και τα αυτοματα αναβαινοντα του αγρου σου ουχ εχθερισεις και την σταφυλην του αγιασματος σου ουχ εχτρυγησεις ενιαυτος αναπαυσεως εσται τη γη 6 χαι εσται τα σαββατα της γης βρωματα σοι και τω παιδι σου και τη παιδισκη σου και τω μισθωτω σου και τω παροιχώ τω προσχειμένω προς σε 7 και τοις κτηνέσιν σου και τοις θηριοις τοις έν τη γη σου εσται παν το γενημα αυτου εις βρωσιν 8 και εξαριθμησεις σεαυτω επτα αναπαυσεις ετων επτα ετη επταχις χαι εσονται σοι επτα εβδομαδες ετων εννεα και τεσσαρακοντα ετη 9 και διαγγελειτε σαλπιγγος φωνη εν παση τη γη υμων τω μηνι τω εβδομω τη δεκατη του μηνος τη ημερα του ιλασμου διαγγελειτε σαλπιγγι εν παση τη γη υμων 10 και αγιασετε το ετος το πεντηκοστον ενιαυτον και διαβοησετε αφεσιν επι της γης πασιν τοις χατοιχουσιν αυτην ενιαυτος αφεσεως σημασια αυτη εσται υμιν και απελευσεται εις εκαστος εις την κτησιν αυτου και εχαστος εις την πατριδα αυτου απελευσεσθε 11 αφεσεως σημασια αυτη το ετος το πεντηχοστον ενιαυτος εσται υμιν ου σπερειτε ουδε αμησετε τα αυτοματα αναβαινοντα αυτης και ου τρυγησετε τα ηγιασμενα αυτης 12 οτι αφεσεως σημασια εστιν αγιον εσται υμιν απο των πεδιων φαγεσθε τα γενηματα αυτης 13 εν τω ετει της αφεσεως σημασια αυτης επανελευσεται εχαστος εις την χτησιν αυτου 14 εαν δε αποδω πρασιν τω πλησιον σου εαν και κτηση παρα του πλησιον σου μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον 15 κατα αριθμον ετων μετα την σημασιαν κτηση παρα του πλησιον κατα αριθμον ενιαυτων γενηματων αποδωσεται σοι 16 καθοτι αν πλειον των ετων πληθυνη την εγχτησιν αυτου χαι χαθοτι αν ελαττον των ετων ελαττονωση την χτησιν αυτου οτι αριθμον γενηματων αυτου ουτως αποδωσεται σοι 17 μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 18 χαι ποιησετε παντα τα διχαιωματα μου χαι πασας τας κρισεις μου και φυλαξασθε και ποιησετε αυτα και κατοικησετε επι της γης πεποιθοτες 19 και δωσει η γη τα εκφορια αυτης και φαγεσθε εις πλησμονην και κατοικήσετε πεποιθότες επ' αυτής 20 εαν δε λεγήτε τι φαγομέθα εν τω ετει τω εβδομω τουτω εαν μη σπειρωμεν μηδε συναγαγωμεν τα γενηματα ημων 21 και αποστελω την ευλογιαν μου υμιν εν τω ετει τω εκτω και ποιησει τα γενηματα αυτης εις τα τρια ετη 22 και σπερειτε το ετος το ογδοον και φαγεσθε απο των γενηματων παλαια εως του ετους του ενατου εως αν ελθη το γενημα αυτης

φαγεσθε παλαια παλαιων 23 και η γη ου πραθησεται εις βεβαιωσιν εμη γαρ εστιν η γη διοτι προσηλυτοι και παροικοι υμεις έστε εναντιον μου 24 και κατα πασαν γην κατασχεσεως υμων λυτρα δωσετε της γης 25 εαν δε πενηται ο αδελφος σου ο μετα σου και αποδωται απο της κατασχεσεως αυτου και ελθη ο αγχιστευων εγγιζων εγγιστα αυτου και λυτρωσεται την πρασιν του αδελφου αυτου 26 εαν δε μη η τινι ο αγχιστευων και ευπορηθη τη χειρι και ευρεθη αυτω το ικανον λυτρα αυτου 27 και συλλογιειται τα ετη της πρασεως αυτου και αποδωσει ο υπερεχει τω ανθρωπω ω απέδοτο εαυτον αυτω και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου 28 εαν δε μη ευπορηθη η χειρ αυτου το ικανον ωστε αποδουναι αυτω και εσται η πρασις τω κτησαμενω αυτα εως του έκτου έτους της αφέσεως και εξελευσεται τη αφεσει και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου 29 εαν δε τις αποδωται οικιαν οικητην εν πολει τετειχισμένη και έσται η λυτρωσίς αυτής έως πληρώθη ενίαυτος ημερων εσται η λυτρωσις αυτης 30 εαν δε μη λυτρωθη εως αν πληρωθη αυτης ενιαυτος ολος χυρωθησεται η οιχια η ουσα εν πολει τη εχουση τειχος βεβαιως τω χτησαμένω αυτήν εις τας γένεας αυτού χαι ουχ έξελευσεται εν τη αφέσει 31 αι δε οικιαι αι εν επαυλεσιν αις ουκ εστιν εν αυταις τειχος κυκλω προς τον αγρον της γης λογισθητωσαν λυτρωται δια παντος εσονται και εν τη αφεσει εξελευσονται 32 και αι πολεις των λευιτων οικιαι των πολεων αυτων κατασχεσεως λυτρωται δια παντος εσονται τοις λευιταις 33 και ος αν λυτρωσαμενος παρα των λευιτων και εξελευσεται η διαπρασις αυτων οιχιων πολεως χατασχεσεως αυτων εν τη αφεσει οτι οικιαι των πολεων των λευιτων κατασχεσις αυτων εν μεσω υιων ισραηλ 34 και οι αγροι οι αφωρισμένοι ταις πολέσιν αυτών ου πραθησονται οτι κατάσχεσις αιωνια τουτο αυτων εστιν 35 εαν δε πενηται ο αδελφος σου και αδυνατηση ταις χερσιν παρα σοι αντιλημψη αυτου ως προσηλυτου και παροικου και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου 36 ου λημψη παρ' αυτου τοχον ουδε επι πληθει και φοβηθηση τον θεον σου εγω κυριος και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου 37 το αργυριον σου ου δωσεις αυτω επι τοχω και επι πλεονασμον ου δωσεις αυτω τα βρωματα σου 38 εγω χυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εχ γης αιγυπτου δουναι υμιν την γην χανααν ωστε ειναι υμων θεος 39 εαν δε ταπεινωθη ο αδελφος σου παρα σοι και πραθή σοι ου δουλευσει σοι δουλειαν οικετου 40 ως μισθωτος η παροιχος εσται σοι εως του ετους της αφεσεως εργαται παρα σοι 41 και εξελευσεται τη αφεσει και τα τεκνα αυτου μετ΄ αυτου και απελευσεται εις την γενεαν αυτου εις την κατασχεσιν την πατρικην αποδραμειται 42 διοτι οικεται μου εισιν ουτοι ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου ου πραθησεται εν πρασει οικετου 43 ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω και φοβηθηση κυριον τον θεον σου 44 και παις και παιδισκη οσοι αν γενωνται σοι απο των εθνων οσοι κυκλω σου εισιν απ΄ αυτων κτησεσθε δουλον και δουλην 45 και απο των υιων των παροικων των οντων εν υμιν απο τουτων κτησεσθε και απο των συγγενων αυτων οσοι αν γενων-

ται εν τη γη υμων εστωσαν υμιν εις κατασχεσιν 46 και καταμεριειτε αυτους τοις τεχνοις υμων μεθ΄ υμας χαι εσονται υμιν χατοχιμοι εις τον αιωνα των αδελφων υμων των υιων ισραηλ εχαστος τον αδελφον αυτου ου χατατενει αυτον εν τοις μοχθοις 47 εαν δε ευρή η χειρ του προσήλυτου η του παροίχου του παρα σοι και απορηθεις ο αδελφος σου πραθη τω προσηλυτω η τω παροικώ τω παρα σοι εχ γενετης προσηλυτω 48 μετα το πραθηναι αυτω λυτρωσις εσται αυτω εις των αδελφων αυτου λυτρωσεται αυτον 49 αδελφος πατρος αυτου η υιος αδελφου πατρος λυτρωσεται αυτον η απο των οικειων των σαρκων αυτου εκ της φυλης αυτου λυτρωσεται αυτον εαν δε ευπορηθεις ταις χερσιν λυτρωσηται εαυτον 50 και συλλογιειται προς τον κεκτημένον αυτον από του έτους ου απέδοτο εαυτον αυτω έως του ενιαυτού της αφέσεως και έσται το αργυρίον της πράσεως αυτού ως μισθιου ετος εξ ετους εσται μετ' αυτου 51 εαν δε τινι πλειον των ετων η προς ταυτα αποδωσει τα λυτρα αυτου απο του αργυριου της πρασεως αυτου 52 εαν δε ολιγον καταλειφθη απο των ετων εις τον ενιαυτον της αφεσεως και συλλογιειται αυτω κατα τα ετη αυτου και αποδωσει τα λυτρα αυτου 53 ως μισθωτος ενιαυτον εξ ενιαυτου εσται μετ΄ αυτου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω ενωπιον σου 54εαν δε μη λυτρωται κατα ταυτα εξελευσεται εν τω ετει της αφεσεως αυτος και τα παιδια αυτου μετ΄ αυτου 55 οτι εμοι οι υιοι ισραηλ οικεται παιδες μου ουτοι εισιν ους εξηγαγον εχ γης αιγυπτου εγω χυριος ο θεος υμων

Chapter 26

1 ου ποιησετε υμιν αυτοις χειροποιητα ουδε γλυπτα ουδε στηλην αναστησετε υμιν ουδε λιθον σχοπον θησετε εν τη γη υμων προσχυνησαι αυτω εγω ειμι χυριος ο θεος υμων 2 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι χυριος 3 εαν τοις προσταγμασιν μου πορευησθε και τας εντολας μου φυλασσησθε και ποιησητε αυτας 4 και δωσω τον υετον υμιν εν καιρω αυτου και η γη δωσει τα γενηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων αποδωσει τον καρπον αυτων 5 και καταλημψεται υμιν ο αλοητος τον τρυγητον και ο τρυγητος καταλημψεται τον σπορον και φαγεσθε τον αρτον υμων εις πλησμονην και κατοικησετε μετα ασφαλειας επι της γης υμων 6 και πολεμος ου διελευσεται δια της γης υμων και δωσω ειρηνην εν τη γη υμων και κοιμηθησεσθε και ουκ εσται υμας ο εκφοβων και απολω θηρια πονηρα εκ της γης υμων 7 και διωξεσθε τους εχθρους υμων και πεσουνται εναντιον υμων φονω 8 και διωξονται εξ υμων πεντε εκατον και εκατον υμων διωξονται μυριαδας και πεσουνται οι εχθροι υμων εναντιον υμων μαχαιρα 9 και επιβλεψω εφ΄ υμας και αυξανω υμας και πληθυνω υμας και στησω την διαθηχην μου μεθ' υμων 10 και φαγεσθε παλαια και παλαια παλαιων και παλαια εχ προσωπου νεων εξοισετε 11 χαι θησω την διαθηχην μου εν υμιν χαι

ου βδελυξεται η ψυχη μου υμας 12 και εμπεριπατησω εν υμιν και εσομαι υμων θεος και υμεις εσεσθε μου λαος 13 εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου οντων υμων δουλων και συνετριψα τον δεσμον του ζυγου υμων και ηγαγον υμας μετα παρρησιας 14 εαν δε μη υπακουσητε μου μηδε ποιησητε τα προσταγματα μου ταυτα 15 αλλα απειθησητε αυτοις και τοις κριμασιν μου προσοχθιση η ψυχη υμων ωστε υμας μη ποιειν πασας τας εντολας μου ωστε διασχεδασαι την διαθηχην μου 16 και εγω ποιησω ουτως υμιν και επισυστησω εφ΄ υμας την αποριαν την τε ψωραν και τον ικτερον και σφακελιζοντας τους οφθαλμους υμων και την ψυχην υμων εκτηκουσαν και σπερειτε δια κένης τα σπερματα υμων και εδονται οι υπεναντιοι υμων 17 και επιστησω το προσωπον μου εφ΄ υμας και πεσεισθε εναντιον των εχθρων υμων και διωξονται υμας οι μισουντες υμας και φευξεσθε ουθενος διωκοντος υμας 18 και εαν εως τουτου μη υπακουσητε μου και προσθησω του παιδευσαι υμας επτακις επι ταις αμαρτιαις υμων 19 και συντριψω την υβριν της υπερηφανίας υμων και θησω τον ουρανον υμιν σιδηρουν και την γην υμων ωσει χαλκην 20 και εσται εις κενον η ισχυς υμων και ου δωσει η γη υμων τον σπορον αυτης και το ξυλον του αγρου υμων ου δωσει τον καρπον αυτου 21 και εαν μετα ταυτα πορευησθε πλαγιοι και μη βουλησθε υπακουειν μου προσθησω υμιν πληγας επτα κατα τας αμαρτιας υμων 22 και αποστελω εφ΄ υμας τα θηρια τα αγρια της γης και κατεδεται υμας και εξαναλωσει τα κτηνη υμων και ολιγοστους ποιησει υμας και ερημωθησονται αι οδοι υμων 23 και επι τουτοις εαν μη παιδευθητε αλλα πορευησθε προς με πλαγιοι 24 πορευσομαι καγω μεθ΄ υμων θυμω πλαγιω και παταξω υμας καγω επτακις αντι των αμαρτιων υμων 25 και επαξω εφ΄ υμας μαχαιραν εκδικουσαν δικην διαθηκης και καταφευξεσθε εις τας πολεις υμων και εξαποστελω θανατον εις υμας και παραδοθησεσθε εις χειρας εχθρων 26 εν τω θλιψαι υμας σιτοδεία αρτών και πεψουσίν δεκά γυναίκες τους αρτους υμων εν χλιβανω ενι χαι αποδωσουσιν τους αρτους υμων εν σταθμω χαι φαγεσθε και ου μη εμπλησθητε 27 εαν δε επι τουτοις μη υπακουσητε μου και πορευησθε προς με πλαγιοι 28 και αυτος πορευσομαι μεθ' υμων εν θυμω πλαγιω και παιδευσω υμας εγω επτακις κατα τας αμαρτιας υμων 29 και φαγεσθε τας σαρχας των υιών υμών και τας σαρχας των θυγατερών υμών φαγεσθε 30 και ερημωσω τας στηλας υμων και εξολεθρευσω τα ξυλινα χειροποιητα υμων και θησω τα χωλα υμων επι τα χωλα των ειδωλων υμων χαι προσοχθιει η ψυχη μου υμιν 31 και θησω τας πολεις υμων ερημους και εξερημωσω τα αγια υμων και ου μη οσφρανθω της οσμης των θυσιων υμων 32 και εξερημωσω εγω την γην υμων και θαυμασονται επ΄ αυτη οι εχθροι υμων οι ενοικουντες εν αυτη 33 και διασπερω υμας εις τα εθνη και εξαναλωσει υμας επιπορευομένη η μαχαιρα και εσται η γη υμων ερημος και αι πολεις υμων εσονται ερημοι 34 τοτε ευδοκησει η γη τα σαββατα αυτης και πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης και υμεις

εσεσθε εν τη γη των εχθρων υμων τοτε σαββατιει η γη και ευδοκησει τα σαββατα αυτης 35 πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης σαββατιει α ουχ εσαββατισεν εν τοις σαββατοις υμων ηνικα κατωκειτε αυτην 36 και τοις καταλειφθεισιν εξ υμων επαξω δειλιαν εις την χαρδιαν αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων χαι διωξεται αυτους φωνη φυλλου φερομενου και φευξονται ως φευγοντες απο πολεμου και πεσουνται ουθενος διωχοντος 37 χαι υπεροψεται ο αδελφος τον αδελφον ωσει εν πολεμω ουθενος κατατρεχοντος και ου δυνησεσθε αντιστηναι τοις εχθροις υμων 38 και απολεισθε εν τοις εθνεσιν και κατεδεται υμας η γη των εχθρων υμων 39 και οι καταλειφθεντες αφ΄ υμων καταφθαρησονται δια τας αμαρτιας υμων εν τη γη των εχθρων αυτων τακησονται 40 και εξαγορευσουσιν τας αμαρτιας αυτων και τας αμαρτίας των πατέρων αυτών ότι παρέβησαν και υπέρειδον με και ότι επόρευθησαν εναντιον μου πλαγιοι 41 και εγω επορευθην μετ' αυτων εν θυμω πλαγιω και απολω αυτους εν τη γη των εχθρων αυτων τοτε εντραπησεται η καρδια αυτων η απεριτμητος και τοτε ευδοκησουσιν τας αμαρτιας αυτων 42 και μνησθησομαι της διαθηχης ιαχωβ και της διαθηχης ισααχ και της διαθηχης αβρααμ μνησθησομαι και της γης μνησθησομαι 43 και η γη εγκαταλειφθησεται υπ΄ αυτων τοτε προσδεξεται η γη τα σαββατα αυτης εν τω ερημωθηναι αυτην δι' αυτους και αυτοι προσδεξονται τας αυτων ανομιας ανθ΄ ων τα κριματα μου υπερειδον και τοις προσταγμασιν μου προσωχθισαν τη ψυχη αυτων 44 και ουδ΄ ως οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ υπερειδον αυτους ουδε προσωχθισα αυτοις ωστε εξαναλωσαι αυτους του διασχεδασαι την διαθηχην μου την προς αυτους οτι εγω ειμι χυριος ο θεος αυτων 45 και μνησθησομαι αυτων της διαθηκης της προτερας οτε εξηγαγον αυτους εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας εναντι των εθνων του ειναι αυτων θεος εγω ειμι χυριος 46 ταυτα τα χριματα χαι τα προσταγματα χαι ο νομος ον εδωχεν χυριος ανα μεσον αυτου χαι ανα μεσον των υιων ισραηλ εν τω ορει σινα εν χειρι μωυση

Chapter 27

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ος αν ευξηται ευχην ωστε τιμην της ψυχης αυτου τω κυριω 3 εσται η τιμη του αρσενος απο εικοσαετους εως εξηκονταετους εσται αυτου η τιμη πεντηκοντα διδραχμα αργυριου τω σταθμω τω αγιω 4 της δε θηλειας εσται η συντιμησις τριακοντα διδραχμα 5 εαν δε απο πενταετους εως εικοσι ετων εσται η τιμη του αρσενος εικοσι διδραχμα της δε θηλειας δεκα διδραχμα 6 απο δε μηνιαιου εως πενταετους εσται η τιμη του αρσενος πεντε διδραχμα αργυριου της δε θηλειας τρια διδραχμα 7 εαν δε απο εξηκονταετων και επανω εαν μεν αρσεν η εσται η τιμη πεντεκαιδεκα διδραχμα αργυριου εαν δε θηλεια δεκα διδραχμα 8 εαν δε

ταπεινος η τη τιμη στησεται εναντιον του ιερεως και τιμησεται αυτον ο ιερευς καθαπερ ισχυει η χειρ του ευξαμενου τιμησεται αυτον ο ιερευς 9 εαν δε απο των χτηνων των προσφερομενων απ' αυτων δωρον τω χυριω ος αν δω απο τουτων τω χυριω εσται αγιον 10 ουχ αλλαξει αυτο χαλον πονηρω ουδε πονηρον χαλω εαν δε αλλασσων αλλαξη αυτο χτηνος χτηνει εσται αυτο χαι το αλλαγμα αγια 11 εαν δε παν χτηνος αχαθαρτον αφ΄ ων ου προσφερεται απ΄ αυτων δωρον τω χυριω στησει το χτηνος εναντι του ιερεως 12 χαι τιμησεται αυτο ο ιερευς ανα μεσον καλου και ανα μεσον πονηρου και καθοτι αν τιμησεται ο ιερευς ουτως στησεται 13 εαν δε λυτρουμενος λυτρωσηται αυτο προσθησει το επιπεμπτον προς την τιμην αυτου 14 και ανθρωπος ος αν αγιαση την οικιαν αυτου αγιαν τω κυριω και τιμησεται αυτην ο ιερευς ανα μεσον καλης και ανα μεσον πονηρας ως αν τιμησεται αυτην ο ιερευς ουτως σταθησεται 15 εαν δε ο αγιασας αυτην λυτρωται την οιχιαν αυτου προσθησει επ΄ αυτο το επιπεμπτον του αργυριου της τιμης χαι εσται αυτω 16 εαν δε απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση ανθρωπος τω χυριω και εσται η τιμη κατα τον σπορον αυτου κορου κριθων πεντηκοντα διδραχμα αργυριου 17 εαν δε απο του ενιαυτου της αφεσεως αγιαση τον αγρον αυτου κατα την τιμην αυτου στησεται 18 εαν δε εσχατον μετα την αφεσιν αγιαση τον αγρον αυτου προσλογιειται αυτω ο ιερευς το αργυριον επι τα ετη τα επιλοιπα εως εις τον ενιαυτον της αφεσεως και ανθυφαιρεθησεται απο της συντιμησεως αυτου 19 εαν δε λυτρωται τον αγρον ο αγιασας αυτον προσθησει το επιπεμπτον του αργυριου προς την τιμην αυτου και εσται αυτω 20 εαν δε μη λυτρωται τον αγρον και αποδωται τον αγρον ανθρωπω ετερω ουκετι μη λυτρωσηται αυτον 21 αλλ΄ εσται ο αγρος εξεληλυθυιας της αφεσεως αγιος τω χυριω ωσπερ η γη η αφωρισμένη τω ιέρει έσται χατασχέσις 22 έαν δε από του αγρού ου χέχτηται ος ουχ εστιν απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση τω κυριω 23 λογιειται προς αυτον ο ιερευς το τελος της τιμης εχ του ενιαυτου της αφεσεως χαι αποδωσει την τιμην εν τη ημερα εχεινη αγιον τω χυριω 24 χαι εν τω ενιαυτω της αφεσεως αποδοθησεται ο αγρος τω ανθρωπω παρ΄ ου κεκτηται αυτον ου ην η κατασχεσις της γης 25 και πασα τιμη εσται σταθμιοις αγιοις εικοσι οβολοι εσται το διδραχμον 26 και παν πρωτοτοκον ο αν γενηται εν τοις κτηνεσιν σου εσται τω κυριω και ου καθαγιασει ουθεις αυτο εαν τε μοσχον εαν τε προβατον τω κυριω εστιν 27 εαν δε των τετραποδων των ακαθαρτων αλλαξει κατα την τιμην αυτου και προσθησει το επιπεμπτον προς αυτο και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται πραθησεται κατα το τιμημα αυτου 28 παν δε αναθεμα ο εαν αναθη ανθρωπος τω χυριω απο παντων οσα αυτω εστιν απο ανθρωπου εως χτηνους χαι απο αγρου χατασχεσεως αυτου ουχ αποδωσεται ουδε λυτρωσεται παν αναθεμα αγιον αγιων εσται τω χυριω 29 και παν ο εαν ανατεθή απο των ανθρωπων ου λυτρωθήσεται αλλα θανατω θανατωθησεται 30 πασα δεκατη της γης απο του σπερματος της γης και του

καρπου του ξυλινου τω κυριω εστιν αγιον τω κυριω 31 εαν δε λυτρωται λυτρω ανθρωπος την δεκατην αυτου το επιπεμπτον προσθησει προς αυτο και εσται αυτω 32 και πασα δεκατη βοων και προβατων και παν ο εαν ελθη εν τω αριθμω υπο την ραβδον το δεκατον εσται αγιον τω κυριω 33 ουκ αλλαξεις καλον πονηρω εαν δε αλλασσων αλλαξης αυτο και το αλλαγμα αυτου εσται αγιον ου λυτρωθησεται 34 αυται εισιν αι εντολαι ας ενετειλατο κυριος τω μωυση προς τους υιους ισραηλ εν τω ορει σινα.

Numbers

Chapter 1

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω τη σινα εν τη σκηνη του μαρτυριου εν μια του μηνος του δευτερου ετους δευτερου εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου λεγων 2 λαβετε αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον εξ ονοματος αυτων κατα κεφαλην αυτων πας αρσην 3 απο ειχοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν δυναμει ισραηλ επισκεψασθε αυτους συν δυναμει αυτων συ και ααρων επισκεψασθε αυτους 4 και μεθ΄ υμων εσονται εκαστος κατα φυλην εκαστου αρχοντων κατ΄ οιχους πατριών εσονται 5 και ταυτά τα ονοματά των ανδρών οιτίνες παράστησονται μεθ΄ υμων των ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ 6 των συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 7 των ιουδα ναασσων υιος αμιναδαβ 8 των ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ 9 των ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 10 των υιων ιωσηφ των εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ των μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 11 των βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 12 των δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 13 των ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 14 των γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ 15 των νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 16 ουτοι επικλητοι της συναγωγης αρχοντες των φυλων κατα πατριας χιλιαρχοι ισραηλ εισιν 17 και ελαβεν μωυσης και ααρων τους ανδρας τουτους τους ανακληθεντας εξ ονοματος 18 και πασαν την συναγωγην συνηγαγον εν μια του μηνος του δευτερου ετους και επηξονουσαν κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων απο ειχοσαετους και επανω παν αρσενικον κατα κεφαλην αυτων 19 ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση και επεσκεπησαν εν τη ερημω τη σινα 20 και εγενοντο οι υιοι ρουβην πρωτοτοχου ισραηλ χατα συγγενειας αυτων χατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικά από εικοσαετούς και έπανω πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμει 21 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ρουβην εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοί 22 τοις υιοις συμέων κατά συγγένειας αυτών κατά δημούς αυτών κατ΄ οιχους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμει 23 η επισχεψις αυτων εχ της φυλης συμεων εννέα και πεντηχοντα χιλιαδές και τριαχοσιοι 24 τοις υιοις ιουδα κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριών αυτών κατα αριθμον ονοματών αυτών κατα κεφαλην αυτών παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 25 η επισχεψις αυτών εχ της φυλης ιουδα τεσσαρές χαι εβδομηχοντα χιλιαδές χαι εξακοσιοι 26 τοις υιοις ισσαχαρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οιχους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παν-

τα αρσενικά από εικοσαετους και επάνω πας ο εκπορευομένος εν τη δυνάμει 27 η επισχεψις αυτων εχ της φυλης ισσαχαρ τεσσαρες χαι πεντηχοντα χιλιαδες χαι τετρακοσιοί 28 τοις υιοις ζαβουλων κατά συγγενείας αυτών κατά δημούς αυτών κατ΄ οιχους πατριών αυτών κατα αριθμού ονοματών αυτών κατα κεφαλην αυτών παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 29 η επισχεψις αυτων εχ της φυλης ζαβουλων επτα χαι πεντηχοντα χιλιαδες και τετρακοσιοί 30 τοις υιοις ιωσηφ υιοις εφραίμ κατα συγγένειας αυτών κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 31 η επισχεψις αυτων εχ της φυλης εφραιμ τεσσαραχοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 32 τοις υιοις μανασση κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριών αυτών κατα αριθμον ονοματών αυτών κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικά από εικοσαετούς και έπανω πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμει 33 η επισχεψις αυτων εχ της φυλης μανασση δυο χαι τριαχοντα χιλιαδες και διακοσιοι 34 τοις υιοις βενιαμιν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οιχους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμει 35 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης βενιαμιν πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι 36 τοις υιοις γαδ χατα συγγενειας αυτων χατα δημους αυτων χατ΄ οιχους πατριών αυτών χατα αριθμον ονοματών αυτών χατα χεφαλην αυτών παντα αρσενικά από εικοσαετους και επάνω πας ο εκπορευομένος εν τη δυνάμει 37 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης γαδ πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα 38 τοις υιοις δαν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οιχους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 39 η επισχεψις αυτών εχ της φυλης δαν δυο και εξηχοντα χιλιαδές και επταχοσιοί 40 τοις υιοις ασηρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο ειχοσαετους και επανώ πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμεί 41 η επισκέψις αυτων εχ της φυλης ασηρ μια χαι τεσσαραχοντα χιλιαδες χαι πενταχοσιοι 42 τοις υιοις νεφθαλι κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο ειχοσαετους και επανω πας ο εκπορευομένος εν τη δυναμεί 43 η επισκέψις αυτών εχ της φυλης νεφθαλι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 44 αυτη η επισχεψις ην επεσχεψαντο μωυσης χαι ααρων χαι οι αρχοντες ισραηλ δωδεχα ανδρες ανηρ εις κατα φυλην μιαν κατα φυλην οικων πατριας ησαν 45 και εγενετο πασα η επισχεψις υιων ισραηλ συν δυναμει αυτων απο ειχοσαετους και επανω πας ο εκπορευομένος παραταξασθαί εν ισραηλ 46 εξακοσίαι χιλιάδες και τρισχίλ-

ιοι και πεντακοσιοι και πεντηκοντα 47 οι δε λευιται έχ της φυλης πατριας αυτών ουχ επέσκεπησαν εν τοις υιοις ισραηλ 48 και ελαλησέν χυριος προς μωυσην λεγών 49 ορα την φυλην την λευι ου συνεπισκέψη και τον αριθμόν αυτών ου λημψη εν μέσω των υιών ισραηλ 50 και συ επιστησον τους λευιτάς έπι την σκηνην του μαρτυρίου και έπι παντά τα σκέυη αυτής και έπι παντά όσα έστιν εν αυτή αυτοι αρουσίν την σκηνην και παντά τα σκέυη αυτής και αυτοι λειτουργήσουσιν εν αυτή και χυκλώ της σκηνης παρεμβαλουσίν 51 και έν τω έξαιρειν την σκηνην καθελουσίν αυτήν οι λευιται και έν τω παρεμβαλλείν την σκηνην αναστησουσίν και ο αλλογένης ο προσπορευομένος αποθάνετω 52 και παρεμβαλουσίν οι υιοι ισραηλ ανήρ εν τη εαυτού ταξεί και ανήρ κατά την εαυτού ηγεμονίαν συν δυναμεί αυτών 53 οι δε λευιται παρεμβαλετώσαν εναντίον χυρίου χυκλώ της σκηνής του μαρτυρίου και ουχ έσται αμαρτήμα έν υιοις ισραηλ και φυλαξουσίν οι λευιταί αυτοι την φυλαχην της σκηνής του μαρτυρίου 54 και εποίησαν οι υιοι ισραηλ κατά παντά α ενετείλατο χυρίος τω μωυσή και ααρών ουτώς εποίησαν

Chapter 2

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 ανθρωπος εχομενος αυτου κατα ταγμα κατα σημέας κατ' οικους πατριών αυτών παρεμβαλετώσαν οι υιοι ισραηλ εναντιοι χυχλω της σχηνης του μαρτυριου παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ 3 και οι παρεμβαλλοντες πρωτοι κατ' ανατολας ταγμα παρεμβολης ιουδα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ιουδα ναασσων υιος αμιναδαβ 4 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι τεσσαρες χαι εβδομηχοντα χιλιαδες χαι εξαχοσιοι 5 χαι οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ισσαχαρ και ο αρχων των υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ 6 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 7 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ζαβουλων και ο αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 8 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 9 παντες οι επεσκεμμενοι εκ της παρεμβολης ιουδα εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες και εξακισχιλιοι και τετρακοσιοι συν δυναμει αυτων πρωτοι εξαρουσιν 10 ταγμα παρεμβολης ρουβην προς λιβα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ 11 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 12 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης συμεων και ο αρχων των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 13 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι εννεα και πεντηχοντα χιλιαδες και τριαχοσιοι 14 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης γαδ και ο αρχων των υιων γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ 15 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα 16 παντες οι επεσχεμμενοι της παρεμβολης ρουβην εχατον πεντηχοντα μια χιλι-

αδες και τετρακοσιοι και πεντηκοντα συν δυναμει αυτων δευτεροι εξαρουσιν 17 και αρθησεται η σκηνη του μαρτυριου και η παρεμβολη των λευιτων μεσον των παρεμβολων ως και παρεμβαλλουσιν ουτως και εξαρουσιν εκαστος εχομενος καθ΄ ηγεμονιαν 18 ταγμα παρεμβολης εφραιμ παρα θαλασσαν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ 19 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι τεσσαραχοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι 20 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης μανασση και ο αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 21 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι δυο και τριαχοντα χιλιαδες και διαχοσιοι 22 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης βενιαμιν και ο αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 23 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 24 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης εφραιμ εκατον χιλιαδες και οκτακισχιλιοι και εκατον συν δυναμει αυτων τριτοι εξαρουσιν 25 ταγμα παρεμβολης δαν προς βορραν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 26 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι 27 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης ασηρ και ο αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 28 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 29 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης νεφθαλι και ο αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 30 δυναμις αυτου οι επεσχεμμενοι τρεις χαι πεντηχοντα χιλιαδες χαι τετραχοσιοι 31 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης δαν εκατον και πεντηκοντα επτα χιλιαδες και εξακοσιοι εσχατοι εξαρουσιν κατα ταγμα αυτων 32 αυτη η επισκεψις των υιων ισραηλ κατ΄ οικους πατριων αυτων πασα η επισκεψις των παρεμβολων συν ταις δυναμεσιν αυτων εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι πεντακοσιοι πεντηκοντα 33 οι δε λευιται ου συνεπεσχεπησαν εν αυτοις χαθα ενετειλατο χυριος τω μωυση 34 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ παντα οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως παρενεβαλον κατα ταγμα αυτων και ουτως εξηρον εκαστος εχομενοι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων

Chapter 3

1 και αυται αι γενεσεις ααρων και μωυση εν η ημερα ελαλησεν κυριος τω μωυση εν ορει σινα 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων πρωτοτοκος ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 3 ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων οι ιερεις οι ηλειμμενοι ους ετελειωσαν τας χειρας αυτων ιερατευειν 4 και ετελευτησεν ναδαβ και αβιουδ εναντι κυριου προσφεροντων αυτων πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και παιδια ουκ ην αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ μετ΄ ααρων του πατρος αυτων 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαβε την φυλην λευι και στησεις αυτους εναντιον ααρων του ιερεως και λειτουργησουσιν αυτω 7 και

φυλαξουσιν τας φυλαχας αυτου και τας φυλαχας των υιων ισραηλ εναντι της σχηνης του μαρτυριου εργαζεσθαι τα εργα της σχηνης 8 χαι φυλαξουσιν παντα τα σχευη της σχηνης του μαρτυριου χαι τας φυλαχας των υιων ισραηλ χατα παντα τα εργα της σχηνης 9 χαι δωσεις τους λευιτας ααρων χαι τοις υιοις αυτου τοις ιερευσιν δομα δεδομενοι ουτοι μοι εισιν απο των υιων ισραηλ 10 και ααρων και τους υιους αυτου καταστησεις επι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαξουσιν την ιερατείαν αυτών και παντά τα κατά τον βώμον και έσω του καταπετασμάτος και ο αλλογενης ο απτομενος αποθανειται 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 και εγω ιδου ειληφα τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ αντι παντος πρωτοτοχου διανοιγοντος μητραν παρα των υιων ισραηλ λυτρα αυτων εσονται και εσονται εμοι οι λευιται 13 εμοι γαρ παν πρωτοτοκον εν η ημερα επαταξα παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτου ηγιασα εμοι παν πρωτοτοχον εν ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εσονται εγω κυριος 14 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα λεγων 15 επισχεψαι τους υιους λευι κατ' οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων κατα συγγενειας αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω επισκεψασθε αυτους 16 και επεσκεψαντο αυτους μωυσης και ααρων δια φωνης χυριου ον τροπον συνεταξεν αυτοις χυριος 17 και ησαν ουτοι οι υιοι λευι εξ ονοματων αυτων γεδσων κααθ και μεραρι 18 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων κατα δημους αυτων λοβενι και σεμει + 19 και υιοι κααθ κατα δημους αυτων αμραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 20 και υιοι μεραρι κατα δημους αυτων μοολι και μουσι ουτοι εισιν δημοι των λευιτων κατ' οικους πατριων αυτων 21 τω γεδσων δημος του λοβενι και δημος του σεμει+ ουτοι δημοι του γεδσων 22 η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παντος αρσενικου απο μηνιαιου και επανω η επισκεψις αυτων επτακισχιλιοι και πεντακοσιοι 23 και υιοι γεδσων οπισω της σκηνης παρα θαλασσαν παρεμβαλουσιν 24 και ο αρχων οικου πατριας του δημου του γεδσων ελισαφ υιος λαηλ 25 και η φυλακη υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου η σχηνη και το καλυμμα και το κατακαλυμμα της θυρας της σχηνης του μαρτυριού 26 και τα ιστία της αυλής και το καταπετάσμα της πύλης της αυλης της ουσης επι της σκηνης και τα καταλοιπα παντων των εργων αυτου 27 τω κααθ δημος ο αμραμις και δημος ο σααρις και δημος ο χεβρωνις και δημος ο οζιηλις ουτοι εισιν δημοι του κααθ 28 κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω οκτακισχιλιοι και εξακοσιοι φυλασσοντες τας φυλακας των αγιων 29 οι δημοι των υιων κααθ παρεμβαλουσιν εκ πλαγιων της σκηνης κατα λιβα 30 και ο αρχων οιχου πατριών των δημών του χααθ ελισαφαν υιος οζιηλ 31 χαι η φυλαχη αυτων η κιβωτος και η τραπέζα και η λυχνία και τα θυσιαστηρία και τα σκευή του αγιου οσα λειτουργουσιν εν αυτοις και το κατακαλυμμα και παντα τα εργα αυτων 32 και ο αρχων επι των αρχοντων των λευιτων ελεαζαρ ο υιος ααρων του ιερεως καθεσταμενος φυλασσειν τας φυλακας των αγιων 33 τω μεραρι δημος ο μοολι και

δημος ο μουσι ουτοι εισιν δημοι μεραρι 34 η επισχεψις αυτων κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω εξακισχιλιοι και πεντηκοντα 35 και ο αρχων οιχου πατριών του δημού του μεραρί σουρίηλ υίος αβιχαίλ εχ πλαγιών της σχηνής παρεμβαλουσιν προς βορραν 36 η επισχεψις η φυλαχη υιων μεραρι τας χεφαλιδας της σχηνης χαι τους μοχλους αυτης χαι τους στυλους αυτης χαι τας βασεις αυτης και παντα τα σκευή αυτών και τα εργα αυτών 37 και τους στυλούς της αυλής χυχλω και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους και τους καλους αυτων 38 και οι παρεμβαλλοντες κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου απ' ανατολης μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου φυλασσοντες τας φυλακας του αγιου εις τας φυλακας των υιων ισραηλ και ο αλλογενης ο απτομένος αποθανείται 39 πασα η επισκεψις των λευιτων ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου κατα δημους αυτων παν αρσενιχον απο μηνιαιου χαι επανω δυο χαι ειχοσι χιλιαδες 40 και είπεν κυρίος προς μωυσην λεγων επισκεψαι παν πρωτοτοκόν αρσέν των υιών ισραηλ απο μηνιαιου και επανω και λαβε τον αριθμον εξ ονοματος 41 και λημψη τους λευιτας εμοι εγω χυριος αντι παντων των πρωτοτοχών των υιών ισραηλ χαι τα κτηνη των λευιτων αντι παντων των πρωτοτοκων εν τοις κτηνεσιν των υιων ισραηλ 42 και επεσκεψατο μωυσης ον τροπον ενετειλατο κυριος παν πρωτοτοκον εν τοις υιοις ισραηλ 43 και εγενοντο παντα τα πρωτοτοκα τα αρσενικα κατα αριθμον εξ ονοματος απο μηνιαιου και επανω εκ της επισκεψεως αυτων δυο και ειχοσι γιλιαδες τρεις και εβδομηχοντα και διαχοσιοι 44 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 45 λαβε τους λευιτας αντι παντων των πρωτοτοχών των υιών ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι των κτηνων αυτων και εσονται εμοι οι λευιται εγω χυριος 46 και τα λυτρα τριων και εβδομηκοντα και διακοσιων οι πλεοναζοντες παρα τους λευιτας απο των πρωτοτοχών των υιών ισραηλ 47 και λημψη πεντε σικλους κατα κεφαλην κατα το διδραχμον το αγιον λημψη εικοσι οβολους του σικλου 48 και δωσεις το αργυριον ααρων και τοις υιοις αυτου λυτρα των πλεοναζοντων εν αυτοις 49 και ελαβεν μωυσης το αργυριον τα λυτρα των πλεοναζοντων εις την εχλυτρωσιν των λευιτων 50 παρα των πρωτοτοχων των υιων ισραηλ ελαβεν το αργυριον χιλιους τριαχοσιους εξηχοντα πεντε σιχλους κατα τον σικλον τον αγιον 51 και εδωκεν μωυσης τα λυτρα των πλεοναζοντων ααρων και τοις υιοις αυτου δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 4

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 λαβε το κεφαλαιον των υιων κααθ εκ μεσου υιων λευι κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων 3 απο εικοσι και πεντε ετων και επανω και εως πεντηκοντα ετων πας ο εισπορευομένος

λειτουργειν ποιησαι παντα τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου 4 και ταυτα τα εργα των υιων κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου αγιον των αγιων 5 και εισελευσεται ααρων και οι υιοι αυτου οταν εξαιρη η παρεμβολη και καθελουσιν το καταπετασμα το συσχιαζον και κατακαλυψουσιν εν αυτω την κιβωτον του μαρτυριου 6 και επιθησουσιν επ΄ αυτο κατακαλυμμα δερμα υακινθινον και επιβαλουσιν επ΄ αυτην ιματιον ολον υαχινθινον ανωθεν χαι διεμβαλουσιν τους αναφορεις 7 χαι επι την τραπεζαν την προχειμενην επιβαλουσιν επ΄ αυτην ιματιον ολοπορφυρον και τα τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπενδει και οι αρτοι οι δια παντος επ' αυτης εσονται 8 και επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον κοκκινον και καλυψουσιν αυτην καλυμματι δερματινώ υακινθινώ και διεμβαλουσιν δι΄ αυτης τους αναφορεις 9 και λημψονται ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν την λυχνιαν την φωτιζουσαν και τους λυχνους αυτης και τας λαβιδας αυτης και τας επαρυστριδας αυτης και παντα τα αγγεια του ελαιου οις λειτουργουσιν εν αυτοις 10 και εμβαλουσιν αυτην και παντα τα σκευη αυτης εις καλυμμα δερματινον υαχινθινον και επιθησουσιν αυτην επ΄ αναφορεων 11 και επι το θυσιαστηριον το χρυσουν επιχαλυψουσιν ιματιον υαχινθινον χαι χαλυψουσιν αυτο χαλυμματι δερματινώ υαχινθινώ και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου 12 και λημψονται παντα τα σχευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις εν τοις αγιοις και εμβαλουσιν εις ιματιον υαχινθινον χαι χαλυψουσιν αυτα χαλυμματι δερματινω υαχινθινώ χαι επιθησουσιν επι αναφορεις 13 χαι τον χαλυπτηρα επιθησει επι το θυσιαστηριον και επικαλυψουσιν επ' αυτο ιματιον ολοπορφυρον 14 και επιθησουσιν επ΄ αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ΄ αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τον καλυπτηρα και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ΄ αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρουν και συγχαλυψουσιν τον λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υαχινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις 15 και συντελεσουσιν ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντές τα αγια και παντά τα σκέυη τα αγια έν τω εξαιρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι κααθ αιρειν και ουχ αψονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι χααθ εν τη σχηνη του μαρτυριου 16 επισχοπος ελεαζαρ υιος ααρων του ιερέως το ελαιον του φωτος και το θυμιαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ΄ ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισχοπη ολης της σχηνης χαι οσα εστιν εν αυτη εν τω αγιω εν πασι τοις εργοις 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 18 μη ολεθρευσητε της φυλης τον δημον τον χααθ εχ μεσου των λευιτων 19 τουτο ποιησατε αυτοις και ζησονται και ου μη αποθανωσιν προσπορευομενων αυτων προς τα αγια των αγιων ααρων και οι υιοι αυτου προσπορευεσθωσαν και καταστησουσιν αυτους εκαστον κατα την αναφοραν αυτου 20 και ου μη εισελθωσιν ιδειν εξαπινα τα

αγια και αποθανουνται 21 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 22 λαβε την αρχην των υιων γεδσων και τουτους κατ' οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων 23 απο πεντεχαιειχοσαετους χαι επανω εως πεντηχονταετους επισχεψαι αυτους πας ο εισπορευομένος λειτουργείν και ποιείν τα έργα αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου 24 αυτη η λειτουργια του δημου του γεδσων λειτουργειν και αιρειν 25 και αρει τας δερρεις της σκηνης και την σκηνην του μαρτυριου και το χαλυμμα αυτης και το χαλυμμα το υακινθινον το ον επ' αυτης ανωθεν και το καλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου 26 και τα ιστια της αυλης οσα επι της σχηνης του μαρτυριού χαι τα περίσσα χαι παντά τα σχεύη τα λειτουργίκα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις ποιησουσιν 27 κατα στομα ααρων και των υιων αυτου εσται η λειτουργια των υιων γεδσων κατα πασας τας λειτουργιας αυτων και κατα παντα τα αρτα δι΄ αυτων και επισκεψη αυτους εξ ονοματων παντα τα αρτα υπ΄ αυτων 28 αυτη η λειτουργια των υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου και η φυλακη αυτων εν χειρι ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως 29 υιοι μεραρι κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριών αυτών επισκεψασθε αυτους 30 απο πεντεχαιειχοσαετους χαι επανω εως πεντηχονταετους επισχεψασθε αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν τα εργα της σχηνης του μαρτυριου 31 χαι ταυτα τα φυλαγματα των αιρομενων υπ΄ αυτων κατα παντα τα εργα αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου τας χεφαλιδας της σχηνης χαι τους μοχλους χαι τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και το κατακαλυμμα και αι βασεις αυτων και οι στυλοι αυτων και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης 32 και τους στυλους της αυλης χυχλω χαι αι βασεις αυτων χαι τους στυλους του χαταπετασματος της πυλης της αυλης και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους αυτων και τους καλους αυτων και παντα τα σκευή αυτων και παντα τα λειτουργήματα αυτων εξ ονοματων επισχεψασθε αυτους και παντα τα σκευη της φυλακης των αιρομενων υπ΄ αυτων 33 αυτη η λειτουργια δημου υιων μεραρι εν πασιν τοις εργοις αυτων εν τη σχηνη του μαρτυριου εν χειρι ιδαμαρ υιου ααρων του ιερεως 34 και επεσχεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους υιους κααθ κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων 35 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηχονταετους πας ο εισπορευομένος λειτουργείν και ποιείν εν τη σκηνη του μαρτυριού 36 και εγένετο η επισκέψις αυτών κατά δημούς αυτών δισχιλιοί διαχοσιοι πεντηχοντα 37 αυτη η επισχεψις δημου χααθ πας ο λειτουργων εν τη σχηνη του μαρτυριου χαθα επεσχεψατο μωυσης χαι ααρων δια φωνης χυριου εν χειρι μωυση 38 και επεσκεπησαν υιοι γεδσων κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων 39 απο πεντεχαιειχοσαετους χαι επανω εως πεντηχονταετους πας ο εισπορευομένος λειτουργείν και ποιείν τα έργα εν τη σκήνη του μαρτυρίου 40 και εγένετο η επισκεψις αυτών κατα δημούς αυτών κατ' οικούς πατειών αυτών δισχιλιοι εξαχοσιοι τριαχοντα 41 αυτή η επισχεψις δήμου υιών γεδσών πας ο

λειτουργων εν τη σχηνη του μαρτυριου ους επεσχεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση 42 επεσχεπησαν δε και δημος υιων μεραρι κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων 43 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηχονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν προς τα εργα της σχηνης του μαρτυριου 44 και εγενηθη η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων τρισχιλιοι και διαχοσιοι 45 αυτη η επισκεψις δημου υιων μεραρι ους επεσχεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση 46 παντες οι επεσχεμμενοι ους επεσχεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους λευιτας κατα δημους κατ΄ οικους πατριων αυτων 47 απο πεντεχαιεικοσαετους και επανω εως πεντηχονταετους πας ο εισπορευομενος προς το εργον των εργων και τα εργα τα αιρομενα εν τη σχηνη του μαρτυριου 48 και εγενηθησαν οι επισχεπεντες οχταχιδιοι πενταχοσιοι ογδοηχοντα 49 δια φωνης χυριου επεσχεψατο αυτους εν χειρι μωυση ανδρα κατ΄ ανδρα επι των εργων αυτων και επι ων αιρουσιν αυτοι και επεσχεπησαν ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση

Chapter 5

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 προσταξον τοις υιοις ισραηλ και εξαποστειλατωσαν εκ της παρεμβολης παντα λεπρον και παντα γονορρυη και παντα αχαθαρτον επι ψυχη 3 απο αρσενιχου εως θηλυχου εξαποστειλατε εξω της παρεμβολης και ου μη μιανουσιν τας παρεμβολας αυτων εν οις εγω καταγινομαι εν αυτοις 4 και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ και εξαπεστειλαν αυτους εξω της παρεμβολης χαθα ελαλησεν χυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανηρ η γυνη οστις εαν ποιηση απο των αμαρτιών των ανθρωπινών και παριδών παριδη και πλημμεληση η ψυχη εκείνη 7 εξαγορευσεί την αμαρτίαν ην εποίησεν και αποδωσει την πλημμελειαν το κεφαλαιον και το επιπεμπτον αυτου προσθησει επ΄ αυτο και αποδωσει τινι επλημμελησεν αυτω 8 εαν δε μη η τω ανθρωπω ο αγχιστευων ωστε αποδουναι αυτω το πλημμελημα προς αυτον το πλημμελημα το αποδιδομενον χυριω τω ιερει εσται πλην του χριου του ιλασμου δι' ου εξιλασεται εν αυτω περι αυτου 9 και πασα απαρχη κατα παντα τα αγιαζομενα εν υιοις ισραηλ οσα αν προσφερωσιν τω χυριω τω ιερει αυτω εσται 10 χαι εχαστου τα ηγιασμενα αυτου εσται ανηρ ος εαν δω τω ιερει αυτω εσται 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανδρος ανδρος εαν παραβη η γυνη αυτου και παριδη αυτον υπεριδουσα 13 και κοιμηθη τις μετ΄ αυτης χοιτην σπερματος χαι λαθη εξ οφθαλμων του ανδρος αυτης χαι χρυψη αυτή δε η μεμιαμμένη και μαρτύς μη ην μετ' αυτής και αυτή μη η συνειλημμένη 14 και επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε

μεμιανται η επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μη η μεμιαμμενη 15 και αξει ο ανθρωπος την γυναικα αυτου προς τον ιερεα και προσοισει το δωρον περι αυτης το δεκατον του οιφι αλευρον κριθινον ουκ επιχεει επ΄ αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ΄ αυτο λιβανον εστιν γαρ θυσια ζηλοτυπιας θυσια μνημοσυνου αναμιμνησχουσα αμαρτιαν 16 χαι προσαξει αυτην ο ιερευς και στησει αυτην εναντι κυριου 17 και λημψεται ο ιερευς υδωρ καθαρον ζων εν αγγειω οστρακινω και της γης της ουσης επι του εδαφους της σκηνης του μαρτυριου και λαβων ο ιερευς εμβαλει εις το υδωρ 18 και στησει ο ιερευς την γυναιχα εναντι χυριου και αποκαλυψει την κεφαλην της γυναιχος και δωσει επι τας χειρας αυτης την θυσιαν του μνημοσυνου την θυσιαν της ζηλοτυπιας εν δε τη χειρι του ιερεως εσται το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου 19 και ορχιεί αυτην ο ιέρευς και έρει τη γυναικί εί μη κεκοιμηταί τις μέτα σου εί μη παραβεβηκας μιανθηναι υπο τον ανδρα τον σεαυτης αθωα ισθι απο του υδατος του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου 20 ει δε συ παραβεβηκας υπ' ανδρος ουσα η μεμιανσαι και εδωκέν τις την κοιτην αυτου έν σοι πλην του ανδρός σου 21 και ορκιει ο ιερευς την γυναικα εν τοις ορκοις της αρας ταυτης και ερει ο ιερευς τη γυναικι δωη κυριος σε εν αρα και ενορκιον εν μεσω του λαου σου εν τω δουναι χυριον τον μηρον σου διαπεπτωχοτα χαι την χοιλιαν σου πεπρησμενην 22 και εισελευσεται το υδωρ το επικαταρωμενον τουτο εις την κοιλιαν σου πρησαι γαστερα και διαπεσειν μηρον σου και ερει η γυνη γενοιτο γενοιτο 23 και γραψει ο ιερευς τας αρας ταυτας εις βιβλιον και εξαλειψει εις το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου 24 και ποτιει την γυναικα το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου και εισελευσεται εις αυτην το υδως το επικαταρωμενον του ελεγμου 25 και λημψεται ο ιερευς εκ χειρος της γυναικος την θυσιαν της ζηλοτυπιας και επιθησει την θυσιαν εναντι χυριου χαι προσοισει αυτην προς το θυσιαστηριον 26 και δραξεται ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και ανοισει αυτο επι το θυσιαστηριον και μετα ταυτα ποτιει την γυναικα το υδωρ 27 και εσται εαν η μεμιαμμενη και ληθη λαθη τον ανδρα αυτης και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ του ελεγμου το επικαταρωμενον και πρησθησεται την κοιλιαν και διαπεσειται ο μηρος αυτης και εσται η γυνη εις αραν εν τω λαω αυτης 28 εαν δε μη μιανθη η γυνη και καθαρα η και αθωα εσται και εκσπερματιει σπερμα 29 ουτος ο νομος της ζηλοτυπιας ω εαν παραβη η γυνη υπ΄ ανδρος ουσα και μιανθη 30 η ανθρωπος ω εαν επελθη επ΄ αυτον πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου και στησει την γυναιχα αυτου εναντι χυριου και ποιησει αυτη ο ιερευς παντα τον νομον τουτον 31 και αθωος εσται ο ανθρωπος απο αμαρτιας και η γυνη εκεινη λημψεται την αμαρτιαν αυτης

Chapter 6

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανηρ η γυνη ος εαν μεγαλως ευξηται ευχην αφαγνισασθαι αγνειαν χυριω 3 απο οινου και σικερα αγνισθησεται απο οινου και οξος εξ οινου και οξος εχ σιχερα ου πιεται χαι οσα χατεργαζεται εχ σταφυλης ου πιεται χαι σταφυλην προσφατον και σταφιδα ου φαγεται 4 πασας τας ημέρας της ευχης αυτου απο παντων οσα γινεται εξ αμπελου οινον απο στεμφυλων εως γιγαρτου ου φαγεται 5 πασας τας ημερας της ευχης του αγνισμου ξυρον ουκ επελευσεται επι την κεφαλην αυτου εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι οσας ηυξατο κυριω αγιος εσται τρεφων χομην τριχα χεφαλης 6 πασας τας ημερας της ευχης χυριω επι παση ψυχη τετελευτηχυια ουχ εισελευσεται 7 επι πατρι και επι μητρι και επ' αδελφω και επ΄ αδελφη ου μιανθησεται επ΄ αυτοις αποθανοντων αυτων οτι ευχη θεου αυτου επ΄ αυτω επι κεφαλης αυτου 8 πασας τας ημερας της ευχης αυτου αγιος εσται χυριω 9 εαν δε τις αποθανη εξαπινα επ΄ αυτω παραχρημα μιανθησεται η κεφαλη ευχης αυτου και ξυρησεται την κεφαλην αυτου η αν ημερα καθαρισθη τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται 10 και τη ημερα τη ογδοη οισει δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων προς τον ιερεα επι τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 11 και ποιησει ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι ων ημαρτεν περι της ψυχης και αγιασει την κεφαλην αυτου εν εχεινή τη ημέρα 12 η ηγιασθή χυρίω τας ημέρας της ευχής χαι προσαξεί αμνον ενιαυσιον εις πλημμελειαν και αι ημεραι αι προτεραι αλογοι εσονται οτι εμιανθη κεφαλη ευχης αυτου 13 και ουτος ο νομος του ευξαμενου η αν ημερα πληρωση ημερας ευχης αυτου προσοισει αυτος παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυρίου 14 και προσάξει το δώρον αυτού χυρίω αμνού ενιαυσίου αμώμου ένα εις ολοχαυτωσιν χαι αμναδα ενιαυσιαν αμωμον μιαν εις αμαρτιαν χαι χριον ενα αμωμον εις σωτηριον 15 και κανουν αζυμων σεμιδαλεως αρτους αναπεποιημενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω και θυσια αυτων και σπονδη αυτων 16 και προσοισει ο ιερευς εναντι κυριου και ποιησει το περι αμαρτιας αυτου και το ολοκαυτωμα αυτου 17 και τον κριον ποιησει θυσιαν σωτηριου χυριω επι τω χανω των αζυμων χαι ποιησει ο ιερευς την θυσιαν αυτου χαι την σπονδην αυτου 18 και ξυρησεται ο ηυγμενος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριού την κεφαλην της ευχης αυτού και επιθησεί τας τρίχας επί το πύρ ο εστιν υπο την θυσιαν του σωτηριου 19 και λημψεται ο ιερευς τον βραχιονα εφθον απο του χριου και αρτον ενα αζυμον απο του κανου και λαγανον αζυμον εν και επιθησει επι τας χειρας του ηυγμενου μετα το ξυρησασθαι αυτον την ευχην αυτου 20 και προσοισει αυτα ο ιερευς επιθεμα εναντι κυριου αγιον εσται τω ιερει επι του στηθυνιου του επιθεματος και επι του βραχιονος του αφαιρεματος και μετα

ταυτα πιεται ο ηυγμενος οινον 21 ουτος ο νομος του ευξαμενου ος αν ευξηται κυριω δωρον αυτου κυριω περι της ευχης χωρις ων αν ευρη η χειρ αυτου κατα δυναμιν της ευχης αυτου ην αν ευξηται κατα νομον αγνειας 22 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 23 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτως ευλογησετε τους υιους ισραηλ λεγοντες αυτοις και επιθησουσιν το ονομα μου επι τους υιους ισραηλ και εγω κυριος ευλογησω αυτους 24 ευλογησαι σε κυριος και φυλαξαι σε 25 επιφαναι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ελεησαι σε 26 επαραι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ειρηνην

Chapter 7

1 kai egeneto η hmeda sunetelegen mwushc wste anasthsai thn skhnhn kai ϵ χρισεν αυτην και ηγιασεν αυτην και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και εχρισεν αυτα και ηγιασεν αυτα 2 και προσηνεγκαν οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα αρχοντες οικων πατριων αυτων ουτοι αρχοντες φυλων ουτοι οι παρεστηχοτες επι της επισχοπης 3 και ηνεγκαν τα δωρα αυτων εναντι χυριου εξ αμαξας λαμπηνικας και δωδεκα βοας αμαξαν παρα δυο αρχοντων και μοσχον παρα εκαστου και προσηγαγον εναντιον της σκηνης 4 και είπεν κυρίος προς μωυσην λεγων 5 λαβε παρ' αυτων και εσονται προς τα εργα τα λειτουργικα της σχηνης του μαρτυριου και δωσεις αυτα τοις λευιταις εκαστω κατα την αυτου λειτουργιαν 6 και λαβων μωυσης τας αμαξας και τους βοας εδωκεν αυτα τοις λευιταις 7 τας δυο αμαξας και τους τεσσαρας βοας εδωκεν τοις υιοις γεδσων κατα τας λειτουργιας αυτων 8 και τας τεσσαρας αμαξας και τους οκτω βοας εδωκεν τοις υιοις μεραρι χατα τας λειτουργιας αυτων δια ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως 9 και τοις υιοις κααθ ουκ εδωκεν οτι τα λειτουργηματα του αγιου εχουσιν επ' ωμων αρουσιν 10 και προσηνεγκαν οι αρχοντες εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου εν τη ημέρα η εχρισέν αυτό και προσηνεγκάν οι αρχοντές τα δώρα αυτών απέναντι του θυσιαστηριου 11 και ειπεν κυριος προς μωυσην αρχων εις καθ΄ ημεραν αρχων καθ΄ ημεραν προσοισουσιν τα δωρα αυτων εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου 12 και ην ο προσφερων τη ημερα τη πρωτη το δωρον αυτου ναασσων υιος αμιναδαβ αρχων της φυλης ιουδα 13 και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 14 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 15 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 16 χαι χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 17 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναασσων υιου αμιναδαβ 18 τη ημέρα τη δευτέρα προσηνεγκέν ναθαναήλ υίος σωγάρ αρχών της φυλής ισ-

σαχαρ 19 και προσηνεγκέν το δωρον αυτου τρυβλίον αργυρουν εν τριακοντά και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 20 θυισχην μιαν δεχα χρυσων πληρη θυμιαματος 21 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 23 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναθαναηλ υιου σωγαρ 24 τη ημερα τη τριτη αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 25 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σιχλων χατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 26 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 27 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 28 χαι χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 29 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελιαβ υιου χαιλων 30 τη ημέρα τη τεταρτη αρχών των υιών ρουβην ελίσουρ υίος σεδίουρ 31 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 32 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 33 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 35 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο χριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισουρ υιου σεδιουρ 36 τη ημέρα τη πεμπτη αρχών των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 37 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαιω εις θυσιαν 38 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 39 μοσχον ενα εκ βοων πριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 40 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 41 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον σαλαμιηλ υιου σουρισαδαι 42 τη ημερα τη εχτη αρχων των υιων γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ 43 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων κατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν 44 θυίσκην μιαν δέκα χρυσών πληρή θυμιαματος 45 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 46 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 47 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο χριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισαφ υιου ραγουηλ 48 τη ημερα τη εβδομη αρχων των υιων εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ 49 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φι-

αλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων χατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν 50 θυίσκην μιαν δέκα χρυσων πληρη θυμιαματος 51 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 52 χαι χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 53 χαι εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο χριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισαμα υιου εμιουδ 54 τη ημερα τη ογδοη αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 55 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαιω εις θυσιαν 56 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 57 μοσχον ενα εκ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 58 χαι χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 59 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον γαμαλιηλ υιου φαδασσουρ 60 τη ημερα τη ενατη αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 61 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων χατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν 62 θυίσχην μιαν δέχα χρυσών πληρή θυμιαματος 63 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 64 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 65 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο πρίους πέντε τράγους πέντε αμνάδας ενιαυσίας πέντε τουτό το δώρον αβίδαν υιου γαδεωνι 66 τη ημερα τη δεκατη αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 67 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκή αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων χατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσιαν 68 θυισκήν μιαν δέκα χρυσων πληρη θυμιαματος 69 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 70 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 71 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο χριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιεζερ υιου αμισαδαι 72 τη ημερα τη ενδεκατη αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος έχραν 73 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαίω είς θυσιαν 74 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 75 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 76 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτίας 77 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμαλείς δυο κρίους πέντε τραγούς πεντε αμνάδας ενιαυσίας πέντε τουτό το δώρον φαγαίηλ υίου έχραν 78 τη ημέρα τη δωδεκατη αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 79 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριαχοντα χαι εχατον ολχη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηχοντα σιχλων χατα τον σιχλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως

αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν 80 θυίσκην μιαν δέκα χρυσών πληρη θυμιαματος 81 μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοχαυτωμα 82 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 83 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο χριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιρε υιου αιναν 84 ουτος ο εγκαινισμος του θυσιαστηριου η ημερα εχρισεν αυτο παρα των αρχοντων των υιων ισραηλ τρυβλια αρχυρα δωδεκα φιαλαι αρχυραι δωδεκα θυισκαι χρυσαι δωδεκα 85 τριακοντα και εκατον σικλών το τρυβλίον το εν και εβδομηχοντα σιχλων η φιαλη η μια παν το αργυριον των σχευων δισχιλιοι και τετρακοσιοι σικλοι εν τω σικλω τω αγιω 86 θυισκαι χρυσαι δωδεκα πληρεις θυμιαματος παν το χρυσιον των θυισχων ειχοσι και εκατον χρυσοι 87 πασαι αι βοες εις ολοχαυτωσιν μοσχοι δωδεχα χριοι δωδεχα αμνοι ενιαυσιοι δωδεχα χαι αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων και χιμαροι εξ αιγων δωδεκα περι αμαρτιας 88 πασαι αι βοες εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις ειχοσι τεσσαρες χριοι εξηχοντα τραγοι εξηχοντα αμναδες εξηχοντα ενιαυσιαι αμωμοι αυτη η εγχαινωσις του θυσιαστηριού μετά το πληρωσαί τας χείρας αυτού και μέτα το χρίσαι αυτού 89 εν τω εισπορευεσθαι μωυσην εις την σχηνην του μαρτυριου λαλησαι αυτω χαι ηχουσεν την φωνην χυριου λαλουντος προς αυτον ανωθεν του ιλαστηριου ο εστιν επι της χιβωτου του μαρτυριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ και ελαλει προς αυτον

Chapter 8

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τω ααρων και ερεις προς αυτον οταν επιτίθης τους λυγνους εχ μερούς χατα προσωπον της λυγνίας φωτιουσιν οι επτα λυχνοι 3 και εποιησεν ουτως ααρων εκ του ενος μερους κατα προσωπον της λυχνιας εξηψεν τους λυχνους αυτης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 4 και αυτη η κατασκευη της λυχνιας στερεα χρυση ο καυλος αυτης και τα κρινα αυτης στερεα ολη κατα το ειδος ο εδειξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησεν την λυχνιαν 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαβε τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και αφαγνιεις αυτους 7 και ουτως ποιησεις αυτοις τον αγνισμον αυτων περιρρανεις αυτους υδωρ αγνισμου και επελευσεται ξυρον επι παν το σωμα αυτων και πλυνουσιν τα ιματια αυτων και καθαροι εσονται 8 και λημψονται μοσχον ενα εκ βοων και τουτου θυσιαν σεμιδαλεως αναπεποιημενην εν ελαιω και μοσχον ενιαυσιον εχ βοων λημψη περι αμαρτιας 9 και προσαξεις τους λευιτας εναντι της σχηνης του μαρτυριου χαι συναξεις πασαν συναγωγην υιων ισραηλ 10 και προσαξεις τους λευιτας εναντι κυριου και επιθησουσιν οι υιοι ισραηλ τας χειρας αυτων επι τους λευιτας 11 και αφοριει ααρων τους λευιτας αποδομα εναντι χυριου παρα των υιων ισραηλ και εσονται ωστε εργαζεσθαι τα εργα χυριου 12 οι δε λευιται επιθησουσιν τας χειρας επι τας χεφαλας των μοσχων και ποιησει τον ενα

περι αμαρτιας και τον ενα εις ολοκαυτωμα κυριω εξιλασασθαι περι αυτων 13 και στησεις τους λευιτας εναντι χυριου χαι εναντι ααρων χαι εναντι των υιων αυτου και αποδωσεις αυτους αποδομα εναντι κυριου 14 και διαστελεις τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και εσονται εμοι 15 και μετα ταυτα εισελευσονται οι λευιται εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και καθαριεις αυτους και αποδωσεις αυτους εναντι χυριου 16 οτι αποδομα αποδεδομενοι ουτοι μοι εισιν εχ μεσου υιων ισραηλ αντι των διανοιγοντων πασαν μητραν πρωτοτοχών παντών εχ των υιων ισραηλ ειληφα αυτους εμοι 17 οτι εμοι παν πρωτοτοχον εν υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως χτηνους η ημερα επαταξα παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτω ηγιασα αυτους εμοι 18 και ελαβον τους λευιτας αντι παντος πρωτοτοκου εν υιοις ισραηλ 19 και απεδωκα τους λευιτας αποδομα δεδομενους ααρων και τοις υιοις αυτου εκ μεσου υιων ισραηλ εργαζεσθαι τα εργα των υιων ισραηλ εν τη σκηνη του μαρτυριου και εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ και ουκ εσται εν τοις υιοις ισραηλ προσεγγιζων προς τα αγια 20 και εποιησεν μωυσης και ααρων και πασα συναγωγη υιων ισραηλ τοις λευιταις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις οι υιοι ισραηλ 21 και ηγνισαντο οι λευιται και επλυναντο τα ιματια και απεδωκεν αυτους ααρων αποδομα εναντι κυριου και εξιλασατο περι αυτων ααρων αφαγνισασθαι αυτους 22 και μετα ταυτα εισηλθον οι λευιται λειτουργειν την λειτουργιαν αυτων εν τη σχηνη του μαρτυριου εναντι ααρων χαι εναντι των υιων αυτου καθως συνεταξεν κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις 23 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 24 τουτο εστιν το περι των λευιτων απο πεντεχαιειχοσαετους και επανω εισελευσονται ενεργειν εν τη σχηνη του μαρτυριου 25 και απο πεντηχονταετους αποστησεται απο της λειτουργιας και ουκ εργαται ετι 26 και λειτουργησει ο αδελφος αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου φυλασσειν φυλαχας εργα δε ουχ εργαται ουτως ποιησεις τοις λευιταις εν ταις φυλαχαις αυτων

Chapter 9

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα εν τω ετει τω δευτερω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω μηνι τω πρωτω λεγων 2 ειπον και ποιειτωσαν οι υιοι ισραηλ το πασχα καθ΄ ωραν αυτου 3 τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημέρα του μηνος του πρωτου προς εσπεραν ποιησεις αυτο κατα καιρους κατα τον νομον αυτου και κατα την συγκρισιν αυτου ποιησεις αυτο 4 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ ποιησαι το πασχα 5 εναρχομένου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημέρα του μηνός εν τη ερημώ του σίνα καθα συνέταξεν κυρίος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ 6 και παρεγένοντο οι ανδρές οι ησαν ακαθαρτοί επι ψύχη ανθρώπου και ουκ ηδυνάντο ποιησαι το πασχα εν τη ημέρα έχεινη και

προσηλθον εναντιον μωυση και ααρων εν εκεινη τη ημερα 7 και ειπαν οι ανδρες εχεινοι προς αυτον ημεις αχαθαρτοι επι ψυχη ανθρωπου μη ουν υστερησωμεν προσενεγχαι το δωρον χυριω χατα χαιρον αυτου εν μεσω υιων ισραηλ 8 χαι ειπεν προς αυτους μωυσης στητε αυτου και ακουσομαι τι εντελειται κυριος περι υμων 9 και ελαλησεν κυθίος προς μωυσην λεγων 10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανθρωπος ανθρωπος ος εαν γενηται αχαθαρτος επι ψυχη ανθρωπου η εν οδω μαχραν υμιν η εν ταις γενεαις υμων και ποιησει το πασχα κυριω 11 εν τω μηνι τω δευτερω εν τη τεσσαρεσχαιδεχατη ημερα το προς εσπεραν ποιησουσιν αυτο επ΄ αζυμων και πικριδων φαγονται αυτο 12 ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι και οστουν ου συντριψουσιν απ΄ αυτου κατα τον νομον του πασχα ποιησουσιν αυτο 13 και ανθρωπος ος εαν καθαρος η και εν οδω μακρα ουκ εστιν και υστερηση ποιησαι το πασχα εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εχ του λαου αυτης οτι το δωρον χυριω ου προσηνεγχεν χατα τον χαιρον αυτου αμαρτιαν αυτου λημψεται ο ανθρωπος εχεινος 14 εαν δε προσελθη προς υμας προσηλυτος εν τη γη υμων και ποιησει το πασχα κυριω κατα τον νομον του πασχα και κατα την συνταξιν αυτου ποιησει αυτο νομος εις εσται υμιν και τω προσηλυτω και τω αυτοχθονι της γης 15 και τη ημέρα η εστάθη η σκηνή εκαλυψέν η νέφελη την σκηνήν τον οικόν του μαρτυριού και το έσπερας ην επί της σκήνης ως είδος πυρος έως πρωί 16 ουτως εγινετο δια παντος η νεφελη εκαλυπτεν αυτην ημερας και ειδος πυρος την νυχτα 17 και ηνικα ανεβή η νεφελή από της σκήνης και μετά ταυτα απήραν οι υιοι ισραηλ και εν τω τοπω ου αν εστη η νεφελη εκει παρενεβαλον οι υιοι ισραηλ 18 δια προσταγματος χυριου παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ και δια προσταγματος χυριου απαρουσιν πασας τας ημερας εν αις σχιαζει η νεφελη επι της σχηνης παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ 19 και οταν εφελκηται η νεφελη επι της σκηνης ημερας πλειους και φυλαξονται οι υιοι ισραηλ την φυλακην του θεου και ου μη εξαρωσιν 20 και εσται οταν σκεπαση η νεφελη ημερας αριθμω επι της σκηνης δια φωνης χυριου παρεμβαλουσιν και δια προσταγματος χυριου απαρουσιν 21 και εσται οταν γενηται η νεφελη αφ΄ εσπερας εως πρωι και αναβη η νεφελη το πρωι και απαρουσιν ημερας η νυκτος 22 μηνος ημερας πλεοναζουσης της νεφελης σχιαζουσης επ΄ αυτης παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ και ου μη απαρωσιν 23 οτι δια προσταγματος χυριου απαρουσιν την φυλαχην χυριου εφυλαξαντο δια προσταγματος χυριου εν χειρι μωυση

Chapter 10

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ποιησον σεαυτω δυο σαλπιγγας αργυρας ελατας ποιησεις αυτας και εσονται σοι ανακαλειν την συναγωγην και εξαιρειν τας παρεμβολας 3 και σαλπισεις εν αυταις και συναχθησεται πασα η

συναγωγη επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 4 εαν δε εν μια σαλπισωσιν προσελευσονται προς σε παντες οι αρχοντες αρχηγοι ισραηλ 5 και σαλπιειτε σημασιαν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι ανατολας 6 και σαλπιειτε σημασιαν δευτεραν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι λιβα και σαλπιειτε σημασιαν τριτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι παρα θαλασσαν και σαλπιειτε σημασιαν τεταρτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι προς βορραν σημασια σαλπιουσιν εν τη εξαρσει αυτων 7 και οταν συναγαγητε την συναγωγην σαλπιειτε και ου σημασια 8 και οι υιοι ααρων οι ιερεις σαλπιουσιν ταις σαλπιγξιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων 9 εαν δε εξελθητε εις πολεμον εν τη γη υμων προς τους υπεναντιους τους ανθεστηχοτας υμιν χαι σημανειτε ταις σαλπιγξιν χαι αναμνησθησεσθε εναντι χυριου και διασωθησεσθε απο των εχθρων υμων 10 και εν ταις ημεραις της ευφροσυνής υμών και εν ταις εορταις υμών και εν ταις νουμήνιαις υμών σαλπιείτε ταις σαλπιγξιν επι τοις ολοχαυτωμασιν χαι επι ταις θυσιαις των σωτηριων υμων και εσται υμιν αναμνησις εναντι του θεου υμων εγω χυριος ο θεος υμων 11 και εγένετο εν τω ενιαυτώ τω δευτέρω εν τω μηνι τω δευτέρω ειχαδι του μηνός ανέβη η νεφελη απο της σχηνης του μαρτυριου 12 και εξηραν οι υιοι ισραηλ συν απαρτιαις αυτων εν τη ερημω σινα και εστη η νεφελη εν τη ερημω του φαραν 13 και εξηραν πρωτοι δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση 14 και εξηραν ταγμα παρεμβολης υιων ιουδα πρωτοι συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ναασσων υιος αμιναδαβ 15 και επι της δυναμεως φυλης υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ 16 και επι της δυναμεως φυλης υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 17 και καθελουσιν την σκηνην και εξαρουσιν οι υιοι γεδσων και οι υιοι μεραρι αιροντες την σχηνην 18 χαι εξηραν ταγμα παρεμβολης ρουβην συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισουρ υιος σεδιουρ 19 και επι της δυναμεως φυλης υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 20 και επι της δυναμεως φυλης υιων γαδ ελισαφ ο του ραγουηλ 21 και εξαρουσιν οι υιοι κααθ αιροντες τα αγια και στησουσιν την σκηνην εως παραγενωνται 22 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης εφραιμ συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισαμα υιος εμιουδ 23 και επι της δυναμεως φυλης υιων μανασση γαμαλιηλ ο του φαδασσουρ 24 και επι της δυναμεως φυλης υιων βενιαμιν αβιδαν ο του γαδεωνι 25 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης υιων δαν εσχατοι πασων των παρεμβολων συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων αχιεζερ ο του αμισαδαι 26 και επι της δυναμεως φυλης υιων ασηρ φαγαιηλ υιος έχραν 27 και επι της δυναμέως φυλης υιων νέφθαλι αχιρε υιος αιναν 28 αυται αι στρατιαι υιων ισραηλ και εξηραν συν δυναμει αυτων 29 και είπεν μωυσης τω ιωβαβ υιω ραγουηλ τω μαδιανίτη τω γαμβρω μωυση εξαιρομέν ημείς εις τον τοπον ον είπεν χυρίος τουτον δώσω υμίν δευρο μεθ΄ ημων και ευ σε ποιησομεν οτι κυριος ελαλησεν καλα περι ισραηλ 30 και

είπεν προς αυτον ου πορευσομαι αλλα είς την γην μου και είς την γενέαν μου 31 και είπεν μη εγκαταλιπης ημας ου είνεκεν ησθα μεθ΄ ημων εν τη ερημω και εση εν ημιν πρεσβυτης 32 και εσται εαν πορευθης μεθ΄ ημων και εσται τα αγαθα έκεινα όσα εαν αγαθοποίηση κυρίος ημας και ευ σε ποίησομεν 33 και εξηράν έκ του ορούς κυρίου όδον τρίων ημέρων και η κίβωτος της διαθηκής κυρίου προεπορεύετο πρότερα αυτών όδον τρίων ημέρων κατασκέψασθαι αυτοίς αναπαυσίν 34 και εγένετο εν τω εξαίρειν την κίβωτον και είπεν μωυσής εξεγερθητί κυρίε διασκορπίσθητωσαν οι έχθροι σου φυγέτωσαν παύτες οι μισούντες σε 35 και εν τη καταπαυσεί είπεν επίστρεφε κυρίε χιλιάδας μυρίαδας εν τω ισραήλ 36 και η νέφελη εγένετο σκιαζούσα επ΄ αυτοίς ημέρας εν τω εξαίρειν αυτούς εκ της παρεμβολης

Chapter 11

1 και ην ο λαος γογγυζων πονηρα εναντι κυριου και ηκουσεν κυριος και εθυμωθη οργη και εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν μερος τι της παρεμβολης 2 και εκεκραξεν ο λαος προς μωυσην και ηυξατο μωυσης προς κυριον και εκοπασεν το πυρ 3 και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου εμπυρισμος οτι εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου 4 και ο επιμικτος ο εν αυτοις επεθυμησαν επιθυμιαν και καθισαντες εκλαιον και οι υιοι ισραηλ και ειπαν τις ημας ψωμιει κρεα 5 εμνησθημεν τους ιχθυας ους ησθιομέν εν αιγυπτω δωρέαν και τους σικυας και τους πεπονας και τα πρασα και τα κρομμυα και τα σκορδα 6 νυνι δε η ψυχη ημων καταξηρος ουδεν πλην εις το μαννα οι οφθαλμοι ημων 7 το δε μαννα ωσει σπερμα χοριου εστιν χαι το ειδος αυτου ειδος χρυσταλλου 8 χαι διεπορευετο ο λαος και συνελεγον και ηληθον αυτο εν τω μυλω και ετριβον εν τη θυια και ηψουν αυτο εν τη χυτρα και εποιουν αυτο εγκρυφιας και ην η ηδονη αυτου ωσει γευμα εγχρις εξ ελαιου 9 χαι οταν χατεβη η δροσος επι την παρεμβολην νυχτος κατεβαίνεν το μαννά επ΄ αυτής 10 και ηκούσεν μωυσής κλαιοντών αυτών κατά δημους αυτων εκαστον επι της θυρας αυτου και εθυμωθη οργη κυριος σφοδρα και εναντι μωυση ην πονηρον 11 και ειπεν μωυσης προς κυριον ινα τι εκακωσας τον θεραποντα σου και δια τι ουχ ευρηκα χαριν εναντιον σου επιθειναι την ορμην του λαου τουτου επ΄ εμε 12 μη εγω εν γαστρι ελαβον παντα τον λαον τουτον η εγω ετέχον αυτους ότι λεγείς μοι λάβε αυτον είς τον χολπον σου ώσει αραί τίθηνος τον θηλαζοντα εις την γην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων 13 ποθεν μοι κρεα δουναι παντι τω λαω τουτω οτι κλαιουσιν επ΄ εμοι λεγοντες δος ημιν κρεα ινα φαγωμεν 14 ου δυνησομαι έγω μονός φέρειν τον λαον τουτόν ότι βαρύτερον μοι έστιν το ρημα τουτο 15 ει δε ουτως συ ποιεις μοι αποχτείνου με αναιρέσει ει ευρήχα έλεος παρα σοι ινα μη ιδω μου την κακωσιν 16 και ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε

μοι εβδομηχοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων ισραηλ ους αυτος συ οιδας οτι ουτοι εισιν πρεσβυτεροι του λαου και γραμματεις αυτων και αξεις αυτους προς την σχηνην του μαρτυριου και στησονται έχει μετα σου 17 και καταβησομαι και λαλησω εχει μετα σου χαι αφελω απο του πνευματος του επι σοι χαι επιθησω επ΄ αυτους και συναντιλημψονται μετα σου την ορμην του λαου και ουκ οισεις αυτους συ μονος 18 και τω λαω ερεις αγνισασθε εις αυριον και φαγεσθε κρεα οτι εχλαυσατε εναντι χυριου λεγοντες τις ημας ψωμιει χρεα οτι χαλον ημιν εστιν εν αιγυπτω και δωσει κυριος υμιν κρεα φαγειν και φαγεσθε κρεα 19 ουχ ημεραν μιαν φαγεσθε ουδε δυο ουδε πεντε ημερας ουδε δεκα ημερας ουδε εικοσι ημερας 20 εως μηνος ημερων φαγεσθε εως αν εξελθη εχ των μυχτηρων υμων και εσται υμιν εις χολεραν οτι ηπειθησατε χυριω ος εστιν εν υμιν και εκλαυσατε εναντιον αυτου λεγοντες ινα τι ημιν εξελθειν εξ αιγυπτου 21 και ειπεν μωυσης εξακοσιαι χιλιαδες πεζων ο λαος εν οις ειμι εν αυτοις και συ ειπας κρεα δωσω αυτοις φαγειν και φαγονται μηνα ημερων 22 μη προβατα και βοες σφαγησονται αυτοις και αρχέσει αυτοις η παν το οψος της θαλασσης συναχθησεται αυτοις και αρχέσει αυτοις 23 και είπεν κυρίος προς μωυσην μη χειρ κυρίου ουκ εξαρκέσει ηδη γνωσεί ει επικαταλημψεται σε ο λογος μου η ου 24 και εξηλθεν μωυσης και ελαλησεν προς τον λαον τα ρηματα χυριου και συνηγαγεν εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων του λαου και εστησεν αυτους κυκλω της σκηνης 25 και κατεβη κυριος εν νεφελη και ελαλησεν προς αυτον και παρειλατο απο του πνευματος του επ΄ αυτω και επεθηκεν επι τους εβδομηκοντα ανδρας τους πρεσβυτερους ως δε επανεπαυσατο το πνευμα επ΄ αυτους και επροφητευσαν και ουκετι προσεθεντο 26 και κατελειφθήσαν δυο ανδρες εν τη παρεμβολή ονομα τω ενι ελδαδ και ονομα τω δευτερω μωδαδ και επανεπαυσατο επ΄ αυτους το πνευμα και ουτοι ησαν των καταγεγραμμενών και ουκ ηλθον προς την σκηνην και επροφητευσαν εν τη παρεμβολη 27 και προσδραμων ο νεανισκός απηγγείλεν μωυση και είπεν λεγων ελδαδ και μωδαδ προφητευουσιν εν τη παρεμβολη 28 και αποκριθεις ιησους ο του ναυη ο παρεστηχως μωυση ο εχελεχτος είπεν χυρίε μωυση χωλυσον αυτους 29 και ειπεν αυτω μωυσης μη ζηλοις συ μοι και τις δωη παντα τον λαον κυριου προφητας οταν δω χυριος το πνευμα αυτου επ΄ αυτους 30 χαι απηλθεν μωυσης εις την παρεμβολην αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ 31 και πνευμα εξηλθεν παρα κυριου και εξεπερασεν ορτυγομητραν απο της θαλασσης και επεβαλεν επι την παρεμβολην οδον ημερας εντευθεν και οδον ημερας εντευθεν κυκλω της παρεμβολης ωσει διπηχυ απο της γης 32 και αναστας ο λαος ολην την ημεραν και ολην την νυκτα και όλην την ημεραν την επαυριον και συνηγαγον την ορτυγομητραν ο το όλιγον συνηγαγεν δεκα κορους και εψυξαν εαυτοις ψυγμους κυκλω της παρεμβολης 33 τα κρεα ετι ην εν τοις οδουσιν αυτων πριν η εκλειπειν και κυριος εθυμωθη εις τον λαον και επαταξεν κυριος τον λαον πληγην μεγαλην σφοδρα 34 και εκληθη το

ονομα του τοπου εχεινου μνηματα της επιθυμιας οτι εχει εθαψαν τον λαον τον επιθυμητην 35 απο μνηματων επιθυμιας εξηρεν ο λαος εις ασηρωθ χαι εγενετο ο λαος εν ασηρωθ

Chapter 12

1 και ελαλησεν μαριαμ και ααρων κατα μωυση ενεκεν της γυναικος της αιθιοπισσης ην ελαβεν μωυσης οτι γυναικα αιδιοπισσαν ελαβεν 2 και ειπαν μη μωυση μονω λελαληχεν χυριος ουχι και ημιν ελαλησεν και ηχουσεν χυριος 3 και ο ανθρωπος μωυσης πραυ+ς σφοδρα παρα παντας τους ανθρωπους τους οντας επι της γης 4 και ειπεν κυριος παραχρημα προς μωυσην και μαριαμ και ααρων εξελθατε υμεις οι τρεις εις την σχηνην του μαρτυριου χαι εξηλθον οι τρεις εις την σχηνην του μαρτυριού 5 και κατέβη κυρίος εν στύλω νεφέλης και έστη επί της θυρας της σχηνης του μαρτυριου χαι εχληθησαν ααρων χαι μαριαμ χαι εξηλθοσαν αμφοτεροι 6 και ειπεν προς αυτους ακουσατε των λογων μου εαν γενηται προφητης υμων χυριω εν οραματι αυτω γνωσθησομαι και εν υπνω λαλησω αυτω 7 ουχ ουτως ο δεραπων μου μωυσης εν ολω τω οιχω μου πιστος εστιν 8 στομα χατα στομα λαλησω αυτω εν ειδει και ου δι΄ αινιγματων και την δοξαν κυριου ειδεν και δια τι ουχ εφοβηθητε χαταλαλησαι χατα του θεραποντος μου μωυση 9 χαι οργη θυμου χυριου επ' αυτοις και απηλθεν 10 και η νεφελη απεστη απο της σκηνης και ιδου μαριαμ λεπρωσα ωσει χιων και επεβλεψεν ααρων επι μαριαμ και ιδου λεπρωσα 11 και ειπεν ααρων προς μωυσην δεομαι κυριε μη συνεπιθη ημιν αμαρτιαν διοτι ηγνοησαμεν χαθοτι ημαρτομεν 12 μη γενηται ωσει ισον θανατω ωσει εχτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος και κατεσθιει το ημισυ των σαρκων αυτης 13 και εβοησεν μωυσης προς κυριον λεγων ο θεος δεομαι σου ιασαι αυτην 14 και ειπεν χυριος προς μωυσην ει ο πατηρ αυτης πτυων ενεπτυσεν εις το προσωπον αυτης ουχ εντραπησεται επτα ημερας αφορισθητω επτα ημερας εξω της παρεμβολης και μετα ταυτα εισελευσεται 15 και αφωρισθη μαριαμ εξω της παρεμβολης επτα ημέρας και ο λαος ουκ εξηρέν εως εκαθαρισθη μαριαμ 16 και μέτα ταυτα εξηρεν ο λαος εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν τη ερημω του φαραν

Chapter 13

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 αποστειλον σεαυτω ανδρας και κατασκεψασθωσαν την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν ανδρα ενα κατα φυλην κατα δημους πατριων αυτων αποστελεις αυτους παντα αρχηγον εξ αυτων 3 και εξαπεστειλεν αυτους μωυσης εκ της ερημου φαραν δια φωνης κυριου παντες ανδρες αρχηγοι υιων ισραηλ ουτοι 4 και ταυ-

τα τα ονοματα αυτων της φυλης ρουβην σαλαμιηλ υιος ζαχχουρ 5 της φυλης συμεων σαφατ υιος σουρι 6 της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη 7 της φυλης ισσαχαρ ιγααλ υιος ιωσηφ 8 της φυλης εφραιμ αυση υιος ναυη 9 της φυλης βενιαμιν φαλτι υιος ραφου 10 της φυλης ζαβουλων γουδιηλ υιος σουδι 11 της φυλης ιωσηφ των υιων μανασση γαδδι υιος σουσι 12 της φυλης δαν αμιηλ υιος γαμαλί 13 της φυλης ασηρ σαθουρ υιος μιχαηλ 14 της φυλης νεφθαλί ναβί υιος ιαβι 15 της φυλης γαδ γουδιηλ υιος μαχχι 16 ταυτα τα ονοματα των ανδρων ους απεστείλεν μωυσης κατασκεψασθαί την γην και επωνομάσεν μωυσης τον αυση υιον ναυη ιησουν 17 και απεστειλεν αυτους μωυσης κατασκεψασθαι την γην χανααν και είπεν προς αυτους αναβητε ταυτή τη ερήμω και αναβήσεσθε είς το ορος 18 και οψεσθε την γην τις εστιν και τον λαον τον εγκαθημενον επ' αυτης ει ισχυροτερος εστιν η ασθενης ει ολιγοι εισιν η πολλοι 19 και τις η γη εις ην ουτοι εγκαθηνται επ΄ αυτης ει καλη εστιν η πονηρα και τινες αι πολεις εις ας ουτοι κατοικουσιν εν αυταις ει εν τειχηρεσιν η εν ατειχιστοις 20 και τις η γη ει πιων η παρειμενη ει εστιν εν αυτη δενδρα η ου και προσκαρτερησαντες λημψεσθε απο των χαρπων της γης χαι αι ημεραι ημεραι εαρος προδρομοι σταφυλης 21 χαι αναβαντες κατεσκεψαντο την γην απο της ερημου σιν εως ρααβ εισπορευομενων εφααθ 22 και ανεβησαν κατα την ερημον και ηλθον εως χεβρων και εκει αχιμαν και σεσσι και θελαμιν γενεαι εναχ και χεβρων επτα ετεσιν ωκοδομηθη προ του τανιν αιγυπτου 23 και ηλθοσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσκεψαντο αυτην και εκοψαν εκειθεν κλημα και βοτρυν σταφυλης ενα επ΄ αυτου και ηραν αυτον επ΄ αναφορευσιν και απο των ροων και απο των συκων 24 τον τοπον εκεινον επωνομασαν φαραγξ βοτρυος δια τον βοτρυν ον εχοψαν εχειθεν οι υιοι ισραηλ 25 και απεστρεψαν εκείθεν κατασκεψαμένοι την γην μετα τεσσαρακοντα ημέρας 26 και πορευθεντες ηλθον προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εις την ερημον φαραν καδης και απεκριθησαν αυτοις ρημα και παση τη συναγωγη και εδειξαν τον καρπον της γης 27 και διηγησαντο αυτω και ειπαν ηλθαμεν εις την γην εις ην απεστειλας ημας γην ρεουσαν γαλα και μελι και ουτος ο χαρπος αυτης 28 αλλ' η οτι θρασυ το εθνος το χατοιχουν επ' αυτης χαι αι πολεις οχυραι τετειχισμεναι και μεγαλαι σφοδρα και την γενεαν εναχ εωρακαμεν έχει 29 και αμάληκ κατοικεί εν τη γη τη προς νότον και ο χετταίος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο αμορραιος κατοικει εν τη ορεινη και ο χαναναιος κατοικει παρα θαλασσαν και παρα τον ιορδανην ποταμον 30 και κατεσιωπησεν χαλεβ τον λαον προς μωυσην και ειπεν αυτω ουχι αλλα αναβαντες αναβησομεθα και κατακληρονομησομέν αυτην οτι δυνατοι δυνησομέθα προς αυτους 31 και οι ανθρωποι οι συναναβαντες μετ' αυτου ειπαν ουχ αναβαινομέν οτι ου μη δυνωμεθα αναβηναι προς το εθνος οτι ισχυροτερον εστιν ημων μαλλον 32 και εξηνεγκαν εκστασιν της γης ην κατεσκεψαντο αυτην προς τους υιους ισραηλ λεγοντες την

γην ην παρηλθομεν αυτην κατασκεψασθαι γη κατεσθουσα τους κατοικουντας επ΄ αυτης εστιν πας ο λαος ον εωρακαμεν εν αυτη ανδρες υπερμηκεις 33 και εκει εωρακαμεν τους γιγαντας και ημεν ενωπιον αυτων ωσει ακριδες αλλα και ουτως ημεν ενωπιον αυτων

Chapter 14

1 και αναλαβουσα πασα η συναγωγη εδωκεν φωνην και εκλαιεν ο λαος ολην την νυχτα εχεινην 2 και διεγογγυζον επι μωυσην και ααρων παντες οι υιοι ισραηλ και ειπαν προς αυτους πασα η συναγωγη οφελον απεθανομεν εν γη αιγυπτω η εν τη ερημω ταυτη ει απεθανομεν 3 και ινα τι κυριος εισαγει ημας εις την γην ταυτην πεσειν εν πολεμω αι γυναιχες ημων και τα παιδια εσονται εις διαρπαγην νυν ουν βελτιον ημιν εστιν αποστραφηναι εις αιγυπτον 4 και ειπαν ετερος τω ετερω δωμεν αρχηγον και αποστρεψωμεν εις αιγυπτον 5 και επεσεν μωυσης και ααρων επι προσωπον εναντιον πασης συναγωγης υιων ισραηλ 6 ιησους δε ο του ναυη και χαλεβ ο του ιεφοννη των κατασκεψαμενων την γην διερρηξαν τα ιματια αυτων 7 και ειπαν προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγοντες η γη ην κατεσκεψαμεθα αυτην αγαθη εστιν σφοδρα σφοδρα 8 ει αιρετίζει ημας χυριος εισαξει ημας εις την γην ταυτην και δωσει αυτην ημιν γη ητις εστιν ρεουσα γαλα και μελι 9 αλλα απο του χυριου μη αποσταται γινεσθε υμεις δε μη φοβηθητε τον λαον της γης οτι καταβρωμα ημιν εστιν αφεστηκέν γαρ ο καιρος απ΄ αυτών ο δε κυρίος εν ημιν μη φοβηθητε αυτους 10 και ειπεν πασα η συναγωγη καταλιθοβολησαι αυτους εν λιθοις και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη επι της σκηνης του μαρτυριου εν πασι τοις υιοις ισραηλ 11 και ειπεν κυριος προς μωυσην εως τινος παροξυνει με ο λαος ουτος και έως τίνος ου πιστευουσίν μοι έν πασίν τοις σημείοις οις εποίησα έν αυτοις 12 παταξω αυτους θανατω και απολω αυτους και ποιησω σε και τον οικον του πατρος σου εις εθνος μεγα και πολυ μαλλον η τουτο 13 και ειπεν μωυσης προς χυριον και ακουσεται αιγυπτος οτι ανηγαγες τη ισχυι σου τον λαον τουτον εξ αυτων 14 αλλα και παντές οι κατοικουντές επί της γης ταυτής ακηκοασίν οτι συ ει χυριος εν τω λαω τουτω οστις οφθαλμοις χατ΄ οφθαλμους οπταζη χυριε χαι η νεφελη σου εφεστηχεν επ΄ αυτων χαι εν στυλω νεφελης συ πορευη προτερος αυτων την ημεραν και εν στυλω πυρος την νυκτα 15 και εκτριψεις τον λαον τουτον ωσει ανθρωπον ενα και ερουσιν τα εθνη οσοι ακηκοασιν το ονομα σου λεγοντες 16 παρα το μη δυνασθαι χυριον εισαγαγειν τον λαον τουτον εις την γην ην ωμοσεν αυτοις κατεστρωσεν αυτους εν τη ερημω 17 και νυν υψωθητω η ισχυς σου χυριε ον τροπον ειπας λεγων 18 χυριος μαχροθυμος και πολυελεος και αληθινος αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και καθαρισμω ου καθαριει τον ενοχον αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης 19

αφες την αμαρτιαν τω λαω τουτω κατα το μεγα ελεος σου καθαπερ ιλεως αυτοις εγενου απ' αιγυπτου εως του νυν 20 και ειπεν κυριος προς μωυσην ιλεως αυτοις ειμι κατα το εημα σου 21 αλλα ζω εγω και ζων το ονομα μου και εμπλησει η δοξα χυριου πασαν την γην 22 οτι παντες οι ανδρες οι ορωντες την δοξαν μου και τα σημεία α εποίησα εν αίγυπτω και εν τη ερημώ ταυτή και επειράσαν με τουτο δεκατον και ουκ εισηκουσαν μου της φωνης 23 η μην ουκ οψονται την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων αλλ΄ η τα τέχνα αυτων α έστιν μετ΄ έμου ωδε όσοι ουχ οιδασιν αγαθον ουδε κακον πας νεωτερος απειρος τουτοις δωσω την γην παντες δε οι παροξυναντες με ουχ οψονται αυτην 24 ο δε παις μου χαλεβ οτι εγενηθη πνευμα ετερον εν αυτω και επηκολουθησεν μοι εισαξω αυτον εις την γην εις ην εισηλθεν εχει χαι το σπερμα αυτου χληρονομησει αυτην 25 ο δε αμαληχ χαι ο χαναναιος κατοικουσιν εν τη κοιλαδι αυριον επιστραφητε υμεις και απαρατε εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν 26 και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 27 εως τινος την συναγωγην την πονηραν ταυτην α αυτοι γογγυζουσιν εναντιον εμου την γογγυσιν των υιων ισραηλ ην εγογγυσαν περι υμων ακηκοα 28 ειπον αυτοις ζω εγω λεγει χυριος η μην ον τροπον λελαληχατε εις τα ωτα μου ουτως ποιησω υμιν 29 εν τη ερημω ταυτη πεσειται τα χωλα υμων και πασα η επισχοπη υμων και οι κατηριθμημενοι υμων απο εικοσαετους και επανω οσοι εγογγυσαν επ΄ εμοι 30 ει υμεις εισελευσεσθε εις την γην εφ΄ ην εξετεινα την χειρα μου κατασκηνωσαι υμας επ΄ αυτης αλλ΄ η χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη 31 και τα παιδια α ειπατε εν διαρπαγη εσεσθαι εισαξω αυτους εις την γην και κληρονομησουσιν την γην ην υμεις απεστητε απ' αυτης 32 και τα κωλα υμων πεσειται εν τη ερημω ταυτη 33 οι δε υιοι υμων εσονται νεμομενοι εν τη ερημω τεσσαραχοντα ετη χαι ανοισουσιν την πορνειαν υμων εως αν αναλωθη τα χωλα υμων εν τη ερημω 34 κατα τον αριθμον των ημερων οσας κατεσκεψασθε την γην τεσσαραχοντα ημερας ημεραν του ενιαυτου λημψεσθε τας αμαρτιας υμων τεσσαραχοντα ετη χαι γνωσεσθε τον θυμον της οργης μου 35 εγω χυριος ελαλησα η μην ουτως ποιησω τη συναγωγη τη πονηρα ταυτη τη επισυνεσταμενη επ' εμε εν τη ερημω ταυτη εξαναλωθησονται και εκει αποθανουνται 36 και οι ανθρωποι ους απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την γην και παραγενηθεντες διεγογγυσαν κατ΄ αυτης προς την συναγωγην εξενεγκαι ρηματα πονηρα περι της γης 37 και απεθανον οι ανθρωποι οι κατειπαντες κατα της γης πονηρα εν τη πληγη εναντι χυριου 38 και ιησους υιος ναυη και χαλεβ υιος ιεφοννη εζησαν απο των ανθρωπων εχεινών των πεπορευμένων κατασκεψασθαι την γην 39 και ελαλησέν μωυσης τα ρηματα ταυτα προς παντας υιους ισραηλ και επενθησεν ο λαος σφοδρα 40 και ορθρισαντές το πρωι ανέβησαν εις την κορυφην του ορους λεγοντές ιδου οιδε ημεις αναβησομεθα εις τον τοπον ον ειπεν χυριος οτι ημαρτομεν 41 και ειπεν μωυσης ινα τι υμεις παραβαινετε το ρημα χυριου ουχ ευοδα εσται υμιν 42 μη

αναβαινετε ου γαρ εστιν χυριος μεθ΄ υμων και πεσεισθε προ προσωπου των εχθρων υμων 43 οτι ο αμαληκ και ο χαναναιος εκει εμπροσθεν υμων και πεσεισθε μαχαιρα ου εινεκεν απεστραφητε απειθουντες χυριω και ουκ εσται χυριος εν υμιν 44 και διαβιασαμενοι ανεβησαν επι την κορυφην του ορους η δε κιβωτος της διαθηκης χυριου και μωυσης ουκ εκινηθησαν εκ της παρεμβολης 45 και κατεβη ο αμαληκ και ο χαναναιος ο εγκαθημενος εν τω ορει εκεινω και ετρεψαντο αυτους και κατεκοψαν αυτους εως ερμαν και απεστραφησαν εις την παρεμβολην

Chapter 15

1 και είπεν κυρίος προς μωυσην λέγων 2 λαλησον τοις υίοις ισραήλ και έρεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην της κατοικήσεως υμών ην εγώ διδωμι υμιν 3 και ποιησεις ολοκαυτωματα κυριω ολοκαρπωμα η θυσιαν μεγαλυναι ευχην η καθ΄ εχουσιον η εν ταις εορταις υμων ποιησαι οσμην ευωδιας χυριω ει μεν απο των βοων η απο των προβατων 4 και προσοισει ο προσφερων το δωρον αυτου κυριω θυσιαν σεμιδαλεως δεχατον του οιφι αναπεποιημενης εν ελαιω εν τεταρτω του ιν 5 και οινον εις σπονδην το τεταρτον του ιν ποιησετε επι της ολοκαυτωσεως η επι της θυσιας τω αμνω τω ενι ποιησεις τοσουτο χαρπωμα οσμην ευωδιας τω χυριω 6 χαι τω χριω σταν ποιητε αυτον η εις ολοχαυτωμα η εις θυσιαν ποιησεις θυσιαν σεμιδαλεως δυο δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω το τριτον του ιν 7 και οίνον εις σπούδην το τρίτον του ιν προσοίσετε εις οσμήν ευωδίας χυρίω 8 εαν δε απο των βοων ποιητε εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν μεγαλυναι ευχην η εις σωτηριον χυριω 9 χαι προσοισει επι του μοσχου θυσιαν σεμιδαλεως τρια δεχατα αναπεποιημενης εν ελαιω ημισυ του ιν 10 και οινον εις σπονδην το ημισυ του ιν χαρπωμα οσμην ευωδιας χυριω 11 ουτως ποιησεις τω μοσχω τω ενι η τω χριω τω ενι η τω αμνω τω ενι εκ των προβατων η εκ των αιγων 12 κατα τον αριθμον ων εαν ποιησητε ουτω ποιησετε τω ενι κατα τον αριθμον αυτων 13 πας ο αυτοχθων ποιησει ουτως τοιαυτα προσενεγχαι χαρπωματα εις οσμην ευωδιας χυριω 14 εαν δε προσηλυτος εν υμιν προσγενηται εν τη γη υμων η ος αν γενηται εν υμιν εν ταις γενεαις υμων και ποιησει καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ον τροπον ποιειτε υμεις ουτως ποιησει η συναγωγη χυριω 15 νομος εις εσται υμιν χαι τοις προσηλυτοις τοις προσχειμενοις εν υμιν νομος αιωνιος εις γενεας υμων ως υμεις και ο προσηλυτος εσται εναντι κυριου 16 νομος εις εσται και δικαιωμα εν εσται υμιν και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν υμιν 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και έρεις προς αυτους έν τω εισπορευεσθαι υμας εις την γην εις ην εγω εισαγω υμας εχει 19 χαι εσται οταν εσθητε υμεις απο των αρτων της γης αφελειτε αφαιρεμα αφορισμα χυριω 20 απαρχην φυραματος υμων αρτον αφαιρεμα αφοριειτε αυτο ως αφαιρεμα απο αλω

ουτως αφελειτε αυτον 21 απαρχην φυραματος υμων και δωσετε κυριω αφαιρεμα εις τας γενεας υμων 22 οταν δε διαμαρτητε και μη ποιησητε πασας τας εντολας ταυτας ας ελαλησεν χυριος προς μωυσην 23 χαθα συνεταξεν χυριος προς υμας εν χειρι μωυση απο της ημερας ης συνεταξεν χυριος προς υμας και επεχεινα εις τας γενεας υμων 24 και εσται εαν εξ οφθαλμων της συναγωγης γενηθη ακουσιως και ποιησει πασα η συναγωγη μοσχον ενα εκ βοων αμωμον εις ολοκαυτωμα εις οσμην ευωδιας χυριω και θυσιαν τουτου και σπονδην αυτου κατα την συνταξιν και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 25 και εξιλασεται ο ιερευς περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και αφεθησεται αυτοις οτι ακουσιον εστιν και αυτοι ηνεγκαν το δωρον αυτων καρπωμα κυριω περι της αμαρτιας αυτων εναντι κυριου περι των αχουσιών αυτών 26 χαι αφεθησεται χατα πασαν συναγωγην υιών ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω προς υμας οτι παντι τω λαω ακουσιον 27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως προσαξει αιγα μιαν ενιαυσιαν περι αμαρτιας 28 και εξιλασεται ο ιερευς περι της ψυχης της ακουσιασθεισης και αμαρτουσης αχουσιως εναντι χυριου εξιλασασθαι περι αυτου 29 τω εγχωριω εν υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις νομος εις εσται αυτοις ος αν ποιηση ακουσιως 30 και ψυχη ητις ποιησει εν χειρι υπερηφανίας απο των αυτοχθονών η απο των προσηλυτων τον θεον ουτος παροξυνει εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινη εχ του λαου αυτης 31 οτι το ρημα χυριου εφαυλισεν χαι τας εντολας αυτου διεσχεδασεν εχτριψει εχτριβησεται η ψυχη εχεινη η αμαρτια αυτης εν αυτη 32 και ησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ερημω και ευρον ανδρα συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων 33 και προσηγαγον αυτον οι ευροντες αυτον συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ 34 και απεθεντο αυτον εις φυλακην ου γαρ συνεκριναν τι ποιησωσιν αυτον 35 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων θανατω θανατουσθω ο ανθρωπος λιθοβολησατε αυτον λιθοις πασα η συναγωγη 36 και εξηγαγον αυτον πασα η συναγωγη εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον πασα η συναγωγη λιθοις εξω της παρεμβολης καθα συνεταξεν χυριος τω μωυση 37 και ειπεν χυριος προς μωυσην λέγων 38 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και έρεις προς αυτους και ποιησατωσαν εαυτοις χρασπεδα επι τα πτερυγια των ιματιων αυτων εις τας γενεας αυτων και επιθησετε επι τα κρασπεδα των πτερυγιων κλωσμα υακινθινον 39 και εσται υμιν εν τοις κρασπεδοις και οψεσθε αυτα και μνησθησεσθε πασων των εντολων χυριου και ποιησετε αυτας και ου διαστραφησεσθε οπισω των διανοιων υμων και οπισω των οφθαλμων υμων εν οις υμεις εκπορνευετε οπισω αυτων 40 οπως αν μνησθητε και ποιησητε πασας τας εντολας μου και εσεσθε αγιοι τω θεω υμων 41 εγω χυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εχ της αιγυπτου ειναι υμων θεος εγω χυριος ο θεος υμων

Chapter 16

1 και ελαλησεν κορε υιος ισσααρ υιου κααθ υιου λευι και δαθαν και αβιρων υιοι ελιαβ και αυν υιος φαλεθ υιου ρουβην 2 και ανεστησαν εναντι μωυση και ανδρες των υιων ισραηλ πεντηχοντα χαι διαχοσιοι αρχηγοι συναγωγης συγχλητοι βουλης και ανδρες ονομαστοι 3 συνεστησαν επι μωυσην και ααρων και ειπαν εχετω υμιν οτι πασα η συναγωγη παντες αγιοι και εν αυτοις κυριος και δια τι κατανιστασθε επι την συναγωγην χυριου 4 και ακουσας μωυσης επέσεν επι προσωπον 5 και ελαλησεν προς χορε και προς πασαν αυτου την συναγωγην λεγων επεσκεπται και εγνω ο θεος τους οντας αυτου και τους αγιους και προσηγαγετο προς εαυτον και ους εξελεξατο εαυτω προσηγαγετο προς εαυτον 6 τουτο ποιησατε λαβετε υμιν αυτοις πυρεια χορε και πασα η συναγωγη αυτου 7 και επιθετε επ' αυτα πυρ και επιθετε επ΄ αυτα θυμιαμα εναντι χυριου αυριον χαι εσται ο ανηρ ον αν εχλεξηται χυριος ουτος αγιος ιχανουσθω υμιν υιοι λευι 8 χαι ειπεν μωυσης προς χορε εισαχουσατε μου υιοι λευι 9 μη μικρον εστιν τουτο υμιν οτι διεστειλεν ο θεος ισραηλ υμας εχ συναγωγης ισραηλ χαι προσηγαγετο υμας προς εαυτον λειτουργειν τας λειτουργιας της σχηνης χυριου και παριστασθαι εναντι της συναγωγης λατρευειν αυτοις 10 και προσηγαγετο σε και παντας τους αδελφους σου υιους λευι μετα σου και ζητειτε ιερατευειν 11 ουτως συ και πασα η συναγωγη σου η συνηθροισμενη προς τον θεον και ααρων τις εστιν οτι διαγογγυζετε κατ' αυτου 12 και απεστειλεν μωυσης χαλεσαι δαθαν χαι αβιρων υιους ελιαβ χαι ειπαν ουχ αναβαινομεν 13 μη μικρον τουτο οτι ανηγαγες ημας εκ γης ρεουσης γαλα και μελι αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι καταρχεις ημων αρχων 14 ει και εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εισηγαγες ημας και εδωκας ημιν κληρον αγρου και αμπελωνας τους οφθαλμους των ανθρωπων εχεινών αν εξεχοψας ουχ αναβαινομέν 15 χαι εβαρυθυμήσεν μωυσης σφοδρα και ειπεν προς κυριον μη προσχης εις την θυσιαν αυτων ουκ επιθυμημα ουδενος αυτων ειληφα ουδε εκακωσα ουδενα αυτων 16 και ειπεν μωυσης προς χορε αγιασού την συναγωγην σου και γινέσθε ετοίμοι εναυτί χυρίου συ και αυτοί και ααρων αυριον 17 και λαβετε εκαστος το πυρειον αυτου και επιθησετε επ' αυτα θυμιαμα και προσαξετε εναντι κυριου εκαστος το πυρειον αυτου πεντηκοντα και διακόσια πυρεία και συ και ααρών εκάστος το πυρείου αυτού 18 και ελάβευ εκαστος το πυρειον αυτου και επεθηκαν επ΄ αυτα πυρ και επεβαλον επ΄ αυτο θυμιαμα και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου μωυσης και ααρων 19 και επισυνεστήσεν επ΄ αυτους κορε την πασαν αυτου συναγωγήν παρα την θυραν της σχηνης του μαρτυριου χαι ωφθη η δοξα χυριου παση τη συναγωγη 20 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 21 αποσχισθητε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ 22 και επεσαν επι προσωπον αυτων και ειπαν θεος θεος των πνευματων και πασης σαρκος ει ανθρ-

ωπος εις ημαρτεν επι πασαν την συναγωγην οργη χυριου 23 χαι ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 24 λαλησον τη συναγωγη λεγων αναχωρησατε χυχλω απο της συναγωγης χορε 25 και ανέστη μωυσης και επορεύθη προς δαθαν και αβιρων και συνεπορευθήσαν μετ' αυτου παντες οι πρεσβυτεροι ισραήλ 26 και ελαλήσεν προς την συναγωγην λεγων αποσχισθητε απο των σκηνων των ανθρωπων των σχληρων τουτων και μη απτεσθε απο παντων ων εστιν αυτοις μη συναπολησθε εν παση τη αμαρτια αυτων 27 και απεστησαν απο της σκηνης κορε κυκλω και δαθαν και αβιρων εξηλθον και ειστηκεισαν παρα τας θυρας των σκηνων αυτων και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και η αποσκευη αυτων 28 και ειπεν μωυσης εν τουτω γνωσεσθε οτι χυριος απεστείλεν με ποιησαί παντα τα εργα ταυτα οτι ουχ απ΄ εμαυτου 29 ει χατα θανατον παντων ανθρωπων αποθανουνται ουτοι ει και κατ΄ επισκεψιν παντων ανθρωπων επισκοπη εσται αυτων ουχι κυριος απεσταλχεν με 30 αλλ΄ η εν φασματι δειξει χυριος χαι ανοιξασα η γη το στομα αυτης καταπιεται αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και παντα οσα εστιν αυτοις και καταβησονται ζωντες εις αδου και γνωσεσθε οτι παρωξυναν οι ανθρωποι ουτοι τον χυριον 31 ως δε επαυσατο λαλων παντας τους λογους τουτους ερραγή η γη υποκατω αυτών 32 και ηνοιχθή η γη και κατεπιέν αυτους και τους οικους αυτων και παντας τους ανθρωπους τους οντας μετα κορε και τα χτηνη αυτων 33 χαι χατεβησαν αυτοι χαι οσα εστιν αυτων ζωντα εις αδου χαι εκαλυψεν αυτους η γη και απωλοντο εκ μεσου της συναγωγης 34 και πας ισραηλ οι χυχλω αυτων εφυγον απο της φωνης αυτων οτι λεγοντες μηποτε καταπιη ημας η γη 35 και πυρ εξηλθεν παρα κυριου και κατεφαγεν τους πεντηκοντα και διαχοσιους ανδρας τους προσφεροντας το θυμιαμα

Chapter 17

1 και είπεν κυρίος προς μωυσην 2 και προς ελεαζαρ τον υίον ααρων τον ιέρεα ανέλεσθε τα πυρεία τα χάλκα εκ μέσου των κατακεκαυμένων και το πυρ το αλλοτρίον τουτο σπείρον έκει ότι ηγιασάν 3 τα πυρεία των αμαρτώλων τουτών εν ταις ψυχαις αυτών και ποίησον αυτά λεπίδας έλατας περίθεμα τω θυσιαστήριω ότι προσηνέχθησαν έναντι κυρίου και ηγιασθήσαν και εγένοντο είς σημείον τοις υίοις ισραήλ 4 και έλαβεν έλεαζαρ υίος ααρών του ιέρεως τα πυρεία τα χάλκα όσα προσηνέγκαν οι κατακεκαυμένοι και προσέθηκαν αυτά περίθεμα τω θυσιαστήριω 5 μνημόσυνον τοις υίοις ισραήλ όπως αν μη προσέλθη μηθείς αλλογένης ος ουκ έστιν έκ του σπερματός ααρών επίθειναι θυμιαμά έναντι κυρίου και ουκ έσται ωσπέρ κορέ και η επισυστασίς αυτόυ κάθα έλαλησεν κυρίος εν χείρι μώυση 6 και έγογγυσαν οι υίοι ισραήλ τη επαυρίον έπι μώυσην και ααρών λέγοντες υμείς απέκταγκατε τον λαον κυρίου 7 και έγενετο έν τω επισυστρέφεσθαι την συναγώγην

επι μωυσην και ααρων και ωρμησαν επι την σκηνην του μαρτυριου και τηνδε εχαλυψεν αυτην η νεφελη και ωφθη η δοξα χυριου 8 και εισηλθεν μωυσης και ααρων κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 10 εκχωρησατε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ και επεσον επι προσωπον αυτων 11 και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε το πυρειον και επιθες επ΄ αυτο πυρ απο του θυσιαστηριου και επιβαλε επ΄ αυτο θυμιαμα και απενεγκε το ταχος εις την παρεμβολην και εξιλασαι περι αυτων εξηλθεν γαρ οργη απο προσωπου χυριου ηρχται θραυειν τον λαον 12 και ελαβεν ααρων καθαπερ ελαλησεν αυτω μωυσης και εδραμεν εις την συναγωγην και ηδη ενηρκτο η θραυσις εν τω λαω και επεβαλεν το θυμιαμα και εξιλασατο περι του λαου 13 και εστη ανα μεσον των τεθνηκοτων και των ζωντων και εκοπασέν η θραυσις 14 και εγένοντο οι τεθνήκοτες εν τη θραυσεί τεσσαρες και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι χωρις των τεθνηκοτων ενεκεν κορε 15 και επεστρεψεν ααρων προς μωυσην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εκοπασεν η θραυσις 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβε παρ΄ αυτων ραβδον ραβδον κατ΄ οικους πατριων παρα παντων των αρχοντων αυτων κατ' οικους πατριών αυτών δωδεκα ραβδους και εχαστου το ονομα αυτου επιγραψον επι της ραβδου αυτου 18 και το ονομα ααρων επιγραψον επι της ραβδου λευι εστιν γαρ ραβδος μια κατα φυλην οικου πατριων αυτων δωσουσιν 19 και θησεις αυτας εν τη σκηνη του μαρτυριου κατεναντι του μαρτυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εχει 20 χαι εσται ο ανθρωπος ον εαν εχλεξωμαι αυτον η ραβδος αυτου εχβλαστησει χαι περιελω απ' εμου τον γογγυσμον των υιων ισραηλ α αυτοι γογγυζουσιν εφ΄ υμιν 21 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εδωκαν αυτω παντες οι αρχοντες αυτων ραβδον τω αρχοντι τω ενι ραβδον κατα αρχοντα κατ΄ οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και η ραβδος ααρων ανα μεσον των ραβδων αυτων 22 και απεθηκεν μωυσης τας ραβδους εναντι κυριου εν τη σχηνη του μαρτυριου 23 και εγένετο τη επαυριον και εισηλθέν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και ιδου εβλαστησεν η ραβδος ααρων εις οιχον λευι και εξηνεγκεν βλαστον και εξηνθησεν ανθη και εβλαστησεν καρυα 24 και εξηνεγκεν μωυσης πασας τας ραβδους απο προσωπου κυριου προς παντας υιους ισραηλ και είδον και ελαβον εκαστος την ραβδον αυτου 25 και είπεν κυρίος προς μωυσην αποθες την ραβδον ααρων ενωπιον των μαρτυριων εις διατηρησιν σημειον τοις υιοις των ανηχοων και παυσασθω ο γογγυσμος αυτων απ΄ εμου και ου μη αποθανωσιν 26 και εποιησεν μωυσης και ααρων καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν 27 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς μωυσην λεγοντες ιδου εξανηλωμεθα απολωλαμεν παρανηλωμεθα 28 πας ο απτομενος της σχηνης χυριου αποθνησκει εως εις τελος αποθανωμεν

Chapter 18

1 και είπεν κυρίος προς ααρών λέγων συ και οι υίοι σου και ο οίκος πατρίας σου λημψεσθε τας αμαρτιας των αγιων και συ και οι υιοι σου λημψεσθε τας αμαρτιας της ιερατειας υμων 2 και τους αδελφους σου φυλην λευι δημον του πατρος σου προσαγαγου προς σεαυτον και προστεθητωσαν σοι και λειτουργειτωσαν σοι και συ και οι υιοι σου μετα σου απεναντι της σκηνης του μαρτυριου 3 και φυλαξονται τας φυλαχας σου και τας φυλαχας της σχηνης πλην προς τα σχευη τα αγια και προς το θυσιαστηριον ου προσελευσονται και ουκ αποθανουνται και ουτοι και υμεις 4 και προστεθησονται προς σε και φυλαξονται τας φυλακας της σκηνης του μαρτυριου κατα πασας τας λειτουργιας της σκηνης και ο αλλογενης ου προσελευσεται προς σε 5 και φυλαξεσθε τας φυλακας των αγιων και τας φυλακας του θυσιαστηριου και ουκ εσται θυμος εν τοις υιοις ισραηλ 6 και εγω ειληφα τους αδελφους υμων τους λευιτας εχ μεσου των υιων ισραηλ δομα δεδομενον χυριω λειτουργείν τας λειτουργίας της σχηνής του μαρτυρίου 7 και συ και οι υίοι σου μετα σου διατηρησετε την ιερατειαν υμων κατα παντα τροπον του θυσιαστηριου και το ενδοθεν του καταπετασματος και λειτουργησετε τας λειτουργιας δομα της ιερατειας υμων και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανειται 8 και ελαλησεν χυριος προς ααρων χαι εγω ιδου δεδωχα υμιν την διατηρησιν των απαρχων απο παντων των ηγιασμενων μοι παρα των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα εις γερας και τοις υιοις σου μετα σε νομιμον αιωνιον 9 και τουτο εστω υμιν απο των ηγιασμενων αγιων των καρπωματων απο παντων των δωρων αυτων και απο παντων των θυσιασματών αυτών και από πασης πλημμελείας αυτών και από πασών των αμαρτιών οσα αποδιδοασίν μοι απο παντών των αγίων σοι έσται και τοις υίοις σου 10 εν τω αγιω των αγιων φαγεσθε αυτα παν αρσενιχον φαγεται αυτα συ χαι οι υιοι σου αγια εσται σοι 11 και τουτο εσται υμιν απαρχη δοματων αυτων απο παντων των επιθεματων των υιων ισραηλ σοι δεδωχα αυτα χαι τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον πας καθαρος εν τω οικω σου εδεται αυτα 12 πασα απαρχη ελαιου και πασα απαρχη οινου και σιτου απαρχη αυτων οσα αν δωσι τω χυριω σοι δεδωχα αυτα 13 τα πρωτογενηματα παντα οσα εν τη γη αυτων οσα αν ενεγχωσιν χυριω σοι εσται πας χαθαρος εν τω οιχω σου εδεται αυτα 14 παν ανατεθεματισμενον εν υιοις ισραηλ σοι εσται 15 και παν διανοιγον μητραν απο πασης σαρχος α προσφερουσιν χυριω απο ανθρωπου εως χτηνους σοι εσται αλλ΄ η λυτροις λυτρωθησεται τα πρωτοτοχα των ανθρωπων χαι τα πρωτοτοχά των χτηνών των αχαθάρτων λυτρώση 16 χαι η λυτρώσις αυτου απο μηνιαιου η συντιμησις πεντε σικλων κατα τον σικλον τον αγιον εικοσι οβολοι εισιν 17 πλην πρωτοτοκα μοσχων και πρωτοτοκα προβατων και πρωτοτοκα αιγων ου λυτρωση αγια εστιν και το αιμα αυτων προσχεεις προς το θυσιαστηριον και το

στεαρ ανοισεις χαρπωμα εις οσμην ευωδιας χυριω 18 χαι τα χρεα εσται σοι χαθα και το στηθυνιον του επιθεματος και κατα τον βραχιονα τον δεξιον σοι εσται 19 παν αφαιρεμα των αγιων οσα αν αφελωσιν οι υιοι ισραηλ χυριω σοι δεδωχα χαι τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον διαθηκη αλος αιωνιου εστιν εναντι χυριου σοι χαι τω σπερματι σου μετα σε 20 χαι ελαλησεν χυριος προς ααρων εν τη γη αυτων ου χληρονομησεις χαι μερις ουχ εσται σοι εν αυτοις οτι έγω μέρις σου και κληρονομία σου έν μέσω των υίων ισραήλ 21 και τοις υιοις λευι ιδου δεδωχα παν επιδεχατον εν ισραηλ εν χληρω αντι των λειτουργιων αυτων οσα αυτοι λειτουργουσιν λειτουργιαν εν τη σχηνη του μαρτυριου 22 και ου προσελευσονται ετι οι υιοι ισραηλ εις την σχηνην του μαρτυριου λαβειν αμαρτιαν θανατηφορον 23 και λειτουργησει ο λευιτης αυτος την λειτουργιαν της σκηνης του μαρτυριου και αυτοι λημψονται τα αμαρτηματα αυτων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων και εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρονομιαν 24 οτι τα επιδεχατα των υιων ισραηλ οσα αν αφορισωσιν χυριω αφαιρεμα δεδωχα τοις λευιταις εν χληρω δια τουτο ειρηχα αυτοις εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρον 25 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 26 και τοις λευιταις λαλησεις και ερεις προς αυτους εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ το επιδεκατον ο δεδωκα υμιν παρ΄ αυτων εν κληρω και αφελειτε υμεις απ΄ αυτου αφαιρεμα χυριω επιδεχατον απο του επιδεχατου 27 χαι λογισθησεται υμιν τα αφαιρεματα υμων ως σιτος απο αλω και αφαιρεμα απο ληνου 28 ουτως αφελειτε και υμεις απο των αφαιρεματων κυριου απο παντων επιδεκατων υμων οσα εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ και δωσετε απ΄ αυτων αφαιρεμα κυριω ααρων τω ιερει 29 απο παντων των δοματων υμων αφελειτε αφαιρεμα χυριω η απο παντων των απαρχων το ηγιασμενον απ΄ αυτου 30 και ερεις προς αυτους οταν αφαιρητε την απαρχην απ΄ αυτου και λογισθησεται τοις λευιταις ως γενημα απο αλω και ως γενημα απο ληνου 31 και εδεσθε αυτο εν παντι τοπω υμεις και οι οικοι υμων οτι μισθος ουτος υμιν εστιν αντι των λειτουργιων υμων των εν τη σκηνη του μαρτυριου 32 και ου λημψεσθε δι' αυτο αμαρτιαν οτι αν αφαιρητε την απαρχην απ΄ αυτου και τα αγια των υιων ισραηλ ου βεβηλωσετε ινα μη αποθανητε

Chapter 19

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 αυτη η διαστολη του νομου οσα συνεταξεν κυριος λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν προς σε δαμαλιν πυρραν αμωμον ητις ουκ εχει εν αυτη μωμον και η ουκ επεβληθη επ΄ αυτην ζυγος 3 και δωσεις αυτην προς ελεαζαρ τον ιερεα και εξαξουσιν αυτην εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και σφαξουσιν αυτην ενωπιον αυτου 4 και λημψεται ελεαζαρ απο του αιματος αυτης και ρανει απεναντι του προσωπου

της σχηνης του μαρτυριου απο του αιματος αυτης επταχις 5 χαι χαταχαυσουσιν αυτην εναντιον αυτου και το δερμα και τα κρεα αυτης και το αιμα αυτης συν τη κοπρω αυτης κατακαυθησεται 6 και λημψεται ο ιερευς ξυλον κεδρινον και υσσωπον και κοκκίνον και εμβαλουσίν εις μέσον του κατακαυματός της δαμαλέως 7 και πλυνει τα ιματια αυτου ο ιερευς και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και ακαθαρτος εσται ο ιερευς εως εσπερας 8 και ο κατακαιών αυτην πλυνει τα ιματία αυτού και λουσεται το σωμά αυτού και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 9 και συναξει ανθρωπος καθαρος την σποδον της δαμαλεως και αποθησει εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και εσται τη συναγωγη υιων ισραηλ εις διατηρησιν υδωρ ραντισμου αγνισμα εστιν 10 και πλυνει τα ιματια ο συναγων την σποδιαν της δαμαλεως και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και εσται τοις υιοις ισραηλ και τοις προσκειμενοις προσηλυτοις νομιμον αιωνιον 11 ο απτομένος του τεθνηκότος πασής ψυχής ανθρώπου ακαθάρτος έσται επτα ημέρας 12 ουτος αγνισθησεται τη ημέρα τη τριτή και τη ημέρα τη εβδομή και καθαρος εσται εαν δε μη αφαγνισθη τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη ου καθαρος εσται 13 πας ο απτομενος του τεθνηκοτος απο ψυχης ανθρωπου εαν αποθανή και μη αφαγνισθή την σκήνην κυριού εμιανέν εκτριβήσεται η ψυχή εχεινή εξ ισραήλ οτι υδωρ ραντισμού ου περιερραντισθή επ' αυτον ακαθαρτος εστιν ετι η ακαθαρσια αυτου εν αυτω εστιν 14 και ουτος ο νομος ανθρωπος εαν αποθανη εν οιχια πας ο εισπορευομενος εις την οιχιαν και οσα εστιν εν τη οικια ακαθαρτα εσται επτα ημερας 15 και παν σκευος ανεωγμενον οσα ουχι δεσμον καταδεδεται επ΄ αυτω ακαθαρτα εστιν 16 και πας ος εαν αψηται επι προσωπου του πεδιου τραυματιου η νέχρου η οστέου ανθρωπινου η μνηματος επτα ημερας ακαθαρτος εσται 17 και λημψονται τω ακαθαρτω απο της σποδιας της κατακεκαυμενης του αγνισμου και εκχεουσιν επ΄ αυτην υδωρ ζων εις σκευος 18 και λημψεται υσσωπον και βαψει εις το υδωρ ανηρ καθαρος και περιρρανει επι τον οιχον και επι τα σκευή και επι τας ψυχας οσαι εαν ωσιν εκει και επι τον ημμενον του οστεου του ανθρωπινου η του τραυματιου η του τεθνηχοτος η του μνηματος 19 και περιρρανει ο καθαρος επι τον ακαθαρτον εν τη ημερα τη τριτη και εν τη ημερα τη εβδομη και αφαγνισθησεται τη ημερα τη εβδομη και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 20 και ανθρωπος ος εαν μιανθη και μη αφαγνισθη εξολεθρευθησεται η ψυχη εχεινή εχ μεσού της συναγωγής ότι τα αγία χυρίου εμιανέν ότι υδώρ ραντισμού ου περιερραντισθη επ΄ αυτον ακαθαρτος εστιν 21 και εσται υμιν νομιμον αιωνιον και ο περιρραινών υδώρ ραντισμού πλυνεί τα ιματία αυτού και ο απτομένος του υδατος του ραντισμου αχαθαρτος εσται εως εσπερας 22 και παντος ου εαν αψηται αυτου ο ακαθαρτος ακαθαρτον εσται και η ψυχη η απτομενη ακαθαρτος εσται εως εσπερας

Chapter 20

1 και ηλθον οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις την ερημον σιν εν τω μηνι τω πρωτω και κατεμείνεν ο λαός εν κάδης και ετέλευτησεν έκει μαριαμ και ετάφη εχει 2 και ουχ ην υδωρ τη συναγωγη και ηθροισθησαν επι μωυσην και ααρων 3 και ελοιδορειτο ο λαος προς μωυσην λεγοντες οφελον απεθανομεν εν τη απωλεια των αδελφων ημων εναντι χυριου 4 και ινα τι ανηγαγετε την συναγωγην χυριου εις την ερημον ταυτην αποχτειναι ημας χαι τα χτηνη ημων 5 χαι ινα τι τουτο ανηγαγετε ημας εξ αιγυπτου παραγενεσθαι εις τον τοπον τον πονηρον τουτον τοπος ου ου σπειρεται ουδε συχαι ουδε αμπελοι ουδε ροαι ουδε υδωρ εστιν πιειν 6 και ηλθεν μωυσης και ααρων απο προσωπου της συναγωγης επι την θυραν της σχηνης του μαρτυριου και επεσαν επι προσωπον και ωφθη η δοξα χυριου προς αυτους 7 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 8 λαβε την ραβδον και εχχλησιασον την συναγωγην συ χαι ααρων ο αδελφος σου χαι λαλησατε προς την πετραν εναντι αυτων και δωσει τα υδατα αυτης και εξοισετε αυτοις υδωρ εκ της πετρας και ποτιειτε την συναγωγην και τα κτηνη αυτων 9 και ελαβεν μωυσης την ραβδον την απεναντι χυριου χαθα συνεταξεν χυριος 10 χαι εξεχχλησιασεν μωυσης και ααρων την συναγωγην απεναντι της πετρας και ειπεν προς αυτους αχουσατε μου οι απειθεις μη εχ της πετρας ταυτης εξαξομεν υμιν υδωρ 11 χαι επαρας μωυσης την χειρα αυτου επαταξεν την πετραν τη ραβδω δις και εξηλθεν υδωρ πολυ και επιεν η συναγωγη και τα κτηνη αυτων 12 και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων οτι ουκ επιστευσατε αγιασαι με εναντιον υιων ισραηλ δια τουτο ουκ εισαξετε υμεις την συναγωγην ταυτην εις την γην ην δεδωκα αυτοις 13 τουτο υδωρ αντιλογιας οτι ελοιδορηθησαν οι υιοι ισραηλ εναντι χυριου χαι ηγιασθη εν αυτοις 14 και απεστείλεν μωυσης αγγελους εκ καδης προς βασίλεα εδωμ λεγων ταδε λεγει ο αδελφος σου ισραηλ συ επιστη παντα τον μοχθον τον ευροντα ημας 15 και κατεβησαν οι πατερες ημων εις αιγυπτον και παρωκησαμεν εν αιγυπτω ημερας πλειους και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και τους πατερας ημων 16 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και αποστειλας αγγελον εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου και νυν εσμεν εν καδης πολει εχ μερους των οριων σου 17 παρελευσομεθα δια της γης σου ου διελευσομεθα δι' αγρων ουδε δι' αμπελωνων ουδε πιομεθα υδωρ εκ λακκου σου οδω βασιλικη πορευσομεθα ουχ εχχλινουμεν δεξια ουδε ευωνυμα εως αν παρελθωμεν τα ορια σου 18 και είπεν προς αυτον εδωμ ου διέλευση δι' έμου ει δε μη εν πολεμω εξελευσομαι εις συναντησιν σοι 19 και λεγουσιν αυτω οι υιοι ισραηλ παρα το ορος παρελευσομεθα εαν δε του υδατος σου πιωμεν εγω τε και τα κτηνη δωσω τιμην σοι αλλα το πραγμα ουδεν εστιν παρα το ορος παρελευσομεθα 20 ο δε ειπεν ου διελευση δι΄ εμου και εξηλθεν εδωμ εις συναντησιν αυτω εν οχλω βαρει και εν

χειρι ισχυρα 21 και ουκ ηθελησεν εδωμ δουναι τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και εξεκλινεν ισραηλ απ΄ αυτου 22 και απηραν εκ καδης και παρεγενοντο οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις ωρ το ορος 23 και είπεν κυρίος προς μωυσην και ααρών εν ωρ τω ορει επι των ορίων γης εδωμ λεγών 24 προστέθητω ααρών προς τον λαον αυτου ότι ου μη εισελθητε εις την γην ην δεδωκά τοις υιοις ισραηλ διότι παρωξυνάτε με επι του υδατός της λοιδορίας 25 λάβε τον αάρων και ελέαζαρ τον υιον αυτου και αναβιβασον αυτους εις ωρ το όρος εναντί πασης της συναγωγης 26 και εκδυσον αάρων την στόλην αυτού και ενδυσόν ελέαζαρ τον υίον αυτού και αάρων προστέθεις αποθάνετω έχει 27 και εποίησεν μωυσης κάθα συνέταξεν κυρίος και ανεβιβασέν αυτού εις ωρ το όρος εναντίον πασης της συναγωγης 28 και εξεδυσέν αάρων τα ιματία αυτού και ενεδυσέν αυτά ελέαζαρ τον υίον αυτού και απέθανεν αάρων έπι της κορυφης του όρους και κατέβη μωυσης και ελέαζαρ έχ του όρους 29 και ειδέν πασα η συναγωγη ότι απέλυθη αάρων και εκλαυσάν τον αάρων τριακοντά ημέρας πας οικός ισραηλ

Chapter 21

1 και ηκουσεν ο χανανις βασιλευς αραδ ο κατοικών κατά την ερημον ηλθεν γαρ ισραηλ οδον αθαριν και επολεμησεν προς ισραηλ και κατεπρονομευσαν εξ αυτων αιχμαλωσιαν 2 και ηυξατο ισραηλ ευχην κυριω και ειπεν εαν μοι παραδως τον λαον τουτον υποχειριον αναθεματιώ αυτον και τας πολεις αυτου 3 και εισηκουσεν χυριος της φωνης ισραηλ και παρεδωκεν τον χανανιν υποχειριον αυτου και ανεθεματισεν αυτον και τας πολεις αυτου και επεκαλεσαν το ονομα του τοπου εχεινού αναθεμα 4 και απαραντές εξ ωρ του ορούς οδον επι θαλασσαν ερυθραν περιεχυχλωσαν γην εδωμ και ωλιγοψυχησεν ο λαος εν τη οδω 5 και κατελαλει ο λαος προς τον θεον και κατα μωυση λεγοντες ινα τι εξηγαγες ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι ουκ εστιν αρτος ουδε υδωρ η δε ψυχη ημων προσωχθίσεν εν τω αρτω τω διαχενω 6 χαι απεστείλεν χυρίος εις τον λαον τους οφεις τους θανατουντας και εδακνον τον λαον και απεθανεν λαος πολυς των υιων ισραηλ 7 και παραγενομένος ο λαος προς μωυσην ελέγον οτι ημαρτομέν οτι κατελαλησαμεν κατα του κυριου και κατα σου ευξαι ουν προς κυριον και αφελετω αφ΄ ημων τον οφιν και ηυξατο μωυσης προς κυριον περι του λαου 8 και ειπεν χυριος προς μωυσην ποιησον σεαυτω οφιν και θες αυτον επι σημειου και εσται εαν δακη οφις ανθρωπον πας ο δεδηγμενος ιδων αυτον ζησεται 9 και εποιησεν μωυσης οφιν χαλχουν και εστησεν αυτον επι σημειου και εγενετο οταν εδαχνεν οφις ανθρωπον και επεβλεψεν επι τον οφιν τον χαλκουν και εζη 10 και απηραν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν ωβωθ 11 και εξαραντες εξ ωβωθ παρενεβαλον εν αχελγαι εχ του περαν εν τη ερημω η εστιν χατα προσωπον μωαβ

κατα ανατολας ηλιου 12 εκειθεν απηραν και παρενεβαλον εις φαραγγα ζαρετ 13 και εκειθεν απαραντες παρενεβαλον εις το περαν αρνων εν τη ερημω το εξεχον απο των οριων των αμορραιων εστιν γαρ αρνων ορια μωαβ ανα μεσον μωαβ και ανα μεσον του αμορραίου 14 δια τουτό λεγεταί εν βιβλίω πολεμός του χυρίου την ζωοβ εφλογισεν και τους χειμαρρους αρνων 15 και τους χειμαρρους κατεστησεν κατοικισαι ηρ και προσκειται τοις οριοις μωαβ 16 και εκείθεν το φρέαρ τουτο εστιν το φρέαρ ο είπεν χυρίος προς μωυσην συναγαγε τον λαον και δώσω αυτοις υδωρ πιείν 17 τοτε ήσεν ισραήλ το ασμά τουτο επί του φρέατος εξαρχέτε αυτω 18 φρεαρ ωρυξαν αυτο αρχοντες εξελατομήσαν αυτο βασιλεις εθνων εν τη βασιλεια αυτων εν τω χυριευσαι αυτων χαι απο φρεατος εις μανθαναιν 19 χαι απο μανθαναιν εις νααλιηλ και απο νααλιηλ εις βαμωθ 20 και απο βαμωθ εις ναπην η εστιν εν τω πεδιω μωαβ απο χορυφης του λελαξευμενου το βλεπον χατα προσωπον της ερημου 21 και απεστείλεν μωυσης πρεσβείς προς σηων βασίλεα αμορραιών λογοίς ειρηνιχοίς λέγων 22 παρελευσομέθα δια της γης σου τη οδω πορευσομεθα ουχ εχχλινουμεν ουτε εις αγρον ουτε εις αμπελωνα ου πιομεθα υδωρ εχ φρεατος σου οδω βασιλιχη πορευσομεθα εως παρελθωμεν τα ορια σου 23 και ουκ εδωκεν σηων τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σηων παντα τον λαον αυτου και εξηλθεν παραταξασθαι τω ισραηλ εις την ερημον και ηλθεν εις ιασσα και παρεταξατο τω ισραηλ 24 και επαταξεν αυτον ισραηλ φονω μαχαιρης και κατεκυριευσαν της γης αυτου απο αρνων εως ιαβοκ εως υιων αμμαν οτι ιαζηρ ορια υιων αμμων εστιν 25 και ελαβεν ισραηλ πασας τας πολεις ταυτας και κατωκήσεν ισραήλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων εν εσεβων και εν πασαις ταις συγκυρουσαις αυτη 26 εστιν γαρ εσεβων πολις σηων του βασιλεως των αμορραιων και ουτος επολεμησεν βασιλεα μωαβ το προτερον και ελαβον πασαν την γην αυτου απο αροηρ εως αρνων 27 δια τουτο ερουσιν οι αινιγματισται ελθετε εις εσεβων ινα οιχοδομηθη και κατασκευασθη πολις σηων 28 οτι πυρ εξηλθεν εξ εσεβων φλοξ εκ πολεως σηων και κατεφαγέν εως μωαβ και κατεπιεν στηλας αρνων 29 ουαι σοι μωαβ απωλου λαος χαμως απεδοθησαν οι υιοι αυτων διασωζεσθαι και αι θυγατερες αυτων αιχμαλωτοι τω βασιλει των αμορραιών σηών 30 και το σπέρμα αυτών απολείται εσέβων εως δαίβων και αι γυναικές ετι προσέξεκαυσαν πυρ επι μωαβ 31 κατωκήσεν δε ισραήλ εν πασαίς ταις πολεσιν των αμορραιων 32 και απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την ιαζηρ και κατελαβοντο αυτην και τας κωμας αυτης και εξεβαλον τον αμορραιον τον χατοιχουντα έχει 33 χαι επιστρεψαντές ανέβησαν οδον την εις βασαν χαι εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν αυτοις και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραι+ν 34 και ειπεν κυριος προς μωυσην μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω καθως εποιησας τω σηων βασιλει των αμορραιων ος

κατωκει εν εσεβων 35 και επαταξεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου εως του μη καταλιπειν αυτου ζωγρειαν και εκληρονομησαν την γην αυτων

Chapter 22

1 και απαραντές οι υιοι ισραηλ παρενεβαλού επι δυσμών μωαβ παρά του ιορδανην κατα ιεριχω 2 και ιδων βαλακ υιος σεπφωρ παντα οσα εποιησεν ισραηλ τω αμορραιω 3 και εφοβηθη μωαβ τον λαον σφοδρα οτι πολλοι ησαν και προσωχθισεν μωαβ απο προσωπου υιων ισραηλ 4 και ειπεν μωαβ τη γερουσια μαδιαμ νυν εκλειξει η συναγωγη αυτη παντας τους χυχλω ημων ως εχλειξαι ο μοσχος τα χλωρα εκ του πεδιου και βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ ην κατα τον καιρον εκεινον 5 και απεστείλεν πρεσβείς προς βαλααμ υιον βέωρ φαθουρα ο έστιν επί του ποταμου γης υιων λαου αυτου καλεσαι αυτον λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κατεκαλυψεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου 6 και νυν δευρο αρασαι μοι τον λαον τουτον οτι ισχυει ουτος η ημεις εαν δυνωμεθα παταξαι εξ αυτων και εκβαλω αυτους εκ της γης οτι οιδα ους εαν ευλογησης συ ευλογηνται και ους εαν καταραση συ κεκατηρανται 7 και επορευθη η γερουσια μωαβ και η γερουσια μαδιαμ και τα μαντεια εν ταις χερσιν αυτων και ηλθον προς βαλααμ και ειπαν αυτω τα ρηματα βαλακ 8 και ειπεν προς αυτους καταλυσατε αυτου την νυκτα και αποκριθησομαι υμιν πραγματα α εαν λαληση κυριος προς με και κατεμειναν οι αρχοντες μωαβ παρα βαλααμ 9 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ και είπεν αυτω τι οι ανθρωποι ουτοί παρα σοι 10 και είπεν βαλααμ προς τον θεον βαλαχ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ απεστειλεν αυτους προς με λεγων 11 ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κεκαλυφεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι αυτον ει αρα δυνησομαι παταξαι αυτον και εκβαλω αυτον απο της γης 12 και ειπεν ο θεος προς βαλααμ ου πορευση μετ΄ αυτων ουδε καταραση τον λαον εστιν γαρ ευλογημενος 13 και αναστας βαλααμ το πρωι ειπεν τοις αρχουσιν βαλαχ αποτρεχετε προς τον χυριον υμων ουχ αφιησιν με ο θεος πορευεσθαι μεθ΄ υμων 14 χαι ανασταντες οι αρχοντες μωαβ ηλθον προς βαλαχ και ειπαν ου θελει βαλααμ πορευθηναι μεθ΄ ημων 15 και προσεθετο βαλακ ετι αποστειλαι αρχοντας πλειους και εντιμοτερους τουτων 16 και ηλθον προς βαλααμ και λεγουσιν αυτω ταδε λεγει βαλακ ο του σεπφωρ αξιω σε μη οχνησης ελθειν προς με 17 εντιμως γαρ τιμησω σε και οσα εαν ειπης ποιησω σοι και δευρο επικαταρασαι μοι τον λαον τουτον 18 και απεκριθη βαλααμ και είπεν τοις αρχουσιν βαλακ εαν δω μοι βαλακ πληρη τον οίκον αυτου αρχυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου του θεου ποιησαι αυτο μικρον η μεγα εν τη διανοια μου 19 και νυν υπομεινατε αυτου και υμεις την

νυχτα ταυτην και γνωσομαι τι προσθησει κυριος λαλησαι προς με 20 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ νυχτος και ειπεν αυτω ει καλεσαι σε παρεισιν οι ανθρωποι ουτοι αναστας αχολουθησον αυτοις αλλα το ρημα ο αν λαλησω προς σε τουτο ποιησεις 21 και αναστας βαλααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου και επορευθη μετα των αρχοντων μωαβ 22 και ωργισθη θυμω ο θεος οτι επορευθη αυτος και ανεστη ο αγγελος του θεου ενδιαβαλλειν αυτον και αυτος επιβεβηκει επι της ονου αυτου και δυο παιδες αυτου μετ΄ αυτου 23 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου ανθεστηχοτα εν τη οδω και την ρομφαιαν εσπασμένην εν τη χειρι αυτου και εξεκλινεν η ονος εκ της οδου και επορευετο εις το πεδιον και επαταξεν την ονον τη ραβδω του ευθυναι αυτην εν τη οδω 24 και εστη ο αγγελος του θεου εν ταις αυλαξιν των αμπελων φραγμος εντευθεν και φραγμος εντευθεν 25 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου προσεθλιψεν εαυτην προς τον τοιχον και απεθλιψεν τον ποδα βαλααμ και προσεθετο ετι μαστιξαι αυτην 26 και προσεθετο ο αγγελος του θεου και απελθων υπεστη εν τοπω στενω εις ον ουκ ην εκκλιναι δεξιαν ουδε αριστεραν 27 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου συνεκαθισεν υποκατω βαλααμ και εθυμωθη βαλααμ και ετυπτέν την ονον τη ραβδω 28 και ηνοιξεν ο θεος το στομα της ονου και λεγει τω βαλααμ τι εποιησα σοι οτι πεπαικας με τουτο τριτον 29 και είπεν βαλααμ τη ονω οτι εμπεπαίχας μοι και εί είχον μαχαιραν εν τη χειρι μου ηδη αν εξεχεντησα σε 30 και λεγει η ονος τω βαλααμ ουχ εγω η ονος σου εφ΄ ης επεβαίνες απο νεοτητος σου εως της σημέρον ημέρας μη υπερορασει υπεριδουσα εποιησα σοι ουτως ο δε ειπεν ουχι 31 απεχαλυψεν δε ο θεος τους οφθαλμους βαλααμ και ορα τον αγγελον κυριου ανθεστηκοτα εν τη οδω και την μαχαιραν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και κυψας προσεκυνησεν τω προσωπω αυτου 32 και ειπεν αυτω ο αγγελος του θεου δια τι επαταξας την ονον σου τουτο τριτον και ιδου έγω εξηλθον εις διαβολην σου οτι ουκ αστεια η οδος σου εναντιον μου 33 και ιδουσα με η ονος εξεκλινέν απ' εμου τριτον τουτο και ει μη εξεκλινέν νυν ουν σε μεν απέκτεινα εκείνην δε περιεποιησαμην 34 και είπεν βαλααμ τω αγγελω χυριου ημαρτηκα ου γαρ ηπισταμην οτι συ μοι ανθεστηκας εν τη οδω εις συναντησιν και νυν ει μη σοι αρεσκει αποστραφησομαι 35 και ειπεν ο αγγελος του θεου προς βαλααμ συμπορευθητι μετα των ανθρωπων πλην το ρημα ο εαν ειπω προς σε τουτο φυλαξη λαλησαι και επορευθη βαλααμ μετα των αρχοντων βαλαχ 36 και αχουσας βαλαχ οτι ηκει βαλααμ εξηλθεν εις συναντησιν αυτω εις πολιν μωαβ η εστιν επι των οριων αρνων ο εστιν εχ μερους των οριων 37 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ ουχι απεστειλα προς σε καλεσαι σε δια τι ουκ ηρχου προς με οντως ου δυνησομαι τιμησαι σε 38 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ιδου ηχω προς σε νυν δυνατος εσομαι λαλησαι τι το ρημα ο εαν βαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο λαλησω 39 και επορευθη βαλααμ μετα βαλακ και ηλθον εις πολεις επαυλεων 40 και εθυσεν βαλακ προβατα και μοσχους και απεστειλεν τω

βαλααμ και τοις αρχουσι τοις μετ΄ αυτου 41 και εγενηθη πρωι και παραλαβων βαλακ τον βαλααμ ανεβιβασεν αυτον επι την στηλην του βααλ και εδειξεν αυτω εκειθεν μερος τι του λαου

Chapter 23

1 και είπεν βαλααμ τω βαλακ οικοδομήσον μοι ενταυθα επτα βωμους και ετοίμασον μοι ενταυθα επτα μοσχους και επτα κριους 2 και εποιησεν βαλακ ον τροπον ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον 3 και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ παραστηθι επι της θυσιας σου χαι πορευσομαι ει μοι φανειται ο θεος εν συναντησει και ρημα ο εαν μοι δειξη αναγγελω σοι και παρεστη βαλακ επι της δυσιας αυτου και βαλααμ επορευθη επερωτησαι τον θεον και επορευθη ευθειαν 4 και εφανή ο θέος τω βαλααμ και είπεν προς αυτον βαλααμ τους έπτα βωμους ητοιμασα και ανεβιβασα μοσχον και κριον επι τον βωμον 5 και ενεβαλεν ο θεος ρημα εις το στομα βαλααμ και ειπεν επιστραφεις προς βαλακ ουτως λαλησεις 6 και απεστραφή προς αυτον και οδε εφειστήκει επι των ολοκαυτωματών αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ΄ αυτου 7 και εγενηθη πνευμα θεου επ΄ αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν εχ μεσοποταμιας μετεπεμψατο με βαλαχ βασιλευς μωαβ εξ ορεων απ΄ ανατολων λεγων δευρο αρασαι μοι τον ιαχωβ και δευρο επιχαταρασαι μοι τον ισραηλ 8 τι αρασωμαι ον μη χαταραται χυριος η τι καταρασωμαι ον μη καταραται ο θεος 9 οτι απο κορυφης ορέων οψομαι αυτον και απο βουνων προσνοησω αυτον ιδου λαος μονος κατοικησει και εν εθνεσιν ου συλλογισθησεται 10 τις εξηχριβασατο το σπερμα ιαχωβ και τις εξαριθμησεται δημους ισραηλ αποθανοι η ψυχη μου εν ψυχαις δικαιων και γενοιτο το σπερμα μου ως το σπερμα τουτων 11 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ τι πεποιηκας μοι εις καταρασιν εχθρων μου κεκληκα σε και ιδου ευλογηκας ευλογιαν 12 και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ουχι οσα εαν εμβαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο φυλαξω λαλησαι 13 και ειπεν προς αυτον βαλακ δευρο ετι μετ΄ εμου εις τοπον αλλον εξ ων ουκ οψη αυτον εκείθεν αλλ΄ η μερος τι αυτου οψη παντας δε ου μη ιδης και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν 14 και παρελαβεν αυτον εις αγρου σκοπιαν επι κορυφην λελαξευμενου και ωκοδομησεν εκει επτα βωμους και ανεβιβασεν μοσχον και κριού επί του βωμού 15 και είπευ βαλααμ προς βαλάκ παραστηθί επί της θυσιας σου εγω δε πορευσομαι επερωτησαι τον θεον 16 και συνηντησεν ο θεος τω βαλααμ και ενεβαλεν ρημα εις το στομα αυτου και ειπεν αποστραφητι προς βαλαχ χαι ταδε λαλησεις 17 χαι απεστραφη προς αυτον χαι οδε εφειστηχει επι της ολοχαυτωσεως αυτου χαι παντες οι αρχοντες μωαβ μετ΄ αυτου χαι ειπεν αυτω βαλαχ τι ελαλησεν χυριος 18 χαι αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αναστηθι βαλαχ χαι αχουε ενωτισαι μαρτυς υιος σεπφωρ 19 ουχ ως ανθρωπος ο θεος δι-

αρτηθηναι ουδε ως υιος ανθρωπου απειληθηναι αυτος ειπας ουχι ποιησει λαλησει και ουχι εμμενει 20 ιδου ευλογειν παρειλημμαι ευλογησω και ου μη αποστρεψω 21 ουχ εσται μοχθος εν ιαχωβ ουδε οφθησεται πονος εν ισραηλ χυριος ο θεος αυτου μετ΄ αυτου τα ενδοξα αρχοντων εν αυτω 22 θεος ο εξαγαγων αυτους εξ αιγυπτου ως δοξα μονοχερωτος αυτω 23 ου γαρ εστιν οιωνισμος εν ιαχωβ ουδε μαντεια εν ισραηλ κατα καιρον ρηθησεται ιακωβ και τω ισραηλ τι επιτελεσει ο θεος 24 ιδου λαος ως σχυμνος αναστησεται χαι ως λεων γαυριωθησεται ου χοιμηθησεται εως φαγη θηραν και αιμα τραυματιών πιεται 25 και είπεν βαλακ προς βαλααμ ουτε καταραίς καταρασή μοι αυτον ουτε ευλογών μη ευλογήσης αυτον 26 και αποκριθεις βαλααμ ειπεν τω βαλακ ουκ ελαλησα σοι λεγων το ρημα ο εαν λαληση ο θεος τουτο ποιησω 27 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ δευρο παραλαβω σε εις τοπον αλλον ει αρεσει τω θεω και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν 28 και παρελαβεν βαλακ τον βαλααμ επι κορυφην του φογωρ το παρατεινον εις την ερημον 29 και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ οιχοδομησον μοι ωδε επτα βωμους χαι ετοιμασον μοι ωδε επτα μοσχους και επτα κριους 30 και εποιησεν βαλακ καθαπερ ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον

Chapter 24

1 και ιδων βαλααμ οτι καλον εστιν εναντι κυριου ευλογειν τον ισραηλ ουκ επορευθη κατα το ειωθος εις συναντησιν τοις οιωνοις και απεστρεψεν το προσωπον αυτου εις την ερημον 2 και εξαρας βαλααμ τους οφθαλμους αυτου καθορα τον ισραηλ εστρατοπεδευχοτα χατα φυλας χαι εγενετο πνευμα θεου εν αυτω 3 χαι αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων 4 φησιν αχουων λογια θεου οστις ορασιν θεου ειδεν εν υπνω αποχεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου 5 ως καλοι σου οι οικοι ιακωβ αι σκηναι σου ισραηλ 6 ωσει ναπαι σχιαζουσαι χαι ωσει παραδεισοι επι ποταμών χαι ωσει σκηναι ας επηξεν κυριος ωσει κεδροι παρ΄ υδατα 7 εξελευσεται ανθρωπος εκ του σπερματος αυτου και κυριευσει εθνων πολλων και υψωθησεται η γωγ βασιλεια αυτου και αυξηθησεται η βασιλεια αυτου 8 θεος ωδηγησεν αυτον εξ αιγυπτου ως δοξα μονοχερωτος αυτω εδεται εθνη εχθρων αυτου χαι τα παχη αυτων εχμυελιει και ταις βολισιν αυτου κατατοξευσει εχθρον 9 κατακλιθεις ανεπαυσατο ως λεων και ως σχυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται 10 και εθυμωθη βαλακ επι βαλααμ και συνεκροτησεν ταις χερσιν αυτου και ειπεν βαλακ προς βαλααμ καταρασθαι τον εχθρον μου κεκληκα σε και ιδου ευλογων ευλογησας τριτον τουτο 11 νυν ουν φευγε εις τον τοπον σου ειπα τιμησω σε και νυν εστερησεν σε κυριος της δοξης 12 και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ουχι χαι τοις αγγελοις σου ους απεστειλας προς με ελαλησα λεγων 13 εαν

μοι δω βαλαχ πληρη τον οιχον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα χυριου ποιησαι αυτο πονηρον η χαλον παρ' εμαυτου οσα εαν ειπη ο θεος ταυτα ερω 14 και νυν ιδου αποτρεχω εις τον τοπον μου δευρο συμβουλευσω σοι τι ποιησει ο λαος ουτος τον λαον σου επ' εσχατου των ημερων 15 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων 16 αχουων λογια θεου επισταμενος επιστημην παρα υψιστου χαι ορασιν θεου ιδων εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου 17 δειξω αυτω και ουχι νυν μακαριζω και ουκ εγγιζει ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας υιους σηθ 18 και εσται εδωμ κληρονομια και εσται κληρονομια ησαυ ο εχθρος αυτου και ισραηλ εποιησεν εν ισχυι 19 και εξεγερθησεται εξ ιακωβ και απολει σωζομενον εχ πολεως 20 και ιδων τον αμαληχ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αρχη εθνων αμαληκ και το σπερμα αυτων απολειται 21 και ιδων τον καιναιον και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ισχυρα η κατοικια σου και εαν θης εν πετρα την νοσσιαν σου 22 και εαν γενηται τω βεωρ νεοσσια πανουργιας ασσυριοι σε αιχμαλωτευσουσιν 23 και ιδων τον ως και αναλαβων την παραβολην αυτου είπεν ω ω τις ζησεται οταν θη ταυτα ο θέος 24 και εξελευσεται εκ χείρος χιτιαιων και κακωσουσιν ασσουρ και κακωσουσιν εβραιους και αυτοι ομοθυμαδον απολουνται 25 και αναστας βαλααμ απηλθεν αποστραφεις εις τον τοπον αυτου και βαλακ απηλθεν προς εαυτον

Chapter 25

1 και κατέλυσεν ισραηλ εν σαττιν και εβεβηλωθη ο λαος εκπορνευσαι εις τας θυγατέρας μωαβ 2 και εκαλέσαν αυτους έπι ταις θυσιαις των ειδωλών αυτών και έφαγεν ο λαος των θυσιών αυτών και προσέκυνησαν τοις ειδωλοίς αυτών 3 και έτελεσθη ισραηλ τω βεελφέγως και ωργισθη θυμώ κυρίος τω ισραηλ 4 και είπεν κυρίος τω μωυση λαβε παντάς τους αρχηγούς του λαού και παραδείγματισού αυτους κυρίω απεναυτί του ηλίου και αποστραφησεται οργη θυμών κυρίου απο ισραηλ 5 και είπεν μωυσης ταις φυλαις ισραηλ αποκτείνατε έκαστος του οικείου αυτού του τετέλεσμευού τω βεελφέγως 6 και ίδου αυθώπος των υίων ισραηλ έλθων προσηγαγέν του αδέλφου αυτού προς την μαδιανίτιν ευαυτίου μωυση και ευαυτί πασης συναγωγης υίων ισραηλ αυτοί δε έκλαιού παρά την θυράν της σκηνής του μαρτύριου 7 και ίδων φίνεες υίος έλεαζας υίου ααρών του ιέρεως έξανέστη έκ μεσού της συναγωγης και λαβών σειρομάστην ευ τη χείρι 8 εισηλθέν οπίσω του αυθώπου του ισραηλίτου είς την καμίνου και απεκευτήσευ αμφοτέρους του τε αυθρώπου του ισραηλίτην και την γυναίκα δια της μητρας αυτής και επαυσατό η πληγή απο υίων ισραηλ 9 και εγευούτο οι τεθυήκοτες ευ τη πληγή τεσσαρες και

ειχοσι χιλιαδες 10 και ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 11 φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως κατεπαυσεν τον θυμον μου απο υιων ισραηλ εν τω ζηλωσαι μου τον ζηλον εν αυτοις και ουχ εξανηλωσα τους υιους ισραηλ εν τω ζηλωμου 12 ουτως ειπον ιδου εγω διδωμι αυτω διαθηκην ειρηνης 13 και εσται αυτω και τω σπερματι αυτου μετ΄ αυτον διαθηκη ιερατείας αιωνία ανθ΄ ων εζηλωσεν τω θεω αυτου και εξιλασατο περί των υιων ισραηλ 14 το δε ονομα του ανθρωπου του ισραηλίτου του πεπληγοτος ος επληγη μετα της μαδιανιτίδος ζαμβρί υιος σαλω αρχων οικου πατρίας των συμέων 15 και ονομα τη γυναίκι τη μαδιανιτίδι τη πεπληγυία χασβί θυγατηρ σουρ αρχοντος εθνούς ομμωθ οίκου πατρίας έστιν των μαδίαν 16 και ελαλησέν κυρίος προς μωυσην λέγων λαλησόν τοις υίοις ισραηλ λέγων 17 εχθραίνετε τοις μαδιηναίοις και παταξατέ αυτούς 18 οτι έχθραίνουσιν αυτοί υμίν εν δολιότητι οσα δολιουσίν υμας δια φογωρ και δια χασβί θυγατερα αρχοντος μαδίαν αδέλφην αυτών την πεπληγυίαν εν τη ημέρα της πληγης δια φογωρ

Chapter 26

1 και εγένετο μετά την πληγην και ελαλησέν κυρίος προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα λεγων 2 λαβε την αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ απο ειχοσαετους και επανω κατ΄ οικους πατριων αυτων πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ 3 και ελαλησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω λεγων 4 απο εικοσαετους και επανω ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση χαι οι υιοι ισραηλ οι εξελθοντες εξ αιγυπτου 5 ρουβην πρωτοτοχος ισραηλ υιοι δε ρουβην ενωχ και δημος του ενωχ τω φαλλου δημος του φαλλουι 6 τω ασρων δημος του ασρωνι τω χαρμι δημος του χαρμι 7 ουτοι δημοι ρουβην και εγένετο η επισκέψις αυτών τρείς και τεσσαρακοντα χιλιάδες και επταχοσιοι και τριαχοντα 8 και υιοι φαλλου ελιαβ 9 και υιοι ελιαβ ναμουηλ και δαθαν και αβιρων ουτοι επικλητοι της συναγωγης ουτοι εισιν οι επισυσταντες επι μωυσην και ααρών εν τη συναγωγη κορε εν τη επισυστάσει κυρίου 10 και ανοίξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και κορε εν τω θανατω της συναγωγης αυτου οτε κατεφαγεν το πυρ τους πεντηκοντα και διακοσιους και εγενηθησαν εν σημειω 11 οι δε υιοι πορε ουπ απεθανον 12 παι οι υιοι συμέων ο δημός των υιών συμεων τω ναμουηλ δημος ο ναμουηλι τω ιαμιν δημος ο ιαμινι τω ιαχιν δημος ο ιαχινι 13 τω ζαρα δημος ο ζαραι+ τω σαουλ δημος ο σαουλι 14 ουτοι δημοι συμεων εχ της επισχεψεως αυτων δυο χαι ειχοσι χιλιαδες χαι διαχοσιοι 15 υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και απεθανεν ηρ και αυναν εν γη χανααν 16 εγενοντο δε οι υιοι ιουδα χατα δημους αυτων τω σηλων δημος ο σηλωνι τω φαρες δημος ο φαρες τω ζαρα δημος ο ζαραι+ 17 και εγενοντο υιοι φαρες τω ασρων δημος ο ασρωνι

τω ιαμουν δημος ο ιαμουνι 18 ουτοι δημοι τω ιουδα κατα την επισκοπην αυτων εξ και εβδομηκοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 19 και υιοι ισσαχαρ κατα δημους αυτων τω θωλα δημος ο θωλαι+ τω φουα δημος ο φουαι+ 20 τω ιασουβ δημος ο ιασουβι τω σαμαραν δημος ο σαμαρανι 21 ουτοι δημοι ισσαχαρ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι 22 υιοι ζαβουλων κατα δημους αυτών τω σαρεδ δημός ο σαρεδί τω αλλών δημός ο αλλώνι τω αλληλ δημός ο αλληλι 23 ουτοι δημοι ζαβουλων εξ επισκεψεως αυτων εξηκοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι 24 υιοι γαδ χατα δημους αυτών τω σαφών δημός ο σαφώνι τω αγγι δημος ο αγγι τω σουνι δημος ο σουνι 25 τω αζενι δημος ο αζενι τω αδδι δημος ο αδδι 26 τω αροαδι δημος ο αροαδι τω αριηλ δημος ο αριηλι 27 ουτοι δημοι υιων γαδ εξ επισχεψεως αυτων τεσσαραχοντα χιλιαδες χαι πενταχοσιοι 28 υιοι ασηρ κατα δημους αυτων τω ιαμιν δημος ο ιαμινι τω ιεσου δημος ο ιεσουι τω βαρια δημος ο βαριαι + 29 τω χοβερ δημος ο χοβερι τω μελχιηλ δημος ο μελχιηλι 30 και το ονομα θυγατρος ασηρ σαρα 31 ουτοι δημοι ασηρ εξ επισχεψεως αυτων τρεις και πεντηχοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 32 υιοι ιωσηφ κατα δημους αυτων μανασση και εφραίμ 33 υιοί μανασσή τω μαχίρ δήμος ο μαχίρι και μαχίρ εγεννήσεν τον γαλααδ τω γαλααδ δημος ο γαλααδι 34 και ουτοι υιοι γαλααδ τω αχιεζερ δημος ο αχιεζερι τω χελεγ δημος ο χελεγι 35 τω εσριηλ δημος ο εσριηλι τω συχεμ δημος ο συχεμι 36 τω συμαερ δημος ο συμαερι και τω οφερ δημος ο οφερι 37 και τω σαλπααδ υιω οφερ ουχ εγενοντο αυτω υιοι αλλ΄ η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα 38 ουτοι δημοι μανασση εξ επισκεψεως αυτων δυο και πεντηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι 39 και ουτοι υιοι εφραιμ τω σουταλα δημος ο σουταλαι+ τω ταναχ δημος ο ταναχι 40 ουτοι υιοι σουταλα τω εδεν δημος ο εδενι 41 ουτοι δημοι εφραιμ εξ επισκεψεως αυτων δυο και τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι ουτοι δημοι υιων ιωσηφ κατα δημους αυτων 42 υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων τω βαλε δημος ο βαλει+ τω ασυβηρ δημος ο ασυβηρι τω ιαχιραν δημος ο ιαχιρανι 43 τω σωφαν δημος ο σωφανι 44 και εγενοντο οι υιοι βαλε αδαρ και νοεμαν τω αδαρ δημος ο αδαρι τω νοεμαν δημος ο νοεμανι 45 ουτοι υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων εξ επισχεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι 46 και υιοι δαν κατα δημους αυτων τω σαμι δημος ο σαμι ουτοι δημοι δαν κατα δημους αυτων 47 παντες οι δημοι σαμι κατ΄ επισκοπην αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοί 48 υιοί νεφθαλί κατα δημούς αυτών τω ασίηλ δημός ο ασίηλι τω γαυνι δημος ο γαυνι 49 τω ιεσερ δημος ο ιεσερι τω σελλημι δημος ο σελλημι 50 ουτοι δημοι νεφθαλι εξ επισκεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι 51 αυτή η επισχεψις υιων ισραήλ εξαχοσιαι χιλιαδές και χιλιοι και επταχοσιοι και τριαχοντα 52 και ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων 53 τουτοις μερισθησεται η γη κληρονομειν εξ αριθμου ονοματων 54 τοις πλειοσιν πλεονασεις

την χληρονομιαν χαι τοις ελαττοσιν ελαττωσεις την χληρονομιαν αυτων εχαστω καθως επεσκεπησαν δοθησεται η κληρονομια αυτων 55 δια κληρων μερισθησεται η γη τοις ονομασιν κατα φυλας πατριων αυτων κληρονομησουσιν 56 εκ του χληρου μεριεις την χληρονομιαν αυτων ανα μεσον πολλων χαι ολιγων 57 χαι υιοι λευι κατα δημους αυτων τω γεδσων δημος ο γεδσωνι τω κααθ δημος ο κααθι τω μεραρι δημος ο μεραρι 58 ουτοι δημοι υιων λευι δημος ο λοβενι δημος ο χεβρωνι δημος ο χορε και δημος ο μουσι και κααθ εγεννησεν τον αμραμ 59 και το ονομα της γυναικος αυτου ιωχαβεδ θυγατηρ λευι η ετεκεν τουτους τω λευι εν αιγυπτω και ετεχεν τω αμραμ τον ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελφην αυτων 60 και εγεννηθησαν τω ααρων ο τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ 61 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εν τω προσφερειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι χυριου εν τη ερημω σινα 62 και εγενηθησαν εξ επισκεψεως αυτων τρεις και εικοσι χιλιαδες παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω ου γαρ συνεπεσκεπησαν εν μεσω υιων ισραηλ οτι ου διδοται αυτοις χληρος εν μεσω υιων ισραηλ 63 χαι αυτη η επισκεψις μωυση και ελεαζαρ του ιερεως οι επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω 64 και εν τουτοις ουκ ην ανθρωπος των επεσχεμμενων υπο μωυση χαι ααρων ους επεσχεψαντο τους υιους ισραηλ εν τη ερημω σινα 65 οτι ειπεν χυριος αυτοις θανατω αποθανουνται εν τη ερημω χαι ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις πλην χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη

Chapter 27

1 και προσελθουσαι αι θυγατερες σαλπααδ υιου οφερ υιου γαλααδ υιου μαχιρ του δημου μανασση των υιων ιωσηφ και ταυτα τα ονοματα αυτων μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα 2 και στασαι εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων και εναντι πασης συναγωγης επι της θυρας της σχηνης του μαρτυριου λεγουσιν 3 ο πατηρ ημων απεθανεν εν τη ερημω και αυτος ουκ ην εν μεσω της συναγωγης της επισυστασης εναντι κυριου εν τη συναγωγη χορε οτι δια αμαρτιαν αυτου απεθανεν χαι υιοι ουχ εγενοντο αυτω 4 μη εξαλειφθητω το ονομα του πατρος ημων εχ μεσου του δημου αυτου οτι ουχ εστιν αυτω υιος δοτε ημιν κατασχεσιν εν μεσω αδελφων πατρος ημων 5 και προσηγαγεν μωυσης την κρισιν αυτων εναντι κυριου 6 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 7 ορθως θυγατερες σαλπααδ λελαληκασιν δομα δωσεις αυταις χατασχεσιν χληρονομιας εν μεσω αδελφων πατρος αυτων χαι περιθησεις τον κληρον του πατρος αυτων αυταις 8 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ανθρωπος εαν αποθανή και υιος μη η αυτω περιθησετε την κληρονομιαν αυτου τη θυγατρι αυτου 9 εαν δε μη η θυγατηρ αυτω δωσετε την κληρονομιαν τω αδελφω αυτου 10 εαν δε μη ωσιν αυτω αδελφοι δωσετε την κληρονομιαν τω αδελφω του

πατρος αυτου 11 εαν δε μη ωσιν αδελφοι του πατρος αυτου δωσετε την χληρονομιαν τω οιχειω τω εγγιστα αυτου εκ της φυλης αυτου κληρονομησει τα αυτου και εσται τουτο τοις υιοις ισραηλ δικαιωμα κρισεως καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 12 και είπεν κυρίος προς μωυσην αναβηθί είς το ορός το εν τω περαν τουτο ορος ναβαυ και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εν κατασχεσει 13 και οψει αυτην και προστεθηση προς τον λαον σου και συ καθα προσετεθη ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει 14 διοτι παρεβητε το ρημα μου εν τη ερημω σιν εν τω αντιπιπτειν την συναγωγην αγιασαι με ουχ ηγιασατε με επι τω υδατι εναντι αυτων τουτο εστιν υδωρ αντιλογιας χαδης εν τη ερημω σιν 15 και είπεν μωυσης προς χυρίον 16 επισκεψασθω χυρίος ο θέος των πνευματών και πασης σαρχος ανθρωπον επι της συναγωγης ταυτης 17 οστις εξελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εισελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εξαξει αυτους και οστις εισαξει αυτους και ουκ εσται η συναγωγη κυριου ωσει προβατα οις ουχ εστιν ποιμην 18 χαι ελαλησεν χυριος προς μωυσην λεγων λαβε προς σεαυτον τον ιησουν υιον ναυη ανθρωπον ος εχει πνευμα εν εαυτω και επιθησεις τας χειρας σου επ΄ αυτον 19 και στησεις αυτον εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εντελη αυτω εναντι πασης συναγωγης και εντελη περι αυτου εναντιον αυτων 20 και δωσεις της δοξης σου επ΄ αυτον οπως αν εισακουσωσιν αυτου οι υιοι ισραηλ 21 και εναντι ελεαζαρ του ιερεως στησεται και επερωτησουσιν αυτον την κρισιν των δηλων εναντι χυριου επι τω στοματι αυτου εξελευσονται χαι επι τω στοματι αυτου εισελευσονται αυτος και οι υιοι ισραηλ ομοθυμαδον και πασα η συναγωγη 22 και εποιησεν μωυσης καθα ενετειλατο αυτω κυριος και λαβων τον ιησουν εστησεν αυτον εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντι πασης συναγωγης 23 και επεθηκεν τας χειρας αυτου επ΄ αυτον και συνεστησεν αυτον καθαπερ συνεταξεν χυριος τω μωυση

Chapter 28

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους λεγων τα δωρα μου δοματα μου καρπωματα μου εις οσμην ευωδιας διατηρησετε προσφερειν εμοι εν ταις εορταις μου 3 και ερεις προς αυτους ταυτα τα καρπωματα οσα προσαξετε κυριω αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν εις ολοκαυτωσιν ενδελεχως 4 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν 5 και ποιησεις το δεκατον του οιφι σεμιδαλιν εις θυσιαν αναπεποιημενην εν ελαιω εν τεταρτω του ιν 6 ολοκαυτωμα ενδελεχισμου η γενομενη εν τω ορει σινα εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν τω αμνω τω ενι εν τω αγιω σπεισεις σπονδην σικερα κυριω 8 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν

κατα την θυσιαν αυτου και κατα την σπονδην αυτου ποιησετε εις οσμην ευωδιας χυριω 9 και τη ημερα των σαββατων προσαξετε δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν και σπονδην 10 ολοχαυτωμα σαββατων εν τοις σαββατοις επι της ολοχαυτωσεως της δια παντος και την σπονδην αυτου 11 και εν ταις νεομηνιαις προσαξετε ολοκαυτωματα τω χυριω μοσχους εχ βοων δυο χαι χριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 12 τρια δεχατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω μοσχω τω ενι χαι δυο δεχατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω χριω τω ενι 13 δεχατον σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω αμνω τω ενι θυσιαν οσμην ευωδιας χαρπωμα χυριω 14 η σπονδη αυτών το ημίου του ιν έσται τω μόσχω τω ένι και το τρίτον του ιν εσται τω χριω τω ενι χαι το τεταρτον του ιν εσται τω αμνω τω ενι οινου τουτο ολοκαυτωμα μηνα εκ μηνος εις τους μηνας του ενιαυτου 15 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας χυριω επι της ολοχαυτωσεως της δια παντος ποιηθησεται χαι η σπονδη αυτου 16 και εν τω μηνι τω πρωτω τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος πασχα χυριω 17 και τη πεντεχαιδεχατη ημέρα του μήνος τουτου εορτή επτα ημερας αζυμα εδεσθε 18 και η ημερα η πρωτη επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 19 και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα κυριω μοσχους εχ βοων δυο χριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμοι εσονται υμιν 20 και η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 21 δεκατον δεκατον ποιησεις τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 23 πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμου 24 ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου 25 και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη 26 και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν χυριω των εβδομαδων επιχλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 27 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας χυριω μοσχους εχ βοων δυο χριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμους 28 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 29 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 30 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 31 πλην του ολοχαυτωματος του δια παντος χαι την θυσιαν αυτων ποιησετε μοι αμωμοι εσονται υμιν και τας σπονδας αυτων

Chapter 29

1 και τω μηνι τω εβδομω μια του μηνος επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε ημερα σημασιας εσται υμιν 2 και ποιησετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας χυριω μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 3 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω τρια δέχατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 4 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 5 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 6 πλην των ολοχαυτωματων της νουμηνιας χαι αι θυσιαι αυτων χαι αι σπονδαι αυτων και το ολοκαυτωμα το δια παντος και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων κατα την συγκρισιν αυτων εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και τη δεκατη του μηνος τουτου επικλητος αγια εσται υμιν και κακωσετε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε 8 και προσοισετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα χυριω μοσχον ενα εχ βοων χριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμοι εσονται υμιν 9 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 10 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι εις τους επτα αμνους 11 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων πλην το περι της αμαρτιας της εξιλασεως και η ολοκαυτωσις η δια παντος η θυσια αυτης και η σπονδη αυτης κατα την συγκρισιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω 12 και τη πεντεκαιδεκατη ημέρα του μήνος του εβδομού τουτου επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και εορτασετε αυτην εορτην χυριω επτα ημερας 13 χαι προσαξετε ολοχαυτωματα χαρπωματα εις οσμην ευωδιας χυριω τη ημερα τη πρωτη μοσχους εχ βοων τρεις και δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμοι εσονται 14 αι θυσιαι αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεχατα τω μοσχω τω ενι τοις τρισχαιδεχα μοσχοις και δυο δεκατα τω κριω τω ενι επι τους δυο κριους 15 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι επι τους τεσσαρας και δεκα αμνους 16 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτίας πλην της ολοχαυτωσέως της δια παντός αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτων 17 και τη ημερα τη δευτερα μοσχους δωδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 18 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 19 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 20 τη ημέρα τη τριτη μοσχους ενδεχα χριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας χαι δεχα αμωμους 21 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτών κατα την συγκρισιν αυτών 22 και χιμαρον εξ αίγων ενα περί αμαρτιας πλην της ολοχαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων χαι αι σπονδαι αυτων 23 τη ημέρα τη τεταρτη μοσχους δέχα χριούς δύο αμνούς ενιαυσιούς

τεσσαρας και δεκα αμωμους 24 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 25 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 26 τη ημερα τη πεμπτη μοσχους εννεα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 27 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 28 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοχαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων χαι αι σπονδαι αυτων 29 τη ημερα τη εκτη μοσχους οκτω κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμους 30 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις χριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγχρισιν αυτων 31 και χιμαρον εξ αίγων ενα περι αμαρτίας πλην της ολοκαυτώσεως της δια παντός αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 32 τη ημερα τη εβδομη μοσχους επτα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 33 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοχαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων χαι αι σπονδαι αυτων 35 και τη ημέρα τη ογδοη εξοδιον έσται υμίν παν έργον λατρέυτον ου ποιησέτε εν αυτη 36 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα κυριω μοσχον ενα χριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 37 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τω μοσχω και τω κριω και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 38 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοχαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 39 ταυτα ποιησετε χυριω εν ταις εορταις υμων πλην των ευχων υμων και τα εχουσια υμων και τα ολοκαυτωματα υμων και τας θυσιας υμων και τας σπονδας υμων και τα σωτηρια υμων

Chapter 30

1 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος τω μωυση 2 και ελαλησεν μωυσης προς τους αρχοντας των φυλων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος 3 ανθρωπος ανθρωπος ος αν ευξηται ευχην κυριω η ομοση ορχον η ορισηται ορισμω περι της ψυχης αυτου ου βεβηλωσει το ρημα αυτου παντα οσα εαν εξελθη εκ του στοματος αυτου ποιησει 4 εαν δε γυνη ευξηται ευχην κυριω η ορισηται ορισμον εν τω οικω του πατρος αυτης εν τη νεοτητι αυτης 5 και ακουση ο πατηρ αυτης τας ευχας αυτης και τους ορισμους αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης και παρασιωπηση αυτης ο πατηρ και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι ους ωρισατο κατα της

ψυχης αυτης μενουσιν αυτη 6 εαν δε ανανευων ανανευση ο πατηρ αυτης η αν ημερα αχουση πασας τας ευχας αυτης χαι τους ορισμούς ους ωρισατό χατά της ψυχης αυτης ου στησονται και κυριος καθαριει αυτην οτι ανενευσεν ο πατηρ αυτης 7 εαν δε γενομενη γενηται ανδρι και αι ευχαι αυτης επ΄ αυτη κατα την διαστολην των χειλεων αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης 8 και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη η αν ημερα ακουση και ουτως στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται 9 εαν δε ανανευων ανανευση ο ανηρ αυτης η αν ημερα αχουση πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου μενουσιν οτι ο ανηρ ανενευσεν απ΄ αυτης και κυριος καθαριει αυτην 10 και ευχη χηρας και εκβεβλημενης οσα αν ευξηται κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη 11 εαν δε εν τω οικω του ανδρος αυτης η ευχη αυτης η ο ορισμος κατα της ψυχης αυτης μεθ΄ ορχου 12 και αχουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη και μη ανανευση αυτη και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται κατ' αυτης 13 εαν δε περιέλων περιελη ο ανηρ αυτης η αν ημερα αχουση παντα οσα εαν εξελθη εχ των χειλεων αυτης κατα τας ευχας αυτης και κατα τους ορισμους τους κατα της ψυχης αυτης ου μενει αυτή ο ανήρ αυτής περιείλεν και κυρίος καθαρίσει αυτήν 14 πασα ευχή και πας ορχος δεσμου κακωσαι ψυχην ο ανηρ αυτης στησει αυτη και ο ανηρ αυτης περιελει 15 εαν δε σιωπων παρασιωπηση αυτη ημεραν εξ ημερας και στησει αυτη πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους τους επ' αυτης στησει αυτη οτι εσιωπησεν αυτη τη ημερα η ηχουσεν 16 εαν δε περιελων περιελη αυτης μετα την ημεραν ην ηχουσεν και λημψεται την αμαρτιαν αυτου 17 ταυτα τα δικαιωματα οσα ενετειλατο χυριος τω μωυση ανα μεσον ανδρος χαι γυναιχος αυτου χαι ανα μεσον πατρος και θυγατρος εν νεοτητι εν οικω πατρος

Chapter 31

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εκδικει την εκδικησιν υιων ισραηλ εκ των μαδιανιτων και εσκατον προστεθηση προς τον λαον σου 3 και ελαλησεν μωυσης προς τον λαον λεγων εξοπλισατε εξ υμων ανδρας παραταξασθαι εναντι κυριου επι μαδιαν αποδουναι εκδικησιν παρα του κυριου τη μαδιαν 4 χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης εκ πασων φυλων ισραηλ αποστειλατε παραταξασθαι 5 και εξηριθμησαν εκ των χιλιαδων ισραηλ χιλιους εκ φυλης δωδεκα χιλιαδες ενωπλισμενοι εις παραταξιν 6 και απεστειλεν αυτους μωυσης χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης συν δυναμει αυτων και φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως και τα σκευη τα αγια και αι σαλπιγγες των σημασιων εν ταις χερσιν αυτων 7 και παρεταξαντο επι μαδιαν καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και απεκτειναν

παν αρσενιχον 8 και τους βασιλεις μαδιαν απεχτειναν αμα τοις τραυματιαις αυτων και τον ευιν και τον σουρ και τον ροκομ και τον ουρ και τον ροβοκ πεντε βασιλεις μαδιαν και τον βαλααμ υιον βεωρ απεκτειναν εν ρομφαια συν τοις τραυματιαις αυτων 9 και επρονομευσαν τας γυναικας μαδιαν και την αποσκευην αυτων και τα κτηνη αυτων και παντα τα εγκτητα αυτων και την δυναμιν αυτων επρονομευσαν 10 και πασας τας πολεις αυτων τας εν ταις οικιαις αυτων και τας επαυλεις αυτων ενεπρησαν εν πυρι 11 και ελαβον πασαν την προνομην και παντα τα σχυλα αυτων απο ανθρωπου εως χτηνους 12 χαι ηγαγον προς μωυσην χαι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς παντας υιους ισραηλ την αιχμαλωσιαν και τα σχυλα και την προνομην εις την παρεμβολην εις αραβωθ μωαβ η εστιν επι του ιορδανου κατα ιεριχω 13 και εξηλθεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης εις συναντησιν αυτοις εξω της παρεμβολης 14 και ωργισθη μωυσης επι τοις επισχοποις της δυναμεως χιλιαρχοις και εκατονταρχοις τοις ερχομενοις εχ της παραταξεως του πολεμου 15 χαι ειπεν αυτοις μωυσης ινα τι εζωγρησατε παν θηλυ 16 αυται γαρ ησαν τοις υιοις ισραηλ κατα το ρημα βαλααμ του αποστησαι και υπεριδειν το ρημα κυριου ενεκεν φογωρ και εγενετο η πληγη εν τη συναγωγη χυριου 17 και νυν αποκτεινατε παν αρσενικον εν παση τη απαρτία και πασαν γυναικά ητις εγνώκεν κοιτην αρσένος αποκτείνατε 18 πασαν την απαρτιαν των γυναιχων ητις ουχ οιδεν χοιτην αρσενος ζωγρησατε αυτας 19 και υμεις παρεμβαλετε εξω της παρεμβολης επτα ημερας πας ο ανελων και ο απτομενος του τετρωμενου αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη υμεις και η αιχμαλωσια υμων 20 και παν περιβλημα και παν σκευος δερματινον και πασαν εργασιαν εξ αιγειας και παν σκευος ξυλινον αφαγνιειτε 21 και ειπεν ελεαζαρ ο ιερευς προς τους ανδρας της δυναμεως τους ερχομενους εκ της παραταξεως του πολεμου τουτο το δικαιωμα του νομου ο συνεταξεν κυριος τω μωυση 22 πλην του χρυσιου και του αργυριου και χαλκου και σιδηρου και μολιβου και κασσιτερου 23 παν πραγμα ο διελευσεται εν πυρι και καθαρισθησεται αλλ΄ η τω υδατι του αγνισμου αγνισθησεται και παντα οσα εαν μη διαπορευηται δια πυρος διελευσεται δι' υδατος 24 και πλυνεισθε τα ιματια τη ημερα τη εβδομη και καθαρισθησεσθε και μετα ταυτα εισελευσεσθε εις την παρεμβολην 25 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 26 λαβε το κεφαλαιον των σκυλων της αιχμαλωσιας απο ανθρωπου εως κτηνους συ και ελεαζαρ ο ιερευς και οι αρχοντες των πατριών της συναγωγης 27 και διελειτε τα σχυλα ανα μεσον των πολεμιστών των εκπορευομένων εις την παραταξιν και ανα μέσον πασης συναγωγης 28 και αφελειτε τελος χυριω παρα των ανθρωπων των πολεμιστων των εχπεπορευμενων εις την παραταξιν μιαν ψυχην απο πενταχοσιών απο των ανθρώπων και απο των χτηνων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των αίγων 29 και απο του ημισους αυτων λημψεσθε και δωσεις ελεαζαρ τω ιερει τας απαρχας κυριου

30 και απο του ημισους του των υιων ισραηλ λημψη ενα απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των ονων και απο παντων των κτηνων και δωσεις αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλαχας εν τη σχηνη χυριου 31 χαι εποιησεν μωυσης χαι ελεαζαρ ο ιερευς καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 32 και εγενηθη το πλεονασμα της προνομης ο επρονομευσαν οι ανδρες οι πολεμισται απο των προβατων εξακοσιαι χιλιαδες και εβδομηχοντα και πεντε χιλιαδες 33 και βοες δυο και εβδομηκοντα χιλιαδες 34 και ονοι μια και εξηκοντα χιλιαδες 35 και ψυχαι ανθρωπων απο των γυναικων αι ουκ εγνωσαν χοιτην ανδρος πασαι ψυχαι δυο χαι τριαχοντα χιλιαδες 36 χαι εγενηθη το ημισευμα η μερις των εκπεπορευμενων εις τον πολεμον εκ του αριθμου των προβατων τριαχοσιαι χαι τριαχοντα χιλιαδες χαι επταχισχιλια χαι πενταχοσια 37 και εγενετο το τελος κυριω απο των προβατων εξακοσια εβδομηκοντα πεντε 38 και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες και το τελος κυριω δυο και εβδομηκοντα 39 και ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και το τελος κυριω εις και εξηκοντα 40 και ψυχαι ανθρωπων εκκαιδεκα χιλιαδες και το τελος αυτων κυριω δυο και τριαχοντα ψυχαι 41 και εδωκεν μωυσης το τελος κυριω το αφαιρεμα του θεου ελεαζαρ τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 42 απο του ημισευματος των υιων ισραηλ ους διειλεν μωυσης απο των ανδρων των πολεμιστων 43 και εγενετο το ημισευμα το της συναγωγης απο των προβατων τριαχοσιαι χιλιαδες και τριαχοντα χιλιαδες και επταχισχιλια και πενταχοσια 44 και βοες εξ και τριαχοντα χιλιαδες 45 ονοι τριαχοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι 46 και ψυχαι ανθρωπων εξ και δεκα χιλιαδες 47 και ελαβεν μωυσης απο του ημισευματος των υιων ισραηλ το εν απο των πεντηχοντα απο των ανθρωπων χαι απο των χτηνων χαι εδωχεν αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλαχας της σχηνης χυριου ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση 48 χαι προσηλθον προς μωυσην παντες οι χαθεσταμενοι εις τας χιλιαρχιας της δυναμεως χιλιαρχοι και εκατονταρχοι 49 και ειπαν προς μωυσην οι παιδες σου ειληφασιν το χεφαλαιον των ανδρων των πολεμιστων των παρ΄ ημων και ου διαπεφωνηκεν απ΄ αυτων ουδε εις 50 και προσενηνοχαμεν το δωρον χυριω ανηρ ο ευρεν σκευος χρυσουν χλιδωνα και ψελιον και δακτυλιον και περιδεξιον και εμπλοκιον εξιλασασθαι περι ημων εναντι κυριου 51 και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρ' αυτων παν σκευος ειργασμενον 52 και εγενετο παν το χρυσιον το αφαιρεμα ο αφειλον κυριω εξ και δεκα χιλιαδες και επταχοσιοι και πεντηχοντα σικλοι παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων 53 και οι ανδρες οι πολεμισται επρονομευσαν εκαστος εαυτω 54 και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων και εισηνεγκεν αυτα εις την σκηνην του μαρτυριου μνημοσυνον των υιων ισραηλ εναντι χυριου

Chapter 32

1 και κτηνη πληθος ην τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ πληθος σφοδρα και ειδον την χωραν ιαζηρ και την χωραν γαλααδ και ην ο τοπος τοπος κτηνεσιν 2 και προσελθοντες οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ ειπαν προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς τους αρχοντας της συναγωγης λεγοντες 3 αταρωθ και δαιβων και ιαζηρ και ναμβρα και εσεβων και ελεαλη και σεβαμα και ναβαυ και βαιαν 4 την γην ην παρεδωχεν χυριος ενωπιον των υιων ισραηλ γη χτηνοτροφος εστιν και τοις παισιν σου κτηνη υπαρχει 5 και ελεγον ει ευρομεν χαριν ενωπιον σου δοθητω η γη αυτη τοις οικεταις σου εν κατασχεσει και μη διαβιβασης ημας τον ιορδανην 6 και ειπεν μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην οι αδελφοι υμων πορευονται εις πολεμον και υμεις καθησεσθε αυτου 7 και ινα τι διαστρεφετε τας διανοιας των υιων ισραηλ μη διαβηναι εις την γην ην χυριος διδωσιν αυτοις 8 ουχ ουτως εποιησαν οι πατερες υμων οτε απεστειλα αυτους εχ χαδης βαρνη κατανοήσαι την γην 9 και ανεβήσαν φαραγγα βοτρύος και κατένοήσαν την γην και απεστησαν την καρδιαν των υιων ισραηλ οπως μη εισελθωσιν εις την γην ην εδωχεν χυριος αυτοις 10 χαι ωργισθη θυμω χυριος εν τη ημερα εχεινη χαι ωμοσεν λεγων 11 ει οψονται οι ανθρωποι ουτοι οι αναβαντες εξ αιγυπτου απο εικοσαετους και επανω οι επισταμενοι το κακον και το αγαθον την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακώβ ου γαρ συνεπηκολουθησαν οπισώ μου 12 πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ο διαχεχωρισμενος και ιησους ο του ναυη οτι συνεπηχολουθησεν οπισω χυριου 13 χαι ωργισθη θυμω χυριος επι τον ισραηλ χαι χατερρομβευσεν αυτους εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη εως εξανηλωθη πασα η γενεα οι ποιουντες τα πονηρα εναντι χυριου 14 ιδου ανεστητε αντι των πατερων υμων συστρεμμα ανθρωπων αμαρτωλων προσθειναι ετι επι τον θυμον της οργης χυριου επι ισραηλ 15 οτι αποστραφησεσθε απ' αυτου προσθειναι ετι καταλιπειν αυτον εν τη ερημω και ανομησετε εις ολην την συναγωγην ταυτην 16 και προσηλθον αυτω και ελεγον επαυλεις προβατων οιχοδομησωμεν ωδε τοις χτηνεσιν ημων χαι πολεις ταις αποσχευαις ημών 17 και ημεις ενοπλισαμένοι προφυλάχη προτέροι των υίων ισραηλ εως αν αγαγωμεν αυτους εις τον εαυτων τοπον και κατοικησει η αποσκευη ημων εν πολεσιν τετειχισμεναις δια τους κατοικουντας την γην 18 ου μη αποστραφωμεν εις τας οικιας ημων εως αν καταμερισθωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις την χληρονομιαν αυτου 19 χαι ουχετι χληρονομησωμεν εν αυτοις απο του περαν του ιορδανου και επεκεινα οτι απεχομεν τους κληρους ημων εν τω περαν του ιορδανου εν ανατολαις 20 και ειπεν προς αυτους μωυσης εαν ποιησητε κατα το ρημα τουτο εαν εξοπλισησθε εναντι χυριου εις πολεμον 21 και παρελευσεται υμων πας οπλιτης τον ιορδανην εναντι χυριου εως αν εχτριβη ο εχθρος αυτου απο προσωπου αυτου 22 και κατακυριευθή ή γη εναντι κυριου και μετα ταυτα

αποστραφησεσθε και εσεσθε αθωοι εναντι κυριου και απο ισραηλ και εσται η γη αυτη υμιν εν κατασχεσει εναντι κυριου 23 εαν δε μη ποιησητε ουτως αμαρτησεσθε εναντι χυριου και γνωσεσθε την αμαρτιαν υμων οταν υμας καταλαβη τα κακα 24 και οικοδομησετε υμιν αυτοις πολεις τη αποσκευη υμων και επαυλεις τοις χτηνεσιν υμων χαι το εχπορευομένον έχ του στοματός υμών ποιήσετε 25 και ειπαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ προς μωυσην λεγοντες οι παιδες σου ποιησουσιν καθα ο κυριος ημων εντελλεται 26 η αποσκευη ημων και αι γυναικες ημων και παντα τα κτηνη ημων εσονται εν ταις πολεσιν γαλααδ 27 οι δε παιδες σου παρελευσονται παντες ενωπλισμενοι και εκτεταγμενοι εναντι κυριου εις τον πολεμον ον τροπον ο χυριος λεγει 28 και συνεστησεν αυτοις μωυσης ελεαζαρ τον ιέρεα και ιησουν υιον ναυη και τους αρχοντας πατριών των φυλών ισραηλ 29 και ειπεν προς αυτους μωυσης εαν διαβωσιν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ μεθ΄ υμων τον ιορδανην πας ενωπλισμενος εις πολεμον εναντι χυριου χαι χαταχυριευσητε της γης απεναντι υμων και δωσετε αυτοις την γην γαλααδ εν κατασχεσει 30 εαν δε μη διαβωσιν ενωπλισμενοι μεθ΄ υμων εις τον πολεμον εναντι χυριου και διαβιβασετε την αποσχευην αυτων και τας γυναικας αυτων και τα κτηνη αυτων προτερα υμων εις γην χανααν και συγκατακληρονομηθησονταιξ εν υμιν εν τη γη χανααν 31 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ λεγοντες οσα ο κυριος λεγει τοις θεραπουσιν αυτου ουτως ποιησομεν 32 ημεις διαβησομεθα ενωπλισμενοι εναντι χυριου εις γην χανααν και δωσετε την κατασχεσιν ημιν εν τω περαν του ιορδανου 33 και εδωκεν αυτοις μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην και τω ημισει φυλης μανασση υιων ιωσηφ την βασιλειαν σηων βασιλεως αμορραιων και την βασιλειαν ως βασιλεως της βασαν την ζην και τας πολεις συν τοις οριοις αυτης πολεις της γης χυχλω 34 και ωχοδομησαν οι υιοι γαδ την δαιβων και την αταρωθ και την αροηρ 35 και την σωφαρ και την ιαζηρ και υψωσαν αυτας 36 και την ναμβραν και την βαιθαραν πολεις οχυρας και επαυλεις προβατων 37 και οι υιοι ρουβην ωκοδομησαν την εσεβων και ελεαλη και καριαθαιμ 38 και την βεελμεων περιχεχυχλωμενας και την σεβαμα και επωνομασαν κατα τα ονοματα αυτων τα ονοματα των πολεων ας ωχοδομησαν 39 και επορευθη υιος μαχιρ υιου μανασση εις γαλααδ και ελαβεν αυτην και απωλεσεν τον αμορραιον τον κατοικουντα εν αυτή 40 και εδώκεν μωυσής την γαλαάδ τω μάχιρ υιώ μανασσή και κατωχησεν εκει 41 και ιαι+ρ ο του μανασση επορευθη και ελαβεν τας επαυλεις αυτων και επωνομασεν αυτας επαυλεις ιαι+ρ 42 και ναβαυ επορευθή και ελαβεν την κανααθ και τας κωμας αυτης και επωνομασεν αυτας ναβωθ εκ του ονοματος αυτου

Chapter 33

1 και ουτοι σταθμοι των υιων ισραηλ ως εξηλθον εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων εν χειρι μωυση και ααρων 2 και εγραψεν μωυσης τας απαρσεις αυτων και τους σταθμους αυτων δια ρηματος χυριου χαι ουτοι σταθμοι της πορειας αυτων 3 απηραν εχ ραμέσση τω μηνι τω πρωτω τη πεντεχαιδέχατη ημέρα του μηνός του πρωτου τη επαυριον του πασχα εξηλθον οι υιοι ισραηλ εν χειρι υψηλη εναντιον παντων των αιγυπτιων 4 και οι αιγυπτιοι εθαπτον εξ αυτων τους τεθνηκοτας παντας ους επαταξεν χυριος παν πρωτοτοχον εν γη αιγυπτω χαι εν τοις θεοις αυτων εποιησεν την εχδιχησιν χυριος 5 χαι απαραντες οι υιοι ισραηλ εχ ραμεσση παρενεβαλον εις σοχωθ 6 και απηραν εκ σοκχωθ και παρενεβαλον εις βουθαν ο εστιν μερος τι της ερημου 7 και απηραν εκ βουθαν και παρενεβαλον επι στομα ει+ρωθ ο εστιν απεναντι βεελσεπφων και παρενεβαλον απεναντι μαγδωλου 8 και απηραν απεναντι ει+ρωθ και διεβησαν μεσον της θαλασσης εις την ερημον και επορευθησαν οδον τριων ημερων δια της ερημου αυτοι και παρενεβαλον εν πικριαις 9 και απηραν εκ πικριων και ηλθον εις αιλιμ και εν αιλιμ δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων και παρενεβαλον εκει παρα το υδωρ 10 και απηραν εξ αιλιμ και παρενεβαλον επι θαλασσαν ερυθραν 11 και απηραν απο θαλασσης ερυθρας και παρενεβαλον εις την ερημον σιν 12 και απηραν εχ της ερημού σιν και παρενεβαλού εις ραφακά 13 και απήραν εκ ραφακά και παρενεβαλον εν αιλους 14 και απηραν εξ αιλους και παρενεβαλον εν ραφιδιν και ουχ ην υδωρ τω λαω πιειν έχει 15 και απηράν εκ ραφιδιν και παρένεβαλον εν τη ερημω σινα 16 και απηραν εκ της ερημου σινα και παρενεβαλον εν μνημασιν της επιθυμιας 17 και απηραν εκ μνηματων επιθυμιας και παρενεβαλον εν ασηρωθ 18 και απηραν εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν ραθαμα 19 και απηραν εκ ραθαμα και παρενεβαλον εν ρεμμων φαρες 20 και απηραν εκ ρεμμων φαρες και παρενεβαλον εν λεμωνα 21 και απηραν εκ λεμωνα και παρενεβαλον εις δεσσα 22 και απηραν εκ δεσσα και παρενεβαλον εις μακελλαθ 23 και απηραν εκ μακελλαθ και παρενεβαλον εις σαφαρ 24 και απηραν εκ σαφαρ και παρενεβαλον εις χαραδαθ 25 και απηραν εκ χαραδαθ και παρενεβαλον εις μακηλωθ 26 και απηραν εχ μαχηλωθ και παρενεβαλον εις κατααθ 27 και απηραν εχ κατααθ και παρενεβαλον εις ταραθ 28 και απηραν εκ ταραθ και παρενεβαλον εις ματέκκα 29 και απηραν εκ ματέκκα και παρενεβαλον εις σελμώνα 30 και απηραν εκ σελμώνα και παρενεβαλον εις μασσουρουθ 31 και απηραν εκ μασσουρουθ και παρενεβαλον εις βαναια 32 και απηραν εκ βαναια και παρενεβαλον εις το ορος γαδγαδ 33 και απηραν εκ του ορους γαδγαδ και παρενεβαλον εις ετεβαθα 34 και απηραν εξ ετεβαθα και παρενεβαλον εις εβρωνα 35 και απηραν εξ εβρωνα και παρενεβαλον εις γεσιωνγαβερ 36 και απηραν εκ γεσιωνγαβερ και παρενεβαλον εν τη ερημω

σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις την ερημον φαραν αυτη εστιν καδης 37 και απηραν εκ καδης και παρενεβαλον εις ωρ το ορος πλησιον γης εδωμ 38 και ανεβη ααρων ο ιερευς δια προσταγματος κυριου και απεθανεν εχει εν τω τεσσαραχοστω ετει της εξοδου των υιων ισραηλ εχ γης αιγυπτου τω μηνι τω πεμπτω μια του μηνος 39 και ααρων ην τριων και εικοσι και εκατον ετων οτε απεθνησκεν εν ωρ τω ορει 40 και ακουσας ο χανανις βασιλευς αραδ και ουτος κατωκει εν γη χανααν οτε εισεπορευοντο οι υιοι ισραηλ 41 και απηραν εξ ωρ του ορους και παρενεβαλον εις σελμωνα 42 και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις φινω 43 και απηραν εκ φινω και παρενεβαλον εις ωβωθ 44 και απηραν εξ ωβωθ και παρενεβαλον εν γαι εν τω περαν επι των οριων μωαβ 45 και απηραν εκ γαι και παρενεβαλον εις δαιβων γαδ 46 και απηραν εκ δαιβων γαδ και παρενεβαλον εν γελμων δεβλαθαιμ 47 και απηραν εκ γελμων δεβλαθαιμ και παρενεβαλον επι τα ορη τα αβαριμ απεναντι ναβαυ 48 και απηραν απο ορεων αβαριμ και παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω 49 και παρενεβαλον παρα τον ιορδανην ανα μεσον αισιμωθ εως βελσαττιμ κατα δυσμας μωαβ 50 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων 51 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν 52 και απολειτε παντας τους κατοικουντας εν τη γη προ προσωπου υμων και εξαρειτε τας σκοπιας αυτων και παντα τα ειδωλα τα χωνευτα αυτων απολειτε αυτα και πασας τας στηλας αυτων εξαρειτε 53 και απολειτε παντας τους κατοικουντας την γην και κατοικησετε εν αυτη υμιν γαρ δεδωκα την γην αυτων εν κληρω 54 και κατακληρονομησετε την γην αυτων εν κληρω κατα φυλας υμων τοις πλειοσιν πληθυνειτε την κατασχεσιν αυτων και τοις ελαττοσιν ελαττωσετε την κατασχεσιν αυτων εις ο εαν εξελθη το ονομα αυτου έχει αυτου έσται χατα φυλας πατριών υμών χληρονομησέτε 55 εαν δε μη απολεσητε τους κατοικουντας επι της γης απο προσωπου υμων και εσται ους εαν καταλιπητε εξ αυτων σκολοπες εν τοις οφθαλμοις υμων και βολιδες εν ταις πλευραις υμων και εχθρευσουσιν επι της γης εφ' ην υμεις κατοικησετε 56 και εσται καθοτι διεγνωκειν ποιησαι αυτους ποιησω υμιν

Chapter 34

1 και ελαλησεν κυφιος πφος μωυσην λεγων 2 εντειλαι τοις υιοις ισφαηλ και εφεις πφος αυτους υμεις εισποφευεσθε εις την γην χανααν αυτη εσται υμιν εις κληφονομιαν γη χανααν συν τοις οφιοις αυτης 3 και εσται υμιν το κλιτος το πφος λιβα απο εφημου σιν εως εχομενον εδωμ και εσται υμιν τα οφια πφος λιβα απο μεφους της θαλασσης της αλυκης απο ανατολων 4 και κυκλωσει υμας τα οφια απο λιβος προς αναβασιν ακραβιν και παρελευσεται σεννα και εσται η διεξοδος αυτου

προς λιβα καδης του βαρνη και εξελευσεται εις επαυλιν αραδ και παρελευσεται ασεμωνα 5 και κυκλωσει τα ορια απο ασεμωνα χειμαρρουν αιγυπτου και εσται η διεξοδος η θαλασσα 6 και τα ορια της θαλασσης εσται υμιν η θαλασσα η μεγαλη οριει τουτο εσται υμιν τα ορια της θαλασσης 7 και τουτο εσται τα ορια υμιν προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης καταμετρησετε υμιν αυτοις παρα το ορος το ορος 8 και απο του ορους το ορος καταμετρησετε αυτοις εισπορευομενων εις εμαθ και εσται η διεξοδος αυτου τα ορια σαραδα 9 και εξελευσεται τα ορια δεφρωνα και εσται η διεξοδος αυτου ασερναιν τουτο εσται υμιν ορια απο βορρα 10 και καταμετρησετε υμιν αυτοις τα ορια ανατολων απο ασερναιν σεπφαμα 11 και καταβησεται τα ορια απο σεπφαμ αρβηλα απο ανατολων επι πηγας και καταβησεται τα ορια βηλα επι νωτου θαλασσης χεναρα απο ανατολων 12 και καταβησεται τα ορια επι τον ιορδανην και εσται η διεξοδος θαλασσα η αλυκη αυτη εσται υμιν η γη και τα ορια αυτης κυκλω 13 και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ λεγων αυτή η γη ην κατακληρονομήσετε αυτήν μετα κληρού ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση δουναι αυτην ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση 14 οτι ελαβεν φυλη υιων ρουβην και φυλη υιων γαδ κατ' οικους πατριων αυτων και το ημισυ φυλης μανασση απελαβον τους κληρους αυτων 15 δυο φυλαι και ημισυ φυλης ελαβον τους κληρους αυτων περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο νοτου κατ΄ ανατολας 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 ταυτα τα ονοματα των ανδρων οι κληρονομησουσιν υμιν την γην ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη 18 και αρχοντα ενα εκ φυλης λημψεσθε κατακληρονομησαι υμιν την γην 19 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη 20 της φυλης συμεων σαλαμιηλ υιος εμιουδ 21 της φυλης βενιαμιν ελδαδ υιος χασλων 22 της φυλης δαν αρχων βακχιρ υιος εγλι 23 των υιων ιωσηφ φυλης υιων μανασση αρχων ανιηλ υιος ουφι 24 της φυλης υιων εφραιμ αρχων καμουηλ υιος σαβαθα 25 της φυλης ζαβουλων αρχων ελισαφαν υιος φαρναχ 26 της φυλης υιων ισσαχαρ αρχων φαλτιηλ υιος οζα 27 της φυλης υιων ασηρ αρχων αχιώρ υιος σελεμι 28 της φυλης νεφθαλι αρχών φαδαηλ υιος βεναμιουδ 29 ουτοι οις ενετείλατο χυρίος χαταμερισαί τοις υίοις ισραήλ εν γη χανααν

Chapter 35

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων 2 συνταξον τοις υιοις ισραηλ και δωσουσιν τοις λευιταις απο των κληρων κατασχεσεως αυτων πολεις κατοικειν και τα προαστεια των πολεων κυκλω αυτων δωσουσιν τοις λευιταις 3 και εσονται αυτοις αι πολεις κατοικειν και τα αφορισματα αυτων εσται τοις κτηνεσιν αυτων και πασι τοις τετραποσιν αυτων 4 και τα συγκυρουντα των πολεων ας δωσετε τοις λευιταις απο τειχους της πολεως

και εξω δισχιλιους πηχεις κυκλω 5 και μετρησεις εξω της πολεως το κλιτος το προς ανατολας δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς λιβα δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς θαλασσαν δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς βορραν δισχιλιους πηχεις και η πολις μεσον τουτου εσται υμιν και τα ομορα των πολεων 6 και τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τας εξ πολεις των φυγαδευτηριων ας δωσετε φευγειν εχει τω φονευσαντι χαι προς ταυταις τεσσαραχοντα χαι δυο πολεις 7 πασας τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τεσσαραχοντα και οχτω πολεις ταυτας και τα προαστεια αυτων 8 και τας πολεις ας δωσετε απο της κατασχεσεως υιων ισραηλ απο των τα πολλα πολλα και απο των ελαττονων ελαττω εκαστος κατα την κληρονομιαν αυτου ην κληρονομησουσιν δωσουσιν απο των πολεων τοις λευιταις 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και έρεις προς αυτους υμεις διαβαινέτε τον ιορδανήν εις γην χανάαν 11 και διαστελειτε υμιν αυτοις πολεις φυγαδευτηρια εσται υμιν φυγειν εχει τον φονευτην πας ο παταξας ψυχην ακουσιως 12 και εσονται αι πολεις υμιν φυγαδευτηρια απο αγχιστευοντος το αιμα και ου μη αποθανη ο φονευων εως αν στη εναντι της συναγωγης εις πρισιν 13 και αι πολεις ας δωσετε τας εξ πολεις φυγαδευτηρια εσονται υμιν 14 τας τρεις πολεις δωσετε εν τω περαν του ιορδανου και τας τρεις πολεις δωσετε εν γη χανααν 15 φυγαδιον εσται τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω και τω παροικω τω εν υμιν εσονται αι πολεις αυται εις φυγαδευτηριον φυγειν έχει παντι παταξαντι ψυχην αχουσιώς 16 εαν δε εν σχευει σιδηρου παταξη αυτον και τελευτηση φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 17 εαν δε εν λιθω εχ χειρος εν ω αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 18 εαν δε εν σχευει ξυλινω εχ χειρος εξ ου αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 19 ο αγχιστεύων το αιμα ουτος αποκτένει τον φονευσαντα οταν συναντηση αυτω ουτος αποχτενει αυτον 20 εαν δε δι' εχθραν ωση αυτον και επιρριψη επ΄ αυτον παν σκευος εξ ενεδρου και αποθανη 21 η δια μηνιν επαταξεν αυτον τη χειρι και αποθανη θανατω θανατουσθω ο παταξας φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευων ο αγχιστευων το αιμα αποχτενει τον φονευσαντα εν τω συναντησαι αυτω 22 εαν δε εξαπινα ου δι' εχθραν ωση αυτον η επιρριψη επ' αυτον παν σχευος ουχ εξ ενεδρου 23 η παντι λιθω εν ω αποθανειται εν αυτω ουχ ειδως και επιπεση επ' αυτον και αποθανη αυτος δε ουχ εχθρος αυτου ην ουδε ζητων χαχοποιησαι αυτον 24 και κρινει η συναγωγη ανα μεσον του παταξαντος και ανα μεσον του αγχιστευοντος το αιμα κατα τα κριματα ταυτα 25 και εξελειται η συναγωγη τον φονευσαντα απο του αγχιστευοντος το αιμα και αποκαταστησουσιν αυτον η συναγωγη εις την πολιν του φυγαδευτηριου αυτου ου κατεφυγεν και κατοικησει εκει εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας ον εχρισαν αυτον τω ελαιω τω αγιω 26 εαν δε εξοδω εξελθη ο φονευσας

τα ορια της πολεως εις ην κατεφυγεν εκει 27 και ευρη αυτον ο αγχιστευων το αιμα εξω των οριων της πολεως καταφυγης αυτου και φονευση ο αγχιστευων το αιμα τον φονευσαντα ουκ ενοχος εστιν 28 εν γαρ τη πολει της καταφυγης κατοικειτω εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και μετα το αποθανειν τον ιερεα τον μεγαν επαναστραφησεται ο φονευσας εις την γην της κατασχεσεως αυτου 29 και εσται ταυτα υμιν εις δικαιωμα κριματος εις τας γενεας υμων εν πασαις ταις κατοιχιαις υμων 30 πας παταξας ψυχην δια μαρτυρων φονευσεις τον φονευσαντα και μαρτυς εις ου μαρτυρησει επι ψυχην αποθανειν 31 και ου λημψεσθε λυτρα περι ψυχης παρα του φονευσαντος του ενοχου οντος αναιρεθηναι θανατω γαρ θανατωθησεται 32 ου λημψεσθε λυτρα του φυγειν εις πολιν των φυγαδευτηριων του παλιν κατοικειν επι της γης εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας 33 και ου μη φονοκτονησητε την γην εις ην υμεις κατοικείτε το γαρ αίμα τουτο φονοκτονεί την γην και ουκ εξιλασθησεται η γη απο του αιματος του εκχυθεντος επ΄ αυτης αλλ΄ επι του αιματος του εχχεοντος 34 χαι ου μιανειτε την γην εφ΄ ης κατοικειτε επ΄ αυτης εφ΄ ης εγω κατασκηνωσω εν υμιν εγω γαρ ειμι κυριος κατασκηνων εν μεσω των υιων ισραηλ

Chapter 36

1 και προσηλθον οι αρχοντες φυλης υιων γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση εκ της φυλης υιων ιωσηφ και ελαλησαν εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων οικων πατριων υιων ισραηλ 2 και ειπαν τω κυριω ημων ενετειλατο χυριος αποδουναι την γην της χληρονομιας εν χληρω τοις υιοις ισραηλ και τω κυριω συνεταξεν κυριος δουναι την κληρονομιαν σαλπααδ του αδελφου ημων ταις θυγατρασιν αυτου 3 και εσονται ενι των φυλων υιων ισραηλ γυναικες και αφαιρεθησεται ο κληρος αυτων εκ της κατασχεσεως των πατερων ημων και προστεθησεται εις χληρονομιαν της φυλης οις αν γενωνται γυναιχες χαι εχ του κληρου της κληρονομιας ημων αφαιρεθησεται 4 εαν δε γενηται η αφεσις των υιων ισραηλ και προστεθησεται η κληρονομια αυτων επι την κληρονομιαν της φυλης οις αν γενωνται γυναικες και απο της κληρονομιας φυλης πατριας ημων αφαιρεθησεται η κληρονομια αυτων 5 και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ δια προσταγματος χυριου λεγων ουτως φυλη υιων ιωσηφ λεγουσιν 6 τουτο το ρημα ο συνεταξεν χυριος ταις θυγατρασιν σαλπααδ λεγων ου αρεσχει εναντιον αυτων εστωσαν γυναιχες πλην εχ του δημου του πατρος αυτων εστωσαν γυναιχες 7 και ουχι περιστραφησεται κληρονομια τοις υιοις ισραηλ απο φυλης επι φυλην οτι εκαστος εν τη κληρονομια της φυλης της πατριας αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ 8 και πασα θυγατηρ αγχιστευουσα κληρονομιαν εκ των φυλων υιων ισραηλ ενι των εκ του δημου του πατρος αυτης εσονται γυναικες

ινα αγχιστευσωσιν οι υιοι ισραηλ εχαστος την χληρονομιαν την πατριχην αυτου 9 χαι ου περιστραφησεται χληρος εχ φυλης επι φυλην ετεραν αλλα εχαστος εν τη χληρονομια αυτου προσχολληθησονται οι υιοι ισραηλ 10 ον τροπον συνεταξεν χυριος μωυση ουτως εποιησαν θυγατερες σαλπααδ 11 χαι εγενοντο θερσα χαι εγλα χαι μέλχα χαι νουα χαι μααλα θυγατερες σαλπααδ τοις ανεψιοις αυτων 12 έχ του δημου του μανασση υιων ιωσηφ εγενηθησαν γυναιχές χαι εγένετο η χληρονομια αυτων έπι την φυλην δημου του πατρος αυτων 13 αυται αι εντολαι χαι τα διχαιωματα χαι τα χριματα α ενετείλατο χυριος εν χειρι μωυση επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου χατα ιεριχω.

Deuteronomy

Chapter 1

1 ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν μωυσης παντι ισραηλ περαν του ιορδανου εν τη ερημω προς δυσμαις πλησιον της ερυθρας ανα μεσον φαραν τοφολ και λοβον και αυλων και καταχρυσεα 2 ενδεκα ημερων εν χωρηβ οδος επ΄ ορος σηιρ εως καδης βαρνη 3 και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω ετει εν τω ενδεκατω μηνι μια του μηνος ελαλησεν μωυσης προς παντας υιους ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος αυτω προς αυτους 4 μετα το παταξαι σηων βασιλεα αμορραιων τον κατοικήσαντα εν εσεβων και ωγ βασιλεα της βασαν τον κατοικησαντα εν ασταρωθ και εν εδραι+ν 5 εν τω περαν του ιορδανου εν γη μωαβ ηρξατο μωυσης διασαφησαι τον νομον τουτον λεγων 6 χυριος ο θεος ημων ελαλησεν ημιν εν χωρηβ λεγων ιχανουσθω υμιν κατοιχειν εν τω ορει τουτω 7 επιστραφητε και απαρατε υμεις και εισπορευεσθε εις ορος αμορραιων και προς παντας τους περιοικους αραβα εις ορος και πεδιον και προς λιβα και παραλιαν γην χαναναιων και αντιλιβανον εως του ποταμού του μεγάλου ευφράτου 8 ίδετε παραδέδωχα ενώπιον υμών την γην είσπορευθεντες κληρονομησατε την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και ισααχ και ιαχωβ δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ' αυτους 9 και ειπα προς υμας εν τω χαιρω εχεινω λεγων ου δυνησομαι μονος φερειν υμας 10 χυριος ο θεος υμων επληθυνεν υμας και ιδου εστε σημερον ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει 11 χυριος ο θεος των πατερων υμων προσθειη υμιν ως εστε χιλιοπλασιως και ευλογησαι υμας καθοτι ελαλησεν υμιν 12 πως δυνησομαι μονος φερειν τον κοπον υμων και την υποστασιν υμων και τας αντιλογιας υμων 13 δοτε εαυτοις ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους εις τας φυλας υμων και καταστησω εφ΄ υμων ηγουμενους υμων 14 και απεκριθητε μοι και ειπατε καλον το ρημα ο ελαλησας ποιησαι 15 και ελαβον εξ υμων ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους και κατεστησα αυτους ηγεισθαι εφ΄ υμων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και γραμματοεισαγωγεις τοις κριταις υμων 16 και ενετειλαμην τοις κριταις υμών εν τω καιρώ εκείνω λεγών διακούετε ανα μεσον των αδελφων υμων και κρινατε δικαιως ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον αδελφου και ανα μεσον προσηλυτου αυτου 17 ουκ επιγνωση προσωπον εν κρισει κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κρινεις ου μη υποστειλη προσωπον ανθρωπου οτι η αρισις του θεου εστιν ααι το ρημα ο εαν σαληρον η αφ' υμων ανοισετε αυτο επ΄ εμε και ακουσομαι αυτο 18 και ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω παντας τους λογους ους ποιησετε 19 και απαραντες εκ χωρηβ επορευθημεν πασαν την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκείνην ην είδετε οδον ορους του αμορραιου χαθοτι ενετειλατο χυριος ο θεος ημων ημιν χαι ηλθομεν εως χαδης βαρνη

20 και είπα προς υμας ηλθατε έως του ορούς του αμορραίου ο ο χυρίος ο θέος ημων διδωσιν υμιν 21 ιδετε παραδεδωχεν υμιν χυριος ο θεος υμων προ προσωπου υμων την γην αναβαντες κληρονομησατε ον τροπον ειπεν χυριος ο θεος των πατερων υμων υμιν μη φοβεισθε μηδε δειλιασητε 22 και προσηλθατε μοι παντες και ειπατε αποστειλωμεν ανδρας προτερους ημων και εφοδευσατωσαν ημιν την γην και αναγγειλατωσαν ημιν αποκρισιν την οδον δί ης αναβησομεθα εν αυτη και τας πολεις εις ας εισπορευσομεθα εις αυτας 23 και ηρεσεν εναντιον μου το ρημα και ελαβον εξ υμων δωδεκα ανδρας ανδρα ενα κατα φυλην 24 και επιστραφεντες ανεβησαν εις το ορος και ηλθοσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσκοπευσαν αυτην 25 και ελαβοσαν εν ταις χερσιν αυτων απο του καρπου της γης και κατηνεγχαν προς ημας χαι ελεγον αγαθη η γη ην χυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν 26 και ουχ ηθελησατε αναβηναι και ηπειθησατε τω ρηματι χυριου του θεου υμων 27 και διεγογγυζετε εν ταις σκηναις υμων και ειπατε δια το μισειν κυριον ημας εξηγαγεν ημας εχ γης αιγυπτου παραδουναι ημας εις χειρας αμορραιων εξολεθρευσαι ημας 28 που ημεις αναβαινομέν οι αδέλφοι υμών απέστησαν υμών την καρδιαν λεγοντες εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον ημων και πολεις μεγαλαι και τετειχισμέναι έως του ουράνου αλλά και υιούς γιγαντών εωράκαμεν έκει 29 και ειπα προς υμας μη πτηξητε μηδε φοβηθητε απ' αυτων 30 κυριος ο θεος υμων ο προπορευομένος προ προσωπου υμών αυτός συνέχπολεμησει αυτους μεθ΄ υμών κατα παντα οσα εποιησεν υμιν εν γη αιγυπτω 31 και εν τη ερημω ταυτη ην ειδετε ως ετροφοφορησεν σε χυριος ο θεος σου ως ει τις τροφοφορησει ανθρωπος τον υιον αυτου κατα πασαν την οδον ην επορευθητε εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον 32 και εν τω λογω τουτω ουκ ενεπιστευσατε κυριω τω θεω υμων 33 ος προπορευεται προτερος υμων εν τη οδω εχλεγεσθαι υμιν τοπον οδηγων υμας εν πυρι νυχτος δειχνυων υμιν την οδον χαθ΄ ην πορευεσθε επ΄ αυτης χαι εν νεφελη ημερας 34 και ηχουσεν χυριος την φωνην των λογων υμων και παροξυνθεις ωμοσεν λεγων 35 ει οψεται τις των ανδρων τουτων την αγαθην ταυτην γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων 36 πλην χαλεβ υιος ιεφούνη ουτος οψεται αυτην και τουτω δωσω την γην εφ΄ ην επεβη και τοις υιοις αυτου δια το προσκεισθαι αυτον τα προς χυριον 37 χαι εμοι εθυμωθη χυριος δι΄ υμας λεγων ουδε συ ου μη εισελθης εχει 38 ιησους υιος ναυη ο παρεστηχώς σοι ουτος εισελευσεται έχει αυτον χατισχύσον οτι αυτος κατακληρονομησει αυτην τω ισραηλ 39 και παν παιδιον νεον οστις ουκ οιδεν σημερον αγαθον η κακον ουτοι εισελευσονται εκει και τουτοις δωσω αυτην και αυτοι κληρονομησουσιν αυτην 40 και υμεις επιστραφεντες εστρατοπεδευσατε εις την ερημον οδον την επι της ερυθρας θαλασσης 41 και απεκριθητε μοι και ειπατε ημαρτομέν εναντι χυρίου του θέου ημών ημείς αναβαντές πολεμησομέν κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και αναλαβοντες εκαστος τα σχευη τα πολεμιχα αυτου χαι συναθροισθεντες ανεβαινετε εις το ορος 42 χαι

ειπεν χυρίος προς με ειπον αυτοίς ουχ αναβησεσθε ουδε μη πολεμησετε ου γαρ είμι μεθ΄ υμων και ου μη συντριβητε ενωπίον των έχθρων υμων 43 και ελαλησα υμιν και ουχ εισηκουσατε μου και παρεβητε το ρημα χυρίου και παραβιασαμένοι ανέβητε είς το όρος 44 και έξηλθεν ο αμορραίος ο κατοίχων εν τω όρει έχεινω είς συναντησίν υμιν και κατεδιώξαν υμας ως εί ποιησαίσαν αι μελίσσαι και έτιτρωσκον υμας από σηιρ έως έρμα 45 και καθισαντές έχλαιετε έναντι χυρίου και ουχ είσηκουσεν χυρίος της φωνής υμων ουδε προσέσχεν υμιν 46 και ένεκαθησθε εν καδης ημέρας πολλάς όσας πότε ημέρας ένεκαθησθε

Chapter 2

1 και επιστραφεντες απηραμεν εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν ον τροπον ελαλησεν χυριος προς με και εχυχλωσαμέν το ορος το σηιρ ημέρας πολλάς 2 και ειπεν χυριος προς με 3 ιχανουσθω υμιν χυχλουν το ορος τουτο επιστραφητε ουν επι βορραν 4 και τω λαω εντειλαι λεγων υμεις παραπορευεσθε δια των οριων των αδελφων υμων υιων ησαυ οι κατοικουσιν εν σηιρ και φοβηθησονται υμας και ευλαβηθησονται υμας σφοδρα 5 μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων ουδε βημα ποδος οτι εν κληρω δεδωκα τοις υιοις ησαυ το ορος το σηιρ 6 βρωματα αργυριου αγορασατε παρ' αυτων και φαγεσθε και υδωρ μετρω λημψεσθε παρ΄ αυτων αργυριου και πιεσθε 7 ο γαρ κυριος ο θεος ημων ευλογησεν σε εν παντι εργω των χειρων σου διαγνωθι πως διηλθες την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ιδου τεσσαρακοντα ετη κυριος ο θεος σου μετα σου ουχ επεδεηθης ρηματος 8 και παρηλθομεν τους αδελφους ημων υιους ησαυ τους κατοικουντας εν σηιο παρα την οδον την αραβα απο αιλων και απο γασιωνγαβερ και επιστρεψαντες παρηλθομεν οδον ερημον μωαβ 9 και είπεν κυρίος προς με μη εχθραίνετε τοις μωαβίταις και μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων εν κληρω τοις γαρ υιοις λωτ δεδωχα την σηιρ χληρονομειν 10 οι ομμιν προτεροι ενεχαθηντο επ' αυτης εθνος μεγα και πολυ και ισχυοντες ωσπερ οι ενακιμ 11 ραφαι+ν λογισθησονται και ουτοι ωσπερ οι ενακιμ και οι μωαβιται επονομαζουσιν αυτους ομμιν 12 και εν σηιρ ενεκαθητο ο χορραιος προτερον και υιοι ησαυ απωλεσαν αυτους και εξετριψαν αυτους απο προσωπου αυτων και κατωκισθησαν αντ΄ αυτων ον τροπον εποιησεν ισραηλ την γην της κληρονομιας αυτου ην δεδωκεν κυριος αυτοις 13 νυν ουν αναστητε και απαρατε υμεις και παραπορευεσθε την φαραγγα ζαρετ και παρηλθομέν την φαραγγα ζαρέτ 14 και αι ημέραι ας παρεπορεύθημεν απο καδης βαρνη εως ου παρηλθομεν την φαραγγα ζαρετ τριακοντα και οκτω ετη εως ου διεπεσεν πασα γενεα ανδρων πολεμιστων αποθνησκοντες εκ της παρεμβολης καθοτι ωμοσεν αυτοις ο θεος 15 και η χειρ του θεου ην επ' αυτοις εξαναλωσαι

αυτους εχ της παρεμβολης εως ου διεπεσαν 16 χαι εγενηθη επει διεπεσαν παντες οι ανδρες οι πολεμισται αποθνησκοντες εκ μεσου του λαου 17 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων 18 συ παραπορευση σημερον τα ορια μωαβ την σηιρ 19 και προσαξετε εγγυς υιων αμμαν μη εχθραινετε αυτοις και μη συναψητε αυτοις εις πολεμον ου γαρ μη δω απο της γης υιων αμμαν σοι εν κληρω οτι τοις υιοις λωτ δεδωκα αυτην εν κληρω 20 γη ραφαι+ν λογισθησεται και γαρ επ΄ αυτης κατωκουν οι ραφαι+ν το προτερον και οι αμμανιται ονομαζουσιν αυτους ζομζομμιν 21 εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον υμων ωσπερ οι ενακιμ και απωλεσεν αυτους χυριος προ προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ΄ αυτων εως της ημερας ταυτης 22 ωσπερ εποιησαν τοις υιοις ησαυ τοις κατοιχουσιν εν σηιρ ον τροπον εξετριψαν τον χορραιον απο προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αυτ΄ αυτων εως της ημερας ταυτης 23 και οι ευαιοι οι κατοικουντες εν ασηρωθ εως γαζης και οι καππαδοκες οι εξελθοντες εκ καππαδοκίας εξετριψαν αυτους και κατωκίσθησαν αυτ΄ αυτων 24 νυν ουν αναστητε και απαρατε και παρελθατε υμεις την φαραγγα αρνων ιδου παραδεδωχα εις τας χειρας σου τον σηων βασιλεα εσεβων τον αμορραιον χαι την γην αυτου εναρχου κληρονομείν συναπτε προς αυτον πολεμον 25 εν τη ημέρα ταυτη εναρχου δουναι τον τρομον σου και τον φοβον σου επι προσωπον παντων των εθνων των υποκατω του ουρανου οιτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και ωδινας εξουσιν απο προσωπου σου 26 και απεστειλα πρεσβεις εκ της ερημου κεδαμωθ προς σηων βασιλεα εσεβων λογοις ειρηνικοις λεγων 27 παρελευσομαι δια της γης σου εν τη οδω παρελευσομαι ουχι εχχλινω δεξια ουδε αριστερα 28 βρωματα αργυριου αποδωση μοι και φαγομαι και υδωρ αργυριου αποδωση μοι και πιομαι πλην οτι παρελευσομαι τοις ποσιν 29 καθως εποιησαν μοι οι υιοι ησαν οι κατοικουντές εν σηιρ και οι μωαβιται οι κατοικουντές εν αροήρ έως παρέλθω τον ιορδανην εις την γην ην χυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν 30 και ουκ ηθελησεν σηων βασιλευς εσεβων παρελθειν ημας δι' αυτου οτι εσκληρυνεν χυριος ο θεος ημών το πνευμα αυτου και κατισχυσεν την καρδιαν αυτου ινα παραδοθη εις τας χειρας σου ως εν τη ημερα ταυτη 31 και ειπεν κυριος προς με ιδου ηργμαι παραδουναι προ προσωπου σου τον σηων βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρξαι κληρονομησαι την γην αυτου 32 και εξηλθεν σηων βασιλευς εσεβων εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον ιασσα 33 και παρεδωχεν αυτον χυριος ο θεος ημων προ προσωπου ημων χαι επαταξαμεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου 34 και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω χαιρω εχεινω χαι εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης χαι τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων ου κατελιπομεν ζωγρειαν 35 πλην τα κτηνη επρονομευσαμεν και τα σκυλα των πολεων ελαβομεν 36 εξ αροηρ η εστιν παρα το χειλος χειμαρρου αρνων και την πολιν την ουσαν εν τη φαραγγι και εως ορους

του γαλααδ ουχ εγενηθη πολις ητις διεφυγεν ημας τας πασας παρεδωχεν χυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων 37 πλην εις γην υιων αμμων ου προσηλθομεν παντα τα συγχυρουντα χειμαρρου ιαβοχ χαι τας πολεις τας εν τη ορεινη χαθοτι ενετειλατο ημιν χυριος ο θεος ημων

Chapter 3

1 και επιστραφέντες ανέβημεν οδού την εις βασάν και έξηλθευ ως βασίλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραι+ν 2 και είπεν χυρίος προς με μη φοβηθης αυτού ότι είς τας χείρας σου παραδέδωχα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω ωσπερ εποιησας σηων βασιλει των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων 3 και παρεδωχεν αυτον χυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και παντα τον λαον αυτου και επαταξαμεν αυτον εως του μη καταλιπειν αυτου σπερμα 4 και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω ουκ ην πολις ην ουκ ελαβομεν παρ΄ αυτων εξηκοντα πολεις παντα τα περιχωρα αργοβ βασιλειας ωγ εν βασαν 5 πασαι πολεις οχυραι τειχη υψηλα πυλαι και μοχλοι πλην των πολεων των φερεζαιων των πολλων σφοδρα 6 εξωλεθρευσαμεν αυτους ωσπερ εποιησαμεν τον σηων βασιλεα εσεβων και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας και τα παιδια 7 και παντα τα κτηνη και τα σκυλα των πολεων επρονομευσαμεν εαυτοις 8 και ελαβομεν εν τω καιρω εκείνω την γην εκ χειρων δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου απο του χειμαρρου αρνων και εως αερμων 9 οι φοινικες επονομαζουσιν το αερμων σανιωρ και ο αμορραιος επωνομασεν αυτο σανιρ 10 πασαι πολεις μισωρ και πασα γαλααδ και πασα βασαν εως σελχα και εδραι+ν πολεις βασιλειας του ωγ εν τη βασαν 11 οτι πλην ωγ βασιλευς βασαν κατελειφθη απο των ραφαι+ν ιδου η κλινη αυτου κλινη σιδηρα ιδου αυτη εν τη ακρα των υιων αμμων εννεα πηχων το μηκος αυτης και τεσσαρών πηχών το ευρος αυτής εν πήχει ανδρός 12 και την γην εκείνην εχληρονομησαμέν εν τω χαιρώ έχεινω από αρόηρ η έστιν επί του χείλους χείμαρρου αρνων και το ημισυ ορους γαλααδ και τας πολεις αυτου εδωκα τω ρουβην και τω γαδ 13 και το καταλοιπον του γαλααδ και πασαν την βασαν βασιλειαν ωγ εδωχα τω ημισει φυλης μανασση και πασαν περιχωρον αργοβ πασαν την βασαν εχεινην γη ραφαι+ν λογισθησεται 14 χαι ιαι+ρ υιος μανασση ελαβεν πασαν την περιχωρον αργοβ εως των οριων γαργασι και ομαχαθι επωνομασεν αυτας επι τω ονοματι αυτου την βασαν αυωθ ιαι+ρ εως της ημερας ταυτης 15 και τω μαχιρ εδωκα την γαλααδ 16 και τω ρουβην και τω γαδ δεδωκα απο της γαλααδ εως χειμαρρου αρνων μεσον του χειμαρρου οριον και εως του ιαβοκ ο χειμαρρους οριον τοις υιοις αμμαν 17 και η αραβα και ο ιορδανης οριον μαχαναρεθ και

εως θαλασσης αραβα θαλασσης αλυχης υπο ασηδωθ την φασγα ανατολων 18 χαι ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριος ο θεος υμων εδωκεν υμιν την γην ταυτην εν κληρω ενοπλισαμενοι προπορευεσθε προ προσωπου των αδελφων υμων υιων ισραηλ πας δυνατος 19 πλην αι γυναικες υμων και τα τεκνα υμων και τα χτηνη υμων οιδα οτι πολλα χτηνη υμιν χατοιχειτωσαν εν ταις πολεσιν υμων αις εδωχα υμιν 20 εως αν καταπαυση χυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κατακληρονομησουσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις εν τω περαν του ιορδανου και επαναστραφησεσθε εκαστος εις την χληρονομιαν αυτου ην εδωχα υμιν 21 χαι τω ιησοι ενετειλαμην εν τω χαιρω εχεινω λεγων οι οφθαλμοι υμων εωραχασιν παντα οσα εποιησεν χυριος ο θεος ημων τοις δυσι βασιλευσι τουτοις ουτως ποιησει χυριος ο θεος ημων πασας τας βασιλειας εφ΄ ας συ διαβαινεις εχει 22 ου φοβηθησεσθε οτι χυριος ο θεος ημων αυτος πολεμησει περι υμων 23 και εδεηθην κυριου εν τω καιρω εκεινω λεγων 24 χυριε χυριε συ ηρξω δειξαι τω σω θεραποντι την ισχυν σου και την δυναμιν σου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον τις γαρ εστιν θεος εν τω ουρανω η επι της γης οστις ποιησει χαθα συ εποιησας χαι χατα την ισχυν σου 25 διαβας ουν οψομαι την γην την αγαθην ταυτην την ουσαν περαν του ιορδανου το ορος τουτο το αγαθον και τον αντιλιβανον 26 και υπερειδεν κυριος εμε ενέχεν υμών χαι ουχ εισηχούσεν μου χαι είπεν χυρίος προς με ιχανούσθω σοι μη προσθης ετι λαλησαι τον λογον τουτον 27 αναβηθι επι χορυφην λελαξευμενου και αναβλεψας τοις οφθαλμοις κατα θαλασσαν και βορραν και λιβα και ανατολας και ιδε τοις οφθαλμοις σου οτι ου διαβηση τον ιορδανην τουτον 28 και εντειλαι ιησοι και κατισχυσον αυτον και παρακαλέσον αυτον οτι ουτος διαβησεται προ προσωπου του λαου τουτου και αυτος κατακληρονομησει αυτοις την γην ην εωρακας 29 και ενεκαθημεθα εν ναπη συνεγγυς οικου φογωρ

Chapter 4

1 και νυν ισραηλ ακουε των δικαιωματων και των κριματων οσα εγω διδασκω υμας σημερον ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο δεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν 2 ου προσθησετε προς το ρημα ο εγω εντελλομαι υμιν και ουκ αφελειτε απ΄ αυτου φυλασσεσθε τας εντολας κυριου του δεου υμων οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον 3 οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο δεος ημων τω βεελφεγωρ οτι πας ανδρωπος οστις επορευθη οπισω βεελφεγωρ εξετριψεν αυτον κυριος ο δεος υμων εξ υμων 4 υμεις δε οι προσκειμενοι κυριω τω δεω υμων ζητε παντες εν τη σημερον 5 ιδετε δεδειχα υμιν δικαιωματα και κρισεις καθα ενετειλατο μοι κυριος ποιησαι ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην 6 και

φυλαξεσθε και ποιησετε οτι αυτη η σοφια υμων και η συνεσις εναντιον παντων των εθνων οσοι εαν αχουσωσιν παντα τα διχαιωματα ταυτα χαι ερουσιν ιδου λαος σοφος και επιστημων το εθνος το μεγα τουτο 7 οτι ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω θεος εγγιζων αυτοις ως χυριος ο θεος ημων εν πασιν οις εαν αυτον επιχαλεσωμεθα 8 και ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω διχαιωματα και χριματα δικαια κατα παντα τον νομον τουτον ον εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον 9 προσεχε σεαυτω και φυλαξον την ψυχην σου σφοδρα μη επιλαθη παντας τους λογους ους εωραχασιν οι οφθαλμοι σου χαι μη αποστητωσαν απο της χαρδιας σου πασας τας ημερας της ζωης σου και συμβιβασεις τους υιους σου και τους υιους των υιων σου 10 ημεραν ην εστητε εναντιον χυριου του θεου υμων εν χωρηβ τη ημερα της εχκλησιας οτε ειπεν χυριος προς με εχκλησιασον προς με τον λαον και ακουσατωσαν τα ρηματα μου οπως μαθωσιν φοβεισθαι με πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης και τους υιους αυτων διδαξωσιν 11 και προσηλθετε και εστητε υπο το ορος και το ορος εκαιετο πυρι εως του ουρανου σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη 12 και ελαλησεν κυριος προς υμας εκ μεσου του πυρος φωνην ρηματων υμεις ηκουσατε και ομοιωμα ουκ ειδετε αλλ΄ η φωνην 13 και ανηγγείλεν υμίν την διαθηκήν αυτού ην ενετείλατο υμίν ποιείν τα δέκα ρηματα και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας 14 και εμοι ενετειλατο κυριος εν τω καιρω εκεινω διδαξαι υμας δικαιωματα και κρισεις ποιειν αυτα υμας επι της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εχει χληρονομειν αυτην 15 χαι φυλαξεσθε σφοδρα τας ψυχας υμων οτι ουκ ειδετε ομοιωμα εν τη ημερα η ελαλησεν κυριος προς υμας εν χωρηβ εν τω ορει εχ μεσου του πυρος 16 μη ανομησητε και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα πασαν ειχονα ομοιωμα αρσενιχου η θηλυχου 17 ομοιωμα παντος χτηνους των οντων επι της γης ομοιωμα παντος ορνεου πτερωτου ο πεταται υπο τον ουρανον 18 ομοιωμα παντος ερπετου ο ερπει επι της γης ομοιωμα παντος ιχθυος οσα εστιν εν τοις υδασιν υποχατω της γης 19 χαι μη αναβλεψας εις τον ουρανον και ιδων τον ηλιον και την σεληνην και τους αστερας και παντα τον κοσμον του ουρανου πλανηθεις προσκυνησης αυτοις και λατρευσης αυτοις α απενειμεν χυριος ο θεος σου αυτα πασιν τοις εθνεσιν τοις υποχατω του ουρανου 20 υμας δε ελαβεν ο θεος χαι εξηγαγεν υμας εχ της χαμινου της σιδηρας εξ αιγυπτου ειναι αυτω λαον εγκληρον ως εν τη ημερα ταυτη 21 και χυριος εθυμωθη μοι περι των λεγομενων υφ΄ υμων χαι ωμοσεν ινα μη διαβω τον ιορδανην τουτον και ινα μη εισελθω εις την γην ην κυριος ο θεος διδωσιν σοι εν κληρω 22 εγω γαρ αποθνησκω εν τη γη ταυτη και ου διαβαινω τον ιορδανην τουτον υμεις δε διαβαίνετε και κληρονομησετε την γην την αγαθην ταυτην 23 προσεχετε υμεις μη επιλαθησθε την διαθηχην χυριου του θεου υμων ην διεθετο προς υμας και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα παντων ων συνεταξεν χυριος ο θεος σου 24 οτι χυριος ο θεος σου πυρ χαταναλισχον εστιν θεος ζηλωτης

25 εαν δε γεννησης υιους και υιους των υιων σου και χρονισητε επι της γης και ανομησητε και ποιησητε γλυπτον ομοιωμα παντος και ποιησητε τα πονηρα εναντιον χυριου του θεου υμων παροργισαι αυτον 26 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε απο της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εχει χληρονομησαι αυτην ουχι πολυχρονιειτε ημερας επ΄ αυτης αλλ' η εχτριβη εχτριβησεσθε 27 χαι διασπερει χυριος υμας εν πασιν τοις εθνεσιν και καταλειφθησεσθε ολιγοι αριθμω εν τοις εθνεσιν εις ους εισαξει κυριος υμας εχει 28 χαι λατρευσετε εχει θεοις ετεροις εργοις χειρων ανθρωπων ξυλοις και λιθοις οι ουκ οψονται ουδε μη ακουσωσιν ουτε μη φαγωσιν ουτε μη οσφρανθωσιν 29 και ζητησετε εκει κυριον τον θεον υμων και ευρησετε οταν εκζητησητε αυτον εξ ολης της χαρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου εν τη θλιψει σου 30 και ευρησουσιν σε παντες οι λογοι ουτοι επ' εσχατω των ημερων και επιστραφηση προς χυριον τον θεον σου και εισακουση της φωνης αυτου 31 οτι θεος οικτιρμων χυριος ο θέος σου ουχ εγχαταλειψει σε ουδε μη εχτριψει σε ουχ επιλησεται την διαθηχην των πατερων σου ην ωμοσεν αυτοις 32 επερωτησατε ημερας προτερας τας γενομενας προτερας σου απο της ημερας ης εχτισεν ο θεος ανθρωπον επι της γης και επι το ακρον του ουρανου εως ακρου του ουρανου ει γεγονεν κατα το ρημα το μεγα τουτο ει ηχουσται τοιουτο 33 ει αχηχοέν εθνός φωνην θέου ζωντός λαλουντος εχ μεσου του πυρος ον τροπον αχηχοας συ χαι εζησας 34 ει επειρασεν ο δεος εισελδων λαβειν εαυτω εδνος εχ μεσου εδνους εν πειρασμω χαι εν σημειοις και εν τερασιν και εν πολεμω και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις κατα παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων εν αιγυπτω ενωπιον σου βλεποντος 35 ωστε ειδησαι σε οτι χυριος ο θεος σου ουτος θεος εστιν και ουχ εστιν ετι πλην αυτου 36 εχ του ουρανου αχουστη εγενετο η φωνη αυτου παιδευσαι σε και επι της γης εδειξεν σοι το πυρ αυτου το μεγα και τα ρηματα αυτου ηχουσας εχ μεσου του πυρος 37 δια το αγαπησαι αυτον τους πατερας σου και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ΄ αυτους υμας και εξηγαγεν σε αυτος εν τη ισχυι αυτου τη μεγαλη εξ αιγυπτου 38 εξολεθρευσαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα σου προ προσωπου σου εισαγαγειν σε δουναι σοι την γην αυτων κληρονομειν καθως έχεις σημέρον 39 και γνωση σημέρον και επιστραφήση τη διανοία ότι κυρίος ο θεος σου ουτος θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω και ουκ εστιν ετι πλην αυτου 40 και φυλαξη τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε οπως μαχροημεροι γενησθε επι της γης ης χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι πασας τας ημερας 41 τοτε αφωρισεν μωυσης τρεις πολεις περαν του ιορδανου απο ανατολων ηλιου 42 φυγειν έχει τον φονευτην ος αν φονευση τον πλησιον ουχ είδως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και τριτης και καταφευξεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται 43 την βοσορ εν τη ερημω εν τη γη τη πεδινη τω

φουβην και την φαμωθ εν γαλααδ τω γαδδι και την γαυλων εν βασαν τω μανασση 44 ουτος ο νομος ον παφέθετο μωυσης ενωπιον υιων ισφαηλ 45 ταυτα τα μαφτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισφαηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου 46 εν τω πεφαν του ιορδανου εν φαφαγγι εγγυς οικου φογωφ εν γη σηων βασιλέως των αμορφαιών ος κατωκει εν εσέβων ους επαταξέν μωυσης και οι υιοι ισφαηλ εξελθοντών αυτών έκ γης αιγυπτου 47 και εκληφονομησαν την γην αυτου και την γην ωγ βασιλέως της βασαν δυο βασιλέων των αμορφαιών οι ησαν πεφαν του ιορδανου κατ΄ ανατολας ηλιου 48 απο αροηφ η εστιν επι του χειλους χειμαρφού αρνών και επι του ορούς του σηών ο εστιν αεφμών 49 πασαν την αφαβα πεφαν του ιορδανού κατ΄ ανατολας ηλιού υπο ασηδώθ την λαξεύτην

Chapter 5

1 και εκαλέσεν μωυσης παντα ισραηλ και είπεν προς αυτους ακουε ισραηλ τα δικαιωματα και τα κριματα οσα εγω λαλω εν τοις ωσιν υμων εν τη ημερα ταυτη και μαθησεσθε αυτα και φυλαξεσθε ποιειν αυτα 2 κυριος ο θεος υμων διεθετο προς υμας διαθηχην εν χωρηβ 3 ουχι τοις πατρασιν υμων διεθετο χυριος την διαθηχην ταυτην αλλ΄ η προς υμας υμεις ωδε παντες ζωντες σημερον 4 προσωπον κατα προσωπον ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος 5 καγω ειστηκειν ανα μεσον κυριου και υμων εν τω καιρω εκεινω αναγγειλαι υμιν τα ρηματα χυριου οτι εφοβηθητε απο προσωπου του πυρος χαι ουχ ανεβητε εις το ορος λεγων 6 εγω χυριος ο θεος σου ο εξαγαγων σε εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 7 ουχ εσονται σοι θεοι ετεροι προ προσωπου μου 8 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης 9 ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις οτι εγω ειμι χυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τέχνα επι τρίτην και τεταρτήν γένεαν τοις μισουσίν με 10 και ποιών έλεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου 11 ου λημψη το ονομα χυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη χαθαριση χυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω 12 φυλαξαι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην ον τροπον ενετειλατο σοι χυριος ο θεος σου 13 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου 14 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα χυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και οι υιοι σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικών εν σοι ινα αναπαυσηται ο παις σου και η παιδισκή σου ωσπέρ και συ 15 και μνησθήση οτι οικέτης ήσθα εν γη αιγυπτώ και εξηγαγεν σε χυριος ο θεος σου εχειθεν εν χειρι χραταια χαι εν βραχιονι υψηλω

δια τουτο συνεταξεν σοι χυριος ο θεος σου ωστε φυλασσεσθαι την ημεραν των σαββατων και αγιαζειν αυτην 16 τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ον τροπον ενετειλατο σοι χυριος ο θεος σου ινα ευ σοι γενηται χαι ινα μαχροχρονιος γενη επι της γης ης χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 17 ου μοιχευσεις 18 ου φονευσεις 19 ου χλεψεις 20 ου ψευδομαρτυρησεις χατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη 21 ουχ επιθυμησεις την γυναιχα του πλησιον σου ουχ επιθυμησεις την οιχιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοος αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνους αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν 22 τα ρηματα ταυτα ελαλησεν χυριος προς πασαν συναγωγην υμων εν τω ορει εχ μεσου του πυρος σχοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ου προσεθηκεν και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εδωχεν μοι 23 και εγένετο ως ηχουσατέ την φωνήν εχ μέσου του πυρος και το ορος εχαιετο πυρι χαι προσηλθετε προς με παντες οι ηγουμενοι των φυλων υμων και η γερουσια υμων 24 και ελεγετε ιδου εδειξεν ημιν κυριος ο θεος ημων την δοξαν αυτου και την φωνην αυτου ηκουσαμεν εκ μεσου του πυρος εν τη ημερα ταυτη ειδομεν οτι λαλησει ο θεος προς ανθρωπον και ζησεται 25 και νυν μη αποθανωμέν οτι εξανάλωσει ημάς το πυρ το μέγα τουτό έαν προσθωμέθα ημείς αχουσαι την φωνην χυριου του θεου ημων ετι χαι αποθανουμεθα 26 τις γαρ σαρξ ητις ηχουσεν φωνην θεου ζωντος λαλουντος εχ μεσου του πυρος ως ημεις και ζησεται 27 προσελθε συ και ακουσον οσα εαν ειπη κυριος ο θεος ημων και συ λαλησεις προς ημας παντα οσα αν λαληση χυριος ο θεος ημων προς σε και αχουσομέθα και ποιησομέν 28 και ηχουσέν χυρίος την φωνήν των λογών υμών λαλουντων προς με και ειπεν κυριος προς με ηκουσα την φωνην των λογων του λαου τουτου οσα ελαλησαν προς σε ορθως παντα οσα ελαλησαν 29 τις δωσει ουτως ειναι την χαρδιαν αυτων εν αυτοις ωστε φοβεισθαι με χαι φυλασσεσθαι τας εντολας μου πασας τας ημερας ινα ευ η αυτοις και τοις υιοις αυτων δι΄ αιωνος 30 βαδισον ειπον αυτοις αποστραφητε υμεις εις τους οιχους υμων 31 συ δε αυτου στηθι μετ΄ εμου και λαλησω προς σε τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα διδαξεις αυτους και ποιειτωσαν εν τη γη ην εγω διδωμι αυτοις εν χληρω 32 χαι φυλαξεσθε ποιειν ον τροπον ενετειλατο σοι χυριος ο θεος σου ουχ εχχλινείτε εις δεξια ουδε εις αριστέρα 33 χατα πασάν την οδον ην ενετείλατο σοι χυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτή οπως χαταπαυσή σε χαι ευ σοι ή χαι μακροημερευσητε επι της γης ης κληρονομησετε

Chapter 6

1 και αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων διδαξαι υμας ποιειν ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει

κληρονομησαι αυτην 2 ινα φοβησθε χυριον τον θεον υμων φυλασσεσθαι παντα τα διχαιωματα αυτου χαι τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου πασας τας ημέρας της ζωης σου ινα μαχροημερευσητε 3 και ακουσον ισραηλ και φυλαξαι ποιειν οπως ευ σοι η και ινα πληθυνθητε σφοδρα καθαπερ ελαλησεν κυριος ο θεος των πατερων σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι 4 και ταυτα τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετείλατο χυρίος τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτών εχ γης αιγυπτου αχουε ισραηλ χυριος ο θεος ημων χυριος εις εστιν 5 και αγαπησεις χυριον τον θεον σου εξ ολης της χαρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της δυναμεως σου 6 και εσται τα ρηματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εν τη χαρδια σου και εν τη ψυχη σου 7 και προβιβασεις αυτα τους υιους σου και λαλησεις εν αυτοις καθημενος εν οικω και πορευομενος εν οδω και κοιταζομένος και διανισταμένος 8 και αφαψείς αυτά εις σημείον επί της χειρος σου και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων σου 9 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικίων υμών και των πυλών υμών 10 και έσται όταν εισαγαγή σε χυριος ο θεος σου εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου τω αβρααμ και ισααχ και ιαχωβ δουναι σοι πολεις μεγαλας και καλας ας ουκ ωκοδομησας 11 οικιας πληρεις παντων αγαθων ας ουκ ενεπλησας λακκους λελατομημενους ους ουχ εξελατομησας αμπελωνας χαι ελαιωνας ους ου χατεφυτευσας χαι φαγων χαι εμπλησθεις 12 προσεχε σεαυτω μη επιλαθη χυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 13 χυριον τον θεον σου φοβηθηση χαι αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη 14 ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων απο των θεων των εθνων των περιχυχλω υμων 15 οτι θεος ζηλωτης χυριος ο θεος σου εν σοι μη οργισθεις θυμωθη χυριος ο θεος σου εν σοι και εξολεθρευση σε απο προσωπου της γης 16 ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ον τροπον εξεπειρασασθε εν τω πειρασμω 17 φυλασσων φυλαξη τας εντολας χυριου του θεου σου τα μαρτυρια και τα δικαιωματα οσα ενετειλατο σοι 18 και ποιησεις το αρεστον και το καλον εναντιον κυριου του θεου υμων ινα ευ σοι γενηται και εισελθης και κληρονομησης την γην την αγαθην ην ωμοσεν χυριος τοις πατρασιν υμων 19 εχδιωξαι παντας τους εχδρους σου προ προσωπου σου καθα ελαλησεν 20 και εσται όταν ερωτήση σε ο υίος σου αυρίον λεγών τι εστιν τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν 21 και ερεις τω υιω σου οικεται ημεν τω φαραω εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν ημας κυριος εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω 22 και εδωκεν κυριος σημεια και τερατα μεγαλα και πονηρα εν αιγυπτω εν φαραω και εν τω οικω αυτου ενωπιον ημων 23 και ημας εξηγαγεν εκειθεν ινα εισαγαγη ημας δουναι ημιν την γην ταυτην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν ημων 24 και ενετειλατο ημιν χυριος ποιειν παντα τα διχαιωματα ταυτα φοβεισθαι χυριον τον

θεον ημων ινα ευ η ημιν πασας τας ημερας ινα ζωμεν ωσπερ και σημερον 25 και ελεημοσυνη εσται ημιν εαν φυλασσωμεθα ποιειν πασας τας εντολας ταυτας εναντιον κυριου του θεου ημων καθα ενετειλατο ημιν κυριος

Chapter 7

1 εαν δε εισαγαγη σε χυριος ο θεος σου εις την γην εις ην εισπορευη εχει χληρονομησαι και εξαρει εθνη μεγαλα απο προσωπου σου τον χετταιον και γεργεσαιον και αμορραίον και χαναναίον και φερεζαίον και ευαίον και ιεβουσαίον επτα εθνή πολλα και ισχυροτερα υμών 2 και παραδώσει αυτους κυρίος ο θέος σου είς τας χειρας σου και παταξεις αυτους αφανισμω αφανιεις αυτους ου διαθηση προς αυτους διαθηκην ουδε μη ελεησητε αυτους 3 ουδε μη γαμβρευσητε προς αυτους την θυγατερα σου ου δωσεις τω υιω αυτου και την θυγατερα αυτου ου λημψη τω υιω σου 4 αποστησει γαρ τον υιον σου απ΄ εμου και λατρευσει θεοις ετεροις και οργισθησεται θυμω χυριος εις υμας χαι εξολεθρευσει σε το ταχος 5 αλλ' ουτως ποιησετε αυτοις τους βωμους αυτων καθελειτε και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι 6 οτι λαος αγιος ει χυριω τω θεω σου χαι σε προειλατο χυριος ο θεος σου ειναι σε αυτω λαον περιουσιον παρα παντα τα εθνή οσα επι προσωπου της γής 7 ουχ οτι πολυπληθειτε παρα παντα τα εθνη προειλατο χυριος υμας χαι εξελεξατο υμας υμεις γαρ εστε ολιγοστοι παρα παντα τα εθνη 8 αλλα παρα το αγαπαν χυριον υμας και διατηρων τον ορκον ον ωμοσεν τοις πατρασιν υμων εξηγαγεν κυριος υμας εν χειρι χραταια και εν βραχιονι υψηλω και ελυτρωσατο εξ οικου δουλειας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου 9 και γνωση οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος θεος πιστος ο φυλασσων διαθηκην και ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουσιν τας εντολας αυτου εις χιλιας γενεας 10 και αποδιδους τοις μισουσιν κατα προσωπον εξολεθρευσαι αυτους και ουχι βραδυνει τοις μισουσιν κατα προσωπον αποδωσει αυτοις 11 και φυλαξη τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιείν 12 και έσται ηνίκα αν ακουσητέ παντα τα δικαιωματα ταυτα και φυλαξητε και ποιησητε αυτα και διαφυλαξει χυριος ο θέος σου σοι την διαθηχην χαι το έλεος ο ωμοσέν τοις πατρασίν υμών 13 και αγαπησει σε και ευλογησει σε και πληθυνει σε και ευλογησει τα εκγονα της χοιλιας σου χαι τον χαρπον της γης σου τον σιτον σου χαι τον οινον σου και το ελαιον σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επι της γης ης ωμοσεν χυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι 14 ευλογητος εση παρα παντα τα εθνη ουχ εσται εν υμιν αγονος ουδε στειρα χαι εν τοις χτηνεσιν σου 15 και περιελει κυριος απο σου πασαν μαλακιαν και πασας νοσους αιγυπτου τας πονηρας ας εωραχας και οσα εγνως ουκ επιθησει επι σε και επιθησει αυτα επι

παντας τους μισουντας σε 16 και φαγη παντα τα σκυλα των εθνων α κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ΄ αυτοις και ου λατρευσεις τοις θεοις αυτων οτι σχωλον τουτο εστιν σοι 17 εαν δε λεγης εν τη διανοια σου οτι πολυ το εθνος τουτο η εγω πως δυνησομαι εξολεθρευσαι αυτους 18 ου φοβηθηση αυτους μνεια μνησθηση οσα εποιησεν χυριος ο θεος σου τω φαραω και πασι τοις αιγυπτιοις 19 τους πειρασμους τους μεγαλους ους ειδοσαν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον ως εξηγαγεν σε χυριος ο θεος σου ουτως ποιησει χυριος ο θεος ημων πασιν τοις εθνεσιν ους συ φοβη απο προσωπου αυτων 20 και τας σφηκιας αποστελει χυριος ο θεος σου εις αυτους εως αν εχτριβωσιν οι χαταλελειμμενοι χαι οι κεκρυμμενοι απο σου 21 ου τρωθηση απο προσωπου αυτων οτι χυριος ο θεος σου εν σοι θεος μεγας και κραταιος 22 και καταναλωσει κυριος ο θεος σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου κατα μικρον μικρον ου δυνηση εξαναλωσαι αυτους το ταχος ινα μη γενηται η γη ερημος και πληθυνθη επι σε τα θηρια τα αγρια 23 και παραδωσει αυτους χυρίος ο θέος σου εις τας χειρας σου και απολέσει αυτους απωλεια μεγαλη εως αν εξολεθρευση αυτους 24 και παραδωσει τους βασιλεις αυτων εις τας χειρας υμων και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον σου εως αν εξολεθρευσης αυτους 25 τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι ουκ επιθυμησεις αργυριον ουδε χρυσιον απ΄ αυτων και ου λημψη σεαυτω μη πταισης δι΄ αυτο οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν 26 και ουκ εισοισεις βδελυγμα εις τον οικον σου και εση αναθημα ωσπερ τουτο προσοχθισματι προσοχθιεις και βδελυγματι βδελυξη οτι αναθημα εστιν

Chapter 8

1 πασας τας εντολας ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον φυλαξεσθε ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθητε και κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος υμων ωμοσεν τοις πατρασιν υμων 2 και μνησθηση πασαν την οδον ην ηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εν τη ερημω οπως αν κακωση σε και εκπειραση σε και διαγνωσθη τα εν τη καρδια σου ει φυλαξη τας εντολας αυτου η ου 3 και εκακωσεν σε και ελιμαγχονησεν σε και εψωμισεν σε το μαννα ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα αναγγειλη σοι οτι ουκ επ΄ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ΄ επι παντι ρηματι τω εκπορευομένω δια στοματος θέου ζησεται ο ανθρωπος 4 τα ιματία σου ου κατετριβη απο σου οι ποδες σου ουκ ετυλωθησαν ιδου τεσσαραχοντα έτη 5 και γνωση τη καρδια σου οτι ως ει τις παιδευσαι ανθρωπος τον υιον αυτου ουτως κυριος ο θέος σου παιδευσει σε 6 και φυλαξη τας εντολας κυριου του θέου σου πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φοβεισθαι αυτον 7 ο γαρ κυριος ο θέος σου εισαγει σε εις γην αγαθην και πολλην ου χειμαρροι υδατων και πηγαι αβυσσων

εκπορευομεναι δια των πεδιων και δια των ορεων 8 γη πυρου και κριθης αμπελοι συχαι ροαι γη ελαιας ελαιου και μελιτος 9 γη εφ΄ ης ου μετα πτωχειας φαγη τον αρτον σου και ουκ ενδεηθηση ουδεν επ΄ αυτης γη ης οι λιθοι σιδηρος και εκ των ορέων αυτης μεταλλευσεις χαλχον 10 χαι φαγη χαι εμπλησθηση χαι ευλογησεις χυριον τον θεον σου επι της γης της αγαθης ης εδωχεν σοι 11 προσεχε σεαυτω μη επιλαθη χυριου του θεου σου του μη φυλαξαι τας εντολας αυτου χαι τα χριματα και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον 12 μη φαγων και εμπλησθεις και οικιας καλας οικοδομησας και κατοικησας εν αυταις 13 και των βοων σου και των προβατων σου πληθυνθεντων σοι αργυριου και χρυσιου πληθυνθεντος σοι και παντων οσων σοι εσται πληθυνθεντων σοι 14 υψωθης τη καρδια και επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 15 του αγαγοντος σε δια της ερημου της μεγαλης και της φοβερας εχεινης ου οφις δαχνων χαι σχορπιος χαι διψα ου ουχ ην υδωρ του εξαγαγοντος σοι εκ πετρας ακροτομου πηγην υδατος 16 του ψωμισαντος σε το μαννα εν τη ερημω ο ουχ ειδησαν οι πατερες σου ινα χαχωση σε χαι εχπειραση σε χαι ευ σε ποιηση επ΄ εσχατων των ημερων σου 17 μη ειπης εν τη καρδια σου η ισχυς μου και το κρατος της χειρος μου εποιησεν μοι την δυναμιν την μεγαλην ταυτην 18 και μνησθηση κυριου του θεου σου οτι αυτος σοι διδωσιν ισχυν του ποιησαι δυναμιν και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου ως σημερον 19 και εσται εαν ληθη επιλαθη κυριου του θεου σου και πορευθης οπισω θεων ετερων και λατρευσης αυτοις και προσκυνησης αυτοις διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε 20 καθα και τα λοιπα εθνη οσα χυριος απολλυει προ προσωπου υμων ουτως απολεισθε ανθ΄ ων ουχ ηχουσατε της φωνης χυριου του θεου υμων

Chapter 9

1 αχουε ισραηλ συ διαβαινεις σημερον τον ιορδανην εισελθειν χληρονομησαι εθνη μεγαλα χαι ισχυροτερα μαλλον η υμεις πολεις μεγαλας χαι τειχηρεις εως του ουρανου 2 λαον μεγαν χαι πολυν χαι ευμηχη υιους εναχ ους συ οισθα χαι συ αχηχοας τις αντιστησεται χατα προσωπον υιων εναχ 3 χαι γνωση σημερον οτι χυριος ο θεος σου ουτος προπορευεται προ προσωπου σου πυρ χαταναλισχον εστιν ουτος εξολεθρευσει αυτους χαι ουτος αποστρεψει αυτους απο προσωπου σου χαι απολεις αυτους χαθαπερ είπεν σοι χυριος 4 μη είπης εν τη χαρδία σου εν τω εξαναλωσαι χυριον τον θεον σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου λεγων δια τας διχαιοσυνας μου είσηγαγεν με χυριος χληρονομησαι την γην την αγαθην ταυτην αλλα δια την ασεβείαν των εθνων τουτων χυριος εξολεθρευσει αυτους προ προσωπου σου 5 ουχι δια την διχαιοσυνην σου ουδε δια την οσιοτητα της χαρ-

διας σου συ εισπορευη κληρονομησαι την γην αυτων αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων χυριος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου σου χαι ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιαχωβ 6 χαι γνωση σημερον οτι ουχι δια τας διχαιοσυνας σου χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι την γην την αγαθην ταυτην κληρονομησαι οτι λαος σκληροτραχηλος ει 7 μνησθητι μη επιλαθη οσα παρωξυνας χυριον τον θεον σου εν τη ερημω αφ΄ ης ημερας εξηλθετε εξ αιγυπτου εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον απειθουντες διετελειτε τα προς χυριον 8 και εν χωρηβ παρωξυνατε χυριον και εθυμωθη χυριος εφ΄ υμιν εξολεθρευσαι υμας 9 αναβαινοντος μου εις το ορος λαβειν τας πλαχας τας λιθινας πλαχας διαθηχης ας διεθετο χυρίος προς υμας χαι χατεγινομην εν τω ορει τεσσαραχοντα ημερας και τεσσαραχοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον 10 και εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας γεγραμμενας εν τω δακτυλω του θεου και επ΄ αυταις εγεγραπτο παντες οι λογοι ους ελαλησεν χυριος προς υμας εν τω ορει ημερα εχχλησιας 11 χαι εγενετο δια τεσσαραχοντα ημερων και τεσσαρακοντα νυκτων εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας πλαχας διαθηχης 12 και ειπεν κυριος προς με αναστηθι καταβηθι το ταχος εντευθεν οτι ηνομησεν ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εχ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις χωνευμα 13 και ειπεν χυριος προς με λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων εωρακα τον λαον τουτον και ιδου λαος σχληροτραχηλος εστιν 14 εασον με εξολεθρευσαι αυτους χαι εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ισχυρον και πολυ μαλλον η τουτο 15 και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και το ορος εχαιετο πυρι και αι δυο πλακές επι ταις δυσι χερσίν μου 16 και ίδων οτι ημαρτετε εναντιον χυριου του θεου υμων χαι εποιησατε υμιν εαυτοις χωνευτον και παρεβητε απο της οδου ης ενετειλατο υμιν κυριος 17 και επιλαβομενος των δυο πλαχων ερριψα αυτας απο των δυο χειρων μου και συνετριψα εναντιον υμων 18 και εδεηθην εναντιον χυριου δευτερον καθαπερ και το προτερον τεσσαραχοντα ημερας και τεσσαραχοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον περι πασων των αμαρτιων υμων ων ημαρτετε ποιησαι το πονηρον εναντιον χυριου του θεου υμων παροξυναι αυτον 19 και εκφοβος ειμι δια την οργην και τον θυμον οτι παρωξυνθη κυριος εφ΄ υμιν εξολεθρευσαι υμας και εισηκουσεν χυριος εμου χαι εν τω χαιρω τουτω 20 χαι επι ααρων εθυμωθη χυριος σφοδρα εξολεθρευσαι αυτον και ηυξαμην και περι ααρων εν τω καιρω εκεινω 21 και την αμαρτιαν υμων ην εποιησατε τον μοσχον ελαβον αυτον και κατεκαυσα αυτον εν πυρι και συνεκοψα αυτον καταλεσας σφοδρα εως ου εγενετο λεπτον και εγενηθη ωσει κονιορτος και ερριψα τον κονιορτον εις τον χειμαρρουν τον καταβαινοντα εχ του ορους 22 χαι εν τω εμπυρισμώ χαι εν τω πειρασμώ χαι εν τοις μνημασιν της επιθυμιας παροξυνοντες ητε χυριον τον θεον υμων 23 χαι οτε εξαπεστειλεν

χυριος υμας εχ χαδης βαρνη λεγων αναβητε χαι χληρονομησατε την γην ην διδωμι υμιν και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων και ουκ επιστευσατε αυτω και ουκ εισηκουσατε της φωνης αυτου 24 απειδουντες ητε τα προς κυριον απο της ημερας ης εγνωσθη υμιν 25 και εδεηθην εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας οσας εδεηθην ειπεν γαρ κυριος εξολεθρευσαι υμας 26 και ευξαμην προς τον θεον και ειπα κυριε κυριε βασιλευ των θεων μη εξολεθρευσης τον λαον σου και την μεριδα σου ην ελυτρωσω εν τη ισχυι σου τη μεγαλη ους εξηγαγες εκ της αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταία και εν τω βραχίονι σου τω υψηλώ 27 μνησθητι αβρααμ και ισαάκ και ιακώβ των θεραποντών σου οις ωμόσας κατά σεαυτού μη επιβλεψης επί την σχληροτητα του λαου τουτου και τα ασεβηματα και τα αμαρτηματα αυτων 28 μη ειπωσιν οι κατοικουντες την γην οθεν εξηγαγες ημας εκειθεν λεγοντες παρα το μη δυνασθαι χυριον εισαγαγειν αυτους εις την γην ην ειπεν αυτοις χαι παρα το μισησαι αυτους εξηγαγεν αυτους αποχτειναι εν τη ερημω 29 και ουτοι λαος σου και κληρος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω

Chapter 10

1 εν εχεινω τω χαιρω ειπεν χυριος προς με λαξευσον σεαυτω δυο πλαχας λιθινας ωσπερ τας πρωτας και αναβηθι προς με εις το ορος και ποιησεις σεαυτω κιβωτον ξυλινην 2 και γραψω επι τας πλακας τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις ας συνετριψας και εμβαλεις αυτας εις την κιβωτον 3 και εποιησα κιβωτον εκ ξυλων ασηπτων και ελαξευσα τας δυο πλακας τας λιθινας ως αι πρωται και ανεβην εις το ορος και αι δυο πλακες επι ταις χερσιν μου 4 και εγραψεν επι τας πλακας κατα την γραφην την πρωτην τους δεκα λογους ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εχ μεσου του πυρος χαι εδωχεν αυτας χυριος εμοι 5 χαι επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και ενεβαλον τας πλακας εις την κιβωτον ην εποιησα και ησαν εκει καθα ενετειλατο μοι κυριος 6 και οι υιοι ισραηλ απηραν εκ βηρωθ υιων ιαχιμ μισαδαι εχει απεθανεν ααρων χαι εταφη εχει χαι ιερατευσεν ελεαζαρ υιος αυτου αντ' αυτου 7 εχειθεν απηραν εις γαδγαδ και απο γαδγαδ εις ετεβαθα γη χειμαρροι υδατων 8 εν εχεινω τω χαιρω διεστειλέν χυρίος την φυλην την λευί αιρείν την χιβωτον της διαθήχης χυρίου παρέσταναι έναντι χυρίου λειτουργείν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως της ημερας ταυτης 9 δια τουτο ουκ εστιν τοις λευιταις μερις και κληρος εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου χαθα είπεν αυτώ 10 χαγώ είστηχειν εν τω ορεί τεσσαραχοντα ημέρας χαι τεσσαραχοντα νυχτας και εισηχουσεν χυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και ουκ ηθελησεν χυριος εξολεθρευσαι υμας 11 και ειπεν χυριος προς με βαδιζε απαρον

εναντιον του λαου τουτου και εισπορευεσθωσαν και κληρονομειτωσαν την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις 12 και νυν ισραηλ τι κυριος ο θεος σου αιτειται παρα σου αλλ΄ η φοβεισθαι χυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και αγαπαν αυτον και λατρευειν χυριω τω θεω σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 13 φυλασσεσθαι τας εντολας χυριου του θεου σου χαι τα διχαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι η 14 ιδου χυριου του θεου σου ο ουρανος χαι ο ουρανος του ουρανου η γη και παντα οσα εστιν εν αυτη 15 πλην τους πατερας υμων προειλατο κυριος αγαπαν αυτους και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ' αυτους υμας παρα παντα τα εθνη κατα την ημεραν ταυτην 16 και περιτεμεισθε την σκληροκαρδιαν υμών και τον τραχηλον υμων ου σχληρυνειτε ετι 17 ο γαρ χυριος ο θεος υμων ουτος θεος των θεων και κυριος των κυριων ο θεος ο μεγας και ισχυρος και ο φοβερος οστις ου θαυμαζει προσωπον ουδ΄ ου μη λαβη δωρον 18 ποιων χρισιν προσηλυτω χαι ορφανω και χηρα και αγαπα τον προσηλυτον δουναι αυτω αρτον και ιματιον 19 και αγαπησετε τον προσηλυτον προσηλυτοι γαρ ητε εν γη αιγυπτω 20 κυριον τον θεον σου φοβηθηση και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη 21 ουτος καυχημα σου και ουτος θεος σου οστις εποιησεν εν σοι τα μεγαλα και τα ενδοξα ταυτα α ειδοσαν οι οφθαλμοι σου 22 εν εβδομηκοντα ψυχαις κατεβησαν οι πατερες σου εις αιγυπτον νυνι δε εποιησεν σε κυριος ο θεος σου ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει

Chapter 11

1 και αγαπησεις κυριού του θέου σου και φυλαξη τα φυλαγματα αυτού και τα δικαιωματα αυτού και τας κρισεις αυτού πασας τας ημέρας 2 και γυωσεσθε σημέρου ότι ουχι τα παιδια υμών όσοι ουχ οιδασίν ουδε ειδοσαν την παιδείαν χυριού του θέου σου και τα μεγαλεία αυτού και την χείρα την κραταίαν και τον βραχιούα τον υψηλού 3 και τα σημεία αυτού και τα τέρατα αυτού όσα εποιησεύ εν μέσω αιγύπτου φαραώ βασίλει αιγύπτου και πασή τη γη αυτού 4 και όσα εποιησεύ την δυυαμίν των αιγύπτιων τα αρματα αυτών και την ιππού αυτών ως επέκδυσεύ το υδώς της θαλασσης της ερυθράς επί προσώπου αυτών καταδιώκουτών αυτών έχ των όπισω υμών και απώλεσεν αυτούς χυρίος εως της σημέρου ημέρας 5 και όσα εποίησευ υμίν ευ τη έρημω εως ηλθέτε είς του τοπού τουτού 6 και όσα εποίησευ τω δαθάν και αβίρων υίοις έλιαβ υίου ρουβην ους αυοίξασα η γη το ότομα αυτής κατέπιευ αυτούς και τους οικούς αυτών και τας σκηνάς αυτών και πασαν αυτών την υποστασίν την μετ΄ αυτών ευ μέσω παυτός ισραηλ 7 ότι οι οφθαλμοί υμών εωράκαν παυτά τα έργα κυρίου τα μέγαλα όσα εποίησευ υμίν σημέρου ενα φυλαξεσθε πασας τας ευτολας αυτού όσας έγω ευτέλλομαι σοι σημέρου ινα ζητέ

και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εχει χληρονομησαι αυτην 9 ινα μαχροημερευσητε επι της γης ης ωμοσεν χυρίος τοις πατρασίν υμών δουναί αυτοίς και τω σπερματί αυτών μετ΄ αυτους γην ρεουσαν γαλα και μελι 10 εστιν γαρ η γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην ουχ ωσπερ η γη αιγυπτου εστιν οθεν εκπεπορευσθε εκειθεν οταν σπειρωσιν τον σπορον και ποτιζωσιν τοις ποσιν ωσει κηπον λαχανειας 11 η δε γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην γη ορεινη και πεδινη εκ του υετου του ουρανου πιεται υδωρ 12 γη ην χυριος ο θεος σου επισχοπειται αυτην δια παντος οι οφθαλμοι χυριου του θεου σου επ' αυτης απ' αρχης του ενιαυτου και εως συντελειας του ενιαυτου 13 εαν δε ακοή εισακουσήτε πασάς τας εντολάς αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν χυριον τον θεον σου χαι λατρευείν αυτώ εξ όλης της μαρδίας σου και εξ όλης της ψυχης σου 14 και δώσει τον υετον τη γη σου καθ΄ ωραν προιμον και οψιμον και εισοισεις τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου 15 και δωσει χορτασματα εν τοις αγροις σου τοις κτηνεσιν σου και φαγων και εμπλησθεις 16 προσεχε σεαυτω μη πλατυνθη η καρδια σου και παραβητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις 17 και θυμωθεις οργη κυριος εφ' υμιν και συσχη τον ουρανον και ουκ εσται υετος και η γη ου δωσει τον καρπον αυτης και απολεισθε εν ταχει απο της γης της αγαθης ης εδωχεν ο χυριος υμιν 18 χαι εμβαλειτε τα ρηματα ταυτα εις την καρδιαν υμών και εις την ψυχην υμών και αφαψετε αυτά εις σημείον επί της χειρος υμων και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων υμων 19 και διδαξετε αυτα τα τέχνα υμών λαλείν αυτά χαθημένους εν οίχω χαι πορευομένους εν όδω χαι χοιταζομενους και διανισταμενους 20 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων 21 ινα πολυημερευσητε και αι ημεραι των υιων υμων επι της γης ης ωμοσεν χυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις χαθως αι ημεραι του ουρανου επι της γης 22 και εσται εαν ακοη ακουσητε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν αγαπαν χυριον τον θεον ημων και πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και προσκολλασθαι αυτω 23 και εκβαλει χυριος παντα τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων χαι χληρονομησετε εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις 24 παντα τον τοπον ου εαν πατηση το ιχνος του ποδος υμων υμιν εσται απο της ερημου και αντιλιβανου και απο του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της δαλασσης της επι δυσμων εσται τα ορια σου 25 ουχ αντιστησεται ουδεις χατα προσωπον υμων τον τρομον υμων και τον φοβον υμων επιθησει κυριος ο θεος υμων επι προσωπον πασης της γης εφ΄ ης εαν επιβητε επ΄ αυτης ον τροπον ελαλησεν χυριος προς υμας 26 ιδου εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον ευλογιαν και καταραν 27 την ευλογιαν εαν αχουσητε τας εντολας χυριου του θεου υμων ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον 28 και τας καταρας εαν μη ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσας

εγω εντελλομαι υμιν σημερον και πλανηθητε απο της οδου ης ενετειλαμην υμιν πορευθεντες λατρευειν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε 29 και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην διαβαινεις εκει κληρονομησαι αυτην και δωσεις την ευλογιαν επ΄ ορος γαριζιν και την καταραν επ΄ ορος γαιβαλ 30 ουκ ιδου ταυτα περαν του ιορδανου οπισω οδον δυσμων ηλιου εν γη χανααν το κατοικουν επι δυσμων εχομενον του γολγολ πλησιον της δρυος της υψηλης 31 υμεις γαρ διαβαινετε τον ιορδανην εισελθοντες κληρονομησαι την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας και κληρονομησετε αυτην και κατοικησετε εν αυτη 32 και φυλαξεσθε του ποιειν παντα τα προσταγματα αυτου και τας κρισεις ταυτας οσας εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον

Chapter 12

1 και ταυτα τα προσταγματα και αι κρισεις ας φυλαξετε του ποιειν επι της γης ης χυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν εν χληρω πασας τας ημερας ας υμεις ζητε επι της γης 2 απωλεια απολειτε παντας τους τοπους εν οις ελατρευσαν εχει τοις θεοις αυτων ους υμεις χληρονομειτε αυτους επι των ορεων των υψηλων και επι των δινων και υποκατω δενδρου δασεος 3 και κατασκαψετε τους βωμους αυτων και συντριψετε τας στηλας αυτων και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκείνου 4 ου ποιήσετε ουτώς κυρίω τω θεω υμών 5 αλλ΄ η είς τον τοπον ον αν εχλεξηται χυριος ο θεος υμων εν μια των φυλων υμων επονομασαι το ονομα αυτου εχει επιχληθηναι χαι εχζητησετε χαι εισελευσεσθε εχει 6 χαι οισετε εχει τα ολοχαυτωματα υμων χαι τα θυσιασματα υμων χαι τας απαρχας υμων και τας ευχας υμων και τα εκουσια υμων και τα πρωτοτοκα των βοων υμων και των προβατων υμων 7 και φαγεσθε εκει εναντιον κυριου του θεου υμων και ευφρανθησεσθε επι πασιν ου αν την χειρα επιβαλητε υμεις και οι οικοι υμων καθοτι ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου 8 ου ποιησετε παντα α ημεις ποιουμεν ωδε σημέρον εχάστος το αρέστον ένωπιον αυτού 9 ου γαρ ήχατε έως του νυν είς την χαταπαυσιν χαι εις την χληρονομιαν ην χυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν 10 και διαβησεσθε τον ιορδανην και κατοικησετε επι της γης ης κυριος ο θεος υμων κατακληρονομει υμιν και καταπαυσει υμας απο παντων των εχθρων υμων των χυχλω χαι χατοιχησετε μετα ασφαλειας 11 χαι εσται ο τοπος ον αν εχλεξηται χυριος ο θεος υμων επιχληθηναι το ονομα αυτου εχει εχει οισετε παντα οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον τα ολοχαυτωματα υμων χαι τα θυσιασματα υμων χαι τα επιδεκατα υμων και τας απαρχας των χειρων υμων και τα δοματα υμων και παν εχλεχτον των δωρων υμων οσα εαν ευξησθε τω θεω υμων 12 και ευφρανθησεσθε εναντιον χυριου του θεου υμων υμεις χαι οι υιοι υμων χαι αι θυγατερες υμων

οι παιδες υμων και αι παιδισκαι υμων και ο λευιτης ο επι των πυλων υμων οτι ουχ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μεθ΄ υμων 13 προσεχε σεαυτω μη ανενεγκης τα ολοχαυτωματα σου εν παντι τοπω ου εαν ιδης 14 αλλ΄ η εις τον τοπον ον αν εχλεξηται χυριος ο θεος σου αυτον εν μια των φυλων σου εχει ανοισεις τα ολοχαυτωματα σου χαι έχει ποιησεις παντα οσα έγω εντελλομαι σοι σημέρον 15 αλλ΄ η εν παση επιθυμια σου θυσεις και φαγη κρεα κατα την ευλογιαν κυριου του θεου σου ην εδωχεν σοι εν παση πολει ο αχαθαρτος εν σοι χαι ο χαθαρος επι το αυτο φαγεται αυτο ως δορχαδα η ελαφον 16 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεειτε αυτο ως υδωρ 17 ου δυνηση φαγειν εν ταις πολεσιν σου το επιδεχατον του σιτου σου χαι του οινου σου χαι του ελαιου σου τα πρωτοτοχα των βοων σου και των προβατων σου και πασας ευχας οσας αν ευξησθε και τας ομολογίας υμών και τας απαρχας των χείρων υμών 18 αλλ΄ η εναντίον κυρίου του θεου σου φαγη αυτα εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτω συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου και ο προσηλυτος ο εν ταις πολεσιν υμων και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου 19 προσεχε σεαυτω μη εγκαταλιπης τον λευιτην παντα τον χρονον οσον εαν ζης επι της γης 20 εαν δε εμπλατυνη χυριος ο θεος σου τα ορια σου χαθαπερ ελαλησεν σοι και ερεις φαγομαι κρεα εαν επιθυμηση η ψυχη σου ωστε φαγειν χρεα εν παση επιθυμια της ψυχης σου φαγη κρεα 21 εαν δε μακροτερον απεχη σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επιχληθηναι το ονομα αυτου εχει χαι θυσεις απο των βοων σου χαι απο των προβατων σου ων αν δω ο θεος σοι ον τροπον ενετειλαμην σοι και φαγη εν ταις πολεσιν σου κατα την επιθυμιαν της ψυχης σου 22 ως εσθεται η δορκας και η ελαφος ουτως φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος ωσαυτως εδεται 23 προσεχε ισχυρως του μη φαγειν αιμα οτι το αιμα αυτου ψυχη ου βρωθησεται η ψυχη μετα των αρέων 24 ου φαγέσθε επί την γην εαχέειτε αυτό ως υδώρ 25 ου φαγη αυτο ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε εαν ποιησης το καλον και το αρέστον εναντιον χυριού του θέου σου 26 πλην τα αγιά σου έαν γένηται σοι και τας ευχας σου λαβων ηξεις εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επιχληθηναι το ονομα αυτου εχει 27 χαι ποιησεις τα ολοχαυτωματα σου τα χρεα ανοισεις επι το θυσιαστηριον χυριου του θεου σου το δε αιμα των θυσιων σου προσχεεις προς την βασιν του θυσιαστηριου χυριου του θεου σου τα δε χρεα φαγη 28 φυλασσου και ακουε και ποιησεις παντας τους λογους ους εγω εντελλομαι σοι ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου δι΄ αιωνος εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον χυριου του θεου σου 29 εαν δε εξολεθρευση χυριος ο θεος σου τα εθνη εις ους συ εισπορευη εχει χληρονομησαι την γην αυτων απο προσωπου σου και κατακληρονομησης αυτους και κατοικήσης εν τη γη αυτων 30 προσέχε σεαυτω μη εχίητησης επαχολουθησαι αυτοις μετα το εξολεθρευθηναι αυτους απο

προσωπου σου ου μη εχζητησης τους θεους αυτων λεγων πως ποιουσιν τα εθνη ταυτα τοις θεοις αυτων ποιησω καγω 31 ου ποιησεις ουτως κυριω τω θεω σου τα γαρ βδελυγματα α κυριος εμισησεν εποιησαν τοις θεοις αυτων οτι τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων κατακαιουσιν εν πυρι τοις θεοις αυτων

Chapter 13

1 παν ρημα ο εγω εντελλομαι σοι σημερον τουτο φυλαξη ποιειν ου προσθησεις επ΄ αυτο ουδε αφελεις απ΄ αυτου 2 εαν δε αναστη εν σοι προφητης η ενυπνιαζομενος ενυπνιον και δω σοι σημειον η τερας 3 και ελθη το σημειον η το τερας ο ελαλησεν προς σε λεγων πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε 4 ουχ αχουσεσθε των λογων του προφητου εχεινου η του ενυπνιαζομενου το ενυπνιον εχεινο οτι πειραζει χυριος ο θεος υμας ειδεναι ει αγαπατε χυριον τον θεον υμων εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 5 οπισω χυριου του θεου υμων πορευεσθε και αυτον φοβηθησεσθε και τας εντολας αυτου φυλαξεσθε και της φωνης αυτου ακουσεσθε και αυτω προστεθησεσθε 6 και ο προφητης εχεινος η ο το ενυπνιον ενυπνιαζομενος εχεινος αποθανειται ελαλησεν γαρ πλανησαι σε απο χυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εχ γης αιγυπτου του λυτρωσαμενου σε εχ της δουλειας εξωσαι σε εχ της οδου ης ενετειλατο σοι χυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη και αφανιεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 7 εαν δε παρακαλεση σε ο αδελφος σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου η ο υιος σου η η θυγατηρ σου η η γυνη η εν κολπω σου η ο φιλος ο ισος της ψυχης σου λαθρα λεγων βαδισωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδεις συ και οι πατέρες σου 8 απο των θέων των εθνών των περιχυχλώ υμών των εγγίζοντων σοι η των μαχραν απο σου απ' αχρου της γης εως αχρου της γης 9 ου συνθελησεις αυτω και ουκ εισακούση αυτού και ου φεισεται ο οφθαλμός σου επ' αυτώ ουκ επιποθησεις επ΄ αυτω ουδ΄ ου μη σχεπασης αυτον 10 αναγγελλων αναγγελεις περι αυτου αι χειρες σου εσονται επ΄ αυτον εν πρωτοις αποχτειναι αυτον χαι αι χειρες παντος του λαου επ' εσχατω 11 και λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και αποθανειται οτι εζητησεν αποστησαι σε απο χυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας 12 και πας ισραηλ αχουσας φοβηθησεται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν 13 εαν δε αχουσης εν μια των πολεων σου ων χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι χατοιχειν σε έχει λεγοντών 14 εξηλθοσάν ανδρές παρανομοί εξ υμών και απέστησαν παντας τους κατοικουντας την πολιν αυτων λεγοντες πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουχ ηδειτε 15 χαι ερωτησεις χαι εραυνησεις σφοδρα χαι ιδου αληθης σαφως ο λογος γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν υμιν 16 αναιρων ανελεις παντας τους κατοικουντας εν τη πολει εκεινη εν φονω μαχαιρας αναθεματι ανα-

θεματιείτε αυτην και παντα τα εν αυτη 17 και παντα τα σχυλα αυτης συναξεις εις τας διοδους αυτης και εμπρησεις την πολίν εν πυρί και παντα τα σχυλα αυτης πανδημει εναντιον χυρίου του θεου σου και εσται αοιχητος εις τον αίωνα ουχ ανοιχοδομηθησεται ετι 18 ου προσχολληθησεται εν τη χειρί σου ουδεν απο του αναθεματος ίνα αποστραφη χυρίος απο θυμου της οργης αυτου και δωσεί σοι έλεος και έλεησει σε και πληθυνεί σε ον τροπον ωμόσεν χυρίος τοις πατρασίν σου 19 εαν αχουσης της φωνης χυρίου του θεου σου φυλασσείν πασας τας εντολάς αυτου όσας εγω εντελλομαι σοι σημέρον ποιείν το χάλον και το αρέστον εναντιόν χυρίου του θεου σου

Chapter 14

1 υιοι έστε χυρίου του θέου υμών ου φοιβήσετε ουχ επιθήσετε φαλαχρώμα ανα μεσον των οφθαλμων υμων επι νεχρω 2 οτι λαος αγιος ει χυριω τω θεω σου χαι σε εξελεξατο χυριος ο θεος σου γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον απο παντων των εθνων των επι προσωπου της γης 3 ου φαγεσθε παν βδελυγμα 4 ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε μοσχον εκ βοων και αμνον εκ προβατων και χιμαρον εξ αιγων 5 ελαφον και δορκαδα και βουβαλον και τραγελαφον και πυγαργον ορυγα και καμηλοπαρδαλιν 6 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχίζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε 7 και ταυτα ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον και δασυποδα και χοιρογρυλλιον οτι αναγουσιν μηρυχισμον και οπλην ου διχηλουσιν ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν 8 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο μηρυκισμον ου μαρυχαται αχαθαρτον τουτο υμιν απο των χρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιών αυτών ουχ αψέσθε 9 και ταυτά φαγέσθε από παντών των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν εν αυτοις πτερυγια και λεπιδες φαγεσθε 10 και παντα οσα ουχ εστιν αυτοις πτερυγια χαι λεπιδες ου φαγεσθε αχαθαρτα υμιν εστιν 11 παν ορνεον καθαρον φαγεσθε 12 και ταυτα ου φαγεσθε απ΄ αυτων τον αετον και τον γρυπα και τον αλιαιετον 13 και τον γυπα και τον ικτινα και τα ομοια αυτω 14 και παντα κορακα και τα ομοια αυτω 15 και στρουθον και γλαυκα και λαρον 16 και ερωδιον και κυκνον και ιβιν 17 και καταρακτην και ιερακα και τα ομοία αυτώ και επόπα και νυκτικοράκα 18 και πελέκανα και χαράδριον και τα ομοία αυτώ και πορφυριώνα και νυκτερίδα 19 παντά τα ερπετά των πετείνων ακαθαρτα ταυτα εστιν υμιν ου φαγεσθε απ΄ αυτων 20 παν πετεινον καθαρον φαγεσθε 21 παν θνησιμαιον ου φαγεσθε τω παροιχώ τω εν ταις πολεσιν σου δοθησεται και φαγεται η αποδωση τω αλλοτριω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου 22 δεκατην αποδεκατωσεις παντος

γενηματος του σπερματος σου το γενημα του αγρου σου ενιαυτον κατ΄ ενιαυτον 23 και φαγή αυτο εναντι κυριού του θέου σου εν τω τόπω ω αν εκλέξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οισετε τα επιδεκατα του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου ινα μαθης φοβεισθαι χυριον τον θεον σου πασας τας ημερας 24 εαν δε μαχραν γενηται απο σου η οδος χαι μη δυνη αναφερειν αυτα οτι μαχραν απο σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οτι ευλογησει σε χυριος ο θεος σου 25 χαι αποδωση αυτα αργυριου χαι λημψη το αργυριον εν ταις χερσιν σου και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον 26 και δωσεις το αργυριον επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου επι βουσι η επι προβατοις επι οινω η επι σικερα η επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου και φαγη εκει εναντιον κυριου του θεου σου και ευφρανθηση συ και ο οιχος σου 27 και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου 28 μετα τρια ετη εξοισεις παν το επιδεκατον των γενηματων σου εν τω ενιαυτω εχεινω θησεις αυτο εν ταις πολεσιν σου 29 και ελευσεται ο λευιτης οτι ουχ εστιν αυτω μερις ουδε χληρος μετα σου χαι ο προσηλυτος χαι ο ορφανος και η χηρα η εν ταις πολεσιν σου και φαγονται και εμπλησθησονται ινα ευλογηση σε χυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις οις εαν ποιης

Chapter 15

1 δι΄ επτα ετων ποιησεις αφεσιν 2 και ουτως το προσταγμα της αφεσεως αφησεις παν αρέος ιδιού ο οφείλει σοι ο πλησιού και του αδέλφου σου ουκ απαιτήσεις ότι επιχεχληται αφεσις χυριω τω θεω σου 3 τον αλλοτριον απαιτησεις οσα εαν η σοι $\pi \alpha \rho'$ auto tou adelyou sou afesin $\pi \circ \eta$ seig tou crous sou 4 oti oux estai en soi ενδεης οτι ευλογων ευλογησει σε χυριος ο θεος σου εν τη γη η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω χαταχληρονομησαι αυτην 5 εαν δε αχοη εισαχουσητε της φωνης χυριου του θεου υμων φυλασσειν χαι ποιειν πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον 6 οτι χυριος ο θεος σου ευλογησεν σε ον τροπον ελαλησεν σοι και δανιεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουχ αρξουσιν 7 εαν δε γενηται εν σοι ενδεης των αδελφων σου εν μια των πολεων σου εν τη γη η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουχ αποστερξεις την καρδιαν σου ουδ΄ ου μη συσφιγξης την χειρα σου απο του αδελφου σου του επιδεομενου 8 ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου αυτω δανειον δανιεις αυτω οσον επιδεεται καθ΄ οσον ενδεειται 9 προσεχε σεαυτω μη γενηται ρημα κρυπτον εν τη χαρδια σου ανομημα λεγων εγγιζει το ετος το εβδομον ετος της αφεσεως και πονηρευσηται ο οφθαλμος σου τω αδελφω σου τω επιδεομενω και ου δωσεις αυτω και βοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια μεγαλη 10

διδους δωσεις αυτω και δανειον δανιεις αυτω οσον επιδεεται και ου λυπηθηση τη χαρδια σου διδοντος σου αυτω οτι δια το ρημα τουτο ευλογησει σε χυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου 11 ου γαρ μη εχλιπη ενδεης απο της γης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο λεγων ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου τω αδελφω σου τω πενητι και τω επιδεομενω τω επι της γης σου 12 εαν δε πραθη σοι ο αδελφος σου ο εβραιος η η εβραια δουλευσει σοι εξ ετη και τω εβδομω εξαποστελεις αυτον ελευθερον απο σου 13 οταν δε εξαποστελλης αυτον ελευθερον απο σου ουκ εξαποστελεις αυτον κενον 14 εφοδιον εφοδιασεις αυτον απο των προβατων σου και απο του σιτου σου και απο της ληνου σου καθα ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου δωσεις αυτω 15 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτου και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εχειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 16 εαν δε λεγη προς σε ουκ εξελευσομαι απο σου οτι ηγαπηκεν σε και την οικιαν σου οτι ευ αυτω εστιν παρα σοι 17 και λημψη το οπητιον και τρυπησεις το ωτιον αυτου προς την θυραν και εσται σοι οικετης εις τον αιωνα και την παιδισκην σου ποιησεις ωσαυτως 18 ου σχληρον εσται εναντιον σου εξαποστελλομενων αυτων ελευθερων απο σου οτι εφετιον μισθον του μισθωτου εδουλευσεν σοι εξ ετη και ευλογησει σε χυρίος ο θέος σου εν πασίν οις έαν ποίης 19 παν πρωτοτοχού ο έαν τέχθη έν τοις βουσιν σου και εν τοις προβατοις σου τα αρσενικα αγιασεις κυριω τω θεω σου ουκ έργα εν τω πρωτοτοχώ μοσχώ σου και ου μη κειρης το πρωτοτοκον των προβατων σου 20 εναντι χυριου φαγη αυτο ενιαυτον εξ ενιαυτου εν τω τοπω ω εαν εχλεξηται χυριος ο θεος σου συ και ο οικος σου 21 εαν δε η εν αυτω μωμος χωλον η τυφλον η και πας μωμος πονηρος ου θυσεις αυτο κυριω τω θεω σου 22 εν ταις πολεσιν σου φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος ωσαυτως εδεται ως δορχαδα η ελαφον 23 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εχχεεις αυτο ως υδωρ

Chapter 16

1 φυλαξαι τον μηνα των νεων και ποιησεις το πασχα κυριω τω θεω σου οτι εν τω μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου νυκτος 2 και θυσεις το πασχα κυριω τω θεω σου προβατα και βοας εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον επικληθηναι το ονομα αυτου εκει 3 ου φαγη επ΄ αυτου ζυμην επτα ημερας φαγη επ΄ αυτου αζυμα αρτον κακωσεως οτι εν σπουδη εξηλθετε εξ αιγυπτου ινα μνησθητε την ημεραν της εξοδιας υμων εκ γης αιγυπτου πασας τας ημερας της ζωης υμων 4 ουκ οφθησεται σοι ζυμη εν πασι τοις οριοις σου επτα ημερας και ου κοιμηθησεται απο των κρεων ων εαν θυσης το εσπερας τη ημερα τη πρωτη εις το πρωι 5 ου δυνηση θυσαι το πασχα εν ουδεμια των πολεων σου ων κυριος ο

θεος σου διδωσιν σοι 6 αλλ΄ η εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει θυσεις το πασχα εσπερας προς δυσμας ηλιου εν τω χαιρω ω εξηλθες εξ αιγυπτου 7 χαι εψησεις χαι οπτησεις χαι φαγη εν τω τοπω ω εαν εχλεξηται χυριος ο θεος σου αυτον χαι αποστραφηση το πρωι χαι απελευση εις τους οιχους σου 8 εξ ημερας φαγη αζυμα χαι τη ημερα τη εβδομη εξοδιον εορτη χυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον πλην οσα ποιηθησεται ψυχη 9 επτα εβδομαδας ολοκληρους εξαριθμησεις σεαυτω αρξαμενου σου δρεπανον επ΄ αμητον αρξη εξαριθμησαι επτα εβδομαδας 10 και ποιησεις εορτην εβδομαδων χυριω τω θεω σου χαθοτι η χειρ σου ισχυει οσα αν δω σοι χαθοτι ηυλογησεν σε χυριος ο θέος σου 11 χαι ευφρανθήση εναντιον χυριου του θέου σου συ χαι ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν υμιν εν τω τοπω ω εαν εχλεξηται χυριος ο θεος σου επιχληθηναι το ονομα αυτου εχει 12 χαι μνησθηση οτι οιχετης ησθα εν γη αιγυπτω και φυλαξη και ποιησεις τας εντολας ταυτας 13 εορτην σχηνων ποιησεις σεαυτω επτα ημερας εν τω συναγαγειν σε εχ του αλωνος σου και απο της ληνου σου 14 και ευφρανθηση εν τη εορτη σου συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκή σου και ο λευιτής και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η ουσα εν ταις πολεσιν σου 15 επτα ημερας εορτασεις χυριω τω θεω σου εν τω τοπω ω εαν εχλεξηται χυριος ο θεος σου αυτω εαν δε ευλογηση σε χυριος ο θεος σου εν πασιν τοις γενημασιν σου και εν παντι εργω των χειρων σου και εση ευφραινομενος 16 τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενιχον σου εναντιον χυριου του θεου σου εν τω τοπω ω εαν εχλεξηται αυτον χυριος εν τη εορτη των αζυμων χαι εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη της σκηνοπηγιας ουκ οφθηση ενωπιον κυριου του θεου σου κενος 17 εκαστος κατα δυναμιν των χειρων υμων κατα την ευλογιαν κυριου του θεου σου ην εδωχεν σοι 18 χριτας και γραμματοεισαγωγεις καταστησεις σεαυτω εν πασαις ταις πολεσιν σου αις χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι χατα φυλας χαι κρινουσιν τον λαον κρισιν δικαιαν 19 ουκ εκκλινουσιν κρισιν ουκ επιγνωσονται προσωπον ουδε λημψονται δωρον τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους σοφων και εξαιρει λογους δικαιων 20 δικαιως το δικαιον διωξη ινα ζητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 21 ου φυτευσεις σεαυτω αλσος παν ξυλον παρα το θυσιαστηριον χυριου του θεου σου ο ποιησεις σεαυτω 22 ου στησεις σεαυτω στηλην α εμισησεν χυριος ο θεος σου

Chapter 17

1 ου θυσεις χυριώ τω θεώ σου μοσχον η προβατον εν ω εστιν εν αυτώ μώμος παν ρημα πονηρον οτι βδελυγμα χυριώ τω θεώ σου εστιν 2 εαν δε ευρεθη εν σοι εν

μια των πολεων σου ων χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ανηρ η γυνη οστις ποιησει το πονηρον εναντιον χυριου του θεου σου παρελθειν την διαθηχην αυτου 3 χαι ελθοντες λατρευσωσιν θεοις ετεροις και προσκυνησωσιν αυτοις τω ηλιω η τη σεληνη η παντι των εχ του χοσμου του ουρανου α ου προσεταξεν 4 χαι αναγγελη σοι και εκζητησεις σφοδρα και ιδου αληθως γεγονεν το ρημα γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν ισραηλ 5 και εξαξεις τον ανθρωπον εκεινον η την γυναικα εκεινην και λιθοβολησετε αυτους εν λιθοις και τελευτησουσιν 6 επι δυσιν μαρτυσιν η επι τρισιν μαρτυσιν αποθανειται ο αποθνησχων ουχ αποθανειται εφ΄ ενι μαρτυρι 7 και η χειρ των μαρτυρων εσται επ΄ αυτω εν πρωτοις θανατωσαι αυτον και η χειρ παντος του λαου επ' εσχατων και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 8 εαν δε αδυνατηση απο σου εημα εν κεισει ανα μέσον αιμα αιματος και ανα μέσον κρισις χρισεως και ανα μεσον αφη αφης και ανα μεσον αντιλογια αντιλογιας ρηματα κρισεως εν ταις πολεσιν υμων και αναστας αναβηση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται χυριος ο θέος σου επιχληθηναι το ονομα αυτου έχει 9 χαι ελέυση προς τους ιερεις τους λευιτας και προς τον κριτην ος αν γενηται εν ταις ημεραις εκειναις και εκζητησαντες αναγγελουσιν σοι την κρισιν 10 και ποιησεις κατα το πραγμα ο εαν αναγγειλωσιν σοι εχ του τοπου ου αν εχλεξηται χυριος ο θεος σου επιχληθηναι το ονομα αυτου εχει χαι φυλαξη σφοδρα ποιησαι χατα παντα οσα εαν νομοθετηθη σοι 11 κατα τον νομον και κατα την κρισιν ην αν ειπωσιν σοι ποιησεις ουχ εχχλινεις απο του ρηματος ου εαν αναγγειλωσιν σοι δεξια ουδε αριστερα 12 και ο ανθρωπος ος αν ποιηση εν υπερηφανια του μη υπακουσαι του ιερεως του παρεστηχότος λειτουργείν επί τω ονοματί χυρίου του θέου σου η του χρίτου ος αν η εν ταις ημεραις εχειναις χαι αποθανειται ο ανθρωπος εχεινος χαι εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ 13 και πας ο λαος ακουσας φοβηθησεται και ουκ ασεβησει ετι 14 εαν δε εισελθης εις την γην ην χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω χαι κληρονομησης αυτην και κατοικήσης επ΄ αυτης και ειπης καταστήσω επ΄ εμαυτον αρχοντα καθα και τα λοιπα εθνη τα κυκλω μου 15 καθιστων καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ον αν εχλεξηται χυριος ο θεος σου αυτον εχ των αδελφων σου καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ου δυνηση καταστησαι επι σεαυτον ανθρωπον αλλοτριον οτι ουχ αδελφος σου εστιν 16 διοτι ου πληθυνει εαυτω ιππον ουδε μη αποστρεψη τον λαον εις αιγυπτον οπως πληθυνη εαυτω ιππον ο δε χυριος ειπεν ου προσθησετε αποστρεψαι τη οδω ταυτη ετι 17 και ου πληθυνει εαυτω γυναιχας ουδε μεταστησεται αυτου η χαρδια χαι αργυριον χαι χρυσιον ου πληθυνει εαυτω σφοδρα 18 και εσται οταν καθιση επι της αρχης αυτου και γραψει εαυτω το δευτερονομιον τουτο εις βιβλιον παρα των ιερεων των λευιτων 19 και εσται μετ΄ αυτου και αναγνωσεται εν αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου ινα μαθη φοβεισθαι χυριον τον θεον αυτου φυλασσεσθαι πασας τας εντολας ταυτας χαι τα δικαιωματα ταυτα ποιειν 20 ινα μη υψωθη η καρδια αυτου απο των αδελφων

αυτου ινα μη παραβη απο των εντολων δεξια η αριστερα οπως αν μαχροχρονιση επι της αρχης αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ

Chapter 18

1 ουχ εσται τοις ιερευσιν τοις λευιταις ολη φυλη λευι μερις ουδε χληρος μετα ισραηλ χαρπωματα χυριου ο χληρος αυτων φαγονται αυτα 2 χληρος δε ουχ εσται αυτοις εν τοις αδελφοις αυτων χυριος αυτος χληρος αυτου χαθοτι ειπεν αυτω 3 και αυτη η κρισις των ιερεων τα παρα του λαου παρα των θυοντων τα θυματα εαν τε μοσχον εαν τε προβατον και δωσει τω ιερει τον βραχιονα και τα σιαγονια και το ενυστρον 4 και τας απαρχας του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου και την απαρχην των κουρων των προβατων σου δωσεις αυτω 5 οτι αυτον εξελεξατο χυρίος ο θέος σου εχ πασών των φυλών σου παρέσταναι εναντί χυριου του θεου σου λειτουργειν χαι ευλογειν επι τω ονοματι αυτου αυτος χαι οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ 6 εαν δε παραγενηται ο λευιτης εκ μιας των πολεων υμων εχ παντων των υιων ισραηλ ου αυτος παροιχει χαθοτι επιθυμει η ψυχη αυτου εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος 7 και λειτουργησει τω ονοματι χυριου του θεου αυτου ωσπερ παντες οι αδελφοι αυτου οι λευιται οι παρεστηχοτες εχει εναντι χυριου 8 μεριδα μεμερισμένην φαγέται πλην της πράσεως της χατα πατριαν 9 εαν δε εισελθης εις την γην ην χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μαθηση ποιείν κατα τα βδελυγματα των εθνών εκείνων 10 ουχ ευρεθησεταί εν σοι περικαθαιρων τον υιον αυτου η την θυγατερα αυτου εν πυρι μαντευομενος μαντειαν κληδονιζομένος και οιωνιζομένος φαρμακός 11 επαείδων επαοίδην εγγαστριμυθος και τερατοσκοπος επερωτων τους νεκρους 12 εστιν γαρ βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα ενεχεν γαρ των βδελυγματων τουτων χυριος εξολεθρευσει αυτους απο σου 13 τελειος εση εναντιον χυριου του θεου σου 14 τα γαρ εθνη ταυτα ους συ κατακληρονομεις αυτους ουτοι κληδονων και μαντειων ακουσονται σοι δε ουχ ουτως εδωχεν χυριος ο θεος σου 15 προφητην εχ των αδελφων σου ως εμε αναστήσει σοι χυριος ο θέος σου αυτου αχουσέσθε 16 χατα παντα οσα ητησω παρα χυριου του θεου σου εν χωρηβ τη ημερα της εχχλησιας λεγοντες ου προσθησομεν αχουσαι την φωνην χυριου του θεου ημων χαι το πυρ το μεγα τουτο ουχ οψομεθα ετι ουδε μη αποθανωμεν 17 χαι ειπεν χυριος προς με ορθως παντα οσα ελαλησαν 18 προφητην αναστησω αυτοις εχ των αδελφων αυτων ωσπερ σε και δωσω το ρημα μου εν τω στοματι αυτου και λαλησει αυτοις καθοτι αν εντειλωμαι αυτω 19 και ο ανθρωπος ος εαν μη ακουση οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι μου εγω εχδιχησω εξ αυτου 20 πλην ο προφητης ος αν ασεβηση λαλησαι επι τω ονοματι μου ρημα ο ου προσεταξα λαλησαι και ος αν λαληση επ΄ ονοματι θεων ετερων αποθανειται ο προφητης εχεινος 21 εαν δε

ειπης εν τη καρδια σου πως γνωσομεθα το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος 22 οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι κυριου και μη γενηται το ρημα και μη συμβη τουτο το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος εν ασεβεια ελαλησεν ο προφητης εκεινος ουκ αφεξεσθε αυτου

Chapter 19

1 εαν δε αφανιση χυριος ο θεος σου τα εθνη α ο θεος σου διδωσιν σοι την γην αυτων και κατακληρονομησητε αυτους και κατοικησητε εν ταις πολεσιν αυτων και εν τοις οικοις αυτων 2 τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εν μεσω της γης σου ης χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 3 στοχασαι σοι την οδον και τριμεριεις τα ορια της γης σου ην καταμεριζει σοι κυριος ο θέος σου και έσται καταφυγή έχει παντι φονευτη 4 τουτο δε εσται το προσταγμα του φονευτου ος αν φυγη εχει χαι ζησεται ος αν παταξη τον πλησιον αυτου αχουσιως χαι ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και προ της τριτης 5 και ος αν εισελθη μετα του πλησιον εις τον δρυμον συναγαγειν ξυλα και εκκρουσθη η χειρ αυτου τη αξινη κοπτοντος το ξυλον και εκπεσον το σιδηριον απο του ξυλου τυχη του πλησιον και αποθανη ουτος καταφευξεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται 6 ινα μη διωξας ο αγχιστευων του αιματος οπισω του φονευσαντος οτι παρατεθερμανται τη χαρδια και καταλαβη αυτον εαν μακροτερα η η οδος και παταξη αυτου την ψυχην και αποθανή και τουτώ ουκ εστιν κρισις θανατού ότι ου μισών ην αυτόν προ της εχθες και προ της τριτης 7 δια τουτο εγω σοι εντελλομαι το ρημα τουτο λεγων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω 8 εαν δε εμπλατυνή χυρίος ο θέος σου τα ορία σου ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δω σοι κυριος πασαν την γην ην ειπεν δουναι τοις πατρασιν σου 9 εαν αχουσης ποιειν πασας τας εντολας ταυτας ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν χυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου πασας τας ημερας και προσθησεις σεαυτω ετι τρεις πολεις προς τας τρεις ταυτας 10 και ουκ εκχυθησεται αιμα αναιτιον εν τη γη σου η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω και ουκ εσται εν σοι αιματι ενοχος 11 εαν δε γενηται ανθρωπος μισων τον πλησιον και ενεδρευση αυτον και επαναστη επ΄ αυτον και παταξη αυτου ψυχην και απεθανη και φυγη εις μιαν των πολεων τουτων 12 και αποστελουσιν η γερουσια της πολεως αυτου και λημψονται αυτον εχειθεν χαι παραδωσουσιν αυτον εις χειρας τω αγχιστευοντι του αιματος χαι αποθανειται 13 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω και καθαριεις το αιμα το αναιτιον εξ ισραηλ και ευ σοι εσται 14 ου μετακινησεις ορια του πλησιον σου α εστησαν οι πατερες σου εν τη κληρονομια σου η κατεκληρονομηθης εν τη γη η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω 15 ουχ εμμενει μαρτυς εις μαρτυρησαι κατα ανθρωπου κατα πασαν αδικιαν και κατα παν αμαρτημα και κατα πασαν

αμαρτιαν ην αν αμαρτη επι στοματος δυο μαρτυρων και επι στοματος τριων μαρτυρων σταθησεται παν ρημα 16 εαν δε καταστη μαρτυς αδικος κατα ανθρωπου καταλεγων αυτου ασεβειαν 17 και στησονται οι δυο ανθρωποι οις εστιν αυτοις η αντιλογια εναντι κυριου και εναντι των ιερεων και εναντι των κριτων οι εανωτιν εν ταις ημεραις εκειναις 18 και εξετασωσιν οι κριται ακριβως και ίδου μαρτυς αδικος εμαρτυρησεν αδικα αντεστη κατα του αδελφου αυτου 19 και ποιησετε αυτω ον τροπον επονηρευσατο ποιησαι κατα του αδελφου αυτου και εξαρεις τον πονηρον εξυμων αυτων 20 και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν 21 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ΄ αυτω ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος

Chapter 20

1 εαν δε εξελθης εις πολεμον επι τους εχθρους σου και ιδης ιππον και αναβατην και λαον πλειονα σου ου φοβηθηση απ' αυτων οτι κυριος ο θεος σου μετα σου ο αναβιβασας σε εχ γης αιγυπτου 2 και εσται οταν εγγισης τω πολεμω και προσεγγισας ο ιερευς λαλησει τω λαω 3 και ερει προς αυτους ακουε ισραηλ υμεις προσπορευεσθε σημερον εις πολεμον επι τους εχθρους υμων μη εχλυεσθω η χαρδια υμων μη φοβεισθε μηδε θραυεσθε μηδε εχχλινητε απο προσωπου αυτων 4 οτι χυριος ο θεος υμων ο προπορευομένος μεθ' υμων συνέχπολεμησαι υμιν τους εχθρους υμων διασωσαι υμας 5 και λαλησουσιν οι γραμματεις προς τον λαον λεγοντες τις ο ανθρωπος ο οιχοδομησας οιχιαν χαινην χαι ουχ ενεχαινισεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος εγκαινιει αυτην 6 και τις ο ανθρωπος οστις εφυτευσεν αμπελωνα και ουκ ευφρανθη εξ αυτου πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος ευφρανθησεται εξ αυτου 7 και τις ο ανθρωπος οστις μεμνηστευται γυναικα και ουκ ελαβεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος λημψεται αυτην 8 και προσθησουσιν οι γραμματεις λαλησαι προς τον λαον και ερουσιν τις ο ανθρωπος ο φοβουμενος και δειλος τη καρδια πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου ινα μη δειλιανη την καρδιαν του αδελφου αυτου ωσπερ η αυτου 9 και εσται οταν παυσωνται οι γραμματεις λαλουντες προς τον λαον και καταστησουσιν αρχοντας της στρατιας προηγουμενους του λαου 10 εαν δε προσελθης προς πολιν εχπολεμησαι αυτην χαι εχχαλεση αυτους μετ΄ ειρηνης 11 εαν μεν ειρηνικα αποκριθωσιν σοι και ανοιξωσιν σοι εσται πας ο λαος οι ευρεθεντες εν αυτη εσονται σοι φορολογητοι και υπηκοοι σου 12 εαν δε μη υπακουσωσιν σοι και ποιησωσιν προς σε πολεμον περικαθιεις αυτην 13 και παραδωσει

αυτην χυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις παν αρσενικον αυτης εν φονω μαχαιρας 14 πλην των γυναιχων και της αποσκευης και παντα τα κτηνη και παντα οσα αν υπαρχη εν τη πολει και πασαν την απαρτιαν προνομευσεις σεαυτω και φαγη πασαν την προνομην των εχθρων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 15 ουτως ποιησεις πασας τας πολεις τας μαχραν ουσας απο σου σφοδρα αι ουχι εχ των πολεων των εθνων τουτων 16 ιδου δε απο των πολεων των εθνων τουτων ων χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι χληρονομειν την γην αυτων ου ζωγρησετε απ' αυτων παν εμπνεον 17 αλλ' η αναθεματι αναθεματιειτε αυτους τον χετταιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και γεργεσαίον ον τροπον ενετείλατο σοι κυρίος ο θέος σου 18 ινα μη διδαξωσίν υμας ποιειν παντα τα βδελυγματα αυτων οσα εποιησαν τοις θεοις αυτων και αμαρτησεσθε εναντιον χυριου του θεου υμων 19 εαν δε περιχαθισης περι πολιν ημερας πλειους εχπολεμησαι αυτην εις χαταλημψιν αυτης ουχι εξολεθρευσεις τα δενδρα αυτης επιβαλειν επ΄ αυτα σιδηρον αλλ΄ η απ΄ αυτου φαγη αυτο δε ουχ εχχοψεις μη ανθρωπος το ξυλον το εν τω αγρω εισελθειν απο προσωπου σου εις τον χαραχα 20 αλλα ξυλον ο επιστασαι οτι ου χαρποβρωτον εστιν τουτο εξολεθρευσεις και εκκοψεις και οικοδομησεις χαρακωσιν επι την πολιν ητις ποιει προς σε τον πολεμον εως αν παραδοθη

Chapter 21

1 εαν δε ευρεθη τραυματιας εν τη γη η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομησαι πεπτωχως εν τω πεδιω και ουκ οιδασιν τον παταξαντα 2 εξελευσεται η γερουσια σου και οι κριται σου και εκμετρησουσιν επι τας πολεις τας κυκλω του τραυματιού 3 και έσται η πολίς η εγγίζουσα τω τραυματία και λημψεται η γερουσία της πολεως εχεινης δαμαλιν εχ βοων ητις ουχ ειργασται χαι ητις ουχ ειλχυσεν ζυγον 4 και καταβιβασουσιν η γερουσια της πολεως εκεινης την δαμαλιν εις φαραγγα τραχειαν ητις ουχ ειργασται ουδε σπειρεται χαι νευροχοπησουσιν την δαμαλιν εν τη φαραγγι 5 και προσελευσονται οι ιερεις οι λευιται οτι αυτους επελεξεν χυριος ο θεος σου παρεστηχεναι αυτω χαι ευλογειν επι τω ονοματι αυτου και επι τω στοματι αυτων εσται πασα αντιλογια και πασα αφη 6 και πασα η γερουσια της πολεως εχεινης οι εγγιζοντες τω τραυματια νιψονται τας χειρας επι την χεφαλην της δαμαλεως της νενευροχοπημενης εν τη φαραγγι 7 χαι αποχριθεντες ερουσιν αι χειρες ημων ουκ εξεχεαν το αιμα τουτο και οι οφθαλμοι ημων ουχ εωρακασιν 8 ιλέως γένου τω λαώ σου ισραήλ ους ελυτρώσω χυρίε έχ γης αιγυπτου ινα μη γενηται αιμα αναιτιον εν τω λαω σου ισραηλ και εξιλασθησεται αυτοις το αιμα 9 συ δε εξαρεις το αιμα το αναιτιον εξ υμων αυτων εαν ποιησης το χαλον χαι το αρεστον εναντι χυριου του θεου σου 10 εαν δε εξελθων εις

πολεμον επι τους εχθρους σου και παραδω σοι κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και προνομευσεις την προνομην αυτων 11 και ιδης εν τη προνομη γυναικα καλην τω είδει και ενθυμηθης αυτης και λαβης αυτην σαυτω γυναικα 12 και εισαξεις αυτην ενδον εις την οιχιαν σου και ξυρησεις την κεφαλην αυτης και περιονυχιείς αυτήν 13 και περιέλεις τα ιματία της αιχμαλωσίας αυτής απ' αυτής και καθιεται εν τη οικια σου και κλαυσεται τον πατερα και την μητερα μηνος ημερας και μετα ταυτα εισελευση προς αυτην και συνοικισθηση αυτη και εσται σου γυνη 14 και εσται εαν μη θελης αυτην εξαποστελεις αυτην ελευθεραν και πρασει ου πραθησεται αργυριου ουκ αθετησεις αυτην διοτι εταπεινωσας αυτην 15 εαν δε γενωνται ανθρωπω δυο γυναιχες μια αυτων ηγαπημενη και μια αυτων μισουμενή και τέχωσιν αυτώ η ηγαπημένη και η μισουμένη και γένηται υίος πρωτοτοχός της μισουμένης 16 και έσται η αν ημέρα κατακληροδότη τοις υιοις αυτου τα υπαρχοντα αυτου ου δυνησεται πρωτοτοχευσαι τω υιω της ηγαπημενης υπεριδων τον υιον της μισουμένης τον πρωτοτοχον 17 αλλα τον πρωτοτοχον υιον της μισουμένης επιγνωσεται δουναι αυτω διπλα απο παντών ων αν ευρέθη αυτω οτι ουτος εστιν αρχη τεχνων αυτου και τουτω καθηκει τα πρωτοτοκια 18 εαν δε τινι η υιος απειθης και ερεθιστης ουχ υπακουων φωνην πατρος και φωνην μητρος και παιδευσωσιν αυτον και μη εισακουη αυτων 19 και συλλαβοντες αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου και εξαξουσιν αυτον επι την γερουσιαν της πολέως αυτου και επι την πυλην του τοπου αυτου 20 και ερουσιν τοις ανδρασιν της πολεως αυτων ο υιος ημων ουτος απειθει και ερεθιζει ουχ υπακουει της φωνης ημων συμβολοχοπων οινοφλυγει 21 χαι λιθοβολησουσιν αυτον οι ανδρες της πολεως αυτου εν λιθοις και αποθανειται και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται 22 εαν δε γενηται εν τινι αμαρτια χριμα θανατου και αποθανη και κρεμασητε αυτον επι ξυλου 23 ουχ επιχοιμηθησεται το σωμα αυτου επι του ξυλου αλλα ταφη θαψετε αυτον εν τη ημερα εχεινη οτι χεχατηραμενος υπο θεου πας χρεμαμενος επι ξυλου χαι ου μιανειτε την γην ην χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω

Chapter 22

1 μη ιδων τον μοσχον του αδελφου σου η το προβατον αυτου πλανωμενα εν τη οδω υπεριδης αυτα αποστροφη αποστρεψεις αυτα τω αδελφω σου και αποδωσεις αυτω 2 εαν δε μη εγγιζη ο αδελφος σου προς σε μηδε επιστη αυτον συναξεις αυτα ενδον εις την οικιαν σου και εσται μετα σου εως αν ζητηση αυτα ο αδελφος σου και αποδωσεις αυτω 3 ουτως ποιησεις τον ονον αυτου και ουτως ποιησεις το ιματιον αυτου και ουτως ποιησεις κατα πασαν απωλειαν του αδελφου σου οσα εαν αποληται παρ΄ αυτου και ευρης ου δυνηση υπεριδειν 4 ουκ οψη τον ονον του

αδελφου σου η τον μοσχον αυτου πεπτωχοτας εν τη οδω μη υπεριδης αυτους ανιστων αναστησεις μετ' αυτου 5 ουκ εσται σκευη ανδρος επι γυναικι ουδε μη ενδυσηται ανηρ στολην γυναιχειαν οτι βδελυγμα χυριω τω θεω σου εστιν πας ποιων ταυτα 6 εαν δε συναντησης νοσσια ορνεων προ προσωπου σου εν τη οδω η επι παντι δενδρει η επι της γης νεοσσοις η ωοις και η μητηρ θαλπη επι των νεοσσων η επι των ωων ου λημψη την μητερα μετα των τεχνων 7 αποστολη αποστελεις την μητερα τα δε παιδια λημψη σεαυτω ινα ευ σοι γενηται και πολυημερος εση 8 εαν δε οιχοδομησης οιχιαν χαινην χαι ποιησεις στεφανην τω δωματι σου χαι ου ποιησεις φονον εν τη οικια σου εαν πεση ο πεσων απ' αυτου 9 ου κατασπερεις τον αμπελωνα σου διαφορον ινα μη αγιασθη το γενημα και το σπερμα ο εαν σπειρης μετα του γενηματος του αμπελωνος σου 10 ουχ αροτριασεις εν μοσχω και ονω επι το αυτο 11 ουχ ενδυση χιβδηλον ερια χαι λινον εν τω αυτω 12 στρεπτα ποιησεις σεαυτω επι των τεσσαρων χρασπεδων των περιβολαιων σου α εαν περιβαλη εν αυτοις 13 εαν δε τις λαβη γυναιχα και συνοικηση αυτη και μισηση αυτην 14 και επιθη αυτη προφασιστικους λογους και κατενεγκη αυτης ονομα πονηρον και λεγη την γυναικα ταυτην ειληφα και προσελθων αυτη ουχ ευρηκα αυτης παρθενια 15 και λαβων ο πατηρ της παιδος και η μητηρ εξοισουσιν τα παρθενια της παιδος προς την γερουσιαν επι την πυλην 16 και ερει ο πατηρ της παιδος τη γερουσια την θυγατερα μου ταυτην δεδωχα τω ανθρωπω τουτω γυναιχα χαι μισησας αυτην 17 αυτος νυν επιτιθησιν αυτη προφασιστιχους λογους λεγων ουχ ευρηχα τη θυγατρι σου παρθενια χαι ταυτα τα παρθενια της θυγατρος μου χαι αναπτυξουσιν το ιματιον εναντιον της γερουσιας της πολέως 18 και λημψεται η γερουσια της πολεως εχεινης τον ανθρωπον εχεινον και παιδευσουσιν αυτον 19 και ζημιωσουσιν αυτον εκατον σικλους και δωσουσιν τω πατρι της νεανιδος οτι εξηνεγχεν ονομα πονηρον επι παρθενον ισραηλιτιν χαι αυτου εσται γυνη ου δυνησεται εξαποστειλαι αυτην τον απαντα χρονον 20 εαν δε επ' αληθειας γενηται ο λογος ουτος και μη ευρεθη παρθενια τη νεανιδι 21 και εξαξουσιν την νεανιν επι τας θυρας οικου πατρος αυτης και λιθοβολησουσιν αυτην οι ανδρες της πολέως αυτης εν λιθοις και αποθανειται οτι εποιησέν αφροσύνην εν υιοις ισραηλ εχποργευσαι τον οιχον του πατρος αυτης χαι εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 22 εαν δε ευρεθη ανθρωπος χοιμωμενος μετα γυναιχος συνωχισμενης ανδρι αποκτενειτε αμφοτερους τον ανδρα τον κοιμωμενον μετα της γυναικος και την γυναικα και εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ 23 εαν δε γενηται παις παρθενος μεμνηστευμενη ανδρι και ευρων αυτην ανδρωπος εν πολει κοιμηδη μετ' αυτης 24 εξαξετε αμφοτερους επι την πυλην της πολεως αυτων και λιθοβοληθησονται εν λιθοις και αποθανουνται την νεανιν οτι ουκ εβοησεν εν τη πολει και τον ανθρωπον οτι εταπεινωσεν την γυναικα του πλησιον και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 25 εαν δε εν πεδιω ευρη ανθρωπος την παιδα την μεμνηστευμενην

και βιασαμένος κοιμηθη μετ΄ αυτης αποκτένειτε τον ανθρωπον τον κοιμωμένον μετ΄ αυτης μονον 26 και τη νεανιδι ου ποιησετε ουδέν ουκ έστιν τη νεανιδι αμαρτημα θανατου ότι ως ει τις επαναστη ανθρωπος έπι τον πλησιον και φονευση αυτου ψυχην ουτως το πραγμα τουτο 27 ότι εν τω αγρω ευρέν αυτην έβοησεν η νεανις η μεμνηστέυμενη και ο βοηθησων ουκ ην αυτη 28 έαν δε τις ευρη την παιδά την παρθένον ητις ου μεμνηστέυται και βιασαμένος κοιμηθή μετ΄ αυτης και ευρέθη 29 δωσει ο ανθρωπος ο κοιμηθείς μετ΄ αυτης τω πατρί της νεανιδός πεντηκοντά διδράχμα αργυρίου και αυτου έσται γυνη ανθ΄ ων εταπείνωσεν αυτην ου δυνησεται έξαποστείλαι αυτην τον απάντα χρονον

Chapter 23

1 ου λημψεται ανθρωπος την γυναικα του πατρος αυτου και ουκ αποκαλυψει συγκαλυμμα του πατρος αυτου 2 ουκ εισελευσεται θλαδιας και αποκεκομμενος εις εμμλησιαν μυριου 3 ουμ εισελευσεται εμ πορνης εις εμμλησιαν μυριου 4 ουμ εισελευσεται αμμανιτης και μωαβιτης εις εκκλησιαν κυριου και εως δεκατης γενεας ουχ εισελευσεται εις εχκλησιαν χυριου και έως εις τον αιώνα 5 παρα το μη συναντησαι αυτους υμιν μετα αρτων και υδατος εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου και οτι εμισθωσαντο επι σε τον βαλααμ υιον βεωρ εκ της μεσοποταμιας καταρασασθαι σε 6 και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου εισακουσαι του βαλααμ και μετεστρεψεν κυριος ο θεος σου τας καταρας εις ευλογιαν οτι ηγαπησεν σε χυριος ο θεος σου 7 ου προσαγορευσεις ειρηνικα αυτοις και συμφεροντα αυτοις πασας τας ημέρας σου εις τον αιώνα 8 ου βδελυξη ιδουμαίον οτι αδελφος σου εστιν ου βδελυξη αιγυπτιον οτι παροιχος εγενου εν τη γη αυτου 9 υιοι εαν γενηθωσιν αυτοις γενεα τριτη εισελευσονται εις εχχλησιαν χυριου 10 εαν δε εξελθης παρεμβαλειν επι τους εχθρους σου και φυλαξη απο παντος ρηματος πονηρου 11 εαν η εν σοι ανθρωπος ος ουχ εσται χαθαρος εχ ρυσεως αυτου νυχτος και εξελευσεται εξω της παρεμβολης και ουκ εισελευσεται εις την παρεμβολην 12 και εσται το προς εσπεραν λουσεται το σωμα αυτου υδατι και δεδυκοτος ηλιου εισελευσεται εις την παρεμβολην 13 και τοπος εσται σοι εξω της παρεμβολης και εξελευση εχει εξω 14 χαι πασσαλος εσται σοι επι της ζωνης σου χαι εσται οταν διακαθιζανης εξω και ορυξεις εν αυτω και επαγαγων καλυψεις την ασχημοσυνην σου εν αυτω 15 οτι χυριος ο θεος σου εμπεριπατει εν τη παρεμβολη σου εξελεσθαι σε και παραδουναι τον εχθρον σου προ προσωπου σου και εσται η παρεμβολη σου αγια και ουκ οφθησεται εν σοι ασχημοσυνη πραγματος και αποστρεψει απο σου 16 ου παραδωσεις παιδα τω χυριω αυτου ος προστεθειται σοι παρα του χυριου αυτου 17 μετα σου κατοικήσει εν υμιν κατοικήσει εν παντι τοπώ ου εαν αρεσή αυτω ου θλιψεις αυτον 18 ουχ εσται πορνη απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται

πορνευων απο υιων ισραηλ ουχ εσται τελεσφορος απο θυγατερων ισραηλ και ουχ εσται τελισχομένος απο υιων ισραηλ 19 ου προσοισεις μισθωμα πορνης ουδε αλλαγμα χυνος εις τον οιχον χυριου του θεου σου προς πασαν ευχην οτι βδελυγμα χυριω τω θεω σου εστιν και αμφοτέρα 20 ουχ έχτοχιεις τω αδέλφω σου τοχον αργυριου και τοχον βρωματων και τοχον παντος πραγματος ου αν έχδανεισης 21 τω αλλοτριω έχτοχιεις τω δε αδέλφω σου ουχ έχτοχιεις ινα ευλογηση σε χυριος ο θέος σου εν πασι τοις έργοις σου έπι της γης εις ην εισπορευη έχει χληρονομησαι αυτην 22 έαν δε έυξη ευχην χυριω τω θέω σου ου χρονιεις αποδουναι αυτην οτι έχζητων έχζητησει χυριος ο θέος σου παρά σου και έσται έν σοι αμαρία 23 έαν δε μη θέλης ευξασθαι ουχ έστιν εν σοι αμαρτία 24 τα έχπορευομένα δια των χείλεων σου φυλαξη και ποιησείς ον τροπον έυξω χυριω τω θέω σου δομα ο έλαλησας τω στοματι σου 25 έαν δε εισέλθης εις αμητον του πλησιον σου και συλλέξεις έν ταις χέρσιν σου σταχυς και δρέπανον ου μη επιβαλης έπι τον αμητον του πλησιον σου θου 26 έαν δε εισέλθης εις τον αμπελωνα του πλησιον σου φαγη σταφυλην οσον ψυχην σου εμπλησθηναι εις δε αγγος ουχ εμβαλεις

Chapter 24

1 εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και εσται εαν μη ευρη χαριν εναντιον αυτου οτι ευρεν εν αυτη ασχημον πραγμα και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου 2 και απελθουσα γενηται ανδρι ετερω 3 και μισηση αυτην ο ανηρ ο εσχατος και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου η αποθανη ο ανηο ο εσχατος ος ελαβεν αυτην εαυτω γυναικα 4 ου δυνησεται ο ανηρ ο προτερος ο εξαποστειλας αυτην επαναστρεψας λαβειν αυτην εαυτω γυναικα μετα το μιανθηναι αυτην οτι βδελυγμα εστιν εναντιον χυριου του θεου σου χαι ου μιανειτε την γην ην χυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω 5 εαν δε τις λαβη γυναικα προσφατως ουκ εξελευσεται εις τον πολεμον και ουκ επιβληθησεται αυτω ουδεν πραγμα αθωος εσται εν τη οικια αυτου ενιαυτον ενα ευφρανει την γυναικα αυτου ην ελαβεν 6 ουχ ενεχυρασεις μυλον ουδε επιμυλιον οτι ψυχην ουτος ενεχυραζει 7 εαν δε αλω ανθρωπος κλεπτων ψυχην των αδελφων αυτου των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται αποθανειται ο κλεπτης εκεινος και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 8 προσέχε σεαυτω εν τη αφη της λεπρας φυλαξη σφοδρα ποιείν χατα παντα τον νομον ον εαν αναγγειλωσιν υμιν οι ιερεις οι λευιται ον τροπον ενετειλαμην υμιν φυλαξασθε ποιειν 9 μνησθητι οσα εποιησεν χυριος ο θεος σου τη μαριαμ εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου 10 εαν οφειλημα η εν τω πλησιον σου οφειλημα οτιουν ουχ εισελευση εις την οιχιαν αυτου ενεχυρασαι το

ενεχυρον 11 εξω στηση και ο ανθρωπος ου το δανειον σου εστιν εν αυτω εξοισει σοι το ενεχυρον εξω 12 εαν δε ο ανθρωπος πενηται ου κοιμηθηση εν τω ενεχυρω αυτου 13 αποδοσει αποδωσεις το ενεχυρον αυτου περι δυσμας ηλιου και κοιμηθησεται εν τω ιματιω αυτου και ευλογησει σε και εσται σοι ελεημοσυνη εναντιον κυριου του θεου σου 14 ουκ απαδικησεις μισθον πενητος και ενδεους εκ των αδελφων σου η εχ των προσηλυτων των εν ταις πολεσιν σου 15 αυθημερον αποδωσεις τον μισθον αυτου ουχ επιδυσεται ο ηλιος επ΄ αυτω οτι πενης εστιν και εν αυτω εχει την ελπιδα και ου καταβοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια 16 ουχ αποθανουνται πατέρες υπέρ τέχνων χαι υιοι ουχ αποθανουνται υπερ πατερων εχαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανειται 17 ουχ εχχλινεις χρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ουκ ενεχυρασεις ιματιον χηρας 18 και μνησθηση οτι οιχετης ησθα εν γη αιγυπτω και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εχειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 19 εαν δε αμησης αμητον εν τω αγρω σου και επιλαθη δραγμα εν τω αγρω σου ουκ επαναστραφηση λαβειν αυτο τω πτωχω και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται ινα ευλογηση σε χυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις των χειρων σου 20 εαν δε ελαιαλογησης ουχ επαναστρεψεις χαλαμησασθαι τα οπισω σου τω προσηλυτω χαι τω ορφανω και τη χηρα εσται και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 21 εαν δε τρυγησης τον αμπελωνα σου ουχ επανατρυγήσεις αυτον τα οπισω σου τω προσήλυτω χαι τω ορφανω χαι τη χηρα εσται 22 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιείν το ρημα τουτο

Chapter 25

1 εαν δε γενηται αντιλογια ανα μεσον ανθρωπων και προσελθωσιν εις κρισιν και κρινωσιν και δικαιωσωσιν τον δικαιον και καταγνωσιν του ασεβους 2 και εσται εαν αξιος η πληγων ο ασεβων και καθιεις αυτον εναντι των κριτων και μαστιγωσουσιν αυτον εναντιον αυτων κατα την ασεβειαν αυτου αριθμω 3 τεσσαρακοντα μαστιγωσουσιν αυτον ου προσθησουσιν εαν δε προσθωσιν μαστιγωσαι αυτον υπερ ταυτας τας πληγας πλειους ασχημονησει ο αδελφος σου εναντιον σου 4 ου φιμωσεις βουν αλοωντα 5 εαν δε κατοικωσιν αδελφοι επι το αυτο και αποθανη εις εξ αυτων σπερμα δε μη η αυτω ουκ εσται η γυνη του τεθνηκοτος εξω ανδρι μη εγγιζοντι ο αδελφος του ανδρος αυτης εισελευσεται προς αυτην και λημψεται αυτην εαυτω γυναικα και συνοικησει αυτη 6 και εσται το παιδιον ο εαν τεκη κατασταθησεται εκ του ονοματος του τετελευτηκοτος και ουκ εξαλειφθησεται το ονομα αυτου εξ ισραηλ 7 εαν δε μη βουληται ο ανθρωπος λαβειν την γυναικα του αδελφου αυτου και αναβησεται η γυνη επι την πυλην επι την γερουσιαν και

ερει ου θελει ο αδελφος του ανδρος μου αναστησαι το ονομα του αδελφου αυτου εν ισραηλ ουχ ηθελησεν ο αδελφος του ανδρος μου 8 και καλεσουσιν αυτον η γερουσια της πολεως αυτου και ερουσιν αυτω και στας ειπη ου βουλομαι λαβειν αυτην 9 και προσελθουσα η γυνη του αδελφου αυτου εναντι της γερουσιας και υπολυσει το υποδημα αυτου το εν απο του ποδος αυτου και εμπτυσεται εις το προσωπον αυτου και αποκριθεισα ερει ουτως ποιησουσιν τω ανθρωπω ος ουκ οιχοδομησει τον οιχον του αδελφου αυτου 10 και κληθησεται το ονομα αυτου εν ισραηλ οιχος του υπολυθεντος το υποδημα 11 εαν δε μαχωνται ανθρωποι επι το αυτο ανθρωπος μετα του αδελφου αυτου και προσελθη γυνη ενος αυτων εξελεσθαι τον ανδρα αυτης εκ χειρος του τυπτοντος αυτον και εκτεινασα την χειρα επιλαβηται των διδυμων αυτου 12 αποχοψεις την χειρα αυτης ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ΄ αυτη 13 ουχ εσται εν τω μαρσιππω σου σταθμιον και σταθμιον μεγα η μικρον 14 ουκ εσται εν τη οικια σου μετρον και μετρον μεγα η μικρον 15 σταθμιον αληθινον και δικαιον εσται σοι και μετρον αληθινον και δικαιον εσται σοι ινα πολυημερος γενη επι της γης ης χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω 16 οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα πας ποιων αδικον 17 μνησθητι οσα εποιησεν σοι αμαληκ εν τη οδω εκπορευομένου σου εξ αιγυπτου 18 πως αντέστη σοι εν τη οδω και εκοψέν σου την ουραγιαν τους κοπιωντάς οπισω σου συ δε επεινας και εκοπιας και ουκ εφοβηθη τον θεον 19 και εσται ηνικα εαν καταπαυση σε κυριος ο θεος σου απο παντων των εχθρων σου των κυκλω σου εν τη γη η χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν χληρω χαταχληρονομησαι εξαλειψεις το ονομα αμαληχ εχ της υπο τον ουρανον χαι ου μη επιλαθη

Chapter 26

1 και εσται εαν εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληθω και κατακληθονομησης αυτην και κατοικησης επ΄ αυτης 2 και λημψη απο της απαρχης των καρπων της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και εμβαλεις εις καρταλλον και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου έκει 3 και έλευση προς τον ιέρεα ος έαν η εν ταις ημεραις έκειναις και έρεις προς αυτον αναγγελλω σημερον κυριω τω θεω μου οτι εισεληλυθα εις την γην ην ωμοσέν κυριος τοις πατρασίν ημων δουναι ημιν 4 και λημψεται ο ιέρευς τον καρταλλον έκ των χείρων σου και θησεί αυτον απεναντί του θυσιαστηρίου κυρίου του θεου σου 5 και αποκρίθηση και έρεις έναντι κυρίου του θεου σου συρίαν απεβαλέν ο πατηρ μου και κατέβη εις αιγυπτον και παρωκησέν έκει εν αρίθμω βραχεί και έγενετο έκει εις έθνος μέγα και πληθος πολυ και μέγα 6 και έκακωσαν ημας οι αιγυπτίοι και έταπεινωσαν ημας και έπεθηκαν ημιν έργα σκληρα 7 και ανέβοησαμέν προς κυρίον τον θέον των πατέρων ημων

και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και ειδεν την ταπεινωσιν ημων και τον μοχθον ημων και τον θλιμμον ημων 8 και εξηγαγεν ημας κυριος εξ αιγυπτου αυτος εν ισχυι μεγαλη και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι αυτου τω υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις και εν σημειοις και εν τερασιν 9 και εισηγαγεν ημας εις τον τοπον τουτον και εδωκεν ημιν την γην ταυτην γην ρεουσαν γαλα και μελι 10 και νυν ιδου ενηνοχα την απαρχην των γενηματων της γης ης εδωκας μοι κυριε γην ρεουσαν γαλα και μελι και αφησεις αυτα απεναντι κυριου του θεου σου και προσχυνησεις έχει εναντι χυριου του θέου σου 11 και ευφρανθήση εν πασιν τοις αγαθοις οις εδωχεν σοι χυριος ο θεος σου και τη οικια σου συ και ο λευιτης και ο προσηλυτος ο εν σοι 12 εαν δε συντελεσης αποδεκατωσαι παν το επιδεκατον των γενηματων της γης σου εν τω ετει τω τριτω το δευτερον επιδεκατον δωσεις τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα και φαγονται εν ταις πολεσιν σου και εμπλησθησονται 13 και ερεις εναντιον κυριου του θεου σου εξεχαθαρα τα αγια εχ της οιχιας μου χαι εδωχα αυτα τω λευιτη χαι τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα κατα πασας τας εντολας ας ενετειλω μοι ου παρηλθον την εντολην σου και ουκ επελαθομην 14 και ουκ εφαγον εν οδυνη μου απ΄ αυτων ουκ εκαρπωσα απ΄ αυτων εις ακαθαρτον ουκ εδωκα απ΄ αυτων τω τεθνηκοτι υπηκουσα της φωνης κυριου του θεου μου εποιησα καθα ενετειλω μοι 15 κατίδε εκ του οικου του αγιου σου εκ του ουρανου και ευλογήσον τον λαον σου τον ισραηλ και την γην ην εδωκας αυτοις καθα ωμοσας τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι 16 εν τη ημερα ταυτη κυριος ο θεος σου ενετειλατο σοι ποιησαι παντα τα δικαιωματα ταυτα και τα κριματα και φυλαξεσθε και ποιησετε αυτα εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 17 τον θεον είλου σημερον είναι σου θεον και πορευεσθαί εν ταις οδοίς αυτου και φυλασσεσθαι τα δικαιωματα και τα κριματα αυτου και υπακουειν της φωνης αυτου 18 και κυρίος είλατο σε σημέρον γενέσθαι σε αυτώ λαον περιουσίον καθαπερ είπεν σοι φυλασσείν πασας τας εντολάς αυτου 19 και είναι σε υπεράνω παντων των εθνων ως εποιησεν σε ονομαστον και καυχημα και δοξαστον ειναι σε λαον αγιον χυριω τω θεω σου χαθως ελαλησεν

Chapter 27

1 και προσεταξεν μωυσης και η γερουσια ισραηλ λεγων φυλασσεσθε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον 2 και εσται η αν ημερα διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και στησεις σεαυτω λιθους μεγαλους και κονιασεις αυτους κονια 3 και γραψεις επι των λιθων παντας τους λογους του νομου τουτου ως αν διαβητε τον ιορδανην ηνικα εαν εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος των πατερων σου διδωσιν σοι γην ρεουσαν γαλα και

μελι ον τροπον ειπεν χυριος ο θεος των πατερων σου σοι 4 χαι εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην στησετε τους λιθους τουτους ους εγω εντελλομαι σοι σημερον εν ορει γαιβαλ και κονιασεις αυτους κονια 5 και οικοδομησεις εκει θυσιαστηριον χυριω τω θεω σου θυσιαστηριον εχ λιθων ουχ επιβαλεις επ΄ αυτους σιδηρον 6 λιθους ολοχληρους οιχοδομησεις θυσιαστηριον χυριω τω θεω σου χαι ανοισεις επ΄ αυτο ολοχαυτωματα χυριω τω θεω σου 7 χαι θυσεις εχει θυσιαν σωτηριου χυριω τω θεω σου και φαγη και εμπλησθηση και ευφρανθηση εναντιον χυριου του θεου σου 8 και γραψεις επι των λιθων παντα τον νομον τουτον σαφως σφοδρα 9 και ελαλησεν μωυσης και οι ιερεις οι λευιται παντι ισραηλ λεγοντες σιωπα και ακουε ισραηλ εν τη ημερα ταυτη γεγονας εις λαον κυριω τω θεω σου 10 και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον 11 και ενετειλατο μωυσης τω λαω εν τη ημερα εχεινη λεγων 12 ουτοι στησονται ευλογειν τον λαον εν ορει γαριζιν διαβαντες τον ιορδανην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ιωσηφ και βενιαμιν 13 και ουτοι στησονται επι της καταρας εν ορει γαιβαλ ρουβην γαδ και ασηρ ζαβουλων δαν και νεφθαλι 14 και αποκριθεντες οι λευιται ερουσιν παντι ισραηλ φωνη μεγαλη 15 επιχαταρατος ανθρωπος οστις ποιησει γλυπτον και χωνευτον βδελυγμα χυριω εργον χειρων τεχνιτου και θησει αυτο εν αποκρυφω και αποκριθεις πας ο λαος ερουσιν γενοιτο 16 επικαταρατος ο ατιμαζων πατερα αυτου η μητερα αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 17 επικαταρατος ο μετατιθείς ορια του πλησιον και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 18 επικαταρατος ο πλανων τυφλον εν οδω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 19 επικαταρατος ος αν εκκλινη χρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 20 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα γυναικος του πατρος αυτου οτι απεκαλυψεν συγκαλυμμα του πατρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 21 επικαταρατος ο χοιμωμένος μετα παντος χτηνους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 22 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης εκ πατρος η εκ μητρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 23 επικαταρατος ο κοιμωμένος μετά πενθέρας αυτού και ερουσίν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης γυναικος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 24 επικαταρατος ο τυπτων τον πλησιον αυτου δολω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 25 επικαταρατος ος αν λαβη δωρα παταξαι ψυχην αιματος αθωου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 26 επικαταρατος πας ανθρωπος ος ουχ εμμενει εν πασιν τοις λογοις του νομου τουτου του ποιησαι αυτους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο

Chapter 28

1 kai estai we an diabute ton iordanun eic thn yun hn kurioc o deoc umwn didωσιν υμιν εαν αχοή εισαχουσήτε της φωνής χυρίου του θέου υμών φυλασσείν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον και δωσει σε κυριος ο θεος σου υπερανω παντων των εθνων της γης 2 και ηξουσιν επι σε πασαι αι ευλογιαι αυται και ευρησουσιν σε εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου 3 ευλογημενος συ εν πολει και ευλογημενος συ εν αγρω 4 ευλογημενα τα εχγονα της χοιλιας σου χαι τα γενηματα της γης σου τα βουχολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου 5 ευλογημεναι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου 6 ευλογημενος συ εν τω εισπορευεσθαι σε και ευλογημενος συ εν τω εκπορευεσθαι σε 7 παραδω κυριος ο θεος σου τους εχθρους σου τους ανθεστηχοτας σοι συντετριμμενους προ προσωπου σου οδω μια εξελευσονται προς σε και εν επτα οδοις φευξονται απο προσωπου σου 8 αποστειλαι κυριος επι σε την ευλογιαν εν τοις ταμιειοις σου και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου επι της γης ης χυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 9 αναστησαι σε χυριος ο θεος σου εαυτω λαον αγιον ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου εαν εισαχουσης της φωνης χυριου του θεου σου και πορευθης εν ταις οδοις αυτου 10 και οψονται σε παντα τα εθνη της γης οτι το ονομα χυριου επιχεχληται σοι χαι φοβηθησονται σε 11 και πληθυνει σε κυριος ο θεος σου εις αγαθα επι τοις εκγονοις της κοιλιας σου και επι τοις γενημασιν της γης σου και επι τοις εκγονοις των κτηνων σου επι της γης ης ωμοσεν χυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι 12 ανοιξαι σοι χυριος τον θησαυρον αυτου τον αγαθον τον ουρανον δουναι τον υετον τη γη σου επι καιρου αυτου ευλογησαι παντα τα εργα των χειρων σου και δανιεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν 13 καταστησαι σε χυριος ο θέος σου εις χεφαλην χαι μη εις ουραν χαι εση τοτε επανω χαι ουχ εση υποχατω εαν αχουσης των εντολων χυριου του θεου σου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον φυλασσειν και ποιειν 14 ου παραβηση απο παντων των λογων ων εγω εντελλομαι σοι σημερον δεξια ουδε αριστερα πορευεσθαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις 15 και εσται εαν μη εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταλημψονται σε 16 επιχαταρατος συ εν πολει χαι επιχαταρατος συ εν αγρω 17 επιχαταρατοι αι αποθηχαι σου και τα εγκαταλειμματα σου 18 επικαταρατα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γενηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου 19 επικαταρατος συ εν τω εκπορευεσθαι σε και επικαταρατος συ εν τω εισπορευεσθαι σε 20 εξαποστειλαι χυριος σοι την ενδειαν και την εκλιμιαν και την αναλωσιν επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου οσα εαν ποιησης εως αν

εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε εν ταχει δια τα πονηρα επιτηδευματα σου διοτι εγκατελιπες με 21 προσκολλησαι κυριος εις σε τον θανατον εως αν εξαναλωση σε απο της γης εις ην συ εισπορευη εχει χληρονομησαι αυτην 22 παταξαι σε χυριος απορια και πυρετω και ριγει και ερεθισμω και φονω και ανεμοφθορια και τη ωχρα και καταδιωξονται σε εως αν απολεσωσιν σε 23 και εσται σοι ο ουρανος ο υπερ κεφαλης σου χαλκους και η γη η υποκατω σου σιδηρα 24 δωη κυριος τον υετον τη γη σου χονιορτον και χους εκ του ουρανου καταβησεται επι σε εως αν εκτριψη σε και έως αν απολέση σε 25 δωη σε κυρίος επικοπην εναντίον των έχθρων σου εν οδω μια εξελευση προς αυτους και εν επτα οδοις φευξη απο προσωπου αυτων και εση εν διασπορα εν πασαις ταις βασιλειαις της γης 26 και εσονται οι νεκροι υμων καταβρωμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις δηριοις της γης και ουχ εσται ο αποσοβων 27 παταξαι σε χυριος εν ελχει αιγυπτιω εν ταις εδραις και ψωρα αγρια και κνηφη ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι 28 παταξαι σε κυριος παραπληξια και αορασια και εκστασει διανοιας 29 και εση ψηλαφων μεσημβριας ωσει ψηλαφησαι ο τυφλος εν τω σχοτει χαι ουχ ευοδωσει τας οδους σου χαι εση τοτε αδιχουμενος και διαρπαζομενος πασας τας ημερας και ουκ εσται σοι ο βοηθων 30 γυναικα λημψη και ανηρ ετερος εξει αυτην οικιαν οικοδομησεις και ουκ οικήσεις εν αυτή αμπελώνα φυτευσεις και ου τρυγήσεις αυτον 31 ο μόσχος σου εσφαγμενος εναντιον σου και ου φαγη εξ αυτου ο ονος σου ηρπασμενος απο σου και ουκ αποδοθησεται σοι τα προβατα σου δεδομενα τοις εχθροις σου και ουκ εσται σοι ο βοηθων 32 οι υιοι σου και αι θυγατερες σου δεδομεναι εθνει ετερω και οι οφθαλμοι σου βλεψονται σφακελιζοντες εις αυτα και ουκ ισχυσει η χειρ σου 33 τα εχφορία της γης σου και παντας τους πονούς σου φαγεται εθνός ο ουκ επιστασαι και εση αδικουμενος και τεθραυσμενος πασας τας ημερας 34 και εση παραπληκτος δια τα οραματα των οφθαλμων σου α βλεψη 35 παταξαι σε κυριος εν ελκει πονηρω επι τα γονατα και επι τας κνημας ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι απο ιχνους των ποδων σου εως της χορυφης σου 36 απαγαγοι χυριος σε και τους αρχοντας σου ους εαν καταστησης επι σεαυτον εις εθνος ο ουκ επιστασαι συ και οι πατέρες σου και λατρευσεις έκει θέοις ετέροις ξυλοίς και λιθοίς 37 και έση έκει εν αινιγματι και παραβολη και διηγηματι εν πασιν τοις εθνεσιν εις ους αν απαγαγη σε χυριος έχει 38 σπέρμα πολύ εξοισείς είς το πέδιον χαι ολίγα εισοισείς οτι κατεδεται αυτα η ακρις 39 αμπελωνα φυτευσεις και κατεργα και οινον ου πιεσαι ουδε ευφρανθηση εξ αυτου οτι καταφαγεται αυτα ο σκωληξ 40 ελαιαι εσονται σοι εν πασι τοις οριοις σου και ελαιον ου χριση οτι εκρυησεται η ελαια σου 41 υιους και θυγατερας γεννησεις και ουκ εσονται σοι απελευσονται γαρ εν αιχμαλωσια 42 παντα τα ξυλινα σου και τα γενηματα της γης σου εξαναλωσει η ερυσιβη 43 ο προσηλυτος ος εστιν εν σοι αναβησεται επι σε ανω ανω συ δε καταβηση κατω κατω 44 ουτος δανιει σοι συ δε τουτω ου δανιεις ουτος εσται κεφαλη συ

δε εση ουρα 45 και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταδιωξονται σε και καταλημψονται σε εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε οτι ουκ εισηχουσας της φωνης χυριου του θεου σου φυλαξαι τας εντολας αυτου χαι τα δικαιωματα αυτου οσα ενετειλατο σοι 46 και εσται εν σοι σημεια και τερατα και εν τω σπερματι σου εως του αιωνος 47 ανθ΄ ων ουχ ελατρευσας χυριω τω θεω σου εν ευφροσυνη και αγαθη καρδια δια το πληθος παντων 48 και λατρευσεις τοις εχθροις σου ους επαποστελει χυριος επι σε εν λιμω και εν διψει και εν γυμνοτητι και εν εκλειψει παντων και επιθησει κλοιον σιδηρουν επι τον τραχηλον σου εως αν εξολεθρευση σε 49 επαξει χυριος επι σε εθνος μαχροθεν απ' εσχατου της γης ωσει ορμημα αετου εθνος ο ουχ αχουση της φωνης αυτου 50 εθνος αναιδες προσωπω οστις ου θαυμασει προσωπον πρεσβυτου και νεον ουκ ελεησει 51 και κατεδεται τα εχγονα των κτηνων σου και τα γενηματα της γης σου ωστε μη καταλιπειν σοι σιτον οινον ελαιον τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου εως αν απολεση σε 52 και εκτριψη σε εν πασαις ταις πολεσιν σου εως αν καθαιρεθωσιν τα τειχη σου τα υψηλα και τα οχυρα εφ΄ οις συ πεποιθας επ΄ αυτοις εν παση τη γη σου και θλιψει σε εν πασαις ταις πολεσιν σου αις εδωκεν σοι χυρίος ο θέος σου 53 και φαγή τα έχγονα της χοιλίας σου κρέα υιών σου και θυγατερων σου οσα εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου 54 ο απαλος εν σοι και ο τρυφερος σφοδρα βασμανει τω οφθαλμω τον αδελφον και την γυναικα την εν τω κολπω αυτου και τα καταλελειμμενα τεκνα α αν καταλειφθη 55 ωστε δουναι ενι αυτων απο των σαρχων των τεχνων αυτου ων αν χατεσθή δια το μη χαταλειφθήναι αυτω μήθεν εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η αν θλιψωσιν σε οι εχθροι σου εν πασαις ταις πολεσιν σου 56 και η απαλη εν υμιν και η τρυφερα σφοδρα ης ουχι πειραν ελαβεν ο πους αυτης βαινειν επι της γης δια την τρυφεροτητα και δια την απαλοτητα βασχανει τω οφθαλμω αυτης τον ανδρα αυτης τον εν τω χολπω αυτης και τον υιον και την θυγατερα αυτης 57 και το χοριον αυτης το εξελθον δια των μηρων αυτης και το τεχνον ο αν τεχη καταφαγεται γαρ αυτα δια την ενδειαν παντων κουφη εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου εν πασαις ταις πολεσιν σου 58 εαν μη εισαχουσητε ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω φοβεισθαι το ονομα το εντιμον και το θαυμαστον τουτο κυριον τον θεον σου 59 και παραδοξασει χυριος τας πληγας σου και τας πληγας του σπερματος σου πληγας μεγαλας και θαυμαστας και νοσους πονηρας και πιστας 60 και επιστρεψει επι σε πασαν την οδυνην αιγυπτου την πονηραν ην διευλαβου απο προσωπου αυτων και κολληθησονται εν σοι 61 και πασαν μαλακιαν και πασαν πληγην την μη γεγραμμενην εν τω βιβλιω του νομου τουτου επαξει χυριος επι σε εως αν εξολεθρευση σε 62 χαι καταλειφθησεσθε εν αριθμω βραχει ανθ΄ ων οτι ητε ωσει τα αστρα του ουρανου

τω πληθει οτι ουχ εισηχουσατε της φωνης χυριου του θεου υμων 63 χαι εσται ον τροπον ευφρανθη χυριος εφ΄ υμιν ευ ποιησαι υμας χαι πληθυναι υμας ουτως ευφρανθησεται χυριος εφ΄ υμιν εξολεθρευσαι υμας χαι εξαρθησεσθε απο της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εχει χληρονομησαι αυτην 64 χαι διασπερει σε χυριος ο θεος σου εις παντα τα εθνη απ΄ ακρου της γης εως ακρου της γης και δουλευσεις εχει θεοις ετεροις ξυλοις χαι λιθοις ους ουχ ηπιστω συ χαι οι πατερες σου 65 αλλα και εν τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε ουδ΄ ου μη γενηται στασις τω ιχνει του ποδος σου και δωσει σοι κυριος εκει καρδιαν αθυμουσαν και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομένην ψυχην 66 και έσται η ζωή σου κρεμαμένη απέναντι των οφθαλμων σου και φοβηθηση ημερας και νυκτος και ου πιστευσεις τη ζωη σου 67 το πρωι ερεις πως αν γενοιτο εσπερα και το εσπερας ερεις πως αν γενοιτο πρωι απο του φοβου της χαρδιας σου α φοβηθηση χαι απο των οραματων των οφθαλμων σου ων οψη 68 και αποστρεψει σε κυριος εις αιγυπτον εν πλοιοις και εν τη οδω η ειπα ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτην και πραθησεσθε εκει τοις εχθροις υμων εις παιδας και παιδισκας και ουκ εσται ο κτωμένος 69 ουτοι οι λογοι της διαθηκης ους ενετειλατο κυριος μωυση στησαι τοις υιοις ισραηλ εν γη μωαβ πλην της διαθηχης ης διεθετο αυτοις εν χωρηβ

Chapter 29

1 και εκαλέσεν μωυσης παντάς τους υίους ισραήλ και είπεν προς αυτους υμείς εωρακατε παντα οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω ενωπιον υμων φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου 2 τους πειρασμους τους μεγαλους ους εωραχασιν οι οφθαλμοι σου τα σημεια χαι τα τερατα τα μεγαλα εχεινα 3 και ουκ εδωκεν κυριος ο θεος υμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ωτα αχουείν εως της ημέρας ταυτης 4 χαι ηγαγέν υμας τεσσαραχοντα έτη έν τη ερημω ουχ επαλαιωθη τα ιματια υμων και τα υποδηματα υμων ου κατετριβη απο των ποδων υμων 5 αρτον ουκ εφαγετε οινον και σικερα ουκ επιετε ινα γνωτε οτι ουτος χυριος ο θεος υμων 6 και ηλθετε εως του τοπου τουτου και εξηλθεν σηων βασιλευς εσεβων και ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν εν πολεμω και επαταξαμεν αυτους 7 και ελαβομεν την γην αυτων και εδωκα αυτην εν κληρω τω ρουβην και τω γαδδι και τω ημισει φυλης μανασση 8 και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους της διαθηκης ταυτης ινα συνητε παντα οσα ποιησετε 9 υμεις εστηχατε παντες σημερον εναντιον χυριου του θεου υμων οι αρχιφυλοι υμων χαι η γερουσια υμων και οι κριται υμων και οι γραμματοεισαγωγεις υμων πας ανηρ ισραηλ 10 αι γυναιχες υμων και τα εκγονα υμων και ο προσηλυτος ο εν μεσω της παρεμβολης υμων απο ξυλοχοπου υμων και εως υδροφορου υμων 11 παρελθειν εν τη διαθηχη χυριου του θεου σου χαι εν ταις αραις αυτου οσα χυριος ο θεος

σου διατιθεται προς σε σημερον 12 ινα στηση σε αυτω εις λαον και αυτος εσται σου θεος ον τροπον είπεν σοι και ον τροπον ωμόσεν τοις πατρασίν σου αβρααμ και ισαακ και ιακώβ 13 και ουχ υμιν μονοις εγω διατιθεμαι την διαθηκην ταυτην και την αραν ταυτην 14 αλλα και τοις ωδε ουσι μεθ΄ ημων σημερον εναντιον χυριού του θέου υμών και τοις μη ουσίν μεθ΄ ημών ώδε σημέρον 15 ότι υμείς οιδατε ως κατωκησαμεν εν γη αιγυπτω και παρηλθομεν εν μεσω των εθνων ους παρηλθετε 16 και ειδετε τα βδελυγματα αυτων και τα ειδωλα αυτων ξυλον και λιθον αργυριον και χρυσιον α εστιν παρ΄ αυτοις 17 μη τις εστιν εν υμιν ανηρ η γυνη η πατρια η φυλη τινος η διανοια εξεκλινέν απο κυρίου του θέου υμών πορευεσθαι λατρευείν τοις θεοίς των εθνών εχείνων μη τις έστιν εν υμίν ρίζα ανω φυουσα εν χολη και πικρια 18 και εσται εαν ακουση τα ρηματα της αρας ταυτης και επιφημισηται εν τη καρδια αυτου λεγων οσια μοι γενοιτο οτι εν τη αποπλανησει της χαρδιας μου πορευσομαι ινα μη συναπολεση ο αμαρτωλος τον αναμαρτητον 19 ου μη θεληση ο θεος ευιλατευσαι αυτω αλλ΄ η τοτε εχχαυθησεται οργη χυριου και ο ζηλος αυτου εν τω ανθρωπω εκεινω και κολληθησονται εν αυτω πασαι αι αραι της διαθηχης ταυτης αι γεγραμμεναι εν τω βιβλιω του νομου τουτου και εξαλειψει κυριος το ονομα αυτου εκ της υπο τον ουρανον 20 και διαστελει αυτον χυριος εις χαχα εχ παντων των υιων ισραηλ χατα πασας τας αρας της διαθηκης τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου 21 και ερουσιν η γενεα η ετερα οι υιοι υμων οι αναστησονται μεθ΄ υμας και ο αλλοτριος ος αν ελθη εχ γης μαχροθέν και οψονται τας πληγας της γης εχεινής και τας νόσους αυτής ας απεστείλεν χυρίος επ΄ αυτήν 22 θείον και αλα κατακέκαυμενον πασά ή γή αυτης ου σπαρησεται ουδε ανατελει ουδε μη αναβη επ' αυτην παν χλωρον ωσπερ κατεστραφη σοδομα και γομορρα αδαμα και σεβωιμ ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και οργη 23 και ερουσιν παντα τα εθνη δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτή τις ο θυμος της οργής ο μέγας ουτος 24 και ερουσίν οτι κατελιπόσαν την διαθηχην χυριου του θεου των πατερων αυτων α διεθετο τοις πατρασιν αυτων οτε εξηγαγεν αυτους εκ γης αιγυπτου 25 και πορευθεντες ελατρευσαν θεοις ετεροις και προσεκυνήσαν αυτοις οις ουκ ηπισταντο ουδε διενειμέν αυτοις 26 και ωργισθή θυμω χυριος επι την γην εχεινην επαγαγειν επ΄ αυτην χατα πασας τας χαταρας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου 27 και εξηρεν αυτους κυριος απο της γης αυτων εν θυμω και οργη και παροξυσμω μεγαλω σφοδρα και εξεβαλεν αυτους εις γην ετεραν ωσει νυν 28 τα κρυπτα κυριω τω θεω ημων τα δε φανερα ημιν και τοις τεκνοις ημών εις τον αιώνα ποιείν πάντα τα θηματά του νομού τουτου

Chapter 30

1 και εσται ως αν ελθωσιν επι σε παντα τα ρηματα ταυτα η ευλογια και η καταρα ην εδωχα προ προσωπου σου και δεξη εις την καρδιαν σου εν πασιν τοις εθνεσιν ου εαν σε διασχορπιση χυριος εχει 2 χαι επιστραφηση επι χυριον τον θεον σου χαι υπακουση της φωνης αυτου κατα παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 3 και ιασεται κυριος τας αμαρτιας σου και ελεησει σε και παλιν συναξει σε εκ παντων των εθνων εις ους διεσκορπισεν σε χυριος έχει 4 έαν η η διασπορά σου απ΄ αχρού του ουράνου έως άχρου του ουράνου εχειθεν συναξει σε χυριος ο θεος σου χαι εχειθεν λημψεται σε χυριος ο θεος σου 5 και εισαξει σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην εκληρονομησαν οι πατερες σου και κληρονομησεις αυτην και ευ σε ποιησει και πλεοναστον σε ποιησει υπερ τους πατερας σου 6 και περικαθαριει κυριος την καρδιαν σου και την καρδιαν του σπερματος σου αγαπαν χυριον τον θεον σου εξ ολης της χαρδιας σου χαι εξ ολης της ψυχης σου ινα ζης συ 7 και δωσει κυριος ο θεος σου τας αρας ταυτας επι τους εχθρους σου και επι τους μισουντας σε οι εδιωξαν σε 8 και συ επιστραφηση και εισαχουση της φωνης χυριου του θεου σου και ποιησεις τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον 9 και πολυωρησει σε κυριος ο θεος σου εν παντι εργω των χειρων σου εν τοις εχγονοις της χοιλιας σου χαι εν τοις γενημασιν της γης σου και εν τοις εκγονοις των κτηνων σου οτι επιστρεψει κυριος ο θεος σου ευφρανθηναι επι σε εις αγαθα χαθοτι ηυφρανθη επι τοις πατρασιν σου 10 εαν εισαχουσης της φωνης χυριου του θεου σου φυλασσεσθαι χαι ποιειν πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου εαν επιστραφης επι χυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 11 οτι η εντολη αυτη ην εγω εντελλομαι σοι σημερον ουχ υπερογκος εστιν ουδε μακραν απο σου 12 ουκ εν τω ουρανω ανω εστιν λεγων τις αναβησεται ημιν εις τον ουρανον και λημψεται αυτην ημιν και ακουσαντες αυτην ποιησομεν 13 ουδε περαν της θαλασσης εστιν λεγων τις διαπερασει ημιν εις το περαν της θαλασσης και λημψεται ημιν αυτην και ακουστην ημιν ποιησει αυτην και ποιησομεν 14 εστιν σου εγγυς το ρημα σφοδρα εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου και εν ταις χερσιν σου αυτο ποιειν 15 ιδου δεδωκα προ προσωπου σου σημερον την ζωην και τον θανατον το αγαθον και το κακον 16 εαν εισακουσης τας εντολας κυριου του θεου σου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν χυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου φυλασσεσθαι τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου και ζησεσθε και πολλοι εσεσθε και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν παση τη γη εις ην εισπορευη εχει χληρονομησαι αυτην 17 χαι εαν μεταστη η χαρδια σου χαι μη εισαχουσης χαι πλανηθεις προσχυνησης θεοις ετεροις χαι λατρευσης αυτοις 18

αναγγελλω σοι σημερον οτι απωλεια απολεισθε και ου μη πολυημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην 19 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην την ζωην και τον θανατον δεδωκα προ προσωπου υμων την ευλογιαν και την καταραν εκλεξαι την ζωην ινα ζης συ και το σπερμα σου 20 αγαπαν κυριον τον θεον σου εισακουειν της φωνης αυτου και εκεσθαι αυτου οτι τουτο η ζωη σου και η μακροτης των ημερων σου κατοικειν σε επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις

Chapter 31

1 και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντας τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ 2 και είπεν προς αυτους εκατον και είκοσι ετων εγω είμι σημέρον ου δυνησομαι ετι εισπορευεσθαι και εκπορευεσθαι κυριος δε ειπεν προς με ου διαβηση τον ιορδανην τουτον 3 χυριος ο θέος σου ο προπορευομένος προ προσωπου σου αυτος εξολεθρευσει τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και ιησους ο προπορευομένος προ προσωπού σου καθά ελάλησεν χυρίος 4 και ποιησει κυριος αυτοις καθα εποιησεν σηων και ωγ τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιών οι ησαν περαν του ιορδανού και τη γη αυτών καθοτί εξωλεθρεύσεν αυτους 5 και παρεδωκεν αυτους κυριος υμιν και ποιησετε αυτοις καθοτι ενετειλαμην υμιν 6 ανδρίζου και ισχυε μη φοβου μηδε δείλια μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων οτι χυριος ο θεος σου ο προπορευομενος μεθ΄ υμων εν υμιν ου μη σε ανη ουτε μη σε εγκαταλιπη 7 και εκαλεσεν μωυσης ιησουν και ειπεν αυτω εναντι παντος ισραηλ ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισελευση προ προσωπου του λαου τουτου εις την γην ην ωμοσεν χυριος τοις πατρασιν ημων δουναι αυτοις χαι συ κατακληρονομησεις αυτην αυτοις 8 και κυριος ο συμπορευομένος μετά σου ουκ ανήσει σε ουδε μη εγκαταλιπή σε μη φοβου μήδε δειλία 9 και εγραψέν μωυσης τα ρηματα του νομου τουτου εις βιβλιον και εδωκέν τοις ιερευσιν τοις υιοις λευι τοις αιρουσιν την χιβωτον της διαθηχης χυριου και τοις πρεσβυτεροις των υιων ισραηλ 10 και ενετειλατο αυτοις μωυσης εν τη ημερα εκεινη λεγων μετα επτα ετη εν χαιρω ενιαυτου αφεσεως εν εορτη σχηνοπηγιας 11 εν τω συμπορευεσθαι παντα ισραηλ οφθηναι ενωπιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται χυριος αναγνωσεσθε τον νομον τουτον εναντιον παντος ισραηλ εις τα ωτα αυτων 12 εκκλησιασας τον λαον τους ανδρας και τας γυναικας και τα εκγονα και τον προσηλυτον τον εν ταις πολεσιν υμων ινα ακουσωσιν και ινα μαθωσιν φοβεισθαι χυριον τον θεον υμων χαι αχουσονται ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου 13 και οι υιοι αυτων οι ουκ οιδασιν ακουσονται και μαθησονται φοβεισθαι χυριον τον θεον υμων πασας τας ημερας οσας αυτοι ζωσιν επι της

γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εχει χληρονομησαι αυτην 14 χαι ειπεν χυριος προς μωυσην ιδου ηγγιχασιν αι ημεραι του θανατου σου χαλεσον ιησουν και στητε παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εντελουμαι αυτω και επορευθη μωυσης και ιησους εις την σκηνην του μαρτυριου και εστησαν παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριου 15 χαι χατεβη χυριος εν νεφελη χαι εστη παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριού χαι έστη ο στυλος της νεφέλης παρα τας θυρας της σχηνης 16 χαι ειπεν χυριος προς μωυσην ιδου συ χοιμα μετα των πατερων σου και αναστας ο λαος ουτος εκπορνευσει οπισω θεων αλλοτριων της γης εις ην ουτος εισπορευεται εχει εις αυτην χαι εγχαταλειψουσιν με χαι διασχεδασουσιν την διαθηχην μου ην διεθεμην αυτοις 17 χαι οργισθησομαι θυμω εις αυτους εν τη ημερα εχεινη χαι χαταλειψω αυτους χαι αποστρεψω το προσωπον μου απ΄ αυτων και εσται καταβρωμα και ευρησουσιν αυτον κακα πολλα και θλιψεις και ερει εν τη ημερα εκεινη διοτι ουκ εστιν κυριος ο θεος μου εν εμοι ευροσαν με τα κακα ταυτα 18 εγω δε αποστροφη αποστρεψω το προσωπον μου απ΄ αυτων εν τη ημερα εχεινη δια πασας τας χαχιας ας εποιησαν οτι επεστρεψαν επι θεους αλλοτριους 19 και νυν γραψατε τα ρηματα της ωδης ταυτης και διδαξετε αυτην τους υιους ισραηλ και εμβαλειτε αυτην εις το στομα αυτων ινα γενηται μοι η ωδη αυτη εις μαρτυριον εν υιοις ισραηλ 20 εισαξω γαρ αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι και φαγονται και εμπλησθεντες κορησουσιν και επιστραφησονται επι θεους αλλοτριους και λατρευσουσιν αυτοις και παροξυνουσιν με και διασκεδασουσιν την διαθηκην μου 21 και αντικαταστησεται η ωδη αυτη κατα προσωπον μαρτυρουσα ου γαρ μη επιλησθη απο στοματος αυτων και απο στοματος του σπερματος αυτων εγω γαρ οιδα την πονηριαν αυτων οσα ποιουσιν ωδε σημερον προ του εισαγαγειν με αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων 22και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ 23 και ενετειλατο μωυσης ιησοι και ειπεν αυτω ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισαξεις τους υιους ισραηλ εις την γην ην ωμοσεν χυριος αυτοις χαι αυτος εσται μετα σου 24 ηνικα δε συνετελεσεν μωυσης γραφων παντας τους λογους του νομου τουτου εις βιβλιον εως εις τελος 25 και ενετειλατο τοις λευιταις τοις αιρουσιν την χιβωτον της διαθηχης χυριου λεγων 26 λαβοντες το βιβλιον του νομου τουτου θησετε αυτο εχ πλαγιων της χιβωτου της διαθηχης χυριου του θεου υμων και εσται εκει εν σοι εις μαρτυριον 27 οτι εγω επισταμαι τον ερεθισμον σου και τον τραχηλον σου τον σκληρον ετι γαρ εμου ζωντος μεθ' υμων σημερον παραπιχραινοντες ητε τα προς τον θεον πως ουχι και εσχατον του θανατου μου 28 εμκλησιασατε προς με τους φυλαρχους υμων και τους πρεσβυτερους υμων και τους κριτας υμών και τους γραμματοεισαγωγείς υμών ινα λαλησώ είς τα ώτα αυτων παντας τους λογους τουτους και διαμαρτυρωμαι αυτοις τον τε ουρανον

και την γην 29 οιδα γαρ οτι εσχατον της τελευτης μου ανομια ανομησετε και εκκλινειτε εκ της οδου ης ενετειλαμην υμιν και συναντησεται υμιν τα κακα εσχατον των ημερων οτι ποιησετε το πονηρον εναντιον κυριου παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων υμων 30 και ελαλησεν μωυσης εις τα ωτα πασης εκκλησιας ισραηλ τα ρηματα της ωδης ταυτης εως εις τελος

Chapter 32

1 προσέχε ουρανέ και λαλησω και ακουέτω γη ρηματά έκ στοματός μου 2 προσδοκασθω ως υετος το αποφθεγμα μου και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ΄ αγρωστιν και ωσει νιφετος επι χορτον 3 οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ημων 4 θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου κρισεις θέος πιστος και ουκ έστιν αδικία δικαίος και οσίος κυρίος 5 ημαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σκολια και διεστραμμενη 6 ταυτα χυριω ανταποδιδοτε ουτω λαος μωρος χαι ουχι σοφος ουχ αυτος ουτος σου πατηρ εχτησατο σε και εποιησεν σε και εχτισεν σε 7 μνησθητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγελει σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι 8 στε διεμερίζεν ο υψιστος εθνή ως διεσπείρεν υίους αδαμ εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου 9 και εγενηθη μερις κυριου λαος αυτου ιαχωβ σχοινισμα χληρονομιας αυτου ισραηλ 10 αυταρχησεν αυτον εν γη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και επαιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως χοραν οφθαλμου 11 ως αετος σχεπασαι νοσσιαν αυτου χαι επι τοις νεοσσοις αυτου επεποθησεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου 12 χυριος μονος ηγεν αυτους και ουχ ην μετ' αυτων θεος αλλοτριος 13 ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισεν αυτους γενηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας 14 βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αιμα σταφυλης επιον οινον 15 και εφαγεν ιακώβ και ενεπλησθη και απελακτισεν ο ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και εγκατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου 16 παρωξυναν με επ΄ αλλοτριοις εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με 17 εθυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις οις ουκ ηδεισαν καινοι προσφατοι ηχασιν ους ουχ ηδεισαν οι πατερες αυτων 18 θεον τον γεννησαντα σε εγκατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε 19 και ειδεν κυριος και εζηλωσεν και παρωξυνθη δι' οργην υιων αυτου και θυγατερων 20 και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ΄ αυτων και δειξω τι εσται αυτοις επ΄ εσχατων οτι γενεα εξεστραμμένη έστιν υιοι οις ουχ έστιν πιστις έν αυτοις 21 αυτοι παρέζηλωσαν με επ΄ ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων χαγω παραζηλωσω αυτους επ΄

ουχ εθνει επ' εθνει ασυνετω παροργιω αυτους 22 οτι πυρ εχκεκαυται εχ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γενηματα αυτης φλεξει θεμελια ορεων 23 συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους 24 τηχομένοι λιμώ και βρώσει ορνέων και οπισθότονος ανίατος οδοντάς θηριων αποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης 25 εξωθεν ατέχνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμιειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστηκότος πρεσβυτού 26 είπα διασπέρω αυτούς παυσώ δη έξ ανθρώπων το μνημοσυνον αυτων 27 ει μη δι΄ οργην εχθρων ινα μη μακροχρονισωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων η υψηλη και ουχι χυριος εποιησεν ταυτα παντα 28 οτι εθνος απολωλέχος βουλην εστιν χαι ουχ εστιν εν αυτοις επιστημη 29 ουχ εφρονησαν συνιεναι ταυτα χαταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον 30 πως διωξεται εις χιλιους και δυο μετακινησουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απέδοτο αυτους και κυριος παρεδωκέν αυτους 31 οτι ουκ έστιν ως ο θεος ημων οι θεοι αυτων οι δε εχθροι ημων ανοητοι 32 εχ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις 33 θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος 34 ουχ ιδου ταυτα συνηχται παρ΄ εμοι και εσφραγισται εν τοις θησαυροις μου 35 εν ημερα εχδιχησεως ανταποδωσω εν χαιρω οταν σφαλη ο πους αυτων οτι εγγυς ημερα απωλειας αυτων και παρεστιν ετοιμα υμιν 36 οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ παραλελυμενους αυτους και εκλελοιποτας εν επαγωγή και παρειμενους 37 και είπεν χυρίος που είσιν οι θεοί αυτών εφ΄ οις επεποιθείσαν επ΄ αυτοίς 38 ων το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητωσαν και βοηθησατωσαν υμιν και γενηθητωσαν υμιν σκεπασται 39 ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ος εξελειται εκ των κειρων μου 40 οτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομουμαι τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα 41 οτι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεξεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω 42 μεθυσω τα βελη μου αφ΄ αιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ΄ αιματος τραυματιών και αιχμαλώσιας από κεφαλής αρχοντών εχθρών 43 ευφρανθητε ουρανοι αμα αυτω και προσκυνησατωσαν αυτω παντες υιοι θεου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου οτι το αιμα των υιων αυτου εχδιχαται χαι εχδιχησει χαι ανταποδωσει διχην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου 44 και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκείνη τη ημέρα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ και εισηλθεν μωυσης και ελαλησεν παντας τους λογους του νομου τουτου εις τα ωτα του λαου αυτος και ιησους ο του ναυη 45

και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντι ισραηλ 46 και είπεν προς αυτους προσεχετε τη καρδια επι παντας τους λογους τουτους ους εγω διαμαρτυρομαι υμιν σημερον α εντελεισθε τοις υιοις υμων φυλασσειν και ποιείν παντας τους λογους του νομου τουτου 47 οτι ουχι λογος κενος ουτος υμιν οτι αυτη η ζωη υμων και ενέκεν του λογου τουτου μακροημερευσετε επι της γης είς ην υμείς διαβαίνετε τον ιορδανην έκει κληρονομησαι αυτην 48 και ελαλησεν κυρίος προς μωυσην εν τη ημέρα ταυτη λέγων 49 αναβηθι είς το όρος το αβαρίν τουτο όρος ναβαυ ο έστιν εν γη μωαβ κατα προσωπον ιερίχω και ίδε την γην χαναάν ην εγω διδωμι τοις υίοις ισραηλ είς κατασχέσιν 50 και τέλευτα εν τω όρει είς ο αναβαίνεις έκει και προστέθητι προς τον λάον σου ον τροπον απέθανεν ααρών ο αδέλφος σου έν ωρ τω όρει και προσέτεθη προς τον λάον αυτου 51 διοτί ηπείθησατε τω ρηματί μου εν τοις υίοις ισραηλ επι του υδατός αντιλογίας κάδης εν τη έρημω σιν διοτί ουχ ηγιασατε με εν τοις υίοις ισραηλ 52 οτι απέναντι όψη την γην και έκει ουχ εισέλευση

Chapter 33

1 και αυτή η ευλογία ην ευλογήσεν μωυσής ανθρωπός του θέου τους υίους ίσραηλ προ της τελευτης αυτου 2 χαι ειπεν χυριος εχ σινα ηχει χαι επεφανεν εχ σηιρ ημιν και κατεσπευσεν εξ ορους φαραν συν μυριασιν καδης εκ δεξιων αυτου αγγελοι μετ΄ αυτου 3 και εφεισατο του λαου αυτου και παντές οι ηγιασμένοι υπο τας χειρας σου και ουτοι υπο σε εισιν και εδεξατο απο των λογων αυτου 4 νομον ον ενετειλατο ημιν μωυσης χληρονομιαν συναγωγαις ιαχωβ 5 χαι εσται εν τω ηγαπημενω αρχων συναχθεντων αρχοντων λαων αμα φυλαις ισραηλ 6 ζητω ρουβην και μη αποθανετω και εστω πολυς εν αριθμω 7 και αυτη ιουδα εισακουσον χυριε φωνης ιουδα και εις τον λαον αυτου εισελθοισαν αι χειρες αυτου διαχρινουσιν αυτω και βοηθος εκ των εχθρων αυτου εση 8 και τω λευι ειπεν δοτε λευι δηλους αυτου και αληθειαν αυτου τω ανδρι τω οσιω ον επειρασαν αυτον εν πειρα ελοιδορησαν αυτον επι υδατος αντιλογιας 9 ο λεγων τω πατρι και τη μητρι ουχ εορακα σε και τους αδελφους αυτου ουκ επεγνω και τους υιους αυτου απεγνω εφυλαξεν τα λογια σου και την διαθηκην σου διετηρησεν 10 δηλωσουσιν τα δικαιωματα σου τω ιαχωβ και τον νομον σου τω ισραηλ επιθησουσιν θυμιαμα εν οργη σου δια παντος επι το θυσιαστηριον σου 11 ευλογησον χυριε την ισχυν αυτου και τα εργα των χειρων αυτου δεξαι καταξον οσφυν εχθρων επανεστηκοτων αυτω και οι μισουντες αυτον μη αναστητωσαν 12 και τω βενιαμιν ειπεν ηγαπημενος υπο χυριου χατασχηνωσει πεποιθως χαι ο θεος σχιαζει επ΄ αυτω πασας τας ημερας χαι ανα μεσον των ωμων αυτου κατεπαυσεν 13 και τω ιωσηφ είπεν απ' ευλογίας κυριου η γη αυτου απο ωρων ουρανου και δροσου και απο αβυσσων πηγων κατωθεν

14 και καθ΄ ωραν γενηματων ηλιου τροπων και απο συνοδων μηνων 15 και απο κορυφης ορέων αρχης και απο κορυφης βουνών αέναων 16 και καθ΄ ώραν γης πληρωσεως και τα δεκτα τω οφθεντι εν τω βατω ελθοισαν επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης δοξασθεις εν αδελφοις 17 πρωτοτοκος ταυρου το καλλος αυτου κερατα μονοκερωτος τα κερατα αυτου εν αυτοις εθνη κερατιει αμα εως επ΄ ακρου γης αυται μυριαδες εφραιμ και αυται χιλιαδες μανασση 18 και τω ζαβουλων ειπεν ευφρανθητι ζαβουλων εν εξοδια σου και ισσαχαρ εν τοις σκηνωμασιν αυτου 19 εθνη εξολεθρευσουσιν και επικαλεσεσθε εκει και θυσετε θυσιαν δικαιοσυνης οτι πλουτος θαλασσης θηλασει σε και εμπορια παραλιον κατοικουντων 20 και τω γαδ ειπεν ευλογημενος εμπλατυνων γαδ ως λεων ανεπαυσατο συντριψας βραχιονα και αρχοντα 21 και ειδεν απαρχην αυτου οτι εκει εμερισθη γη αρχοντων συνηγμενων αμα αρχηγοις λαων δικαιοσυνην κυριος εποιησεν και κρισιν αυτου μετα ισραηλ 22 και τω δαν ειπεν δαν σκυμνος λεοντος και εκπηδησεται εκ του βασαν 23 και τω νεφθαλι ειπεν νεφθαλι πλησμονη δεχτων χαι εμπλησθητω ευλογιαν παρα χυριου θαλασσαν και λιβα κληρονομησει 24 και τω ασηρ ειπεν ευλογητος απο τεκνων ασηρ και εσται δεκτος τοις αδελφοις αυτου βαψει εν ελαιω τον ποδα αυτου 25 σιδηρος και χαλκος το υποδημα αυτου εσται και ως αι ημεραι σου η ισχυς σου 26 ουχ εστιν ωσπερ ο θεος του ηγαπημενου ο επιβαίνων επι τον ουρανον βοηθος σου και ο μεγαλοπρεπης του στερεωματος 27 και σκεπασις θεου αρχης και υπο ισχυν βραχιονών αεναών και εκβαλει απο προσώπου σου εχθρον λεγών απολοιο 28 και κατασκηνωσει ισραηλ πεποιθως μονος επι γης ιακωβ επι σιτω και οινω και ο ουρανος αυτω συννεφης δροσω 29 μακαριος συ ισραηλ τις ομοιος σοι λαος σωζομενος υπο χυριου υπερασπιει ο βοηθος σου και η μαχαιρα καυχημα σου και ψευσονται σε οι εχθροι σου και συ επι τον τραχηλον αυτων επιβηση

Chapter 34

1 και ανέβη μωυσης απο αραβωθ μωαβ επι το ορος ναβαυ επι κορυφην φασγα η εστιν επι προσωπου ιεριχω και εδείξεν αυτω κυρίος πασαν την γην γαλααδ εως δαν 2 και πασαν την γην νεφθαλι και πασαν την γην εφραιμ και μανασση και πασαν την γην ιουδα εως της θαλασσης της εσχατης 3 και την ερημον και τα περιχωρα ιεριχω πολιν φοινικων εως σηγωρ 4 και είπεν κυρίος προς μωυσην αυτη γη ην ωμοσα αβρααμ και ισαακ και ιακώβ λεγών τω σπερματί υμών δώσω αυτην και εδείξα αυτην τοις οφθαλμοίς σου και έκει ουκ είσελευση 5 και ετελευτησέν μωυσης οικέτης κυρίου εν γη μωαβ δια ρηματός κυρίου 6 και εθαψάν αυτον έν γαι εν γη μωαβ εγγύς οικού φογωρ και ουκ οίδεν ουδείς την ταφην αυτού εως της ημέρας ταυτης 7 μωυσης δε ην έκατον και είκοσι έτων εν τω τελευταν αυτού ουκ ημαυρωθησαν οι οφθαλμοί αυτού ουδε εφθαρησαν τα χελυνία αυτού

8 και έχλαυσαν οι υιοι ισραήλ τον μωυσήν εν αραβωθ μωαβ έπι του ιορδανου κατα ιέριχω τριαχοντα ημέρας και συνετελεσθήσαν αι ημέραι πενθους κλαυθμου μωυσή 9 και ιήσους υιος ναυή ένεπλησθή πνευματός συνέσεως επέθηκεν γαρ μωυσής τας χείρας αυτου έπ΄ αυτον και εισηχούσαν αυτου οι υιοι ισραήλ και έποιησαν καθότι ένετειλατό κυρίος τω μωυσή 10 και ουκ ανέστη έτι προφήτης εν ισραήλ ως μωυσής ον έγνω κυρίος αυτον προσωπόν κατα προσωπόν 11 έν πασι τοις σημείοις και τέρασιν ον απέστειλεν αυτον κυρίος ποιήσαι αυτά έν γη αιγύπτω φαράω και τοις θεραπουσίν αυτου και πασή τη γή αυτου 12 τα θαυμασία τα μεγάλα και την χείρα την κραταίαν α εποίησεν μωυσής έναντι παντός ισραήλ.

Joshua

Chapter 1

1 cai egeneto meta thu teleuthu moush eipen cuois to ihsoi viw vauh tw υπουργω μωυση λεγων 2 μωυσης ο θεραπων μου τετελευτηχεν νυν ουν αναστας διαβηθι τον ιορδανην συ και πας ο λαος ουτος εις την γην ην εγω διδωμι αυτοις 3 πας ο τοπος εφ΄ ον αν επιβητε τω ιχνει των ποδων υμων υμιν δωσω αυτον ον τροπον ειρηχα τω μωυση 4 την ερημον χαι τον αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της εσχατης αφ' ηλιου δυσμων εσται τα ορια υμων 5 ουκ αντιστησεται ανθρωπος κατενωπιον υμων πασας τας ημερας της ζωής σου και ωσπερ ημήν μετα μωυσή ουτώς εσομαί και μετα σου και ουκ εγκαταλειψω σε ουδε υπεροψομαι σε 6 ισχυε και ανδριζου συ γαρ αποδιαστελεις τω λαω τουτω την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις 7 ισχυε ουν και ανδριζου φυλασσεσθαι και ποιειν καθοτι ενετειλατο σοι μωυσης ο παις μου και ουκ εκκλινεις απ΄ αυτων εις δεξια ουδε εις αριστερα ινα συνης εν πασιν οις εαν πρασσης 8 και ουκ αποστησεται η βιβλος του νομου τουτου εκ του στοματος σου και μελετησεις εν αυτω ημερας και νυκτος ινα συνης ποιειν παντα τα γεγραμμενα τοτε ευοδωθηση και ευοδωσεις τας οδους σου και τοτε συνησεις 9 ιδου εντεταλμαι σοι ισχυε και ανδριζου μη δειλιασης μηδε φοβηθης οτι μετα σου χυριος ο θεος σου εις παντα ου εαν πορευή 10 και ενετειλατο ιήσους τοις γραμματευσιν του λαου λεγων 11 εισελθατε κατα μεσον της παρεμβολης του λαου και εντειλασθε τω λαω λεγοντες ετοιμαζεσθε επισιτισμον οτι ετι τρεις ημεραι και υμεις διαβαινετε τον ιορδανην τουτον εισελθοντες κατασχειν την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν 12 και τω ρουβην και τω γαδ και τω ημισει φυλης μανασση ειπεν ιησους 13 μνησθητε το ρημα χυριου ο ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις χυριου λεγων χυριος ο θεος υμων χατεπαυσεν υμας χαι εδωχεν υμιν την γην ταυτην 14 αι γυναιχες υμων και τα παιδια υμων και τα κτηνη υμων κατοικειτωσαν εν τη γη η εδωκεν υμιν υμεις δε διαβησεσθε ευζωνοι προτεροι των αδελφων υμων πας ο ισχυων και συμμαχησετε αυτοις 15 εως αν καταπαυση χυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κληρονομησωσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις και απελευσεσθε εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην δεδωκεν υμιν μωυσης εις το περαν του ιορδανου απ΄ ανατολων ηλιου 16 και αποκριθεντες τω ιησοι ειπαν παντα οσα αν εντειλη ημιν ποιησομεν και εις παντα τοπον ου εαν αποστειλης ημας πορευσομεθα 17 κατα παντα οσα ηκουσαμεν μωυση ακουσομεθα σου πλην εστω κυριος ο θεος ημων μετα σου ον τροπον ην μετα μωυση 18 ο δε ανθρωπος ος εαν απειθηση σοι και οστις μη ακουση των ρηματων σου καθοτι αν αυτω εντειλη αποθανετω αλλα

ισχυε και ανδριζου

Chapter 2

1 και απεστείλεν ιησούς υιος ναυή εκ σαττίν δύο νεανίσκους κατασκοπευσαί λεγων αναβητε και ιδετε την γην και την ιεριχω και πορευθεντες εισηλθοσαν οι δυο νεανισχοι εις ιεριχω χαι εισηλθοσαν εις οιχιαν γυναιχος πορνης η ονομα ρααβ και κατελυσαν έκει 2 και απηγγέλη τω βασιλεί ιερίχω λεγοντές εισπεπορευνταί ωδε ανδρες των υιων ισραηλ κατασκοπευσαι την γην 3 και απεστειλεν ο βασιλευς ιεριχω και είπεν προς ρααβ λεγων εξαγαγε τους ανδρας τους είσπεπορευμένους είς την οιχιαν σου την νυχτα χατασχοπευσαι γαρ την γην ηχασιν 4 χαι λαβουσα η γυνη τους ανδρας εκρυψεν αυτους και ειπεν αυτοις λεγουσα εισεληλυθασιν προς με οι ανδρες 5 ως δε η πυλη εκλειετο εν τω σκοτει και οι ανδρες εξηλθον ουκ επισταμαι που πεπορευνται καταδιωξατε οπισω αυτων ει καταλημψεσθε αυτους 6 αυτή δε ανεβιβασέν αυτους επί το δωμά και εκρύψεν αυτους εν τη λινοκαλαμή τη εστοιβασμενη αυτη επι του δωματος 7 και οι ανδρες κατεδιωξαν οπισω αυτων οδον την επι του ιορδανου επι τας διαβασεις και η πυλη εκλεισθη και εγενετο ως εξηλθοσαν οι διωχοντες οπισω αυτων 8 και αυτοι δε πριν η κοιμηθηναι αυτους και αυτη ανεβη επι το δωμα προς αυτους 9 και είπεν προς αυτους επισταμαι οτι δεδωκεν υμιν χυριος την γην επιπεπτωκεν γαρ ο φοβος υμων εφ΄ ημας 10 αχηχοαμέν γαρ ότι κατέξηρανεν χυρίος ο θέος την ερυθράν θαλασσάν απο προσωπου υμων στε εξεπορευεσθε εχ γης αιγυπτου χαι οσα εποιησεν τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σηων και ωγ ους εξωλεθρευσατε αυτους 11 και ακουσαντες ημεις εξεστημεν τη καρδια ημων και ουχ εστη ετι πνευμα εν ουδενι ημων απο προσωπου υμων οτι χυριος ο θεος υμων θεος εν ουρανω ανω και επι της γης κατω 12 και νυν ομοσατε μοι κυριον τον θεον οτι ποιω υμιν ελεος και ποιησετε και υμεις ελεος εν τω οικω του πατρος μου 13 και ζωγρησετε τον οικον του πατρος μου και την μητερα μου και τους αδελφους μου και παντα τον οικον μου και παντα οσα εστιν αυτοις και εξελεισθε την ψυχην μου εχ θανατου 14 χαι ειπαν αυτη οι ανδρες η ψυχη ημων ανθ΄ υμων εις θανατον και αυτη ειπεν ως αν παραδω χυριος υμιν την πολιν ποιησετε εις εμε ελεος και αληθειαν 15 και κατεχαλασεν αυτους δια της θυριδος 16 και ειπεν αυτοις εις την ορεινην απελθετε μη συναντησωσιν υμιν οι καταδιωκοντες και κουβησεσθε εκει τρεις ημερας εως αν αποστρεψωσιν οι καταδιωκοντες οπισω υμων και μετα ταυτα απελευσεσθε εις την οδον υμων 17 και ειπαν οι ανδρες προς αυτην αθωοι εσμεν τω ορχω σου τουτω 18 ιδου ημεις εισπορευομεθα εις μερος της πολεως και θησεις το σημειον το σπαρτιον το κοκκίνον τουτο εκδησεις εις την θυριδα δι΄ ης κατεβιβασας ημας δι΄ αυτης τον δε πατερα σου και την μητερα

σου και τους αδελφους σου και παντα τον οίκον του πατρος σου συναξεις προς σεαυτην εις την οίκιαν σου 19 και έσται πας ος αν έξελθη την θυραν της οίκιας σου έξω ένοχος έαυτω έσται ημείς δε αθωοί τω ορχώ σου τουτώ και όσοι έαν γενωνται μέτα σου εν τη οίκια σου ημείς ένοχοι έσομεθα 20 έαν δε τις ημας αδικήση η και αποκαλύψη τους λογούς ημών τουτούς έσομεθα αθωοί τω ορχώ σου τουτώ 21 και είπεν αυτοίς κατα το ρημά υμών ουτώς έστω και έξαπεστείλεν αυτούς 22 και έπορευθησαν και ηλθόσαν εις την ορείνην και κατεμείναν έκει τρείς ημέρας και έξεζητησαν οι καταδιώκοντες πασάς τας όδους και ουχ ευρόσαν 23 και υπεστρεψαν οι δύο νέανισκοι και κατέβησαν έκ του όρους και διέβησαν προς ίησουν υίον ναυή και διηγησαντό αυτώ παντά τα συμβέβηκοτα αυτοίς 24 και είπαν προς ίησουν ότι παρέδωκεν κυρίος πασάν την γην έν χείρι ημών και κατέπτηκεν πας ο κατοίκων την γην έκεινην αφ΄ ημών

Chapter 3

1 και ωρθρισεν ιησους το πρωι και απηραν εκ σαττιν και ηλθοσαν εως του ιορδανου και κατελυσαν εκει προ του διαβηναι 2 και εγενετο μετα τρεις ημερας διηλθον οι γραμματεις δια της παρεμβολης 3 και ενετειλαντο τω λαω λεγοντες οταν ιδητε την χιβωτον της διαθηχης χυριου του θεου ημων χαι τους ιερεις ημων και τους λευιτας αιροντας αυτην απαρειτε απο των τοπων υμων και πορευεσθε οπισω αυτης 4 αλλα μαχραν εστω ανα μεσον υμων χαι εχεινης οσον δισχιλιους πηχεις στησεσθε μη προσεγγισητε αυτη ιν' επιστησθε την οδον ην πορευεσθε αυτην ου γαρ πεπορευσθε την οδον απ' εχθες και τριτης ημερας 5 και ειπεν ιησους τω λαω αγνισασθε εις αυριον οτι αυριον ποιησει εν υμιν χυριος θαυμαστα 6 και ειπεν ιησους τοις ιερευσιν αρατε την χιβωτον της διαθηχης χυριου χαι προπορευεσθε του λαου και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και επορευοντο εμπροσθεν του λαου 7 και ειπεν κυριος προς ιησουν εν τη ημερα ταυτη αρχομαι υψωσαι σε κατενωπιον παντων υιων ισραηλ ινα γνωσιν καθοτι ημην μετα μωυση ουτως εσομαι και μετα σου 8 και νυν εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης λεγων ως αν εισελθητε επι μερους του υδατος του ιορδανου και εν τω ιορδανη στησεσθε 9 και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ προσαγαγετε ωδε και ακουσατε το ρημα κυριου του θεου ημων 10 εν τουτω γνωσεσθε οτι θεος ζων εν υμιν και ολεθρευων ολεθρευσει απο προσωπου ημων τον χαναναιον και τον χετταιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ιεβουσαιον 11 ιδου η κιβωτος διαθηκης κυριου πασης της γης διαβαινει τον ιορδανην 12 προχειρισασθε υμιν δωδεχα ανδρας απο των υιων ισραηλ ενα αφ΄ εκαστης φυλης 13 και εσται ως αν καταπαυσωσιν οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου πασης της γης εν τω υδατι του ιορδανου

το υδως του ιοςδανου εχλειψει το δε υδως το χαταβαινον στησεται 14 και απηςεν ο λαος εχ των σχηνωματων αυτων διαβηναι τον ιοςδανην οι δε ιεςεις ηςοσαν την κιβωτον της διαθηχης χυςιου προτεςοι του λαου 15 ως δε εισεποςευοντο οι ιεςεις οι αιςοντες την χιβωτον της διαθηχης επι τον ιοςδανην και οι ποδες των ιεςεων των αιςοντων την χιβωτον της διαθηχης χυςιου εβαφησαν εις μεςος του υδατος του ιοςδανου ο δε ιοςδανης επληςου καθ΄ όλην την χρηπιδα αυτου ωσει ημεςαι θεςισμού πυςων 16 και έστη τα υδατά τα καταβαίνοντα ανώθεν έστη πηγμά εν αφεστηχός μαχραν σφοδρα σφοδρως έως μεςούς χαριαθιαρίμ το δε καταβαίνον κατεβη εις την θαλασσαν αραβα θαλασσαν αλός έως εις το τέλος εξελίπεν και ο λαος ειστηχει απεναντι ιεςίχω 17 και έστησαν οι ιεςεις οι αιςοντές την χιβωτόν της διαθηχης χυςιού επι ξηράς εν μέσω του ιοςδανού και πάντες οι υιοι ισραηλ διεβαίνον δια ξηράς εως συνετέλεσεν πας ο λαος διαβαίνων τον ιορδανην

Chapter 4

1 και επει συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινών τον ιορδανην και είπεν κυρίος τω ιησοι λεγων 2 παραλαβων ανδρας απο του λαου ενα αφ' εκαστης φυλης 3 συνταξον αυτοις λεγων ανελεσθε εκ μεσου του ιορδανου ετοιμους δωδεκα λιθους και τουτους διαχομισαντες αμα υμιν αυτοις θετε αυτους εν τη στρατοπεδεια υμων ου εαν παρεμβαλητε εχει την νυχτα 4 χαι αναχαλεσαμενος ιησους δωδεχα ανδρας των ενδοξων απο των υιων ισραηλ ενα αφ΄ εκαστης φυλης 5 ειπεν αυτοις προσαγαγετε εμπροσθεν μου προ προσωπου χυριου εις μεσον του ιορδανου και ανελομενος εχείθεν εχαστος λίθον αρατώ επί των ώμων αυτού χατά τον αρίθμον των δωδεχα φυλων του ισραηλ 6 ινα υπαρχωσιν υμιν ουτοι εις σημειον χειμενον δια παντος ινα οταν ερωτα σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εισιν οι λιθοι ουτοι υμιν 7 και συ δηλωσεις τω υιω σου λεγων οτι εξελιπεν ο ιορδανης ποταμος απο προσωπου χιβωτου διαθηχης χυριου πασης της γης ως διεβαινεν αυτον χαι εσονται οι λιθοι ουτοι υμιν μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ εως του αιωνος 8 και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ καθοτι ενετειλατο κυριος τω ιησοι και λαβοντες δωδεκα λιθους εχ μεσου του ιορδανου χαθαπερ συνεταξεν χυριος τω ιησοι εν τη συντελεια της διαβασεως των υιων ισραηλ και διεκομισαν αμα εαυτοις εις την παρεμβολην και απεθηκαν έκει 9 εστησέν δε ιησούς και αλλούς δωδέκα λίθους εν αυτώ τω ιορδανη εν τω γενομενω τοπω υπο τους ποδας των ιερεων των αιροντων την χιβωτον της διαθηχης χυριου και εισιν έχει έως της σημέρον ημέρας 10 ειστηχεισαν δε οι ιερεις οι αιροντες την χιβωτον της διαθηχης εν τω ιορδανη εως ου συνετελεσεν ιησους παντα α ενετειλατο χυριος αναγγειλαι τω λαω χαι εσπευσεν ο λαος και διεβησαν 11 και εγένετο ως συνετελέσεν πας ο λαος διαβηναι και διέβη η κιβωτος της διαθηχης χυριου χαι οι λιθοι εμπροσθέν αυτών 12 χαι διεβησαν οι υιοι

ρουβην και οι υιοι γαδ και οι ημισεις φυλης μανασση διεσκευασμενοι εμπροσθεν των υιων ισραηλ καθαπερ ενετειλατο αυτοις μωυσης 13 τετρακισμυριοι ευζωνοι εις μαχην διεβησαν εναντιον χυριου εις πολεμον προς την ιεριχω πολιν 14 εν εχεινή τη ημέρα ηυξήσεν χυρίος τον ιήσουν εναντίον παντός του γενούς ισραήλ και εφοβουντο αυτον ωσπες μωυσην οσον χρονον εζη 15 και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων 16 εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την χιβωτον της διαθηχης του μαρτυριου χυριου εχβηναι εχ του ιορδανου 17 χαι ενετειλατο ιησους τοις ιερευσιν λεγων εχβητε εχ του ιορδανου 18 και εγένετο ως εξεβησαν οι ιέρεις οι αιροντές την χιβωτον της διαθηχης χυριου εχ του ιορδανου και εθηχαν τους ποδας επι της γης ωρμησεν το υδωρ του ιορδανου κατα χωραν και επορευετο καθα εχθες και τριτην ημεραν δι΄ ολης της κρηπιδος 19 και ο λαος ανεβη εκ του ιορδανου δεκατη του μηνος του πρωτου και κατεστρατοπεδευσαν οι υιοι ισραηλ εν γαλγαλοις κατα μερος το προς ηλιου ανατολας απο της ιεριχω 20 και τους δωδεκα λιθους τουτους ους ελαβεν εχ του ιορδανου εστησεν ιησους εν γαλγαλοις 21 λεγων οταν ερωτωσιν υμας οι υιοι υμων λεγοντες τι εισιν οι λιθοι ουτοι 22 αναγγειλατε τοις υιοις υμων οτι επι ξηρας διεβη ισραηλ τον ιορδανην 23 αποξηραναντος χυριου του θεου ημων το υδωρ του ιορδανου εχ του εμπροσθέν αυτών μέχρι ου διεβησαν χαθαπέρ εποιησεν χυριος ο δεος ημων την ερυθραν δαλασσαν ην απεξηρανεν χυριος ο δεος ημων εμπροσθεν ημων εως παρηλθομεν 24 οπως γνωσιν παντα τα εθνη της γης οτι η δυναμις του χυριου ισχυρα εστιν χαι ινα υμεις σεβησθε χυριον τον θεον υμων εν παντι χρονω

Chapter 5

1 και εγένετο ως ηκουσαν οι βασίλεις των αμορφαίων οι ησαν πέφαν του ιορδανου και οι βασίλεις της φοινικής οι παρά την θαλάσσαν ότι απέξηρανεν κυρίος ο θέος τον ιορδανην ποταμόν έχ των εμπροσθέν των υίων ισραήλ εν τω διαβαίνειν αυτούς και εταχήσαν αυτών αι διανοίαι και κατέπλαγησαν και όυχ ην εν αυτοίς φρονησίς ουδεμία από προσωπού των υίων ισραήλ 2 υπό δε τουτόν τον καίρον είπεν χυρίος τω ίησοι ποίησον σεαυτώ μαχαίρας πέτρινας έχ πέτρας αχρότομου και καθίσας περιτέμε τους υίους ισραήλ 3 και εποίησεν ιησούς μαχαίρας πέτρινας αχρότομους και περιέτεμεν τους υίους ισραήλ έπι του χαλούμενου τόπου βουνός των αχρόβυστίων 4 ον δε τρόπον περιέχαθαρεν ίησους τους υίους ισραήλ όσοι πότε εγένοντο εν τη όδω και όσοι πότε απέριτμητοί ησαν των εξέληλυθότων εξ αιγύπτου 5 παντάς τουτούς περιέτεμεν ιησούς 6 τέσσαραχοντά γαρ και δύο έτη ανέστραπται ισραήλ εν τη έρημω τη μαδβαριτίδι διο απέριτμητοί ησαν οι πλείστοι αυτών των μαχίμων των εξέληλυθότων έχ γης αιγύπτου οι απείθησαντές των εντόλων του θεού οις και διωρίσεν μη ίδειν αυτούς την γην ην ωμόσεν

κυριος τοις πατρασιν αυτων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι 7 αντι δε τουτων αντικατεστήσεν τους υιους αυτών ους ιήσους περιετεμέν δια το αυτους γεγενησθαι κατα την οδον απεριτμητους 8 περιτμηθεντες δε ησυχιαν ειχον αυτοθι καθημενοι εν τη παρεμβολη εως υγιασθησαν 9 και ειπεν χυριος τω ιησοι υιω ναυη εν τη σημερον ημερα αφειλον τον ονειδισμον αιγυπτου αφ΄ υμων και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εχεινου γαλγαλα 10 χαι εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πασχα τη τεσσαρεσχαιδεχατη ημέρα του μηνός από εσπέρας επί δυσμών ιερίχω εν τω περαν του ιορδανου εν τω πεδιω 11 και εφαγοσαν απο του σιτου της γης αζυμα και νεα εν ταυτή τη ημερα 12 εξελιπεν το μαννα μετα το βεβρωκεναι αυτους εκ του σιτου της γης και ουκετι υπηρχεν τοις υιοις ισραηλ μαννα εκαρπισαντο δε την χωραν των φοινιχων εν τω ενιαυτω εχεινω 13 και εγενετο ως ην ιησους εν ιεριχω και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν ανθρωπον εστηκοτα εναντιον αυτου και η ρομφαία εσπασμένη εν τη χειρί αυτού και προσέλθων ιήσους είπεν αυτώ ημετερος ει η των υπεναντιων 14 ο δε ειπεν αυτω εγω αρχιστρατηγος δυναμεως χυριού νυνι παραγέγονα και ιήσους επέσεν επί προσωπον επί την γην και είπεν αυτω δεσποτα τι προστασσεις τω σω οικετη 15 και λεγει ο αρχιστρατηγος κυριου προς ιησουν λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ΄ ω συ εστηκας αγιος εστιν

Chapter 6

1 και ιεριχω συγκεκλεισμενη και ωχυρωμενη και ουθεις εξεπορευετο εξ αυτης ουδε εισεπορευετο 2 και ειπεν κυριος προς ιησουν ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον σου την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης τον εν αυτη δυνατους οντας εν ισχυι 3 συ δε περιστησον αυτη τους μαχιμους χυχλω 5 και εσται ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι αναχραγετω πας ο λαος αμα και ανακραγοντων αυτων πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως και εισελευσεται πας ο λαος ορμησας εκαστος κατα προσωπον εις την πολιν 6 και εισηλθεν ιησους ο του ναυη προς τους ιερεις 7 και ειπεν αυτοις λεγων παραγγειλατε τω λαω περιελθειν και κυκλωσαι την πολιν και οι μαχιμοι παραπορευεσθωσαν ενωπλισμενοι εναντιον χυριου 8 και επτα ιερεις εχοντες επτα σαλπιγγας ιερας παρελθετωσαν ωσαυτως εναντιον του χυριου χαι σημαινετωσαν ευτονως και η κιβωτος της διαθηκης κυριου επακολουθειτω 9 οι δε μαχιμοι εμπροσθεν παραπορευεσθωσαν και οι ιερεις οι ουραγουντες οπισω της κιβωτου της διαθηκης χυριου πορευομενοι και σαλπιζοντες 10 τω δε λαω ενετειλατο ιησους λεγων μη βοατε μηδε αχουσατω μηθεις υμων την φωνην εως αν ημεραν αυτος διαγγειλη αναβοησαι και τοτε αναβοησετε 11 και περιελθουσα η κιβωτος της διαθηχης του θεου την πολιν ευθεως απηλθεν εις την παρεμβολην και εκοιμηθη εκει 12 και τη ημέρα τη δευτέρα ανέστη ιησούς το πρωί και ηραν οι ιέρεις την κιβωτού

της διαθηχης χυριου 13 χαι οι επτα ιερεις οι φεροντες τας σαλπιγγας τας επτα προεπορευοντο εναντιον χυριου και μετα ταυτα εισεπορευοντο οι μαχιμοι και ο λοιπος οχλος οπισθε της χιβωτου της διαθηχης χυριου και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγξι και ο λοιπος οχλος απας περιεκυκλωσε την πολιν εγγυθεν 14 και απηλθεν παλιν εις την παρεμβολην ουτως εποιει επι εξ ημερας 15 και τη ημερα τη εβδομη ανεστησαν ορθρου και περιηλθοσαν την πολιν εξακις 16 και τη περιοδω τη εβδομη εσαλπισαν οι ιερεις και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ κεκραξατε παρεδωχεν γαρ χυριος υμιν την πολιν 17 χαι εσται η πολις αναθεμα αυτη χαι παντα οσα εστιν εν αυτη χυριω σαβαωθ πλην ρααβ την πορνην περιποιησασθε αυτην και οσα εστιν εν τω οικω αυτης 18 αλλα υμεις φυλαξασθε σφοδρα απο του αναθεματος μηποτε ενθυμηθεντες υμεις αυτοι λαβητε απο του αναθεματος και ποιησητε την παρεμβολην των υιων ισραηλ αναθεμα και εκτριψητε ημας 19 και παν αργυριον η χρυσιον η χαλχος η σιδηρος αγιον εσται τω χυριω εις θησαυρον χυριου εισενεχθησεται 20 χαι εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν οι ιερεις ως δε ηχουσεν ο λαος την φωνην των σαλπιγγων ηλαλαξεν πας ο λαος αμα αλαλαγμω μεγαλω και ισχυρω και επεσεν απαν το τειχος χυκλω και ανεβη πας ο λαος εις την πολιν 21 και ανεθεματισεν αυτην ιησους και οσα ην εν τη πολει απο ανδρος και εως γυναιχος απο νεανισχου και εως πρεσβυτου και εως μοσχου και υποζυγιου εν στοματι ρομφαίας 22 και τοις δυσιν νεανισκοίς τοις κατασκοπευσασίν είπεν ιήσους εισελθατε εις την οικιαν της γυναικος και εξαγαγετε αυτην εκειθεν και οσα εστιν αυτη 23 και εισηλθον οι δυο νεανισκοι οι κατασκοπευσαντες την πολιν εις την οικιαν της γυναικος και εξηγαγοσαν ρααβ την πορνην και τον πατερα αυτης και την μητερα αυτης και τους αδελφους αυτης και παντα οσα ην αυτη και πασαν την συγγενειαν αυτης και κατεστησαν αυτην εξω της παρεμβολης ισραηλ 24 και η πολις ενεπρησθη εμπυρισμω συν πασιν τοις εν αυτη πλην αργυριου και χρυσιου και χαλκου και σιδηρου εδωκαν εις θησαυρον κυριου εισενεχθηναι 25 και ρααβ την πορνην και παντα τον οικον τον πατρικον αυτης εζωγρησεν ιησους και κατωκήσεν εν τω ισραήλ εως της σημέρον ημέρας διοτί εκρυψέν τους κατασκόπευσαντας ους απεστείλεν ιησους κατασκοπευσαί την ιερίχω 26 και ωρκίσεν ιησους εν τη ημερα εχεινη εναντιον χυριου λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος οικοδομησει την πολιν εχεινην εν τω πρωτοτοχώ αυτου θεμελιώσει αυτην και εν τω ελαχιστώ αυτου επιστησει τας πυλας αυτης και ουτως εποιησεν οζαν ο εκ βαιθηλ εν τω αβιρων τω πρωτοτοχω εθεμελιωσεν αυτην χαι εν τω ελαχιστω διασωθεντι επεστησεν τας πυλας αυτης 27 και ην κυριος μετα ιησου και ην το ονομα αυτου κατα πασαν την γην

Chapter 7

1 και επλημμελησαν οι υιοι ισραηλ πλημμελειαν μεγαλην και ενοσφισαντο απο του αναθεματος και ελαβεν αχαρ υιος χαρμι υιου ζαμβρι υιου ζαρα εκ της φυλης ιουδα απο του αναθεματος και εθυμωθη οργη κυριος τοις υιοις ισραηλ 2 και απεστείλεν ιησούς ανδράς είς γαι η εστίν κατα βαίθηλ λέγων κατασκεψάσθε την γαι και ανεβησαν οι ανδρες και κατεσκεψαντο την γαι 3 και ανεστρεψαν προς ιησουν και ειπαν προς αυτον μη αναβητω πας ο λαος αλλ΄ ως δισχιλιοι η τρισχιλιοι ανδρες αναβητωσαν και εκπολιορκησατωσαν την πολιν μη αναγαγης εκει τον λαον παντα ολιγοι γαρ εισιν 4 και ανεβησαν ωσει τρισχιλιοι ανδρες και εφυγον απο προσωπου των ανδρων γαι 5 και απεκτειναν απ' αυτων ανδρες γαι εις τριαχοντα και εξ ανδρας και κατεδιωξαν αυτους απο της πυλης και συνετριψαν αυτους επι του καταφερους και επτοηθη η καρδια του λαου και εγένετο ωσπέρ υδωρ 6 και διερρηξεν ιησους τα ιματια αυτου και επεσεν ιησους επι την γην επι προσωπον εναντιον χυριου εως εσπερας αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και επεβαλοντο χουν επι τας χεφαλας αυτων 7 χαι ειπεν ιησους δεομαι χυριε ινα τι διεβιβασεν ο παις σου τον λαον τουτον τον ιορδανην παραδουναι αυτον τω αμορραιω απολεσαι ημας και ει κατεμειναμεν και κατωκισθημεν παρα τον ιορδανην 8 και τι ερω επει μετεβαλεν ισραηλ αυχενα απεναντι του εχθρου αυτου 9 και αχουσας ο χαναναιος και παντές οι κατοικουντές την την περικυκλωσουσίν ημας και εκτριψουσιν ημας απο της γης και τι ποιησεις το ονομα σου το μεγα 10 και ειπεν χυριος προς ιησουν αναστηθι ινα τι τουτο συ πεπτωχας επι προσωπον σου 11 ημαρτήχεν ο λαος και παρεβή την διαθήχην ην διεθεμήν προς αυτους και χλεψαντες απο του αναθεματος ενεβαλον εις τα σχευη αυτων 12 ου μη δυνωνται οι υιοι ισραηλ υποστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων αυχενα επιστρεψουσιν εναντι των εχθρων αυτων οτι εγενηθησαν αναθεμα ου προσθησω ετι ειναι μεθ΄ υμων εαν μη εξαρητε το αναθεμα εξ υμων αυτων 13 αναστας αγιασον τον λαον και ειπον αγιασθηναι εις αυριον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ το αναθεμα εν υμιν εστιν ου δυνησεσθε αντιστηναι απεναντι των εχθρων υμων εως αν εξαρητε το αναθεμα εξ υμων 14 και συναχθησεσθε παντές το πρωι κατα φυλας και έσται η φυλη ην αν δειξη χυριος προσαξετε χατα δημους χαι τον δημον ον εαν δειξη χυριος προσαξετε κατ' οικον και τον οικον ον εαν δειξη χυριος προσαξετε κατ' ανδρα 15 και ος αν ενδειχθη κατακαυθησεται εν πυρι και παντα οσα εστιν αυτω οτι παρεβη την διαθηχην χυριου χαι εποιησεν ανομημα εν ισραηλ 16 χαι ωρθρισεν ιησους και προσηγαγέν τον λαον κατα φυλας και ενέδειχθη η φυλη ιουδα 17 και προσηχθη κατα δημους και ενεδειχθη δημος ο ζαραι+ και προσηχθη κατα ανδρα 18 και ενεδειχθη αχαρ υιος ζαμβρι υιου ζαρα 19 και ειπεν ιησους τω αχαρ δος δοξαν σημερον τω χυριω θεω ισραηλ χαι δος την εξομολογησιν χαι αναγγειλον

μοι τι εποιησας και μη κρυψης απ΄ εμου 20 και απεκριθη αχαρ τω ιησοι και ειπεν αλήθως ημαρτον εναντιον χυριου θεου ισραήλ ουτως χαι ουτως εποιήσα 21 ειδον εν τη προνομη ψιλην ποιχιλην χαλην χαι διαχοσια διδραχμα αργυριου και γλωσσαν μιαν χρυσην πεντηκοντα διδραχμων και ενθυμηθεις αυτων ελαβον και ιδου αυτα εγκεκρυπται εν τη γη εν τη σκηνη μου και το αργυριον κεκρυπται υποκατω αυτων 22 και απεστειλεν ιησους αγγελους και εδραμον εις την σκηνην εις την παρεμβολην και ταυτα ην εγκεκρυμμενα εις την σκηνην και το αργυριον υποκατω αυτων 23 και εξηνεγκαν αυτα εκ της σκηνης και ηνεγκαν προς ιησουν και τους πρεσβυτερους ισραηλ και εθηκαν αυτα εναντι κυριου 24 και ελαβεν ιησους τον αχαρ υιον ζαρα και ανηγαγεν αυτον εις φαραγγα αχωρ και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και τους μοσχους αυτου και τα υποζυγια αυτου και παντα τα προβατα αυτου και την σκηνην αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτου και πας ο λαος μετ΄ αυτου και ανηγαγεν αυτους εις εμεκαχωρ 25 και ειπεν ιησους τω αχαρ τι ωλεθρευσας ημας εξολεθρευσαι σε χυριος χαθα χαι σημερον και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις πας ισραηλ 26 και επεστησαν αυτω σωρον λιθων μεγαν και επαυσατο κυριος του θυμου της οργης δια τουτο επωνομασεν αυτο εμεχαχωρ εως της ημερας ταυτης

Chapter 8

1 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης μηδε δειλιασης λαβε μετα σου τους ανδρας παντας τους πολεμιστας και αναστας αναβηθι εις γαι ιδου δεδωκα εις τας χειρας σου τον βασιλεα γαι και την γην αυτου 2 και ποιησεις την γαι ον τροπον εποιησας την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης και την προνομην των κτηνων προνομευσεις σεαυτω καταστησον δε σεαυτω ενεδρα τη πολει εις τα οπισω 3 και ανέστη ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης ωστε αναβηναι εις γαι επελέξεν δε ιησους τριαχοντα χιλιαδας ανδρων δυνατους εν ισχυι και απεστειλεν αυτους νυχτος 4 και ενετειλατο αυτοις λεγων υμεις ενεδρευσατε οπισω της πολεως μη μαχραν γινεσθε απο της πολεως και εσεσθε παντές ετοιμοί 5 και έγω και παντές οι μετ΄ εμου προσαξομεν προς την πολιν και εσται ως αν εξελθωσιν οι κατοικουντες γαι εις συναντησιν ημιν χαθαπερ χαι πρωην χαι φευξομεθα απο προσωπου αυτων 6 και ως αν εξελθωσιν οπισω ημων αποσπασομεν αυτους απο της πολεως και ερουσιν φευγουσιν ουτοι απο προσωπου ημων ον τροπον και εμπροσθεν 7 υμεις δε εξαναστησεσθε εχ της ενεδρας χαι πορευσεσθε εις την πολιν 8 χατα το ρημα τουτο ποιησετε ιδου εντεταλμαι υμιν 9 και απεστειλεν αυτους ιησους και επορευθησαν εις την ενεδραν και ενεκαθισαν ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον γαι απο θαλασσης της γαι 10 και ορθρισας ιησους το πρωι επεσκεψατο τον λαον και ανεβησαν αυτος και οι πρεσβυτεροι κατα προσωπον του λαου επι γαι 11 και πας

ο λαος ο πολεμιστης μετ' αυτου ανεβησαν και πορευομενοι ηλθον εξ εναντιας της πολεως απ΄ ανατολων 12 και τα ενεδρα της πολεως απο θαλασσης 14 και εγενετο ως ειδεν βασιλευς γαι εσπευσεν και εξηλθεν εις συναντησιν αυτοις επ΄ ευθειας εις τον πολεμον αυτος και πας ο λαος ο μετ΄ αυτου και αυτος ουκ ηδει οτι ενεδρα αυτω εστιν οπισω της πολεως 15 και ειδεν και ανεχωρησεν ιησους και ισραηλ απο προσωπου αυτων 16 και κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ και αυτοι απεστησαν απο της πολεως 17 ου κατελειφθη ουθεις εν τη γαι ος ου κατεδιωξεν οπισω ισραηλ και κατελιπον την πολιν ανεωγμενην και κατεδιωξαν οπισω ισραηλ 18 και είπεν κυρίος προς ιήσουν εκτείνον την χείρα σου εν τω γαίσω τω εν τη χείρι σου επι την πολιν εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτην και τα ενεδρα εξαναστησονται εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξετεινεν ιησους την χειρα αυτου τον γαισον επι την πολιν 19 και τα ενεδρα εξανεστησαν εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξηλθοσαν στε εξετεινεν την χειρα και ηλθοσαν επι την πολιν και κατελαβοντο αυτην και σπευσαντες ενεπρησαν την πολιν εν πυρι 20 και περιβλεψαντες οι κατοικοι γαι εις τα οπισω αυτων και εθεωρουν καπνον αναβαινοντα εκ της πολεως εις τον ουρανον και ουκετι ειχον που φυγωσιν ωδε η ωδε 21 και ιησους και πας ισραηλ είδον οτι ελαβον τα ενέδρα την πολίν και οτι ανέβη ο καπνος της πολεως εις τον ουρανον και μεταβαλομενοι επαταξαν τους ανδρας της γαι 22 και ουτοι εξηλθοσαν εκ της πολεως εις συναντησιν και εγενηθησαν ανα μεσον της παρεμβολης ουτοι εντευθεν και ουτοι εντευθεν και επαταξαν εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα 23 και τον βασιλεα της γαι συνελαβον ζωντα και προσηγαγον αυτον προς ιησουν 24 και ως επαυσαντο οι υιοι ισραηλ αποχτεννοντες παντας τους εν τη γαι τους εν τοις πεδιοις και εν τω ορει επι της καταβασεως ου κατεδιωξαν αυτους απ΄ αυτης εις τελος και απεστρεψεν ιησους εις γαι και επαταξεν αυτην εν στοματι ρομφαιας 25 και εγενηθησαν οι πεσοντες εν τη ημερα εχεινή απο ανδρος χαι εως γυναιχος δωδεχα χιλιαδες παντας τους κατοικουντας γαι 27 πλην των κτηνων και των σκυλων των εν τη πολει παντα α επρονομευσαν οι υιοι ισραηλ κατα προσταγμα κυριου ον τροπον συνεταξεν χυρίος τω ίησοι 28 χαι ενεπυρίσεν ίησους την πολίν εν πυρί χωμα αοιχητον εις τον αιωνα εθηχεν αυτην εως της ημερας ταυτης 29 χαι τον βασιλεα της γαι εχρεμασεν επι ξυλου διδυμου και ην επι του ξυλου εως εσπερας και επιδυνοντος του ηλιου συνεταξεν ιησους και καθειλοσαν αυτου το σωμα απο του ξυλου και ερριψαν αυτον εις τον βοθρον και επεστησαν αυτω σωρον λιθων εως της ημερας ταυτης

Chapter 9

1 ως δ΄ ηχουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι εν τω περαν του ιορδανου οι εν τη ορείνη και οι εν τη πεδίνη και οι εν πασή τη παραλία της θαλασσής της μεγαλής και οι προς τω αντιλιβανω και οι χετταιοι και οι χαναναιοι και οι Φερεζαιοι και οι ευαιοι και οι αμορραιοι και οι γεργεσαιοι και οι ιεβουσαιοι 2 συνηλθοσαν επι το αυτο εκπολεμησαι ιησουν και ισραηλ αμα παντές 2 τοτε ωκοδομησεν ιησους θυσιαστηριον χυριω τω θεω ισραηλ εν ορει γαιβαλ 2 χαθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων χυριου τοις υιοις ισραηλ χαθα γεγραπται εν τω νομω μωυση θυσιαστηριον λιθων ολοκληρων εφ΄ ους ουκ επεβληθη σιδηρος και ανεβιβασεν εκει ολοχαυτωματα χυριω και θυσιαν σωτηριου 2 και εγραψεν ιησους επι των λιθων το δευτερονομιον νομον μωυση ον εγραψεν ενωπιον υιων ισραηλ 2 και πας ισραηλ και οι πρεσβυτεροι αυτων και οι δικασται και οι γραμματεις αυτων παρεπορευοντο ενθεν και ενθεν της κιβωτου απεναντι και οι ιερεις και οι λευιται ηραν την χιβωτον της διαθηχης χυριου και ο προσηλυτος και ο αυτοχθων οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαριζιν και οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων χυριου ευλογησαι τον λαον εν πρωτοις 2 και μετα ταυτα ουτως ανεγνω ιησους παντα τα ρηματα του νομου τουτου τας ευλογιας και τας καταρας κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυση 2 ουκ ην ρημα απο παντων ων ενετειλατο μωυσης τω ιησοι ο ουχ ανεγνω ιησους εις τα ωτα πασης εχχλησιας υιων ισραηλ τοις ανδρασιν χαι ταις γυναιξιν χαι τοις παιδιοις χαι τοις προσηλυτοις τοις προσπορευομενοις τω ισραηλ 3 και οι κατοικουντες γαβαων ηκουσαν παντα οσα εποιήσεν χυρίος τη ιερίχω και τη γαι 4 και εποιήσαν και γε αυτοι μετα πανουργιας και ελθοντες επεσιτισαντο και ητοιμασαντο και λαβοντες σαχχους παλαιους επι των ονων αυτων χαι ασχους οινου παλαιους χαι χατερρωγοτας αποδεδεμενους 5 και τα κοιλα των υποδηματων αυτων και τα σανδαλια αυτων παλαια και καταπεπελματωμένα εν τοις ποσιν αυτών και τα ιματία αυτών πεπαλαιωμενα επανω αυτων και ο αρτος αυτων του επισιτισμου ξηρος και ευρωτιών και βεβρωμένος 6 και ηλθοσάν προς ιησούν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα και ειπαν προς ιησουν και ισραηλ εκ γης μακροθεν ηκαμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηχην 7 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς τον χορραιον ορα μη εν εμοι κατοικείς και πως σοι διαθωμαι διαθηκήν 8 και είπαν προς ιήσουν οικεται σου εσμεν και είπεν προς αυτους ιησους ποθεν εστε και ποθεν παραγεγονατε 9 και ειπαν εκ γης μακροθεν σφοδρα ηκασιν οι παιδες σου εν ονοματι κυριου του θεου σου αχηχοαμεν γαρ το ονομα αυτου χαι οσα εποιησεν εν αιγυπτω 10 χαι οσα εποιησεν τοις βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σηων βασιλει εσεβων και τω ωγ βασιλει της βασαν ος κατωκει εν ασταρωθ και εν εδραι+ν 11 και ακουσαντες ειπαν προς ημας οι πρεσβυτεροι ημων και παντες

οι κατοικουντες την γην ημων λεγοντες λαβετε εαυτοις επισιτισμον εις την οδον και πορευθητε εις συναντησιν αυτων και ερειτε προς αυτους οικεται σου εσμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηκην 12 ουτοι οι αρτοι θερμους εφωδιασθημεν αυτους εν τη ημερα η εξηλθομεν παραγενεσθαι προς υμας νυν δε εξηρανθησαν και γεγονασιν βεβρωμενοι 13 και ουτοι οι ασκοι του οινου ους επλησαμεν καινους και ουτοι ερρωγασιν και τα ιματια ημων και τα υποδηματα ημων πεπαλαιωται απο της πολλης οδου σφοδρα 14 και ελαβον οι αρχοντες του επισιτισμου αυτων και χυριον ουχ επηρωτησαν 15 χαι εποιησεν ιησους προς αυτους ειρηνην χαι διεθετο προς αυτους διαθηκην του διασωσαι αυτους και ωμοσαν αυτοις οι αρχοντες της συναγωγης 16 και εγένετο μετα τρείς ημέρας μετά το διαθέσθαι προς αυτους διαθηχην ηχουσαν οτι εγγυθεν αυτων εισιν και οτι εν αυτοις κατοικουσιν 17 και απηραν οι υιοι ισραηλ και ηλθον εις τας πολεις αυτων αι δε πολεις αυτων γαβαων και κεφιρα και βηρωθ και πολις ιαριν 18 και ουκ εμαχεσαντο αυτοις οι υιοι ισραηλ οτι ωμοσαν αυτοις παντές οι αρχοντές χυρίον τον θέον ισραηλ και διεγογγυσαν πασα η συναγωγη επι τοις αρχουσιν 19 και ειπαν οι αρχοντες παση τη συναγωγη ημεις ωμοσαμεν αυτοις χυριον τον θεον ισραηλ χαι νυν ου δυνησομεθα αψασθαι αυτων 20 τουτο ποιησομεν ζωγρησαι αυτους και περιποιησομεθα αυτους και ουκ εσται καθ΄ ημων οργη δια τον ορκον ον ωμοσαμεν αυτοις 21 ζησονται και εσονται ξυλοκοποι και υδροφοροι παση τη συναγωγη καθαπερ ειπαν αυτοις οι αρχοντες 22 και συνεκαλεσεν αυτους ιησους και ειπεν αυτοις δια τι παρελογισασθε με λεγοντες μαχραν απο σου εσμεν σφοδρα υμεις δε εγχωριοι εστε των κατοικουντων εν ημιν 23 και νυν επικαταρατοι εστε ου μη εκλιπη εξ υμων δουλος ουδε ξυλοχοπος εμοι και τω θεω μου 24 και απεκριθησαν τω ιησοι λεγοντες ανηγγελη ημιν οσα συνεταξεν χυριος ο θεος σου μωυση τω παιδι αυτου δουναι υμιν την γην ταυτην και εξολεθρευσαι ημας και παντας τους κατοικουντας επ΄ αυτης απο προσωπου υμων και εφοβηθημεν σφοδρα περι των ψυχων ημων απο προσωπου υμων και εποιησαμεν το πραγμα τουτο 25 και νυν ιδου ημεις υποχειριοι υμιν ως αρεσχει υμιν και ως δοχει υμιν ποιησατε ημιν 26 και εποιησαν αυτοις ουτως και εξειλατο αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη εκ χειρων υιων ισραηλ και ουκ ανείλον αυτους 27 και κατέστησεν αυτους ίησους εν τη ημερα εχεινή ξυλοχοπους χαι υδροφορους πασή τη συναγωγή χαι τω θυσιαστήριω του θεου δια τουτο εγενοντο οι κατοικουντες γαβαων ξυλοκοποι και υδροφοροι του θυσιαστηριου του θεου εως της σημερον ημερας και εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος

Chapter 10

1 ως δε ηχουσεν αδωνιβέζεχ βασιλευς ιερουσαλημ οτι ελαβέν ιησούς την γαι χαι εξωλεθρευσεν αυτην ον τροπον εποιησαν την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης ουτως εποιησαν την γαι και τον βασίλεα αυτης και οτι αυτομολησαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν και προς ισραηλ 2 και εφοβηθησαν εν αυτοις σφοδρα ηδει γαρ οτι μεγαλη πολις γαβαων ωσει μια των μητροπολεων και παντες οι ανδρες αυτης ισχυροι 3 και απεστειλεν αδωνιβεζεκ βασιλευς ιερουσαλημ προς αιλαμ βασιλεα χεβρων και προς φιδων βασιλεα ιεριμουθ και προς ιεφθα βασιλεα λαχις και προς δαβιρ βασιλεα οδολλαμ λεγων 4 δευτε αναβητε προς με και βοηθησατε μοι και εκπολεμησωμέν γαβαών αυτομολήσαν γαρ προς ιήσουν και προς τους υιους ισραηλ 5 και ανεβησαν οι πεντε βασιλεις των ιεβουσαιων βασιλευς ιερουσαλημ και βασιλευς χεβρων και βασιλευς ιεριμουθ και βασιλευς λαχις και βασιλευς οδολλαμ αυτοι και πας ο λαος αυτων και περιεκαθισαν την γαβαων και εξεπολιορχουν αυτην 6 και απεστειλαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα λεγοντες μη εχλυσης τας χειρας σου απο των παιδων σου αναβηθι προς ημας το ταχος και εξελου ημας και βοηθησον ημιν οτι συνηγμενοι εισιν εφ΄ ημας παντες οι βασιλεις των αμορραιων οι κατοικουντες την ορείνην 7 και ανέβη ιησούς εκ γαλγαλών αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ΄ αυτου πας δυνατος εν ισχυι 8 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης αυτους εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτους ουχ υπολειφθησεται εξ αυτων ουθεις ενωπιον υμών 9 και επιπαρεγενετο επ' αυτους ιησούς αφνώ όλην την νυκτά εισεπορευθη εχ γαλγαλων 10 και εξεστησεν αυτους κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και συνετριψεν αυτους κυριος συντριψιν μεγαλην εν γαβαων και κατεδιωξαν αυτους οδον αναβασεως ωρωνιν και κατεκοπτον αυτους εως αζηκα και εως μαχηδα 11 εν τω δε φευγειν αυτους απο προσωπου των υιων ισραηλ επι της καταβασεως ωρωνιν και κυριος επερριψεν αυτοις λιθους χαλαζης εκ του ουρανου εως αζηχα χαι εγενοντο πλειους οι αποθανοντες δια τους λιθους της χαλαζης η ους απεχτεινάν οι υιοι ισραήλ μαχαιρά εν τω πολέμω 12 τότε ελάλησεν ιήσους προς χυριον η ημερα παρεδωχεν ο θεος τον αμορραίον υποχειριον ισραήλ ηνικα συνετριψεν αυτους εν γαβαων και συνετριβησαν απο προσωπου υιων ισραηλ και ειπεν ιησους στητω ο ηλιος κατα γαβαων και η σεληνη κατα φαραγγα αιλων 13 και εστη ο ηλιος και η σεληνη εν στασει εως ημυνατο ο θεος τους εχθρους αυτων και εστη ο ηλιος κατα μεσον του ουρανου ου προεπορευετο εις δυσμας εις τελος ημερας μιας 14 και ουκ εγενετο ημερα τοιαυτη ουδε το προτερον ουδε το εσχατον ωστε επακουσαι θεον ανθρωπου οτι κυριος συνεπολεμησεν τω ισραηλ 16 και εφυγον οι πεντε βασιλεις ουτοι και κατεκρυβησαν εις το σπηλαιον το εν μαχηδα 17 χαι απηγγελη τω ιησου λεγοντες ευρηνται οι πεντε βασιλεις χεχρυμ-

μενοι εν τω σπηλαιω τω εν μακηδα 18 και ειπεν ιησους κυλισατε λιθους επι το στομα του σπηλαιου και καταστησατε ανδρας φυλασσειν επ΄ αυτους 19 υμεις δε μη εστηκατε καταδιωκοντες οπισω των εχθρων υμων και καταλαβετε την ουραγιαν αυτων και μη αφητε εισελθειν εις τας πολεις αυτων παρεδωκεν γαρ αυτους χυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων 20 και εγένετο ως κατέπαυσεν ιήσους και πας υιος ισραηλ κοπτοντες αυτους κοπην μεγαλην σφοδρα εως εις τελος και οι διασωζομενοι διεσωθησαν εις τας πολεις τας οχυρας 21 και απεστραφη πας ο λαος προς ιησουν εις μαχηδα υγιεις και ουκ εγρυξεν ουθεις των υιων ισραηλ τη γλωσση αυτου 22 και ειπεν ιησους ανοιξατε το σπηλαιον και εξαγαγετε τους πεντε βασιλεις τουτους εχ του σπηλαιου 23 χαι εξηγαγοσαν τους πεντε βασιλεις εχ του σπηλαιου τον βασιλεα ιερουσαλημ χαι τον βασιλεα χεβρων χαι τον βασιλεα ιεριμουθ και τον βασιλεα λαχις και τον βασιλεα οδολλαμ 24 και επει εξηγαγον αυτους προς ιησουν και συνεκαλεσεν ιησους παντα ισραηλ και τους εναρχομενους του πολεμου τους συμπορευομενους αυτω λεγων αυτοις προπορευεσθε και επιθετε τους ποδας υμων επι τους τραχηλους αυτων και προσελθοντες επεθηκαν τους ποδας αυτων επι τους τραχηλους αυτων 25 και είπεν προς αυτους ιησους μη φοβηθητε αυτους μηδε δειλιασητε ανδριζεσθε και ισχυετε οτι ουτως ποιησει χυρίος πασί τοις εχθροίς υμών ους υμείς χαταπολεμείτε αυτούς 26 και απέχτεινεν αυτους ιησους και εκρεμασεν αυτους επι πεντε ξυλων και ησαν κρεμαμενοι επι των ξυλων εως εσπερας 27 και εγενηθη προς ηλιου δυσμας ενετειλατο ιησους και καθείλον αυτους απο των ξυλων και ερριψαν αυτους εις το σπηλαίον εις ο κατεφυγοσαν εκει και επεκυλισαν λιθους επι το σπηλαιον εως της σημερον ημερας 28 και την μακηδα ελαβοσαν εν τη ημερα εκείνη και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδεις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει μακηδα ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω 29 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ΄ αυτου εχ μαχηδα εις λεβνα και επολιορχει λεβνα 30 και παρεδωχεν αυτην χυριος εις χειρας ισραηλ χαι ελαβον αυτην χαι τον βασιλεα αυτης χαι εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδε εις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει αυτης ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω 31 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ΄ αυτου εχ λεβνα εις λαχις και περιεχαθισεν αυτην και επολιορχει αυτην 32 και παρεδωχεν χυριος την λαχις εις τας χειρας ισραηλ χαι ελαβεν αυτην εν τη ημερα τη δευτερα και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην ον τροπον εποιησαν την λεβνα 33 τοτε ανεβη αιλαμ βασιλευς γαζερ βοηθησων τη λαχις και επαταξεν αυτον ιησους εν στοματι ξιφους και τον λαον αυτου εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα 34 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ λαχις εις οδολλαμ και περιεκαθισεν αυτην και ε-

πολιορχήσεν αυτήν 35 και παρεδωκέν αυτήν κυρίος εν χείρι ισραήλ και ελαβέν αυτην εν τη ημερα εχεινη χαι εφονευσεν αυτην εν στοματι ξιφους χαι παν εμπνεον εν αυτη εφονευσαν ον τροπον εποιησαν τη λαχις 36 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ΄ αυτου εις χεβρων και περιεκαθισεν αυτην 37 και επαταξεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον οσα ην εν αυτη ουκ ην διασεσωσμενος ον τροπον εποιησαν την οδολλαμ εξωλεθρευσαν αυτην και οσα ην εν αυτη 38 και απεστρεψεν ιησους και πας ισραηλ εις δαβιρ και περικαθισαντες αυτην 39 ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και τας κωμας αυτης και επαταξαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελιπον αυτη ουδενα διασεσωσμενον ον τροπον εποιησαν την χεβρων και τω βασιλει αυτης ουτως εποιησαν τη δαβιρ και τω βασιλει αυτης 40 και επαταξεν ιησους πασαν την γην της ορεινης και την ναγεβ και την πεδινην και την ασηδωθ και τους βασιλεις αυτης ου κατελιπον αυτων σεσωσμενον και παν εμπνεον ζωης εξωλεθρευσεν ον τροπον ενετειλατο χυριος ο θεος ισραηλ 41 απο χαδης βαρνη εως γαζης πασαν την γοσομ εως της γαβαων 42 και παντας τους βασιλεις αυτων και την γην αυτων επαταξεν ιησους εις απαξ οτι χυριος ο θεος ισραηλ συνεπολεμει τω ισραηλ

Chapter 11

1 ως δε ηχουσεν ιαβιν βασιλευς ασωρ απεστειλεν προς ιωβαβ βασιλεα μαρρων χαι προς βασιλεα συμοων και προς βασιλεα αζιφ 2 και προς τους βασιλεις τους κατα σιδωνα την μεγαλην εις την ορεινην και εις την ραβα απεναντι κενερωθ και εις το πεδιον και εις ναφεδδωρ 3 και εις τους παραλιους χαναναιους απο ανατολων και εις τους παραλιους αμορραιους και ευαιους και ιεβουσαιους και φερεζαιους τους εν τω ορεί και τους χετταίους τους υπό την αερμών εις γην μασσήφα 4 και εξηλθον αυτοι και οι βασιλεις αυτων μετ΄ αυτων ωσπερ η αμμος της θαλασσης τω πληθει και ιπποι και αρματα πολλα σφοδρα 5 και συνηλθον παντες οι βασιλεις ουτοι και παρεγενοντο επι το αυτο και παρενεβαλον επι του υδατος μαρρων πολεμησαι τον ισραηλ 6 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι αυριον ταυτην την ωραν εγω παραδιδωμι τετροπωμενους αυτους εναντιον του ισραηλ τους ιππους αυτων νευροχοπησεις και τα αρματα αυτων χαταχαυσεις εν πυρι 7 χαι ηλθεν ιησους χαι πας ο λαος ο πολεμιστης επ΄ αυτους επι το υδωρ μαρρων εξαπινα και επεπεσαν επ΄ αυτους εν τη ορεινη 8 και παρεδωχεν αυτους χυριος υποχειριους ισραηλ και χοπτοντες αυτους κατεδιωχον εως σιδωνος της μεγαλης και εως μασερων και εως των πεδιων μασσωχ κατ΄ ανατολας και κατεκοψαν αυτους έως του μη καταλειφθηναι αυτων διασεσωσμένον 9 και εποιησεν αυτοις ιησους ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος τους ιππους αυτων

ενευροχοπησεν και τα αρματα αυτων ενεπρησεν εν πυρι 10 και απεστραφη ιησους εν τω χαιρω εχεινω χαι χατελαβετο ασωρ χαι τον βασιλεα αυτης ην δε ασωρ το προτερον αρχουσα πασων των βασιλειων τουτων 11 και απεκτειναν παν εμπνεον εν αυτη εν ξιφει και εξωλεθρευσαν παντας και ου κατελειφθη εν αυτη εμπνεον και την ασωρ ενεπρησαν εν πυρι 12 και πασας τας πολεις των βασιλεων και τους βασιλεις αυτων ελαβεν ιησους και ανειλεν αυτους εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτους ον τροπον συνεταξεν μωυσης ο παις χυριου 13 αλλα πασας τας πολεις τας χεχωματισμένας ουχ ενέπρησεν ισραηλ πλην ασωρ μονην ενέπρησεν ιησους 14 και παντα τα σχυλα αυτης επρονομευσαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ αυτους δε παντας εξωλεθρευσαν εν στοματι ξιφους εως απωλεσεν αυτους ου κατελιπον εξ αυτων ουδε εν εμπνεον 15 ον τροπον συνεταξεν χυριος τω μωυση τω παιδι αυτου και μωυσης ωσαυτως ενετειλατο τω ιησοι και ουτως εποιησεν ιησους ου παρεβη ουδεν απο παντων ων συνεταξεν αυτω μωυσης 16 και ελαβεν ιησους πασαν την γην την ορεινην και πασαν την ναγεβ και πασαν την γην γοσομ και την πεδινην και την προς δυσμαις και το ορος ισραηλ και τα ταπεινα 17 τα προς τω ορει απο ορους αχελ και ο προσαναβαινει εις σηιρ και εως βααλγαδ και τα πεδια του λιβανου υπο το ορος το αερμων και παντας τους βασιλεις αυτων ελαβεν και ανείλεν αυτους και απέκτεινεν 18 και πλείους ημέρας εποίησεν ιήσους προς τους βασιλεις τουτους τον πολεμον 19 και ουκ ην πολις ην ουκ ελαβεν ισραηλ παντα ελαβοσαν εν πολεμω 20 οτι δια χυριου εγενετο χατισχυσαι αυτων την χαρδιαν συνανταν εις πολεμον προς ισραηλ ινα εξολεθρευθωσιν οπως μη δοθη αυτοις ελεος αλλ΄ ινα εξολεθρευθωσιν ον τροπον ειπεν χυριος προς μωυσην 21 χαι ηλθεν ιησους εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσεν τους ενακιμ εκ της ορεινης εκ χεβρων και εκ δαβιρ και εξ αναβωθ και εκ παντος γενους ισραηλ και εκ παντος ορους ιουδα συν ταις πολεσιν αυτων και εξωλεθρευσεν αυτους ιησους 22 ου κατελειφθη των εναχιμ απο των υιων ισραηλ αλλα πλην εν γαζη χαι εν γεθ χαι εν ασεδωθ κατελειφθη 23 και ελαβεν ιησους πασαν την γην καθοτι ενετειλατο κυριος τω μωυση και εδωκεν αυτους ιησους εν κληρονομια ισραηλ εν μερισμω κατα φυλας αυτων και η γη κατεπαυσεν πολεμουμενη

Chapter 12

1 και ουτοι οι βασιλεις της γης ους ανειλον οι υιοι ισραηλ και κατεκληρονομησαν την γην αυτων περαν του ιορδανου αφ΄ ηλιου ανατολων απο φαραγγος αρνων εως του ορους αερμων και πασαν την γην αραβα απ΄ ανατολων 2 σηων τον βασιλεα των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων κυριευων απο αροηρ η εστιν εν τη φαραγγι κατα μερος της φαραγγος και το ημισυ της γαλααδ εως ιαβοκ ορια υιων αμμων 3 και αραβα εως της θαλασσης χενερεθ κατ΄ ανατολας και εως της

θαλασσης αραβα θαλασσαν των αλων απο ανατολων οδον την κατα ασιμωθ απο θαιμαν την υπο ασηδωθ φασγα 4 και ωγ βασιλευς βασαν υπελειφθη εκ των γιγαντων ο κατοικων εν ασταρωθ και εν εδραι+ν 5 αρχων απο ορους αερμων και απο σελχα και πασαν την βασαν εως οριων γεσουρι και την μαχατι και το ημισυ γαλααδ οριων σηων βασιλεως εσεβων 6 μωυσης ο παις χυριου χαι οι υιοι ισραηλ επαταξαν αυτους και εδωκεν αυτην μωυσης εν κληρονομια ρουβην και γαδ και τω ημισει φυλης μανασση 7 και ουτοι οι βασιλεις των αμορραιων ους ανειλεν ιησους χαι οι υιοι ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν βααλγαδ εν τω πεδιω του λιβανου και εως του ορους χελχα αναβαινοντων εις σηιρ και εδωχεν αυτην ιησους ταις φυλαις ισραηλ χληρονομειν χατα χληρον αυτων 8 εν τω ορει και εν τω πεδιω και εν αραβα και εν ασηδωθ και εν τη ερημω και εν ναγεβ τον χετταιον και τον αμορραιον και τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον ιεβουσαιον 9 τον βασιλεα ιεριχω και τον βασιλεα της γαι η εστιν πλησιον βαιθηλ 10 βασιλεα ιερουσαλημ βασιλεα χεβρων 11 βασιλεα ιεριμουθ βασιλεα λαχις 12 βασιλεα αιλαμ βασιλεα γαζερ 13 βασιλεα δαβιρ βασιλεα γαδερ 14 βασιλεα ερμαθ βασιλεα αραθ 15 βασιλεα λεβνα βασιλεα οδολλαμ 16 βασιλεα μαχηδα 17 βασιλεα ταφουγ βασιλεα οφερ 18 βασιλεα αφεχ της σαρων 19 βασιλεα ασως 20 βασιλεα συμοων βασιλεα μαρρων βασιλεα αζιφ 21 βασιλεα καδης βασιλεα ταναχ 22 βασιλεα μαγεδων βασιλεα ιεκοναμ του χερμελ 23 βασιλεα δωρ του ναφεδδωρ βασιλεα γωιμ της γαλιλαιας 24 βασιλεα θαρσα παντες ουτοι βασιλεις ειχοσι εννεα

Chapter 13

1 και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως των ημερων και είπεν κυρίος προς ίησουν συ προβεβηκας των ημέρων και η γη υπολελείπται πολλη είς κληρονομίαν 2 και αυτη η γη η καταλελείμμενη ορία φυλιστιίμ ο γέσιρι και ο χαναναίος 3 από της αοικητου της κατα προσωπον αίγυπτου έως των ορίων ακκαρων έξ ευωνυμών των χαναναίων προσλογίζεται ταις πέντε σατραπείαις των φυλιστιίμ τω γάζαιω και τω αζωτίω και τω ασκαλωνίτη και τω γέθθαιω και τω ακκαρωνίτη και τω ευαίω 4 έχ θαίμαν και παση γη χαναάν εναντίον γάζης και οι σίδωνιοι έως αφέκ έως των ορίων των αμορραίων 5 και πασάν την γην γάβλι φυλιστιίμ και πάντα τον λίβανον από ανατολών ηλίου από γάλγαλ υπό το όρος το αερμών έως της είσοδου εμάθ 6 πας ο κατοίκων την ορείνην από του λίβανου έως της μασερεφωθμαίμ πάντας τους σίδωνιους έγω αυτούς έξολεθρευσώ από προσωπού ισραηλ αλλά διαδος αυτην εν κληρώ τω ισραηλ ον τροπού σοι ένετειλαμην 7 και υυν μερίσου την γην ταυτην εν κληρονομία ταις έννεα φυλαίς και τω ημίσει φυλης μανασση από του ιορδανού έως της θαλασσης της μεγάλης κατά δυσμάς ηλίου δωσείς αυτην του ιορδανού έως της θαλασσης της μεγάλης κατά δυσμάς ηλίου δωσείς αυτην

η θαλασσα η μεγαλη οριει 8 ταις δε δυο φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση τω ρουβην και τω γαδ εδωκεν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου κατ΄ ανατολας ηλιου δεδωχεν αυτην μωυσης ο παις χυριου 9 απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την πολιν την εν μεσω της φαραγγος και πασαν την μισωρ απο μαιδαβα εως δαιβαν 10 πασας τας πολεις σηων βασιλεως αμορραιων ος εβασιλευσεν εν εσεβων εως των οριων υιων αμμων 11 και την γαλααδιτιδα και τα ορια γεσιρι και του μαχατι παν ορος αερμων και πασαν την βασανιτιν εως σελχα 12 πασαν την βασιλειαν ως εν τη βασανιτιδι ος εβασιλευσεν εν ασταρωθ και εν εδραι+ν ουτος κατελειφθη απο των γιγαντων και επαταξεν αυτον μωυσης και εξωλεθρευσεν 13 και ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ τον γεσιρι και τον μαχατι και τον χαναναιον και κατωκει βασιλευς γεσιρι και ο μαχατι εν τοις υιοις ισραηλ εως της σημερον ημερας 14 πλην της φυλης λευι ουχ εδοθη χληρονομια χυριος ο θεος ισραηλ ουτος αυτων κληρονομια καθα ειπεν αυτοις κυριος και ουτος ο καταμερισμός ου κατεμερίσευ μωυσης τοις υίοις ισραηλ ευ αράβωθ μωαβ ευ τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω 15 και εδωκεν μωυσης τη φυλη ρουβην κατα δημους αυτων 16 και εγενηθη αυτων τα ορια απο αροηρ η εστιν κατα προσωπον φαραγγος αρνων και η πολις η εν τη φαραγγι αρνων και πασαν την μισωρ 17 εως εσεβων και πασας τας πολεις τας ουσας εν τη μισωρ και δαιβων και βαμωθβααλ και οικου βεελμων 18 και ιασσα και κεδημωθ και μεφααθ 19 και καριαθαιμ και σεβαμα και σεραδα και σιωρ εν τω ορει εμακ 20 και βαιθφογωρ και ασηδωθ φασγα και βαιθασιμωθ 21 και πασας τας πολεις του μισωρ και πασαν την βασιλειαν του σηων βασιλεως των αμορραιων ον επαταξεν μωυσης αυτον και τους ηγουμενους μαδιαμ και τον ευι και τον ροκομ και τον σουρ και τον ουρ και τον ροβε αρχοντας παρα σήων και τους κατοικουντας την γήν 22 και τον βαλααμ τον του βεωρ τον μαντιν απέχτειναν εν τη ροπή 23 εγένετο δε τα ορία ρουβήν ιορδανής οριον αυτη η κληρονομια υιων ρουβην κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων 24 εδωκεν δε μωυσης τοις υιοις γαδ κατα δημους αυτων 25 και εγενετο τα ορια αυτων ιαζηρ πασαι αι πολεις γαλααδ και το ημισυ γης υιων αμμων εως αροηρ η εστιν κατα προσωπον ραββα 26 και απο εσεβων εως ραμωθ κατα την μασσηφα και βοτανιν και μααναιν εως των οριων δαβιρ 27 και εν εμεχ βαιθαραμ και βαιθαναβρα και σοκχωθα και σαφαν και την λοιπην βασιλειαν σηων βασιλεως εσεβων και ο ιορδανης οριει εως μερους της θαλασσης χενερεθ περαν του ιορδανου απ΄ ανατολων 28 αυτή η κληρονομία υιών γαδ κατά δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων 29 και εδωκεν μωυσης τω ημισει φυλης μανασση κατα δημους αυτων 30 και εγένετο τα ορια αυτων απο μααναιμ και πασα βασιλεια βασανι και πασα βασιλεια ωγ βασιλεως βασαν και πασας τας κωμας ιαι+ρ αι εισιν εν τη βασανιτιδι εξηχοντα πολεις 31 χαι το ημισυ της γαλααδ και εν ασταρωθ και εν εδραι+ν πολεις βασιλειας ωγ εν βασανιτιδι και εδοθησαν

τοις υιοις μαχίρ υιου μανασση και τοις ημισεσιν υιοις μαχίρ υιου μανασση κατα δημους αυτών 32 ουτοι ους κατεκληρονομήσεν μώυσης περάν του ιορδάνου εν αράβωθ μωαβ εν τω περάν του ιορδάνου κατα ιερίχω από ανατολών

Chapter 14

1 και ουτοι οι κατακληρονομησαντες υιων ισραηλ εν τη γη χανααν οις κατεκληρονομησεν αυτοις ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες πατριων φυλων των υιων ισραηλ 2 κατα κληρους εκληρονομησαν ον τροπον ενετειλατο κυριος εν χειρι ιησου ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης 3 απο του περαν του ιορδανου και τοις λευιταις ουκ εδωκεν κληρον εν αυτοις 4 οτι ησαν οι υιοι ιωσηφ δυο φυλαι μανασση και εφραιμ και ουκ εδοθη μερις εν τη γη τοις λευιταις αλλ΄ η πολεις κατοικείν και τα αφωρισμένα αυτών τοις κτηνέσιν και τα κτηνή αυτών 5 ον τροπον ενετειλατο χυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ χαι εμερισαν την γην 6 και προσηλθοσαν οι υιοι ιουδα προς ιησουν εν γαλγαλ και ειπεν προς αυτον χαλεβ ο του ιεφοννη ο κενεζαιος συ επιστη το ρημα ο ελαλησεν κυριος προς μωυσην ανθρωπον του θεου περι εμου και σου εν καδης βαρνη 7 τεσσαραχοντα γαρ ετων ημην οτε απεστειλέν με μωυσης ο παις του θέου εχ χαδης βαρνη κατασκοπευσαι την γην και απεκριθην αυτω λογον κατα τον νουν αυτου 8 οι δε αδελφοι μου οι αναβαντες μετ' εμου μετεστησαν την χαρδιαν του λαου εγω δε προσετεθην επακολουθησαι κυριω τω θεω μου 9 και ωμοσεν μωυσης εν εκείνη τη ημέρα λέγων η γη εφ΄ ην επέβης σοι έσται εν κληρώ και τοις τέκνοις σου εις τον αιωνα οτι προσετεθης επαχολουθησαι οπισω χυριου του θεου ημων 10 χαι νυν διεθρεψεν με χυριος ον τροπον ειπεν τουτο τεσσαραχοστον χαι πεμπτον ετος αφ΄ ου ελαλησεν χυριος το ρημα τουτο προς μωυσην χαι επορευθη ισραηλ εν τη ερημω και νυν ιδου εγω σημερον ογδοηκοντα και πεντε ετων 11 ετι ειμι σημερον ισχυων ωσει στε απεστείλεν με μωυσης ωσαυτως ισχυω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πολεμον 12 και νυν αιτουμαι σε το ορος τουτο καθα ειπεν κυριος τη ημερα εχεινή ότι συ αχήχοας το ρήμα τουτό τη ημέρα έχεινη νυνί δε οι εναχίμ εχει εισιν πολεις οχυραι και μεγαλαι εαν ουν χυριος μετ΄ εμου η εξολεθρευσω αυτους ον τροπον ειπεν μοι χυριος 13 και ευλογησεν αυτον ιησους και εδωκεν την χεβρων τω χαλεβ υιω ιεφοννη υιου κενεζ εν κληρω 14 δια τουτο εγενηθη η χεβρων τω χαλεβ τω του ιεφοννη του κενεζαιου εν κληρω εως της ημερας ταυτης δια το αυτον επαχολουθησαι τω προσταγματι χυριου θεου ισραηλ 15 το δε ονομα της χεβρων ην το προτερον πολις αρβοκ μητροπολις των ενακιμ αυτη και η γη εχοπασεν του πολεμου

Chapter 15

1 και έγενετο τα ορια φυλης ιουδα κατα δημούς αυτών από των οριών της ιδουμαιας απο της ερημου σιν εως καδης προς λιβα 2 και εγενηθη αυτων τα ορια απο λιβος εως μερους της δαλασσης της αλυχης απο της λοφιας της φερουσης επι λιβα 3 και διαπορευεται απεναντι της προσαναβασεως ακραβιν και εκπεριπορευεται σεννα και αναβαινει απο λιβος επι καδης βαρνη και εκπορευεται ασωρων και προσαναβαινει εις αδδαρα και περιπορευεται την κατα δυσμας καδης 4 και πορευεται επι ασεμωνα και διεκβαλει εως φαραγγος αιγυπτου και εσται αυτου η διεξοδος των οριων επι την θαλασσαν τουτο εστιν αυτων ορια απο λιβος 5 και τα ορια απο ανατολών πασα η θαλασσα η αλυκή εως του ιορδανου και τα ορια αυτων απο βορρα και απο της λοφιας της θαλασσης και απο του μερους του ιορδανου 6 επιβαινει τα ορια επι βαιθαγλα και παραπορευεται απο βορρα επι βαιθαραβα και προσαναβαινει τα ορια επι λιθον βαιων υιου ρουβην 7 και προσαναβαίνει τα ορία επί το τεταρτού της φαραγγός αχώρ και καταβαίνει επί γαλγαλ η εστιν απεναντι της προσβασεως αδδαμιν η εστιν κατα λιβα τη φαραγγι και διεκβαλει επι το υδωρ πηγης ηλιου και εσται αυτου η διεξοδος πηγη ρωγηλ 8 και αναβαινει τα ορια εις φαραγγα ονομ επι νωτου ιεβους απο λιβος αυτη εστιν ιερουσαλημ και διεκβαλλει τα ορια επι κορυφην ορους η εστιν κατα προσωπον φαραγγος ονομ προς θαλασσης η εστιν εκ μερους γης ραφαι+ν επι βορρα 9 και διεχβαλλει το οριον απο χορυφης του ορους επι πηγην υδατος ναφθω χαι διεχβαλλει εις το ορος εφρων και εξαξει το οριον εις βααλ αυτη εστιν πολις ιαριμ 10 και περιελευσεται οριον απο βααλ επι θαλασσαν και παρελευσεται εις ορος ασσαρες επι νωτου πολιν ιαριμ απο βορρα αυτη εστιν χασλων και καταβησεται επι πολιν ηλιου και παρελευσεται επι λιβα 11 και διεκβαλει το οριον κατα νωτου αχχαρων επι βορραν και διεκβαλει τα ορια εις σαχχαρωνα και παρελευσεται ορος της βαλα και διεκβαλει επι ιαβνηλ και εσται η διεξοδος των οριων επι θαλασσαν 12 και τα ορια αυτων απο θαλασσης η θαλασσα η μεγαλη οριει ταυτα τα ορια υιων ιουδα χυχλω χατα δημους αυτων 13 χαι τω χαλεβ υιω ιεφοννη εδωχεν μεριδα εν μεσω υιων ιουδα δια προσταγματος του θεου και εδωκεν αυτω ιησους την πολιν αρβοχ μητροπολιν εναχ αυτη εστιν χεβρων 14 και εξωλεθρευσεν εκειθεν χαλεβ υιος ιεφουνη τους τρεις υιους εναχ τον σουσι και τον θολμι και τον αχιμα 15 και ανέβη εκείδεν χαλέβ επι τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα δαβιρ ην το προτερον πολις γραμματων 16 και ειπεν χαλεβ ος εαν λαβη και εκκοψη την πολιν των γραμματων και κυριευση αυτης δωσω αυτω την αχσαν θυγατερα μου εις γυναικα 17 και ελαβεν αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωχεν αυτω την αχσαν θυγατερα αυτου αυτω γυναικα 18 και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και συνεβουλευσατο αυτω λεγουσα αιτησομαι τον πατερα

μου αγρον και εβοήσεν εκ του ονου και είπεν αυτή χαλεβ τι εστίν σοι 19 και ειπεν αυτω δος μοι ευλογιαν οτι εις γην ναγεβ δεδωχας με δος μοι την γολαθμαιν και εδωκεν αυτη χαλεβ την γολαθμαιν την ανω και την γολαθμαιν την κατω 20 αυτη η χληρονομια φυλης υιων ιουδα 21 εγενηθησαν δε αι πολεις αυτων πολις πρωτη φυλης υιων ιουδα εφ΄ οριων εδωμ επι της ερημου καιβαισελεηλ και αρα και ασωρ 22 και ικαμ και ρεγμα και αρουηλ 23 και καδης και ασοριωναιν 24 και μαιναμ και βαλμαιναν και αι κωμαι αυτων 25 και αι πολεις ασέρων αυτη ασωρ 26 και σην και σαλμαα και μωλαδα 27 και σερι και βαιφαλαδ 28 και χολασεωλα και βηρσαβεε και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων 29 βαλα και βακωκ και ασομ 30 και ελβωυδαδ και βαιθηλ και ερμα 31 και σεκελακ και μαχαριμ και σεθενναχ 32 και λαβως και σαλή και ερωμωθ πολεις και αι κωμαι αυτων 33 εν τη πεδινη ασταωλ και ραα και ασσα 34 και ραμεν και τανω και ιλουθωθ και μαιανι 35 και ιερμουθ και οδολλαμ και μεμβρα και σαωχω και αζηκα 36 και σακαριμ και γαδηρα και αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων 37 σεννα και αδασαν και μαγαδαγαδ 38 και δαλαλ και μασφα και ιακαρεηλ 39 και λαχης και βασηδωθ και ιδεαδαλεα 40 και χαβρα και μαχες και μααχως 41 και γεδδωρ και βαγαδιηλ και νωμαν και μακηδαν πολεις δεκαεξ και αι κωμαι αυτων 42 λεμνα και ιθακ 43 και ανωχ και ιανα και νασιβ 44 και κει+λαμ και ακιεζι και κεζιβ και βαθησαρ και αιλων πολεις δεκα και αι κωμαι αυτων 45 ακκαρων και αι χωμαι αυτης χαι αι επαυλεις αυτων 46 απο αχχαρων γεμνα χαι πασαι οσαι εισιν πλησιον ασηδωθ και αι κωμαι αυτων 47 ασιεδωθ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης γαζα και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου αιγυπτου και η θαλασσα η μεγαλη διορίζει 48 και εν τη ορείνη σαμίρ και ιέθερ και σωχα 49 και ρεννα και πολις γραμματων αυτη δαβιρ 50 και ανων και εσκαιμαν και αισαμ 51 και γοσομ και χαλου και χαννα πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυτων 52 αιρεμ και ρεμνα και σομα 53 και ιεμαι+ν και βαιθαχου και φακουα 54 και ευμα και πολις αρβοκ αυτη εστιν χεβρων και σωρθ πολεις εννέα και αι επαυλεις αυτων 55 μαωρ και χερμελ και οζιβ και ιταν 56 και ιαριηλ και ιαρικαμ και ζακαναι+μ 57 και γαβαα και θαμναθα πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων 58 αλουα και βαιθσουρ και γεδδων 59 και μαγαρωθ και βαιθαναμ και θεκουμ πολεις εξ και αι κωμαι αυτων 59 θεκω και εφραθα αυτη εστιν βαιθλεεμ και φαγωρ και αιταν και κουλον και ταταμ και εωβης και καρεμ και γαλεμ και θεθηρ και μανοχω πολεις ενδεχα χαι αι χωμαι αυτων 60 χαριαθβααλ αυτη η πολις ιαριμ χαι σωθηβα πολεις δυο και αι επαυλεις αυτων 61 και βαδδαργις και θαραβααμ και αινων και αιχιοζα 62 και ναφλαζων και αι πολεις σαδωμ και ανκαδης πολεις επτα και αι χωμαι αυτων 63 χαι ο ιεβουσαιος χατωχει εν ιερουσαλημ χαι ουχ ηδυνασθησαν οι υιοι ιουδα απολεσαι αυτους και κατωκήσαν οι ιεβουσαιοι εν ιερουσαλήμ εως της ημερας εχεινης

Chapter 16

1 και εγενετο τα ορια υιων ιωσηφ απο του ιορδανου του κατα ιεριχω απ΄ ανατολων και αναβησεται απο ιεριχω εις την ορεινην την ερημον εις βαιθηλ λουζα 2 και εξελευσεται εις βαιθηλ και παρελευσεται επι τα ορια του χαταρωθι 3 και διελευσεται επι την θαλασσαν επι τα ορια απταλιμ εως των οριων βαιθωρων την κατω και εσται η διεξοδος αυτων επι την θαλασσαν 4 και εκληρονομησαν οι υιοι ιωσηφ εφραιμ και μανασση 5 και εγενηθη ορια υιων εφραιμ κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια της κληρονομιας αυτων απο ανατολων αταρωθ και εροκ εως βαιθωρων την ανω και γαζαρα 6 και διελευσεται τα ορια επι την θαλασσαν εις ιχασμων απο βορρα θερμα περιελευσεται επι ανατολας εις θηνασα και σελλησα και παρελευσεται απ΄ ανατολων εις ιανωκα 7 και εις μαχω και αταρωθ και αι χωμαι αυτων χαι ελευσεται επι ιεριχω χαι διεχβαλει επι τον ιορδανην 8 χαι απο ταφου πορευσεται τα ορια επι θαλασσαν επι χελκανα και εσται η διεξοδος αυτων επι θαλασσαν αυτη η κληρονομια φυλης εφραιμ κατα δημους αυτων 9 και αι πολεις αι αφορισθεισαι τοις υιοις εφραιμ ανα μεσον της κληρονομιας υιων μανασση πασαι αι πολεις και αι κωμαι αυτων 10 και ουκ απωλέσεν εφραιμ τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν τω εφραιμ εως της ημερας ταυτης εως ανεβη φαραω βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν αυτην και ενεπρησεν αυτην εν πυρι και τους χαναναιους και τους φερεζαιους και τους κατοιχουντας εν γαζερ εξεχεντησαν και εδωχεν αυτην φαραω εν φερνη τη θυγατρι αυτου

Chapter 17

1 και εγενετο τα ορια φυλης υιων μανασση οτι ουτος πρωτοτοχος τω ιωσηφ τω μαχιρ πρωτοτοχω μανασση πατρι γαλααδ ανηρ γαρ πολεμιστης ην εν τη γαλααδιτιδι και εν τη βασανιτιδι 2 και εγενηθη τοις υιοις μανασση τοις λοιποις κατα δημους αυτων τοις υιοις ιέζερ και τοις υιοις κέλεζ και τοις υιοις ιέζιηλ και τοις υιοις συχεμ και τοις υιοις συμαριμ και τοις υιοις οφερ ουτοι οι αρσενες κατα δημους αυτων 3 και τω σαλπααδ υιω οφερ ουχ ησαν αυτω υιοι αλλ΄ η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μααλα και νουα και εγλα και μέλχα και θέρσα 4 και έστησαν εναντιον έλεαζαρ του ιέρεως και εναντιον ίησου και εναντιον των αρχοντων λεγουσαι ο δεος ενετειλατο δια χείρος μωυση δουναι ημιν κληρονομιαν εν μέσω των αδέλφων ημών και έδοθη αυταις δια προσταγματος κυριου κληρος εν τοις αδέλφοις του πατρος αυτων 5 και έπεσεν ο σχοινισμός αυτων απο ανασσα και πέδιον λαβέχ έχ της γαλααδ η έστιν πέραν του ιορδανού 6 οτι θυγατερες υίων μανασση εκληρονομησαν κληρον εν μέσω των αδέλφων αυτών η δε γη γαλααδ εγένηθη τοις υιοις μανασση τοις καταλέλειμμενοις 7 και εγένηθη

ορια υιων μανασση δηλαναθ η εστιν κατα προσωπον υιων αναθ και πορευεται επι τα ορια επι ιαμιν και ιασσιβ επι πηγην θαφθωθ 8 τω μανασση εσται και θαφεθ επι των οριων μανασση τοις υιοις εφραιμ 9 και καταβησεται τα ορια επι φαραγγα χαρανα επι λιβα χατα φαραγγα ιαριηλ τερεμινθος τω εφραιμ ανα μεσον πολεως μανασση και ορια μανασση επι τον βορραν εις τον χειμαρρουν και εσται αυτου η διεξοδος θαλασσα 10 απο λιβος τω εφραιμ και επι βορραν μανασση και εσται η θαλασσα ορια αυτοις και επι ασηρ συναψουσιν επι βορραν και τω ισσαχαρ απ΄ ανατολων 11 και εσται μανασση εν ισσαχαρ και εν ασηρ βαιθσαν και αι κωμαι αυτων και τους κατοικουντας δωρ και τας κωμας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδδω και τας κωμας αυτης και το τριτον της ναφετα και τας χωμας αυτης 12 χαι ουχ ηδυνασθησαν οι υιοι μανασση εξολεθρευσαι τας πολεις ταυτας και ηρχετο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη 13 και εγενηθη και επει κατισχυσαν οι υιοι ισραηλ και εποιησαν τους χαναναιους υπηκοους εξολεθρευσαι δε αυτους ουχ εξωλεθρευσαν 14 αντειπαν δε οι υιοι ιωσηφ τω ιησου λεγοντες δια τι εκληρονομησας ημας κληρον ενα και σχοινισμα εν εγω δε λαος πολυς ειμι και ο θεος ευλογησεν με 15 και ειπεν αυτοις ιησους ει λαος πολυς ει αναβηθι εις τον δρυμον και εκκαθαρον σεαυτω ει στενοχωρει σε το ορος το εφραιμ 16 και ειπαν ουκ αρκεσει ημιν το ορος το εφραιμ και ιππος επιλεκτος και σιδηρος τω χαναναιω τω κατοικουντι εν αυτω εν βαιθσαν και εν ταις κωμαις αυτης εν τη κοιλαδι ιεζραελ 17 και είπεν ιησούς τοις υιοις ιωσηφ εί λαος πολύς εί και ισχύν μεγαλην εχεις ουχ εσται σοι χληρος εις 18 ο γαρ δρυμος εσται σοι οτι δρυμος εστιν χαι εχχαθαριεις αυτον χαι εσται σοι χαι οταν εξολεθρευσης τον χαναναιον οτι ιππος επιλέχτος εστιν αυτώ συ γαρ υπερισχυείς αυτου

Chapter 18

1 και έξεκκλησιασθη πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις σηλω και επηξαν έκει την σκηνην του μαρτυριου και η γη εκρατηθη υπ΄ αυτων 2 και κατελειφθησαν οι υιοι ισραηλ οι ουκ εκληρονομησαν έπτα φυλαι 3 και είπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ έως τινος εκλυθησεσθε κληρονομησαι την γην ην εδωκέν κυρίος ο θέος ημών 4 δοτε έξ υμών τρείς ανδράς έκ φυλης και ανασταντές διέλθετωσαν την γην και διαγραψατώσαν αυτην εναντίον μου καθά δεησει διέλειν αυτην και ηλθοσάν προς αυτον 5 και διείλεν αυτοις έπτα μερίδας ιουδάς στησεται αυτοίς ορίον από λίβος και οι υιοι ιώσηφ στησονται αυτοίς από βορρά 6 υμείς δε μερίσατε την γην έπτα μερίδας και ένεγκατε προς με ωδέ και έξοισω υμίν κληρον εναντί κυρίου του θέου ημών 7 ου γαρ έστιν μερίς τοις υίοις λέυι εν υμίν ιερατεία γαρ κυρίου μερίς αυτού και γαδ και ρουβην και το ημίσυ φυλης μανασση ελαβοσάν την κληρονομίαν αυτών περαν του ιορδάνου επ΄ ανατολάς ην εδωκέν αυτοίς μώυσης ο παις κυρίου

8 και ανασταντες οι ανδρες επορευθησαν και ενετειλατο ιησους τοις ανδρασιν τοις πορευομενοις χωροβατησαι την γην λεγων πορευεσθε και χωροβατησατε την γην και παραγενηθητε προς με και ωδε εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου εν σηλω 9 και επορευθησαν και εχωροβατησαν την γην και ειδοσαν αυτην και εγραψαν αυτην κατα πολεις αυτης επτα μεριδας εις βιβλιον και ηνεγκαν προς ιησουν 10 και ενεβαλεν αυτοις ιησους κληρον εν σηλω εναντι κυριου 11 και εξηλθεν ο κληρος φυλης βενιαμιν πρωτος κατα δημους αυτων και εξηλθεν ορια του κληρου αυτων ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον των υιων ιωσηφ 12 και εγενηθη αυτων τα ορια απο βορρα απο του ιορδανου προσαναβησεται τα ορια κατα νωτου ιεριχω απο βορρα και αναβησεται επι το ορος επι την θαλασσαν και εσται αυτου η διεξοδος η μαδβαριτις βαιθων 13 και διελευσεται εκειθεν τα ορια λουζα επι νωτου λουζα απο λιβος αυτη εστιν βαιθηλ και καταβησεται τα ορια μααταρωθορεχ επι την ορεινην η εστιν προς λιβα βαιθωρων η κατω 14 και διελευσεται τα ορια και περιελευσεται επι το μερος το βλεπον παρα θαλασσαν απο λιβος απο του ορους επι προσωπον βαιθωρων λιβα και εσται αυτου η διεξοδος εις καριαθβααλ αυτη εστιν χαριαθιαριν πολις υιων ιουδα τουτο εστιν το μερος το προς θαλασσαν 15 και μερος το προς λιβα απο μερους καριαθβααλ και διελευσεται ορια εις γασιν επι πηγην υδατος ναφθω 16 και καταβησεται τα ορια επι μερους του ορους ο εστιν κατα προσωπον ναπης ονναμ ο εστιν εκ μερους εμεκραφαι+ν απο βορρα και καταβησεται γαιεννα επι νωτου ιεβουσαι απο λιβος και καταβησεται επι πηγην ρωγηλ 17 και διελευσεται επι πηγην βαιθσαμυς και παρελευσεται επι γαλιλωθ η εστιν απεναντι προς αναβασιν αιθαμιν και καταβησεται επι λιθον βαιων υιων ρουβην 18 και διελευσεται κατα νωτου βαιθαραβα απο βορρα και καταβησεται 19 επι τα ορια επι νωτου βαιθαγλα απο βορρα και εσται η διεξοδος των οριων επι λοφιαν της θαλασσης των αλων επι βορραν εις μερος του ιορδανου απο λιβος ταυτα τα ορια εστιν απο λιβος 20 και ο ιορδανης οριει απο μερους ανατολων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν τα ορια αυτης κυκλω κατα δημους 21 και εγενηθησαν αι πολεις των υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων ιεριχω και βαιθεγλιω και αμεκασις 22 και βαιθαβαρα και σαρα και βησανα 23 και αιιν και φαρα και εφραθα 24 και καραφα και κεφιρα και μονι και γαβαα πολεις δεκα δυο και αι χωμαι αυτων 25 γαβαων και ραμα και βεηρωθα 26 και μασσημα και μιρων και αμωχη 27 και φιρα και καφαν και νακαν και σεληκαν και θαρεηλα 28 και ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και πολεις και γαβαωθιαριμ πολεις τρεις και δεκα και αι χωμαι αυτων αυτη η χληρονομια υιων βενιαμιν χατα δημους αυτων

Chapter 19

1 και εξηλθεν ο δευτερος κληρος των υιων συμεων και εγενηθη η κληρονομια αυτων ανα μεσον κληρων υιων ιουδα 2 και εγενηθη ο κληρος αυτων βηρσαβεε και σαμαα και κωλαδαμ 3 και αρσωλα και βωλα και ασομ 4 και ελθουλα και βουλα και ερμα 5 και σικελακ και βαιθμαγερεβ και σαρσουσιν 6 και βαθαρωθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και αι κωμαι αυτων 7 ερεμμων και θαλχα και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες και αι κωμαι αυτων 8 κυκλω των πολεων αυτων εως βαρέχ πορευομένων βαμέθ κατα λίβα αυτή η κληρονομία φυλής υίων συμεων κατα δημους αυτων 9 απο του κληρου ιουδα η κληρονομια φυλης υιων συμεων οτι εγενηθη η μερις υιων ιουδα μειζων της αυτων και εκληρονομησαν οι υιοι συμέων εν μέσω του χληρου αυτών 10 και εξηλθέν ο κληρος ο τρίτος τω ζαβουλων κατα δημους αυτων εσται τα ορια της κληρονομιας αυτων εσεδεκ 11 γωλα ορια αυτων η θαλασσα και μαραγελλα και συναψει επι βαιθαραβα εις την φαραγγα η εστιν κατα προσωπον ιεκμαν 12 και ανεστρεψεν απο σεδδουκ εξ εναντιας απ΄ ανατολων βαιθσαμυς επι τα ορια χασελωθαιθ και διελευσεται επι δαβιρωθ και προσαναβησεται επι φαγγαι 13 και εκειθεν περιελευσεται εξ εναντιας επ΄ ανατολας επι γεβερε επι πολιν χατασεμ και διελευσεται επι ρεμμωνα αμαθαρ αοζα 14 και περιελευσεται ορια επι βορραν επι αμωθ και εσται η διεξοδος αυτων επι γαιφαηλ 15 και καταναθ και ναβααλ και συμοων και ιεριχω και βαιθμαν 16 αυτή η κληρονομία φυλής υίων ζαβουλών κατά δημούς αυτών πολείς και αι χωμαι αυτων 17 χαι τω ισσαχαρ εξηλθεν ο χληρος ο τεταρτος 18 χαι εγενηθη τα ορια αυτων ιαζηλ και χασαλωθ και σουναν 19 και αγιν και σιωνα και ρεηρωθ και αναχερεθ 20 και δαβιρων και κισων και ρεβες 21 και ρεμμας και ιεων και τομμαν και αιμαρέκ και βηρσαφής 22 και συναψεί τα ορία επι γαίθβωρ και επί σαλιμ κατα θαλασσαν και βαιθσαμυς και εσται αυτου η διεξοδος των οριων ο ιορδανης 23 αυτή η χληρονομία φυλης υίων ισσαχαρ χατά δημούς αυτών αι πολεις και αι κωμαι αυτων 24 και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ 25 και εγενηθη τα ορια αυτων εξ ελεχεθ και αλεφ και βαιθοκ και κεαφ 26 και ελιμελεκ και αμιηλ και μαασα και συναψει τω καρμηλω κατα θαλασσαν και τω σιων και λαβαναθ 27 και επιστρεψει απ΄ ανατολων ηλιου και βαιθεγενεθ και συναψει τω ζαβουλων και εκ γαι και φθαιηλ κατα βορραν και εισελευσεται ορια σαφθαιβαιθμε και ιναηλ και διελευσεται εις χωβα μασομελ 28 και ελβων και ρααβ και εμεμαων και κανθαν εως σιδωνος της μεγαλης 29 και αναστρεψει τα ορια εις ραμα και εως πηγης μασφασσατ και των τυριων και αναστρεψει τα ορια επι ιασιφ και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο λεβ και εχοζοβ 30 και αρχωβ και αφεκ και ρααυ 31 αυτή η κληρονομία φυλής υίων ασήρ κατα δημούς αυτών πολείς και αι χωμαι αυτων 32 και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος 33 και εγενηθη τα

ορια αυτων μοολαμ και μωλα και βεσεμιιν και αρμε και ναβωκ και ιεφθαμαι εως δωδαμ και εγενηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης 34 και επιστρεψει τα ορια επι θαλασσαν εναθ θαβωρ και διελευσεται εκειθεν ιακανα και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και ασηρ συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ' ανατολων ηλιου 35 και αι πολεις τειχηρεις των τυριων τυρος και ωμαθα δακεθ και κενερεθ 36 και αρμαιθ και αραηλ και ασωρ 37 και καδες και ασσαρι και πηγη ασορ 38 και χερωε και μεγαλα αριμ και βαιθθαμε και θεσσαμυς 39 αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι 40 και τω δαν εξηλθεν ο κληρος ο εβδομος 41 και εγενηθη τα ορια αυτων σαραθ και ασα πολεις σαμμαυς 42 και σαλαβιν και αμμων και σιλαθα 43 και αιλων και θαμναθα και ακκαρων 44 και αλκαθα και βεγεθων και γεβεελαν 45 και αζωρ και βαναιβακατ και γεθρεμμων 46 και απο θαλασσης ιερακων οριον πλησιον ιοππης 47 αυτη η κληρονομια φυλης υιων δαν κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι κωμαι αυτων 47 και ουκ εξεθλιψαν οι υιοι δαν τον αμορραίον τον θλιβοντα αυτους εν τω όρει και ουχ είων αυτους οι αμορραίοι καταβηναι εις την κοιλαδα και εθλιψαν απ' αυτων το οριον της μεριδος αυτων 48 και επορευθησαν οι υιοι ιουδα και επολεμησαν την λαχις και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι μαχαιρας και κατωκησαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα αυτης λασενδαχ 48 και ο αμορραιος υπεμείνεν του κατοικείν εν ελωμ και εν σαλαμιν και εβαρυνθη η χειρ του εφραιμ επ΄ αυτους και εγενοντο αυτοις εις φορον 49 και επορευθήσαν εμβατευσαι την γην κατα το οριον αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ κληρον ιησοι τω υιω ναυη εν αυτοις 50 δια προσταγματος του θεου και εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο θαμνασαραχ η εστιν εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν την πολιν και κατωκει εν αυτη 51 αυται αι διαιρεσεις ας κατεκληρονομησεν ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες των πατριων εν ταις φυλαις ισραηλ κατα κληρους εν σηλω εναντιον κυριου παρα τας θυρας της σχηνης του μαρτυριού και επορευθησαν εμβατευσαι την γην

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυθίος τω ιησοί λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων δοτε τας πολείς των φυγαδευτηρίων ας είπα προς υμας δια μωυση 3 φυγαδευτηρίον τω φονευτη τω παταξαντι ψυχην ακουσίως και εσονται υμίν αι πολείς φυγαδευτηρίον και ουκ αποθανείται ο φονευτης υπο του αγχιστεύοντος το αίμα εως αν καταστη εναντίον της συναγωγης είς κρίσιν 7 και διεστείλεν την καδης εν τη γαλιλαία εν τω ορεί τω νεφθαλί και συχεμ εν τω ορεί τω εφραίμ και την πολίν αρβοκ αυτη έστιν χεβρών εν τω ορεί τω ιουδα 8 και έν τω περαν του ιορδανού εδωκέν βοσορ εν τη έρημω εν τω πεδίω απο της φυλης ρουβην και αρημώθ εν τη γαλααδ έκ της φυλης γαδ και την γαυλών εν τη βασανίτιδι έκ της φυλης

μανασση 9 αυται αι πολεις αι επικλητοι τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις καταφυγειν έκει παντι παιοντι ψυχην ακουσιως ινα μη αποθανη εν χειρι του αγχιστευοντος το αιμα έως αν καταστη έναντι της συναγωγης εις κρισιν

Chapter 21

1 και προσηλθοσαν οι αρχιπατριωται των υιων λευι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς ιησουν τον του ναυη και προς τους αρχιφυλους πατριών εκ των φυλών ισραηλ 2 και είπον προς αυτους εν σηλώ εν γη χαναάν λεγοντές ενετείλατο κυρίος εν χειρι μωυση δουναι ημιν πολεις κατοικειν και τα περισπορια τοις κτηνεσιν ημων 3 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις εν τω κατακληρονομειν δια προσταγματος χυριου τας πολεις και τα περισπορια αυτων 4 και εξηλθεν ο κληρος τω δημω χααθ χαι εγενετο τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν τοις λευιταις απο φυλης ιουδα και απο φυλης συμεων και απο φυλης βενιαμιν κληρωτι πολεις δεκα τρεις 5 και τοις υιοις κααθ τοις καταλελειμμενοις εκ της φυλης εφραιμ και εκ της φυλης δαν και απο του ημισους φυλης μανασση κληρωτι πολεις δεκα 6 και τοις υιοις γεδοων απο της φυλης ισσαχαρ και απο της φυλης ασηρ και απο της φυλης νεφθαλι και απο του ημισους φυλης μανασση εν τω βασαν πολεις δεκα τρεις 7 και τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων απο φυλης ρουβην και απο φυλης γαδ και απο φυλης ζαβουλων κληρωτι πολεις δωδεκα 8 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση χληρωτι 9 και εδωκεν η φυλη υιων ιουδα και η φυλη υιων συμεων και απο της φυλης υιων βενιαμιν τας πολεις και επεκληθησαν 10 τοις υιοις ααρων απο του δημου του κααθ των υιων λευι οτι τουτοις εγενηθη ο κληρος 11 και εδωχεν αυτοις την χαριαθαρβοχ μητροπολίν των έναχ αυτη έστιν χεβρων έν τω ορει ιουδα τα δε περισπορια χυχλω αυτης 12 χαι τους αγρους της πολεως χαι τας χωμας αυτης εδωχεν ιησους τοις υιοις χαλεβ υιου ιεφοννη εν χατασχεσει 13 και τοις υιοις ααρων την πολιν φυγαδευτηριον τω φονευσαντι την χεβρων και τα αφωρισμένα τα συν αυτή και την λέμνα και τα αφωρισμένα τα προς αυτή 14και την αιλωμ και τα αφωρισμενα αυτη και την τεμα και τα αφωρισμενα αυτη 15 και την γελλα και τα αφωρισμενα αυτη και την δαβιρ και τα αφωρισμενα αυτη 16 και ασα και τα αφωρισμενα αυτη και τανυ και τα αφωρισμενα αυτη και βαιθσαμυς και τα αφωρισμενα αυτη πολεις εννεα παρα των δυο φυλων τουτων 17 και παρα της φυλης βενιαμιν την γαβαων και τα αφωρισμενα αυτη και γαθεθ και τα αφωρισμενα αυτη 18 και αναθωθ και τα αφωρισμενα αυτη και γαμαλα και τα αφωρισμένα αυτή πολείς τέσσαρες 19 πασαι αι πολείς υιών ααρών των ιέρεων δεχα τρεις 20 χαι τοις δημοις υιοις χααθ τοις λευιταις τοις χαταλελειμμενοις απο

των υιων κααθ και εγενηθη πολις των οριων αυτων απο φυλης εφραιμ 21 και εδωχαν αυτοις την πολιν του φυγαδευτηριου την του φονευσαντος την συχεμ και τα αφωρισμενα αυτή και γαζαρα και τα προς αυτήν και τα αφωρισμενα αυτή 22 και την καβσαι+μ και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την ανω βαιθωρων και τα αφωρισμένα αυτή πολείς τέσσαρες 23 και έκ της φυλής δαν την έλκωθαιμ και τα αφωρισμενα αυτη και την γεθεδαν και τα αφωρισμενα αυτη 24 και αιλων και τα αφωρισμένα αυτή και γεθερεμμών και τα αφωρισμένα αυτή πολείς τεσσαρες 25 και απο του ημισους φυλης μανασση την ταναχ και τα αφωρισμενα αυτη και την ιεβαθα και τα αφωρισμένα αυτη πολεις δυο 26 πασαι πολεις δέκα και τα αφωρισμένα τα προς αυταίς τοις δημοίς υίων κααθ τοις υπολελειμμένοις 27 και τοις υιοις γεδσων τοις λευιταις εκ του ημισους φυλης μανασση τας πολεις τας αφωρισμένας τοις φονευσασι την γαυλών εν τη βασανιτιδι και τα αφωρισμενα αυτή και την βοσοράν και τα αφωρισμένα αυτή πολείς δυο 28 και έχ της φυλης ισσαχαρ την χισων και τα αφωρισμένα αυτή και δεββα και τα αφωρισμένα αυτη 29 και την ρεμμαθ και τα αφωρισμένα αυτη και πηγην γραμματών και τα αφωρισμένα αυτή πολείς τέσσαρες 30 και έκ της φυλής ασήρ την βασέλλαν και τα αφωρισμένα αυτή και δαββων και τα αφωρισμένα αυτή 31 και χέλκατ και τα αφωρισμένα αυτή και ρααβ και τα αφωρισμένα αυτή πολείς τέσσαρες 32 και έχ της φυλης νεφθαλι την πολιν την αφωρισμενην τω φονευσαντι την χαδες εν τη γαλιλαια και τα αφωρισμένα αυτή και την εμμαθ και τα αφωρισμένα αυτή και θεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τρεις 33 πασαι αι πολεις του γεδσων κατα δημους αυτων πολεις δεκα τρεις 34 και τω δημω υιων μεραρι τοις λευιταις τοις λοιποις εχ της φυλης υιων ζαβουλων την μααν χαι τα περισπορια αυτης χαι την χαδης χαι τα περισπορια αυτης 35 χαι δεμνα χαι τα περισπορια αυτης χαι σελλα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες 36 και περαν του ιορδανου του κατα ιεριχω εκ της φυλης ρουβην την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την βοσορ εν τη ερημω τη μισωρ και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης 37 και την δεκμων και τα περισπορια αυτης και την μαφα και τα περισπορία αυτής πολείς τεσσαρές 38 και από της φυλής γαδ την πολίν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την ραμωθ εν τη γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την καμιν και τα περισπορια αυτης 39 και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης αι πασαι πολεις τεσσαρες 40 πασαι πολεις τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων των καταλελειμμενων απο της φυλης λευι και εγενηθη τα ορια πολεις δεκα δυο 41 πασαι αι πολεις των λευιτων εν μεσω κατασχεσεως υιων ισραηλ τεσσαρακοντα οκτω πολεις και τα περισπορια αυτων 42 χυχλω των πολεων τουτων πολις χαι τα περισπορια χυχλω της πολεως πασαις ταις πολεσιν ταυταις 42 και συνετελεσεν ιησους διαμερισας την γην εν τοις οριοις αυτων 42 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ μεριδα τω ιησοι κατα προσταγμα

κυριου εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο την θαμνασαραχ εδωκαν αυτω εν τω ορει εφραιμ 42 και ωκοδομησεν ιησους την πολιν και ωκησεν εν αυτη 42 και ελαβεν ιησους τας μαχαιρας τας πετρινας εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ τους γενομενους εν τη οδω εν τη ερημω και εθηκεν αυτας εν θαμνασαραχ 43 και εδωκεν κυριος τω ισραηλ πασαν την γην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν αυτων και κατεκληρονομησαν αυτην και κατωκησαν εν αυτη 44 και κατεπαυσεν αυτους κυριος κυκλοθεν καθοτι ωμοσεν τοις πατρασιν αυτων ουκ ανεστη ουθεις κατενωπιον αυτων απο παντων των εχθρων αυτων παντας τους εχθρους αυτων παρεδωκεν κυριος εις τας χειρας αυτων 45 ου διεπεσεν απο παντων των ρηματων των καλων ων ελαλησεν κυριος τοις υιοις ισραηλ παντα παρεγενετο

Chapter 22

1 τοτε συνεχαλεσεν ιησους τους υιους ρουβην χαι τους υιους γαδ χαι το ημισυ φυλης μανασση 2 και ειπεν αυτοις υμεις ακηκοατε παντα οσα ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις χυριου και επηχουσατε της φωνης μου κατα παντα οσα ενετειλαμην υμιν 3 ουχ εγκαταλελοιπατε τους αδελφους υμων ταυτας τας ημερας και πλειους εως της σημερον ημερας εφυλαξασθε την εντολην χυριου του θεου υμων 4 νυν δε κατεπαυσεν κυριος ο θεος ημων τους αδελφους ημων ον τροπον ειπεν αυτοις νυν ουν αποστραφεντες απελθατε εις τους οιχους υμων και εις την γην της κατασχεσεως υμων ην εδωκεν υμιν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου 5 αλλα φυλαξασθε ποιειν σφοδρα τας εντολας και τον νομον ον ενετειλατο ημιν ποιειν μωυσης ο παις χυριου αγαπαν χυριον τον θεον υμων πορευεσθαι πασαις ταις οδοις αυτου φυλαξασθαι τας εντολας αυτου και προσκεισθαι αυτω και λατρευειν αυτω εξ ολης της διανοιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 6 και ηυλογησεν αυτους ιησους και εξαπεστείλεν αυτους και επορευθησαν εις τους οικους αυτων 7 και τω ημισει φυλης μανασση εδωκεν μωυσης εν τη βασανιτιδι και τω ημισει εδωχεν ιησους μετα των αδελφων αυτου εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν και ηνικα εξαπεστειλέν αυτους ιησους εις τους οικους αυτων και ευλογησέν αυτους 8 και εν χρημασιν πολλοις απηλθοσαν εις τους οικους αυτων και κτηνη πολλα σφοδρα και αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και ιματισμον πολυν και διειλαντο την προνομην των εχθρων μετα των αδελφων αυτων 9 και επορευθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης υιων μανασση απο των υιων ισραηλ εχ σηλω εν γη χανααν απελθειν εις γην γαλααδ εις γην χατασχεσεως αυτων ην εκληρονομησαν αυτην δια προσταγματος χυριου εν χειρι μωυση 10 και ηλθον εις γαλγαλα του ιορδανου η εστιν εν γη χανααν και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση έκει βωμον επι του ιορδανου βωμον μεγαν του ιδειν 11 και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ λεγοντων ιδου

ωχοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση βωμον εφ΄ οριων γης χανααν επι του γαλααδ του ιορδανου εν τω περαν υιων ισραηλ 12 και συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις σηλω ωστε αναβαντες εκπολεμησαι αυτους 13 και απεστείλαν οι υιοι ισραηλ προς τους υιους ρουβην και προς τους υιους γαδ και προς το ημισυ φυλης μανασση εις γην γαλααδ τον τε φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του αρχιερεως 14 και δεκα των αρχοντων μετ' αυτου αρχων εις απο οιχου πατριας απο πασων φυλων ισραηλ αρχοντες οιχων πατριων εισιν χιλιαρχοι ισραηλ 15 και παρεγενοντο προς τους υιους γαδ και προς τους υιους ρουβην και προς τους ημισεις φυλης μανασση εις γην γαλααδ και ελαλησαν προς αυτους λεγοντες 16 ταδε λεγει πασα η συναγωγη χυριου τις η πλημμελεια αυτη ην επλημμελησατε εναντιον του θεου ισραηλ αποστραφηναι σημερον απο χυριου οιχοδομησαντες υμιν εαυτοις βωμον αποστατας υμας γενεσθαι απο χυριου 17 μη μικρον ημιν το αμαρτημα φογωρ οτι ουκ εκαθαρισθημεν απ' αυτου εως της ημερας ταυτης και εγενηθη πληγη εν τη συναγωγη κυριου 18 και υμεις αποστραφησεσθε σημερον απο χυριου και εσται εαν αποστητε σημερον απο χυριου και αυριον επι παντα ισραηλ εσται η οργη 19 και νυν ει μικρα υμιν η γη της κατασχεσεως υμων διαβητε εις την γην της κατασχεσεως κυριου ου κατασκηνοι εχει η σχηνη χυριου και καταχληρονομησατε εν ημιν και μη αποσταται απο θεου γενηθητε και μη αποστητε απο κυριου δια το οικοδομησαι υμας βωμον εξω του θυσιαστηριου χυριου του θεου ημων 20 ουχ ιδου αχαρ ο του ζαρα πλημμελεια επλημμελησεν απο του αναθεματος και επι πασαν συναγωγην ισραηλ εγενηθη οργη και ουτος εις μονος ην μη μονος ουτος απεθανέν τη εαυτου αμαρτία 21 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ελαλησαν τοις χιλιαρχοις ισραηλ λεγοντες 22 ο θεος θεος εστιν κυριος και ο θεος θεος χυριος αυτος οιδεν χαι ισραηλ αυτος γνωσεται ει εν αποστασια επλημμελησαμεν εναντι του χυριου μη ρυσαιτο ημας εν ταυτη 23 και ει ωκοδομησαμεν αυτοις βωμον ωστε αποστηναι απο χυριου του θεου ημων ωστε αναβιβασαι επ΄ αυτον θυσιαν ολοκαυτωματων η ωστε ποιησαι επ΄ αυτου θυσιαν σωτηριου κυριος εχζητησει 24 αλλ' ενέχεν ευλαβείας οηματος εποιησαμέν τουτο λεγοντές ίνα μη ειπωσιν αυριον τα τεχνα υμων τοις τεχνοις ημων τι υμιν χυριω τω θεω ισραηλ 25 και ορια εθηκεν κυριος ανα μεσον ημων και υμων τον ιορδανην και ουκ εστιν υμιν μερις χυριου και απαλλοτριωσουσιν οι υιοι υμων τους υιους ημων ινα μη σεβωνται χυριον 26 και ειπαμεν ποιησαι ουτως του οικοδομησαι τον βωμον τουτον ουχ ενέχεν χαρπωματών ουδε ένέχεν θυσιών 27 αλλ΄ ινα η τουτο μαρτυριον ανα μεσον ημων και υμων και ανα μεσον των γενεων ημων μεθ΄ ημας του λατρευειν λατρειαν χυριω εναντιον αυτου εν τοις χαρπωμασιν ημων χαι εν ταις θυσιαις ημων και εν ταις θυσιαις των σωτηριων ημων και ουκ ερουσιν τα τεκνα υμων τοις τεχνοις ημων αυθιον ουχ εστιν υμιν μερις χυριου 28 και ειπαμέν εαν

γενηται ποτε και λαλησωσιν προς ημας και ταις γενεαις ημων αυριον και ερουσιν ιδετε ομοιωμα του θυσιαστηριου χυριου ο εποιησαν οι πατερες ημων ουχ ενεκεν καρπωματων ουδε ενεχεν θυσιων αλλα μαρτυριον εστιν ανα μεσον υμων και ανα μεσον ημών και ανα μεσον των υιών ημών 29 μη γενοίτο συν ημάς αποστραφηναι απο χυριου εν ταις σημερον ημεραις αποστηναι απο χυριου ωστε οιχοδομησαι ημας θυσιαστηριον τοις χαρπωμασιν χαι ταις θυσιαις σαλαμιν χαι τη θυσια του σωτηριου πλην του θυσιαστηριου χυριου ο εστιν εναντιον της σχηνης αυτου 30 και ακουσας φινέες ο ιέρευς και παντές οι αρχοντές της συναγωγής ισραήλ οι ησαν μετ΄ αυτου τους λογους ους ελαλησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ηρέσεν αυτοις 31 και είπεν φίνεες ο ιέρευς τοις υίοις ρουβην και τοις υιοις γαδ και τω ημισει φυλης μανασση σημερον εγνωκαμεν οτι μεθ΄ ημων χυριος διοτι ουχ επλημμελησατε εναντιον χυριου πλημμελειαν χαι οτι ερρυσασθε τους υιους ισραηλ εχ χειρος χυριου 32 χαι απεστρεψεν φινεες ο ιερευς και οι αρχοντες απο των υιων ρουβην και απο των υιων γαδ και απο του ημισους φυλης μανασση εκ γης γαλααδ εις γην χανααν προς τους υιους ισραηλ και απεχριθήσαν αυτοις τους λογους 33 και ηρεσεν τοις υιοις ισραήλ και ελαλήσαν προς τους υιους ισραηλ και ευλογησαν τον θεον υιων ισραηλ και ειπαν μηκετι αναβηναι προς αυτους εις πολεμον εξολεθρευσαι την γην των υιων ρουβην και των υιων γαδ και του ημισους φυλης μανασση και κατωκησαν επ' αυτης 34 και επωνομασεν ιησους τον βωμον των ρουβην και των γαδ και του ημισους φυλης μανασση και είπεν οτι μαρτυρίον εστιν ανα μέσον αυτών οτι κυρίος ο δέος αυτών εστιν

Chapter 23

1 και εγενετο μεθ΄ ημερας πλειους μετα το καταπαυσαι κυριον τον ισραηλ απο παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως ταις ημεραις 2 και συνεκαλεσεν ιησους παντας τους υιους ισραηλ και την γερουσιαν αυτων και τους αρχοντας αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και είπεν προς αυτους εγω γεγηρακα και προβεβηκα ταις ημεραις 3 υμεις δε εωρακατε όσα εποίησεν κυρίος ο θέος υμων πασίν τοις εθνέσιν τουτοίς απο προσωπού υμων ότι κυρίος ο θέος ύμων ο εκπολεμησας υμίν 4 ίδετε ότι επερριφα υμίν τα εθνή τα καταλελείμμενα υμίν ταυτά εν τοις κληροίς είς τας φυλάς υμων από του ιορδανού παντά τα εθνή α εξωλεθρευσά και από της θαλασσής της μεγαλής όριει επί δυσμάς ηλίου 5 κυρίος δε ο θέος ύμων ουτός εξολεθρευσεί αυτούς από προσωπού ύμων έως αν απολώνται και απόστελει αυτοίς τα θηρία τα αγρία έως αν εξολεθρευσή αυτούς και τους βασίλεις αυτών από προσωπού ύμων και κατακληρονομησατε την γην αυτών καθα ελάλησεν κυρίος ο θέος ύμων υμίν 6

κατισχυσατε ουν σφοδρα φυλασσειν και ποιειν παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω του νομου μωυση ινα μη εχχλινητε εις δεξιαν η ευωνυμα 7 οπως μη εισελθητε εις τα εθνη τα καταλελειμμενα ταυτα και τα ονοματα των θεων αυτων ουκ ονομασθησεται εν υμιν ουδε μη προσχυνησητε αυτοις ουδε μη λατρευσητε αυτοις 8 αλλα χυριω τω θεω υμων προσχολληθησεσθε χαθαπερ εποιησατε εως της ημερας ταυτης 9 και εξωλεθρευσεν αυτους κυριος απο προσωπου υμων εθνη μεγαλα και ισχυρα και υμιν ουθεις αντέστη κατένωπιον υμών έως της ημέρας ταυτής 10 είς υμων εδιωξεν χιλιους οτι χυριος ο θεος υμων εξεπολεμει υμιν χαθαπερ ειπεν υμιν 11 και φυλαξασθε σφοδρα του αγαπαν κυριον τον θεον υμων 12 εαν γαρ αποστραφητε και προσθησθε τοις υπολειφθεισιν εθνεσιν τουτοις τοις μεθ΄ υμων και επιγαμιας ποιησητε προς αυτους και συγκαταμιγητε αυτοις και αυτοι υμιν 13 γινωσμετε οτι ου μη προσθη μυριος του εξολεθρευσαι τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και εσονται υμιν εις παγιδας και εις σκανδαλα και εις ηλους εν ταις πτερναις υμων και εις βολιδας εν τοις οφθαλμοις υμων εως αν απολησθε απο της γης της αγαθης ταυτης ην εδωχεν υμιν χυριος ο θεος υμων 14 εγω δε αποτρεχω την οδον καθα και παντες οι επι της γης και γνωσεσθε τη καρδια υμων και τη ψυχη υμων διοτι ου διεπεσεν εις λογος απο παντων των λογων ων ειπεν χυριος ο θεος υμων προς παντα τα ανηχοντα υμιν ου διεφωνησεν εξ αυτων 15 και εσται ον τροπον ηκει εφ΄ υμας παντα τα ρηματα τα καλα α ελαλησεν κυριος προς υμας ουτως επαξει χυριος ο θεος εφ΄ υμας παντα τα ρηματα τα πονηρα εως αν εξολεθρευση υμας απο της γης της αγαθης ταυτης ης εδωχεν χυριος υμιν 16 εν τω παραβηναι υμας την διαθηχην χυριου του θεου υμων ην ενετειλατο υμιν και πορευθεντες λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις

Chapter 24

1 και συνηγαγεν ιησους πασας φυλας ισφαηλ εις σηλω και συνεκαλεσεν τους πρεσβυτερους αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και εστησεν αυτους απεναντι του θεου 2 και ειπεν ιησους προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ περαν του ποταμου κατωκησαν οι πατερες υμων το απ΄ αρχης θαρα ο πατηρ αβρααμ και ο πατηρ ναχωρ και ελατρευσαν θεοις ετεροις 3 και ελαβον τον πατερα υμων τον αβρααμ εκ του περαν του ποταμου και ωδηγησα αυτον εν παση τη γη και επληθυνα αυτου σπερμα και εδωκα αυτω τον ισαακ 4 και τω ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ και εδωκα τω ησαυ το ορος το σηιρ κληρονομησαι αυτω και ιακωβ και οι υιοι αυτου κατεβησαν εις αιγυπτον και εγενοντο εκει εις εθνος μεγα και πολυ και κραταιον 5 και εκακωσαν αυτους οι αιγυπτιοι και επαταξεν κυριος την αιγυπτον εν οις εποιησεν αυτοις και μετα ταυτα εξηγαγεν υμας 6 εξ αιγυπτου και εισηλθατε εις την θαλασσαν την ερυθραν

και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω των πατερων υμων εν αρμασιν και εν ιπποις εις την θαλασσαν την ερυθραν 7 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εδωκεν νεφελην και γνοφον ανα μεσον ημων και ανα μεσον των αιγυπτιων και επηγαγεν επ΄ αυτους την θαλασσαν και εκαλυψεν αυτους και ειδοσαν οι οφθαλμοι υμων οσα εποιησεν χυριος εν γη αιγυπτω χαι ητε εν τη ερημω ημερας πλειους 8 χαι ηγαγεν υμας εις γην αμορραιων των κατοικουντων περαν του ιορδανου και παρεταξαντο υμιν και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων και κατεκληρονομησατε την γην αυτων και εξωλεθρευσατε αυτους απο προσωπου υμων 9 και ανεστη βαλαχ ο του σεπφωρ βασιλευς μωαβ και παρεταξατο τω ισραηλ και αποστειλας εχαλεσεν τον βαλααμ αρασασθαι υμιν 10 και ουκ ηθελησεν χυριος ο θεος σου απολεσαι σε και ευλογιαν ευλογησεν υμας και εξειλατο υμας εκ χειρων αυτων και παρεδωκεν αυτους 11 και διεβητε τον ιορδανην και παρεγενηθητε εις ιεριχω και επολεμησαν προς υμας οι κατοικουντες ιεριχω ο αμορραιος και ο χαναναιος και ο φερεζαιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο χετταιος και ο γεργεσαιος και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων 12 και εξαπεστειλεν προτεραν υμων την σφηχιαν χαι εξεβαλεν αυτους απο προσωπου υμων δωδεχα βασιλεις των αμορραίων ουχ εν τη ρομφαία σου ουδε εν τω τόξω σου 13 και εδώχεν υμιν γην εφ΄ ην ουκ εκοπιασατε επ΄ αυτης και πολεις ας ουκ ωκοδομησατε και κατωκισθητε εν αυταις και αμπελωνας και ελαιωνας ους ουκ εφυτευσατε υμεις εδεσθε 14 και νυν φοβηθητε κυριον και λατρευσατε αυτω εν ευθυτητι και εν δικαιοσυνη και περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους οις ελατρευσαν οι πατερες υμων εν τω περαν του ποταμου και εν αιγυπτω και λατρευετε κυριω 15 ει δε μη αρεσχει υμιν λατρευειν χυριω ελεσθε υμιν εαυτοις σημερον τινι λατρευσητε ειτε τοις θεοις των πατερων υμων τοις εν τω περαν του ποταμου ειτε τοις θεοις των αμορραιών εν οις υμεις κατοικείτε επί της γης αυτών έγω δε και η οικία μου λατρευσομεν χυριω οτι αγιος εστιν 16 και αποκριθεις ο λαος ειπεν μη γενοιτο ημιν καταλιπειν κυριον ωστε λατρευειν θεοις ετεροις 17 κυριος ο θεος ημων αυτος θεος εστιν αυτος ανηγαγεν ημας και τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και διεφυλαξεν ημας εν παση τη οδω η επορευθημεν εν αυτη και εν πασιν τοις εθνεσιν ους παρηλθομεν δι΄ αυτων 18 και εξεβαλεν κυριος τον αμορραιον και παντα τα εθνη τα κατοικουντα την γην απο προσωπου ημων αλλα και ημεις λατρευσομεν κυριω ουτος γαρ θεος ημων εστιν 19 και ειπεν ιησους προς τον λαον ου μη δυνησθε λατρευειν χυριω οτι θεος αγιος εστιν χαι ζηλωσας ουτος ουχ ανησει υμων τα αμαρτηματα και τα ανομηματα υμών 20 ηνικά εαν εγκαταλιπητε κυρίον και λατρευσητε θεοις ετεροις και επελθων κακωσει υμας και εξαναλωσει υμας ανθ΄ ων ευ εποιησεν υμας 21 και ειπεν ο λαος προς ιησουν ουχι αλλα κυριω λατρευσομεν 22 και ειπεν ιησους προς τον λαον μαρτυρες υμεις καθ΄ υμων οτι υμεις εξελεξασθε χυριον λατρευείν αυτώ 23 χαι νυν περιελέσθε τους θέους τους αλλοτριούς τους

εν υμιν και ευθυνατε την καρδιαν υμων προς κυριον θεον ισραηλ 24 και ειπεν ο λαος προς ιησουν χυριω λατρευσομέν και της φωνής αυτου ακουσομέθα 25 και διεθετο ιησους διαθηκην προς τον λαον εν τη ημερα εκεινη και εδωκεν αυτω νομον και κρισιν εν σηλω ενωπιον της σκηνης του θεου ισραηλ 26 και εγραψεν τα ρηματα ταυτα εις βιβλιον νομον του θεου και ελαβεν λιθον μεγαν και εστησεν αυτον ιησους υπο την τερεμινθον απεναντι χυριου 27 χαι ειπεν ιησους προς τον λαον ιδου ο λιθος ουτος εσται εν υμιν εις μαρτυριον οτι αυτος αχηχοεν παντα τα λεχθεντα αυτω υπο χυριου ο τι ελαλησεν προς ημας σημερον χαι εσται ουτος εν υμιν εις μαρτυριον επ΄ εσχατων των ημερων ηνικα εαν ψευσησθε κυριω τω θεω μου 28 και απεστείλεν ιησους τον λαον και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου 29 και ελατρευσεν ισραηλ τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εφειλχυσαν τον χρονον μετα ιησου χαι οσοι ειδοσαν παντα τα εργα χυριου οσα εποιησεν τω ισραηλ 30 χαι εγενετο μετ΄ εχεινα χαι απεθανεν ιησους υιος ναυη δουλος χυριου εχατον δεχα ετων 31 χαι εθαψαν αυτον προς τοις οριοις του κληρου αυτου εν θαμναθασαχαρα εν τω ορει τω εφραιμ απο βορρα του ορους γαας 31 εχει εθηχαν μετ΄ αυτου εις το μνημα εις ο εθαψαν αυτον εχει τας μαχαιρας τας πετρινας εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ εν γαλγαλοις στε εξηγαγεν αυτους εξ αιγυπτου καθα συνεταξεν αυτοις χυριος χαι έχει εισιν έως της σημέρον ημέρας 32 χαι τα όστα ιωσηφ ανηγαγον οι υιοι ισραηλ εξ αιγυπτου και κατωρυξαν εν σικιμοις εν τη μεριδι του αγρου ου εχτησατο ιαχωβ παρα των αμορραιων των χατοιχουντων εν σιχιμοις αμναδων εκατον και εδωκεν αυτην ιωσηφ εν μεριδι 33 και εγενετο μετα ταυτα και ελεαζαρ υιος ααρων ο αρχιερευς ετελευτησεν και εταφη εν γαβααθ φινεες του υιου αυτου ην εδωχεν αυτω εν τω ορει τω εφραιμ 33 εν εχεινη τη ημερα λαβοντες οι υιοι ισραηλ την χιβωτον του θεου περιεφεροσαν εν εαυτοις χαι φινεες ιερατευσεν αντι ελεαζαρ του πατρος αυτου εως απεθανεν και κατωρυγη εν γαβααθ τη εαυτου 33 οι δε υιοι ισραηλ απηλθοσαν εχαστος εις τον τοπον αυτων χαι εις την εαυτων πολιν και εσεβοντο οι υιοι ισραηλ την ασταρτην και ασταρωθ και τους θεους των εθνων των χυχλω αυτων χαι παρεδωχεν αυτους χυριος εις χειρας εγλωμ τω βασιλει μωαβ και εκυριευσεν αυτων ετη δεκα οκτω.

Judges

Chapter 1

1 και εγένετο μετά την τελευτην ιήσου και επηρώτων οι υιοι ισραήλ εν χυρίω λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τον χαναναιον αφηγουμενος του πολεμησαι εν αυτω 2 και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν χειρι αυτου 3 και ειπεν ιουδας προς συμεων τον αδελφον αυτου αναβηθι μετ΄ εμου εν τω χληρω μου και πολεμησωμεν εν τω χαναναιω και πορευσομαι και γε εγω μετα σου εν τω κληρω σου και επορευθη μετ' αυτου συμεων 4 και ανεβη ιουδας και εδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους εν βεζεχ δεχα χιλιαδας ανδρων 5 χαι ευρον τον αδωνιβεζεχ εν βεζεχ χαι επολεμησαν εν αυτω και επαταξαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον 6 και εφυγεν αδωνιβεζεχ και κατεδιωξαν οπισω αυτου και ελαβον αυτον και απεχοψαν τα αχρα των χειρων αυτου και των ποδων αυτου 7 και ειπεν αδωνιβεζεκ εβδομηκοντα βασιλεις τα αχρα των χειρων αυτων και των ποδων αυτων αποχεχομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα ουτως ανταπεδωχεν μοι ο θεος και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απεθανεν εκει 8 και επολεμησαν οι υιοι ιουδα εν ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι 9 και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα πολεμησαι εν τω χαναναιω τω κατοικουντι την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην 10 και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χεβρων και εξηλθεν χεβρων εξ εναντιας το δε ονομα χεβρων ην εμπροσθεν καριαθαρβοκσεφερ και επαταξεν τον σεσι και τον αχιμαν και τον θολμι γεννηματα του εναχ 11 και επορευθησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ και το ονομα δαβιρ ην εμπροσθεν πολις γραμματων 12 και ειπεν χαλεβ ος αν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχαν θυγατερα μου εις γυναικα 13 και προκατελαβετο αυτην γοθονιηλ υιος μενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την ασχαν θυγατερα αυτου εις γυναικα 14 και εγένετο εν τω εισποζευεσθαι αυτην και επέσεισεν αυτην αιτησαι παρα του πατρος αυτης τον αγρον και εγογγυζεν επανω του υποζυγιου και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι 15 και ειπεν αυτω ασχα δος μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης την λυτρωσιν μετεωρων και την λυτρωσιν ταπεινων 16 και οι υιοι ιωβαβ του χιναίου πενθέρου μωυση ανέβησαν έχ της πολέως των φοινιχών προς τους υιους ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω επι καταβασεως αραδ και επορευθή και κατωκήσεν μετα του λαου 17 και επορευθή ιουδας μετα συμεων

του αδελφου αυτου και επαταξαν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεθ και ανεθεματισαν αυτην και εξωλεθρευσαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα της πολεως εξολεθρευσις 18 και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν και το οριον αυτης και την ασχαλωνα και το οριον αυτης και την ακκαρων και το οριον αυτης και την αζωτον και τα περισπορια αυτης 19 και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουχ εδυνατο χληρονομησαι τους χατοιχουντας την χοιλαδα οτι ρηχαβ διεστειλατο αυτην 20 και εδωκεν τω χαλεβ την χεβρων καθα ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις και εξηρεν εκειθεν τους τρεις υιους εναχ 21 και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εξηραν οι υιοι βενιαμιν και κατωκήσεν ο ιεβουσαίος μετά των υίων βενιαμίν έως της ήμερας ταυτης 22 και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και ιουδας μετ΄ αυτων 23 και παρενεβαλον οικος ισραηλ κατα βαιθηλ το δε ονομα της πολεως ην εμπροσθεν λουζα 24 και ειδον οι φυλασσοντες ανδρα εκπορευομενον εκ της πολεως και ελαβαν αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν την εισοδον της πολεως και ποιησομέν μετά σου έλεος 25 και έδειξεν αυτοίς την εισόδον της πολέως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν 26 και απηλθεν ο ανηρ εις γην χεττιιμ και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλέσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο ονομα αυτης έως της ημέρας ταυτης 27 και ουκ εκληρονομησεν μανασσης την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα περισπορια αυτης ουδε την εχθανααδ χαι τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας βαλααμ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδων και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικείν εν τη γη ταυτή 28 και έγενετο ότε ενισχυσέν ισραήλ και εθετο τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρεν αυτον 29 και εφραιμ ουχ εξηρεν τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον 30 και ζαβουλων ουκ εξηρεν τους κατοικουντας κεδρων και τους κατοικουντας ενααλα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου και εγένετο εις φορον 31 και ασηρ ουκ εξηρέν τους κατοικουντας αχχω και εγένετο αυτώ εις φορού και τους κατοικούντας δώρ και τους κατοίχουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον αχαζιβ και την χελβα και την αφεχ και την ροωβ 32 και κατωκησεν ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοιχουντος την γην οτι ουχ εδυνασθη εξαραι αυτον 33 χαι νεφθαλι ουχ εξηρεν τους κατοικουντας βαιθσαμυς ουδε τους κατοικουντας βαιθενεθ και κατωκησεν ισραηλ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθενεθ εγενηθησαν αυτοις εις φορον 34 και εξεθλιψεν ο αμορραίος τους υίους δαν είς το όρος ότι ουχ αφήχεν αυτού χαταβήναι είς την χοιλαδα 35 χαι ηρξατο ο αμορραιος χατοιχείν εν τω ορεί του μυρσίνωνος ου αί

αρχοι και αι αλωπεκες και εβαρυνθη η χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενετο εις φορον 36 και το οριον του αμορραιου ο ιδουμαιος επανω ακραβιν επι της πετρας και επανω

Chapter 2

1 και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οιχον ισραηλ και ειπεν προς αυτους χυριος χυριος ανεβιβασεν υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγεν υμας εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων του δουναι υμιν και ειπεν υμιν ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ΄ υμων εις τον αιωνα 2 και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις δεοις αυτων ου μη προσχυνησητε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιαστηρια αυτων κατασκαψετε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτε ταυτα εποιησατε 3 και εγω ειπα ου προσθησω του μετοικισαι τον λαον ον ειπα του εξολεθρευσαι αυτους εχ προσωπου υμων χαι εσονται υμιν εις συνοχας και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον 4 και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος χυριου τους λογους τουτους προς παντα ισραηλ και επηρεν ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν 5 δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμων και εθυσαν εκει τω κυριω 6 και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και απηλθαν οι υιοι ισραηλ εχαστος εις τον οιχον αυτου χαι εις την χληρονομιαν αυτου του κατακληρονομησαι την γην 7 και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εμακροημερευσαν μετα ιησουν οσοι εγνωσαν παν το εργον χυριου το μεγα ο εποιησεν τω ισραηλ 8 και ετελευτησεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου υιος εκατον δεκα ετων 9 και εθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομιας αυτου εν θαμναθαρες εν ορει εφραιμ απο βορρα του ορους γαας 10 και πασα η γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανέστη γενέα έτερα μετ΄ αυτους όσοι ουκ εγνωσάν τον κυριον και το εργον ο εποιησεν τω ισραηλ 11 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντιον χυριου και ελατρευον τοις βααλιμ 12 και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και επορευθησαν οπισω θεων ετερων απο των θεων των λαων των περιχυχλω αυτων χαι προσεχυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον χυριον 13 και εγκατελιπον τον χυριον και ελατρευσαν τη βααλ και ταις ασταρταις 14 και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και παρεδωκεν αυτους εν χειρι προνομευοντων και επρονομευσαν αυτους και απεδοτο αυτους εν χειρι των εχθρων αυτων χυχλοθεν και ουκ ηδυνασθησαν αντιστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων 15 εν πασιν οις επορνευον και χειρ χυριου ην αυτοις εις χαχα χαθως ελαλησεν χυριος χαι χαθως ωμοσεν χυριος χαι εξεθλιψεν αυτους σφοδρα 16 και ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και εσωσεν αυτους

εκ χειρος των προνομευοντων αυτους 17 και γε των κριτων αυτων ουκ επηκουσαν οτι εξεπορνευσαν οπισω θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον χυριον και εξεκλιναν ταχυ εκ της οδου ης επορευθησαν οι πατερες αυτων του εισαχουείν εντολας χυρίου ουχ εποίησαν ουτώς 18 και ότι ηγείρεν αυτοίς χυρίος χριτας και ην κυριος μετα του κριτου και εσωσεν αυτους εκ χειρος των εχθρων αυτων πασας τας ημερας του κριτου οτι παρεκληθη κυριος απο του στεναγμου αυτων απο προσωπου των πολιορχουντων αυτους χαι χαχουντων αυτους 19 χαι εγενετο ως απεθνησκεν ο κριτης και απεστρεψαν και παλιν διεφθειραν υπερ τους πατερας αυτων πορευθηναι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και προσκυνειν αυτοις ουχ απερριψαν τα επιτηδευματα αυτων και ουχ απεστησαν απο της οδου αυτων της σκληρας 20 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και ειπεν ανθ΄ ων οσα εγκατελιπαν το εθνος τουτο την διαθηκην μου ην ενετειλαμην τοις πατρασιν αυτων και ουχ υπηκουσαν της φωνης μου 21 και έγω ου προσθησω του έξαραι ανδρα εχ προσωπου αυτων απο των εθνων ων χατελιπεν ιησους χαι αφηχεν 22 του πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ ει φυλασσονται την οδον χυριου πορευεσθαι εν αυτη ον τροπον εφυλαξαντο οι πατερες αυτων η ου 23 και αφηκεν κυριος τα εθνη ταυτα του μη εξαραι αυτα το ταχος και ου παρεδωκεν αυτα εν χειρι ιησου

Chapter 3

1 και ταυτα τα εθνη αφηκεν ιησους ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ παντας τους μη εγνωχοτας παντας τους πολεμους χανααν 2 πλην δια τας γενεας των υιων ισραηλ του διδαξαι αυτους πολεμον πλην οι εμπροσθεν αυτων ουκ εγνωσαν αυτα 3 τας πεντε σατραπειας των αλλοφυλων και παντα τον χαναναιον και τον σιδωνιον και τον ευαιον τον κατοικουντα τον λιβανον απο του ορους του βαλαερμων εως λοβωημαθ 4 και εγενετο ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ γνωναι ει αχουσονται τας εντολας χυριου ας ενετειλατο τοις πατρασιν αυτων εν χειρι μωυση 5 και οι υιοι ισραηλ κατωκησαν εν μεσω του χαναναιου και του χετταιου και του αμορραίου και του φερεζαίου και του ευαίου και του ιεβουσαίου 6 και ελαβον τας θυγατερας αυτων εαυτοις εις γυναικας και τας θυγατερας αυτων εδωχαν τοις υιοις αυτων χαι ελατρευσαν τοις θεοις αυτων 7 χαι εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι χυριου χαι επελαθοντο χυριου θεου αυτων χαι ελατρευσαν ταις βααλιμ και τοις αλσεσιν 8 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και απέδοτο αυτους εις χειρας χουσαρσαθωμ βασιλέως συριας ποταμών και εδουλευσαν αυτω οκτω ετη 9 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν κυριος σωτηρα τω ισραηλ και εσωσεν αυτους τον γοθονιηλ υιον κενεζ αδελφον χαλεβ τον νεωτερον αυτου και εισηκούσεν αυτου 10 και εγένετο επ΄ αυτον πνευμά κυριου και εκρινέν τον ισραήλ και εξηλθέν επι τον πολέμον και παρεδωκέν κυρίος εν

χειρι αυτου τον χουσαρσαθωμ βασιλεα συριας και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθωμ 11 και ησυχασεν η γη ετη πεντηκοντα και απεθανεν γοθονιηλ υιος κενέζ 12 και προσεθέντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιηκεναι αυτους το πονηρον εναντι χυριου 13 και προσηγαγέν προς αυτον παντάς τους υιους αμμων και αμαληκ και επορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικών 14 και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεχα όχτω 15 και εχέχραξαν οι υιοι ισραηλ προς χυρίον και ηγείρεν αυτοις χυριος σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιου του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ 16 και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου 17 και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα 18 και εγενετο ως συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους αιροντας τα δωρα 19 και εγλωμ ανεστρεψεν απο των γλυπτων μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι χρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ πασιν εκ μεσου και εξηλθον απ΄ αυτου παντές οι παραστηχοντές αυτώ 20 και αώδ εισηλθέν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερωω τω θερινω αυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου 21 και εγενετο αμα του αναστηναι εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν απο του μηρου του δεξιου αυτου και ενεπηξεν αυτην εις την κοιλιαν εγλωμ 22 και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου 23 και εξηλθεν αωδ εις την προσταδα και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου επ' αυτον και εσφηνωσεν 24 και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου αποκεκλεισμέναι και είπαν μηποτέ προς διφρους καθηται εν τη αποχωρησει του κοιτωνος 25 και προσεμειναν αισχυνομενοι και ιδου ουχ ην ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκώς επι την γην τεθνηκώς 26 και αωδ διεσώθη εως εθορυβουντο και ουκ ην ο προσνοων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σει+ρωθα 27 και εγένετο ηνικά ηλθέν και εσαλπίσεν κερατίνη εν ορεί εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ και αυτος εμπροσθεν αυτων 28 και ειπεν προς αυτους καταβαινετε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους υμων την μωαβ εν χειρι υμων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκαν ανδρα διαβηναι 29 και επαταξαν την μωαβ εν τω καιρω εκεινω ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παντας τους μαχητας τους εν αυτοις και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ 30 και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο την χειρα ισραηλ και ησυχασεν η

γη ογδοηχοντα ετη και εκρινέν αυτους αωδ έως ου απέθανεν 31 και μετά τουτον ανέστη σαμέγαρ υιος ανάθ και επατάξεν τους αλλοφυλους εις εξακόσιους ανδράς έκτος μοσχών των βοών και έσωσεν αυτος τον ισραήλ

Chapter 4

1 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου 2 και απεδοτο αυτους χυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων 3 και εχεχραξαν οι υιοι ισραηλ προς χυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω χαι αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη 4 και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εχρινεν τον ισραηλ εν τω χαιρω εχεινω 5 χαι αυτη εχαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον ραμα και ανα μεσον βαιθηλ εν ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εχει του χρινεσθαι 6 χαι απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ κεδες νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι σοι ενετειλατο χυριος ο θεος ισραηλ χαι απελευση εις ορος θαβωρ χαι λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων νεφθαλι και απο των υιων ζαβουλων 7 και απαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εν τη χειρι σου 8 και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευθης μετ' εμου πορευσομαι και εαν μη πορευθης μετ' εμου ου πορευσομαι οτι ουκ οιδα την ημεραν εν η ευοδοι χυριος τον αγγελον μετ΄ εμου 9 χαι ειπεν προς αυτον δεββωρα πορευομενη πορευσομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου εις την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται χυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθή μετα του βαρακ εις κεδες 10 και παρηγγείλεν βαρακ τω ζαβουλων και τω νεφθαλι εις κεδες και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και δεββωρα ανεβη μετ΄ αυτου 11 και οι πλησιον του κιναιου εχωρισθησαν απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου προς δρυν αναπαυομένων η εστιν εχομένα κέδες 12 και ανηγγείλαν τω σισαρά ότι ανέβη βαραχ υιος αβινεεμ επ΄ ορος θαβωρ 13 χαι εχαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και παντα τον λαον τον μετ΄ αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων 14 και ειπεν δεββωρα προς βαραχ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωχεν χυριος τον σισαρα εν χειρι σου ουχ ιδου χυριος ελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου 15 και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα απο του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου 16 και βαρακ διωκών οπισω των αρματών και οπισώ της παρεμβολής εως

δρυμου των εθνων και επέσεν πασα η παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαίας ου κατελειφθη εως ενος 17 και σισαρα ανεχωρησεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναιχος χαβερ του κιναιου οτι ειρηνη ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οιχου χαβερ του χιναιου 18 χαι εξηλθεν ιαηλ εις απαντησιν σισαρα χαι ειπεν προς αυτον εχνευσον χυριε μου εχνευσον προς με μη φοβου χαι εξενευσεν προς αυτην εις την σχηνην και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης 19 και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασχον του γαλαχτος και εποτισεν αυτον και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου 20 και ειπεν προς αυτην στηθι εν τη θυρα της σκηνης και εσται εαν τις ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη σοι εστιν ενταυθα ανηρ και ερεις ουκ εστιν και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης 21 και ελαβεν ιαηλ γυνη χαβερ τον πασσαλον της σχηνης και εθηκέν την σφυραν έν τη χειρι αυτης και εισηλθέν προς αυτον ησυχη και ενεκρουσεν τον πασσαλον εν τη γναθω αυτου και διηλασεν εν τη γη και αυτος απεσκαρισεν ανα μεσον των γονατων αυτης και εξεψυξεν και απεθανέν 22 και ιδου βαρακ διώκων τον σισαρα και εξηλθέν ιαηλ εις απαντην αυτου και ειπεν αυτω δευρο και δείξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα πεπτωκως νεκρος και ο πασσαλος εν τη γναθω αυτου 23 και εταπεινωσεν κυριος ο θεος τον ιαβιν βασιλεα χανααν εν τη ημερα εκεινη ενωπιον υιων ισραηλ 24 και επορευθη χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομένη επι ιαβιν βασίλεα χανάαν έως εξωλεθρευσάν αυτον

Chapter 5

1 και ησεν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκείνη και είπεν 2 εν τω αρξασθαι αρχηγους εν ισραηλ εν προαιρεσεί λαου ευλογείτε τον κυρίον 3 ακουσατε βασιλείς ενωτίζεσθε σατραπαι δυνατοί έγω τω κυρίω ασομαί ψάλω τω θέω ισραηλ 4 κυρίε εν τη έξοδω σου έκ σηιρ εν τω απαίρειν σε έξ αγρου έδωμ γη εσείσθη και ο ουρανός έξεσταθη και αι νεφέλαι έσταξαν υδωρ 5 ορη εσαλευθησαν από προσωπού κυρίου τουτό σίνα από προσωπού κυρίου θέου ισραηλ 6 εν ημέραις σαμέγαρ υίου ανάθ εν ημέραις ιαηλ έξελιπον βασίλεις και επορευθησαν τρίβους έπορευθησαν όδους διέστραμμένας 7 εξελιπέν φράζων εν τω ισραηλ έξελιπέν έως ου έξανεστη δεββωρα ότι ανέστη μητήρ εν τω ισραήλ 8 ηρετίσαν θέους καινούς ως αρτού κρίβινου σκέπην έαν ίδω σιρομάστων εν τεσσαρακούτα χιλιασίν 9 η καρδία μου έπι τα διατέταγμένα τω ισραήλ οι δυνάσται του λαού ευλογείτε του κυρίου 10 επιβεβηκότες έπι υποζυγιών καθημένοι έπι λαμπηνών 11 φθεγξασθε φωνην ανακρουομένων ανα μέσου ευφραινομένων έκει δωσουσίν δικαιοσύνην κυρίω δικαιοί ενίσχυσαν εν τω ισραήλ τοτε κατέβη εις τας πόλεις αυτού ο λαος κυρίου 12 εξεγείρου εξεγείρου δεββωρα έξεγείρου μυριαδας μέτα λαού εξεγείρου

εξεγειρου λαλει μετ' ωδης ενισχυων εξανιστασο βαρακ και ενισχυσον δεββωρα τον βαραχ αιχμαλωτίζε αιχμαλωσίαν σου υίος αβίνεεμ 13 ποτε εμεγαλυνθη η ισχυς αυτου χυριε ταπεινωσον μοι τους ισχυροτερους μου 14 λαος εφραιμ ετιμωρησατο αυτους εν χοιλαδι αδελφου σου βενιαμιν εν λαοις σου εξ εμου μαχιρ χατεβησαν εξερευνωντες και εκ ζαβουλων κυριος επολεμει μοι εν δυνατοις εκειθεν εν σχηπτρω ενισχυοντος ηγησεως 15 εν ισσαχαρ μετα δεββωρας εξαπεστειλεν πεζους αυτου εις την χοιλαδα ινα τι συ χατοιχεις εν μεσω χειλεων εξετεινεν εν τοις ποσιν αυτου εν διαιρεσεσιν ρουβην μεγαλοι αχριβασμοι χαρδιας 16 ινα τι μοι καθησαι ανα μεσον των μοσφαθαιμ του εισαχουειν συρισμους εξεγειροντων του διελθειν εις τα του φουβην μεγαλοι εξιχνιασμοι καφδιας 17 γαλααδ εν τω πεφαν του ιορδανου κατεσκηνωσεν και δαν ινα τι παροικει πλοιοις ασηρ παρωκησεν παρ΄ αιγιαλον θαλασσων και επι τας διακοπας αυτου κατεσκηνωσεν 18 ζαβουλων λαος ονειδισας ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλιμ επι υψη αγρου 19 ηλθον βασιλεις και παρεταξαντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θενναχ επι υδατος μαγεδδω πλεονεξιαν αργυριου ουκ ελαβον 20 εκ του ουρανου επολεμησαν αστερες εχ της ταξεως αυτων επολεμησαν μετα σισαρα 21 χειμαρρους χισων εξεβαλέν αυτους χειμαρρους καδημιμ χειμαρρους κισων καταπατήσει αυτους ψυχή μου δυνατη 22 τοτε απεχοπησαν πτερναι ιππου αμαδαρωθ δυνατων αυτου 23 καταρασασθε μαρωζ ειπεν ο αγγελος κυριου καταρασει καταρασασθε τους ενοικους αυτης οτι ουχ ηλθοσαν εις την βοηθειαν χυριου βοηθος ημων χυριος εν μαχηταις δυνατος 24 ευλογηθειη εκ γυναικων ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου εκ γυναικων εν σχηνη ευλογηθειη 25 υδωρ ητησεν αυτην και γαλα εδωκεν αυτω εν λακανη ισχυρών προσηγγίσεν βουτυρον 26 την χείρα αυτής την αριστέραν είς πασσαλον εξετεινεν την δεξιαν αυτης εις αποτομας κατακοπων και απετεμεν σισαρα απετριψεν την κεφαλην αυτου και συνεθλασεν και διηλασεν την γναθον αυτου 27 ανα μεσον των ποδων αυτης συγκαμψας επεσεν εκοιμηθη μεταξυ ποδων αυτης εν ω εκαμψεν εκει επέσεν ταλαιπώρος 28 δια της θυρίδος διέκυπτεν η μητηρ σισαρα δια της δικτυωτης επιβλεπουσα επι τους μεταστρεφοντας μετα σισαρα δια τι ησχατισεν το αρμα αυτου παραγενεσθαι δια τι εχρονισαν ιχνη αρματων αυτου 29 σοφαι αρχουσων αυτης ανταπεχριναντο προς αυτην χαι αυτη απεχρινατο εν ρημασιν αυτης 30 ουχι ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σχυλα φιλιαζων φιλοις εις χεφαλην δυνατου σχυλα βαμματων σισαρα σχυλα βαμματων ποιχιλιας βαφη ποιχίλων περι τραχηλον αυτου σχυλον 31 ουτως απολοίντο παντές οι έχθροι σου χυριε και οι αγαπωντες αυτον καθως η ανατολη του ηλιου εν δυναστειαις αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη

Chapter 6

1 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και παρεδωκεν αυτους χυριος εν χειρι μαδιαμ ετη επτα 2 και κατισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποιησαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ μανδρας εν τοις ορεσιν και τοις σπηλαιοις και τοις οχυρωμασιν 3 και εγένετο όταν εσπείρεν ανήρ ισραήλ και ανεβαινεν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων και ανεβαινον επ $\acute{}$ αυτον 4και παρενεβαλλον επ΄ αυτους και διεφθειραν τα εκφορια της γης εως του ελθειν εις γαζαν και ουχ υπελειποντο υποστασιν ζωης εν ισραηλ και ποιμνιον και μοσχον και ονον 5 οτι αυτοι και τα κτηνη αυτων ανεβαινον και τας σκηνας αυτων παρεφερον και παρεγινοντο ως ακρις εις πληθος και αυτοις και ταις καμηλοις αυτων ουχ ην αριθμος και παρεγινοντο εν τη γη ισραηλ του διαφθειρειν αυτην 6 και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς χυριον 7 χαι εγενετο επει εχεχραξαν οι υιοι ισραηλ προς χυριον δια μαδιαμ 8 και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ο αναβιβασας υμας εξ αιγυπτου και εξηγαγον υμας εξ οικου δουλειας 9 και εξειλαμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων 10 και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραίου εν οις υμείς ενοιχείτε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου 11 και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την δρυν την ουσαν εν εφραθα την του ιωας πατρος αβιεζρι και γεδεων ο υιος αυτου ερραβδιζεν πυρους εν ληνω του εκφυγειν εκ προσωπου μαδιαμ 12 και ωφθη αυτω αγγελος κυριου και είπεν προς αυτον κυριος μετα σου δυνατος τη ισχυι 13 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε και ει εστιν κυριος μεθ΄ ημων ινα τι ευρεν ημας παντα τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου οσα διηγησαντο ημιν οι πατερες ημων λεγοντες ουχι εξ αιγυπτου ανηγαγεν ημας χυριος και νυν απωσατο ημας και παρεδωκεν ημας εν χειρι μαδιαμ 14 και επεβλεψεν προς αυτον ο αγγελος κυριου και ειπεν αυτω πορευου εν τη ισχυι σου και σωσεις τον ισραηλ και ιδου εξαπεστειλα σε 15 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι χυριε εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου η χιλιας μου ταπεινοτερα εν μανασση και έγω ειμι μικρός εν τω οίκω του πατρός μου 16 και είπεν προς αυτον ο αγγελος χυριου χυριος εσται μετα σου χαι παταξεις την μαδιαμ ωσει ανδρα ενα 17 και ειπεν προς αυτον γεδεων και ει ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημειον οτι συ λαλεις μετ΄ εμου 18 μη κινηθης εντευθεν εως του ελθειν με προς σε και οισω την θυσιαν μου και θησω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι χαθησομαι εως του επιστρεψαι σε 19 χαι γεδεων εισηλθεν χαι εποιησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα κρεα επεθηκεν επι το

κανουν και τον ζωμον ενεχεεν εις χυτραν και εξηνεγκεν προς αυτον υπο την δρυν και προσεκυνήσεν 20 και είπεν προς αυτού ο αγγέλος χυρίου λάβε τα κρέα και τους αρτους τους αζυμους και θες προς την πετραν εκείνην και τον ζωμον εκχεον και εποιησεν ουτως 21 και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν τη χειρι αυτου και ηψατο των κρεων και των αζυμων και ανηφθη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους αζυμους και ο αγγελος κυριου απηλθεν εξ οφθαλμων αυτου 22 και ειδεν γεδεων οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν γεδεων α α χυριε χυριε οτι ειδον τον αγγελον χυριου προσωπον προς προσωπον 23 και είπεν αυτώ κυρίος είρηνη σοι μη φοβού μη αποθάνης 24 και ωκοδομήσεν εμει γεδεων θυσιαστηριον τω μυριω μαι εμαλέσεν αυτο ειρηνη μυριου έως της ημερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εζρι 25 και εγενηθη τη νυχτι έχεινη χαι είπεν αυτώ χυρίος λαβε τον μόσχον τον σιτευτον του πατρος σου μοσχον τον επταετη και καθελεις το θυσιαστηριον του βααλ ο εστιν του πατρος σου και το αλσος το επ' αυτω εκκοψεις 26 και οικοδομησεις θυσιαστηριον χυριω τω θεω σου τω οφθεντι σοι επι της χορυφης του ορους μαωζ τουτου εν τη παραταξει και λημψη τον μοσχον και ανοισεις ολοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους ου εχκοψεις 27 και ελαβεν γεδεων τρεις και δεκα ανδρας απο των δουλων αυτου και εποιησεν καθα ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενετο ως εφοβηθη τον οιχον του πατρος αυτου χαι τους ανδρας της πολέως μη ποιησαι ημέρας και εποιησεν νυκτος 28 και ωρθρισαν οι ανδρες της πολέως το πρωι και ιδου κατεσκαμμενον το θυσιαστηριον του βααλ και το αλσος το επ' αυτω εκκεκομμενον και ο μοσχος ο σιτευτος ανηνεγμενος εις ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον το ωχοδομημένον 29 και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτού τις εποίησεν το πραγμα τουτο και ανηταζον και εξεζητουν και ειπαν γεδεων ο υιος ιωας εποιησεν το πραγμα τουτο 30 και ειπαν οι ανδρες της πολεως προς ιωας εξαγαγε τον υιον σου και αποθανετω οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον του βααλ και οτι εκοψεν το αλσος το επ΄ αυτω 31 και ειπεν ιωας προς τους ανδρας τους εσταμενους επ΄ αυτον μη υμεις νυν δικαζεσθε περι του βααλ η υμεις σωζετε αυτον ος αντεδικησεν αυτον αποθανειται εως πρωι ει εστιν θεος αυτος εχδιχησει αυτον οτι χατεσχαψεν το θυσιαστηριον αυτου 32 και εκαλεσεν αυτο εν τη ημερα εκεινη δικαστηριον του βααλ οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου 33 και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχθησαν επι το αυτο και διεβησαν και παρενεβαλον εν τη χοιλαδι ιεζραελ 34 χαι πνευμα θεου ενεδυσεν τον γεδεων χαι εσαλπισεν εν κερατινή και εβοήσεν αβιέζερ οπισω αυτού 35 και αγγέλους εξαπέστειλεν εν παντι μανασση και εβοησεν και αυτος οπισω αυτου και εξαπεστειλεν αγγελους εν ασηρ και εν ζαβουλων και εν νεφθαλι και ανεβησαν εις συναντησιν αυτου 36 και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας 37 ιδου εγω απερειδομαι τον ποχον των εριων εν τω αλωνι και εαν δροσος γενηται

επι τον ποχον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια και γνωσομαι οτι σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας 38 και εγενετο ουτως και ωρθρισεν γεδεων τη επαυριον και απεπιασεν τον ποχον και απερρυη η δροσος εκ του ποχου πληρης λεκανη υδατος 39 και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη οργισθητω ο θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι απαξ και πειρασω ετι απαξ εν τω ποχω και γενηθητω ξηρασια επι τον ποχον μονον επι δε πασαν την γην γενηθητω δροσος 40 και εποιησεν ο θεος ουτως εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποχον μονον επι δε πασαν την γην εγενετο δροσος

Chapter 7

1 και ωρθρισεν ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων και πας ο λαος ο μετ΄ αυτου και παρενεβαλεν επι την γην αρωεδ και παρεμβολη μαδιαμ και αμαληκ ην αυτω απο βορρα απο του βουνου του αβωρ εν τη κοιλαδι 2 και ειπεν κυριος προς γεδεων πολυς ο λαος ο μετα σου ωστε μη παραδουναι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησηται ισραηλ επ' εμε λεγων η χειρ μου εσωσεν με 3 και ειπεν κυριος προς αυτον λαλησον δη εις τα ωτα του λαου λεγων τις δειλος και φοβουμενος αποστραφητω και εξωρμησαν απο του ορους του γαλααδ και απεστραφησαν απο του λαου ειχοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες υπελειφθησαν 4 και ειπεν χυριος προς γεδεων ετι ο λαος πολυς χαταγαγε αυτους εις το υδωρ και δοχιμω αυτους σοι έχει και έσται ον έαν είπω προς σε ουτός πορευσεται μέτα σου αυτός πορευσεται μετα σου και ον εαν ειπω σοι οτι ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου 5 και κατεβιβασεν τον λαον εις το υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ος αν λαψη τη γλωσση αυτου εκ του υδατος ως εαν λαψη ο κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ος αν καμψη επι τα γονατα αυτου του πιειν μεταστησεις αυτον καθ΄ αυτον 6 και εγένετο πας ο αριθμός των λαψαντών εν τη γλωσση αυτων τριαχοσιοι ανδρες και πας ο επιλοιπος του λαου εκαμψαν επι τα γονατα αυτών του πιείν υδώρ 7 και είπεν κυρίος προς γεδεών εν τοις τριακοσιοίς ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω υμας και παραδωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ο λαος αποτρέχετω ανηρ εις τον τοπον αυτου 8 και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν τη χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις το σκηνωμα αυτου των δε τριακοσιων ανδρων εκρατησεν η δε παρεμβολη μαδιαμ ην υποχατωθεν αυτου εν τη χοιλαδι 9 χαι εγενηθη εν τη νυχτι εχεινη και ειπεν προς αυτον χυριος αναστα καταβηθι το ταχος εντευθεν εις την παρεμβολην οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου 10 ει δε φοβη συ καταβηναι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην 11 και αχουση τι λαλουσιν χαι μετα ταυτα ισχυσουσιν αι χειρες σου χαι χαταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου εις μερος των

πεντηχοντα των εν τη παρεμβολη 12 και μαδιαμ και αμαληκ και παντες οι υιοι ανατολών παρεμβεβληχεισαν εν τη χοιλαδι ως αχρις εις πληθος και ταις χαμηλοις αυτων ουχ ην αριθμος αλλ΄ ησαν ωσπερ η αμμος η επι το χειλος της θαλασσης εις πληθος 13 και εισηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγειτο τω πλησιον αυτου το ενυπνιον και ειπεν ιδου το ενυπνιον ο ηνυπνιασθην και ιδου μαγις αρτου κριθινου χυλιομένη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθέν έως της σχηνής μαδιαμ και επαταξεν αυτην και κατεστρεψεν αυτην και επέσεν η σκηνη 14 και απέκριθη ο πλησιον αυτου και είπεν ουκ εστιν αυτη αλλ' η ρομφαία γεδεών υιου ιώας ανδρος ισραηλ παρεδωχεν χυριος εν χειρι αυτου την μαδιαμ χαι πασαν την παρεμβολην 15 και εγένετο ως ηκουσεν γεδέων την διηγησιν του ενυπνίου και την συγκρισιν αυτου και προσεκυνήσεν κυρίον και επεστρεψέν εις την παρεμβολήν ισραήλ και ειπεν αναστητε οτι παρεδωχεν χυριος εν χερσιν υμων την παρεμβολην μαδιαμ 16 και διείλεν τους τριακοσίους ανδρας τρείς αρχας και εδωκέν κερατίνας εν χείρι παντων και υδριας κενας και λαμπαδας εν μεσω των υδριων 17 και ειπεν προς αυτους απ΄ εμου οψεσθε και ουτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν μεσω της παρεμβολης και έσται ως έαν ποιησω ουτως ποιησετέ 18 και σαλπιώ τη κέρατινή έγω και παντές οι μετ' εμού και σαλπιείτε ταις κερατιναίς και υμείς κυκλώ της παρεμβολης και ερείτε τω κυρίω και τω γεδέων 19 και εισηλθέν γεδέων και εκατον ανδρες μετ΄ αυτου εν μερει της παρεμβολης αρχομενης της φυλακης της μεσουσης πλην εγερσει ηγειρεν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν ταις κερατιναις και εξετιναξαν τας υδριας τας εν ταις χερσιν αυτων 20 και εσαλπισαν αι τρεις αρχαι εν ταις χερατιναις και συνετριψαν τας υδριας και ελαβοντο εν τη χειρι τη αριστερα αυτων των λαμπαδων και εν τη χειρι τη δεξια αυτων αι κερατιναι του σαλπιζειν και ανεκραξαν ρομφαια τω κυριω και τω γεδεων 21 και εστησαν εκαστος καθ΄ εαυτον κυκλω της παρεμβολης και εδραμον πασα η παρεμβολη και εσημαναν και εφυγον 22 και εσαλπισαν αι τριακοσιαι κερατιναι και εθετο κυριος μαχαιραν ανδρος εν τω πλησιον αυτου και εν ολη τη παρεμβολη και εφυγεν η παρεμβολή εως της βαιθασεττα και συνηγμένη εως χειλούς αβελμέουλα και επί ταβαθ 23 και εβοησεν ανηρ ισραηλ εκ νεφθαλιμ και εξ ασηρ και εκ παντος μανασση και κατεδιώξαν οπισώ μαδιαμ 24 και αγγελούς εξαπέστειλεν γεδεών εν παντι οριω εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε εαυτοις το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην 25 και συνελαβον τους δυο αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουριν και τον ζηβ απεχτεινάν εν ιαχεφζηβ και κατεδιώξαν μαδιάμ και την κεφάλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων εκ του περαν του ιορδανου

Chapter 8

1 και είπεν προς αυτον ανήρ εφραίμ τι το ρήμα τουτο εποίησας ημίν του μή καλεσαι ημας στε εξεπορευου πολεμησαι εν τη μαδιαμ και εκρινοντο μετ' αυτου κραταιως 2 και είπεν προς αυτους τι εποίησα νυν καθως υμείς ουχί κρείττω επιφυλλιδες εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ 3 εν χειρι υμων παρεδωχεν χυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνασθην ποιησαι καθως υμεις και κατεπαυσαν τοτε ανήκε το πνευμα αυτών απ΄ αυτού εν τω λαλήσαι αυτον τον λογον τουτον 4 και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οι τριαχοσιοι ανδρες μετ΄ αυτου ολιγοψυχουντες και πεινωντες 5 και ειπεν τοις ανδρασιν σοχωθ δοτε δη αρτους τω λαω τω μετ' εμου οτι πεινωσιν εγω δε διωχω οπισω ζεβεε και σαλμανα βασιλεων μαδιαμ 6 και ειπαν οι αρχοντες σοκχωθ μη χειο ζεβεε και σαλμανα νυν εν τη χειοι σου οτι δωσομεν τη στρατια σου αρτους 7 και ειπεν γεδεων ουχ ουτως εν τω δουναι κυριον τον ζεβεε και σαλμανα εν τη χειρι μου και καταξανω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθαις της ερημου και εν ταις βαρχουνιμ 8 και ανεβη εκείθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους κατα ταυτα και απεκριθήσαν αυτω οι ανδρες φανουήλ ον τροπον απεκριθήσαν αυτω οι ανδρες σοχχωθ 9 και ειπεν τοις ανδρασιν φανουηλ λεγων εν τω επιστρεφειν με μετ΄ ειρηνης κατασκαψω τον πυργον τουτον 10 και ζεβεε και σαλμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ΄ αυτων ωσει πεντεκαιδεκα χιλιαδες οι καταλειφθεντες εν παση παρεμβολη υιων ανατολων και οι πεπτωκοτες ησαν εκατον και εικοσι χιλιαδες ανδρων εσπασμενων ρομφαιαν 11 και ανεβη γεδεων οδον κατοικουντων εν σκηναις ανατολων της ναβεθ εξ εναντιας ζεβεε και επαταξεν την παρεμβολην η δε παρεμβολη ην πεποιθυια 12 και εφυγεν ζεβεε και σαλμανα και εδιωξεν οπισω αυτων και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβεε και τον σαλμανα και πασαν την παρεμβολην αυτων εξετριψεν 13 και ανεστρεψεν γεδεων υιος ιωας εκ του πολεμου απο αναβασεως αρες 14 και συνελαβον παιδαριον εχ των ανδρων σοχχωθ και επηρωτησέν αυτον και απεγραψατο προς αυτους τους αρχοντας σοχχωθ και τους πρεσβυτερους αυτης εβδομηκοντα επτα ανδρας 15 και παρεγένετο γεδέων προς τους αρχοντας σοκχωθ και είπεν αυτοίς ίδου ζέβες και σαλμανα δι' ους ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβεε και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν σου τοις εκλελυμενοις αρτους 16 και ελαβεν τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους της πολεως και κατέξανεν αυτους εν ταις αχανθαις της ερημου χαι ταις βαραχηνιμ χαι χατεξανεν εν αυτοις ανδρας σοχχωθ 17 και τον πυργον φανουηλ κατεσκαψεν και απεκτεινέν τους ανδράς της πολέως 18 και είπεν προς ζεβεε και σαλμανα που οι ανδρες ους απέκτεινατε εν θαβωρ και ειπαν ωσει συ ομοιος σοι ομοιος αυτων ως ειδος μορφη υιων βασιλεων 19 και είπεν γεδεων αδελφοί μου και υιοί της μητρος μου είσιν και ωμόσεν αυτοίς

ζη χυριος ει εζωογονησατε αυτους ουχ αν απεχτεινα υμας 20 χαι ειπεν τω ιεθερ τω πρωτοτοχω αυτου αναστας αποχτεινον αυτους χαι ουχ εσπασεν το παιδαριον αυτου την μαχαιραν αυτου οτι εφοβηθη οτι ην νεωτερος 21 και ειπεν ζεβεε και σαλμανα αναστα δη συ και απαντησον ημιν οτι ως ανηρ η δυναμις αυτου και ανεστη γεδεων και ανειλεν τον ζεβεε και τον σαλμανα και ελαβεν τους μηνισκους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων 22 και ειπεν ανηρ ισραηλ προς γεδεων αρχε εν ημιν συ και οι υιοι σου οτι σεσωκας ημας εκ χειρος μαδιαμ 23 και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω υμων και ουκ αρξει ο υιος μου υμων κυριος αρξει υμων 24 και ειπεν προς αυτους γεδεων αιτησομαι παρ' υμων αιτησιν και δοτε μοι ανηρ ενωτιον των σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα πολλα ην αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν 25 και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον αυτου και ερριψεν έκει ανήρ ενωτιού χρυσούν των σκύλων αυτού 26 και εγένηθη ο σταθμος των ενωτιών των χρυσών ων ητησατο σιχλοι χιλιοι και επταχοσιοι χρυσου πλην των σιρωνων και των ορμισκων ενφωθ και των περιβολαιων των πορφυρων των επι τοις βασιλευσιν μαδιαμ και πλην των κλοιων των χρυσων των εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων 27 και εποιησεν αυτο γεδεων εις εφουδ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εν εφραθα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω αυτου έχει και έγενετο τω γεδέων και τω οίκω αυτου είς σκανδάλον 28 και ένετραπη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεθεντο αραι κεφαλην αυτων και ησυχασεν η γη ετη τεσσαραχοντα εν ημεραις γεδεων 29 χαι επορευθη ιεροβααλ υιος ιωας και κατωκήσεν εν τω οικω αυτου 30 και τω γεδεων ήσαν εβδομήκοντα υιοι εκπορευομενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλαι ησαν αυτω 31 και η παλλακη αυτου η εν σικιμοις ετέχεν αυτω και γε αυτη υιον και επέθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ 32 και απεθανεν γεδεων υιος ιωας εν πολια αγαθη και εταφη εν τω ταφω ιωας του πατρος αυτου εν εφραθα πατρος αβιεζρι 33 και εγενηθη ως απεθανεν γεδεων και απεστραφησαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορνευσαν οπισω των βααλιμ και εθεντο αυτοις τον βααλβεριθ εις διαθηκην του ειναι αυτοις αυτον εις θεον 34 και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου αυτων του ρυσαμενου αυτους εχ χειρος παντων των εχθρων αυτων χυχλοθεν 35 και ουχ εποιησαν ελεος μετα του οιχου ιεροβααλ γεδεων χατα πασαν την αγαθωσυνην ην εποιησεν μετα ισραηλ

Chapter 9

1 και επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις σικιμα προς τους αδελφους της μητρος αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν την συγγενειαν του οικου της μητρος αυτου λεγων 2 λαλησατε δη εν ωσιν των ανδρων σικιμων ποιον βελτιον εστιν το αρχειν υμων εβδομηκοντα ανδρας παντας υιους ιεροβααλ η κυριευειν

υμων ανδρα ενα και μνησθητε οτι σαρξ υμων και οστουν υμων εγω ειμι 3 και ελαλησαν περι αυτου οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων σιχιμων παντας τους λογους τουτους χαι εχλινεν χαρδια αυτων οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ημων εστιν 4 και εδωκαν αυτω εβδομηκοντα αργυριου εχ του οιχου βααλ διαθηχης χαι εμισθωσατο εν αυτοις αβιμελεχ ανδρας χενους και θαμβουμένους και επορευθήσαν οπισω αυτου 5 και εισήλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και απεκτείνεν τους αδελφους αυτου υίους ιεροβααλ εβδομηχοντα ανδρας επι λιθον ενα και απελειφθη ιωαθαμ υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι εχρυβη 6 και συνηχθησαν παντες οι ανδρες σικιμών και πας ο οιχος μααλλων και επορευθήσαν και εβασιλευσαν τον αβιμελέχ εις βασιλέα προς τη βαλανω της στασεως εν σιχιμοις 7 χαι ανηγγειλαν τω ιωαθαμ χαι επορευθη και έστη επι της κορυφης του ορους γαριζιν και επηρέν την φωνην αυτου και εχαλεσεν και ειπεν αυτοις αχουσατε μου ανδρες σικιμών και αχουσαι υμών ο θεος 8 πορευομενα επορευθησαν τα ξυλα του χρισαι εαυτοις βασιλεα και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ΄ ημων 9 και ειπεν αυτοις η ελαια αφεισα την πιοτητα μου ην εν εμοι εδοξασεν ο θεος και ανθρωποι πορευθω αρχειν των ξυλων 10 και ειπαν τα ξυλα τη συχη δευρο βασιλευσον εφ΄ ημων 11 χαι ειπεν αυτοις η συχη αφεισα την γλυχυτητα μου και το γενημα μου το αγαθον πορευθω αρχειν επι ξυλων 12 και ειπαν τα ξυλα τη αμπελω δευρο βασιλευσον εφ΄ ημων 13 και ειπεν αυτοις η αμπελος αφεισα τον οινον μου την ευφροσυνην την παρα του θεου των ανθρωπων πορευθω αρχειν ξυλων 14 και ειπαν τα ξυλα προς την ραμνον δευρο συ βασιλευσον εφ΄ ημων 15 και ειπεν η ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια υμεις χριετε με εις βασιλεα εφ΄ υμων δευτε πεποιθατε εν τη σχεπη μου και ει μη εξελθοι πυρ εχ της ραμνού και καταφαγοί τας κέδρους του λίβανου 16 και νυν εί εν αληθεια και εν τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει καλως εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει κατα το ανταποδομα της χειρος αυτου εποιησατε αυτω 17 ως επολεμησεν ο πατηρ μου υπερ υμων και ερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και εξειλατο υμας εκ χειρος μαδιαμ 18 και υμεις επανεστητε επι τον οιχον του πατρος μου σημερον και απεκτεινατε τους υιους αυτου εβδομηχοντα ανδρας επι λιθον ενα χαι εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον της παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμών οτι αδελφος υμών εστιν 19 και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και του οικου αυτου τη ημερα ταυτη ευλογηθειητε υμεις και ευφρανθειητε εν αβιμελεχ και ευφρανθειη και αυτος εν υμιν 20 και ει μη εξελθοι πυρ εξ αβιμελεχ και καταφαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον μααλλων και ει μη εξελθοι πυρ απο ανδρων σικιμών και εκ του οικου μααλλών και καταφαγοί τον αβιμέλες 21 και απέδρα ιωαθαμ και επορευθή εν οδω και εφυγεν εις ραρα και κατωκήσεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ του αδελφου αυτου 22 και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη 23

και εξαπεστείλεν ο θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελέχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμών και ηθετήσαν οι ανδρές σικιμών εν τω οίκω αβιμέλεχ 24 του έπαγαγειν την αδιχιαν των εβδομηχοντα υιων ιεροβααλ χαι το αιμα αυτων επιθειναι επι αβιμελεχ τον αδελφον αυτων τον αποχτειναντα αυτους χαι επι τους ανδρας σικιμών τους κατισχυσαντας τας χειρας αυτού ωστε αποκτείναι τους αδελφούς αυτου 25 και εθεντο αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρα επι τας κεφαλας των ορεων και ανηρπαζον παντας τους διαπορευομενους επ' αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω αβιμελεχ 26 και ηλθεν γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου εις σικιμα και επεποιθησαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων 27 και ηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και κατεπατουν και εποιησαν χορους και εισηλθον εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρωντο τον αβιμελεχ 28 και ειπεν γααλ υιος αβεδ τι εστιν αβιμελεχ και τις εστιν ο υιος συχεμ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ουτος υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλος αυτου συν τοις ανδρασιν εμμωρ πατρος συχεμ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις 29 και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω τω αβιμελεχ πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε 30 και ηκουσεν ζεβουλ ο αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου αβεδ και εθυμωθη οργη 31 και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ μετα δωρων λεγων ιδου γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου παραγεγονασιν εις σικιμα και οιδε πολιορχουσιν την πολιν επι σε 32 και νυν αναστηθι νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω 33 και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και ορθρισεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ' αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω καθαπερ εαν ευρη η χειο σου 34 και ανέστη αβιμέλεχ και πας ο λαος ο μετ' αυτου νυκτος και ενηδρέυσαν επι σικιμα τεσσαρας αρχας 35 και εγένετο πρωι και εξηλθέν γααλ υιος αβέδ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελέχ και ο λαος ο μετ΄ αυτου εχ των ενεδρων 36 και είδεν γααλ υιος αβεδ τον λαον και είπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινων απο των κορυφων των ορεων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορεων συ ορας ως ανδρας 37 και προσεθετο ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα του ομφαλου της γης και αρχη μια παραγινεται απο οδου δρυος αποβλεποντων 38 και ειπεν προς αυτον ζεβουλ που εστιν νυν το στομα σου το λεγον τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ιδου ουτος εστιν ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε νυν και πολεμει προς αυτον 39 και εξηλθεν γααλ απο προσωπου των ανδρων σικιμων και επολεμησεν εν αβιμελεχ 40 και κατεδιώξεν αυτον αβιμελέχ και εφυγέν απο προσωπου αυτου και επέσον τραυματίαι πολλοί εως θυρών της πολέως 41 και εκαθισεν αβιμελεχ εν αριμα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου του μη οιχείν εν σιχιμοίς 42 χαι έγενηθη τη επαυρίον χαι έξηλθεν ο λαος εις το πεδιον και απηγγελη τω αβιμελεχ 43 και παρελαβεν τον λαον και διειλεν

αυτον τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αυτω και ειδεν και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως και επανέστη αυτοις και επαταξέν αυτους 44 και αβιμέλες και αι αρχαι αι μετ΄ αυτου εξεταθησαν και εστησαν παρα την πυλην της πολεως και αι δυο αρχαι εξεχυθησαν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξεν αυτους 45 και αβιμελεχ επολεμει εν τη πολει ολην την ημεραν εχεινην και κατελαβοντο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη ανειλεν και την πολιν καθειλεν και εσπειρεν αυτην αλας 46 και ηχουσαν παντές οι ανδρές πυργού σικίμων και εισηλθού εις το οχυρωμά οικού του βααλ διαθηκης 47 και απηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες του πυργου σικιμών 48 και ανέβη αβιμέλες εις ορος σέλμων αυτός και πας ο λαός ο μετ΄ αυτου και ελαβεν αβιμελεχ αξινην εν τη χειρι αυτου και εκοψεν φορτιον ξυλων και ελαβεν αυτο και επεθηκεν επι τους ωμους αυτου και ειπεν προς τον λαον τον μετ΄ αυτου τι ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως και εγω 49 και εχοψαν χαι αυτοι εχαστος φορτιον χαι ηραν χαι επορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι το οχυρωμα και ενεπρησαν επ΄ αυτους το οχυρωμα εν πυρι και απεθανον παντες οι ανδρες πυργου σικιμών ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικές 50 και επορευθη αβιμελεχ εις θεβες και περιεκαθισεν επ΄ αυτην και προκατελαβετο αυτην 51 και πυργος ην οχυρος εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικές και παντές οι ηγουμένοι της πολέως και απεκλεισαν εφ΄ εαυτους και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου 52 και ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και εξεπολεμησαν αυτον και ηγγισεν αβιμελέχ εως της θυρας του πυργου εμπρησαι αυτον εν πυρι 53 και ερριψεν γυνη μια κλασμα μυλου επι την κεφαλην αβιμέλες και συνεθλασέν το κρανίον αυτού 54 και εβοήσεν το τάχος προς το παιδαριον τον αιροντα τα σχευη αυτου και ειπεν αυτω σπασαι την μαχαιραν σου και θανατωσον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεθανεν αβιμελεχ 55 και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεθανεν αβιμελεχ και απηλθον ανηρ εις τον τοπον αυτου 56 και απεστρεψεν ο θεος την κακιαν αβιμελέχ ην εποιήσεν τω πατρι αυτου αποκτείναι τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου 57 και πασαν κακιαν ανδρων σικιμών επεστρεψέν ο θέος εις την χεφαλην αυτών και επηλθεν επ΄ αυτους η καταρα ιωαθαμ του υιου ιεροβααλ

Chapter 10

1 και ανέστη μετα αβιμέλεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισσαχαρ και αυτος κατωκει εν σαμαρεια εν ορει εφραιμ 2 και έκρινεν τον ισραηλ είκοσι και τρία έτη και απέθανεν και έταφη εν σαμαρεία 3 και ανέστη μετ΄ αυτον ιαι+ρ ο γαλααδίτης και έκρινεν τον ισραηλ είκοσι και δυο έτη 4 και έγενοντο αυτω τριακοντα και δυο υιοι έπιβεβηκότες έπι τριακόντα και δυο πόλους και τριακόντα και δυο πόλεις αυτοις και έκαλεσεν αυτας έπαυλεις

 $iai+\rho$ ews the hieras tauths at eigin en th up galaad 5 kai aperanen $iai+\rho$ και εταφη εν ραμμω 6 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι χυριού και ελατρεύσαν ταις βααλιμ και ταις ασταρώθ και τοις θέοις σιδώνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις θεοις των αλλοφυλων και εγκατελιπον τον χυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω 7 και εθυμωθη οργη κυριος εν τω ισραηλ και απέδοτο αυτους εν χειρι αλλοφυλών και εν χειρι υιών αμμών 8 και εσαθρωσαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω ενιαυτω εκεινω οκτωκαιδεκα ετη παντας τους υιους ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου εν τη γη του αμορραιου εν τη γαλααδιτιδι 9 και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην εκπολεμησαι και εν τω ιουδα και βενιαμιν και εν τω οικω εφραιμ και εθλιβησαν οι υιοι ισραηλ σφοδρα 10 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομέν σοι οτι εγκατελιπομεν τον δεον ημων και ελατρευσαμεν ταις βααλιμ 11 και ειπεν χυριος προς τους υιους ισραηλ ουχι οι αιγυπτιοι και οι αμορραιοι και οι υιοι αμμων και μωαβ και οι αλλοφυλοι 12 και σιδωνιοι και μαδιαμ και αμαληκ εξεθλιψαν υμας και εκεκραξατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων 13 και υμεις εγκατελιπετε με και ελατρευσατε θεοις ετεροις δια τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας 14 βαδιζετε και βοατε προς τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσατωσαν υμας εν καιρω θλιψεως υμων 15 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς χυριον ημαρτομέν ποιήσον συ ημιν χατα παντά όσα αν αρέσχη ενωπιον σου πλην χυριε εξελου ημας εν τη ημερα ταυτη 16 και μετεστησαν τους θεους τους αλλοτριους εχ μεσου αυτων χαι ελατρευσαν τω χυριω χαι ουχ ευηρεστησεν εν τω λαω και ωλιγοψυχησεν εν τω κοπω ισραηλ 17 και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και εξηλθον οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη μασσηφα 18 και ειπον οι αρχοντες του λαου γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ανηρ ος αρξεται πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και εσται εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ

Chapter 11

1 και ιεφθαε ο γαλααδιτης δυνατος εν ισχυι και αυτος ην υιος γυναικος πορνης και ετέκεν τω γαλααδ τον ιεφθαε 2 και έτέκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και έξεβαλον τον ιεφθαε και είπον αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικώ του πατρος ημών ότι γυναικός υιος εταίρας ει συ 3 και απέδρα ιέφθαε εκ προσώπου των αδέλφων αυτου και κατώκησεν εν γη τωβ και συνέλεγοντο προς τον ιέφθαε ανδρές λίτοι και συνέξεπορευοντό μετ΄ αυτού 4 και εγένετο μεθ΄ ημέρας και επολεμήσαν οι υιοι αμμών μέτα ισραήλ 5 και έγενηθη ηνικά επολέμουν οι υιοι αμμών μέτα ισραήλ και επορευθησαν οι πρέσβυτεροι γαλαάδ παραλάβειν τον ιέφθαε εν γη τώβ 6 και είπαν προς ιέφθαε δευρο και

εση ημιν εις ηγουμενον και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων 7 και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχ υμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ΄ υμων και τι οτι ηλθατε προς με ηνικα εθλιβητε 8 και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε ουχ ουτως νυν ηλθομεν προς σε και συμπορευση ημιν και πολεμησομέν εν τοις υιοις αμμών και έση ημιν εις χεφαλην πασιν τοις χατοιχουσιν γαλααδ 9 χαι ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και παραδω χυριος αυτους ενωπιον εμου εγω υμιν εσομαι εις χεφαλην 10 χαι ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε χυριος εσται ο αχουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ίημα σου ουτως ποιησομέν 11 και επορεύθη ιέφθαε μέτα των πρέσβυτερων γαλααδ και κατεστησαν αυτον επ΄ αυτων εις κεφαλην εις ηγουμενον και ελαλησεν ιεφθαε παντας τους λογους αυτου ενωπιον χυριου εν μασσηφα 12 χαι απεστείλεν ιεφθαε αγγελους προς βασίλεα υιων αμμων λεγων τι εμοί και σοι οτι ηχεις προς με συ πολεμησαι με εν τη γη μου 13 και ειπεν βασιλευς υιων αμμων προς τους αγγελους ιεφθαε διοτι ελαβεν ισραηλ την γην μου εν τη αναβασει αυτου εξ αιγυπτου απο αρνων εως ιαβοχ χαι εως του ιορδανου χαι νυν επιστρεψον αυτας μετ' ειρηνης 14 και απεστρεψαν οι αγγελοι προς ιεφθαε και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς τον βασιλεα υιων αμμων 15 λεγων ταδε λεγει ιεφθαε ουχ ελαβεν ισραηλ την γην μωαβ και την γην υιων αμμων 16 εν τη αναβασει αυτων εξ αιγυπτου αλλ΄ επορευθη ισραηλ εν τη ερημω εως θαλασσης ερυθρας και ηλθεν εως καδης 17 και εξαπεστείλεν ισραηλ αγγελους προς βασίλεα εδωμ λεγων παρελευσομαι δια της γης σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και γε προς βασιλεα μωαβ απεστείλεν και ουκ ηθελησεν και εκαθίσεν ισραηλ εν καδης 18 και διηλθέν εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδωμ και την γην μωαβ και παρεγενετο κατ΄ ανατολας ηλιου της γης μωαβ και παρενεβαλον εν τω περαν αρνων και ουκ εισηλθον εις το οριον μωαβ οτι αρνων ην οριον μωαβ 19 και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σηων βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και είπεν αυτω ισραηλ παρελευσομαι δια της γης σου εως του τοπου μου 20 και ουκ ηθελησεν σηων διελθειν τον ισραηλ δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σηων παντα τον λαον αυτου και παρενεβαλεν εις ιασσα και επολεμησεν μετα ισραηλ 21 και παρεδωκέν κυρίος ο θέος ισραηλ τον σήων και παντα τον λαον αυτου εν χειρι ισραήλ και επαταξεν αυτους και εκληρονομησεν ισραηλ πασαν την γην του αμορραιου του κατοικουντος εν τη γη 22 και εκληρονομησεν παν το οριον του αμορραιου απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο της ερημού και έως του ιορδανού 23 και νυν κυρίος ο θέος ισραήλ εξηρέν τον αμορραίον εχ προσωπου του λαού αυτού ισραήλ και συ χληρονομήσεις αυτον επι σου 24 ουχι οσα κατεκληρονομησεν σοι χαμως ο θεος σου αυτα κληρονομησεις και παντα οσα κατεκληρονομησεν κυριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτα χληρονομησομεν 25 χαι νυν μη χρεισσων ει συ του βαλαχ υιου σεπφωρ

βασιλεως μωαβ μη μαχη εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτοις 26 εν τω οιχω ισραηλ εν εσεβων και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν ιαζηρ και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην τριαχοσία ετη τι οτι ουχ ερρυσαντο αυτους εν τω χαιρω εχείνω 27 χαι εγω ουχ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ΄ εμου πονηριαν του πολεμησαι εν εμοι κριναι κυριος ο χρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και ανα μεσον υιων αμμων 28 και ουκ εισηκούσεν βασιλεύς υιων αμμών και ουκ εισηκούσεν των λογών ιεφθαε ων απεστείλεν προς αυτον 29 και εγενηθη επι ιεφθαε πνευμα κυρίου και διεβη την γην γαλααδ και τον μανασση και διεβη την σκοπιαν γαλααδ και απο σκοπιας γαλααδ εις το περαν υιων αμμων 30 και ηυξατο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν εαν παραδωσει παραδως μοι τους υιους αμμων εν χειρι μου 31 και εσται ος αν εξελθη εχ των θυρών του οιχού μου εις απαντησίν μου εν τω επιστρεψαί με εν ειρηνη απο των υιων αμμων και εσται τω κυριω και ανοισω αυτον ολοκαυτωμα 32 και διεβη ιεφθαε προς τους υιους αμμων του πολεμησαι προς αυτους και παρεδωχεν αυτους χυρίος εν χειρι αυτου 33 και επαταξεν αυτους απο αροηρ και εως του ελθειν εις σεμωιθ εικοσι πολεις εως αβελ αμπελωνων πληγην μεγαλην σφοδρα και ενετραπησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ 34 και ηλθεν ιεφθαε εις μασσηφα εις τον οιχον αυτου χαι ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευετο εις απαντησιν αυτου εν τυμπανοις και χοροις και αυτη μονογενης αυτω αγαπητη και ουκ εστιν αυτω πλην αυτης υιος η θυγατηρ 35 και εγενηθη ηνικα ειδεν αυτην και διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν οιμμοι θυγατερ μου εμπεποδοστατηκας με εις σχωλον εγενου εν οφθαλμοις μου εγω δε ηνοιξα το στομα μου περι σου προς χυρίον και ου δυνησομαι αποστρεψαι 36 και είπεν προς αυτον πατέρ μου ει εν εμοι ηνοιξας το στομα σου προς χυριον ποιει μοι ον τροπον εξηλθεν εχ του στοματος σου ανθ΄ ων εποιησεν σοι χυριος εχδιχησεις εχ των εχθρων σου εχ των υιων αμμων 37 και είπεν προς τον πατέρα αυτής και ποιήσον μοι το ρήμα τουτο εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου και εγω και αι συνεταιριδες μου 38 και ειπεν πορευου και εξαπεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εχλαυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη 39 και εγενετο μετα τελος δυο μηνων και ανεκαμψεν προς τον πατερα αυτης και επετελεσεν ιεφθαε την ευχην αυτου ην ηυξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγενηθη εις προσταγμα εν ισραηλ 40 εξ ημερων εις ημερας συνεπορευοντο αι θυγατερες ισραηλ θρηνειν την θυγατερα ιεφθαε του γαλααδιτου τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω

Chapter 12

1 και συνηχθησαν οι υιοι εφραιμ και ηλθον εις σεφινα και ειπον προς ιεφθαε τι οτι επορευθης πολεμειν εν τοις υιοις αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οιχον σου εμπρησομέν εν πυρί 2 και είπεν προς αυτους ιέφθαε ανηρ αντιδιχων ημην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων εταπεινουν με σφοδρα και εβοησα προς υμας και ουκ εσωσατε με εκ χειρος αυτων 3 και ειδον οτι ουχ ην ο σωζων και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και διεβην προς τους υιους αμμων και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μου και ινα τι ανεβητε προς με τη ημερα ταυτη του πολεμειν εν εμοι 4 και συνηθροισεν ιεφθαε παντας τους ανδρας γαλααδ και επολεμει τον εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω εφραιμ και εν μεσω μανασση 5 και προκατελαβοντο ανδρες γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του εφραιμ και εγενηθη οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη υμεις εκ του εφραιμ και ειπαν ουκ εσμεν 6 και ειπαν αυτοις ειπατε δη συνθημα και ου κατηυθυναν του λαλησαι ουτως και επελαβοντο αυτων και εσφαξαν αυτους επι τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εξ εφραιμ εν τω καιρω εκεινω δυο τεσσαρακοντα χιλιαδες 7 και εκρινεν ιεφθαε τον ισραηλ εξ ετη και απεθανεν ιεφθαε ο γαλααδιτης και εταφη εν τη πολει αυτου γαλααδ 8 και εκρινέν μετ΄ αυτον τον ισραηλ εσέβων εκ βαιθλέεμ 9 και εγενοντο αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερες εξαπεσταλμεναι εξω και τριακοντα γυναικας εισηγαγεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρινέν τον ισραηλ επτα ετη 10 και απεθανεν εσεβων και εταφη εν βηθλεεμ 11 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ αιλων ο ζαβουλωνιτης και εκρινέν τον ισραηλ δέκα έτη 12 και απέθανεν αιλων ο ζαβουλωνιτης εν αιλιμ και εθαψαν αυτον εν γη ζαβουλων 13 και εκρινεν μετ΄ αυτον τον ισραηλ λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης 14 και εγενοντο αυτω τεσσαραχοντα υιοι και τριαχοντα υιοι των υιων αυτου επιβεβηκοτες επι εβδομηχοντα πωλους και εχρίνεν τον ισραηλ οκτω ετη 15 και απέθανεν λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης και εταφη εν φρααθων εν γη εφραιμ εν ορει λανακ

Chapter 13

1 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αλλοφυλων τεσσαρακοντα ετη 2 και εγενετο ανηρ εκ σαραα εκ της φυλης του δαν και ονομα αυτω μανωε και η γυνη αυτου στειρα και ουκ ετικτεν 3 και ωφθη αγγελος κυριου προς την γυναικα και είπεν προς αυτην ιδου δη συ στειρα και ου τετοκας και εν γαστρι εξεις και τεξη υιον 4 και νυν φυλαξαι και μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης παν ακαθαρτον 5 οτι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και ουκ αναβησεται σιδηρος επι την κεφαλ-

ην αυτου οτι ηγιασμενον ναζιραιον εσται τω θεω το παιδαριον εχ της γαστρος και αυτος αρξεται σωζειν τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων 6 και ηλθεν η γυνη και είπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα οτι ανθρωπος του θέου ηλθέν προς με και η ορασις αυτου ως ορασις αγγελου του θεου επιφανης σφοδρα και ηρωτων ποθεν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι 7 και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και νυν μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης πασαν αχαθαρσιαν οτι ναζιραιον θεου εσται το παιδαριον απο της γαστρος εως ημερας θανατου αυτου 8 και εδεηθη μανωε του κυριου και ειπεν εν εμοι κυριε ανθρωπος του θεου ον απεστειλας προς ημας ελθετω δη προς ημας και φωτισατω ημας τι ποιησωμέν τω παιδαρίω τω τιχτομένω 9 και επηχούσεν ο θέος της φωνής μανώε και παρεγενετο ο αγγελος του θεου ετι προς την γυναικα αυτης καθημενης εν τω αγρω και μανώε ο ανήρ αυτής ουκ ην μετ΄ αυτής 10 και εταχυνέν η γυνή και εξεδραμεν και απηγγείλεν τω ανδρι αυτης και είπεν προς αυτον ίδου ωπται μοι ο ανηρ ο ελθων προς με τη ημερα εχεινη 11 χαι ανέστη μανώε χαι επορέυθη οπισω της γυναιχος αυτου προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελος εγω 12 και ειπεν μανωε νυν δη ελθοντος του ρηματος σου τι εσται το κριμα του παιδαριου και τα εργα αυτου 13 και είπεν ο αγγελος κυρίου προς μανώε από παντών ων είπα προς την γυναίκα φυλαξασθω 14 απο παντων οσα εχπορευεται εξ αμπελου ου φαγεται χαι οινον και σικερα μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα ενετειλαμην αυτη φυλαξασθω 15 και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου βιασωμεθα δη σε και ποιησομεν ενωπιον σου εριφον αιγων 16 και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε εαν βιαση με ου φαγομαι των αρτων σου και εαν ποιησης ολοκαυτωμα κυριω ανοισεις αυτο οτι ουχ εγνω μανωε οτι αγγελος χυριου εστιν 17 χαι ειπεν μανωε προς τον αγγελον χυριου τι ονομα σοι ινα οταν ελθη το ρημα σου δοξασωμεν σε 18 και είπεν αυτώ ο αγγελός χυρίου ίνα τι τουτό ερώτας το ονομά μου και αυτό εστιν θαυμαστον 19 και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν και ανηνεγχεν επι την πετραν τω χυριω τω θαυμαστα ποιουντι χυριω χαι μανωε χαι η γυνη αυτου εθεωρουν 20 και εγενετο εν τω αναβηναι την φλογα επανωθεν του θυσιαστηριου εις τον ουρανον και ανεβη ο αγγελος κυριου εν τη φλογι και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και επέσον επι προσωπον αυτών επι την γην 21 και ου προσεθηχεν ετι ο αγγελος χυριου οφθηναι προς μανωε χαι προς την γυναιχα αυτου τοτε είνω μανώε οτι αγγέλος χυρίου έστιν 22 και είπεν μανώε προς την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον εωρακαμεν 23 και ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει εβουλετο χυριος θανατωσαι ημας ουχ αν εδεξατο εχ των χειρων ημων ολοχαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν εφωτισεν ημας παντα ταυτα και ουκ αν ακουστα εποιησεν ημιν ταυτα 24 και ετέχεν η γυνη υιον και εκαλέσεν το ονομα αυτου σαμψων και ηυλογησεν αυτον κυριος και ηυξηθη το παιδαριον 25 και

ηρξατο πνευμα χυριου συμπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ

Chapter 14

1 και κατεβη σαμψων εις θαμναθα και ειδεν γυναικα εν θαμναθα εκ των θυγατερων των αλλοφυλων και ηρεσεν ενωπιον αυτου 2 και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εωρακα εν θαμναθα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και νυν λαβετε μοι αυτην εις γυναικα 3 και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εστιν απο των θυγατερων των αδελφων σου και εν παντι τω λαω μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα εχ των αλλοφυλων των απεριτμητων χαι ειπεν σαμψων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβε μοι οτι ηρεσεν εν οφθαλμοις μου 4 και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουχ εγνωσαν οτι παρα χυριου εστιν οτι ανταποδομα αυτος εχζητει εχ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω αλλοφυλοι εκυριευον των υιων ισραηλ 5 και κατεβη σαμψων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναθα και εξεκλινεν εις αμπελωνα θαμναθα και ιδου σκυμνος λεοντων ωρυομενος εις απαντησιν αυτου 6 και κατηυθυνεν επ΄ αυτον πνευμα κυριου και διεσπασεν αυτον ωσει διασπασαι εριφον αιγων και ουδεν ην εν τη χειρι αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου ουδε τη μητρι α εποιησεν 7 και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηρεσεν ενωπιον σαμψων 8 και επεστρεψεν μεθ΄ ημερας λαβειν αυτην και εξεκλινεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συστροφη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελι ην 9 και εξειλεν αυτο εις το στομα αυτου και επορευθη πορευομενος και εσθων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και προς την μητερα αυτου και εδωχεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγείλεν αυτοις οτι εκ της εξεως του λεοντος εξειλεν το μελι 10 και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και εποιησεν εκει σαμψων ποτον ημέρας έπτα οτι ουτώς εποιούν οι νέανισχοι 11 και έγενετο έν τω φοβεισθαι αυτους αυτον προσκατεστησαν αυτω εταιρους τριακοντα και ησαν μετ΄ αυτου 12 και ειπεν αυτοις σαμψων προβαλω υμιν προβλημα και εαν απαγγειλητε μοι το προβλημα εν ταις επτα ημεραις του ποτου δωσω υμιν τριαχοντα σινδονας και τριακοντα στολας 13 και εαν μη δυνασθητε απαγγειλαι μοι και δωσετε υμεις εμοι τριαχοντα σινδονας και τριαχοντα στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα σου και ακουσομεθα αυτου 14 και ειπεν αυτοις εκ του εσθοντος εξηλθεν βρωσις και εξ ισχυρου εξηλθεν γλυκυ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας 15 και εγένετο εν τη ημέρα τη τεταρτή και είπαν τη γυναικι σαμψων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε εμπυρισωμέν σε και τον οίκον του πατρος σου εν πυρί η πτωχευσαι έκαλεσατε ημας 16 και εκλαυσεν η γυνη σαμψων επ΄ αυτον και ειπεν αυτω μεμισηκας

με και ουκ ηγαπηκας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου καμοι ουκ απηγγειλας αυτο και είπεν αυτη σαμψων ίδου τω πατρί μου και τη μητρί μου ουκ απηγγειλα αυτο και σοι απαγγελω 17 και εκλαυσεν επ΄ αυτον επί τας επτα ημέρας εν αις ην εν αυταις ο ποτος και έγενετο εν τη ημέρα τη έβδομη και απηγγειλέν αυτη οτι παρηνωχλησεν αυτον και αυτη απηγγειλέν τοις υιοις του λαου αυτης 18 και είπαν αυτω οι ανδρές της πολέως εν τη ημέρα τη έβδομη πριν δυναι τον ηλίον τι γλυκυτέρον μέλιτος και τι ισχυροτέρον λεοντός και είπεν αυτοις σαμψων ει μη κατέδαμασατε μου την δαμαλίν ουκ αν ευρέτε το προβλημα μου 19 και κατέθυνεν επ΄ αυτον πνευμα χυρίου και κατέβη εις ασκάλωνα και επαίσεν έκειδεν τριακοντά ανδράς και έλαβεν τας στολάς αυτών και εδωκέν τοις απαγγείλασιν το προβλημα και εθυμωθη οργη σαμψων και ανέβη εις τον οίκον του πατρός αυτου 20 και συνώχησεν η γυνη σαμψων τω νυμφαγωγώ αυτου ος ην εταιρός αυτου

Chapter 15

1 και εγένετο μεθ΄ ημέρας εν ημέραις θερισμού πυρών και επέσκεψατο σαμψών την γυναικα αυτου φερων εριφον αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις τον χοιτωνα χαι ουχ αφηχεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν προς αυτην 2 και ειπεν ο πατηρ αυτης ειπας ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην τω συνεταιρω σου ουχ ιδου η αδελφη αυτης η νεωτερα χρεισσων αυτης εστιν εστω δη σοι αντι αυτης 3 και ειπεν αυτω σαμψων αθωος ειμι το απαξ απο των αλλοφυλων οτι εγω ποιω μεθ' υμων χαχα 4 χαι επορευθη σαμψων χαι συνελαβεν τριαχοσιας αλωπεχας και ελαβεν λαμπαδας και συνεδησεν κερχον προς κερχον και εθηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων εν τω μεσω 5 και εξηψεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εις τα δραγματα των αλλοφυλων και ενεπυρισεν τους σταχυας και τα προτεθερισμενα απο στοιβης και εως εστωτος και εως αμπελωνος και ελαιας 6 και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποιησεν ταυτα και ειπαν σαμψων ο γαμβρος του θαμναθαίου οτι ελαβεν την γυναίχα αυτου και εδωχέν αυτην τω συνεταιρω αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπυρισαν την οικιαν του πατρος αυτής και αυτήν και τον πατέρα αυτής εν πυρί 7 και είπεν αυτοίς σαμψων εαν ποιησητε ουτως ουκ ευδοκησω αλλα την εκδικησιν μου εξ ενος και εκαστου υμων ποιησομαι 8 και επαταξεν αυτους επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και κατωκει παρα τω χειμαρρω εν τω σπηλαιω ηταμ 9 και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλοσαν επι τον ιουδαν και εξερριφησαν εν λεχι 10 και ειπαν αυτοις πας ανηρ ιουδα ινα τι ανεβητε εφ΄ ημας και ειπαν οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμψων και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν 11 και κατεβησαν τρεις χιλιαδες ανδρων εξ ιουδα επι την οπην της πετρας ηταμ και ειπαν προς

σαμψων ουχ οιδας οτι αρχουσιν ημων οι αλλοφυλοι και ινα τι ταυτα εποιησας ημιν και είπεν αυτοίς σαμψων καθώς εποίησαν ημιν ουτώς εποίησα αυτοίς 12 και ειπαν αυτω του δησαι σε κατεβημεν και παραδουναι σε εις χειρας αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμψων ομοσατε μοι μη αποχτειναι με υμεις χαι παραδοτε με αυτοις μηποτε απαντησητε υμεις εν εμοι 13 και ωμοσαν αυτω λεγοντες ουχι αλλα δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εις χειρας αυτων θανατω δε ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον δυο καλωδιοις καινοις και ανηγαγον αυτον εκ της πετρας 14 και αυτος ηλθεν εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαξαν εις απαντησιν αυτου και εδραμον εις συναντησιν αυτου και κατηυθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και εγενοντο τα καλωδια τα εν τοις βραχιοσιν αυτου ωσει στιππυον ηνικα αν οσφρανθη πυρος και διελυθησαν οι δεσμοι απο των βραχιονων αυτου 15 και ευρεν σιαγονα ονου ερριμμενην εν τη οδω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας 16 και ειπεν σαμψων εν σιαγονι ονου εξαλειφων εξηλειψα αυτους οτι εν σιαγονι ονου επαταξα χιλιους ανδρας 17 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ερριψεν την σιαγονα απο της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναιρεσις σιαγονος 18 και εδιψησεν σφοδρα και εβοησεν προς κυριον και είπεν συ εδωκάς εν χειρί του δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι εν διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων 19 και ηνοιξεν ο θεος το τραυμα της σιαγονος και εξηλθεν εξ αυτου υδατα και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου εν αυτω και ανεψυξεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη επικλητος σιαγονος εως της ημερας ταυτης 20 και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων ετη εικοσι

Chapter 16

1 και επορευθη σαμψων εκείθεν εις γαζαν και είδεν εκεί γυναίκα πορνην και εισηλθεν προς αυτην 2 και απηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκεί σαμψων ενταυθα και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν αυτον όλην την νυκτα επί της πυλης της πολέως και εκωφευσαν όλην την νυκτα λεγοντες εως φωτος πρωί μεινώμεν και αποκτείνωμεν αυτον 3 και εκοίμηθη σαμψων εως του μεσονυκτίου και ανέστη περί το μεσονυκτίον και επελαβετο των θυρών της πυλης της πολέως και των δυο σταθμών και ανεβαστασέν αυτας συν τω μοχλώ και επεθηκέν επί τω ωμώ αυτου και ανηνέγκεν αυτα έπί την κορυφην του όρους ο έστιν έπι προσώπον χεβρών και εθηκέν αυτα έκει 4 και έγενετο μετά ταυτα και ηγαπησέν γυναίκα έπι του χείμαρρου σωρηχ και ονόμα αυτη δαλίλα 5 και ανέβησαν προς αυτην οι σατραπαί των αλλοφυλών και είπαν αυτη απατησόν αυτον και ίδε έν τινί η ισχυς αυτου έστιν η μεγάλη και έν τινί δυνησομέθα προς αυτον και δησομέν αυτον ωστε ταπείνωσαι αυτον και ημείς δωσομέν σοι ανηρ χίλιους και έκατον

αργυριου 6 και είπεν δαλιλα προς σαμψων αναγγείλον μοι εν τινί η ίσχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεθηση του ταπεινωθηναι σε 7 και ειπεν προς αυτην σαμψων εαν δησωσιν με εν επτα νευραις υγραις μη ηρημωμεναις και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων 8 και ανηνεγκαν αυτη οι σατραπαι των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη ηρημωμενας και εδησεν αυτον εν αυταις 9 και το ενεδρον αυτου εχαθητο εν τω ταμιειω χαι ειπεν προς αυτον αλλοφυλοι επι σε σαμψων και διερρηξεν τας νευρας ον τροπον διασπαται κλωσμα του αποτιναγματος εν τω οσφρανθηναι πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου 10 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων ιδου παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη νυν ουν αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση 11 και ειπεν προς αυτην εαν δεσμω δησωσιν με εν επτα καλωδιοις καινοις εν οις ουκ εγενηθη εργον και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων 12 και ελαβεν αυτω δαλιλα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και το ενεδρον εκαθητο εν τω ταμιειω και διεσπασεν αυτα απο των βραχιονων αυτου ως ραμμα 13 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων εως νυν παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της πεφαλης μου μετα του διασματος παι εγπρουσης εν τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ασθενης ως εις των ανθρωπων 14 και εκοιμισεν αυτον δαλιλα και εδιασατό τους επτα βοστρυχούς της κεφαλής αυτού μετά της εκτάσεως και κατεκρουσεν εν τοις πασσαλοις εις τον τοιχον και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και εξεσπασεν τους πασσαλους συν τω υφασματι εχ του τοιχου χαι το διασμα χαι ουχ εγνωσθη η ισχυς αυτου 15 και είπεν προς αυτον δαλίλα πως ερείς ηγαπηκά σε και η καρδία σου ουκ έστιν μετ΄ εμου τουτο τριτον παρελογισω με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη 16 και εγενετο στε κατειργασατο αυτον τοις λογοις αυτης ολην την νυχτα χαι παρηνωχλησεν αυτον χαι ωλιγοψυχησεν εως εις θανατον 17 χαι απηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και ειπεν αυτη ξυρον ουκ αναβησεται επι την κεφαλην μου οτι ναζιραιος θεου εγω ειμι εκ κοιλιας μητρος μου και εαν ξυρησωμαι αποστησεται απ' εμου η ισχυς μου και ασθενησω και εσομαι κατα παντας τους ανθρωπους 18 και ειδεν δαλιλα οτι ανηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και απεστείλεν και εκαλέσεν παντας τους σατραπας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε το απαξ οτι ανηγγειλεν μοι πασαν την καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην πασαι αι σατραπιαι των αλλοφυλων και ηνεγκαν το αργυριον εν ταις χερσιν αυτων 19 και εκοιμισεν αυτον ανα μεσον των γονατων αυτης και εκαλεσεν τον κουρεα και εξυρησεν τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινουσθαι και απεστη η ισχυς αυτου απ' αυτου 20 και ειπεν αυτω δαλιλα οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι και ποιησω καθως αει και αποτιναξομαι και αυτος ουκ εγνω

οτι χυριος απεστη απ' αυτου 21 χαι επελαβοντο αυτου οι αλλοφυλοι χαι εξωρυξαν τους οφθαλμους αυτου και κατηγαγον αυτον εις γαζαν και εδησαν αυτον εν πεδαις χαλκαις και ην αληθων εν οικω της φυλακης 22 και ηρξατο η θριξ της κεφαλης αυτου ανατειλαι ηνικα εξυρηθη 23 και οι σατραπαι των αλλοφυλων συνηχθησαν του θυσαι θυσιαν μεγαλην δαγων τω θεω αυτων και του ευφρανθηναι και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων εν χειρι ημων σαμψων τον εχθρον ημων 24 και ειδεν αυτον ο λαος και ηνεσαν τους θεους αυτων και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων τον εχθρον ημων εν χειρι ημων και τον εξερημουντα την γην ημων οστις επληθυνεν τους τραυματιας ημών 25 και εγένετο ότε ηγαθυνθή η καρδία αυτών και ειπαν καλεσατε τον σαμψων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ημων και εκαλεσαν τον σαμψων εξ οικου της φυλακης και ενεπαιζον αυτω και εστησαν αυτον ανα μεσον των δυο στυλων 26 και ειπεν σαμψων προς το παιδαριον τον χειραγωγουντα αυτον επαναπαυσον με δη και ποιησον ψηλαφησαι με επι τους στυλους εφ΄ ων ο οιχος επεστηρικται επ΄ αυτων και επιστηρισομαι επ΄ αυτους ο δε παις εποιησεν ουτως 27 ο δε οιχος ην πληρης ανδρων και γυναικων και εκει παντες οι σατραπαι των αλλοφυλων και επι του δωματος ωσει τρισχιλιοι ανδρες και γυναικες εμβλεποντες εμπαιζομενον τον σαμψων 28 και εβοησεν σαμψων προς χυριον και είπεν χυριε χυριε μνησθητι μου και ενισχυσον με δη πλην ετι το απαξ τουτο και εκδικησω εκδικησιν μιαν αντι των δυο οφθαλμων μου εκ των αλλοφυλων 29 και περιελαβεν σαμψων τους δυο στυλους τους μεσους εφ' ων ο οικος επεστηρικτο επ΄ αυτων και επεστηρισατο επ΄ αυτοις ενα εν τη δεξια αυτου και ενα εν τη αριστερα αυτου 30 και ειπεν σαμψων αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφυλων και εκλινέν εν ισχυι και επέσεν ο οικός επί τους σατραπάς και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και εγενοντο οι τεθνηκοτες ους εθανατωσεν σαμψων εν τω θανατω αυτου πλειους υπερ ους εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου 31 και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και πας ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη

Chapter 17

1 και έγενετο ανής έξ ορους έφραιμ και ονομα αυτω μίχα 2 και είπεν τη μητρι αυτου χιλιους και έκατον αργυριου τους λημφθέντας σοι και έξωρκισας και είπας έν τοις ωσιν μου ίδου το αργυριον παρ΄ έμοι έγω έλαβον αυτο και είπεν η μητηρ αυτου ευλογημένος ο υίος μου τω κυρίω 3 και απέδωκεν τους χιλιούς και έκατον του αργυριού τη μητρι αυτού και είπεν η μητηρ αυτού αγιασμώ ηγιασα το αργυριον τω κυρίω έχ της χείρος μου κατά μονάς του ποίησαι γλυπτον και χωνεύτον και νύν επίστρεψω αυτά σοι και απόδωσω σοι αυτό 4 και απέδωκεν το αργυριού

τη μητρι αυτου και ελαβεν η μητηρ αυτου διακοσιους του αργυριου και εδωκεν αυτο τω χωνευτη και εποιησεν αυτο γλυπτον και χωνευτον και εγενετο εν τω οιχω μιχα 5 και ο ανηρ μιχα αυτω οικος θεου και εποιησεν εφουδ και θεραφιν και ενεπλησεν την χειρα ενος των υιων αυτου και εγενηθη αυτω εις ιερεα 6 εν ταις ημεραις εχειναις ουχ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου εποιει 7 και εγενετο παιδαριον εκ βηθλεεμ δημου ιουδα εκ της συγγενειας ιουδα και αυτος λευιτης και αυτος παρωκει έκει 8 και επορευθη ο ανηρ έκ της πολεως ιουδα εχ βηθλεεμ παροιχειν ου εαν ευρη χαι εγενηθη εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα του ποιησαι την οδον αυτου 9 και ειπεν αυτω μιχα ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εγω ειμι εχ βηθλεεμ ιουδα χαι εγω πορευομαι παροιχειν ου εαν ευρω 10 και είπεν αυτω μίχα κάθου μετ' εμού και γενού μοι είς πατέρα και εις ιερεα και εγω δωσω σοι δεκα αργυριου εις ημερας και ζευγος ιματιων και τα προς το ζην σου και επορευθη ο λευιτης 11 και ηρξατο παροικειν παρα τω ανδρι και εγενηθη αυτω το παιδαριον ως εις των υιων αυτου 12 και ενεπλησεν μιχα την χειρα του λευιτου και εγενηθη αυτω το παιδαριον εις ιερεα και ην εν τω οικω μιχα 13 και ειπεν μιχα νυν εγνων οτι ηγαθοποιησεν με κυριος οτι εγενηθη μοι ο λευιτης εις ιερεα

Chapter 18

1 εν ταις ημεραίς εχείναις ουχ ην βασίλευς εν ισραήλ και εν ταις ημέραις εχείναις εζητει η φυλη του δαν εαυτη κληρονομιαν του κατοικειν οτι ουκ επεσεν αυτη εως των ημερων εχεινων εν μεσω φυλων ισραηλ χληρονομια 2 χαι εξαπεστειλαν οι υιοι δαν εκ των συγγενειων αυτων πεντε ανδρας απο μερους αυτων υιους δυναμεως εχ σαραα χαι εσθαολ του χατασχεψασθαι την γην χαι εξιχνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξεραυνησατε την γην και παρεγενοντο εις ορος εφραιμ εως οιχου μιχα και κατεπαυσαν εχει 3 αυτων οντων παρα τω οιχω μιχα και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του παιδαριου του νεωτερου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηγαγεν σε ωδε και τι ποιεις ενταυθα και τι σοι εστιν ωδε 4 και ειπεν προς αυτους ουτως και ουτως εποιησεν μοι μιχα και εμισθωσατο με και εγενηθην αυτω εις ιερεα 5 και ειπαν αυτω επερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει κατευοδοι η οδος ημων ην ημεις πορευομεθα επ' αυτην 6 και ειπεν αυτοις ο ιερευς πορευεσθε εις ειρηνην ενωπιον κυριου η οδος υμων καθ΄ ην υμεις πορευεσθε εν αυτη 7 και επορευθησαν οι πεντε ανδρες και παρεγενοντο εις λαισα και ειδον τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη καθημενον εν ελπιδι κατα την συγκρισιν των σιδωνιων ησυχαζοντας εν ελπιδι και μη δυναμενους λαλησαι ρημα οτι μαχραν εισιν απο σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας 8 και παρεγενοντο οι πεντε ανδρες προς τους αδελφους αυτων εις σαραα και εσθαολ

και ελέγον αυτοις οι αδέλφοι αυτών τι υμείς καθήσθε 9 και είπαν αναστήτε και αναβωμεν επ΄ αυτους οτι εισηλθαμεν και ενεπεριεπατησαμεν εν τη γη εως λαισα και ειδομεν τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη εν ελπιδι κατα το συγκριμα των σιδωνιών και μακράν απεχούτες εκ σιδωνός και λογός ουκ ην αυτοίς μετα συριας αλλα αναστητε και αναβωμεν επ΄ αυτους οτι ευρηκαμεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και υμεις σιωπατε μη οχνησητε του πορευθηναι του ελθειν και κατακληρονομησαι την γην 10 ηνικα αν εισελθητε ηξετε προς λαον πεποιθοτα και η γη ευρυχωρος οτι παρεδωκεν αυτην ο θεος εν χειρι υμων τοπος ου ουκ εστιν έχει υστερημα παντός ρηματός όσα εν τη γη 11 και απήραν εκ συγγενείας του δαν εχ σαραα και εσθαολ εξαχοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα 12 και ανεβησαν και παρενεβαλοσαν εν καριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη τω τοπω εχεινω παρεμβολη δαν εως της ημερας ταυτης ιδου χατοπισθεν χαριαθιαριμ 13 παρηλθαν εχείθεν χαι ηλθαν εως του ορους εφραίμ χαι ηλθον εως οίχου μιχα 14 και απεκριθήσαν οι πεντε ανδρες οι πορευομένοι κατασκεψασθαι την γην και ειπαν προς τους αδελφους αυτων ει οιδατε οτι εν τοις οικοις τουτοις εφουδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε τι ποιησετε 15 και εξεχλιναν εχει χαι εισηλθοσαν εις τον οιχον του παιδαριου του λευιτου εις τον οικον μιχα και ησπασαντο αυτον 16 και οι εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα εστηλωμενοι παρα την θυραν του πυλωνος οι εκ των υιων δαν 17 και ανεβησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασκεψασθαι την γην επελθοντες εκει ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ο ιερευς εστηλωμενος παρα τη θυρα του πυλωνος και οι εξακοσιοι ανδρες οι περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα 18 και ουτοι εισηλθον εις οικον μιχα και ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και είπεν προς αυτους ο ιέρευς τι υμείς ποιειτε 19 και ειπαν προς αυτον κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και ελθε μεθ΄ ημων και εση ημιν εις πατερα και εις ιερεα μη βελτιον ειναι σε ιερεα οιχου ανδρος ενος η γινεσθαι σε ιερεα φυλης χαι συγγενειας εν ισραηλ 20 και ηγαθυνθη η καρδια του ιερεως και ελαβεν το εφουδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και εισηλθεν εν μεσω του λαου 21 και επεστρεψαν και απηλθαν και εταξαν την πανοικιαν και την κτησιν αυτου την ενδοξον εμπροσθεν αυτων 22 αυτων δε μεμακρυγκοτων απο του οικου μιχα και ιδου μιχα και οι ανδρες οι συν τω οικω μετα μιχα εκραζον κατοπισω υιων δαν 23 και επεστρεψαν οι υιοι δαν τα προσωπα αυτων και ειπαν προς μιχα τι εστιν σοι οτι εκραξας 24 και ειπεν μιχα οτι το γλυπτον μου ο εποιησα εμαυτω ελαβετε και τον ιερεα και απηλθατε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε μοι τι τουτο κραζεις 25 και ειπον προς αυτον οι υιοι δαν μη αχουσθητω δη η φωνη σου μεθ΄ ημων μηποτε απαντησωσιν υμιν ανδρες κατωδυνοι ψυχη και προσθησεις την ψυχην σου και την ψυχην του οιχου σου 26 και επορευθησαν οι υιοι δαν εις την οδον αυτων

και είδεν μίχα ότι ισχυρότεροι είσιν αυτού και έξενευσεν και ανέστρεψεν είς τον οίκον αυτού 27 και αυτοι έλαβον όσα εποίησεν μίχα και τον ιέρεα ος ην αυτώ και ηλθον έως λαίσα επι λαόν ησυχαζόντα και πεποίθοτα και έπαταξαν αυτούς εν στοματί φομφαίας και την πόλιν ενέπρησαν 28 και ουκ έστιν έξαιρουμενος ότι μάκραν έστιν από σίδωνιων και λόγος ουκ έστιν αυτοίς μετά ανθρώπων και αυτή εν κοιλάδι η έστιν του οίκου φόωβ και ωκοδομήσαν την πόλιν και κατωκήσαν έν αυτή 29 και έκαλεσαν το ονόμα της πόλεως δαν κατά το ονόμα του πατρός αυτών ος εγένηθη τω ισραήλ και ην λαίς ονόμα τη πόλει το πρότερον 30 και ανέστησαν έαυτοίς οι υίοι του δαν το γλυπτον μίχα και ιωνάθαν υίος γηρόωμ υίου μωυσή αυτός και οι υίοι αυτού ησαν ιέρεις τη φύλη δαν έως της ημέρας της μετοίκεσιας της γης 31 και έταξαν έαυτοίς το γλυπτον μίχα ο εποίησεν πάσας τας ημέρας όσας ην ο οίκος του θέου έν σηλώ

Chapter 19

1 και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και βασιλευς ουκ ην εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροιχων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν ο ανηρ εαυτω γυναικα παλλακην εκ βηθλεεμ ιουδα 2 και ωργισθη αυτω η παλλακη αυτου και απηλθεν απ΄ αυτου εις τον οιχον του πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και εγενετο εχει ημέρας τετραμήνον 3 και ανέστη ο ανήρ αυτής και επορεύθη κατοπίσθεν αυτης του λαλησαι επι την καρδιαν αυτης του διαλλαξαι αυτην εαυτω και απαγαγειν αυτην παλιν προς αυτον και το παιδαριον αυτου μετ΄ αυτου και ζευγος υποζυγιων και επορευθη εως οικου του πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και παρην εις απαντησιν αυτου 4 και εισηγαγεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ' αυτου ημερας τρεις και εφαγον και επιού και υπύωσαν έκει 5 και έγενηθη τη ημέρα τη τέταρτη και ωρθρίσαν το πρωι και ανεστή του απελθείν και είπεν ο πατήρ της νεανίδος προς τον γαμβρον αυτου στηρισον την καρδιαν σου κλασματι αρτου και μετα τουτο πορευεσθε 6 και εκαθισαν και εφαγον αμφοτεροι επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αρξαμενος αυλισθητι και αγαθυνθητω η καρδια σου 7 και ανέστη ο ανήρ απέλθειν και εβιασατό αυτον ο γαμβρός αυτού και παλίν ηυλισθη εκει 8 και ωρθρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον την χαρδιαν σου αρτω χαι στρατευθητι εως χλινη η ημερα και εφαγον και επιον αμφοτεροι 9 και ανεστη ο ανηρ του απελθειν αυτος και η παλλακή αυτου και το παιδαριον αυτου και είπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατης της νεανιδος ιδου δη εις εσπεραν χεχλιχέν η ημέρα χαταλυσον ωδε ετι σημερον και αγαθυνθητω η καρδια σου και ορθριειτε αυριον εις την οδον υμων και απελευση εις το σκηνωμα σου 10 και ουκ ηθελησεν ο ανηρ αυλισθηναι

και ανέστη και απηλθέν και παρεγένοντο έως κατέναντι ιέβους αυτή έστιν ιέρουσαλημ και μετ΄ αυτου ζευγος υποζυγιων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ΄ αυτου 11 ετι αυτων οντων κατα ιεβους και η ημερα κεκλικυια σφοδρα και ειπεν το παιδαριον προς τον χυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις την πολιν του ιεβουσαιου ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη 12 και ειπεν ο κυριος αυτου προς αυτον ου μη εχχλινω εις πολιν αλλοτριου η ουχ εστιν εχ των υιων ισραηλ χαι παρελευσομεθα εως γαβαα 13 και ειπεν τω παιδαριω αυτου δευρο και εισελθωμεν εις ενα των τοπων και αυλισθωμεν εν γαβαα η εν ραμα 14 και παρηλθον και απηλθον εδυ γαρ ο ηλιος εχομενα της γαβαα η εστιν του βενιαμιν 15 και εξεκλιναν εχει του εισελθειν χαταλυσαι εν γαβαα χαι εισηλθον χαι εχαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ εστιν ανηρ ο συναγων αυτους εις τον οικον καταλυσαι 16 και ιδου ανηρ πρεσβυτης εισηλθεν απο των εργων αυτου εκ του αγρου εσπερας και ο ανηρ εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαβαα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν 17 και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν τον ανδρα τον οδοιπορον εν τη πλατεια της πολεως και είπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη 18 και είπεν προς αυτον διαβαίνομεν ημείς εκ βηθλεεμ της ιουδα εως μηρων ορους του εφραιμ εγω δε εχείθεν είμι χαι επορεύθην εως βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω αποτρέχω και ουκ έστιν ανηρ συναγών με εις την οικιαν 19 και γε αχυρα και χορτασματα υπαρχει τοις ονοις ημων και γε αρτος και οινος υπαρχει μοι και τη δουλη σου και τω παιδαριω τοις δουλοις σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματος 20 και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν το υστερημα σου επ΄ εμε πλην εν τη πλατεια μη καταλυσης 21 και εισηγαγεν αυτον εις την οικιαν αυτου και παρεβαλέν τοις υποζυγιοις αυτου και ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον 22 αυτων δε αγαθυνθεντων τη καρδια αυτων και ιδου οι ανδρες της πολεως υιοι παρανομων περιεκυκλωσαν την οικιαν και εκρουσαν την θυραν και ειπαν προς τον ανδρα τον κυριον της οικιας τον πρεσβυτην λεγοντες εξαγαγε τον ανδρα τον εισελθοντα εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον 23 και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος της οικίας και είπεν προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε δη μετα το εισεληλυθεναι τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην 24 ιδου η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω δη αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω μη ποιησητε το ρημα της αφροσυνης ταυτης 25 και ουκ ηθελησαν οι ανδρες ακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιξαν αυτη ολην την νυκτα εως το πρωι και εξαπεστειλαν αυτην αμα τω αναβαινειν τον ορθρον 26 και ηλθεν η γυνη το προς πρωι και επεσεν παρα την θυραν του πυλωνος του οικου του ανδρος ου ην ο αυρίος αυτής έχει έως ου διεφαύσεν 27 και ανέστη ο αυρίος αυτής το πρωί και

ηνοιξεν τας θυρας του οιχου χαι εξηλθεν του απελθειν την οδον αυτου χαι ιδου η γυνη η παλλαχη αυτου πεπτωχυια παρα την θυραν χαι αι χειρες αυτης επι το προθυρον 28 χαι ειπεν προς αυτην αναστηθι χαι απελθωμεν χαι ουχ απεχριθη αυτω αλλα τεθνηχει χαι ανελαβεν αυτην επι το υποζυγιον χαι ανεστη ο ανηρ χαι απηλθεν εις τον τοπον αυτου 29 χαι εισηλθεν εις τον οιχον αυτου χαι ελαβεν την μαχαιραν χαι επελαβετο της παλλαχης αυτου χαι εμελισεν αυτην χατα τα οστα αυτης εις δωδεχα μερίδας χαι εξαπεστείλεν αυτας εις πασας τας φυλας ισραηλ 30 χαι εγενετο πας ο ορων ελεγεν ουτε εγενηθη ουτε ωφθη ουτως απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης χαι ενετείλατο τοις ανδρασιν οις εξαπεστείλεν λεγων ταδε ερείτε προς παντα ανδρα ισραηλ ει γεγονεν χατα το ρημα τουτο απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης θεσθε δη εαυτοις βουλην περι αυτης χαι λαλησατε

Chapter 20

1 και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκκλησιασθη πασα η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαβεε και γη γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα 2 και εστη το κλιμα παντος του λαου πασαι αι φυλαι ισραηλ εν τη εκκλησια του λαου του θεου τετραχοσιαι χιλιαδες ανδρων πεζων σπωμενων ρομφαιαν 3 και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς χυριον εις μασσηφα και ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η κακια αυτη 4 και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της πεφονευμενης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου καταλυσαι 5 και ανεστησαν επ΄ εμε οι ανδρες οι παρα της γαβαα και περιεκυκλωσαν επ΄ εμε την οικιαν νυκτος και εμε ηθελησαν αποκτειναι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και ενεπαιξαν αυτη και απεθανεν 6 και επελαβομην της παλλαχης μου και εμελισα αυτην και εξαπεστειλα εν παντι οριω κληρονομίας ισραηλ οτι εποίησαν αφροσύνην εν τω ισραηλ 7 ίδου παντές υμείς οι υιοι ισραηλ δοτε εαυτοις λογον και βουλην 8 και ανεστη πας ο λαος ως ανηρ εις λεγων ουχ εισελευσομεθα ανηρ εις το σχηνωμα αυτου και ουχ εχχλινουμεν ανηρ εις τον οιχον αυτου 9 και νυν τουτο το ρημα ο ποιησομεν τη γαβαα αναβησομεθα επ΄ αυτην εν χληρω 10 χαι λημψομεθα δεχα ανδρας τοις εχατον χαι εχατον τοις χιλιοις και χιλιους τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον τω λαω τοις εισπορευομενοις επιτελεσαι τη γαβαα του βενιαμιν κατα πασαν την αφροσυνην ην εποιησαν εν ισραηλ 11 και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εκ των πολεων ως ανηρ εις ερχομενοι 12 και εξαπεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η κακια αυτή η γενομένη εν υμιν 13 και νυν δοτέ τους ανδράς τους ασέβεις τους εν γαβαα τους υιους βελιαλ και θανατωσομέν αυτους και εξαρουμέν κακιαν εξ ισραηλ και ουχ ηθελησαν οι υιοι βενιαμιν εισαχουσαι της φωνης των αδελφων

αυτων των υιων ισραηλ 14 και συνηχθησαν οι υιοι βενιαμιν εκ των πολεων αυτων εις γαβαα εξελθειν του πολεμησαι μετα υιων ισραηλ 15 και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εχεινη εχ των πολεων ειχοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμένων ρομφαίαν χωρίς των κατοικουντών την γαβάα ουτοί επέσκεπησαν επταχοσιοι ανδρες νεανισχοι εχλεχτοι 16 αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται βαλλοντες λιθους προς την τριχα και ου διαμαρτανοντες 17 και πας ανηρ ισραηλ επεσχεπησαν χωρις των υιων βενιαμιν τετραχοσιαι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαίαν παντές ουτοι ανδρές πολεμισταί 18 και ανέστησαν και ανέβησαν είς βαιθηλ και επηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν αφηγουμενος πολεμησαι μετα βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται αφηγουμενος 19 και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον επι την γαβαα 20 και εξηλθεν πας ανηρ ισραηλ εις πολεμον μετα βενιαμιν και παρεταξαντο μετ' αυτων εις πολεμον ανηρ ισραηλ προς την γαβαα 21 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εκ της πολεως και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην 22 και ενισχυσεν ανηρ ισραηλ και προσεθεντο παραταξασθαι πολεμον εν τω τοπω ω παρεταξαντο εχει εν τη ημέρα τη πρωτη 23 και ανέβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και επηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθω προσεγγισαι εις πολεμον μετα βενιαμιν του αδελφου μου και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτον 24 και προσηλθοσαν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα 25 και εξηλθεν βενιαμιν εις απαντησιν αυτων εχ της γαβαα εν τη ημερα τη δευτερα χαι διεφθειρεν εχ του λαου οχτωχαιδεχα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι εσπασμενοι ρομφαιαν 26 και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθοσαν εις βαιθηλ και εκλαυσαν εναντι χυριου χαι ενηστευσαν εν τη ημερα εχεινη χαι ανηνεγχαν ολοχαυτωματα σωτηριου εναντι χυριου 27 και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν χυριω και έκει η κιβωτος διαθηχης χυριου εν ταις ημεραις εχειναις 28 χαι φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων παρεστηχως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εχειναις λεγων ει προσθω ετι εξελθειν εις πολεμον μετα υιων βενιαμιν του αδελφου μου η χοπασω χαι ειπεν χυριος αναβητε οτι αυριον παραδωσω αυτον εν χειρι σου 29 και εθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα εν τη γαβαα χυχλω 30 χαι εταξεν ισραηλ προς τον βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και παρεταξαντο προς γαβαα καθως απαξ και απαξ 31 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις απαντησιν του λαου και εξειλκυσθησαν εκ της πολεως και ηρξαντο τυπτειν εκ του λαου καθως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθηλ και μια αναβαινουσα εις γαβαα εν τω αγρω ωσει τριακοντα ανδρας εν τω ισραηλ 32 και ειπαν οι υιοι βενιαμιν προσκοπτουσιν ενωπιον ημων καθως εμπροσθεν και οι υιοι ισραηλ ειπαν φυγωμεν και εκσπασωμεν αυτους εκ της πολέως εις τας οδους 33 και πας ανηρ ισραηλ ανέστη εκ του τοπου αυτου και παρεταξαντο εν βααλθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επαλαιεν εκ του τοπου αυτου

απο δυσμων της γαβαα 34 και παρεγενοντο εξ εναντιας της γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εχλεχτων εχ παντος ισραηλ χαι ο πολεμος εβαρυνθη χαι αυτοι ουχ εγνωσαν οτι αφηπται αυτων η κακια 35 και ετροπωσεν κυρίος τον βενιαμίν κατα προσωπον ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εν τω βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη ειχοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες ουτοι σπωμενοι ρομφαιαν 36 και ειδεν βενιαμιν οτι τετροπωται και εδωκεν ανηρ ισραηλ τω βενιαμιν τοπον οτι ηλπισαν επι το ενεδρον ο εταξαν προς την γαβαα 37 και το ενεδρον ωρμησεν και εξεχυθησαν προς την γαβαα και επορευθη το ενεδρον και επαταξαν ολην την πολιν εν στοματι ρομφαιας 38 και η συνταγη ην ανδρι ισραηλ προς το ενεδρον του ανενεγκαι αυτους πυρσον του καπνου της πολεως 39 και ανεστρεψαν ανηρ ισραηλ εν τω πολεμω και βενιαμιν ηρκται του τυπτειν τραυματιας εν τω ανδρι ισραηλ ωσει τριαχοντα ανδρας οτι ειπαν πλην τροπουμένος τροπουται εναντιον ημων χαθως ο πολεμος ο εμπροσθεν 40 χαι ο πυρσος ηρξατο αναβαινειν εχ της πολεως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη συντελεια της πολεως εις τον ουρανον 41 και ανηρ ισραηλ απεστρεψεν και εσπευσεν ανηρ βενιαμιν και ειδεν οτι ηπται αυτου η κακια 42 και εκλιναν ενωπιον ανδρος ισραηλ εις την οδον της ερημου και ο πολεμος κατεφθασεν αυτον και οι απο των πολεων διεφθειραν αυτον εν μεσω αυτων 43 και εκοψαν τον βενιαμιν καταπαυσαι αυτον καταπαυσιν και κατεπατησαν αυτον εως εξ εναντιας της γαβαα απο ανατολων ηλιου 44 και επεσαν εκ του βενιαμιν οκτωκαιδεκα χιλιαδες ανδρων συν πασιν τουτοις ανδρες δυνατοι 45 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων και εκαλαμησαντο εν ταις οδοις πεντε χιλιαδας ανδρων και προσεκολληθησαν οπισω αυτου εως γαδααμ και επαταξαν εξ αυτων δισχιλιους ανδρας 46 και εγενοντο παντες οι πεπτωκοτες εν τω βενιαμιν εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν εν τη ημερα εχεινη συν πασι τουτοις ανδρες δυνατοι 47 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν τη πετρα ρεμμων τετραμηνον 48 και ανηρ ισραηλ απεκλεισεν τους υιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαίας απο πολέως έξης έως χτηνούς έως παντός του ευρέθεντος είς πασάς τας πολεις και τας πολεις τας ευρεθεισας εξαπεστειλαν εν πυρι

Chapter 21

1 και ανης ισραηλ ωμοσεν εν μασσηφα λεγων ανης εξ ημων ου δωσει την θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα 2 και παρεγενοντο πας ο λαος εις μασσηφα και βαιθηλ και εκαθισαν εκει εως εσπερας ενωπιον του θεου και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν 3 και ειπαν ινα τι κυριε ο θεος ισραηλ εγενηθη αυτη εν τω ισραηλ του επισκεπηναι σημερον εν τω ισραηλ φυλην μιαν 4

και εγενετο εν τη επαυριον και ωρθρισεν ο λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστηριον και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου 5 και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις ο μη αναβας εν τη εκκλησια εκ πασων φυλων ισραηλ προς κυριον οτι ορχος μεγας ην τω μη αναβαντι προς χυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω αποθανειται 6 και παρεκληθησαν οι υιοι ισραηλ περι βενιαμιν του αδελφου αυτων και ειπαν αφηρηται σημερον φυλη μια εξ ισραηλ 7 τι ποιησωμεν αυτοις τοις υπολειφθεισιν εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ημων εις γυναικας 8 και ειπαν τις μια των φυλων ισραηλ ητις ουκ ανεβη προς χυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εχκλησιαν 9 και επεσκεπη ο λαος και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ 10 και απεστειλαν εκει η συναγωγη δωδεχα χιλιαδας ανδρων απο των υιων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευθητε και παταξατε παντας τους κατοικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ρομφαίας και τας γυναικάς και τον λάον 11 και ουτός ο λογός ον ποιήσετε παν αρσενικον και πασαν γυναικα γινωσκουσαν κοιτην αρσενος αναθεματιειτε 12 και ευρον απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αι ουχ εγνωσαν ανδρα εις χοιτην αρσενος και ηγον αυτας εις την παρεμβολην εις σηλω η εστιν εν γη χανααν 13 και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς βενιαμιν τον εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην 14 και απεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις τας γυναιχας αιτινες ησαν εχ των γυναιχων ιαβις γαλααδ χαι ηρεσεν αυτοις ουτως 15 και ο λαος παρεκληθη τω βενιαμιν οτι εποιησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ 16 και ειπαν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμέν τοις επιλοιποις εις γυναικας οτι ηφανισται εκ του βενιαμιν γυνη 17 και ειπαν κληρονομια διασεσωσμένη τω βενιαμίν και ου μη εξαλειφθη φυλή έξ ισραήλ 18 και ημείς ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν οι υιοι ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν 19 και ειπαν εορτη τω χυριω εν σηλω αφ΄ ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ χατ΄ ανατολας ηλιου εν τη οδω τη αναβαινουση εκ βαιθηλ εις σικιμα και απο νοτου του λιβανου της λεβωνα 20 και ενετειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες διελθατε και ενεδρευσατε εν τοις αμπελωσιν 21 και οψεσθε και ιδου ως αν εξελθωσιν αι θυγατερες των κατοικουντων σηλω εν σηλω χορευσαι εν χοροις και εξελευσεσθε απο των αμπελωνων και αρπασετε ανηρ εαυτω γυναικα απο των θυγατερων σηλω και απελευσεσθε εις γην βενιαμιν 22 και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων χρινεσθαι προς υμας χαι ερουμεν προς αυτους ελεησατε αυτους οτι ουκ ελαβον ανηρ γυναικα αυτου εν τω πολεμω ου γαρ υμεις δεδωκατε αυτοις κατα τον καιρον επλημμελησατε 23 και εποιησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας κατα τον αριθμον αυτων απο των χορευουσων ας διηρπασαν και

απηλθον και απεστρεψαν επι την κληρονομιαν αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις πολεις και κατωκησαν εν αυταις 24 και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις την φυλην αυτου και εις την συγγενειαν αυτου και απηλθον εκειθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου 25 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ εκαστος το ευθες εν οφθαλμοις αυτου εποιει.

Ruth

Chapter 1

1 και εγένετο εν τω κρίνειν τους κρίτας και έγενετο λίμος εν τη γη και επορευθη ανηρ απο βαιθλεεμ της ιουδα του παροιχησαι εν αγρω μωαβ αυτος και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου 2 και ονομα τω ανδρι αβιμελεχ και ονομα τη γυναικι αυτου νωεμιν και ονομα τοις δυσιν υιοις αυτου μααλων και χελαιων εφραθαιοι εχ βαιθλεεμ της ιουδα χαι ηλθοσαν εις αγρον μωαβ χαι ησαν εχει 3 χαι απεθανεν αβιμέλεχ ο ανήρ της νωεμίν και κατέλειφθη αυτή και οι δυο υιοι αυτής 4 και ελαβοσαν εαυτοις γυναικας μωαβιτιδας ονομα τη μια ορφα και ονομα τη δευτερα ρουθ και κατωκήσαν εκει ως δεκα ετή 5 και απέθανον και τε αμφοτέροι μααλών και χελαιων και κατελειφθη η γυνη απο του ανδρος αυτης και απο των δυο υιων αυτης 6 και ανεστη αυτη και αι δυο νυμφαι αυτης και απεστρεψαν εξ αγρου μωαβ οτι ηχουσαν εν αγρω μωαβ οτι επεσχεπται χυριος τον λαον αυτου δουναι αυτοις αρτους 7 και εξηλθεν εκ του τοπου ου ην εκει και αι δυο νυμφαι αυτης μετ΄ αυτης και επορευοντο εν τη οδω του επιστρεψαι εις την γην ιουδα 8 και ειπεν νωεμιν ταις νυμφαις αυτης πορευεσθε δη αποστραφητε εχαστη εις οιχον μητρος αυτης ποιησαι χυριος μεθ΄ υμων ελεος χαθως εποιησατε μετα των τεθνηχοτων χαι μετ΄ εμου 9 δωη χυρίος υμιν και ευροίτε αναπαυσίν έχαστη εν οίκω ανδρός αυτής και κατεφιλησεν αυτας και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν 10 και ειπαν αυτη μετα σου επιστρεφομεν εις τον λαον σου 11 και ειπεν νωεμιν επιστραφητε δη θυγατερες μου και ινα τι πορευεσθε μετ΄ εμου μη ετι μοι υιοι εν τη κοιλια μου και εσονται υμιν εις ανδρας 12 επιστραφητε δη θυγατερες μου διοτι γεγηρακα του μη ειναι ανδρι οτι ειπα οτι εστιν μοι υποστασις του γενηθηναι με ανδρι και τεξομαι υιους 13 μη αυτους προσδεξεσθε εως ου αδρυνθωσιν η αυτοις κατασχεθησεσθε του μη γενεσθαι ανδρι μη δη θυγατερες μου οτι επιχρανθη μοι υπερ υμας οτι εξηλθεν εν εμοι χειρ χυριου 14 χαι επηραν την φωνην αυτων χαι εχλαυσαν ετι και κατεφιλησεν ορφα την πενθεραν αυτης και επεστρεψεν εις τον λαον αυτης ρουθ δε ηχολουθήσεν αυτή 15 χαι είπεν νωεμίν προς ρουθ ίδου ανέστρεψεν ή συννυμφος σου προς λαον αυτης και προς τους θεους αυτης επιστραφητι δη και συ οπισω της συννυμφου σου 16 ειπεν δε ρουθ μη απαντησαι εμοι του καταλιπειν σε η αποστρεψαι οπισθεν σου οτι συ οπου εαν πορευθης πορευσομαι και ου εαν αυλισθης αυλισθησομαι ο λαος σου λαος μου και ο θεος σου θεος μου 17 και ου εαν αποθανης αποθανουμαι κακει ταφησομαι ταδε ποιησαι μοι κυριος και ταδε προσθειη οτι θανατος διαστελει ανα μεσον εμου και σου 18 ιδουσα δε νωεμιν οτι κραταιουται αυτή του πορευεσθαι μετ΄ αυτής εκοπάσεν του λαλήσαι προς αυτήν ετι 19 επορευθησαν δε αμφοτεραι εως του παραγενεσθαι αυτας εις βαιθλεεμ και

ηχησεν πασα η πολις επ΄ αυταις και ειπον αυτη εστιν νωεμιν 20 και ειπεν προς αυτας μη δη καλειτε με νωεμιν καλεσατε με πικραν οτι επικρανθη εν εμοι ο ικανος σφοδρα 21 εγω πληρης επορευθην και κενην απεστρεψεν με ο κυριος και ινα τι καλειτε με νωεμιν και κυριος εταπεινωσεν με και ο ικανος εκακωσεν με 22 και επεστρεψεν νωεμιν και ρουθ η μωαβιτις η νυμφη αυτης επιστρεφουσα εξ αγρου μωαβ αυται δε παρεγενηθησαν εις βαιθλεεμ εν αρχη θερισμου κριθων

Chapter 2

1 και τη νωεμιν ανηρ γνωριμος τω ανδρι αυτης ο δε ανηρ δυνατος ισχυι εκ της συγγενειας αβιμελεχ και ονομα αυτω βοος 2 και ειπεν ρουθ η μωαβιτις προς νωεμιν πορευθω δη εις αγρον και συναξω εν τοις σταχυσιν κατοπισθεν ου εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις αυτου ειπεν δε αυτη πορευου θυγατερ 3 και επορευθη και συνελεξεν εν τω αγρω κατοπισθεν των θεριζοντων και περιεπεσεν περιπτωματι τη μεριδι του αγρου βοος του εχ συγγενειας αβιμελεχ 4 χαι ιδου βοος ηλθεν εχ βαιθλεεμ και ειπεν τοις θεριζουσιν κυριος μεθ΄ υμων και ειπον αυτω ευλογησαι σε χυρίος 5 χαι είπεν βοος τω παιδαρίω αυτού τω εφέστωτι επί τους θερίζοντας τινος η νεανις αυτή 6 και απεκριθή το παιδαρίον το εφέστος επί τους θερίζοντας και είπεν η παις η μωαβίτις εστιν η αποστραφείσα μετα νωεμίν εξ αγρού μωαβ 7 και ειπεν συλλεξω δη και συναξω εν τοις δραγμασιν οπισθεν των θεριζοντων και ηλθεν και εστη απο πρωιθεν και εως εσπερας ου κατεπαυσεν εν τω αγρω μικρον 8 και είπεν βοος προς ρουθ ουκ ηκουσας θυγατέρ μη πορευθής εν αγρω συλλεξαι ετερω και συ ου πορευση εντευθεν ωδε κολληθητι μετα των κορασιων μου 9 οι οφθαλμοι σου εις τον αγρον ου εαν θεριζωσιν και πορευση κατοπισθεν αυτων ιδου ενετειλαμην τοις παιδαριοις του μη αψασθαι σου και ο τι διψησεις και πορευθηση εις τα σχευη και πιεσαι οθεν αν υδρευωνται τα παιδαρια 10 και επεσεν επι προσωπον αυτης και προσεκυνήσεν επι την γην και είπεν προς αυτον τι οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου του επιγνωναι με και εγω ειμι ξενη 11 και απεκριθη βοος και ειπεν αυτή απαγγελία απηγγελή μοι όσα πεποίηκας μετά της πενθέρας σου μετα το αποθανειν τον ανδρα σου και πως κατελιπες τον πατερα σου και την μητερα σου και την γην γενεσεως σου και επορευθης προς λαον ον ουκ ηδεις εχθες και τριτης 12 αποτεισαι κυριος την εργασιαν σου και γενοιτο ο μισθος σου πληρης παρα χυριου θεου ισραηλ προς ον ηλθες πεποιθεναι υπο τας πτερυγας αυτου 13 η δε ειπεν ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου χυριε οτι παρεχαλεσας με και οτι ελαλησας επι καρδιαν της δουλης σου και ιδου εγω εσομαι ως μια των παιδισκων σου 14 και είπεν αυτή βοος ήδη ωρα του φαγείν προσελθε ωδε και φαγέσαι των αρτων και βαψεις τον ψωμον σου εν τω οξει και εκαθισεν ρουθ εκ πλαγιων των θεριζοντων και εβουνισεν αυτη βοος αλφιτον και εφαγεν και ενεπλησθη και

κατελιπεν 15 και ανεστη του συλλεγειν και ενετειλατο βοος τοις παιδαριοις αυτου λεγων και γε ανα μεσον των δραγματων συλλεγετω και μη καταισχυνητε αυτην 16 και βασταζοντες βασταξατε αυτή και γε παραβαλλοντες παραβαλειτε αυτή εκ των βεβουνισμένων και αφέτε και συλλέξει και ουκ επιτιμήσετε αυτή 17 και συνέλεξεν εν τω αγρω εως εσπερας και ερραβδισεν α συνελεξεν και εγενηθη ως οιφι κριθων 18 και ηρεν και εισηλθεν εις την πολιν και ειδεν η πενθερα αυτης α συνελεξεν και εξενεγκασα ρουθ εδωκεν αυτη α κατελιπεν εξ ων ενεπλησθη 19 και ειπεν αυτη η πενθερα αυτης που συνελεξας σημερον και που εποιησας ειη ο επιγνους σε ευλογημενος και απηγγείλεν ρουθ τη πενθερα αυτης που εποίησεν και είπεν το ονομα του ανδρος μεθ' ου εποιησα σημερον βοος 20 και ειπεν νωεμιν τη νυμφη αυτης ευλογητος εστιν τω χυριω οτι ουχ εγχατελιπεν το ελεος αυτου μετα των ζωντων και μετα των τεθνηκοτων και ειπεν αυτη νωεμιν εγγιζει ημιν ο ανηρ εκ των αγχιστευοντων ημας εστιν 21 και ειπεν ρουθ προς την πενθεραν αυτης και γε οτι είπεν προς με μετά των παιδαρίων μου προσχολλήθητι έως αν τελέσωσιν ολον τον αμητον ος υπαρχει μοι 22 και ειπεν νωεμιν προς ρουθ την νυμφην αυτης αγαθον θυγατερ οτι επορευθης μετα των χορασιων αυτου χαι ουχ απαντησονται σοι εν αγρω ετερω 23 και προσεκολληθη ρουθ τοις κορασιοις βοος συλλεγειν εως ου συνετελεσεν τον θερισμον των κριθων και των πυρων και εκαθισεν μετα της πενθερας αυτης

Chapter 3

1 είπεν δε αυτή νωεμίν η πενθέρα αυτής θυγατέρ ου μη ζήτησω σοι αναπαυσίν ινα ευ γενηται σοι 2 και νυν ουχι βοος γνωριμος ημων ου ης μετα των κορασιων αυτου ιδου αυτος λιχμα τον αλωνα των χριθων ταυτη τη νυχτι 3 συ δε λουση χαι αλειψη και περιθησεις τον ιματισμον σου επι σεαυτη και αναβηση επι τον αλω μη γνωρισθης τω ανδρι εως ου συντελεσαι αυτον πιειν και φαγειν 4 και εσται εν τω χοιμηθηναι αυτον χαι γνωση τον τοπον οπου χοιμαται εχει χαι ελευση χαι αποχαλυψεις τα προς ποδων αυτου χαι χοιμηθηση και αυτος απαγγελει σοι α ποιησεις 5 ειπεν δε ρουθ προς αυτην παντα οσα εαν ειπης ποιησω 6 και κατεβη εις τον αλω και εποιησεν κατα παντα οσα ενετειλατο αυτη η πενθερα αυτης 7 και εφαγεν βοος και ηγαθυνθη η καρδια αυτου και ηλθεν κοιμηθηναι εν μεριδι της στοιβης η δε ηλθεν χρυφη και απεκαλυψεν τα προς ποδων αυτου 8 εγενετο δε εν τω μεσονυχτιω χαι εξεστη ο ανηρ χαι εταραχθη χαι ιδου γυνη χοιμαται προς ποδων αυτου 9 είπεν δε τις εί συ η δε είπεν έγω είμι ρουθ η δουλη σου και περιβαλεις το πτερυγιον σου επι την δουλην σου οτι αγχιστευς ει συ 10 και ειπεν βοος ευλογημενη συ τω χυριω θεω θυγατερ οτι ηγαθυνας το ελεος σου το εσχατον υπερ το πρωτον το μη πορευθηναι σε οπισω νεανιων ειτοι πτωχος ειτοι

πλουσιος 11 και νυν θυγατες μη φοβου παντα οσα εαν ειπης ποιησω σοι οιδεν γας πασα φυλη λαου μου οτι γυνη δυναμέως ει συ 12 και οτι αληθως αγχιστευς έγω ειμι και γε έστιν αγχιστευς έγγιων υπές έμε 13 αυλισθητι την νυκτα και έσται το πρωι έαν αγχιστευση σε αγαθον αγχιστευέτω έαν δε μη βουληται αγχιστευσαι σε αγχιστευσω σε έγω ζη κυρίος κοιμηθητι έως πρωι 14 και έχοιμηθη προς πόδων αυτου έως πρωι η δε ανέστη προ του έπιγνωναι ανδρα τον πλησίον αυτου και είπεν βοος μη γνωσθητώ οτι ηλθέν γυνη εις τον αλώνα 15 και είπεν αυτη φέςε το περίζωμα το έπανω σου και έχρατησέν αυτο και έμετρησέν έξ κρίθων και έπεθηκέν επ΄ αυτην και είσηλθέν εις την πόλιν 16 και δουθ είσηλθέν προς την πένθεραν αυτης η δε είπεν τις ει θυγατές και είπεν αυτη πάντα όσα έποιησέν αυτη ο ανης 17 και είπεν αυτη τα έξ των κρίθων ταυτα έδωκέν μοι ότι είπεν προς με μη είσελθης κένη προς την πένθεραν σου 18 η δε είπεν κάθου θυγατές εως του επιγνωναι σε πως ου πεσείται ξημά ου γας μη ησυχάση ο ανης εως αν τέλεση το ξημά σημέρον

Chapter 4

1 και βοος ανεβη επι την πυλην και εκαθισεν εκει και ιδου ο αγχιστευτης παρεπορευετο ον ειπεν βοος και ειπεν προς αυτον βοος εκκλινας καθισον ωδε κρυφιε και εξεκλινεν και εκαθισεν 2 και ελαβεν βοος δεκα ανδρας απο των πρεσβυτερων της πολεως και ειπεν καθισατε ωδε και εκαθισαν 3 και ειπεν βοος τω αγχιστει την μεριδα του αγρου η εστιν του αδελφου ημων του αβιμελεχ η δεδοται νωεμιν τη επιστρεφουση εξ αγρου μωαβ 4 καγω ειπα αποκαλυψω το ους σου λεγων κτησαι εναντιον των καθημενων και εναντιον των πρεσβυτερων του λαου μου ει αγχιστευεις αγχιστευε ει δε μη αγχιστευεις αναγγειλον μοι και γνωσομαι οτι ουκ εστιν παρεξ σου του αγχιστευσαι καγω ειμι μετα σε ο δε ειπεν εγω ειμι αγχιστευσω 5 και ειπεν βοος εν ημερα του κτησασθαι σε τον αγρον εκ χειρος νωεμιν και παρα ρουθ της μωαβιτιδος γυναικος του τεθνηκοτος και αυτην κτησασθαι σε δει ωστε αναστησαι το ονομα του τεθνηχοτος επι της χληρονομιας αυτου 6 και ειπεν ο αγχιστευς ου δυνησομαι αγχιστευσαι εμαυτω μηποτε διαφθειρω την κληρονομιαν μου αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστειαν μου οτι ου δυνησομαι αγχιστευσαι 7 και τουτο το δικαιωμα εμπροσθεν εν τω ισραηλ επι την αγχιστειαν και επι το ανταλλαγμα του στησαι παν λογον και υπελυετο ο ανηρ το υποδημα αυτου και εδιδου τω πλησιον αυτου τω αγχιστευοντι την αγχιστειαν αυτου και τουτο ην μαρτυρίον εν ισραήλ 8 και είπεν ο αγχίστευς τω βοος κτήσαι σεαυτώ την αγχίστειαν μου και υπελυσατο το υποδημα αυτου και εδωκεν αυτω 9 και ειπεν βοος τοις πρεσβυτεροις και παντι τω λαω μαρτυρες υμεις σημερον οτι κεκτημαι παντα τα του αβιμελεχ και παντα οσα υπαρχει τω χελαιων και τω μααλων εκ χειρος

νωεμιν 10 και γε δουθ την πωαβιτιν την λυλαικά πααγών κεκτήπαι επάρτω είς γυναιχα του αναστησαι το ονομα του τεθνηχοτος επι της χληρονομιας αυτου χαι ουχ εξολεθρευθησεται το ονομα του τεθνηχοτος εχ των αδελφων αυτου χαι εχ της φυλης λαου αυτου μαρτυρες υμεις σημερον 11 και ειποσαν πας ο λαος οι εν τη πυλη μαρτυρες και οι πρεσβυτεροι ειποσαν δωη κυριος την γυναικα σου την εισπορευομενην εις τον οιχον σου ως ραχηλ και ως λειαν αι ωκοδομησαν αμφοτεραι τον οικον ισραηλ και εποιησαν δυναμιν εν εφραθα και εσται ονομα εν βαιθλεεμ 12 και γενοιτο ο οικος σου ως ο οικος φαρες ον ετεκεν θαμαρ τω ιουδα εχ του σπερματος ου δωσει χυριος σοι εχ της παιδισχης ταυτης 13 χαι ελαβεν βοος την ρουθ και εγενηθη αυτω εις γυναικα και εισηλθεν προς αυτην και εδωκεν αυτη κυριος κυησιν και ετεκεν υιον 14 και ειπαν αι γυναικες προς νωεμιν ευλογητος χυριος ος ου χατελυσε σοι σημερον τον αγχιστεα χαι χαλεσαι το ονομα σου εν ισραηλ 15 και εσται σοι εις επιστρεφοντα ψυχην και του διαθρεψαι την πολιαν σου οτι η νυμφη σου η αγαπησασα σε ετεχεν αυτον η εστιν αγαθη σοι υπερ επτα υιους 16 και ελαβεν νωεμιν το παιδιον και εθηκεν εις τον κολπον αυτης και εγενηθη αυτω εις τιθηνον 17 και εκαλεσαν αυτου αι γειτονες ονομα λεγουσαι ετεχθη υιος τη νωεμιν και εκαλεσαν το ονομα αυτου ωβηδ ουτος πατης ιεσσαι πατρος δαυιδ 18 και αυται αι γενεσεις φαρες φαρες εγεννησεν τον εσρων 19 εσρων δε εγεννησεν τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον αμιναδαβ 20 και αμιναδαβ εγεννήσεν τον ναασσων και ναασσων εγεννήσεν τον σαλμαν 21 και σαλμαν εγεννήσεν τον βοος και βοος εγεννήσεν τον ωβήδ 22 και ωβήδ εγεννήσεν τον ιεσσαι και ιεσσαι εγεννησεν τον δαυιδ.

1 Samuel LXX

1 Samuel

Chapter 1

1 ανθρωπος ην εξ αρμαθαιμ σιφα εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω ελκανα υιος ιερεμεηλ υιου ηλιου υιου δοκε εν νασιβ εφραιμ 2 και τουτω δυο γυναικες ονομα τη μια αννα και ονομα τη δευτερα φεννανα και ην τη φεννανα παιδια και τη αννα ουχ ην παιδιον 3 και ανεβαινεν ο ανθρωπος εξ ημερων εις ημερας εχ πολεως αυτου εξ αρμαθαιμ προσχυνειν και θυειν τω χυριω θεω σαβαωθ εις σηλω και εκει ηλι και οι δυο υιοι αυτου οφνι και φινέες ιέρεις του κυριου 4 και έγενηθη ημέρα και εθυσεν ελκανα και εδωκεν τη φεννανα γυναικι αυτου και τοις υιοις αυτης και ταις θυγατρασιν αυτης μεριδας 5 και τη αννα εδωκεν μεριδα μιαν οτι ουκ ην αυτη παιδιον πλην οτι την ανναν ηγαπα ελκανα υπερ ταυτην και κυριος απεχλεισεν τα περι την μητραν αυτης 6 οτι ουχ εδωχεν αυτη χυριος παιδιον κατα την θλιψιν αυτης και κατα την αθυμιαν της θλιψεως αυτης και ηθυμει δια τουτο οτι συνεχλεισεν χυριος τα περι την μητραν αυτης του μη δουναι αυτη παιδιον 7 ουτως εποιει ενιαυτον κατ΄ ενιαυτον εν τω αναβαινειν αυτην εις οικον χυριου και ηθυμει και εκλαιέν και ουκ ησθιέν 8 και είπεν αυτή ελκανά ο ανήρ αυτης αννα και ειπεν αυτω ιδου εγω κυριε και ειπεν αυτη τι εστιν σοι οτι κλαιεις και ινα τι ουκ εσθιεις και ινα τι τυπτει σε η καρδια σου ουκ αγαθος εγω σοι υπερ δεχα τέχνα 9 και ανέστη αννά μετά το φαγείν αυτους εν σήλω και κατέστη ενωπιον χυριου χαι ηλι ο ιερευς εχαθητο επι του διφρου επι των φλιων ναου χυριου 10 και αυτη κατωδυνος ψυχη και προσηυξατο προς χυριον και κλαιουσα εχλαυσεν 11 και ηυξατο ευχην χυριω λεγουσα αδωναι χυριε ελωαι σαβαωθ εαν επιβλεπων επιβλεψης επι την ταπεινωσιν της δουλης σου και μνησθης μου και δως τη δουλη σου σπερμα ανδρων και δωσω αυτον ενωπιον σου δοτον εως ημερας θανατου αυτου και οινον και μεθυσμα ου πιεται και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου 12 και εγενηθη οτε επληθυνεν προσευχομενη ενωπιον χυριού και ηλι ο ιέρευς εφυλάξεν το στομά αυτής 13 και αυτή ελάλει εν τη χαρδια αυτης και τα χειλη αυτης εκινειτο και φωνη αυτης ουκ ηκουετο και ελογισατο αυτην ηλι εις μεθυουσαν 14 και ειπεν αυτη το παιδαριον ηλι εως ποτε μεθυσθηση περιελου τον οινον σου και πορευου εκ προσωπου κυριου 15 και απεχριθη αννα και ειπεν ουχι κυριε γυνη η σκληρα ημερα εγω ειμι και οινον και μεθυσμα ου πεπωκα και εκχεω την ψυχην μου ενωπιον κυριου 16 μη δως την δουλην σου εις θυγατερα λοιμην οτι εκ πληθους αδολεσχιας μου εκτετακα εως νυν 17 και απεκριθη ηλι και ειπεν αυτη πορευου εις ειρηνην ο θεος ισραηλ δωη σοι παν αιτημα σου ο ητησω παρ΄ αυτου 18 και ειπεν ευρεν η δουλη σου χαριν εν οφθαλμοις σου και επορευθη η γυνη εις την οδον αυτης και εισηλθεν 1 Samuel LXX

εις το χαταλυμα αυτης χαι εφαγεν μετα του ανδρος αυτης χαι επιεν χαι το προσωπον αυτης ου συνεπεσεν ετι 19 και ορθριζουσιν το πρωι και προσκυνουσιν τω χυριω και πορευονται την οδον αυτων και εισηλθεν ελκανα εις τον οικον αυτου αρμαθαιμ και εγνω την ανναν γυναικα αυτου και εμνησθη αυτης κυριος 20 και συνελαβεν και εγενηθη τω καιρω των ημερων και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμουηλ και ειπεν οτι παρα κυριου θεου σαβαωθ ητησαμην αυτον 21 και ανέβη ο ανθρωπος ελκανα και πας ο οικός αυτού θυσαι εν σηλώμ την θυσιαν των ημερων και τας ευχας αυτου και πασας τας δεκατας της γης αυτου 22 και αννα ουκ ανεβη μετ΄ αυτου οτι ειπεν τω ανδρι αυτης εως του αναβηναι το παιδαριον εαν απογαλακτισω αυτο και οφθησεται τω προσωπω κυριου και καθησεται εκει εως αιωνος 23 και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης ποιει το αγαθον εν οφθαλμοις σου καθου εως αν απογαλακτισης αυτο αλλα στησαι κυριος το εξελθον εχ του στοματος σου χαι εχαθισεν η γυνη χαι εθηλασεν τον υιον αυτης εως αν απογαλαχτιση αυτον 24 και ανεβη μετ' αυτου εις σηλωμ εν μοσχω τριετιζοντι και αρτοις και οιφι σεμιδαλέως και νέβελ οινου και εισηλθέν εις οικον κυριου εν σηλωμ και το παιδαριον μετ΄ αυτων 25 και προσηγαγον ενωπιον κυριου και εσφαξεν ο πατηρ αυτου την θυσιαν ην εποιει εξ ημερων εις ημερας τω κυριω και προσηγαγέν το παιδαρίον και εσφαξέν τον μοσχον και προσηγαγέν αννά η μητηρ του παιδαριου προς ηλι 26 και ειπεν εν εμοι κυριε ζη η ψυχη σου εγω η γυνη η καταστασα ενωπιον σου εν τω προσευξασθαι προς κυριον 27 υπερ του παιδαριου τουτου προσηυξαμην και εδωκεν μοι κυριος το αιτημα μου ο ητησαμην παρ΄ αυτου 28 καγω κιχρω αυτον τω κυριω πασας τας ημερας ας ζη αυτος χρησιν τω χυριω

Chapter 2

1 και είπεν εστερεωθη η καρδια μου εν κυρίω υψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνθη επι εχθρους το στομα μου ευφρανθην εν σωτηρία σου 2 οτι ουκ εστιν αγιος ως κυρίος και ουκ εστιν δικαιός ως ο θεος ημών ουκ εστιν αγιος πλην σου 3 μη καυχασθε και μη λαλείτε υψηλα μη εξελθατώ μεγαλορρημόσυνη εκ του στοματός υμών ότι θεος γνωσεών κυρίος και θεος ετοιμάζων επιτηδευματά αυτου 4 τοξον δυνατών ησθενήσεν και ασθενούντες περιέζωσαντο δυναμίν 5 πληρείς αρτών ηλαττώθησαν και οι πείνωντες παρήκαν γην ότι στείρα έτεκεν έπτα και η πολλή εν τέχνοις ησθενήσεν 6 κυρίος θανατοί και ζωογονεί κατάγει είς αδού και ανάγει 7 κυρίος πτωχίζει και πλουτίζει ταπείνοι και ανύψοι 8 ανίστα από γης πένητα και από κοπρίας έγειρει πτώχον καθίσαι μετά δυναστών λάων και θρόνον δόξης κατακληρονόμων αυτοίς 9 δίδους ευχήν τω ευχομένω και ευλογήσεν έτη δίκαιου ότι ουκ εν ισχυί δυνατός ανήρ 10 κυρίος ασθένη ποίησει αντίδικον αυτού

χυριος αγιος μη χαυγασθω ο φρονιμος εν τη φρονησει αυτου χαι μη χαυγασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ΄ η εν τουτω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και υψωσει κερας χριστου αυτου 11 και κατελιπον αυτον εκει ενωπιον κυριου και απηλθον εις αρμαθαιμ και το παιδαριον ην λειτουργων τω προσωπω κυριου ενωπιον ηλι του ιερεως 12 και οι υιοι ηλι του ιερεως υιοι λοιμοι ουκ ειδοτες τον χυριον 13 και το δικαιωμα του ιερέως παρα του λαου παντος του θυοντος και ηρχετο το παιδαριον του ιερεως ως αν ηψηθη το κρεας και κρεαγρα τριοδους εν τη χειρι αυτου 14 και επαταξεν αυτην εις τον λεβητα τον μεγαν η εις το χαλκιον η εις την χυθραν παν ο εαν ανεβη εν τη χρεαγρα ελαμβανεν εαυτω ο ιερευς κατα ταδε εποιουν παντι ισραηλ τοις ερχομενοις θυσαι κυριω εν σηλωμ 15 και πριν θυμιαθηναι το στεαρ ηρχετο το παιδαριον του ιερεως και ελεγεν τω ανδρι τω θυοντι δος αρέας οπτησαι τω ιέρει και ου μη λαβω παρά σου έφθον έχ του λεβητος 16 και ελεγεν ο ανηρ ο θυων θυμιαθητω πρωτον ως καθηκει το στεαρ και λαβε σεαυτω εχ παντων ων επιθυμει η ψυχη σου χαι ειπεν ουχι οτι νυν δωσεις χαι εαν μη λημψομαι χραταιως 17 και ην η αμαρτια των παιδαριων ενωπιον χυριου μεγαλη σφοδρα οτι ηθετουν την θυσιαν χυριου 18 χαι σαμουηλ ην λειτουργων ενωπιον χυριου παιδαριον περιεζωσμενον εφουδ βαρ 19 χαι διπλοι+δα μιχραν εποιησεν αυτω η μητηρ αυτου και ανεφερεν αυτω εξ ημερων εις ημερας εν τω αναβαινειν αυτην μετα του ανδρος αυτης θυσαι την θυσιαν των ημερων 20 και ευλογησεν ηλι τον ελκανα και την γυναικα αυτου λεγων αποτεισαι σοι κυριος σπερμα εχ της γυναιχος ταυτης αντι του χρεους ου εχρησας τω χυριω χαι απηλθεν ο ανθρωπος εις τον τοπον αυτου 21 και επεσκεψατο κυριος την ανναν και ετεκεν ετι τρεις υιους και δυο θυγατερας και εμεγαλυνθη το παιδαριον σαμουηλ ενωπιον χυριου 22 και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και ηκουσεν α εποιουν οι υιοι αυτου τοις υιοις ισραηλ 23 και ειπεν αυτοις ινα τι ποιειτε κατα το ρημα τουτο ο εγω ακουω εχ στοματός παντός του λαού χυρίου 24 μη τέχνα ότι ουχ αγάθη η αχόη ην έγω αχουω μη ποιειτε ουτως οτι ουχ αγαθαι αι αχοαι ας εγω αχουω του μη δουλευειν λαον θεω 25 εαν αμαρτανων αμαρτη ανηρ εις ανδρα και προσευξονται υπερ αυτου προς χυριον και εαν τω χυριω αμαρτή τις προσευξεται υπερ αυτου και ουκ ηχουον της φωνης του πατρος αυτων οτι βουλομενος εβουλετο χυριος διαφθειραι αυτους 26 και το παιδαριον σαμουηλ επορευετο και εμεγαλυνετο και αγαθον και μετα χυριου χαι μετα ανθρωπων 27 χαι ηλθεν ανθρωπος θεου προς ηλι χαι ειπεν ταδε λεγει χυριος αποχαλυφθεις απεχαλυφθην προς οιχον πατρος σου οντων αυτων εν γη αιγυπτω δουλων τω οικω φαραω 28 και εξελεξαμην τον οικον του πατρος σου εχ παντων των σχηπτρων ισραηλ εμοι ιερατευειν χαι αναβαινειν επι

θυσιαστηριον μου και θυμιαν θυμιαμα και αιρειν εφουδ και εδωκα τω οικω του πατρος σου τα παντα του πυρος υιων ισραηλ εις βρωσιν 29 και ινα τι επεβλεψας επι το θυμιαμα μου και εις την θυσιαν μου αναιδει οφθαλμω και εδοξασας τους υιους σου υπερ εμε ενευλογεισθαι απαρχης πασης θυσιας ισραηλ εμπροσθεν μου 30 δια τουτο ταδε ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ ειπα ο οιχος σου χαι ο οιχος του πατρος σου διελευσεται ενωπιον μου εως αιωνος και νυν φησιν κυριος μηδαμως εμοι οτι αλλ΄ η τους δοξαζοντας με δοξασω και ο εξουθενων με ατιμωθησεται 31 ιδου ημεραι ερχονται και εξολεθρευσω το σπερμα σου και το σπερμα οικου πατρος σου 32 και ουκ εσται σου πρεσβυτης εν οικω μου πασας τας ημερας 33 και ανδρα ουχ εξολεθρευσω σοι απο του θυσιαστηριου μου εχλιπειν τους οφθαλμους αυτου και καταρχείν την ψυχην αυτου και πας περισσέυων οίχου σου πεσουνταί εν ρομφαια ανδρων 34 και τουτο σοι το σημειον ο ηξει επι τους δυο υιους σου τουτους οφνι και φινεες εν ημερα μια αποθανουνται αμφοτεροι 35 και αναστησω εμαυτω ιερεα πιστον ος παντα τα εν τη χαρδια μου χαι τα εν τη ψυχη μου ποιησει και οικοδομησω αυτω οικον πιστον και διελευσεται ενωπιον χριστου μου πασας τας ημερας 36 και εσται ο περισσευων εν οικω σου ηξει προσκυνειν αυτω οβολου αργυριου λεγων παραρριψον με επι μιαν των ιερατειων σου φαγειν αρτον

Chapter 3

1 και το παιδαριον σαμουηλ ην λειτουργων τω κυριω ενωπιον ηλι του ιερεως και ρημα χυριου ην τιμιον εν ταις ημεραις εχειναις ουχ ην ορασις διαστελλουσα 2 χαι εγενετο εν τη ημερα εχεινη χαι ηλι εχαθευδεν εν τω τοπω αυτου χαι οι οφθαλμοι αυτου ηρξαντο βαρυνεσθαι και ουκ ηδυνατο βλεπειν 3 και ο λυχνος του θεου πριν επισχευασθηναι και σαμουηλ εκαθευδεν εν τω ναω ου η κιβωτος του θεου 4 και εκαλέσεν κυριος σαμουηλ σαμουηλ και είπεν ιδου έγω 5 και εδραμέν προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε και ανεστρεψεν και εκαθευδεν 6 και προσεθετο κυριος και εκαλεσεν σαμουηλ σαμουηλ και επορευθη προς ηλι το δευτερον και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε 7 και σαμουηλ πριν η γνωναι θεον και αποκαλυφθηναι αυτω ρημα κυριου 8 και προσεθετο κυριος καλεσαι σαμουηλ εν τριτω και ανεστη και επορευθη προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και εσοφισατο ηλι οτι κυριος κεκληκεν το παιδαριον 9 και ειπεν αναστρεφε καθευδε τεχνον χαι εσται εαν χαλεση σε χαι ερεις λαλει χυριε οτι αχουει ο δουλος σου και επορευθη σαμουηλ και εκοιμηθη εν τω τοπω αυτου 10 και ηλθεν κυριος και κατέστη και εκαλέσεν αυτον ως απαξ και απαξ και είπεν σαμουηλ λαλεί οτι αχουει ο δουλος σου 11 και ειπεν χυριος προς σαμουηλ ιδου εγω ποιω τα ρηματα μου εν ισραηλ ωστε παντος αχουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 12 εν

τη ημερα εχεινη επεγερω επι ηλι παντα οσα ελαλησα εις τον οιχον αυτου αρξομαι και επιτελέσω 13 και ανηγγελκα αυτώ ότι εκδικώ έγω τον οικόν αυτου έως αιώνος εν αδιχιαις υιων αυτου οτι χαχολογουντες θεον υιοι αυτου χαι ουχ ενουθετει αυτους και ουδ΄ ουτως 14 ωμοσα τω οικω ηλι ει εξιλασθησεται αδικια οικου ηλι εν θυμιαματι και εν θυσιαις εως αιωνος 15 και κοιμαται σαμουηλ εως πρωι και ωρθρισεν το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας οικου κυριου και σαμουηλ εφοβηθη απαγγειλαι την ορασιν τω ηλι 16 και ειπεν ηλι προς σαμουηλ σαμουηλ τεκνον και ειπεν ιδου εγω 17 και ειπεν τι το ρημα το λαληθεν προς σε μη δη κρυψης απ΄ εμου ταδε ποιησαι σοι ο θεος και ταδε προσθειη εαν κρυψης απ' εμου ρημα εκ παντων των λογων των λαληθεντων σοι εν τοις ωσιν σου 18 και απηγγειλεν σαμουηλ παντας τους λογους και ουκ εκρυψεν απ΄ αυτου και ειπεν ηλι κυριος αυτος το αγαθον ενωπιον αυτου ποιησει 19 και εμεγαλυνθη σαμουηλ και ην κυριος μετ΄ αυτου και ουκ επεσεν απο παντων των λογων αυτου επι την γην 20 και εγνωσαν πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβεε οτι πιστος σαμουηλ εις προφητην τω χυριω 21 και προσεθετο χυριος δηλωθηναι εν σηλωμ οτι απεκαλυφθη χυριος προς σαμουηλ και επιστευθη σαμουηλ προφητης γενεσθαι τω κυριω εις παντα ισραηλ απ΄ ακρων της γης και εως ακρων και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και οι υιοι αυτου πορευομενοι επορευοντο και πονηρα η οδος αυτων ενωπιον κυριου

Chapter 4

1 και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εξηλθεν ισραηλ εις απαντησιν αυτοις εις πολεμον και παρεμβαλλουσιν επι αβενεζες και οι αλλοφυλοι παςεμβαλλουσιν εν αφεκ 2 και παςατασσονται οι αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εκλίνεν ο πολεμος και επταισεν ανηρ ισραηλ ενωπιον αλλοφυλων και επληγησαν εν τη παραταξει εν αγρω τεσσαρες χιλιαδες ανδρων 3 και ηλθεν ο λαος εις την παρεμβολην και ειπαν οι πρεσβυτεροι ισραηλ κατα τι επταισεν ημας κυριος σημερον ενωπιον αλλοφυλων λαβωμεν την χιβωτον του θεου ημων εχ σηλωμ χαι εξελθετω εν μεσω ημων και σωσει ημας εκ χειρος εχθρων ημων 4 και απεστειλεν ο λαος εις σηλωμ και αιρουσιν εχειθεν την χιβωτον χυριου χαθημενου χερουβιμ χαι αμφοτεροι οι υιοι ηλι μετα της χιβωτου οφνι και φινέες 5 και έγενηθη ως ηλθέν κιβωτος χυριου εις την παρεμβολην και ανεκραξεν πας ισραηλ φωνη μεγαλη και ηχησεν η γη 6 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι της κραυγης και ειπον οι αλλοφυλοι τις η κραυγη η μεγαλη αυτη εν παρεμβολη των εβραιων και εγνωσαν οτι κιβωτος κυριου ηκει εις την παρεμβολην 7 και εφοβηθησαν οι αλλοφυλοι και ειπον ουτοι οι θεοι ηκασιν προς αυτους εις την παρεμβολην ουαι ημιν εξελου ημας χυριε σημερον οτι ου γεγονεν τοιαυτη εχθες και τριτην 8 ουαι ημιν τις εξελειται ημας εκ χειρος των

θεων των στερεων τουτων ουτοι οι θεοι οι παταξαντες την αιγυπτον εν παση πληγη και εν τη ερημω 9 κραταιουσθε και γινεσθε εις ανδρας αλλοφυλοι μηποτε δουλευσητε τοις εβραιοις καθως εδουλευσαν ημιν και εσεσθε εις ανδρας και πολεμησατε αυτους 10 και επολεμησαν αυτους και πταιει ανηρ ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις σκηνωμα αυτου και εγενετο πληγη μεγαλη σφοδρα και επεσαν εξ ισραηλ τριαχοντα χιλιαδες ταγματων 11 χαι χιβωτος θεου ελημφθη χαι αμφοτεροι υιοι ηλι απεθανον οφνι και φινέες 12 και εδραμέν ανήρ ιεμιναίος έκ της παραταξεως και ηλθεν εις σηλωμ εν τη ημερα εκεινη και τα ιματια αυτου διερρηγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου 13 και ηλθεν και ιδου ηλι εκαθητο επι του διφρου παρα την πυλην σχοπευων την οδον οτι ην η χαρδια αυτου εξεστηχυια περι της χιβωτου του θεου χαι ο ανθρωπος εισηλθεν εις την πολιν απαγγειλαι και ανεβοήσεν η πολις 14 και ηκουσεν ηλι την φωνήν της βοής και είπεν τις η βοη της φωνης ταυτης και ο ανθρωπος σπευσας εισηλθεν και απηγγείλεν τω ηλι 15 και ηλι υιος ενενηκοντα ετων και οι οφθαλμοι αυτου επανεστησαν και ουκ εβλεπεν και ειπεν ηλι τοις ανδρασιν τοις περιεστηκοσιν αυτω τις η φωνη του ηχους τουτου 16 και ο ανηρ σπευσας προσηλθεν προς ηλι και ειπεν αυτω εγω ειμι ο ηχων εχ της παρεμβολης χαγω πεφευγα εχ της παραταξεως σημερον χαι ειπεν τι το γεγονος εημα τεχνον 17 και απεχριθη το παιδαριον και ειπεν πεφευγεν ανηρ ισραηλ εκ προσωπου αλλοφυλων και εγενετο πληγη μεγαλη εν τω λαω και αμφοτεροι οι υιοι σου τεθνηκασιν και η κιβωτος του θεου ελημφθη 18 και εγενετο ως εμνησθη της χιβωτου του θεου χαι επεσεν απο του διφρου οπισθιως εχομενος της πυλης και συνετριβη ο νωτος αυτου και απεθανεν οτι πρεσβυτης ο ανθρωπος και βαρυς και αυτος εκρινέν τον ισραηλ εικόσι έτη 19 και νυμφη αυτου γυνη φινεες συνειληφυια του τεχειν χαι ηχουσεν την αγγελιαν οτι ελημφθη η χιβωτος του θεου και οτι τεθνηκέν ο πενθέρος αυτής και ο ανήρ αυτής και ωκλασεν και ετέκεν οτι επέστραφησαν επ΄ αυτην ωδίνες αυτης 20 και εν τω καιρω αυτης αποθνησκει και ειπον αυτη αι γυναικες αι παρεστηκυιαι αυτη μη φοβου οτι υιον τετοχας και ουκ απεκριθη και ουκ ενοησεν η καρδια αυτης 21 και εχαλέσεν το παιδαριον ουαι βαρχαβωθ υπέρ της χιβωτού του θέου χαι υπέρ του πενθερου αυτης και υπερ του ανδρος αυτης 22 και ειπαν απωκισται δοξα ισραηλ εν τω λημφθηναι την κιβωτον κυριου

Chapter 5

1 και αλλοφυλοι ελαβον την κιβωτον του θεου και εισηνεγκαν αυτην εξ αβεννεζες εις αζωτον 2 και ελαβον αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου και εισηνεγκαν αυτην εις οικον δαγων και παρεστησαν αυτην παρα δαγων 3 και ωρθρισαν οι αζωτιοι και εισηλθον εις οικον δαγων και ειδον και ιδου δαγων πεπτωκώς επι προσωπον

αυτου ενωπιον χιβωτου του θεου και ηγειραν τον δαγων και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου και εβαρυνθη χειρ κυριου επι τους αζωτιους και εβασανισεν αυτους και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων την αζωτον και τα ορια αυτης 4 και εγενετο στε ωρθρισαν το πρωι και ιδου δαγων πεπτωκώς επι προσωπον αυτου ενωπιον χιβωτου διαθηχης χυριου και η χεφαλη δαγων και αμφοτερα τα ιχνη χειρων αυτου αφηρημενα επι τα εμπροσθια αμαφεθ εχαστον χαι αμφοτεροι οι καρποι των χειρων αυτου πεπτωκότες επί το προθυρού πλην η ραχίς δαγών υπελειφθη 5 δια τουτο ουχ επιβαινουσιν οι ιερεις δαγων και πας ο εισπορευομενος εις οιχον δαγων επι βαθμον οιχου δαγων εν αζωτω εως της ημερας ταυτης οτι υπερβαινοντες υπερβαινουσιν 6 και εβαρυνθη χειρ κυριου επι αζωτον και επηγαγεν αυτοις και εξεζεσεν αυτοις εις τας ναυς και μεσον της χωρας αυτης ανεφυησαν μυες και εγενετο συγχυσις θανατου μεγαλη εν τη πολει 7 και ειδον οι ανδρες αζωτου οτι ουτως και λεγουσιν οτι ου καθησεται κιβωτος του θεου ισραηλ μεθ΄ ημων οτι σχληρα χειρ αυτου εφ΄ ημας χαι επι δαγων θεον ημων 8 χαι αποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων προς αυτους και λεγουσιν τι ποιησωμέν χιβωτώ θέου ισραήλ και λεγουσίν οι γεθθαίοι μετελθετώ χιβωτός του θεου προς ημας και μετηλθεν κιβωτος του θεου εις γεθθα 9 και εγενηθη μετα το μετελθειν αυτην και γινεται χειο κυριου εν τη πολει ταραχος μεγας σφοδρα και επαταξεν τους ανδρας της πολεως απο μιχρου εως μεγαλου και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων και εποιησαν εαυτοις οι γεθθαιοι εδρας 10 και εξαποστελλουσιν την χιβωτον του θεου εις ασχαλωνα χαι εγενηθη ως εισηλθεν χιβωτος θεου εις ασχαλωνα χαι εβοησαν οι ασχαλωνιται λεγοντες τι απεστρεψατε προς ημας την χιβωτον του θεου ισραηλ θανατωσαι ημας και τον λαον ημων 11 και εξαποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων και ειπον εξαποστείλατε την χιβωτον του θεου ισραηλ και καθισατω εις τον τοπον αυτης και ου μη θανατωση ημας και τον λαον ημων οτι εγενηθη συγχυσις θανατου εν ολη τη πολει βαρεια σφοδρα ως εισηλθεν χιβωτος θεου ισραηλ εχει 12 χαι οι ζωντες και ουκ αποθανοντες επληγησαν εις τας εδρας και ανεβη η κραυγη της πολεως εις τον ουρανον

Chapter 6

1 και ην η κιβωτος εν αγρω των αλλοφυλων επτα μηνας και εξεζεσεν η γη αυτων μυας 2 και καλουσιν αλλοφυλοι τους ιερεις και τους μαντεις και τους επασίδους αυτων λεγοντες τι ποιησωμέν τη κιβωτώ κυρίου γνωρισατέ ημίν εν τινί αποστελουμέν αυτην εις τον τόπον αυτης 3 και είπαν ει εξαπέστελλετε υμείς την κιβωτον διαθηκής κυρίου θέου ισραήλ μη δη εξαπόστειλητε αυτην κένην αλλα αποδίδοντες απόδοτε αυτή της βασανού και τότε ιαθησέσθε και εξιλασθήσεται

υμιν μη ουχ αποστη η χειρ αυτου αφ' υμων 4 και λεγουσιν τι το της βασανου αποδωσομεν αυτη και ειπαν κατ΄ αριθμον των σατραπων των αλλοφυλων πεντε εδρας χρυσας οτι πταισμα εν υμιν και τοις αρχουσιν υμων και τω λαω 5 και μυς χρυσους ομοιωμα των μυων υμων των διαφθειροντων την γην και δωσετε τω κυριω δοξαν οπως κουφιση την χειρα αυτου αφ' υμων και απο των θεων υμων και απο της γης υμων 6 και ινα τι βαρυνετε τας καρδιας υμων ως εβαρυνεν αιγυπτος και φαραω την καρδιαν αυτων ουχι οτε ενεπαιξεν αυτοις εξαπεστειλαν αυτους και απηλθον 7 και νυν λαβετε και ποιησατε αμαξαν καινην και δυο βοας πρωτοτοχουσας ανευ των τεχνων και ζευξατε τας βοας εν τη αμαξη και απαγαγετε τα τέχνα από οπισθέν αυτών εις οίχον 8 χαι λημψέσθε την χιβώτον χαι θήσετε αυτην επι την αμαξαν και τα σκευη τα χρυσα αποδωσετε αυτη της βασανου και θησετε εν θεματι βερσεχθαν εκ μερους αυτης και εξαποστελειτε αυτην και απελασατε αυτην και απελευσεται 9 και οψεσθε ει εις οδον οριων αυτης πορευσεται κατα βαιθσαμυς αυτος πεποιηκεν ημιν την κακιαν ταυτην την μεγαλην και εαν μη και γνωσομεθα οτι ου χειρ αυτου ηπται ημων αλλα συμπτωμα τουτο γεγονέν ημιν 10 και εποιήσαν οι αλλοφυλοι ουτώς και ελάβον δυο βοάς πρώτοτοχουσας χαι εζευξαν αυτας εν τη αμαξη χαι τα τεχνα αυτων απεχωλυσαν εις οικον 11 και εθεντο την κιβωτον επι την αμαξαν και το θεμα εργαβ και τους μυς τους χρυσους 12 και κατευθυναν αι βοες εν τη οδω εις οδον βαιθσαμυς εν τριβω ενι επορευοντο και εκοπιων και ου μεθισταντο δεξια ουδε αριστερα και οι σατραπαι των αλλοφυλων επορευοντο οπισω αυτης εως οριων βαιθσαμυς 13 και οι εν βαιθσαμυς εθεριζον θερισμον πυρων εν χοιλαδι χαι ηραν οφθαλμους αυτων και ειδον κιβωτον κυριου και ηυφρανθησαν εις απαντησιν αυτης 14 και η αμαξα εισηλθεν εις αγρον ωσηε τον εν βαιθσαμυς και εστησαν εκει παρ' αυτη λιθον μεγαν και σχιζουσιν τα ξυλα της αμαξης και τας βοας ανηνεγκαν εις ολοκαυτωσιν τω χυριω 15 και οι λευιται ανηνεγκαν την κιβωτον του κυριου και το θεμα εργαβ μετ΄ αυτης και τα επ΄ αυτης σκευη τα χρυσα και εθεντο επι του λιθου του μεγαλου και οι ανδρες βαιθσαμυς ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και θυσιας εν τη ημερα εκεινη τω χυριω 16 και οι πεντε σατραπαι των αλλοφυλων εωρων και ανεστρεψαν εις ασχαλωνα τη ημερα εχεινη 17 χαι αυται αι εδραι αι χρυσαι ας απεδωχαν οι αλλοφυλοι της βασανου τω χυριω της αζωτου μιαν της γαζης μιαν της ασχαλωνος μιαν της γεθ μιαν της αχχαρων μιαν 18 και μυς οι χρυσοι κατ' αριθμον πασων πολεων των αλλοφυλων των πεντε σατραπων εχ πολεως εστερεωμενης χαι εως κωμης του φερεζαιου και εως λιθου του μεγαλου ου επεθηκαν επ' αυτου την χιβωτον διαθηχης χυριου του εν αγρω ωσηε του βαιθσαμυσιτου 19 και ουχ ησμενισαν οι υιοι ιεχονιου εν τοις ανδρασιν βαιθσαμυς οτι ειδαν χιβωτον χυριου και επαταξεν εν αυτοις εβδομηκοντα ανδρας και πεντηκοντα χιλιαδας ανδρων και επενθησεν ο λαος οτι επαταξεν κυριος εν τω λαω πληγην μεγαλην σφοδρα 20

και ειπαν οι ανδρες οι εκ βαιθσαμυς τις δυνησεται διελθειν ενωπιον κυριου του αγιου τουτου και προς τινα αναβησεται κιβωτος κυριου αφ΄ ημων 21 και αποστελλουσιν αγγελους προς τους κατοικουντας καριαθιαριμ λεγοντες απεστροφασιν αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου καταβητε και αναγαγετε αυτην προς εαυτους

Chapter 7

1 και ερχονται οι ανδρες καριαθιαριμ και αναγουσιν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εισαγουσιν αυτην εις οικον αμιναδαβ τον εν τω βουνω και τον ελεαζαρ υιον αυτου ηγιασαν φυλασσειν την κιβωτον διαθηκης κυριου 2 και εγενηθη αφ΄ ης ημερας ην η χιβωτος εν χαριαθιαριμ επληθυναν αι ημεραι χαι εγενοντο ειχοσι ετη και επεβλεψεν πας οικος ισραηλ οπισω κυριου 3 και ειπεν σαμουηλ προς παντα οιχον ισραηλ λεγων ει εν ολη χαρδια υμων υμεις επιστρεφετε προς χυριον περιελετε τους θεους τους αλλοτριους εχ μεσου υμων χαι τα αλση χαι ετοιμασατε τας χαρδιας υμων προς χυριον χαι δουλευσατε αυτω μονω χαι εξελειται υμας εχ χειρος αλλοφυλων 4 και περιειλον οι υιοι ισραηλ τας βααλιμ και τα αλση ασταρωθ και εδουλευσαν κυριω μονω 5 και είπεν σαμουηλ αθροίσατε παντα ισραηλ είς μασσηφαθ και προσευξομαι περι υμων προς κυριον 6 και συνηχθησαν εις μασσηφαθ και υδρευονται υδωρ και εξεχεαν ενωπιον κυριου επι την γην και ενηστευσαν εν τη ημερα εχεινη και ειπαν ημαρτηκαμεν ενωπιον χυριου και εδικαζεν σαμουηλ τους υιους ισραηλ εις μασσηφαθ 7 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι οτι συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις μασσηφαθ και ανεβησαν σατραπαι αλλοφυλων επι ισραηλ και ακουουσιν οι υιοι ισραηλ και εφοβηθησαν απο προσωπου αλλοφυλων 8 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς σαμουηλ μη παρασιωπησης αφ΄ ημων του μη βοαν προς χυριον θεον σου και σωσει ημας εκ χειρος αλλοφυλων 9 και ελαβεν σαμουηλ αρνα γαλαθηνον ενα και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωσιν συν παντι τω λαω τω χυριω και εβοησεν σαμουηλ προς χυριον περι ισραηλ και επηχουσεν αυτου χυριος 10 και ην σαμουηλ αναφερων την ολοκαυτωσιν και αλλοφυλοι προσηγον εις πολεμον επι ισραηλ και εβροντησεν κυριος εν φωνη μεγαλη εν τη ημερα εκεινη επι τους αλλοφυλους και συνεχυθησαν και επταισαν ενωπιον ισραηλ 11 και εξηλθαν ανδρες ισραηλ εκ μασσηφαθ και κατεδιωξαν τους αλλοφυλους και επαταξαν αυτους εως υποκατω του βαιθχορ 12 και ελαβεν σαμουηλ λιθον ενα και εστησεν αυτον ανα μεσον μασσηφαθ και ανα μεσον της παλαιας και εκαλεσεν το ονομα αυτου αβενεζερ λιδος του βοηδου και είπεν εως ενταυδα εβοηδησεν ημίν κυρίος 13 και εταπεινωσεν κυριος τους αλλοφυλους και ου προσεθεντο ετι προσελθειν εις οριον ισραηλ και εγενηθη χειρ κυριου επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας του σαμουηλ 14 και απεδοθησαν αι πολεις ας ελαβον οι αλλοφυλοι παρα των υιων ισραηλ και απεδωκαν αυτας τω ισραηλ απο ασκαλωνος εως αζοβ και το οριον

ισραηλ αφειλαντο εχ χειρος αλλοφυλων και ην ειρηνη ανα μεσον ισραηλ και ανα μεσον του αμορραιου 15 και εδικαζεν σαμουηλ τον ισραηλ πασας τας ημερας της ζωης αυτου 16 και επορευετο κατ΄ ενιαυτον ενιαυτον και εχυκλου βαιθηλ και την γαλγαλα και την μασσηφαθ και εδικαζεν τον ισραηλ εν πασι τοις ηγιασμενοις τουτοις 17 η δε αποστροφη αυτου εις αρμαθαιμ οτι εκει ην ο οικος αυτου και εδικαζεν εκει τον ισραηλ και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω χυριω

Chapter 8

1 και εγένετο ως εγηράσεν σαμουήλ και κατέστησεν τους υίους αυτού δικάστας τω ισραηλ 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων αυτου πρωτοτοκος ιωηλ και ονομα του δευτερου αβια δικασται εν βηρσαβεε 3 και ουκ επορευθησαν οι υιοι αυτου εν οδω αυτου και εξεκλιναν οπισω της συντελειας και ελαμβανον δωρα και εξεκλινον δικαιωματα 4 και συναθροιζονται ανδρες ισραηλ και παραγινονται εις αρμαθαιμ προς σαμουηλ 5 και ειπαν αυτω ιδου συ γεγηρακας και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου και νυν καταστησον εφ΄ ημας βασιλεα δικαζειν ημας καθα και τα λοιπα εθνη 6 και ην πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις σαμουηλ ως ειπαν δος ημιν βασιλεα δικαζειν ημας και προσηυξατο σαμουηλ προς κυριον 7 και ειπεν χυριος προς σαμουηλ αχουε της φωνης του λαου χαθα αν λαλησωσιν σοι οτι ου σε εξουθενηχασιν αλλ΄ η εμε εξουδενωχασιν του μη βασιλευειν επ΄ αυτων 8 κατα παντα τα ποιηματα α εποιησαν μοι αφ΄ ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις ουτως αυτοι ποιουσιν και σοι 9 και νυν ακουε της φωνης αυτων πλην οτι διαμαρτυρομένος διαμαρτυρή αυτοις και απαγγέλεις αυτοις το δικαιωμά του βασιλεως ος βασιλευσει επ΄ αυτους 10 και ειπεν σαμουηλ παν το ρημα κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ΄ αυτου βασιλεα 11 και ειπεν τουτο εσται το δικαιωμα του βασιλεως ος βασιλευσει εφ΄ υμας τους υιους υμων λημψεται και θησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου 12 και θεσθαι αυτους εαυτω χιλιαρχους και εκατονταρχους και θεριζειν θερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σχευη αρματών αυτου 13 και τας θυγατέρας υμών λημψεται εις μυρέψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσουσας 14 και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους λημψεται και δωσει τοις δουλοις αυτου 15 και τα σπερματα υμών και τους αμπελώνας υμών αποδεκατώσει και δώσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου 16 και τους δουλους υμων και τας δουλας υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων λημψεται και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου 17 και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι 18 και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου

βασιλεως υμων ου εξελεξασθε εαυτοις και ουκ επακουσεται κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις οτι υμεις εξελεξασθε εαυτοις βασιλεα 19 και ουκ ηβουλετο ο λαος ακουσαι του σαμουηλ και ειπαν αυτω ουχι αλλ΄ η βασιλευς εσται εφ΄ ημας 20 και εσομεθα και ημεις κατα παντα τα εθνη και δικασει ημας βασιλευς ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμησει τον πολεμον ημων 21 και ηκουσεν σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα ωτα κυριου 22 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης αυτων και βασιλευσον αυτοις βασιλεα και ειπεν σαμουηλ προς ανδρας ισραηλ αποτρεχετω εκαστος εις την πολιν αυτου

Chapter 9

1 και ην ανηρ εξ υιων βενιαμιν και ονομα αυτω κις υιος αβιηλ υιου σαρεδ υιου βαχιρ υιου αφεχ υιου ανδρος ιεμιναιου ανηρ δυνατος 2 και τουτω υιος και ονομα αυτω σαουλ ευμεγεθης ανηρ αγαθος και ουκ ην εν υιοις ισραηλ αγαθος υπερ αυτον υπες ωμιαν και επανω υψηλος υπες πασαν την γην 3 και απωλοντο αι ονοι κις πατρος σαουλ και ειπεν κις προς σαουλ τον υιον αυτου λαβε μετα σεαυτου εν των παιδαριων και αναστητε και πορευθητε και ζητησατε τας ονους 4 και διηλθον δι΄ ορους εφραιμ και διηλθον δια της γης σελχα και ουχ ευρον και διηλθον δια της γης εασαχεμ και ουκ ην και διηλθον δια της γης ιακιμ και ουχ ευρον 5 αυτων ελθοντων εις την σιφ και σαουλ είπεν τω παιδαρίω αυτου τω μετ' αυτου δευρο και αναστρεψωμεν μη ανεις ο πατηρ μου τας ονους φροντιζη περι ημων 6 και ειπεν αυτω το παιδαριον ιδου δη ανθρωπος του θεου εν τη πολει ταυτη και ο ανθρωπος ενδοξος παν ο εαν λαληση παραγινομενον παρεσται και νυν πορευθωμεν οπως απαγγειλη ημιν την οδον ημων εφ΄ ην επορευθημεν επ΄ αυτην 7 και ειπεν σαουλ τω παιδαριω αυτου τω μετ΄ αυτου και ιδου πορευσομεθα και τι οισομεν τω ανθρωπω του θεου οτι οι αρτοι εχλελοιπασιν εχ των αγγειων ημων και πλειον ουκ εστιν μεθ΄ ημων εισενεγκειν τω ανθρωπω του θεου το υπαρχον ημιν 8 και προσεθετο το παιδαριον αποκριθηναι τω σαουλ και ειπεν ιδου ευρηται εν τη χειρι μου τεταρτον σικλου αργυριου και δωσεις τω ανθρωπω του θεου και απαγγελει ημιν την οδον ημων 9 και εμπροσθεν εν ισραηλ ταδε ελεγεν εκαστος εν τω πορευεσθαι επερωταν τον θεον δευρο πορευθωμεν προς τον βλεποντα οτι τον προφητην εχαλει ο λαος εμπροσθέν ο βλέπων 10 χαι είπεν σαουλ προς το παιδαριον αυτου αγαθον το ρημα δευρο και πορευθωμεν και επορευθησαν εις την πολιν ου ην εκει ο ανθρωπος του θεου 11 αυτων αναβαινοντων την αναβασιν της πολεως και αυτοι ευρισκουσιν τα κορασια εξεληλυθοτα υδρευσασθαι υδωρ και λεγουσιν αυταις ει εστιν ενταυθα ο βλεπων 12 και απεκριθη τα κορασια αυτοις και λεγουσιν αυτοις εστιν ιδου κατα προσωπον υμων νυν δια την ημεραν

ηχει εις την πολιν οτι θυσια σημερον τω λαω εν βαμα 13 ως αν εισελθητε την πολιν ουτως ευρησετε αυτον εν τη πολει πριν αναβηναι αυτον εις βαμα του φαγειν οτι ου μη φαγη ο λαος εως του εισελθειν αυτον οτι ουτος ευλογει την θυσιαν και μετα ταυτα εσθιουσιν οι ξενοι και νυν αναβητε οτι δια την ημεραν ευρησετε αυτον 14 και αναβαινουσιν την πολιν αυτων εισπορευομενων εις μεσον της πολεως και ιδου σαμουηλ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων του αναβηναι εις βαμα 15 και κυριος απεκαλυψεν το ωτιον σαμουηλ ημέρα μια εμπροσθέν του ελθειν προς αυτον σαουλ λεγων 16 ως ο καιρος αυριον αποστελω προς σε ανδρα εχ γης βενιαμιν και χρισεις αυτον εις αρχοντα επι τον λαον μου ισραηλ και σωσει τον λαον μου εχ χειρος αλλοφυλων οτι επεβλεψα επι την ταπεινωσιν του λαου μου οτι ηλθεν βοη αυτων προς με 17 και σαμουηλ ειδεν τον σαουλ και κυριος απεχριθή αυτω ίδου ο ανθρωπος ον είπα σοι ουτος αρξεί εν τω λάω μου 18 και προσηγαγέν σαούλ προς σαμουήλ εις μέσον της πολέως και είπεν απαγγείλου δη ποιος ο οιχος του βλεποντος 19 και απεχριθη σαμουηλ τω σαουλ και ειπεν εγω ειμι αυτος αναβηθι εμπροσθεν μου εις βαμα και φαγε μετ' εμου σημερον και εξαποστελω σε πρωι και παντα τα εν τη καρδια σου απαγγελω σοι 20 και περι των ονων σου των απολωλυιων σημερον τριταιων μη θης την καρδιαν σου αυταις οτι ευρηνται και τινι τα ωραια του ισραηλ ου σοι και τω οικω του πατρος σου 21 και απεκριθη σαουλ και ειπεν ουχι ανδρος υιος ιεμιναιου εγω ειμι του μικρου σκηπτρου φυλης ισραηλ και της φυλης της ελαχιστης εξ ολου σκηπτρου βενιαμιν και ινα τι ελαλησας προς εμε κατα το ρημα τουτο 22 και ελαβεν σαμουηλ τον σαουλ και το παιδαριον αυτου και εισηγαγεν αυτους εις το καταλυμα και εθετο αυτοις τοπον εν πρωτοις των κεκλημενων ωσει εβδομηκοντα ανδρων 23 και ειπεν σαμουηλ τω μαγειρω δος μοι την μεριδα ην εδωχα σοι ην ειπα σοι θειναι αυτην παρα σοι 24 και υψωσεν ο μαγειρος την κωλεαν και παρεθηκεν αυτην ενωπιον σαουλ και είπεν σαμουήλ τω σαουλ ίδου υπολείμμα παραθές αυτό ένωπιον σου και φαγε οτι εις μαρτυριον τεθειται σοι παρα τους αλλους αποκνίζε και εφαγεν σαουλ μετα σαμουηλ εν τη ημερα εχεινη 25 και κατεβη εκ της βαμα εν τη πολει και διεστρωσαν τω σαουλ επι τω δωματι 26 και εκοιμηθη και εγενετο ως ανεβαινεν ο ορθρος και εκαλεσεν σαμουηλ τον σαουλ επι τω δωματι λεγων αναστα και εξαποστελω σε και ανέστη σαουλ και εξηλθεν αυτος και σαμουηλ έως εξω 27 αυτων καταβαινοντων εις μερος της πολεως και σαμουηλ είπεν τω σαουλ είπον τω νεανισχω χαι διελθετω εμπροσθεν ημων χαι συ στηθι ως σημερον χαι αχουσον ρημα θεου

Chapter 10

1 και ελαβεν σαμουήλ τον φακον του ελαιου και επέχεεν επι την κεφαλήν αυτου και εφιλησεν αυτον και είπεν αυτω ουχι κεχρικέν σε κυρίος είς αρχοντά επί τον λαον αυτου επι ισραηλ και συ αρξεις εν λαω κυριου και συ σωσεις αυτον εκ χειρος εχθρων αυτου χυχλοθεν χαι τουτο σοι το σημειον οτι εχρισεν σε χυριος επι κληρονομιαν αυτου εις αρχοντα 2 ως αν απελθης σημερον απ' εμου και ευρησεις δυο ανδρας προς τοις ταφοις ραχηλ εν τω οριω βενιαμιν αλλομενους μεγαλα και ερουσιν σοι ευρηνται αι ονοι ας επορευθητε ζητειν και ιδου ο πατηρ σου αποτετιναχται το ρημα των ονων και εδαψιλευσατο δι΄ υμας λεγων τι ποιησω υπερ του υιου μου 3 και απελευσει εκειθεν και επεκεινα ηξεις εως της δρυος θαβωρ και ευρησεις εκει τρεις ανδρας αναβαινοντας προς τον θεον εις βαιθηλ ενα αιροντα τρια αιγιδια και ενα αιροντα τρια αγγεια αρτων και ενα αιροντα ασκον οινου 4 και ερωτησουσιν σε τα εις ειρηνην και δωσουσιν σοι δυο απαρχας αρτων και λημψη εκ της χειρος αυτων 5 και μετα ταυτα εισελευση εις τον βουνον του θεου ου εστιν εχει το αναστημα των αλλοφυλων εχει νασιβ ο αλλοφυλος και εσται ως αν εισελθητε εκει εις την πολιν και απαντησεις χορω προφητων καταβαινοντων εκ της βαμα και εμπροσθεν αυτων ναβλα και τυμπανον και αυλος και κινυρα και αυτοι προφητευοντες 6 και εφαλειται επι σε πνευμα κυριου και προφητευσεις μετ΄ αυτων και στραφηση εις ανδρα αλλον 7 και εσται οταν ηξει τα σημεια ταυτα επι σε ποιει παντα οσα εαν ευρη η χειρ σου οτι θεος μετα σου 8 και καταβηση εμπροσθεν της γαλγαλα και ιδου καταβαινω προς σε ανενεγκειν ολοχαυτωσιν και θυσιας ειρηνικας επτα ημερας διαλειψεις εως του ελθειν με προς σε και γνωρισω σοι α ποιησεις 9 και εγενηθη ωστε επιστραφηναι τω ωμω αυτου απελθειν απο σαμουηλ μετεστρεψεν αυτω ο θεος χαρδιαν αλλην χαι ηλθεν παντα τα σημεια εν τη ημερα εχεινη 10 χαι ερχεται εχειθεν εις τον βουνον χαι ιδου χορος προφητων εξ εναντιας αυτου και ηλατο επ΄ αυτον πνευμα θεου και επροφητευσεν εν μεσω αυτων 11 και εγενηθησαν παντες οι ειδοτες αυτον εχθες και τριτην και ειδον και ιδου αυτος εν μεσω των προφητων και ειπεν ο λαος εχαστος προς τον πλησιον αυτου τι τουτο το γεγονος τω υιω κις η και σαουλ εν προφηταις 12 και απεκριθη τις αυτων και ειπεν και τις πατηρ αυτου δια τουτο εγενηθη εις παραβολην η και σαουλ εν προφηταις 13 και συνετελεσεν προφητεύων και ερχεται εις τον βουνον 14 και είπεν ο οικείος αυτού προς αυτού και προς το παιδαριον αυτου που επορευθητε και ειπαν ζητειν τας ονους και ειδαμεν οτι ουχ εισιν και εισηλθομεν προς σαμουηλ 15 και ειπεν ο οικειος προς σαουλ απαγγείλον δη μοι τι είπεν σοι σαμουηλ 16 και είπεν σαουλ προς τον οικειον αυτου απηγγειλεν απαγγελλων μοι οτι ευρηνται αι ονοι το δε ρημα της βασιλειας ουχ απηγγειλεν αυτω 17 χαι παρηγγειλεν σαμουηλ παντι τω λαω προς

χυριον εις μασσηφα 18 και ειπεν προς υιους ισραηλ ταδε ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ λεγων εγω ανηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου και εξειλαμην υμας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εκ πασων των βασιλειων των δλιβουσων υμας 19 και υμεις σημερον εξουθενηκατε τον θεον ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των χαχων υμων χαι θλιψεων υμων χαι ειπατε ουχι αλλ΄ η οτι βασιλεα στησεις εφ΄ ημων και νυν καταστητε ενωπιον κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων 20 και προσηγαγεν σαμουηλ παντα τα σκηπτρα ισραηλ και κατακληρουται σκηπτρον βενιαμιν 21 και προσαγει σκηπτρον βενιαμιν εις φυλας και κατακληρουται φυλη ματταρι και προσαγουσιν την φυλην ματταρι εις ανδρας και κατακληρουται σαουλ υιος κις και εζητει αυτον και ουχ ευρισκετο 22 και επηρωτησεν σαμουηλ ετι εν κυριω ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα και ειπεν χυριος ιδου αυτος χεχρυπται εν τοις σχευεσιν 23 χαι εδραμεν χαι λαμβανει αυτον εχειθεν και κατεστησεν εν μεσω του λαου και υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερ ωμιαν και επανω 24 και ειπεν σαμουηλ προς παντα τον λαον ει εορακατε ον εχλελεχται εαυτω χυριος οτι ουχ εστιν αυτω ομοιος εν πασιν υμιν χαι εγνωσαν πας ο λαος και ειπαν ζητω ο βασιλευς 25 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον το δικαιωμα του βασιλεως και εγραψεν εν βιβλιω και εθηκεν ενωπιον κυριου και εξαπεστειλεν σαμουηλ παντα τον λαον και απηλθεν εκαστος εις τον τοπον αυτου 26 και σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις γαβαα και επορευθησαν υιοι δυναμεων ων ηψατο χυριος χαρδιας αυτων μετα σαουλ 27 χαι υιοι λοιμοι ειπαν τι σωσει ημας ουτος και ητιμασαν αυτον και ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα

Chapter 11

1 και εγενηθη ως μετα μηνα και ανεβη ναας ο αμμανιτης και παρεμβαλλει επι ιαβις γαλααδ και είπον παντές οι ανδρές ιαβις προς ναας τον αμμανιτην διαθου ημιν διαθηκην και δουλευσομέν σοι 2 και είπεν προς αυτους ναας ο αμμανιτης εν ταυτη διαθησομαι υμιν διαθηκην εν τω εξορυξαι υμων παντα οφθαλμον δεξιον και θησομαι ονείδος επι ισραηλ 3 και λεγουσίν αυτω οι ανδρές ιαβις ανές ημιν έπτα ημέρας και αποστελουμέν αγγέλους είς παν ορίον ισραηλ εαν μη η ο σωζων ημας εξελευσομέθα προς υμας 4 και ερχονται οι αγγέλοι είς γαβαα προς σαούλ και λαλουσίν τους λογούς είς τα ωτα του λαού και ηραν πας ο λαος την φωνήν αυτών και έκλαυσαν 5 και ίδου σαούλ ηρχέτο μέτα το πρωί εξ αγρού και είπεν σαούλ τι ότι κλαιεί ο λαος και διηγούνται αυτώ τα ρηματά των υίων ιαβίς 6 και έφηλατο πνευμά χυρίου έπι σαούλ ως ηχούσεν τα ρηματά ταυτά και εθυμωθη επ΄ αυτούς οργη αυτού σφοδρα 7 και έλαβεν δύο βοας και εμέλισεν αυτάς και απέστειλεν είς παν ορίον ισραηλ εν χείρι αγγέλων λέγων ος ουχ έστιν εχπορευομένος οπίσω σαούλ και οπίσω σαμούηλ κατά ταδε ποιησούσιν τοις βουσίν αυτού και επήλθεν

εχστασις χυριου επι τον λαον ισραηλ χαι εβοησαν ως ανηρ εις 8 χαι επισχεπτεται αυτους αβιεζεχ εν βαμα παν ανδρα ισραηλ εξαχοσιας χιλιαδας και ανδρας ιουδα εβδομηχοντα χιλιαδας 9 και ειπεν τοις αγγελοις τοις ερχομενοις ταδε ερειτε τοις ανδρασιν ιαβις αυριον υμιν η σωτηρια διαθερμαναντος του ηλιου και ηλθον οι αγγελοι εις την πολιν και απαγγελλουσιν τοις ανδρασιν ιαβις και ευφρανθησαν 10 και ειπαν οι ανδρες ιαβις προς ναας τον αμμανιτην αυριον εξελευσομεθα προς υμας και ποιησετε ημιν το αγαθον ενωπιον υμων 11 και εγενηθη μετα την αυριον και εθετο σαουλ τον λαον εις τρεις αρχας και εισπορευονται μεσον της παρεμβολης εν φυλαχη τη πρωινη και ετυπτον τους υιους αμμων εως διεθερμανθη η ημερα και εγενηθησαν οι υπολελειμμενοι διεσπαρησαν και ουχ υπελειφθησαν εν αυτοις δυο κατα το αυτο 12 και ειπεν ο λαος προς σαμουηλ τις ο ειπας οτι σαουλ ου βασιλευσει ημων παραδος τους ανδρας και θανατωσομεν αυτους 13 και ειπεν σαουλ ουχ αποθανειται ουδεις εν τη ημερα ταυτη οτι σημερον χυριος εποιησεν σωτηριαν εν ισραηλ 14 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων πορευθωμεν εις γαλγαλα και εγκαινισωμεν εκει την βασιλειαν 15 και επορευθη πας ο λαος εις γαλγαλα και εχρισεν σαμουηλ εκει τον σαουλ εις βασιλεα ενωπιον κυριου εν γαλγαλοις και εθυσεν εκει θυσιας και ειρηνικας ενωπιον κυριου και ευφρανθη σαμουηλ και πας ισραηλ ωστε λιαν

Chapter 12

1 και ειπεν σαμουηλ προς παντα ανδρα ισραηλ ιδου ηκουσα φωνης υμων εις παντα οσα ειπατε μοι και εβασιλευσα εφ΄ υμας βασιλεα 2 και νυν ιδου ο βασιλευς διαπορευεται ενωπιον υμων καγω γεγηρακα και καθησομαι και οι υιοι μου ιδου εν υμιν χαγω ιδου διεληλυθα ενωπιον υμων εχ νεοτητος μου χαι εως της ημερας ταυτης 3 ιδου εγω αποκριθητε κατ΄ εμου ενωπιον κυριου και ενωπιον κριστου αυτου μοσχον τινος ειληφα η ονον τινος ειληφα η τινα κατεδυναστευσα υμων η τινα εξεπιεσα η εχ χειρος τινος ειληφα εξιλασμα και υποδημα αποκριθητε κατ΄ εμου και αποδωσω υμιν 4 και ειπαν προς σαμουηλ ουκ ηδικήσας ήμας και ου κατεδυναστευσας και ουκ εθλασας ημας και ουκ ειληφας εκ χειρος ουδενος ουδεν 5 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μαρτυς κυριος εν υμιν και μαρτυς χριστος αυτου σημερον εν ταυτη τη ημερα οτι ουχ ευρηκατε εν χειρι μου ουθεν και ειπαν μαρτυς 6 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων μαρτυς κυριος ο ποιησας τον μωυσην και τον ααρων ο αναγαγων τους πατερας ημων εξ αιγυπτου 7 και νυν καταστητε και δικασω υμας ενωπιον κυριου και απαγγελω υμιν την πασαν δικαιοσυνην κυριου α εποιησεν εν υμιν και εν τοις πατρασιν υμων 8 ως εισηλθεν ιαχωβ και οι υιοι αυτου εις αιγυπτον και εταπεινωσεν αυτους αιγυπτος και εβοησαν οι πατερες ημων προς χυριον και απεστειλεν χυριος τον μωυσην και τον

ααρων και εξηγαγεν τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και κατωκίσεν αυτους εν τω τοπω τουτω 9 και επελαθοντο κυριου του θεου αυτων και απεδοτο αυτους εις χειρας σισαρα αρχιστρατηγου ιαβιν βασιλεως ασωρ και εις χειρας αλλοφυλων και εις χειρας βασιλεως μωαβ και επολεμησαν εν αυτοις 10 και εβοησαν προς χυριον και ελέγον ημαρτομέν οτι εγκατελιπομέν τον χυριον και εδουλευσαμέν τοις βααλιμ και τοις αλσεσιν και νυν εξελου ημας εκ χειρος εχθρων ημων και δουλευσομεν σοι 11 και απεστείλεν χυρίος τον ιεροβααλ και τον βαρακ και τον ιεφθαε και τον σαμουηλ και εξειλατο υμας εκ χειρος εχθρων υμων των κυκλοθεν και κατωκειτε πεποιθοτες 12 και ειδετε οτι ναας βασιλευς υιων αμμων ηλθεν εφ΄ υμας και ειπατε ουχι αλλ΄ η οτι βασιλευς βασιλευσει εφ΄ ημων και κυριος ο θεος ημων βασιλευς ημων 13 και νυν ιδου ο βασιλευς ον εξελεξασθε και ιδου δεδωκεν χυριος εφ΄ υμας βασιλεα 14 εαν φοβηθητε τον χυριον χαι δουλευσητε αυτω χαι αχουσητε της φωνης αυτου χαι μη ερισητε τω στοματι χυριου χαι ητε χαι υμεις και ο βασιλευς ο βασιλευων εφ΄ υμων οπισω κυριου πορευομενοι 15 εαν δε μη αχουσητε της φωνης χυριου και ερισητε τω στοματι χυριου και εσται χειρ χυριου επι υμας και επι τον βασιλεα υμων 16 και νυν καταστητε και ιδετε το ρημα το μεγα τουτο ο ο χυριος ποιησει εν οφθαλμοις υμων 17 ουχι θερισμος πυρων σημερον επικαλεσομαι κυριον και δωσει φωνας και υετον και γνωτε και ιδετε οτι η κακια υμων μεγαλη ην εποιησατε ενωπιον κυριου αιτησαντες εαυτοις βασιλεα 18 και επεχαλεσατο σαμουηλ τον χυριον και εδωχεν χυριος φωνας και υετον εν τη ημερα εχεινη και εφοβηθησαν πας ο λαος τον χυριον σφοδρα και τον σαμουηλ 19 και ειπαν πας ο λαος προς σαμουηλ προσευξαι υπερ των δουλων σου προς κυριον θεον σου και ου μη αποθανωμεν οτι προστεθεικαμεν προς πασας τας αμαρτιας ημων χαχιαν αιτησαντες εαυτοις βασιλεα 20 χαι ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μη φοβεισθε υμεις πεποιηχατε την πασαν χαχιαν ταυτην πλην μη εχχλινητε απο οπισθεν χυριου και δουλευσατε τω χυριω εν ολη καρδια υμων 21 και μη παραβητε οπισω των μηθεν οντων οι ου περανουσιν ουθεν και οι ουκ εξελουνται οτι ουθεν εισιν 22 οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου δια το ονομα αυτου το μεγα οτι επιειχεως χυριος προσελαβετο υμας αυτω εις λαον 23 χαι εμοι μηδαμως του αμαρτειν τω χυριω ανιεναι του προσευχεσθαι περι υμων χαι δουλευσω τω χυριω και δείξω υμίν την οδον την αγαθην και την ευθείαν 24 πλην φοβείσθε τον χυριον και δουλευσατε αυτω εν αληθεια και εν ολη καρδια υμων οτι ειδετε α εμεγαλυνεν μεθ΄ υμων 25 και εαν κακια κακοποιησητε και υμεις και ο βασιλευς υμων προστεθησεσθε

Chapter 13

2 και εκλεγεται σαουλ εαυτω τρεις χιλιαδας ανδρων εκ των ανδρων ισραηλ και ησαν μετα σαουλ δισχιλιοι εν μαχεμας και εν τω ορει βαιθηλ χιλιοι ησαν μετα ιωναθαν εν γαβεε του βενιαμιν και το καταλοιπον του λαου εξαπεστειλεν εκαστον εις το σχηνωμα αυτου 3 και επαταξεν ιωναθαν τον νασιβ τον αλλοφυλον τον εν τω βουνω και ακουουσιν οι αλλοφυλοι και σαουλ σαλπιγγι σαλπιζει εις πασαν την γην λεγων ηθετημασιν οι δουλοι 4 και πας ισραηλ ημουσεν λεγοντων πεπαιμεν σαουλ τον νασιβ τον αλλοφυλον και ησχυνθησαν ισραηλ εν τοις αλλοφυλοις και ανεβοησαν ο λαος οπισω σαουλ εν γαλγαλοις 5 και οι αλλοφυλοι συναγονται εις πολεμον επι ισραηλ και αναβαινουσιν επι ισραηλ τριακοντα χιλιαδες αρματων και εξ χιλιαδες ιππεων και λαος ως η αμμος η παρα την θαλασσαν τω πληθει και αναβαινουσιν και παρεμβαλλουσιν εν μαχεμας εξ εναντιας βαιθων κατα νοτου 6 και ανηρ ισραηλ είδεν οτι στενώς αυτώ μη προσαγείν αυτόν και εκρυβή ο λαός εν τοις σπηλαιοις και εν ταις μανδραις και εν ταις πετραις και εν τοις βοθροις και εν τοις λακκοις 7 και οι διαβαινοντες διεβησαν τον ιορδανην εις γην γαδ και γαλααδ και σαουλ ετι ην εν γαλγαλοις και πας ο λαος εξεστη οπισω αυτου 8 και διελιπεν επτα ημερας τω μαρτυριω ως ειπεν σαμουηλ και ου παρεγενετο σαμουηλ εις γαλγαλα και διεσπαρη ο λαος αυτου απ' αυτου 9 και ειπεν σαουλ προσαγαγετε οπως ποιησω ολοκαυτωσιν και ειρηνικάς και ανηνέγκεν την ολοκαυτωσιν 10 και εγενετο ως συνετελεσεν αναφερων την ολοχαυτωσιν χαι σαμουηλ παραγινεται και εξηλθεν σαουλ εις απαντησιν αυτω ευλογησαι αυτον 11 και ειπεν σαμουηλ τι πεποιηχας και ειπεν σαουλ οτι ειδον ως διεσπαρη ο λαος απ' εμου και συ ου παρεγενου ως διεταξω εν τω μαρτυριω των ημερων και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εις μαγεμας 12 και ειπα νυν καταβησονται οι αλλοφυλοι προς με εις γαλγαλα και του προσωπου του χυριου ουχ εδεηθην χαι ενεχρατευσαμην χαι ανηνεγχα την ολοχαυτωσιν 13 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ μεματαιωται σοι οτι ουκ εφυλαξας την εντολην μου ην ενετειλατο σοι χυριος ως νυν ητοιμασεν χυριος την βασιλειαν σου εως αιωνος επι ισραηλ 14 και νυν η βασιλεια σου ου στησεται και ζητησει χυριος εαυτω ανθρωπον κατα την καρδιαν αυτου και εντελειται κυριος αυτω εις αρχοντα επι τον λαον αυτου οτι ουχ εφυλαξας οσα ενετειλατο σοι χυριος 15 χαι ανέστη σαμουηλ και απηλθέν εκ γαλγαλών εις οδον αυτου και το καταλειμμα του λαου ανεβη οπισω σαουλ εις απαντησιν οπισω του λαου του πολεμιστου αυτων παραγενομενων εχ γαλγαλων εις γαβαα βενιαμιν χαι επεσχεψατο σαουλ τον λαον τον ευρεθεντα μετ' αυτου ως εξαχοσιους ανδρας 16 χαι σαουλ χαι ιωναθαν υιος αυτου και ο λαος οι ευρεθεντες μετ΄ αυτων εκαθισαν εν γαβεε βενιαμιν και εκλαιον και οι αλλοφυλοι παρεμβεβληκεισαν εις μαχεμας 17 και εξηλθεν διαφθειρων εξ αγρου αλλοφυλων τρισιν αρχαις η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γοφερα επι γην

σωγαλ 18 και η μια αρχη επιβλεπουσα οδον βαιθωρων και η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γαβεε την εισκυπτουσαν επι γαι την σαβιν 19 και τεκτων σιδηρου ουχ ευρισκετο εν παση γη ισραηλ οτι ειπον οι αλλοφυλοι μη ποιησωσιν οι εβραιοι ρομφαιαν και δορυ 20 και κατεβαινον πας ισραηλ εις γην αλλοφυλων χαλκευείν εκαστος το θεριστρον αυτου και το σκευος αυτου και εκαστος την αξινην αυτου και το δρεπανον αυτου 21 και ην ο τρυγητος ετοιμος του θεριζείν τα δε σκευη ην τρείς σικλοι είς τον οδοντα και τη αξίνη και τω δρεπανώ υποστασίς ην η αυτη 22 και εγενηθη εν ταις ημέραις του πολέμου μαχεμάς και ουχ ευρέθη ρομφαία και δορυ εν χείρι παντός του λαού του μετά σαούλ και μετά ιωναθάν και ευρέθη τω σαούλ και τω ιωναθάν υιώ αυτού 23 και εξηλθέν εξ υποστασεώς των αλλοφύλων την εν τω περαν μαχεμάς

Chapter 14

1 και γινεται ημερα και ειπεν ιωναθαν υιος σαουλ τω παιδαριω τω αιροντι τα σχευη αυτου δευρο και διαβωμεν εις μεσσαβ των αλλοφυλων την εν τω περαν εχεινώ χαι τω πατρι αυτου ουχ απηγγειλέν 2 χαι σαουλ εχαθητό επ΄ αχρού του βουνου υπο την ροαν την εν μαγδων και ησαν μετ' αυτου ως εξακοσιοι ανδρες 3 και αχια υιος αχιτωβ αδελφου ιωχαβηδ υιου φινεες υιου ηλι ιερευς του θεου εν σηλωμ αιρων εφουδ και ο λαος ουκ ηδει οτι πεπορευται ιωναθαν 4 και ανα μεσον της διαβασεως ου εζητει ιωναθαν διαβηναι εις την υποστασιν των αλλοφυλων και ακρωτηριον πετρας ενθεν και ακρωτηριον πετρας ενθεν ονομα τω ενι βαζες και ονομα τω αλλω σεννα 5 η οδος η μια απο βορρα ερχομενω μαχμας και η οδος η αλλη απο νοτου ερχομενω γαβεε 6 και ειπεν ιωναθαν προς το παιδαριον το αιρον τα σχευη αυτου δευρο διαβωμεν εις μεσσαβ των απεριτμητων τουτων ει τι ποιησαι ημιν χυριος οτι ουχ εστιν τω χυριω συνεχομενον σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις 7 και ειπεν αυτω ο αιρων τα σκευη αυτου ποιει παν ο εαν η καρδια σου εχχλινη ιδου εγω μετα σου ως η χαρδια σου χαρδια μου 8 χαι ειπεν ιωναθαν ιδου ημεις διαβαινομέν προς τους ανδρας και κατακυλισθησομέθα προς αυτους 9 εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αποστητε εχει εως αν απαγγειλωμεν υμιν χαι στησομεθα εφ΄ εαυτοις και ου μη αναβωμεν επ΄ αυτους 10 και εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αναβητε προς ημας και αναβησομεθα οτι παραδεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας ημων τουτο ημιν το σημειον 11 και εισηλθον αμφοτεροι εις μεσσαβ των αλλοφυλων και λεγουσιν οι αλλοφυλοι ιδου οι εβραιοι εκπορευονται εκ των τρωγλων αυτων ου εκρυβησαν εκει 12 και απεκριθησαν οι ανδρες μεσσαβ προς ιωναθαν και προς τον αιροντα τα σκευή αυτου και λεγουσιν αναβήτε προς ήμας και γνωριουμέν υμιν ρημα και είπεν ιωνάθαν προς τον αιροντά τα σκέυη αυτου αναβηθι οπισω μου οτι παρεδωχεν αυτους χυριος εις χειρας ισραηλ 13 χαι ανεβη

ιωναθαν επι τας χειρας αυτου και επι τους ποδας αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου μετ΄ αυτου και επεβλεψαν κατα προσωπον ιωναθαν και επαταξεν αυτους και ο αιρων τα σκευή αυτου επεδιδού οπισω αυτού 14 και εγενήθη η πληγή η πρωτη ην επατάξεν ιωναθαν και ο αιρών τα σχευη αυτού ως εικοσί ανδρές εν βολισι και εν πετροβολοις και εν κοχλαξιν του πεδιου 15 και εγενηθη εκστασις εν τη παρεμβολη και εν αγρω και πας ο λαος οι εν μεσσαβ και οι διαφθειροντες εξεστησαν και αυτοι ουκ ηθελον ποιειν και εθαμβησεν η γη και εγενηθη εκστασις παρα χυριου 16 και είδον οι σκοποι του σαουλ εν γαβεε βενιαμίν και ίδου η παρεμβολη τεταραγμενη ενθεν και ενθεν 17 και ειπεν σαουλ τω λαω τω μετ΄ αυτου επισχεψασθε δη και ιδετε τις πεπορευται εξ υμων και επεσκεψαντο και ιδου ουχ ευρισχετο ιωναθαν και ο αιρων τα σχευη αυτου 18 και ειπεν σαουλ τω αχια προσαγαγε το εφουδ οτι αυτος ηρεν το εφουδ εν τη ημερα εχεινη ενωπιον ισραηλ 19 και εγενηθη ως ελαλει σαουλ προς τον ιερεα και ο ηχος εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων επορευετο πορευομενος και επληθυνεν και ειπεν σαουλ προς τον ιερεα συναγαγε τας χειρας σου 20 και ανεβοήσεν σαούλ και πας ο λαός ο μετ΄ αυτου και ερχονται εως του πολεμου και ιδου εγενετο ρομφαια ανδρος επι τον πλησιον αυτου συγχυσις μεγαλη σφοδρα 21 και οι δουλοι οι οντες εχθες και τριτην ημεραν μετα των αλλοφυλων οι αναβαντες εις την παρεμβολην επεστραφησαν και αυτοι ειναι μετα ισραηλ των μετα σαουλ και ιωναθαν 22 και πας ισραηλ οι χρυπτομένοι εν τω ορει εφραίμ και ηκούσαν οτι πεφευγασίν οι αλλοφυλοί και συναπτουσιν και αυτοι οπισω αυτων εις πολεμον 23 και εσωσεν κυριος εν τη ημερα εχεινη τον ισραηλ χαι ο πολεμος διηλθεν την βαιθων χαι πας ο λαος ην μετα σαουλ ως δεκα χιλιαδες ανδρων και ην ο πολεμος διεσπαρμένος εις ολην την πολιν εν τω ορει εφραιμ 24 και σαουλ ηγνοησεν αγνοιαν μεγαλην εν τη ημερα εχεινή και αραται τω λαω λεγων επικαταρατός ο ανθρώπος ος φαγεται αρτον εως εσπερας και εκδικήσω τον εχθρον μου και ουκ εγευσατο πας ο λαος αρτου 25 και πασα η γη ηριστα και ιααρ δρυμος ην μελισσωνος κατα προσωπον του αγρου 26 και εισηλθεν ο λαος εις τον μελισσωνα και ιδου επορευετο λαλων και ιδου ουχ ην επιστρεφων την χειρα αυτου εις το στομα αυτου οτι εφοβηθη ο λαος τον ορχον χυριου 27 χαι ιωναθαν ουχ αχηχοει εν τω ορχιζειν τον πατερα αυτου τον λαον και εξετείνεν το ακρον του σκηπτρού αυτού του εν τη χείρι αυτού και εβαψεν αυτο εις το κηριον του μελιτος και επεστρεψεν την χειρα αυτου εις το στομα αυτου και ανεβλεψαν οι οφθαλμοι αυτου 28 και απεκριθη εις εκ του λαου και ειπεν ορκισας ωρκισεν ο πατηρ σου τον λαον λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον σημερον και εξελυθη ο λαος 29 και εγνω ιωναθαν και ειπεν απηλλαχεν ο πατηρ μου την γην ιδε δη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου οτι εγευσαμην βραχυ του μελιτος τουτου 30 αλλ΄ οτι ει εφαγεν εσθων ο λαος σημερον των σχυλων των εχθρων αυτων ων ευρεν οτι νυν αν μειζων ην η πληγη

εν τοις αλλοφυλοις 31 και επαταξεν εν τη ημερα εκείνη εκ των αλλοφυλών εν μαχεμας και εκοπιασεν ο λαος σφοδρα 32 και εκλιθη ο λαος εις τα σκυλα και ελαβεν ο λαος ποιμνια και βουκολια και τεκνα βοων και εσφαξεν επι την γην και ησθιεν ο λαος συν τω αιματι 33 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ημαρτηκεν ο λαος τω χυριω φαγων συν τω αιματι χαι ειπεν σαουλ εν γεθθεμ χυλισατε μοι λιθον ενταυθα μεγαν 34 και ειπεν σαουλ διασπαρητε εν τω λαω και ειπατε αυτοις προσαγαγειν ενταυθα εκαστος τον μοσχον αυτου και εκαστος το προβατον αυτου και σφαζετω επι τουτου και ου μη αμαρτητε τω κυριω του εσθιειν συν τω αιματι και προσηγεν πας ο λαος εκαστος το εν τη χειρι αυτου και εσφαζον εκει 35 και ωκοδομησεν εκει σαουλ θυσιαστηριον τω κυριω τουτο ηρξατο σαουλ οιχοδομησαι θυσιαστηριον τω χυριω 36 χαι ειπεν σαουλ χαταβωμεν οπισω των αλλοφυλων την νυχτα και διαρπασωμέν εν αυτοίς έως διαφαύση η ημέρα και μη υπολιπωμεν εν αυτοις ανδρα και ειπαν παν το αγαθον ενωπιον σου ποιει και ειπεν ο ιερευς προσελθωμεν ενταυθα προς τον θεον 37 και επηρωτησεν σαουλ τον θεον ει καταβω οπισω των αλλοφυλων ει παραδωσεις αυτους εις χειρας ισραηλ και ουχ απεχριθή αυτώ εν τη ημερα εχεινή 38 χαι είπεν σαουλ προσαγαγετε ενταυθα πασας τας γωνιας του ισραηλ και γνωτε και ιδετε εν τινι γεγονεν η αμαρτια αυτη σημερον 39 οτι ζη χυριος ο σωσας τον ισραηλ οτι εαν αποχριθη χατα ιωναθαν του υιου μου θανατω αποθανειται και ουκ ην ο αποκρινομένος εκ παντος του λαου 40 και είπεν παντι ισραηλ υμείς εσεσθε είς δουλείαν και έγω και ιωναθαν ο υιος μου εσομεθα εις δουλειαν και ειπεν ο λαος προς σαουλ το αγαθον ενωπιον σου ποιει 41 και ειπεν σαουλ κυριε ο θεος ισραηλ τι οτι ουκ απεκριθης τω δουλω σου σημερον ει εν εμοι η εν ιωναθαν τω υιω μου η αδικια κυριε ο θεος ισραηλ δος δηλους και εαν ταδε ειπης εν τω λαω σου ισραηλ δος δη οσιοτητα και κληρουται ιωναθαν και σαουλ και ο λαος εξηλθεν 42 και ειπεν σαουλ βαλετε ανα μεσον εμου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου μου ον αν κατακληρωσηται κυριος αποθανετω και είπεν ο λαος προς σαουλ ουκ εστίν το ρημα τουτο και κατεκρατήσεν σαουλ του λαου και βαλλουσιν ανα μεσον αυτου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου αυτου και κατακληρουται ιωναθαν 43 και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν απαγγειλον μοι τι πεποιηχας και απηγγειλεν αυτω ιωναθαν και ειπεν γευσαμενος εγευσαμην εν αχρώ τω σχηπτρώ τω εν τη χειρι μου βράχυ μελι ίδου έγω αποθνήσχω 44 και ειπεν αυτω σαουλ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι θανατω αποθανη σημερον 45 και είπεν ο λαος προς σαουλ ει σημερον θανατωθησεται ο ποιησας την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην εν ισραηλ ζη χυριος ει πεσειται της τριχος της κεφαλης αυτου επι την γην οτι ο λαος του θεου εποιησεν την ημεραν ταυτην και προσηυξατο ο λαος περι ιωναθαν εν τη ημερα εκεινη και ουκ απεθανεν 46 και ανεβη σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι απηλθον εις τον τοπον αυτων 47 και σαουλ κατακληρουται εργον επι ισραηλ και επολεμει κυκλω

παντας τους εχθρους αυτου εις τον μωαβ και εις τους υιους αμμων και εις τους υιους εδωμ και εις τον βαιθεωρ και εις βασιλεα σουβα και εις τους αλλοφυλους ου αν εστραφη εσωζετο 48 και εποιησεν δυναμιν και επαταξεν τον αμαληκ και εξειλατο τον ισραηλ εκ χειρος των καταπατουντων αυτον 49 και ησαν υιοι σαουλ ιωναθαν και ιεσσιου και μελχισα και ονοματα των δυο θυγατερων αυτου ονομα τη πρωτοτοκω μεροβ και ονομα τη δευτερα μελχολ 50 και ονομα τη γυναικι αυτου αχινοομ θυγατηρ αχιμαας και ονομα τω αρχιστρατηγω αβεννηρ υιος νηρ υιου οικείου σαουλ 51 και κις πατηρ σαουλ και νηρ πατηρ αβεννηρ υιος ιαμιν υιου αβιηλ 52 και ην ο πολεμος κραταίος επι τους αλλοφυλούς πασας τας ημέρας σαουλ και ίδων σαουλ παντα ανδρα δυνατόν και παντα ανδρα υίον δυναμέως και συνηγαγέν αυτους προς αυτού

Chapter 15

1 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ εμε απεστειλεν κυριος χρισαι σε εις βασιλεα επι ισραηλ και νυν ακουε της φωνης κυριου 2 ταδε ειπεν κυριος σαβαωθ νυν εχδικήσω α εποιήσεν αμάληκ τω ισραήλ ως απήντησεν αυτώ εν τη όδω αναβαίνοντος αυτου εξ αιγυπτου 3 και νυν πορευου και παταξεις τον αμαληκ και ιεριμ και παντα τα αυτου και ου περιποιηση εξ αυτου και εξολεθρευσεις αυτον και αναθεματιεις αυτον και παντα τα αυτου και ου φειση απ' αυτου και αποκτενεις απο ανδρος και εως γυναικος και απο νηπιου εως θηλαζοντος και απο μοσχου εως προβατου και απο καμηλου εως ονου 4 και παρηγγειλεν σαουλ τω λαω και επισκεπτεται αυτους εν γαλγαλοις τετρακοσιας χιλιαδας ταγματων και τον ιουδαν τριαχοντα χιλιαδας ταγματων 5 και ηλθεν σαουλ εως των πολεων αμαληκ και ενηδρευσεν εν τω χειμαρρω 6 και ειπεν σαουλ προς τον κιναιον απελθε και εκκλινον εχ μεσου του αμαληχιτου μη προσθω σε μετ΄ αυτου χαι συ εποιησας ελεος μετα των υιων ισραηλ εν τω αναβαινειν αυτους εξ αιγυπτου και εξεκλινεν ο κιναιος εκ μεσου αμαληχ 7 και επαταξεν σαουλ τον αμαληκ απο ευιλατ εως σουρ επι προσωπου αιγυπτου 8 και συνελαβεν τον αγαγ βασιλεα αμαλήκ ζωντα και παντα τον λαον ιεριμ απεχτεινεν εν στοματι ρομφαιας 9 χαι περιεποιησατο σαουλ χαι πας ο λαος τον αγαγ ζωντα και τα αγαθα των ποιμνιων και των βουκολιων και των εδεσματων και των αμπελωνων και παντων των αγαθων και ουκ εβουλετο αυτα εξολεθρευσαι και παν εργον ητιμωμενον και εξουδενωμενον εξωλεθρευσαν 10 και εγενηθη ρημα χυριου προς σαμουηλ λεγων 11 παραχεχλημαι οτι εβασιλευσα τον σαουλ εις βασιλεα οτι απεστρεψεν απο οπισθεν μου και τους λογους μου ουκ ετηρησεν και ηθυμησεν σαμουηλ και εβοησεν προς κυριον ολην την νυκτα 12 και ωρθρισεν σαμουηλ και επορευθη εις απαντησιν ισραηλ πρωι και απηγγελη τω σαμουηλ λεγοντες ηχει σαουλ εις χαρμηλον χαι ανεσταχεν αυτω χειρα χαι

επεστρεψεν το αρμα και κατεβη εις γαλγαλα προς σαουλ και ιδου αυτος ανεφερεν ολοχαυτωσιν τω χυριω τα πρωτα των σχυλων ων ηνεγχεν εξ αμαληχ 13 και παρεγενετο σαμουηλ προς σαουλ και ειπεν αυτω σαουλ ευλογητος συ τω κυριω εστησα παντα οσα ελαλησεν χυριος 14 χαι ειπεν σαμουηλ χαι τις η φωνη του ποιμνιου τουτου εν τοις ωσιν μου και φωνη των βοων ων εγω ακουω 15 και ειπεν σαουλ εξ αμαληχ ηνεγχα αυτα α περιεποιησατο ο λαος τα χρατιστα του ποιμνιου και των βοων οπως τυθη τω κυριω θεω σου και τα λοιπα εξωλεθρευσα 16 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ανες και απαγγελω σοι α ελαλησεν κυριος προς με την νυχτα και ειπεν αυτω λαλησον 17 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουχι μικρος συ ει ενωπιον αυτου ηγουμενος σχηπτρου φυλης ισραηλ και εχρισεν σε χυριος εις βασιλεα επι ισραηλ 18 και απεστειλεν σε κυριος εν οδω και ειπεν σοι πορευθητι και εξολεθρευσον τους αμαρτανοντας εις εμε τον αμαληχ χαι πολεμησεις αυτους εως συντελεσης αυτους 19 και ινα τι ουκ ηκουσας της φωνης κυριου αλλ΄ ωρμησας του θεσθαι επι τα σχυλα χαι εποιησας το πονηρον ενωπιον χυριου 20 χαι ειπεν σαουλ προς σαμουηλ δια το ακουσαι με της φωνης του λαου και επορευθην εν τη οδω η απεστειλεν με χυριος χαι ηγαγον τον αγαγ βασιλεα αμαληχ χαι τον αμαληχ εξωλεθρευσα 21 και ελαβεν ο λαος των σκυλων ποιμνια και βουκολια τα πρωτα του εξολεθρευματος θυσαι ενωπιον χυριου θεου ημων εν γαλγαλοις 22 και ειπεν σαμουηλ ει θελητον τω χυριω ολοχαυτωματα χαι θυσιαι ως το αχουσαι φωνης χυριου ιδου αχοή υπερ θυσιαν αγαθή χαι η επαχροασις υπερ στεαρ χριων 23 οτι αμαρτια οιωνισμα εστιν οδυνην και πονους θεραφιν επαγουσιν οτι εξουδενωσας το ρημα χυριου χαι εξουδενωσει σε χυριος μη ειναι βασιλεα επι ισραηλ 24 χαι ειπεν σαουλ προς σαμουηλ ημαρτηκα οτι παρεβην τον λογον κυριου και το ρημα σου οτι εφοβηθην τον λαον και ηκουσα της φωνης αυτων 25 και νυν αρον δη το αμαρτημα μου και αναστρεψον μετ΄ εμου και προσκυνησω κυριω τω θεω σου 26 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουκ αναστρεφω μετα σου οτι εξουδενωσας το ρημα χυριου και εξουδενωσει σε χυριος του μη ειναι βασιλεα επι τον ισραηλ 27 και απεστρεψεν σαμουηλ το προσωπον αυτου του απελθειν και εκρατησεν σαουλ του πτερυγιου της διπλοι+δος αυτου και διερρηξεν αυτο 28 και είπεν προς αυτον σαμουηλ διερρηξεν χυριος την βασιλειαν ισραηλ εχ χειρος σου σημερον και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω αγαθω υπερ σε 29 και διαιρεθησεται ισραηλ εις δυο και ουκ αποστρεψει ουδε μετανοησει οτι ουχ ως ανδρωπος εστιν του μετανοησαι αυτος 30 και ειπεν σαουλ ημαρτηκα αλλα δοξασον με δη ενωπιον πρεσβυτερων ισραηλ και ενωπιον λαου μου και αναστρεψον μετ' εμου και προσκυνησω τω χυριω θεω σου 31 χαι ανεστρεψεν σαμουηλ οπισω σαουλ χαι προσεχυνησεν τω χυριω 32 και ειπεν σαμουηλ προσαγαγετε μοι τον αγαγ βασιλεα αμαληκ και προσηλθεν προς αυτον αγαγ τρεμων και ειπεν αγαγ ει ουτως πικρος ο θανατος 33 και ειπεν σαμουηλ προς αγαγ καθοτι ητεχνωσεν γυναικας η ρομφαια σου ουτως

ατεχνωθησεται εχ γυναιχων η μητηρ σου χαι εσφαξεν σαμουηλ τον αγαγ ενωπιον χυριου εν γαλγαλ 34 χαι απηλθεν σαμουηλ εις αρμαθαιμ χαι σαουλ ανεβη εις τον οιχον αυτου εις γαβαα 35 χαι ου προσεθετο σαμουηλ ετι ιδειν τον σαουλ εως ημερας θανατου αυτου οτι επενθει σαμουηλ επι σαουλ χαι χυριος μετεμεληθη οτι εβασιλευσεν τον σαουλ επι ισραηλ

Chapter 16

1 και είπεν κυρίος προς σαμουήλ έως ποτέ συ πενθείς επί σαούλ καγώ εξουδενώκα αυτον μη βασιλευειν επι ισραηλ πλησον το κερας σου ελαιου και δευρο αποστειλω σε προς ιεσσαι εως εις βηθλεεμ οτι εοραχα εν τοις υιοις αυτου εμοι βασιλευειν 2και ειπεν σαμουηλ πως πορευθω και ακουσεται σαουλ και αποκτενει με και ειπεν χυριος δαμαλιν βοων λαβε εν τη χειρι σου και ερεις θυσαι τω χυριω ηκω 3 και καλεσεις τον ιεσσαι εις την θυσιαν και γνωριω σοι α ποιησεις και χρισεις ον εαν ειπω προς σε 4 και εποιησεν σαμουηλ παντα α ελαλησεν αυτω κυριος και ηλθεν εις βηθλεεμ και εξεστησαν οι πρεσβυτεροι της πολεως τη απαντησει αυτου και ειπαν ειρηνη η εισοδος σου ο βλεπων 5 και ειπεν ειρηνη θυσαι τω κυριω ηκω αγιασθητε και ευφρανθητε μετ΄ εμου σημερον και ηγιασεν τον ιεσσαι και τους υιους αυτου και εκαλεσεν αυτους εις την θυσιαν 6 και εγενηθη εν τω αυτους εισιεναι και ειδεν τον ελιαβ και ειπεν αλλα και ενωπιον κυριου χριστος αυτου 7 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ μη επιβλεψης επι την οψιν αυτου μηδε εις την εξιν μεγεθους αυτου οτι εξουδενωχα αυτον οτι ουχ ως εμβλεψεται ανθρωπος οψεται ο θεος οτι ανθρωπος οψεται εις προσωπον ο δε θεος οψεται εις χαρδιαν 8 και εκαλεσεν ιεσσαι τον αμιναδαβ και παρηλθεν κατα προσωπον σαμουηλ και ειπεν ουδε τουτον εξελεξατο χυριος 9 και παρηγαγεν ιεσσαι τον σαμα και ειπεν και εν τουτω ουκ εξελεξατο κυριος 10 και παρηγαγεν ιεσσαι τους επτα υιους αυτου ενωπιον σαμουηλ και ειπεν σαμουηλ ουκ εξελεξατο κυριος εν τουτοις 11 και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι εκλελοιπασιν τα παιδαρια και ειπεν ετι ο μικρος ιδου ποιμαινεί εν τω ποιμνίω και είπεν σαμουήλ προς ιέσσαι αποστείλον και λαβε αυτον οτι ου μη κατακλιθωμεν εως του ελθειν αυτον 12 και απεστειλεν και εισηγαγεν αυτον και ουτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων και αγαθος ορασει χυριω και είπεν χυρίος προς σαμουήλ ανάστα και χρίσον τον δαυίδ οτι ουτος αγαθος εστιν 13 και ελαβεν σαμουηλ το κερας του ελαιου και εχρισεν αυτον εν μεσω των αδελφων αυτου και εφηλατο πνευμα κυριου επι δαυιδ απο της ημερας εχεινης και επανω και ανέστη σαμουηλ και απηλθέν εις αρμαθαιμ 14 και πνευμα χυριου απέστη από σαουλ και επνίγεν αυτού πνευμά πουήρου παρά χυριου 15 και ειπαν οι παιδες σαουλ προς αυτον ιδου δη πνευμα κυριου πονηρον πνιγει σε 16 ειπατωσαν δη οι δουλοι σου ενωπιον σου και ζητησατωσαν τω κυριω ημων

ανδρα είδοτα ψαλλειν εν κινυρα και εσται εν τω είναι πνευμα πονηρον επι σοι και ψαλει εν τη κινυρα αυτου και αγαθον σοι εσται και αναπαυσει σε 17 και είπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου ίδετε δη μοι ανδρα ορθως ψαλλοντα και είσαγαγετε αυτον προς εμε 18 και απεκριθη είς των παιδαρίων αυτου και είπεν ίδου εόρακα υίον τω ιέσσαι βηθλεεμιτην και αυτον είδοτα ψαλμον και ο ανηρ συνέτος και ο ανηρ πολεμιστης και σόφος λογω και ανηρ αγαθός τω είδει και κυρίος μετ΄ αυτου 19 και απεστείλεν σαουλ αγγελους προς ιέσσαι λεγων αποστείλον προς με τον υίον σου δαυίδ τον εν τω ποιμνίω σου 20 και ελαβεν ιέσσαι γόμορ αρτων και ασκον οίνου και εριφον αίγων ένα και εξαπέστειλεν εν χείρι δαυίδ του υίου αυτου προς σαούλ 21 και εισηλθέν δαυίδ προς σαούλ και παρείστηκει ενώπιον αυτου και ηγαπησέν αυτον σφόδρα και εγένηθη αυτώ αίρων τα σκέυη αυτου 22 και απέστειλεν σαούλ προς ιέσσαι λεγων παριστασθώ δη δαυίδ ένωπιον εμού οτι ευρέν χαρίν εν οφθαλμοίς μου 23 και εγένηθη εν τω είναι πνευμα πονηρόν επι σαούλ και ελαμβανέν δαυίδ την κίνυραν και εψαλλέν εν τη χείρι αυτού και ανέψυχεν σαούλ και αγαθον αυτώ και αφιστατό απ΄ αυτού το πνευμα το πονηρόν

Chapter 17

1 και συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον και συναγονται εις σοκχωθ της ιουδαιας και παρεμβαλλουσιν ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον αζηκα εν εφερμεμ 2 και σαουλ και οι ανδρες ισραηλ συναγονται και παρεμβαλλουσιν εν τη χοιλαδι αυτοι παρατασσονται εις πολεμον εξ εναντιας αλλοφυλων 3 και αλλοφυλοι ιστανται επι του ορους ενταυθα και ισραηλ ισταται επι του ορους ενταυθα και ο αυλων ανα μεσον αυτων 4 και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων γολιαθ ονομα αυτω εκ γεθ υψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης 5 και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου και θωρακα αλυσιδωτον αυτος ενδεδυχως και ο σταθμος του θωρακος αυτου πεντε χιλιαδες σικλών χαλκου και σιδηρου 6 και κνημιδες χαλκαι επανώ των σκελών αυτου και ασπις χαλκή ανα μέσον των ωμών αυτού 7 και ο κοντός του δορατός αυτού ωσει μεσαχλον υφαινοντων και η λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου και ο αιρων τα οπλα αυτου προεπορευετο αυτου 8 και εστη και ανεβοησεν εις την παραταξιν ισραηλ και ειπεν αυτοις τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμω εξ εναντιας ημων ουχ εγω ειμι αλλοφυλος και υμεις εβραιοι του σαουλ εκλεξασθε εαυτοις ανδρα και καταβητω προς με 9 και εαν δυνηθη προς εμε πολεμησαι και εαν παταξη με και εσομεθα υμιν εις δουλους εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον εσεσθε ημιν εις δουλους και δουλευσετε ημιν 10 και ειπεν ο αλλοφυλος ιδου εγω ωνειδισα την παραταξιν ισραηλ σημερον εν τη ημερα ταυτη δοτε μοι ανδρα και μονομαχησομέν αμφοτέροι 11 και ηκουσέν σαούλ και πας ισραήλ τα ρήματα του

αλλοφυλου ταυτα και εξεστησαν και εφοβηθησαν σφοδρα 32 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ μη δη συμπεσετω η καρδια του κυριου μου επ΄ αυτον ο δουλος σου πορευσεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου 33 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ου μη δυνηση πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ' αυτου οτι παιδαριον ει συ και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου 34 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ποιμαινων ην ο δουλος σου τω πατρι αυτου εν τω ποιμνιω και σταν ηρχετο ο λεων και η αρκος και ελαμβανέν προβατον έκ της αγέλης 35 και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου και ει επανιστατο επ΄ εμε και εκρατησα του φαρυγγος αυτου και επαταξα και εθανατωσα αυτον 36 και την αρχον ετυπτεν ο δουλος σου και τον λεοντα και εσται ο αλλοφυλος ο απεριτμητος ως εν τουτων ουχι πορευσομαι και παταξω αυτον και αφελω σημερον ονειδος εξ ισραηλ διοτι τις ο απεριτμητος ουτος ος ωνειδισεν παραταξιν θεου ζωντος 37 χυριος ος εξειλατο με εχ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρχου αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου και είπεν σαουλ προς δαυίδ πορέυου και έσται χυρίος μέτα σου 38 και ενεδυσεν σαουλ τον δαυιδ μανδυαν και περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου 39 και εζωσεν τον δαυιδ την ρομφαιαν αυτου επανω του μανδυου αυτου και εκοπιασεν περιπατησας απαξ και δις και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ου μη δυνωμαι πορευθηναι εν τουτοις οτι ου πεπειραμαι και αφαιρουσιν αυτα απ' αυτου 40 και ελαβεν την βακτηριαν αυτου εν τη χειρι αυτου και εξελεξατο εαυτω πεντε λιθους λειους εχ του χειμαρρου χαι εθετο αυτους εν τω χαδιω τω ποιμενιχω τω οντι αυτω εις συλλογην και σφενδονην αυτου εν τη χειρι αυτου και προσηλθεν προς τον ανδρα τον αλλοφυλον 42 και είδεν γολιαδ τον δαυίδ και ητιμασέν αυτον οτι αυτος ην παιδαριον και αυτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων 43 και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ ωσει χυων εγω ειμι οτι συ ερχη επ΄ εμε εν ραβδω και λιθοις και ειπεν δαυιδ ουχι αλλ΄ η χειρω κυνος και κατηρασατο ο αλλοφυλος τον δαυιδ εν τοις θεοις αυτου 44 και είπεν ο αλλοφυλος προς δαυίδ δευρο προς με και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσιν της γης 45 και είπεν δαυίδ προς τον αλλοφυλού συ έρχη προς με εν ρομφαία και έν δορατι και εν ασπιδι καγω πορευομαι προς σε εν ονοματι κυριου σαβαωθ θεου παραταξεως ισραηλ ην ωνειδισας σημερον 46 και αποκλεισει σε κυριος σημερον εις την χειρα μου και αποκτενω σε και αφελω την κεφαλην σου απο σου και δωσω τα χωλα σου χαι τα χωλα παρεμβολης αλλοφυλων εν ταυτη τη ημερα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις δηριοις της γης και γνωσεται πασα η γη οτι εστιν θεος εν ισραηλ 47 και γνωσεται πασα η εκκλησια αυτη οτι ουκ εν ρομφαια και δορατι σωζει χυριος οτι του χυριου ο πολεμος χαι παραδωσει χυριος υμας εις χειρας ημων 48 και ανεστη ο αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν δαυιδ 49 και εξετεινεν δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον και ελαβεν εκειθεν λιθον ενα

και εσφενδονησεν και επαταξεν τον αλλοφυλον επι το μετωπον αυτου και διεδυ ο λίθος δια της περικεφαλαιας εις το μετωπον αυτου και επέσεν επι προσωπον αυτου επι την γην 51 και εδραμεν δαυίδ και επέστη επ΄ αυτον και ελαβέν την ρομφαιαν αυτου και εθανατωσέν αυτον και αφείλεν την κεφαλην αυτου και ειδον οι αλλοφυλοι οτι τεθνηκέν ο δυνατός αυτών και έφυγον 52 και ανιστανται ανδρές ισραηλ και ιουδα και ηλαλαξαν και κατεδιώξαν οπίσω αυτών εως εισόδου γεθ και έως της πυλης ασκαλώνος και έπεσαν τραυματίαι των αλλοφυλών έν τη όδω των πύλων και έως γεθ και έως ακκαρών 53 και ανέστρεψαν ανδρές ισραηλ εκκλινούτες οπίσω των αλλοφυλών και κατέπατουν τας παρεμβολάς αυτών 54 και έλαβεν δαυίδ την κεφαλην του αλλοφυλού και ηνέγκεν αυτήν εις ιερουσαλημικαι τα σκέυη αυτού εθηκέν εν τω σκηνωματί αυτού

Chapter 18

6 και εξηλθον αι χορευουσαι εις συναντησιν δαυιδ εκ πασων πολεων ισραηλ εν τυμπανοις και εν χαρμοσυνή και εν κυμβαλοις 7 και εξήρχον αι γυναικές και ελεγον επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 8 και πονηρον εφανη το ρημα εν οφθαλμοις σαουλ περι του λογου τουτου και ειπεν τω δαυιδ εδωχαν τας μυριαδας χαι εμοι εδωχαν τας χιλιαδας 9 χαι ην σαουλ υποβλεπομενος τον δαυιδ απο της ημερας εχεινης χαι επεχεινα 12 χαι εφοβηθη σαουλ απο προσωπου δαυιδ 13 και απεστησεν αυτον απ' αυτου και κατεστησεν αυτον εαυτω χιλιαρχον και εξεπορευετο και εισεπορευετο εμπροσθεν του λαου 14 και ην δαυιδ εν πασαις ταις οδοις αυτου συνιών και κυρίος μετ΄ αυτου 15 και ειδεν σαουλ ως αυτος συνιει σφοδρα και ευλαβειτο απο προσωπου αυτου 16 και πας ισραηλ και ιουδας ηγαπα τον δαυιδ οτι αυτος εξεπορευετο και εισεπορευετο προ προσωπου του λαου 20 και ηγαπησεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ τον δαυιδ και απηγγελη σαουλ και ηυθυνθη εν οφθαλμοις αυτου 21 και ειπεν σαουλ δωσω αυτην αυτω και εσται αυτω εις σκανδαλον και ην επι σαουλ χειρ αλλοφυλων 22 και ενετειλατο σαουλ τοις παισιν αυτου λεγων λαλησατε υμεις λαθρα τω δαυιδ λεγοντες ιδου ο βασιλευς θελει εν σοι και παντες οι παιδες αυτου αγαπωσιν σε και συ επιγαμβρευσον τω βασιλει 23 και ελαλησαν οι παιδες σαουλ εις τα ωτα δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ειπεν δαυιδ ει κουφον εν οφθαλμοις υμων επιγαμβρευσαι βασιλει καγω ανηρ ταπεινος και ουχι ενδοξος 24 και απηγγειλαν οι παιδες σαουλ αυτω κατα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν δαυιδ 25 και είπεν σαουλ ταδε έρειτε τω δαυιδ ου βουλεται ο βασιλευς εν δοματι αλλ΄ η εν εχατον αχροβυστιαις αλλοφυλων εχδιχησαι εις εχθρους του βασιλεως χαι σαουλ ελογισατο αυτον εμβαλειν εις χειρας των αλλοφυλων 26 και απαγγελλουσιν οι παιδες σαουλ τω δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ευθυνθη ο λογος εν οφθαλμοις δαυιδ επιγαμβρευσαι τω βασιλει 27

και ανέστη δαυίδ και επορευθή αυτος και οι ανδρές αυτου και επατάξεν εν τοις αλλοφυλοις έκατον ανδράς και ανηνέγκεν τας ακροβυστίας αυτών τω βασίλει και επιγαμβρέυεται τω βασίλει και διδωσίν αυτώ την μέλχολ θυγατέρα αυτου αυτώ εις γυναίκα 28 και είδεν σαούλ οτι κυρίος μετά δαυίδ και πας ισραήλ ηγαπά αυτον 29 και προσεθέτο ευλαβεισθαι από δαυίδ ετι

Chapter 19

1 και ελαλησεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου και προς παντας τους παιδας αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ιωναθαν υιος σαουλ ηρειτο τον δαυιδ σφοδρα 2 και απηγγειλεν ιωναθαν τω δαυιδ λεγων σαουλ ζητει θανατωσαι σε φυλαξαι ουν αυριον πρωι και κρυβηθι και καθισον κρυβη 3 και εγω εξελευσομαι και στησομαι εχομένος του πατρος μου εν αγρώ ου έαν ης έχει και έγω λαλησώ περι σου προς τον πατερα μου και οψομαι ο τι εαν η και απαγγελω σοι 4 και ελαλησεν ιωναθαν περι δαυίδ αγαθα προς σαουλ τον πατερα αυτου και είπεν προς αυτον μη αμαρτησατω ο βασιλευς εις τον δουλον σου δαυιδ οτι ουχ ημαρτηχεν εις σε και τα ποιηματα αυτου αγαθα σφοδρα 5 και εθετο την ψυχην αυτου εν τη χειρι αυτου και επαταξεν τον αλλοφυλον και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και πας ισραηλ ειδον και εχαρησαν και ινα τι αμαρτανεις εις αιμα αθωον θανατωσαι τον δαυιδ δωρεαν 6 και ηχουσεν σαουλ της φωνης ιωναθαν και ωμοσεν σαουλ λεγων ζη χυριος ει αποθανειται 7 και εκαλεσεν ιωναθαν τον δαυιδ και απηγγειλεν αυτω παντα τα ρηματα ταυτα και εισηγαγεν ιωναθαν τον δαυιδ προς σαουλ και ην ενωπιον αυτου ωσει εχθες και τριτην ημεραν 8 και προσεθετο ο πολεμος γενεσθαι προς σαουλ και κατισχυσεν δαυιδ και επολεμησεν τους αλλοφυλους και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην σφοδρα και εφυγον εκ προσωπου αυτου 9 και εγένετο πνευμα θέου πονηρον επι σαούλ και αυτός εν οικώ καθεύδων και δορύ εν τη χειρι αυτου και δαυίδ εψαλλεν εν ταις χερσιν αυτου 10 και εζητει σαουλ παταξαι το δορυ εις δαυιδ και απεστη δαυιδ εκ προσωπου σαουλ και επαταξεν το δορυ εις τον τοιχον και δαυίδ ανέχωρησεν και διέσωθη 11 και έγενηθη εν τη νυχτι εχεινή χαι απεστειλεν σαουλ αγγελους εις οιχον δαυιδ φυλαξαι αυτον του θανατωσαι αυτον πρωι και απηγγειλεν τω δαυιδ μελχολ η γυνη αυτου λεγουσα εαν μη συ σωσης την ψυχην σαυτου την νυχτα ταυτην αυριον θανατωθηση 12και καταγει η μελχολ τον δαυιδ δια της θυριδος και απηλθεν και εφυγεν και σωζεται 13 και ελαβεν η μελχολ τα κενοταφια και εθετο επι την κλινην και ηπας των αιγων εθετο προς κεφαλης αυτου και εκαλυψεν αυτα ιματιω 14 και απεστείλεν σαουλ αγγελους λαβείν τον δαυίδ και λεγουσίν ενοχλείσθαι αυτον 15 και αποστελλει επι τον δαυιδ λεγων αγαγετε αυτον επι της κλινης προς με του θανατωσαι αυτον 16 και ερχονται οι αγγελοι και ιδου τα κενοταφια επι

της κλινης και ηπας των αιγων προς κεφαλης αυτου 17 και είπεν σαουλ τη μελχολ ινα τι ουτως παρελογισω με και εξαπεστειλας τον εχθρον μου και διεσωθη και ειπεν μελχολ τω σαουλ αυτος ειπεν εξαποστειλον με ει δε μη θανατωσω σε 18 και δαυίδ εφυγεν και διεσωθή και παραγινεται προς σαμουήλ εις αρμαθαιμ και απαγγελλει αυτω παντα οσα εποιησεν αυτω σαουλ και επορευθη δαυιδ και σαμουηλ και εκαθισαν εν ναυαθ εν ραμα 19 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ιδου δαυιδ εν ναυαθ εν ραμα 20 και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και ειδαν την εχχλησιαν των προφητων χαι σαμουηλ ειστηχει χαθεστηχως επ΄ αυτων και εγενηθη επι τους αγγελους του σαουλ πνευμα θεου και προφητευουσιν 21 και απηγγελη τω σαουλ και απεστειλέν αγγελους ετέρους και επροφητευσαν και αυτοι και προσεθετο σαουλ αποστειλαι αγγελους τριτους και επροφητευσαν και αυτοι 22 και εθυμωθη οργη σαουλ και επορευθη και αυτος εις αρμαθαιμ και ερχεται εως του φρεατος του αλω του εν τω σεφι και ηρωτησεν και ειπεν που σαμουηλ και δαυίδ και είπαν ίδου εν ναυάθ εν ραμά 23 και επορευθή εκείθεν είς ναυαθ εν ραμα και εγενηθη και επ΄ αυτω πνευμα θεου και επορευετο προφητευων εως του ελθειν αυτον εις ναυαθ εν ραμα 24 και εξεδυσατο τα ιματια αυτου και επροφητευσεν ενωπιον αυτων και επεσεν γυμνος ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυχτα δια τουτο ελέγον ει και σαουλ εν προφηταις

Chapter 20

1 και απεδρα δαυιδ εκ ναυαθ εν ραμα και ερχεται ενωπιον ιωναθαν και ειπεν τι πεποιηχα χαι τι το αδιχημα μου χαι τι ημαρτηχα ενωπιον του πατρος σου οτι επιζητει την ψυχην μου 2 και ειπεν αυτω ιωναθαν μηδαμως σοι ου μη αποθανης ιδου ου μη ποιηση ο πατηρ μου ρημα μεγα η μιχρον και ουκ αποκαλυψει το ωτιον μου και τι οτι κρυψει ο πατηρ μου το ρημα τουτο ουκ εστιν τουτο 3 και απεχριθή δαυίδ τω ιωναθαν και είπεν γινωσχων οίδεν ο πατήρ σου ότι ευρήκα χαριν εν οφθαλμοις σου και ειπεν μη γνωτω τουτο ιωναθαν μη ου βουληται αλλα ζη χυριος και ζη η ψυχη σου οτι καθως ειπον εμπεπλησται ανα μεσον μου και του θανατου 4 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ τι επιθυμει η ψυχη σου και τι ποιησω σοι 5 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν ιδου δη νεομηνια αυριον και εγω καθισας ου καθησομαι μετα του βασιλεως φαγειν και εξαποστελεις με και κουβησομαι εν τω πεδιω εως δειλης 6 εαν επισχεπτομενος επισχεψηται με ο πατηρ σου χαι ερεις παραιτουμένος παρητήσατο απ΄ εμου δαυίδ δραμείν έως εις βήθλεεμ την πολίν αυτου οτι θυσια των ημερων έχει ολη τη φυλη 7 εαν ταδε είπη αγαθώς είρηνη τω δουλω σου και εαν σκληρως αποκριθη σοι γνωθι οτι συντετελεσται η κακια παρ΄ αυτου 8 και ποιησεις ελέος μετα του δουλου σου οτι εισηγαγές εις διαθηκην χυριου τον δουλον σου μετα σεαυτου και ει εστιν αδικια εν τω δουλω σου θανατωσον με

συ και έως του πατρος σου ινα τι ουτως εισαγείς με 9 και είπεν ιωνάθαν μηδαμώς σοι οτι εαν γινωσκων γνω οτι συντετελεσται η κακια παρα του πατρος μου του ελθειν επι σε και εαν μη εις τας πολεις σου εγω απαγγελω σοι 10 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν τις απαγγελει μοι εαν αποχριθη ο πατηρ σου σχληρως 11 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ πορευου και μενε εις αγρον και εκπορευονται αμφοτεροι εις αγρον 12 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ κυριος ο θεος ισραηλ οιδεν οτι ανακρινω τον πατερα μου ως αν ο καιρος τρισσως και ιδου αγαθον η περι δαυιδ και ου μη αποστείλω προς σε εις αγρον 13 ταδε ποιησαί ο θέος τω ιωνάθαν και τάδε προσθείη οτι ανοισω τα κακα επι σε και αποκαλυψω το ωτιον σου και εξαποστελω σε και απελευση εις ειρηνην και εσται κυριος μετα σου καθως ην μετα του πατρος μου 14 και μεν ετι μου ζωντος και ποιησεις ελεος μετ΄ εμου και εαν θανατω αποθανω 15 ουχ εξαρεις ελέος σου απο του οιχου μου έως του αιωνός χαι ει μη εν τω εξαιρείν κυριον τους εχθρους δαυιδ εκαστον απο προσωπου της γης 16 εξαρθηναι το ονομα του ιωναθαν απο του οιχου δαυίδ χαι εχζητησαι χυρίος εχθρούς του δαυίδ 17 χαι προσεθετο ετι ιωναθαν ομοσαι τω δαυιδ οτι ηγαπησεν ψυχην αγαπωντος αυτον 18 και ειπεν ιωναθαν αυριον νουμηνια και επισκεπηση οτι επισκεπησεται καθεδρα σου 19 και τρισσευσεις και επισκεψη και ηξεις εις τον τοπον σου ου εκρυβης εν τη ημερα τη εργασιμη και καθηση παρα το εργαβ εκεινο 20 και εγω τρισσευσω ταις σχιζαις αχοντιζων εχπεμπων εις την αματταρι 21 χαι ιδου αποστελω το παιδαριον λεγων δευρο ευρε μοι την σχιζαν εαν ειπω λεγων τω παιδαριω ωδε η σχιζα απο σου και ωδε λαβε αυτην παραγινου οτι ειρηνη σοι και ουκ εστιν λογος ζη κυριος 22 εαν ταδε ειπω τω νεανισχω ωδε η σχιζα απο σου χαι επεχεινα πορευου οτι εξαπεσταλχεν σε χυριος 23 και το ρημα ο ελαλησαμέν έγω και συ ιδου χυριος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου εως αιωνος 24 και κρυπτεται δαυίδ εν αγρω και παραγινεται ο μην και ερχεται ο βασιλευς επι την τραπεζαν του φαγειν 25 και εχαθισεν ο βασιλευς επι την χαθεδραν αυτου ως απαξ και απαξ επι της καθεδρας παρα τοιχον και προεφθασεν τον ιωναθαν και εκαθισεν αβεννηρ εκ πλαγιων σαουλ και επεσκεπη ο τοπος δαυίδ 26 και ουκ ελαλησεν σαουλ ουδεν εν τη ημερα εχεινή οτι είπεν συμπτωμά φαίνεται μη καθάρος είναι ότι ου κεκαθαρίσται 27 και εγενηθη τη επαυριον του μηνος τη ημερα τη δευτερα και επεσκεπη ο τοπος του δαυίδ και είπεν σαουλ προς ιωναθαν τον υίον αυτου τι ότι ου παραγεγόνεν ο υιος ιεσσαι και εχθες και σημερον επι την τραπεζαν 28 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ και ειπεν αυτω παρητηται δαυιδ παρ΄ εμου εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου πορευθηναι 29 και ειπεν εξαποστειλον δη με οτι θυσια της φυλης ημιν εν τη πολει και ενετειλαντο προς με οι αδελφοι μου και νυν ει ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου διασωθησομαι δη και οψομαι τους αδελφους μου δια τουτο ου παραγεγονεν επι την τραπεζαν του βασιλεως 30 και εθυμωθη οργη σαουλ επι ιωναθαν σφοδρα και είπεν αυτω υιε κορασίων αυτομολουντών ου γαρ οίδα ότι μετόχος ει συ τω υίω

ιεσσαι εις αισχυνην σου και εις αισχυνην αποκαλυψεως μητρος σου 31 οτι πασας τας ημερας ας ο υιος ιεσσαι ζη επι της γης ουχ ετοιμασθησεται η βασιλεια σου νυν ουν αποστειλας λαβε τον νεανιαν οτι υιος θανατου ουτος 32 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ ινα τι αποθνησχει τι πεποιηχεν 33 χαι επηρεν σαουλ το δορυ επι ιωναθαν του θανατωσαι αυτον και εγνω ιωναθαν οτι συντετελεσται η κακια αυτη παρα του πατρος αυτου θανατωσαι τον δαυιδ 34 και ανεπηδησεν ιωναθαν απο της τραπέζης εν οργη θυμου και ουκ εφαγέν εν τη δευτέρα του μήνος αρτον οτι εθραυσθη επι τον δαυιδ οτι συνετελεσεν επ΄ αυτον ο πατηρ αυτου 35 και εγενηθη πρωι και εξηλθεν ιωναθαν εις αγρον καθως εταξατο εις το μαρτυριον δανιδ και παιδαριον μικρον μετ' αυτου 36 και είπεν τω παιδαριω δραμε ευρε μοι τας σχιζας εν αις εγω ακοντιζω και το παιδαριον εδραμε και αυτος ηκοντιζε τη σχιζη και παρηγαγεν αυτην 37 και ηλθεν το παιδαριον εως του τοπου της σχιζης ου ηχοντίζεν ιωναθαν και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του νεανιου και ειπεν εκει η σχιζα απο σου και επεκεινα 38 και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του παιδαριου αυτου λεγων ταχυνας σπευσον και μη στης και ανελεξεν το παιδαριον ιωναθαν τας σχιζας προς τον χυριον αυτου 39 και το παιδαριον ουχ εγνω ουθεν παρεξ ιωναθαν και δαυιδ εγνωσαν το ρημα 40 και ιωναθαν εδωκεν τα σκευη αυτου επι το παιδαριον αυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου πορευου εισελθε εις την πολιν 41 και ως εισηλθεν το παιδαριον και δαυιδ ανεστη απο του εργαβ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω τρις και κατεφιλησεν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκλαυσεν εκαστος τω πλησιον αυτου εως συντελειας μεγαλης 42 και ειπεν ιωναθαν πορευου εις ειρηνην και ως ομωμοκαμεν ημεις αμφοτεροι εν ονοματι χυριου λεγοντες χυριος εσται μαρτυς ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του σπερματος μου και ανα μεσον του σπερματος σου έως αιωνος

Chapter 21

1 και ανέστη δαυίδ και απηλθέν και ιωνάθαν εισηλθέν εις την πολίν 2 και έρχεται δαυίδ εις νομβά προς αβιμέλες τον ιέρεα και έξεστη αβιμέλες τη απαντησεί αυτου και είπεν αυτώ τι ότι συ μονός και ουθείς μέτα σου 3 και είπεν δαυίδ τω ιέρει ο βασίλευς εντεταλται μοι ρημά σημέρον και είπεν μοι μηδείς γνωτώ το ρημά περι ου έγω αποστέλλω σε και υπέρ ου εντεταλμαι σοι και τοις παιδαριοίς διαμέμαρτυρημαι εν τώ τόπω τω λεγομένω θέου πίστις φέλλανι αλέμωνι 4 και νύν ει είσιν υπό την χείρα σου πέντε αρτοί δος είς χείρα μου το ευρέθεν 5 και απέκριθη ο ιέρευς τω δαυίδ και είπεν ουκ είσιν αρτοί βεβηλοί υπό την χείρα μου ότι αλλ΄ η αρτοί αγιοί είσιν ει πεφυλαγμένα τα παίδαρια έστιν από γυναικός και φαγέται 6 και απέκριθη δαυίδ τω ιέρει και είπεν αυτώ αλλά από γυναικός απέσχημέθα έχθες και τρίτην ημέραν εν τω έξελθειν με είς όδον γεγονέ παντά τα

παιδαρια ηγνισμένα και αυτή η οδος βεβήλος διοτί αγιασθήσεται σημέρον δια τα σκευή μου 7 και εδωκεν αυτω αβιμελές ο ιέρευς τους αρτους της προθέσεως οτι ουχ ην έχει αρτος οτι αλλ΄ η αρτοι του προσωπου οι αφηρημένοι έχ προσωπου χυριου παρατεθηναι αρτον θερμον η ημερα ελαβεν αυτους 8 και εκει ην εν των παιδαριών του σαουλ εν τη ημέρα εχείνη συνέχομενος νεεσσαράν ενώπιον χυρίου και ονομα αυτω δωηκ ο συρος νεμων τας ημιονους σαουλ 9 και ειπεν δαυιδ προς αβιμέλεχ ίδε ει έστιν ενταυθα υπο την χείρα σου δορύ η ρομφαία ότι την ρομφαίαν μου και τα σκευή ουκ είληφα εν τη χείρι μου ότι ην το ρήμα του βασιλεως κατα σπουδην 10 και ειπεν ο ιερευς ιδου η ρομφαια γολιαθ του αλλοφυλου ον επαταξας εν τη κοιλαδι ηλα και αυτη ενειλημενη εν ιματιω ει ταυτην λημψη σεαυτω λαβε οτι ουκ εστιν ετερα παρεξ ταυτης ενταυθα και ειπεν δαυιδ ιδου ουχ εστιν ωσπερ αυτή δος μοι αυτήν 11 και εδωχεν αυτήν αυτω και ανέστη δαυιδ και εφυγεν εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου σαουλ και ηλθεν δαυιδ προς αγχους βασιλεα γεθ 12 και ειπαν οι παιδες αγχους προς αυτον ουχι ουτος δαυιδ ο βασιλευς της γης ουχι τουτω εξηρχον αι χορευουσαι λεγουσαι επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 13 και εθετο δαυιδ τα ρηματα εν τη χαρδια αυτου και εφοβηθη σφοδρα απο προσωπου αγχους βασιλεως γεθ 14 και ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου ενωπιον αυτου και προσεποιησατο εν τη ημερα εχεινη και ετυμπανίζεν επι ταις θυραις της πολεως και παρεφερετο εν ταις χερσιν αυτου και επιπτεν επι τας θυρας της πυλης και τα σιελα αυτου κατερρει επι τον πωγωνα αυτου 15 και ειπεν αγχους προς τους παιδας αυτου ιδου ιδετε ανδρα επιλημπτον ινα τι εισηγαγετε αυτον προς με 16 η ελαττουμαι επιλημπτων εγω οτι εισαγειοχατε αυτον επιλημπτευεσθαι προς με ουτος ουχ εισελευσεται εις οιχιαν

Chapter 22

1 και απηλθεν εκείθεν δαυίδ και διεσωθη και ερχεται εις το σπηλαίον το οδολλαμ και ακουουσιν οι αδελφοι αυτου και ο οίκος του πατρος αυτου και καταβαίνουσιν προς αυτον έκει 2 και συνηγοντο προς αυτον πας εν αναγκη και πας υποχρέως και πας κατωδυνος ψυχη και ην επ΄ αυτων ηγουμένος και ησαν μετ΄ αυτου ως τετρακόσιοι ανδρές 3 και απηλθέν δαυίδ έκειθεν εις μασσήφα της μωαβ και είπεν προς βασίλεα μωαβ γινεσθωσαν δη ο πατηρ μου και η μητηρ μου παρα σοι έως ότου γνω τι ποιησεί μοι ο θέος 4 και παρεκαλέσεν το προσωπόν του βασίλεως μωαβ και κατώχουν μετ΄ αυτού πασας τας ημέρας οντός του δαυίδ έν τη περίοχη 5 και είπεν γαδ ο προφητής προς δαυίδ μη καθού εν τη περίοχη πορεύου και ηξείς εις γην ιούδα και επορεύθη δαυίδ και ηλθέν και έκαθίσεν εν πολεί σαρίχ 6 και ηκουσεν σαούλ ότι εγνωσταί δαυίδ και οι ανδρές οι μετ΄ αυτού και σαούλ έκαθητο

εν τω βουνω υπο την αρουραν την εν ραμα και το δορυ εν τη χειρι αυτου και παντες οι παιδες αυτου παρειστηχεισαν αυτω 7 χαι ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου τους παρεστηχοτας αυτω χαι ειπεν αυτοις αχουσατε δη υιοι βενιαμιν ει αληθως πασιν υμιν δωσει ο υιος ιεσσαι αγρους και αμπελωνας και παντας υμας ταξει εχατονταρχους και χιλιαρχους 8 οτι συγχεισθε παντες υμεις επ΄ εμε και ουχ εστιν ο αποχαλυπτων το ωτιον μου εν τω διαθεσθαι τον υιον μου διαθηχην μετα του υιου ιεσσαι και ουκ εστιν πονων περι εμου εξ υμων και αποκαλυπτων το ωτιον μου οτι επηγειρεν ο υιος μου τον δουλον μου επ' εμε εις εχθρον ως η ημέρα αυτή 9 και αποκρίνεται δωήκ ο σύρος ο καθέστηκως επί τας ημιονούς σαουλ και είπεν εορακά τον υιον ιέσσαι παραγινομένον είς νομβά προς αβιμέλες υιον αχιτωβ τον ιέρεα 10 και ηρωτα αυτω δια του θέου και επισιτισμον εδωκέν αυτω και την ρομφαιαν γολιαδ του αλλοφυλου εδωκεν αυτω 11 και απεστειλεν ο βασιλευς χαλεσαι τον αβιμελεχ υιον αχιτωβ χαι παντας τους υιους του πατρος αυτου τους ιερεις τους εν νομβα και παρεγενοντο παντες προς τον βασιλεα 12 και είπεν σαουλ αχουε δη υιε αχιτωβ και είπεν ίδου εγω λαλεί χυρίε 13 και είπεν αυτω σαουλ ινα τι συνεθου κατ΄ εμου συ και ο υιος ιεσσαι δουναι σε αυτω αρτον και ρομφαιαν και ερωταν αυτω δια του θεου θεσθαι αυτον επ΄ εμε εις εχθρον ως η ημέρα αυτή 14 και απέκριθη τω βασιλεί και είπεν και τις εν πασίν τοις δουλοίς σου ως δαυίδ πιστος και γαμβρος του βασίλεως και αρχων παντος παραγγελματος σου και ενδοξος εν τω οικω σου 15 η σημερον ηργμαι ερωταν αυτω δια του θεου μηδαμως μη δοτω ο βασιλευς κατα του δουλου αυτου λογον και εφ΄ ολον τον οικον του πατρος μου οτι ουκ ηδει ο δουλος ο σος εν πασιν τουτοις ρημα μικρον η μεγα 16 και είπεν ο βασίλευς σαουλ θανατω αποθανη αβιμέλεχ συ και πας ο οίκος του πατρος σου 17 και ειπεν ο βασιλευς τοις παρατρεχουσιν τοις εφεστηκοσιν επ΄ αυτον προσαγαγετε και θανατουτε τους ιερεις του κυριου οτι η χειρ αυτων μετα δαυιδ και οτι εγνωσαν οτι φευγει αυτος και ουκ απεκαλυψαν το ωτιον μου και ουχ εβουληθησαν οι παιδες του βασιλεως επενεγχειν τας χειρας αυτων απαντησαι εις τους ιερεις χυριου 18 και είπεν ο βασίλευς τω δωήκ επιστρέφου συ και απάντα εις τους ιερεις και επεστραφη δωηκ ο συρος και εθανατωσεν τους ιερεις κυριου εν τη ημερα εχεινη τριαχοσιους και πεντε ανδρας παντας αιροντας εφουδ 19 και την νομβα την πολιν των ιερεων επαταξεν εν στοματι ρομφαιας απο ανδρος εως γυναικός από νηπιού εως θηλαζούτος και μοσχού και ονού και προβατού 20 και διασωζεται υιος εις τω αβιμελεχ υιω αχιτωβ και ονομα αυτω αβιαδαρ και εφυγεν οπισω δαυίδ 21 και απηγγείλεν αβιαθαρ τω δαυίδ οτι εθανατώσεν σαουλ παντας τους ιερεις του χυριου 22 και ειπεν δαυιδ τω αβιαθαρ ηιδειν εν τη ημερα εχεινη οτι δωηχ ο συρος οτι απαγγελλων απαγγελει τω σαουλ εγω ειμι αιτιος των ψυχων οικου του πατρος σου 23 καθου μετ΄ εμου μη φοβου οτι ου εαν ζητω τη ψυχη μου τοπον ζητησω και τη ψυχη σου οτι πεφυλαξαι συ παρ΄ εμοι

Chapter 23

1 και απηγγελη τω δαυιδ λεγοντες ιδου οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν τη κει+λα και αυτοι διαρπαζουσιν καταπατουσιν τους αλω 2 και επηρωτησεν δαυιδ δια του χυριου λεγων ει πορευθω και παταξω τους αλλοφυλους τουτους και ειπεν κυριος πορευου και παταξεις εν τοις αλλοφυλοις τουτοις και σωσεις την κει+λα 3 και ειπαν οι ανδρες του δαυιδ προς αυτον ιδου ημεις ενταυθα εν τη ιουδαια φοβουμεθα και πως εσται εαν πορευθωμεν εις κει+λα εις τα σκυλα των αλλοφυλων εισπορευσομεθα 4 και προσεθετο δαυίδ ερωτησαι ετι δια του κυρίου και απεχριθη αυτω χυριος και ειπεν προς αυτον αναστηθι και καταβηθι εις κει+λα οτι εγω παραδιδωμι τους αλλοφυλους εις χειρας σου 5 και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου εις κει+λα και επολεμησεν εν τοις αλλοφυλοις και εφυγον εχ προσωπου αυτου και απηγαγέν τα χτηνή αυτών και επατάξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην και εσωσεν δαυιδ τους κατοικουντας κει+λα 6 και εγενετο εν τω φυγειν αβιαθαρ υιον αβιμελεχ προς δαυιδ και αυτος μετα δαυιδ εις κει+λα κατεβη έχων εφουδ εν τη χειρι αυτου 7 και απηγγελη τω σαουλ οτι ηκει δαυιδ εις κει+λα και ειπεν σαουλ πεπρακεν αυτον ο δεος εις χειρας μου οτι αποκεκλεισται εισελθων εις πολιν θυρων και μοχλων 8 και παρηγγείλεν σαουλ παντι τω λαω εις πολεμον καταβαινειν εις κει+λα συνεχειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου 9 και εγνω δαυίδ οτι ου παρασιωπα σαουλ περι αυτου την κακιαν και είπεν δαυίδ προς αβιαθαρ τον ιερεα προσαγαγε το εφουδ χυριου 10 χαι ειπεν δαυιδ χυριε ο θεος ισραηλ αχουων αχηχοεν ο δουλος σου οτι ζητει σαουλ ελθειν επι χει+λα διαφθειραι την πολιν δι΄ εμε 11 ει αποκλεισθησεται και νυν ει καταβησεται σαουλ καθως ηκουσεν ο δουλος σου κυριε ο θεος ισραηλ απαγγειλον τω δουλω σου και ειπεν χυριος αποχλεισθησεται 13 χαι ανεστη δαυιδ χαι οι ανδρες οι μετ' αυτου ως τετραχοσιοι και εξηλθον εκ κει+λα και επορευοντο ου εαν επορευθησαν και τω σαουλ απηγγελη οτι διασεσωται δαυιδ εχ χει+λα χαι ανηχεν του εξελθειν 14 και εκαθισεν δαυιδ εν τη ερημω εν μασερεμ εν τοις στενοις και εκαθητο εν τη ερημω εν τω ορει ζιφ εν τη γη τη αυχμωδει και εζητει αυτον σαουλ πασας τας ημερας και ου παρεδωκεν αυτον κυριος εις τας χειρας αυτου 15 και ειδεν δαυιδ οτι εξερχεται σαουλ του ζητειν τον δαυιδ και δαυιδ εν τω ορει τω αυχμωδει εν τη καινή ζιφ 16 και ανέστη ιωναθαν υιος σαουλ και επορευθή προς δαυίδ εις καινήν και εκραταιώσεν τας χειρας αυτου εν χυριώ 17 και είπεν προς αυτον μη φοβου οτι ου μη ευρη σε η χειρ σαουλ του πατρος μου και συ βασιλευσεις επι ισραηλ και εγω εσομαι σοι εις δευτερον και σαουλ ο πατηρ μου οιδεν ουτως 18 και διεθεντο αμφοτεροι διαθηχην ενωπιον χυριου και εκαθητο δαυίδ εν καινη και ιωναθαν απηλθεν εις οιχον αυτου 19 και ανεβησαν οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς σαουλ επι τον βουνον λεγοντες ουχ ιδου δαυιδ χεχρυπται παρ' ημιν εν μεσσαρα

εν τοις στενοις εν τη καινή εν τω βουνω του εχελα του εκ δεξιων του ιεσσαιμουν 20 και νυν παν το προς ψυχην του βασιλεως εις καταβασιν καταβαινετω προς ημας χεχλειχασιν αυτον εις τας χειρας του βασιλεως 21 χαι ειπεν αυτοις σαουλ ευλογημενοι υμεις τω χυριω οτι επονεσατε περι εμου 22 πορευθητε δη και ετοιμασατε ετι και γνωτε τον τοπον αυτου ου εσται ο πους αυτου εν ταχει εκει ου ειπατε μηποτε πανουργευσηται 23 και ιδετε και γνωτε και πορευσομεθα μεθ' υμων και εσται ει εστιν επι της γης και εξερευνησω αυτον εν πασαις χιλιασιν ιουδα 24 και ανεστησαν οι ζιφαιοι και επορευθησαν εμπροσθεν σαουλ και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη ερημω τη μααν καθ΄ εσπεραν εκ δεξιων του ιεσσαιμουν 25 και επορευθη σαουλ και οι ανδρες αυτου ζητειν αυτον και απηγγειλαν τω δαυιδ και κατεβη εις την πετραν την εν τη ερημω μααν και ηκουσεν σαουλ και κατεδιωξεν οπισω δαυιδ εις την ερημον μααν 26 και πορευονται σαουλ και οι ανδρες αυτου εχ μερους του ορους τουτου χαι ην δαυιδ χαι οι ανδρες αυτου εχ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ σκεπαζομενος πορευεσθαι απο προσωπου σαουλ και σαουλ και οι ανδρες αυτου παρενεβαλον επι δαυιδ και τους ανδρας αυτου συλλαβειν αυτους 27 και αγγελος προς σαουλ ηλθεν λεγων σπευδε και δευρο οτι επεθεντο οι αλλοφυλοι επι την γην 28 και ανεστρεψεν σαουλ μη καταδιωκειν οπισω δαυιδ και επορευθη εις συναντησιν των αλλοφυλων δια τουτο επεκληθη ο τοπος εχεινος πετρα η μερισθεισα

Chapter 24

1 και ανεβη δαυίδ εκείθεν και εκαθίσεν εν τοις στενοίς εγγαδδι 2 και εγενηθη ως ανεστρεψεν σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και απηγγελη αυτω λεγοντων οτι δαυιδ εν τη ερημω εγγαδδι 3 και ελαβεν μεθ΄ εαυτου τρεις χιλιαδας ανδρων εχλεχτους εχ παντος ισραηλ και επορευθη ζητειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου επι προσωπον σαδαιεμ 4 και ηλθεν εις τας αγελας των ποιμνιων τας επι της οδου και ην εκει σπηλαιον και σαουλ εισηλθεν παρασκευασασθαι και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εσωτερον του σπηλαιου εκαθηντο 5 και ειπον οι ανδρες δαυιδ προς αυτον ιδου η ημερα αυτη ην ειπεν χυριος προς σε παραδουναι τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και ποιησεις αυτω ως αγαθον εν οφθαλμοις σου και ανέστη δαυίδ και αφείλεν το πτερυγίον της διπλοι+δος της σαουλ λαθραίως 6 και εγενηθη μετα ταυτα και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον οτι αφειλεν το πτερυγιον της διπλοι+δος αυτου 7 και ειπεν δαυιδ προς τους ανδρας αυτου μηδαμως μοι παρα χυριου ει ποιησω το ρημα τουτο τω χυριω μου τω χριστω χυριου επενεγχαι χειρα μου επ΄ αυτον οτι χριστος χυριου εστιν ουτος 8 χαι επεισεν δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λογοις και ουκ εδωκεν αυτοις ανασταντας θανατωσαι τον σαουλ και ανέστη σαουλ και κατέβη εις την οδον 9 και ανέστη δαυιδ οπισω αυτου έκ

του σπηλαιου και εβοησεν δαυιδ οπισω σαουλ λεγων κυριε βασιλευ και επεβλεψεν σαουλ εις τα οπισω αυτου και εκυψεν δαυιδ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνήσεν αυτώ 10 και είπεν δαυίδ προς σαούλ ίνα τι ακουείς των λογών του λαου λεγοντων ιδου δαυιδ ζητει την ψυχην σου 11 ιδου εν τη ημερα ταυτη εοραχασιν οι οφθαλμοι σου ως παρεδωχεν σε χυριος σημερον εις χειρα μου εν τω σπηλαιω και ουκ ηβουληθην αποκτειναι σε και εφεισαμην σου και ειπα ουκ εποισω χειρα μου επι χυριον μου οτι χριστος χυριου ουτος εστιν 12 και ιδου το πτερυγιον της διπλοι+δος σου εν τη χειρι μου εγω αφηρηκα το πτερυγιον και ουκ απεχταγχα σε χαι γνωθι χαι ιδε σημερον οτι ουχ εστιν χαχια εν τη χειρι μου ουδε ασεβεια και αθετησις και ουχ ημαρτηκα εις σε και συ δεσμευεις την ψυχην μου λαβειν αυτην 13 δικασαι κυριος ανα μεσον εμου και σου και εκδικησαι με κυριος εχ σου και η χειρ μου ουκ εσται επι σοι 14 καθως λεγεται η παραβολη η αρχαια εξ ανομων εξελευσεται πλημμελεια και η χειρ μου ουκ εσται επι σε 15 και νυν οπισω τινος συ εκπορευη βασιλευ ισραηλ οπισω τινος καταδιωκεις συ οπισω κυνος τεθνηχοτος και οπισω ψυλλου ενος 16 γενοιτο κυριος εις κριτην και δικαστην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου ιδοι κυριος και κριναι την κρισιν μου και δικασαι μοι εχ χειρος σου 17 και εγενετο ως συνετελεσεν δαυιδ τα ρηματα ταυτα λαλων προς σαουλ και ειπεν σαουλ η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ηρεν την φωνην αυτου σαουλ και εκλαυσεν 18 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ δικαιος συ υπερ εμε οτι συ ανταπεδωχας μοι αγαθα εγω δε ανταπεδωχα σοι χαχα 19 χαι συ απηγγειλας μοι σημερον α εποιησας μοι αγαθα ως απεχλεισεν με χυριος σημερον εις χειρας σου και ουκ απέκτεινας με 20 και ότι ει ευροίτο τις τον έχθρον αυτού εν θλιψει και εκπεμψαι αυτον εν οδω αγαθη και κυριος ανταποτεισει αυτω αγαθα καθως πεποιηχας σημερον 21 και νυν ιδου εγω γινωσχω οτι βασιλευων βασιλευσεις και στησεται εν χερσιν σου βασιλεια ισραηλ 22 και νυν ομοσον μοι εν κυριω οτι ουκ εξολεθρευσεις το σπερμα μου οπισω μου και ουκ αφανιεις το ονομα μου εκ του οικου του πατρος μου 23 και ωμοσεν δαυιδ τω σαουλ και απηλθεν σαουλ εις τον τοπον αυτου και δαυίδ και οι ανδρές αυτου ανέβησαν εις την μεσσαρά στένην

Chapter 25

1 και απεθανέν σαμουηλ και συναθροιζονται πας ισραηλ και κοπτονται αυτον και θαπτουσίν αυτον έν οικω αυτου έν αρμαθαίμ και ανέστη δαυίδ και κατέβη εις την έρημον μααν 2 και ην ανθρωπος έν τη μααν και τα ποιμνία αυτου έν τω καρμηλώ και ο ανθρωπος μέγας σφοδρα και τουτώ ποιμνία τρισχίλια και αίγες χίλιαι και έγενηθη έν τω κείρειν το ποιμνίον αυτου έν τω καρμηλώ 3 και ονομά τω ανθρωπώ ναβάλ και ονομά τη γυναικί αυτου αβίγαια και η γυνη αυτου αγάθη συνέσει και κάλη τω είδει σφοδρά και ο ανθρωπός σκληρός και πονήρος έν επιτηδευμασίν

και ο ανθρωπος κυνικος 4 και ηκουσεν δαυίδ εν τη ερημώ ότι κείρει ναβαλ ο καρμηλιος το ποιμνιον αυτου 5 και δαυιδ απεστειλεν δεκα παιδαρια και ειπεν τοις παιδαριοις αναβητε εις καρμηλον και απελθατε προς ναβαλ και ερωτησατε αυτον επι τω ονοματι μου εις ειρηνην 6 και ερειτε ταδε εις ωρας και συ υγιαινων και ο οικος σου και παντα τα σα υγιαινοντα 7 και νυν ιδου ακηκοα οτι κειρουσιν σοι νυν οι ποιμενες σου οι ησαν μεθ΄ ημων εν τη ερημω και ουκ απεκωλυσαμεν αυτους και ουκ ενετειλαμεθα αυτοις ουθεν πασας τας ημερας οντων αυτων εν καρμηλω 8 ερωτησον τα παιδαρια σου και απαγγελουσιν σοι και ευρετωσαν τα παιδαρια χαριν εν οφθαλμοις σου οτι εφ΄ ημεραν αγαθην ηχομεν δος δη ο εαν ευρη η χειρ σου τω υιω σου τω δαυιδ 9 και ερχονται τα παιδαρια και λαλουσιν τους λογους τουτους προς ναβαλ κατα παντα τα ρηματα ταυτα εν τω ονοματι δαυιδ και ανεπηδησεν 10 και απεκριθη ναβαλ τοις παισιν δαυιδ και ειπεν τις ο δαυιδ και τις ο υιος ιεσσαι σημερον πεπληθυμμενοι εισιν οι δουλοι αναχωρουντες εκαστος εκ προσωπου του κυριου αυτου 11 και λημψομαι τους αρτους μου και τον οινον μου και τα θυματα μου α τεθυκα τοις κειρουσιν μου τα προβατα και δωσω αυτα ανδρασιν οις ουχ οιδα ποθεν εισιν 12 και απεστραφησαν τα παιδαρια δαυιδ εις οδον αυτων και ανεστρεψαν και ηλθον και ανηγγειλαν τω δαυιδ κατα τα ρηματα ταυτα 13 και ειπεν δαυιδ τοις ανδρασιν αυτου ζωσασθε εκαστος την ρομφαιαν αυτου και ανεβησαν οπισω δαυιδ ως τετρακοσιοι ανδρες και οι διακοσιοι εκαθισαν μετα των σκευων 14 και τη αβιγαια γυναικι ναβαλ απηγγειλεν εν των παιδαριων λεγων ιδου δαυιδ απεστειλεν αγγελους εκ της ερημου ευλογησαι τον χυριον ημων και εξεκλινεν απ΄ αυτων 15 και οι ανδρες αγαθοι ημιν σφοδρα ουκ απεχωλυσαν ημας ουδε ενετειλαντο ημιν πασας τας ημερας ας ημεν παρ΄ αυτοις και εν τω ειναι ημας εν αγρω 16 ως τειχος ησαν περι ημας και την νυκτα και την ημεραν πασας τας ημερας ας ημεθα παρ΄ αυτοις ποιμαινοντες το ποιμνιον 17 και νυν γνωθι και ιδε τι συ ποιησεις οτι συντετελεσται η κακια εις τον κυριον ημων και εις τον οικον αυτου και ουτος υιος λοιμος και ουκ εστιν λαλησαι προς αυτον 18 και εσπευσεν αβιγαια και ελαβεν διακοσιους αρτους και δυο αγγεια οινου και πεντε προβατα πεποιημενα και πεντε οιφι αλφιτου και γομορ εν σταφιδος και διακοσιας παλαθας και εθετο επι τους ονους 19 και ειπεν τοις παιδαριοις αυτης προπορευεσθε εμπροσθεν μου και ιδου εγω οπισω υμων παραγινομαι και τω ανδρι αυτης ουχ απηγγείλεν 20 και εγενηθη αυτης επιβεβηκυίης επι την ονον και καταβαινουσης εν σκεπη του ορους και ιδου δαυιδ και οι ανδρες αυτου κατεβαινον εις συναντησιν αυτης και απηντησεν αυτοις 21 και δαυιδ είπεν ισως εις αδικον πεφυλαχα παντα τα αυτου εν τη ερημω και ουχ ενετειλαμεθα λαβειν εχ παντων των αυτου ουθεν και ανταπεδωκεν μοι πονηρα αντι αγαθων 22 ταδε ποιησαι ο θεος τω δαυιδ και ταδε προσθειη ει υπολειψομαι εκ παντων των του ναβαλ εως πρωι ουρουντα προς τοιχον 23 και ειδεν αβιγαια τον δαυιδ και εσπευσεν

και κατεπηδησεν απο της ονου και επέσεν ενωπιον δαυίδ επι προσωπον αυτης και προσεκυνήσεν αυτώ επι την γην 24 επι τους πόδας αυτού και είπεν εν εμοί χυριε μου η αδιχια λαλησατω δη η δουλη σου εις τα ωτα σου χαι αχουσον της δουλης σου λογον 25 μη δη θεσθω ο χυριος μου χαρδιαν αυτου επι τον ανθρωπον τον λοιμον τουτον οτι κατα το ονομα αυτου ουτως εστιν ναβαλ ονομα αυτω και αφροσυνή μετ΄ αυτου και έγω η δουλή σου ουκ είδον τα παιδαρία σου α απεστειλας 26 και νυν κυριε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου καθως εκωλυσεν σε χυριος του μη ελθειν εις αιμα αθωον χαι σωζειν την χειρα σου σοι χαι νυν γενοιντο ως ναβαλ οι εχθροι σου και οι ζητουντες τω κυριω μου κακα 27 και νυν λαβε την ευλογιαν ταυτην ην ενηνοχεν η δουλη σου τω χυριω μου χαι δωσεις τοις παιδαριοις τοις παρεστηχοσιν τω χυριω μου 28 αρον δη το ανομημα της δουλης σου οτι ποιων ποιησει χυριος τω χυριω μου οιχον πιστον οτι πολεμον χυριου ο χυριος μου πολεμει χαι χαχια ουχ ευρεθησεται εν σοι πωποτε 29 χαι αναστησεται ανθρωπος καταδιωκων σε και ζητων την ψυχην σου και εσται η ψυχη κυριου μου ενδεδεμενη εν δεσμω της ζωης παρα χυριω τω θεω χαι ψυχην εχθρων σου σφενδονησεις εν μεσω της σφενδονης 30 και εσται οτι ποιησει κυριος τω κυριω μου παντα οσα ελαλησεν αγαθα επι σε και εντελειται σοι κυριος εις ηγουμενον επι ισραηλ 31 και ουκ εσται σοι τουτο βδελυγμος και σκανδαλον τω κυριω μου εχεαι αιμα αθωον δωρεαν και σωσαι χειρα χυριου μου αυτω και αγαθωσει χυριος τω χυριω μου και μνησθηση της δουλης σου αγαθωσαι αυτη 32 και ειπεν δαυιδ τη αβιγαια ευλογητος χυριος ο θεος ισραηλ ος απεστειλεν σε σημερον εν ταυτη εις απαντησιν μου 33 και ευλογητος ο τροπος σου και ευλογημενη συ η αποκωλυσασα με σημερον εν ταυτη μη ελθειν εις αιματα και σωσαι χειρα μου εμοι 34 πλην οτι ζη χυριος ο θεος ισραηλ ος απεχωλυσεν με σημερον του χαχοποιησαι σε οτι ει μη εσπευσας και παρεγενου εις απαντησιν μοι τοτε ειπα ει υπολειφθησεται τω ναβαλ εως φωτος του πρωι ουρων προς τοιχον 35 και ελαβεν δαυίδ εκ χείρος αυτής παντα α εφερεν αυτω και ειπεν αυτη αναβηθι εις ειρηνην εις οικον σου βλεπε ηχουσα της φωνης σου και ηρετισα το προσωπον σου 36 και παρεγενηθη αβιγαια προς ναβαλ και ιδου αυτω ποτος εν οικω αυτου ως ποτος βασιλεως και η καρδια ναβαλ αγαθη επ΄ αυτον και αυτος μεθυων εως σφοδρα και ουκ απηγγειλεν αυτω ρημα μιχρον η μεγα εως φωτος του πρωι 37 και εγενετο πρωι ως εξενηψεν απο του οινου ναβαλ απηγγειλεν αυτω η γυνη αυτου τα ρηματα ταυτα και εναπεθανεν η χαρδια αυτου εν αυτω χαι αυτος γινεται ως λιθος 38 χαι εγενετο ωσει δεχα ημεραι και επαταξεν κυριος τον ναβαλ και απεθανεν 39 και ηκουσεν δαυιδ και ειπεν ευλογητος χυριος ος εχρινεν την χρισιν του ονειδισμου μου εχ χειρος ναβαλ και τον δουλον αυτου περιεποιησατο εκ χειρος κακων και την κακιαν ναβαλ απεστρεψεν χυριος εις χεφαλην αυτου χαι απεστειλεν δαυιδ χαι ελαλησεν περι αβιγαιας λαβειν αυτην εαυτω εις γυναικα 40 και ηλθον οι παιδες δαυιδ προς

αβιγαιαν εις καρμηλον και ελαλησαν αυτη λεγοντες δαυιδ απεστειλεν ημας προς σε λαβειν σε αυτω εις γυναικα 41 και ανεστη και προσεκυνησεν επι την γην επι προσωπον και ειπεν ιδου η δουλη σου εις παιδισκην νιψαι ποδας των παιδων σου 42 και ανεστη αβιγαια και επεβη επι την ονον και πεντε κορασια ηκολουθουν αυτη και επορευθη οπισω των παιδων δαυιδ και γινεται αυτω εις γυναικα 43 και την αχινααμ ελαβεν δαυιδ εξ ιεζραελ και αμφοτεραι ησαν αυτω γυναικες 44 και σαουλ εδωκεν μελχολ την θυγατερα αυτου την γυναικα δαυιδ τω φαλτι υιω λαις τω εκ ρομμα

Chapter 26

1 και ερχονται οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς τον σαουλ εις τον βουνον λεγοντες ιδου δαυιδ σκεπαζεται μεθ΄ ημων εν τω βουνω του εχελα του κατα προσωπον του ιεσσαιμουν 2 και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ερημον ζιφ και μετ΄ αυτου τρεις χιλιαδες ανδρων εκλεκτοι εξ ισραηλ ζητειν τον δαυιδ εν τη ερημω ζιφ 3 και παρενεβαλεν σαουλ εν τω βουνω του εχελα επι προσωπου του ιεσσαιμουν επι της οδου και δαυίδ εκαθίσεν εν τη ερημω και είδεν δαυίδ οτι ηκει σαουλ οπισω αυτου εις την ερημον 4 και απεστειλεν δαυιδ κατασκοπους και εγνω οτι ηχει σαουλ ετοιμος εχ χει+λα 5 χαι ανεστη δαυιδ λαθρα χαι εισπορευεται εις τον τοπον ου εχαθευδεν εχει σαουλ χαι εχει αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος αυτου και σαουλ εκαθευδεν εν λαμπηνη και ο λαος παρεμβεβληκως κυκλω αυτου 6 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν προς αχιμελεχ τον χετταιον και προς αβεσσα υιον σαρουιας αδελφον ιωαβ λεγων τις εισελευσεται μετ' εμου προς σαουλ εις την παρεμβολην και ειπεν αβεσσα εγω εισελευσομαι μετα σου 7 και εισπορευεται δαυιδ και αβεσσα εις τον λαον την νυκτα και ιδου σαουλ καθευδων υπνω εν λαμπηνη και το δορυ εμπεπηγος εις την γην προς κεφαλης αυτου και αβεννηρ και ο λαος αυτου εκαθευδεν χυχλω αυτου 8 χαι ειπεν αβεσσα προς δαυιδ απεχλεισεν σημερον χυρίος τον εχθρον σου εις τας χείρας σου και νυν παταξω αυτον τω δορατι εις την γην απαξ και ου δευτερωσω αυτω 9 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα μη ταπεινωσης αυτον οτι τις εποισει χειρα αυτου επι χριστον χυριου και αθωωθησεται 10 και είπεν δαυίδ ζη κυρίος εαν μη κυρίος παίση αυτον η η ημέρα αυτου έλθη και αποθανή η εις πολεμον καταβή και προστεθή 11 μηδαμώς μοι παρα κυριου επενεγχειν χειρα μου επι χριστον χυριου και νυν λαβε δη το δορυ απο προς κεφαλης αυτου και τον φακον του υδατος και απελθωμεν καθ΄ εαυτους 12 και ελαβεν δαυιδ το δορυ και τον φακον του υδατος απο προς κεφαλης αυτου και απηλθον καθ΄ εαυτους και ουκ ην ο βλεπων και ουκ ην ο γινωσκων και ουκ ην ο εξεγειρομένος παντές υπνουντές οτι θαμβος χυρίου επέπεσεν επ΄ αυτους 13 και διεβη δαυίδ εις το περαν και έστη επι την κορυφην του ορους μακροθέν

και πολλη η οδος ανα μεσον αυτων 14 και προσεκαλεσατο δαυιδ τον λαον και τω αβεννηρ ελαλησεν λεγων ουχ αποχριθησει αβεννηρ χαι απεχριθη αβεννηρ χαι ειπεν τις ει συ ο χαλων με 15 χαι ειπεν δαυιδ προς αβεννηρ ουχ ανηρ συ χαι τις ως συ εν ισραηλ και δια τι ου φυλασσεις τον κυριον σου τον βασιλεα οτι εισηλθεν εις εχ του λαου διαφθειραι τον βασιλεα χυριον σου 16 χαι ουχ αγαθον το ρημα τουτο ο πεποιηχας ζη χυριος οτι υιοι θανατωσεως υμεις οι φυλασσοντες τον βασιλεα χυριον υμων τον χριστον χυριου και νυν ιδε δη το δορυ του βασιλεως και ο φακός του υδατός που έστιν τα προς κεφαλής αυτού 17 και επέγνω σαούλ την φωνην του δαυίδ και είπεν η φωνη σου αυτή τέχνον δαυίδ και είπεν δαυίδ δουλος σου χυριε βασιλευ 18 και ειπεν ινα τι τουτο καταδιώχει ο χυριος μου οπισω του δουλου αυτου οτι τι ημαρτηκα και τι ευρεθη εν εμοι αδικημα 19 και νυν αχουσατω δη ο χυριος μου ο βασιλευς το ρημα του δουλου αυτου ει ο θεος επισειει σε επ΄ εμε οσφρανθειη θυσιας σου και ει υιοι ανθρωπων επικαταρατοι ουτοι ενωπιον χυριου οτι εξεβαλον με σημερον μη εστηρισθαι εν χληρονομια χυριου λεγοντες πορευου δουλευε θεοις ετεροις 20 και νυν μη πεσοι το αιμα μου επι την γην εξ εναντιας προσωπου χυριου οτι εξεληλυθεν ο βασιλευς ισραηλ ζητειν την ψυχην μου χαθως χαταδιωχει ο νυχτιχοραξ εν τοις ορεσιν 21 χαι ειπεν σαουλ ημαρτηχα επιστρεφε τεχνον δαυίδ οτι ου χαχοποίησω σε ανθ΄ ων εντιμος ψυχη μου εν οφθαλμοις σου εν τη σημερον μεματαιωμαι και ηγνοηκα πολλα σφοδρα 22 και απέχριδη δαυίδ και είπεν ίδου το δορύ του βασίλεως διέλθετω είς των παιδαριων και λαβετω αυτο 23 και κυριος επιστρεψει εκαστω τας δικαιοσυνας αυτου και την πιστιν αυτου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρας μου και ουκ ηθελησα επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου 24 και ιδου καθως εμεγαλυνθη η ψυχη σου σημερον εν ταυτη εν οφθαλμοις μου ουτως μεγαλυνθειη η ψυχη μου ενωπιον χυριου και σκεπασαι με και εξελειται με εκ πασης θλιψεως 25 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ευλογημενος συ τεκνον και ποιων ποιησεις και δυναμένος δυνήσει και απήλθεν δαυίδ εις την οδον αυτου και σαούλ ανέστρεψεν εις τον τοπον αυτου

Chapter 27

1 και είπεν δαυίδ εν τη καρδία αυτου λέγων νυν προστεθησομαι εν ημέρα μια είς χείρας σαούλ και ουκ έστιν μοι αγαθόν εαν μη σωθώ είς γην αλλοφυλών και ανη σαούλ του ζητείν με είς παν ορίον ισραηλ και σωθησομαι έκ χείρος αυτου 2 και ανέστη δαυίδ και οι τετρακόσιοι ανδρές μετ΄ αυτού και επορεύθη προς αγχούς υίον αμμάχ βασίλεα γέθ 3 και εκαθίσεν δαυίδ μετά αγχούς εν γέθ αυτος και οι ανδρές αυτού έκαστος και ο οίκος αυτού και δαυίδ και αμφότεραι αι γυναίκες αυτού αχίναμ η ιεζραηλιτίς και αβίγαια η γυνή ναβάλ του καρμηλίου 4 και ανηγγέλη

τω σαουλ οτι πεφευγεν δαυιδ εις γεθ και ου προσεθετο ετι ζητειν αυτον 5 και ειπεν δαυιδ προς αγχους ει δη ευρηχεν ο δουλος σου χαριν εν οφθαλμοις σου δοτωσαν δη μοι τοπον εν μια των πολεων των κατ΄ αγρον και καθησομαι εκει και ινα τι καθηται ο δουλος σου εν πολει βασιλευομενη μετα σου 6 και εδωκεν αυτω εν τη ημερα εχεινη την σεχελαχ δια τουτο εγενηθη σεχελαχ τω βασιλει της ιουδαιας εως της ημερας ταυτης 7 και εγενηθη ο αριθμος των ημερων ων εκαθισεν δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων τεσσαρας μηνας 8 και ανεβαινεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου και επετιθεντο επι παντα τον γεσιρι και επι τον αμαληκιτην και ιδου η γη κατωκειτο απο ανηκοντων η απο γελαμψουρ τετειχισμενων και εως γης αιγυπτου 9 και ετυπτε την γην και ουκ εζωογονει ανδρα και γυναικα και ελαμβανεν ποιμνια και βουκολία και ονους και καμηλους και ιματισμον και ανεστρεψαν και ηρχοντο προς αγχους 10 και ειπεν αγχους προς δαυιδ επι τινα επεθεσθε σημερον και ειπεν δαυιδ προς αγχους κατα νοτον της ιουδαιας και κατα νοτον ιεσμεγα και κατα νοτον του χενεζι 11 χαι ανδρα χαι γυναιχα ουχ εζωογονησεν του εισαγαγειν εις γεθ λεγων μη αναγγειλωσιν εις γεθ καθ΄ ημων λεγοντες ταδε δαυιδ ποιει και τοδε το δικαιωμα αυτου πασας τας ημερας ας εκαθητο δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων 12 και επιστευθή δαυίδ εν τω αγχους σφοδρα λεγών ησχυνται αισχυνομένος εν τω λαω αυτου εν ισραηλ και εσται μοι δουλος εις τον αιωνα

Chapter 28

1 και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εν ταις παρεμβολαις αυτων εξελθειν πολεμειν μετα ισραηλ και ειπεν αγγους προς δαυιδ γινωσχων γνωσει οτι μετ΄ εμου εξελευσει εις πολεμον συ χαι οι ανδρες σου 2και ειπεν δαυιδ προς αγχους ουτω νυν γνωσει α ποιησει ο δουλος σου και ειπεν αγχους προς δαυίδ ουτως αρχισωματοφυλακά θησομαί σε πάσας τας ημέρας 3 και σαμουηλ απεθανεν και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ και θαπτουσιν αυτον εν αρμαθαιμ εν πολει αυτου και σαουλ περιειλεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης 4 και συναθροιζονται οι αλλοφυλοι και ερχονται και παρεμβαλλουσιν εις σωμαν και συναθροιζει σαουλ παντα ανδρα ισραηλ και παρεμβαλλουσιν εις γελβουε 5 και ειδεν σαουλ την παρεμβολην των αλλοφυλων και εφοβηθη και εξεστη η καρδια αυτου σφοδρα 6 και επηρωτησεν σαουλ δια κυριου και ουχ απεχριθη αυτω χυριος εν τοις ενυπνιοις χαι εν τοις δηλοις χαι εν τοις προφηταις 7 και είπεν σαουλ τοις παισίν αυτου ζητησατε μοι γυναικά εγγαστριμυθον και πορευσομαι προς αυτην και ζητησω εν αυτη και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον ιδου γυνη εγγαστριμυθος εν αενδωρ 8 και συνεκαλυψατο σαουλ και περιεβαλετο ιματια ετερα και πορευεται αυτος και δυο ανδρες μετ' αυτου και ερχονται προς την γυναιχα νυχτος και ειπεν αυτη μαντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμυθω και

αναγαγε μοι ον εαν ειπω σοι 9 και ειπεν η γυνη προς αυτον ιδου δη συ οιδας οσα εποιησεν σαουλ ως εξωλεθρευσεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και ινα τι συ παγιδευεις την ψυχην μου θανατωσαι αυτην 10 και ωμοσεν αυτη σαουλ λεγων ζη χυριος ει απαντησεται σοι αδιχια εν τω λογω τουτω 11 χαι ειπεν η γυνη τινα αναγαγω σοι και ειπεν τον σαμουηλ αναγαγε μοι 12 και ειδεν η γυνη τον σαμουηλ και ανεβοησεν φωνη μεγαλη και ειπεν η γυνη προς σαουλ ινα τι παρελογισω με και συ ει σαουλ 13 και ειπεν αυτη ο βασιλευς μη φοβου ειπον τινα εοραχας και ειπεν αυτω θεους εοραχα αναβαινοντας εχ της γης 14 και ειπεν αυτη τι εγνως και είπεν αυτω ανδρα ορθίον αναβαίνοντα εκ της γης και ουτος διπλοι+δα αναβεβλημενος και εγνω σαουλ οτι σαμουηλ ουτος και εκυψεν επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω 15 και ειπεν σαμουηλ ινα τι παρηνωχλησας μοι αναβηναι με και ειπεν σαουλ θλιβομαι σφοδρα και οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν εμοι και ο θεος αφεστηκεν απ' εμου και ουκ επακηκοεν μοι ετι και εν χειρι των προφητων και εν τοις ενυπνιοις και νυν κεκληκα σε γνωρισαι μοι τι ποιησω 16 και ειπεν σαμουηλ ινα τι επερωτας με και κυριος αφεστηκεν απο σου και γεγονεν μετα του πλησιον σου 17 και πεποιηκεν κυριος σοι καθως ελαλησεν εν χειρι μου και διαρρηξει κυριος την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω δαυιδ 18 διοτι ουχ ηχουσας φωνης χυριου και ουχ εποιησας θυμον οργης αυτου εν αμαληχ δια τουτο το ρημα εποιησεν χυριος σοι τη ημέρα ταυτή 19 και παραδωσεί κυρίος τον ισραήλ μέτα σου είς χείρας αλλοφυλων και αυριον συ και οι υιοι σου μετα σου πεσουνται και την παρεμβολην ισραηλ δωσει χυριος εις χειρας αλλοφυλων 20 χαι εσπευσεν σαουλ χαι επεσεν εστηχως επι την γην και εφοβηθη σφοδρα απο των λογων σαμουηλ και ισχυς εν αυτω ουχ ην ετι ου γαρ εφαγεν αρτον ολην την ημεραν χαι ολην την νυχτα εχεινην 21 και εισηλθεν η γυνη προς σαουλ και ειδεν οτι εσπευσεν σφοδρα και ειπεν προς αυτον ιδου δη ηχουσεν η δουλη σου της φωνης σου και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και ηκουσα τους λογους ους ελαλησας μοι 22 και νυν ακουσον δη φωνης της δουλης σου και παραθησω ενωπιον σου ψωμον αρτου και φαγε και εσται εν σοι ισχυς οτι πορευση εν οδω 23 και ουκ εβουληθη φαγειν και παρεβιαζοντο αυτον οι παιδες αυτου και η γυνη και ηκουσεν της φωνης αυτων και ανέστη από της γης και εκαθίσεν επί τον διφρού 24 και τη γυναικί ην δαμαλις νομας εν τη οικια και εσπευσεν και εθυσεν αυτην και ελαβεν αλευρα και εφυρασεν και επεψεν αζυμα 25 και προσηγαγεν ενωπιον σαουλ και ενωπιον των παιδων αυτου και εφαγον και ανεστησαν και απηλθον την νυκτα εκεινην

Chapter 29

1 και συναθροίζουσιν αλλοφυλοί πασας τας παρεμβολάς αυτών εις αφέχ και ισραηλ παρενεβαλεν εν αενδωρ τη εν ιεζραελ 2 και σατραπαι αλλοφυλων παρεπορευοντο εις εκατονταδας και χιλιαδας και δαυιδ και οι ανδρες αυτου παρεπορευοντο επ' εσχατων μετα αγχους 3 και ειπον οι σατραπαι των αλλοφυλων τινες οι διαπορευομενοι ουτοι και ειπεν αγχους προς τους στρατηγους των αλλοφυλων ουχ ουτος δαυίδ ο δουλος σαουλ βασίλεως ισραηλ γεγονέν μεθ΄ ημών ημερας τουτο δευτερον ετος και ουχ ευρηκα εν αυτω ουθεν αφ΄ ης ημερας ενεπεσεν προς με και εως της ημερας ταυτης 4 και ελυπηθησαν επ' αυτω οι στρατηγοι των αλλοφυλων και λεγουσιν αυτω αποστρεψον τον ανδρα εις τον τοπον αυτου ου κατεστησας αυτον εκει και μη ερχεσθω μεθ΄ ημων εις τον πολεμον και μη γινεσθω επιβουλος της παρεμβολης και εν τινι διαλλαγησεται ουτος τω κυριω αυτου ουχι εν ταις χεφαλαις των ανδρων εχεινων 5 ουχ ουτος δαυιδ ω εξηρχον εν χοροις λεγοντες επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 6 και εχαλεσεν αγχους τον δαυιδ και ειπεν αυτω ζη χυριος οτι ευθης συ και αγαθος εν οφθαλμοις μου και η εξοδος σου και η εισοδος σου μετ' εμου εν τη παρεμβολη και οτι ουχ ευρηκα κατα σου κακιαν αφ΄ ης ημερας ηκεις προς με εως της σημερον ημερας και εν οφθαλμοις των σατραπων ουκ αγαθος συ 7 και νυν αναστρεφε και πορευου εις ειρηνην και ου μη ποιησεις κακιαν εν οφθαλμοις των σατραπων των αλλοφυλων 8 και ειπεν δαυιδ προς αγχους τι πεποιηκα σοι και τι ευρες εν τω δουλω σου αφ΄ ης ημερας ημην ενωπιον σου και εως της ημερας ταυτης οτι ου μη ελθω πολεμησαι τους εχθρους του χυριου μου του βασιλεως 9 και απεχριθη αγχους προς δαυίδ οιδα οτι αγαθος συ εν οφθαλμοις μου αλλ' οι σατραπαι των αλλοφυλων λεγουσιν ουχ ηξει μεθ΄ ημων εις πολεμον 10 και νυν ορθρισον το πρωι συ και οι παιδες του κυριου σου οι ηκοντες μετα σου και πορευεσθε εις τον τοπον ου κατεστησα υμας εκει και λογον λοιμον μη θης εν καρδια σου οτι αγαθος συ ενωπιον μου και ορθρισατε εν τη οδω και φωτισατω υμιν και πορευθητε 11 και ωρθρισεν δαυιδ αυτος και οι ανδρες αυτου απελθειν και φυλασσειν την γην των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι ανεβησαν πολεμειν επι ισραηλ

Chapter 30

1 και εγενηθη εισελθοντος δαυίδ και των ανδρων αυτου εις σεκελακ τη ημερα τη τριτη και αμαληκ επεθετο επι τον νοτον και επι σεκελακ και επαταξεν την σεκελακ και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι 2 και τας γυναικας και παντα τα εν αυτη απο μικρου εως μεγαλου ουκ εθανατωσαν ανδρα και γυναικα αλλ΄ ηχμαλωτευσαν και απηλθον εις την οδον αυτων 3 και ηλθεν δαυίδ και οι ανδρες αυτου εις την πολιν και ιδου εμπεπυρισται εν πυρι αι δε γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και

αι θυγατερες αυτων ηχμαλωτευμενοι 4 και ηρεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου την φωνην αυτων και εκλαυσαν εως οτου ουκ ην εν αυτοις ισχυς ετι κλαιειν 5 και αμφοτεραι αι γυναιχες δαυιδ ηχμαλωτευθησαν αχινοομ η ιεζραηλιτις χαι αβιγαια η γυνη ναβαλ του χαρμηλιου 6 χαι εθλιβη δαυιδ σφοδρα οτι ειπεν ο λαος λιθοβολησαι αυτον οτι κατωδυνος ψυχη παντος του λαου εκαστου επι τους υιους αυτου και επι τας θυγατερας αυτου και εκραταιωθη δαυιδ εν κυριω θεω αυτου 7 και είπεν δαυίδ προς αβιαθαρ τον ιέρεα υιον αχιμέλεχ προσαγαγε το έφουδ 8 και επηρωτησεν δαυίδ δια του χυρίου λεγων ει χαταδιώξω οπίσω του γεδδουρ τουτου ει καταλημψομαι αυτους και ειπεν αυτω καταδιωκε οτι καταλαμβανων καταλημψη και εξαιρουμένος εξέλη 9 και επορεύθη δαυίδ αυτός και οι εξακόσιοι ανδρές μετ΄ αυτου και ερχονται έως του χειμαρρου βοσορ και οι περισσοι εστησαν 10 και κατεδιώξεν εν τετρακοσιοις ανδρασιν υπεστησαν δε διακοσιοι ανδρες οιτινές εκαθισαν περαν του χειμαρρου του βοσορ 11 και ευρισκουσιν ανδρα αιγυπτιον εν αγρω και λαμβανουσιν αυτον και αγουσιν αυτον προς δαυιδ εν αγρω και διδοασιν αυτω αρτον και εφαγεν και εποτισαν αυτον υδωρ 12 και διδοασιν αυτω κλασμα παλαθης και εφαγέν και κατέστη το πνευμά αυτού εν αυτώ ότι ου βεβρώκει αρτον και ου πεπωκει υδωρ τρεις ημέρας και τρεις υυκτάς 13 και είπεν αυτώ δαυίδ τινος συ ει και ποθεν ει και ειπεν το παιδαριον το αιγυπτιον εγω ειμι δουλος ανδρος αμαληχιτου και κατελιπεν με ο κυριος μου οτι ηνωχληθην εγω σημερον τριταιος 14 και ημεις επεθεμεθα επι νοτον του χολθι και επι τα της ιουδαιας μερη και επι νοτον χελουβ και την σεκελακ ενεπυρισαμέν εν πυρι 15 και είπεν προς αυτον δαυιδ ει καταξεις με επι το γεδδουρ τουτο και ειπεν ομοσον δη μοι κατα του θεου μη θανατωσειν με και μη παραδουναι με εις χειρας του κυριου μου και καταξω σε επι το γεδδουρ τουτο 16 και κατηγαγέν αυτον έκει και ίδου ουτοι διακεχυμενοι επι προσωπον πασης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορταζοντες εν πασι τοις σχυλοις τοις μεγαλοις οις ελαβον εχ γης αλλοφυλων και εχ γης ιουδα 17 και ηλθεν επ΄ αυτους δαυιδ και επαταξεν αυτους απο εωσφορου εως δειλης και τη επαυριον και ουκ εσωθη εξ αυτων ανηρ οτι αλλ΄ η τετρακοσια παιδαρια α ην επιβεβηχοτα επι τας χαμηλους και εφυγον 18 και αφείλατο δαυίδ παντα α ελαβον οι αμαληχιται χαι αμφοτερας τας γυναιχας αυτου εξειλατο 19 χαι ου διεφωνησεν αυτοις απο μικρου εως μεγαλου και απο των σκυλων και εως υιων και θυγατερων και εως παντων ων ελαβον αυτων τα παντα επεστρεψεν δαυιδ 20 και ελαβεν δαυιδ παντα τα ποιμνια και τα βουκολια και απηγαγεν εμπροσθεν των σχυλων και τοις σχυλοις εκεινοις ελέγετο ταυτά τα σχυλά δαυίδ 21 και παραγινέται δαυιδ προς τους διαχοσιους ανδρας τους εχλυθεντας του πορευεσθαι οπισω δαυιδ και εκαθισεν αυτους εν τω χειμαρρω τω βοσορ και εξηλθον εις απαντησιν δαυιδ και εις απαντησιν του λαου του μετ' αυτου και προσηγαγεν δαυιδ εως του λαου και ηρωτησαν αυτον τα εις ειρηνην 22 και απεκριθη πας ανηρ λοιμος και

πονηρος των ανδρων των πολεμιστων των πορευθεντων μετα δαυιδ και ειπαν οτι ου κατεδιωξαν μεθ΄ ημων ου δωσομεν αυτοις εκ των σκυλων ων εξειλαμεθα οτι αλλ' η εκαστος την γυναικα αυτου και τα τεκνα αυτου απαγεσθωσαν και αποστρεφετωσαν 23 και είπεν δαυίδ ου ποιήσετε ουτώς μετά το παραδουναι τον χυρίον ημιν και φυλαξαι ημας και παρεδωκεν κυριος τον γεδδουρ τον επερχομενον εφ΄ ημας εις χειρας ημων 24 και τις υπακουσεται υμων των λογων τουτων οτι ουχ ηττον υμων εισιν διοτι κατα την μεριδα του καταβαινοντος εις πολεμον ουτως εσται η μερις του καθημενου επι τα σκευη κατα το αυτο μεριουνται 25 και εγενηθη απο της ημερας εχεινης χαι επανω χαι εγενετο εις προσταγμα χαι εις διχαιωμα τω ισραηλ εως της σημερον 26 και ηλθεν δαυιδ εις σεκελακ και απεστειλεν τοις πρεσβυτεροις ιουδα των σχυλων και τοις πλησιον αυτου λεγων ιδου απο των σχυλών των εχθρών χυρίου 27 τοις εν βαίθσουρ χαι τοις εν ραμά νότου χαι τοις εν ιεθθορ 28 και τοις εν αροηρ και τοις αμμαδι και τοις εν σαφι και τοις εν εσθιε 28 και τοις εν γεθ και τοις εν κιναν και τοις εν σαφεκ και τοις εν θιμαθ 29 και τοις εν χαρμηλω και τοις εν ταις πολεσιν του ιεραμηλι και τοις εν ταις πολεσιν του χενεζι 30 και τοις εν ιεριμουθ και τοις εν βηρσαβεε και τοις εν νοο 31 και τοις εν χεβρων και εις παντας τους τοπους ους διηλθεν δαυιδ εκει αυτος και οι ανδρες αυτου

Chapter 31

1 και οι αλλοφυλοι επολεμουν επι ισραηλ και εφυγον οι ανδρες ισραηλ εκ προσωπου των αλλοφυλων και πιπτουσιν τραυματιαι εν τω ορει τω γελβουε 2 και συναπτουσιν αλλοφυλοι τω σαουλ και τοις υιοις αυτου και τυπτουσιν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισα υιους σαουλ 3 και βαρυνεται ο πολεμος επι σαουλ και ευρισκουσιν αυτον οι ακοντισται ανδρες τοξοται και ετραυματισθη εις τα υποχονδρια 4 και ειπεν σαουλ προς τον αιροντα τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και αποκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και αποκεντησωσιν με και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σχευη αυτου οτι εφοβηθη σφοδρα χαι ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ΄ αυτην 5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι τεθνηκεν σαουλ και επεπεσεν και αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν μετ΄ αυτου 6 και απεθανεν σαουλ και οι τρεις υιοι αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου εν τη ημερα εχεινή κατά το αυτό 7 και είδον οι ανδρές ισραήλ οι έν τω πέραν της κοιλαδός και οι εν τω περαν του ιορδανου οτι εφυγον οι ανδρες ισραηλ και οτι τεθνηκεν σαουλ και οι υιοι αυτου και καταλειπουσιν τας πολεις αυτων και φευγουσιν και ερχονται οι αλλοφυλοι και κατοικουσιν εν αυταις 8 και εγενηθη τη επαυριον και ερχονται οι αλλοφυλοι εκδιδυσκειν τους νεκρους και ευρισκουσιν τον σαουλ

και τους τρεις υιους αυτου πεπτωκοτας επι τα ορη γελβουε 9 και αποστρεφουσιν αυτον και εξεδυσαν τα σκευη αυτου και αποστελλουσιν αυτα εις γην αλλοφυλων κυκλω ευαγγελιζοντες τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω αυτων 10 και ανεθηκαν τα σκευη αυτου εις το ασταρτειον και το σωμα αυτου κατεπηξαν εν τω τειχει βαιθσαν 11 και ακουουσιν οι κατοικουντες ιαβις της γαλααδιτιδος α εποιησαν οι αλλοφυλοι τω σαουλ 12 και ανεστησαν πας ανηρ δυναμεως και επορευθησαν ολην την νυκτα και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα ιωναθαν του υιου αυτου απο τειχους βαιθσαν και φερουσιν αυτους εις ιαβις και κατακαιουσιν αυτους εκει 13 και λαμβανουσιν τα οστα αυτων και θαπτουσιν υπο την αρουραν την ιαβις και νηστευουσιν επτα ημερας.

2 Samuel

Chapter 1

1 και εγένετο μετά το αποθανείν σαούλ και δαυίδ ανέστρεψεν τυπτών τον αμάληκ και εκαθισεν δαυίδ εν σεκελακ ημέρας δυο 2 και έγενηθη τη ημέρα τη τριτή και ιδου ανηρ ηλθεν εχ της παρεμβολης εχ του λαου σαουλ χαι τα ιματια αυτου διερρωγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επέσεν επι την γην και προσεχυνήσεν αυτώ 3 και είπεν αυτώ δαυιδ ποθεν συ παραγινή και είπεν προς αυτον εκ της παρεμβολής ισραήλ εγω διασεσωσμαι 4 και είπεν αυτω δαυίδ τις ο λογος ουτος απαγγείλον μοι και είπεν οτι εφυγεν ο λαος εχ του πολεμου χαι πεπτωχασι πολλοι εχ του λαου χαι απεθανον και απεθανέν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου απεθανέν 5 και είπεν δαυίδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου 6 και ειπεν το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει τω γελβουε και ιδου σαουλ επεστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου τα αρματα και οι ιππαρχαι συνηψαν αυτω 7 και επεβλεψεν επι τα οπισω αυτου και είδεν με και εκαλέσεν με και είπα ίδου είω 8 και είπεν μοι τις εί συ και ειπα αμαληκιτης εγω ειμι 9 και ειπεν προς με στηθι δη επανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα η ψυχη μου εν εμοι 10 και επεστην επ΄ αυτον και εθανατωσα αυτον οτι ηδειν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι του βραχιονός αυτου και ενηνόχα αυτά τω κυρίω μου ώδε 11 και εκρατήσεν δαυιδ των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα και παντες οι ανδρες οι μετ' αυτου διερρηξαν τα ιματια αυτων 12 και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστευσαν εως δειλης επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και επι τον λαον ιουδα και επι τον οιχον ισραηλ οτι επληγησαν εν ρομφαια 13 και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαληκιτου εγω ειμι 14 και ειπεν αυτω δαυιδ πως ουκ εφοβηθης επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον χυριου 15 και εκαλεσεν δαυιδ εν των παιδαριων αυτου και ειπεν προσελθων απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεθανεν 16 και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αιμα σου επι την κεφαλην σου οτι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων οτι εγω εθανατωσα τον χριστον κυριου 17 και εθρηνησεν δαυιδ τον θρηνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου 18 και ειπεν του διδαξαι τους υιους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλιου του ευθους 19 στηλωσον ισραηλ υπερ των τεθνηχοτων επι τα υψη σου τραυματιών πως επεσαν δυνατοι 20 μη αναγγειλητε εν γεθ και μη ευαγγελισησθε εν ταις εξοδοις ασκαλωνος μηποτε ευφρανθωσιν θυγατερες αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασωνται θυγατερες των

απεριτμητων 21 ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσος και μη υετος εφ΄ υμας και αγροι απαρχων οτι έκει προσωχθισθη θυρέος δυνατων θυρέος σαουλ ουκ εχρισθη εν έλαιω 22 αφ΄ αιματος τραυματιών απο στεατος δυνατών τοξον ιώναθαν ουκ απέστραφη κενον εις τα οπίσω και ρομφαία σαουλ ουκ ανέκαμψεν κένη 23 σαουλ και ιώναθαν οι ηγαπημένοι και ωραίοι ου διακέχωρισμένοι ευπρέπεις εν τη ζωη αυτών και εν τω θανατώ αυτών ου διέχωρισθησαν υπέρ αετους κουφοί και υπέρ λεοντάς εκραταιώθησαν 24 θυγατέρες ισραήλ επί σαουλ κλαυσατέ τον ενδιδυσκόντα υμάς κοκκίνα μέτα κόσμου υμών τον αναφέροντα κόσμον χρυσούν επί τα ενδυματά υμών 25 πως έπεσαν δυνατοί εν μέσω του πολεμού ιώναθαν επί τα υψη σου τραυματίας 26 αλγώ επί σοι αδέλφε μου ιώναθαν ωραίωθης μοι σφοδρα εθαυμαστώθη η αγαπησίς σου έμοι υπέρ αγαπησίν γυναίκων 27 πως έπεσαν δυνατοί και απώλοντο σκέυη πολεμίκα

Chapter 2

1 και εγένετο μετά ταυτά και επηρωτήσεν δαυίδ εν κυρίω λέγων ει ανάβω είς μιαν των πολεων ιουδα και ειπεν κυριος προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβω και είπεν εις χεβρων 2 και ανέβη έκει δαυίδ εις χέβρων και αμφοτέραι αι γυναιχες αυτου αχινοομ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου 3 και οι ανδρες οι μετ΄ αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και κατωκουν εν ταις πολεσιν χεβρων 4 και ερχονται ανδρες της ιουδαιας και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οιχον ιουδα χαι απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι οι ανδρες ιαβις της γαλααδιτιδος εθαψαν τον σαουλ 5 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους προς τους ηγουμενους ιαβις της γαλααδιτιδος και ειπεν προς αυτους ευλογημενοι υμεις τω χυριω οτι πεποιηχατε το ελέος τουτο επι τον χυριον υμων επι σαουλ τον χριστον χυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτου 6 και νυν ποιησαι χυριος μεθ΄ υμων ελεος χαι αληθειαν χαι γε εγω ποιησω μεθ΄ υμων τα αγαθα ταυτα οτι εποιησατε το ρημα τουτο 7 και νυν κραταιουσθωσαν αι χειρες υμων και γινεσθε εις υιους δυνατους οτι τεθνηκεν ο κυριος υμων σαουλ και γε εμε χεχριχεν ο οιχος ιουδα εφ΄ εαυτους εις βασιλεα 8 χαι αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος του σαουλ ελαβεν τον ιεβοσθε υιον σαουλ και ανεβιβασεν αυτον εχ της παρεμβολης εις μαναεμ 9 χαι εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν χαι επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον εφραιμ και επι τον βενιαμιν και επι παντα ισραηλ 10 τεσσαραχοντα ετων ιεβοσθε υιος σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβασιλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ 11 και εγενοντο αι ημεραι ας δαυιδ εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνας 12 και εξηλθεν αβεννηρ υιος νηρ και οι παιδες ιεβοσθε υιου σαουλ εχ μαναεμ εις γαβαων 13 χαι ιωαβ υιος σαρουιας χαι οι παιδες δαυιδ

εξηλθοσαν εχ χεβρων και συναντωσιν αυτοις επι την χρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν 14 και ειπεν αβεννερ προς ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιξατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσαν 15 και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεχα των ιεβοσθε υιου σαουλ και δωδεχα εχ των παιδων δαυιδ 16 χαι εχρατησαν εχαστος τη χειρι την χεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαιρα αυτου εις πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μερις των επιβουλων η εστιν εν γαβαων 17 και εγενετο ο πολεμος σκληρος ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννηρ και ανδρες ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ 18 και εγενοντο εχει τρεις υιοι σαρουιας ιωαβ χαι αβεσσα χαι ασαηλ χαι ασαηλ χουφος τοις ποσιν αυτου ωσει μια δορχας εν αγρω 19 χαι χατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννηρ χαι ουχ εξεκλινεν του πορευεσθαι εις δεξια ουδε εις αριστερα κατοπισθεν αβεννηρ 20 και επεβλεψεν αβεννηρ εις τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος ασαηλ και ειπεν εγω ειμι 21 και ειπεν αυτω αβεννηρ εκκλινον συ εις τα δεξια η εις τα αριστερα και κατασχε σαυτω εν των παιδαριων και λαβε σεαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουχ ηθελησεν ασαηλ εχχλιναι εχ των οπισθεν αυτου 22 και προσεθετο ετι αβεννηρ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ΄ εμου ινα μη παταξω σε εις την γην και πως αρω το προσωπον μου προς ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεφε προς ιωαβ τον αδελφον σου 23 και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννηρ εν τω οπισω του δορατος επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πας ο ερχομενος εως του τοπου ου επέσεν έχει ασαηλ και απέθανεν και υφιστατο 24 και κατέδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννηρ και ο ηλιος εδυνεν και αυτοι εισηλθον εως του βουνου αμμαν ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων 25 και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννηρ και εγενηθησαν εις συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενος 26 και εκαλέσεν αβέννης ιωαβ και είπεν μη εις νιχος καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδας οτι πικρα εσται εις τα εσγατα και εως ποτε ου μη ειπης τω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων 27 και ειπεν ιωαβ ζη κυριος οτι ει μη ελαλησας διοτι τοτε εκ πρωίδεν ανεβη ο λαος εκαστος κατοπισθέν του αδελφού αυτού 28 και εσαλπίσεν ιωάβ τη σαλπίγγι και απεστησαν πας ο λαος και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσεθεντο ετι του πολεμειν 29 και αβεννηρ και οι ανδρες αυτου απηλθον εις δυσμας ολην την νυχτα εχεινην χαι διεβαιναν τον ιορδανην χαι επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εις την παρεμβολην 30 και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννηρ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρες και ασαηλ 31 και οι παιδες δαυιδ επαταξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννηρ τριαχοσιους εξηχοντα ανδρας παρ' αυτου 32

και αιρουσιν τον ασαηλ και θαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατρος αυτου εν βαιθλεεμ και επορευθη ιωαβ και οι ανδρες οι μετ΄ αυτου ολην την νυκτα και διεφαυσεν αυτοις εν χεβρων

Chapter 3

1 και εγένετο ο πολέμος επι πολύ ανά μέσον του οίχου σαούλ και ανά μέσον του οιχου δαυίδ και ο οιχος δαυίδ επορευετο και εχραταίουτο και ο οιχος σαουλ επορευετο και ησθενει 2 και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χεβρων και ην ο πρωτοτοχος αυτου αμνων της αχινοομ της ιεζραηλιτιδος 3 και ο δευτερος αυτου δαλουια της αβιγαιας της χαρμηλιας χαι ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μααχα θυγατρος δολμι βασιλέως γεσιρ 4 και ο τεταρτος ορνία υιος φεγγιδ και ο πεμπτος σαβατια της αβιταλ 5 και ο έκτος ιεθερααμ της αιγλα γυναικός δαυίδ ουτοι έτεχθησαν τω δαυίδ εν χεβρων 6 και εγένετο εν τω είναι τον πολεμον ανα μέσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ 7 και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ προς αβεννηρ τι οτι εισηλθες προς την παλλαχην του πατρος μου 8 χαι εθυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσθε και ειπεν αβεννηρ προς αυτον μη κεφαλη κυνος εγω ειμι εποιησα ελεος σημερον μετα του οικου σαουλ του πατρος σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ηυτομολησα εις τον οικον δαυιδ και επιζητεις επ' εμε υπερ αδικιας γυναικός σημέρον 9 τάδε ποιήσαι ο θέος τω αβεννηρ και ταδε προσθειη αυτω οτι καθως ωμοσεν κυριος τω δαυιδ οτι ουτως ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη 10 περιελειν την βασιλειαν απο του οιχου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν απο δαν εως βηρσαβεε 11 και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσθε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον 12 και απεστειλεν αβεννηρ αγγελους προς δαυιδ εις θαιλαμ ου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ΄ εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προς σε παντα τον οιχον ισραηλ 13 χαι ειπεν δαυιδ εγω χαλως διαθησομαι προς σε διαθηχην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουχ οψει το προσωπον μου εαν μη αγαγης την μελχολ θυγατερα σαουλ παραγινομενου σου ιδείν το προσωπον μου 14 και εξαπέστειλεν δαυίδ προς μεμφιβοσθε υιον σαουλ αγγελους λεγων αποδος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εχατον αχροβυστιαις αλλοφυλων 15 χαι απεστειλεν μεμφιβοσθε χαι ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλτιηλ υιου σελλης 16 και επορευετο ο ανηρ αυτης μετ' αυτης κλαιων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου αναστρεφε και ανεστρεψεν 17 και είπεν αβεννήρ προς τους πρεσβυτερους ισραηλ λεγων εχθες και τριτην εζητειτε τον δαυιδ βασιλευειν εφ' υμων 18 και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου

δαυιδ σωσω τον ισραηλ εχ χειρος αλλοφυλων και εχ χειρος παντων των εχθρων αυτων 19 και ελαλησεν αβεννηρ εν τοις ωσιν βενιαμιν και επορευθη αβεννηρ του λαλησαι εις τα ωτα του δαυιδ εις χεβρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοις ισραηλ και εν οφθαλμοις παντος οικου βενιαμιν 20 και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εις χεβρων και μετ' αυτου εικοσι ανδρες και εποιησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοις ανδρασιν τοις μετ' αυτου ποτον 21 και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηχην και βασιλευσεις επι πασιν οις επιθυμει η ψυχη σου και απεστείλεν δαυίδ τον αβεννήρ και επορεύθη εν είρηνη 22 και ίδου οι παίδες δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της εξοδιας και σκυλα πολλα εφερον μετ΄ αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εις χεβρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη 23 και ιωαβ και πασα η στρατια αυτου ηχθησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ημει αβεννηρ υιος νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη 24 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποιησας ιδου ηλθεν αβεννης προς σε και ινα τι εξαπεσταλκας αυτον και απεληλυθεν εν ειρηνη 25 η ουχ οιδας την χαχιαν αβεννηρ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο χαι γνωναι την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωναι απαντα οσα συ ποιεις 26 και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελους οπισω αβεννηρ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατος του σει+ραμ και δαυιδ ουκ ηδει 27 και επεστρεψεν αβεννηρ εις χεβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιων της πυλης λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απεθανεν εν τω αιματι ασαηλ του αδελφου ιωαβ 28 και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν αθωος ειμι εγω και η βασιλεια μου απο κυριου εως αιωνος απο των αιματων αβεννηρ υιου νηρ 29 καταντησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατρος αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορουης και λεπρος και κρατων σχυταλής και πιπτων εν ρομφαια και ελασσουμένος αρτοις 30 ιωαβ δε και αβεσσα ο αδελφος αυτου διεπαρετηρουντο τον αβεννηρ ανθ΄ ων εθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαβαων εν τω πολεμω 31 και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ΄ αυτου διαρρηξατε τα ιματια υμων και περιζωσασθε σαχχους χαι χοπτεσθε εμπροσθεν αβεννηρ χαι ο βασιλευς δαυιδ επορευετο οπισω της κλινης 32 και θαπτουσιν τον αβεννηρ εις χεβρων και ηρεν ο βασιλευς την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πας ο λαος επι αβεννηρ 33 και εθρηνησεν ο βασιλευς επι αβεννηρ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθανειται αβεννηρ 34 αι χειρες σου ουχ εδεθησαν οι ποδες σου ουχ εν πεδαις ου προσηγαγεν ως ναβαλ ενωπιον υιων αδιχιας επεσας χαι συνηχθη πας ο λαος του χλαυσαι αυτον 35 χαι ηλθεν πας ο λαος περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοις ετι ουσης ημερας και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι εαν μη δυη ο ηλιος ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντος

τινος 36 και έγνω πας ο λαος και ηρέσεν ένωπιον αυτών παντά όσα εποίησεν ο βασιλευς ένωπιον του λαου 37 και έγνω πας ο λαος και πας ισραήλ έν τη ημέρα έκεινη ότι ουκ έγενετο παρά του βασιλέως θανατωσαι τον αβέννης υιον νης 38 και είπεν ο βασιλέυς προς τους παίδας αυτού ουκ οίδατε ότι ηγουμένος μέγας πέπτωκεν εν τη ημέρα ταυτή έν τω ισραήλ 39 και ότι έγω είμι σημέρον συγγένης και καθέσταμένος υπο βασιλέως οι δε ανδρές ουτοί υίοι σαρουίας σκληρότεροι μου είσιν ανταπόδω κυρίος τω ποιούντι πονήρα κατά την κακίαν αυτού

Chapter 4

1 και ηκουσεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ οτι τεθνηκεν αβεννηρ εν χεβρων και εξελυθησαν αι χειρες αυτου και παντες οι ανδρες ισραηλ παρειθησαν 2 και δυο ανδρες ηγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσθε υιω σαουλ ονομα τω ενι βαανα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαίου εχ των υιων βενιαμιν οτι βηρωθ ελογιζετο τοις υιοις βενιαμιν 3 και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εις γεθθαιμ και ησαν έχει παροιχούντες έως της ημέρας ταυτής 4 και τω ιωνάθαν υιω σαούλ υιος πεπληγως τους ποδας υιος ετων πεντε ουτος εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον η τιθηνος αυτου και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επεσεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσθε 5 και επορευθησαν υιοι ρεμμων του βηρωθαιου ρεχχα και βαανα και εισηλθον εν τω καυματι της ημερας εις οικον μεμφιβοσθε και αυτος εκαθευδεν εν τη κοιτη της μεσημβριας 6 και ιδου η θυρωρος του οικου εχαθαιρεν πυρους και ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεκγα και βαανα οι αδελφοι διελαθον 7 και εισηλθον εις τον οικον και μεμφιβοσθε εκαθευδεν επι της κλινης αυτου εν τω χοιτωνι αυτου χαι τυπτουσιν αυτον χαι θανατουσιν χαι αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και απηλθον οδον την κατα δυσμας ολην την νυχτα 8 και ηνεγκαν την κεφαλην μεμφιβοσθε τω δαυιδ εις χεβρων και ειπαν προς τον βασιλεα ιδου η κεφαλη μεμφιβοσθε υιου σαουλ του εχθρου σου ος εζητει την ψυχην σου και εδωκεν κυριος τω κυριω βασιλει εκδικησιν των εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εχ σαουλ του εχθρου σου και εκ του σπερματος αυτου 9 και απεκριθή δαυίδ τω ρέκχα και τω βαανα αδέλφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαίου και είπεν αυτοίς ζη κυρίος ος ελυτρωσατό την ψυχην μου εχ πασης θλιψεως 10 οτι ο απαγγείλας μοι οτι τεθνήχεν σαουλ χαι αυτος ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελαχ ω εδει με δουναι ευαγγελια 11 χαι νυν ανδρες πονηροι απεχταγχασιν ανδρα δικαιον εν τω οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εχ χειρος υμων και εξολεθρευσω υμας εκ της γης 12 και ενετειλατο δαυιδ τοις παιδαριοις αυτου και αποκτεννουσιν αυτους και κολοβουσιν τας χειρας αυτων

και τους ποδας αυτων και εκρεμασαν αυτους επι της κρηνης εν χεβρων και την κεφαλην μεμφιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω αβεννηρ υιου νηρ

Chapter 5

1 και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προς δαυιδ εις χεβρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκές σου ημείς 2 και έχθες και τριτήν οντός σαουλ βασίλεως εφ΄ ημιν συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς σε συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ 3 και ερχονται παντές οι πρεσβυτέροι ισραήλ προς τον βασίλεα εις χέβρων και διέθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χεβρων ενωπιον κυριου και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ 4 υιος τριαχοντα ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν 5 επτα ετη και εξ μηνας εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον ιουδαν και τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερουσαλημ 6 και απηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις ιερουσαλημ προς τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντες οτι ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε 7 και κατελαβετο δαυίδ την περιοχην σίων αυτή η πολίς του δαυίδ 8 και ειπεν δαυιδ τη ημερα εχεινη πας τυπτων ιεβουσαιον απτεσθω εν παραξιφιδι χαι τους χωλους και τους τυφλους και τους μισουντας την ψυχην δαυιδ δια τουτο ερουσιν τυφλοι και χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου 9 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη και εκληθη αυτη η πολις δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν χυχλω από της αχράς χαι τον οίχον αυτού 10 χαι επορεύετο δαυίδ πορευομένος και μεγαλυνομένος και κυρίος παντοκρατώρ μετ' αυτου 11 και απέστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και τεκτονας ξυλων και τεκτονας λιθων και ωκοδομησαν οικον τω δαυίδ 12 και έγνω δαυίδ οτι ητοιμασέν αυτον χυριος εις βασιλεα επι ισραηλ χαι οτι επηρθη η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ 13 και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας και παλλακας εξ ιερουσαλημ μετα το ελθειν αυτον εκ χεβρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγατερες 14 και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ σαμμους και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων 15 και εβεαρ και ελισους και ναφεκ και ιεφιες 16 και ελισαμα και ελιδαε και ελιφαλαθ 16 σαμαε ιεσσιβαθ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησους ελφαλατ ναγεδ ναφεχ ιαναθα λεασαμυς βααλιμαθ ελιφαλαθ 17 χαι ηχουσαν αλλοφυλοι οτι κεχρισται δαυιδ βασιλευς επι ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητειν τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην 18 και οι αλλοφυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων 19 και ηρωτήσεν δαυίδ δια κυρίου λέγων ει αναβω προς τους αλλοφυλούς και παραδωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν κυριος προς δαυιδ αναβαινε

οτι παραδίδους παραδωσω τους αλλοφυλους εις τας χειρας σου 20 και ηλθεν δαυίδ εκ των επανω διακόπων και εκοψέν τους αλλοφυλους έκει και είπεν δαυίδ διέκοψεν κυρίος τους έχθρους μου τους αλλοφυλους ένωπιον εμού ως διακόπτεται υδατά δια τουτο έκληθη το ονομά του τόπου έκεινου έπανω διακόπων 21 και καταλιμπανουσίν έκει τους θέους αυτών και έλαβοσαν αυτούς δαυίδ και οι ανδρές οι μετ΄ αυτού 22 και προσεθέντο έτι αλλοφυλοί του αναβηναι και συνέπεσαν εν τη κοιλαδί των τίτανων 23 και έπηρωτησέν δαυίδ δια κυρίου και είπεν κυρίος ουκ αναβησεί εις συναντησίν αυτών αποστρέφου απ΄ αυτών και παρέσει αυτοίς πλησίου του κλαυθμώνος 24 και έσται έν τω ακουσαί σε την φωνήν του συγκλείσμου του αλσούς του κλαυθμώνος τότε καταβησεί προς αυτούς ότι τότε έξελευσεται κυρίος εμπροσθέν σου κοπτείν έν τω πολέμω των αλλοφύλων 25 και εποίησεν δαυίδ καθώς ένετείλατο αυτώ κυρίος και επατάξεν τους αλλοφύλους απο γαβαών εως της γης γαζηρα

Chapter 6

1 και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως εβδομηκοντα χιλιαδας 2 και ανέστη και επορευθη δαυίδ και πας ο λαος ο μετ΄ αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν εχειθεν την χιβωτον του θεου εφ΄ ην επεχληθη το ονομα χυριου των δυναμεων χαθημενου επι των χερουβιν επ' αυτης 3 χαι επεβιβασεν την χιβωτον χυριου εφ΄ αμαξαν χαινην χαι ηρεν αυτην εξ οιχου αμιναδαβ του εν τω βουνω και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την αμαξαν 4 συν τη χιβωτω χαι οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν της χιβωτου 5 χαι δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντες ενωπιον κυριου εν οργανοις ηρμοσμενοις εν ισχυι και εν ωδαις και εν κινυραις και εν ναβλαις και εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν αυλοις 6 και παραγινονται εως αλω νωδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την χιβωτον του θεου χατασχειν αυτην χαι εχρατησεν αυτην οτι περιεσπασεν αυτην ο μοσχος του κατασχειν αυτην 7 και εθυμωθη κυριος τω οζα και επαισεν αυτον εκει ο θεος και απεθανεν εκει παρα την κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου 8 και ηθυμησεν δαυιδ υπερ ου διεκοψεν κυριος διακοπην εν τω οζα και εκληθη ο τοπος εκεινος διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης 9 και εφοβηθη δαυίδ τον χυρίον εν τη ημέρα έχεινη λέγων πως εισελευσεταί προς με η χιβωτος χυριου 10 χαι ουχ εβουλετο δαυιδ του εχχλιναι προς αυτον την χιβωτον διαθηχης χυριου εις την πολιν δαυιδ και απεχλινέν αυτην δαυιδ εις οιχον αβεδδαρα του γεθθαιου 11 και εκαθισεν η κιβωτος του κυριου εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου μηνας τρεις και ευλογησεν κυριος ολον τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου 12 και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ

και ανηγαγεν την κιβωτον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εις την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη 13 και ησαν μετ΄ αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμα μοσχος και αρνα 14 και δαυίδ ανεκρουετο εν οργανοίς ηρμοσμένοις ενωπίον χυριου και ο δαυιδ ενδεδυκως στολην εξαλλον 15 και δαυιδ και πας ο οικος ισραηλ ανηγαγον την χιβωτον χυριου μετα χραυγης χαι μετα φωνης σαλπιγγος 16 και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεως δαυιδ και μελχολ η θυγατηρ σαουλ διεχυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομενον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης 17 και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εις τον τοπον αυτης εις μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηνεγκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον χυριου και ειρηνικας 18 και συνετελέσεν δαυιδ συναναφέρων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικας και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων 19 και διεμερισεν παντι τω λαω εις πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβεε απο ανδρος εως γυναιχος εχαστω χολλυριδα αρτου χαι εσχαριτην και λαγανον απο τηγανου και απηλθεν πας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου 20 και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολ η θυγατης σαουλ εις απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευς ισραηλ ος απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου χαθως αποχαλυπτεται αποχαλυφθεις εις των ορχουμενων 21 χαι ειπεν δαυιδ προς μελχολ ενωπιον χυριου ορχησομαι ευλογητος χυριος ος εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εις ηγουμενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιξομαι και ορχησομαι ενωπιον χυριου 22 και αποκαλυφθησομαι ετι ουτως και εσομαι αχρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπας με δοξασθηναι 23 και τη μελχολ θυγατρι σαουλ ουχ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην

Chapter 7

1 και εγενετο ότε εκαθίσεν ο βασιλευς εν τω οίχω αυτού και κυρίος κατέκληρονομησεν αυτού κυκλώ από παντών των έχθρων αυτού των κυκλώ 2 και είπεν ο βασίλευς προς ναθάν του προφητην ίδου δη έγω κατοίκω εν οίχω κέδρινω και η κίβωτος του θεού καθηται εν μέσω της σκηνής 3 και είπεν ναθάν προς τον βασίλεα παντά όσα αν εν τη καρδία σου βαδίζε και ποιεί ότι κυρίος μετά σου 4 και εγένετο τη υύχτι έχεινη και έγενετο ρημά κυρίου προς ναθάν λέγων 5 πορεύου και είπου προς τον δούλου μου δαυίδ τάδε λέγει κυρίος ου συ οικοδομησείς μοι οίκου του κατοίκησαι με 6 ότι ου κατωκήκα εν οίκω αφ΄ ης ημέρας ανηγαγού εξ αιγύπτου τους υίους ισραήλ έως της ημέρας ταυτής και ημήν εμπεριπατών εν κατάλυματι και εν σκηνή 7 εν πασίν οις διήλθου εν παυτί ισραήλ ει λάλων

ελαλησα προς μιαν φυλην του ισραηλ ω ενετειλαμην ποιμαινειν τον λαον μου ισραηλ λεγων τι οτι ουχ ωχοδομηχατε μοι οιχον χεδρινον 8 και νυν ταδε ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ελαβον σε εχ της μανδρας των προβατων του ειναι σε εις ηγουμενον επι τον λαον μου επι τον ισραηλ 9 και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευου και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σε ονομαστον κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης 10 και θησομαι τοπον τω λαω μου τω ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ΄ εαυτον και ου μεριμνησει ουκετι και ου προσθησει υιος αδικίας του ταπεινωσαί αυτον καθώς απ' αρχής 11 από των ημέρων ων έταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και αναπαυσω σε απο παντων των εχθρων σου και απαγγελει σοι χυριος οτι οιχον οιχοδομησεις αυτω 12 και εσται εαν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εχ της χοιλιας σου χαι ετοιμασω την βασιλειαν αυτου 13 αυτος οιχοδομησει μοι οιχον τω ονοματι μου χαι ανορθωσω τον θρονον αυτου εως εις τον αιωνα 14 εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και εαν ελθη η αδικια αυτου και ελεγξω αυτον εν ραβδω ανδρων και εν αφαις υιων ανθρωπων 15 το δε ελεος μου ουχ αποστησω απ΄ αυτου χαθως απεστησα αφ΄ ων απεστησα εχ προσωπου μου 16 και πιστωθησεται ο οιχος αυτου και η βασιλεια αυτου εως αιωνος ενωπιον εμου και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εις τον αιωνα 17 κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ 18 και εισηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν ενωπιον χυριου χαι ειπεν τις ειμι εγω χυριε μου χυριε χαι τις ο οιχος μου οτι ηγαπηχας με εως τουτων 19 και κατεσμικουνθη μικοον ενωπιον σου κυριε μου χυριε και ελαλησας υπερ του οικου του δουλου σου εις μακραν ουτος δε ο νομος του ανθρωπου χυριε μου χυριε 20 και τι προσθησει δαυιδ ετι του λαλησαι προς σε και νυν συ οιδας τον δουλον σου κυριε μου κυριε 21 δια τον λογον σου πεποιηχας χαι χατα την χαρδιαν σου εποιησας πασαν την μεγαλωσυνην ταυτην γνωρισαι τω δουλω σου 22 ενεχεν του μεγαλυναι σε χυριε μου χυριε οτι ουχ εστιν ως συ και ουκ εστιν θεος πλην σου εν πασιν οις ηκουσαμεν εν τοις ωσιν ημων 23 και τις ως ο λαος σου ισραηλ εθνος αλλο εν τη γη ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι αυτω λαον του θεσθαι σε ονομα του ποιησαι μεγαλωσυνην και επιφανειαν του εχβαλειν σε εχ προσωπου του λαου σου ου ελυτρωσω σεαυτω εξ αιγυπτου εθνη και σκηνωματα 24 και ητοιμασας σεαυτω τον λαον σου ισραηλ λαον εως αιωνος και συ κυριε εγενου αυτοις εις θεον 25 και νυν κυριε μου κυριε το ρημα ο ελαλησας περι του δουλου σου και του οικου αυτου πιστωσον εως αιωνος χυριε παντοχρατωρ θεε του ισραηλ χαι νυν χαθως ελαλησας 26 μεγαλυνθειη το ονομα σου εως αιωνος 27 χυριε παντοχρατωρ θεος ισραηλ απεχαλυψας το ωτιον του δουλου σου λεγων οιχον οιχοδομησω σοι δια τουτο ευρεν ο δουλος

σου την καρδιαν εαυτου του προσευξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην 28 και νυν κυριε μου κυριε συ ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του δουλου σου τα αγαθα ταυτα 29 και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον του δουλου σου του ειναι εις τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος του δουλου σου εις τον αιωνα

Chapter 8

1 και εγένετο μετά ταυτά και επατάξεν δαυίδ τους αλλοφυλούς και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την αφωρισμενην εκ χειρος των αλλοφυλων 2 και επαταξεν δαυιδ την μωαβ και διεμετρησεν αυτους εν σχοινιοις κοιμισας αυτους επι την γην και εγένετο τα δυο σχοινισματά του θανατωσαι και τα δυο σχοινισματα εζωγρησεν και εγενετο μωαβ τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια 3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεα σουβα πορευομενου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην 4 και προκατελαβετο δαυιδ των αυτου χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππεων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα 5 και παραγινεται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδας ανδρων 6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγένετο ο συρος τω δαυίδ εις δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 7 και ελαβεν δαυιδ τους χλιδωνας τους χρυσους οι ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλεως σουβα και ηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εις ιερουσαλημ εν ημεραις ροβοαμ υιου σολομωντος 8 και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ο βασιλευς δαυιδ χαλχον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτηρας και παντα τα σκευη 9 και ηχουσεν θοου ο βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ 10 και απεστείλεν δοου ιεδδουραν τον υιον αυτου προς βασίλεα δαυίδ ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταις κερσιν αυτου ησαν σχευη αργυρα και σχευη χρυσα και σχευη χαλκα 11 και ταυτα ηγιασεν ο βασιλευς δαυιδ τω χυριω μετα του αργυριου χαι μετα του χρυσιου ου ηγιασεν εκ πασων των πολεων ων κατεδυναστευσεν 12 εκ της ιδουμαιας και εκ της γης μωαβ και εκ των υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σχυλων αδρααζαρ υιου ρααβ βασιλεως σουβα 13 χαι εποιησεν δαυιδ ονομα χαι εν τω αναχαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμαιαν εν γαιμελε εις οχτωχαιδεχα

χιλιαδας 14 και εθετο εν τη ιδουμαια φρουραν εν παση τη ιδουμαια και εγενοντο παντες οι ιδουμαιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 15 και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου 16 και ιωαβ υιος σαρουιας επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχια επι των υπομνηματων 17 και σαδδουκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις και ασα ο γραμματευς 18 και βαναιας υιος ιωδαε συμβουλος και ο χελεθθι και ο φελεττι και υιοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν

Chapter 9

1 και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι υπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ΄ αυτου ελέος ενέχεν ιωνάθαν 2 και έχ του οίχου σαούλ παις ην και ονομά αυτώ σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ει συ ει σιβα και είπεν εύω δουλος σος 3 και είπεν ο βασίλευς ει υπολελείπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ΄ αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασίλεα ετι εστιν υιος τω ιωναθαν πεπληγως τους ποδας 4 και είπεν ο βασίλευς που ουτος και είπεν σιβα προς τον βασίλεα ίδου εν οίχω μαχίρ υίου αμίηλ εκ της λαδαβαρ 5 και απεστείλεν ο βασίλευς δαυίδ και ελαβεν αυτον εκ του οίκου μαχίρ υιου αμιηλ εχ της λαδαβαρ 6 χαι παραγινεται μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ προς τον βασιλεα δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και είπεν αυτω δαυίδ μεμφιβοσθε και είπεν ίδου ο δουλος σου 7 και είπεν αυτω δαυιδ μη φοβου οτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατρος του πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος 8 και προσεκυνησεν μεμφιβοσθε και ειπεν τις ειμι ο δουλος σου οτι επεβλεψας επι τον κυνα τον τεθνηκοτα τον ομοιον εμοι 9 και εκαλεσεν ο βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα οσα εστιν τω σαουλ και ολω τω οικω αυτου δεδωκα τω υιω του χυριου σου 10 και εργα αυτω την γην συ και οι υιοι σου και οι δουλοι σου και εισοισεις τω υιω του χυριου σου αρτους χαι εδεται αυτους χαι μεμφιβοσθε υιος του χυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου χαι τω σιβα ησαν πεντεχαιδεχα υιοι χαι ειχοσι δουλοι 11 χαι ειπεν σιβα προς τον βασιλεα κατα παντα οσα εντεταλται ο κυριος μου ο βασιλευς τω δουλω αυτου ουτως ποιησει ο δουλος σου και μεμφιβοσθε ησθιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εις των υιων του βασιλέως 12 και τω μεμφιβοσθέ υιος μικρός και ονόμα αυτώ μιχα και πασα η κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσθε 13 και μεμφιβοσθε κατωκει εν ιερουσαλημ οτι επι της τραπεζης του βασιλεως δια παντος ησθιεν και αυτος ην χωλος αμφοτεροις τοις ποσιν αυτου

Chapter 10

1 και εγενετο μετα ταυτα και απεθανεν βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αννων υιος αυτου αντ΄ αυτου 2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελέος μετα αννων υιου ναας ον τροπον εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεος και απεστειλεν δαυιδ παραχαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατρος αυτου χαι παρεγενοντο οι παιδες δαυιδ εις την γην υιων αμμων 3 και ειπον οι αρχοντες υιων αμμων προς αννων τον χυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου οτι απεστείλεν σοι παρακαλουντας αλλ΄ ουχι οπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκεψασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τους παιδας αυτου προς σε 4 και ελαβεν αννων τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν τους πωγωνας αυτων και απεχοψεν τους μανδυας αυτων εν τω ημισει εως των ισχιών αυτών και εξαπέστειλεν αυτούς 5 και ανηγγείλαν τω δαυίδ υπέρ των ανδρων και απεστείλεν εις απαντην αυτων οτι ησαν οι ανδρες ητιμασμενοι σφοδρα και είπεν ο βασίλευς καθίσατε εν ιερίχω έως του ανατείλαι τους πωγωνας υμων και επιστραφησεσθε 6 και ειδαν οι υιοι αμμων οτι κατησχυνθησαν ο λαος δαυιδ και απεστειλαν οι υιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθροωβ ειχοσι χιλιαδας πεζων χαι τον βασιλεα μααχα χιλιους ανδρας και ιστωβ δωδεχα χιλιαδας ανδρων 7 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τους δυνατους 8 και εξηλθαν οι υιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλης και συρια σουβα και ροωβ και ιστωβ και μααχα μονοι εν αγρω 9 και ειδεν ιωαβ οτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εχ του κατα προσωπον εξ εναντιας και εχ του οπισθεν και επελεξεν εχ παντων των νεανισχων ισραηλ και παρεταξαντο εξ εναντιας συριας 10 και το καταλοιπον του λαου εδωχεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου χαι παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων 11 και ειπεν εαν κραταιωθη συρια υπερ εμε και εσεσθε μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κραταιωθωσιν υπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε 12 ανδρίζου και κραταιωθωμέν υπέρ του λαού ημών και πέρι των πολέων του θέου ημων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου 13 και προσηλθεν ιωαβ και ο λαος αυτου μετ' αυτου εις πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου 14 και οι υιοι αμμων ειδαν οτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των υιων αμμων και παρεγενοντο εις ιερουσαλημ 15 και ειδεν συρια οτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχθησαν επι το αυτο 16 και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εχ του περαν του ποταμου χαλαμαχ χαι παρεγενοντο αιλαμ και σωβακ αρχων της δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων 17 και ανηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο εις αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ' αυτου 18 και

εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανειλεν δαυιδ εκ της συριας επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδας ιππεων και τον σωβακ τον αρχοντα της δυναμεως αυτου επαταξεν και απεθανεν εκει 19 και ειδαν παντες οι βασιλεις οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν εμπροσθεν ισραηλ και ηυτομολησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυτοις και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι τους υιους αμμων

Chapter 11

1 και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου εις τον καιρον της εξοδιας των βασιλεων και απεστείλεν δαυίδ τον ιωαβ και τους παίδας αυτου μετ' αυτου και τον παντα ισραηλ και διεφθειραν τους υιους αμμων και διεκαθισαν επι ραββαθ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ 2 και εγενετο προς εσπεραν και ανεστη δαυιδ απο της χοιτης αυτου και πειιέπατει επί του δωματός του οίχου του βασιλέως και είδεν γυναικα λουομενην απο του δωματος και η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα 3 και απεστειλεν δαυιδ και εζητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαβεε θυγατηρ ελιαβ γυνη ουριου του χετταιου 4 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ' αυτης και αυτη αγιαζομενή απο ακαθαρσίας αυτής και απεστρεψέν εις τον οίκον αυτής 5 και έν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστειλασα απηγγειλεν τω δαυιδ και ειπεν εγω ειμι εν γαστρι εχω 6 και απεστείλεν δαυίδ προς ιωαβ λεγων αποστείλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστείλεν ιωαβ τον ουριαν προς δαυίδ 7 και παραγίνεται ουριας και εισηλθεν προς αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λαου και εις ειρηνην του πολεμου 8 και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι εις τον οικον σου και νιψαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριας εξ οικου του βασιλεως και εξηλθεν οπισω αυτου αρσις του βασιλεως 9 και εκοιμηθη ουριας παρα τη θυρα του βασιλεως μετα των δουλων του χυριου αυτου χαι ου κατεβη εις τον οικον αυτου 10 και ανηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριας εις τον οιχον αυτου και ειπεν δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβης εις τον οικον σου 11 και ειπεν ουριας προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιουδας κατοικουσιν εν σκηναις και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του χυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισελευσομαι εις τον οιχον μου φαγειν και πιειν και χοιμηθηναι μετα της γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτο 12 και ειπεν δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξαποστελω σε και εκαθισεν ουριας εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εχεινη και τη επαυριον 13 και εκαλέσεν αυτον δαυίδ και εφαγεν ενωπιον αυτου και επιεν και εμεθυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερας του χοιμηθηναι επι της χοιτης αυτου μετα των δουλων του χυριου αυτου και εις τον οικον αυτου ου κατεβη 14 και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον προς ιωαβ

και απεστείλεν εν χείρι ουρίου 15 και εγραψέν εν τω βιβλίω λέγων εισαγαγέ τον ουριαν εξ εναντιας του πολεμου του κραταιου και αποστραφησεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθανειται 16 και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεως εχει 17 και εξηλθον οι ανδρες της πολεως και επολεμουν μετα ιωαβ και επεσαν εχ του λαου εχ των δουλων δαυιδ χαι απεθανεν χαι γε ουριας ο χετταιος 18 και απεστείλεν ιωαβ και απηγγείλεν τω βασίλει παντάς τους λογούς του πολεμου 19 και ενετειλατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντας τους λογους του πολεμου λαλησαι προς τον βασιλεα 20 και εσται εαν αναβη ο θυμος του βασιλεως και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχους 21 τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ΄ αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεις και γε ουριας ο δουλος σου ο χετταιος απεθανεν 22 και επορευθή ο αγγελος ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγείλεν τω δαυίδ παντα οσα απηγγείλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολεμου και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουχ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ΄ αυτον χλασμα μυλου απο του τειχους χαι απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος 23 και ειπεν ο αγγελος προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ΄ ημας οι ανδρες και εξηλθαν εφ΄ ημας εις τον αγρον και εγενηθημεν επ΄ αυτους εως της θυρας της πυλης 24 και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τους παιδας σου απανωθεν του τειχους και απεθαναν των παιδων του βασιλεως και γε ο δουλος σου ουριας ο χετταιος απεθανεν 25 και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεις προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοις σου το ρημα τουτο οτι ποτε μεν ουτως και ποτε ουτως φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον 26 και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανέν ουρίας ο ανήρ αυτής και εκοψατό τον ανδρά αυτής 27 και διήλθεν το πενθος και απεστείλεν δαυίδ και συνηγαγέν αυτην είς τον οίκον αυτού και εγενηθη αυτω εις γυναιχα και ετεχεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοις χυριου

Chapter 12

1 και απεστείλεν κυρίος τον ναθαν τον προφητην προς δαυίδ και εισηλθεν προς αυτον και είπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολεί μια είς πλουσίος και είς πενης 2 και τω πλουσίω ην ποιμνία και βουκολία πολλά σφοδρά 3 και τω πενητί ουδεν αλλ΄ η αμνάς μια μίκρα ην εκτήσατο και περιεποίησατο και εξεθρεψέν αυτην και

ηδρυνθη μετ΄ αυτου και μετα των υιων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθιεν και εκ του ποτηριου αυτου επινεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτω ως θυγατηρ 4 και ηλθεν παροδος τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εχ των ποιμνιων αυτου χαι εχ των βουχολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητος και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον 5 και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριος οτι υιος θανατου ο ανηρ ο ποιησας τουτο 6 και την αμναδα αποτεισει επταπλασιονα ανθ΄ ων οτι εποιησεν το ρημα τουτο και περι ου ουκ εφεισατο 7 και ειπεν ναθαν προς δαυίδ συ ει ο ανηρ ο ποιησας τουτο ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι εχρισα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και έγω είμι ερρυσαμην σε έκ χείρος σαούλ 8 και έδωκα σοι τον οίκον του χυριου σου και τας γυναικας του χυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα 9 τι οτι εφαυλισας τον λογον χυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξας εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβες σεαυτω εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων 10 και νυν ουκ αποστησεται ρομφαία εχ του οίχου σου έως αιώνος ανθ΄ ων ότι εξουδενωσας με χαι ελαβες την γυναιχα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναιχα 11 ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εξεγειρω επι σε χαχα εχ του οιχου σου χαι λημψομαι τας γυναιχας σου κατ΄ οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναιχων σου εναντιον του ηλιου τουτου 12 οτι συ εποιησας χρυβη χαγω ποιησω το ρημα τουτο εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ηλιου 13 και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ημαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το αμαρτημα σου ου μη αποθανης 14 πλην οτι παροξυνων παρωξυνας τους εχθρους χυριου εν τω ρηματι τουτω και γε ο υιος σου ο τεχθεις σοι θανατω αποθανειται 15 και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και εθραυσεν χυριος το παιδιον ο ετεχεν η γυνη ουριου τω δαυιδ χαι ηρρωστησεν 16 και εζητησεν δαυίδ τον θεον περί του παιδαρίου και ενηστεύσεν δαυίδ νηστείαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γης 17 και ανεστησαν επ' αυτον οι πρεσβυτεροι του οιχου αυτου του εγειραι αυτον απο της γης χαι ουχ ηθελησεν χαι ου συνεφαγέν αυτοίς αρτον 18 και έγενετο εν τη ημέρα τη εβδομή και απέθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οι δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω οτι τεθνηκεν το παιδαριον οτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουχ εισηχούσεν της φωνής ημών και πως ειπώμεν προς αυτον ότι τεθνήχεν το παιδαριον και ποιησει κακα 19 και συνηκεν δαυιδ οτι οι παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδας αυτου ει τεθνημέν το παιδαριον και ειπάν τεθνήμεν 20 και ανέστη δαυίδ εχ της γης χαι ελουσατο χαι ηλειψατο χαι ηλλαξεν τα ιματια αυτου χαι εισηλθεν

εις τον οιχον του θεου και προσεχυνήσεν αυτώ και εισηλθεν εις τον οιχον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν 21 και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον τι το ρημα τουτο ο εποιησας ενέχα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευες και εκλαιες και ηγρυπνεις και ηνικα απεθανεν το παιδαριον ανεστης και εφαγες αρτον και πεπωκας 22 και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα οτι ειπα τις οιδεν ει ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον 23 και νυν τεθνηκέν ινα τι τουτο έγω νηστέυω μη δυνησομαί επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεψει προς με 24 και παρεκαλέσεν δαυίδ βηρσαβεε την γυναικά αυτου και εισηλθέν προς αυτην και εκοιμηθη μετ΄ αυτης και συνελαβεν και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον 25 και απεστείλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ενεκεν κυριου 26 και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαθ υιων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειας 27 και απεστειλεν ιωαβ αγγελους προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαθ και κατελαβομην την πολιν των υδατων 28 και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ινα μη προκαταλαβωμαι έγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ΄ αυτην 29 και συνηγαγέν δαυίδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαθ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην 30 και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλέως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και λιθου τιμιου και ην επι της κεφαλης δαυιδ και σχυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα 31 και τον λαον τον οντα εν αυτη εξηγαγεν και εθηκεν εν τω πριονι και εν τοις τριβολοις τοις σιδηροις και διηγαγεν αυτους δια του πλινθειου και ουτως εποιησεν πασαις ταις πολεσιν υιων αμμων και επεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος εις ιερουσαλημ

Chapter 13

1 και εγενηθη μετα ταυτα και τω αβεσσαλωμ υιω δαυιδ αδελφη καλη τω ειδει σφοδρα και ονομα αυτη θημαρ και ηγαπησεν αυτην αμνων υιος δαυιδ 2 και εθλιβετο αμνων ωστε αρρωστειν δια θημαρ την αδελφην αυτου οτι παρθενος ην αυτη και υπερογκον εν οφθαλμοις αμνων του ποιησαι τι αυτη 3 και ην τω αμνων εταιρος και ονομα αυτω ιωναδαβ υιος σαμαα του αδελφου δαυιδ και ιωναδαβ ανηρ σοφος σφοδρα 4 και ειπεν αυτω τι σοι οτι συ ουτως ασθενης υιε του βασιλεως το πρωι πρωι ουκ απαγγελεις μοι και ειπεν αυτω αμνων θημαρ την αδελφην αβεσσαλωμ του αδελφου μου εγω αγαπω 5 και ειπεν αυτω ιωναδαβ κοιμηθητι επι της κοιτης σου και μαλακισθητι και εισελευσεται ο πατηρ σου του ιδειν σε και ερεις προς αυτον ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου και ψωμισατω με και ποιησατω κατ΄ οφθαλμους μου βρωμα οπως ιδω και φαγω εκ των χειρων

αυτης 6 και εκοιμηθη αμνων και ηρρωστησεν και εισηλθεν ο βασιλευς ιδειν αυτον και είπεν αμνών προς τον βασίλεα ελθετώ δη θημάρ η αδέλφη μου προς με και κολλυρισατω εν οφθαλμοις μου δυο κολλυριδας και φαγομαι εκ της χειρος αυτης 7 και απεστειλεν δαυιδ προς θημαρ εις τον οικον λεγων πορευθητι δη εις τον οίχον αμνών του αδελφού σου και ποίησον αυτώ βρώμα 8 και επορεύθη θημαρ εις τον οιχον αμνων αδελφου αυτης και αυτος κοιμωμενος και ελαβεν το σταις και εφυρασεν και εκολλυρισεν κατ' οφθαλμους αυτου και ηψησεν τας χολλυριδας 9 και ελαβεν το τηγανον και κατεκενωσεν ενωπιον αυτου και ουκ ηθελησεν φαγειν και ειπεν αμνων εξαγαγετε παντα ανδρα επανωθεν μου και εξηγαγον παντα ανδρα απο επανωθεν αυτου 10 και ειπεν αμνων προς θημαρ εισενεγχε το βρωμα εις το ταμιειον χαι φαγομαι εχ της χειρος σου χαι ελαβεν θημαρ τας χολλυριδας ας εποιησεν χαι εισηνεγχεν τω αμνων αδελφω αυτης εις τον χοιτωνα 11 χαι προσηγαγεν αυτω του φαγειν και επελαβετο αυτης και ειπεν αυτη δευρο χοιμηθητι μετ' εμου αδελφη μου 12 και ειπεν αυτω μη αδελφε μου μη ταπεινωσης με διοτι ου ποιηθησεται ουτως εν ισραηλ μη ποιησης την αφροσυνην ταυτην 13 και έγω που αποισω το ονείδος μου και συ έση ως είς των αφρονών έν ισραηλ και νυν λαλησον δη προς τον βασιλεα οτι ου μη κωλυση με απο σου 14 και ουχ ηθελησεν αμνων του αχουσαι της φωνης αυτης χαι εχραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και εκοιμηθη μετ΄ αυτης 15 και εμισησεν αυτην αμνων μισος μεγα σφοδρα οτι μεγα το μισος ο εμισησεν αυτην υπερ την αγαπην ην ηγαπησεν αυτην και ειπεν αυτη αμνων αναστηθι και πορευου 16 και ειπεν αυτω θημαρ μη αδελφε οτι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην ην εποιησας μετ΄ εμου του εξαποστειλαι με και ουκ ηθελησεν αμνων ακουσαι της φωνης αυτης 17 και εκαλεσεν το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικου αυτου και ειπεν αυτω εξαποστειλατε δη ταυτην απ΄ εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυτης 18 και επ΄ αυτης ην χιτων καρπωτος οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατερες του βασιλεως αι παρθενοι τους επενδυτας αυτων και εξηγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισεν την θυραν οπισω αυτης 19 και ελαβεν θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιτωνα τον καρπωτον τον επ΄ αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη πορευομένη και κράζουσα 20 και είπεν προς αυτήν αβεσσάλωμ ο αδέλφος αυτής μη αμνων ο αδελφος σου εγενετο μετα σου και νυν αδελφη μου κωφευσον οτι αδελφος σου εστιν μη θης την χαρδιαν σου του λαλησαι εις το ρημα τουτο και εκαθισεν θημαρ χηρευουσα εν οικω αβεσσαλωμ του αδελφου αυτης 21 και ηχουσεν ο βασιλευς δαυιδ παντας τους λογους τουτους χαι εθυμωθη σφοδρα χαι ουχ ελυπησεν το πνευμα αμνων του υιου αυτου οτι ηγαπα αυτον οτι πρωτοτοχος αυτου ην 22 και ουκ ελαλησεν αβεσσαλωμ μετα αμνων απο πονηρου εως αγαθου οτι εμισει αβεσσαλωμ τον αμνων επι λογου ου εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην

αυτου 23 και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν κειροντες τω αβεσσαλωμ εν βελασωρ τη εχομενα εφραιμ και εκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως 24 και ηλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν ιδου δη κειρουσιν τω δουλω σου πορευθητω δη ο βασιλευς και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου 25 και είπεν ο βασίλευς προς αβεσσαλωμ μη δη υιε μου μη πορευθωμέν παντές ημεις και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε και εβιασατο αυτον και ουκ ηθελησεν του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον 26 και είπεν αβεσσαλώμ και εί μη πορευθητώ δη μεθ΄ ημων αμνων ο αδελφος μου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι πορευθη μετα σου 27 και εβιασατο αυτον αβεσσαλωμ και απεστειλέν μετ' αυτου τον αμνών και παντας τους υιους του βασιλεως και εποιησεν αβεσσαλωμ ποτον κατα τον ποτον του βασιλέως 28 και ενετειλατο αβεσσαλωμ τοις παιδαριοις αυτου λεγων ιδετε ως αν αγαθυνθη η χαρδια αμνων εν τω οινω χαι ειπω προς υμας παταξατε τον αμνων και θανατωσατε αυτον μη φοβηθητε οτι ουχι εγω ειμι εντελλομαι υμιν ανδριζεσθε και γινεσθε εις υιους δυναμεως 29 και εποιησαν τα παιδαρια αβεσσαλωμ τω αμνων καθα ενετειλατο αυτοις αβεσσαλωμ και ανεστησαν παντες οι υιοι του βασιλεως και επεκαθισαν ανηρ επι την ημιονον αυτου και εφυγαν 30 και εγενετο αυτων οντων εν τη οδω και η ακοη ηλθεν προς δαυιδ λεγων επαταξεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις 31 και ανεστη ο βασιλευς και διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντές οι παίδες αυτού οι περιέστωτες αυτώ διερρήξαν τα ιματία αυτών 32 και απεκριθη ιωναδαβ υιος σαμαα αδελφου δαυιδ και ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι παντα τα παιδαρια τους υιους του βασιλεως εθανατωσεν οτι αμνων μονωτατος απεθανεν οτι επι στοματος αβεσσαλωμ ην κειμενος απο της ημερας ης εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην αυτου 33 και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο βασιλευς επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι υιοι του βασιλεως απεθαναν οτι αλλ΄ η αμνων μονωτατος απεθανεν 34 και απεδρα αβεσσαλωμ και ηρεν το παιδαριον ο σχοπος τους οφθαλμους αυτου χαι ειδεν χαι ιδου λαος πολυς πορευομένος εν τη οδω οπισθέν αυτου έχ πλευράς του ορούς έν τη καταβάσει και παρεγενετο ο σχοπος και απηγγειλέν τω βασιλεί και είπεν ανδράς εωράκα εκ της οδου της ωρωνην εχ μερους του ορους 35 χαι ειπεν ιωναδαβ προς τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο 36 και εγένετο ηνικά συνετελέσεν λάλων και ίδου οι υιοί του βασίλεως ηλθάν και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν και γε ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου εχλαυσαν χλαυθμον μεγαν σφοδρα 37 χαι αβεσσαλωμ εφυγεν χαι επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επενθησεν ο βασιλευς δαυιδ επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας 38 και αβεσσαλωμ απεδρα και επορευθη εις γεδσουρ και ην εκει ετη τρια 39 και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβεσσαλωμ οτι παρεχληθη επι αμνων οτι απεθανεν

Chapter 14

1 και εγνω ιωαβ υιος σαρουιας οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ 2 και απεστείλεν ιωαβ εις θεχωε και ελαβεν εχείθεν γυναίκα σοφην και είπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενθικα και μη αλειψη ελαιον και εση ως γυνη πενθουσα επι τεθνηχοτι τουτο ημερας πολλας 3 και ελευση προς τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τους λογους εν τω στοματι αυτης 4 και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα και επέσεν επι προσωπον αυτης εις την γην και προσεκυνήσεν αυτω και είπεν σωσον βασιλευ σωσον 5 και ειπεν προς αυτην ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απεθανεν ο ανηρ μου 6 και γε τη δουλη σου δυο υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξαιρουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον 7 και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλην σου και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεχτεινέν και εξαρουμέν και γε τον κληρονομον υμών και σβεσουσίν τον ανθραχα μου τον χαταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου χαταλειμμα χαι ονομα επι προσωπου της γης 8 και ειπεν ο βασιλευς υγιαινουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμαι περι σου 9 και είπεν η γυνη η θεκωίτις προς τον βασίλεα επ΄ εμε χυριε μου βασίλευ η ανομία και επί τον οίκον του πατρος μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθωος 10 και ειπεν ο βασιλευς τις ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι αψασθαι αυτου 11 και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον χυριον θεον αυτου πληθυνθηναι αγχιστεα του αιματος του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσειται απο της τριχος του υιου σου επι την γην 12 και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλη σου προς τον χυριον μου τον βασιλεα ρημα χαι ειπεν λαλησον 13 χαι ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματος του βασιλεως ο λογος ουτος ως πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου 14 οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεος ψυχην και λογιζομενος του εξωσαι απ΄ αυτου εξωσμενον 15 και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαος και ερει η δουλη σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευς το ρημα της δουλης αυτου 16 οτι αχουσει ο βασιλευς ρυσασθαι την δουλην αυτου εχ χειρος του ανδρος του ζητουντος εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιας θεου 17 και είπεν η γυνη είη δη ο λογος του χυριου μου του βασιλέως εις θυσιαν οτι χαθως αγγέλος θέου ουτως ο χυριος μου ο βασιλευς του αχουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεος σου εσται μετα σου 18 και απεκριθη ο βασιλευς και είπεν προς την γυναικά μη δη κρυψης

απ΄ εμου ρημα ο εγω επερωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς 19 και είπεν ο βασιλευς μη η χείρ ιωαβ εν παντί τουτω μετά σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου χυριε μου βασιλευ ει εστιν εις τα δεξια η εις τα αριστερα εχ παντων ων ελαλησεν ο χυριος μου ο βασιλευς οτι ο δουλος σου ιωαβ αυτος ενετειλατο μοι και αυτος εθετο εν τω στοματι της δουλης σου παντας τους λογους τουτους 20 ενέχεν του περιέλθειν το προσωπον του ρηματος τουτου εποιησεν ο δουλος σου ιωαβ τον λογον τουτον και ο κυριος μου σοφος καθως σοφια αγγελου του θεου του γνωναι παντα τα εν τη γη 21 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ ιδου δη εποιησα σοι κατα τον λογον σου τουτον πορευου επιστρεψον το παιδαριον τον αβεσσαλωμ 22 και επεσεν ιωαβ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνήσεν και ευλογήσεν τον βασίλεα και είπεν ιωαβ σημέρον εγνω ο δουλος σου οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου χυριε μου βασιλευ οτι εποιησεν ο χυριος μου ο βασιλευς τον λογον του δουλου αυτου 23 και ανεστη ιωαβ και επορευθη εις γεδσουρ και ηγαγεν τον αβεσσαλωμ εις ιερουσαλημ 24 και ειπεν ο βασιλευς αποστραφητω εις τον οιχον αυτου και το προσωπον μου μη βλεπετω και απεστρεψεν αβεσσαλωμ εις τον οικον αυτου και το προσωπον του βασιλεως ουκ είδεν 25 και ως αβεσσαλωμ ουκ ην ανηρ εν παντι ισραηλ αινετος σφοδρα απο ιχνους ποδος αυτου και έως κορυφης αυτου ουκ ην έν αυτω μωμός 26 και εν τω χειρεσθαι αυτον την χεφαλην αυτου χαι εγενετο απ΄ αρχης ημερων εις ημερας ως αν εχειρετο οτι χατεβαρυνετο επ΄ αυτον χαι χειρομενος αυτην εστησεν την τριχα της κεφαλης αυτου διακοσιους σικλους εν τω σικλω τω βασιλικω 27 και ετεχθησαν τω αβεσσαλωμ τρεις υιοι και θυγατηρ μια και ονομα αυτη θημαρ αυτη ην γυνη χαλη σφοδρα και γινεται γυνη τω ροβοαμ υιω σαλωμων και τιχτει αυτω τον αβια 28 και εκαθισεν αβεσσαλωμ εν ιερουσαλημ δυο ετη ημερων και το προσωπον του βασιλεως ουχ ειδεν 29 χαι απεστειλεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ του αποστειλαι αυτον προς τον βασιλεα και ουκ ηθελησεν ελθειν προς αυτον και απεστείλεν εχ δευτερού προς αυτού και ουχ ηθελήσευ παραγεύεσθαι 30 και είπευ αβεσσαλωμ προς τους παιδας αυτου ιδετε η μερις εν αγρω του ιωαβ εχομενα μου και αυτω κριθαι έκει πορευεσθε και εμπρησατε αυτην εν πυρι και ενεπρησαν αυτας οι παιδες αβεσσαλωμ και παραγινονται οι δουλοι ιωαβ προς αυτον διερρηχοτες τα ιματια αυτων και ειπαν ενεπυρισαν οι δουλοι αβεσσαλωμ την μεριδα εν πυρι 31 και ανέστη ιωαβ και ηλθέν προς αβεσσαλωμ εις τον οικον και είπεν προς αυτον ινα τι οι παιδες σου ενεπυρισαν την μεριδα την εμην εν πυρι 32 και ειπεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ ιδου απεστειλα προς σε λεγων ηχε ωδε χαι αποστελω σε προς τον βασιλεα λεγων ινα τι ηλθον εχ γεδσουρ αγαθον μοι ην του ετι ειναι με εχει χαι νυν ιδου το προσωπον του βασιλεως ουχ ειδον ει δε εστιν εν εμοι αδιχια και θανατωσον με 33 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω και εκαλεσεν τον αβεσσαλωμ και εισηλθεν προς τον βασιλεα και προσεκυνησεν

αυτω και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην κατα προσωπον του βασιλεως και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον αβεσσαλωμ

Chapter 15

1 και εγενετο μετα ταυτα και εποιησεν εαυτω αβεσσαλωμ αρματα και ιππους και πεντηχοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου 2 και ωρθρισεν αβεσσαλωμ και εστη ανα χειρα της οδου της πυλης και εγενετο πας ανηρ ω εγενετο κρισις ηλθεν προς τον βασιλεα εις χρισιν χαι εβοησεν προς αυτον αβεσσαλωμ χαι ελεγεν αυτω εχ ποιας πολέως συ ει και είπεν ο ανήρ εχ μιας φυλών ισραήλ ο δουλός σου 3 και ειπεν προς αυτον αβεσσαλωμ ιδου οι λογοι σου αγαθοι και ευκολοι και ακουων ουχ εστιν σοι παρα του βασιλεως 4 και ειπεν αβεσσαλωμ τις με καταστησει κριτην εν τη γη και επ΄ εμε ελευσεται πας ανηρ ω εαν η αντιλογια και κρισις και δικαιωσω αυτον 5 και εγενετο εν τω εγγιζειν ανδρα του προσκυνησαι αυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και επελαμβανετο αυτου και κατεφιλησεν αυτον 6 και εποιησεν αβεσσαλωμ κατα το εημα τουτο παντι ισεαηλ τοις παραγινομένοις εις κεισίν προς τον βασιλεα και ιδιοποιειτο αβεσσαλωμ την καρδιαν ανδρων ισραηλ 7 και εγενετο απο τελους τεσσαραχοντα ετων και ειπεν αβεσσαλωμ προς τον πατερα αυτου πορευσομαι δη και αποτεισω τας ευχας μου ας ηυξαμην τω κυριω εν χεβρων 8 οτι ευχην ηυξατο ο δουλος σου εν τω οικειν με εν γεδσουρ εν συρια λεγων εαν επιστρεφων επιστρεψη με χυριος εις ιερουσαλημ χαι λατρευσω τω χυριω 9 και ειπεν αυτω ο βασιλευς βαδιζε εις ειρηνην και αναστας επορευθη εις χεβρων 10 και απεστείλεν αβεσσαλωμ κατασκοπους εν πασαίς φυλαίς ισραηλ λέγων εν τω αχουσαι υμας την φωνην της χερατινης χαι ερειτε βεβασιλευχεν βασιλευς αβεσσαλωμ εν χεβρων 11 και μετα αβεσσαλωμ επορευθησαν διακοσιοι ανδρες εξ ιερουσαλημ κλητοι και πορευομενοι τη απλοτητι αυτων και ουκ εγνωσαν παν ρημα 12 και απεστείλεν αβεσσαλωμ και εκαλέσεν τον αχιτοφέλ τον γελμωναίον τον συμβουλον δαυιδ εχ της πολεως αυτου εχ γωλα εν τω θυσιαζειν αυτον χαι εγενετο συστρεμμα ισχυρον και ο λαος πορευομένος και πολύς μετα αβεσσαλώμ 13 και παρεγενετο ο απαγγελλων προς δαυιδ λεγων εγενηθη η καρδια ανδρων ισραηλ οπισω αβεσσαλωμ 14 και ειπεν δαυιδ πασιν τοις παισιν αυτου τοις μετ' αυτου τοις εν ιερουσαλημ αναστητε και φυγωμεν οτι ουκ εστιν ημιν σωτηρια απο προσωπου αβεσσαλωμ ταχυνατε του πορευθηναι ινα μη ταχυνη και καταλαβη ημας και εξωση εφ΄ ημας την κακιαν και παταξη την πολιν στοματι μαχαιρης 15 και ειπον οι παιδες του βασιλεως προς τον βασιλεα κατα παντα οσα αιρειται ο κυριος ημων ο βασιλευς ιδου οι παιδες σου 16 και εξηλθεν ο βασιλευς και πας ο οικος αυτου τοις ποσιν αυτων και αφηκέν ο βασιλέυς δέκα γυναικάς των παλλακών αυτου φυλασσειν τον οιχον 17 χαι εξηλθεν ο βασιλευς χαι παντες οι παιδες αυτου

πεζη και εστησαν εν οικώ τω μακραν 18 και παντές οι παίδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πας ο χεττι και πας ο φελετθι και εστησαν επι της ελαιας εν τη ερημω και πας ο λαος παρεπορευετο εχομενος αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πας ο χερεθθι και πας ο φελεθθι και παντες οι γεθθαιοι εξαχοσιοι ανδρες οι ελθοντες τοις ποσιν αυτων εχ γεθ πορευομενοι επι προσωπον του βασιλεως 19 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι τον γεθθαιον ινα τι πορευη και συ μεθ΄ ημων επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεως οτι ξενος ει συ και οτι μετωχήχας συ εχ του τοπου σου 20 ει εχθες παραγεγονας και σημερον κινήσω σε μεθ΄ ημων και γε μεταναστησεις τον τοπον σου εχθες η εξελευσις σου και σημερον μεταχινήσω σε μεθ΄ ήμων του πορευθήναι και έγω πορευσομαι ου αν έγω πορευθω επιστρεφου και επιστρεψον τους αδελφους σου μετα σου και κυριος ποιησει μετα σου ελεος και αληθειαν 21 και απεκριθη εθθι τω βασιλει και ειπεν ζη κυριος και ζη ο χυριος μου ο βασιλευς οτι εις τον τοπον ου εαν η ο χυριος μου χαι εαν εις θανατον και εαν εις ζωην οτι εκει εσται ο δουλος σου 22 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι δευρο και διαβαίνε μετ' εμού και παρηλθέν εθθι ο γεθθαίος και παντές οι παιδες αυτου και πας ο οχλος ο μετ' αυτου 23 και πασα η γη εκλαιεν φωνη μεγαλη και πας ο λαος παρεπορευοντο εν τω χειμαρρω κεδρων και ο βασιλευς διεβη τον χειμαρρουν χεδρων χαι πας ο λαος χαι ο βασιλευς παρεπορευοντο επι προσωπον οδου την ερημον 24 και ιδου και γε σαδωκ και παντές οι λευιται μετ΄ αυτου αιροντες την χιβωτον διαθηχης χυριου απο βαιθαρ χαι εστησαν την χιβωτον του θεου και ανεβη αβιαθαρ εως επαυσατο πας ο λαος παρελθειν εκ της πολεως 25 και είπεν ο βασίλευς τω σαδωκ αποστρεψον την κιβωτον του θεου εις την πολιν εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις χυριου και επιστρεψει με και δειξει μοι αυτην και την ευπρεπειαν αυτης 26 και εαν ειπη ουτως ουκ ηθεληκα εν σοι ιδου εγω ειμι ποιειτω μοι κατα το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου 27 και ειπεν ο βασιλευς τω σαδωχ τω ιερει ιδετε συ επιστρεφεις εις την πολιν εν ειρηνη χαι αχιμαας ο υιος σου και ιωναθαν ο υιος αβιαθαρ οι δυο υιοι υμων μεθ΄ υμων 28 ιδετε εγω ειμι στρατευομαι εν αραβωθ της ερημου εως του ελθειν ρημα παρ΄ υμων του απαγγειλαι μοι 29 και απεστρεψεν σαδωκ και αβιαθαρ την κιβωτον εις ιερουσαλημ και εκαθισεν εκει 30 και δαυιδ ανεβαινεν εν τη αναβασει των ελαιων αναβαινων και κλαιων και την κεφαλην επικεκαλυμμενος και αυτος επορευετο ανυποδετος και πας ο λαος ο μετ΄ αυτου επεκαλυψεν ανηρ την κεφαλην αυτου και ανεβαινον αναβαινοντες και κλαιοντες 31 και ανηγγελη δαυιδ λεγοντες και αχιτοφελ εν τοις συστρεφομενοις μετα αβεσσαλωμ και είπεν δαυίδ διασκεδασον δη την βουλην αχιτοφελ χυριε ο θεος μου 32 και ην δαυιδ ερχομενος εως του ροως ου προσεχυνήσεν έχει τω θέω χαι ίδου εις απαντήν αυτώ χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ διερρηχως τον χιτωνα αυτου και γη επι της κεφαλης αυτου 33 και ειπεν

αυτω δαυίδ εαν μεν διαβης μετ΄ εμου και εση επ΄ εμε εις βασταγμα 34 και εαν εις την πολιν επιστρεψης και ερεις τω αβεσσαλωμ διεληλυθασιν οι αδελφοι σου και ο βασιλευς κατοπισθεν μου διεληλυθεν ο πατηρ σου και νυν παις σου ειμι βασιλευ εασον με ζησαι παις του πατρος σου ημην τοτε και αρτίως και νυν εγω δουλος σος και διασκεδασεις μοι την βουλην αχιτοφελ 35 και ίδου μετα σου έκει σαδωκ και αβιαθαρ οι ιερεις και έσται παν ρημα ο έαν ακουσης έξ οίκου του βασιλέως και αναγγελεις τω σαδωκ και τω αβιαθαρ τοις ιερευσιν 36 ίδου έκει μετ΄ αυτών δυο υιοι αυτών αχιμαάς υιος τω σάδωκ και ιωνάθαν υιος τω αβιαθαρ και αποστελείτε εν χειρι αυτών προς με παν ρημα ο έαν ακουσητέ 37 και εισηλθέν χουσι ο έταιρος δαυίδ εις την πολίν και αβεσσάλωμ εισεπορεύετο εις ιερουσάλημ

Chapter 16

1 και δαυίδ παρηλθεν βράχυ τι από της ροώς και ίδου σίβα το παιδαρίον μεμφιβοσθε εις απαντην αυτου και ζευγος ονων επισεσαγμενων και επ΄ αυτοις διαχοσιοι αρτοι και εκατον σταφιδες και εκατον φοινικες και νεβελ οινου 2 και ειπεν ο βασιλευς προς σιβα τι ταυτα σοι και ειπεν σιβα τα υποζυγια τη οικια του βασιλέως του επικαθησθαι και οι αρτοι και οι φοινικές εις βρωσιν τοις παιδαριοις και ο οινος πιειν τοις εκλελυμενοις εν τη ερημω 3 και ειπεν ο βασιλευς και που ο υιος του χυριου σου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου καθηται εν ιερουσαλημ οτι είπεν σημέρον επιστρεψουσίν μοι ο οίχος ισραήλ την βασιλείαν του πατρος μου 4 και ειπεν ο βασιλευς τω σιβα ιδου σοι παντα οσα εστιν τω μεμφιβοσθε και ειπεν σιβα προσκυνήσας ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ 5 και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ εως βαουριμ και ιδου εκειθεν ανηρ εξεπορευετο εκ συγγενειας οιχου σαουλ χαι ονομα αυτω σεμει + υιος γηρα εξηλθεν εχπορευομενος και καταρωμένος 6 και λιθαζων εν λιθοις τον δαυίδ και παντάς τους παίδας του βασιλεως δαυιδ και πας ο λαος ην και παντες οι δυνατοι εκ δεξιων και εξ ευωνυμων του βασιλεως 7 και ουτως ελεγεν σεμει+ εν τω καταρασθαι αυτον εξελθε εξελθε ανηρ αιματών και ανηρ ο παρανομός 8 επέστρεψεν επί σε κυρίος παντά τα αιματα του οιχου σαουλ οτι εβασιλευσας αντ΄ αυτου χαι εδωχεν χυριος την βασιλειαν εν χειρι αβεσσαλωμ του υιου σου και ιδου συ εν τη κακια σου οτι ανηρ αιματων συ 9 και είπεν αβέσσα υιος σαρουίας προς τον βασίλεα ίνα τι καταραταί ο κύων ο τεθνήκως ουτος τον κυθίον μου τον βασίλεα διαβήσομαι δή και αφέλω την κεφαλην αυτου 10 και είπεν ο βασίλευς τι εμοί και υμίν υιοι σαρουίας αφετε αυτον και ουτως καταρασθω οτι κυριος είπεν αυτω καταρασθαί τον δαυίδ και τις ερει ως τι εποιησας ουτως 11 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα και προς παντας τους παιδας αυτου ιδου ο υιος μου ο εξελθων εχ της χοιλιας μου ζητει την ψυχην μου και προσετι νυν ο υιος του ιεμινι αφετε αυτον καταρασθαι οτι ειπεν αυτω κυριος

12 ει πως ιδοι χυριος εν τη ταπεινωσει μου και επιστρεψει μοι αγαθα αντι της καταρας αυτου τη ημέρα ταυτή 13 και επορεύθη δαυίδ και οι ανδρές αυτου έν τη οδω και σεμει+ επορευετο εκ πλευρας του ορους εχομενα αυτου πορευομενος και καταρωμένος και λιθαζων εν λιθοις εκ πλαγιών αυτού και τω χοι+ πασσών 14 και ηλθεν ο βασιλευς και πας ο λαος αυτου εκλελυμενοι και ανεψυξαν εκει 15 και αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ εισηλθον εις ιερουσαλημ και αχιτοφελ μετ΄ αυτου 16 και εγενηθη ηνικα ηλθεν χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ προς αβεσσαλωμ και είπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ζητω ο βασίλευς 17 και είπεν αβεσσαλωμ προς χουσι τουτο το ελέος σου μετα του εταιρού σου ίνα τι ουχ απήλθες μετα του εταιρού σου 18 και είπεν χουσί προς αβεσσαλώμ ουχί αλλα κατοπίσθεν ου εξελεξατο χυριος χαι ο λαος ουτος χαι πας ανηρ ισραηλ αυτω εσομαι χαι μετ΄ αυτου χαθησομαι 19 χαι το δευτερον τινι εγω δουλευσω ουχι ενωπιον του υιου αυτου χαθαπερ εδουλευσα ενωπιον του πατρος σου ουτως εσομαι ενωπιον σου 20 και ειπεν αβεσσαλωμ προς αχιτοφελ φερετε εαυτοις βουλην τι ποιησωμεν 21 και είπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ είσελθε προς τας παλλακάς του πατρος σου ας κατελιπεν φυλασσειν τον οικον αυτου και ακουσεται πας ισραηλ οτι κατησχυνας τον πατερα σου και ενισχυσουσιν αι χειρες παντών των μετα σου 22 και επηξαν την σχηνην τω αβεσσαλωμ επι το δωμα χαι εισηλθεν αβεσσαλωμ προς τας παλλαχας του πατρος αυτου χατ΄ οφθαλμους παντος ισραηλ 23 και η βουλη αχιτοφελ ην εβουλευσατο εν ταις ημεραις ταις πρωταις ον τροπον επερωτηση εν λογω του θεου ουτως πασα η βουλη του αχιτοφελ και γε τω δαυιδ και γε τω αβεσσαλωμ

Chapter 17

1 και είπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ επιλέξω δη εμαυτω δωδεκα χιλιαδας ανδρων και αναστησομαι και καταδιωξω οπισω δαυιδ την νυκτα 2 και επελευσομαι επ΄ αυτον και αυτος κοπίων και εκλελυμένος χερσιν και έκστησω αυτον και φευξεται πας ο λαος ο μετ΄ αυτου και παταξω τον βασίλεα μονωτατον 3 και επιστρεψω παντα τον λαον προς σε ον τροπον επιστρεφει η νυμφη προς τον ανδρα αυτης πλην ψυχην ένος ανδρος συ ζητεις και παντι τω λαω έσται είρηνη 4 και έυθης ο λογος εν οφθαλμοίς αβεσσαλωμ και εν οφθαλμοίς παντών των πρεσβυτέρων ισραηλ 5 και είπεν αβεσσαλωμ καλέσατε δη και γε τον χουσί τον αραχί και ακουσωμέν τι έν τω στοματί αυτου και γε αυτου 6 και είσηλθεν χουσί προς αβεσσαλωμ και είπεν αβεσσαλωμ προς αυτον λέγων κατα το ρημα τουτο ελαλησέν αχίτοφελ εί ποίησομεν κατα τον λόγον αυτου εί δε μη συ λάλησον 7 και είπεν χουσί προς αβεσσαλωμ ουκ αγαθη αυτη η βουλη ην εβουλευσατο αχίτοφελ το απαξ τουτο 8 και είπεν χουσί συ οίδας τον πατέρα σου και τους ανδρας αυτου οτί δυνατοί

εισιν σφοδρα και καταπικροι τη ψυχη αυτων ως αρκος ητεκνωμενη εν αγρω και ως υς τραχεια εν τω πεδιω και ο πατηρ σου ανηρ πολεμιστης και ου μη καταλυση τον λαον 9 ιδου γαρ αυτος νυν χεχρυπται εν ενι των βουνων η εν ενι των τοπων και εσται εν τω επιπεσειν αυτοις εν αρχη και ακουση ο ακουων και ειπη εγενηθη θραυσις εν τω λαω τω οπισω αβεσσαλωμ 10 και γε αυτος υιος δυναμεως ου η καρδια καθως η καρδια του λεοντος τηκομενη τακησεται οτι οιδεν πας ισραηλ οτι δυνατος ο πατηρ σου και υιοι δυναμέως οι μετ' αυτου 11 οτι ουτως συμβουλέυων εγω συνεβουλευσα και συναγομενος συναχθησεται επι σε πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβεε ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος και το προσωπον σου πορευομένον εν μέσω αυτών 12 και ηξομέν προς αυτόν είς ένα των τόπων ου εαν ευρωμεν αυτον εχει χαι παρεμβαλουμεν επ΄ αυτον ως πιπτει η δροσος επι την γην και ουχ υπολειψομεθα εν αυτω και τοις ανδρασιν τοις μετ΄ αυτου και γε ενα 13 και εαν εις πολιν συναχθη και λημψεται πας ισραηλ προς την πολιν εχεινην σχοινια χαι συρουμεν αυτην εως εις τον χειμαρρουν οπως μη χαταλειφθη εχει μηδε λιθος 14 χαι ειπεν αβεσσαλωμ χαι πας ανηρ ισραηλ αγαθη η βουλη χουσι του αραχι υπερ την βουλην αχιτοφελ και κυριος ενετειλατο διασκεδασαι την βουλην αχιτοφελ την αγαθην οπως αν επαγαγη χυριος επι αβεσσαλωμ τα κακα παντα 15 και είπεν χουσι ο του αραχί προς σάδων και αβιάθαρ τους ιέρεις ουτως και ουτως συνεβουλευσεν αχιτοφελ τω αβεσσαλωμ και τοις πρεσβυτεροις ισραηλ και ουτως και ουτως συνεβουλευσα εγω 16 και νυν αποστειλατε ταχυ και αναγγειλατε τω δαυιδ λεγοντες μη αυλισθης την νυχτα εν αραβωθ της ερημου και γε διαβαινων σπευσον μηποτε καταπιη τον βασιλεα και παντα τον λαον τον μετ΄ αυτου 17 και ιωναθαν και αχιμαας ειστηκεισαν εν τη πηγη ρωγηλ και επορευθη η παιδισκη και ανηγγειλεν αυτοις και αυτοι πορευονται και αναγγελλουσιν τω βασιλει δαυιδ οτι ουχ εδυναντο οφθηναι του εισελθειν εις την πολιν 18 χαι ειδεν αυτους παιδαριον και απηγγειλεν τω αβεσσαλωμ και επορευθησαν οι δυο ταχεως και εισηλθαν εις οικιαν ανδρος εν βαουριμ και αυτω λακκος εν τη αυλη και κατεβησαν εκει 19 και ελαβεν η γυνη και διεπετασεν το επικαλυμμα επι προσωπον του λαχχου χαι εψυξεν επ΄ αυτω αραφωθ χαι ουχ εγνωσθη ρημα 20 και ηλθαν οι παιδες αβεσσαλωμ προς την γυναικα εις την οικιαν και ειπαν που αχιμαας και ιωναθαν και είπεν αυτοίς η γυνη παρηλθαν μίκρον του υδατος και εζητησαν και ουχ ευραν και ανεστρεψαν εις ιερουσαλημ 21 εγενετο δε μετα το απελθειν αυτους και ανεβησαν εκ του λακκου και επορευθησαν και ανηγγειλαν τω βασιλει δαυιδ και ειπαν προς δαυιδ αναστητε και διαβητε ταχεως το υδωρ οτι ουτως εβουλευσατο περι υμων αχιτοφελ 22 και ανεστη δαυιδ και πας ο λαος ο μετ΄ αυτου και διεβησαν τον ιορδανην εως του φωτος του πρωι εως ενος ουκ ελαθεν ος ου διηλθεν τον ιορδανην 23 και αχιτοφελ είδεν οτι ουκ εγενηθη η βουλη αυτου και επεσαξεν την ονον αυτου και ανεστη και απηλθεν εις τον οικον αυτου

εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτου και απηγξατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατρος αυτου 24 και δαυιδ διηλθεν εις μαναι+μ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτος και πας ανηρ ισραηλ μετ΄ αυτου 25 και τον αμεσσαι+ κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεως και αμεσσαι+ υιος ανδρος και ονομα αυτω ιοθορ ο ισραηλιτης ουτος εισηλθεν προς αβιγαιαν θυγατερα ναας αδελφην σαρουιας μητρος ιωαβ 26 και παρενεβαλεν πας ισραηλ και αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ 27 και εγενετο ηνικα ηλθεν δαυιδ εις μαναι+μ ουεσβι υιος ναας εκ ραββαθ υιων αμμων και μαχιρ υιος αμιηλ εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτης εκ ρωγελλιμ 28 ηνεγκαν δεκα κοιτας και αμφιταπους και λεβητας δεκα και σκευη κεραμου και πυρους και κριθας και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον 29 και μελι και βουτυρον και προβατα και σαφφωθ βοων και προσηνεγκαν τω δαυιδ και τω λαω τω μετ΄ αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαος πεινων και εκλελυμενος και διψων εν τη ερημω

Chapter 18

1 και επεσκεψατο δαυίδ τον λαον τον μετ΄ αυτου και κατεστήσεν επ΄ αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους 2 και απεστείλεν δαυίδ τον λαον το τρίτον εν χείρι ιωαβ και το τριτον εν χειρι αβεσσα υιου σαρουιας αδελφου ιωαβ και το τριτον εν χειρι εθθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ προς τον λαον εξελθων εξελευσομαι και γε εγω μεθ΄ υμων 3 και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν φυγη φυγωμεν ου θησουσιν εφ΄ ημας χαρδιαν χαι εαν αποθανωμεν το ημισυ ημων ου θησουσιν εφ΄ ημας χαρδιαν οτι συ ως ημεις δεχα χιλιαδες χαι νυν αγαθον οτι εση ημιν εν τη πολει βοηθεια του βοηθείν 4 και είπεν προς αυτους ο βασίλευς ο εαν αρέση εν οφθαλμοίς υμών ποιησω και εστη ο βασιλευς ανα χειρα της πυλης και πας ο λαος εξεπορευετο εις εκατονταδας και εις χιλιαδας 5 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εθθι λεγων φεισασθε μοι του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πας ο λαος ηχουσεν εντελλομενου του βασιλεως πασιν τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ 6 χαι εξηλθεν πας ο λαος εις τον δρυμον εξ εναντιας ισραηλ και εγενετο ο πολεμος εν τω δρυμω εφραιμ 7 και επταισεν εκει ο λαος ισραηλ ενωπιον των παιδων δαυιδ και εγένετο η θραυσις μεγάλη εν τη ημέρα έχεινη ειχοσι χιλιάδες ανδρών 8 και εγενετο εκει ο πολεμος διεσπαρμενος επι προσωπον πασης της γης και επλεονασεν ο δρυμος του καταφαγείν εκ του λαού υπέρ ους κατέφαγεν εν τω λαω η μαχαίρα εν τη ημέρα εχείνη 9 και συνηντήσεν αβεσσαλώμ ενώπιον των παίδων δαυίδ και αβεσσαλωμ επιβεβηκως επι του ημιονου αυτου και εισηλθεν ο ημιονος υπο το δασος της δρυος της μεγαλης και εκρεμασθη η κεφαλη αυτου εν τη δρυι και εκρεμασθή ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της γης και ο ημιονος υποκατω αυτου παρηλθεν 10 και ειδεν ανηρ εις και ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν

ιδου εωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμένον εν τη δρυι 11 και είπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελλοντι και ιδου εορακας τι οτι ουκ επαταξας αυτον εις την γην και εγω αν δεδωχειν σοι δεχα αργυριου χαι παραζωνην μιαν 12 ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και εγω ειμι ιστημι επι τας χειρας μου χιλιους σικλους αργυριου ου μη επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεως οτι εν τοις ωσιν ημων ενετειλατο ο βασιλευς σοι και αβεσσα και τω εθθι λεγων φυλαξατε μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ 13 μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδιχον και πας ο λογος ου λησεται απο του βασιλεως και συ στηση εξ εναντιας 14 και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουχ ουτως μενω ενωπιον σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα εν τη χαρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντος εν τη χαρδια της δρυος 15 χαι εχυχλωσαν δεχα παιδαρια αιροντα τα σχευη ιωαβ χαι επαταξαν τον αβεσσαλωμ και εθανατωσαν αυτον 16 και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατινή και απεστρεψεν ο λαος του μη διωχειν οπισω ισραηλ οτι εφειδετο ιωαβ του λαου 17 χαι ελαβεν τον αβεσσαλωμ και ερριψεν αυτον εις χασμα μεγα εν τω δρυμω εις τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ΄ αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πας ισραηλ εφυγεν ανηρ εις το σχηνωμα αυτου 18 χαι αβεσσαλωμ ετι ζων χαι εστησεν εαυτω την στηλην εν η ελημφθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεως οτι ειπεν ουχ εστιν αυτω υιος ενέχεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσαλωμ εως της ημερας ταυτης 19 και αχιμαας υιος σαδωκ είπεν δραμω δη και ευαγγελίω τω βασίλει οτι εκρίνεν αυτω χυρίος εχ χείρος των εχθρών αυτου 20 και είπεν αυτώ ιώαβ ουκ ανηρ ευαγγελιας συ εν τη ημερα ταυτη και ευαγγελιη εν ημερα αλλη εν δε τη ημερα ταυτη ουχ ευαγγελιη ου εινέχεν ο υιος του βασιλέως απέθανεν 21 χαι είπεν ιωαβ τω χουσι βαδισας αναγγειλον τω βασιλει οσα ειδες και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εξηλθεν 22 και προσεθετο ετι αχιμαας υιος σαδωκ και ειπεν προς ιωαβ και εστω οτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ινα τι τουτο τρεχεις υιε μου δευρο ουχ εστιν σοι ευαγγελια εις ωφελειαν πορευομένω 23 και ειπεν τι γαρ εαν δραμουμαι και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαας οδον την του κεχαρ και υπερεβη τον χουσι 24 και δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων και επορευθη ο σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρεν τους οφθαλμους αυτου και είδεν και ίδου ανηρ τρέχων μονός ενωπιον αυτου 25 και ανεβοήσεν ο σκοπος και απηγγείλεν τω βασίλει και είπεν ο βασίλευς ει μονος εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενος και εγγιζων 26 και είδεν ο σκοπος ανδρα ετέρον τρέχοντα και εβοήσεν ο σκοπος προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ετερος τρεχων μονος και ειπεν ο βασιλευς και γε ουτος ευαγγελίζομενος 27 και είπεν ο σκοπός είω όρω τον δρόμον του πρώτου ως δρομον αχιμαας υιου σαδωχ χαι ειπεν ο βασιλευς ανηρ αγαθος ουτος χαι γε εις ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται 28 και εβοησεν αχιμαας και ειπεν προς τον βασιλεα

ειθηνη και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος σου ος απεκλεισεν τους ανδρας τους μισουντας την χειρα αυτων εν τω κυριω μου τω βασιλει 29 και ειπεν ο βασιλευς ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιμαας ειδον το πληθος το μεγα του αποστειλαι τον δουλον του βασιλεως ιωαβ και τον δουλον σου και ουκ εγνων τι εκει 30 και ειπεν ο βασιλεως επιστρεψον στηλωθητι ωδε και επεστραφη και εστη 31 και ιδου ο χουσι παρεγενετο και ειπεν τω βασιλει ευαγγελισθητω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εκρινεν σοι κυριος σημερον εκ χειρος παντων των επεγειρομένων επι σε 32 και ειπεν ο βασιλευς προς τον χουσι ει ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν ο χουσι γενοιντο ως το παιδαριον οι εχθροι του κυριου μου του βασιλεως και παντές οσοι επανέστησαν επ΄ αυτον εις κακα

Chapter 19

1 και εταραχθη ο βασιλευς και ανεβη εις το υπερωον της πυλης και εκλαυσεν και ουτως είπεν εν τω πορευεσθαί αυτον υιε μου αβεσσαλώμ υιε μου υιε μου αβεσσαλωμ τις δωη τον θανατον μου αντι σου εγω αντι σου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου 2 και ανηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ιδου ο βασιλευς κλαιει και πενθει επι αβεσσαλωμ 3 και εγενετο η σωτηρια εν τη ημερα εκεινη εις πενθος παντι τω λαω οτι ηχουσεν ο λαος εν τη ημερα εχεινη λεγων οτι λυπειται ο βασιλευς επι τω υιω αυτου 4 και διεκλεπτετο ο λαος εν τη ημερα εκείνη του εισελθείν είς την πολίν καθως διακλεπτεται ο λαος οι αισχυνομενοι εν τω αυτους φευγειν εν τω πολεμω 5 και ο βασιλευς εκρυψεν το προσωπον αυτου και εκραξεν ο βασιλευς φωνη μεγαλη λεγων υιε μου αβεσσαλωμ αβεσσαλωμ υιε μου 6 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα εις τον οιχον και ειπεν κατησχυνας σημερον το προσωπον παντων των δουλων σου των εξαιρουμενων σε σημερον και την ψυχην των υιων σου και των θυγατερων σου και την ψυχην των γυναικων σου και των παλλακων σου 7 του αγαπαν τους μισουντας σε και μισειν τους αγαπωντας σε και ανηγγειλας σημέρον οτι ουχ εισιν οι αρχοντές σου ουδε παίδες οτι έγνωχα σημέρον οτι εί αβεσσαλωμ εζη παντες ημεις σημερον νεχροι οτι τοτε το ευθες ην εν οφθαλμοις σου 8 και νυν αναστας εξελθε και λαλησον εις την καρδιαν των δουλων σου οτι εν χυριω ωμοσα οτι ει μη εχπορευση σημερον ει αυλισθησεται ανηρ μετα σου την νυκτα ταυτην και επιγνωθι σεαυτω και κακον σοι τουτο υπερ παν το κακον το επελθον σοι εκ νεοτητος σου εως του νυν 9 και ανεστη ο βασιλευς και εκαθισεν εν τη πυλη και πας ο λαος ανηγγειλαν λεγοντες ιδου ο βασιλευς καθηται εν τη πυλη και εισηλθεν πας ο λαος κατα προσωπον του βασιλεως και ισραηλ εφυγεν ανηρ εις τα σχηνωματα αυτου 10 και ην πας ο λαος χρινομενος εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγοντες ο βασιλευς δαυιδ ερρυσατο ημας απο παντων των

εχθρων ημων και αυτος εξειλατο ημας εκ χειρος αλλοφυλων και νυν πεφευγεν απο της γης και απο της βασιλειας αυτου απο αβεσσαλωμ 11 και αβεσσαλωμ ον εχρισαμεν εφ΄ ημων απεθανεν εν τω πολεμω και νυν ινα τι υμεις κωφευετε του επιστρεψαι τον βασιλεα και το ρημα παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα 12 και ο βασιλευς δαυιδ απεστειλεν προς σαδωκ και προς αβιαθαρ τους ιερεις λεγων λαλησατε προς τους πρεσβυτερους ιουδα λεγοντες ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οιχον αυτου και λογος παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα 13 αδελφοι μου υμεις οστα μου και σαρκες μου υμεις και ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οιχον αυτου 14 χαι τω αμεσσαι+ ερειτε ουχι οστουν μου και σαρξ μου συ και νυν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει μη αρχων δυναμεως εση ενωπιον εμου πασας τας ημερας αντι ιωαβ 15 και εκλινεν την καρδιαν παντος ανδρος ιουδα ως ανδρος ενος και απεστείλαν προς τον βασίλεα λεγοντές επίστραφητι συ και πάντες οι δουλοι σου 16 και επεστρεψεν ο βασιλευς και ηλθεν εως του ιορδανου και ανδρες ιουδα ηλθαν εις γαλγαλα του πορευεσθαι εις απαντην του βασιλεως διαβιβασαι τον βασιλεα τον ιορδανην 17 και εταχυνέν σεμεί+ υιος γήρα υιου του ιέμενι εχ βαουριμ χαι χατεβη μετα ανδρος ιουδα εις απαντην του βασιλεως δαυιδ 18 και χιλιοι ανδρες μετ' αυτου εκ του βενιαμιν και σιβα το παιδαριον του οικου σαουλ και δεκα πεντε υιοι αυτου μετ΄ αυτου και εικοσι δουλοι αυτου μετ΄ αυτου και κατευθυναν τον ιορδανην εμπροσθεν του βασιλεως 19 και ελειτουργησαν την λειτουργιαν του διαβιβασαι τον βασιλεα και διεβη η διαβασις εξεγειραι τον οικον του βασιλέως και του ποιησαι το ευθές εν οφθαλμοις αυτου και σεμει+ υιος γηρα επεσεν επι προσωπον αυτου ενωπιον του βασιλεως διαβαινοντος αυτου τον ιορδανην 20 και είπεν προς τον βασίλεα μη διαλογισασθω ο κυρίος μου ανομίαν και μη μνησθης οσα ηδικησεν ο παις σου εν τη ημερα η ο κυριος μου ο βασιλευς εξεπορευετο εξ ιερουσαλημ του θεσθαι τον βασιλεα εις την καρδιαν αυτου 21 οτι εγνω ο δουλος σου οτι εγω ημαρτον και ιδου εγω ηλθον σημερον προτερος παντος οιχου ιωσηφ του χαταβηναι εις απαντην του χυριου μου του βασιλεως 22 και απεκριθη αβεσσα υιος σαρουιας και ειπεν μη αντι τουτου ου θανατωθησεται σεμει+ οτι κατηρασατο τον χριστον κυριου 23 και ειπεν δαυιδ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας οτι γινεσθε μοι σημερον εις επιβουλον σημερον ου θανατωθησεται τις ανηρ εξ ισραηλ οτι ουχ οιδα ει σημερον βασιλευω εγω επι τον ισραηλ 24 και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει+ ου μη αποθανης και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς 25 και μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ κατεβη εις απαντην του βασιλεως και ουχ εθεραπευσεν τους ποδας αυτου ουδε ωνυχισατο ουδε εποιησεν τον μυσταχα αυτου και τα ιματια αυτου ουκ επλυνεν απο της ημερας ης απηλθεν ο βασιλευς εως της ημέρας ης αυτος παρεγένετο εν ειρηνη 26 και έγενετο ότε εισηλθέν εις ιερουσαλημ εις απαντησιν του βασιλεως χαι ειπεν αυτω ο βασιλευς τι οτι ουχ

επορευθης μετ' εμου μεμφιβοσθε 27 και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασίλευ ο δουλος μου παρελογισατο με οτι είπεν ο παίς σου αυτώ επισαξον μοι την ονον και επιβω επ' αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεως οτι χωλος ο δουλος σου 28 και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριος μου ο βασιλευς ως αγγελος του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοις σου 29 οτι ουχ ην πας ο οιχος του πατρος μου αλλ΄ η οτι ανδρες θανατου τω χυριω μου τω βασιλει χαι εθηχας τον δουλον σου εν τοις εσθιουσιν την τραπέζαν σου και τι έστιν μοι ετι δικαιωμα και του κεκραγέναι με ετι προς τον βασιλεα 30 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι λαλεις ετι τους λογους σου ειπον συ και σιβα διελεισθε τον αγρον 31 και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον χυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οιχον αυτου 32 και βερζελλι ο γαλααδιτης κατεβη εκ ρωγελλιμ και διεβη μετα του βασιλεως τον ιορδανην εχπεμψαι αυτον τον ιορδανην 33 και βερζελλι ανηρ πρεσβυτερος σφοδρα υιος ογδοηκοντα ετων και αυτος διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οιχειν αυτον εν μαναι+μ οτι ανηρ μεγας εστιν σφοδρα 34 και ειπεν ο βασιλευς προς βερζελλι συ διαβηση μετ' εμου και διαθρεψω το γηρας σου μετ' εμου εν ιερουσαλημ 35 και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ημεραι ετων ζωης μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεως εις ιερουσαλημ 36 υιος ογδοηχοντα ετων εγω ειμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλος σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η αχουσομαι ετι φωνην αδοντων χαι αδουσων ινα τι εσται ετι ο δουλος σου εις φορτιον επι τον χυριον μου τον βασιλεα 37 ως βραχυ διαβησεται ο δουλος σου τον ιορδανην μετα του βασιλεως και ινα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευς την ανταποδοσιν ταυτην 38 καθισατω δη ο δουλος σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατρος μου και της μητρος μου και ιδου ο δουλος σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεως και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου 39 και ειπεν ο βασιλευς μετ΄ εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και παντα οσα εχλεξη επ΄ εμοι ποιησω σοι 40 χαι διεβη πας ο λαος τον ιορδανην χαι ο βασιλευς διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου 41 και διεβη ο βασιλευς εις γαλγαλα και χαμααμ διεβη μετ' αυτου και πας ο λαος ιουδα διαβαινοντες μετα του βασιλεως και γε το ημισυ του λαου ισραηλ 42 και ιδου πας ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλεα και ειπον προς τον βασιλεα τι οτι εκλεψαν σε οι αδελφοι ημων ανηρ ιουδα και διεβιβασαν τον βασιλεα και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντες ανδρες δαυίδ μετ΄ αυτου 43 και απέχριθη πας ανηριουδα προς ανδρα ισραήλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ο βασιλευς και ινα τι ουτως εθυμωθης περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εχ του βασιλεως η δομα εδωχεν η αρσιν ηρεν ημιν 44 και απέκριθη ανήρ ισραήλ τω ανδρι ιουδα και είπεν δέκα χείρες μοι εν τω

βασιλει και πρωτοτοκός εγω η συ και γε εν τω δαυιδ ειμι υπερ σε και ινα τι τουτο υβρισας με και ουκ ελογισθη ο λογός μου πρωτός μοι του επιστρεψαι τον βασιλέα εμοι και εσκληρυνθη ο λογός ανδρός ιουδα υπέρ τον λογόν ανδρός ισραηλ

Chapter 20

1 και έκει επικαλουμένος υιος παρανομός και ονομά αυτώ σαβέε υιος βοχορί ανηρ ο ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινή και είπεν ουκ έστιν ήμιν μέρις εν δαυίδ ουδε χληρονομία ημίν εν τω υίω ιέσσαι ανήρ είς τα σχηνωμάτα σου ισραήλ 2και ανεβη πας ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαβεε υιου βοχορι και ανηρ ιουδα εχολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου χαι εως ιερουσαλημ 3 χαι εισηλθεν δαυιδ εις τον οιχον αυτου εις ιερουσαλημ χαι ελαβεν ο βασιλευς τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ας αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οιχω φυλαχης και διεθρεψεν αυτας και προς αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι εως ημερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι 4 και ειπεν ο βασιλευς προς αμεσσαι+ βοήσον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ημέρας συ δε αυτου στηθι 5 και επορευθη αμεσσαι+ του βοησαι τον ιουδαν και εχρονισεν απο του καιρου ου εταξατο αυτω δαυιδ 6 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ημας σαβεε υιος βοχορι υπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδας του χυριου σου χαι χαταδιωξον οπισω αυτου μηποτε εαυτω ευρη πολεις οχυρας χαι σχιασει τους οφθαλμους ημών 7 χαι εξηλθον οπισώ αυτου οι ανδρές ιώαβ χαι ο χερεθθι και ο φελεθθι και παντες οι δυνατοι και εξηλθαν εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαβεε υιου βούορι 8 και αυτοι παρά τω λίθω τω μεγάλω τω εν γαβάων και αμεσσαι+ εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυαν το ενδυμα αυτου και επ΄ αυτω περιεζωσμενος μαχαιραν εζευγμενην επι της οσφυος αυτου εν χολεω αυτης και η μαχαιρα εξηλθεν και επέσεν 9 και είπεν ιωαβ τω αμέσσαι+ ει υγιαινεις συ αδελφε και εκρατησεν η χειρ η δεξια ιωαβ του πωγωνος αμεσσαι+ του καταφιλησαι αυτον 10 και αμεσσαι+ ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εις την ψοαν και εξεχυθη η κοιλια αυτου εις την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτω και απεθανεν και ιωαβ και αβεσσα ο αδελφος αυτου εδιωξεν οπισω σαβεε υιου βοχορι 11 και ανηρ εστη επ' αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τις ο βουλομενος ιωαβ και τις του δαυιδ οπισω ιωαβ 12 και αμεσσαι+ πεφυρμένος εν τω αιματί εν μέσω της τρίβου και είδεν ο ανήρ οτι ειστήχει πας ο λαος και απέστρεψεν τον αμέσσαι+ έχ της τριβού εις αγρον και επερριψεν επ΄ αυτον ιματιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ΄ αυτον εστηχοτα 13 ηνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πας ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαβεε υιου βοχορι 14 και διηλθεν εν πασαις φυλαις ισραηλ εις αβελ και εις βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και

ηλθον κατοπισθεν αυτου 15 και παρεγενηθησαν και επολιορχουν επ΄ αυτον την αβελ και την βαιθμαχα και εξεχεαν προσχωμα προς την πολιν και εστη εν τω προτειχισματι και πας ο λαος ο μετα ιωαβ ενοουσαν καταβαλειν το τειχος 16 και εβοησεν γυνη σοφη εχ του τειχους και ειπεν αχουσατε αχουσατε ειπατε δη προς ιωαβ εγγισον εως ωδε και λαλησω προς αυτον 17 και προσηγγισεν προς αυτην και ειπεν η γυνη ει συ ει ιωαβ ο δε ειπεν εγω ειπεν δε αυτω αχουσον τους λογους της δουλης σου και είπεν ιωαβ ακουω έγω είμι 18 και είπεν λεγουσα λογον ελαλησαν εν πρωτοις λεγοντες ηρωτημενος ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον α εθεντο οι πιστοι του ισραηλ ερωτωντες επερωτησουσιν εν αβελ και ουτως ει εξελιπον 19 εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε ζητεις θανατωσαι πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ινα τι καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου 20 και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ιλεως μοι ιλεως μοι ει καταποντιω και ει διαφθερω 21 ουχ ουτος ο λογος οτι ανηρ εξ ορους εφραιμ σαβεε υιος βοχορι ονομα αυτου και επηρεν την χειρα αυτου επι τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και απελευσομαι απανωθεν της πολεως και ειπεν η γυνη προς ιωαβ ιδου η κεφαλη αυτου ριφησεται προς σε δια του τειχους 22 και εισηλθεν η γυνη προς παντα τον λαον και ελαλησεν προς πασαν την πολιν εν τη σοφια αυτης και αφειλεν την κεφαλην σαβεε υιου βοχορι και εβαλεν προς ιωαβ και εσαλπισεν εν κερατινη και διεσπαρησαν απο της πολεως ανηρ εις τα σχηνωματα αυτου χαι ιωαβ απεστρεψεν εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα 23 και ιωαβ προς παση τη δυναμει ισραηλ και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεθθι και επι του φελεθθι 24 και αδωνιραμ επι του φορου και ιωσαφατ υιος αχιλουθ αναμιμνησκων 25 και σουσα γραμματευς και σαδωχ και αβιαθαρ ιερεις 26 και γε ιρας ο ιαριν ην ιερευς του δαυιδ

Chapter 21

1 και εγενετο λίμος εν ταις ημεραις δαυιδ τρια ετη ενιαυτος εχομενος ενιαυτου και εζητησεν δαυιδ το προσωπον του κυριου και είπεν κυριος επι σαουλ και επι τον οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατω αιματων περι ου εθανατωσεν τους γαβαωνίτας 2 και εκαλέσεν ο βασίλευς δαυιδ τους γαβαωνίτας και είπεν προς αυτους και οι γαβαωνίται ουχ υιοι ισραηλ είσιν οτι αλλ΄ η εκ του λειμματος του αμορραίου και οι υιοι ισραηλ ωμόσαν αυτοίς και εζητησέν σαούλ παταξαι αυτούς εν τω ζηλωσαι αυτού τους υίους ισραηλ και ιούδα 3 και είπεν δαυίδ προς τους γαβαωνίτας τι ποίησω υμίν και εν τίνι εξιλασομαί και ευλογησέτε την κληρονομίαν κυρίου 4 και είπαν αυτώ οι γαβαωνίται ουκ εστίν ημίν αργυρίον και χρυσίον μετά σαούλ και μετά του οίκου αυτού και ούχ εστίν ημίν ανηρ θανατωσαι εν ισραηλ και είπεν τι υμείς λέγετε και ποίησω υμίν 5 και είπαν προς του βασίλεα ο ανηρ συνετέλεσεν εφ΄ ημας και εδιώξεν ημάς ος παρελογισατό

εξολεθρευσαι ημας αφανισωμεν αυτον του μη εσταναι αυτον εν παντι οριω ισραηλ 6 δοτω ημιν επτα ανδρας εχ των υιων αυτου χαι εξηλιασωμεν αυτους τω χυριω εν γαβαων σαουλ εχλεχτους χυριου χαι ειπεν ο βασιλευς εγω δωσω 7 χαι εφεισατο ο βασιλευς επι μεμφιβοσθε υιον ιωναθαν υιου σαουλ δια τον ορχον χυριου τον ανα μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υιου σαουλ 8 και ελαβεν ο βασιλευς τους δυο υιους ρεσφα θυγατρος αια ους ετεχεν τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσθε και τους πεντε υιους μιχολ θυγατρος σαουλ ους ετέχεν τω εσριήλ υιω βερζελλι τω μοουλαθι 9 και εδώκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω ορει εναντι κυριου και επεσαν οι επτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε εθανατωθησαν εν ημεραις θερισμου εν πρωτοις εν αρχη θερισμου χριθων 10 και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αια τον σακκον και επηξεν αυτή προς την πετραν εν αρχή θερισμού κρίθων εως εσταξεν επ΄ αυτους υδωρ εχ του ουρανου χαι ουχ εδωχεν τα πετεινα του ουρανου χαταπαυσαι επ΄ αυτους ημερας και τα θηρια του αγρου νυκτος 11 και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αια παλλαχη σαουλ και εξελυθησαν και κατελαβεν αυτους δαν υιος ιωα εχ των απογονων των γιγαντων 12 χαι επορευθη δαυιδ χαι ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβις γαλααδ οι εχλεψαν αυτους εχ της πλατειας βαιθσαν οτι εστησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε 13 και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων 14 και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κις του πατρος αυτου και εποιησαν παντα οσα ενετειλατο ο βασιλευς και επηχουσεν ο θεος τη γη μετα ταυτα 15 και εγενηθη ετι πολεμος τοις αλλοφυλοις μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδες αυτου μετ΄ αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ 16 και ιεσβι ος ην εν τοις εκγονοις του ραφα και ο σταθμος του δορατος αυτου τριακοσιων σικλων ολκη χαλκου και αυτος περιεζωσμενος χορυνην χαι διενοειτο παταξαι τον δαυιδ 17 χαι εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιος σαρουιας και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρες δαυιδ λεγοντες ουχ εξελευση ετι μεθ΄ ημων εις πολεμον και ου μη σβεσης τον λυχνον ισραηλ 18 και εγενηθη μετα ταυτα ετι πολεμος εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωθι τον σεφ τον εν τοις εκγονοις του ραφα 19 και εγενετο ο πολεμος εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιος αριωργιμ ο βαιθλεεμιτης τον γολιαθ τον γεθθαιον και το ξυλον του δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων 20 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των γειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες αριθμω και γε αυτος ετεχθη τω ραφα 21 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σεμει+ αδελφου

δαυιδ 22 οι τεσσαρες ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οιχος και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου

Chapter 22

1 και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν η ημερα εξειλατο αυτον χυριος εχ χειρος παντων των εχθρων αυτου χαι εχ χειρος σαουλ 2 xai eipen xurie petra mou xai oxurwma mou xai e ξ airoumenoc me emoi 3 o θεος μου φυλαξ εσται μου πεποιθως εσομαι επ΄ αυτω υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριας μου εξ αδικου σωσεις με 4 αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι 5 οτι περιεσχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιας εθαμβησαν με 6 ωδινες θανατου εχυχλωσαν με προεφθασαν με σχληροτητες θανατου 7 εν τω θλιβεσθαι με επιχαλεσομαι χυριον χαι προς τον θεον μου βοησομαι χαι επαχουσεται εχ ναου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου εν τοις ωσιν αυτου 8 και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εθυμωθη χυριος αυτοις 9 ανεβη χαπνος εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματος αυτου κατεδεται ανθρακες εξεκαυθησαν απ' αυτου 10 και εκλινεν ουρανους και κατεβη και γνοφος υποκατω των ποδων αυτου 11 και επεκαθισεν επι χερουβιν και επετασθή και ωφθή επι πτερυγων ανεμου 12 και εθετο σκοτος αποκρυφήν αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτος υδατων επαχυνέν εν νεφελαίς αερος 13 απο του φεγγους εναντιον αυτου εξεκαυθησαν ανθρακες πυρος 14 εβροντησεν εξ ουρανου χυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου 15 και απεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους αστραπην και εξεστησεν αυτους 16 και ωφθησαν αφεσεις θαλασσης και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμένης εν τη επιτιμήσει κυρίου απο πνοης πνευματος θυμου αυτου 17 απεστείλεν εξ υψους και ελαβεν με είλκυσεν με εξ υδατων πολλων 18 ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυος εχ των μισουντων με οτι εχραταιωθήσαν υπερ εμε 19 προεφθασαν με εν ημερα θλιψεως μου και εγενετο χυριος επιστηριγμα μου 20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον και εξειλατο με οτι ευδοχησεν εν εμοι 21 και ανταπεδωκεν μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου κατα την καθαριστητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι 22 οτι εφυλαξα οδους χυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου 23 οτι παντα τα κριματα αυτου κατεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστην απ' αυτων 24 και εσομαι αμωμος αυτω και προφυλαξομαι απο της ανομιας μου 25 και αποδωσει μοι χυριος χατα την διχαιοσυνην μου χαι χατα την χαθαριοτητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου 26 μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος τελειου τελειωθηση 27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωθηση 28 και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμους επι μετεωρων ταπεινωσεις

29 οτι συ ο λυχνος μου χυριε και χυριος εχλαμψει μοι το σχοτος μου 30 οτι εν σοι δραμουμαι μονοζωνος και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος 31 ο ισχυρος αμωμος η οδος αυτου το εημα χυριου χραταιον πεπυρωμενον υπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιδοσιν επ΄ αυτω 32 τις ισχυρος πλην χυριου χαι τις χτιστης εσται πλην του θεου ημων 33 ο ισχυρος ο χραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την οδον μου 34 τιθεις τους ποδας μου ως ελαφων και επι τα υψη ιστων με 35 διδασχων χειρας μου εις πολεμον και καταξας τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου 36 και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η υπακοη σου επληθυνεν με 37 εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σχελη μου 38 διωξω εχθρους μου χαι αφανιω αυτους χαι ουχ αναστρεψω εως συντελεσω αυτους 39 και θλασω αυτους και ουκ αναστησονται και πεσουνται υπο τους ποδας μου 40 και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι υποκατω μου 41 και τους εχθρους μου εδωχας μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσας αυτους 42 βοησονται και ουκ εστιν βοήθος προς χυρίον και ουχ υπηκουσέν αυτών 43 και έλεανα αυτους ως χουν γης ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτους 44 και ρυση με εκ μαχης λαων φυλαξεις με εις χεφαλην εθνων λαος ον ουχ εγνων εδουλευσαν μοι 45 υιοι αλλοτριοι εψευσαντο μοι εις αχοην ωτιου ηχουσαν μου 46 υιοι αλλοτριοι απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων 47 ζη κυριος και ευλογητος ο φυλαξ μου και υψωθησεται ο θεος μου ο φυλαξ της σωτηριας μου 48 ισχυρος κυριος ο διδους εχδιχησεις εμοι παιδευων λαους υποχατω μου 49 χαι εξαγων με εξ εχθρων μου και εκ των επεγειρομενων μοι υψωσεις με εξ ανδρος αδικηματων ρυση με 50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι χυριε εν τοις εθνεσιν χαι εν τω ονοματι σου ψαλω 51 μεγαλυνων σωτηριας βασιλεως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος

Chapter 23

1 και ουτοι οι λογοι δαυιδ οι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσαι και πιστος ανης ον ανεστησεν κυριος επι χριστον θεου ιακώβ και ευπρεπεις ψάλμοι ισραηλ 2 πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλώσσης μου 3 λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην είπον εν ανθρώπω πως κραταιώσητε φοβον θεου 4 και εν θεω φωτι πρωίας ανατείλαι ηλίος το πρωι ου παρηλθέν εκ φεγγους και ως εξ υετου χλοης απο γης 5 ου γαρ ουτώς ο οικός μου μετα ισχυρού διαθηκην γαρ αιώνιον εθέτο μοι ετοίμην εν παντι καιρώ πεφυλαγμένην ότι πασα σωτηρία μου και παν θέλημα ότι ου μη βλαστησή ο παρανόμος 6 ωσπέρ ακανθα εξωσμένη παντές αυτοί ότι ου χείρι λημφθησονται 7 και ανηρ ου κοπίασει εν αυτοίς και πληρές σίδηρου και ξύλον δορατός και

εν πυρι καυσει καυθησονται αισχυνη αυτων 8 ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οχταχοσιους τραυματιας εις απαξ 9 χαι μετ΄ αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν σερραν και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοις συνηχθησαν εχει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ 10 αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εως ου εχοπιασέν η χειρ αυτου και προσεχολληθη η χειρ αυτου προς την μαχαιραν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ημερα εχεινή και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν 11 και μετ' αυτον σαμαια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις θηρια και ην εκει μερις του αγρου πληρης φαχου χαι ο λαος εφυγεν εχ προσωπου αλλοφυλων 12 και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην 13 και κατεβησαν τρεις απο των τριαχοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη χοιλαδι ραφαι+μ 14 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το υποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 15 και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη το δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 16 και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουχ ηθελησεν πιειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω 17 και ειπεν ιλεως μοι χυριε του ποιησαι τουτο ει αιμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταις ψυχαις αυτων πιομαι και ουκ ηθελησεν πιειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι 18 και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιας αυτος αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριαχοσιους τραυματιας και αυτω ονομα εν τοις τρισιν 19 εχ των τριων εχεινων ενδοξος χαι εγενετο αυτοις εις αρχοντα χαι εως των τριων ουχ ηλθεν 20 και βαναιας υιος ιωδαε ανηρ αυτος πολλοστος εργοις απο καβεσεηλ και αυτος επαταξεν τους δυο υιους αριηλ του μωαβ και αυτος κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ημερα της χιονος 21 αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρας και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ηρπασεν το δορυ εκ της χειρος του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου 22 ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και αυτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις 23 εκ των τριων ενδοξος και προς τους τρεις ουκ ηλθεν και εταξεν αυτον δαυιδ εις τας αχοας αυτου 24 χαι ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεως ασαηλ αδελφος ιωαβ ουτος εν τοις τριαχοντα ελεαναν υιος δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ 25 σαμαι ο αρουδαιος ελικα ο αρωδαιος 26 ελλης ο φελωθι ιρας υιος εκκας ο θεκωιτης 27 αβιεζερ ο αναθωθιτης εκ των υιων του ασωθιτου 28 σελμων

ο αωιτης μοορε ο νετωφαθιτης 29 ελα υιος βαανα ο νετωφαθιτης εθθι υιος ριβα εκ γαβαεθ υιος βενιαμιν 30 βαναιας ο φαραθωνιτης ουρι εκ ναχαλιγαιας 31 αβιηλ υιος του αραβωθιτου αζμωθ ο βαρσαμιτης 32 ελιασου ο σαλαβωνιτης υιοι ιασαν ιωναθαν 33 σαμμα ο αρωδιτης αχιαν υιος σαραδ ο αραουριτης 34 αλιφαλεθ υιος του ασβιτου υιος του μααχατι ελιαβ υιος αχιτοφελ του γελωνιτου 35 ασαραι ο καρμηλιος φαραι+ ο ερχι 36 ιγααλ υιος ναθαν απο δυναμεως υιος γαδδι 37 ελιε ο αμμανιτης γελωραι ο βηρωθαιος αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιας 38 ιρας ο ιεθιραιος γαρηβ ο ιεθιραιος 39 ουριας ο χετταιος παντες τριακοντα και επτα

Chapter 24

1 και προσεθετο οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα 2 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ αρχοντα της ισχυος τον μετ΄ αυτου διελθε δη πασας φυλας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβεε και επισκεψαι τον λαον και γνωσομαι τον αριθμον του λαου 3 και είπεν ιωαβ προς τον βασίλεα και προσθείη κυρίος ο θέος σου προς τον λαον ωσπερ αυτους και ωσπερ αυτους εκατονταπλασιονα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλεως ορωντες και ο κυριος μου ο βασιλευς ινα τι βουλεται εν τω λογω τουτω 4 και υπερισχυσεν ο λογος του βασιλεως προς ιωαβ και εις τους αρχοντας της δυναμέως και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντές της ισχυός ενωπιον του βασιλέως επισκεψασθαι τον λαον ισραηλ 5 και διεβησαν τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εχ δεξιων της πολεως της εν μεσω της φαραγγος γαδ και ελιεζερ 6 και ηλθον εις την γαλααδ και εις γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν και εκυκλωσαν εις σιδωνα 7 και ηλθαν εις μαψαρ τυρου και πασας τας πολεις του ευαιου και του χαναναιου και ηλθαν κατα νοτον ιουδα εις βηρσαβεε 8 και περιωδευσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τελους εννεα μηνων και ειχοσι ημερων εις ιερουσαλημ 9 και εδωχεν ιωαβ τον αριθμον της επισχεψεως του λαου προς τον βασιλεα και εγενετο ισραηλ οκτακοσιαι χιλιαδες ανδρων δυναμεως σπωμενων ρομφαιαν και ανηρ ιουδα πεντακοσιαι χιλιαδες ανδρων μαχητων 10 και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς χυριον ημαρτον σφοδρα ο εποιησα νυν χυριε παραβιβασον δη την ανομιαν του δουλου σου οτι εμωρανθην σφοδρα 11 και ανεστη δαυιδ το πρωι και λογος χυριου εγένετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυίδ λέγων 12 πορευθητί και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει χυριος τρια εγω ειμι αιρω επι σε χαι εχλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι 13 και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω εκλεξαι σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμος εν τη γη σου η τρεις μηνας φευγειν σε εμπροσθεν των εχθρων σου και εσονται διωκοντες σε η γενεσθαι τρεις ημερας θανατον εν τη γη σου νυν ουν γνωθι και ιδε τι αποκριθω

τω αποστειλαντι με ρημα 14 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεσουμαι δη εν χειρι χυριου οτι πολλοι οι οιχτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρας ανθρωπου ου μη εμπεσω και εξελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον 15 και ημεραι θερισμου πυρων και εδωκεν κυριος εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν εως ωρας αριστου και ηρξατο η θραυσις εν τω λαω και απεθανεν εκ του λαου απο δαν και εως βηρσαβεε εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων 16 και εξετεινεν ο αγγελος του θεου την χειρα αυτου εις ιερουσαλημ του διαφθειραι αυτην και παρεκληθη χυριος επι τη χαχια χαι ειπεν τω αγγελω τω διαφθειροντι εν τω λαω πολυ νυν ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου ην παρα τω αλω ορνα του ιεβουσαιου 17 και είπεν δαυίδ προς κυρίον εν τω ίδειν αυτον τον αγγελον τυπτοντά εν τω λάω και ειπεν ιδου εγω ειμι ηδικησα και εγω ειμι ο ποιμην εκακοποιησα και ουτοι τα προβατα τι εποιησαν γενεσθω δη η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου 18 και ηλθεν γαδ προς δαυίδ εν τη ημέρα έχεινη και είπεν αυτώ αναβηθί και στησον τω κυριω θυσιαστηριον εν τω αλωνι ορνα του ιεβουσαιου 19 και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ καθ΄ ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος 20 και διεχυψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τους παιδας αυτου παραπορευομενους επανω αυτου και εξηλθεν ορνα και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην 21 και ειπεν ορνα τι οτι ηλθεν ο κυριος μου ο βασιλευς προς τον δουλον αυτου και ειπεν δαυιδ κτησασθαι παρα σου τον αλωνα του οικοδομησαι θυσιαστηριον τω χυριω και συσχεθη η θραυσις επανω του λαου 22 και ειπεν ορνα προς δαυίδ λαβετω και ανενεγκετω ο κυρίος μου ο βασίλευς τω κυρίω το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ιδου οι βοες εις ολοχαυτωμα και οι τροχοι και τα σκευή των βοων εις ξυλα 23 τα παντα εδωκέν ορνα τω βασιλεί και είπεν ορνα προς τον βασιλεα χυριος ο θεος σου ευλογησαι σε 24 χαι ειπεν ο βασιλευς προς ορνα ουχι οτι αλλα κτωμενος κτησομαι παρα σου εν αλλαγματι και ουκ ανοισω τω χυριω θεω μου ολοκαυτωμα δωρεαν και εκτησατο δαυιδ τον αλωνα και τους βοας εν αργυριω σικλων πεντηκοντα 25 και ωκοδομησεν εκει δαυιδ θυσιαστηριον χυριω και ανηγεγκέν ολοκαυτωσείς και ειρηγικάς και προσέθηκεν σαλωμών επί το θυσιαστηριον επ΄ εσχατω οτι μιχρον ην εν πρωτοις και επηκουσεν κυριος τη γη και συνεσχεθη η θραυσις επανωθεν ισραηλ.

1 Kings

Chapter 1

1 και ο βασιλευς δαυιδ πρεσβυτερος προβεβηκως ημεραις και περιεβαλλον αυτον ιματιοις και ουκ εθερμαινετο 2 και ειπον οι παιδες αυτου ζητησατωσαν τω κυριω ημων τω βασιλει παρθενον νεανιδα και παραστησεται τω βασιλει και εσται αυτον θαλπουσα και κοιμηθησεται μετ΄ αυτου και θερμανθησεται ο κυριος ημων ο βασιλευς 3 και εζητησαν νεανιδα καλην εκ παντος οριου ισραηλ και ευρον την αβισαχ την σωμανιτιν και ηνεγκαν αυτην προς τον βασιλεα 4 και η νεανις καλη εως σφοδρα και ην θαλπουσα τον βασιλεα και ελειτουργει αυτω και ο βασιλευς ουχ εγνω αυτην 5 και αδωνιας υιος αγγιθ επηρετο λεγων εγω βασιλευσω και εποιησεν εαυτω αρματα και ιππεις και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου 6 και ουκ απεκωλυσεν αυτον ο πατηρ αυτου ουδεποτε λεγων δια τι συ εποιησας και γε αυτος ωραιος τη οψει σφοδρα και αυτον ετεκεν οπισω αβεσσαλωμ 7 και εγενοντο οι λογοι αυτου μετα ιωαβ του υιου σαρουιας και μετα αβιαθαρ του ιερέως και εβοηθούν οπίσω αδώνιου 8 και σάδωκ ο ιέρευς και βαναίας υιος ιωδαε και ναθαν ο προφητης και σεμει+ και οηι και οι δυνατοι του δαυιδ ουκ ησαν οπισω αδωνιου 9 και εθυσιασεν αδωνιας προβατα και μοσχους και αρνας μετα λιθου του ζωελεθ ος ην εχομενα της πηγης ρωγηλ και εκαλεσεν παντας τους αδελφους αυτου και παντας τους αδρους ιουδα παιδας του βασιλεως 10 και τον ναθαν τον προφητην και βαναιαν και τους δυνατους και τον σαλωμων αδελφον αυτου ουχ εχαλεσεν 11 χαι ειπεν ναθαν προς βηρσαβεε μητερα σαλωμων λεγων ουχ ηχουσας οτι εβασιλευσεν αδωνιας υιος αγγιθ χαι ο χυριος ημων δαυιδ ουχ εγνω 12 και νυν δευρο συμβουλευσω σοι δη συμβουλιαν και εξελου την ψυχην σου και την ψυχην του υιου σου σαλωμων 13 δευρο εισελθε προς τον βασιλεα δαυιδ και ερεις προς αυτον λεγουσα ουχι συ κυριε μου βασιλευ ωμοσας τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ΄ εμε και αυτος καθιειται επι του θρονου μου και τι οτι εβασιλευσεν αδωνίας 14 και ίδου ετι λαλουσης σου έκει μετα του βασιλέως και έγω εισέλευσομαι οπίσω σου και πληρωσώ τους λογους σου 15 και εισηλθεν βηρσαβεε προς τον βασιλεα εις το ταμιειον και ο βασιλευς πρεσβυτης σφοδρα και αβισακ η σωμανιτις ην λειτουργουσα τω βασιλει 16 και εχυψεν βηρσαβεε χαι προσεχυνησεν τω βασιλει χαι ειπεν ο βασιλευς τι εστιν σοι 17 η δε είπεν χυρίε μου βασίλευ συ ωμόσας εν χυρίω τω θέω σου τη δουλή σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου 18 και νυν ιδου αδωνιας εβασιλευσεν και συ κυριε μου βασιλευ ουκ εγνως 19 και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και αβιαθαρ τον ιερεα και ιωαβ τον αρχοντα της

δυναμέως και τον σαλωμών τον δουλον σου ουκ εκαλέσεν 20 και συ κυριέ μου βασιλευ οι οφθαλμοι παντος ισραηλ προς σε απαγγειλαι αυτοις τις καθησεται επι του θρονου του χυριου μου του βασιλεως μετ' αυτον 21 χαι εσται ως αν χοιμηθη ο χυριος μου ο βασιλευς μετα των πατερων αυτου χαι εσομαι εγω χαι ο υιος μου σαλωμων αμαρτωλοι 22 και ιδου ετι αυτης λαλουσης μετα του βασιλεως και ναθαν ο προφητης ηλθεν 23 και ανηγγελη τω βασιλει ιδου ναθαν ο προφητης και εισηλθεν κατα προσωπον του βασιλεως και προσεκυνήσεν τω βασιλει κατα προσωπον αυτου επι την γην 24 και ειπεν ναθαν κυριε μου βασιλευ συ ειπας αδωνιας βασιλευσει οπισω μου και αυτος καθησεται επι του θρονου μου 25 οτι κατεβη σημερον και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και τους αρχοντας της δυναμεως και αβιαθαρ τον ιερεα και ιδου εισιν εσθιοντες και πινοντες ενωπιον αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς αδωνιας 26 και εμε αυτον τον δουλον σου και σαδωκ τον ιερεα και βαναιαν υιον ιωδαε και σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν 27 ει δια του χυριου μου του βασιλεως γεγονεν το ρημα τουτο και ουκ εγνωρισας τω δουλω σου τις χαθησεται επι τον θρονον του χυριου μου του βασιλεως μετ΄ αυτον 28 και απέχριθη δαυίδ και είπεν καλέσατε μοι την βηρσαβέε και είσηλθεν ενωπίον του βασιλέως και έστη ενωπιον αυτού 29 και ωμόσεν ο βασιλέυς και είπεν ζη χυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εχ πασης θλιψεως 30 οτι χαθως ωμοσα σοι εν χυριω τω θεω ισραηλ λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου αντ΄ εμου οτι ουτως ποιησω τη ημερα ταυτη 31 και εκυψεν βηρσαβεε επι προσωπον επι την γην και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ζητω ο κυριος μου ο βασιλευς δαυιδ εις τον αιωνα 32 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ καλεσατε μοι σαδωκ τον ιερεα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και εισηλθον ενωπιον του βασιλεως 33 και ειπεν ο βασιλευς αυτοις λαβετε τους δουλους του χυριου υμων μεθ' υμων και επιβιβασατε τον υιον μου σαλωμων επι την ημιονον την εμην και καταγαγετε αυτον εις τον γιων 34 και χρισατω αυτον εκει σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεα επι ισραηλ και σαλπισατε κερατινη και ερειτε ζητω ο βασιλευς σαλωμων 35 και καθησεται επι του θρονου μου και αυτος βασιλευσει αντ΄ εμου και εγω ενετειλαμην του ειναι εις ηγουμενον επι ισραηλ και ιουδα 36 και απεκριθη βαναιας υιος ιωδαε τω βασιλει και ειπεν γενοιτο ουτως πιστωσαι κυριος ο θεος του κυριου μου του βασιλεως 37 καθως ην κυριος μετα του κυριου μου του βασιλεως ουτως ειη μετα σαλωμων και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως δαυίδ 38 και κατέβη σαδώκ ο ιέρευς και ναθάν ο προφήτης και βαναιας υιος ιωδαε και ο χερεθθι και ο φελεθθι και επεκαθισαν τον σαλωμων επι την ημιονον του βασιλεως δαυιδ και απηγαγον αυτον εις τον γιων 39 και ελαβεν σαδωχ ο ιερευς το χερας του ελαιου εχ της σχηνης χαι εχρισεν τον σαλ-

ωμων και εσαλπισεν τη κερατινη και ειπεν πας ο λαος ζητω ο βασιλευς σαλωμων 40 και ανεβη πας ο λαος οπισω αυτου και εχορευον εν χοροις και ευφραινομενοι ευφροσυνην μεγαλην και ερραγη η γη εν τη φωνη αυτων 41 και ηκουσεν αδωνιας και παντες οι κλητοι αυτου και αυτοι συνετελεσαν φαγειν και ηκουσεν ιωαβ την φωνην της κερατινής και είπεν τις η φωνή της πολέως ηχούσης 42 ετι αυτού λαλουντος και ιδου ιωναθαν υιος αβιαθαρ του ιερεως ηλθεν και ειπεν αδωνιας εισελθε οτι ανηρ δυναμεως ει συ και αγαθα ευαγγελισαι 43 και απεκριθη ιωναθαν και ειπεν και μαλα ο κυριος ημων ο βασιλευς δαυιδ εβασιλευσεν τον σαλωμων 44 και απεστείλεν ο βασίλευς μετ' αυτου τον σαδώκ τον ιέρεα και ναθάν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και τον χερεθθι και τον φελεθθι και επεκαθισαν αυτον επι την ημιονον του βασιλεως 45 και εχρισαν αυτον σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεα εν τω γιων και ανεβησαν εκειθεν ευφραινομενοι και ηχησεν η πολις αυτη η φωνη ην ηκουσατε 46 και εκαθισεν σαλωμων επι θρονον της βασιλειας 47 και εισηλθον οι δουλοι του βασιλεως ευλογησαι τον χυριον ημων τον βασιλεα δαυιδ λεγοντες αγαθυναι ο θεος το ονομα σαλωμων του υιου σου υπερ το ονομα σου και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον σου και προσεκυνήσεν ο βασίλευς επί την κοίτην αυτού 48 και γε ουτώς είπεν ο βασιλευς ευλογητος χυριος ο θεος ισραηλ ος εδωχεν σημερον εχ του σπερματος μου καθημένον επι του θρονού μου και οι οφθαλμοί μου βλεπουσίν 49 και έξεστησαν και εξανεστησαν παντες οι κλητοι του αδωνιου και απηλθον ανηρ εις την οδον αυτου 50 και αδωνιας εφοβηθη απο προσωπου σαλωμων και ανεστη και απηλθεν και επελαβετο των κερατων του θυσιαστηριου 51 και ανηγγελη τω σαλωμων λεγοντες ιδου αδωνιας εφοβηθη τον βασιλεα σαλωμων και κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου λεγων ομοσατω μοι σημερον ο βασιλευς σαλωμων ει ου θανατωσει τον δουλον αυτου εν ρομφαια 52 και ειπεν σαλωμων εαν γενηται εις υιον δυναμεως ει πεσειται των τριχων αυτου επι την γην και εαν κακια ευρεθη εν αυτω θανατωθησεται 53 και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και κατηνεγκεν αυτον απανωθεν του θυσιαστηριου και εισηλθεν και προσεκυνησεν τω βασιλει σαλωμων και είπεν αυτω σαλωμων δευρο είς τον οίκον σου

Chapter 2

1 και ηγγισαν αι ημεραι δαυίδ αποθανείν αυτον και ενετείλατο τω σαλώμων υιω αυτου λέγων 2 εγω είμι πορευομαί εν όδω πασης της γης και ισχυσείς και έση είς ανδρα 3 και φυλαξείς την φυλακην κυρίου του θέου σου του πορευεσθαί εν ταις όδοις αυτου φυλασσείν τας εντόλας αυτου και τα δικαιώματα και τα κριματα τα γεγραμμένα εν νόμω μωυσέως ίνα συνίης α ποίησεις κατα παντά όσα αν εντείλωμαι σοι 4 ίνα στηση κυρίος τον λόγον αυτού ον ελάλησεν λέγων εαν

φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων πορευεσθαι ενωπιον εμου εν αληθεια εν ολη χαρδια αυτων χαι εν ολη ψυχη αυτων λεγων ουχ εξολεθρευθησεται σοι ανηρ επανωθεν θρονου ισραηλ 5 και γε συ εγνως οσα εποιησεν μοι ιωαβ υιος σαρουιας οσα εποιησεν τοις δυσιν αρχουσιν των δυναμεων ισραηλ τω αβεννηρ υιω νηρ και τω αμεσσαι+ υιω ιεθερ και απεκτεινεν αυτους και εταξεν τα αιματα πολεμου εν ειρηνη και εδωκεν αιμα αθωον εν τη ζωνη αυτου τη εν τη οσφυι αυτου και εν τω υποδηματι αυτου τω εν τω ποδι αυτου 6 και ποιησεις κατα την σοφιαν σου και ου καταξεις την πολιαν αυτου εν ειρηνη εις αδου 7 και τοις υιοις βερζελλι του γαλααδιτου ποιησεις ελεος και εσονται εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου οτι ουτως ηγγισαν μοι εν τω με αποδιδρασχειν απο προσωπου αβεσσαλωμ του αδελφου σου 8 και ιδου μετα σου σεμει+ υιος γηρα υιος του ιεμενι εκ βαουριμ και αυτος κατηρασατό με καταράν οδυνήραν τη ημέρα η επορευομήν εις παρέμβολας και αυτος κατεβη εις απαντην μου εις τον ιορδανην και ωμοσα αυτω εν χυριώ λεγών ει θανατώσω σε εν ρομφαία 9 και ου μη αθώωσης αυτον οτι ανηρ σοφος ει συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιαν αυτου εν αιματι εις αδου 10 και εκοιμηθη δαυιδ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ 11 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν δαυιδ επι τον ισραηλ τεσσαρακοντα ετη εν χεβρων εβασιλευσεν ετη επτα και εν ιερουσαλημ τριακοντα τρια ετη 12 και σαλωμων εχαθισεν επι του θρονου δαυιδ του πατρος αυτου υιος ετων δωδεχα χαι ητοιμασθη η βασιλεια αυτου σφοδρα 13 και εισηλθεν αδωνιας υιος αγγιθ προς βηρσαβεε μητερα σαλωμων και προσεκυνησεν αυτη η δε ειπεν ειρηνη η εισοδος σου και ειπεν ειρηνη 14 λογος μοι προς σε και ειπεν αυτω λαλησον 15 και ειπεν αυτη συ οιδας οτι εμοι ην η βασιλεια και επ' εμε εθετο πας ισραηλ το προσωπον αυτου εις βασιλεα και εστραφη η βασιλεια και εγενηθη τω αδελφω μου οτι παρα χυριου εγενετο αυτω 16 χαι νυν αιτησιν μιαν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτω βηρσαβεε λαλει 17 και ειπεν αυτη ειπον δη προς σαλωμων τον βασιλεα οτι ουχ αποστρεψει το προσωπον αυτου απο σου και δωσει μοι την αβισακ την σωμανιτιν εις γυναικα 18 και είπεν βηρσαβεε καλως εγω λαλησω περι σου τω βασιλει 19 και εισηλθεν βηρσαβεε προς τον βασιλεα σαλωμων λαλησαι αυτω περι αδωνιου και εξανεστη ο βασιλευς εις απαντην αυτη και κατεφιλησεν αυτην και εκαθισεν επι του θρονου αυτου και ετεθη θρονος τη μητρι του βασιλεως και εκαθισεν εκ δεξιων αυτου 20 και ειπεν αυτω αιτησιν μιαν μιχραν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτη ο βασιλευς αιτησαι μητερ εμη οτι ουχ αποστρεψω σε 21 και ειπεν δοθητω δε αβισαχ η σωμανιτις τω αδωνια τω αδελφω σου εις γυναιχα 22 χαι απεχριθη σαλωμων ο βασιλευς και ειπεν τη μητρι αυτου και ινα τι συ ητησαι την αβισακ τω αδωνια και αιτησαι αυτω την βασιλειαν οτι ουτος αδελφος μου ο μεγας υπερ εμε και αυτω αβιαθαρ ο ιερευς και αυτω ιωαβ ο υιος σαρουιας ο αρχιστρατηγος

εταιρος 23 και ωμοσεν ο βασιλευς σαλωμων κατα του κυριου λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι κατα της ψυχης αυτου ελαλησεν αδωνιας τον λογον τουτον 24 και νυν ζη κυριος ος ητοιμασεν με και εθετο με επι τον θρονον δαυιδ του πατρος μου και αυτος εποιησεν μοι οικον καθως ελαλησεν κυριος οτι σημερον θανατωθησεται αδωνιας 25 και εξαπεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς εν χειρι βαναιου υιου ιωδαε και ανειλεν αυτον και απεθανεν αδωνιας εν τη ημερα εχεινή 26 και τω αβιαθάς τω ιέςει είπεν ο βασίλευς απότρεχε συ είς ανάθωθ είς αγρον σου οτι ανηρ θανατου ει συ εν τη ημερα ταυτη και ου θανατωσω σε οτι ηρας την χιβωτον της διαθηχης χυριου ενωπιον του πατρος μου και οτι εκαχουχήθης εν απασιν οις εκακουχήθη ο πατηρ μου 27 και εξεβαλεν σαλωμών τον αβιαθας του μη ειναι ιεςεα του χυςιου πληςωθηναι το ςημα χυςιου ο ελαλησεν επι τον οιχον ηλι εν σηλωμ 28 και η αχοη ηλθεν εως ιωαβ του υιου σαρουιας οτι ιωαβ ην χεχλιχως οπισω αδωνιου χαι οπισω σαλωμων ουχ εχλινεν χαι εφυγεν ιωαβ εις το σχηνωμα του χυριου και κατέσχεν των κερατών του θυσιαστηριου 29 και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι εφυγεν ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ιδου κατέχει των κερατών του θυσιαστηρίου και απέστειλεν σαλώμων προς ιωαβ λεγων τι γεγονεν σοι οτι πεφευγας εις το θυσιαστηριον και ειπεν ιωαβ οτι εφοβηθην απο προσωπου σου και εφυγον προς κυριον και απεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε λεγων πορευου και ανελε αυτον και θαψον αυτον 30 και ηλθεν βαναιου υιος ιωδαε προς ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ειπεν αυτω ταδε λεγει ο βασιλευς εξελθε και ειπεν ιωαβ ουκ εκπορευομαι οτι ωδε αποθανουμαι και απεστρεψεν βαναιας υιος ιωδαε και ειπεν τω βασιλει λεγων ταδε λελαληκεν ιωαβ και ταδε αποκεκριται μοι 31 και ειπεν αυτω ο βασιλευς πορευου και ποιησον αυτω καθως ειρηκεν και ανελε αυτον και θαψεις αυτον και εξαρεις σημερον το αιμα ο δωρεαν εξεχεεν ιωαβ απ' εμου και απο του οικου του πατρος μου 32 και απεστρεψεν κυριος το αιμα της αδικιας αυτου εις κεφαλην αυτου ως απηντησεν τοις δυσιν ανθρωποις τοις δικαιοις και αγαθοις υπερ αυτον και απέκτεινέν αυτους εν ρομφαία και ο πατηρ μου δαυίδ ουκ έγνω το αίμα αυτών τον αβεννης υιον νης αρχιστρατηγον ισραηλ και τον αμεσσα υιον ιεθες αρχιστρατηγον ιουδα 33 και επεστραφη τα αιματα αυτων εις κεφαλην αυτου και εις κεφαλην του σπερματος αυτου εις τον αιωνα και τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου και τω οιχω αυτου χαι τω θρονω αυτου γενοιτο ειρηνη εως αιωνος παρα χυριου 34 χαι απηντησεν βαναιου υιος ιωδαε τω ιωαβ και εθανατωσεν αυτον και εθαψεν αυτον εν τω οιχω αυτου εν τη ερημω 35 χαι εδωχεν ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε αντ΄ αυτου επι την στρατηγιαν και η βασιλεια κατωρθουτο εν ιερουσαλημ και τον σαδων τον ιερεα εδωχεν ο βασιλευς εις ιερεα πρωτον αντι αβιαθαρ 35 και εδωχεν χυριος φρονησιν τω σαλωμων χαι σοφιαν πολλην σφοδρα χαι πλατος χαρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν 35 και επληθυνθη η φρονησις σαλωμων σφοδρα

υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων υιων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου 35 και ελαβεν την θυγατερα φαραω και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οιχον αυτου και τον οιχον χυριου εν πρωτοις και το τειχος ιερουσαλημ χυχλοθεν εν επτα ετεσιν εποιησεν και συνετελεσεν 35 και ην τω σαλωμων εβδομηχοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν χαι ογδοηχοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει 35 και εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν και τα υποστηριγματα και τους λουτηρας τους μεγαλους και τους στυλους και την κρηνην της αυλης και την θαλασσαν την χαλκην 35 και ωκοδομησεν την ακραν και τας επαλξεις αυτης και διεχοψεν την πολιν δαυιδ ουτως θυγατηρ φαραω ανεβαινεν εχ της πολεως δαυιδ εις τον οιχον αυτης ον ωχοδομησεν αυτη τοτε ωχοδομησεν την αχραν 35 και σαλωμων ανεφερεν τρεις εν τω ενιαυτω ολοχαυτωσεις και ειρηνικας επι το θυσιαστηριον ο ωχοδομησεν τω χυριω χαι εθυμια ενωπιον χυριου χαι συνετελεσεν τον οιχον 35 και ουτοι οι αρχοντες οι καθεσταμενοι επι τα εργα του σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται του λαου των ποιουντων τα εργα 35 και ωχοδομησεν την ασσουρ και την μαγδω και την γαζερ και την βαιθωρων την επανω και τα βααλαθ 35 πλην μετα το οικοδομησαι αυτον τον οικον του κυριου και το τειχος ιερουσαλημ κυκλω μετα ταυτα ωκοδομησεν τας πολεις ταυτας 35 και εν τω ετι δαυιδ ζην ενετειλατο τω σαλωμων λεγων ιδου μετα σου σεμει+ υιος γηρα υιος σπερματος του ιεμινι εχ χεβρων 35 ουτος χατηρασατο με καταραν οδυνήραν εν η ημέρα επορευομήν εις παρεμβολάς 35 και αυτος κατεβαινεν εις απαντην μοι επι τον ιορδανην και ωμοσα αυτω κατα του κυριου λεγων ει θανατωθησεται εν ρομφαια 35 και νυν μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ φρονιμος συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιαν αυτου εν αιματι εις αδου 36 και εκαλεσεν ο βασιλευς τον σεμει+ και ειπεν αυτω οικοδομησον σεαυτω οικον εν ιερουσαλημ και καθου εκει και ουκ εξελευση εκειθεν ουδαμου 37 και εσται εν τη ημέρα της εξοδού σου και διαβηση τον χειμαρρούν κέδρων γινωσκών γνωση οτι θανατω αποθανη το αιμα σου εσται επι την κεφαλην σου και ωρκισεν αυτον ο βασιλευς εν τη ημερα εχεινη 38 χαι ειπεν σεμει+ προς τον βασιλεα αγαδον το ρημα ο ελαλησας χυριε μου βασιλευ ουτω ποιησει ο δουλος σου χαι εχαθισεν σεμει+ εν ιερουσαλημ τρια ετη 39 και εγενηθη μετα τρια ετη και απεδρασαν δυο δουλοι του σεμει+ προς αγχους υιον μααχα βασιλεα γεθ και απηγγελη τω σεμει+ λεγοντες ιδου οι δουλοι σου εν γεθ 40 και ανεστη σεμει+ και επεσαξε την ονον αυτου και επορευθη εις γεθ προς αγχους του εκζητησαι τους δουλους αυτου και επορευθη σεμει+ και ηγαγεν τους δουλους αυτου εκ γεθ 41 και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι επορευθή σεμει + εξ ιερουσαλήμ εις γεθ και απεστρεψεν τους δουλους αυτου 42 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν τον σεμει+ και ειπεν προς αυτον ουχι ωρχισα σε κατα του κυριου και επεμαρτυραμην σοι λεγων εν η αν ημερα εξελθης εξ ιερουσαλημ και πορευθης εις δεξια η εις αριστερα γινωσκων

γνωση οτι θανατω αποθανη 43 και τι οτι ουκ εφυλαξας τον ορκον κυριου και την εντολην ην ενετειλαμην κατα σου 44 και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει+ συ οιδας πασαν την κακιαν σου ην εγνω η καρδια σου α εποιησας τω δαυιδ τω πατρι μου και ανταπεδωκεν κυρίος την κακιαν σου εις κεφαλην σου 45 και ο βασιλευς σαλωμων ηυλογημενος και ο θρονος δαυιδ εσται ετοιμος ενωπιον κυριου εις τον αιωνα 46 και ενετειλατο ο βασιλευς σαλωμων τω βαναια υιω ιωδαε και εξηλθεν και ανείλεν αυτον και απεθανέν 46 και ην ο βασίλευς σαλωμών φρονιμός σφοδρα και σοφος και ιουδα και ισραηλ πολλοι σφοδρα ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος εσθιοντες και πινοντες και χαιροντες 46 και σαλωμων ην αρχων εν πασαις ταις βασιλειαις και ησαν προσφεροντες δωρα και εδουλευον τω σαλωμων πασας τας ημερας της ζωης αυτου 46 και σαλωμων ηρξατο διανοιγειν τα δυναστευματα του λιβανου 46 και αυτος ωκοδομησεν την θερμαι εν τη ερημω 46 και τουτο το αριστον τω σαλωμων τριαχοντα χοροι σεμιδαλεως χαι εξηχοντα χοροι αλευρου κεκοπανισμένου δέχα μοσχοί εκλέκτοι και είχοσι βοές νομάδες και έκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνίθων εκλεκτων νομαδων 46 οτι ην αρχων εν παντι περαν του ποταμου απο ραφι εως γαζης εν πασιν τοις βασιλευσιν περαν του ποταμου 46 και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων αυτου κυκλοθεν και κατωκει ιουδα και ισραηλ πεποιθοτες εκαστος υπο την αμπελον αυτου και υπο την συχην αυτου εσθιοντες και πινοντες απο δαν και εως βηρσαβεε πασας τας ημερας σαλωμων 46 και ουτοι οι αρχοντες του σαλωμων αζαριον υιος σαδωκ του ιερεως και ορνιου υιος ναθαν αρχων των εφεστηκοτων και εδραμ επι τον οικον αυτου και σουβα γραμματευς και βασα υιος αχιθαλαμ αναμιμνησκων και αβι υιος ιωαβ αρχιστρατηγος και αχιρε υιος εδραι+ επι τας αρσεις και βαναια υιος ιωδαε επι της αυλαρχιας και επι του πλινθειου και ζαχουρ υιος ναθαν ο συμβουλος 46 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρακοντα χιλιαδες τοκαδες ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων 46 και ην αρχων εν πασιν τοις βασιλευσιν απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριων αιγυπτου 46 σαλωμων υιος δαυιδ εβασιλευσεν επι ισραηλ και ιουδα εν ιερουσαλημ

Chapter 3

2 πλην ο λαος ησαν θυμιωντες επι τοις υψηλοις οτι ουχ ωχοδομηθη οιχος τω ονοματι χυριου εως νυν 3 και ηγαπησεν σαλωμων τον χυριον πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν δαυίδ του πατρος αυτου πλην εν τοις υψηλοις εθυεν και εθυμια 4 και ανέστη και επορευθη εις γαβαων θυσαι έχει οτι αυτη υψηλοτατη και μεγαλη χιλιαν ολοκαυτωσιν ανηνέγχεν σαλωμων έπι το θυσιαστηριον εν γαβαων 5 και ωφθη χυριος τω σαλωμων εν υπνω την νυκτα και είπεν χυριος προς σαλωμων αιτησαι τι αιτημα σαυτω 6 και είπεν σαλωμων συ εποίησας μετα του δουλου σου

δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα καθως διηλθεν ενωπιον σου εν αληθεια και εν δικαιοσυνη και εν ευθυτητι καρδιας μετα σου και εφυλαξας αυτω το ελεος το μεγα τουτο δουναι τον υιον αυτου επι του θρονου αυτου ως η ημερα αυτη 7 και νυν χυριε ο θεος μου συ εδωχας τον δουλον σου αντι δαυιδ του πατρος μου χαι εγω ειμι παιδαριον μικρον και ουκ οιδα την εξοδον μου και την εισοδον μου 8 ο δε δουλος σου εν μεσω του λαου σου ον εξελεξω λαον πολυν ος ουχ αριθμηθησεται 9 και δωσεις τω δουλω σου καρδιαν ακουειν και διακρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη του συνιειν ανα μεσον αγαθου και κακου οτι τις δυνησεται κρινειν τον λαον σου τον βαρυν τουτον 10 και ηρεσεν ενωπιον κυριου οτι ητησατο σαλωμων το εημα τουτο 11 και είπεν κυρίος προς αυτον ανθ' ων ητησω παρ' εμου το ρημα τουτο και ουκ ητησω σαυτω ημερας πολλας και ουκ ητησω πλουτον ουδε ητησω ψυχας εχθρων σου αλλ΄ ητησω σαυτω συνεσιν του εισαχουειν χριμα 12 ιδου πεποιηκα κατα το ρημα σου ιδου δεδωκα σοι καρδιαν φρονιμην και σοφην ως συ ου γεγονεν εμπροσθεν σου και μετα σε ουκ αναστησεται ομοιος σοι 13 και α ουχ ητησω δεδωχα σοι και πλουτον και δοξαν ως ου γεγονεν ανηρ ομοιος σοι εν βασιλευσιν 14 και εαν πορευθης εν τη οδω μου φυλασσειν τας εντολας μου και τα προσταγματα μου ως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου και πληθυνω τας ημερας σου 15 και εξυπνισθη σαλωμων και ιδου ενυπνιον και ανέστη και παραγινέται εις ιερουσαλημ και εστη κατα προσωπον του θυσιαστηριου του κατα προσωπον κιβωτου διαθηκης χυριου εν σιων και ανηγαγεν ολοκαυτωσεις και εποιησεν ειρηνικας και εποιησεν ποτον μεγαν εαυτω και πασιν τοις παισιν αυτου 16 τοτε ωφθησαν δυο γυναιχες πορναι τω βασιλει χαι εστησαν ενωπιον αυτου 17 χαι ειπεν η γυνη η μια εν εμοι χυριε εγω και η γυνη αυτη οικουμεν εν οικω ενι και ετεκομεν εν τω οιχω 18 και εγενηθη εν τη ημερα τη τριτη τεχουσης μου και ετέχεν και η γυνη αυτη και ημεις κατα το αυτο και ουκ εστιν ουθεις μεθ΄ ημων παρεξ αμφοτερων ημων εν τω οικω 19 και απεθανεν ο υιος της γυναικος ταυτης την νυκτα ως επεχοιμηθη επ΄ αυτον 20 και ανεστη μεσης της νυκτος και ελαβεν τον υιον μου εχ των αγκαλων μου και εκοιμισεν αυτον εν τω κολπω αυτης και τον υιον αυτης τον τεθνηχοτα εχοιμισεν εν τω χολπω μου 21 χαι ανεστην το πρωι θηλασαι τον υιον μου και εκεινος ην τεθνηκως και ιδου κατενοησα αυτον πρωι και ιδου ουκ ην ο υιος μου ον ετέχον 22 και είπεν η γυνη η ετέρα ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων ο δε υιος σου ο τεθνηχως και ελαλησαν ενωπιον του βασιλεως 23 και ειπεν ο βασιλευς αυταις συ λεγεις ουτος ο υιος μου ο ζων και ο υιος ταυτης ο τεθνηκως και συ λεγεις ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων και ο υιος σου ο τεθνηκως 24 και ειπεν ο βασιλευς λαβετε μοι μαχαιραν και προσηνεγκαν την μαχαιραν ενωπιον του βασιλέως 25 και είπεν ο βασιλέυς διέλετε το παιδίον το θηλαζον το ζων είς δυο και δοτε το ημισυ αυτου ταυτη και το ημισυ αυτου ταυτη 26 και απεκριθη η γυνη ης ην ο υιος ο ζων και ειπεν προς τον βασιλεα οτι εταραχθη η μητρα

αυτης επι τω υιω αυτης και ειπεν εν εμοι κυριε δοτε αυτη το παιδιον και θανατω μη θανατωσητε αυτον και αυτη ειπεν μητε εμοι μητε αυτη εστω διελετε 27 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν δοτε το παιδιον τη ειπουση δοτε αυτη αυτο και θανατω μη θανατωσητε αυτον αυτη η μητηρ αυτου 28 και ηκουσαν πας ισραηλ το κριμα τουτο ο εκρινεν ο βασιλευς και εφοβηθησαν απο προσωπου του βασιλεως οτι ειδον οτι φρονησις θεου εν αυτω του ποιειν δικαιωμα

Chapter 4

1 και ην ο βασιλευς σαλωμων βασιλευων επι ισραηλ 2 και ουτοι οι αρχοντες οι ησαν αυτου αζαριου υιος σαδωχ 3 χαι ελιαρεφ χαι αχια υιος σαβα γραμματεις χαι ιωσαφατ υιος αχιλιδ υπομιμνησκων 4 και σαδουχ και αβιαθαρ ιερεις 5 και ορνια υιος ναθαν επι των καθεσταμενων και ζαβουθ υιος ναθαν εταιρος του βασιλεως 6 και αχιηλ οικονομος και ελιαβ υιος σαφ επι της πατριας και αδωνιραμ υιος εφρα επι των φορων 7 και τω σαλωμων δωδεκα καθεσταμενοι επι παντα ισραηλ χορηγειν τω βασιλει και τω οικω αυτου μηνα εν τω ενιαυτω εγινετο επι τον ενα χορηγειν 8 και ταυτα τα ονοματα αυτων βενωρ εν ορει εφραιμ εις 9 υιος ρηχαβ εν μαχεμας και βηθαλαμιν και βαιθσαμυς και αιλων εως βαιθαναν εις 10 υιος εσωθ βηρβηθνεμα λουσαμηνχα και ρησφαρα 11 χιναναδαβ και αναφαθι ανηρ ταβληθ θυγατηρ σαλωμων ην αυτω εις γυναιχα εις 12 βαχχα υιος αχιλιδ θααναχ και μεκεδω και πας ο οικος σαν ο παρα σεσαθαν υποκατω του εσραε και εκ βαισαφουδ εβελμαωλα εως μαεβερ λουκαμ εις 13 υιος γαβερ εν ρεμαθ γαλααδ τουτω σχοινισμα ερεγαβα η εν τη βασαν εξηχοντα πολεις μεγαλαι τειχηρεις και μοχλοι χαλχοι εις 14 αχιναδαβ υιος αχελ μααναιν εις 15 αχιμαας εν νεφθαλι και ουτος ελαβεν την βασεμμαθ θυγατερα σαλωμων εις γυναιχα εις 16 βαανα υιος χουσι εν τη μααλαθ εις 17 σαμαα υιος ηλα εν τω βενιαμιν 18 γαβερ υιος αδαι εν τη γη γαδ γη σηων βασιλεως του εσεβων και ωγ βασιλεως του βασαν και νασιφ εις εν γη ιουδα 19 ιωσαφατ υιος φουασουδ εν ισσαχαρ

Chapter 5

1 και εχορηγουν οι καθεσταμενοι ουτως τω βασιλει σαλωμων και παντα τα διαγγελματα επι την τραπεζαν του βασιλεως εκαστος μηνα αυτου ου παραλλασσουσιν λογον και τας κριθας και το αχυρον τοις ιπποις και τοις αρμασιν ηρον εις τον τοπον ου αν η ο βασιλευς εκαστος κατα την συνταξιν αυτου 2 και ταυτα τα δεοντα τω σαλωμων εν ημερα μια τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου 3 και δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων

σιτευτα 4 οτι ην αρχων περαν του ποταμου και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων χυχλοθεν 9 και εδωκεν χυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφιαν πολλην σφοδρα και χυμα καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν 10 και επληθυνθη σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων ανθρωπων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου 11 και εσοφισατο υπερ παντας τους ανθρωπους και εσοφισατο υπερ γαιθαν τον εζραι+την και τον αιμαν και τον χαλκαλ και δαρδα υιους μαλ 12 και ελαλησεν σαλωμων τρισχιλιας παραβολας και ησαν ωδαι αυτου πεντακισχιλιαι 13 και ελαλησεν περι των ξυλων απο της κεδρου της εν τω λιβανω και εως της υσσωπου της εκπορευομενης δια του τοιχου και ελαλησεν περι των χτηνων και περι των πετεινων και περι των ερπετων και περι των ιχθυων 14 και παρεγινοντο παντες οι λαοι αχουσαι της σοφιας σαλωμων χαι ελαμβανεν δωρα παρα παντων των βασιλεων της γης οσοι ηχουον της σοφιας αυτου 14 και ελαβεν σαλωμων την θυγατερα φαραω εαυτω εις γυναικα και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οιχον χυριου χαι τον οιχον εαυτου χαι το τειχος ιερουσαλημ 14 τοτε ανεβη φαραω βασιλευς αιγυπτου και προκατελαβετο την γαζερ και ενεπυρισεν αυτην και τον χανανιτην τον κατοικουντα εν μεργαβ και εδωκεν αυτας φαραω αποστολας θυγατρι αυτου γυναικι σαλωμων και σαλωμων ωχοδομησεν την γαζες 15 και απεστείλεν χιςαμ βασίλευς τυςου τους παίδας αυτου χρισαι τον σαλωμων αντι δαυιδ του πατρος αυτου οτι αγαπων ην χιραμ τον δαυιδ πασας τας ημερας 16 και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ λεγων 17 συ οιδας δαυίδ τον πατερα μου οτι ουχ εδυνατο οιχοδομησαι οιχον τω ονοματι χυριου θεου μου απο προσωπου των πολεμων των χυχλωσαντων αυτον εως του δουναι χυρίον αυτους υπο τα ίχνη των πόδων αυτου 18 και νυν ανέπαυσε χυρίος ο θεος μου εμοι χυχλοθεν ουχ εστιν επιβουλος χαι ουχ εστιν απαντημα πονηρον 19 και ιδου εγω λεγω οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου καθως ελαλησεν χυριος ο θεος προς δαυιδ τον πατερα μου λεγων ο υιος σου ον δωσω αντι σου επι τον θρονον σου ουτος οιχοδομησει τον οιχον τω ονοματι μου 20 και νυν εντειλαι και κοψατωσαν μοι ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι δουλοι μου μετα των δουλων σου και τον μισθον δουλειας σου δωσω σοι κατα παντα οσα εαν ειπης οτι συ οιδας οτι ουχ εστιν ημιν ειδως ξυλα χοπτειν χαθως οι σιδωνιοι 21 και εγενηθη καθως ηκουσεν χιραμ των λογων σαλωμων εχαρη σφοδρα και ειπεν ευλογητος ο θεος σημερον ος εδωχεν τω δαυιδ υιον φρονιμον επι τον λαον τον πολυν τουτον 22 και απεστειλεν προς σαλωμων λεγων ακηκοα περι παντων ων απεσταλχας προς με εγω ποιησω παν θελημα σου ξυλα χεδρινα και πευχινα 23 οι δουλοι μου καταξουσιν αυτα εκ του λιβανου εις την θαλασσαν εγω θησομαι αυτα σχεδιας εως του τοπου ου εαν αποστειλης προς με και εκτιναξω αυτα εκει και συ αρεις και ποιησεις το θελημα μου του δουναι αρτους τω οικώ μου 24 και ην χιραμ διδους τω σαλωμων χεδρους χαι παν θελημα αυτου 25 χαι σαλωμων εδωχεν τω

χιραμ είχοσι χιλιαδας χορους πυρου και μαχιρ τω οίχω αυτου και είχοσι χιλιαδας βεθ ελαίου κεκομμένου κατά τουτο εδίδου σαλώμων τω χίραμ κατ΄ ενιαυτον 26 και κυρίος εδώκεν σοφιαν τω σαλώμων καθώς ελαλησέν αυτώ και ην είρηνη ανά μέσον χίραμ και ανά μέσον σαλώμων και διέθεντο διαθηκήν ανά μέσον εαυτών 27 και ανηνέγκεν ο βασίλευς φορον έχ παντός ισραήλ και ην ο φορός τριαχοντα χιλιαδές ανδρών 28 και απέστειλεν αυτούς είς τον λίβανον δέκα χιλιάδες εν τω μηνι αλλασσομένοι μηνά ησαν εν τω λίβανώ και δύο μηνάς εν οίχω αυτών και αδωνίραμ έπι του φορού 29 και ην τω σαλώμων εβδομηκοντά χιλιάδες αιροντές αρσίν και ογδοηκοντά χιλιάδες λατόμων εν τω όρει 30 χωρίς αρχοντών των καθεστάμενων έπι των έργων των σαλώμων τρείς χιλιάδες και έξακοσίοι επίσταται οι ποιούντες τα έργα 32 και ητοιμάσαν τους λίθους και τα ξύλα τρια έτη

Chapter 6

1 και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω ετει της εξοδου υιων ισραηλ εξ αιγυπτου τω ετει τω τεταρτω εν μηνι τω δευτερω βασιλευοντος του βασιλεως σαλωμων επι ισραηλ 1 και ενετειλατο ο βασιλευς και αιρουσιν λιθους μεγαλους τιμιους εις τον θεμελιον του οιχου και λιθους απελεκητους 1 και επελεκησαν οι υιοι σαλωμων και οι υιοι χιραμ και εβαλαν αυτους 1 εν τω ετει τω τεταρτω εθεμελιωσεν τον οιχον χυριου εν μηνι νισω τω δευτερω μηνι 1 εν ενδεχατω ενιαυτω εν μηνι βααλ ουτος ο μην ο ογδοος συνετελεσθη ο οιχος εις παντα λογον αυτου και εις πασαν διαταξιν αυτου 2 και ο οικος ον ωκοδομησεν ο βασιλευς σαλωμων τω χυριω τεσσαραχοντα πηχεων μηχος αυτου χαι ειχοσι εν πηχει πλατος αυτου και πεντε και εικοσι εν πηχει το υψος αυτου 3 και το αιλαμ κατα προσωπον του ναου ειχοσι εν πηχει μηχος αυτου εις το πλατος του οιχου χαι δεχα εν πηχει το πλατος αυτου κατα προσωπον του οικου και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον 4 και εποιησεν τω οικω θυριδας παρακυπτομενας κρυπτας 5 και εδωκεν επι τον τοιχον του οικου μελαθρα κυκλοθεν τω ναω και τω δαβιρ και εποιησεν πλευρας κυκλοθεν 6 η πλευρα η υποκατω πεντε πηχεων το πλατος αυτης και το μεσον εξ και η τριτη επτα εν πηχει το πλατος αυτης οτι διαστημα εδωχεν τω οιχω χυχλοθεν εξωθεν του οιχου οπως μη επιλαμβανωνται των τοιχων του οικου 7 και ο οικος εν τω οικοδομεισθαι αυτον λιθοις ακροτομοις αργοις ωχοδομηθη και σφυρα και πελεχυς και παν σκευος σιδηρουν ουκ ηκουσθη εν τω οιχω εν τω οιχοδομεισθαι αυτον 8 χαι ο πυλων της πλευρας της υποχατωθεν υπο την ωμιαν του οιχου την δεξιαν και ελικτη αναβασις εις το μεσον και εκ της μεσης επι τα τριωροφα 9 και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εχοιλοσταθμησεν τον οιχον χεδροις 10 και ωχοδομησεν τους ενδεσμους δι΄ ολου του οιχου πεντε εν πηχει το υψος αυτου και συνεσχεν τον ενδεσμον εν ξυλοις

κεδρινοις 15 και ωκοδομησεν τους τοιχους του οικου δια ξυλων κεδρινων απο του εδαφους του οιχου και εως των δοχων και εως των τοιχων εκοιλοσταθμησεν συνεχομενα ξυλοις εσωθεν και περιεσχεν το εσω του οικου εν πλευραις πευκιναις 16 και ωχοδομησεν τους εικοσι πηχεις απ' ακρου του οικου το πλευρον το εν απο του εδαφους εως των δοχων χαι εποιησεν εχ του δαβιρ εις το αγιον των αγιων 17 και τεσσαρακοντα πηχων ην ο ναος κατα προσωπον 19 του δαβιρ εν μεσω του οιχου εσωθεν δουναι έχει την χιβωτον διαθηχης χυριου 20 ειχοσι πηχεις μηχος και εικοσι πηχεις πλατος και εικοσι πηχεις το υψος αυτου και περιεσχεν αυτον χρυσιω συγκεκλεισμένω και εποίησεν θυσιαστηρίον 21 κατά προσωπον του δαβιο και περιεσχέν αυτο χρυσιώ 22 και όλον τον οικόν περιέσχεν χρυσιώ εως συντελειας παντος του οιχου 23 και εποιησεν εν τω δαβιρ δυο χερουβιν δεκα πηγεων μεγεθος εσταθμωμενον 24 και πεντε πηγεων πτερυγιον του γερουβ του ενος και πεντε πηχεων πτερυγιον αυτου το δευτερον εν πηχει δεκα απο μερους πτερυγιου αυτου εις μερος πτερυγιου αυτου 25 ουτως τω χερουβ τω δευτερω εν μετρω ενι συντελεια μια αμφοτεροις 26 και το υψος του χερουβ του ενος δεκα εν πηχει και ουτως το χερουβ το δευτερον 27 και αμφοτερα τα χερουβιν εν μεσω του οικου του εσωτατου και διεπετασεν τας πτερυγας αυτων και ηπτετο πτερυξ μια του τοιχου και πτερυξ ηπτετο του τοιχου του δευτερου και αι πτερυγες αυτων αι εν μεσω του οιχου ηπτοντο πτερυξ πτερυγος 28 και περιεσχεν τα χερουβιν χρυσιω 29 και παντας τους τοιχους του οικου κυκλω εγκολαπτα εγραψεν γραφιδι χερουβιν και φοινικες τω εσωτερω και τω εξωτερω 30 και το εδαφος του οικου περιεσχεν χρυσιω του εσωτατου και του εξωτατου 31 και τω θυρωματι του δαβιο εποιησεν θυρας ξυλων αρχευθινών και φλίας πενταπλάς 32 και δυο θυρας ξυλων πευχινων χαι εγχολαπτα επ΄ αυτων εγχεχολαμμενα χερουβιν χαι φοινιχας και πεταλα διαπεπετασμενα και περιεσχεν χρυσιω και κατεβαινεν επι τα χερουβιν και επι τους φοινικάς το χρυσιον 33 και ουτώς εποίησεν τω πυλώνι του νάου φλιαι ξυλων αρχευθινων στοαι τετραπλως 34 χαι εν αμφοτεραις ταις θυραις ξυλα πευχινα δυο πτυχαι η θυρα η μια χαι στροφεις αυτων χαι δυο πτυχαι η θυρα η δευτερα στρεφομενα 35 εγχεχολαμμενα χερουβιν και φοινικές και διαπεπετασμενα πεταλα και περιεχομενα χρυσιω καταγομενω επι την εκτυπωσιν 36 και ωκοδομησεν την αυλην την εσωτατην τρεις στιχους απελεκητων και στιχος κατειργασμενης κεδρου κυκλοθεν 36 και ωκοδομησε καταπετασμα της αυλης του αιλαμ του οιχου του κατα προσωπον του ναου

Chapter 7

1 kai apesteilen o basilenz salwiwn kai elaben ton cibaii ek turou 2 vion gunaikoz chraz kai ontoz apo thz fulhz nefdali kai o patho antou anh tu-

ριος τεχτων χαλχου χαι πεπληρωμενος της τεχνης χαι συνεσεως χαι επιγνωσεως του ποιειν παν εργον εν χαλχω και εισηχθη προς τον βασιλεα σαλωμων και εποιησεν παντα τα εργα 3 και εχωνευσεν τους δυο στυλους τω αιλαμ του οικου οχτωχαιδέχα πηγείς υψος του στυλού και περιμέτρον τέσσαρες και δέχα πηγείς εχυχλου αυτον και το παχος του στυλου τεσσαρων δακτυλων τα κοιλωματα και ουτως ο στυλος ο δευτερος 4 και δυο επιθεματα εποιησεν δουναι επι τας κεφαλας των στυλων χωνευτα χαλχα πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του ενος και πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του δευτερου 5 και εποιησεν δυο δικτυα περικαλυψαι το επιθεμα των στυλων και δικτυον τω επιθεματι τω ενι και δικτυον τω επιθεματι τω δευτερω 6 και εργον κρεμαστον δυο στιχοι ροων χαλκων δεδικτυωμενοι εργον χρεμαστον στιχος επι στιχον και ουτως εποιησεν τω επιθεματι τω δευτερω 7 και εστησεν τους στυλους του αιλαμ του ναου και εστησεν τον στυλον τον ενα και επεκαλεσεν το ονομα αυτου ιαχουμ και εστησεν τον στυλον τον δευτερον και επεκαλεσεν το ονομα αυτου βααζ 8 και επι των κεφαλων των στυλων εργον χρινου κατα το αιλαμ τεσσαρων πηχων 9 και μελαθρον επ' αμφοτερων των στυλων και επανωθεν των πλευρων επιθεμα το μελαθρον τω παχει 10 και εποιησεν την θαλασσαν δεκα εν πηχει απο του χειλους αυτης εως του χειλους αυτης στρογγυλον χυχλω το αυτο πεντε εν πηχει το υψος αυτης και συνηγμενοι τρεις και τριακοντα εν πηχει εκυκλουν αυτην 11 και υποστηριγματα υποκατωθεν του χειλους αυτης χυχλοθεν εχυχλουν αυτην δεκα εν πηχει χυχλοθεν ανισταν την θαλασσαν 12 και το χειλος αυτης ως εργον χειλους ποτηριου βλαστος κρινου και το παχος αυτου παλαιστης 13 και δωδεκα βοες υποκατω της θαλασσης οι τρεις επιβλεποντες βορραν και οι τρεις επιβλεποντες θαλασσαν και οι τρεις επιβλεποντες νοτον και οι τρεις επιβλεποντες ανατολην και παντα τα οπισθια εις τον οικον και η θαλασσα επ΄ αυτων επανωθεν 14 και εποιησεν δεκα μεχωνωθ χαλκας πεντε πηχεις μηχος της μεχωνωθ της μιας και τεσσαρες πηχεις πλατος αυτης και εξ εν πηχει υψος αυτης 15 και τουτο το εργον των μεχωνωθ συγκλειστον αυτοις και συγκλειστον ανα μεσον των εξεχομενων 16 και επι τα συγκλεισματα αυτων ανα μεσον των εξεχομενων λεοντες και βοες και χερουβιν και επι των εξεχομενων ουτως και επανωθεν και υποκατωθεν των λεοντων και των βοων χωραι εργον καταβασεως 17 και τεσσαρες τροχοι χαλκοι τη μεχωνωθ τη μια και τα προσεχοντα χαλχα και τεσσαρα μερη αυτων ωμιαι υποκατω των λουτηρων 18 και χειρες εν τοις τροχοις εν τη μεχωνωθ και το υψος του τροχου του ενος πηχεος και ημισους 19 και το εργον των τροχων εργον τροχων αρματος αι χειρες αυτων και οι νωτοι αυτων και η πραγματεια αυτων τα παντα χωνευτα 20 αι τεσσαρες ωμιαι επι των τεσσαρων γωνιων της μεχωνωθ της μιας εχ της μεχωνωθ οι ωμοι αυτης 21 και επι της κεφαλης της μεχωνωθ ημισυ του πηχεος μεγεθος στρογγυλον κυκλω επι της κεφαλης της μεχωνωθ και αρχη χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης και η-

νοιγετο επι τας αρχας των χειρων αυτης 22 και τα συγκλεισματα αυτης χερουβιν και λεοντες και φοινικές εστωτα εχομένον εκαστον κατά προσωπον αυτου έσω και τα κυκλοθεν 23 κατ΄ αυτην εποιησεν πασας τας δεκα μεχωνωθ ταξιν μιαν και μετρον εν πασαις 24 και εποιησεν δεκα χυτροκαυλους χαλκους τεσσαρακοντα χοεις χωρουντα τον χυτροχαυλον τον ενα μετρησει ο χυτροχαυλος ο εις επι της μεχωνωθ της μιας ταις δεχα μεχωνωθ 25 και εθετο τας δεκα μεχωνωθ πεντε απο της ωμιας του οιχου εχ δεξιων χαι πεντε απο της ωμιας του οιχου εξ αριστερων και η θαλασσα απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων κατ΄ ανατολας απο του κλιτους του νοτου 26 και εποιήσεν χιραμ τους λεβήτας και τας θερμαστρείς και τας φίαλας και συνετελεσεν χιραμ ποιων παντα τα εργα α εποιησεν τω βασιλει σαλωμων εν οιχω χυριου 27 στυλους δυο και τα στρεπτα των στυλων επι των κεφαλων των στυλων δυο και τα δικτυα δυο του καλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα των γλυφων τα οντα επι των στυλων 28 τας ροας τετραχοσιας αμφοτεροις τοις διχτυοις δυο στιχοι ροων τω δικτυω τω ενι περικαλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα επ΄ αμφοτεροίς τοις στυλοίς 29 και τας μέχωνωθ δέκα και τους χυτροκαυλούς δέκα επι των μεχωνωθ 30 και την θαλασσαν μιαν και τους βοας δωδεκα υποκατω της θαλασσης 31 και τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και παντα τα σχευη α εποιησεν χιραμ τω βασιλει σαλωμών τω οιχώ χυριου και οι στυλοι τεσσαραχοντα χαι οχτω του οιχου του βασιλεως χαι του οιχου χυριου παντα τα εργα του βασιλεως α εποιησεν χιραμ χαλκα αρδην 32 ουκ ην σταθμος του χαλκου ου εποιησεν παντα τα εργα ταυτα εκ πληθους σφοδρα ουκ ην τερμα τω σταθμω του χαλχου 33 εν τω περιοιχω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης ανα μεσον σοιχωθ και ανα μεσον σιρα 34 και εδωκεν ο βασιλευς σαλωμων τα σχευη α εποιησεν εν οιχω χυριου το θυσιαστηριον το χρυσουν χαι την τραπεζαν εφ΄ ης οι αρτοι της προσφορας χρυσην 35 και τας λυχνιας πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων κατα προσωπον του δαβιρ χρυσας συγκλειομενας και τα λαμπαδια και τους λυχνους και τας επαρυστριδας χρυσας 36 και τα προθυρα και οι ηλοι και αι φιαλαι και τα τρυβλια και αι θυισκαι χρυσαι συγκλειστα και τα θυρωματα των θυρων του οικου του εσωτατου αγιου των αγιων και τας θυρας του οιχου του ναου χρυσας 37 και ανεπληρωθη παν το εργον ο εποιησεν σαλωμων οιχου χυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και παντα τα αγια σαλωμων το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις τους θησαυρους οιχου χυριου 38 και τον οιχον αυτου ωχοδομησεν σαλωμων τρισχαιδέχα ετέσιν 39 χαι ωχοδομήσεν τον οιχον δρυμώ του λιβανού έχατον πηχεις μηχος αυτου και πεντηκοντα πηχεις πλατος αυτου και τριακοντα πηχων υψος αυτου και τριων στιχων στυλων κεδρινων και ωμιαι κεδριναι τοις στυλοις 40 και εφατνωσεν τον οικον ανωθεν επι των πλευρων των στυλων και αριθμος των στυλων τεσσαραχοντα και πεντε δεκα και πεντε ο στιχος 41 και μελαθρα τρια

και χωρα επι χωραν τρισσως 42 και παντα τα θυρωματα και αι χωραι τετραγωνοι μεμελαθρωμεναι και απο του θυρωματος επι θυραν τρισσως 43 και το αιλαμ των στυλων πεντηχοντα πηχων μηχος και τριαχοντα εν πλατει εζυγωμενα αιλαμ επι προσωπον αυτων και στυλοι και παχος επι προσωπον αυτης τοις αιλαμμιν 44 και το αιλαμ των θρονων ου κρινει έχει αιλαμ του κριτηριου 45 και οικος αυτω έν ω καθησεται έχει αυλη μια εξελισσομένη τουτοις κατα το έργον τουτο και οικον τη θυγατρι φαραω ην ελαβέν σαλωμων κατα το αιλαμ τουτο 46 παντα ταυτα έχ λιθων τιμιών κεκολαμμένα έχ διαστηματός έσωθεν και έχ του θεμέλιου έως των γεισών και εξωθέν εις την αυλην την μεγαλην 47 την τεθεμέλιωμενην έν τιμιοις λιθοις μεγαλοις λιθοις δεκαπηχέσιν και τοις οκταπηχέσιν 48 και επανώθεν τιμιοις κατα το μετρον απέλεκητων και κέδροις 49 της αυλης της μεγαλης κυκλώ τρεις στιχοι απέλεκητων και στιχός κεκολαμμένης κέδρου 50 και συνετέλεσεν σαλωμών ολον τον οικον αυτου

Chapter 8

1 και εγενετο εν τω συντελεσαι σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οιχον εαυτου μετα ειχοσι ετη τοτε εξεχχλησιασεν ο βασιλευς σαλωμων παντας τους πρεσβυτερους ισραηλ εν σιων του ανενεγχειν την χιβωτον διαθηχης χυριου εχ πολέως δαυίδ αυτή έστιν σίων 2 εν μηνί αθανίν 3 και ήραν οι ιέρεις την χιβωτον 4 και το σκηνωμα του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τω σχηνωματι του μαρτυριου 5 χαι ο βασιλευς χαι πας ισραηλ εμπροσθεν της χιβωτου θυοντες προβατα χαι βοας αναριθμητα 6 χαι εισφερουσιν οι ιερεις την κιβωτον εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οιχου εις τα αγια των αγιων υπο τας πτερυγας των χερουβιν 7 οτι τα χερουβιν διαπεπετασμένα ταις πτερυξιν επι τον τοπον της χιβωτου και περιεκαλυπτον τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τα αγια αυτης επανωθεν 8 και υπερειχον τα ηγιασμενα και ενεβλεποντο αι κεφαλαι των ηγιασμενων εχ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ χαι ουχ ωπτανοντο εξω 9 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες λιθιναι πλακες της διαθηκης ας εθηκεν εχει μωυσης εν χωρηβ α διεθετο χυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εχπορευεσθαι αυτους εχ γης αιγυπτου 10 και εγενετο ως εξηλθον οι ιερεις εχ του αγιου και η νεφελη επλησεν τον οιχον 11 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι επλησεν δοξα χυριου τον οιχον 14 χαι απεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν ο βασιλευς παντα ισραηλ και πασα εχκλησια ισραηλ ειστηκει 15 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ σημερον ος ελαλησεν εν τω στοματι αυτου περι δαυιδ του πατρος μου και εν ταις χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων 16 αφ΄ ης ημερας εξηγαγον τον λαον μου τον ισραηλ εξ αιγυπτου ουχ εξελεξαμην εν πολει εν ενι σχηπτρω ισραηλ του οιχοδομησαι οιχον

του ειναι το ονομα μου εχει χαι εξελεξαμην εν ιερουσαλημ ειναι το ονομα μου εχει χαι εξελεξαμην τον δαυιδ του ειναι επι τον λαον μου τον ισραηλ 17 χαι εγενετο επι της καρδιας δαυιδ του πατρος μου οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 18 και ειπεν κυριος προς δαυίδ τον πατερα μου ανθ΄ ων ηλθεν επι την χαρδιαν σου του οιχοδομησαι οιχον τω ονοματι μου χαλως εποιησας οτι εγενηθη επι την καρδιαν σου 19 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον αλλ΄ η ο υιος σου ο εξελθων εκ των πλευρων σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου 20 και ανεστήσεν κυριος το ρημα αυτου ο ελαλήσεν και ανεστήν αντι δαυίδ του πατρος μου και εκαθισα επι του θρονου ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωχοδομησα τον οιχον τω ονοματι χυριου θεου ισραηλ 21 και εθεμην εχει τοπον τη χιβωτω εν η εστιν εχει διαθηχη χυριου ην διεθετο χυριος μετα των πατερων ημων εν τω εξαγαγειν αυτον αυτους εκ γης αιγυπτου 22 και εστη σαλωμων κατα προσωπον του θυσιαστηριου κυριου ενωπιον πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον 23 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουχ εστιν ως συ θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω φυλασσων διαθηκην και ελεος τω δουλω σου τω πορευομενω ενωπιον σου εν ολη τη καρδια αυτου 24 α εφυλαξας τω δουλω σου δαυιδ τω πατρι μου και ελαλησας εν τω στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη 25 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω δουλω σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουχ εξαρθησεται σου ανηρ εχ προσωπου μου χαθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωνται τα τεχνα σου τας οδους αυτων του πορευεσθαι ενωπιον εμου χαθως επορευθης ενωπιον εμου 26 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου τω δαυιδ τω πατρι μου 27 οτι ει αληθως κατοικήσει ο θέος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρκεσουσιν σοι πλην και ο οικος ουτος ον ωκοδομησα τω ονοματι σου 28 και επιβλεψη επι την δεησιν μου χυριε ο θεος ισραηλ αχουειν της τερψεως ης ο δουλος σου προσευχεται ενωπιον σου προς σε σημερον 29 του ειναι οφθαλμους σου ηνεωγμενους εις τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον ον ειπας εσται το ονομα μου εκει του εισαχουείν της προσευχης ης προσευχεται ο δουλος σου είς τον τοπον τουτον ημερας και νυκτος 30 και εισακουση της δεησεως του δουλου σου και του λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εν ουρανω και ποιησεις και ιλεως εση 31 οσα αν αμαρτη εκαστος τω πλησιον αυτου και εαν λαβη επ΄ αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και εξαγορευση κατα προσωπον του θυσιαστηριου σου εν τω οικω τουτω 32 και συ εισαχουσει εχ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τον λαον σου ισραηλ ανομηθηναι ανομον δουναι την οδον αυτου εις κεφαλην αυτου και του δικαιωσαι δικαιον δουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου 33 εν τω πταισαι τον λαον σου ισραηλ ενωπιον εχθρων οτι αμαρτησονται σοι και επιστρεψουσιν και

εξομολογησονται τω ονοματι σου και προσευξονται και δεηθησονται εν τω οικω τουτω 34 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις του λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας τοις πατρασιν αυτων 35 εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και εξομολογησονται τω ονοματι σου και απο των αμαρτιων αυτων αποστρεψουσιν οταν ταπεινωσης αυτους 36 και εισαχουση εχ του ουρανου χαι ιλέως εση ταις αμαρτιαις του δουλου σου χαι του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην πορευεσθαι εν αυτη και δωσεις υετον επι την γην ην εδωκας τω λαω σου εν κληρονομια 37 λιμος εαν γενηται θανατος εαν γενηται οτι εσται εμπυρισμος βρουχος ερυσιβη εαν γενηται και εαν θλιψη αυτον εχθρος αυτου εν μια των πολεων αυτου παν συναντημα παν πονον 38 πασαν προσευχην πασαν δεησιν εαν γενηται παντι ανθρωπω ως αν γνωσιν εκαστος αφην καρδιας αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον 39 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλέως εση και ποιησεις και δωσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου καθως αν γνως την καρδιαν αυτου οτι συ μονωτατος οιδας την καρδιαν παντων υιων ανθρωπων 40 οπως φοβωνται σε πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημών 41 και τω αλλοτριώ ος ουκ έστιν από λαού σου ουτός 42 και ηξουσιν και προσευξονται εις τον τοπον τουτον 43 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα αν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι το ονομα σου και φοβωνται σε καθως ο λαος σου ισραηλ και γνωσιν οτι το ονομα σου επικεκληται επι τον οικον τουτον ον ωχοδομησα 44 οτι εξελευσεται ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η επιστρεψεις αυτους και προσευξονται εν ονοματι κυριου οδον της πολεως ης εξελεξω εν αυτη και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου 45 και εισακουσει εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτοις 46 οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εστιν ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και επαξεις επ΄ αυτους και παραδωσεις αυτους ενωπιον εχθρων και αιχμαλωτιουσιν αυτους οι αιχμαλωτιζοντες εις γην μακραν και εγγυς 47 και επιστρεψουσιν καρδιας αυτων εν τη γη ου μετηχθησαν εκει και επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν γη μετοικιας αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηνομησαμεν ηδικησαμεν 48 και επιστρεψωσιν προς σε εν ολη καρδια αυτων και εν ολη ψυχη αυτων εν τη γη εχθρων αυτων ου μετηγαγες αυτους και προσευξονται προς σε οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατρασιν αυτων της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομηκα τω ονοματι σου 49 και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου 50 και ίλεως εση ταις αδικιαις αυτων αις ημαρτον σοι και κατα παντα τα αθετηματα αυτων α ηθετησαν σοι και δωσεις αυτους εις οικτιρμους ενωπιον αιχμαλωτευοντων αυτους και οικτιρησουσιν αυτους 51 οτι λαος σου και κληρονομια

σου ους εξηγαγες εχ γης αιγυπτου εχ μεσου χωνευτηριου σιδηρου 52 χαι εστωσαν οι οφθαλμοι σου και τα ωτα σου ηνεωγμενα εις την δεησιν του δουλου σου και εις την δεησιν του λαου σου ισραηλ εισακουειν αυτων εν πασιν οις αν επιχαλεσωνται σε 53 οτι συ διεστειλας αυτους σαυτω εις χληρονομιαν εχ παντων των λαων της γης καθως ελαλησας εν χειρι δουλου σου μωυση εν τω εξαγαγειν σε τους πατέρας ημών εχ της αιγυπτου χυριέ χυριέ 53 τότε ελαλησέν σαλώμων υπερ του οιχου ως συνετελεσεν του οιχοδομησαι αυτον ηλιον εγνωρισεν εν ουρανω χυριος είπεν του κατοικείν εν γνοφω οικοδομήσον οίκον μου οίκον εκπρέπη σαυτω του κατοικείν επι καινοτήτος ουκ ίδου αυτή γεγραπται εν βιβλίω της ωδής 54 και εγενετο ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος προς κυριον ολην την προσευχην και την δεησιν ταυτην και ανεστη απο προσωπου του θυσιαστηριου χυριου οχλαχως επι τα γονατα αυτου και αι χειρες αυτου διαπεπετασμεναι εις τον ουρανον 55 και εστη και ευλογησεν πασαν εκκλησιαν ισραηλ φωνη μεγαλη λεγων 56 ευλογητος χυριος σημερον ος εδωχεν χαταπαυσιν τω λαω αυτου ισραηλ κατα παντα οσα ελαλησεν ου διεφωνησεν λογος εις εν πασιν τοις λογοις αυτου τοις αγαθοις οις ελαλησεν εν χειρι μωυση δουλου αυτου 57 γενοιτο χυριος ο θεος ημων μεθ΄ ημων καθως ην μετα των πατερων ημων μη εγκαταλιποιτο ημας μηδε αποστρεψοιτο ημας 58 επικλιναι καρδιας ημων προς αυτον του πορευεσθαι εν πασαις οδοις αυτου και φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και προσταγματα αυτου α ενετειλατο τοις πατρασιν ημών 59 και εστώσαν οι λογοι ουτοι ους δεδεημαι ενωπιον χυριου θεου ημων εγγιζοντες προς χυριον θεον ημων ημερας και νυκτος του ποιειν το δικαιωμα του δουλου σου και το δικαιωμα λαου σου ισραηλ ρημα ημέρας εν ημέρα αυτου 60 οπως γνωσιν παντές οι λαοί της γης οτι χυριος ο θεος αυτος θεος και ουκ εστιν ετι 61 και εστωσαν αι καρδιαι ημων τελειαι προς χυριον θεον ημων χαι οσιως πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν αυτου και φυλασσείν εντολάς αυτού ως η ημέρα αυτή 62 και ο βασίλευς και παντές οι υιοι ισραηλ εθυσαν θυσιαν ενωπιον χυριου 63 χαι εθυσεν ο βασιλευς σαλωμων τας θυσιας των ειρηνιχών ας εθυσεν τω χυριώ βοών δυο και εικόσι χιλιάδας και προβατων εχατον ειχοσι χιλιαδας και ενεχαινίσεν τον οιχον χυρίου ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ 64 τη ημερα εκεινη ηγιασεν ο βασιλευς το μεσον της αυλης το κατα προσωπον του οικου κυριου οτι εποιησεν εκει την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας και τα στεατα των ειρηνικών οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν το ενωπιον χυριου μιχρον του μη δυνασθαι την ολοχαυτωσιν χαι τας θυσιας των ειρηνικών υπενεγκείν 65 και εποίησεν σαλώμων την εορτήν εν τη ημέρα εκείνη και πας ισραηλ μετ΄ αυτου εκκλησια μεγαλη απο της εισοδου ημαθ εως ποταμου αιγυπτου ενωπιον χυριου θεου ημων εν τω οιχω ω ωχοδομησεν εσθιων χαι πινων και ευφραινομένος ενωπιον κυρίου θέου ημών έπτα ημέρας 66 και έν τη ημέρα τη ογδοη εξαπεστειλεν τον λαον και ευλογησεν αυτον και απηλθον εκαστος εις

τα σχηνωματα αυτου χαιροντες και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν χυριος τω δαυιδ δουλω αυτου και τω ισραηλ λαω αυτου

Chapter 9

1 και εγενηθη ως συνετελεσεν σαλωμων οικοδομειν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και πασαν την πραγματειαν σαλωμων οσα ηθελησεν ποιησαι 2 και ωφθη χυριος τω σαλωμων δευτερον χαθως ωφθη εν γαβαων 3 χαι ειπεν προς αυτον χυριος ηχουσα της φωνης της προσευχης σου χαι της δεησεως σου ης εδεηθης ενωπιον εμου πεποιηκα σοι κατα πασαν την προσευχην σου ηγιακα τον οικον τουτον ον ωχοδομησας του θεσθαι το ονομα μου εχει εις τον αιωνα χαι εσονται οι οφθαλμοι μου έχει και η καρδια μου πασας τας ημέρας 4 και συ έαν πορευθης ενωπιον εμου καθως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου εν οσιοτητι καρδιας και εν ευθυτητι και του ποιειν κατα παντα α ενετειλαμην αυτω και τα προσταγματα μου και τας εντολας μου φυλαξης 5 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου επι ισραηλ εις τον αιωνα καθως ελαλησα τω δαυιδ πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ 6 εαν δε αποστραφεντες αποστραφητε υμεις και τα τέχνα υμών απ΄ εμού και μη φυλαξητε τας εντολάς μου και τα προσταγματά μου α εδωχεν μωυσης ενωπιον υμων και πορευθητε και δουλευσητε θεοις ετεροις και προσχυνησητε αυτοις 7 και εξαρω τον ισραηλ απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου απορριψω εκ προσωπου μου και εσται ισραηλ εις αφανισμον και εις λαλημα εις παντας τους λαους 8 και ο οιχος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομένος δι' αυτου εκστησεται και συριει και ερουσιν ενεχα τινος εποιησεν χυριος ουτως τη γη ταυτη χαι τω οιχω τουτω 9 και ερουσιν ανθ΄ ων εγκατελιπον κυριον θεον αυτων ος εξηγαγεν τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου εξ οικου δουλειας και αντελαβοντο θεων αλλοτριων και προσεχυνήσαν αυτοις χαι εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν χυριος επ' αυτους την κακιαν ταυτην 9 τοτε ανηγαγεν σαλωμων την θυγατερα φαραω εκ πολεως δαυιδ εις οιχον αυτου ον ωχοδομησεν εαυτω εν ταις ημεραις εχειναις 10 ειχοσι ετη εν οις ωχοδομησεν σαλωμων τους δυο οιχους τον οιχον χυριου χαι τον οιχον του βασιλεως 11 χιραμ βασιλευς τυρου αντελαβετο του σαλωμων εν ξυλοις χεδρινοις και εν ξυλοις πευκινοις και εν χρυσιω και εν παντι θεληματι αυτου τοτε εδωκεν ο βασιλευς τω χιραμ ειχοσι πολεις εν τη γη τη γαλιλαια 12 και εξηλθεν χιραμ εχ τυρου χαι επορευθη εις την γαλιλαιαν του ιδειν τας πολεις ας εδωχεν αυτω σαλωμων και ουκ ηρέσαν αυτω 13 και είπεν τι αι πολείς αυται ας εδωκάς μοι αδελφε και εκαλέσεν αυτας οριον έως της ημέρας ταυτης 14 και ηνέγκεν χιραμ τω σαλωμων εχατον και ειχοσι ταλαντα χρυσιου 26 και ναυν υπερ ου εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εν γασιωνγαβερ την ουσαν εχομενην αιλαθ επι του χειλους

της εσχατης θαλασσης εν γη εδωμ 27 και απεστειλεν χιραμ εν τη νηι των παιδων αυτου ανδρας ναυτικους ελαυνειν ειδοτας θαλασσαν μετα των παιδων σαλωμων 28 και ηλθον εις σωφηρα και ελαβον εκειθεν χρυσιου εκατον και εικοσι ταλαντα και ηνεγκαν τω βασιλει σαλωμων

Chapter 10

1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και το ονομα κυριου και ηλθεν πειρασαι αυτον εν αινιγμασιν 2 και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι ηδυσματα και χρυσον πολυν σφοδρα και λιθον τιμιον και εισηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν αυτω παντα οσα ην εν τη καρδια αυτης 3 και απηγγείλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης ουκ ην λογος παρεωραμενος παρα του βασιλεως ον ουκ απηγγειλεν αυτη 4 και ειδεν βασιλισσα σαβα πασαν φρονησιν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν 5 και τα βρωματα σαλωμων και την καθεδραν παιδων αυτου και την στασιν λειτουργων αυτου και τον ιματισμον αυτου και τους οινοχοους αυτου και την ολοκαυτωσιν αυτου ην ανεφερεν εν οιχω χυριου χαι εξ εαυτης εγενετο 6 χαι ειπεν προς τον βασιλεα σαλωμων αληθινος ο λογος ον ηχουσα εν τη γη μου περι του λογου σου και περι της φρονησεως σου 7 και ουκ επιστευσα τοις λαλουσιν μοι εως οτου παρεγενομην και εωρακασιν οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ εστιν το ημισυ καθως απηγγειλαν μοι προστεθεικας αγαθα προς αυτα επι πασαν την ακοην ην ηκουσα εν τη γη μου 8 μαχαριαι αι γυναιχες σου μαχαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηχοτες ενωπιον σου δι΄ ολου οι αχουοντες πασαν την φρονησιν σου 9 γενοιτο χυριος ο θεος σου ευλογημενος ος ηθελησεν εν σοι δουναι σε επι θρονου ισραηλ δια το αγαπαν χυριον τον ισραηλ στησαι εις τον αιωνα χαι εθετο σε βασιλεα επ΄ αυτους του ποιείν χριμα εν δικαιόσυνη και εν κριμασίν αυτών 10 και εδώκεν τω σαλώμων εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και ηδυσματα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον ουχ εληλυθει χατα τα ηδυσματα εχεινα ετι εις πληθος α εδωχεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων 11 και η ναυς χιραμ η αιρουσα το χρυσιον εκ σουφιρ ηνεγκεν ξυλα απελεχητα πολλα σφοδρα χαι λιθον τιμιον 12 χαι εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα απελεχητα υποστηριγματα του οιχου χυριου χαι του οιχου του βασιλεως και ναβλας και κινυρας τοις ωδοις ουκ εληλυθει τοιαυτα ξυλα απελεκητα επι της γης ουδε ωφθησαν που εως της ημερας ταυτης 13 και ο βασιλευς σαλωμων εδωχεν τη βασιλισση σαβα παντα οσα ηθελησεν οσα ητησατο εχτος παντων ων δεδωχει αυτή δια χειρος του βασιλέως σαλωμών και απέστραφη και ηλθέν εις την γην αυτης αυτη και παντές οι παίδες αυτης 14 και ην ο σταθμός του χρυσίου του εληλυθοτος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξαχοσια χαι εξηχοντα εξ ταλαντα χρυσιου 15 χωρις των φορων των υποτεταγμενων και των εμπορων και παντων

των βασιλεων του περαν και των σατραπων της γης 16 και εποιησεν σαλωμων τριαχοσια δορατα χρυσα ελατα τριαχοσιοι χρυσοι επησαν επι το δορυ το εν 17 και τριαχοσια οπλα χρυσα ελατα τρεις μναι χρυσιου ενησαν εις το οπλον το εν και εδωχεν αυτα εις οιχον δρυμου του λιβανου 18 χαι εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον μεγαν και περιεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω 19 εξ αναβαθμοι τω θρονω και προτομαι μοσχων τω θρονω εκ των οπισω αυτου και χειρες ενθεν και ενθεν επι του τοπου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τας χειρας 20 και δωδεκα λεοντες εστωτες επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ου γεγονεν ουτως παση βασιλεια 21 και παντα τα σκευη του ποτου σαλωμων χρυσα και λουτηρες χρυσοι παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω συγκεκλεισμενα ουκ ην αργυριον οτι ουκ ην λογιζομενον εν ταις ημεραις σαλωμων 22 οτι ναυς θαρσις τω βασιλει εν τη θαλασση μετα των νηων χιραμ μια δια τριων ετων ηρχετο τω βασιλει ναυς εχ θαρσις χρυσιου και αργυριου και λιθων τορευτων και πελεχητων 22 αυτή ην η πραγματεία της προνομής ης ανηνέγχεν ο βασίλευς σαλωμων οιχοδομησαι τον οιχον χυριου και τον οικον του βασιλέως και το τείχος ιερουσαλημ και την ακραν του περιφραξαι τον φραγμον της πολεως δαυιδ και την ασσουρ και την μαγδαν και την γαζερ και την βαιθωρων την ανωτερω και την ιεθερμαθ και πασας τας πολεις των αρματων και πασας τας πολεις των ιππεων και την πραγματειαν σαλωμων ην επραγματευσατο οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν παση τη γη του μη καταρξαι αυτου 22 παντα τον λαον τον υπολελειμμενον απο του χετταιου και του αμορραιου και του Φερεζαιου και του χαναναιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου και του γεργεσαιου των μη εκ των υιων ισραηλ οντων τα τέχνα αυτών τα υπολελειμμένα μετ΄ αυτούς εν τη γη ους ουχ εδυναντο οι υιοι ισραηλ εξολεθρευσαι αυτους και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον έως της ημέρας ταυτης 22 και έχ των υιών ισραήλ ουχ έδωχε σαλώμων εις πραγμα οτι αυτοι ησαν ανδρες οι πολεμισται και παιδες αυτου και αρχοντες των αρματων αυτου και ιππεις αυτου 23 και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις της γης πλουτω και φρονησει 24 και παντές βασιλείς της γης έζητουν το προσωπον σαλωμων του ακουσαι της φρονησεως αυτου ης εδωκεν κυριος εν τη χαρδια αυτου 25 χαι αυτοι εφερον εχαστος τα δωρα αυτου σχευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα και ιππους και ημιονους το κατ΄ ενιαυτον ενιαυτον 26 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτας εν ταις πολεσι των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 26 και ην ηγουμενος παντων των βασιλεων απο του ποταμού και έως γης αλλοφυλών και έως οριών αιγυπτού 27 και έδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εδωχεν ως συχαμινους τας εν τη πεδινή εις πλήθος 28 και η εξοδος των ιππων σαλωμων εξ αιγυπτου και εκ θεκουε εμποροι του βασιλεως ελαμβανον εκ θεκουε

εν αλλαγματι 29 και ανεβαινεν η εξοδος εξ αιγυπτου αρμα αντι εκατον αργυριου και ιππος αντι πεντηκοντα αργυριου και ουτω πασιν τοις βασιλευσιν χεττιιν και βασιλευσιν συριας κατα θαλασσαν εξεπορευοντο

Chapter 11

1 και ο βασιλευς σαλωμων ην φιλογυναιος και ησαν αυτω αρχουσαι επτακοσιαι και παλλακαι τριακοσιαι και ελαβεν γυναικας αλλοτριας και την θυγατερα φαραω μωαβιτιδας αμμανιτιδας συρας και ιδουμαιας χετταιας και αμορραιας 2 εχ των εθνων ων απειπεν χυριος τοις υιοις ισραηλ ουχ εισελευσεσθε εις αυτους και αυτοι ουχ εισελευσονται εις υμας μη εχχλινωσιν τας χαρδιας υμων οπισω ειδωλων αυτων εις αυτους εχολληθη σαλωμων του αγαπησαι 4 και εγενηθη εν καιρω γηρους σαλωμων και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου καθως η χαρδια δαυιδ του πατρος αυτου χαι εξεχλιναν αι γυναιχες αι αλλοτριαι την καρδιαν αυτου οπισω θεων αυτων 5 τοτε ωκοδομησεν σαλωμων υψηλον τω χαμως ειδωλω μωαβ και τω βασιλει αυτων ειδωλω υιων αμμων 6 και τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων 7 και ουτως εποιησεν πασαις ταις γυναιξιν αυτου ταις αλλοτριαις εθυμιων και εθυον τοις ειδωλοις αυτων 8 και εποιησεν σαλωμων το πονηρον ενωπιον χυριου ουχ επορευθη οπισω χυριου ως δαυίδ ο πατηρ αυτου 9 και ωργισθη χυριος επι σαλωμων οτι εξεχλινεν χαρδιαν αυτου απο χυριου θεου ισραηλ του οφθεντος αυτω δις 10 και εντειλαμενου αυτω υπερ του λογου τουτου το παραπαν μη πορευθηναι οπισω θεων ετερων και φυλαξασθαι ποιησαι α ενετειλατο αυτω χυριος ο θεος 11 και είπεν χυριος προς σαλωμών ανθ' ων εγένετο ταυτα μετα σου και ουκ εφυλαξας τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α ενετειλαμην σοι διαρρησσων διαρρηξω την βασιλειαν σου εχ χειρος σου χαι δωσω αυτην τω δουλω σου 12 πλην εν ταις ημεραις σου ου ποιησω αυτα δια δαυιδ τον πατερα σου εχ χειρος υιου σου λημψομαι αυτην 13 πλην ολην την βασιλειαν ου μη λαβω σχηπτρον εν δωσω τω υιω σου δια δαυιδ τον δουλον μου χαι δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην 14 και ηγειρεν κυριος σαταν τω σαλωμων τον αδερ τον ιδουμαιον και τον εσρωμ υιον ελιαδαε τον εν ραεμμαθ αδραζαρ βασιλεα σουβα χυριον αυτου χαι συνηθροισθησαν επ΄ αυτον ανδρες χαι ην αρχων συστρεμματος και προκατελαβετο την δαμασεκ και ησαν σαταν τω ισραηλ πασας τας ημερας σαλωμων και αδερ ο ιδουμαιος εκ του σπερματος της βασιλειας εν ιδουμαια 15 και εγενετο εν τω εξολεθρευσαι δαυιδ τον εδωμ εν τω πορευθηναι ιωαβ αρχοντα της στρατιας θαπτειν τους τραυματιας εχοψαν παν αρσενιχον εν τη ιδουμαια 16 οτι εξ μηνας ενεχαθητο έχει ιωαβ και πας ισραηλ εν τη ιδουμαια έως οτου εξωλεθρευσεν παν αρσενικον εκ της ιδουμαίας 17 και απέδρα αδέρ αυτος και παντες ανδρες ιδουμαιοι των παιδων του πατρος αυτου μετ' αυτου και εισηλθον

εις αιγυπτον και αδερ παιδαριον μικρον 18 και ανιστανται ανδρες εκ της πολεως μαδιαμ και ερχονται εις φαραν και λαμβανουσιν ανδρας μετ΄ αυτων και ερχονται προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και εισηλθεν αδερ προς φαραω και εδωκεν αυτω οιχον και αρτους διετάξεν αυτώ 19 και ευρέν αδερ χαρίν εναντίον φαράω σφοδρά και εδωκεν αυτω γυναικα αδελφην της γυναικος αυτου αδελφην θεκεμινας την μειζω 20 και ετέχεν αυτώ η αδελφη θέχεμινας τω αδέρ τον γανηβαθ υιον αυτής και εξεθρεψεν αυτον θεκεμινα εν μεσω υιων φαραω και ην γανηβαθ εν μεσω υιων φαραω 21 και αδερ ηκουσεν εν αιγυπτω οτι κεκοιμηται δαυιδ μετα των πατερων αυτου και οτι τεθνηκέν ιωαβ ο αρχων της στρατίας και είπεν αδέρ προς φαραω εξαποστειλον με και αποστρεψω εις την γην μου 22 και ειπεν φαραω τω αδερ τινι συ ελαττονη μετ' εμου και ιδου συ ζητεις απελθειν εις την γην σου και ειπεν αυτω αδερ οτι εξαποστελλων εξαποστελεις με και ανεστρεψεν αδερ εις την γην αυτου 25 αυτη η χαχια ην εποιησεν αδερ χαι εβαρυθυμησεν εν ισραηλ χαι εβασιλευσεν εν γη εδωμ 26 και ιεροβοαμ υιος ναβατ ο εφραθι εκ της σαριρα υιος γυναικος χηρας δουλος σαλωμων 27 και τουτο το πραγμα ως επηρατο χειρας επι βασιλεα σαλωμων ωχοδομησεν την αχραν συνεχλεισεν τον φραγμον της πολεως δαυιδ του πατρος αυτου 28 και ο ανθρωπος ιεροβοαμ ισχυρος δυναμει και ειδεν σαλωμων το παιδαριον οτι ανηρ εργων εστιν και κατεστήσεν αυτον επι τας αρσεις οικου ιωσηφ 29 και εγενηθη εν τω καιρω εκεινω και ιεροβοαμ εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και ευρεν αυτον αχιας ο σηλωνιτης ο προφητης εν τη οδω και απεστησεν αυτον εκ της οδου και ο αχιας περιβεβλημενος ιματιω καινω και αμφοτεροι εν τω πεδιω 30 και επελαβετο αχια του ιματιου αυτου του καινου του επ΄ αυτω και διερρηξεν αυτο δωδεκα ρηγματα 31 και ειπεν τω ιεροβοαμ λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα οτι ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ρησσω την βασιλειαν εχ χειρος σαλωμων και δωσω σοι δεκα σκηπτρα 32 και δυο σκηπτρα εσονται αυτω δια τον δουλον μου δαυιδ και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην εν αυτη εκ πασων φυλων ισραηλ 33 ανθ΄ ων κατελιπεν με και εποιησεν τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων και τω χαμως και τοις ειδωλοις μωαβ και τω βασιλει αυτων προσοχθισματι υιων αμμων και ουκ επορευθή εν ταις οδοις μου του ποιήσαι το ευθες ενωπιον εμου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 34 και ου μη λαβω ολην την βασιλειαν εκ χειρος αυτου διοτι αντιτασσομένος αντιταξομαι αυτω πασας τας ημέρας της ζωής αυτου δια δαυιδ τον δουλον μου ον εξελεξαμην αυτον 35 και λημψομαι την βασιλειαν εκ χειρος του υιου αυτου και δωσω σοι τα δεκα σκηπτρα 36 τω δε υιω αυτου δωσω τα δυο σχηπτρα οπως η θεσις τω δουλω μου δαυιδ πασας τας ημερας ενωπιον εμου εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξαμην εμαυτω του θεσθαι ονομα μου εχει 37 και σε λημψομαι και βασιλευσεις εν οις επιθυμει η ψυχη σου και συ εση βασιλευς επι τον ισραηλ 38 και εσται εαν φυλαξης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και πορευθης εν ταις οδοις μου και ποιησης το ευθες ενωπιον εμου του φυλαξ-

ασθαι τας εντολας μου και τα προσταγματα μου καθως εποιησεν δαυιδ ο δουλος μου και εσομαι μετα σου και οικοδομησω σοι οικον πιστον καθως ωκοδομησα τω δαυιδ 40 και εξητησεν σαλωμων θανατωσαι τον ιεροβοαμ και ανέστη και απέδρα εις αιγυπτον προς σουσακιμ βασιλέα αιγυπτου και ην εν αιγυπτω έως ου απέθανεν σαλωμων 41 και τα λοιπα των ρηματων σαλωμων και παντα οσα εποιησεν και πασαν την φρονησιν αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω ρηματων σαλωμων 42 και αι ημέραι ας εβασιλέυσεν σαλωμών εν ιερουσαλημ τεσσαρακοντα έτη 43 και εκοιμηθη σαλωμών μετα των πατέρων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εγενηθη ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτου έτι οντος εν αιγυπτώ ως εφυγέν εκ προσώπου σαλώμων και έκαθητο εν αιγυπτώ κατέυθυνει και έρχεται εις την πολίν αυτου εις την γην σαρίρα την εν ορει έφραιμ και ο βασιλέυς σαλωμών εκοιμηθη μετα των πατέρων αυτου και εβασιλέυσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 12

1 και πορευεται βασιλευς ροβοαμ εις σικιμα οτι εις σικιμα ηρχουτο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον 3 και ελαλησεν ο λαος προς τον βασιλεα ροβοαμ λεγοντες 4 ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον απο της δουλειας του πατρος σου της σχληρας χαι απο του χλοιου αυτου του βαρεος ου εδωχεν εφ΄ ημας και δουλευσομεν σοι 5 και ειπεν προς αυτους απελθετε εως ημερων τριων και αναστρεψατε προς με και απηλθον 6 και παρηγγειλεν ο βασιλευς τοις πρεσβυτεροις οι ησαν παρεστωτες ενωπιον σαλωμων του πατρος αυτου ετι ζωντος αυτου λεγων πως υμεις βουλευεσθε και αποκριθω τω λαω τουτω λογον 7 και ελαλησαν προς αυτον λεγοντες ει εν τη ημερα ταυτη εση δουλος τω λαω τουτω και δουλευσης αυτοις και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι δουλοι πασας τας ημερας 8 και εγκατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των εκτραφεντων μετ' αυτου των παρεστηχοτων προ προσωπου αυτου 9 χαι είπεν αυτοις τι υμεις συμβουλευετε και τι αποκριθω τω λαω τουτω τοις λαλησασιν προς με λεγοντων χουφισον απο του χλοιου ου εδωχεν ο πατηρ σου εφ΄ ημας 10 χαι ελαλησαν προς αυτον τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ΄ αυτου οι παρεστηκοτες προ προσωπου αυτου λεγοντες ταδε λαλησεις τω λαω τουτω τοις λαλησασι προς σε λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον χλοιον ημων χαι συ νυν χουφισον αφ΄ ημων ταδε λαλησεις προς αυτους η μικροτης μου παχυτερα της οσφυος του πατρος μου 11 και νυν ο πατηρ μου επεσασσετο υμας κλοιω βαρει καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν εγω δε παιδευσω υμας εν σχορπιοις 12 και παρεγενοντο πας ισραηλ προς τον βασιλεα ροβοαμ εν τη ημερα

τη τριτη χαθοτι ελαλησεν αυτοις ο βασιλευς λεγων αναστραφητε προς με τη ημερα τη τριτη 13 και απεκριθη ο βασιλευς προς τον λαον σκληρα και εγκατελιπεν ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω 14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των παιδαριων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον κλοιον υμων καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν καγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις 15 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα χυριου οπως στηση το ρημα αυτου ο ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ 16 και ειδον πας ισραηλ οτι ουχ ηχουσεν ο βασιλευς αυτων και απεχριθη ο λαος τω βασιλει λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και ουκ εστιν ημιν κληρονομια εν υιω ιεσσαι αποτρεχε ισραηλ εις τα σχηνωματα σου νυν βοσχε τον οιχον σου δαυιδ και απηλθεν ισραηλ εις τα σχηνωματα αυτου 18 και απεστειλεν ο βασιλευς τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον πας ισραηλ εν λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εφθασεν αναβηναι του φυγειν εις ιερουσαλημ 19 και ηθετησεν ισραηλ εις τον οιχον δαυιδ εως της ημερας ταυτης 20 και εγενετο ως ηχουσεν πας ισραηλ οτι ανεχαμψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον εις την συναγωγην και εβασιλευσαν αυτον επι ισραηλ και ουκ ην οπισω οικου δαυιδ παρεξ σχηπτρου ιουδα και βενιαμιν μονοι 21 και ροβοαμ εισηλθεν εις ιερουσαλημ και εξεκκλησιασεν την συναγωγην ιουδα και σκηπτρον βενιαμιν εκατον και εικοσι χιλιαδες νεανιών ποιουντών πολεμον του πολεμείν προς οίχον ισραήλ επιστρεψαί την βασιλειαν ροβοαμ υιω σαλωμων 22 και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων 23 ειπον τω ροβοαμ υιω σαλωμων βασιλει ιουδα και προς παντα οιχον ιουδα και βενιαμιν και τω καταλοιπω του λαου λεγων 24 ταδε λεγει χυριος ουχ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε μετα των αδελφων υμων υιων ισραηλ αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον εαυτου οτι παρ΄ εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και κατεπαυσαν του πορευθηναι κατα το ρημα χυριου 24 και ο βασιλευς σαλωμων χοιμαται μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ΄ αυτου εν ιερουσαλημ υιος ων εχχαιδεχα ετων εν τω βασιλευειν αυτον και δωδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου νααναν θυγατηρ αναν υιου ναας βασιλεως υιων αμμων και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ επορευθη εν οδω δαυιδ του πατρος αυτου 24 και ην ανθρωπος εξ ορους εφραιμ δουλος τω σαλωμων και ονομα αυτω ιεροβοαμ και ονομα της μητρος αυτου σαριρα γυνη πορνη και εδωκεν αυτον σαλωμων εις αρχοντα σκυταλης επι τας αρσεις οιχου ιωσηφ χαι ωχοδομησεν τω σαλωμων την σαριρα την εν ορει εφραιμ και ησαν αυτω αρματα τριακοσια ιππων ουτος ωκοδομησεν την αχραν εν ταις αρσεσιν οιχου εφραιμ ουτος συνεχλεισεν την πολιν δαυιδ και ην επαιρομένος επι την βασιλειαν 24 και έζητει σαλωμών θανατώσαι αυτον και ε-

φοβηθη και απέδρα αυτος προς σουσακιμ βασίλεα αιγυπτου και ην μετ' αυτου εως απεθανεν σαλωμων 24 και ηκουσεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω οτι τεθνηκεν σαλωμων και ελαλησεν εις τα ωτα σουσακιμ βασιλεως αιγυπτου λεγων εξαποστειλον με και απελευσομαι εγω εις την γην μου και ειπεν αυτω σουσακιμ αιτησαι τι αιτημα και δωσω σοι 24 και σουσακιμ εδωκεν τω ιεροβοαμ την ανω αδελφην θεκεμινας την πρεσβυτεραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναικα αυτη ην μεγαλη εν μεσω των θυγατερων του βασίλεως και ετεκέν τω ιεροβοαμ τον αβια υιον αυτου 24 και ειπεν ιεροβοαμ προς σουσακιμ οντως εξαποστειλον με και απελευσομαι και εξηλθεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και ηλθεν εις γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και συναγεται εκει παν σκηπτρον εφραιμ και ωκοδομησεν ιεροβοαμ εκει χαρακα 24 και ηρρωστησε το παιδαριον αυτου αρρωστιαν κραταιαν σφοδρα και επορευθη ιεροβοαμ επερωτησαι υπερ του παιδαριου και ειπε προς ανω την γυναικα αυτου αναστηθι και πορευου επερωτησον τον θεον υπερ του παιδαριου ει ζησεται εκ της αρρωστιας αυτου 24 και ανθρωπος ην εν σηλω και ονομα αυτω αχια και ουτος ην υιος εξηχοντα ετων χαι ρημα χυριου μετ΄ αυτου χαι ειπεν ιεροβοαμ προς την γυναιχα αυτου αναστηθι και λαβε εις την χειρα σου τω ανθρωπω του θεου αρτους και κολλυρια τοις τέχνοις αυτου και σταφυλην και σταμνον μελιτος 24 και ανέστη η γυνη και ελαβέν εις την χειρα αυτης αρτους και δυο κολλυρια και σταφυλην και σταμνον μελιτος τω αχια και ο ανθρωπος πρεσβυτερος και οι οφθαλμοι αυτου ημβλυωπουν του βλεπειν 24 και ανέστη εκ σαριρα και πορευεται και εγενετο εισελθουσης αυτης εις την πολιν προς αχια τον σηλωνιτην και ειπεν αχια τω παιδαριω αυτου εξελθε δη εις απαντην ανω τη γυναικι ιεροβοαμ και ερεις αυτη εισελθε και μη στης οτι ταδε λεγει κυριος σκληρα εγω επαποστελω επι σε 24 και εισηλθεν ανω προς τον ανθρωπον του θεου και ειπεν αυτη αχια ινα τι μοι ενηνοχας αρτους και σταφυλην και κολλυρια και σταμνον μελιτος ταδε λεγει κυριος ιδου συ απελευση απ΄ εμου και εσται εισελθουσης σου την πυλην εις σαριρα και τα κορασια σου εξελευσονται σοι εις συναντησιν και ερουσιν σοι το παιδαριον τεθνήχεν 24 οτι ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εξολεθρευσω του ιεροβοαμ ουρουντα προς τοιχον και εσονται οι τεθνηκοτες του ιεροβοαμ εν τη πολει καταφαγονται οι χυνες χαι τον τεθνηχοτα εν τω αγρω χαταφαγεται τα πετεινα του ουρανου χαι το παιδαριον κοψονται ουαι κυριε οτι ευρεθη εν αυτω ρημα καλον περι του κυριου 24 και απηλθεν η γυνη ως ηκουσεν και εγενετο ως εισηλθεν εις την σαριρα και το παιδαριον απεθανεν και εξηλθεν η κραυγη εις απαντην 24 και επορευθη ιεροβοαμ εις σιχιμα την εν ορει εφραιμ και συνηθροισεν έχει τας φυλας του ισραηλ και ανεβη εκει ροβοαμ υιος σαλωμων και λογος κυριου εγενετο προς σαμαιαν τον ελαμι λεγων λαβε σεαυτω ιματιον χαινον το ουχ εισεληλυθος εις υδωρ χαι ρηξον αυτο δωδεκα ρηγματα και δωσεις τω ιεροβοαμ και ερεις αυτω ταδε λεγει χυριος λαβε σεαυτω δεχα ρηγματα του περιβαλεσθαι σε χαι ελαβεν ιεροβοαμ χαι

ειπεν σαμαιας ταδε λεγει χυριος επι τας δεχα φυλας του ισραηλ 24 χαι ειπεν ο λαος προς ροβοαμ υιον σαλωμων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον χλοιον αυτου εφ΄ ημας και εβαρυνέν τα βρωματά της τραπέζης αυτού και νυν ει κουφιείς συ εφ΄ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν ροβοαμ προς τον λαον ετι τριων ημερων και αποκριθησομαι υμιν ρημα 24 και ειπεν ροβοαμ εισαγαγετε μοι τους πρεσβυτερους και συμβουλευσομαι μετ΄ αυτων τι αποκριθω τω λαω ρημα εν τη ημερα τη τριτη και ελαλησεν φοβοαμ εις τα ωτα αυτων καθως απεστειλεν ο λαος προς αυτον και ειπον οι πρεσβυτεροι του λαου ουτως ελαλησεν προς σε ο λαος 24 και διεσκεδασεν ροβοαμ την βουλην αυτων και ουκ ηρέσεν ενωπιον αυτου και απέστειλεν και εισηγαγεν τους συντροφους αυτου και ελαλησεν αυτοις τα αυτα και ταυτα απεστειλεν προς με λεγων ο λαος και ειπαν οι συντροφοι αυτου ουτως λαλησεις προς τον λαον λεγων η μιχροτης μου παχυτερα υπερ την οσφυν του πατρος μου ο πατηρ μου εμαστιγου υμας μαστιγξιν εγω δε καταρξω υμων εν σκορπιοις 24 και ηρεσεν το ρημα ενωπιον ροβοαμ και απεκριθη τω λαω καθως συνεβουλευσαν αυτω οι συντροφοι αυτου τα παιδαρια 24 και ειπεν πας ο λαος ως ανηρ εις εκαστος τω πλησιον αυτου και ανεκραξαν απαντες λεγοντες ου μερις ημιν εν δαυιδ ουδε κληρονομια εν υιω ιεσσαι εις τα σκηνωματα σου ισραηλ οτι ουτος ο ανθρωπος ουχ εις αρχοντα ουδε εις ηγουμενον 24 και διεσπαρη πας ο λαος εκ σικιμων και απηλθεν εχαστος εις το σχηνωμα αυτου και κατεχρατησεν ροβοαμ και απηλθεν και ανέβη επι το αρμα αυτου και εισηλθέν εις ιερουσαλημ και πορευονται οπισω αυτου παν σχηπτρον ιουδα και παν σχηπτρον βενιαμιν 24 και εγενετο ενισταμενου του ενιαυτου και συνηθροισεν ροβοαμ παντα ανδρα ιουδα και βενιαμιν και ανέβη του πολέμειν προς ιεροβοαμ εις σικιμα 24 και έγενετο ρημα κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ βασιλει ιουδα και προς παντα οιχον ιουδα και βενιαμιν και προς το καταλειμμα του λαου λεγων ταδε λεγει χυριος ουχ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε προς τους αδελφους υμων υιους ισραηλ αναστρεφετε εχαστος εις τον οιχον αυτου οτι παρ΄ εμου γεγονεν το ρημα τουτο 24 και ηκουσαν του λογου κυριου και ανέσχον του πορευθηναι κατα το ρημα χυριου 25 και ωκοδομησεν ιεροβοαμ την σικιμα την εν ορει εφραιμ και κατωκει εν αυτη και εξηλθεν εκειθεν και ωκοδομησεν την φανουηλ 26 και ειπεν ιεροβοαμ εν τη καρδια αυτου ιδου νυν επιστρεψει η βασιλεια εις οικον δαυιδ 27 εαν αναβη ο λαος ουτος αναφερειν θυσιας εν οιχω χυριου εις ιερουσαλημ χαι επιστραφησεται καρδια του λαου προς κυριον και κυριον αυτων προς ροβοαμ βασιλεα ιουδα και αποκτενουσιν με 28 και εβουλευσατο ο βασιλευς και επορευθη και εποιησεν δυο δαμαλεις χρυσας και ειπεν προς τον λαον ικανουσθω υμιν αναβαινειν εις ιερουσαλημ ιδου θεοι σου ισραηλ οι αναγαγοντες σε εχ γης αιγυπτου 29 και εθετο την μιαν εν βαιθηλ και την μιαν εδωκεν εν δαν 30 και εγενετο ο λογος ουτος εις αμαρτιαν και επορευετο ο λαος προ προσωπου της μιας εως

δαν 31 και εποιησεν οικους εφ΄ υψηλων και εποιησεν ιερείς μερος τι εκ του λαου οι ουκ ησαν εκ των υιων λευι 32 και εποιησεν ιεροβοαμ εορτην εν τω μηνι τω ογδοω εν τη πεντεκαιδεκατη ημέρα του μηνος κατα την εορτην την εν γη ιουδα και ανέβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν εν βαιθηλ του θυείν ταις δαμαλέσιν αις εποιησεν και παρεστησέν εν βαιθηλ τους ιέρεις των υψηλων ων εποιησέν 33 και ανέβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησέν τη πεντεκαιδέκατη ημέρα εν τω μηνι τω ογδοω εν τη έορτη η επλασατό απο καρδίας αυτού και εποιησέν εορτην τοις υιοις ισραηλ και ανέβη επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι

Chapter 13

1 και ιδου ανθρωπος του θεου εξ ιουδα παρεγενετο εν λογω κυριου εις βαιθηλ και ιεροβοαμ ειστηκει επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι 2 και επεκαλεσεν προς το θυσιαστηριον εν λογω χυριου και ειπεν θυσιαστηριον θυσιαστηριον ταδε λεγει χυριος ιδου υιος τιχτεται τω οιχω δαυιδ ιωσιας ονομα αυτω χαι θυσει επι σε τους ιερεις των υψηλων τους επιθυοντας επι σε και οστα ανθρωπων καυσει επι σε 3 και εδωκεν εν τη ημερα εκεινη τερας λεγων τουτο το ρημα ο ελαλησεν χυριος λεγων ιδου το θυσιαστηριον ρηγνυται και εκχυθησεται η πιοτης η επ΄ αυτω 4 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ιεροβοαμ των λογων του ανθρωπου του θεου του επικαλεσαμενου επι το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ και εξετεινεν ο βασιλευς την χειρα αυτου απο του θυσιαστηριου λεγων συλλαβετε αυτον και ιδου εξηρανθη η χειρ αυτου ην εξετεινεν επ΄ αυτον και ουκ ηδυνηθη επιστρεψαι αυτην προς εαυτον 5 και το θυσιαστηριον ερραγη και εξεχυθη η πιοτης απο του θυσιαστηριου κατα το τερας ο εδωκεν ο ανθρωπος του θεου εν λογω κυριου 6 και ειπεν ο βασιλευς ιεροβοαμ τω ανθρωπω του θεου δεηθητι του προσωπου χυριου του θεου σου και επιστρεψατω η χειρ μου προς με και εδεηθη ο ανθρωπος του θεου του προσωπου χυριου χαι επεστρεψεν την χειρα του βασιλεως προς αυτον και εγενετο καθως το προτερον 7 και ελαλησεν ο βασιλευς προς τον ανθρωπον του θεου εισελθε μετ΄ εμου εις οιχον και αριστησον και δωσω σοι δομα 8 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου προς τον βασιλεα εαν μοι δως το ημισυ του οιχου σου ουχ εισελευσομαι μετα σου ουδε μη φαγω αρτον ουδε μη πιω υδωρ εν τω τοπω τουτω 9 οτι ουτως ενετειλατο μοι εν λογω χυριος λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη 10 και απηλθεν εν οδω αλλη και ουκ ανεστρεψεν εν τη οδω η ηλθεν εν αυτη εις βαιθηλ 11 και προφητης εις πρεσβυτης κατωκει εν βαιθηλ και ερχονται οι υιοι αυτου και διηγησαντο αυτω απαντα τα εργα α εποιησεν ο ανθρωπος του θεου εν τη ημερα εχεινή εν βαιθήλ και τους λογους ους ελαλήσεν τω βασιλεί και επέστρεψαν το προσωπον του πατρος αυτων 12 και ελαλησεν προς αυτους ο πατηρ αυτων λεγων

ποια οδω πεπορευται και δεικνυουσιν αυτω οι υιοι αυτου την οδον εν η ανηλθεν ο ανθρωπος του θεου ο ελθων εξ ιουδα 13 και ειπεν τοις υιοις αυτου επισαξατε μοι τον ονον και επεσαξαν αυτω τον ονον και επεβη επ΄ αυτον 14 και επορευθη κατοπισθεν του ανθρωπου του θεου και ευρεν αυτον καθημενον υπο δρυν και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανθρωπος του θεου ο εληλυθως εξ ιουδα και ειπεν αυτω εγω 15 και είπεν αυτώ δευρό μετ΄ εμού και φαγέ αρτού 16 και είπεν ου μη δυνώμαι του επιστρεψαι μετα σου ουδε μη φαγομαι αρτον ουδε πιομαι υδωρ εν τω τοπω τουτω 17 οτι ουτως εντεταλται μοι εν λογω χυριος λεγων μη φαγης αρτον εχει και μη πιης υδωρ εκει και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη 18 και ειπεν προς αυτον καγω προφητης ειμι καθως συ και αγγελος λελαληκεν προς με εν ρηματι χυριου λεγων επιστρεψον αυτον προς σεαυτον εις τον οιχον σου χαι φαγετω αρτον και πιετω υδωρ και εψευσατο αυτω 19 και επεστρεψεν αυτον και εφαγεν αρτον και επιεν υδωρ εν τω οικω αυτου 20 και εγενετο αυτων καθημενων επι της τραπεζης και εγενετο λογος κυριου προς τον προφητην τον επιστρεψαντα αυτον 21 και είπεν προς τον ανθρωπον του θεου τον ηκοντα εξ ιουδα λεγων ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων παρεπιχρανας το ρημα χυριου χαι ουχ εφυλαξας την εντολην ην ενετειλατο σοι χυριος ο θεος σου 22 και επεστρεψας και εφαγες αρτον και επιες υδωρ εν τω τοπω τουτω ω ελαλησεν προς σε λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ ου μη εισελθη το σωμα σου εις τον ταφον των πατερων σου 23 και εγενετο μετα το φαγειν αρτον και πιειν υδωρ και επεσαξεν αυτω τον ονον και επεστρεψεν 24 και απηλθεν και ευρεν αυτον λεων εν τη οδω και εθανατωσεν αυτον και ην το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος ειστηκει παρ΄ αυτο και ο λεων ειστηκει παρα το σωμα 25 και ιδου ανδρες παραπορευομενοι και ειδον το θνησιμαιον ερριμμενον εν τη οδω και ο λεων ειστηκει εχομενα του θνησιμαιου και εισηλθον και ελαλησαν εν τη πολει ου ο προφητης ο πρεσβυτης κατωκει εν αυτη 26 και ηκούσεν ο επίστρεψας αυτον έχ της οδού και είπεν ο ανθρώπος του θεου ουτος εστιν ος παρεπικρανε το ρημα χυριου 28 και επορευθη και ευρεν το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος και ο λέων ειστηκεισαν παρα το σωμα και ουκ εφαγεν ο λεων το σωμα του ανθρωπου του θεου και ου συνετριψεν τον ονον 29 και ηρεν ο προφητης το σωμα του ανθρωπου του θεου και επεθηκεν αυτο επι τον ονον και επεστρεψεν αυτον εις την πολιν ο προφητης του θαψαι αυτον 30 εν τω ταφω εαυτου και εκοψαντο αυτον ουαι αδελφε 31 και εγενετο μετα το χοψασθαι αυτον χαι ειπεν τοις υιοις αυτου λεγων εαν αποθανω θαψατε με εν τω ταφω τουτω ου ο ανθρωπος του θεου τεθαπται εν αυτω παρα τα οστα αυτου θετε με ινα σωθωσι τα οστα μου μετα των οστων αυτου 32 οτι γινομενον εσται το ρημα ο ελαλησεν εν λογω χυριου επι του θυσιαστηριου του εν βαιθηλ και επι τους οικους τους υψηλους τους εν σαμαρεία 33 και μέτα το ρημά τουτο ουχ επεστρεψεν ιεροβοαμ απο της χαχιας αυτου χαι επεστρεψεν χαι εποιησεν

εκ μερους του λαου ιερεις υψηλων ο βουλομενος επληρου την χειρα αυτου και εγινετο ιερευς εις τα υψηλα 34 και εγενετο το ρημα τουτο εις αμαρτιαν τω οικω ιεροβοαμ και εις ολεθρον και εις αφανισμον απο προσωπου της γης

Chapter 14

21 και ροβοαμ υιος σαλωμων εβασιλευσεν επι ιουδα υιος τεσσαρακοντα και ενος ενιαυτων ροβοαμ εν τω βασιλευειν αυτον και δεκα επτα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξατο χυριος θεσθαι το ονομα αυτου εχει εχ πασων φυλων του ισραηλ και το ονομα της μητρος αυτου νααμα η αμμανιτις 22 και εποιησεν ροβοαμ το πονηρον ενωπιον χυριου χαι παρεζηλωσεν αυτον εν πασιν οις εποιησαν οι πατερες αυτου και εν ταις αμαρτιαις αυτων αις ημαρτον 23 και ωχοδομησαν εαυτοις υψηλα και στηλας και αλση επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου συσκιου 24 και συνδεσμος εγενηθη εν τη γη και εποιησαν απο παντων των βδελυγματων των εθνων ων εξηρεν χυριος απο προσωπου υιων ισραηλ 25 και εγενετο εν τω ενιαυτω τω πεμπτω βασιλευοντος ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ 26 και ελαβεν παντας τους θησαυρους οιχου χυριου και τους θησαυρους οιχου του βασιλεως και τα δορατα τα χρυσα α ελαβεν δαυιδ εκ χειρος των παιδων αδρααζαρ βασιλεως σουβα και εισηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ τα παντα ελαβεν οπλα τα χρυσα 27 και εποιησεν ροβοαμ ο βασιλευς οπλα χαλχα αντ΄ αυτων και επεθεντο επ΄ αυτον οι ηγουμενοι των παρατρεχοντων οι φυλασσοντες τον πυλωνα οικου του βασιλεως 28 και εγενετο οτε εισεπορευετο ο βασιλευς εις οικον κυριου και ηρον αυτα οι παρατρεχοντες και απηρειδοντο αυτα εις το θεε των παρατρεχοντων 29 και τα λοιπα των λογων ροβοαμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 30 και πολεμος ην ανα μεσον ροβοαμ και ανα μεσον ιεροβοαμ πασας τας ημερας 31 και εκοιμηθη ροβοαμ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβιου υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 15

1 και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλευει αβιου υιος ροβοαμ επι ιουδα 2 και εξ ετη εβασιλευσεν και ονομα της μητρος αυτου μααχα θυγατηρ αβεσσαλωμ 3 και επορευθη εν ταις αμαρτιαις του πατρος αυτου αις εποιησεν ενωπιον αυτου και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου ως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου 4 οτι δια δαυιδ εδωκεν αυτω κυριος καταλειμμα ινα στηση τεκνα αυτου μετ΄ αυτον και στηση την ιερουσαλημ 5 ως

εποιησεν δαυίδ το ευθες ενωπιον χυρίου ουχ εξεχλίνεν απο παντών ων ενετείλατο αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου 7 και τα λοιπα των λογων αβιου και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και πολεμος ην ανα μεσον αβιου και ανα μεσον ιεροβοαμ 8 και εχοιμηθη αβιου μετα των πατερων αυτου εν τω ειχοστω χαι τεταρτω ετει του ιεροβοαμ και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ασα υιος αυτου αντ΄ αυτου 9 εν τω ενιαυτω τω τεταρτω και εικοστω του ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ βασιλευει ασα επι ιουδαν 10 και τεσσαρακοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ανα θυγατηρ αβεσσαλωμ 11 και εποιησεν ασα το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 12 και αφείλεν τας τελετας από της γης και εξαπέστειλεν πάντα τα επιτηδεύματα α εποιησαν οι πατέρες αυτου 13 και την ανα την μητέρα αυτου μετέστησεν του μη ειναι ηγουμενην καθως εποιησεν συνοδον εν τω αλσει αυτης και εξεκοψεν ασα τας καταδυσεις αυτης και ενεπρησεν πυρι εν τω χειμαρρω κεδρων 14 τα δε υψηλα ουχ εξηρεν πλην η καρδια ασα ην τελεια μετα κυριου πασας τας ημερας αυτου 15 και εισηνεγκεν τους κιονας του πατρος αυτου και τους κιονας αυτου εισηνεγκεν εις τον οικον χυριου αργυρους και χρυσους και σκευη 16 και πολεμος ην ανα μεσον ασα και ανα μεσον βαασα βασιλεως ισραηλ πασας τας ημερας 17 και ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη ειναι εχπορευομένον και εισπορευομένον τω ασα βασίλει ιουδα 18 και ελαβέν ασα το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν τοις θησαυροις του οικου του βασιλεως και εδωκεν αυτα εις χειρας παιδων αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ο βασιλευς ασα προς υιον αδερ υιον ταβερεμμαν υιου αζιν βασιλεως συριας του κατοικουντος εν δαμασχω λεγων 19 διαθου διαθηχην ανα μεσον εμου χαι ανα μεσον σου χαι ανα μεσον του πατρος μου και του πατρος σου ιδου εξαπεσταλκα σοι δωρα αργυριον και χρυσιον δευρο διασκεδασον την διαθηκην σου την προς βαασα βασιλεα ισραηλ και αναβησεται απ΄ εμου 20 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστείλεν τους αρχοντας των δυναμέων των αυτού ταις πολέσιν του ισραήλ και επαταξεν την αιν και την δαν και την αβελμαα και πασαν την χεζραθ εως πασης της γης νεφθαλι 21 και εγενετο ως ηκουσεν βαασα και διελιπεν του οικοδομειν την ραμα και ανεστρεψεν εις θερσα 22 και ο βασιλευς ασα παρηγγειλεν παντι ιουδα εις αιναχιμ και αιρουσιν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις ο βασιλευς ασα παν βουνον βενιαμιν και την σκοπιαν 23 και τα λοιπα των λογων ασα και πασα η δυναστεια αυτου ην εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα πλην εν τω καιρω του γηρως αυτου επονεσεν τους ποδας αυτου 24 και εκοιμηθη ασα και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ιωσαφατ υιος αυτου αντ΄ αυτου 25 και ναδαβ υιος ιεροβοαμ βασιλευει

επι ισραηλ εν ετει δευτερω του ασα βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη δυο 26 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω του πατρος αυτου και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ 27 και περιεκαθισεν αυτον βαασα υιος αχια επι τον οιχον βελααν και επαταξεν αυτον εν γαβαθων τη των αλλοφυλων και ναδαβ και πας ισραηλ περιεκαθητο επι γαβαθων 28 και εθανατωσεν αυτον βαασα εν ετει τριτω του ασα υιου αβιου βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν 29 και εγενετο ως εβασιλευσεν και επαταξεν τον οικον ιεροβοαμ και ουχ υπελιπετο πασαν πνοην του ιεροβοαμ εως του εξολεθρευσαι αυτον κατα το ρημα χυριου ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου αχια του σηλωνιτου 30 περι των αμαρτιών ιεροβοαμ ως εξημαρτέν τον ισραηλ και έν τω παροργισμώ αυτού ω παρωργισεν τον χυριον θεον του ισραηλ 31 χαι τα λοιπα των λογων ναδαβ και παντα α εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 33 και εν τω ετει τω τριτω του ασα βασιλεως ιουδα βασιλευει βαασα υιος αχια επι ισραηλ εν θερσα ειχοσι χαι τεσσαρα ετη 34 χαι εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιαις αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ

Chapter 16

1 και εγενετο λογος κυριου εν χειρι ιου υιου ανανι προς βαασα 2 ανθ΄ ων υψωσα σε απο της γης και εδωκα σε ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και επορευθης εν τη οδω ιεροβοαμ και εξημαρτες τον λαον μου τον ισραηλ του παροργισαι με εν τοις ματαιοις αυτων 3 ιδου εγω εξεγειρω οπισω βαασα και οπισθεν του οικου αυτου και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ 4 τον τεθνηκοτα του βαασα εν τη πολει καταφαγονται αυτον οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω πεδιω καταφαγονται αυτον τα πετεινα του ουρανου 5 και τα λοιπα των λογων βαασα και παντα α εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 6 και εκοιμηθη βαασα μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν θερσα και βασιλευει ηλα υιος αυτου αντ΄ αυτου εν τω ειχοστω ετει βασιλεως ασα 7 χαι εν χειρι ιου υιου ανανι ελαλησεν χυριος επι βαασα και επι τον οικον αυτου πασαν την κακιαν ην εποιησεν ενωπιον κυθιου του παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων αυτου του ειναι κατα τον οικον ιεροβοαμ και υπερ του παταξαι αυτον 8 και ηλα υιος βαασα εβασιλευσεν επι ισραηλ δυο ετη εν θερσα 9 και συνεστρεψεν επ΄ αυτον ζαμβρι ο αρχων της ημισους της ιππου και αυτος ην εν θερσα πινων μεθυων εν τω οικω ωσα του οιχονομου εν θερσα 10 χαι εισηλθεν ζαμβρι χαι επαταξεν αυτον χαι εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου 11 και εγενηθη εν τω βασιλευσαι αυτον εν τω χαθισαι αυτον επι του θρονου αυτου χαι επαταξεν ολον τον οιχον βαασα 12

κατα το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι τον οικον βαασα προς ιου τον προφητην 13 περι πασων των αμαρτιων βαασα και ηλα του υιου αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι χυριον τον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων 14 και τα λοιπα των λογων ηλα και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 15 και ζαμβρι εβασιλευσεν επτα ημερας εν θερσα και η παρεμβολη ισραηλ επι γαβαθων την των αλλοφυλων 16 και ηκουσεν ο λαος εν τη παρεμβολη λεγοντων συνεστραφη ζαμβρι και επαισεν τον βασιλεα και εβασιλευσαν εν ισραηλ τον αμβρι τον ηγουμενον της στρατιας επι ισραηλ εν τη ημερα εχεινή εν τη παρεμβολή 17 και ανέβη αμβρι και πας ισραηλ μετ΄ αυτου εκ γαβαθων και περιεκαθισαν επι θερσα 18 και εγενηθη ως ειδεν ζαμβρι οτι προχατειλημπται αυτου η πολις χαι εισπορευεται εις αντρον του οικου του βασιλέως και ενεπυρισέν επ' αυτον τον οικον του βασιλέως εν πυρι και απεθανεν 19 υπερ των αμαρτιων αυτου ων εποιησεν του ποιησαι το πονηρον ενωπιον χυριου πορευθηναι εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ χαι εν ταις αμαρτιαις αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ 20 και τα λοιπα των λογων ζαμβρι και τας συναψεις αυτου ας συνηψεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 21 τοτε μεριζεται ο λαος ισραηλ ημισυ του λαου γινεται οπισω θαμνι υιου γωναθ του βασιλευσαι αυτον και το ημισυ του λαου γινεται οπισω αμβρι 22 ο λαος ο ων οπισω αμβρι υπερεχρατησεν τον λαον τον οπισω θαμνι υιου γωναθ και απεθανεν θαμνι και ιωραμ ο αδελφος αυτου εν τω καιρω εκεινω και εβασιλευσεν αμβρι μετα θαμνι 23 εν τω ετει τω τριακοστω και πρωτω του βασιλεως ασα βασιλευει αμβρι επι ισραηλ δωδεχα ετη εν θερσα βασιλευει εξ ετη 24 και έχτησατο αμβρι το ορος το σεμέρων παρά σεμήρ του χυρίου του ορους δυο ταλαντων αργυριου και ωκοδομησεν το ορος και επεκαλεσεν το ονομα του ορους ου ωχοδομεσεν επι τω ονοματι σεμηρ του χυριου του ορους σαεμηρων 25 και εποιησεν αμβρι το πονηρον ενωπιον κυριου και επονηρευσατο υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν αυτου 26 και επορευθη εν παση οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι τον χυριον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων 27 και τα λοιπα των λογων αμβρι και παντα α εποιησεν και η δυναστεια αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 28 και εκοιμηθη αμβρι μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν σαμαρεια και βασιλευει αχααβ υιος αυτου αντ΄ αυτου 28 και εν τω ενιαυτω τω ενδεκατω του αμβρι βασιλευει ιωσαφατ υιος ασα ετων τριαχοντα και πεντε εν τη βασιλεια αυτου και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γαζουβα θυγατηρ σελει+ 28 και επορευθη εν τη οδω ασα του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν απ΄ αυτης του ποιειν το ευθες ενωπιον χυριου πλην των υψηλων ουχ εξηραν εθυον εν τοις υψηλοις και εθυμιων 28 και α συνεθετο ιωσαφατ και πασα η δυναστεια

ην εποιησεν και ους επολεμησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ιουδα 28 και τα λοιπα των συμπλοκων ας επεθεντο εν ταις ημεραις ασα του πατρος αυτου εξηρεν απο της γης 28 και βασιλευς ουκ ην εν συρια νασιβ 28 και ο βασίλευς ιωσαφατ εποιησεν ναυν εις θαρσις πορευεσθαι εις σωφιρ επι το χρυσιον και ουκ επορευθη οτι συνετριβη η ναυς εν γασιωνγαβερ 28 τοτε ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ εξαποστελω τους παιδας σου και τα παιδαρια μου εν τη νηι και ουκ εβουλετο ιωσαφατ 28 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 29 εν ετει δευτερω τω ιωσαφατ βασιλευει αχααβ υιος αμβρι εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια ειχοσι χαι δυο ετη 30 και εποιησεν αχααβ το πονηρον ενωπιον κυριου επονηρευσατο υπερ παντας τους εμπροσθέν αυτου 31 και ουκ ην αυτω ικανον του πορευεσθαι εν ταις αμαρτιαις ιεροβοαμ υιου ναβατ και ελαβεν γυναικα την ιεζαβελ θυγατερα ιεθεβααλ βασιλεως σιδωνιων και επορευθη και εδουλευσεν τω βααλ και προσεκυνησεν αυτω 32 και εστήσεν θυσιαστήριον τω βααλ εν οικώ των προσοχθισματών αυτου ον ωχοδομησεν εν σαμαρεια 33 και εποιησεν αχααβ αλσος και προσεθηκεν αχααβ του ποιησαι παροργισματα του παροργισαι την ψυχην αυτου του εξολεθρευθηναι εκακοποιησεν υπερ παντας τους βασιλεις ισραηλ τους γενομενους εμπροσθεν αυτου 34 εν ταις ημεραις αυτου ωχοδομησεν αχιηλ ο βαιθηλιτης την ιεριχω εν τω αβιρων τω πρωτοτοχώ αυτου εθεμελιώσεν αυτην χαι τω σεγουβ τω νεωτερώ αυτου επεστησεν θυρας αυτης κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι ιησου υιου ναυη

Chapter 17

1 και είπεν ηλίου ο προφητης ο θεσβίτης εκ θεσβων της γαλααδ προς αχααβ ζη κυρίος ο θεος των δυναμέων ο θεος ισραηλ ω παρέστην ενώπιον αυτου ει έσται τα έτη ταυτα δρόσος και υέτος ότι ει μη δια στοματός λογού μου 2 και εγένετο ρημα κυρίου προς ηλίου 3 πορευού εντευθέν κατα ανατόλας και κρυβηθί εν τω χειμαρρώ χορραθ του έπι προσώπου του ιορδανού 4 και έσται έκ του χειμαρρού πιέσαι υδώρ και τοις χοραξίν εντέλουμαι διατρέφειν σε έκει 5 και εποίησεν ηλίου κατα το ρημα κυρίου και έκαθισεν εν τω χειμαρρώ χορραθ έπι προσώπου του ιορδανού 6 και οι κορακές έφερον αυτώ αρτούς το πρωί και κρέα το δείλης και έκ του χειμαρρού επίνεν υδώρ 7 και έγενετο μέτα ημέρας και έξηρανθη ο χειμαρρούς ότι ουκ έγενετο υέτος έπι της γης 8 και έγενετο ρημά κυρίου προς ηλίου 9 αναστηθί και πορεύου εις σαρέπτα της σίδωνιας ίδου έντεταλμαι έκει γυναικί χηρα του διατρέφειν σε 10 και ανέστη και επορεύθη εις σαρέπτα εις τον πυλώνα της πόλεως και ίδου έκει γυνη χηρα συνέλεγεν ξύλα και έβοησεν οπισώ

αυτης ηλιου και ειπεν αυτη λαβε δη μοι ολιγον υδωρ εις αγγος και πιομαι 11 και επορευθη λαβειν και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν λημψη δη μοι ψωμον αρτου εν τη χειρι σου 12 και ειπεν η γυνη ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν μοι εγκρυφιας αλλ΄ η οσον δραξ αλευρου εν τη υδρια και ολιγον ελαιον εν τω καψακη και ιδου εγω συλλεγω δυο ξυλαρια και εισελευσομαι και ποιησω αυτο εμαυτη και τοις τεχνοις μου χαι φαγομεθα χαι αποθανουμεθα 13 χαι ειπεν προς αυτην ηλιου θαρσει εισελθε και ποιησον κατα το ρημα σου αλλα ποιησον εμοι εκειθεν εγκρυφιαν μικρον εν πρωτοις και εξοισεις μοι σαυτή δε και τοις τεκνοις σου ποιήσεις επ΄ εσχατου 14 οτι ταδε λεγει χυριος η υδρια του αλευρου ουχ εχλειψει χαι ο χαψαχης του ελαιου ουχ ελαττονησει εως ημερας του δουναι χυριον τον υετον επι της γης 15 και επορευθη η γυνη και εποιησεν και ησθιεν αυτη και αυτος και τα τέχνα αυτής 16 και η υδρία του αλευρού ουχ εξελιπέν και ο καψάκης του ελαιου ουχ ελαττονωθη χατα το ρημα χυριου ο ελαλησεν εν χειρι ηλιου 17 χαι εγενετο μετα ταυτα και ηρρωστησεν ο υιος της γυναικος της κυριας του οικου και ην η αρρωστια αυτου κραταια σφοδρα εως ου ουχ υπελειφθη εν αυτω πνευμα 18 και είπεν προς ηλίου τι εμοί και σοι ανθρώπε του θέου είσηλθες προς με του αναμνησαι τας αδικιας μου και θανατωσαι τον υιον μου 19 και ειπεν ηλιου προς την γυναικά δος μοι τον υιον σου και ελάβεν αυτον εκ του κολπου αυτης και ανηνεγχεν αυτον εις το υπερωον εν ω αυτος εχαθητο εχει χαι εχοιμισεν αυτον επι της χλινης αυτου 20 και ανεβοησεν ηλιου και ειπεν οιμμοι κυριε ο μαρτυς της χηρας μεθ΄ ης εγω κατοικω μετ΄ αυτης συ κεκακωκας του θανατωσαι τον υιον αυτης 21 και ενεφυσησεν τω παιδαριω τρις και επεκαλεσατο τον κυριον και ειπεν χυριε ο θεος μου επιστραφητω δη η ψυχη του παιδαριου τουτου εις αυτον 22 και εγενετο ουτως και ανεβοησεν το παιδαριον 23 και κατηγαγεν αυτον απο του υπερωου εις τον οιχον και εδωχεν αυτον τη μητρι αυτου και ειπεν ηλιου βλεπε ζη ο υιος σου 24 και ειπεν η γυνη προς ηλιου ιδου εγνωκα οτι ανθρωπος θεου ει συ και ρημα κυριου εν στοματι σου αληθινον

Chapter 18

1 και εγενετο μεθ΄ ημερας πολλας και ρημα κυριου εγενετο προς ηλιου εν τω ενιαυτω τω τριτω λεγων πορευθητι και οφθητι τω αχααβ και δωσω υετον επι προσωπον της γης 2 και επορευθη ηλιου του οφθηναι τω αχααβ και η λιμος κραταια εν σαμαρεια 3 και εκαλεσεν αχααβ τον αβδιου τον οικονομον και αβδιου ην φοβουμενος τον κυριον σφοδρα 4 και εγενετο εν τω τυπτειν την ιεζαβελ τους προφητας κυριου και ελαβεν αβδιου εκατον ανδρας προφητας και εκρυψεν αυτους κατα πεντηκοντα εν σπηλαιω και διετρεφεν αυτους εν αρτω και υδατι 5 και ειπεν αχααβ προς αβδιου δευρο και διελθωμεν επι την γην επι πηγας

των υδατων και επι χειμαρρους εαν πως ευρωμεν βοτανην και περιποιησωμεθα ιππους και ημιονους και ουκ εξολοθρευθησονται απο των κτηνων 6 και εμερισαν εαυτοις την οδον του διελθειν αυτην αχααβ επορευθη εν οδω μια μονος και αβδιου επορευθή εν οδω αλλή μονος 7 και ην αβδιου εν τη οδω μονος και ηλθεν ηλιου εις συναντησιν αυτου μονος και αβδιου εσπευσεν και επεσεν επι προσωπον αυτου και είπεν ει συ ει αυτος κυρίε μου ηλίου 8 και είπεν ηλίου αυτω έγω πορευου λεγε τω χυριω σου ιδου ηλιου 9 και ειπεν αβδιου τι ημαρτηκα οτι διδως τον δουλον σου εις χειρα αχααβ του θανατωσαι με 10 ζη χυριος ο θεος σου ει εστιν εθνος η βασιλεια ου ουχ απεσταλχεν ο χυριος μου ζητειν σε και ειπον ουχ εστιν και ενεπρησεν την βασιλειαν και τας χωρας αυτης οτι ουχ ευρηκεν σε 11 και νυν συ λεγεις πορευου αναγγελλε τω χυριω σου ιδου ηλιου 12 και εσται εαν εγω απελθω απο σου και πνευμα κυριου αρει σε εις γην ην ουκ οιδα και εισελευσομαι απαγγειλαι τω αχααβ και αποκτενει με και ο δουλος σου εστιν φοβουμενος τον χυριον εχ νεοτητος αυτου 13 η ουχ απηγγελη σοι τω χυριω μου οια πεποιηχα εν τω αποκτεινειν ιεζαβελ τους προφητας κυριου και εκρυψα απο των προφητων χυριου εχατον ανδρας ανα πεντηχοντα εν σπηλαιω χαι εθρεψα εν αρτοις χαι υδατι 14 και γυν συ λεγεις μοι πορευου λεγε τω χυριω σου ιδου ηλιου και αποκτενει με 15 και είπεν ηλίου ζη κυρίος των δυναμέων ω παρέστην ενωπίον αυτού ότι σημερον οφθησομαι αυτω 16 και επορευθη αβδιου εις συναντην τω αχααβ και απηγγειλεν αυτω και εξεδραμεν αγααβ και επορευθη εις συναντησιν ηλιου 17 και εγενετο ως ειδεν αχααβ τον ηλιου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει συ ει αυτος ο διαστρεφων τον ισραηλ 18 και ειπεν ηλιου ου διαστρεφω τον ισραηλ οτι αλλ' η συ και ο οίχος του πατρος σου εν τω καταλιμπανείν υμάς τον κυρίον θέον υμών και επορευθης οπισω των βααλιμ 19 και νυν αποστειλον συναθροισον προς με παντα ισραηλ εις ορος το καρμηλιον και τους προφητας της αισχυνης τετρακοσιους και πεντηκοντα και τους προφητας των αλσων τετρακοσιους εσθιοντας τραπεζαν ιεζαβελ 20 και απεστείλεν αχααβ εις παντα ισραηλ και επισυνηγαγεν παντας τους προφητας εις ορος το καρμηλιον 21 και προσηγαγέν ηλιού προς παντας και είπεν αυτοίς ηλίου έως ποτε υμείς χωλανείτε επ΄ αμφοτεραίς ταις ίγνυαις ει εστιν χυριος ο θεος πορευεσθε οπισω αυτου ει δε ο βααλ αυτος πορευεσθε οπισω αυτου και ουκ απεκριθη ο λαος λογον 22 και είπεν ηλίου προς τον λαον εγω υπολελειμμαι προφητης του χυριου μονωτατος χαι οι προφηται του βααλ τετραχοσιοι και πεντηκοντα ανδρες και οι προφηται του αλσους τετραχοσιοι 23 δοτωσαν ημιν δυο βοας και εκλεξασθωσαν εαυτοις τον ενα και μελισατωσαν και επιθετωσαν επι των ξυλων και πυρ μη επιθετωσαν και εγω ποιησω τον βουν τον αλλον και πυρ ου μη επιθω 24 και βοατε εν ονοματι θεων υμων και εγω επικαλεσομαι εν ονοματι κυριου του θεου μου και εσται ο θεος ος εαν επακουση εν πυρι ουτος θεος και απεκριθησαν πας ο λαος και ειπον καλον το ρημα ο

ελαλησας 25 και ειπεν ηλιου τοις προφηταις της αισχυνης εκλεξασθε εαυτοις τον μοσχον τον ενα και ποιησατε πρωτοι οτι πολλοι υμεις και επικαλεσασθε εν ονοματι θεου υμων και πυρ μη επιθητε 26 και ελαβον τον μοσχον και εποιησαν και επεκαλουντο εν ονοματι του βααλ εκ πρωίθεν εως μεσημβρίας και είπον επαχουσον ημων ο βααλ επαχουσον ημων και ουχ ην φωνη και ουχ ην αχροασις και διετρεχον επι του θυσιαστηριου ου εποιησαν 27 και εγενετο μεσημβρια και εμυχτηρισεν αυτους ηλιου ο θεσβιτης και ειπεν επικαλεισθε εν φωνη μεγαλη οτι θεος εστιν οτι αδολεσχια αυτω εστιν και αμα μηποτε χρηματιζει αυτος η μηποτε καθευδει αυτος και εξαναστησεται 28 και επεκαλουντο εν φωνη μεγαλη και κατετεμνοντο κατα τον εθισμον αυτων εν μαχαιραις και σειρομασταις εως εκχυσεως αιματος επ΄ αυτους 29 και επροφητευον εως ου παρηλθεν το δειλινον και εγενετο ως ο καιρος του αναβηναι την θυσιαν και ουκ ην φωνη και ελαλησεν ηλιου ο θεσβιτης προς τους προφητας των προσοχθισματων λεγων μεταστητε απο του νυν και εγω ποιησω το ολοκαυτωμα μου και μετεστησαν και απηλθον 30 και ειπεν ηλιου προς τον λαον προσαγαγετε προς με και προσηγαγεν πας ο λαος προς αυτον 31 και ελαβεν ηλιου δωδεκα λιθους κατ΄ αριθμον φυλων του ισραηλ ως ελαλησεν χυριος προς αυτον λεγων ισραηλ εσται το ονομα σου 32 και ωχοδομησεν τους λιθους εν ονοματι χυριου και ιασατο το θυσιαστηριον το κατεσκαμμενον και εποιησεν θααλα χωρουσαν δυο μετρητας σπερματος χυχλοθεν του θυσιαστηριου 33 και εστοιβασεν τας σχιδακας επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν και εμελισεν το ολοχαυτωμα χαι επεθηχεν επι τας σχιδαχας χαι εστοιβασεν επι το θυσιαστηριον 34 και ειπεν λαβετε μοι τεσσαρας υδριας υδατος και επιχεετε επι το ολοκαυτωμα και επι τας σχιδακας και εποιησαν ουτως και ειπεν δευτερωσατε και εδευτερωσαν και ειπεν τρισσωσατε και ετρισσευσαν 35 και διεπορευετο το υδωρ κυκλω του θυσιαστηριού και την θααλά επλησάν υδάτος 36 και ανέβοησεν ηλιού εις τον ουρανον και είπεν κυρίε ο θέος αβρααμ και ισαακ και ισραήλ επακούσον μου κυριε επακουσον μου σημερον εν πυρι και γνωτωσαν πας ο λαος ουτος οτι συ ει χυριος ο θεος ισραηλ χαγω δουλος σου και δια σε πεποιηκα τα εργα ταυτα 37 επαχουσον μου χυριε επαχουσον μου εν πυρι χαι γνωτω ο λαος ουτος οτι συ ει χυριος ο θεος χαι συ εστρεψας την χαρδιαν του λαου τουτου οπισω 38 χαι επεσεν πυρ παρα χυριου εχ του ουρανου και κατεφαγέν το ολοκαυτωμα και τας σχιδακας και το υδωρ το εν τη θααλα και τους λιθους και τον χουν εξελίξεν το πυρ 39 και επεσεν πας ο λαος επι προσωπον αυτων και ειπον αληθως κυριος εστιν ο θεος αυτος ο θεος 40 και ειπεν ηλιου προς τον λαον συλλαβετε τους προφητας του βααλ μηθεις σωθητω εξ αυτων και συνελαβον αυτους και καταγει αυτους ηλιου εις τον χειμαρρουν χισων και εσφαξεν αυτους εκει 41 και ειπεν ηλιου τω αχααβ αναβηθι και φαγε και πιε οτι φωνη των ποδων του υετου 42 και ανεβη αχααβ του φαγειν και πιειν και ηλιου ανεβη επι τον καρμηλον και εκυψεν επι την γην

και εθηκέν το πρόσωπον εαυτού ανα μέσον των γονατών εαυτού 43 και είπεν τω παιδαρίω αυτού αναβηθι και επιβλεψον όδον της θαλασσης και επεβλεψεν το παιδαρίον και είπεν ουκ έστιν ουθέν και είπεν ηλίου και συ επιστρεψόν επτακί και επέστρεψεν το παιδαρίον έπτακι 44 και εγένετο εν τω εβδομώ και ίδου νέφελη μίκρα ως ίχνος ανδρός αναγούσα ύδωρ και είπεν αναβηθι και είπον τω αχααβ ζευξον το αρμά σου και καταβηθι μη καταλάβη σε ο υέτος 45 και εγένετο εως ωδε και ώδε και ο ουρανός συνέσκοτασέν νέφελαις και πνευματί και εγένετο υέτος μέγας και έκλαιεν και επορεύετο αχαάβ είς ιέζραελ 46 και χείρ κυρίου επί τον ηλίου και συνέσφιγξεν την οσφύν αυτού και ετρέχεν εμπροσθέν αχαάβ εως ιέζραελ

Chapter 19

1 και ανηγγειλεν αχααβ τη ιεζαβελ γυναικι αυτου παντα α εποιησεν ηλιου και ως απεχτεινέν τους προφητάς εν ρομφαία 2 χαι απέστειλεν ιέζαβελ προς ηλίου χαι ειπεν ει συ ει ηλιου και εγω ιεζαβελ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι ταυτην την ωραν αυριον θησομαι την ψυχην σου καθως ψυχην ενος εξ αυτων 3 και εφοβηθη ηλιου και ανέστη και απηλθέν κατά την ψυχην έαυτου και έρχεται εις βηρσαβεε την ιουδα και αφηκεν το παιδαριον αυτου εκει 4 και αυτος επορευθη εν τη ερημω οδον ημερας και ηλθεν και εκαθισεν υπο ραθμ εν και ητησατο την ψυχην αυτου αποθανειν και ειπεν ικανουσθω νυν λαβε δη την ψυχην μου απ΄ εμου χυριε οτι ου χρεισσων εγω ειμι υπερ τους πατερας μου 5 χαι εχοιμηθη χαι υπνωσεν εχει υπο φυτον χαι ιδου τις ηψατο αυτου χαι ειπεν αυτω αναστηθι χαι φαγε 6 και επεβλεψεν ηλιου και ιδου προς κεφαλης αυτου εγκρυφιας ολυριτης και καψακης υδατος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επιστρεψας εκοιμηθη 7 και επεστρεψεν ο αγγελος κυριου εκ δευτερου και ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστα φαγε οτι πολλη απο σου η οδος 8 και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επορευθη εν τη ισχυι της βρωσεως εκεινης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυχτας εως ορους χωρηβ 9 και εισηλθεν έχει εις το σπηλαίον και κατέλυσεν εχει χαι ιδου ρημα χυριου προς αυτον χαι ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου 10 χαι ειπεν ηλιου ζηλων εζηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον σε οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην 11 και ειπεν εξελευση αυριον και στηση ενωπιον κυριου εν τω ορει ιδου παρελευσεται χυριος και πνευμα μεγα κραταιον διαλυον ορη και συντριβον πετρας ενωπιον κυθιου ουχ εν τω πνευματι κυθιος και μετα το πνευμα συσσεισμος ουχ εν τω συσσεισμώ χυρίος 12 και μετά τον συσσεισμού πυρ ουκ έν τω πυρί χυρίος και μετα το πυρ φωνη αυρας λεπτης χαχει χυριος 13 χαι εγενετο ως ηχουσεν ηλιου

και επεκαλυψεν το προσωπον αυτου εν τη μηλωτη εαυτου και εξηλθεν και εστη υπο το σπηλαιον και ιδου προς αυτον φωνη και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου 14 και είπεν ηλίου ζηλών εζηλώκα τω κυρίω παντοκράτορι ότι εγκατελίπον την διαθηχην σου οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου χαθειλαν χαι τους προφητας σου απεχτειναν εν ρομφαία χαι υπολελειμμαι έγω μονωτατος χαι ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην 15 και ειπεν κυριος προς αυτον πορευου αναστρεφε εις την οδον σου και ηξεις εις την οδον ερημου δαμασκου και χρισεις τον αζαηλ εις βασιλεα της συριας 16 και τον ιου υιον ναμεσσι χρισεις εις βασιλεα επι ισραηλ και τον ελισαιε υιον σαφατ απο αβελμαουλα χρισεις εις προφητην αντι σου 17 και εσται τον σωζομενον εκ ρομφαιας αζαηλ θανατωσει ιου και τον σωζομενον εχ ρομφαιας ιου θανατωσει ελισαιε 18 χαι χαταλειψεις εν ισραηλ επτα χιλιαδας ανδρων παντα γονατα α ουχ ωχλασαν γονυ τω βααλ και παν στομα ο ου προσεχυνήσεν αυτω 19 χαι απήλθεν εχείθεν χαι ευρίσχει τον ελίσαιε υίον σαφατ χαι αυτος προτρια εν βουσιν δωδεκα ζευγη βοων ενωπιον αυτου και αυτος εν τοις δωδεκα και επηλθεν επ΄ αυτον και επερριψε την μηλωτην αυτου επ΄ αυτον 20 και κατελιπεν ελισαιε τας βοας και κατεδραμεν οπισω ηλιου και ειπεν καταφιλησω τον πατερα μου και ακολουθησω οπισω σου και ειπεν ηλιου αναστρεφε οτι πεποιηχα σοι 21 και ανεστρεψεν εξοπισθεν αυτου και ελαβεν τα ζευγη των βοων και εθυσεν και ηψησεν αυτα εν τοις σκευεσι των βοων και εδωκεν τω λαω και εφαγον και ανεστη και επορευθη οπισω ηλιου και ελειτουργει αυτω

Chapter 20

1 και αμπελων εις ην τω ναβουθαι τω ιεζραηλιτη παρα τω αλω αχααβ βασιλεως σαμαρειας 2 και ελαλησεν αχααβ προς ναβουθαι λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου και εσται μοι εις κηπον λαχανων οτι εγγιων ουτος τω οικώ μου και δωσώ σοι αμπελωνα αλλον αγαθον υπερ αυτον ει δε αρεσκει ενώπιον σου δώσω σοι αργυριον ανταλλαγμα του αμπελωνος σου τουτου και εσται μοι εις κηπον λαχανών 3 και είπεν ναβουθαι προς αχααβ μη μοι γενοίτο παρα θεού μου δουναι κληρονομίαν πατέρων μου σοι 4 και εγένετο το πνευμα αχααβ τεταραγμένον και έκοιμηθη επί της κλινής αυτού και συνεκαλύψεν το πρώσωπον αυτού και ουκ έφαγεν αρτού 5 και είσηλθεν ιέξαβελ η γυνή αυτού προς αυτού και έλαλησεν προς αυτού τι το πνευμά σου τεταραγμένου και ουκ εί συ έσθιων αρτού 6 και είπευ προς αυτήν ότι ελαλησα προς υαβουθαί του ιέξραηλιτήν λέγων δος μοι του αμπελώνα σου αργυρίου ει δε βουλεί δώσω σοι αμπελώνα αλλού αυτ΄ αυτού και είπευ ου δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου 7 και είπευ προς αυτού ιέξαβελ η γυνή αυτού συ νυν ουτώς ποιείς βασίλεα επί ισραηλ αναστηθί φαγε αρτού και σαυτού γενού εγώ δωσω σοι του αμπελώνα υαβουθαί του ιεξραηλίτου 8 και εγραψέυ βιβλίου επί τω ονοσοί του αμπελώνα ναβουθαί του ιεξραηλίτου 8 και εγραψέυ βιβλίου επί τω ονοσοί.

ματι αχααβ και εσφραγισατο τη σφραγιδι αυτου και απεστείλεν το βιβλίον προς τους πρεσβυτερους και τους ελευθερους τους κατοικουντας μετα ναβουθαι 9 και εγεγραπτο εν τοις βιβλιοις λεγων νηστευσατε νηστειαν και καθισατε τον ναβουθαι εν αρχη του λαου 10 και εγκαθισατε δυο ανδρας υιους παρανομων εξ εναντιας αυτου και καταμαρτυρησατωσαν αυτου λεγοντες ηυλογησεν θεον και βασιλεα και εξαγαγετωσαν αυτον και λιθοβολησατωσαν αυτον και αποθανετω 11 και εποιησαν οι ανδρες της πολεως αυτου οι πρεσβυτεροι και οι ελευθεροι οι κατοικουντες εν τη πολει αυτου χαθα απεστειλεν προς αυτους ιεζαβελ χαθα γεγραπται εν τοις βιβλιοις οις απεστείλεν προς αυτους 12 εκαλεσαν νηστείαν και εκαθισαν τον ναβουθαι εν αρχη του λαου 13 και ηλθον δυο ανδρες υιοι παρανομων και εκαθισαν εξ εναντιας αυτου και κατεμαρτυρησαν αυτου λεγοντες ηυλογηκας θεον και βασιλεα και εξηγαγον αυτον εξω της πολεως και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις και απεθανέν 14 και απεστείλαν προς ιεζαβέλ λεγοντές λελιθοβοληται ναβουθαί και τεθνηκεν 15 και εγενετο ως ηκουσεν ιεζαβελ και ειπεν προς αχααβ αναστα κληρονομει τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου ος ουκ εδωκεν σοι αργυριου οτι ουχ εστιν ναβουθαι ζων οτι τεθνήχεν 16 και εγένετο ως ηκουσέν αχααβ οτι τεθνηχεν ναβουθαι ο ιεζραηλιτης και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εγένετο μετα ταυτα και ανέστη και κατέβη αχααβ εις τον αμπέλωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου κληρονομησαι αυτον 17 και ειπεν κυριος προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων 18 αναστηθι και καταβηθι εις απαντην αχααβ βασιλεως ισραηλ του εν σαμαρεια ιδου ουτος εν αμπελωνι ναβουθαι οτι καταβεβηκεν εκει χληρονομησαι αυτον 19 χαι λαλησεις προς αυτον λείων ταδε λείει χυρίος ως συ εφονευσας και εκληρονομησας δια τουτο ταδε λεγει κυριος εν παντι τοπω ω ελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα ναβουθαι εκει λειξουσιν οι κυνες το αιμα σου και αι πορναι λουσονται εν τω αιματι σου 20 και είπεν αχααβ προς ηλιου ει ευρηχας με ο εχθρος μου χαι ειπεν ευρηχα διοτι ματην πεπρασαι ποιησαι το πονηρον ενωπιον χυριου παροργισαι αυτον 21 ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω επι σε χαχα χαι εχχαυσω οπισω σου χαι εξολεθρευσω του αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ 22 και δωσω τον οικον σου ως τον οιχον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οιχον βαασα υιου αχια περι των παροργισματών ων παρωργισάς και εξημάρτες τον ισραήλ 23 και τη ιέζαβελ ελαλησεν χυριος λεγων οι χυνες χαταφαγονται αυτην εν τω προτειχισματι ιεζραελ 24 τον τεθνηχοτα του αχααβ εν τη πολει φαγονται οι χυνες και τον τεθνηχοτα αυτου εν τω πεδιω φαγονται τα πετεινα του ουρανου 25 πλην ματαιως αχααβ ως επραθη ποιησαι το πονηρον ενωπιον χυριου ως μετεθηχεν αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου 26 και εβδελυχθη σφοδρα πορευεσθαι οπισω των βδελυγματων κατα παντα α εποιησεν ο αμορραίος ον εξωλεθρευσεν χυρίος από προσωπου υίων ισραηλ 27 και υπερ του λογου ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου του κυριου και επορευετο

κλαιων και διερρηξεν τον χιτωνα αυτου και εζωσατο σακκον επι το σωμα αυτου και ενηστευσεν και περιεβαλετο σακκον εν τη ημερα η επαταξεν ναβουθαι τον ιεζραηλιτην 28 και εγενετο ρημα κυριου εν χειρι δουλου αυτου ηλιου περι αχααβ και ειπεν κυριος 29 εωρακας ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου μου ουκ επαξω την κακιαν εν ταις ημεραις αυτου αλλ΄ εν ταις ημεραις του υιου αυτου επαξω την κακιαν

Chapter 21

1 και συνηθροισεν υιος αδερ πασαν την δυναμιν αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν επι σαμαρειαν και τριακοντα και δυο βασιλεις μετ΄ αυτου και πας ιππος και αρμα και ανεβησαν και περιεκαθισαν επι σαμαρειαν και επολεμησαν επ' αυτην 2 και απεστείλεν προς αχααβ βασίλεα ισραηλ είς την πολίν 3 και είπεν προς αυτον ταδε λεγει υιος αδερ το αργυριον σου και το χρυσιον σου εμον εστιν και αι γυναιχες σου και τα τέχνα σου εμα έστιν 4 και απέχριθη ο βασίλευς ισραήλ και ειπεν καθως ελαλησας κυριε βασιλευ σος εγω ειμι και παντα τα εμα 5 και ανεστρεψαν οι αγγελοι και ειπον ταδε λεγει υιος αδερ εγω απεσταλκα προς σε λεγων το αργυριον σου και το χρυσιον σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου δωσεις εμοι 6 οτι ταυτην την ωραν αυριον αποστελω τους παιδας μου προς σε και ερευνησουσιν τον οικον σου και τους οικους των παιδων σου και εσται τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων εφ΄ α αν επιβαλωσι τας χειρας αυτων και λημψονται 7 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους πρεσβυτερους και ειπεν γνωτε δη και ιδετε οτι κακιαν ουτος ζητει οτι απεσταλκεν προς με περι των γυναιχων μου και περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου το αργυριον μου και το χρυσιον μου ουκ απέχωλυσα απ΄ αυτού 8 και είπαν αυτώ οι πρέσβυτεροι και πας ο λαος μη ακουσης και μη θελησης 9 και ειπεν τοις αγγελοις υιου αδερ λεγετε τω χυριω υμων παντα οσα απεσταλχας προς τον δουλον σου εν πρωτοις ποιησω το δε ρημα τουτο ου δυνησομαι ποιησαι και απηραν οι ανδρες και επεστρεψαν αυτώ λογον 10 και ανταπεστείλεν προς αυτόν υιος αδερ λεγών ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει εκποιησει ο χους σαμαρειας ταις αλωπεξιν παντι τω λαω τοις πεζοις μου 11 και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν ικανουσθω μη καυχασθω ο κυρτος ως ο ορθος 12 και εγενετο οτε απεκριθη αυτω τον λογον τουτον πινων ην αυτος και παντες οι βασιλεις μετ' αυτου εν σχηναις και είπεν τοις παισίν αυτου οικοδομήσατε χαράκα και εθέντο χαράκα επι την πολιν 13 και ιδου προφητης εις προσηλθεν τω βασιλει ισραηλ και ειπεν ταδε λεγει χυριος ει εοραχας παντα τον οχλον τον μεγαν τουτον ιδου εγω διδωμι αυτον σημέρον εις χειράς σας και γνωσή ότι έγω κυρίος 14 και είπεν αχαάβ έν τινι και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τοις παιδαριοις των αρχοντων των χωρων και

ειπεν αγααβ τις συναψει τον πολεμον και ειπεν συ 15 και επεσκεψατο αγααβ τα παιδαρια των αρχοντων των χωρων και εγενοντο διακοσιοι και τριακοντα και μετα ταυτα επεσχεψατο τον λαον παν υιον δυναμεως εξηχοντα χιλιαδας 16 χαι εξηλθεν μεσημβριας και υιος αδερ πινων μεθυων εν σοκχωθ αυτος και οι βασιλεις τριαχοντα χαι δυο βασιλεις συμβοηθοι μετ' αυτου 17 χαι εξηλθον παιδαρια αρχοντων των χωρων εν πρωτοις και αποστελλουσιν και απαγγελλουσιν τω βασιλει συριας λεγοντες ανδρες εξεληλυθασιν εχ σαμαρείας 18 και είπεν αυτοίς ει είς ειρηνην ουτοι εχπορευονται συλλαβετε αυτους ζωντας χαι ει εις πολεμον ζωντας συλλαβετε αυτους 19 και μη εξελθατωσαν εκ της πολεως τα παιδαρια αρχοντων των χωρων και η δυναμις οπισω αυτων 20 επαταξεν εκαστος τον παρ' αυτου και εδευτερωσεν εχαστος τον παρ΄ αυτου χαι εφυγεν συρια χαι χατεδιωξεν αυτους ισραηλ και σωζεται υιος αδερ βασιλευς συριας εφ΄ ιππου ιππεως 21 και εξηλθεν βασιλευς ισραηλ και ελαβεν παντας τους ιππους και τα αρματα και επαταξεν πληγην μεγαλην εν συρια 22 και προσηλθεν ο προφητης προς βασιλεα ισραηλ και είπεν κραταίου και γνωθι και ίδε τι ποιήσεις οτι επίστρεφοντος του ενιαυτου υιος αδερ βασιλευς συριας αναβαινει επι σε 23 και οι παιδες βασιλεως συριας ειπον θεος ορεων θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων δια τουτο εκραταιωσεν υπερ ημας εαν δε πολεμησωμεν αυτους κατ΄ ευθυ ει μη κραταιωσομεν υπερ αυτους 24 και το ρημα τουτο ποιησον αποστησον τους βασιλεις εκαστον εις τον τοπον αυτων και θου αντ΄ αυτων σατραπας 25 και αλλαξομέν σοι δυναμιν κατα την δυναμιν την πεσουσαν απο σου και ιππον κατα την ιππον και αρματα κατα τα αρματα και πολεμησομέν προς αυτους κατ΄ ευθυ και κραταιωσομέν υπέρ αυτους και ηκουσεν της φωνης αυτων και εποιησεν ουτως 26 και εγένετο επιστρεψαντος του ενιαυτου και επεσκεψατο υιος αδερ την συριαν και ανεβη εις αφεκα εις πολεμον επι ισραηλ 27 και οι υιοι ισραηλ επεσκεπησαν και παρεγενοντο εις απαντην αυτων και παρενεβαλεν ισραηλ εξ εναντιας αυτων ωσει δυο ποιμνια αιγων και συρια επλησεν την γην 28 και προσηλθεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν τω βασιλει ισραηλ ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων ειπεν συρια θεος ορεων χυριος ο θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων αυτος και δωσω την δυναμιν την μεγαλην ταυτην εις χειρα σην και γνωση οτι εγω κυριος 29 και παρεμβαλλουσιν ουτοι απεναντι τουτων επτα ημερας και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδομη και προσηγαγέν ο πολέμος και επαταξεν ισραηλ την συριαν εκατον χιλιαδας πεζων μια ημερα 30 και εφυγον οι καταλοιποι εις αφεκα εις την πολιν και επεσεν το τειχος επι εικοσι και επτα χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων και υιος αδερ εφυγεν και εισηλθεν εις τον οιχον του χοιτωνος εις το ταμιειον 31 χαι ειπεν τοις παισιν αυτου οιδα οτι βασιλεις ισραηλ βασιλεις ελεους εισιν επιθωμεθα δη σαχχους επι τας οσφυας ημων και σχοινια επι τας κεφαλας ημων και εξελθωμεν προς βασιλεα ισραηλ ει πως ζωογονησει τας ψυχας ημων 32 και περιεζωσαντο σακκους επι τας οσφυας

αυτων και εθεσαν σχοινια επι τας κεφαλας αυτων και ειπον τω βασιλει ισραηλ δουλος σου υιος αδερ λεγει ζησατω δη η ψυχη μου και ειπεν ει ετι ζη αδελφος μου εστιν 33 και οι ανδρες οιωνισαντο και εσπευσαν και ανελεξαν τον λογον εκ του στοματος αυτου και ειπον αδελφος σου υιος αδερ και ειπεν εισελθατε και λαβετε αυτον και εξηλθεν προς αυτον υιος αδερ και αναβιβαζουσιν αυτον προς αυτον επι το αρμα 34 και ειπεν προς αυτον τας πολεις ας ελαβεν ο πατηρ μου παρα του πατρος σου αποδωσω σοι και εξοδους θησεις σαυτω εν δαμασκω καθως εθετο ο πατηρ μου εν σαμαρεια και εγω εν διαθηκη εξαποστελω σε και διεθετο αυτω διαθηχην χαι εξαπεστειλεν αυτον 35 χαι ανθρωπος εις εχ των υιων των προφητων ειπεν προς τον πλησιον αυτου εν λογω χυριου παταξον δη με χαι ουχ ηθελησεν ο ανθρωπος παταξαι αυτον 36 και ειπεν προς αυτον ανθ΄ ων ουκ ηχουσας της φωνης χυριου ιδου συ αποτρεχεις απ΄ εμου και παταξει σε λεων και απηλθεν απ΄ αυτου και ευρισκει αυτον λεων και επαταξεν αυτον 37 και ευρισκει ανθρωπον αλλον και ειπεν παταξον με δη και επαταξεν αυτον ο ανθρωπος παταξας και συνετριψεν 38 και επορευθη ο προφητης και εστη τω βασιλει ισραηλ επι της οδου και κατεδησατο τελαμωνι τους οφθαλμους αυτου 39 και εγενετο ως ο βασιλευς παρεπορευετο και ουτος εβοα προς τον βασιλεα και ειπεν ο δουλος σου εξηλθεν επι την στρατιαν του πολεμου και ιδου ανηρ εισηγαγεν προς με ανδρα και ειπεν προς με φυλαξον τουτον τον ανδρα εαν δε εκπηδων εκπηδηση και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου η ταλαντον αργυριου στησεις 40 και εγενηθη περιεβλεψατο ο δουλος σου ωδε και ωδε και ουτος ουκ ην και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ισραηλ ιδου και τα ενεδρα παρ΄ εμοι εφονευσας 41 και εσπευσεν και αφειλεν τον τελαμωνα απο των οφθαλμων αυτου και επεγνω αυτον ο βασιλευς ισραηλ οτι εχ των προφητων ουτος 42 χαι ειπεν προς αυτον ταδε λεγει χυριος διοτι εξηνεγκας συ ανδρα ολεθριον εκ χειρος σου και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου και ο λαος σου αντι του λαου αυτου 43 και απηλθεν ο βασιλευς ισραηλ συγκεχυμενος και εκλελυμενος και ερχεται εις σαμαρειαν

Chapter 22

1 και εκαθισεν τρια ετη και ουκ ην πολεμος ανα μεσον συριας και ανα μεσον ισραηλ 2 και εγενηθη εν τω ενιαυτω τω τριτω και κατεβη ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεα ισραηλ 3 και είπεν βασιλευς ισραηλ προς τους παίδας αυτου ει οιδατε οτι ημίν ρεμμαθ γαλααδ και ημείς σιωπωμέν λαβείν αυτην έκ χείρος βασίλεως συρίας 4 και είπεν βασίλευς ισραηλ προς ιωσαφατ αναβηση μεθ΄ ημων είς ρεμμαθ γαλααδ είς πολέμον και είπεν ιωσαφατ καθως εγω ουτως και συ καθως ο λαος μου ο λαος σου καθως οι ίπποι μου οι ίπποι σου 5 και είπεν ιωσαφατ βασίλευς ιουδα προς βασίλεα ισραηλ επερωτησατε δη σημέρον τον χυρίον 6 και

συνηθροισεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους προφητας ως τετραχοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ει πορευθω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και διδους δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως 7 και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεα ισραηλ ουχ εστιν ωδε προφητης του χυριου χαι επερωτησομεν τον χυριον δι΄ αυτου 8 χαι ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ετι εστιν ανηρ εις του επερωτησαι τον χυριον δί αυτου χαι εγω μεμισηχα αυτον οτι ου λαλει περι εμου καλα αλλ΄ η κακα μιχαιας υιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μη λεγετω ο βασιλευς ουτως 9 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα 10 και ο βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εχαθηντο ανηρ επι του θρονου αυτου ενοπλοι εν ταις πυλαις σαμαρείας και παντές οι προφηταί επροφητέυον ενωπίον αυτών 11 και εποίησεν εαυτω σεδεχιας υιος χανανα χερατα σιδηρα χαι ειπεν ταδε λεγει χυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως συντελεσθη 12 και παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ρεμμαθ γαλααδ και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρας σου και τον βασιλεα συριας 13 και ο αγγελος ο πορευθεις καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου δη λαλουσιν παντες οι προφηται εν στοματι ενι καλα περι του βασιλεως γινου δη και συ εις λογους σου κατα τους λογους ενος τουτων και λαλησον καλα 14 και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι α αν ειπη κυριος προς με ταυτα λαλησω 15 χαι ηλθεν προς τον βασιλεα χαι ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει αναβω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρα του βασιλεως 16 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις εγω ορκίζω σε οπως λαλησης προς με αληθείαν εν ονοματί κυρίου 17 και ειπεν μιχαιας ουχ ουτως εωρακα παντα τον ισραηλ διεσπαρμένον εν τοις ορεσιν ως ποιμνιον ω ουχ εστιν ποιμην και ειπεν χυριος ου χυριος τουτοις αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη 18 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα ουχ ειπα προς σε ου προφητευει ουτος μοι χαλα διοτι αλλ' η χαχα 19 και είπεν μιχαίας ουχ ουτώς ουκ έγω ακούε ρημα χυρίου ουχ ουτώς είδον τον χυριον θεον ισραηλ χαθημενον επι θρονου αυτου χαι πασα η στρατια του ουρανου ειστηκει περι αυτον εκ δεξιων αυτου και εξ ευωνυμων αυτου 20 και ειπεν χυριος τις απατήσει τον αχααβ βασίλεα ισραήλ χαι αναβήσεται χαι πεσειται εν ρεμμαθ γαλααδ και είπεν ουτος ουτως και ουτος ουτως 21 και εξηλθεν πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν προς αυτον χυριος εν τινι 22 χαι ειπεν εξελευσομαι χαι εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και γε δυνησει εξελθε και ποιησον ουτως 23 και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητών σου τουτών και κυρίος ελαλήσεν επί σε κάκα 24 και προσηλθέν σεδεκιου υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν ποιον πνευμα χυριου το λαλησαν εν σοι 25 και ειπεν μιχαιας ιδου συ οψη εν τη ημερα

εχεινή οταν εισελθής ταμιείον του ταμιείου του χρυβήναι 26 χαι είπεν ο βασίλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε αυτον προς εμηρ τον αρχοντα της πολεως και τω ιωας υιω του βασιλεως 27 ειπον θεσθαι τουτον εν φυλακη και εσθιειν αυτον αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη 28 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι 29 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μετ΄ αυτου εις ρεμμαθ γαλααδ 30 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα συγκαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο ο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον 31 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσι των αρματων αυτου τριαχοντα χαι δυσιν λεγων μη πολεμειτε μιχρον και μεγαν αλλ΄ η τον βασιλεα ισραηλ μονωτατον 32 και εγένετο ως είδον οι αρχοντές των αρματών τον ιωσαφατ βασίλεα ιουδα και αυτοι ειπον φαινεται βασιλευς ισραηλ ουτος και εκυκλωσαν αυτον πολεμησαι και ανεχραξεν ιωσαφατ 33 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ εστιν βασιλευς ισραηλ ουτος και απεστρεψαν απ' αυτου 34 και ενετεινεν εις το τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωραχος και είπεν τω ηνίοχω αυτου επίστρεψον τας χείρας σου και εξαγαγε με εχ του πολεμου οτι τετρωμαι 35 χαι ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εχεινή και ο βασιλευς ην εστήχως επι του αρματός εξ εναντίας συρίας από πρωι εως εσπερας και απεχυννε το αιμα εκ της πληγης εις τον κολπον του αρματος και απεθανεν εσπερας και εξεπορευετο το αιμα της τροπης εως του κολπου του αρματος 36 και εστη ο στρατοκηρυξ δυνοντος του ηλιου λεγων εκαστος εις την εαυτου πολιν και εις την εαυτου γην 37 οτι τεθνηκεν ο βασιλευς και ηλθον εις σαμαρείαν και εθαψαν τον βασίλεα εν σαμαρεία 38 και απενίψαν το αρμα επί την κρηνην σαμαρείας και εξελείξαν αι υες και οι κυνές το αίμα και αι πορναί ελουσαντο εν τω αιματι κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν 39 και τα λοιπα των λογων αχααβ και παντα α εποιησεν και οικον ελεφαντινον ον ωκοδομησεν και πασας τας πολεις ας εποιήσεν ουχ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 40 και εκοιμηθη αχααβ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ΄ αυτου 41 και ιωσαφατ υιος ασα εβασιλευσεν επι ιουδα ετει τεταρτω τω αχααβ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν 42 ιωσαφατ υιος τριαχοντα χαι πεντε ετων εν τω βασιλευειν αυτον χαι ειχοσι χαι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σελει+ 43 και επορευθή εν πασή όδω ασά του πατρος αυτού ουκ εξεκλίνεν απ' αυτής του ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις χυριου 44 πλην των υψηλων ουχ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις 45 και ειρηνευσεν ιωσαφατ μετα βασιλεως ισραηλ 46 και τα λοιπα των λογων ιωσαφατ και αι δυναστειαι αυτου οσα εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων

ιουδα 51 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 52 και οχοζιας υιος αχααβ εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εν ετει επτακαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν εν ισραηλ ετη δυο 53 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου και επορευθη εν οδω αχααβ του πατρος αυτου και εν οδω ιεζαβελ της μητρος αυτου και εν ταις αμαρτιαις οικου ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 54 και εδουλευσεν τοις βααλιμ και προσεκυνησεν αυτοις και παρωργισεν τον κυριον θεον ισραηλ κατα παντα τα γενομενα εμπροσθεν αυτου.

2 Kings

Chapter 1

1 και ηθετησεν μωαβ εν ισραηλ μετα το αποθανειν αχααβ 2 και επεσεν οχοζιας δια του διχτυωτου του εν τω υπερωω αυτου τω εν σαμαρεια χαι ηρρωστησεν χαι απεστείλεν αγγελους και είπεν προς αυτους δευτε και επίζητησατε εν τη βααλ μυιαν θεον αχχαρων ει ζησομαι εχ της αρρωστιας μου ταυτης χαι επορευθησαν επερωτησαι δι΄ αυτου 3 και αγγελος κυριου ελαλησεν προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστας δευρο εις συναντησιν των αγγελων οχοζιου βασιλεως σαμαρειας και λαλησεις προς αυτους ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ υμεις πορευεσθε επιζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον αχχαρων 4 χαι ουχ ουτως οτι ταδε λεγει χυριος η κλινη εφ΄ ης ανεβης εκει ου καταβηση απ΄ αυτης οτι εκει θανατω αποθανη και επορευθη ηλιου και ειπεν προς αυτους 5 και επεστραφησαν οι αγγελοι προς αυτον και είπεν προς αυτους τι οτι επεστρεψατε 6 και είπαν προς αυτον ανηρ ανεβη εις συναντησιν ημων και ειπεν προς ημας δευτε επιστραφητε προς τον βασιλεα τον αποστειλαντα υμας και λαλησατε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ συ πορευη ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η χλινη εφ΄ ης ανεβης εχει ου χαταβηση απ΄ αυτης οτι θανατω αποθανη 7 και ελαλησεν προς αυτους λεγων τις η κρισις του ανδρος του αναβαντος εις συναντησιν υμιν και λαλησαντος προς υμας τους λογους τουτους 8 και ειπον προς αυτον ανηρ δασυς και ζωνην δερματινην περιεζωσμενος την οσφυν αυτου και είπεν ηλίου ο θεσβίτης ουτος εστίν 9 και απέστειλεν προς αυτον ηγουμένον πεντηχονταρχον και τους πεντηχοντα αυτου και ανεβη και ηλθεν προς αυτον και ιδου ηλιου εχαθητο επι της χορυφης του ορους χαι ελαλησεν ο πεντηχονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ο βασιλευς εκαλεσεν σε καταβηθι 10 και απεχριθη ηλιου και ειπεν προς τον πεντηκονταρχον και ει ανθρωπος του θεου εγω καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβή πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγέν αυτον και τους πεντηκοντά αυτου 11 και προσεθετο ο βασιλευς και απεστειλεν προς αυτον αλλον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ταδε λεγει ο βασιλευς ταχεως καταβηθι 12 και απεχριθη ηλιου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ει ανθρωπος του θεου εγω ειμι χαταβησεται πυρ εχ του ουρανου χαι χαταφαγεται σε χαι τους πεντηχοντα σου και κατεβή πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντήκοντα αυτου 13 και προσεθετο ο βασιλευς ετι αποστειλαι ηγουμενον πεντηκονταρχον τριτον και τους πεντηκοντα αυτου και ηλθεν προς αυτον ο πεντηκονταρχος ο τριτος και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου κατεναντι ηλιου και εδεηθη αυτου

και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου εντιμωθητω δη η ψυχη μου και η ψυχη των δουλων σου τουτων των πεντηκοντα εν οφθαλμοις σου 14 ιδου κατέβη πυρ έκ του ουρανού και κατέφαγεν τους δύο πεντηκονταρχούς τους πρωτους και τους πεντηκοντα αυτων και νυν εντιμωθητω δη η ψυχη των δουλων σου εν οφθαλμοις σου 15 και ελαλησεν αγγελος κυριου προς ηλιου και ειπεν καταβηθι μετ΄ αυτου μη φοβηθης απο προσωπου αυτων και ανεστη ηλιου και κατεβη μετ' αυτου προς τον βασιλεα 16 και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ηλιου ταδε λεγει χυριος τι οτι απεστειλας αγγελους ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρών ουχ ουτώς η κλινή εφ΄ ης ανέβης έκει ου καταβήση απ΄ αυτής ότι θανατω αποθανη 17 και απεθανεν κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ηλιου 18 και τα λοιπα των λογων οχοζιου οσα εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 18 και ιωραμ υιος αχααβ βασιλευει επι ισραηλ εν σαμαρεια ετη δεχα δυο εν ετει οχτωχαιδεχατω ιωσαφατ βασιλεως ιουδα 18 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου πλην ουχ ως οι αδελφοι αυτου ουδε ως η μητηρ αυτου 18 και απεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου και συνετριψεν αυτας πλην εν ταις αμαρτιαις οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εχολληθη ουχ απέστη απ' αυτών 18 χαι εθυμώθη οργη χυρίος εις τον οικον αχααβ

Chapter 2

1 kai egeneto en t ω anagein kurion ton h λ ion en susseism ω ω c eic ton ouranon kai επορευθη ηλιου και ελισαιε εκ γαλγαλων 2 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι χυριος απεσταλχεν με εως βαιθηλ χαι ειπεν ελισαιε ζη χυριος χαι ζη η ψυχη σου ει καταλειψω σε και ηλθον εις βαιθηλ 3 και ηλθον οι υιοι των προφητων οι εν βαιθηλ προς ελισαιε και ειπον προς αυτον ει εγνως οτι κυριος σημερον λαμβανει τον χυριον σου επανωθεν της χεφαλης σου χαι ειπεν χαγω εγνωχα σιωπατε 4 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εις ιεριχω και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ηλθον εις ιεριχω 5 και ηγγισαν οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω προς ελισαιε και είπαν προς αυτού ει εγύως οτι σημέρου λαμβανεί χυρίος του χυρίου σου επανωθεν της χεφαλης σου χαι ειπεν χαι γε εγω εγνων σιωπατε 6 χαι ειπεν αυτω ηλιου χαθου δη ωδε οτι χυριος απεσταλχεν με εως του ιορδανου χαι ειπεν ελισαιε ζη χυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και επορευθησαν αμφοτεροι 7 και πεντηχοντα ανδρες υιοι των προφητων χαι εστησαν εξ εναντιας μαχροθεν χαι αμφοτεροι εστησαν επι του ιορδανου 8 και ελαβεν ηλιου την μηλωτην αυτου και ειλησεν και επαταξεν το υδωρ και διηρεθη το υδωρ ενθα και ενθα και διεβησαν αμφοτεροι εν ερημω 9 και εγενετο εν τω διαβηναι αυτους και ηλιου ειπεν προς

ελισαιε αιτησαι τι ποιησω σοι πριν η αναλημφθηναι με απο σου και ειπεν ελισαιε γενηθητω δη διπλα εν πνευματι σου επ΄ εμε 10 και ειπεν ηλιου εσκληρυνας του αιτησασθαι εαν ιδης με αναλαμβανομενον απο σου και εσται σοι ουτως και εαν μη ου μη γενηται 11 και εγενετο αυτων πορευομένων επορευοντο και ελαλουν και ιδου αρμα πυρος και ιπποι πυρος και διεστειλαν ανα μεσον αμφοτερων και ανελημφθη ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον 12 και ελισαιε εωρα και εβοα πατες πατες αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου και ουκ ειδεν αυτον ετι και επελαβετο των ιματιών αυτου και διερρηξεν αυτα εις δυο ρηγματα 13 και υψωσεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν ελισαιε και επεστρεψεν ελισαιε και εστη επι του χειλους του ιορδανου 14 και ελαβεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν αυτου και επαταξεν το υδωρ και ου διεστη και ειπεν που ο θεος ηλιου αφφω και επαταξεν τα υδατα και διερραγησαν ενθα και ενθα και διεβη ελισαιε 15 και ειδον αυτον οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω εξ εναντιας και ειπον επαναπεπαυται το πνευμα ηλιου επι ελισαιε και ηλθον εις συναντην αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι την γην 16 και ειπον προς αυτον ιδου δη μετα των παιδων σου πεντηκοντα ανδρες υιοι δυναμεως πορευθεντες δη ζητησατωσαν τον χυριον σου μηποτε ηρεν αυτον πνευμα χυριου και ερριψεν αυτον εν τω ιορδανη η εφ΄ εν των ορεων η εφ΄ ενα των βουνων και είπεν ελίσαιε ουκ αποστελείτε 17 και παρεβιασαντο αυτον εως οτου ησχυνετο και ειπεν αποστειλατε και απεστειλαν πεντηκοντα ανδρας και εζητησαν τρεις ημερας και ουχ ευρον αυτον 18 και ανεστρεψαν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν ιεριχω και ειπεν ελισαιε ουκ ειπον προς υμας μη πορευθητε 19 και είπου οι αυδρές της πολέως προς ελισαίε ίδου η κατοικήσις της πολέως αγαθη καθως ο κυριος βλεπει και τα υδατα πονηρα και η γη ατεκνουμενη 20 και ειπεν ελισαιε λαβετε μοι υδρισκην καινην και θετε εκει αλα και ελαβον προς αυτον 21 και εξηλθεν ελισαιε εις την διεξοδον των υδατων και ερριψεν εκει αλα και είπεν ταδε λεγει κυρίος ιαμαί τα υδατά ταυτά ουκ έσται ετι έκειθεν θανατός και ατεχνουμενη 22 και ιαθησαν τα υδατα εως της ημερας ταυτης κατα το ρημα ελισαιε ο ελαλησεν 23 και ανεβη εκειθεν εις βαιθηλ και αναβαινοντος αυτου εν τη οδω και παιδαρια μικρα εξηλθον εκ της πολεως και κατεπαιζον αυτου και ειπον αυτω αναβαινε φαλαχρε αναβαινε 24 χαι εξενευσεν οπισω αυτων χαι ειδεν αυτα και κατηρασατο αυτοις εν ονοματι κυριου και ιδου εξηλθον δυο αρκοι εκ του δρυμου και ανερρηξαν εξ αυτων τεσσαρακοντα και δυο παιδας 25 και επορευθη εχειθεν εις το ορος το χαρμηλιον χαι εχειθεν επεστρεψεν εις σαμαρειαν

Chapter 3

1 και ιωραμ υιος αχααβ εβασιλευσεν εν ισραηλ εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν δωδεκα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφ-

θαλμοις χυριου πλην ουχ ως ο πατηρ αυτου και ουχ ως η μητηρ αυτου και μετεστήσεν τας στήλας του βααλ ας εποιήσεν ο πατήρ αυτού 3 πλην εν τη αμαρτια ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εχολληθη ουχ απεστη απ' αυτης 4 και μωσα βασιλευς μωαβ ην νωκηδ και επεστρεφεν τω βασιλει ισραηλ εν τη επαναστασει εκατον χιλιαδας αρνων και εκατον χιλιαδας κριων επι ποκων 5 και εγένετο μετά το αποθάνειν αχαάβ και ηθέτησεν βασίλευς μωάβ εν βασίλει ισραηλ 6 και εξηλθεν ο βασιλευς ιωραμ εν τη ημερα εκείνη εκ σαμαρείας και επεσχεψατο τον ισραηλ 7 και επορευθη και εξαπεστείλεν προς ιωσαφατ βασίλεα ιουδα λεγων βασιλευς μωαβ ηθετησεν εν εμοι ει πορευση μετ' εμου εις μωαβ εις πολεμον και ειπεν αναβησομαι ομοιος μοι ομοιος σοι ως ο λαος μου ο λαος σου ως οι ιπποι μου οι ιπποι σου 8 και ειπεν ποια οδω αναβω και ειπεν οδον ερημον εδωμ 9 και επορευθη ο βασιλευς ισραηλ και ο βασιλευς ιουδα και ο βασιλευς εδωμ και εκυκλωσαν οδον επτα ημερων και ουκ ην υδωρ τη παρεμβολη και τοις χτηνεσιν τοις εν τοις ποσιν αυτων 10 χαι ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ω οτι χεχληχεν χυριος τους τρεις βασιλεις παρερχομένους δουναι αυτους εν χειρι μωαβ 11 και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου και επιζητησωμεν τον κυριον παρ΄ αυτου και απεκριθη εις των παιδων βασιλεως ισραηλ και ειπεν ωδε ελισαιε υιος σαφατ ος επέχεεν υδωρ επι χειρας ηλιού 12 και είπεν ιωσαφατ έστιν αυτώ ρημα χυριου χαι χατεβη προς αυτον βασιλευς ισραηλ χαι ιωσαφατ βασιλευς ιουδα και βασιλευς εδωμ 13 και ειπεν ελισαιε προς βασιλεα ισραηλ τι εμοι και σοι δευρο προς τους προφητας του πατρος σου και είπεν αυτώ ο βασίλευς ισραήλ μη ότι κεκληκεν χυριος τους τρεις βασιλεις του παραδουναι αυτους εις χειρας μωαβ 14 και είπεν ελίσαιε ζη κυρίος των δυναμέων ω παρέστην ενωπίον αυτού ότι εί μη προσωπον ιωσαφατ βασιλεως ιουδα εγω λαμβανω ει επεβλεψα προς σε και ειδον σε 15 και νυνι δε λαβε μοι ψαλλοντα και εγένετο ως εψαλλέν ο ψαλλών και έγένετο επ΄ αυτον χειρ χυριου 16 χαι ειπεν ταδε λεγει χυριος ποιησατε τον χειμαρρουν τουτον βοθυνους βοθυνους 17 οτι ταδε λεγει χυριος ουχ οψεσθε πνευμα χαι ουχ οψεσθε υετον και ο χειμαρρους ουτος πλησθησεται υδατος και πιεσθε υμεις και αι χτησεις υμων χαι τα χτηνη υμων 18 χαι χουφη αυτη εν οφθαλμοις χυριου και παραδωσω την μωαβ εν χειρι υμων 19 και παταξετε πασαν πολιν οχυραν και παν ξυλον αγαθον καταβαλειτε και πασας πηγας υδατος εμφραξετε και πασαν μεριδα αγαθην αχρειωσετε εν λιθοις 20 και εγενετο το πρωι αναβαινουσης της θυσιας και ιδου υδατα ηρχοντο εξ οδου εδωμ και επλησθη η γη υδατος 21 και πασα μωαβ ηχουσαν οτι ανεβησαν οι βασιλεις πολεμειν αυτους χαι ανεβοησαν εχ παντος περιεζωσμένου ζωνήν και επανώ και εστήσαν επι του οριου 22 και ωρθρισαν το πρωι και ο ηλιος ανετειλεν επι τα υδατα και ειδεν μωαβ εξ εναντιας τα υδατα πυρρα ωσει αιμα 23 και ειπαν αιμα τουτο της ρομφαιας εμαχεσαντο οι βασιλεις και επαταξαν ανηρ τον πλησιον αυτου και νυν επι τα σκυλα μωαβ 24

και εισηλθον εις την παρεμβολην ισραηλ και ισραηλ ανεστησαν και επαταξαν την μωαβ και εφυγον απο προσωπου αυτων και εισηλθον εισπορευομενοι και τυπτοντες την μωαβ 25 και τας πολεις καθειλον και πασαν μεριδα αγαθην ερριψαν ανηρ τον λιθον και ενεπλησαν αυτην και πασαν πηγην υδατος ενεφραξαν και παν ξυλον αγαθον κατεβαλον εως του καταλιπειν τους λιθους του τοιχου καθηρημενους και εκυκλευσαν οι σφενδονηται και επαταξαν αυτην 26 και ειδεν ο βασιλευς μωαβ οτι εκραταιωσεν υπερ αυτον ο πολεμος και ελαβεν μεθ΄ εαυτου επτακοσιους ανδρας εσπασμενους ρομφαιαν διακοψαι προς βασιλεα εδωμ και ουκ ηδυνηθησαν 27 και ελαβεν τον υιον αυτου τον πρωτοτοκον ος εβασιλευσεν αντ΄ αυτου και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωμα επι του τειχους και εγενετο μεταμελος μεγας επι ισραηλ και απηραν απ΄ αυτου και επεστρεψαν εις την γην

Chapter 4

1 και γυνη μια απο των υιων των προφητων εβοα προς ελισαιε λεγουσα ο δουλος σου ο ανηρ μου απεθανεν και συ εγνως οτι δουλος ην φοβουμενος τον κυριον και ο δανιστης ηλθεν λαβειν τους δυο υιους μου εαυτω εις δουλους 2 και ειπεν ελισαιε τι ποιησω σοι αναγγειλον μοι τι εστιν σοι εν τω οιχω η δε ειπεν ουχ εστιν τη δουλη σου ουθεν εν τω οιχω οτι αλλ΄ η ο αλειψομαι ελαιον 3 και ειπεν προς αυτην δευρο αιτησον σαυτη σχευη εξωθεν παρα παντων των γειτονων σου σκευή κενα μη ολιγωσης 4 και εισελευσή και αποκλεισεις την θυραν κατα σου και κατα των υιων σου και αποχεεις εις τα σκευη ταυτα και το πληρωθεν αρεις 5 και απηλθεν παρ΄ αυτου και εποιησεν ουτως και απεκλεισεν την θυραν κατ΄ αυτης και κατα των υιων αυτης αυτοι προσηγγιζον προς αυτην και αυτη επεχεεν 6 εως επλησθησαν τα σχευη χαι ειπεν προς τους υιους αυτης εγγισατε ετι προς με σχευος και ειπον αυτή ουκ εστιν ετι σκευος και εστή το ελαιον 7 και ηλθεν και απηγγείλεν τω ανθρωπω του θεου και ειπεν ελισαιε δευρο και αποδου το ελαιον και αποτεισεις τους τοχους σου και συ και οι υιοι σου ζησεσθε εν τω επιλοιπω ελαιω 8 και εγενετο ημερα και διεβη ελισαιε εις σουμαν και εκει γυνη μεγαλη και εκρατησεν αυτον φαγειν αρτον και εγενετο αφ΄ ικανου του εισπορευεσθαι αυτον εξεκλινεν του εκει φαγειν 9 και είπεν η γυνη προς τον ανδρα αυτης ίδου δη εγνων ότι ανθρωπος του θεου αγιος ουτος διαπορευεται εφ΄ ημας δια παντος 10 ποιησωμεν δη αυτω υπερωον τοπον μιχρον και θωμεν αυτω εκει κλινην και τραπεζαν και διφρον και λυχνιαν και εσται εν τω εισπορευεσθαι προς ημας και εκκλινει εκει 11 και εγενετο ημερα και εισηλθεν εκει και εξεκλινεν εις το υπερωον και εκοιμηθη εκει 12 και είπεν προς γιεζι το παιδαρίον αυτού καλέσον μοι την σωμανίτιν ταυτήν και εκαλέσεν αυτην και έστη ενωπίον αυτου 13 και είπεν αυτω είπον δη προς αυτην ιδου εξεστησας ημιν πασαν την εχστασιν ταυτην τι δει ποιησαι σοι ει εστιν

λογος σοι προς τον βασιλεα η προς τον αρχοντα της δυναμεως η δε ειπεν εν μεσω του λαου μου εγω ειμι οιχω 14 χαι ειπεν τι δει ποιησαι αυτη χαι ειπεν γιεζι το παιδαριον αυτου και μαλα υιος ουκ εστιν αυτη και ο ανηρ αυτης πρεσβυτης 15 και εκαλέσεν αυτήν και έστη παρά την θυράν 16 και είπεν ελίσαιε προς αυτήν είς τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα συ περιειληφυια υιον η δε ειπεν μη κυριε μου μη διαψευση την δουλην σου 17 και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και ετεκεν υιον εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα ως ελαλησεν προς αυτην ελισαιε 18 και ηδρυνθη το παιδαριον και εγενετο ηνικα εξηλθεν το παιδαριον προς τον πατερα αυτου προς τους δεριζοντας 19 και ειπεν προς τον πατερα αυτου την κεφαλην μου την κεφαλην μου και είπεν τω παιδαρίω αρον αυτον προς την μητέρα αυτου 20 και ηρεν αυτον προς την μητερα αυτου και εκοιμηθη επι των γονατων αυτης εως μεσημβριας και απεθανεν 21 και ανηνεγκεν αυτον και εκοιμισεν αυτον επι την χλινην του ανθρωπου του θεου και απεχλεισεν κατ' αυτου και εξηλθεν 22 και εκαλεσεν τον ανδρα αυτης και ειπεν αποστειλον δη μοι εν των παιδαριων και μιαν των ονων και δραμουμαι εως του ανθρωπου του θεου και επιστρεψω 23 και ειπεν τι οτι συ πορευη προς αυτον σημερον ου νεομηνια ουδε σαββατον η δε ειπεν ειρηνη 24 και επεσαξεν την ονον και ειπεν προς το παιδαριον αυτης αγε πορευου μη επισχης μοι του επιβηναι οτι εαν ειπω σοι 25 δευρο και πορευση και ελευση προς τον ανθρωπον του θεου εις το ορος το χαρμηλιον χαι εγενετο ως ειδεν ελισαιε ερχομενην αυτην και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου ιδου δη η σωμανιτις εχεινη 26 νυν δραμε εις απαντην αυτης χαι ερεις ει ειρηνη σοι ει ειρηνη τω ανδρι σου ει ειρηνη τω παιδαριω η δε ειπεν ειρηνη 27 και ηλθεν προς ελισαιε εις το ορος και επελαβετο των ποδων αυτου και ηγγισεν γιεζι απωσασθαι αυτην και ειπεν ελισαιε αφες αυτην οτι η ψυχη αυτης κατωδυνος αυτη και κυριος απεκρυψεν απ΄ εμου και ουκ ανηγγειλεν μοι 28 η δε ειπεν μη ητησαμην υιον παρα του κυριου μου ουχ ειπα ου πλανησεις μετ' εμου 29 και ειπεν ελισαιε τω γιεζι ζωσαι την οσφυν σου και λαβε την βακτηριαν μου εν τη χειρι σου και δευρο οτι εαν ευρης ανδρα ουχ ευλογησεις αυτον και εαν ευλογηση σε ανηρ ουχ αποκριθηση αυτω και επιθησεις την βαχτηριαν μου επι προσωπον του παιδαριου 30 χαι ειπεν η μητηρ του παιδαριου ζη χυριος χαι ζη η ψυχη σου ει εγχαταλειψω σε χαι ανεστη ελισαιε και επορευθή οπισω αυτής 31 και γιεζι διηλθέν εμπροσθέν αυτής και επέθηκεν την βαχτηριαν επι προσωπον του παιδαριου χαι ουχ ην φωνη χαι ουχ ην αχροασις και επεστρεψεν εις απαντην αυτου και απηγγειλέν αυτω λέγων ουκ ηγερθη το παιδαριον 32 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και ιδου το παιδαριον τεθνηκος κεκοιμισμενον επι την κλινην αυτου 33 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και απεχλεισεν την θυραν χατα των δυο εαυτων χαι προσηυξατο προς χυριον 34 χαι ανεβη και εκοιμηθη επι το παιδαριον και εθηκεν το στομα αυτου επι το στομα αυτου και τους οφθαλμους αυτου επι τους οφθαλμους αυτου και τας χειρας

αυτου επι τας χειρας αυτου και διεκαμψεν επ΄ αυτον και διεθερμανθη η σαρξ του παιδαριου 35 και επεστρεψεν και επορευθη εν τη οικια ενθεν και ενθεν και ανεβη και συνεκαμψεν επι το παιδαριον εως επτακις και ηνοιξεν το παιδαριον τους οφθαλμους αυτου 36 και εξεβοησεν ελισαιε προς γιεζι και ειπεν καλεσον την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν ελισαιε λαβε τον υιον σου 37 και εισηλθεν η γυνη και επεσεν επι τους ποδας αυτου και προσεχυνήσεν επι την γην και ελαβεν τον υιον αυτής και εξηλθέν 38 και ελισαίε επεστρεψεν εις γαλγαλα και ο λιμος εν τη γη και οι υιοι των προφητων εκαθηντο ενωπιον αυτου και ειπεν ελισαιε τω παιδαριω αυτου επιστησον τον λεβητα τον μεγαν και εψε εψεμα τοις υιοις των προφητων 39 και εξηλθεν εις εις τον αγρον συλλεξαι αριωθ και ευρεν αμπελον εν τω αγρω και συνελεξεν απ' αυτης τολυπην αγριαν πληρες το ιματιον αυτου και ενεβαλεν εις τον λεβητα του εψεματος οτι ουχ εγνωσαν 40 και ενεχει τοις ανδρασιν φαγειν και εγενετο εν τω εσθιειν αυτους εκ του εψηματος και ιδου ανεβοησαν και ειπον θανατος εν τω λεβητι ανθρωπε του θεου και ουκ ηδυναντο φαγειν 41 και ειπεν λαβετε αλευρον και εμβαλετε εις τον λεβητα και ειπεν ελισαιε προς γιεζι το παιδαριον εγχει τω λαω και εσθιετωσαν και ουκ εγενηθη ετι εκει ρημα πονηρον εν τω λεβητι 42 και ανηρ διηλθεν εκ βαιθσαρισα και ηνεγκεν προς τον ανθρωπον του θεου πρωτογενηματων εικοσι αρτους χριθινους και παλαθας και ειπεν δοτε τω λαω και εσθιετωσαν 43 και ειπεν ο λειτουργος αυτου τι δω τουτο ενωπιον εχατον ανδρων χαι ειπεν δος τω λαω και εσθιετωσαν οτι ταδε λεγει κυριος φαγονται και καταλειψουσιν 44 και εφαγον και κατελιπον κατα το ρημα κυριου

Chapter 5

1 και ναιμαν ο αρχων της δυναμεως συριας ην ανηρ μεγας ενωπιον του κυριου αυτου και τεθαυμασμενος προσωπω οτι εν αυτω εδωκεν κυριος σωτηριαν συρια και ο ανηρ ην δυνατος ισχυι λελεπρωμενος 2 και συρια εξηλθον μονοζωνοι και ηχμαλωτευσαν εκ γης ισραηλ νεανιδα μικραν και ην ενωπιον της γυναικος ναιμαν 3 η δε ειπεν τη κυρια αυτης οφελον ο κυριος μου ενωπιον του προφητου του θεου του εν σαμαρεια τοτε αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου 4 και εισηλθεν και απηγγειλεν τω κυριω εαυτης και ειπεν ουτως και ουτως ελαλησεν η νεανις η εκ γης ισραηλ 5 και ειπεν βασιλευς συριας προς ναιμαν δευρο εισελθε και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα ισραηλ και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα ταλαντα αργυριου και εξακισχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας 6 και ηνεγκεν το βιβλιον προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε ιδου απεστειλα προς σε ναιμαν τον δουλον μου και αποσυναξεις αυτον απο της λεπρας αυτου 7 και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς

ισραηλ το βιβλιον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν μη θεος εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι οτι ουτος αποστελλει προς με αποσυναξαι ανδρα απο της λεπρας αυτου οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασίζεται ουτος με 8 και εγένετο ως ηχουσεν ελισαιε οτι διερρηξεν ο βασιλευς ισραηλ τα ιματια εαυτου χαι απεστειλεν προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων ινα τι διερρηξας τα ιματια σου ελθετω δη προς με ναιμαν και γνωτω οτι εστιν προφητης εν ισραηλ 9 και ηλθεν ναιμαν εν ιππω και αρματι και έστη επι θυρας οικου ελισαιε 10 και απέστειλεν ελισαιε αγγέλον προς αυτον λεγων πορευθεις λουσαι επτακις εν τω ιορδανη και επιστρεψει η σαρξ σου σοι και καθαρισθήση 11 και εθυμωθή ναιμαν και απήλθεν και είπεν ίδου δη ελέγον οτι εξελευσεται προς με και στησεται και επικαλεσεται εν ονοματι θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τοπον και αποσυναξει το λεπρον 12 ουχι αγαθος αβανα και φαρφαρ ποταμοι δαμασκου υπερ ιορδανην και παντα τα υδατα ισραηλ ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι και εξεκλινεν και απηλθεν εν θυμω 13 και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον μεγαν λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε ουχι ποιησεις και οτι ειπεν προς σε λουσαι και καθαρισθητι 14 και κατεβη ναιμαν και εβαπτισατο εν τω ιορδανη επτακι κατα το ρημα ελισαιε και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου και εκαθαρισθη 15 και επεστρεψεν προς ελισαιε αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου και ηλθεν και εστη και ειπεν ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστιν θεος εν παση τη γη οτι αλλ΄ η εν τω ισραηλ και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου 16 και ειπεν ελισαιε ζη χυριος ω παρεστην ενωπιον αυτου ει λημψομαι χαι παρεβιασατο αυτον λαβειν και ηπειθησεν 17 και ειπεν ναιμαν και ει μη δοθητω δη τω δουλω σου γομος ζευγους ημιονων και συ μοι δωσεις εκ της γης της πυρρας οτι ου ποιησει ετι ο δουλος σου ολοχαυτωμα χαι θυσιασμα θεοις ετεροις αλλ΄ η τω χυριω μονω 18 και ιλασεται κυριος τω δουλω σου εν τω εισπορευεσθαι τον κυριον μου εις οιχον ρεμμαν προσχυνησαι αυτον χαι επαναπαυσεται επι της χειρος μου χαι προσχυνησω εν οιχω ρεμμαν εν τω προσχυνείν αυτον εν οιχω ρεμμαν και ιλασεταί δη χυριος τω δουλω σου εν τω λογω τουτω 19 χαι ειπεν ελισαιε προς ναιμαν δευρο εις ειρηνην και απηλθεν απ΄ αυτου εις δεβραθα της γης 20 και ειπεν γιεζι το παιδαριον ελισαιε ιδου εφεισατο ο χυριος μου του ναιμαν του συρου τουτου του μη λαβείν εχ χείρος αυτού α ενηνοχέν ζη χυρίος ότι ει μη δραμουμαί οπίσω αυτου και λημψομαι παρ' αυτου τι 21 και εδιωξε γιεζι οπισω του ναιμαν και ειδεν αυτον ναιμαν τρεχοντα οπισω αυτου και επεστρεψεν απο του αρματος εις απαντην αυτου 22 και ειπεν ειρηνη ο κυριος μου απεστειλεν με λεγων ιδου νυν ηλθον προς με δυο παιδαρια εξ ορους εφραιμ απο των υιων των προφητων δος δη αυτοις ταλαντον αργυριου και δυο αλλασσομένας στολας 23 και είπεν ναιμαν λαβε διταλαντον αργυριου και ελαβεν εν δυσι θυλακοις και δυο αλλασσομενας στολας και εδωκέν επι δυο παιδαρία αυτού και ηραν εμπροσθέν αυτού 24 και

ηλθον εις το σκοτεινον και ελαβεν εκ των χειρων αυτων και παρεθετο εν οικω και εξαπεστειλεν τους ανδρας 25 και αυτος εισηλθεν και παρειστηκει προς τον κυριον αυτου και είπεν προς αυτον ελισαιε ποθεν γιεζι και είπεν γιεζι ου πεπορευται ο δουλος σου ενθα και ενθα 26 και είπεν προς αυτον ελισαιε ουχι η καρδία μου επορευθη μετα σου ότε επεστρεψέν ο ανηρ από του αρματός εις συναντην σοι και νυν ελαβες το αργυρίον και νυν ελαβες τα ίματια και λημψη εν αυτώ κηπους και ελαίωνας και αμπελώνας και προβατά και βοας και παίδας και παίδισκας 27 και η λέπρα ναίμαν κολληθησεται εν σοι και έν τω σπερματί σου είς τον αίωνα και εξηλθέν εκ πρόσωπου αυτού λελεπρωμένος ωσεί χίων

Chapter 6

1 και είπον οι υιοι των προφητών προς ελίσαιε ίδου δη ο τόπος εν ω ημείς οιχουμεν ενωπιον σου στενος αφ' ημων 2 πορευθωμεν δη εως του ιορδανου και λαβωμεν εχειθεν ανηρ εις δοχον μιαν χαι ποιησωμεν εαυτοις εχει του οιχειν εχει και είπεν δευτε 3 και είπεν ο είς επιείκεως δευρό μετά των δουλών σου και ειπεν εγω πορευσομαι 4 και επορευθη μετ' αυτων και ηλθον εις τον ιορδανην και ετεμνον τα ξυλα 5 και ιδου ο εις καταβαλλων την δοκον και το σιδηριον εξεπεσεν εις το υδωρ και εβοησεν ω κυριε και αυτο κεχρημενον 6 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου που επεσεν και εδειξεν αυτω τον τοπον και απεκνισεν ξυλον και ερριψεν εχει χαι επεπολασεν το σιδηριον 7 χαι ειπεν υψωσον σαυτω χαι εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτο 8 και βασιλευς συριας ην πολεμων εν ισραηλ και εβουλευσατο προς τους παιδας αυτου λεγων εις τον τοπον τονδε τινα ελμωνι παρεμβαλω 9 και απεστειλεν ελισαιε προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων φυλαξαι μη παρελθειν εν τω τοπω τουτω οτι εχει συρια χεχρυπται 10 χαι απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ εις τον τοπον ον ειπεν αυτω ελισαιε και εφυλαξατο εκειθεν ου μιαν ουδε δυο 11 και εξεκινηθη η ψυχη βασιλεως συριας περι του λογου τουτου και εκαλεσεν τους παιδας αυτου και ειπεν προς αυτους ουκ αναγγελειτε μοι τις προδιδωσιν με βασιλει ισραηλ 12 και ειπεν εις των παιδων αυτου ουχι κυριε μου βασιλευ οτι ελισαιε ο προφητης ο εν ισραηλ αναγγελλει τω βασιλει ισραηλ παντας τους λογους ους εαν λαλησης εν τω ταμιειω του χοιτωνος σου 13 και ειπεν δευτε ιδετε που ουτος και αποστειλας λημψομαι αυτον και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ιδου εν δωθαι+μ 14 και απεστειλεν εκει ιππον και αρμα και δυναμιν βαρειαν και ηλθον νυχτος και περιεχυκλωσαν την πολιν 15 και ωρθρισεν ο λειτουργος ελισαιε αναστηναι και εξηλθεν και ιδου δυναμις κυκλουσα την πολιν και ιππος και αρμα και ειπεν το παιδαριον προς αυτον ω κυριε πως ποιησωμεν 16 και ειπεν ελισαιε μη φοβου οτι πλειους οι μεθ΄ ημων υπερ τους μετ΄ αυτων 17 και προσευξατο ελισαιε και ειπεν κυριε διανοιξον τους οφθαλμους του παιδαριου και ιδετω και διηνοιξεν

χυριος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου το ορος πληρες ιππων και αρμα πυρος περιχυχλω ελισαιε 18 και κατεβησαν προς αυτον και προσηυξατο ελισαιε προς χυριον χαι ειπεν παταξον δη τουτο το εθνος αορασια χαι επαταξεν αυτους αορασία κατά το ρημά ελίσαιε 19 και είπεν προς αυτούς ελίσαιε ουχ αυτή η πολίς και αυτη η οδος δευτε οπισω μου και απαξω υμας προς τον ανδρα ον ζητειτε και απηγαγεν αυτους εις σαμαρειαν 20 και εγενετο ως εισηλθον εις σαμαρειαν και ειπεν ελισαιε ανοιξον δη χυριε τους οφθαλμους αυτων χαι ιδετωσαν χαι διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτων και είδον και ίδου ησαν εν μέσω σαμαρείας 21 και είπεν ο βασίλευς ισραήλ ως είδεν αυτούς ει πατάξας πατάξω πατέρ 22 και ειπεν ου παταξεις ει μη ους ηχμαλωτευσας εν ρομφαια σου και τοξω σου συ τυπτεις παραθες αρτους και υδωρ ενωπιον αυτων και φαγετωσαν και πιετωσαν και απελθετωσαν προς τον κυριον αυτων 23 και παρεθηκεν αυτοις παραθεσιν μεγαλην και εφαγον και επιον και απεστειλέν αυτους και απηλθον προς τον χυριον αυτων και ου προσεθεντο ετι μονοζωνοι συριας του ελθειν εις γην ισραηλ 24 και εγένετο μετά ταυτά και ηθροίσεν υιος αδέρ βασιλέυς συρίας πάσαν την παρεμβολην αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν σαμαρειαν 25 και εγενετο λιμος μεγας εν σαμαρεια και ιδου περιεκαθηντο επ' αυτην εως ου εγενηθη κεφαλη ονου πεντηχοντα σιχλων αργυριου και τεταρτον του χαβου κοπρου περιστερων πεντε σικλων αργυριου 26 και ην ο βασιλευς ισραηλ διαπορευομένος επι του τειχους και γυνη εβοησεν προς αυτον λεγουσα σωσον κυριε βασιλευ 27 και ειπεν αυτη μη σε σωσαι χυριος ποθεν σωσω σε μη απο της αλωνος η απο της ληνου 28 και ειπεν αυτη ο βασιλευς τι εστιν σοι και ειπεν η γυνη αυτη ειπεν προς με δος τον υιον σου και φαγομεθα αυτον σημερον και τον υιον μου και φαγομεθα αυτον αυριον 29 και ηψησαμεν τον υιον μου και εφαγομεν αυτον και ειπον προς αυτην τη ημερα τη δευτερα δος τον υιον σου και φαγωμεν αυτον και εκρυψεν τον υιον αυτης 30 και εγένετο ως ηκουσέν ο βασιλέυς ισραήλ τους λογούς της γυναικός διερρηξεν τα ιματια αυτου και αυτος διεπορευετο επι του τειχους και ειδεν ο λαος τον σαχχον επι της σαρχος αυτου εσωθεν 31 και ειπεν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθείη ει στησεται η κεφαλή ελίσαιε επ΄ αυτώ σημέρου 32 και ελίσαιε εκαθητο εν τω οικω αυτου και οι πρεσβυτεροι εκαθηντο μετ΄ αυτου και απεστειλεν ανδρα προ προσωπου αυτου πριν ελθειν τον αγγελον προς αυτον και αυτος ειπεν προς τους πρεσβυτερους ει οιδατε οτι απεστείλεν ο υιος του φονευτου ουτος αφελειν την κεφαλην μου ιδετε ως αν ελθη ο αγγελος αποκλεισατε την θυραν και παραθλιψατε αυτον εν τη θυρα ουχι φωνη των ποδων του κυριου αυτου κατοπισθεν αυτου 33 ετι αυτου λαλουντος μετ΄ αυτων και ιδου αγγελος κατεβη προς αυτου και είπευ ιδου αυτή η κακία παρά κυρίου τι υπομείνω τω κυρίω ετί

Chapter 7

1 και είπεν ελισαίε αχουσον λογον χυρίου ταδε λέγει χυρίος ως η ωρα αυτή αυρίον μετρον σεμιδαλεως σιχλου και διμετρον κριθων σιχλου εν ταις πυλαις σαμαρειας 2 και απεκριθή ο τριστατής εφ΄ ον ο βασίλευς επανεπαύετο επί την χειρά αυτου τω ελισαιε και ειπεν ιδου ποιησει κυριος καταρρακτας εν ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ελισαιε ειπεν ιδου συ οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγή 3 και τεσσαρες ανδρες ήσαν λεπροί παρα την θυράν της πολέως και είπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τι ημεις καθημεθα ωδε εως αποθανωμεν 4 εαν ειπωμεν εισελθωμεν εις την πολιν και ο λιμος εν τη πολει και αποθανουμεθα εκει και εαν καθισωμεν ωδε και αποθανουμεθα και νυν δευτε και εμπεσωμεν εις την παρεμβολην συριας εαν ζωογονησωσιν ημας και ζησομεθα και εαν θανατωσωσιν ημας και αποθανουμεθα 5 και ανεστησαν εν τω σκοτει εισελθειν εις την παρεμβολην συριας και ηλθον εις μερος της παρεμβολης συριας και ιδου ουκ εστιν ανηρ εχει 6 και χυρίος ακουστην εποιήσεν την παρεμβολήν συρίας φωνήν αρματός και φωνην ιππου και φωνην δυναμεως μεγαλης και ειπεν ανηρ προς τον αδελφον αυτου νυν εμισθωσατο εφ΄ ημας βασιλευς ισραηλ τους βασιλεας των χετταιων και τους βασιλεας αιγυπτου του ελθειν εφ΄ ημας 7 και ανεστησαν και απεδρασαν εν τω σχοτει και εγκατελιπαν τας σκηνας αυτων και τους ιππους αυτων και τους ονους αυτων εν τη παρεμβολη ως εστιν και εφυγον προς την ψυχην εαυτων 8 και εισηλθον οι λεπροι ουτοι εως μερους της παρεμβολης και εισηλθον εις σκηνην μιαν και εφαγον και επιου και ηραν εκειθευ αργυριου και χρυσιου και ιματισμου και επορευθησαν και επεστρεψαν και εισηλθον εις σκηνην αλλην και ελαβον εκειθεν και επορευθησαν και κατεκρυψαν 9 και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου ουχ ουτως ημεις ποιουμέν η ημέρα αυτή ημέρα ευαγγελίας έστιν και ημείς σιωπωμεν και μενομεν εως φωτος του πρωι και ευρησομεν ανομιαν και νυν δευρο και εισελθωμεν και αναγγειλωμεν εις τον οικον του βασιλεως 10 και εισηλθον και εβοησαν προς την πυλην της πολεως και ανηγγειλαν αυτοις λεγοντες εισηλθομεν εις την παρεμβολην συριας και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ και φωνη ανθρωπου οτι ει μη ιππος δεδεμενος και ονος και αι σκηναι αυτων ως εισιν 11 και εβοησαν οι θυρωροι και ανηγγειλαν εις τον οικον του βασιλεως εσω 12 και ανεστη ο βασιλευς νυκτος και είπεν προς τους παίδας αυτου αναγγελώ δη υμίν α εποίησεν ημίν συρία εγνωσαν οτι πεινωμεν ημεις και εξηλθαν εκ της παρεμβολης και εκρυβησαν εν τω αγρω λεγοντες οτι εξελευσονται εκ της πολεως και συλλημψομεθα αυτους ζωντας και εις την πολιν εισελευσομεθα 13 και απεκριθη εις των παιδων αυτου και ειπεν λαβετωσαν δη πεντε των ιππων των υπολελειμμενων οι κατελειφθησαν ωδε ιδου εισιν προς παν το πληθος ισραηλ το εκλειπον και αποστελουμεν εκει και οψομεθα 14 και ελαβον δυο επιβατας ιππων και απεστείλεν ο βασίλευς ισραήλ οπισω

του βασιλεως συριας λεγων δευτε και ιδετε 15 και επορευθησαν οπισω αυτων εως του ιορδανου και ιδου πασα η οδος πληρης ιματιων και σκευων ων ερριψεν συρια εν τω θαμβεισθαι αυτους και επεστρεψαν οι αγγελοι και ανηγγειλαν τω βασιλει 16 και εξηλθεν ο λαος και διηρπασεν την παρεμβολην συριας και εγενετο μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κρίθων σικλου κατα το ρημα κυριου 17 και ο βασιλευς κατεστησεν τον τριστατην εφ΄ ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι τη χειρι αυτου επι της πυλης και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν καθα ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου ος ελαλησεν εν τω καταβηναι τον αγγελον προς αυτον 18 και εγενετο καθα ελαλησεν ελισαιε προς τον βασιλεα λεγων διμετρον κρίθης σικλου και μετρον σεμιδαλεως σικλου και εσται ως η ωρα αυτη αυριον εν τη πυλη σαμαρειας 19 και απεκρίθη ο τριστατης τω ελισαιε και είπεν ίδου κυρίος ποιεί καταρρακτας εν τω ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και είπεν ελισαιε ίδου οψη τοις οφθαλμοίς σου και εκείθεν ου φαγη 20 και εγενετο ουτως και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν

Chapter 8

1 και ελισαιε ελαλησεν προς την γυναικα ης εζωπυρησεν τον υιον λεγων αναστηθι και δευρο συ και ο οικος σου και παροικει ου εαν παροικήσης οτι κεκλήκεν κυριος λιμον επι την γην και γε ηλθεν επι την γην επτα ετη 2 και ανεστη η γυνη και εποιησεν κατα το ρημα ελισαιε και επορευθη αυτη και ο οικος αυτης και παρωκει εν γη αλλοφυλων επτα ετη 3 και εγενετο μετα το τελος των επτα ετων και επεστρεψεν η γυνη εχ γης αλλοφυλων εις την πολιν χαι ηλθεν βοησαι προς τον βασιλεα περι του οιχου εαυτης χαι περι των αγρων εαυτης 4 χαι ο βασιλευς ελαλει προς γιεζι το παιδαριον ελισαιε του ανθρωπου του θεου λεγων διηγησαι δη μοι παντα τα μεγαλα α εποιησεν ελισαιε 5 και εγενετο αυτου εξηγουμενου τω βασιλει ως εζωπυρησεν υιον τεθνηχοτα χαι ιδου η γυνη ης εζωπυρησεν τον υιον αυτης ελισαιε βοωσα προς τον βασιλεα περι του οιχου εαυτης χαι περι των αγρων εαυτης και είπεν γιεζί κυριε βασίλευ αυτη η γυνη και ουτος ο υίος αυτης ον εζωπυρησεν ελισαιε 6 και επηρωτησεν ο βασιλευς την γυναικα και διηγησατο αυτω και εδωκεν αυτη ο βασιλευς ευνουχον ενα λεγων επιστρεψον παντα τα αυτης και παντα τα γενηματα του αγρου αυτης απο της ημερας ης κατελιπεν την γην εως του νυν 7 και ηλθεν ελισαιε εις δαμασκον και υιος αδερ βασιλευς συριας πρρωστει και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ηκει ο ανθρωπος του θεου εως ωδε 8 και είπεν ο βασίλευς προς αζαηλ λαβε εν τη χείρι σου μάναα και δευρο εις απαντην τω ανθρωπω του θεου και επιζητησον τον κυριον παρ΄ αυτου λεγων ει ζησομαι εχ της αρρωστιας μου ταυτης 9 χαι επορευθη αζαηλ εις απαντην αυτου και ελαβεν μαναα εν τη χειρι αυτου και παντα τα αγαθα δαμασκου αρσιν

τεσσαραχοντα χαμηλων χαι ηλθεν χαι εστη ενωπιον αυτου χαι ειπεν προς ελισαιε ο υιος σου υιος αδερ βασιλευς συριας απεστειλεν με προς σε λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης 10 και ειπεν ελισαιε δευρο ειπον αυτω ζωη ζηση και εδείξεν μοι κυρίος οτι θανατώ αποθανή 11 και παρέστη τω προσώπω αυτου και εθηκεν εως αισχυνης και εκλαυσεν ο ανθρωπος του θεου 12 και ειπεν αζαηλ τι οτι ο χυριος μου χλαιει χαι ειπεν οτι οιδα οσα ποιησεις τοις υιοις ισραηλ χαχα τα οχυρωματα αυτων εξαποστελεις εν πυρι και τους εχλεχτους αυτων εν ρομφαία αποχτένεις χαι τα νηπία αυτών ενδείδεις χαι τας εν γαστρί έχουδας αυτων αναρρηξεις 13 και ειπεν αζαηλ τις εστιν ο δουλος σου ο κυων ο τεθνηκως οτι ποιησει το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε εδειξεν μοι κυριος σε βασιλευοντα επι συριαν 14 και απηλθεν απο ελισαιε και εισηλθεν προς τον κυριον αυτου και είπεν αυτώ τι είπεν σοι ελίσαιε και είπεν είπεν μοι ζωή ζήση 15 και εγένετο τη επαυριον και ελαβεν το μαχμα και εβαψεν εν τω υδατι και περιεβαλεν επι το προσωπον αυτου και απεθανεν και εβασιλευσεν αζαηλ αντ' αυτου 16 εν ετει πεμπτω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν ιωραμ υιος ιωσαφατ βασιλευς ιουδα 17 υιος τριαχοντα και δυο ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και οχτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 18 χαι επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ καθως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτω εις γυναικα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου 19 χαι ουχ ηθελησεν χυριος διαφθειραι τον ιουδαν δια δαυιδ τον δουλον αυτου καθως ειπεν δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας 20 εν ταις ημεραις αυτου ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα και εβασιλευσαν εφ΄ εαυτους βασιλεα 21 και ανεβη ιωραμ εις σιωρ και παντα τα αρματα μετ΄ αυτου και εγενετο αυτου ανασταντος και επαταξεν τον εδωμ τον χυχλωσαντα επ΄ αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων 22 και ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα εως της ημέρας ταυτης τότε ηθετήσεν λόβενα εν τω καίρω έχεινω 23 και τα λοιπα των λογων ιωραμ και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 24 και εκοιμηθη ιωραμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ΄ αυτου 25 εν ετει δωδεκατω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ 26 υιος ειχοσι και δυο ετων οχοζιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι βασιλεως ισραηλ 27 και επορευθη εν οδω οικου αχααβ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου καθως ο οικος αχααβ 28 και επορευθή μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον μετα αζαηλ βασιλέως αλλοφυλών εν ρεμμώθ γαλαάδ και επατάξαν οι συροί τον ιωράμ 29 και επεστρεψεν ο βασιλευς ιωραμ του ιατρευθηναι εν ιεζραελ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον εν ρεμμωθ εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας

και οχοζιας υιος ιωραμ κατεβη του ιδειν τον ιωραμ υιον αχααβ εν ιεζραελ οτι ηρρωστει αυτος

Chapter 9

1 και ελισαιε ο προφητης εκαλεσεν ενα των υιων των προφητων και ειπεν αυτω ζωσαι την οσφυν σου και λαβε τον φακον του ελαιου τουτου εν τη χειρι σου και δευρο εις ρεμμωθ γαλααδ 2 και εισελευση εκει και οψη εκει ιου υιον ιωσαφατ υιου ναμεσσι και εισελευση και αναστησεις αυτον εκ μεσου των αδελφων αυτου και εισαξεις αυτον εις το ταμιειον εν τω ταμιειω 3 και λημψη τον φακον του ελαιου και επιχεεις επι την κεφαλην αυτου και ειπον ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και ανοιξεις την θυραν και φευξη και ου μενεις 4 και επορευθη το παιδαριον ο προφητης εις ρεμμωθ γαλααδ 5 και εισηλθεν και ιδου οι αρχοντες της δυναμεως εκαθηντο και ειπεν λογος μοι προς σε ο αρχων και ειπεν ιου προς τινα εχ παντων ημων και ειπεν προς σε ο αρχων 6 και ανεστη και εισηλθεν εις τον οικον και επεχεεν το ελαιον επι την κεφαλην αυτου και ειπεν αυτω ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ χεχριχα σε εις βασιλεα επι λαον χυριου επι τον ισραηλ 7 χαι εξολεθρευσεις τον οιχον αχααβ του χυριου σου εχ προσωπου μου χαι εχδιχησεις τα αιματα των δουλων μου των προφητων και τα αιματα παντων των δουλων χυριου εχ χειρος ιεζαβελ 8 και εχ χειρος ολου του οικου αχααβ και εξολεθρευσεις τω οιχω αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ 9 και δωσω τον οικον αχααβ ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οιχον βαασα υιου αχια 10 χαι την ιεζαβελ χαταφαγονται οι χυνες εν τη μεριδι ιεζραελ και ουκ εστιν ο θαπτων και ηνοιξεν την θυραν και εφυγεν 11 και ιου εξηλθεν προς τους παιδας του χυριου αυτου χαι ειπον αυτω ει ειρηνη τι οτι εισηλθεν ο επιλημπτος ουτος προς σε και ειπεν αυτοις υμεις οιδατε τον ανδρα και την αδολεσχιαν αυτου 12 και ειπον αδικον απαγγειλον δη ημιν και ειπεν ιου προς αυτους ουτως και ουτως ελαλησεν προς με λεγων ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασίλεα επι ισραηλ 13 και ακουσαντες εσπευσαν και ελαβον εκαστος το ιματιον αυτου και εθηκαν υποκατω αυτου επι γαρεμ των αναβαθμων και εσαλπισαν εν κερατινή και είπον εβασίλευσεν ιου 14 και συνεστραφή ιου υιος ιωσαφατ υιου ναμεσσι προς ιωραμ και ιωραμ αυτος εφυλασσεν εν ρεμμωθ γαλααδ αυτος και πας ισραηλ απο προσωπου αζαηλ βασιλεως συριας 15 και απεστρεψεν ιωραμ ο βασιλευς ιατρευθηναι εν ιεζραελ απο των πληγων ων επαισαν αυτον οι συροι εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και ειπεν ιου ει εστιν η ψυχη υμων μετ΄ εμου μη εξελθετω εχ της πολεως διαπεφευγως του πορευθηναι χαι απαγγειλαι εν ιεζραελ 16 και ιππευσεν και επορευθη ιου και κατεβη εις ιεζραελ οτι ιωραμ βασιλευς ισραηλ εθεραπευετο εν ιεζραελ απο των τοξευματων ων χατετοξευσαν

αυτον οι αραμιν εν τη ραμμαθ εν τω πολεμω μετα αζαηλ βασιλεως συριας οτι αυτος δυνατος και ανηρ δυναμεως και οχοζιας βασιλευς ιουδα κατεβη ιδειν τον ιωραμ 17 και ο σκοπος ανεβη επι τον πυργον εν ιεζραελ και ειδεν τον κονιορτον ιου εν τω παραγινεσθαι αυτον και ειπεν κονιορτον εγω βλεπω και ειπεν ιωραμ λαβε επιβατην και αποστειλον εμπροσθεν αυτων και ειπατω ει ειρηνη 18 και επορευθη επιβατης ιππου εις απαντην αυτων και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφε εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ο σχοπος λεγων ηλθεν ο αγγελος εως αυτων χαι ουχ ανεστρεψεν 19 χαι απεστειλεν επιβατην ιππου δευτερον και ηλθεν προς αυτον και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφου εις τα οπισω μου 20 και απηγγείλεν ο σχοπος λεγων ηλθεν εως αυτων χαι ουχ ανεστρεψεν χαι ο αγων ηγεν τον ιου υιον ναμεσσιου οτι εν παραλλαγη εγενετο 21 και ειπεν ιωραμ ζευξον και εζευξεν αρμα και εξηλθεν ιωραμ βασιλευς ισραηλ και οχοζιας βασιλευς ιουδα ανηρ εν τω αρματι αυτου και εξηλθον εις απαντην ιου και ευρον αυτον εν τη μεριδι ναβουθαι του ιεζραηλιτου 22 και εγένετο ως είδεν ιωράμ τον ιου και είπεν ει ειρηνη ιου και ειπεν ιου τι ειρηνη ετι αι πορνειαι ιεζαβελ της μητρος σου και τα φαρμαχα αυτής τα πολλα 23 και επεστρεψεν ιωραμ τας χειρας αυτου του φυγειν και ειπεν προς οχοζιαν δολος οχοζια 24 και επλησεν ιου την χειρα αυτου εν τω τοξω και επαταξεν τον ιωραμ ανα μεσον των βραχιονων αυτου και εξηλθεν το βελος δια της μαρδιας αυτου και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου 25 και ειπεν ιου προς βαδεχαρ τον τριστατην αυτου ριψον αυτον εν τη μεριδι αγρου ναβουθαι του ιεζραηλιτου οτι μνημονευω εγω και συ επιβεβηκοτες επι ζευγη οπισω αχααβ του πατρος αυτου και κυριος ελαβεν επ' αυτον το λημμα τουτο λεγων 26 ει μη μετα των αιματων ναβουθαι και τα αιματα των υιων αυτου ειδον εχθες φησιν κυριος και ανταποδωσω αυτω εν τη μεριδι ταυτη φησιν κυριος και νυν αρας δη ριψον αυτον εν τη μεριδι κατα το ρημα κυριου 27 και οχοζιας βασιλευς ιουδα ειδεν και εφυγεν οδον βαιθαγγαν και εδιωξεν οπισω αυτου ιου και ειπεν και γε αυτον και επαταξεν αυτον εν τω αρματι εν τω αναβαινειν γαι η εστιν ιεβλααμ και εφυγεν εις μαγεδδων και απεθανεν εκει 28 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου επι το αρμα και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυίδ 29 και εν ετει ενδεκατω ιωραμ βασίλεως ισραηλ εβασίλευσεν οχοζίας επι ιουδαν 30 και ηλθεν ιου εις ιεζραελ και ιεζαβελ ηκουσεν και εστιμισατο τους οφθαλμους αυτης και ηγαθυνεν την κεφαλην αυτης και διεκυψεν δια της θυριδος 31 και ιου εισεπορεύετο εν τη πολεί και είπεν ει είρηνη ζαμβρί ο φονεύτης του χυριου αυτου 32 και επηρεν το προσωπον αυτου εις την θυριδα και ειδεν αυτην και είπεν τις εί συ καταβηθί μετ΄ εμού και κατέκυψαν προς αυτον δύο ευνουχοί 33 και είπεν κυλίσατε αυτήν και εκυλίσαν αυτήν και ερραντίσθη του αίματος αυτής προς τον τοιχον και προς τους ιππους και συνεπατησαν αυτην 34 και εισηλθεν

ιου και εφαγεν και επιεν και ειπεν επισκεψασθε δη την κατηραμενην ταυτην και θαψατε αυτην οτι θυγατηρ βασιλεως εστιν 35 και επορευθησαν θαψαι αυτην και ουχ ευρον εν αυτη αλλο τι η το κρανιον και οι ποδες και τα ιχνη των χειρων 36 και επεστρεψαν και ανηγγειλαν αυτω και ειπεν λογος κυριου ον ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου του θεσβιτου λεγων εν τη μεριδι ιεζραελ καταφαγονται οι κυνες τας σαρκας ιεζαβελ 37 και εσται το θνησιμαιον ιεζαβελ ως κοπρια επι προσωπου του αγρου εν τη μεριδι ιεζραελ ωστε μη ειπειν αυτους ιεζαβελ

Chapter 10

1 και τω αχααβ εβδομηκοντα υιοι εν σαμαρεια και εγραψεν ιου βιβλιον και απεστείλεν εν σαμαρεία προς τους αρχοντας σαμαρείας και προς τους πρεσβυτερους και προς τους τιθηνους υιων αχααβ λεγων 2 και νυν ως εαν ελθη το βιβλιον τουτο προς υμας μεθ΄ υμων οι υιοι του χυριου υμων χαι μεθ΄ υμων το αρμα και οι ιπποι και πολεις οχυραι και τα οπλα 3 και οψεσθε τον αγαθον και τον ευθη εν τοις υιοις του χυριου υμων χαι χαταστησετε αυτον επι τον θρονον του πατρος αυτου και πολεμειτε υπερ του οικου του κυριου υμων 4 και εφοβηθησαν σφοδρα και είπον ίδου οι δυο βασίλεις ουκ εστήσαν κατα προσωπον αυτου και πως στησομεθα ημεις 5 και απεστειλαν οι επι του οικου και οι επι της πολεως και οι πρεσβυτεροι και οι τιθηνοι προς ιου λεγοντες παιδες σου ημεις και οσα εαν ειπης προς ημας ποιησομεν ου βασιλευσομεν ανδρα το αγαθον εν οφθαλμοις σου ποιησομεν 6 και εγραψεν προς αυτους βιβλιον δευτερον λεγων ει εμοι υμεις και της φωνης μου υμεις εισακουετε λαβετε την κεφαλην ανδρων των υιων του χυριου υμων και ενεγκατε προς με ως η ωρα αυριον εις ιεζραελ και οι υιοι του βασιλεως ησαν εβδομηχοντα ανδρες ουτοι αδροι της πολεως εξετρεφον αυτους 7 και εγένετο ως ηλθέν το βιβλίον προς αυτους και ελαβον τους υιους του βασιλέως και εσφαξαν αυτους εβδομηκοντα ανδρας και εθηκαν τας κεφαλας αυτων εν καρταλλοις και απεστειλαν αυτας προς αυτον εις ιεζραελ 8 και ηλθεν ο αγγελος και απηγγειλεν λεγων ηνεγκαν τας κεφαλας των υιων του βασιλεως και ειπεν θετε αυτας βουνους δυο παρα την θυραν της πυλης εις πρωι 9 και εγενετο πρωι και εξηλθεν και εστη εν τω πυλωνι της πολεως και ειπεν προς παντα τον λαον δικαιοι υμεις ιδου εγω ειμι συνεστραφην επι τον χυριον μου και απεκτεινα αυτον και τις επαταξεν παντας τουτους 10 ιδετε αφφω οτι ου πεσειται απο του ρηματος κυριου εις την γην ου ελαλησεν κυριος επι τον οικον αχααβ και κυριος εποιησεν οσα ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου 11 και επαταξεν ιου παντας τους καταλειφθεντας εν τω οικω αχααβ εν ιεζραελ και παντας τους αδρους αυτου και τους γνωστους αυτου και τους ιερεις αυτου ωστε μη καταλιπειν αυτου καταλειμμα 12 και ανεστη και επορευθη εις σαμαρειαν αυτος εν βαιθακαδ των ποιμενων

εν τη οδω 13 και ιου ευρεν τους αδελφους οχοζιου βασιλεως ιουδα και είπεν τίνες υμεις και ειπον οι αδελφοι οχοζιου ημεις και κατεβημεν εις ειρηνην των υιων του βασιλεως και των υιων της δυναστευουσης 14 και ειπεν συλλαβετε αυτους ζωντας και συνελαβον αυτους ζωντας και εσφαξαν αυτους εις βαιθακαδ τεσσαρακοντα και δυο ανδρας ου κατελιπεν ανδρα εξ αυτων 15 και επορευθη εκειθεν και ευρεν τον ιωναδαβ υιον ρηχαβ εν τη οδω εις απαντην αυτου και ευλογησεν αυτον και είπεν προς αυτον ιου ει εστιν καρδια σου μετα καρδιας μου ευθεία καθως η καρδια μου μετα της καρδιας σου και ειπεν ιωναδαβ εστιν και ειπεν ιου και ει εστιν δος την χειρα σου και εδωκεν την χειρα αυτου και ανεβιβασεν αυτον προς αυτον επι το αρμα 16 και ειπεν προς αυτον δευρο μετ' εμου και ιδε εν τω ζηλωσαι με τω χυριω σαβαωθ χαι επεχαθισεν αυτον εν τω αρματι αυτου 17 χαι εισηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν παντας τους καταλειφθεντας του αχααβ εν σαμαρεία εως του αφανίσαι αυτον κατά το ρημά κυρίου ο ελαλήσεν προς ηλίου 18 και συνηθροισεν ιου παντα τον λαον και ειπεν προς αυτους αχααβ εδουλευσεν τω βααλ ολίγα και γε ιου δουλευσει αυτω πολλα 19 και νυν παντές οι προφηταί του βααλ παντας τους δουλους αυτου και τους ιερεις αυτου καλεσατε προς με ανηρ μη επισχεπητω οτι θυσια μεγαλη μοι τω βααλ πας ος εαν επισχεπη ου ζησεται και ιου εποιησεν εν πτερνισμω ινα απολεση τους δουλους του βααλ 20 και ειπεν ιου αγιασατε ιερειαν τω βααλ και εκηρυξαν 21 και απεστειλεν ιου εν παντι ισραηλ λεγων και νυν παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου μηδεις απολειπεσθω οτι θυσιαν μεγαλην ποιω ος αν απολειφθη ου ζησεται και ηλθον παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντές οι προφηται αυτου ου κατελειφθη ανήρ ος ου παρεγένετο και εισηλθον εις τον οιχον του βααλ χαι επλησθη ο οιχος του βααλ στομα εις στομα 22 και είπεν ιου τω επί του οίκου μεσθααλ εξαγαγε ενδυματά πασί τοις δουλοίς του βααλ και εξηνεγκεν αυτοις ο στολιστης 23 και εισηλθεν ιου και ιωναδαβ υιος ρηχαβ εις οιχον του βααλ και ειπεν τοις δουλοις του βααλ ερευνησατε και ιδετε ει εστιν μεθ΄ υμων των δουλων χυριου οτι αλλ΄ η οι δουλοι του βααλ μονωτατοι 24 και εισηλθεν του ποιησαι τα θυματα και τα ολοκαυτωματα και ιου εταξεν εαυτω εξω ογδοηχοντα ανδρας χαι ειπεν ανηρ ος εαν διασωθη απο των ανδρων ων έγω αναγω επι χειρας υμών η ψυχη αυτου αντι της ψυχης αυτου 25 και εγενετο ως συνετελεσεν ποιων την ολοχαυτωσιν χαι ειπεν ιου τοις παρατρεχουσιν και τοις τρισταταις εισελθοντες παταξατε αυτους ανηρ μη εξελθατω εξ αυτων και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και ερριψαν οι παρατρεχοντες και οι τρισταται και επορευθησαν εως πολεως οικου του βααλ 26 και εξηνεγκαν την στηλην του βααλ και ενεπρησαν αυτην 27 και κατεσπασαν τας στηλας του βααλ και καθείλον τον οίκον του βααλ και εταξαν αυτον εις λυτρώνας εως της ημέρας ταυτης 28 και ηφανισεν ιου τον βααλ εξ ισραηλ 29 πλην αμαρτιων ιεροβοαμ υιου

ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουχ απεστη ιου απο οπισθεν αυτων αι δαμαλεις αι χρυσαι εν βαιθηλ και εν δαν 30 και ειπεν χυριος προς ιου ανθ΄ ων οσα ηγαθυνας ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις μου και παντα οσα εν τη καρδια μου εποιησας τω οιχω αχααβ υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ 31 και ιου ουχ εφυλαξεν πορευεσθαι εν νομω χυριου θεου ισραηλ εν ολη καρδια αυτου ουχ απεστη επανωθεν αμαρτιών ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 32 εν ταις ημεραις εχειναις ηρξατο χυριος συγχοπτειν εν τω ισραηλ και επαταξεν αυτους αζαηλ εν παντι οριω ισραηλ 33 απο του ιορδανου κατ΄ ανατολας ηλιου πασαν την γην γαλααδ του γαδδι και του ρουβην και του μανασση απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνών και την γαλααδ και την βασαν 34 και τα λοιπα των λογών ιου και παντα οσα εποιησεν και πασα η δυναστεια αυτου και τας συναψεις ας συνηψεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλίω λογών των ημερών τοις βασιλευσιν ισραηλ 35 και εχοιμηθη ιου μετα τών πατερών αυτου και εθαφλαν αυτον εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωαχας υιος αυτου αντ΄ αυτου 36 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν ιου επι ισραηλ ειχοσι οχτώ ετη εν σαμαρεια

Chapter 11

1 και γοθολία η μητηρ οχοζίου είδεν οτι απεθανον οι υίοι αυτης και απωλέσεν παν το σπερμα της βασιλειας 2 και ελαβεν ιωσαβεε θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου τον ιωας υιον αδελφου αυτης και εκλεψεν αυτον εκ μεσου των υιων του βασιλεως των θανατουμενων αυτον και την τροφον αυτου εν τω ταμιειω των χλινών και εκρυψέν αυτον από προσωπού γοθολίας και ουκ εθανατώθη 3 και ην μετ΄ αυτης εν οικω κυριου κρυβομενος εξ ετη και γοθολια βασιλευουσα επι της γης 4 και εν τω ετει τω εβδομω απεστειλεν ιωδαε ο ιερευς και ελαβεν τους εκατονταρχους τον χορρι και τον ρασιμ και απηγαγέν αυτους προς αυτον εις οικον χυριου χαι διεθετο αυτοις διαθηχην χυριου χαι ωρχισεν αυτους ενωπιον χυριου και εδείξεν αυτοίς ιωδαε τον υίον του βασίλεως 5 και ενετείλατο αυτοίς λεγων ουτος ο λογος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισελθετω το σαββατον και φυλαξετε φυλαχην οιχου του βασιλέως εν τω πυλωνι 6 χαι το τριτον εν τη πυλη των οδων και το τριτον της πυλης οπισω των παρατρεχοντων και φυλαξετε την φυλακην του οιχου 7 και δυο χειρες εν υμιν πας ο εκπορευομενος το σαββατον και φυλαξουσιν την φυλαχην οιχου χυριου προς τον βασιλεα 8 και χυχλωσατε επι τον βασιλεα χυχλω ανηρ και το σχευος αυτου εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τα σαδηρωθ αποθανειται και εγενετο μετα του βασιλεως εν τω εκπορευεσθαι αυτον και εν τω εισπορευεσθαι αυτον 9 και εποιησαν οι εκατονταρχοι παντα οσα ενετειλατο ιωδαε ο συνετος και ελαβεν ανηρ τους ανδρας αυτου τους εισπορευομενους το σαββατον μετα των εκπορευομένων το σαββατον και εισηλθέν προς ιωδαε

τον ιερεα 10 και εδωκεν ο ιερευς τοις εκατονταρχαις τους σειρομαστας και τους τρισσούς του βασιλέως δαυίδ τους εν οίχω χυρίου 11 και εστήσαν οι παρατρεχοντες ανηθ και το σκευος αυτου εν τη χειθι αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας του οιχου της ευωνυμου του θυσιαστηριου χαι του οιχου επι τον βασιλεα χυχλω 12 και εξαπεστειλεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ΄ αυτον το νεζερ και το μαρτυριον και εβασιλευσεν αυτον και εχρισεν αυτον και εκροτησαν τη χειρι και ειπαν ζητω ο βασιλευς 13 και ηκουσεν γοθολια την φωνην των τρεχοντων του λαου και εισηλθεν προς τον λαον εις οικον κυριου 14 και ειδεν και ιδου ο βασιλευς ειστηκει επι του στυλου κατα το κριμα και οι ωδοι και αι σαλπιγγες προς τον βασιλεα και πας ο λαος της γης χαιρων και σαλπιζων εν σαλπιγξιν και διερρηξεν γοθολια τα ιματια εαυτης και εβοησεν συνδεσμος συνδεσμος 15 και ενετείλατο ιωδαε ο ιερεύς τοις εκατονταρχαίς τοις επισκοποίς της δυναμεως και ειπεν προς αυτους εξαγαγετε αυτην εσωθεν των σαδηρωθ και ο εισπορευομενος οπισω αυτης θανατω θανατωθησεται ρομφαια οτι ειπεν ο ιερευς και μη αποθανη εν οικω κυριου 16 και επεθηκαν αυτη χειρας και εισηλθεν οδον εισοδου των ιππων οιχου του βασιλεως χαι απεθανεν εχει 17 χαι διεθετο ιωδαε διαθηκην ανα μεσον κυριου και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου του ειναι εις λαον τω χυριω και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου 18 και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον του βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια αυτου και τας εικονας αυτου συνετριψαν αγαθως και τον ματθαν τον ιερεα του βααλ απεχτειναν χατα προσωπον των θυσιαστηριων χαι εθηχεν ο ιερευς επισχοπους εις τον οιχον χυριου 19 και ελαβεν τους εκατονταρχους και τον χορρι και τον ρασιμ και παντα τον λαον της γης και κατηγαγον τον βασιλεα εξ οιχου χυριου χαι εισηλθεν οδον πυλης των παρατρεχοντων οιχου του βασιλεως και εκαθισαν αυτον επι του θρονου των βασιλεων 20 και εχαρη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοθολιαν εθανατωσαν εν ρομφαια εν οικω του βασιλεως

Chapter 12

1 υιος ετων επτα ιωας εν τω βασιλευειν αυτον 2 εν ετει εβδομω τω ιου εβασιλευσεν ιωας και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αβια εκ της βηρσαβεε 3 και εποιησεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ας εφωτισεν αυτον ιωδαε ο ιερευς 4 πλην των υψηλων ου μετεσταθησαν και έκει ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις 5 και ειπεν ιωας προς τους ιερεις παν το αργυριον των αγιων το εισοδιαζομενον εν τω οικω κυριου αργυριον συντιμησεως ανηρ αργυριον λαβων συντιμησεως παν αργυριον ο εαν αναβη επι καρδιαν ανδρος ενεγκειν εν οικω κυριου 6 λαβετωσαν εαυτοις οι

ιερεις ανηρ απο της πρασεως αυτων και αυτοι κρατησουσιν το βεδεκ του οικου εις παντα ου εαν ευρεθη εχει βεδεχ 7 και εγενηθη εν τω ειχοστω και τριτω ετει τω βασιλει ιωας ουχ εχραταιωσαν οι ιερείς το βέδεχ του οίχου 8 και εχαλέσεν ιωας ο βασιλευς ιωδαε τον ιερεα και τους ιερεις και είπεν προς αυτους τι οτι ουκ εκραταιούτε το βεδεκ του οίκου και νυν μη λαβητε αργυρίον από των πράσεων υμων οτι εις το βεδεχ του οιχου δωσετε αυτο 9 χαι συνεφωνησαν οι ιερεις του μη λαβειν αργυριον παρα του λαου και του μη ενισχυσαι το βεδεκ του οικου 10 και ελαβεν ιωδαε ο ιερευς κιβωτον μιαν και ετρησεν τρωγλην επι της σανιδος αυτης και εδωκεν αυτην παρα ιαμιβιν εν τω οικω ανδρος οικου κυριου και εδωχαν οι ιερεις οι φυλασσοντες τον σταθμον παν το αργυριον το ευρεθεν εν οιχω χυριου 11 χαι εγενετο ως ειδον οτι πολυ το αργυριον εν τη χιβωτω χαι ανεβη ο γραμματευς του βασιλεως και ο ιερευς ο μεγας και εσφιγξαν και ηριθμησαν το αργυριον το ευρεθεν εν οιχω χυριου 12 χαι εδωχαν το αργυριον το ετοιμασθεν επι χειρας ποιουντων τα εργα των επισχοπων οιχου χυριου χαι εξεδοσαν τοις τεχτοσιν των ξυλων και τοις οικοδομοις τοις ποιουσιν εν οικω χυριου 13 και τοις τειχισταις και τοις λατομοις των λιθων του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του χατασχειν το βεδεχ οιχου χυριου εις παντα οσα εξωδιασθη επι τον οιχον του κραταιωσαι 14 πλην ου ποιηθησεται οικω κυριου θυραι αργυραι ηλοι φιαλαι και σαλπιγγες παν σκευος χρυσουν και σκευος αργυρουν εκ του αργυριου του εισενεχθεντος εν οιχω χυριου 15 οτι τοις ποιουσιν τα εργα δωσουσιν αυτο και εκραταιωσαν εν αυτω τον οικον κυριου 16 και ουκ εξελογιζοντο τους ανδρας οις εδιδουν το αργυριον επι χειρας αυτων δουναι τοις ποιουσιν τα εργα οτι εν πιστει αυτων ποιουσιν 17 αργυριον περι αμαρτιας και αργυριον περι πλημμελειας ο τι εισηνεχθη εν οιχω χυριου τοις ιερευσιν εγενετο 18 τοτε ανεβη αζαηλ βασιλευς συριας και επολεμησεν επι γεθ και προκατελαβετο αυτην και εταξεν αζαηλ το προσωπον αυτου αναβηναι επι ιερουσαλημ 19 και ελαβεν ιωας βασιλευς ιουδα παντα τα αγια οσα ηγιασεν ιωσαφατ και ιωραμ και οχοζιας οι πατερες αυτου και βασιλεις ιουδα και τα αγια αυτου και παν το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου χυριου και οικου του βασιλέως και απέστειλεν τω αζαηλ βασιλεί συρίας και ανεβη απο ιερουσαλημ 20 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 21 και ανεστησαν οι δουλοι αυτου και εδησαν παντα συνδεσμον και επαταξαν τον ιωας εν οιχω μαλλω τω εν γααλλα 22 χαι ιεζιχαρ υιος ιεμουαθ χαι ιεζεβουθ ο υιος αυτου σωμηρ οι δουλοι αυτου επαταξαν αυτον και απεθανεν και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 13

1 εν ετει ειχοστω και τριτω ετει τω ιωας υιω οχοζιου βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωαχας υιος ιου εν σαμαρεια επταχαιδεχα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου χαι επορευθη οπισω αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουχ απέστη απ' αυτων 3 χαι ωργισθη θυμω χυριος εν τω ισραηλ και εδωκεν αυτους εν χειρι αζαηλ βασιλεως συριας και εν χειρι υιου αδερ υιου αζαηλ πασας τας ημερας 4 και εδεηθη ιωαχας του προσωπου κυριου και επηκουσεν αυτου χυριος οτι ειδεν την θλιψιν ισραηλ οτι εθλιψεν αυτους βασιλευς συριας 5 και εδωκεν κυριος σωτηριαν τω ισραηλ και εξηλθεν υποκατωθεν χειρος συριας και εκαθισαν οι υιοι ισραηλ εν τοις σκηνωμασιν αυτων καθως εχθες και τριτης 6 πλην ουχ απεστησαν απο αμαρτιών οιχου ιεροβοαμ ος εξημαρτέν τον ισραηλ εν αυταις επορευθησαν και γε το αλσος εσταθη εν σαμαρεια 7 οτι ουχ υπελειφθη τω ιωαχας λαος αλλ΄ η πεντηχοντα ιππεις χαι δεχα αρματα χαι δεκα χιλιαδες πεζων οτι απωλεσεν αυτους βασιλευς συριας και εθεντο αυτους ως χουν εις καταπατησιν 8 και τα λοιπα των λογων ιωαχας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 9 και εκοιμηθη ιωαχας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωας υιος αυτου αντ΄ αυτου 10 εν ετει τριαχοστω και εβδομω ετει τω ιωας βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωας υιος ιωαχας επι ισραηλ εν σαμαρεια εχχαιδεχα ετη 11 χαι εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου ουχ απέστη απο πασης αμαρτίας ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθη 12 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ας εποιησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 13 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και ιεροβοαμ εχαθισεν επι του θρονου αυτου εν σαμαρεια μετα των υιων ισραηλ 14 χαι ελισαιε ηρρωστησεν την αρρωστιαν αυτου δι΄ ην απεθανεν και κατεβη προς αυτον ιωας βασιλευς ισραηλ και εκλαυσεν επι προσωπου αυτου και ειπεν πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου 15 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξον και βελη και ελαβεν προς αυτον τοξον και βελη 16 και είπεν τω βασίλει επιβιβασον την χείρα σου επι το τοξον και επεβιβασεν ιωας την κειρα αυτου επι το τοξον και επεθηκεν ελισαιε τας χειρας αυτου επι τας χειρας του βασιλέως 17 και ειπέν ανοίξον την θυριδα κατ΄ ανατολας και ηνοιξεν και ειπεν ελισαιε τοξευσον και ετοξευσεν και ειπεν βελος σωτηριας τω χυριω χαι βελος σωτηριας εν συρια χαι παταξεις την συριαν εν αφεχ εως συντελειας 18 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξα και ελαβεν και ειπεν τω βασιλει ισραηλ παταξον εις την γην και επαταξεν ο βασιλευς τρις και έστη 19 και ελυπηθη επ΄ αυτω ο ανθρωπος του θέου και είπεν ει επαταξας

πεντακις η έξακις τοτε αν επαταξας την συριαν εως συντελειας και νυν τρις παταξεις την συριαν 20 και απεθανεν ελισαιε και εθαψαν αυτον και μονοζωνοι μωαβ ηλθον εν τη γη ελθοντος του ενιαυτου 21 και εγενετο αυτων θαπτοντων τον ανδρα και ιδου ειδον τον μονοζωνον και ερριψαν τον ανδρα εν τω ταφω ελισαιε και επορευθη και ηψατο των οστεων ελισαιε και εζησεν και ανεστη επι τους ποδας αυτου 22 και αζαηλ εξεθλιψεν τον ισραηλ πασας τας ημερας ιωαχας 23 και ηλεησεν κυριος αυτους και οικτιρησεν αυτους και επεβλεψεν προς αυτους δια την διαθηκην αυτου την μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι αυτους και ουκ απερριψεν αυτους απο του προσωπου αυτου 24 και απεθανεν αζαηλ βασιλευς συριας και εβασιλευσεν υιος αδερ υιος αυτου αντ΄ αυτου 25 και επεστρεψεν ιωας υιος ιωαχας και ελαβεν τας πολεις εκ κειρος υιου αδερ υιου αζαηλ ας ελαβεν εκ κειρος ιωαχας του πατρος αυτου εν τω πολεμω τρις επαταξεν αυτον ιωας και επεστρεψεν τας πολεις ισραηλ

Chapter 14

1 εν ετει δευτερω τω ιωας υιω ιωαχας βασιλει ισραηλ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα 2 υιος ειχοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννέα έτη εβασιλεύσεν εν ιερουσαλημ και ονομά της μητρος αυτου ιωαδιν εξ ιερουσαλημ 3 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως δαυίδ ο πατηρ αυτού κατα παντά όσα εποίησεν ίωας ο πατηρ αυτού εποίησεν 4 πλην τα υψηλα ουχ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν χαι εθυμιων εν τοις υψηλοις 5 και εγενετο οτε κατισχυσεν η βασιλεια εν χειρι αυτου και επαταξεν τους δουλους αυτου τους παταξαντας τον πατερα αυτου 6 και τους υιους των παταξαντων ουκ εθανατωσεν χαθως γεγραπται εν βιβλιω νομων μωυση ως ενετειλατο χυριος λεγων ουχ αποθανουνται πατερες υπερ υιων και υιοι ουχ αποθανουνται υπερ πατερων οτι αλλ΄ η εχαστος εν ταις αμαρτιαις αυτου αποθανειται 7 αυτος επαταξεν τον εδωμ εν γαιμελε δεχα χιλιαδας και συνελαβε την πετραν εν τω πολεμω και εχαλεσεν το ονομα αυτης χαθοηλ εως της ημέρας ταυτης 8 τοτε απέστειλεν αμέσσιας αγγελους προς ιωας υιον ιωαχας υιου ιου βασιλεως ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις 9 και απεστείλεν ιωας βασίλευς ισραηλ προς αμεσσίαν βασίλεα ιουδα λεγων ο αχαν ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την χεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναικα και διηλθον τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω και συνεπατησαν τον ακανα 10 τυπτων επαταξας την ιδουμαιαν και επηρεν σε η καρδια σου ενδοξασθητι καθημενος εν τω οικω σου και ινα τι εριζεις εν χαχια σου χαι πεση συ χαι ιουδας μετα σου 11 χαι ουχ ηχουσεν αμεσσιας χαι ανεβη ο βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν προσωποις αυτος και αμεσσιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς τη του ιουδα 12 και επταισεν ιουδας απο προσωπου ισραηλ

και εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου 13 και τον αμεσσιαν υιον ιωας υιου οχοζιου βασιλεα ιουδα συνελαβεν ιωας υιος ιωαχας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και ηλθεν εις ιερουσαλημ και καθειλεν εν τω τειχει ιερουσαλημ εν τη πυλη εφραιμ εως πυλης της γωνιας τετραχοσιούς πηχεις 14 και ελαβέν το χρυσιού και το αργυριον και παντα τα σκευή τα ευρεθεντα εν οικώ κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλέως και τους υιους των συμμιξέων και απέστρεψεν εις σαμαρείαν 15 και τα λοιπα των λογων ιωας οσα εποιησεν εν δυναστεια αυτου α επολεμησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 16 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν σαμαρεια μετα των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 17 και εζησεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας υιον ιωαχας βασιλεα ισραηλ πεντεχαιδέχα έτη 18 και τα λοιπά των λογών αμέσσιου και παντα α εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 19 και συνεστραφησαν επ΄ αυτον συστρεμμα εν ιερουσαλημ και εφυγεν εις λαχις και απεστειλαν οπισω αυτου εις λαχις και εθανατωσαν αυτον εχει 20 και ηραν αυτον εφ΄ ιππων και εταφη εν ιερουσαλημ μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ 21 και ελαβεν πας ο λαος ιουδα τον αζαριαν και αυτος υιος εχκαιδεκα ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμεσσιου 22 αυτος ωχοδομησεν την αιλωθ και επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου 23 εν ετει πεντεχαιδεχατω του αμεσσιου υιου ιωας βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος ιωας επι ισραηλ εν σαμαρεια τεσσαραχοντα και εν ετος 24 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 25 αυτος απεστησεν το οριον ισραηλ απο εισοδου αιμαθ εως της θαλασσης της αραβα κατα το ρημα χυριου θεου ισραηλ ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ιωνα υιου αμαθι του προφητου του εκ γεθχοβερ 26 οτι ειδεν κυριος την ταπεινωσιν ισραηλ πικραν σφοδρα και ολιγοστους συνεχομενους και εσπανισμενους και εγκαταλελειμμενους και ουκ ην ο βοηθων τω ισραηλ 27 και ουκ ελαλησεν κυριος εξαλειψαι το σπερμα ισραηλ υποχατωθεν του ουρανου χαι εσωσεν αυτους δια χειρος ιεροβοαμ υιου ιωας 28 και τα λοιπα των λογων ιεροβοαμ και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου οσα επολεμησεν και οσα επεστρεψεν την δαμασκον και την αιμαθ τω ιουδα εν ισραηλ ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 29 και εκοιμηθη ιεροβοαμ μετα των πατερων αυτου μετα βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου αντι του πατρος αυτου

Chapter 15

1 εν ετει ειχοστω και εβδομω τω ιεροβοαμ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου βασιλεως ιουδα 2 υιος εμκαιδεμα ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηχοντα χαι δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ χαι ονομα τη μητρι αυτου χαλια εξ ιερουσαλημ 3 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμεσσιας ο πατηρ αυτου 4 πλην των υψηλων ουκ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις 5 και ηψατο κυριος του βασιλεως και ην λελεπρωμενος εως ημερας θανατου αυτου και εβασιλευσεν εν οικω αφφουσωθ και ιωαθαμ υιος του βασιλεως επι τω οικω κρινων τον λαον της γης 6 και τα λοιπα των λογων αζαριου και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 7 και εκοιμηθη αζαριας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 8 εν ετει τριακοστω και ογδοω τω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ζαχαριας υιος ιεροβοαμ επι ισραηλ εν σαμαρεια εξαμηνον 9 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθα εποιησαν οι πατερες αυτου ουχ απεστη απο αμαρτιών ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 10 και συνεστραφησαν επ΄ αυτον σελλουμ υιος ιαβις και κεβλααμ και επαταξαν αυτον και εθανατωσαν αυτον και σελλουμ εβασιλευσεν αντ΄ αυτου 11 και τα λοιπα των λογων ζαχαριου ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 12 ο λογος χυριου ον ελαλησεν προς ιου λεγων υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και εγενετο ουτως 13 και σελλουμ υιος ιαβις εβασιλευσεν και εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν σελλουμ μηνα ημερων εν σαμαρεια 14 και ανεβη μαναημ υιος γαδδι εχ θαρσιλα και ηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν τον σελλουμ υιον ιαβις εν σαμαρεια και εθανατωσεν αυτον 15 και τα λοιπα των λογων σελλουμ και η συστροφη αυτου ην συνεστραφη ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 16 τοτε επαταξεν μαναημ την θερσα και παντα τα εν αυτη και τα ορια αυτης απο θερσα οτι ουκ ηνοιξαν αυτω και επαταξεν αυτην και τας εν γαστρι εχουσας ανερρηξεν 17 εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν μαναημ υιος γαδδι επι ισραηλ δεκα ετη εν σαμαρεία 18 και εποίησεν το πονήρον εν οφθαλμοίς κυρίου ουκ απέστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτέν τον ισραηλ 19 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη φουλ βασιλευς ασσυριων επι την γην και μαναημ εδωκεν τω φουλ χιλια ταλαντα αργυριου ειναι την χειρα αυτου μετ' αυτου 20 και εξηνεγκεν μαναημ το αργυριον επι τον ισραηλ επι παν δυνατον ισχυι δουναι τω βασιλει των ασσυριων πεντηχοντα σιχλους τω ανδρι τω ενι χαι απεστρεψεν βασιλευς ασσυριών και ουκ έστη έκει εν τη γη 21 και τα λοιπά των λογών μαναημ και

παντα οσα εποιησεν ουχ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 22 και εκοιμηθη μαναημ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν φαχει+ας υιος αυτου αντ΄ αυτου 23 εν ετει πεντηχοστω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φαχει+ας υιος μαναημ επι ισραηλ εν σαμαρεια δυο ετη 24 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 25 και συνεστραφη επ' αυτον φακεε υιος ρομελιου ο τριστατης αυτου και επαταξεν αυτον εν σαμαρεια εναντιον οικου του βασιλεως μετα του αργοβ και μετα του αρια και μετ' αυτου πεντηκοντα ανδρες απο των τετραχοσιων και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου 26 και τα λοιπα των λογων φακει+ου και παντα οσα εποιησεν ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 27 εν ετει πεντηχοστω και δευτερω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακεε υιος ρομελιου επι ισραηλ εν σαμαρεία είχοσι ετη 28 και εποίησεν το πονηρού εν οφθαλμοίς χυρίου ουχ απεστή απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραήλ 29 εν ταις ημεραις φακεε βασιλεως ισραηλ ηλθεν θαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσυριων και ελαβεν την αιν και την αβελβαιθαμααχα και την ιανωχ και την κενεζ και την ασωρ και την γαλααδ και την γαλιλαιαν πασαν γην νεφθαλι και απωκισεν αυτους εις ασσυριους 30 και συνεστρεψεν συστρεμμα ωσηε υιος ηλα επι φακεε υιον ρομελιου και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου εν ετει ειχοστω ιωαθαμ υιου αζαριου 31 και τα λοιπα των λογων φακεε και παντα οσα εποιησεν ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 32 εν ετει δευτερω φαχεε υιου ρομελιου βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αζαριου βασιλεως ιουδα 33 υιος ειχοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωχ 34 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις χυριου χατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου 35 πλην τα υψηλα ουχ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις αυτος ωκοδομησεν την πυλην οιχου χυριου την επανω 36 και τα λοιπα των λογων ιωαθαμ και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 37 εν ταις ημεραις εχειναις ηρξατο χυριος εξαποστελλειν εν ιουδα τον ραασσων βασιλεα συριας και τον φακεε υιον ρομελιου 38 και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 16

1 εν ετει επτακαιδεκατω φακεε υιου ξομελιου εβασιλευσεν αχαζ υιος ιωαθαμ βασιλεως ιουδα 2 υιος εικοσι ετων ην αχαζ εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα

ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου θεου αυτου πιστως ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 3 και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλεως ισραηλ και γε τον υιον αυτου διηγεν εν πυρι κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν χυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ 4 και εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις και επι των βουνων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους 5 τοτε ανεβη ραασσων βασιλευς συριας και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ εις ιερουσαλημ εις πολεμον και επολιορχουν επι αχαζ και ουκ εδυναντο πολεμειν 6 εν τω καιρω εκεινω επεστρεψεν ραασσων βασιλευς συριας την αιλαθ τη συρια και εξεβαλεν τους ιουδαιους εξ αιλαθ και ιδουμαιοι ηλθον εις αιλαθ και κατωκησαν εχει εως της ημερας ταυτης 7 και απεστειλέν αχαζ αγγελούς προς θαγλαθφέλλασαρ βασιλεα ασσυριων λεγων δουλος σου και υιος σου εγω αναβηθι και σωσον με εχ χειρος βασιλέως συριας και εχ χειρος βασιλέως ισραήλ των επανισταμένων επ΄ εμε 8 και ελαβεν αχαζ το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου χυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω βασιλει δωρα 9 και ηκουσεν αυτου βασιλευς ασσυριών και ανεβη βασιλευς ασσυριών εις δαμασκον και συνελαβεν αυτην και απωκισεν αυτην και τον ραασσων εθανατωσεν 10 και επορευθη βασιλευς αχαζ εις απαντην τω θαγλαθφελλασαρ βασιλει ασσυριών εις δαμασχον και ειδεν το θυσιαστηριον εν δαμασκω και απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ προς ουριαν τον ιερεα το ομοιωμα του θυσιαστηριου και τον ρυθμον αυτου εις πασαν ποιησιν αυτου 11 και ωκοδομησεν ουριας ο ιερευς το θυσιαστηριον κατα παντα οσα απεστείλεν ο βασίλευς αχαζ εχ δαμασχου 12 και είδεν ο βασίλευς το θυσιαστηριον και ανεβη επ΄ αυτο 13 και εθυμιασεν την ολοκαυτωσιν αυτου και την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και προσεχεεν το αιμα των ειρηνικων των αυτου επι το θυσιαστηριον 14 και το θυσιαστηριον το χαλκουν το απεναντι χυριου χαι προσηγαγεν απο προσωπου του οιχου χυριου απο του ανα μεσον του θυσιαστηριου και απο του ανα μεσον του οικου κυριου και εδωκεν αυτο επι μηρον του θυσιαστηριου κατα βορραν 15 και ενετειλατο ο βασιλευς αχαζ τω ουρια τω ιερει λεγων επι το θυσιαστηριον το μεγα προσφερε την ολοκαυτωσιν την πρωινην και την θυσιαν την εσπερινην και την ολοκαυτωσιν του βασιλεως και την θυσιαν αυτου και την ολοκαυτωσιν παντος του λαου και την θυσιαν αυτων και την σπονδην αυτων και παν αιμα ολοκαυτωσεως και παν αιμα θυσιας επ΄ αυτο προσχεεις και το θυσιαστηριον το χαλκουν εσται μοι εις το πρωι 16 και εποιησεν ουριας ο ιερευς κατα παντα οσα ενετειλατο αυτω ο βασιλευς αχαζ 17 και συνεκοψεν ο βασιλευς αχαζ τα συγκλεισματα των μεχωνωθ και μετηρεν απ΄ αυτων τον λουτηρα και την θαλασσαν καθειλεν απο των βοων των χαλκων των υποκατω αυτης και εδωκεν αυτην επι βασιν λιθινην 18 και τον θεμελιον της καθεδρας ωκοδομησεν εν οικω κυριου και την εισοδον του βασιλεως την εξω επεστρεψεν εν οιχω χυριου απο προσωπου βασιλεως ασσυριων 19 χαι τα λοιπα

των λογων αχαζ οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 20 και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν εζεκιας υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 17

1 εν ετει δωδεχατω τω αχαζ βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ωσηε υιος ηλα εν σαμαρεια επι ισραηλ εννεα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως οι βασιλεις ισραηλ οι ησαν εμπροσθεν αυτου 3 επ΄ αυτον ανεβη σαλαμανασαρ βασιλευς ασσυριών και εγενηθη αυτώ ωσηε δουλός και επέστρεψεν αυτώ μαναα 4 και ευρεν βασιλευς ασσυριων εν τω ωσηε αδικιαν οτι απεστειλεν αγγελους προς σηγωρ βασιλεα αιγυπτου και ουκ ηνεγκεν μαναα τω βασιλει ασσυριών εν τω ενιαυτω εχείνω χαι επολιορχήσεν αυτον ο βασιλευς ασσυρίων χαι εδήσεν αυτον εν οιχω φυλαχης 5 χαι ανεβη ο βασιλευς ασσυριων εν παση τη γη χαι ανεβη εις σαμαρείαν και επολιορκήσεν επ΄ αυτήν τρια ετή 6 εν ετεί ενατώ ωσης συνελαβεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν και απωκισεν τον ισραηλ εις ασσυριους και κατωκισεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμοις γωζαν και ορη μηδων 7 και εγενετο οτι ημαρτον οι υιοι ισραηλ τω χυριω θεω αυτων τω αναγαγοντι αυτους εκ γης αιγυπτου υποκατωθεν χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εφοβηθησαν θεους ετερους 8 και επορευθησαν τοις δικαιωμασιν των εθνων ων εξηρεν χυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και οι βασιλεις ισραηλ οσοι εποιησαν 9 και οσοι ημφιεσαντο οι υιοι ισραηλ λογους ουχ ουτως κατα κυριου θεου αυτων και ωχοδομησαν εαυτοις υψηλα εν πασαις ταις πολεσιν αυτων απο πυργου φυλασσοντων εως πολεως οχυρας 10 και εστηλωσαν εαυτοις στηλας και αλση επι παντι βουνω υψηλω και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους 11 και εθυμιασαν εκει εν πασιν υψηλοις χαθως τα εθνη α απωχισεν χυριος εχ προσωπου αυτων χαι εποιησαν χοινωνους και εχαραξαν του παροργισαι τον χυριον 12 και ελατρευσαν τοις ειδωλοις οις ειπεν χυριος αυτοις ου ποιησετε το ρημα τουτο χυριω 13 χαι διεμαρτυρατο χυριος εν τω ισραηλ και εν τω ιουδα εν χειρι παντων των προφητων αυτου παντος ορωντος λεγων αποστραφητε απο των οδων υμων των πονηρων και φυλαξατε τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και παντα τον νομον ον ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων οσα απεστειλα αυτοις εν χειρι των δουλων μου των προφητων 14 και ουκ ηκουσαν και εσκληρυναν τον νωτον αυτων υπερ τον νωτον των πατερων αυτων 15 και τα μαρτυρια αυτου οσα διεμαρτυρατο αυτοις ουχ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και οπισω των εθνων των περιχυχλω αυτων ων ενετειλατο αυτοις του μη ποιησαι χατα ταυτα 16 εγκατελιπον τας εντολας κυριου θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει

του ουρανου και ελατρευσαν τω βααλ 17 και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οιωνιζοντο και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου παροργισαι αυτον 18 χαι εθυμωθη χυριος σφοδρα εν τω ισραηλ χαι απεστησεν αυτους απο του προσωπου αυτου και ουχ υπελειφθη πλην φυλη ιουδα μονωτατη 19 και γε ιουδας ουκ εφυλαξεν τας εντολας χυριου του θεου αυτων χαι επορευθησαν εν τοις διχαιωμασιν ισραηλ οις εποιησαν 20 και απεωσαντο τον κυριον εν παντι σπερματι ισραηλ και εσαλευσεν αυτους και εδωκεν αυτους εν χειρι διαρπαζοντων αυτους εως ου απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου 21 οτι πλην ισραηλ επανωθεν οιχου δαυιδ και εβασιλευσαν τον ιεροβοαμ υιον ναβατ και εξεωσεν ιεροβοαμ τον ισραηλ εξοπισθεν χυριού και εξημαρτέν αυτούς αμαρτίαν μεγάλην 22 και επορεύθησαν οι υιοι ισραηλ εν παση αμαρτια ιεροβοαμ η εποιησεν ουχ απεστησαν απ' αυτης 23 εως ου μετεστησεν χυριος τον ισραηλ απο προσωπου αυτου χαθως ελαλησεν χυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων χαι απωχισθη ισραηλ επανωθεν της γης αυτου εις ασσυριους εως της ημερας ταυτης 24 και ηγαγεν βασιλευς ασσυριων εχ βαβυλωνος τον εχ χουνθα χαι απο αια χαι απο αιμαθ χαι σεπφαρουαιν και κατωκισθησαν εν πολεσιν σαμαρειας αντι των υιων ισραηλ και εχληρονομησαν την σαμαρείαν και κατωκήσαν εν ταις πολεσίν αυτής 25 και εγενετο εν αρχη της καθεδρας αυτων ουκ εφοβηθησαν τον κυριον και απεστειλεν χυρίος εν αυτοίς τους λεοντάς και ήσαν αποκτέννοντες εν αυτοίς 26 και είπον τω βασιλει ασσυριων λεγοντες τα εθνη α απωχισας χαι αντεχαθισας εν πολεσιν σαμαρείας ουχ εγνωσαν το χριμα του θεου της γης και απεστείλεν εις αυτους τους λεοντας και ιδου εισιν θανατουντες αυτους καθοτι ουκ οιδασιν το κριμα του θεου της γης 27 και ενετειλατο ο βασιλευς ασσυριων λεγων απαγετε εκειθεν και πορευεσθωσαν και κατοικειτωσαν εκει και φωτιουσιν αυτους το κριμα του θεου της γης 28 και ηγαγον ενα των ιερεων ων απωκισαν απο σαμαρειας και εκαθισεν εν βαιθηλ και ην φωτιζων αυτους πως φοβηθωσιν τον κυριον 29 και ησαν ποιουντες εθνη εθνη θεους αυτων και εθηκαν εν οικω των υψηλων ων εποιησαν οι σαμαριται εθνή εν ταις πολεσιν αυτών εν αις χατώχουν εν αυταις 30 χαι οι ανδρες βαβυλωνος εποιησαν την σοχχωθβαινιθ και οι ανδρες χουθ εποιησαν την νηριγελ και οι ανδρες αιμαθ εποιησαν την ασιμαθ 31 και οι ευαιοι εποιησαν την εβλαζερ και την θαρθακ και οι σεπφαρουαιν κατεκαιον τους υιους αυτων εν πυρι τω αδραμελεχ και ανημελεχ θεοις σεπφαρουαιν 32 και ησαν φοβουμενοι τον κυριον και κατωκισαν τα βδελυγματα αυτων εν τοις οικοις των υψηλων α εποιησαν εν σαμαρεια εθνος εθνος εν πολει εν η κατωκουν εν αυτη και ησαν φοβουμενοι τον χυριον χαι εποιησαν εαυτοις ιερεις των υψηλων χαι εποιησαν εαυτοις εν οιχω των υψηλων 33 τον χυριον εφοβουντο χαι τοις θεοις αυτων ελατρευον χατα το χριμα των εθνων οθεν απωχισεν αυτους εχειθεν 34 εως της ημερας ταυτης

αυτοι εποιουν κατα το κριμα αυτων αυτοι φοβουνται και αυτοι ποιουσιν κατα τα δικαιωματα αυτων και κατα την κρισιν αυτων και κατα τον νομον και κατα την εντολην ην ενετειλατο χυριος τοις υιοις ιαχωβ ου εθηχεν το ονομα αυτου ισραηλ 35 και διεθετο κυριος μετ' αυτων διαθηκην και ενετειλατο αυτοις λεγων ου φοβηθησεσθε θεους ετερους και ου προσκυνησετε αυτοις και ου λατρευσετε αυτοις και ου θυσιασετε αυτοις 36 οτι αλλ΄ η τω κυριω ος ανηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν βραχιονι υψηλω αυτον φοβηθησεσθε και αυτω προσχυνήσετε χαι αυτω θυσετε 37 χαι τα διχαιωματα χαι τα χριματα χαι τον νομον και τας εντολας ας εγραψεν υμιν φυλασσεσθε ποιειν πασας τας ημερας και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους 38 και την διαθηκην ην διεθετο μεθ΄ υμων ουχ επιλησεσθε και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους 39 οτι αλλ΄ η τον κυριον θεον υμων φοβηθησεσθε και αυτος εξελειται υμας εκ παντων των εχθρων υμων 40 και ουχ ακουσεσθε επι τω κριματι αυτων ο αυτοι ποιουσιν 41 και ησαν τα εθνη ταυτα φοβουμενοι τον χυριον και τοις γλυπτοις αυτων ησαν δουλευοντες και γε οι υιοι και οι υιοι των υιων αυτων καθα εποιησαν οι πατερες αυτων ποιουσιν εως της ημερας ταυτης

Chapter 18

1 και εγενετο εν ετει τριτω τω ωσηε υιω ηλα βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν εζεκιας υιος αχαζ βασιλέως ιουδα 2 υιος ειχοσι και πέντε έτων ην έν τω βασιλέυειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αβου θυγατηρ ζαγαριου 3 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις χυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου 4 αυτος εξηρεν τα υψηλα και συνετριψεν πασας τας στηλας και εξωλεθρευσεν τα αλση και τον οφιν τον χαλκουν ον εποιησεν μωυσης οτι εως των ημερων εχεινων ησαν οι υιοι ισραηλ θυμιωντες αυτω χαι εκαλεσεν αυτον νεεσθαν 5 εν κυριω θεω ισραηλ ηλπισεν και μετ΄ αυτον ουκ εγενηθη ομοιος αυτω εν βασιλευσιν ιουδα και εν τοις γενομενοις εμπροσθεν αυτου 6 και εκολληθη τω χυριω ουκ απέστη οπίσθεν αυτου και εφυλαξέν τας εντολας αυτου οσας ενετειλατο μωυση 7 και ην κυριος μετ΄ αυτου εν πασιν οις εποιει συνήχεν χαι ηθετήσεν εν τω βασιλει ασσυριών χαι ουχ εδουλευσεν αυτώ 8 αυτος επαταξεν τους αλλοφυλους εως γαζης και εως οριου αυτης απο πυργου φυλασσοντων και εως πολεως οχυρας 9 και εγενετο εν τω ετει τω τεταρτω βασιλει εζεκια αυτος ενιαυτος ο εβδομος τω ωσηε υιω ηλα βασιλει ισραηλ ανεβη σαλαμανασσαρ βασιλευς ασσυριων επι σαμαρειαν και επολιορκει επ΄ αυτην 10 και κατελαβετο αυτην απο τελους τριών ετών εν ετει έχτω τω έζεχια αυτός ενιαυτός ένατος τω ωσηε βασιλει ισραηλ και συνελημφθη σαμαρεια 11 και απωκισεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν εις ασσυριους και εθηκεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμω

γωζαν και ορη μηδων 12 ανθ΄ ων οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου αυτων και παρεβησαν την διαθηκην αυτου παντα οσα ενετειλατο μωυσης ο δουλος κυριου και ουκ ηκουσαν και ουκ εποιησαν 13 και τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει βασιλει εζεχιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις ιουδα τας οχυρας χαι συνελαβεν αυτας 14 και απεστείλεν εζεκίας βασίλευς ιουδα αγγελούς προς βασίλεα ασσυριών εις λαχις λεγών ημαρτηκά αποστραφητί απ' εμού ο εαν επίθης επ' εμε βαστασω και επεθηκέν ο βασιλεύς ασσυρίων επι εζέκιαν βασιλέα ιουδα τριακόσια ταλαντα αργυριου και τριακοντα ταλαντα χρυσιου 15 και εδωκεν εζεκιας παν το αργυριον το ευρεθεν εν οιχω χυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεως 16 εν τω χαιρω εχεινω συνεχοψεν εζεχιας τας θυρας ναου χυριου χαι τα εστηριγμενα α εχρυσωσεν εζεχιας βασιλευς ιουδα χαι εδωχεν αυτα βασιλει ασσυριων 17 χαι απεστείλεν βασίλευς ασσυρίων τον θαρθαν και τον ραφίς και τον ραψακήν εκ λαχις προς τον βασιλεα εζεκιαν εν δυναμει βαρεια επι ιερουσαλημ και ανεβησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ και εστησαν εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρας της ανω η εστιν εν τη οδω του αγρου του γναφεως 18 και εβοησαν προς εζεκιαν και εξηλθον προς αυτον ελιαχιμ υιος χελχιου ο οιχονομος χαι σομνας ο γραμματευς και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων 19 και ειπεν προς αυτους ραψακης ειπατε δη προς εζεχιαν ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριών τις η πεποιθησις αυτη ην πεποιθας 20 ειπας πλην λογοι χειλεων βουλη και δυναμις εις πολεμον νυν ουν τινι πεποιθως ηθετησας εν εμοι 21 νυν ιδου πεποιθας σαυτω επι την ραβδον την χαλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ΄ αιγυπτον ος αν στηριχθη ανηρ επ΄ αυτην και εισελευσεται εις την χειρα αυτου και τρησει αυτην ουτως φαραω βασιλευς αιγυπτου πασιν τοις πεποιδοσιν επ΄ αυτον 22 και οτι ειπας προς με επι χυριον θεον πεποιθαμεν ουχι αυτος ουτος ου απεστησεν εζεχιας τα υψηλα αυτου και τα θυσιαστηρια αυτου και ειπεν τω ιουδα και τη ιερουσαλημ ενωπιον του θυσιαστηριου τουτου προσχυνησετε εν ιερουσαλημ 23 και νυν μιχθητε δη τω χυριω μου βασιλει ασσυριών χαι δώσω σοι δισχιλιούς ιππους ει δυνήση δουναι σεαυτω επιβατας επ' αυτους 24 και πως αποστρεψεις το προσωπον τοπαρχου ενος των δουλων του χυριου μου των ελαχιστων χαι ηλπισας σαυτω επ΄ αιγυπτον εις αρματα και ιππεις 25 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι τον τοπον τουτον του διαφθειραι αυτον χυριος ειπεν προς με αναβηθι επι την γην ταυτην χαι διαφθειρον αυτην 26 και είπεν ελιακίμ υιος χελκίου και σομνάς και ίωας προς ραψακήν λαλησον δη προς τους παιδας σου συριστι οτι αχουομεν ημεις χαι ου λαλησεις μεθ΄ ημων ιουδαι+στι και ινα τι λαλεις εν τοις ωσιν του λαου του επι του τειχους 27 και είπεν προς αυτους ραψακής μη επί τον κυρίον σου και προς σε απέστειλεν με ο χυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι επι τους ανδρας τους χαθημενους επι του τειχους του φαγειν την κοπρον αυτων και πιειν το ουρον αυτων μεθ΄ υμων αμα 28 και εστη ραψακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι και

ελαλησεν και ειπεν ακουσατε τους λογους του μεγαλου βασιλεως ασσυριων 29 ταδε λεγει ο βασιλευς μη επαιρετω υμας εζεχιας λογοις οτι ου μη δυνηται υμας εξελεσθαι εχ χειρος μου 30 και μη επελπίζετω υμας εζεκιας προς χυριον λεγων εξαιρουμένος εξελείται ημάς χυρίος ου μη παράδοθη η πολίς αυτή εν χείρι βασιλεως ασσυριών 31 μη αχουετε εζεχιού οτι τάδε λέγει ο βασιλεύς ασσυριών ποιησατε μετ΄ εμου ευλογιαν και εξελθατε προς με και πιεται ανηρ την αμπελον αυτου και ανηρ την συκην αυτου φαγεται και πιεται υδωρ του λακκου αυτου 32 εως ελθω και λαβω υμας εις γην ως γη υμων γη σιτου και οινου και αρτου και αμπελωνων γη ελαιας ελαιου και μελιτος και ζησετε και ου μη αποθανητε και μη αχουετε εζεχιου οτι απατα υμας λεγων χυριος ρυσεται ημας 33 μη ρυομενοι ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εχαστος την εαυτου χωραν εχ χειρος βασιλεως ασσυριών 34 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαδ που εστιν ο θεος σεπφαρουαιν και οτι εξειλαντο σαμαρειαν εκ χειρος μου 35 τις εν πασιν τοις θεοις των γαιων οι εξειλαντο τας γας αυτων εχ χειρος μου οτι εξελειται χυριος την ιερουσαλημ εχ χειρος μου 36 και εκωφευσαν και ουκ απεκριθησαν αυτω λογον οτι εντολη του βασιλεως λεγων ουχ αποχριθησεσθε αυτω 37 χαι εισηλθεν ελιαχιμ υιος χελχιου ο οιχονομός και σομνάς ο γραμματέυς και ίωας υίος ασαφ ο αναμιμνήσκων προς εζεκιαν διερρηχοτες τα ιματια και ανηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου

Chapter 19

1 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς εζεκιας και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εισηλθεν εις οικον κυριου 2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οιχονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερεων περιβεβλημενους σαχχους προς ησαιαν τον προφητην υιον αμως 3 χαι ειπον προς αυτον ταδε λεγει εζεκιας ημερα θλιψεως και ελεγμου και παροργισμου η ημερα αυτή οτι ηλθον υιοι εως ωδινών και ισχύς ουκ έστιν τη τικτουσή 4 ει πως εισαχουσεται χυριος ο θεος σου παντας τους λογους ραψαχου ον απεστειλεν αυτον βασιλευς ασσυριών ο χυρίος αυτου ονειδίζειν θεον ζώντα και βλασφημείν εν λογοις οις ηχουσεν χυριος ο θεος σου χαι λημψη προσευχην περι του λειμματος του ευρισχομενου 5 και ηλθον οι παιδες του βασιλεως εζεκιου προς ησαιαν 6 και ειπεν αυτοις ησαιας ταδε ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηχουσας ων εβλασφημησαν τα παιδαρια βασιλεως ασσυριών 7 ιδου εγω διδωμι εν αυτώ πνευμα και ακουσεται αγγελιαν και αποστραφησεται εις την γην αυτου και καταβαλω αυτον εν ρομφαια εν τη γη αυτου 8 και επεστρεψεν ραψακης και ευρεν τον βασιλεα ασσυριών πολεμουντα επι λομνα οτι ηχουσεν οτι απηρεν απο λαχις 9 και ηχουσεν περι θαρακα βασιλεως αιθιοπων λεγων ιδου εξηλθεν πολεμειν μετα σου και επεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους

προς εζεχιαν λεγων 10 μη επαιρετω σε ο θεος σου εφ' ω συ πεποιθας επ' αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων 11 ιδου συ ηχουσας παντα οσα εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαις ταις γαις του αναθεματισαι αυτας και συ ρυσθηση 12 μη εξειλαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους διεφθειραν οι πατερες μου την τε γωζαν και την χαρραν και ραφες και υιους εδεμ τους εν θαεσθεν 13 που εστιν ο βασιλευς αιμαθ και ο βασιλευς αρφαδ και που εστιν σεπφαρουαιν ανα και αυα 14 και ελαβεν εζεκιας τα βιβλια εκ χειρος των αγγελων και ανεγνω αυτα και ανεβη εις οικον κυριου και ανεπτυξεν αυτα εζεκιας εναντιον κυριου 15 και είπεν κυρίε ο θέος ισραήλ ο καθημένος επί των χερουβίν συ εί ο θέος μονος εν πασαις ταις βασιλειαις της γης συ εποιησας τον ουρανον και την γην 16 χλινον χυριε το ους σου και αχουσον ανοίξον χυριε τους οφθαλμους σου και ιδε και ακουσον τους λογους σενναχηριμ ους απεστειλεν ονειδιζειν θεον ζωντα 17 οτι αληθεια χυριε ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων τα εθνη 18 χαι εδωχαν τους θεους αυτων εις το πυρ οτι ου θεοι εισιν αλλ΄ η εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους 19 και νυν κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτου και γνωσονται πασαι αι βασιλειαι της γης οτι συ κυριος ο θεος μονος 20 και απεστείλεν ησαίας υιος αμώς προς εζεκίαν λεγών ταδε λεγεί κυρίος ο θέος των δυναμέων ο θέος ισραήλ α προσηύξω προς με περι σενναχηριμ βασιλέως ασσυριων ηχουσα 21 ουτος ο λογος ον ελαλησεν χυριος επ' αυτον εξουδενησεν σε χαι εμυχτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι χεφαλην αυτης εχινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ 22 τινα ωνειδισας και εβλασφημησας και επι τινα υψωσας φωνην και ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ 23 εν χειρι αγγελων σου ωνειδισας χυριον και ειπας εν τω πληθει των αρματων μου εγω αναβησομαι εις υψος ορεων μηρους του λιβανου και εκοψα το μεγεθος της κεδρου αυτου τα εχλεχτα χυπαρισσων αυτου και ηλθον εις μελον τελους αυτου δρυμου καρμηλου αυτου 24 εγω εψυξα και επιον υδατα αλλοτρια και εξηρημωσα τω ιχνει του ποδος μου παντας ποταμους περιοχης 25 επλασα αυτην νυν ηγαγον αυτην και εγενηθη εις επαρσεις αποικεσιών μαχιμών πολεις οχυρας 26 και οι ενοικουντές εν αυταις ησθενησαν τη χειρι επτηξαν και κατησχυνθησαν εγενοντο χορτος αγρου η χλωρα βοτανη χλοη δωματων και πατημα απεναντι εστηκοτος 27 και την καθεδραν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγνων και τον θυμον σου επ΄ εμε 28 δια το οργισθηναι σε επ΄ εμε και το στρηνος σου ανεβη εν τοις ωσιν μου και θησω τα αγχιστρα μου εν τοις μυχτηρσιν σου και χαλινον εν τοις χειλεσιν σου και αποστρεψω σε εν τη οδω η ηλθες εν αυτη 29 και τουτο σοι το σημειον φαγη τουτον τον ενιαυτον αυτοματα και τω ετει τω δευτερω τα ανατελλοντα και ετι τριτω σπορα και αμητος και φυτεια αμπελωνων και φαγεσθε τον καρπον αυτων 30 και προσθησει το διασεσωσμενον οιχου ιουδα το υπολειφθεν ριζαν κατω και ποιησει καρπον ανω 31 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσεται καταλειμμα και ανασωζομενος εξ

ορους σιων ο ζηλος χυριου των δυναμεων ποιησει τουτο 32 ουχ ουτως ταδε λεγει χυριος προς βασιλεα ασσυριων ουχ εισελευσεται εις την πολιν ταυτην και ου τοξευσει έχει βέλος και ου προφθασει αυτην θυρεος και ου μη έχχεη προς αυτην προσχωμα 33 τη όδω η ηλθέν εν αυτη αποστραφησεται και εις την πολιν ταυτην ουχ εισελευσεται λεγει χυριος 34 και υπερασπιω υπερ της πολέως ταυτης δι΄ έμε και δια δαυιδ τον δουλον μου 35 και έγενετο έως νυχτος και έξηλθέν αγγέλος χυριου και έπαταξέν εν τη παρεμβολη των ασσυριων έχατον ογδοηχοντά πέντε χιλιαδάς και ωρθρίσαν το πρωι και ίδου παντές σωματά νέχρα 36 και απηρέν και έπορευθη και απέστρεψεν σενναχηριμ βασιλέυς ασσυριών και ωχησέν εν νίνευη 37 και έγενετο αυτού προσχυνούντος εν οίχω νέσεραχ θέου αυτού και αδραμέλεχ και σαρασαρ οι υίοι αυτού έπαταξάν αυτού εν μαχαίρα και αυτοί έσωθησαν εις γην αραρατ και έβασιλευσεν ασορδάν ο υίος αυτού αυτόύ

Chapter 20

1 εν ταις ημεραις εχειναις ηρρωστησεν εζεχιας εις θανατον χαι εισηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος εντειλαι τω οιχω σου οτι αποθνησκεις συ και ου ζηση 2 και απεστρεψεν εζεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και ηυξατο προς κυριον λεγων 3 ω δη κυριε μνησθητι δη οσα περιεπατησα ενωπιον σου εν αληθεια και εν καρδια πληρει και το αγαθον εν οφθαλμοις σου εποιησα και εκλαυσεν εζεκιας κλαυθμω μεγαλω 4 και ην ησαιας εν τη αυλη τη μεση και ρημα κυριου εγενετο προς αυτον λεγων 5 επιστρεψον και ερεις προς εζεχιαν τον ηγουμενον του λαου μου ταδε λεγει χυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηχουσα της προσευχης σου ειδον τα δαχρυα σου ιδου εγω ιασομαι σε τη ημερα τη τριτη αναβηση εις οιχον χυριου 6 χαι προσθησω επι τας ημερας σου πεντε και δεκα ετη και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και την πολιν ταυτην και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι΄ εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου 7 και ειπεν λαβετωσαν παλαθην συκων και επιθετωσαν επι το ελκος και υγιασει 8 και είπεν εζεκίας προς ησαίαν τι το σημείον οτι ιασέται με χυρίος και αναβησομαι εις οιχον χυριου τη ημερα τη τριτη 9 και είπεν ησαίας τουτο το σημείον παρα χυριου οτι ποιησει χυριος τον λογον ον ελαλησεν πορευσεται η σχια δεχα βαθμους εαν επιστρεφη δεκα βαθμους 10 και ειπεν εζεκιας κουφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους ουχι αλλ΄ επιστραφητω η σκια δεκα βαθμους εις τα οπισω 11 και εβοήσεν ησαιας ο προφήτης προς κυριον και επεστρεψέν η σκια έν τοις αναβαθμοις εις τα οπισω δεχα βαθμους 12 εν τω χαιρω εχεινω απεστειλεν μαρωδαχβαλαδαν υιος βαλαδαν βασιλευς βαβυλωνος βιβλια και μαναα προς εζεκιαν οτι ηχουσεν οτι ηρρωστήσεν εζεχιας 13 χαι εχαρή επ΄ αυτοις εζεχιας και εδείξεν αυτοις ολον τον οιχον του νεχωθα το αργυριον χαι το χρυσιον τα αρωματα χαι

το ελαιον το αγαθον και τον οικον των σκευων και οσα ηυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου ουχ ην λογος ον ουχ εδειξεν αυτοις εζεχιας εν τω οιχω αυτου χαι εν παση τη εξουσια αυτου 14 και εισηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εζεκιαν και ειπεν προς αυτον τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εζεχιας εχ γης πορρωθεν ηχασιν προς με εχ βαβυλωνος 15 και ειπεν τι ειδον εν τω οιχω σου και ειπεν παντα οσα εν τω οιχω μου ειδον ουχ ην εν τω οιχω μου ο ουχ εδειξα αυτοις αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου 16 και ειπεν ησαιας προς εζεκιαν ακουσον λογον κυριου 17 ιδου ημεραι ερχονται και λημφθησεται παντα τα εν τω οιχω σου χαι οσα εθησαυρισαν οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα και ουχ υπολειφθησεται ρημα ο ειπεν κυριος 18 και οι υιοι σου οι εξελευσονται εχ σου ους γεννησεις λημψεται χαι εσονται ευνουχοι εν τω οιχω του βασιλεως βαβυλωνος 19 και ειπεν εζεκιας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν εστω ειρηνη εν ταις ημεραις μου 20 και τα λοιπα των λογων εζεκιου και πασα η δυναστεια αυτου και οσα εποιησεν την κρηνην και τον υδραγωγον και εισηνεγχεν το υδωρ εις την πολιν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 21 και εκοιμηθη εζεκιας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 21

1 υιος δωδεχα ετων μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον χαι πεντηχοντα χαι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου οψιβα 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου χατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν χυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ 3 και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εζεκιας ο πατηρ αυτου και ανεστησεν θυσιαστηριον τη βααλ και εποιησεν αλση καθως εποιησεν αχααβ βασιλευς ισραηλ και προσεκυνησεν παση τη δυναμει του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις 4 και ωκοδομησεν θυσιαστηριον εν οιχω χυριου ως ειπεν εν ιερουσαλημ θησω το ονομα μου 5 χαι ωχοδομησεν θυσιαστηριον παση τη δυναμει του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οιχου χυριου 6 και διηγεν τους υιους αυτου εν πυρι και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εποιησεν θελητην και γνωστας επληθυνεν του ποιειν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον 7 και εθηκεν το γλυπτον του αλσους εν τω οικω ω ειπεν χυριος προς δαυιδ χαι προς σαλωμων τον υιον αυτου εν τω οιχω τουτω και εν ιερουσαλημ η εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ και θησω το ονομα μου έχει εις τον αιώνα 8 και ου προσθήσω του σαλευσαι τον ποδα ισραήλ απο της γης ης εδωχα τοις πατρασιν αυτων οιτινες φυλαξουσιν παντα οσα ενετειλαμην κατα πασαν την εντολην ην ενετειλατο αυτοις ο δουλος μου μωυσης 9 και ουχ ηκουσαν και επλανησεν αυτους μανασσης του ποιησαι το πονηρον εν

οφθαλμοις χυριου υπερ τα εθνη α ηφανισεν χυριος εχ προσωπου υιων ισραηλ 10 και ελαλησεν κυριος εν χειρι δουλων αυτου των προφητων λεγων 11 ανθ΄ ων οσα εποιησεν μανασσης ο βασιλευς ιουδα τα βδελυγματα ταυτα τα πονηρα απο παντων ων εποιησεν ο αμορραίος ο εμπροσθέν και εξημαρτέν και γε ιουδα εν τοις ειδωλοις αυτων 12 ουχ ουτως ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω κακα επι ιερουσαλημ και επι ιουδα ωστε παντος ακουοντος ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 13 και εκτενω επι ιερουσαλημ το μετρον σαμαρειας και το σταθμιον οικου αχααβ και απαλειψω την ιερουσαλημ καθως απαλειφεται ο αλαβαστρος απαλειφομενος και καταστρεφεται επι προσωπον αυτου 14 και απωσομαι το υπολειμμα της κληρονομιας μου και παραδωσω αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και εσονται εις διαρπαγην και εις προνομην πασιν τοις εχθροις αυτων 15 ανθ΄ ων οσα εποιησαν το πονηρον εν οφθαλμοις μου και ησαν παροργίζοντες με απο της ημερας ης εξηγαγον τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης 16 και γε αιμα αθωον εξεχεεν μανασσης πολυ σφοδρα εως ου επλησεν την ιερουσαλημ στομα εις στομα πλην των αμαρτιών αυτου ων εξημαρτέν τον ιουδαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου 17 χαι τα λοιπα των λογων μανασση και παντα οσα εποιησεν και η αμαρτια αυτου ην ημαρτεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 18 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερών αυτού και εταφή εν τω κήπω του οίχου αυτού εν χηπω οζα χαι εβασιλευσεν αμων υιος αυτου αντ΄ αυτου 19 υιος ειχοσι χαι δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μεσολλαμ θυγατηρ αρους εξ ιετεβα 20 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου χαθως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου 21 χαι επορευθη εν παση οδω η επορευθη ο πατηρ αυτου και ελατρευσεν τοις ειδωλοις οις ελατρευσεν ο πατηρ αυτου και προσεκυνησεν αυτοις 22 και εγκατελιπεν τον χυριον θεον των πατερων αυτου και ουκ επορευθη εν οδω χυριου 23 και συνέστραφησαν οι παιδες αμων προς αυτον και εθανατωσαν τον βασιλεα εν τω οικω αυτου 24 και επαταξεν πας ο λαος της γης παντας τους συστραφεντας επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ΄ αυτου 25 και τα λοιπα των λογων αμων οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 26 και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν τω κηπω οζα και εβασιλευσεν ιωσιας υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 22

1 υιος οχτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριαχοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιεδιδα θυγατηρ εδει+α εχ βασουρωθ 2 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις χυριου και επορευθη εν παση

οδω δαυιδ του πατρος αυτου ουκ απεστη δεξια η αριστερα 3 και εγενηθη εν τω οχτωχαιδέχατω έτει τω βασιλεί ιωσία εν τω μηνί τω ογδοώ απέστειλεν ο βασιλεύς τον σαφφαν υιον εσελιου υιου μεσολλαμ τον γραμματεα οιχου χυριου λεγων 4 αναβηθι προς χελχιαν τον ιερεα τον μεγαν χαι σφραγισον το αργυριον το εισενεχθεν εν οιχω χυριου ο συνηγαγον οι φυλασσοντες τον σταθμον παρα του λαου 5 και δοτωσαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου και εδωκεν αυτο τοις ποιουσιν τα εργα τοις εν οικω χυριου του κατισχυσαι το βεδεχ του οιχου 6 τοις τεχτοσιν χαι τοις οιχοδομοις χαι τοις τειχισταις χαι του χτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του χραταιωσαι το βεδεχ του οιχου 7 πλην ουχ εξελογιζοντο αυτους το αργυριον το διδομενον αυτοις οτι εν πιστει αυτοι ποιουσιν 8 και ειπεν χελκιας ο ιερευς ο μεγας προς σαφφαν τον γραμματεα βιβλιον του νομου ευρον εν οικω χυριου και εδωκεν χελκιας το βιβλιον προς σαφφαν και ανεγνω αυτο 9 και εισηνεγκεν προς τον βασιλεα ιωσιαν και επεστρεψεν τω βασιλει ρημα και ειπεν εχωνευσαν οι δουλοι σου το αργυριον το ευρεθεν εν τω οιχω χυριου και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οιχω χυριου 10 και ειπεν σαφφαν ο γραμματευς προς τον βασιλεα λεγων βιβλιον εδωχεν μοι χελχιας ο ιερευς χαι ανεγνω αυτο σαφφαν ενωπιον του βασιλεως 11 και εγένετο ως ηκουσέν ο βασιλεύς τους λογούς του βιβλίου του νομού και διέξρηξεν τα ιματια εαυτου 12 και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια τω ιερει και τω αχικαμ υιω σαφφαν και τω αχοβωρ υιω μιχαιου και τω σαφφαν τω γραμματει και τω ασαια δουλω του βασιλεως λεγων 13 δευτε εχζητησατε τον χυριον περι εμου και περι παντος του λαου και περι παντος του ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος τουτου οτι μεγαλη η οργη χυριου η εχχεχαυμενη εν ημιν υπερ ου ουχ ηχουσαν οι πατερες ημών των λογών του βιβλίου τουτου του ποιείν χατα παντα τα γεγραμμενα καθ΄ ημων 14 και επορευθη χελκιας ο ιερευς και αχικαμ και αχοβωρ και σαφφαν και ασαιας προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θεχουε υιου αραας του ιματιοφυλαχος χαι αυτη χατωχει εν ιερουσαλημ εν τη μασενα και ελαλησαν προς αυτην 15 και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με 16 ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω χαχα επι τον τοπον τουτον χαι επι τους ενοιχουντας αυτον παντας τους λογους του βιβλιου ους ανεγνω βασιλευς ιουδα 17 ανθ΄ ων εγκατελιπον με και εθυμιων θεοις ετεροις οπως παροργισωσιν με εν τοις εργοις των χειρων αυτων και εκκαυθησεται ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται 18 και προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας επιζητησαι τον χυριον ταδε ερειτε προς αυτον ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ οι λογοι ους ηχουσας 19 ανθ΄ ων οτι ηπαλυνθη η καρδια σου και ενετραπης απο προσωπου κυριου ως ηκουσας οσα ελαλησα επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον του ειναι εις αφανισμον και εις καταραν και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας ενωπιον

εμου και γε εγω ηκουσα λεγει κυριος 20 ουχ ουτως ιδου εγω προστιθημι σε προς τους πατερας σου και συναχθηση εις τον ταφον σου εν ειρηνη και ουκ οφθησεται εν τοις οφθαλμοις σου εν πασιν τοις κακοις οις εγω ειμι επαγω επι τον τοπον τουτον και επεστρεψαν τω βασιλει το ρημα

Chapter 23

1 και απεστείλεν ο βασίλευς και συνηγαγέν προς έαυτον παντάς τους πρέσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ 2 και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ανηρ ιουδα και παντές οι κατοικουντές εν ιερουσαλημ μετ΄ αυτου και οι ιέρεις και οι προφηται και πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και ανεγνω εν ωσιν αυτων παντας τους λογους του βιβλιου της διαθηχης του ευρεθεντος εν οιχω χυριου 3 και έστη ο βασιλευς προς τον στυλον και διέθετο διαθηκήν ενωπιον κυριού του πορευεσθαι οπισω χυριου χαι του φυλασσειν τας εντολας αυτου χαι τα μαρτυρια αυτου και τα δικαιωματα αυτου εν παση καρδια και εν παση ψυχη του αναστησαι τους λογους της διαθηκης ταυτης τα γεγραμμενα επι το βιβλιον τουτο και εστη πας ο λαος εν τη διαθηχη 4 χαι ενετειλατο ο βασιλευς τω χελχια τω ιερει τω μεγαλω και τοις ιερευσιν της δευτερωσεως και τοις φυλασσουσιν τον σταθμον του εξαγαγειν εχ του ναου χυριου παντα τα σχευη τα πεποιημενα τω βααλ χαι τω αλσει και παση τη δυναμει του ουρανου και κατεκαυσεν αυτα εξω ιερουσαλημ εν σαδημωθ κεδρων και ελαβεν τον χουν αυτων εις βαιθηλ 5 και κατεπαυσεν τους χωμαριμ ους εδωχαν βασιλεις ιουδα χαι εθυμιων εν τοις υψηλοις χαι εν ταις πολεσιν ιουδα και τοις περικυκλω ιερουσαλημ και τους θυμιωντας τω βααλ και τω ηλιω και τη σεληνη και τοις μαζουρωθ και παση τη δυναμει του ουρανου 6 και εξηνεγκεν το αλσος εξ οικου κυριου εξωθεν ιερουσαλημ εις τον χειμαρρουν κεδρων και κατεκαυσεν αυτον εν τω χειμαρρω κεδρων και ελεπτυνεν εις χουν και ερριψεν τον χουν αυτου εις τον ταφον των υιων του λαου 7 και καθειλεν τον οικον των καδησιμ των εν τω οικω κυριου ου αι γυναικες υφαινον εκει χεττιιν τω αλσει 8 και ανηγαγεν παντας τους ιερεις εκ πολεων ιουδα και εμιανεν τα υψηλα ου εθυμιασαν εχει οι ιερεις απο γαβαα χαι εως βηρσαβεε χαι χαθείλεν τον οιχον των πυλων τον παρα την θυραν της πυλης ιησου αρχοντος της πολεως των εξ αριστερων ανδρος εν τη πυλη της πολεως 9 πλην ουκ ανεβησαν οι ιερεις των υψηλων προς το θυσιαστηριον χυριου εν ιερουσαλημ οτι ει μη εφαγον αζυμα εν μεσω των αδελφων αυτων 10 και εμιανέν τον ταφέθ τον εν φαραγγι υιου εννομ του διαγειν ανδρα τον υιον αυτου και ανδρα την θυγατερα αυτου τω μολοχ εν πυρι 11 και κατεπαυσεν τους ιππους ους εδωκαν βασιλεις ιουδα τω ηλιω εν τη εισοδω οιχου χυριου εις το γαζοφυλαχιον ναθαν βασιλεως του ευνουχου εν φαρουριμ και το αρμα του ηλιου κατεκαυσεν πυρι 12 και τα θυσιαστηρια τα επι

του δωματος του υπερωου αχαζ α εποιησαν βασιλεις ιουδα και τα θυσιαστηρια α εποιησεν μανασσης εν ταις δυσιν αυλαις οιχου χυριου χαι χαθειλεν ο βασιλευς χαι κατεσπασεν εκειθεν και ερριψεν τον χουν αυτων εις τον χειμαρρουν κεδρων 13 και τον οικον τον επι προσωπον ιερουσαλημ τον εκ δεξιων του ορους του μοσοαθ ον ωχοδομησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ τη ασταρτη προσοχθισματι σιδωνιων και τω χαμως προσοχθισματι μωαβ και τω μολχολ βδελυγματι υιων αμμων εμιανέν ο βασίλευς 14 και συνετριψέν τας στηλάς και εξωλεθρεύσεν τα αλόη και επλησεν τους τοπους αυτων οστεων ανθρωπων 15 και γε το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ το υψηλον ο εποιησεν ιεροβοαμ υιος ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και γε το θυσιαστηριον εχεινο χαι το υψηλον χατεσπασεν χαι συνετριψεν τους λιθους αυτου και ελεπτυνέν εις χουν και κατέκαυσεν το αλσος 16 και έξενευσεν ιωσίας και ειδεν τους ταφους τους οντας εκει εν τη πολει και απεστειλεν και ελαβεν τα οστα εχ των ταφων χαι χατεχαυσεν επι το θυσιαστηριον χαι εμιανεν αυτο κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου εν τω εσταναι ιεροβοαμ εν τη εορτη επι το θυσιαστηριον και επιστρεψας ηρεν τους οφθαλμους αυτου επι τον ταφον του ανθρωπου του θεου του λαλησαντος τους λογους τουτους 17 και ειπεν τι το σχοπελον εχεινο ο εγω ορω και ειπον αυτω οι ανδρες της πολεως ο ανθρωπος του θεου εστιν ο εξεληλυθως εξιουδα και επικαλεσαμένος τους λογους τουτους ους επεχαλεσατο επι το θυσιαστηριον βαιθηλ 18 χαι ειπεν αφετε αυτο ανηρ μη χινησατω τα οστα αυτου χαι ερρυσθησαν τα οστα αυτου μετα των οστων του προφητου του ηχοντος εχ σαμαρειας 19 χαι γε εις παντας τους οιχους των υψηλων τους εν ταις πολεσιν σαμαρειας ους εποιησαν βασιλεις ισραηλ παροργίζειν χυριον απεστήσεν ιωσίας και εποιήσεν εν αυτοίς παντά τα έργα α εποίήσεν εν βαίθηλ 20 και εθυσιασεν παντας τους ιερεις των υψηλων τους οντας εκει επι των θυσιαστηριων και κατεκαυσεν τα οστα των ανθρωπων επ΄ αυτα και επεστραφη εις ιερουσαλημ 21 και ενετειλατο ο βασιλευς παντι τω λαω λεγων ποιησατε το πασχα τω χυριω θεω ημων χαθως γεγραπται επι βιβλιου της διαθηχης ταυτης 22 οτι ουχ εγενηθη το πασχα τουτο αφ΄ ημερων των χριτων οι εχρινον τον ισραηλ και πασας τας ημερας βασιλεων ισραηλ και βασιλεων ιουδα 23 οτι αλλ΄ η τω οκτωχαιδεχατω ετει του βασιλεως ιωσια εγενηθη το πασχα τω χυριω εν ιερουσαλημ 24 και γε τους θελητας και τους γνωριστας και τα θεραφιν και τα ειδωλα και παντα τα προσοχθισματα τα γεγονοτα εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ εξηρεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελχιας ο ιερευς εν οιχω χυριου 25 ομοιος αυτω ουχ εγενηθη εμπροσθεν αυτου βασιλευς ος επεστρεψεν προς χυριον εν ολη χαρδια αυτου χαι εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ΄ αυτον ουχ ανεστη ομοιος αυτω 26 πλην ουχ απεστραφη χυριος απο θυμου οργης αυτου του μεγαλου ου εθυμωθη οργη αυτου εν τω ιουδα επι τους παρορ-

γισμους ους παρωργισεν αυτον μανασσης 27 και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο του προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσομαι την πολιν ταυτην ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ου ειπον εσται το ονομα μου έχει 28 και τα λοιπα των λογων ιωσίου και παντά όσα εποίησεν ουχί ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 29 εν δε ταις ημεραις αυτου ανεβη φαραω νεχαω βασιλευς αιγυπτου επι βασιλεα ασσυριων επι ποταμον ευφρατην και επορευθη ιωσιας εις απαντην αυτου και εθανατωσεν αυτον νεχαω εν μαγεδδω εν τω ιδειν αυτον 30 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου νεχρον εχ μαγεδδω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχας υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου 31 υιος εικοσι και τριων ετων ην ιωαχας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λεμνα 32 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου χατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου 33 και μετεστήσεν αυτον φαραω νέχαω εν δεβλαθα εν γη εμάθ του μη βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εδωκεν ζημιαν επι την γην εκατον ταλαντα αργυριου και εκατον ταλαντα χρυσιου 34 και εβασιλευσεν φαραω νεχαω επ΄ αυτους τον ελιαχιμ υιον ιωσιου βασιλέως ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου χαι επεστρεψέν το ονομα αυτου ιωαχιμ χαι τον ιωαχας ελαβεν χαι εισηνεγχεν εις αιγυπτον χαι απεθανεν εχει 35 χαι το αργυριον χαι το χρυσιον εδωχεν ιωαχιμ τω φαραω πλην ετιμογραφησεν την γην του δουναι το αργυριον επι στοματος φαραω ανηρ κατα την συντιμησιν αυτου εδωκαν το αργυριον και το χρυσιον μετα του λαου της γης δουναι τω φαραω νέχαω 36 υιος ειχοσι και πέντε έτων ιωακίμ εν τω βασιλευείν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιελδαφ θυγατηρ φεδει+α εχ ρουμα 37 χαι εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις χυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου

Chapter 24

1 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και εγενηθη αυτω ιωακιμ δουλος τρια ετη και επεστρεψεν και ηθετησεν εν αυτω 2 και απεστειλεν αυτω τους μονοζωνους των χαλδαιων και τους μονοζωνους συριας και τους μονοζωνους μωαβ και τους μονοζωνους υιων αμμων και εξαπεστειλεν αυτους εν τη γη ιουδα του κατισχυσαι κατα τον λογον κυριου ον ελαλησεν εν χειρι των δουλων αυτου των προφητων 3 πλην επι τον θυμον κυριου ην εν τω ιουδα αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου εν αμαρτιαις μανασση κατα παντα οσα εποιησεν 4 και γε αιμα αθωον εξεχεεν και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουχ ηθελησεν κυριος ιλασθηναι 5 και τα λοιπα των λογων ιωακιμ

και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 6 και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιωαχιμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 7 χαι ου προσεθετο ετι βασιλευς αιγυπτου εξελθειν εχ της γης αυτου οτι ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος απο του χειμαρρου αιγυπτου εως του ποταμου ευφρατου παντα οσα ην του βασιλεως αιγυπτου 8 υιος οχτωχαιδεχα ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον χαι τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου νεσθα θυγατηρ ελλαναθαν εξ ιερουσαλημ 9 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν ο πατηρ αυτου 10 εν τω καιρω εκεινω ανεβη ναβουχοδονοσος βασιλευς βαβυλωνος εις ιεςουσαλημ και ηλθεν η πολις εν περιοχη 11 και εισηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την πολιν και οι παιδες αυτου επολιορκουν επ΄ αυτην 12 και εξηλθεν ιωαχιμ βασιλευς ιουδα επι βασιλεα βαβυλωνος αυτος χαι οι παιδες αυτου και η μητηρ αυτου και οι αρχοντες αυτου και οι ευνουχοι αυτου και ελαβεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εν ετει ογδοω της βασιλειας αυτου 13 και εξηνεγκεν εκειθεν παντας τους θησαυρους οιχου χυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και συνεχοψεν παντα τα σχευή τα χρυσα α εποίησεν σαλώμων βασίλευς ισραήλ εν τω ναω χυριου κατα το ρημα χυριου 14 και απωκισεν την ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνατους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγκλειοντα και ουχ υπελειφθη πλην οι πτωχοι της γης 15 και απωκισεν τον ιωακιμ εις βαβυλωνα και την μητερα του βασιλεως και τας γυναικας του βασιλεως και τους ευνουχους αυτου και τους ισχυρους της γης απηγαγεν αποικεσιαν εξ ιερουσαλημ εις βαβυλωνα 16 και παντας τους ανδρας της δυναμεως επταχισχιλιους χαι τον τεχτονα χαι τον συγχλειοντα χιλιους παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον και ηγαγεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος μετοικεσιαν εις βαβυλωνα 17 και εβασιλευσεν βασιλευς βαβυλωνος τον μαθθανιαν υιον αυτου αντ΄ αυτου και επεθηκεν το ονομα αυτου σεδεκια 18 υιος εικοσι και ενος ενιαυτου σεδεχιας εν τω βασιλευειν αυτον χαι ενδεχα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ χαι ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου 19 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου κατα παντα οσα εποιήσεν ιωακιμ 20 οτι επι τον θυμον χυριου ην επι ιερουσαλημ και εν τω ιουδα εως απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου και ηθετησεν σεδεχιας εν τω βασιλει βαβυλωνος

Chapter 25

1 και εγενηθη εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν τω μηνι τω δεκατω ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ΄ αυτην και ωκοδομησεν επ΄ αυτην περιτειχος κυκλω 2 και ηλθεν η πολις εν περιοχη εως του ενδεκατου ετους του βασιλεως σεδεκιου

3 ενατη του μηνος και ενισχυσεν ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης 4 και ερραγη η πολις και παντές οι ανδρές του πολέμου εξηλθον νυκτος οδον πυλης της ανα μεσον των τειχεων αυτη η εστιν του χηπου του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι την πολιν κυκλω και επορευθη οδον την αραβα 5 και εδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν αραβωθ ιεριχω και πασα η δυναμις αυτου διεσπαρη επανωθεν αυτου 6 και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν μετ΄ αυτου κρισιν 7 και τους υιους σεδεκιου εσφαξεν κατ΄ οφθαλμους αυτου και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλώσεν και εδήσεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα 8 και εν τω μηνι τω πεμπτω εβδομη του μηνος αυτος ενιαυτος εννεακαιδεκατος τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος εστως ενωπιον βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ 9 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντας τους οικους ιερουσαλημ και παν οικον ενεπρησεν 10 ο αρχιμαγειρος 11 και το περισσον του λαου το καταλειφθεν εν τη πολει και τους εμπεπτωκοτας οι ενεπεσον προς βασιλεα βαβυλωνος και το λοιπον του στηριγματος μετηρεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγείρος 12 και από των πτώχων της γης υπελίπεν ο αρχιμαγείρος είς αμπελουργους και εις γαβιν 13 και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας μεχωνωθ και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ηραν τον χαλκον αυτων εις βαβυλωνα 14 και τους λεβητας και τα ιαμιν και τας φιαλας και τας θυισκας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις ελαβεν 15 και τα πυρεια και τας φιαλας τας χρυσας και τας αργυρας ελαβεν ο αρχιμαγειρος 16 στυλους δυο η θαλασσα η μια και τα μεχωνωθ α εποιησεν σαλωμων τω οιχω χυριου ουχ ην σταθμος του χαλχου παντων των σκευων 17 οκτωκαιδεκα πηχεων υψος του στυλου του ενος και το χωθαρ επ΄ αυτου το χαλχουν και το υψος του χωθαρ τριων πηχεων σαβαχα και ροαι επι του χωθαρ χυχλω τα παντα χαλχα και κατα τα αυτα τω στυλω τω δευτερω επι τω σαβαχα 18 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον σαραιαν ιερεα τον πρωτον και τον σοφονιαν υιον της δευτερωσεως και τους τρεις τους φυλασσοντας τον σταθμον 19 και εκ της πολεως ελαβεν ευνουχον ενα ος ην επιστατης επι των ανδρων των πολεμιστων και πεντε ανδρας των ορωντων το προσωπον του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα του αρχοντος της δυναμεως τον εκτασσοντα τον λαον της γης και εξηκοντα ανδρας του λαου της γης τους ευρεθεντας εν τη πολει 20 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απηγαγεν αυτους προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα 21 και επαισεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος και εθανατωσεν αυτους εν δεβλαθα εν γη αιμαθ και απωκισθη ιουδας επανωθεν της γης αυτου 22 και ο λαος ο καταλειφθεις εν γη ιουδα ους κατελιπεν ναβουχοδονόσορ βασιλευς βαβυλώνος και κατέστησεν επ' αυτών τον γοδολιαν

υιον αχικαμ υιου σαφαν 23 και ηκουσαν παντές οι αρχοντές της δυναμέως αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν και ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφαθ και ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρηε και σαραιας υιος θανεμαθ ο νετωφαθιτης και ιεζονιας υιος του μαχαθι αυτοι και οι ανδρες αυτων 24 και ωμοσεν γοδολιας αυτοις και τοις ανδρασιν αυτων και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε παροδον των χαλδαιων καθισατε εν τη γη και δουλευσατε τω βασιλει βαβυλωνος και καλως εσται υμιν 25 και εγενηθη εν τω εβδομω μηνι ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελισαμα εχ του σπερματος των βασιλεων και δεχα ανδρες μετ΄ αυτου και επαταξεν τον γοδολιαν και απεθανεν και τους ιουδαιους και τους χαλδαιους οι ησαν μετ' αυτου εις μασσηφαθ 26 και ανέστη πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και οι αρχοντες των δυναμεων και εισηλθον εις αιγυπτον οτι εφοβηθησαν απο προσωπου των χαλδαιων 27 και εγενηθη εν τω τριακοστω και εβδομω ετει της αποικεσιας του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εβδομη και εικαδι του μηνος υψωσεν ευιλμαρωδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω της βασιλειας αυτου την χεφαλην ιωαχιμ βασιλεως ιουδα χαι εξηγαγεν αυτον εξ οιχου φυλαχης αυτου 28 και ελαλησεν μετ' αυτου αγαθα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανωθεν των θρονων των βασιλεων των μετ' αυτου εν βαβυλωνι 29 και ηλλοιωσεν τα ιματια της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου 30 και η εστιατορια αυτου εστιατορία δια παντός εδοθή αυτώ εξ οίχου του βασίλεως λογού ημέρας εν τη ημερα αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου.

1 Chronicles

Chapter 1

**the printed ersion is missing the same erses (erse 11 - 24) 1 adam shd enws 2καιναν μαλελεηλ ιαρεδ 3 ενωχ μαθουσαλα λαμέχ 4 νως υιοι νως σημ χαμ ιαφεθ 5 υιοι ιαφεθ γαμερ μαγωγ μαδαι ιωυαν ελισα θοβελ μοσοχ και θιρας 6 και υιοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα 7 και υιοι ιωυαν ελισα και θαρσις κιτιοι και ροδιοι 8 και υιοι χαμ χους και μεστραιμ φουδ και χανααν 9 και υιοι χους σαβα και ευιλατ και σαβαθα και ρεγμα και σεβεκαθα και υιοι ρεγμα σαβα και ουδαδαν 10 και χους εγεννήσεν τον νεβρωδ ουτος ήρξατο του είναι γίγας κυνήγος επί της γης 17 υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ 24 σαλα 25 εβερ φαλεκ ραγαυ 26 σερουχ ναχωρ θαρα 27 αβρααμ 28 υιοι δε αβρααμ ισαακ και ισμαηλ 29 αυται δε αι γενεσεις πρωτοτοχου ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ ναβδεηλ μαβσαν 30 μασμα ιδουμα μασση χοδδαδ θαιμαν 31 ιεττουρ ναφες και κεδμα ουτοι εισιν υιοι ισμαηλ 32 και υιοι χεττουρας παλλακης αβρααμ και ετέκεν αυτώ τον ζεμβραν ιέξαν μαδαν μαδιαμ σοβαχ σωε χαι υιοι ιεξαν σαβα χαι δαιδαν 33 χαι υιοι μαδιαμ γαιφα και οφερ και ενωχ και αβιδα και ελδαα παντες ουτοι υιοι χεττουρας 34 και εγεννησεν αβρααμ τον ισααχ χαι υιοι ισααχ ησαυ χαι ιαχωβ 35 υιοι ησαυ ελιφας και ραγουηλ και ιεουλ και ιεγλομ και κορε 36 υιοι ελιφας θαιμαν και ωμαρ σωφαρ και γοωθαμ και κενεζ και της θαμνα αμαληκ 37 και υιοι ραγουηλ ναχεθ ζαρε σομε και μοζε 38 υιοι σηιρ λωταν σωβαλ σεβείων ανα δήσων ωσαρ δαισών 39 και υιοι λωταν χορρι και αιμαν και αιλαθ και ναμνα 40 υιοι σωβαλ γωλαμ μαναχαθ γαιβηλ σωβ και ωναμ υιοι δε σεβεγων αια και ανα 41 υιοι ανα δαισων υιοι δε δησων εμερων και εσεβαν και ιεθραν και χαρραν 42 και υιοι ωσαρ βαλααν και ζουκαν και ιωκαν υιοι δαισων ως και αρραν 43 και ουτοι οι βασιλεις αυτων βαλαχ υιος βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα 44 και απεθανεν βαλαχ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εχ βοσορρας 45 και απεθανεν ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ασομ εχ της γης θαιμανων 46 χαι απεθανεν ασομ χαι εβασιλευσεν αντ΄ αυτου αδαδ υιος βαραδ ο παταξας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ 47 και απεθανεν αδαδ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου σαμαα εχ μασέχχας 48 και απέθανεν σαμαα και εβασιλεύσεν αντ΄ αυτου σαουλ εχ ροωβωθ της παρα ποταμον 49 και απεθανεν σαουλ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ 50 και απεθανεν βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου αδαδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ 51 και απεθανεν αδαδ και ησαν ηγεμονες εδωμ ηγεμων θαμανα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθετ 52 ηγεμων ελιβαμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων 53 ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαβσαρ 54 ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ηραμ ουτοι ηγεμονες εδωμ

Chapter 2

1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ ρουβην συμεων λευι ιουδα ισσαχαρ ζαβουλων 2 δαν ιωσηφ βενιαμιν νεφθαλι γαδ ασηρ 3 υιοι ιουδα ηρ αυναν σηλων τρεις εγεννηθησαν αυτω εχ της θυγατρος σαυας της χαναανιτιδος και ην ηρ ο πρωτοτοχος ιουδα πονήρος εναντιον χυριου και απέχτεινεν αυτον 4 και θαμαρ ή νυμφη αυτου ετεχεν αυτω τον φαρες χαι τον ζαρα παντες υιοι ιουδα πεντε 5 υιοι φαρες αρσων και ιεμουηλ 6 και υιοι ζαρα ζαμβρι και αιθαν και αιμαν και χαλχαλ και δαρα παντες πεντε 7 και υιοι χαρμι αχαρ ο εμποδοστατης ισραηλ ος ηθετησεν εις το αναθεμα 8 και υιοι αιθαν αζαρια 9 και υιοι εσερων οι ετεχθησαν αυτω ο ιραμεήλ και ο ραμ και ο χαλέβ και αραμ 10 και αραμ εγέννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον ναασσων αρχοντα του οικου ιουδα 11 και ναασσων εγεννησεν τον σαλμων και σαλμων εγεννησεν τον βοος 12 και βοος εγεννήσεν τον ωβήδ και ωβήδ εγεννήσεν τον ιεσσαι 13 και ιεσσαι εγεννήσεν τον πρωτοτοχον αυτου ελιαβ αμιναδαβ ο δευτερος σαμαα ο τριτος 14 ναθαναηλ ο τεταρτος ραδδαι ο πεμπτος 15 ασομ ο εχτος δαυιδ ο εβδομος 16 χαι αδελφη αυτων σαρουια και αβιγαια και υιοι σαρουια αβεσσα και ιωαβ και ασαηλ τρεις 17 και αβιγαια εγεννήσεν τον αμέσσα και πατήρ αμέσσα ιοθορ ο ισμαηλίτης 18 και χαλεβ υιος εσερων εγεννησεν την γαζουβα γυναικα και την ιεριωθ και ουτοι υιοι αυτης ιωασαρ και σωβαβ και ορνα 19 και απεθανεν γαζουβα και ελαβεν εαυτω χαλεβ την εφραθ και ετεκεν αυτω τον ωρ 20 και ωρ εγεννησεν τον ουρι και ουρι εγεννησεν τον βεσελεηλ 21 και μετα ταυτα εισηλθεν εσερων προς την θυγατερα μαχιρ πατρος γαλααδ και ουτος ελαβεν αυτην και αυτος εξηκοντα ην ετων και ετεχεν αυτω τον σεγουβ 22 χαι σεγουβ εγεννησεν τον ιαι+ρ χαι ησαν αυτω ειχοσι τρεις πολεις εν τη γαλααδ 23 και ελαβεν γεδσουρ και αραμ τας κωμας ιαι+ρ εξ αυτων την καναθ και τας κωμας αυτης εξηκοντα πολεις πασαι αυται υιων μαχιρ πατρος γαλααδ 24 και μετα το αποθανειν εσερων ηλθεν χαλεβ εις εφραθα και η γυνη εσερων αβια και ετέκεν αυτώ τον ασχώδ πατέρα θέκωε 25 και ήσαν υιοί ιερεμεηλ πρωτοτοχου εσερων ο πρωτοτοχος ραμ χαι βαανα χαι αραν χαι ασομ αδελφος αυτου 26 και ην γυνη ετερα τω ιερεμεηλ και ονομα αυτη αταρα αυτη εστιν μητηρ οζομ 27 και ησαν υιοι ραμ πρωτοτοκου ιερεμεηλ μαας και ιαμιν και αχορ 28 χαι ησαν υιοι οζομ σαμαι χαι ιαδαε χαι υιοι σαμαι ναδαβ χαι αβισουρ 29 και ονομα της γυναικος αβισουρ αβιγαιλ και ετεκεν αυτω τον αχαβαρ και τον μωλιδ 30 υιοι ναδαβ σαλαδ και αφφαιμ και απεθανεν σαλαδ ουκ εχων τεκνα 31 και υιοι αφφαιμ ισεμιηλ και υιοι ισεμιηλ σωσαν και υιοι σωσαν αχλαι 32 και υιοι ιαδαε αχισαμαι ιεθερ ιωναθαν και απεθανεν ιεθερ ουκ έχων τέχνα 33 και υιοι ιωναθαν φαλεθ και οζαζα ουτοι ησαν υιοι ιερεμεηλ 34 και ουκ ησαν τω σωσαν υιοι αλλ΄ η θυγατερες και τω σωσαν παις αιγυπτιος και ονομα αυτω ιωχηλ 35

και εδωκεν σωσαν την θυγατερα αυτου τω ιωχηλ παιδι αυτου εις γυναικα και ετεχεν αυτω τον εθθι 36 χαι εθθι εγεννησεν τον ναθαν χαι ναθαν εγεννησεν τον ζαβεδ 37 και ζαβεδ εγεννησεν τον αφαληλ και αφαληλ εγεννησεν τον ωβηδ 38 και ωβηδ εγεννήσεν τον ιπου και ιπου εγεννήσεν τον αζαριαν 39 και αζαριας εγεννησεν τον χελλης και χελλης εγεννησεν τον ελεασα 40 και ελεασα εγεννησεν τον σοσομαι και σοσομαι εγεννήσεν τον σαλουμ 41 και σαλουμ εγεννήσεν τον ιεχεμιαν και ιεχεμιας εγεννησεν τον ελισαμα 42 και υιοι χαλεβ αδελφου ιερεμεηλ μαρισα ο πρωτοτοχός αυτου ουτός πατηρ ζιφ και υιοι μαρισα πατρος χεβρών 43 και υιοι χεβρων κορε και θαπους και ρεκομ και σεμαα 44 και σεμαα εγεννήσεν τον ραεμ πατερα ιερχααν και ιερχααν εγεννήσεν τον σαμαί 45 και υιος αυτου μαών και μαων πατηρ βαιθσουρ 46 και γαιφα η παλλακη χαλεβ εγεννησεν τον αρραν και τον μωσα και τον γεζουε και αρραν εγεννήσεν τον γεζουε 47 και υιοι ιαδαι ραγεμ και ιωαθαμ και γηρσωμ και φαλετ και γαιφα και σαγαφ 48 και η παλλακη χαλεβ μωχα εγεννησεν τον σαβερ και τον θαρχνα 49 και εγεννησεν σαγαφ πατερα μαρμηνα και τον σαου πατερα μαχαβηνα και πατερα γαιβαα και θυγατηρ χαλεβ ασχα 50 ουτοι ησαν υιοι χαλεβ υιοι ωρ πρωτοτοχου εφραθα σωβαλ πατηρ χαριαθιαριμ 51 σαλωμων πατηρ βαιθλαεμ αριμ πατηρ βαιθγεδωρ 52 και ησαν υιοι τω σωβαλ πατρι χαριαθιαριμ αραα εσι αμμανιθ 53 εμοσφεως πολις ιαι+ρ αιθαλιμ και μιφιδιμ και ησαμαδιμ και ημασαραι+μ εκ τουτων εξηλθοσαν οι σαραθαιοι και οι εσθαωλαιοι 54 υιοι σαλωμων βαιθλαεμ νετωφαθι αταρωθ οικου ιωαβ και ημισυ της μαναθι ησαρει+ 55 πατριαι γραμματεων κατοικουντες ιαβες θαργαθιιμ σαμαθιιμ σωχαθιιμ ουτοι οι χιναιοι οι ελθοντες εχ μεσημα πατρος οιχου ρηχαβ

Chapter 3

1 και ουτοι ησαν υιοι δαυιδ οι τεχθεντες αυτω εν χεβρων ο πρωτοτοκος αμνων τη αχινααμ τη ιεζραηλιτιδι ο δευτερος δανιηλ τη αβιγαια τη καρμηλια 2 ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μωχα θυγατρος θολμαι βασιλεως γεδσουρ ο τεταρτος αδωνια υιος αγγιθ 3 ο πεμπτος σαφατια της αβιταλ ο έκτος ιεθρααμ τη αγλα γυναικι αυτου 4 εξ εγεννηθησαν αυτω εν χεβρων και εβασιλευσεν έκει έπτα έτη και εξαμηνον και τριακοντα και τρια έτη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 5 και ουτοι ετεχθησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα σωβαβ ναθαν και σαλωμων τεσσαρες τη βηρσαβεε θυγατρι αμιηλ 6 και ιβααρ και ελισαμα και ελιφαλέτ 7 και ναγέ και ναφαγ και ιανούε 8 και ελισαμα και ελισαμα και ελιφαλέτ τυνέα 9 παντές υιοι δαυιδ πλην των υιών των παλλακών και θημαρ αδέλφη αυτών 10 υιοι σαλώμων ροβοαμ αβια υιος αυτού ασα υιος αυτού ιωσαφατ υιος αυτού 11 ιωραμ υιος αυτού οχοζία υιος αυτού ιωας υιος αυτού 12 αμασιας υιος αυτού αζαρία υιος αυτού ιωαθαν υιος αυτού 13 αχαζ υιος αυτού εξέκιας υιος αυτού μανασσης υιος αυτού 14 αμών υιος

αυτου ιωσια υιος αυτου 15 και υιοι ιωσια πρωτοτοκος ιωαναν ο δευτερος ιωακιμ ο τριτος σεδεκια ο τεταρτος σαλουμ 16 και υιοι ιωακιμ ιεχονιας υιος αυτου σεδεκιας υιος αυτου 17 και υιοι ιεχονια-ασιρ σαλαθιηλ υιος αυτου 18 μελχιραμ και φαδαιας και σανεσαρ και ιεκεμια και ωσαμω και δενεθι 19 και υιοι σαλαθιηλ ζοροβαβελ και σεμει+ και υιοι ζοροβαβελ μοσολλαμος και ανανια και σαλωμιθ αδελφη αυτων 20 και ασουβε και οολ και βαραχια και ασαδια και ασοβαεσδ πεντε 21 και υιοι ανανια φαλλετια και ισαια υιος αυτου ραφαια υιος αυτου ορνα υιος αυτου αβδια υιος αυτου σεχενια υιος αυτου 22 και υιος σεχενια σαμαια και υιοι σαμαια χαττους και ιωηλ και μαρι και νωαδια και σαφαθ εξ 23 και υιοι νωαδια ελιθεναν και εζεκια και εζρικαμ τρεις 24 και υιοι ελιθεναν οδουια και ελιασιβ και φαλαια και ακουν και ιωαναν και δαλαια και ανανι επτα

Chapter 4

1 και υιοι ιουδα φαρες αρσων και χαρμι και ωρ σουβαλ 2 και ραια υιος αυτου και σουβαλ εγεννησεν τον ιεθ και ιεθ εγεννησεν τον αχιμι και τον λααδ αυται αι γενεσεις του σαραθι 3 και ουτοι υιοι αιταμ ιεζραηλ και ραγμα και ιαβας και ονομα αδελφης αυτων εσηλεββων 4 και φανουηλ πατηρ γεδωρ και αζηρ πατηρ ωσαν ουτοι υιοι ωρ του πρωτοτοχου εφραθα πατρος βαιθλαεμ 5 χαι τω σαουρ πατρι θεχωε ησαν δυο γυναιχες αωδα χαι θοαδα 6 χαι ετεχεν αυτω αωδα τον ωχαζαμ και τον ηφαδ και τον θαιμαν και τον ασθηραν παντές ουτοι υιοι αωδας 7 και υιοι θοαδα σαρεθ και σααρ και εθναν 8 και κως εγεννησεν τον ενωβ και τον σαβηβα και γεννησεις αδελφου ρηχαβ υιου ιαριμ 9 και ην ιγαβης ενδοξος υπερ τους αδελφους αυτου και η μητηρ εκαλεσεν το ονομα αυτου ιγαβης λεγουσα ετεκον ως γαβης 10 και επεκαλεσατο ιγαβης τον θεον ισραηλ λεγων εαν ευλογων ευλογησης με και πληθυνης τα ορια μου και η η χειρ σου μετ' εμου και ποιησεις γνωσιν του μη ταπεινωσαι με και επηγαγεν ο θεος παντα οσα ητησατο 11 και χαλεβ πατηρ ασχα εγεννησεν τον μαχιρ ουτος πατηρ ασσαθων 12 και ασσαθων εγεννησεν τον βαθρεφαν και τον φεσσηε και τον θανα πατερα πολεως ναας αδελφου εσελων του χενεζι ουτοι ανδρες ρηφα 13 χαι υιοι χενεζ γοθονιηλ χαι σαραια χαι υιοι γοθονιηλ αθαθ 14 και μαναθι εγεννησεν τον γοφερα και σαραια εγεννησεν τον ιωαβ πατερα αγεαδδαι+ρ οτι τεχτονές ησαν 15 και υιοι χαλέβ υιου ιεφούνη ηρα αλα και νοομ και υιοι αλα κενέζ 16 και υιος αυτου γέσεηλ αμηαχι και ζαφα και ζαιρα και εσεραηλ 17 και υιοι εσρι ιεθερ μωραδ και αφερ και ιαλων και εγεννησεν ιεθερ τον μαρων και τον σεμαι και τον μαρεθ πατερα εσθεμων 18 και η γυνη αυτου αυτη αδια ετεχεν τον ιαρεδ πατερα γεδωρ χαι τον αβερ πατερα σωχων χαι τον ιεχθιηλ πατερα ζανω και ουτοι υιοι γελια θυγατρος φαραω ην ελαβεν μωρηδ 19 και υιοι γυναικος της ιδουιας αδελφης ναχεμ και δαλια πατηρ κει+λα και

σεμειων πατηρ ιωμαν και υιοι ναημ πατρος κει+λα αγαρμι και εσθεμωη μαχαθι 20 και υιοι σεμιων αμνων και ρανα υιος αναν και θιλων και υιοι ισει+ ζωαθ και υιοι ζωαθ 21 υιοι σηλωμ υιου ιουδα ης πατης ληχα και λααδα πατης μαρησα και γενεσεις οιχιών εφραθ αβαχ τω οιχώ εσοβα 22 χαι ιωαχιμ χαι ανδρες χωζηβα χαι ιωας και σαραφ οι κατωκησαν εν μωαβ και απεστρεψεν αυτους αβεδηριν αθουκιιν 23 ουτοι χεραμεις οι κατοικουντες εν ναται+μ και γαδηρα μετα του βασιλεως εν τη βασιλεια αυτου ενισχυσαν και κατωκήσαν εκεί 24 υιοι συμέων ναμουήλ και ιαμιν ιαριβ ζαρε σαουλ 25 σαλεμ υιος αυτου μαβασαμ υιος αυτου μασμα υιος αυτου 26 αμουηλ υιος αυτου σαβουδ υιος αυτου ζακχουρ υιος αυτου σεμει + υιος αυτου 27 και τω σεμει+ υιοι εκκαιδεκα και θυγατερες τρεις και τοις αδελφοις αυτων ουχ ησαν υιοι πολλοι και πασαι αι πατριαι αυτων ουχ επλεονασαν ως υιοι ιουδα 28 και κατωκήσαν εν βηρσαβεε και σαμα και μωλαδα και εσηρσουαλ 29 και εν βαλαα και βοασομ και θουλαδ 30 και βαθουηλ και ερμα και σεκλαγ 31 και βαιθμαρχαβωθ και ημισυ σωσιμ και οικον βαρουμσεωριμ αυται πολεις αυτων εως βασιλεως δαυιδ 32 και επαυλεις αυτων αιταμ και ηνρεμμων και θοκκαν και αισαν πολεις πεντε 33 και πασαι αι επαυλεις αυτων κυκλώ των πολεών τουτών εως βααλ αυτη η χατασγεσις αυτων χαι ο χαταλογισμος αυτων 34 χαι μοσωβαβ και ιεμολοχ και ιωσια υιος αμασια 35 και ιωηλ και ουτος υιος ισαβια υιος σαραια υιος ασιηλ 36 και ελιωηναι και ιακαβα και ιασουια και ασαια και εδιηλ και ισμαηλ και βαναια 37 και ζουζα υιος σεφει+ υιου αλλων υιου ιεδια υιου σαμαρι υιου σαμαίου 38 ουτοί οι διελθοντές εν ονομασίν αρχοντών εν ταις γενέσεσιν αυτών και εν οικοις πατριων αυτων επληθυνθησαν εις πληθος 39 και επορευθησαν εως του ελθειν γεραρα εως των ανατολων της γαι του ζητησαι νομας τοις χτηνεσιν αυτων 40 και ευρον νομας πιονας και αγαθας και η γη πλατεια εναντιον αυτων και ειρηνη και ησυχια οτι εκ των υιων χαμ των κατοικουντων εκει εμπροσθεν 41 και ηλθοσαν ουτοι οι γεγραμμενοι επ' ονοματος εν ημεραις εζεκιου βασιλεως ιουδα και επαταξαν τους οικους αυτων και τους μιναιους ους ευροσαν εκει και ανεθεματισαν αυτους εως της ημερας ταυτης και ωκησαν αντ΄ αυτων οτι νομαι τοις κτηνεσιν αυτων εκει 42 και εξ αυτων απο των υιων συμεων επορευθησαν εις ορος σηιρ ανδρες πενταχοσιοι και φαλεττια και νωαδια και ραφαια και οζιηλ υιοι ιεσι αρχοντες αυτων 43 και επαταξαν τους καταλοιπους τους καταλειφθεντας του αμαληκ και κατωκήσαν έκει έως της ημέρας ταυτής

Chapter 5

1 και υιοι ξουβην πρωτοτοκου ισραηλ οτι ουτος ο πρωτοτοκος και εν τω αναβηναι επι την κοιτην του πατρος αυτου εδωκεν ευλογιαν αυτου τω υιω αυτου ιωσηφ υιω ισραηλ και ουκ εγενεαλογηθη εις πρωτοτοκία 2 οτι ιουδας δυνατος ισχυι και

εν τοις αδελφοις αυτου και εις ηγουμενον εξ αυτου και η ευλογια του ιωσηφ 3 υιοι ρουβην πρωτοτοχου ισραηλ ενωχ και φαλλους αρσων και χαρμι 4 υιοι ιωηλ σεμει+ και βαναια υιος αυτου και υιοι γουγ υιου σεμει+ 5 υιος αυτου μιχα υιος αυτου ρηγα υιος αυτου βααλ 6 υιος αυτου βεηρα ον μετωχισεν θαγλαθφαλνασαρ βασιλευς ασσουρ ουτος αρχων των ρουβην 7 και αδελφοι αυτου τη πατρια αυτου εν τοις καταλοχισμοις αυτων κατα γενεσεις αυτων ο αρχων ιωηλ και ζαχαρια 8 και βαλέκ υιος οζουζ υιος σαμά υιος ιωπλ ουτός κατωκήσεν εν αροήρ και επι ναβαυ και βεελμαων 9 και προς ανατολας κατωκήσεν εως ερχομένων της ερημου απο του ποταμου ευφρατου οτι κτηνη αυτων πολλα εν γη γαλααδ 10 και εν ημεραίς σαουλ εποίησαν πολεμον προς τους παροίχους και επέσον εν χερσίν αυτων κατοικουντες εν σκηναις εως παντες κατ' ανατολας της γαλααδ 11 υιοι γαδ κατεναντι αυτών κατωκήσαν εν τη βασαν εως σελχα 12 ιωήλ ο πρωτοτοκός και σαφαμ ο δευτερος και ιανι ο γραμματευς εν βασαν 13 και οι αδελφοι αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων μιςαηλ μοσολλαμ και σεβεε και ιωρεε και ιαχαν και ζουε και ωβηδ επτα 14 ουτοι υιοι αβιχαιλ υιου ουρι υιου ιδαι υιου γαλααδ υιου μιςαηλ υιου ισαι υιου ιουρι υιου ζαβουχαμ 15 υιου αβδιηλ υιου γουνι αρχων οικου πατριών 16 κατώχουν εν γαλαάδ εν βάσαν και εν ταις κώμαις αυτών και παντα τα περιχωρα σαρων εως εξοδου 17 παντων ο καταλοχισμος εν ημεραις ιωαθαμ βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ 18 υιοι ρουβην και γαδ και ημισυ φυλης μανασση εξ υιων δυναμεως ανδρες αιροντες ασπιδας και μαχαιραν και τεινοντες τοξον και δεδιδαγμενοι πολεμον τεσσαρακοντα και τεσσαρες χιλιαδες και επτακοσιοι και εξηκοντα εκπορευομένοι εις παραταξιν 19 και εποιουν πολεμον μετα των αγαρηνων και ιτουραιων και ναφισαιων και ναδαβαιων 20 και κατισχυσαν επ΄ αυτων και εδοθησαν εις χειρας αυτων οι αγαραιοι και παντα τα σχηνωματα αυτων οτι προς τον θεον εβοησαν εν τω πολεμω και επηχουσεν αυτοις οτι ηλπισαν επ΄ αυτον 21 και ηχμαλωτευσαν την αποσκευην αυτων καμηλους πεντακισχιλίας και προβατων διακοσίας πεντηκοντα χιλιαδας ονους δισχιλιους και ψυχας ανδρων εκατον χιλιαδας 22 οτι τραυματιαι πολλοι επεσον οτι παρα του θεου ο πολεμος και κατωκησαν αντ΄ αυτων εως της μετοικεσιας 23 και οι ημισεις φυλης μανασση κατωκησαν εν τη γη απο βασαν εως βααλερμων και σανιρ και ορος αερμων και εν τω λιβανω αυτοι επλεονασθησαν 24 και ουτοι αρχηγοι οιχου πατριων αυτων οφερ και ισει+ και ελιηλ και εσδριηλ και ιερμια και ωδουια και ιεδιηλ ανδρες ισχυροι δυναμει ανδρες ονομαστοι αρχοντες των οικων πατριών αυτών 25 και ηθετήσαν εν θεω πατέρων αυτών και επορνέυσαν οπισώ θεων λαων της γης ους εξηρεν ο θεος απο προσωπου αυτων 26 και επηγειρεν ο θεος ισραηλ το πνευμα φαλωχ βασιλεως ασσουρ και το πνευμα θαγλαθφαλνασαρ βασιλεως ασσουρ και μετωκισεν τον ρουβην και τον γαδδι και το ημισυ φυλης μανασση και ηγαγεν αυτους εις χαλαχ και χαβωρ και επι ποταμον γωζαν εως της

ημερας ταυτης 27 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι 28 και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 29 και υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και μαριαμ και υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 30 ελεαζαρ εγεννησεν τον φινεες φινεες εγεννησεν τον αβισου 31 αβισου εγεννησεν τον βωκαι βωκαι εγεννησεν τον οζι 32 οζι εγεννησε τον ζαραια ζαραια εγεννησεν τον μαριηλ 33 και μαριηλ εγεννησεν τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ 34 και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον αχιμαας 35 και αχιμαας εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον αλαμων εν ιερουσαλημ 37 και εγεννησεν αζαρια τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ 38 και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμων εν ιερουσαλημ 37 και εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμ 39 και σαλωμ εγεννησεν τον χελκιαν και χελκιας εγεννησεν τον αζαρια 40 και αζαριας εγεννησεν τον σαραια και σαραιας εγεννησεν τον ιωσαδακ 41 και ιωσαδακ επορευθη εν τη μετοικια μετα ιουδα και ιερουσαλημ εν χειρι ναβουχοδονοσορ

Chapter 6

1 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων λοβενι και σεμει+ 3 υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 4 υιοι μεραρι μοολι και ομουσι και αυται αι πατριαι του λευι κατα πατριας αυτων 5 τω γεδσων τω λοβενι υιω αυτου ιεεθ υιος αυτου ζεμμα υιος αυτου 6 ιωαχ υιος αυτου αδδι υιος αυτου ζαρα υιος αυτου ιεθρι υιος αυτου 7 υιοι κααθ αμιναδαβ υιος αυτου χορε υιος αυτου ασιρ υιος αυτου 8 ελχανα υιος αυτου χαι αβιασαφ υιος αυτου ασιρ υιος αυτου 9 θααθ υιος αυτου ουριηλ υιος αυτου οζια υιος αυτου σαουλ υιος αυτου 10 και υιοι ελκανα αμασι και αχιμωθ 11 ελκανα υιος αυτου σουφι υιος αυτου και νααθ υιος αυτου 12 ελιαβ υιος αυτου ιδαερ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου 13 υιοι σαμουηλ ο πρωτοτοχος σανι και αβια 14 υιοι μεραρι μοολι λοβενι υιος αυτου σεμει+ υιος αυτου οζα υιος αυτου 15 σομεα υιος αυτου αγγια υιος αυτου ασαια υιος αυτου 16 και ουτοι ους κατεστήσεν δαυίδ επι χείρας αδοντών εν οιχω χυριου εν τη χαταπαυσει της χιβωτου 17 χαι ησαν λειτουργουντες εναντιον της σχηνης οιχου μαρτυριου εν οργανοις εως ου ωχοδομησεν σαλωμων τον οιχον κυριου εν ιερουσαλημ και εστησαν κατα την κρισιν αυτων επι τας λειτουργιας αυτων 18 και ουτοι οι εστηκοτες και οι υιοι αυτων εκ των υιων του κααθ αιμαν ο ψαλτωδος υιος ιωηλ υιου σαμουηλ 19 υιου ελχανα υιου ηδαδ υιου ελιηλ υιου θιε 20 υιου σουφ υιου ελκανα υιου μεθ υιου αμασιου 21 υιου ελκανα υιου ιωηλ υιου αζαρια υιου σαφανια 22 υιου θααθ υιου ασιρ υιου αβιασαφ υιου χορε 23 υιου ισσααρ υιου κααθ υιου λευι υιου ισραηλ 24 και αδελφος αυτου ασαφ ο εστηχως εν δεξια αυτου ασαφ υιος βαραχια υιου σαμαα 25 υιου μιςαηλ υιου

μαασια υιου μελχια 26 υιου αθανι υιου ζαραι υιου αδια 27 υιου αιθαν υιου ζαμμα υιου σεμει+ 28 υιου ηχα υιου γεδσων υιου λευι 29 και υιοι μεραρι αδελφου αυτων εξ αριστερων αιθαν υιος χισαι υιου αβδι υιου μαλωχ 30 υιου ασεβι υιου αμέσσια υιου χέλχιου 31 υιου αμάσαι υιου βανί υιου σεμμήρ 32 υιου μοολί υιου μουσι υιου μεραρι υιου λευι 33 και αδελφοι αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων οι λευιται δεδομενοι εις πασαν εργασιαν λειτουργιας σχηνης οιχου του θεου 34 και ααρων και οι υιοι αυτου θυμιωντες επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων εις πασαν εργασιαν αγια των αγιων και εξιλασχεσθαι περι ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο μωυσης παις του θεου 35 και ουτοι υιοι ααρων ελεαζαρ υιος αυτου φινεες υιος αυτου αβισου υιος αυτου 36 βωχαι υιος αυτου οζι υιος αυτου ζαραια υιος αυτου 37 μαριηλ υιος αυτου αμαρια υιος αυτου αχιτωβ υιος αυτου 38 σαδωχ υιος αυτου αχιμαας υιος αυτου 39 και αυται αι κατοικιαι αυτων εν ταις κωμαις αυτων εν τοις οριοις αυτων τοις υιοις ααρων τη πατρια του κααθι οτι αυτοις εγενετο ο κληρος 40 και εδωκαν αυτοις την χεβρων εν γη ιουδα και τα περισπορια αυτης κυκλω αυτης 41 και τα πεδια της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκαν τω χαλεβ υιω ιεφοννη 42 και τοις υιοις ααρων εδωχαν τας πολεις των φυγαδευτηριων την χεβρων και την λοβνα και τα περισπορια αυτης και την σελνα και τα περισπορια αυτης και την εσθαμω και τα περισπορια αυτης 43 και την ιεθθαρ και τα περισπορια αυτης και την δαβις και τα πεςισποςια αυτης 44 και την ασαν και τα περισπορια αυτης και την ατταν και τα περισπορια αυτης και την βασαμυς και τα περισπορια αυτης 45 και εχ φυλης βενιαμιν την γαβεε χαι τα περισπορια αυτης χαι την γαλεμεθ χαι τα περισπορια αυτης και την αγχωχ και τα περισπορια αυτης πασαι αι πολεις αυτων τρισχαιδεχα πολεις χατα πατριας αυτων 46 χαι τοις υιοις χααθ τοις χαταλοιποις εκ των πατριων εκ της φυλης εκ του ημισους φυλης μανασση κληρω πολεις δεκα 47 και τοις υιοις γεδσων κατα πατριας αυτων εκ φυλης ισσαχαρ εκ φυλης ασηρ εχ φυλης νεφθαλι εχ φυλης μανασση εν τη βασαν πολεις τρισχαιδεχα 48 και τοις υιοις μεραρι κατα πατριας αυτων εκ φυλης ρουβην εκ φυλης γαδ εκ φυλης ζαβουλων κληρω πολεις δεκα δυο 49 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων 50 και εδωκαν εν κληρω εκ φυλης υιων ιουδα και εκ φυλης υιων συμεων τας πολεις ταυτας ας εκαλέσεν αυτας επ' ονοματος 51 και απο των πατριών υιών κααθ και εγένοντο πολείς των ορίων αυτών εκ φυλης εφραιμ 52 και εδωκαν αυτω τας πολεις των φυγαδευτηριων την συχεμ και τα περισπορια αυτης εν ορει εφραιμ και την γαζερ και τα περισπορια αυτης 53 και την ιεχμααμ και τα περισπορια αυτης και την βαιθωρων και τα περισπορια αυτης 54 και την εγλαμ και τα περισπορία αυτης και την γεθρεμμων και τα περισπορια αυτης 55 και απο του ημισους φυλης μανασση την αναρ και τα περισπορια αυτης και την ιεβλααμ και τα περισπορια αυτης κατα πατριαν τοις

υιοις χααθ τοις χαταλοιποις 56 τοις υιοις γεδσων απο πατριων ημισους φυλης μανασση την γωλαν εκ της βασαν και τα περισπορια αυτης και την ασηρωθ και τα περισπορια αυτης 57 και εκ φυλης ισσαχαρ την κεδες και τα περισπορια αυτης και την δεβερι και τα περισπορια αυτης 58 και την δαβωρ και τα περισπορια αυτης και την αναμ και τα περισπορια αυτης 59 και εκ φυλης ασηρ την μασαλ και τα περισπορια αυτης και την αβαραν και τα περισπορια αυτης 60 και την ικακ και τα περισπορία αυτής και την ροώβ και τα περισπορία αυτής 61 και απο φυλης νεφθαλι την χεδες εν τη γαλιλαια χαι τα περισπορια αυτης χαι την χαμωθ και τα περισπορια αυτης και την καριαθαιμ και τα περισπορια αυτης 62 τοις υιοις μεραρι τοις καταλοιποις εκ φυλης ζαβουλων την ρεμμων και τα περισπορια αυτης και την θαχχια και τα περισπορια αυτης 63 και εκ του περαν του ιορδανου ιεριχω κατα δυσμας του ιορδανου εκ φυλης ρουβην την βοσορ εν τη ερημω και τα περισπορια αυτης και την ιασα και τα περισπορια αυτης 64 και την καδημωθ και τα περισπορια αυτης και την μωφααθ και τα περισπορια αυτης 65 και εκ φυλης γαδ την ραμωθ γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την μααναιμ και τα περισπορια αυτης 66 και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης

Chapter 7

1 και τοις υιοις ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και σεμέρων τέσσαρες 2 και υιοι θωλα οζι και ραφαια και ιεριηλ και ιεμου και ιεβασαμ και σαμουηλ αρχοντες οιχων πατριών αυτών τω θωλα ισχυροι δυναμει χατά γενέσεις αυτών ο αριθμός αυτων εν ημεραις δαυιδ ειχοσι και δυο χιλιαδες και εξακοσιοι 3 και υιοι οζι ιεζρια και υιοι ιεζρια μιςαηλ και οβδια και ιωηλ και ιεσια πεντε αρχοντες παντες 4 και επ΄ αυτων κατα γενεσεις αυτων κατ΄ οικους πατρικους αυτων ισχυροι παραταξασθαι εις πολεμον τριαχοντα χαι εξ χιλιαδες οτι επληθυναν γυναιχας χαι υιους 5 χαι αδελφοι αυτων εις πασας πατριας ισσαχαρ ισχυροι δυναμει ογδοηχοντα χαι επτα χιλιαδες ο αριθμος αυτων των παντων 6 βενιαμιν βαλε και βαχιρ και ιαδιηλ τρεις 7 και υιοι βαλε ασεβων και οζι και οζιηλ και ιεριμωθ και ουρι πεντε αρχοντες οιχων πατριχων ισχυροι δυναμει και ο αριθμος αυτων εικοσι και δυο χιλιαδες και τριαχοντα τεσσαρες 8 και υιοι βαχιρ ζαμαριας και ιωας και ελιεζερ και ελιθεναν και αμαρια και ιεριμωθ και αβιου και αναθωθ και γεμεεθ παντες ουτοι υιοι βαχιρ 9 και ο αριθμος αυτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες οικων πατριων αυτων ισχυροι δυναμει ειχοσι χιλιαδες χαι διαχοσιοι 10 χαι υιοι ιαδιηλ βαλααν χαι υιοι βαλααν ιαους και βενιαμιν και αωθ και χανανα και ζαιθαν και ραμεσσαι και αχισααρ 11 παντες ουτοι υιοι ιαδιηλ αρχοντες των πατριων ισχυροι δυναμει επτακαιδεκα χιλιαδες και διακοσιοι εκπορευομενοι δυναμει του πολεμειν 12 και σαπφιν και

απφιν και υιοι ραωμ υιος αυτου αερ 13 υιοι νεφθαλι ιασιηλ και γωνι και ισσιηρ και σαλωμ υιοι βαλαα 14 υιοι μανασση ασεριηλ ον ετεκεν η παλλακη αυτου η συρα ετεχεν τον μαχιρ πατερα γαλααδ 15 χαι μαχιρ ελαβεν γυναιχα τω αμφιν και μαμφιν και ονομα αδελφης αυτου μοωχα και ονομα τω δευτερω σαλπααδ και εγεννηθησαν τω σαλπααδ θυγατερες 16 και ετεκεν μοωχα γυνη μαχιρ υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρες και ονομα αδελφου αυτου σορος υιος αυτου ουλαμ 17 και υιοι ουλαμ βαδαν ουτοι υιοι γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση 18 και αδελφη αυτου η μαλεχεθ ετεκεν τον ισαδεκ και τον αβιεζερ και τον μαελα 19 και ησαν υιοι σεμιρα ιααιμ και συγεμ και λακει+ και ανιαμ 20 και υιοι εφραιμ σωθαλα και βαραδ υιος αυτου και θααθ υιος αυτου ελεαδα υιος αυτου νομεε υιος αυτου 21 ζαβεδ υιος αυτου σωθελε υιος αυτου και εζερ και ελεαδ και απεκτειναν αυτους ανδρες γεθ οι τεχθεντες εν τη γη οτι κατεβησαν λαβειν τα κτηνη αυτων 22 και επενθησεν εφραιμ πατηρ αυτων ημερας πολλας και ηλθον αδελφοι αυτου του παραχαλεσαι αυτον 23 χαι εισηλθεν προς την γυναιχα αυτου και ελαβεν εν γαστρι και ετέκεν υιον και εκαλέσεν το ονομα αυτου βαραγα οτι εν κακοις εγένετο εν οιχω μου 24 και εν εχεινοις τοις καταλοιποις και ωκοδομησεν βαιθωρων την κατω και την ανω και υιοι οζαν σεηρα 25 και ραφη υιοι αυτου ρασεφ και θαλε υιοι αυτου θαεν υιος αυτου 26 τω λααδαν υιω αυτου αμιουδ υιος αυτου ελισαμα υιος αυτου 27 νουμ υιος αυτου ιησουε υιος αυτου 28 και κατασχεσις αυτων και κατοικία αυτών βαίθηλ και αι κώμαι αυτής κατ΄ ανατολάς νααράν προς δυσμαίς γαζερ και αι κωμαι αυτης και συχεμ και αι κωμαι αυτης εως γαιαν και αι κωμαι αυτης 29 και εως οριων υιων μανασση βαιθσααν και αι κωμαι αυτης θααναχ και αι χωμαι αυτης και βαλαδ και αι κωμαι αυτης μαγεδδω και αι κωμαι αυτης δωρ και αι χωμαι αυτης εν ταυταις κατωκησαν οι υιοι ιωσηφ υιου ισραηλ 30 υιοι ασηρ ιεμνα και ισουα και ισουι και βεριγα και σορε αδελφη αυτων 31 και υιοι βεριγα χαβερ και μελχιηλ ουτος πατηρ βερζαιθ 32 και χαβερ εγεννησεν τον ιαφαλητ και τον σαμηρ και τον χωθαμ και την σωλα αδελφην αυτων 33 και υιοι ιαφαλητ φεσηχι βαμαηλ και ασιθ ουτοι υιοι ιαφαλητ 34 και υιοι σεμμηρ αχιουραογα και οβα και αραμ 35 και βανηελαμ αδελφοι αυτου σωφα και ιμανα και σελλης και αμαλ 36 υιοι σωφα χουχι αρναφαρ και σουαλ και βαρι και ιμαρη 37 σοβαλ και ωδ και σεμμα και σαλισα και ιεθραν και βεηρα 38 και υιοι ιεθερ ιφινα και φασφα και αρα 39 και υιοι ωλα ορεχ ανιηλ και ρασια 40 παντες ουτοι υιοι ασηρ παντες αρχοντες πατριων εχλεχτοι ισχυροι δυναμει αρχοντες ηγουμενοι αριθμος αυτων εις παραταξιν του πολεμειν αριθμος αυτων ανδρες ειχοσι εξ χιλιαδες

Chapter 8

1 και βενιαμιν εγεννησεν τον βαλε πρωτοτοκον αυτου και ασβηλ τον δευτερον ααρα τον τριτον 2 νωα τον τεταρτον και ραφή τον πεμπτον 3 και ήσαν υιοι τω βαλε αδερ και γηρα και αβιουδ 4 και αβισουε και νοομα και αχια 5 και γηρα και σωφαρφακ και ωιμ 6 ουτοι υιοι αωδ ουτοι εισιν αρχοντες πατριων τοις κατοικουσιν γαβεε και μετωκισαν αυτους εις μαναχαθι 7 και νοομα και αχια και γηρα ουτος ιγλααμ και εγεννησεν τον ναανα και τον αχιχωδ 8 και σααρημ εγεννησεν εν τω πεδιω μωαβ μετα το αποστειλαι αυτον ωσιμ και την βααδα γυναικα αυτου 9 και εγεννήσεν εκ της αδα γυναικος αυτου τον ιωβαβ και τον σεβια και τον μισα και τον μελχαμ 10 και τον ιαως και τον σαβια και τον μαρμα ουτοι αρχοντες πατριων 11 και εκ της ωσιμ εγεννησεν τον αβιτωβ και τον αλφααλ 12 και υιοι αλφααλ ωβηδ μεσσααμ σεμμηρ ουτος ωκοδομησεν την ωνω και την λοδ και τας κωμας αυτης 13 και βεριγα και σαμα ουτοι αρχοντες των πατριων τοις κατοικουσιν αιλαμ και ουτοι εξεδιωξαν τους κατοικουντας γεθ 14 και αδελφος αυτου σωσηχ και ιαριμωθ 15 και ζαβαδια και ωρηρ και ωδηδ 16 και μιςαηλ και ιεσφα και ιωχα υιοι βαριγα 17 και ζαβαδια και μοσολλαμ και αζακι και αβαρ 18 και ισαμαρι και ιεζλια και ιωβαβ υιοι ελφααλ 19 και ιακιμ και ζεχρι και ζαβδι 20 και ελιωηναι και σαλθι και ελιηλι 21 και αδαια και βαραια και σαμαραθ υιοι σαμαι+ 22 και ισφαν και ωβηδ και ελεηλ 23 και αβαδων και ζεχρι και αναν 24 και ανανια και αμβρι και αιλαμ και αναθωθια 25 και αθιν και ιεφερια και φελιηλ υιοι σωσηχ 26 και σαμσαρια και σααρια και ογοθολια 27 και ιαρασια και ηλια και ζεχρι υιοι ιρααμ 28 ουτοι αρχοντες πατριών κατα γενέσεις αυτών αρχοντές ουτοι κατωκήσαν εν ιερουσαλήμ 29 και εν γαβαων κατωκήσεν πατήρ γαβαων και ονομα γυναικι αυτου μααχα 30 και υιος αυτης ο πρωτοτοκός αβαδών και σουρ και κις και βααλ και νηρ και ναδαβ 31 και γεδουρ και αδελφος αυτου και ζαχουρ και μαχαλωθ 32 χαι μαχαλωθ εγεννήσεν τον σεμαα χαι γαρ ουτοι χατεναντι των αδελφων αυτων κατωκήσαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων 33 και νηρ εγεννησεν τον κις και κις εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ασαβαλ 34 και υιοι ιωναθαν μεριβααλ και μεριβααλ εγεννησεν τον μιχια 35 και υιοι μιχια φιθων και μελχηλ και θερεε και αχαζ 36 και αχαζ εγεννησεν τον ιωιαδα και ιωιαδα εγεννησεν τον γαλεμαθ και τον ασμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννήσεν τον μαισα 37 και μαισα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου 38 και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εζρικαμ πρωτοτοκος αυτου και ισμαηλ και σαραια και αβδια και αναν παντες ουτοι υιοι εσηλ 39 και υιοι ασηλ αδελφου αυτου αιλαμ πρωτοτοχος αυτου και ιαις ο δευτερος ελιφαλετ ο τριτος 40 και ησαν υιοι αιλαμ ισχυροι ανδρες δυναμει τεινοντες τοξον και πληθυνοντες

υιους και υιους των υιων εκατον πεντηκοντα παντες ουτοι εξ υιων βενιαμιν

Chapter 9

1 και πας ισραηλ ο συλλοχισμος αυτων και ουτοι καταγεγραμμενοι εν βιβλιω των βασιλέων ισραηλ και ιουδα μετα των αποικισθέντων εις βαβυλώνα εν ταις ανομιαις αυτών 2 και οι κατοικουντές προτέρον εν ταις κατασχέσεσιν αυτών εν ταις πολεσιν ισραηλ οι ιερεις οι λευιται και οι δεδομενοι 3 και εν ιερουσαλημ κατωκησαν απο των υιων ιουδα και απο των υιων βενιαμιν και απο των υιων εφραιμ και μανασση 4 γωθι υιος αμμιουδ υιου αμρι υιου υιων φαρες υιου ιουδα 5 και εκ των σηλωνι ασαια πρωτοτοκος αυτου και υιοι αυτου 6 εκ των υιων ζαρα ιιηλ και αδελφοι αυτων εξακοσιοι και ενενηκοντα 7 και εκ των υιων βενιαμιν σαλω υιος μοσολλαμ υιου ωδουια υιου σαναα 8 και ιβαναα υιος ιρααμ και ουτοι υιοι οζι υιου μαχιρ και μασσαλημ υιος σαφατια υιου ραγουηλ υιου βαναια 9 και αδελφοι αυτων κατα γενεσεις αυτων εννακοσιοι πεντηκοντα εξ παντες οι ανδρες αρχοντες πατριών κατ' οικούς πατριών αυτών 10 και από των ιερέων ιωδαε και ιωαριμ και ιαχιν 11 και αζαρια υιος χελκια υιου μοσολλαμ υιου σαδωκ υιου μαραιωθ υιου αχιτωβ ηγουμενος οιχου του θεου 12 και αδαια υιος ιρααμ υιου πασχωρ υιου μαλχια και μαασαια υιος αδιηλ υιου ιεδιου υιου μοσολλαμ υιου μασελμωθ υιου εμμηρ 13 και αδελφοι αυτων αρχοντες οικων πατριων χιλιοι επταχοσιοι εξηχοντα ισχυροι δυναμει εις εργασιαν λειτουργιας οιχου του θεου 14 και εκ των λευιτων σαμαια υιος ασωβ υιου εσρικαμ υιου ασαβια εκ των υιων μεραρι 15 και βακβακαρ και αρης και γαλαλ και μανθανιας υιος μιχα υιου ζεχρι υιου ασαφ 16 και αβδια υιος σαμια υιου γαλαλ υιου ιδιθων και βαραχια υιος οσσα υιου ηλχανα ο χατοιχων εν ταις χωμαις νετωφατι 17 οι πυλωροι σαλωμ και ακουβ και ταλμαν και αιμαν και αδελφοι αυτων σαλωμ ο αρχων 18 και εως ταυτης εν τη πυλη του βασιλεως κατ΄ ανατολας αυται αι πυλαι των παρεμβολων υιων λευι 19 και σαλωμ υιος κωρη υιου αβιασαφ υιου κορε και οι αδελφοι αυτου εις οικον πατρος αυτου οι κοριται επι των εργων της λειτουργιας φυλασσοντες τας φυλαχας της σχηνης και πατερες αυτων επι της παρεμβολης χυριου φυλασσοντες την εισοδον 20 και φινέες υιος ελεαζαρ ηγουμένος ην επ' αυτών εμπροσθέν και ουτοι μετ' αυτου 21 ζαχαριας υιος μασαλαμι πυλωρος της θυρας της σχηνης του μαρτυριου 22 παντες οι εκλεκτοι ταις πυλαις εν ταις πυλαις διακοσιοι και δεκα δυο ουτοι εν ταις αυλαις αυτων ο καταλοχισμος αυτων τουτους εστησεν δαυιδ και σαμουηλ ο βλεπων τη πιστει αυτων 23 και ουτοι και οι υιοι αυτων επι των πυλων εν οιχω χυριου εν οιχω της σχηνης του φυλασσείν 24 κατα τους τεσσαρας ανεμους ησαν αι πυλαι κατ΄ ανατολας θαλασσαν βορραν νοτον 25 και αδελφοι αυτων εν ταις αυλαις αυτων του εισπορευεσθαι κατα επτα ημερας απο καιρου

εις χαιρον μετα τουτων 26 οτι εν πιστει εισιν τεσσαρες δυνατοι των πυλων οι λευιται ησαν επι των παστοφοριων και επι των θησαυρων οικου του θεου 27 και περιχυχλω οιχου του θεου παρεμβαλουσιν οτι επ΄ αυτους φυλαχη χαι ουτοι επι των χλειδων το πρωι πρωι ανοιγειν τας θυρας του ιερου 28 χαι εξ αυτων επι τα σχευη της λειτουργιας οτι εν αριθμω εισοισουσιν αυτα χαι εν αριθμω εξοισουσιν αυτα 29 και εξ αυτων καθεσταμενοι επι τα σκευη και επι παντα τα σκευη τα αγια και επι της σεμιδαλεως του οινου του ελαιου του λιβανωτου και των αρωματων 30 και απο των υιων των ιερεων ησαν μυρεψοι του μυρου και εις τα αρωματα 31 και ματταθιας εκ των λευιτων ουτος ο πρωτοτοκος τω σαλωμ τω κοριτη εν τη πιστει επι τα εργα της θυσιας του τηγανου του μεγαλου ιερεως 32 και βαναιας ο κααθιτης εκ των αδελφων αυτων επι των αρτων της προθεσεως του ετοιμασαι σαββατον κατα σαββατον 33 και ουτοι ψαλτωδοι αρχοντες των πατριων των λευιτων διατεταγμεναι εφημεριαι οτι ημερα και νυξ επ΄ αυτοις εν τοις εργοις 34 ουτοι αρχοντες των πατριων των λευιτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατωκήσαν εν ιερουσαλήμι 35 και εν γαβαών κατώκήσεν πατήρ γαβαών ιιήλ και ονομα γυναιχος αυτου μοωχα 36 και υιος αυτου ο πρωτοτοχος αβαδων και σιρ και κις και βααλ και νηρ και ναδαβ 37 και γεδουρ και αδελφος και ζαχαρια και μαχελλωθ 38 και μαχελλωθ εγεννήσεν τον σαμάα και ουτοι εν μέσω των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων 39 και νηρ εγεννησεν τον κις και κις εγεννήσεν τον σαουλ και σαουλ εγεννήσεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ισβααλ 40 και υιος ιωναθαν μαριβααλ και μαριβααλ εγεννήσεν τον μιχα 41 και υιοι μιχα φαιθων και μαλαχ και θαραχ 42 και αχαζ εγεννησεν τον ιαδα και ιαδα εγεννησεν τον γαλεμεθ και τον γαζμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μασα 43 και μασα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελεασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου 44 και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εσδρικαμ πρωτοτοκος αυτου ισμαηλ και σαρια και αβδια και αναν ουτοι υιοι εσηλ

Chapter 10

1 και αλλοφυλοι επολεμησαν προς ισραηλ και εφυγον απο προσωπου αλλοφυλων και επεσον τραυματιαι εν ορει γελβουε 2 και κατεδιωξαν αλλοφυλοι οπισω σαουλ και οπισω υιών αυτου και επαταξαν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισουε υιους σαουλ 3 και εβαρυνθη ο πολεμος επι σαουλ και ευρον αυτον οι τοξοται εν τοις τοξοις και πονοις και επονεσεν απο των τοξων 4 και είπεν σαουλ τω αιροντι τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και εκκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβειτο σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν

και επεπεσεν επ΄ αυτην 5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι απεθανεν σαουλ και επεσεν και γε αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν 6 και απεθανεν σαουλ και τρεις υιοι αυτου εν τη ημερα εκεινη και πας ο οικος αυτου επι το αυτο απεθανέν 7 και είδεν πας ανηρισραηλ ο εν τω αυλωνι οτι εφυγέν ισραηλ και οτι απεθανεν σαουλ και οι υιοι αυτου και κατελιπον τας πολεις αυτων και εφυγον και ηλθον αλλοφυλοι και κατωκήσαν εν αυταις 8 και εγενετο τη εχομενή και ηλθον αλλοφυλοι του σχυλευειν τους τραυματιας χαι ευρον τον σαουλ χαι τους υιους αυτου πεπτωχοτας εν τω ορει γελβουε 9 και εξεδυσαν αυτον και ελαβον την κεφαλην αυτου και τα σκευη αυτου και απεστειλαν εις γην αλλοφυλων κυκλω του ευαγγελισασθαι τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω 10 και εθηκαν τα σκευη αυτου εν οιχω θεου αυτων και την κεφαλην αυτου εθηκαν εν οικω δαγων 11 και ηκουσαν παντες οι κατοικουντες γαλααδ απαντα α εποιησαν αλλοφυλοι τω σαουλ και τω ισραηλ 12 και ηγερθησαν εκ γαλααδ πας ανηρ δυνατος και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα των υιων αυτου και ηνεγκαν αυτα εις ιαβις και εθαψαν τα οστα αυτων υπο την δρυν εν ιαβις και ενηστευσαν επτα ημερας 13 και απεθανεν σαουλ εν ταις ανομιαις αυτου αις ηνομησεν τω κυριω κατα τον λογον χυριου διοτι ουχ εφυλαξεν οτι επηρωτησεν σαουλ εν τω εγγαστριμυθω του ζητησαι και απεκρινατο αυτω σαμουηλ ο προφητης 14 και ουκ εζητησεν κυριον και απεκτεινεν αυτον και επεστρεψεν την βασιλειαν τω δαυιδ υιω ιεσσαι

Chapter 11

1 και ηλθεν πας ισραηλ προς δαυιδ εν χεβρων λεγοντες ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις 2 και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και είπεν χυρίος ο θέος σου σοι συ ποιμανείς τον λαον μου τον ισραηλ και συ εση εις ηγουμενον επι ισραηλ 3 και ηλθον παντες πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χεβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χεβρων εναντιον χυριου και εχρισαν τον δαυιδ εις βασιλεα επι ισραηλ κατα τον λογον χυριου δια χειρος σαμουηλ 4 και επορευθη ο βασιλευς και ανδρες ισραηλ εις ιερουσαλημ αυτη ιεβους και εκει οι ιεβουσαιοι οι κατοικουντες την γην 5 ειπαν δε οι κατοικουντες ιεβους τω δαυιδ ουκ εισελευση ωδε και προκατελαβετο την περιοχην σιων αυτη η πολις δαυιδ 6 και ειπεν δαυιδ πας τυπτων ιεβουσαιον εν πρωτοις και εσται εις αρχοντα και εις στρατηγον και ανεβη επ' αυτην εν πρωτοις ιωαβ υιος σαρουια και εγενετο εις αρχοντα 7 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη δια τουτο εκαλεσεν αυτην πολιν δαυιδ 8 και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω και επολεμησεν και ελαβεν την πολιν 9 και επορευετο δαυίδ πορευομένος και μεγαλυνομένος και χυριος παντοχρατώρ μετ' αυτου 10 και ουτοι οι αρχοντές των δυνατών οι ησαν τω δαυιδ οι κατισχυοντες μετ' αυτου εν τη βασιλεια αυτου μετα παντος ισραηλ του

βασιλευσαι αυτον κατα τον λογον κυριου επι ισραηλ 11 και ουτος ο αριθμος των δυνατων του δαυιδ ιεσεβααλ υιος αχαμανι πρωτος των τριαχοντα ουτος εσπασατο την ρομφαίαν αυτου απαξ επι τριαχοσίους τραυματίας εν χαιρω ενί 12 χαι μετ΄ αυτον ελεαζαρ υιος δωδαι ο αχωχι ουτος ην εν τοις τρισιν δυνατοις 13 ουτος ην μετα δαυίδ εν φασοδομιν και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ην μερις του αγρου πληρης χριθων και ο λαος εφυγεν απο προσωπου αλλοφυλων 14 και εστη εν μεσω της μεριδος και εσωσεν αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην 15 και κατεβησαν τρεις εκ των τριακοντα αρχοντων εις την πετραν προς δαυίδ εις το σπηλαίον οδολλαμ και παρεμβολη των αλλοφυλων παρεμβεβληκει εν τη κοιλαδι των γιγαντων 16 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το συστεμα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 17 και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου βαιθλεεμ του εν τη πυλη 18 και διερρηξαν οι τρεις την παρεμβολην των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λαχχου του εν βαιθλεεμ ος ην εν τη πυλη χαι ελαβον χαι ηλθον προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν δαυίδ του πιείν αυτο και εσπείσεν αυτο τω κυρίω 19 και είπεν ιλέως μοι ο θέος του ποιησαι το ρημα τουτο ει αιμα ανδρων τουτων πιομαι εν ψυχαις αυτων οτι εν ψυχαις αυτων ηνεγχαν αυτο χαι ουχ εβουλετο πιειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι 20 και αβεσσα αδελφος ιωαβ ουτος ην αρχων των τριων ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι τριαχοσιους τραυματιας εν καιρω ενι και ουτος ην ονομαστος εν τοις τρισιν 21 απο των τριων υπερ τους δυο ενδοξος και ην αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηρχετο 22 και βαναιας υιος ιωδαε υιος ανδρος δυνατου πολλα εργα αυτου υπερ χαβασαηλ ουτος επαταξεν τους δυο αριηλ μωαβ και ουτος κατεβη και επαταξεν τον λεοντα εν τω λαμμώ εν ημέρα χιονός 23 μαι ουτός επατάξεν τον ανδρά τον αιγυπτίον ανδρά ορατον πενταπηχυν και εν χειρι του αιγυπτιου δορυ ως αντιον υφαινοντων και κατεβη επ΄ αυτον βαναιας εν ραβδω και αφειλατο εκ της χειρος του αιγυπτιου το δορυ και απέχτεινεν αυτόν εν τω δορατί αυτού 24 ταυτά εποίησεν βαναίας υιος ιωδαε και τουτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις 25 υπερ τους τριακοντα ενδοξος ουτος και προς τους τρεις ουκ ηρχετο και κατεστήσεν αυτον δαυίδ επι την πατριαν αυτου 26 και δυνατοι των δυναμεων ασαηλ αδελφος ιωαβ ελεαναν υιος δωδω εκ βαιθλαεμ 27 σαμμωθ ο αδι χελλης ο φελωνι 28 ωραι υιος εκκης ο θεχωι αβιέζερ ο αναθωθι 29 σοβοχαι ο ασωθι ηλι ο αχωι 30 μοοραι ο νετωφαθι χολοδ υιος νοοζα ο νετωφαθι 31 αιθι υιος ριβαι εχ βουνου βενιαμιν βαναιας ο φαραθωνι 32 ουρι εχ ναχαλιγαας αβιηλ ο γαραβεθθι 33 αζμωθ ο βεερμι ελιαβα ο σαλαβωνι 34 βενναιας οσομ ο γεννουνι ιωναθαν υιος σωλα ο αραρι 35 αχιμ υιος σαχαρ ο αραρι ελφαλ υιος ουρ 36 οφαρ ο μοχοραθι αχια ο φελωνι 37 ησεραι ο χαρμαλι νααραι υιος αζωβαι 38 ιωηλ αδελφος ναθαν μεβααρ υιος αγαρι 39 σεληχ ο αμμωνι ναχωρ ο βερθι αιρων σχευη ιωαβ υιου σαρουια 40 ιρα ο ιεθηρι γαρηβ ο

ιεθηρι 41 ουριας ο χεττι ζαβετ υιος αχλια 42 αδινα υιος σαιζα του ρουβην αρχων και επ΄ αυτω τριακοντα 43 αναν υιος μοωχα και ιωσαφατ ο βαιθανι 44 οζια ο ασταρωθι σαμμα και ιιηλ υιοι χωθαν του αραρι 45 ιεδιηλ υιος σαμερι και ιωαζαε ο αδελφος αυτου ο ιεασι 46 ελιηλ ο μιι και ιαριβι και ιωσια υιος αυτου ελνααμ και ιεθεμα ο μωαβιτης 47 αλιηλ και ωβηδ και ιεσιηλ ο μισαβια

Chapter 12

1 και ουτοι οι ελθοντες προς δαυιδ εις σωκλαγ ετι συνεχομενου απο προσωπου σαουλ υιου κις και ουτοι εν τοις δυνατοις βοηθουντες εν πολεμω 2 και τοξω εκ δεξιων και εξ αριστερων και σφενδονηται εν λιθοις και τοξοις εκ των αδελφων σαουλ εχ βενιαμιν 3 ο αρχων αχιεζερ χαι ιωας υιος ασμα του γεβωθιτου χαι ιωηλ και ιωφαλητ υιοι ασμωθ και βερχια και ιηουλ ο αναθωθι 4 και σαμαιας ο γαβαωνιτης δυνατος εν τοις τριαχοντα και επι των τριαχοντα 5 ιερμιας και ιεζιηλ και ιωαναν και ιωζαβαδ ο γαδαραθι 6 ελιαζαι και ιαριμουθ και βααλια και σαμαρια και σαφατια ο χαραιφι 7 ηλκανα και ιησουνι και οζριηλ και ιωαζαρ και ιεσβοαμ οι ποριταί 8 και έλια και ζαβαδία υιοι ιρααμ υιοι του γέδωρ 9 και από του γαδδί εχωρισθησαν προς δαυιδ απο της ερημου ισχυροι δυνατοι ανδρες παραταξεως πολεμου αιροντες θυρεους και δορατα και προσωπον λεοντος προσωπα αυτων και κουφοι ως δορκαδες επι των ορεων τω ταχει 10 αζερ ο αρχων αβδια ο δευτερος ελιαβ ο τριτος 11 μασεμαννη ο τεταρτος ιερμια ο πεμπτος 12 εθθι ο εκτος ελιαβ ο εβδομος 13 ιωαναν ο ογδοος ελιαζερ ο ενατος 14 ιερμια ο δεχατος μαχαβανναι ο ενδεκατος 15 ουτοι εκ των υιων γαδ αρχοντες της στρατιας εις τοις εκατον μικρος και μεγας τοις χιλιοις 16 ουτοι οι διαβαντες τον ιορδανην εν τω μηνι τω πρωτω και ουτος πεπληρωκως επι πασαν κρηπιδα αυτου και εξεδιωξαν παντας τους κατοικουντας αυλωνας απο ανατολων εως δυσμων 17 και ηλθον απο των υιων βενιαμιν και ιουδα εις βοηθειαν του δαυιδ 18 και δαυιδ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων και είπεν αυτοίς ει είς ειρηνην ήκατε προς με είη μοι καρδία καθ΄ εαυτην εφ΄ υμας και ει του παραδουναι με τοις εχθροις μου ουκ εν αληθεια χειρος ιδοι ο θεος των πατερων ημων και ελεγξαιτο 19 και πνευμα ενεδυσε τον αμασαι αρχοντα των τριαχοντα και ειπεν πορευου και ο λαος σου δαυιδ υιος ιεσσαι ειρηνη ειρηνη σοι και ειρηνη τοις βοηθοις σου οτι εβοηθησεν σοι ο θεος σου και προσεδεξατο αυτους δαυιδ και κατεστησεν αυτους αρχοντας των δυναμεων 20 και απο μανασση προσεχωρησαν προς δαυίδ εν τω ελθείν τους αλλοφυλους επι σαουλ εις πολεμον και ουκ εβοηθησεν αυτοις οτι εν βουλη εγενετο παρα των στρατηγων των αλλοφυλων λεγοντων εν ταις χεφαλαις των ανδρων εχεινων επιστρεψει προς τον χυριον αυτου σαουλ 21 εν τω πορευθηναι αυτον εις σωχλαγ προσεχωρησαν αυτω απο μανασση εδνα και ιωζαβαθ και ιωδιηλ και μιςαηλ και

ιωσαβεθ και ελιμουθ και σελαθι αρχηγοι χιλιαδων εισιν του μανασση 22 και αυτοι συνεμαχησαν τω δαυιδ επι τον γεδδουρ οτι δυνατοι ισχυος παντες και ησαν ηγουμενοι εν τη στρατια εν τη δυναμει 23 οτι ημεραν εξ ημερας ηρχοντο προς δαυίδ εις δυναμιν μεγαλην ως δυναμις θεου 24 και ταυτα τα ονοματα των αρχοντων της στρατιας οι ελθοντες προς δαυιδ εις χεβρων του αποστρεψαι την βασιλειαν σαουλ προς αυτον κατα τον λογον κυριου 25 υιοι ιουδα θυρεοφοροι και δορατοφοροι εξ χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι παραταξεως 26 των υιων συμεων δυνατοι ισχυος εις παραταξιν επτα χιλιαδες και εκατον 27 των υιων λευι τετρακισχιλιοι εξακοσιοι 28 και ιωαδαε ο ηγουμένος τω ααρών και μετ' αυτού τρεις χιλιαδες και επτακοσιοι 29 και σαδωκ νέος δυνατος ισχυι και της πατρικής οικίας αυτου αρχοντες ειχοσι δυο 30 χαι εχ των υιων βενιαμιν των αδελφων σαουλ τρεις χιλιαδες και ετι το πλειστον αυτων απεσκοπει την φυλακην οικου σαουλ 31 και απο υιων εφραιμ εικοσι χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι ισχυι ανδρες ονομαστοι κατ΄ οικους πατριων αυτων 32 και απο του ημισους φυλης μανασση δεκα οκτω χιλιαδες οι ωνομασθησαν εν ονοματι του βασιλευσαι τον δαυιδ 33 και απο των υιων ισσαχαρ γινωσκοντες συνεσιν εις τους καιρους γινωσκοντες τι ποιησαι ισραηλ εις τας αρχας αυτων διαχοσιοι και παντες αδελφοι αυτων μετ΄ αυτων 34 και απο ζαβουλων εκπορευομενοι εις παραταξιν πολεμου εν πασιν σχευεσιν πολεμιχοις πεντηχοντα χιλιαδες βοηθησαι τω δαυιδ ουχ ετεροχλινως 35 και απο νεφθαλι αρχοντες χιλιοι και μετ΄ αυτων εν θυρεοις και δορασιν τριακοντα επτα χιλιαδες 36 και απο των δανιτων παρατασσομενοι εις πολεμον εικοσι οκτω χιλιαδες και οκτακοσιοι 37 και απο του ασηρ εκπορευομενοι βοηθησαι εις πολεμον τεσσαραχοντα χιλιαδες 38 και εκ περαν του ιορδανου απο ρουβην και γαδδι και απο του ημισους φυλης μανασση εν πασιν σχευεσιν πολεμιχοις εχατον ειχοσι χιλιαδες 39 παντες ουτοι ανδρες πολεμισται παρατασσομενοι παραταξιν εν ψυχη ειρηνική και ηλθον εις χεβρων του βασιλευσαι τον δαυιδ επι παντα ισραήλ και ο καταλοιπος ισραηλ ψυχη μια του βασιλευσαι τον δαυιδ 40 και ησαν έκει ημέρας τρεις εσθιοντες και πινοντες οτι ητοιμασαν αυτοις οι αδελφοι αυτων 41 και οι ομορουντες αυτοις εως ισσαχαρ και ζαβουλων και νεφθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των ημιονων και επι των μοσχων βρωματα αλευρα παλαθας σταφιδας οινον και ελαιον μοσχους και προβατα εις πληθος οτι ευφροσυνη εν ισραηλ

Chapter 13

1 και εβουλευσατο δαυιδ μετα των χιλιαρχων και των εκατονταρχων παντι ηγουμενω 2 και ειπεν δαυιδ τη παση εκκλησια ισραηλ ει εφ΄ υμιν αγαθον και παρα κυριου θεου ημων ευοδωθη αποστειλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπ-

ολελειμμενους εν παση γη ισραηλ και μετ' αυτων οι ιερεις οι λευιται εν πολεσιν κατασχεσεως αυτων και συναχθησονται προς ημας 3 και μετενεγκωμεν την κιβωτον του θεου ημων προς ημας οτι ουχ εζητησαν αυτην αφ΄ ημερων σαουλ 4 και ειπεν πασα η εχχλησια του ποιησαι ουτως οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου 5 και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ απο οριων αιγυπτου και εως εισοδου ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του θεου εκ πολεως ιαριμ 6 και ανηγαγεν αυτην δαυιδ και πας ισραηλ ανεβη εις πολιν δαυιδ η ην του ιουδα του αναγαγειν εχειθεν την χιβωτον του θεου χυριου χαθημενου επι χερουβιν ου επεχληθη ονομα αυτου 7 και επεθηκαν την κιβωτον του θεου επι αμαξαν καινην εξ οιχου αμιναδαβ και οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν 8 και δαυιδ και πας ισραηλ παιζοντες εναντιον του θεου εν παση δυναμει και εν ψαλτωδοις και εν κινυραις και εν ναβλαις εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν σαλπιγξιν 9 και ηλθοσαν εως της αλωνος και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την χιβωτον οτι εξεχλινεν αυτην ο μοσχος 10 χαι εθυμωθη οργη χυριος επι οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την κειρα αυτου επι την κιβωτον και απεθανέν έχει απέναντι του θέου 11 και ηθυμήσεν δαυίδ οτι διέχοψεν χυρίος διαχοπην εν οζα χαι εχαλεσεν τον τοπον εχεινον διαχοπη οζα εως της ημερας ταυτης 12 και εφοβηθη δαυίδ τον θεον εν τη ημέρα έχεινη λέγων πως εισοίσω προς εμαυτον την χιβωτον του θεου 13 χαι ουχ απεστρεψεν δαυιδ την χιβωτον προς εαυτον εις πολιν δαυιδ και εξεκλινεν αυτην εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου 14 και εκαθισεν η κιβωτος του θεου εν οικω αβεδδαρα τρεις μηνας και ευλογησεν ο θεος αβεδδαραμ και παντα τα αυτου

Chapter 14

1 και απεστείλεν χισαμ βασίλευς τυσου αγγελους προς δαυίδ και ξυλα κεδρίνα και οικοδομους τοίχων και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτω οίκον 2 και εγνω δαυίδ οτι ητοίμησεν αυτου κυσίος επι ισραηλ οτι ηυξηθη είς υψος η βασίλεια αυτου δια τον λαου αυτου ισραηλ 3 και ελαβεν δαυίδ ετι γυναίκας εν ιερουσαλημ και ετέχθησαν δαυίδ ετι υιοι και θυγατέρες 4 και ταυτα τα ονοματα αυτων των τέχθεντων οι ησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμάα ισοβαάμ ναθαν σαλώμων 5 και ιβααρ και έλισαε και έλιφαλετ 6 και υαγέ και υαφαγ και ιανούου 7 και έλισαμαε και βαλέγδαε και έλιφαλετ 8 και ηκουσαν αλλοφυλοι ότι έχρισθη δαυίδ βασίλευς επι πάντα ισραηλ και ανέβησαν πάντες οι αλλοφυλοι ζητησαι τον δαυίδ και ηκουσέν δαυίδ και έξηλθεν είς απαντησίν αυτοίς 9 και αλλοφυλοι ηλθού και συνέπεσου εν τη κοιλαδί των γίγαντων 10 και ηρωτήσεν δαυίδ δια του θεού λεγων ει ανάβω επι τους αλλοφυλούς και δωσείς αυτούς είς τας χείρας μου και είπεν αυτώ χυρίος ανάβηθι και δωσω αυτούς είς τας χείρας σου 11 και ανέβη

εις βααλφαρασιν και επαταξεν αυτους εκει δαυιδ και ειπεν δαυιδ διεκοψεν ο θεος τους εχθρους μου εν χειρι μου ως διακοπην υδατος δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου διακοπη φαρασιν 12 και εγκατελιπον εκει τους θεους αυτων και ειπεν δαυιδ κατακαυσαι αυτους εν πυρι 13 και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι και συνεπεσαν ετι εν τη κοιλαδι των γιγαντων 14 και ηρωτησεν δαυιδ ετι εν θεω και ειπεν αυτω ο θεος ου πορευση οπισω αυτων αποστρεφου απ΄ αυτων και παρεση αυτοις πλησιον των απιων 15 και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συσσεισμου των ακρων των απιων τοτε εξελευση εις τον πολεμον οτι εξηλθεν ο θεος εμπροσθεν σου του παταξαι την παρεμβολην των αλλοφυλων 16 και εποιησεν καθως ενετειλατο αυτω ο θεος και επαταξεν την παρεμβολην των αλλοφυλων απο γαβαων εως γαζαρα 17 και εγενετο ονομα δαυιδ εν παση τη γη και κυριος εδωκεν τον φοβον αυτου επι παντα τα εθνη

Chapter 15

1 και εποιησεν αυτω οικιας εν πολει δαυιδ και ητοιμασεν τον τοπον τη κιβωτω του θεου και εποιησεν αυτη σκηνην 2 τοτε ειπεν δαυιδ ουκ εστιν αραι την κιβωτον του θεου αλλ΄ η τους λευιτας οτι αυτους εξελεξατο χυριος αιρειν την χιβωτον χυριου και λειτουργειν αυτω εως αιωνος 3 και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι την κιβωτον κυριου εις τον τοπον ον ητοιμασεν αυτη 4 και συνηγαγεν δαυιδ τους υιους ααρων και τους λευιτας 5 των υιων κααθ ουριηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον εικοσι 6 των υιων μεραρι ασαια ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι πεντηκοντα 7 των υιων γηρσαμ ιωηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον πεντηκοντα 8 των υιων ελισαφαν σαμαίας ο αρχών και οι αδελφοί αυτου διακόσιοι 9 των υίων χέβρων ελίηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου ογδοηκοντα 10 των υιων οζιηλ αμιναδαβ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εχατον δεχα δυο 11 χαι εχαλεσεν δαυιδ τον σαδωχ χαι αβιαθαρ τους ιερεις και τους λευιτας τον ουριηλ ασαια ιωηλ σαμαιαν ελιηλ αμιναδαβ 12 και είπεν αυτοίς υμείς αρχοντές πατρίων των λευίτων αγνίσθητε υμείς και οι αδελφοι υμων και ανοισετε την κιβωτον του θεου ισραηλ ου ητοιμασα αυτη 13 οτι ουχ εν τω προτερον υμας ειναι διεχοψεν ο θεος ημων εν ημιν οτι ουχ εζητησαμεν εν κριματι 14 και ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται του ανενεγκαι την χιβωτον θεου ισραηλ 15 χαι ελαβον οι υιοι των λευιτων την χιβωτον του θεου ως ενετειλατο μωυσης εν λογω θεου κατα την γραφην εν αναφορευσιν επ΄ αυτους 16 και είπεν δαυίδ τοις αρχουσίν των λευίτων στησατε τους αδελφούς αυτων τους ψαλτωδους εν οργανοις ωδων ναβλαις και κινυραις και κυμβαλοις του φωνησαι εις υψος εν φωνη ευφροσυνης 17 και εστησαν οι λευιται τον αιμαν υιον ιωηλ εχ των αδελφων αυτου ασαφ υιος βαραχια χαι εχ των υιων μεραρι

αδελφων αυτου αιθαν υιος χισαιου 18 και μετ΄ αυτων αδελφοι αυτων οι δευτεροι ζαχαριας και οζιηλ και σεμιραμωθ και ιιηλ και ωνι και ελιαβ και βαναια και μαασαια και ματταθια και ελιφαλία και μακένια και αβδεδομ και ιιηλ και οζιας οι πυλωροι 19 και οι ψαλτωδοι αιμαν ασαφ και αιθαν εν κυμβαλοις χαλκοις του αχουσθηναι ποιησαι 20 ζαχαριας και οζιηλ σεμιραμωθ ιιηλ ωνι ελιαβ μασαιας βαναιας εν ναβλαις επι αλαιμωθ 21 και ματταθιας και ελιφαλιας και μακενιας και αβδεδομ και ιιηλ και οζιας εν κινυραις αμασενιθ του ενισχυσαι 22 και χωνενια αρχων των λευιτων αρχων των ωδων οτι συνετος ην 23 και βαραχια και ηλκανα πυλωροι της χιβωτου 24 και σοβνια και ιωσαφατ και ναθαναηλ και αμασαι και ζαχαρια και βαναι και ελιεζερ οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εμπροσθεν της χιβωτου του θεου χαι αβδεδομ χαι ιια πυλωροι της χιβωτου του θεου 25 χαι ην δαυιδ και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και οι χιλιαρχοι οι πορευομενοι του αναγαγειν την χιβωτον της διαθηχης χυριου εξ οιχου αβδεδομ εν ευφροσυνη 26 χαι εγενετο εν τω κατισχυσαι τον θεον τους λευιτας αιροντας την κιβωτον της διαθηκης χυριου και εθυσαν επτα μοσχους και επτα κριους 27 και δαυιδ περιεζωσμενος εν στολη βυσσινη και παντες οι λευιται αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου και οι ψαλτωδοι και χωνενιας ο αρχων των ωδων των αδοντων και επι δαυιδ στολη βυσσινη 28 και πας ισραηλ αναγοντες την κιβωτον διαθηκης κυριου εν σημασια και εν φωνη σωφερ και εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις αναφωνουντες ναβλαις και εν κινυραις 29 και εγενετο κιβωτος διαθηκης κυριου και ηλθεν εως πολεως δαυιδ και μελχολ θυγατηρ σαουλ παρεχυψεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και παιζοντα και εξουδενωσεν αυτον εν τη ψυχη αυτης

Chapter 16

1 και εισηνεγκαν την κιβωτον του θεου και απηρεισαντο αυτην εν μεσω της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και προσηνεγκαν ολοκαυτωματα και σωτηριου εναντιον του θεου 2 και συνετελεσεν δαυιδ αναφερων ολοκαυτωματα και σωτηριου και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου 3 και διεμερισεν παντι ανδρι ισραηλ απο ανδρος και εως γυναικος τω ανδρι αρτον ενα αρτοκοπικον και αμοριτην 4 και εταξεν κατα προσωπον της κιβωτου διαθηκης κυριου έκ των λευιτών λειτουργουντας αναφωνουντας και εξομολογεισθαι και αινειν κυριον τον θεον ισραηλ 5 ασαφ ο ηγουμένος και δευτέρευων αυτώ ζακαρίας ιιηλ σεμιραμώθ ιιηλ ματταθίας ελίαβ και βαναίας και αβδεδομ και ιιηλ εν οργανοίς ναβλαίς και κινυραίς και ασαφ εν κυμβαλοίς αναφώνων 6 και βαναίας και οζίηλ οι ιερείς εν ταις σαλπίγξιν δια παντός εναντίον της κίβωτου της διαθηκής του θεου 7 εν τη ημέρα έχεινη τότε εταξέν δαυίδ εν αρχή του αίνειν τον κυρίον εν χείρι ασαφ και των

αδελφων αυτου 8 εξομολογεισθε τω χυριω επιχαλεισθε αυτον εν ονοματι αυτου γνωρισατε εν λαοις τα επιτηδευματα αυτου 9 ασατε αυτω και υμνησατε αυτω διηγησασθε πασιν τα θαυμασια αυτου α εποιησεν χυριος 10 αινειτε εν ονοματι αγιω αυτου ευφρανθησεται χαρδια ζητουσα την ευδοχιαν αυτου 11 ζητησατε τον κυριον και ισχυσατε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος 12 μνημονευετε τα θαυμασια αυτου α εποιησεν τερατα και κριματα του στοματος αυτου 13 σπερμα ισραηλ παιδες αυτου υιοι ιαχωβ εχλεχτοι αυτου 14 αυτος χυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου 15 μνημονευων εις αιωνα διαθηκης αυτου λογον αυτου ον ενετειλατο εις χιλιας γενεας 16 ον διεθετο τω αβρααμ και τον ορκον αυτου τω ισααχ 17 εστησεν αυτον τω ιαχωβ εις προσταγμα τω ισραηλ διαθηχην αιωνιον 18 λεγων σοι δωσω την γην χανααν σχοινισμα κληρονομιας υμων 19 εν τω γενεσθαι αυτους ολιγοστους αριθμω ως εσμικρυνθησαν και παρωκησαν εν αυτη 20 και επορευθησαν απο εθνους εις εθνος και απο βασιλειας εις λαον ετερον 21 ουχ αφηχεν ανδρα του δυναστευσαι αυτους χαι ηλεγξεν περι αυτων βασιλεις 22 μη αψησθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε 23 ασατε τω χυριω πασα η γη αναγγειλατε εξ ημερας εις ημεραν σωτηριαν αυτου 25 οτι μεγας χυριος και αινετος σφοδρα φοβερος εστιν επι παντας τους θεους 26 οτι παντες οι θεοι των εθνων ειδωλα και ο θεος ημων ουρανον εποιησεν 27 δοξα και επαινος κατα προσωπον αυτου ισχυς και καυχημα εν τοπω αυτου 28 δοτε τω χυριω πατριαι των εθνων δοτε τω χυριω δοξαν χαι ισχυν 29 δοτε τω χυριω δοξαν ονοματος αυτου λαβετε δωρα χαι ενεγχατε χατα προσωπον αυτου και προσκυνησατε τω κυριω εν αυλαις αγιαις αυτου 30 φοβηθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη κατορθωθητω η γη και μη σαλευθητω 31 ευφρανθητω ο ουρανος και αγαλλιασθω η γη και ειπατωσαν εν τοις εθνεσιν κυριος βασιλευων 32 βομβησει η θαλασσα συν τω πληρωματι και ξυλον αγρου και παντα τα εν αυτω 33 τοτε ευφρανθησεται τα ξυλα του δρυμου απο προσωπου χυριου οτι ηλθεν κριναι την γην 34 εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 35 και ειπατε σωσον ημας ο θεος της σωτηριας ημων και εξελου ημας εκ των εθνων του αινειν το ονομα το αγιον σου και καυχασθαι εν ταις αινεσεσιν σου 36 ευλογημενος χυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος χαι εως του αιωνος χαι ερει πας ο λαος αμην και ηνέσαν τω κυριώ 37 και κατελιπον έχει έναντι της κιβωτου διαθηχης χυριου τον ασαφ και τους αδελφους αυτου του λειτουργειν εναντιον της χιβωτου δια παντος το της ημερας εις ημεραν 38 χαι αβδεδομ χαι οι αδελφοι αυτου εξηχοντα και οχτω και αβδεδομ υιος ιδιθων και οσσα εις πυλωρους 39 και τον σαδωκ τον ιερεα και τους αδελφους αυτου τους ιερεις εναντιον σκηνης χυριου εν βαμα τη εν γαβαων 40 του αναφερειν ολοχαυτωματα τω χυριω επι του θυσιαστηριου των ολοχαυτωματων δια παντος το πρωι χαι το εσπερας χαι κατα παντα τα γεγραμμενα εν νομω κυριου οσα ενετειλατο εφ΄ υιοις ισραηλ εν

χειρι μωυση του θεραποντος του θεου 41 και μετ΄ αυτου αιμαν και ιδιθων και οι λοιποι εκλεγεντες επ΄ ονοματος του αινειν τον κυριον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 42 και μετ΄ αυτων σαλπιγγες και κυμβαλα του αναφωνειν και οργανα των ωδων του θεου υιοι ιδιθων εις την πυλην 43 και επορευθη απας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ του ευλογησαι τον οικον αυτου

Chapter 17

1 και εγενετο ως κατωκησεν δαυιδ εν οικω αυτου και ειπεν δαυιδ προς ναθαν τον προφητην ιδου εγω κατοικώ εν οικώ κεδρινώ και η κιβωτος διαθηκής κυριου υποκατω δερρεων 2 και ειπεν ναθαν προς δαυιδ παν το εν τη ψυχη σου ποιει οτι ο θεος μετα σου 3 και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο λογος κυριου προς ναθαν λεγων 4 πορευου και ειπον προς δαυιδ τον παιδα μου ουτως ειπεν κυριος ου συ οιχοδομησεις μοι οιχον του χατοιχησαι με εν αυτω 5 οτι ου χατωχησα εν οιχω απο της ημερας ης ανηγαγον τον ισραηλ εως της ημερας ταυτης χαι ημην εν σχηνη και εν καταλυματι 6 εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην ισραηλ του ποιμαινειν τον λαον μου λεγων οτι ουχ ωχοδομηχατε μοι οιχον χεδρινον 7 και νυν ουτως έρεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ελαβον σε εχ της μανδρας εξοπισθεν των ποιμνιών του είναι εις ηγουμένον επί τον λαον μου ισραήλ 8 και ήμην μετά σου εν πασιν οις επορευθης και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σοι ονομα κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης 9 και θησομαι τοπον τω λαω μου ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ΄ εαυτον και ου μεριμνησει ετι και ου προσθησει αδικια του ταπεινωσαι αυτον καθως απ΄ αρχης 10 και αφ΄ ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και εταπεινωσα απαντας τους εχθρους σου και αυξησω σε και οικον οικοδομησει σοι χυριος 11 χαι εσται οταν πληρωθωσιν αι ημεραι σου χαι χοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου 12 αυτος οικοδομησει μοι οικον και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως αιωνος 13 εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και το ελεος μου ουκ αποστησω απ΄ αυτου ως απεστησα απο των οντων εμπροσθεν σου 14 και πιστωσω αυτον εν οικω μου και εν βασιλεια αυτου εως αιωνος και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εως αιωνος 15 κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ 16 και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν απεναντι κυριου και ειπεν τις ειμι εγω χυριε ο θεος και τις ο οικος μου οτι ηγαπησας με εως αιωνος 17 και εσμικρυνθη ταυτα ενωπιον σου ο θεος και ελαλησας επι τον οικον του παιδος σου εχ μαχρων και επειδες με ως ορασις ανθρωπου και υψωσας με χυριε ο θεος

18 τι προσθησει ετι δαυίδ προς σε του δοξασαι και συ τον δουλον σου οίδας 19 και κατα την καρδιαν σου εποίησας την πασαν μεγαλωσυνην 20 κυριε ουκ εστιν ομοίος σοι και ουκ εστιν πλην σου κατα παντα οσα ηκουσαμέν εν ωσιν ημών 21 και ουκ έστιν ως ο λαος σου ισραηλ έθνος έτι έπι της γης ως ωδηγησέν αυτον ο δέος του λυτρωσασθαι έαυτω λαον του θέσθαι έαυτω ονομα μέγα και έπιφανές του έκβαλειν απο προσωπού λαού σου ους έλυτρωσω έξ αιγυπτού έθνη 22 και έδωκας τον λαον σου ισραηλ σέαυτω λαον έως αιώνος και συ κυριε αυτοίς είς θέον 23 και υυν κυριε ο λογος σου ον έλαλησας προς τον παίδα σου και έπι τον οίκον αυτού πιστωθητώ έως αιώνος 24 λεγοντών κυριε κυριε παντοκρατώρ θέος ισραηλ και ο οίκος δαυίδ παίδος σου ανωρθωμένος έναντιού σου 25 οτι συ κυριε ηνοίξας το ους του παίδος σου του οικοδομησαι αυτώ οίκου δια τουτό έυρες ο παίς σου του προσευξάσθαι κατα προσωπού σου 26 και υυν κυρίε συ εί αυτος ο θέος και έλαλησας έπι του δουλού σου τα αγαθα τάυτα 27 και υυν ηρξώ του ευλογησαι του οίκου του παίδος σου του είναι είς του αιώνα έναντιού σου οτι συ κυριε ευλογησας και ευλογησού είς του αιώνα

Chapter 18

1 και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν την γεθ και τας κωμας αυτης εκ χειρος αλλοφυλων 2 και επαταξεν την μωαβ και ησαν μωαβ παιδες τω δαυιδ φεροντες δωρα 3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ βασιλεα σουβα ημαθ πορευομενου αυτου επιστησαι χειρα αυτου επι ποταμον ευφρατην 4 και προκατελαβετο δαυιδ αυτων χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα 5 και ηλθεν συρος εχ δαμασχου βοηθησαι αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω ειχοσι και δυο χιλιαδας ανδρων 6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασχον και ησαν τω δαυιδ εις παιδας φεροντας δωρα και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 7 και ελαβεν δαυιδ τους κλοιους τους χρυσους οι ησαν επι τους παιδας αδρααζαρ και ηνεγκεν αυτους εις ιερουσαλημ 8 και εκ της μεταβηχας και εκ των εκλεκτων πολεων των αδρααζαρ ελαβεν δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εξ αυτου εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τα σκευη τα χαλκα 9 και ηκουσεν θωα βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ την πασαν δυναμιν αδρααζαρ βασιλεως σουβα 10 και απεστειλεν τον ιδουραμ υιον αυτου προς τον βασιλεα δαυιδ του ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και του ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι ανηρ πολεμιος θωα ην τω αδρααζαρ και παντα τα σκευη αργυρα και χρυσα 11 και ταυτα ηγιασεν δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και του χρυσιου ου ελαβεν

εχ παντων των εθνων εξ ιδουμαιας χαι μωαβ χαι εξ υιων αμμων χαι εχ των αλλοφυλων χαι εξ αμαληχ 12 χαι αβεσσα υιος σαρουια επαταξεν την ιδουμαιαν εν χοιλαδι των αλων οχτω χαι δεχα χιλιαδας 13 χαι εθετο εν τη χοιλαδι φρουρας χαι ησαν παντες οι ιδουμαιοι παιδες δαυιδ χαι εσωζεν χυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 14 χαι εβασιλευσεν δαυιδ επι παντα ισραηλ χαι ην ποιων χριμα χαι διχαιοσυνην τω παντι λαω αυτου 15 χαι ιωαβ υιος σαρουια επι της στρατιας χαι ιωσαφατ υιος αχιλουδ υπομνηματογραφος 16 χαι σαδωχ υιος αχιτωβ χαι αχιμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις χαι σουσα γραμματευς 17 χαι βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεθθι χαι του φελεθθι χαι υιοι δαυιδ οι πρωτοι διαδοχοι του βασιλεως

Chapter 19

1 και εγένετο μετά ταυτά απέθανεν ναας βασιλέυς υιών αμμών και εβασιλέυσεν αναν υιος αυτου αντ΄ αυτου 2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελέος μετα αναν υιου ναας ως εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ΄ εμου ελεος και απεστειλεν αγγελους δαυιδ του παρακαλεσαι αυτον περι του πατρος αυτου και ηλθον παιδες δαυιδ εις γην υιων αμμων του παρακαλεσαι αυτον 3 και ειπον αρχοντες αμμων προς αναν μη δοξαζων δαυιδ τον πατερα σου εναντιον σου απεστειλεν σοι παραχαλουντας ουχ οπως εξερευνησωσιν την πολιν του κατασκοπησαι την γην ηλθον παιδες αυτου προς σε 4 και ελαβεν αναν τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν αυτους και αφειλεν των μανδυων αυτων το ημισυ εως της αναβολης και απεστειλέν αυτους 5 και ηλθον απαγγειλαι τω δαυιδ περι των ανδρων και απεστειλεν εις απαντησιν αυτοις οτι ησαν ητιμωμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καθισατε εν ιεριχω εως του ανατείλαι τους πωγωνας υμων και ανακαμψατε 6 και είδον οι υιοι αμμων οτι ησχυνθη λαος δαυιδ και απεστειλέν αναν και οι υιοι αμμών χιλια ταλαντα αργυριου του μισθωσασθαι εαυτοις εκ συριας μεσοποταμιας και εκ συριας μοοχα και εχ σωβα αρματα χαι ιππεις 7 χαι εμισθωσαντο εαυτοις δυο χαι τριαχοντα χιλιαδας αρματων και τον βασιλεα μωχα και τον λαον αυτου και ηλθον και παρενεβαλον κατεναντι μαιδαβα και οι υιοι αμμων συνηχθησαν εκ των πολεων αυτων και ηλθον εις το πολεμησαι 8 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την στρατιαν των δυνατων 9 και εξηλθον οι υιοι αμμων και παρατασσονται εις πολεμον παρα τον πυλωνα της πολεως και οι βασιλεις οι ελθοντες παρενεβαλον καθ΄ εαυτους εν τω πεδιω 10 και ειδεν ιωαβ οτι γεγονασιν αντιπροσωποι του πολεμειν προς αυτον κατα προσωπον και εξοπισθεν και εξελεξατο εκ παντος νεανιου εξ ισραηλ και παρεταξαντο εναντιον του συρου 11 και το καταλοιπον του λαου εδωχεν εν χειρι αβεσσα αδελφου αυτου χαι παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων 12 και είπεν εαν κρατήση υπέρ εμε συρος και έση μοι είς σωτηρίαν και έαν υιοί αμμων πρατησωσίν υπέρ σε και σωσω σε 13 ανδρίζου και ενισχυσωμέν πέρι του

λαου ημων και περί των πολεων του θεου ημων και κυρίος το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ποιησει 14 και παρεταξατο ιωαβ και ο λαος ο μετ΄ αυτου κατεναντι συρων εις πολεμον και εφυγον απ΄ αυτου 15 και οι υιοι αμμων ειδον οτι εφυγον συροι και εφυγον και αυτοι απο προσωπου ιωαβ και απο προσωπου αβεσσα του αδελφου αυτου και ηλθον εις την πολιν και ηλθεν ιωαβ εις ιερουσαλημ 16 και ειδεν συρος οτι ετροπωσατο αυτον ισραηλ και απεστείλεν αγγελους και εξηγαγον τον συρον έχ του περαν του ποταμου και σωφαχ αρχιστρατηγος δυναμέως αδρααζαρ εμπροσθέν αυτων 17 και απηγγελη τω δαυίδ και συνηγαγέν τον παντα ισραηλ και διέβη τον ιορδανην και ηλθέν επ΄ αυτους και παρεταξατο επ΄ αυτους και παρατασσέται συρος εξ εναντιας δαυίδ και επολεμησαν αυτον 18 και εφυγέν συρος απο προσωπου δαυίδ και απέχτεινεν δαυίδ απο του συρου έπτα χιλιαδας αρματών και τεσσαραχοντα χιλιαδας πέζων και τον σωφαχ αρχιστρατηγον δυναμέως απέχτεινεν 19 και είδον παίδες αδρααζαρ οτι επταικασίν απο προσωπου ισραηλ και διέθεντο μετα δαυίδ και εδουλευσαν αυτω και ουχ ηθέλησεν συρος του βοηθησαι τοις υιοις αμμών ετι

Chapter 20

1 και εγενετο εν τω επιοντι ετει εν τη εξοδω των βασιλεων και ηγαγεν ιωαβ πασαν την δυναμιν της στρατιας και εφθειραν την χωραν υιων αμμων και ηλθεν και περιεχαθισεν την ραββα και δαυιδ εχαθητο εν ιερουσαλημ και επαταξεν ιωαβ την ραββα και κατεσκαψεν αυτην 2 και ελαβεν δαυιδ τον στεφανον μολχολ βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ευρεθη ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και εν αυτω λιθος τιμιος και ην επι την κεφαλην δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγχεν πολλα σφοδρα 3 και τον λαον τον εν αυτη εξηγαγεν και διεπρισεν πριοσιν και εν σκεπαρνοις σιδηροις και ουτως εποιησεν δαυιδ τοις πασιν υιοις αμμων και ανεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος αυτου εις ιερουσαλημ 4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο ετι πολεμος εν γαζες μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σοβοχαι ο ουσαθι τον σαφου απο των υιων των γιγαντων και εταπεινωσεν αυτον 5 και εγενετο ετι πολεμος μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελλαναν υιος ιαι+ρ τον λεεμι αδελφον γολιαθ του γεθθαιου και ξυλον δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων 6 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ υπερμεγεθης και δαχτυλοι αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες και ουτος ην απογονος γιγαντων 7 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σαμαα αδελφου δαυιδ 8 ουτοι εγενοντο ραφα εν γεθ παντες ησαν τεσσαρες γιγαντες και επεσον εν χειρι δαυιδ και εν χειρι παιδων αυτου

Chapter 21

1 και εστη διαβολος εν τω ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ του αριθμησαι τον ισραηλ 2 και είπεν ο βασίλευς δαυίδ προς ιωαβ και προς τους αρχοντας της δυναμεως πορευθητε αριθμησατε τον ισραηλ απο βηρσαβεε και εως δαν και ενεγκατε προς με και γνωσομαι τον αριθμον αυτων 3 και ειπεν ιωαβ προσθειη κυριος επι τον λαον αυτου ως αυτοι εκατονταπλασιως και οι οφθαλμοι κυριου μου του βασιλεως βλεποντες παντες τω χυριω μου παιδες ινα τι ζητει ο χυριος μου τουτο ινα μη γενηται εις αμαρτιαν τω ισραηλ 4 το δε ρημα του βασιλεως εχραταιωθη επι τω ιωαβ και εξηλθεν ιωαβ και διηλθεν εν παντι οριω ισραηλ και ηλθεν εις ιερουσαλημ 5 και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου τω δαυιδ και ην πας ισραηλ χιλιαι χιλιαδες και εκατον χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και ιουδας τετρακοσιαι και ογδοηκοντα χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν 6 και τον λευι και τον βενιαμιν ουκ ηριθμησεν εν μεσω αυτων οτι κατισχυσεν λογος του βασιλέως τον ιωαβ 7 και πονηρον εφανη εναντιον του θέου περι του πραγματος τουτου και επαταξεν τον ισραηλ 8 και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ημαρτηκα σφοδρα οτι εποιησα το πραγμα τουτο και νυν περιελε δη την κακιαν παιδος σου οτι εματαιωθην σφοδρα 9 και ελαλησεν κυριος προς γαδ ορωντα δαυιδ λεγων 10 πορευου και λαλησον προς δαυιδ λεγων ουτως λεγει κυριος τρια αιρω εγω επι σε εκλέξαι σεαυτώ εν εξ αυτών και ποιησώ σοι 11 και ηλθέν γαδ προς δαυίδ και ειπεν αυτω ουτως λεγει χυριος εχλεξαι σεαυτω 12 η τρια ετη λιμου η τρεις μηνας φευγειν σε εχ προσωπου εχθρων σου και μαχαιραν εχθρων σου του εξολεθρευσαι η τρεις ημερας ρομφαιαν χυριου και θανατον εν τη γη και αγγελος χυριου εξολεθρευων εν παση κληρονομια ισραηλ και νυν ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με λογον 13 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι και τα τρια σφοδρα εμπεσουμαι δη εις χειρας χυριου οτι πολλοι οι οιχτιρμοι αυτου σφοδρα χαι εις χειρας ανθρωπων ου μη εμπεσω 14 και εδωκεν κυριος θανατον εν ισραηλ και επεσον εξ ισραηλ εβδομηχοντα χιλιαδες ανδρων 15 και απεστειλέν ο θέος αγγέλον εις ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι αυτην και ως εξωλεθρευσεν ειδεν κυριος και μετεμεληθη επι τη κακια και είπεν τω αγγελω τω εξολεθρευοντι ικανουσθω σοι ανές την χείρα σου και ο αγγελος κυθίου έστως εν τω αλώ οθνα του ιεβουσαίου 16 και έπηθεν δαυίδ τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον αγγελον κυριου εστωτα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και η ρομφαία αυτου εσπασμένη εν τη χειρί αυτου εχτεταμένη επι ιερουσαλημ και επέσεν δαυίδ και οι πρεσβυτέροι περιβεβλημένοι εν σαχχοις επι προσωπον αυτων 17 χαι ειπεν δαυιδ προς τον θεον ουχ εγω ειπα του αριθμησαι εν τω λαω και εγω ειμι ο αμαρτων κακοποιων εκακοποιησα και ταυτα τα προβατα τι εποιησαν χυριε ο θεος γενηθητω η χειρ σου εν εμοι χαι εν τω οιχω του πατρος μου χαι μη εν τω λαω σου εις απωλειαν χυριε 18 χαι αγγελος

χυριου ειπεν τω γαδ του ειπειν προς δαυιδ ινα αναβη του στησαι θυσιαστηριον τω χυριω εν αλω ορνα του ιεβουσαιου 19 χαι ανεβη δαυιδ χατα τον λογον γαδ ον ελαλησεν εν ονοματι χυριου 20 και επεστρεψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τεσσαρες υιοι αυτου μετ' αυτου μεθαχαβιν και ορνα ην αλοων πυρους 21 και ηλθεν δαυιδ προς ορναν και ορνα εξηλθεν εκ της αλω και προσεχυνησεν τω δαυιδ τω προσωπω επι την γην 22 και ειπεν δαυιδ προς ορνα δος μοι τον τοπον σου της αλω και οικοδομησω επ΄ αυτω θυσιαστηριον τω κυριω εν αργυριω αξιω δος μοι αυτον και παυσεται η πληγη εκ του λαου 23 και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβε σεαυτω και ποιησατω ο κυριος μου ο βασιλευς το αγαθον εναντιον αυτου ιδε δεδωχα τους μοσχους εις ολοχαυτωσιν χαι το αροτρον χαι τας αμαξας εις ξυλα και τον σιτον εις θυσιαν τα παντα δεδωκα 24 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ τω ορνα ουχι οτι αγοραζων αγοραζω εν αργυριω αξιω οτι ου μη λαβω α εστιν σοι κυριω του ανενεγκαι ολοκαυτωσιν δωρεαν κυριω 25 και εδωκεν δαυιδ τω ορνα εν τω τοπω αυτου σικλους χρυσιου ολκης εξακοσιους 26 και ωκοδομησεν δαυιδ εχει θυσιαστηριον χυριω και ανηνεγχεν ολοκαυτωματα και σωτηριου και εβοησεν προς χυριον χαι επηχουσεν αυτω εν πυρι εχ του ουρανου επι το θυσιαστηριον της ολοχαυτωσεως και καταναλωσεν την ολοκαυτωσιν 27 και ειπεν κυριος προς τον αγγελον και κατεθηκέν την ρομφαίαν εις τον κολέον 28 εν τω καίρω έκεινω εν τω ιδειν τον δαυιδ οτι επηχουσεν αυτω χυριος εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και εθυσιασέν έκει 29 και σκήνη κυρίου ην εποίησεν μωυσής έν τη έρημω και θυσιαστηριον των ολοχαυτωματων εν τω χαιρω εχεινω εν βαμα εν γαβαων 30 και ουχ ηδυνατο δαυιδ του πορευθηναι εμπροσθεν αυτου του ζητησαι τον θεον οτι κατεσπευσεν απο προσωπου της ρομφαιας αγγελου κυριου

Chapter 22

1 και είπεν δαυίδ ουτος εστιν ο οικος κυρίου του θεου και τουτο το θυσιαστηριον είς ολοκαυτωσιν τω ισραηλ 2 και είπεν δαυίδ συναγαγείν παντάς τους προσηλυτούς εν γη ισραηλ και κατέστησεν λατομούς λατομησαι λίδους ξυστούς του οικοδομησαι οίκον τω θέω 3 και σίδηρον πολύν είς τους ηλούς των θυρωματών και των πύλων και τους στροφείς ητοιμασέν δαυίδ και χάλκον είς πληθός ουκ ην σταθμός 4 και ξύλα κέδρινα ουκ ην αρίθμος ότι εφέροσαν οι σίδωνιοι και οι τυρίοι ξύλα κέδρινα είς πληθός τω δαυίδ 5 και είπεν δαυίδ σάλωμων ο υίος μου παίδαριον απάλον και ο οίκος του οικοδομησαι τω κύριω είς μεγάλωσυνην ανώ είς ονομά και είς δόξαν είς πασάν την γην ετοίμασω αυτώ και ητοίμασεν δαυίδ είς πληθός εμπροσθέν της τελευτής αυτού 6 και εκάλεσεν σάλωμων τον υίον αυτού και ενέτειλατο αυτώ του οικοδομησαι τον οίκον τω κύριω θέω ισραηλ 7 και είπεν δαυίδ σάλωμων τέχνον εμοί εγένετο επί ψύχη του οικοδομησαί

οικον τω ονοματι χυριου θεου 8 και εγενετο επ΄ εμοι λογος χυριου λεγων αιμα εις πληθος εξεχεας και πολεμους μεγαλους εποιησας ουκ οικοδομησεις οικον τω ονοματι μου οτι αιματα πολλα εξεχεας επι της γης εναντιον μου 9 ιδου υιος τιχτεται σοι ουτος εσται ανηρ αναπαυσεως και αναπαυσω αυτον απο παντων των εχθρων χυχλοθεν οτι σαλωμων ονομα αυτω χαι ειρηνην χαι ησυχιαν δωσω επι ισραηλ εν ταις ημεραις αυτου 10 ουτος οιχοδομησει οιχον τω ονοματι μου και ουτος εσται μοι εις υιον καγω αυτω εις πατερα και ανορθωσω θρονον βασιλειας αυτου εν ισραηλ εως αιωνος 11 και νυν υιε μου εσται μετα σου κυριος και ευοδωσει και οικοδομησεις οικον τω κυριω θεω σου ως ελαλησεν περι σου 12 αλλ΄ η δωη σοι σοφιαν και συνεσιν κυριος και κατισχυσαι σε επι ισραηλ και του φυλασσεσθαι και του ποιειν τον νομον χυριου του θεου σου 13 τοτε ευοδωσει εαν φυλαξης του ποιειν τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος τω μωυση επι ισραηλ ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε πτοηθης 14 και ιδου εγω κατα την πτωχειαν μου ητοιμασα εις οιχον χυριου χρυσιου ταλαντων εχατον χιλιαδας και αργυριου ταλαντων χιλιας χιλιαδας και χαλκον και σιδηρον ου ουκ εστιν σταθμος οτι εις πληθος εστιν και ξυλα και λιθους ητοιμασα και προς ταυτα προσθες 15 και μετα σου εις πληθος ποιουντων εργα τεχνιται και οικοδομοι λιθων και τεκτονες ξυλων και πας σοφος εν παντι εργω 16 εν χρυσιω εν αργυριω εν χαλκω και εν σιδηρω ουχ εστιν αριθμος αναστηθι και ποιει και χυριος μετα σου 17 και ενετειλατο δαυιδ τοις πασιν αρχουσιν ισραηλ αντιλαβεσθαι τω σαλωμών υιώ αυτου 18 ουχι χυρίος μεθ΄ υμων και ανεπαυσεν υμας κυκλοθεν οτι εδωκεν εν χερσιν τους κατοικουντας την γην και υπεταγη η γη εναντιον κυριου και εναντιον λαου αυτου 19 νυν δοτε καρδιας υμων και ψυχας υμων του ζητησαι τω κυριω θεω υμων και εγερθητε και οικοδομησατε αγιασμα κυριω τω θεω υμων του εισενεγκαι την κιβωτον διαθηκης χυριου και σχευη τα αγια του θεου εις οιχον τον οιχοδομουμενον τω ονοματι χυριου

Chapter 23

1 και δαυίδ πρέσβυτης και πληρης ημέρων και εβασίλευσεν σαλωμών τον υιον αυτου αντ΄ αυτου επι ισραηλ 2 και συνηγαγέν τους παντας αρχοντας ισραηλ και τους ιέρεις και τους λευιτας 3 και ηριθμηθησαν οι λευιται απο τριακονταέτους και έπανω και έγενετο ο αριθμός αυτών κατα κεφαλην αυτών εις ανδράς τριακοντα και όκτω χιλιαδάς 4 απο τουτών εργοδιώκται έπι τα έργα οικού κυριου είκοσι τέσσαρες χιλιάδες και γραμματείς και κρίται έξακισχιλιοί 5 και τέσσαρες χιλιάδες πυλώροι και τέσσαρες χιλιάδες αινούντες τω κυρίω εν τοις οργανοίς οις εποίησεν του αίνειν τω κυρίω 6 και διείλεν αυτούς δαυίδ έφημεριας τοις υίοις λευί τω γέδσων κααθ μέραρι 7 και τω παρόσωμ τω έδαν και τω σεμεί + 8 υίοι τω έδαν ο

αρχων ιιηλ και ζεθομ και ιωηλ τρεις 9 υιοι σεμει+ σαλωμιθ και ιιηλ και αιδαν τρεις ουτοι αρχοντες των πατριών τω εδαν 10 και τοις υιοις σεμει+ ιεθ και ζιζα και ιωας και βερια ουτοι υιοι σεμει+ τεσσαρες 11 και ην ιεθ ο αρχων και ζιζα ο δευτερος και ιωας και βερια ουκ επληθυναν υιους και εγενοντο εις οικον πατριας εις επισχεψιν μιαν 12 υιοι χααθ αμβραμ ισσααρ χεβρων οζιηλ τεσσαρες 13 υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και διεσταλη ααρων του αγιασθηναι αγια αγιων αυτος και οι υιοι αυτου εως αιωνος του θυμιαν εναντιον του κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως αιωνος 14 και μωυσης ανθρωπος του θεου υιοι αυτου εχληθησαν εις φυλην του λευι 15 υιοι μωυση γηρσαμ και ελιεζερ 16 υιοι γηρσαμ σουβαηλ ο αρχων 17 και ησαν υιοι τω ελιεζερ ρααβια ο αρχων και ουχ ησαν τω ελιέζερ υιοι ετέροι και υιοι ρααβια ηυξηθησαν εις υψος 18 υιοι ισσααρ σαλωμωθ ο αρχων 19 υιοι χεβρων ιδουδ ο αρχων αμαδια ο δευτερος οζιηλ ο τριτος ιχεμιας ο τεταρτος 20 υιοι οζιηλ μιχας ο αρχων και ισια ο δευτερος 21 υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι μοολι ελεαζαρ και κις 22 και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ΄ η θυγατερες και ελαβον αυτας υιοι κις αδελφοι αυτων 23 υιοι μουσι μοολι και εδερ και ιαριμωθ τρεις 24 ουτοι υιοι λευι κατ΄ οικους πατριών αυτών αρχοντές των πατριών αυτών κατά την επισκεψιν αυτων κατα τον αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων ποιουντες τα εργα λειτουργιας οιχου χυριου απο ειχοσαετους χαι επανω 25 οτι ειπεν δαυιδ κατεπαυσεν κυριος ο θεος ισραηλ τω λαω αυτου και κατεσκηνωσεν εν ιερουσαλημ εως αιωνος 26 και οι λευιται ουκ ησαν αιροντες την σκηνην και τα παντα σκευη αυτης εις την λειτουργιαν αυτης 27 οτι εν τοις λογοις δαυιδ τοις εσχατοις εστιν ο αριθμος υιων λευι απο ειχοσαετους και επανω 28 οτι εστησεν αυτους επι χειρα ααρων του λειτουργειν εν οιχω χυριου επι τας αυλας χαι επι τα παστοφορια και επι τον καθαρισμον των παντων αγιων και επι τα εργα λειτουργιας οικου του θεου 29 εις τους αρτους της προθεσεως εις την σεμιδαλιν της θυσιας και εις τα λαγανα τα αζυμα και εις τηγανον και εις την πεφυραμενην και εις παν μετρον 30 και του στηναι πρωι του αινειν εξομολογεισθαι τω κυριω και ουτως το εσπερας 31 και επι παντων των αναφερομενων ολοκαυτωματων τω κυριω εν τοις σαββατοις και εν ταις νεομηνιαις και εν ταις εορταις κατα αριθμον κατα την κρισιν επ΄ αυτοις δια παντος τω κυριω 32 και φυλαξουσιν τας φυλακας σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας υιων ααρων αδελφων αυτων του λειτουργειν εν οιχω χυριου

Chapter 24

1 και τοις υιοις ααρων διαιρεσεις υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 2 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εναντιον του πατρος αυτων και υιοι ουκ

ησαν αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι ααρων 3 και διειλεν αυτους δαυιδ και σαδωκ εκ των υιων ελεαζαρ και αχιμελεχ εκ των υιων ιθαμαρ κατα την επισχεψιν αυτων χατα την λειτουργιαν αυτων χατ' οιχους πατριων αυτων 4και ευρεθησαν υιοι ελεαζαρ πλειους εις αρχοντας των δυνατων παρα τους υιους ιθαμαρ και διειλεν αυτους τοις υιοις ελεαζαρ αρχοντας εις οικους πατριων εξ και δεχα χαι τοις υιοις ιθαμαρ οχτω χατ΄ οιχους πατριων 5 χαι διειλεν αυτους χατα κληρους τουτους προς τουτους οτι ησαν αρχοντες των αγιων και αρχοντες κυριου εν τοις υιοις ελεαζαρ και εν τοις υιοις ιθαμαρ 6 και εγραψεν αυτους σαμαιας υιος ναθαναηλ ο γραμματευς εκ του λευι κατεναντι του βασιλεως και των αρχοντων και σαδωκ ο ιερευς και αχιμελέχ υιος αβιαθαρ και αρχοντές των πατριών των ιερεων και των λευιτων οικου πατριας εις εις τω ελεαζαρ και εις εις τω ιθαμαρ 7 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος τω ιαριβ τω ιδει+α ο δευτερος 8 τω χαρημ ο τριτος τω σεωριμ ο τεταρτος 9 τω μελχια ο πεμπτος τω μιαμιν ο έχτος 10 τω κως ο εβδομος τω αβια ο ογδοος 11 τω ιησου ο ενατος τω σεχενια ο δεκατος 12 τω ελιασιβ ο ενδεκατος τω ιακιμ ο δωδεκατος 13 τω οχχοφφα ο τρισκαιδεκατος τω ισβααλ ο τεσσαρεσχαιδεχατος 14 τω βελγα ο πεντεχαιδεχατος τω εμμηρ ο εκκαιδεκατος 15 τω χηζιρ ο επτακαιδεκατος τω αφεσση ο οκτωκαιδεκατος 16 τω φεταια ο εννεαχαιδεχατος τω εζεχηλ ο ειχοστος 17 τω ιαχιν ο εις χαι ειχοστος τω γαμουλ ο δευτερος και εικοστος 18 τω δαλαια ο τριτος και εικοστος τω μαασαι ο τεταρτος και εικοστος 19 αυτή η επισκεψις αυτών κατά την λειτουργιαν αυτων του εισπορευεσθαι εις οιχον χυριου χατα την χρισιν αυτων δια χειρος ααρων πατρος αυτων ως ενετειλατο χυριος ο θεος ισραηλ 20 χαι τοις υιοις λευι τοις καταλοιποις τοις υιοις αμβραμ σουβαηλ τοις υιοις σουβαηλ ιαδια 21 τω ρααβια ο αρχων ιεσιας 22 και τω ισσαρι σαλωμωθ τοις υιοις σαλωμωθ ιαθ 23 υιοι ιεδιου αμαδια ο δευτερος ιαζιηλ ο τριτος ιοχομ ο τεταρτος 24 υιοι οζιηλ μιχα υιοι μιχα σαμης 25 αδελφος μιχα ισια νιοι ισια ζαχαρια 26 νιοι μεραρι μοολι και μουσι νιοι οζια υιοι βοννι 27 υιοι μεραρι τω οζια υιοι αυτου ισοαμ και ζακχουρ και αβδι 28 τω μοολι ελεαζαρ και ιθαμαρ και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι 29 τω χις υιοι του χις ιραμαηλ 30 χαι υιοι του μουσι μοολι χαι εδερ χαι ιαριμωθ ουτοι υιοι των λευιτων κατ' οικους πατριων αυτων 31 και ελαβον και αυτοι κληρους καθως οι αδελφοι αυτων υιοι ααρων εναντιον του βασιλεως και σαδωκ και αχιμελεχ και αρχοντων πατριων των ιερεων και των λευιτων πατριαρχαι αρααβ καθως οι αδελφοι αυτου οι νεωτεροι

Chapter 25

1 και εστησεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες της δυναμεως εις τα εργα τους υιους ασαφ και αιμαν και ιδιθων τους αποφθεγγομενους εν κινυραις και εν

ναβλαις και εν κυμβαλοις και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εργαζομενων εν τοις εργοις αυτων 2 υιοι ασαφ ζακχουρ και ιωσηφ και ναθανιας και εραηλ υιοι ασαφ εχομενοι ασαφ του προφητου εχομενοι του βασιλεως 3 τω ιδιθων υιοι ιδιθων γοδολια και σουρι και ισαια και σεμει+ και ασαβια και ματταθιας εξ μετα τον πατερα αυτων ιδιθων εν χινυρα αναχρουομενοι εξομολογησιν και αινεσιν τω κυριω 4 τω αιμανι υιοι αιμαν βουκιας και μανθανιας και αζαραηλ και σουβαηλ και ιεριμωθ και ανανιας και ανανι και ηλιαθα και γοδολλαθι και ρωμεμθι-ωδ και ιεσβακασα και μαλληθι και ωθηρι και μεαζωθ 5 παντες ουτοι υιοι τω αιμαν τω ανακρουομένω τω βασιλεί εν λογοίς θέου υψωσαί κέρας και εδωκέν ο θεος τω αιμαν υιους δεχα τεσσαρας και θυγατερας τρεις 6 παντες ουτοι μετα του πατρος αυτων υμνωδουντες εν οιχω χυριου εν χυμβαλοις και εν ναβλαις και εν χινυραις εχομενα του βασιλεως χαι ασαφ χαι ιδιθων χαι αιμανι 7 χαι εγενετο ο αριθμος αυτων μετα τους αδελφους αυτων δεδιδαγμενοι αδειν χυριω πας συνιων διαχοσιοι ογδοηχοντα χαι οχτω 8 χαι εβαλον χαι αυτοι χληρους εφημεριων κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν τελειων και μανθανοντων 9 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος υιων αυτου και αδελφων αυτου τω ασαφ τω ιωσηφ γοδολια ο δευτερος ηνια αδελφοι αυτου και υιοι αυτου δεκα δυο 10 ο τριτος ζακχουρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 11 ο τεταρτος ιεσδρι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεχα δυο 12 ο πεμπτος ναθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεχα δυο 13 ο έχτος βουχίας υιοι αυτου και αδέλφοι αυτου δέχα δυο 14 ο έβδομος ισέριηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 15 ο ογδοος ιωσια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεχα δυο 16 ο ενατος μανθανιας υιοι αυτου χαι αδελφοι αυτου δεκα δυο 17 ο δεκατος σεμει+ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 18 ο ενδεχατος αζαρια υιοι αυτου χαι αδελφοι αυτου δεχα δυο 19 ο δωδεχατος ασαβια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 20 ο τρισκαιδεκατος σουβαηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 21 ο τεσσαρεσκαιδεκατος ματταθιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεχα δυο 22 ο πεντεχαιδεχατος ιεριμωθ υιοι αυτου χαι αδελφοι αυτου δεχα δυο 23 ο εχχαιδεχατος αναγιας υιοι αυτου χαι αδελφοι αυτου δεκα δυο 24 ο επτακαιδεκατος ιεσβακασα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 25 ο οκτωκαιδεκατος ανανι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 26 ο εννεακαιδεκατος μελληθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 27 ο εικοστος ελιαθα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 28 ο εικοστος πρωτος ηθιρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 29 ο εικοστος δευτερος γοδολλαθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 30 ο τριτος και εικοστος μεαζωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεχα δυο 31 ο τεταρτος χαι ειχοστος ρωμεμθι-ωδ υιοι αυτου χαι αδελφοι αυτου δεχα δυο

Chapter 26

1 εις διαιρεσεις των πυλων υιοις χορει+μ μοσολλαμια υιος χωρη εχ των υιων αβιασαφ 2 και τω μοσολλαμια υιοι ζαχαριας ο πρωτοτοκος ιδιηλ ο δευτερος ζαβαδιας ο τριτος ιεθνουηλ ο τεταρτος 3 ωλαμ ο πεμπτος ιωαναν ο εχτος ελιωηναι ο εβδομος 4 και τω αβδεδομ υιοι σαμαιας ο πρωτοτοκος ιωζαβαδ ο δευτερος ιωαα ο τριτος σωχαρ ο τεταρτος ναθαναηλ ο πεμπτος 5 αμιηλ ο εκτος ισσαχαρ ο εβδομος φολλαθι ο ογδοος οτι ευλογησεν αυτον ο θεος 6 και τω σαμαια υιω αυτου ετεχθησαν υιοι του πρωτοτοχου ρωσαι εις τον οιχον τον πατριχον αυτου οτι δυνατοι ησαν 7 υιοι σαμαια γοθνι και ραφαηλ και ωβηδ και ελζαβαδ και αχιου υιοι δυνατοι ελιου και σαβχια και ισβακώμ 8 παντές από των υιών αβδεδομ αυτοι και οι αδελφοι αυτων και υιοι αυτων ποιουντες δυνατως εν τη εργασια οι παντες εξηχοντα δυο τω αβδεδομ 9 και τω μοσολλαμια υιοι και αδελφοι δεκα και οκτω δυνατοι 10 και τω ωσα των υιων μεραρι υιοι φυλασσοντες την αρχην οτι ουχ ην πρωτοτοχός και εποίησεν αυτον ο πατηρ αυτου αρχοντα 11 της διαιρεσεως της δευτερας ταβλαι ο τριτος ζαχαριας ο τεταρτος παντες ουτοι υιοι και αδελφοι τω ωσα τρισχαιδεχα 12 τουτοις αι διαιρεσεις των πυλων τοις αρχουσι των δυνατων εφημεριαι χαθως οι αδελφοι αυτων λειτουργειν εν οιχω χυριου 13 και εβαλον κληρους κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κατ΄ οικους πατριων αυτων εις πυλωνα και πυλωνα 14 και επέσεν ο κληρος των προς ανατολας τω σαλαμια και ζαχαρια υιοι ιωας τω μελχια εβαλον κληρους και εξηλθεν ο κληρος βορρα 15 τω αβδεδομ νοτον κατεναντι οικου εσεφιν 16 εις δευτερον τω ωσα προς δυσμαις μετα την πυλην παστοφοριου της αναβασεως φυλακη κατεναντι φυλαχης 17 προς ανατολας εξ την ημεραν βορρα της ημερας τεσσαρες νοτον της ημερας τεσσαρες και εις το εσεφιν δυο 18 εις διαδεχομενους και προς δυσμαις τεσσαρες και εις τον τριβον δυο διαδεχομενους 19 αυται αι διαιρεσεις των πυλωρων τοις υιοις χορε και τοις υιοις μεραρι 20 και οι λευιται αδελφοι αυτων επι των θησαυρων οιχου χυριου και επι των θησαυρων των καθηγιασμενων 21 υιοι λαδαν υιοι τω γηρσωνι τω λαδαν αρχοντες πατριων τω λαδαν τω γηρσωνι ιιηλ 22 και υιοι ιιηλ ζεθομ και ιωηλ οι αδελφοι επι των θησαυρων οικου κυριου 23 τω αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 24 και σουβαηλ ο του γηρσαμ του μωυση ηγουμενος επι των θησαυρων 25 και τω αδελφω αυτου τω ελιεζερ ρααβιας υιος και ιωσαιας και ιωραμ και ζεγρι και σαλωμωθ 26 αυτος σαλωμωθ και οι αδελφοι αυτου επι παντων των θησαυρων των αγιων ους ηγιασεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες των πατριών χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και αρχηγοι της δυναμέως 27 α ελαβεν εκ των πολεμων και εκ των λαφυρων και ηγιασεν απ' αυτων του μη καθυστερησαι την οικοδομην του οικου του θεου 28 και επι παντων των αγιων σαμουηλ του προφητου και σαουλ του κις και αβεννηρ του νηρ και ιωαβ του

σαρουια παν ο ηγιασαν δια χειρος σαλωμωθ και των αδελφων αυτου 29 τω ισσαρι χωνενια και υιοι αυτου της εργασιας της εξω επι τον ισραηλ του γραμματευειν και διακρινειν 30 τω κεβρωνι ασαβιας και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι κιλιοι και επτακοσιοι επι της επισκεψεως του ισραηλ περαν του ιορδανου προς δυσμαις εις πασαν λειτουργιαν κυριου και εργασιαν του βασιλεως 31 του κεβρωνι ιουδιας ο αρχων των κεβρωνι κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας εν τω τεσσαρακοστω ετει της βασιλειας αυτου επεσκεπησαν και ευρεθη ανηρ δυνατος εν αυτοις εν ιαζηρ της γαλααδιτιδος 32 και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι δισκιλιοι επτακοσιοι αρχοντες πατριων και κατεστησεν αυτους δαυιδ ο βασιλευς επι του ρουβηνι και γαδδι και ημισους φυλης μανασση εις παν προσταγμα κυριου και λογον βασιλεως

Chapter 27

1 και υιοι ισραηλ κατ΄ αριθμον αυτων αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και γραμματεις οι λειτουργουντες τω λαω και εις παν λογον του βασιλεως κατα διαιρεσεις εις παν λογον του εισπορευομενου και εκπορευομενου μηνα εκ μηνος εις παντας τους μηνας του ενιαυτου διαιρεσις μια ειχοσι και τεσσαρες χιλιαδες 2 και επι της διαιρεσεως της πρωτης του μηνος του πρωτου ιεσβοαμ ο του ζαβδιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες 3 απο των υιων φαρες αρχων παντων των αρχοντων της δυναμεως του μηνος του πρωτου 4 και επι της διαιρεσεως του μηνος του δευτερου δωδια ο εχωχι και επι της διαιρεσεως αυτου ειχοσι και τεσσαρες χιλιαδες αρχοντες δυναμεως 5 ο τριτος τον μηνα τον τριτον βαναιας ο του ιωδαε ο ιερευς ο αρχων και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 6 αυτος βαναιας δυνατωτερος των τριακοντα και επι των τριακοντα και επι της διαιρεσεως αυτου αμιζαβαθ υιος αυτου 7 ο τεταρτος εις τον μηνα τον τεταρτον ασαηλ ο αδελφος ιωαβ και ζαβδιας ο υιος αυτου και οι αδελφοι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 8 ο πεμπτος τω μηνι τω πεμπτω ο ηγουμενος σαμαωθ ο ιεσραε και επι της διαιρεσεως αυτου ειχοσι τεσσαρες χιλιαδες 9 ο έχτος τω μηνι τω έχτω οδουίας ο του εχχης ο θεχωιτης χαι επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες χαι ειχοσι χιλιαδες 10 ο εβδομος τω μηνι τω εβδομω χελλης ο εχ φαλλους απο των υιων εφραιμ χαι επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 11 ο ογδοος τω μηνι τω ογδοω σοβοχαι ο ισαθι τω ζαραι+ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 12 ο ενατος τω μηνι τω ενατω αβιεζερ ο εξ αναθωθ εκ γης βενιαμιν και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 13 ο δεκατος τω μηνι τω δεκατω μεήρα ο εκ νετουφατ τω ζαραι+ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 14 ο ενδεκατος τω μηνι τω ενδεκατω βαναιας ο εκ φαραθων των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 15 ο

δωδεκατος εις τον μηνα τον δωδεκατον χολδαι ο νετωφατι τω γοθονιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 16 και επι των φυλων ισραηλ τω ρουβην ηγουμενος ελιεζερ ο του ζεχρι τω συμεων σαφατιας ο του μααχα 17 τω λευι ασαβιας ο του χαμουηλ τω ααρων σαδωχ 18 τω ιουδα ελιαβ των αδελφων δαυιδ τω ισσαχαρ αμβρι ο του μιςαηλ 19 τω ζαβουλων σαμαιας ο του αβδιου τω νεφθαλι ιεριμωθ ο του εσριηλ 20 τω εφραιμ ωση ο του οζιου τω ημισει φυλης μανασση ιωηλ ο του φαδαια 21 τω ημισει φυλης μανασση τω εν τη γαλααδ ιαδδαι ο του ζαβδιου τοις υιοις βενιαμιν ασιηλ ο του αβεννηρ 22 τω δαν αζαραηλ ο του ιωραμ ουτοι πατριαρχαι των φυλων ισραηλ 23 και ουκ ελαβεν δαυιδ τον αριθμον αυτων απο ειχοσαετους και κατω οτι κυριος ειπεν πληθυναι τον ισραηλ ως τους αστερας του ουρανου 24 και ιωαβ ο του σαρουια ηρξατο αριθμειν εν τω λαω και ου συνετελεσεν και εγενετο εν τουτοις οργη επι τον ισραηλ και ου κατεχωρισθη ο αριθμος εν βιβλιω λογων των ημερων του βασιλεως δαυιδ 25 και επι των θησαυρων του βασιλεως ασμωθ ο του ωδιηλ και επι των θησαυρων των εν αγρω και εν ταις χωμαις και εν τοις εποικιοις και εν τοις πυργοις ιωναθαν ο του οζιου 26 επι δε των γεωργουντων την γην των εργαζομενων εσδρι ο του χολουβ 27 και επι των χωριων σεμει+ ο εχ ραμα χαι επι των θησαυρων των εν τοις χωριοις του οινου ζαχρι ο του σεφνι 28 και επι των ελαιωνων και επι των συκαμινων των εν τη πεδινη βαλανας ο γεδωριτης επι δε των θησαυρων του ελαιου ιωας 29 και επι των βοων των νομαδων των εν τω ασιδων σατραις ο σαρωνιτης και επι των βοων των εν τοις αυλωσιν σωφατ ο του αδλι 30 επι δε των καμηλων ωβιλ ο ισμαηλιτης επι δε των ονων ιαδιας ο εκ μεραθων 31 και επι των προβατων ιαζιζ ο αγαριτης παντές ουτοι προσταται υπαρχοντών δαυίδ του βασιλέως 32 και ιώναθαν ο πατραδελφος δαυιδ συμβουλος ανθρωπος συνετος και γραμματευς αυτος και ιιηλ ο του αχαμανι μετα των υιων του βασιλεως 33 και αχιτοφελ συμβουλος του βασιλεως και χουσι πρωτος φιλος του βασιλεως 34 και μετα τουτον αχιτοφελ εχομενος ιωδαε ο του βαναιου και αβιαθαρ και ιωαβ αρχιστρατηγος του βασιλεως

Chapter 28

1 και εξεκκλησιασεν δαυίδ παντας τους αρχοντας ισραηλ αρχοντας των κριτων και τους αρχοντας των εφημεριών των περι το σωμα του βασίλεως και αρχοντας των χιλιαδών και των εκατονταδών και τους γαζοφυλακάς και τους επι των υπαρχοντών αυτου και τους δυναστας και τους μαχητας της στρατίας εν ιερουσαλημ 2 και εστη δαυίδ εν μέσω της εκκλησίας και είπεν ακουσατε μου αδέλφοι και λαος μου έμοι εγένετο επι καρδίαν οικοδομησαι οικόν αναπαυσέως της κιβωτού διαθηκής κυρίου και στασίν πόδων κυρίου ημών και ητοίμασα τα είς την κατασκηνώσιν επιτήδεια 3 και ο θέος είπεν ουκ οικοδομήσεις εμοί οικόν του

επονομασαι το ονομα μου επ΄ αυτω οτι ανθρωπος πολεμιστης ει συ και αιματα εξεχεας 4 και εξελεξατο κυριος ο θεος ισραηλ εν εμοι απο παντος οικου πατρος μου ειναι βασίλεα επι ισραηλ εις τον αιωνα και εν ιουδα ηρετικέν το βασίλειον και εξ οικου ιουδα τον οικον του πατρος μου και εν τοις υιοις του πατρος μου εν εμοι ηθελησεν του γενεσθαι με βασιλεα επι τω παντι ισραηλ 5 και απο παντων των υιων μου οτι πολλους υιους εδωχεν μοι χυριος εξελεξατο εν σαλωμων τω υιω μου χαθισαι αυτον επι θρονου βασιλειας χυριου επι τον ισραηλ 6 χαι ειπεν μοι ο θεος σαλωμων ο υιος σου οικοδομησει τον οικον μου και την αυλην μου οτι ηρετικά εν αυτώ είναι μου υίον καγώ εσομαί αυτώ είς πατέρα 7 και κατορθώσω την βασιλειαν αυτου εως αιωνος εαν ισχυση του φυλαξασθαι τας εντολας μου και τα χριματα μου ως η ημερα αυτη 8 και νυν κατα προσωπον πασης εκκλησιας κυριου και εν ωσιν θεου ημων φυλαξασθε και ζητησατε πασας τας εντολας χυριου του θεου ημων ινα κληρονομησητε την γην την αγαθην και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων μεθ΄ υμας εως αιωνος 9 και νυν σαλωμων υιε μου γνωθι τον θεον των πατερων σου και δουλευε αυτω εν καρδια τελεια και ψυχη θελουση οτι πασας χαρδιας εταζει χυριος χαι παν ενθυμημα γιγνωσχει εαν ζητησης αυτον ευρεθησεται σοι και εαν καταλειψης αυτον καταλειψει σε εις τελος 10 ιδε τοινυν οτι χυριος ηρετιχέν σε οιχοδομησαι αυτώ οιχον εις αγιασμα ισχύε και ποιει 11 και εδωκεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου το παραδειγμα του ναου και των οικων αυτου και των ζακχω αυτου και των υπερωων και των αποθηκων των εσωτερων και του οικου του εξιλασμου 12 και το παραδειγμα ο είχεν εν πνευματί αυτου των αυλων οιχου χυριου χαι παντων των παστοφοριων των χυχλω των εις τας αποθηκας οικου κυριου και των αποθηκων των αγιων 13 και των καταλυματων των εφημεριων των ιερεων και των λευιτων εις πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου χυριου χαι των αποθηχων των λειτουργησιμών σχευών της λατρειάς οιχου χυριου 14 και τον σταθμον της ολκης αυτων των τε χρυσων και αργυρων 15 λυχνιων την ολκην εδωκεν αυτω και των λυχνων 16 εδωκεν αυτω ομοιως τον σταθμον των τραπεζων της προθεσεως εκαστης τραπεζης χρυσης και ωσαυτως των αργυρων 17 και των κρεαγρων και σπονδειων και των φιαλων των χρυσων και τον σταθμον των χρυσων και των αργυρων κεφφουρε εκαστου σταθμου 18 και τον του θυσιαστηριου των θυμιαματων εχ χρυσιου δοχιμου σταθμον υπεδειξεν αυτω και το παραδειγμα του αρματος των χερουβιν των διαπεπετασμενων ταις πτερυξιν και σκιαζοντων επι της κιβωτου διαθηκης κυριου 19 παντα εν γραφη χειρος χυριου εδωχεν δαυιδ σαλωμων χατα την περιγενηθεισαν αυτω συνεσιν της κατεργασιας του παραδειγματος 20 και ειπεν δαυίδ σαλωμων τω υιω αυτου ισχυε και ανδρίζου και ποιεί μη φοβου μήδε πτοήθης ότι κυρίος ο θέος μου μέτα σου ουχ ανησει σε και ου μη σε εγκαταλιπη εως του συντελεσαι σε πασαν εργασιαν λειτουργιας οιχου χυριου 21 και ιδου αι εφημεριαι των ιερεων και των λευιτων

εις πασαν λειτουργιαν οιχου του θεου και μετα σου εν παση πραγματεια και πας προθυμος εν σοφια κατα πασαν τεχνην και οι αρχοντες και πας ο λαος εις παντας τους λογους σου

Chapter 29

1 και ειπεν δαυιδ ο βασιλευς παση τη εκκλησια σαλωμων ο υιος μου εις ον ηρετικέν εν αυτώ χυρίος νέος και απάλος και το έργον μέγα ότι ουκ ανθρώπω η οικοδομη αλλ΄ η χυριω θεω 2 κατα πασαν την δυναμιν ητοιμακα εις οικον θεου μου χρυσιον αργυριον χαλχον σιδηρον ξυλα λιθους σοομ και πληρωσεως και λιθους πολυτελεις και ποικιλους και παντα λιθον τιμιον και παριον πολυν 3 και ετι εν τω ευδοχησαι με εν οιχω θεου μου εστιν μοι ο περιπεποιημαι χρυσιον χαι αργυριον και ιδου δεδωκα εις οικον θεου μου εις υψος εκτος ων ητοιμακα εις τον οικον των αγιων 4 τρισχιλια ταλαντα χρυσιου του εκ σουφιρ και επτακισχιλια ταλαντα αργυριου δοχιμου εξαλειφθηναι εν αυτοις τους τοιχους του ιερου 5 δια χειρος τεχνιτων και τις ο προθυμουμενος πληρωσαι τας χειρας αυτου σημερον κυριω 6 και προεθυμηθησαν αρχοντες των πατριων και οι αρχοντες των υιων ισραηλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατονταρχοι και οι προσταται των εργων και οι οικονομοι του βασιλεως 7 και εδωκαν εις τα εργα οικου κυριου χρυσιου ταλαντα πενταχισχιλια χαι χρυσους μυριους χαι αργυριου ταλαντων δεχα χιλιαδας χαι χαλχου ταλαντα μυρια οχταχισχιλια χαι σιδηρου ταλαντων χιλιαδας εχατον 8 και οις ευρεθη παρ΄ αυτοις λιθος εδωχαν εις τας αποθηχας οιχου χυριου δια χειρος ιιηλ του γηρσωνι 9 και ευφρανθη ο λαος υπερ του προθυμηθηναι οτι εν καρδια πληρει προεθυμηθησαν τω χυριω χαι δαυιδ ο βασιλευς ευφρανθη μεγαλως 10 χαι ευλογησεν ο βασιλευς δαυιδ τον χυριον ενωπιον της εχχλησιας λεγων ευλογητος ει χυριε ο θεος ισραηλ ο πατηρ ημων απο του αιωνος και εως του αιωνος 11 σοι χυριε η μεγαλωσυνη και η δυναμις και το καυχημα και η νικη και η ισχυς οτι συ παντων των εν τω ουρανω και επι της γης δεσποζεις απο προσωπου σου ταρασσεται πας βασιλευς και εθνος 12 παρα σου ο πλουτος και η δοξα συ παντων αρχεις χυριε ο αρχων πασης αρχης χαι εν χειρι σου ισχυς χαι δυναστεια χαι εν χειρι σου παντοχρατωρ μεγαλυναι και κατισχυσαι τα παντα 13 και νυν κυριε εξομολογουμεθα σοι και αινουμεν το ονομα της καυχησεως σου 14 και τις ειμι εγω και τις ο λαος μου οτι ισχυσαμεν προθυμηθηναι σοι κατα ταυτα οτι σα τα παντα και εκ των σων δεδωκαμεν σοι 15 οτι παροικοι εσμεν εναντιον σου και παροικουντες ως παντες οι πατερες ημών ως σχια αι ημεραι ημών επι γης χαι ουχ εστιν υπομονη 16 χυριε ο θεος ημων παν το πληθος τουτο ο ητοιμαχα οιχοδομηθηναι οιχον τω ονοματι τω αγιω σου εχ χειρος σου εστιν και σοι τα παντα 17 και εγνων χυριε οτι συ ει ο εταζων χαρδιας χαι διχαιοσυνην αγαπας εν απλοτητι χαρδιας

προεθυμηθην παντα ταυτα και νυν τον λαον σου τον ευρεθεντα ωδε ειδον εν ευφροσυνη προθυμηθεντα σοι 18 χυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ των πατερων ημων φυλαξον ταυτα εν διανοια χαρδιας λαου σου εις τον αιωνα χαι κατευθυνον τας καρδιας αυτων προς σε 19 και σαλωμων τω υιω μου δος καρδιαν αγαθην ποιειν τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου και τα προσταγματα σου και του επι τελος αγαγειν την κατασκευην του οικου σου 20 και ειπεν δαυιδ παση τη εχχλησια ευλογησατε χυριον τον θεον υμων χαι ευλογησεν πασα η εχχλησια κυριον τον θεον των πατερων αυτων και καμψαντες τα γονατα προσεκυνησαν τω χυριω χαι τω βασιλει 21 χαι εθυσεν δαυιδ τω χυριω θυσιας χαι ανηνεγχεν ολοκαυτωματα τω θεω τη επαυριον της πρωτης ημερας μοσχους χιλιους κριους χιλιους αρνας χιλιους και τας σπονδας αυτων και θυσιας εις πληθος παντι τω ισραηλ 22 και εφαγον και επιον εναντιον κυριου εν εκεινη τη ημερα μετα χαρας και εβασιλευσαν εχ δευτερου τον σαλωμων υιον δαυιδ χαι εχρισαν αυτον τω χυριω εις βασιλεα και σαδωκ εις ιερωσυνην 23 και εκαθισεν σαλωμων επι θρονου δαυιδ του πατρος αυτου και ευδοκήθη και επηκουσαν αυτου πας ισραηλ 24 οι αρχοντες και οι δυνασται και παντες υιοι του βασιλεως δαυιδ πατρος αυτου υπεταγησαν αυτω 25 και εμεγαλυνεν κυριος τον σαλωμών επανώθεν εναντιον παντός ισραήλ και εδωκεν αυτω δοξαν βασιλεως ο ουκ εγενετο επι παντος βασιλεως εμπροσθεν αυτου 26 και δαυιδ υιος ιεσσαι εβασιλευσεν επι ισραηλ 27 ετη τεσσαρακοντα εν χεβρων ετη επτα και εν ιερουσαλημ ετη τριακοντα τρια 28 και ετελευτησεν εν γηρει χαλω πληρης ημερων πλουτω χαι δοξη χαι εβασιλευσεν σαλωμων υιος αυτου αντ' αυτου 29 οι δε λοιποι λογοι του βασιλεως δαυιδ οι προτεροι και οι υστεροι γεγραμμενοι εισιν εν λογοις σαμουηλ του βλεποντος και επι λογων ναθαν του προφητου και επι λογων γαδ του βλεποντος 30 περι πασης της βασιλειας αυτου και της δυναστειας αυτου και οι καιροι οι εγενοντο επ΄ αυτω και επι τον ισραηλ και επι πασας βασιλειας της γης.

2 Chronicles

Chapter 1

1 και ενισχυσεν σαλωμων υιος δαυιδ επι την βασιλειαν αυτου και κυριος ο θεος αυτου μετ΄ αυτου και εμεγαλυνεν αυτον εις υψος 2 και είπεν σαλωμών προς παντα ισραηλ τοις χιλιαρχοις και τοις εκατονταρχοις και τοις κριταις και πασιν τοις αρχουσιν εναντιον ισραηλ τοις αρχουσι των πατριων 3 και επορευθη σαλωμων και πασα η εκκλησια μετ΄ αυτου εις την υψηλην την εν γαβαων ου εκει ην η σκηνη του μαρτυριού του θέου ην εποίησεν μωυσης παις χυρίου εν τη έρημω 4 αλλα χιβωτον του θεου ανηνεγχεν δαυιδ εχ πολεως χαριαθιαριμ οτι ητοιμασεν αυτη σχηνην εις ιερουσαλημ 5 χαι το θυσιαστηριον το χαλχουν ο εποιησεν βεσελεηλ υιος ουριου υιου ωρ εχει ην εναντι της σχηνης χυριου χαι εξεζητησεν αυτο σαλωμων και η εκκλησια 6 και ανηνεγκεν εκει σαλωμων επι το θυσιαστηριον το χαλχουν ενωπιον χυριου το εν τη σχηνη χαι ανηνεγχεν επ΄ αυτο ολοχαυτωσιν χιλιαν 7 εν τη νυχτι εχεινη ωφθη ο θεος τω σαλωμων χαι ειπεν αυτω αιτησαι τι σοι δω 8 και είπεν σαλωμών προς τον θεον συ εποίησας μετα δαυίδ του πατρος μου έλεος μεγα και εβασιλευσας με αντ΄ αυτου 9 και νυν κυριε ο θεος πιστωθητω το ονομα σου επι δαυιδ πατερα μου οτι συ εβασιλευσας με επι λαον πολυν ως ο χους της γης 10 νυν σοφιαν και συνεσιν δος μοι και εξελευσομαι ενωπιον του λαου τουτου και εισελευσομαι οτι τις κρινει τον λαον σου τον μεγαν τουτον 11 και ειπεν ο θεος προς σαλωμων ανθ΄ ων εγενετο τουτο εν τη καρδια σου και ουκ ητησω πλουτον χρηματων ουδε δοξαν ουδε την ψυχην των υπεναντιων και ημερας πολλας ουχ ητησω και ητησας σεαυτω σοφιαν και συνεσιν οπως κρινης τον λαον μου εφ΄ ον εβασιλευσα σε επ΄ αυτον 12 την σοφιαν και την συνεσιν διδωμι σοι και πλουτον και χρηματα και δοξαν δωσω σοι ως ουκ εγενηθη ομοιος σοι εν τοις βασιλευσι τοις εμπροσθε σου και μετα σε ουκ εσται ουτως 13 και ηλθεν σαλωμων εκ βαμα της εν γαβαων εις ιερουσαλημ απο προσωπου σκηνης μαρτυριου και εβασιλευσεν επι ισραηλ 14 και συνηγαγεν σαλωμων αρματα και ιππεις και εγενοντο αυτω χιλια και τετρακοσια αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και κατελιπεν αυτα εν πολεσιν των αρματων και ο λαος μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 15 και εθηκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εν τη ιουδαια ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος 16 και η εξοδος των ιππων των σαλωμων εξ αιγυπτου και η τιμη των εμπορων του βασιλεως εμπορευεσθαι ηγοραζον 17 και ανεβαινον και εξηγον εξ αιγυπτου αρμα εν εξαχοσιων αργυριου χαι ιππον εχατον χαι πεντηχοντα χαι ουτως πασιν τοις βασιλευσιν των χετταιων και βασιλευσιν συριας εν χερσιν αυτων εφερον 18 και είπεν σαλώμων του οικοδομησαι οίκον τω ονοματί κυρίου και οίκον τη

βασιλεια αυτου

Chapter 2

1 και συνηγαγεν σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδας ανδρων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομών εν τω ορει και οι επισταται επ΄ αυτών τρισχιλιοι εξακόσιοι 2 και απεστείλεν σαλωμών προς χιραμ βασίλεα τυρού λεγών ως εποίησας μετά του πατρος μου δαυιδ και απεστειλας αυτω κεδρους του οικοδομησαι εαυτω οικον κατοιχησαι εν αυτω 3 χαι ιδου εγω ο υιος αυτου οιχοδομω οιχον τω ονοματι χυριου θεου μου αγιασαι αυτον αυτω του θυμιαν απεναντι αυτου θυμιαμα και προθεσιν δια παντος και του αναφερειν ολοκαυτωματα δια παντος το πρωι και το δειλης και εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιαις και εν ταις εορταις του κυριου θεου ημων εις τον αιωνα τουτο επι τον ισραηλ 4 και ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας οτι μεγας ο θεος ημων παρα παντας τους θεους 5 και τις ισχυσει οικοδομησαι αυτω οιχον οτι ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ου φερουσιν αυτου την δοξαν και τις εγω οικοδομων αυτω οικον οτι αλλ΄ η του θυμιαν κατεναντι αυτου 6 και νυν αποστειλον μοι ανδρα σοφον και ειδοτα του ποιησαι εν τω χρυσιω και εν τω αργυριω και εν τω χαλκω και εν τω σιδηρω και εν τη πορφυρα και εν τω χοχχινω χαι εν τη υαχινθω χαι επισταμένον γλυψαι γλυφην μέτα των σοφων των μετ΄ εμου εν ιουδα και εν ιερουσαλημ ων ητοιμασεν δαυιδ ο πατηρ μου 7 και αποστείλον μοι ξυλα κεδρίνα και αρκευθίνα και πευκίνα εκ του λίβανου οτι έγω οιδα ως οι δουλοι σου οιδασιν χοπτειν ξυλα εχ του λιβανου χαι ιδου οι παιδες σου μετα των παιδων μου 8 πορευσονται ετοιμασαι μοι ξυλα εις πληθος οτι ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας και ενδοξος 9 και ιδου τοις εργαζομενοις τοις κοπτουσιν ξυλα εις βρωματα δεδωχα σιτον εις δοματα τοις παισιν σου χορων ειχοσι χιλιαδας και κριθων κορων εικοσι χιλιαδας και οινου μετρων εικοσι χιλιαδας και ελαιου μετρων ειχοσι χιλιαδας 10 και ειπεν χιραμ βασιλευς τυρου εν γραφη και απεστείλεν προς σαλωμών εν τω αγαπησαί χυρίον τον λαον αυτου εδώχεν σε επ΄ αυτους εις βασιλεα 11 και ειπεν χιραμ ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εποιησεν τον ουρανον και την γην ος εδωκεν τω δαυιδ τω βασιλει υιον σοφον και επισταμενον συνεσιν και επιστημην ος οικοδομησει οικον τω κυριω και οικον τη βασιλεια αυτου 12 και νυν απεσταλκα σοι ανδρα σοφον και ειδοτα συνεσιν τον χιραμ τον πατερα μου 13 η μητηρ αυτου απο θυγατερων δαν και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος ειδοτα ποιησαι εν χρυσιω και εν αργυριω και εν χαλκω και εν σιδηρω εν λιθοις και ξυλοις και υφαινειν εν τη πορφυρα και εν τη υακινθω και εν τη βυσσω και εν τω κοκκινω και γλυψαι γλυφας και διανοεισθαι πασαν διανοησιν οσα αν δως αυτω μετα των σοφων σου και σοφων δαυιδ κυριου μου πατρος σου 14 και νυν τον σιτον και την κριθην και το ελαιον και τον οινον α ειπεν ο κυριος

μου αποστειλατω τοις παισιν αυτου 15 και ημεις κοψομεν ξυλα εκ του λιβανου κατα πασαν την χρειαν σου και αξομεν αυτα σχεδιαις επι θαλασσαν ιοππης και συ αξεις αυτα εις ιερουσαλημ 16 και συνηγαγεν σαλωμων παντας τους ανδρας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ μετα τον αριθμον ον ηριθμησεν αυτους δαυιδ ο πατηρ αυτου και ευρεθησαν εκατον πεντηκοντα χιλιαδες και τρισχιλιοι εξακοσιοι 17 και εποιησεν εξ αυτων εβδομηκοντα χιλιαδας νωτοφορων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων και τρισχιλιους εξακοσιους εργοδιωκτας επι τον λαον

Chapter 3

1 και ηρξατο σαλωμων του οικοδομειν τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ εν ορει του αμορια ου ωφθη χυριος τω δαυιδ πατρι αυτου εν τω τοπω ω ητοιμασεν δαυιδ εν αλω ορνα του ιεβουσαιου 2 και ηρξατο οικοδομησαι εν τω μηνι τω δευτερω εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου 3 και ταυτα ηρξατο σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον του θεου μηκος πηχεων η διαμετρησις η πρωτη πηχεων εξηκοντα και ευρος πηχεων εικοσι 4 και αιλαμ κατα προσωπον του οικου μηκος επι προσωπον πλατους του οικου πηχεων εικοσι και υψος πηχεων εκατον εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον εσωθεν χρυσιω καθαρω 5 και τον οικον τον μεγαν εξυλωσεν ξυλοις κεδρινοις και κατεχρυσωσεν χρυσιω καθαρω και εγλυψεν επ' αυτου φοινικάς και χάλαστα 6 και εκοσμήσεν τον οικον λίθοις τιμιοίς εις δόξαν και χρυσιω χρυσιού του εκ φαρουαίμ 7 και εχρυσωσεύ του οίκου και τους τοίχους και τους πυλωνας και τα οροφωματα και τα θυρωματα χρυσιω και εγλυψεν χερουβιν επι των τοιχων 8 και εποιησεν τον οικον του αγιου των αγιων μηκος αυτου επι προσωπον πλατους πηχεων εικοσι και το ευρος πηχεων εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω καθαρω εις χερουβιν εις ταλαντα εξακοσια 9 και ολκή των ηλων ολχη του ενος πεντηχοντα σιχλοι χρυσιου χαι το υπερωον εχρυσωσεν χρυσιω 10 και εποιησεν εν τω οικω τω αγιω των αγιων χερουβιν δυο εργον εκ ξυλων και εχουσωσεν αυτα χουσιω 11 και αι πτερυγες των χερουβιν το μηκος πηχεων εικοσι και η πτερυξ η μια πηχεων πεντε απτομένη του τοιχού του οίκου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απτομενη της πτερυγος του χερουβ του ετερου 12 και η πτερυξ του χερουβ του ενος πηχεων πεντε απτομενη του τοιχου του οιχου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απτομενη του πτερυγος του χερουβ του ετερου 13 και αι πτερυγες των χερουβιν διαπεπετασμεναι πηχεων εικοσι και αυτα εστηκοτα επι τους ποδας αυτων και τα προσωπα αυτων εις τον οικον 14 και εποιησεν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου και βυσσου και υφανεν εν αυτω χερουβιν 15 και εποιησεν εμπροσθεν του οικου στυλους δυο πηχεων τριαχοντα πεντε το υψος και τας κεφαλας αυτων πηχεων πεντε 16 και εποιησεν σερσερωθ εν τω δαβιρ και εδωκεν επι των κεφαλων των στυλων και εποιησεν

ροι+σχους εχατον και επεθηκεν επι των χαλαστων 17 και εστησεν τους στυλους κατα προσωπον του ναου ενα εκ δεξιων και τον ενα εξ ευωνυμων και εχαλεσεν το ονομα του εκ δεξιων κατορθωσις και το ονομα του εξ αριστερων ισχυς

Chapter 4

1 και εποιησεν το θυσιαστηριον χαλκουν πηχεων εικοσι μηκος και το ευρος πηχεων ειχοσι υψος πηχεων δεχα 2 χαι εποιησεν την θαλασσαν χυτην πηχεων δεκα την διαμετρησιν στρογγυλην κυκλοθεν και πηχεων πεντε το υψος και το χυχλωμα πηχεων τριαχοντα 3 και ομοιωμα μοσχων υποκατωθέν αυτης χυκλω χυχλουσιν αυτην πηχεις δεχα περιεχουσιν τον λουτηρα χυχλοθεν δυο γενη εχωνευσαν τους μοσχους εν τη χωνευσει αυτων 4 η εποιησαν αυτους δωδεκα μοσχους οι τρεις βλεποντες βορραν και οι τρεις βλεποντες δυσμας και οι τρεις βλεποντες νοτον και οι τρεις βλεποντες κατ΄ ανατολας και η θαλασσα επ΄ αυτων ανω ησαν τα οπισθια αυτων εσω 5 και το παχος αυτης παλαιστης και το χειλος αυτης ως χειλος ποτηριου διαγεγλυμμενα βλαστους χρινου χωρουσαν μετρητας τρισχιλιους και εξετελεσεν 6 και εποιησεν λουτηρας δεκα και εθηκεν τους πεντε εκ δεξιων και τους πεντε εξ αριστερών του πλυνείν εν αυτοίς τα εργά των ολοκαυτωματών και αποκλυζειν εν αυτοις και η θαλασσα εις το νιπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη 7 και εποιησεν τας λυχνιας τας χρυσας δεκα κατα το κριμα αυτων και εθηκεν εν τω ναω πεντε εχ δεξιων και πεντε εξ αριστερων 8 και εποιησεν τραπεζας δεκα και εθηχεν εν τω ναω πεντε εχ δεξιων χαι πεντε εξ ευωνυμων χαι εποιησεν φιαλας χρυσας εκατον 9 και εποιησεν την αυλην των ιερεων και την αυλην την μεγαλην και θυρας τη αυλη και θυρωματα αυτων κατακεχαλκωμενα χαλκω 10 και την θαλασσαν εθηχεν απο γωνιας του οιχου εχ δεξιων ως προς ανατολας χατεναντι 11 και εποιησεν χιραμ τας κρεαγρας και τα πυρεια και την εσχαραν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη αυτου και συνετελεσεν χιραμ ποιησαι πασαν την εργασιαν ην εποιησεν σαλωμων τω βασιλει εν οιχω του θεου 12 στυλους δυο χαι επ΄ αυτων γωλαθ τη χωθαρεθ επι των κεφαλων των στυλων δυο και δικτυα δυο συγκαλυψαι τας κεφαλας των χωθαρεθ α εστιν επι των κεφαλων των στυλων 13 και κωδωνας χρυσους τετρακοσιους εις τα δυο δικτυα και δυο γενη ροι+σκων εν τω δικτυω τω ενι του συγκαλυψαι τας δυο γωλαθ των χωθαρεθ α εστιν επανω των στυλων 14 και τας μεχωνωθ εποιησεν δεκα και τους λουτηρας εποιησεν επι των μεχωνωθ 15 και την θαλασσαν μιαν και τους μοσχους τους δωδεκα υποκατω αυτης 16 και τους ποδιστηρας και τους αναλημπτηρας και τους λεβητας και τας χρεαγρας και παντα τα σκευη αυτων α εποιησεν χιραμ και ανηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων εν οιμω μυριου χαλμου μαθαρου 17 εν τω περιχωρω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης εν οιχω σοχχωθ και ανα μεσον

σιρδαθα 18 και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη ταυτα εις πληθος σφοδρα οτι ουκ εξελιπεν ολκη του χαλκου 19 και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη οικου κυριου και το θυσιαστηριον το χρυσουν και τας τραπεζας και επ΄ αυτων αρτοι προθεσεως 20 και τας λυχνιας και τους λυχνους του φωτος κατα το κριμα και κατα προσωπον του δαβιρ χρυσιου καθαρου 21 και λαβιδες αυτων και οι λυχνοι αυτων και τας φιαλας και τας θυι+σκας και τα πυρεια χρυσιου καθαρου 22 και η θυρα του οικου η εσωτερα εις τα αγια των αγιων εις τας θυρας του οικου ναου χρυσας

Chapter 5

1 και συνετελεσθη πασα η εργασια ην εποιησεν σαλωμων εν οικω κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου το αργυριον και το χρυσιον και τα σχευη εδωχεν εις θησαυρον οιχου χυριου 2 τοτε εξεχχλησιασεν σαλωμων τους πρεσβυτερους ισραηλ και παντας τους αρχοντας των φυλων τους ηγουμενους πατριων υιων ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυίδ αυτή σιων 3 και εξεκκλησιασθήσαν προς τον βασίλεα πας ανήρ ισραηλ εν τη εορτη ουτος ο μην εβδομος 4 και ηλθον παντές οι πρεσβυτέροι ισραηλ και ελαβον παντες οι λευιται την κιβωτον 5 και ανηνεγκαν την κιβωτον και την σκηνην του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τη σκηνη και ανηνεγκαν αυτην οι ιερεις και οι λευιται 6 και ο βασιλευς σαλωμων και πασα συναγωγη ισραηλ και οι φοβουμενοι και οι επισυνηγμενοι αυτων εμπροσθεν της χιβωτου θυοντες μοσχους και προβατα οι ουκ αριθμηθησονται και οι ου λογισθησονται απο του πληθους 7 και εισηνεγκαν οι ιερεις την κιβωτον διαθηκης κυριου εις τον τοπον αυτής εις το δαβιρ του οίχου εις τα αγία των αγίων υποχατώ των πτερυγων των χερουβιν 8 και ην τα χερουβιν διαπεπετακοτα τας πτερυγας αυτων επι τον τοπον της χιβωτου χαι συνεχαλυπτεν τα χερουβιν επι την χιβωτον χαι επι τους αναφορεις αυτής επανώθεν 9 και υπερείχον οι αναφορείς και εβλεποντο αι κεφαλαι των αναφορεων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ ουκ εβλεποντο εξω και ησαν εκει εως της ημερας ταυτης 10 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες ας εθηκεν μωυσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εξελθειν αυτους εχ γης αιγυπτου 11 χαι εγενετο εν τω εξελθειν τους ιερεις εχ των αγιων οτι παντες οι ιερεις οι ευρεθεντες ηγιασθησαν ουχ ησαν διατεταγμενοι χατ΄ εφημεριαν 12 και οι λευιται οι ψαλτωδοι παντές τοις υιοις ασαφ τω αιμαν τω ιδιθουν και τοις υιοις αυτων και τοις αδελφοις αυτων των ενδεδυμενων στολας βυσσινας εν χυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εστηκοτες κατεναντι του θυσιαστηριού και μετ΄ αυτών ιέρεις εκατον εικόσι σαλπίζοντες ταις σαλπίγξιν 13 και εγενετο μια φωνη εν τω σαλπίζειν και εν τω ψαλτωδειν και εν τω αναφωνειν

φωνη μια του εξομολογεισθαι και αινειν τω κυριω και ως υψωσαν φωνην εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις και εν οργανοις των ωδων και ελεγον εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο οικος ενεπλησθη νεφελης δοξης κυριου 14 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις του στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι ενεπλησεν δοξα κυριου τον οικον του θεου

Chapter 6

1 τοτε είπεν σαλώμων χυρίος είπεν του χατασχηνώσαι εν γνόφω 2 χαι έγω ωχοδομηχα οιχον τω ονοματι σου αγιον σοι και ετοιμον του κατασκηνωσαι εις τους αιωνας 3 και επεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν την πασαν εχχλησιαν ισραηλ χαι πασα εχχλησια ισραηλ παρειστηχει 4 χαι ειπεν ευλογητος χυριος ο θεος ισραηλ ος ελαλησεν εν στοματι αυτου προς δαυιδ τον πατερα μου και εν χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων 5 απο της ημερας ης ανηγαγον τον λαον μου εχ γης αιγυπτου ουχ εξελεξαμην εν πολει απο πασων φυλων ισραηλ του οιχοδομησαι οιχον του ειναι ονομα μου εχει χαι ουχ εξελεξαμην εν ανδρι του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ 6 και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ γενεσθαι το ονομα μου εχει χαι εξελεξαμην εν δαυιδ ωστε ειναι επανω του λαου μου ισραηλ 7 και εγενετο επι καρδιαν δαυιδ του πατρος μου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 8 και ειπεν κυριος προς δαυιδ πατερα μου διοτι εγενετο επι καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως εποιησας οτι εγενετο επι καρδιαν σου 9 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον οτι ο υιος σου ος εξελευσεται εκ της οσφυος σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου 10 και ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν και εγενηθην αντι δαυιδ πατρος μου και εκαθισα επι τον θρονον ισραηλ καθως ελαλησεν χυριος χαι ωχοδομησα τον οιχον τω ονοματι χυριου θεου ισραηλ 11 και εθηκα εκει την κιβωτον εν η εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο τω ισραηλ 12 και έστη κατέναντι του θυσιαστηρίου κυρίου έναντι πασης εκκλησίας ισραήλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου 13 οτι εποιησεν σαλωμων βασιν χαλκην και εθηκεν αυτην εν μεσω της αυλης του ιερου πεντε πηχων το μηχος αυτης και πεντε πηχεων το ευρος αυτης και τριων πηχεων το υψος αυτης και εστη επ' αυτης και επεσεν επι τα γονατα εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον 14 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ομοιος σοι θεος εν ουρανω και επι της γης φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις παισιν σου τοις πορευομενοις εναντιον σου εν ολη χαρδια 15 α εφυλαξας τω παιδι σου δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων και ελαλησας εν στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη 16 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω παιδι σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εκλειψει σοι ανηρ

απο προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων του πορευεσθαι εν τω νομω μου ως επορευθης εναντιον μου 17 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου ο ελαλησας τω παιδι σου τω δαυιδ 18 οτι ει αληθως κατοικησει θέος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρκεσουσιν σοι και τις ο οικος ουτος ον ωχοδομησα 19 και επιβλεψη επι την προσευχην παιδος σου και επι την δεησιν μου χυριε ο θεος του επαχουσαι της δεησεως χαι της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εναντιον σου σημερον 20 του ειναι οφθαλμους σου ανεωγμενους επι τον οιχον τουτον ημερας χαι νυχτος εις τον τοπον τουτον ον ειπας επιχληθηναι το ονομα σου έχει του αχουσαι της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εις τον τοπον τουτον 21 και ακουση της δεησεως του παιδος σου και λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εκ του ουρανου και ακουση και ιλέως εση 22 εαν αμαρτη ανηρ τω πλησιον αυτου και λαβη επ΄ αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και αρασηται κατεναντι του θυσιαστηριού εν τω οίκω τουτώ 23 και συ εισακούση εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τους δουλους σου του αποδουναι τω ανομω και αποδουναι οδους αυτου εις κεφαλην αυτου του δικαιωσαι δικαιον του αποδουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου 24 και εαν θραυσθη ο λαος σου ισραηλ κατεναντι του εχθρου εαν αμαρτωσιν σοι και επιστρεψωσιν και εξομολογησωνται τω ονοματι σου και προσευξωνται και δεηθωσιν εναντιον σου εν τω οικω τουτω 25 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας αυτοις και τοις πατρασιν αυτων 26 εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και αινεσουσιν το ονομα σου και απο των αμαρτιων αυτων επιστρεψουσιν οτι ταπεινωσεις αυτους 27 και συ εισακουση εχ του ουρανου και ιλέως έση ταις αμαρτιαις των παιδων σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην εν η πορευσονται εν αυτη και δωσεις υετον επι την γην σου ην εδωκας τω λαω σου εις κληρονομιαν 28 λιμος εαν γενηται επι της γης θανατος εαν γενηται ανεμοφθορια και ικτερος ακρις και βρουχος εαν γενηται εαν θλιψη αυτον ο εχθρος κατεναντι των πολεων αυτων κατα πασαν πληγην και παν πονον 29 και πασα προσευχη και πασα δεησις η εαν γενηται παντι ανθρωπω και παντι λαω σου ισραηλ εαν γνω ανθρωπος την αφην αυτου και την μαλακιαν αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον 30 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλαση και δωσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου ως αν γνως την καρδιαν αυτου οτι μονος γινωσκεις την καρδιαν υιων ανθρωπων 31 οπως φοβωνται τας οδους σου πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι προσωπου της γης ης εδωχας τοις πατρασιν ημων 32 και πας αλλοτριος ος ουκ εκ του λαου σου ισραηλ εστιν αυτος και ελθη

εκ γης μακροθεν δια το ονομα σου το μεγα και την χειρα σου την κραταιαν και τον βραχιονα σου τον υψηλον και ελθωσιν και προσευξωνται εις τον τοπον τουτον 33 και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα εαν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης το ονομα σου και του φοβεισθαι σε ως ο λαος σου ισραηλ και του γνωναι οτι επιχεχληται το ονομα σου επι τον οιχον τουτον ον ωχοδομησα 34 εαν δε εξελθη ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η αποστελεις αυτους και προσευξωνται προς σε κατα την οδον της πολεως ταυτης ην εξελεξω εν αυτή και οικου ου ωκοδομήσα τω ονοματί σου 35 και ακουσή εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτων 36 οτι αμαρτησονται σοι οτι ουχ εσται ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και παταξεις αυτους και παραδωσεις αυτους κατα προσωπον εχθρων και αιχμαλωτευσουσιν οι αιχμαλωτευοντες αυτους εις γην εχθρων εις γην μαχραν η εγγυς 37 και επιστρεψωσιν καρδιαν αυτων εν τη γη αυτων ου μετηχθησαν εκει και γε επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν τη αιχμαλωσια αυτων λεγοντες ημαρτομέν ηδικησαμέν ηνομησαμεν 38 και επιστρεψωσιν προς σε εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη αυτων εν γη αιχμαλωτευσαντων αυτους και προσευξωνται οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατρασιν αυτων και της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου 39 και ακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου της προσευχης αυτων και της δεησεως αυτων και ποιησεις κριματα και ιλεως εση τω λαω τω αμαρτοντι σοι 40 νυν χυριε εστωσαν δη οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι και τα ωτα σου επηχοα εις την δεησιν του τοπου τουτου 41 χαι νυν αναστηθι χυριε ο θεος εις την καταπαυσιν σου συ και η κιβωτος της ισχυος σου οι ιερεις σου κυριε ο θεος ενδυσαιντο σωτηριαν και οι υιοι σου ευφρανθητωσαν εν αγαθοις 42 κυριε ο θεος μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου μνησθητι τα ελεη δαυιδ του δουλου σου

Chapter 7

1 και ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος και το πυρ κατεβη εκ του ουρανου και κατεφαγεν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας και δοξα κυριου επλησεν τον οικον 2 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις εισελθειν εις τον οικον κυριου εν τω καιρω έκεινω οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον 3 και παντές οι υιοι ισραηλ έωρων καταβαίνον το πυρ και η δοξα κυριου έπι τον οικον και έπεσον έπι προσωπον έπι την γην έπι το λιθοστρωτον και προσέκυνησαν και ηνούν τω κυριω ότι αγαθον ότι εις τον αίωνα το έλεος αυτού 4 και ο βασίλευς και πας ο λαος θυόντες θυματα έναντι κυριού 5 και εθυσίασεν σαλώμων την θυσίαν μοσχών είκοσι και δυό χιλιαδας και βοσκηματών έκατον και είκοσι χιλιαδάς και ενέκαινισεν τον

οιχον του θεου ο βασιλευς και πας ο λαος 6 και οι ιερεις επι τας φυλακας αυτων εστηχοτες και οι λευιται εν οργανοις ωδων χυριου του δαυιδ του βασιλεως του εξομολογεισθαι εναντι χυριου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν υμνοις δαυιδ δια χειρος αυτων και οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εναντιον αυτων και πας ισραηλ εστηχως 7 και ηγιασεν σαλωμων το μεσον της αυλης της εν οικω χυριου οτι εποιησεν εχει τα ολοχαυτωματα χαι τα στεατα των σωτηριων οτι το θυσιαστηριον το χαλχουν ο εποιησεν σαλωμων ουχ εξεποιει δεξασθαι τα ολοχαυτωματα και τα μαναα και τα στεατα 8 και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τω καιρω εκεινω επτα ημεραίς και πας ισραήλ μετ' αυτου εκκλησία μεγαλή σφοδρά απο εισοδου αιμαθ και εως χειμαρρου αιγυπτου 9 και εποιησεν εν τη ημερα τη ογδοη εξοδιον οτι εγκαινισμον του θυσιαστηριου εποιησεν επτα ημερας εορτην 10 και εν τη τριτη και εικοστη του μηνος του εβδομου απεστειλεν τον λαον εις τα σκηνωματα αυτων ευφραινομενους και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ και τω σαλωμων και τω ισραηλ λαω αυτου 11 και συνετελεσεν σαλωμων τον οιχον χυριου και τον οιχον του βασιλεως και παντα οσα ηθελησεν εν τη ψυχη σαλωμων του ποιησαι εν οιχω χυριου και εν οιχω αυτου ευοδωθη 12 και ωφθη ο θεος τω σαλωμων την νυκτα και ειπεν αυτω ηκουσα της προσευχης σου και εξελεξαμην εν τω τοπω τουτω εμαυτω εις οιχον θυσιας 13 εαν συσχω τον ουρανον και μη γενηται υετος και εαν εντειλωμαι τη ακριδι καταφαγειν το ξυλον και εαν αποστείλω θανατον εν τω λαω μου 14 και εαν εντραπη ο λαος μου εφ΄ ους το ονομα μου επιχεχληται επ΄ αυτους και προσευξωνται και ζητησωσιν το προσωπον μου και αποστρεψωσιν απο των οδων αυτων των πονηρων και εγω εισακουσομαι εχ του ουρανου και ιλέως εσομαι ταις αμαρτιαις αυτών και ιασομαι την γην αυτων 15 νυν οι οφθαλμοι μου εσονται ανεωγμενοι και τα ωτα μου επηκοα τη προσευχη του τοπου τουτου 16 και νυν εξελεξαμην και ηγιακα τον οικον τουτον του ειναι ονομα μου εχει εως αιωνος χαι εσονται οι οφθαλμοι μου χαι η χαρδια μου εχει πασας τας ημερας 17 χαι συ εαν πορευθης εναντιον μου ως δαυιδ ο πατηρ σου και ποιησης κατα παντα α ενετειλαμην σοι και τα προσταγματα μου και τα κριματα μου φυλαξη 18 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου ως διεθεμην δαυιδ τω πατρι σου λεγων ουχ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ 19 και εαν αποστρεψητε υμεις και εγκαταλιπητε τα προσταγματα μου και τας εντολας μου ας εδωχα εναντιον υμων χαι πορευθητε χαι λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνήσητε αυτοις 20 και εξαρω υμας απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου αποστρεψω εκ προσωπου μου και δωσω αυτον εις παραβολην και εις διηγημα εν πασιν τοις εθνεσιν 21 και ο οιχος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομένος αυτον εχστησεται και έρει χαριν τίνος εποιησεν χυρίος τη γη ταυτη και τω οικώ τουτώ 22 και ερουσίν διοτί εγκατελιπον χυριον τον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εχ γης αιγυπτου χαι

αντελαβοντο θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν επ΄ αυτους πασαν την κακιαν ταυτην

Chapter 8

1 και εγενετο μετα εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οιχον εαυτου 2 και τας πολεις ας εδωκεν χιραμ τω σαλωμων ωκοδομησεν αυτας σαλωμων και κατωκισεν έκει τους υιους ισραηλ 3 και ηλθέν σαλωμών εις αιμαθ σωβα και κατισχυσεν αυτην 4 και ωκοδομησεν την θεδμορ εν τη ερημω και πασας τας πολεις τας οχυρας ας ωκοδομησεν εν ημαθ 5 και ωκοδομησεν την βαιθωρων την ανω και την βαιθωρων την κατω πολεις οχυρας τειχη πυλαι και μοχλοι 6 και την βααλαθ και πασας τας πολεις τας οχυρας αι ησαν τω σαλωμων και πασας τας πολεις των αρματων και τας πολεις των ιππεων και οσα επεθυμησεν σαλωμων κατα την επιθυμιαν του οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν τω λιβανω και εν παση τη βασιλεια αυτου 7 πας ο λαος ο καταλειφθεις απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου οι ουκ εισιν εχ του ισραηλ 8 ησαν εχ των υιων αυτων των χαταλειφθέντων μετ' αυτους εν τη γη ους ουχ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης 9 και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκεν σαλωμων εις παιδας τη βασιλεια αυτου οτι αυτοι ανδρες πολεμισται και αρχοντες και δυνατοι και αρχοντες αρματών και ιππέων 10 και ουτοι αρχοντές των προστατών βασιλέως σαλωμων πεντηχοντα και διαχοσιοι εργοδιωχτουντες εν τω λαω 11 και την θυγατερα φαραω σαλωμων ανηγαγεν εκ πολεως δαυιδ εις τον οικον ον ωκοδομησεν αυτη οτι ειπεν ου κατοικησει η γυνη μου εν πολει δαυιδ του βασιλεως ισραηλ οτι αγιος εστιν ου εισηλθεν εχει χιβωτος χυριου 12 τοτε ανηνεγχεν σαλωμων ολοκαυτωματα τω κυριω επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν απεναντι του ναου 13 και κατα τον λογον ημερας εν ημερα του αναφερειν κατα τας εντολας μωυση εν τοις σαββατοις και εν τοις μησιν και εν ταις εορταις τρεις καιρους του ενιαυτου εν τη εορτη των αζυμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη των σχηνων 14 χαι εστησεν χατα την χρισιν δαυιδ τας διαιρεσεις των ιερεων κατα τας λειτουργιας αυτων και οι λευιται επι τας φυλακας αυτων του αινειν και λειτουργειν κατεναντι των ιερεων κατα τον λογον ημερας εν τη ημερα και οι πυλωροι κατα τας διαιρεσεις αυτων εις πυλην και πυλην οτι ουτως εντολαι δαυιδ ανθρωπου του θεου 15 ου παρηλθον τας εντολας του βασιλεως περι των ιερεων και των λευιτων εις παντα λογον και εις τους θησαυρους 16 και ητοιμασθη πασα η εργασια αφ΄ ης ημερας εθεμελιωθη εως ου ετελειωσεν σαλωμων τον οιχον χυριου 17 τοτε ωχετο σαλωμων εις γασιωνγαβερ και εις την αιλαθ την παραθαλασσιαν εν γη ιδουμαία 18 και απεστείλεν χίραμ εν χείρι παίδων αυτου πλοία και παίδας

ειδοτας θαλασσαν και ωχοντο μετα των παιδων σαλωμων εις σωφιρα και ελαβον εκειθεν τετρακοσια και πεντηκοντα ταλαντα χρυσιου και ηλθον προς τον βασιλεα σαλωμων

Chapter 9

1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και ηλθεν του πειρασαι σαλωμων εν αινιγμασιν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι αρωματα και χρυσιον εις πληθος και λιθον τιμιον και ηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν προς αυτον παντα οσα εν τη ψυχη αυτης 2 και ανηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης και ου παρηλθεν λογος απο σαλωμων ον ουχ απηγγειλεν αυτή 3 και είδεν βασιλίσσα σαβά την σοφιάν σαλώμων και τον οιχον ον ωχοδομησεν 4 και τα βρωματα των τραπεζων και καθεδραν παιδων αυτου και στασιν λειτουργων αυτου και ιματισμον αυτων και οινοχοους αυτου και στολισμον αυτων και τα ολοκαυτωματα α ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο 5 και ειπεν προς τον βασιλεα αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι των λογων σου και περι της σοφιας σου 6 και ουκ επιστευσα τοις λογοις εως ου ηλθον και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ απηγγελη μοι ημισυ του πληθους της σοφιας σου προσεθηκας επι την ακοην ην ηκουσα 7 μακαριοι οι ανδρες μαχαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηχοτες σοι δια παντος χαι αχουουσιν σοφιαν σου 8 εστω χυριος ο θεος σου ηυλογημενος ος ηθελησεν σοι του δουναι σε επι θρονον αυτου εις βασιλεα τω χυριω θεω σου εν τω αγαπησαι χυριον τον θεον σου τον ισραηλ του στησαι αυτον εις αιωνα χαι εδωχεν σε επ΄ αυτους εις βασιλεα του ποιησαι χριμα χαι διχαιοσυνην 9 χαι εδωχεν τω βασιλει εχατον ειχοσι ταλαντα χρυσιου χαι αρωματα εις πληθος πολυ χαι λιθον τιμιον και ουκ ην κατα τα αρωματα εκείνα α εδωκέν βασιλίσσα σαβα τω βασιλεί σαλωμων 10 και οι παιδες σαλωμων και οι παιδες χιραμ εφερον χρυσιον τω σαλωμων εχ σουφιρ χαι ξυλα πευχινα χαι λιθον τιμιον 11 χαι εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα πευχινα αναβασεις τω οιχω χυριου χαι τω οιχω του βασιλεως χαι χιθαρας και ναβλας τοις ωδοις και ουκ ωφθησαν τοιαυτα εμπροσθεν εν γη ιουδα 12 και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα τα θεληματα αυτης α ητησεν εχτος παντων ων ηνεγχεν τω βασιλει σαλωμων χαι απεστρεψεν εις την γην αυτης 13 και ην ο σταθμος του χρυσιου του ενεχθεντος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου 14 πλην των ανδρων των υποτεταγμενων και των εμπορευομενων ων εφερον και παντων των βασιλεων της αραβιας και σατραπων της γης εφερον χρυσιον και αργυριον τω βασιλει σαλωμων 15 και εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων διακοσιους θυρεους χρυσους ελατους εξακοσιοι χρυσοι χαθαροι τω ενι θυρεω εξαχοσιοι χρυσοι επησαν επι τον ενα θυρεον

16 και τριακοσιας ασπιδας ελατας χρυσας τριακοσιων χρυσων ανεφερετο επι την ασπιδα εκαστην και εδωκεν αυτας ο βασιλευς εν οικω δρυμου του λιβανου 17 και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον οδοντων μεγαν και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοχιμω 18 και εξ αναβαθμοι τω θρονω ενδεδεμενοι χρυσιω και αγχωνες ενθεν και ενθεν επι του θρονου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τους αγχωνας 19 χαι δωδεχα λεοντες εστηχοτες εχει επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ουκ εγενηθη ουτως εν παση βασιλεια 20 και παντα τα σκευη του βασιλεως σαλωμων χρυσιου και παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω κατειλημμενα ουκ ην αργυριον λογιζομενον εν ημεραις σαλωμων εις ουθεν 21 οτι ναυς τω βασιλει επορευετο εις θαρσις μετα των παιδων χιραμ απαξ δια τριων ετων ηρχετο πλοια εκ θαρσις τω βασιλει γεμοντα χρυσιου και αργυριου και οδοντων ελεφαντινών και πιθηκών 22 και εμεγαλυνθη σαλώμων υπερ παντας τους βασιλεις και πλουτω και σοφια 23 και παντες οι βασιλεις της γης εζητουν το προσωπον σαλωμων αχουσαι της σοφιας αυτου ης εδωχεν ο θεος εν χαρδια αυτου 24 και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και ιματισμον σταχτην χαι ηδυσματα ιππους χαι ημιονους το χατ΄ ενιαυτον ενιαυτον 25 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτους εν πολεσιν των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 26 και ην ηγουμενος παντων των βασιλεων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριου αιγυπτου 27 και εδωκέν ο βασιλεύς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος 28 και η εξοδος των ιππων εξ αιγυπτου τω σαλωμων και εχ πασης της γης 29 και οι καταλοιποι λογοι σαλωμών οι πρώτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι των λογων ναθαν του προφητου και επι των λογων αχια του σηλωνιτου και εν ταις ορασεσιν ιωηλ του ορωντος περι ιεροβοαμ υιου ναβατ 30 και εβασιλευσεν σαλωμων ο βασιλευς επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετη 31 και εκοιμηθη σαλωμων και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 10

1 και ηλθεν φοβοαμ εις συχεμ οτι εις συχεμ ηρχετο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον 2 και εγενετο ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτος εν αιγυπτω ως εφυγεν απο προσωπου σαλωμων του βασιλεως και κατωκησεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω και απεστρεψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου 3 και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον και ηλθεν ιεροβοαμ και πασα η εκκλησια ισραηλ προς ροβοαμ λεγοντες 4 ο πατηρ σου εσκληρυνεν τον ζυγον ημων και νυν αφες απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του ζυγου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ' ημας και δουλευ-

σομέν σοι 5 και είπεν αυτοίς πορευέσθε έως τρίων ημέρων και έρχεσθε προς με και απηλθεν ο λαος 6 και συνηγαγεν ο βασιλευς ροβοαμ τους πρεσβυτερους τους εστηχοτας εναντιον σαλωμών του πατρος αυτου εν τω ζην αυτον λεγών πως υμεις βουλευεσθε του αποχριθηναι τω λαω τουτω λογον 7 και ελαλησαν αυτω λεγοντες εαν εν τη σημερον γενη εις αγαθον τω λαω τουτω και ευδοκησης και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι παιδες πασας τας ημερας 8 και κατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων οι συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριών των συνεχτραφέντων μετ΄ αυτού των εστηχότων εναντίον αυτού 9 και είπεν αυτοίς τι υμείς βουλευεσθε και αποκριθησομαί λογον τω λαώ τουτώ οι ελαλησαν προς με λεγοντες ανες απο του ζυγου ου εδωχεν ο πατηρ σου εφ΄ ημας 10 και ελαλησαν αυτω τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ΄ αυτου ουτως λαλησεις τω λαω τω λαλησαντι προς σε λεγων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον ζυγον ημων και συ αφες αφ' ημων ουτως ερεις ο μικρος δακτυλος μου παχυτερος της οσφυος του πατρος μου 11 και νυν ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας ζυγω βαρει και εγω προσθησω επι τον ζυγον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σχορπιοις 12 και ηλθεν ιεροβοαμ και πας ο λαος προς ροβοαμ τη ημερα τη τριτη ως ελαλησεν ο βασιλευς λεγων επιστρεψατε προς με τη ημερα τη τριτη 13 και απεκριθη ο βασιλευς σκληρα και εγκατελιπεν ο βασιλευς ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων 14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των νεωτερων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον ζυγον υμων και εγω προσθησω επ΄ αυτον ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις 15 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα του θεου λεγων ανεστησεν χυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ 16 και παντος ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος προς τον βασιλεα λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και κληρονομια εν υιω ιεσσαι εις τα σχηνωματα σου ισραηλ νυν βλεπε τον οιχον σου δαυιδ χαι επορευθη πας ισραηλ εις τα σχηνωματα αυτου 17 χαι ανδρες ισραηλ οι χατοιχουντες εν πολεσιν ιουδα και εβασιλευσεν επ' αυτων ροβοαμ 18 και απεστειλεν ο βασιλευς ροβοαμ τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον οι υιοι ισραηλ λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εσπευσεν του αναβηναι εις το αρμα του φυγειν εις ιερουσαλημ 19 και ηθετησεν ισραηλ εν τω οικω δαυιδ εως της ημερας ταυτης

Chapter 11

1 και ηλθεν φοβοαμ εις ιεφουσαλημ και εξεκκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν εκατον ογδοηκοντα χιλιαδας νεανισκων ποιουντων πολεμον και επολεμει προς ισραηλ του επιστρεψαι την βασιλειαν τω ροβοαμ 2 και εγενετο λογος κυριου προς

σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων 3 ειπον προς ροβοαμ τον του σαλωμων και προς παντα ιουδαν και βενιαμιν λεγων 4 ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε και ου πολεμησετε προς τους αδελφους υμων αποστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ΄ εμου εγενετο το ρημα τουτο και επηκουσαν του λογου κυριου και απεστραφησαν του μη πορευθηναι επι ιεροβοαμ 5 και κατωκησεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και ωκοδομησεν πολεις τειχηρεις εν τη ιουδαια 6 και ωκοδομησεν την βαιθλεεμ και την αιταμ και την θεκωε 7 και την βαιθσουρα και την σοκχωθ και την οδολλαμ 8 και την γεθ και την μαρισαν και την ζιφ 9 και την αδωραιμ και την λαχις και την αζηκα 10 και την σαραα και την αιαλών και την χεβρών η εστιν του ιουδα και βενιαμιν πολεις τειχηρεις 11 και ωχυρωσεν αυτας τειχεσιν και εδωκεν εν αυταις ηγουμενους και παραθεσεις βρωματων ελαιον και οινον 12 κατα πολιν και κατα πολιν θυρεους και δορατα και κατισχυσεν αυτας εις πληθος σφοδρα και ησαν αυτω ιουδα και βενιαμιν 13 και οι ιερεις και οι λευιται οι ησαν εν παντι ισραηλ συνηχθησαν προς αυτον εκ παντων των οριων 14 οτι εγκατελιπον οι λευιται τα σκηνωματα της κατασχεσεως αυτων και επορευθησαν προς ιουδαν εις ιερουσαλημ οτι εξεβαλεν αυτους ιεροβοαμ και οι υιοι αυτου του μη λειτουργείν χυρίω 15 και κατέστησεν έαυτω ιέρεις των υψηλών και τοις είδωλοις και τοις ματαιοις και τοις μοσχοις α εποιησεν ιεροβοαμ 16 και εξεβαλεν αυτους απο φυλων ισραηλ οι εδωχαν χαρδιαν αυτων του ζητησαι χυριον θεον ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ θυσαι κυριω θεω των πατερων αυτων 17 και κατισχυσαν την βασιλειαν ιουδα και κατισχυσαν ροβοαμ τον του σαλωμων εις ετη τρια οτι επορευθη εν ταις οδοις δαυιδ και σαλωμων ετη τρια 18 και ελαβεν εαυτω ροβοαμ γυναιχα την μολλαθ θυγατερα ιεριμουθ υιου δαυιδ αβαιαν θυγατερα ελιαβ του ιεσσαι 19 και ετεκεν αυτω υιους τον ιαους και τον σαμαριαν και τον ροολλαμ 20 και μετα ταυτα ελαβεν εαυτω την μααχα θυγατερα αβεσσαλωμ και ετέχεν αυτώ τον αβιά και τον ιέθθι και τον ζίζα και τον εμμώθ 21 και ηγαπησεν ροβοαμ την μααχαν θυγατερα αβεσσαλωμ υπερ πασας τας γυναικας αυτου και τας παλλακας αυτου οτι γυναικας δεκα οκτω ειχεν και παλλακας τριακοντα και εγεννησεν υιους εικοσι οκτω και θυγατερας εξηκοντα 22 και κατεστησεν εις αρχοντα ροβοαμ τον αβια τον της μααχα εις ηγουμενον εν τοις αδελφοις αυτου οτι βασιλευσαι διενοειτο αυτον 23 και ηυξηθη παρα παντας τους υιους αυτου εν πασιν τοις οριοις ιουδα και βενιαμιν και εν ταις πολεσιν ταις οχυραις και εδωκεν αυταις τροφας πληθος πολυ και ητησατο πληθος γυναικων

Chapter 12

1 και εγενετο ως ητοιμασθη η βασιλεια φοβοαμ και ως κατεκρατηθη εγκατελιπεν τας εντολας κυριου και πας ισραηλ μετ΄ αυτου 2 και εγενετο εν τω πεμπτω ετει της

βασιλειας ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ οτι ημαρτον εναντιον χυριου 3 εν χιλιοις και διακοσιοις αρμασιν και εξηκοντα χιλιασιν ιπων και ουκ ην αριθμος του πληθους του ελθοντος μετ' αυτου εξ αιγυπτου λιβυες τρωγλοδυται και αιθιοπες 4 και κατεκρατησαν των πολεων των οχυρων αι ησαν εν ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ 5 και σαμαιας ο προφητης ηλθεν προς ροβοαμ και προς τους αρχοντας ιουδα τους συναχθεντας εις ιερουσαλημ απο προσωπου σουσαχιμ και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν χυριος υμεις εγκατελιπετε με καγω εγκαταλειψω υμας εν χειρι σουσακιμ 6 και ησχυνθησαν οι αρχοντες ισραηλ και ο βασιλευς και ειπαν δικαιος ο κυριος 7 και εν τω ιδειν κυριον οτι ενετραπησαν και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν λεγων ενετραπησαν ου καταφθερω αυτους και δωσω αυτους ως μικρον εις σωτηριαν και ου μη σταξη ο θυμος μου εν ιερουσαλημ 8 οτι εσονται εις παιδας και γνωσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλειας της γης 9 και ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν τους θησαυρους τους εν οιχω χυριου χαι τους θησαυρους τους εν οιχω του βασιλεως τα παντα ελαβεν και ελαβεν τους θυρεους τους χρυσους ους εποιησεν σαλωμων 10 και εποιησεν ροβοαμ θυρεους χαλχους αντ΄ αυτων και κατεστησεν επ΄ αυτον σουσακιμ αρχοντας παρατρεχοντων τους φυλασσοντας τον πυλωνα του βασιλεως 11 και εγενετο εν τω εισελθειν τον βασιλεα εις οικον κυριου εισεπορευοντο οι φυλασσοντες και οι παρατρεχοντες και οι επιστρεφοντες εις απαντησιν των παρατρεχοντών 12 και εν τω εντραπηναι αυτον απεστραφή απ' αυτου οργή κυριου και ουκ εις καταφθοραν εις τελος και γαρ εν ιουδα ησαν λογοι αγαθοι 13 και κατισχυσεν ροβοαμ εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν και τεσσαρακοντα και ενος ετων φοβοαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και επτακαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιεφουσαλημ εν τη πολει η εξελεξατο χυριος επονομασαι το ονομα αυτου εχει εχ πασων φυλων υιων ισραηλ και ονομα της μητρος αυτου νοομμα η αμμανιτις 14 και εποιησεν το πονηρον οτι ου κατευθυνεν την καρδιαν αυτου εκζητησαι τον χυριον 15 και λογοι ροβοαμ οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι εν τοις λογοις σαμαία του προφητού και αδδώ του ορώντος και πράξεις αυτού και επολεμει ροβοαμ τον ιεροβοαμ πασας τας ημερας 16 και απεθανεν ροβοαμ και εταφη μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβια υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 13

1 εν τω οχτωχαιδεχατω ετει της βασιλειας ιεροβοαμ εβασιλευσεν αβια επι ιουδαν 2 ετη τρια εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ χαι ονομα τη μητρι αυτου μααχα θυγατηρ ουριηλ απο γαβαων και πολεμος ην ανα μεσον αβια και ανα μεσον ιεροβοαμ 3 και παρεταξατο αβια τον πολεμον εν δυναμει πολεμισταις δυναμεως τετραχοσι-

αις χιλιασιν ανδρων δυνατων και ιεροβοαμ παρεταξατο προς αυτον πολεμον εν οχταχοσιαις χιλιασιν δυνατοι πολεμισται δυναμέως 4 και ανέστη αβια από του ορους σομορων ο εστιν εν τω ορει εφραιμ και ειπεν ακουσατε ιεροβοαμ και πας ισραηλ 5 ουχ υμιν γνωναι οτι χυριος ο δεος ισραηλ εδωχεν βασιλειαν επι τον ισραηλ εις τον αιωνα τω δαυιδ και τοις υιοις αυτου διαθηκην αλος 6 και ανέστη ιεροβοαμ ο του ναβατ ο παις σαλωμων του δαυιδ και απεστη απο του χυριου αυτου 7 και συνηχθησαν προς αυτον ανδρες λοιμοι υιοι παρανομοι και αντεστη προς ροβοαμ τον του σαλωμων και ροβοαμ ην νεωτερος και δειλος τη καρδια και ουκ αυτέστη κατα προσωπού αυτού 8 και υυν λέγετε υμείς αυτιστηναί κατα προσωπον βασιλειας χυριου δια χειρος υιων δαυιδ χαι υμεις πληθος πολυ χαι μεθ΄ υμων μοσχοι χρυσοι ους εποιησεν υμιν ιεροβοαμ εις θεους 9 η ουχ εξεβαλετε τους ιέρεις χυρίου τους υίους ααρών και τους λευίτας και εποίησατε έαυτοις ιέρεις έχ του λαου της γης πας ο προσπορευομένος πληρωσαι τας χειρας εν μόσχω εκ βοών και κριοις επτα και εγινετο εις ιερεα τω μη οντι θεω 10 και ημεις κυριον τον θεον ημων ουχ εγχατελιπομεν και οι ιερεις αυτου λειτουργουσιν τω χυριω οι υιοι ααρων και οι λευιται εν ταις εφημεριαις αυτων 11 θυμιωσιν τω κυριω ολοκαυτωματα πρωι και δειλης και θυμιαμα συνθεσεως και προθεσεις αρτων επι της τραπεζης της καθαρας και η λυχνια η χρυση και οι λυχνοι της καυσεως αναψαι δειλης οτι φυλασσομεν ημεις τας φυλαχας χυριου του θεου των πατερων ημων χαι υμεις εγκατελιπετε αυτον 12 και ιδου μεθ΄ ημων εν αρχη κυριος και οι ιερεις αυτου και αι σαλπιγγες της σημασιας του σημαινειν εφ΄ υμας οι υιοι του ισραηλ πολεμησετε προς χυριον θεον των πατερων ημων οτι ουχ ευοδωθησεται υμιν 13 χαι ιεροβοαμ απεστρεψεν το ενεδρον ελθειν αυτων εκ των οπισθεν και εγενετο εμπροσθεν ιουδα και το ενέδρον εκ των οπισθέν 14 και απέστρεψεν ιουδάς και ίδου αυτοίς ο πολέμος εχ των εμπροσθεν χαι εχ των οπισθεν χαι εβοησαν προς χυριον χαι οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν 15 και εβοήσαν ανδρες ιουδα και εγένετο εν τω βοαν ανδρας ιουδα και κυριος επαταξεν τον ιεροβοαμ και τον ισραηλ εναντιον αβια και ιουδα 16 και εφυγον οι υιοι ισραηλ απο προσωπου ιουδα και παρεδωκεν αυτους χυριος εις τας χειρας αυτων 17 και επαταξεν εν αυτοις αβια και ο λαος αυτου πληγην μεγαλην και επεσον τραυματιαι απο ισραηλ πεντακοσιαι χιλιαδες ανδρες δυνατοι 18 και εταπεινωθησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη και κατισχυσαν οι υιοι ιουδα οτι ηλπισαν επι χυριον θεον των πατερων αυτων 19 και κατεδιωξεν αβια οπισω ιεροβοαμ και προκατελαβετο παρ΄ αυτου πολεις την βαιθηλ και τας χωμας αυτης και την ισανα και τας χωμας αυτης και την εφρων και τας χωμας αυτης 20 και ουκ εσχεν ισχυν ιεροβοαμ ετι πασας τας ημερας αβια και επαταξεν αυτον χυριος και ετελευτήσεν 21 και κατισχυσεν αβια και ελαβεν εαυτώ γυναικας δεκα τεσσαρας και εγεννησεν υιους εικοσι δυο και θυγατερας δεκα εξ 22 και οι λοιποι λογοι αβια και αι πραξεις αυτου και οι λογοι αυτου γεγραμμενοι επι βιβλιω

του προφητου αδδω 23 και απεθανεν αβια μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ασα υιος αυτου αντ΄ αυτου εν ταις ημεραις ασα ησυχασεν η γη ιουδα ετη δεκα

Chapter 14

1 και εποιησεν το καλον και το ευθες ενωπιον κυριου θεου αυτου 2 και απεστησεν τα θυσιαστηρια των αλλοτριων και τα υψηλα και συνετριψεν τας στηλας και εξεχοψεν τα αλση 3 χαι ειπεν τω ιουδα εχζητησαι τον χυριον θεον των πατερων αυτων και ποιησαι τον νομον και τας εντολας 4 και απεστησεν απο πασων των πολεων ιουδα τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα και ειρηνευσεν 5 πολεις τειχηρεις εν γη ιουδα οτι ειρηνευσεν η γη και ουκ ην αυτω πολεμος εν τοις ετεσιν τουτοις οτι κατεπαυσεν αυτω κυριος 6 και είπεν τω ιουδα οικοδομήσωμεν τας πολείς ταυτας και ποιησωμεν τειχη και πυργους και πυλας και μοχλους εν ω της γης χυριευσομεν οτι χαθως εξεζητησαμεν χυριον θεον ημων εξεζητησεν ημας χαι κατεπαυσεν ημας κυκλοθεν και ευοδωσεν ημιν 7 και εγενετο τω ασα δυναμις οπλοφορων αιροντων θυρεους και δορατα εν γη ιουδα τριακοσιαι χιλιαδες και εν γη βενιαμιν πελτασται και τοξοται διακοσιαι και πεντηκοντα χιλιαδες παντες ουτοι πολεμισται δυναμεως 8 και εξηλθεν επ΄ αυτους ζαρε ο αιθιοψ εν δυναμει εν χιλιαις χιλιασιν και αρμασιν τριακοσιοις και ηλθεν εως μαρισα 9 και εξηλθεν ασα εις συναντησιν αυτω και παρεταξατο πολεμον εν τη φαραγγι κατα βορραν μαρισης 10 και εβοησεν ασα προς χυριον θεον αυτου και ειπεν χυριε ουχ αδυνατει παρα σοι σωζειν εν πολλοις και εν ολιγοις κατισχυσον ημας κυριε ο θεος ημων οτι επι σοι πεποιθαμεν και επι τω ονοματι σου ηλθαμεν επι το πληθος το πολυ τουτο χυριε ο θεος ημων μη χατισχυσατω προς σε ανθρωπος 11 χαι επαταξεν κυριος τους αιθιοπας εναντιον ιουδα και εφυγον οι αιθιοπες 12 και κατεδιωξεν ασα και ο λαος αυτου εως γεδωρ και επεσον αιθιοπες ωστε μη ειναι εν αυτοις περιποιησιν οτι συνετριβησαν ενωπιον χυριου χαι εναντιον της δυναμεως αυτου και εσκυλευσαν σκυλα πολλα 13 και εξεκοψαν τας κωμας αυτων κυκλω γεδωρ οτι εγενηθη εχστασις χυριου επ΄ αυτους χαι εσχυλευσαν πασας τας πολεις αυτων οτι πολλα σχυλα εγενηθη αυτοις 14 χαι γε σχηνας χτησεων τους αμαζονεις εξεχοψαν και ελαβον προβατα πολλα και καμηλους και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ

Chapter 15

1 και αζαριας υιος ωδηδ εγενετο επ΄ αυτον πνευμα κυριου 2 και εξηλθεν εις απαντησιν ασα και παντι ιουδα και βενιαμιν και ειπεν ακουσατε μου ασα και πας ιουδα και βενιαμιν κυριος μεθ΄ υμων εν τω ειναι υμας μετ΄ αυτου και εαν

εχζητησητε αυτον ευρεθησεται υμιν χαι εαν εγχαταλιπητε αυτον εγχαταλειψει υμας 3 και ημεραι πολλαι τω ισραηλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερεως υποδεικνυοντος και εν ου νομω 4 και επιστρεψει επι κυριον θεον ισραηλ και ευρεθησεται αυτοις 5 και εν εκείνω τω καίρω ουκ έστιν είρηνη τω εκπορευομένω και τω είσπορευομενω οτι εχστασις χυριου επι παντας τους χατοιχουντας τας χωρας 6 χαι πολεμησει εθνος προς εθνος και πολις προς πολιν οτι ο θεος εξεστησεν αυτους εν παση θλιψει 7 και υμεις ισχυσατε και μη εκλυεσθωσαν αι χειρες υμων οτι εστιν μισθος τη εργασια υμων 8 και εν τω ακουσαι τους λογους τουτους και την προφητειαν αδαδ του προφητου και κατισχυσεν και εξεβαλεν τα βδελυγματα απο πασης της γης ιουδα και βενιαμιν και απο των πολεων ων κατεσχεν εν ορει εφραιμ και ενεκαινισεν το θυσιαστηριον κυριου ο ην εμπροσθεν του ναου κυριου 9 και εξεχχλησιασεν τον ιουδαν χαι βενιαμιν χαι τους προσηλυτους τους παροιχουντας μετ΄ αυτου απο εφραιμ και απο μανασση και απο συμεων οτι προσετεθησαν προς αυτον πολλοι του ισραηλ εν τω ιδειν αυτους οτι χυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου 10 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ εν τω μηνι τω τριτω εν τω πεντεκαιδεκατω ετει της βασιλειας ασα 11 και εθυσεν τω κυριω εν εκεινη τη ημερα απο των σκυλων ων ηνεγκαν μοσχους επτακοσιους και προβατα επτακισχιλια 12 και διηλθεν εν διαθηχη ζητησαι χυριον θεον των πατερων αυτων εξ ολης της χαρδιας και εξ ολης της ψυχης 13 και πας ος εαν μη εκζητηση κυριον θεον ισραηλ αποθανειται απο νεωτερου εως πρεσβυτερου απο ανδρος εως γυναιχος 14 και ωμοσαν εν τω χυριω εν φωνη μεγαλη χαι εν σαλπιγξιν χαι εν χερατιναις 15 χαι ηυφρανθησαν πας ιουδα περι του ορχου οτι εξ ολης της ψυχης ωμοσαν χαι εν παση θελησει εζητησαν αυτον και ευρεθη αυτοις και κατεπαυσεν αυτοις κυρίος κυκλοθεν 16 και την μααχα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι τη ασταρτη λειτουργουσαν και κατεκοψεν το ειδωλον και κατεκαυσεν εν χειμαρρω κεδρων 17 πλην τα υψηλα ουχ απεστησαν ετι υπηρχεν εν τω ισραηλ αλλ΄ η χαρδια ασα εγενετο πληρης πασας τας ημερας αυτου 18 και εισηνεγκεν τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και τα αγια οικου κυριου του θεου αργυριον και χρυσιον και σκευη 19 και πολεμος ουχ ην μετ΄ αυτου εως του πεμπτου χαι τριαχοστου ετους της βασιλειας ασα

Chapter 16

1 και εν τω ογδοω και τριακόστω ετει της βασιλειας ασα ανέβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησέν την ραμά του μη δουναι έξοδον και εισόδον τω ασα βασιλει ιουδα 2 και έλαβεν ασα χρυσιον και αργυριον έκ θησαυρών οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απέστειλεν προς τον υιον του αδέρ βασιλέως συριας τον κατοικούντα εν δαμάσκω λέγων 3 διαθού διαθηκήν ανά μέσον εμού

και σου και ανα μεσον του πατρος μου και ανα μεσον του πατρος σου ιδου απεσταλκα σοι χρυσιον και αργυριον δευρο και διασκεδασον απ' εμου τον βαασα βασιλεα ισραηλ και απελθετω απ΄ εμου 4 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας της δυναμέως αυτού επί τας πολείς ισραήλ και επαταξεν την ιων και την δαν και την αβελμαιν και πασας τας περιχωρους νεφθαλι 5 και εγενετο εν τω ακουσαι βαασα απελιπεν του μηκετι οικοδομειν την ραμα και κατεπαυσεν το εργον αυτου 6 και ασα ο βασιλευς ελαβεν παντα τον ιουδαν και ελαβεν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις την γαβαε και την μασφα 7 και εν τω καιρω εκεινω ηλθεν ανανι ο προφητης προς ασα βασιλεα ιουδα και ειπεν αυτω εν τω πεποιθεναι σε επι βασιλεα συριας και μη πεποιθεναι σε επι κυριον θεον σου δια τουτο εσωθη δυναμις συριας απο της χειρος σου 8 ουχ οι αιδιοπες και λιβυες ησαν εις δυναμιν πολλην εις θαρσος εις ιππεις εις πληθος σφοδρα και εν τω πεποιθεναι σε επι χυριον παρεδωχεν εις τας χειρας σου 9 οτι οι οφθαλμοι χυριου επιβλεπουσιν εν παση τη γη κατισχυσαι εν παση καρδια πληρει προς αυτον ηγνοηκας επι τουτω απο του νυν εσται μετα σου πολεμος 10 και εθυμωθη ασα τω προφητη και παρεθετο αυτον εις φυλακην οτι ωργισθη επι τουτω και ελυμηνατο ασα εν τω λαω εν τω καιρω εκείνω 11 και ίδου οι λογοί ασα οι πρώτοι και οι εσχατοί γεγραμμένοι εν βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ 12 και εμαλακισθη ασα εν τω ενατω και τριαχοστω ετει της βασιλειας αυτου τους ποδας εως σφοδρα εμαλαχισθη και εν τη μαλαχια αυτου ουχ εζητησεν χυριον αλλα τους ιατρους 13 χαι εχοιμηθη ασα μετα των πατερων αυτου και ετελευτησεν εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου 14 και εθαψαν αυτον εν τω μνηματι ω ωρυξεν εαυτω εν πολει δαυιδ και εκοιμισαν αυτον επι της κλινης και επλησαν αρωματων και γενη μυρων μυρεψων και εποιησαν αυτω εκφοραν μεγαλην εως σφοδρα

Chapter 17

1 και εβασιλευσεν ιωσαφατ υιος αυτου αντ΄ αυτου και κατισχυσεν ιωσαφατ επι τον ισραηλ 2 και εδωκεν δυναμιν εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις και κατεστησεν ηγουμενους εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν εφραιμ ας προκατελαβετο ασα ο πατηρ αυτου 3 και εγενετο κυριος μετα ιωσαφατ οτι επορευθη εν οδοις του πατρος αυτου ταις πρωταις και ουκ εξεζητησεν τα ειδωλα 4 αλλα κυριον τον θεον του πατρος αυτου εξεζητησεν και εν ταις εντολαις του πατρος αυτου επορευθη και ουχ ως του ισραηλ τα εργα 5 και κατηυθυνεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αυτου και εδωκεν πας ιουδα δωρα τω ιωσαφατ και εγενετο αυτω πλουτος και δοξα πολλη 6 και υψωθη καρδια αυτου εν οδω κυριου και ετι εξηρεν τα υψηλα και τα αλση απο της γης ιουδα 7 και εν τω τριτω ετει της

βασιλειας αυτου απεστειλεν τους ηγουμενους αυτου και τους υιους των δυνατων τον αβδιαν και ζαχαριαν και ναθαναηλ και μιχαιαν διδασκειν εν πολεσιν ιουδα 8 και μετ΄ αυτων οι λευιται σαμουιας και ναθανιας και ζαβδιας και ασιηλ και σεμιραμωθ και ιωναθαν και αδωνιας και τωβιας οι λευιται και μετ΄ αυτων ελισαμα και ιωραμ οι ιερεις 9 και εδιδασκον εν ιουδα και μετ' αυτων βυβλος νομου κυριου και διηλθον εν ταις πολεσιν ιουδα και εδιδασκον τον λαον 10 και εγενετο εχστασις χυριου επι πασαις ταις βασιλειαις της γης ταις χυχλω ιουδα και ουχ επολεμουν προς ιωσαφατ 11 και απο των αλλοφυλων εφερον τω ιωσαφατ δωρα και αργυριον και δοματα και οι αραβες εφερον αυτω κριους προβατων επτακισχιλιους επταχοσιους 12 και ην ιωσαφατ πορευομένος μείζων έως εις υψος και ωχοδομησεν οιχησεις εν τη ιουδαια και πολεις οχυρας 13 και εργα πολλα εγενετο αυτω εν τη ιουδαία και ανδρές πολεμισται δυνατοί ισχυοντές εν ιερουσαλημ 14 και ουτος αριθμος αυτων κατ΄ οικους πατριων αυτων τω ιουδα χιλιαρχοι εδνας ο αρχων και μετ' αυτου υιοι δυνατοι δυναμεως τριακοσιαι χιλιαδες 15 και μετ' αυτον ιωαναν ο ηγουμενος και μετ΄ αυτου διακοσιαι ογδοηκοντα χιλιαδες 16 και μετ΄ αυτον αμασιας ο του ζαχρι ο προθυμουμένος τω χυριω χαι μετ΄ αυτου διαχοσιαι χιλιαδες δυνατοι δυναμεως 17 και εκ του βενιαμιν δυνατος δυναμεως ελιαδα και μετ' αυτου τοξοται και πελτασται διακοσιαι χιλιαδες 18 και μετ' αυτον ιωζαβαδ και μετ΄ αυτου εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες δυνατοι πολεμου 19 ουτοι οι λειτουργουντες τω βασιλει εχτος ων εδωχεν ο βασιλευς εν ταις πολεσιν ταις οχυραις εν παση τη ιουδαια

Chapter 18

1 και εγενηθη τω ιωσαφατ ετι πλουτος και δοξα πολλη και επεγαμβρευσατο εν οικω αχααβ 2 και κατεβη δια τελους ετων προς αχααβ εις σαμαρειαν και εθυσεν αυτω αχααβ προβατα και μοσχους πολλους και τω λαω τω μετ΄ αυτου και ηπατα αυτον του συναναβηναι μετ΄ αυτου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος 3 και ειπεν αχααβ βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα πορευση μετ΄ εμου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος και ειπεν αυτω ως εγω ουτως και συ ως ο λαος σου και ο λαος μου μετα σου εις πολεμον 4 και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεα ισραηλ ζητησον δη σημερον τον κυριον 5 και συνηγαγεν ο βασιλευς ισραηλ τους προφητας τετρακοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και δωσει ο θεος εις τας χειρας του βασιλεως 6 και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου ετι και επιζητησομεν παρ΄ αυτου 7 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ετι ανηρ εις του ζητησαι τον κυριον δι΄ αυτου και εγω εμισησα αυτον οτι ουκ εστιν προφητευων περι εμου εις αγαθα οτι πασαι αι ημεραι αυτου εις κακα ουτος μιχαιας υιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ

μη λαλειτω ο βασιλευς ουτως 8 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα 9 και βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα χαθημενοι εχαστος επι θρονου αυτου χαι ενδεδυμενοι στολας χαθημενοι εν τω ευρυχωρω θυρας πυλης σαμαρειας και παντες οι προφηται επροφητευον εναντιον αυτων 10 και εποιησεν εαυτω σεδεκιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει χυριος εν τουτοις χερατιεις την συριαν εως αν συντελεσθη 11 χαι παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ραμωθ γαλααδ και ευοδωθηση και δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως 12 και ο αγγελος ο πορευθεις του χαλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου ελαλησαν οι προφηται εν στοματι ενι αγαθα περι του βασιλέως και εστωσαν δη οι λογοι σου ως ενος αυτων και λαλησεις αγαθα 13 και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι ο εαν ειπη ο θεος προς με αυτο λαλησω 14 και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσεις και δοθησονται εις χειρας υμων 15 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις ορχίζω σε ινα μη λαλησης προς με πλην αληθείαν εν ονοματί χυρίου 16 και είπεν ειδον τον ισραηλ διεσπαρμενους εν τοις ορεσιν ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και είπεν κυρίος ουκ εχουσίν ηγουμένον αναστρεφετώσαν εκάστος είς τον οίκον αυτου εν ειρηνη 17 και είπεν ο βασίλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ουκ είπα σοι οτί ου προφητευει περι εμου αγαθα αλλ΄ η κακα 18 και ειπεν ουχ ουτως ακουσατε λογον χυριου ειδον τον χυριον χαθημενον επι θρονου αυτου χαι πασα δυναμις του ουρανου ειστηχει εχ δεξιων αυτου χαι εξ αριστερων αυτου 19 χαι ειπεν χυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ραμωθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ειπεν ουτως 20 και εξηλθεν το πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και είπεν εγω απατησω αυτον και είπεν κυριος εν τινι 21 και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και δυνηση εξελθε και ποιησον ουτως 22 και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τουτων και κυρίος ελαλησεν επί σε κακά 23 και ηγγίσεν σεδεκίας υίος χανανά και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν αυτω ποια τη οδω παρηλθεν πνευμα χυριου παρ΄ εμου του λαλησαι προς σε 24 χαι ειπεν μιχαιας ιδου οψη εν τη ημέρα έχεινη εν η εισελευση ταμιείον εχ ταμιείου του χαταχρυβηναί 25 χαι ειπεν βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε προς εμηρ αρχοντα της πολέως και προς ιωας αρχοντα υιον του βασιλέως 26 και έρεις ουτώς είπεν ο βασιλευς αποθεσθε τουτον εις οιχον φυλαχης χαι εσθιετω αρτον θλιψεως χαι υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη 27 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι ακουσατε λαοι παντες 28 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις ραμωθ γαλααδ 29 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ κατακαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον

πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον 30 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσιν των αρματων τοις μετ΄ αυτου λεγων μη πολεμειτε τον μικρον και τον μεγαν αλλ΄ η τον βασιλεα ισραηλ μονον 31 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ και αυτοι ειπαν βασιλευς ισραηλ εστιν και εκυκλωσαν αυτον του πολεμειν και εβοησεν ιωσαφατ και κυριος εσωσεν αυτον και απεστρεψεν αυτους ο θεος απ΄ αυτου 32 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ ην βασιλευς ισραηλ και απεστρεψαν απ΄ αυτου 33 και ανηρ ενετεινεν τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω επιστρεφε την χειρα σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι επονεσα 34 και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ισραηλ ην εστηκως επι του αρματος εως εσπερας εξ εναντιας συριας και απεθανεν δυνοντος του ηλιου

Chapter 19

1 και απεστρεψεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις τον οικον αυτου εν ειρηνη εις ιερουσαλημ 2 και εξηλθεν εις απαντησιν αυτου ιου ο του ανανι ο προφητης και ειπεν αυτω βασιλευ ιωσαφατ ει αμαρτωλω συ βοηθεις η μισουμενω υπο χυριου φιλιαζεις δια τουτο εγενετο επι σε οργη παρα χυριου 3 αλλ΄ η λογοι αγαθοι ηυρεθησαν εν σοι οτι εξηρας τα αλση απο της γης ιουδα και κατηυθυνας την καρδιαν σου εχζητησαι τον χυριον 4 χαι χατωχησεν ιωσαφατ εν ιερουσαλημ χαι παλιν εξηλθεν εις τον λαον απο βηρσαβεε εως ορους εφραιμ και επεστρεψεν αυτους επι κυριον θεον των πατερων αυτων 5 και κατεστησεν κριτας εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις εν πολει και πολει 6 και είπεν τοις κριταις ίδετε τι υμείς ποιειτε οτι ουκ ανθρωπω υμεις κρινετε αλλ' η τω κυριω και μεθ' υμων λογοι της κρισεως 7 και νυν γενεσθω φοβος κυριου εφ' υμας και φυλασσετε και ποιησετε οτι ουχ εστιν μετα χυριου θεου ημων αδιχια ουδε θαυμασαι προσωπον ουδε λαβειν δωρα 8 και γαρ εν ιερουσαλημ κατεστησεν ιωσαφατ των ιερεων και των λευιτων και των πατριαρχων ισραηλ εις κρισιν κυριου και κρινειν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ 9 και ενετειλατο προς αυτους λεγων ουτως ποιησετε εν φοβω κυριου εν αληθεια και εν πληρει καρδια 10 πας ανηρ κρισιν την ελθουσαν εφ΄ υμας των αδελφων υμων των κατοικουντων εν ταις πολεσιν αυτων ανα μεσον αιματος αιμα και ανα μεσον προσταγματος και εντολης και δικαιωματα και κριματα και διαστελεισθε αυτοις και ουχ αμαρτησονται τω κυριω και ουκ εσται εφ΄ υμας οργη και επι τους αδελφους υμων ουτως ποιησετε και ουχ αμαρτησεσθε 11 και ιδου αμαριας ο ιερευς ηγουμενος εφ΄ υμας εις παν λογον χυριου χαι ζαβδιας υιος ισμαηλ ο ηγουμενος εις οιχον ιουδα προς παν λογον βασιλεως και οι γραμματεις

και οι λευιται προ προσωπου υμων ισχυσατε και ποιησατε και εσται κυριος μετα του αγαθου

Chapter 20

1 και μετα ταυτα ηλθον οι υιοι μωαβ και οι υιοι αμμων και μετ΄ αυτων εκ των μιναιων προς ιωσαφατ εις πολεμον 2 και ηλθον και υπεδειξαν τω ιωσαφατ λεγοντες ηχει επι σε πληθος πολυ εχ περαν της θαλασσης απο συριας χαι ιδου εισιν εν ασασανθαμαρ αυτη εστιν ενγαδδι 3 και εφοβηθη και εδωκεν ιωσαφατ το προσωπον αυτου εχζητησαι τον χυριον και εχηρυξεν νηστειαν εν παντι ιουδα 4 και συνηχθη ιουδας εκζητησαι τον κυριον και απο πασων των πολεων ιουδα ηλθον ζητησαι τον χυριον 5 χαι ανεστη ιωσαφατ εν εχχλησια ιουδα εν ιερουσαλημ εν οιχω χυριου χατα προσωπον της αυλης της χαινης 6 χαι ειπεν κυριε ο θεος των πατερων ημων ουχι συ ει θεος εν ουρανω και συ κυριευεις πασων των βασιλειων των εθνων και εν τη χειρι σου ισχυς δυναστειας και ουκ εστιν προς σε αντιστηναι 7 ουχι συ ει ο χυριος ο εξολεθρευσας τους χατοιχουντας την γην ταυτην απο προσωπου του λαου σου ισραηλ και εδωκας αυτην σπερματι αβρααμ τω ηγαπημένω σου εις τον αιώνα 8 και κατωκήσαν εν αυτή και ωχοδομησαν εν αυτη αγιασμα τω ονοματι σου λεγοντες 9 εαν επελθη εφ΄ ημας κακα ρομφαία κρισις θανατος λίμος στησομέθα εναντίον του οίχου τουτου και εναντιον σου οτι το ονομα σου επι τω οικω τουτω και βοησομεθα προς σε απο της θλιψεως και ακουση και σωσεις 10 και νυν ιδου υιοι αμμων και μωαβ και ορος σηιρ εις ους ουχ εδωχας τω ισραηλ διελθειν δι΄ αυτων εξελθοντων αυτων εχ γης αιγυπτου οτι εξεχλιναν απ΄ αυτων χαι ουχ εξωλεθρευσαν αυτους 11 χαι νυν ιδου αυτοι επιχειρουσιν εφ΄ ημας εξελθειν εχβαλειν ημας απο της χληρονομιας ημων ης εδωχας ημιν 12 χυριε ο θεος ημων ου χρινεις εν αυτοις οτι ουχ εστιν ημιν ισχυς του αντιστηναι προς το πληθος το πολυ τουτο το ελθον εφ΄ ημας και ουχ οιδαμέν τι ποιησωμέν αυτοίς αλλ' η επί σοι οι οφθαλμοί ημών 13 και πας ιουδας εστηχώς εναντι χυριού και τα παίδια αυτών και αι γυναίκες 14 και τω οζιηλ τω του ζαχαριου των υιων βαναιου των υιων ελεηλ του μανθανιου του λευιτου απο των υιων ασαφ εγενετο επ΄ αυτον πνευμα χυριου εν τη εχχλησια 15 και ειπεν ακουσατε πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ο βασιλευς ιωσαφατ ταδε λεγει χυριος υμιν αυτοις μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε απο προσωπου του οχλου του πολλου τουτου οτι ουχ υμιν εστιν η παραταξις αλλ' η τω θεω 16 αυριον χαταβητε επ΄ αυτους ιδου αναβαινουσιν χατα την αναβασιν ασας χαι ευρησετε αυτους επ' ακρου ποταμου της ερημου ιεριηλ 17 ουχ υμιν εστιν πολεμησαι ταυτα συνετε και ιδετε την σωτηριαν κυριου μεθ΄ υμων ιουδα και ιερουσαλημ μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε αυριον εξελθειν εις απαντησιν αυτοις και κυριος μεθ΄

υμων 18 και κυψας ιωσαφατ επι προσωπον αυτου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ επεσαν εναντι χυριου προσχυνησαι χυριω 19 χαι ανεστησαν οι λευιται απο των υιων χααθ χαι απο των υιων χορε αινειν χυριω θεω ισραηλ εν φωνη μεγαλη εις υψος 20 και ωρθρισαν πρωι και εξηλθον εις την ερημον θεκωε και εν τω εξελθειν εστη ιωσαφατ και εβοησεν και ειπεν ακουσατε μου ιουδα και οι κατοικουντές εν ιερουσαλημ εμπιστευσατέ εν κυρίω θέω υμών και εμπιστέυθησεσθε εμπιστευσατε εν προφητη αυτου και ευοδωθησεσθε 21 και εβουλευσατο μετα του λαου και εστησεν ψαλτωδους και αινουντας εξομολογεισθαι και αινειν τα αγια εν τω εξελθειν εμπροσθεν της δυναμεως και ελεγον εξομολογεισθε τω χυριω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 22 και εν τω αρξασθαι της αινεσεως αυτου της εξομολογησεως εδωχεν χυριος πολεμειν τους υιους αμμων επι μωαβ και ορος σηιρ τους εξελθοντας επι ιουδαν και ετροπωθησαν 23 και ανεστησαν οι υιοι αμμων και μωαβ επι τους κατοικουντας ορος σηιρ εξολεθρευσαι και εκτριψαι και ως συνετελεσαν τους κατοικουντας σηιρ ανεστησαν εις αλληλους του εξολεθρευθηναι 24 και ιουδας ηλθεν επι την σκοπιαν της ερημου και επεβλεψεν και ειδεν το πληθος και ιδου παντες νεκροι πεπτωκοτες επι της γης ουκ ην σωζομενος 25 και ηλθεν ιωσαφατ και ο λαος αυτου σκυλευσαι τα σκυλα αυτων και ευρον χτηνη πολλα χαι αποσχευην χαι σχυλα χαι σχευη επιθυμητα χαι εσχυλευσαν εαυτοις και εγενοντο ημεραι τρεις σκυλευοντων αυτων τα σκυλα οτι πολλα ην 26 και τη ημέρα τη τεταρτη επισυνηχθησαν εις τον αυλώνα της ευλογιας έχει γαρ ηυλογησαν τον χυριον δια τουτο εχαλεσαν το ονομα του τοπου εχεινου χοιλας ευλογιας εως της ημερας ταυτης 27 και επεστρεψεν πας ανηρ ιουδα εις ιερουσαλημ και ιωσαφατ ηγουμένος αυτών εν ευφροσύνη μεγάλη ότι ευφράνεν αυτούς κυριος απο των εχθρων αυτων 28 και εισηλθον εις ιερουσαλημ εν ναβλαις και εν χινυραις και εν σαλπιγξιν εις οικον χυριου 29 και εγενετο εκστασις χυριου επι πασας τας βασιλειας της γης εν τω αχουσαι αυτους οτι επολεμησεν χυριος προς τους υπεναντιους ισραηλ 30 και ειρηνευσεν η βασιλεια ιωσαφατ και κατεπαυσεν αυτω ο θεος αυτου χυχλοθεν 31 και εβασιλευσεν ιωσαφατ επι τον ιουδαν ετων τριαχοντα πεντε εν τω βασιλευσαι αυτον χαι ειχοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σαλι 32 και επορευθη εν ταις οδοις του πατρος αυτου ασα και ουκ εξεκλινέν του ποιησαι το ευθές ενωπιον χυριου 33 αλλα τα υψηλα ετι υπηρχεν χαι ετι ο λαος ου χατευθυνεν την χαρδιαν προς χυριον θεον των πατερων αυτων 34 χαι οι λοιποι λογοι ιωσαφατ οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι εν λογοις ιου του ανανι ος κατεγραψεν βιβλιον βασιλεων ισραηλ 35 και μετα ταυτα εκοινωνησεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς οχοζιαν βασιλεα ισραηλ και ουτος ηνομησεν 36 εν τω ποιησαι και πορευθηναι προς αυτον του ποιησαι πλοια του πορευθηναι εις θαρσις και εποιησεν πλοια εν γασιωνγαβερ 37 και επροφητευσεν ελιεζερ ο του δωδια απο μαρισης επι ιωσαφατ

λεγων ως εφιλιασας τω οχοζια εθραυσεν χυριος το εργον σου και συνετριβη τα πλοια σου και ουκ εδυνασθη του πορευθηναι εις θαρσις

Chapter 21

1 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ΄ αυτου 2 και αυτω αδελφοι υιοι ιωσαφατ εξ αζαριας και ιιηλ και ζαχαριας και αζαριας και μιςαηλ και σαφατιας παντες ουτοι υιοι ιωσαφατ βασιλεως ιουδα 3 και εδωκεν αυτοις ο πατηρ αυτων δοματα πολλα αργυριον και χρυσιον και οπλα μετα πολεων τετειχισμενων εν ιουδα και την βασιλειαν εδωκεν τω ιωραμ οτι ουτος ο πρωτοτοκος 4 και ανεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και εκραταιωθη και απεκτεινεν παντας τους αδελφους αυτου εν ρομφαια και απο των αρχοντων ισραηλ 5 οντος αυτου τριαχοντα χαι δυο ετων χατεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου χαι οχτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 6 και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ ως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτου γυνη και εποιησεν το πονηρον εναντιον χυριου 7 και ουκ εβουλετο χυριος εξολεθρευσαι τον οικον δαυιδ δια την διαθηχην ην διεθετο τω δαυίδ και ως είπεν αυτώ δουναι αυτώ λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας 8 εν ταις ημεραις εχειναις απεστη εδωμ απο του ιουδα και εβασιλευσαν εφ΄ εαυτους βασιλεα 9 και ωχετο ιωραμ μετα των αρχοντων και πασα η ιππος μετ' αυτου και εγενετο και ηγερθη νυκτος και επαταξεν εδωμ τον χυχλουντα αυτον χαι τους αρχοντας των αρματων χαι εφυγεν ο λαος εις τα σχηνωματα αυτων 10 χαι απέστη απο ιουδα έδωμ έως της ημέρας ταυτης τοτέ απεστη λομνα εν τω καιρω εκεινω απο χειρος αυτου οτι εγκατελιπεν κυριον θεον των πατερων αυτου 11 και γαρ αυτος εποιησεν υψηλα εν πολεσιν ιουδα και εξεπορνευσεν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και απεπλανησεν τον ιουδαν 12 και ηλθεν αυτω εγγραφη παρα ηλιου του προφητου λεγων ταδε λεγει χυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ανθ' ων ουκ επορευθης εν οδω ιωσαφατ του πατρος σου και εν οδοις ασα βασιλεως ιουδα 13 και επορευθης εν οδοις βασιλεων ισραηλ και εξεπορνευσας τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ως εξεπορνευσεν οικος αχααβ και τους αδελφους σου υιους του πατρος σου τους αγαθους υπερ σε απεχτεινάς 14 ιδού χυρίος πατάξει σε πληγην μεγάλην εν τω λάω σου και εν τοις υιοις σου και εν γυναιξιν σου και εν παση τη αποσκευη σου 15 και συ εν μαλακια πονηρα εν νοσω χοιλιας εως ου εξελθη η χοιλια σου μετα της μαλαχιας εξ ημερων εις ημέρας 16 και επηγείζεν κυρίος επί ιωραμ τους αλλοφυλούς και τους αράβας και τους ομορους των αιδιοπων 17 και ανεβησαν επι ιουδαν και κατεδυναστευον και απεστρεψαν πασαν την αποσκευην ην ευρον εν οικώ του βασιλεώς και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ου κατελειφθη αυτω υιος αλλ΄ η ο-

χοζιας ο μικροτατος των υιων αυτου 18 και μετα ταυτα παντα επαταξεν αυτον κυριος εις την κοιλιαν μαλακια εν η ουκ εστιν ιατρεια 19 και εγενετο εξ ημερων εις ημερας και ως ηλθεν καιρος των ημερων ημερας δυο εξηλθεν η κοιλια αυτου μετα της νοσου και απεθανεν εν μαλακια πονηρα και ουκ εποιησεν ο λαος αυτου εκφοραν καθως εκφοραν πατερων αυτου 20 ην τριακοντα και δυο ετων οτε εβασιλευσεν και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ουκ επαινω και εταφη εν πολει δαυιδ και ουκ εν ταφοις των βασιλεων

Chapter 22

1 και εβασιλευσαν οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τον οχοζιαν υιον αυτου τον μικρον αντ΄ αυτου οτι παντας τους πρεσβυτερους απεκτεινέν το ληστηρίον το επελθον επ΄ αυτους οι αραβες και οι αλιμαζονεις και εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ βασιλεως ιουδα 2 ων ειχοσι ετων οχοζιας εβασιλευσεν και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι 3 και ουτος επορευθη εν οδω οικου αχααβ οτι μητηρ αυτου ην συμβουλος του αμαρτανείν 4 και εποιήσεν το πονήρον εναντίον κυρίου ως οίχος αγααβ ότι αυτοί ησαν αυτω μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου συμβουλοι του εξολεθρευσαι αυτον 5 και εν ταις βουλαις αυτων επορευθή και επορευθή μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον επι αζαηλ βασιλεα συριας εις ραμα γαλααδ και επαταξαν οι τοξοται τον ιωραμ 6 και επεστρεψεν ιωραμ του ιατρευθηναι εις ιεζραελ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον οι συροι εν ραμα εν τω πολεμειν αυτον προς αζαηλ βασιλεα συριας και οχοζιας υιος ιωραμ βασιλευς ιουδα κατεβη θεασασθαι τον ιωραμ υιον αχααβ εις ιεζραελ οτι ηρρωστει 7 και παρα του θεου εγενετο καταστροφη οχοζια ελθειν προς ιωραμ και εν τω ελθειν αυτον εξηλθεν μετ΄ αυτου ιωραμ προς ιου υιον ναμεσσι χριστον χυριου τον οιχον αχααβ 8 και εγένετο ως εξεδιχησεν ιου τον οιχον αχααβ χαι ευρεν τους αρχοντας ιουδα χαι τους αδελφους οχοζια λειτουργουντας τω οχοζια και απεκτεινεν αυτους 9 και ειπεν του ζητησαι τον οχοζιαν και κατελαβον αυτον ιατρευομένον εν σαμαρεία και ηγαγον αυτον προς ιου και απεκτεινεν αυτον και εθαψαν αυτον οτι ειπαν υιος ιωσαφατ εστιν ος εζητησεν τον χυριον εν ολη χαρδια αυτου και ουχ ην εν οικω οχοζια κατισχυσαι δυναμιν περι της βασιλειας 10 και γοθολια η μητηρ οχοζια ειδεν οτι τεθνηκεν αυτης ο υιος και ηγερθη και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας εν οικω ιουδα 11 και ελαβεν ιωσαβεθ η θυγατηρ του βασιλεως τον ιωας υιον οχοζια και εκλεψεν αυτον εχ μεσου υιων του βασιλεως των θανατουμενων και εδωχεν αυτον και την τροφον αυτου εις ταμιειον των χλινων χαι εχρυψεν αυτον ιωσαβεθ θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου γυνη ιωδαε του ιερεως και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ απεκτεινέν αυτον 12 και ην μετ' αυτης εν οικώ του

θεου κατακεκρυμμενος εξ ετη και γοθολια εβασιλευσεν επι της γης

Chapter 23

1 και εν τω ετει τω εβδομω εκραταιωσεν ιωδαε και ελαβεν τους εκατονταρχους τον αζαριαν υιον ιωραμ και τον ισμαηλ υιον ιωαναν και τον αζαριαν υιον ωβηδ και τον μαασαιαν υιον αδαια και τον ελισαφαν υιον ζαχαρια μετ΄ αυτου εις οικον 2 και εκυκλωσαν τον ιουδαν και συνηγαγον τους λευιτας εκ πασων των πολεων ιουδα και αρχοντας πατριων του ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ 3 και διεθεντο πασα εχχλησια ιουδα διαθηχην εν οιχω του θεου μετα του βασιλεως χαι εδειξεν αυτοις τον υιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ιδου ο υιος του βασιλεως βασιλευσατω χαθως ελαλησεν χυριος επι τον οιχον δαυιδ 4 νυν ο λογος ουτος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισπορευεσθωσαν το σαββατον των ιερεων και των λευιτων και εις τας πυλας των εισοδων 5 και το τριτον εν οικω του βασιλεως και το τριτον εν τη πυλη τη μεση και πας ο λαος εν αυλαις οικου κυριου 6 και μη εισελθετω εις οιχον χυριου εαν μη οι ιερεις και οι λευιται και οι λειτουργουντες των λευιτων αυτοι εισελευσονται οτι αγιοι εισιν και πας ο λαος φυλασσετω φυλακας κυριού 7 και κυκλωσουσίν οι λευίται τον βασίλεα κυκλώ ανδρός σκευός εν χειρι αυτου και ο εισπορευομένος εις τον οικον αποθανειται και εσονται μέτα του βασιλεως εισπορευομενου και εκπορευομενου 8 και εποιησαν οι λευιται και πας ιουδα κατα παντα οσα ενετειλατο ιωδαε ο ιερευς και ελαβον εκαστος τους ανδρας αυτου απ' αρχης του σαββατου εως εξοδου του σαββατου οτι ου κατελυσεν ιωδαε τας εφημερίας 9 και εδωκέν τας μαχαίρας και τους θυρέους και τα οπλά α ην του βασιλεως δαυίδ εν οίχω του θεου 10 και εστήσεν παντά τον λαον εκάστον εν τοις οπλοις αυτου απο της ωμιας του οιχου της δεξιας εως της ωμιας της αριστερας του θυσιαστηριού και του οικού επί τον βασίλεα κυκλώ 11 και εξηγαγέν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ΄ αυτον το βασιλειον και τα μαρτυρια και εβασιλευσαν και εχρισαν αυτον ιωδαε και οι υιοι αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς 12 και ηχουσεν γοθολια την φωνην του λαου των τρεχοντων και εξομολογουμενων και αινουντων τον βασιλεα και εισηλθεν προς τον βασιλεα εις οικον κυριου 13 και ειδεν και ιδου ο βασιλευς επι της στασεως αυτου και επι της εισοδου οι αρχοντες και αι σαλπιγγες περι τον βασιλεα και πας ο λαος ηυφρανθη και εσαλπισαν εν ταις σαλπιγξιν και οι αδοντες εν τοις οργανοις ωδοι και υμνουντες αινον και διερρηξεν γοθολια την στολην αυτης και εβοησεν και ειπεν επιτιθεμενοι επιτιθεσθε 14 και εξηλθεν ιωδαε ο ιερευς και ενετειλατο ιωδαε ο ιερευς τοις εκατονταρχοις και τοις αρχηγοις της δυναμεως και ειπεν αυτοις εκβαλετε αυτην εκτος του οικου και εισελθατε οπισω αυτης και αποθανετω μαχαιρα οτι ειπεν ο ιερευς μη αποθανετω εν οιχω χυριου 15 και εδωκαν αυτη ανεσιν και διηλθεν δια της πυλης

των ιππέων του οίχου του βασίλεως και εθανατωσαν αυτην έκει 16 και διέθετο ιωδαε διαθηχην ανα μέσον αυτου και του λαου και του βασίλεως είναι λαον τω χυρίω 17 και εισηλθέν πας ο λαος της γης είς οίχον βααλ και κατέσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρία και τα είδωλα αυτου έλεπτυναν και τον ματθαν ιέρεα της βααλ εθανατώσαν εναντίον των θυσιαστηρίων αυτου 18 και ενέχειρησεν ιώδαε ο ιέρευς τα έργα οίχου χυρίου δια χείρος ιέρεων και λευίτων και ανέστησεν τας έφημεριας των ιέρεων και των λευίτων ας διέστειλεν δαυίδ έπι τον οίχον χυρίου και ανένεγκαι ολοχαυτώματα χυρίω καθώς γεγραπται έν νομώ μώυση εν ευφροσύνη και εν ωδαίς δια χείρος δαυίδ 19 και έστησαν οι πυλώροι έπι τας πύλας οίχου χυρίου και ούχ εισέλευσεται αχαθάρτος είς παν πραγμά 20 και έλαβεν τους πατρίαρχας και τους δυνατούς και τους αρχοντάς του λαού και πάντα τον λαού της γης και ανέβιβασαν του βασίλεα είς οίχου χυρίου και είσηλθέν δια της πύλης της έσωτερας είς του οίχου του βασίλεως και έχαθισαν του βασίλεα επι του θρόνου της βασίλειας 21 και ηυφρανθη πας ο λαος της γης και η πόλις ησυχασεν και την γοθολίαν εθανατώσαν μαχαίρα

Chapter 24

1 ων επτα ετων ιωας εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου σαβια εκ βηρσαβεε 2 και εποιησεν ιωας το ευθες ενωπιον χυριου πασας τας ημερας ιωδαε του ιερεως 3 και ελαβεν αυτω ιωδαε γυναικας δυο και εγεννησεν υιους και θυγατερας 4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο επι καρδιαν ιωας επισκευασαι τον οικον κυριου 5 και συνηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και ειπεν αυτοις εξελθατε εις τας πολεις ιουδα και συναγαγετε απο παντος ισραηλ αργυριον κατισχυσαι τον οικον κυριου ενιαυτον κατ΄ ενιαυτον και σπευσατε λαλησαι και ουκ εσπευσαν οι λευιται 6 και εκαλεσεν ο βασιλευς ιωας τον ιωδαε τον αρχοντα και ειπεν αυτω δια τι ουκ επεσκεψω περι των λευιτων του εισενεγκαι απο ιουδα και ιερουσαλημ το κεκριμενον υπο μωυση ανθρωπου του θεου στε εξεχχλησιασεν τον ισραηλ εις την σχηνην του μαρτυριου 7 οτι γοθολια ην η ανομος και οι υιοι αυτης κατεσπασαν τον οικον του θεου και γαρ τα αγια οιχου χυριου εποιησαν ταις βααλιμ 8 χαι ειπεν ο βασιλευς γενηθητω γλωσσοχομον και τεθητω εν πυλη οικου κυριου εξω 9 και κηρυξατωσαν εν ιουδα και εν ιερουσαλημ εισενεγκαι κυριω καθως είπεν μωυσης παις του θεου επι τον ισραηλ εν τη ερημω 10 και εδωκαν παντες αρχοντες και πας ο λαος και εισεφερον και ενεβαλλον εις το γλωσσοκομον εως ου επληρωθη 11 και εγενετο ως εισεφερον το γλωσσοχομον προς τους προστατας του βασιλέως δια χειρος των λευιτών και ως ειδον οτι επλεονασεν το αργυριον και ηλθεν ο γραμματευς του βασιλεως και ο προστατής του ιερέως του μεγάλου και εξέκενωσαν το γλωσσοκομον και κατ-

εστησαν εις τον τοπον αυτου ουτως εποιουν ημεραν εξ ημερας και συνηγαγον αργυριον πολυ 12 και εδωκεν αυτο ο βασιλευς και ιωδαε ο ιερευς τοις ποιουσιν τα εργα εις την εργασιαν οιχου χυριου και εμισθουντο λατομους και τεκτονας επισχευασαι τον οιχον χυριου χαι χαλχεις σιδηρου χαι χαλχου επισχευασαι τον οιχον χυριου 13 και εποιουν οι ποιουντες τα εργα και ανεβη μηχος των εργων εν χερσιν αυτων και ανεστησαν τον οικον κυριου επι την στασιν αυτου και ενισχυσαν 14 και ως συνετελεσαν ηνεγκαν προς τον βασιλεα και προς ιωδαε το καταλοιπον του αργυριου και εποιησαν σκευη εις οικον κυριου σκευη λειτουργικα ολοκαυτωματών και θυισκάς χρυσας και αργυρας και ανηνεγκάν ολοκαυτώσεις εν οιχω χυριου δια παντος πασας τας ημερας ιωδαε 15 και εγηρασεν ιωδαε πληρης ημερων και ετελευτήσεν ων εκατον και τριακοντα ετων εν τω τελευταν αυτον 16 και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ μετα των βασιλεων οτι εποιησεν αγαθωσυνην μετα ισραηλ και μετα του θεου και του οικου αυτου 17 και εγενετο μετα την τελευτην ιωδαε εισηλθον οι αρχοντες ιουδα και προσεκυνησαν τον βασιλεα τοτε επημούσεν αυτοίς ο βασίλευς 18 και εγματελίπον τον μυρίον θέον των πατέρων αυτων και εδουλευον ταις ασταρταις και τοις ειδωλοις και εγενετο οργη επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ εν τη ημέρα ταυτή 19 και απέστειλεν προς αυτους προφήτας επιστρεψαι προς χυριον χαι ουχ ηχουσαν χαι διεμαρτυραντο αυτοις χαι ουχ ηχουσαν 20 και πνευμα θεου ενεδυσεν τον αζαριαν τον του ιωδαε τον ιερεα και ανεστη επανω του λαου και ειπεν ταδε λεγει κυριος τι παραπορευεσθε τας εντολας χυριου χαι ουχ ευοδωθησεσθε οτι εγχατελιπετε τον χυριον χαι εγχαταλειψει υμας 21 και επεθεντο αυτω και ελιθοβολησαν αυτον δι΄ εντολης ιωας του βασιλεως εν αυλη οικου χυριου 22 και ουκ εμνησθη ιωας του ελεους ου εποιησεν μετ' αυτου ιωδαε ο πατηρ αυτου και εθανατωσεν τον υιον αυτου και ως απεθνησκεν ειπεν ιδοι χυρίος και κρίνατω 23 και έγενετο μετά την συντέλειαν του ενιαυτού ανέβη επ΄ αυτον δυναμις συριας και ηλθεν επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ και κατεφθειραν παντας τους αρχοντας του λαου εν τω λαω και παντα τα σκυλα αυτων απεστείλαν τω βασίλει δαμασχού 24 οτι εν ολίγοις ανδρασίν παρεγένετο δυναμίς συριας και ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων δυναμιν πολλην σφοδρα οτι εγκατελιπον κυριον θεον των πατερων αυτων και μετα ιωας εποιησεν κριματα 25 και μετα το απελθειν αυτους απ' αυτου εν τω εγκαταλιπειν αυτον εν μαλακιαις μεγαλαις και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου εν αιμασιν υιου ιωδαε του ιερεως και εθανατωσαν αυτον επι της κλινης αυτου και απεθανεν και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και ουκ εθαψαν αυτον εν τω ταφω των βασιλεων 26 και οι επιθεμενοι επ΄ αυτον ζαβεδ ο του σαμαθ ο αμμανιτης και ιωζαβεδ ο του σομαρωθ ο μωαβιτης 27 και οι υιοι αυτου παντες και προσηλθον αυτω οι πεντε και τα λοιπα ιδου γεγραμμενα επι την γραφην των βασιλεων και εβασιλευσεν αμασιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 25

1 ων πεντε και εικοσι ετων εβασιλευσεν αμασιας και εικοσι εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιωαδεν απο ιερουσαλημ 2 και εποιησεν το ευθες ενωπιον χυριου αλλ΄ ουχ εν χαρδια πληρει 3 και εγενετο ως κατεστη η βασιλεια εν χειρι αυτου και εθανατωσεν τους παιδας αυτου τους φονευσαντας τον βασιλεα πατερα αυτου 4 και τους υιους αυτων ουκ απεκτεινεν κατα την διαθηχην του νομου χυριου χαθως γεγραπται ως ενετειλατο χυριος λεγων ουχ αποθανουνται πατερες υπερ τεχνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων αλλ΄ η εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανουνται 5 και συνηγαγεν αμασιας τον οικον ιουδα και ανεστησεν αυτους κατ' οικους πατριων αυτων εις χιλιαρχους και εκατονταρχους εν παντι ιουδα και ιερουσαλημ και ηριθμησεν αυτους απο ειχοσαετους και επανω και ευρεν αυτους τριαχοσιας χιλιαδας δυνατους εξελθειν εις πολεμον χρατουντας δορυ και θυρεον 6 και εμισθωσατο απο ισραηλ εκατον χιλιαδας δυνατους ισχυι εκατον ταλαντων αργυριου 7 και ανθρωπος του θεου ηλθεν προς αυτον λεγων βασιλευ ου πορευσεται μετα σου δυναμις ισραηλ οτι ουχ εστιν χυριος μετα ισραηλ παντών των υίων εφραίμ 8 ότι εαν υπολαβής κατισχυσαι εν τουτοις και τροπωσεται σε κυριος εναντιον των εχθρων οτι εστιν παρα χυριου και ισχυσαι και τροπωσασθαι 9 και ειπεν αμασιας τω ανθρωπω του θεου και τι ποιησω τα εκατον ταλαντα α εδωκα τη δυναμει ισραηλ και ειπεν ο ανθρωπος του θεου εστιν τω χυριω δουναι σοι πλειστα τουτων 10 χαι διεχωρισεν αμασιας τη δυναμει τη ελθουση προς αυτον απο εφραιμ απελθειν εις τον τοπον αυτων και εθυμωθησαν σφοδρα επι ιουδαν και επεστρεψαν εις τον τοπον αυτων εν οργη θυμου 11 και αμασιας κατισχυσεν και παρελαβεν τον λαον αυτου και επορευθη εις την χοιλαδα των αλων χαι επαταξεν εχει τους υιους σηιρ δεχα χιλιαδας 12 και δεκα χιλιαδας εζωγρησαν οι υιοι ιουδα και εφερον αυτους επι το αχρον του χρημνου και κατεκρημνίζον αυτους από του άχρου του κρημνού και παντες διερρηγνυντο 13 και οι υιοι της δυναμεως ους απεστρεψεν αμασιας του μη πορευθηναι μετ΄ αυτου εις πολεμον και επεθεντο επι τας πολεις ιουδα απο σαμαρειας εως βαιθωρων και επαταξαν εν αυτοις τρεις χιλιαδας και εσκυλευσαν σχυλα πολλα 14 χαι εγένετο μετά το ελθείν αμασίαν παταξάντα την ιδουμαίαν χαι ηνεγχεν προς αυτους τους θεους υιων σηιρ χαι εστησεν αυτους εαυτω εις θεους χαι εναντιον αυτων προσεχυνει χαι αυτοις αυτος εθυεν 15 χαι εγενετο οργη χυριου επι αμασιαν και απεστειλεν αυτω προφητας και ειπαν αυτω τι εζητησας τους θεους του λαου οι ουχ εξειλαντο τον λαον αυτων εχ χειρος σου 16 και εγενετο εν τω λαλησαι αυτω και ειπεν αυτω μη συμβουλον του βασιλεως δεδωκα σε προσεχε μη μαστιγωθης και εσιωπησεν ο προφητης και ειπεν οτι γινωσκω οτι εβουλετο επι σοι του χαταφθειραι σε οτι εποιησας τουτο χαι ουχ επηχουσας της συμβουλιας

μου 17 και εβουλευσατο αμασιας και απεστειλεν προς ιωας υιον ιωαχαζ υιου ιου βασιλεα ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις 18 και απεστειλεν ιωας βασιλευς ισραηλ προς αμασιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο αχουχ ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναιχα χαι ιδου ελευσεται τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω χαι ηλθαν τα θηρια και κατεπατησαν τον αχουχ 19 ειπας ιδου επαταξας την ιδουμαιαν και επαιρεί σε η καρδία η βαρεία νυν καθήσο εν οίχω σου και ίνα τι συμβαλλείς εν κακια και πέση συ και ιουδας μέτα σου 20 και ουκ ηκούσεν αμασίας ότι παρα χυριου εγενετο του παραδουναι αυτον εις χειρας οτι εξεζητησεν τους θεους των ιδουμαιων 21 και ανεβη ιωας βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν αλληλοις αυτος και αμασιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς η εστιν του ιουδα 22 και ετροπωθη ιουδας κατα προσωπον ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις το σκηνωμα 23 και τον αμασιαν βασίλεα ιουδα τον του ιωας κατελαβεν ιωας βασίλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και εισηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και κατεσπασεν απο του τειχους ιερουσαλημ απο πυλης εφραίμ έως πυλης γωνίας τετρακοσίους πηχείς 24 και παν το χρυσίον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και παρα τω αβδεδομ και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και επεστρεψεν εις σαμαρειαν 25 και εζησεν αμασιας ο του ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας τον του ιωαχαζ βασίλεα ισραηλ ετη δεχα πεντε 26 χαι οι λοιποι λογοι αμασιου οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και ισραηλ 27 και εν τω καιρω ω απεστη αμασιας απο κυριου και επεθεντο αυτω επιθεσιν και εφυγεν απο ιερουσαλημ εις λαχις και απεστειλαν κατοπισθεν αυτου εις λαχις και εθανατωσαν αυτον εκει 28 και ανελαβον αυτον επι των ιππων και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ

Chapter 26

1 και ελαβεν πας ο λαος της γης τον οζιαν και αυτος δεκα και εξ ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμασιου 2 αυτος ωκοδομησεν την αιλαθαυτος επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου 3 υιος δεκα εξ ετων εβασιλευσεν οζιας και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια απο ιερουσαλημ 4 και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμασιας ο πατηραυτου 5 και ην εκζητων τον κυριον εν ταις ημεραις ζαχαριου του συνιοντος εν φοβω κυριου και εν ταις ημεραις αυτου εζητησεν τον κυριον και ευοδωσεν αυτω κυριος 6 και εξηλθεν και επολεμησεν προς τους αλλοφυλους και κατεσπασεν τα τειχη γεθ και τα τειχη ιαβνη και τα τειχη αζωτου και ωκοδομησεν πολεις αζωτου και εν τοις αλλοφυλοις 7 και κατισχυσεν αυτον κυριος επι τους αλλοφυλους και

επι τους αραβας τους κατοικουντας επι της πετρας και επι τους μιναιους 8 και εδωχαν οι μιναιοι δωρα τω οζια χαι ην το ονομα αυτου εως εισοδου αιγυπτου οτι κατισχυσεν εως ανω 9 και ωκοδομησεν οζιας πυργους εν ιερουσαλημ και επι την πυλην της γωνιας και επι την πυλην της φαραγγος και επι των γωνιων και κατισχυσεν 10 και ωκοδομησεν πυργους εν τη ερημω και ελατομησεν λακκους πολλους οτι χτηνη πολλα υπηρχεν αυτω εν σεφηλα χαι εν τη πεδινη χαι αμπελουργοι εν τη ορεινη και εν τω καρμηλω οτι φιλογεωργος ην 11 και εγενετο τω οζια δυναμεις ποιουσαι πολεμον και εκπορευομεναι εις παραταξιν εις αριθμον και ο αριθμος αυτων δια χειρος ιιηλ του γραμματεως και μαασαιου του κριτου δια χειρος ανανιου του διαδοχου του βασιλεως 12 πας ο αριθμος των πατριαρχων των δυνατων εις πολεμον δισχιλιοι εξαχοσιοι 13 και μετ΄ αυτων δυναμις πολεμική τριακοσιαι χιλιαδές και επτακισχιλιοι πεντακοσιοι ουτοι οι ποιουντές πολεμον εν δυναμει ισχυος βοηθησαι τω βασιλει επι τους υπεναντιους 14 και ητοιμαζεν αυτοις οζιας παση τη δυναμει θυρεους και δορατα και περικεφαλαιας και θωρακας και τοξα και σφενδονας εις λιθους 15 και εποιησεν εν ιερουσαλημ μηχανας μεμηχανευμενας λογιστου του ειναι επι των πυργων και επι των γωνιων βαλλειν βελεσιν και λιδοις μεγαλοις και ηκουσθη η κατασκευη αυτων εως πορρω οτι εθαυμαστωθη του βοηθηθηναι εως ου κατισχυσεν 16 και ως κατισχυσεν υψωθη η χαρδια αυτου του χαταφθειραι χαι ηδιχησεν εν χυριω θεω αυτου χαι εισηλθεν εις τον ναον χυριου θυμιασαι επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων 17 και εισηλθεν οπισω αυτου αζαριας ο ιερευς και μετ΄ αυτου ιερεις του κυριου ογδοηχοντα υιοι δυνατοι 18 χαι εστησαν επι οζιαν τον βασιλεα χαι ειπαν αυτω ου σοι οζια θυμιασαι τω χυριω αλλ΄ η τοις ιερευσιν υιοις ααρων τοις ηγιασμένοις θυμιασαι εξελθε εχ του αγιασματος οτι απεστης απο χυριου χαι ουχ εσται σοι τουτο εις δοξαν παρα χυριου θεου 19 χαι εθυμωθη οζιας χαι εν τη χειρι αυτου το θυμιατηριον του θυμιασαι εν τω ναω και εν τω θυμωθηναι αυτον προς τους ιερεις και η λεπρα ανετείλεν εν τω μετωπω αυτου εναντίον των ιερέων εν οίχω χυρίου επανω του θυσιαστηριου των θυμιαματων 20 και επεστρεψεν επ' αυτον ο ιερευς ο πρωτος και οι ιερεις και ιδου αυτος λεπρος εν τω μετωπω και κατεσπευσαν αυτον εχειθεν χαι γαρ αυτος εσπευσεν εξελθειν οτι ηλεγξεν αυτον χυριος 21 χαι ην οζιας ο βασιλευς λεπρος εως ημερας της τελευτης αυτου και εν οικω αφφουσωθ εκαθητο λεπρος οτι απεσχισθη απο οικου κυριου και ιωαθαμ ο υιος αυτου επι της βασιλειας αυτου χρινων τον λαον της γης 22 και οι λοιποι λογοι οζιου οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι υπο ιεσσιου του προφητου 23 και εκοιμηθη οζιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω πεδιω της ταφης των βασιλεων οτι ειπαν οτι λεπρος εστιν και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 27

1 υιος είχοσι πεύτε ετων ιωαθαμ ευ τω βασιλευσαι αυτού και δέχα έξ ετη εβασιλευσεύ ευ ιερουσαλημι και ονομα της μητρος αυτού ιερουσα θυγατηρ σαδωχ 2 και εποιησεύ το ευθές ευωπίου χυρίου κατα παύτα όσα εποιησεύ οζιας ο πατηρ αυτού αλλ΄ ουχ εισηλθεύ εις του υαού χυρίου και έτι ο λαός κατεφθείρετο 3 αυτος ωχοδομησεύ την πύλην οίχου χυρίου την υψηληύ και ευ τείχει του όφλα ωχοδομησεύ πολλα 4 και πόλεις ωχοδομησεύ ευ ορεί ιουδα και ευ τοις δρυμοίς και οίχησεις και πυργούς 5 αυτος εμαχέσατο προς βασιλέα υίωυ αμμώυ και κατισχύσευ επ΄ αυτού και εδίδουν αυτώ οι υίοι αμμώυ κατ΄ ευιαυτού έχατου ταλαύτα αργυρίου και δέχα χιλιαδάς χορών πυρού και κρίθων δέχα χιλιαδάς ταυτά έφερευ αυτώ βασιλεύς αμμών κατ΄ ευιαυτού ευ τω πρώτω έτει και τω δεύτερω και τω τρίτω 6 και κατισχύσευ ιωαθαμ ότι ητοίμασευ τας οδούς αυτού ευαυτί χυρίου θεού αυτού 7 και οι λοιποί λογοί ιωαθαμ και ο πόλεμος και αι πράξεις αυτού ίδου γεγραμμευοί επι βιβλιώ βασιλεών ιουδα και ισραηλ 9 και εχοίμηθη ιωαθαμ μετά των πατέρων αυτού και εταφή ευ πόλει δαυίδ και εβασιλεύσευ αχαζ υίος αυτού αυτ΄ αυτού

Chapter 28

1 υιος ειχοσι ετων αχαζ εν τω βασιλευσαι αυτον χαι δεχα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 2 και επορευθη κατα τας οδους βασιλεων ισραηλ και γαρ γλυπτα εποιησεν τοις ειδωλοις αυτων 3 και εθυεν εν γαιβενενομ και διηγεν τα τεκνα αυτου δια πυρος κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ 4 και εθυμια επι των υψηλων και επι των δωματων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους 5 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος αυτου δια χειρος βασιλεως συριας και επαταξεν εν αυτω και ηχμαλωτευσεν εξ αυτων αιχμαλωσιαν πολλην και ηγαγεν εις δαμασκον και γαρ εις τας χειρας βασιλεως ισραηλ παρεδωκεν αυτον και επαταξεν εν αυτω πληγην μεγαλην 6 και απεκτεινεν φακεε ο του ρομελια βασιλευς ισραηλ εν ιουδα εν μια ημερα εχατον ειχοσι χιλιαδας ανδρων δυνατων ισχυι εν τω αυτους καταλιπειν τον κυριον θεον των πατερων αυτων 7 και απέχτεινεν εζεχρι ο δυνατος του εφραιμ τον μαασαιαν τον υιον του βασιλεως και τον εσδρικαμ ηγουμενον του οικου αυτου και τον ελκανα τον διαδοχον του βασιλεως 8 και ηχμαλωτισαν οι υιοι ισραηλ απο των αδελφων αυτων τριακοσιας χιλιαδας γυναικας υιους και θυγατερας και σκυλα πολλα εσκυλευσαν εξ αυτων και ηνεγκαν τα σχυλα εις σαμαρειαν 9 και έχει ην ο προφητης του χυριου ωδηδ ονομα αυτω και εξηλθεν εις απαντησιν της δυναμεως των ερχομενων εις σαμαρειαν και ειπεν αυτοις ιδου οργη χυριου θεου των πατερων υμων επι τον ιουδαν χαι παρεδωχεν

αυτους εις τας χειρας υμων και απεκτεινατε εν αυτοις εν οργη εως των ουρανων εφθαχεν 10 χαι νυν υιους ιουδα χαι ιερουσαλημ υμεις λεγετε χαταχτησεσθαι εις δουλους και δουλας ουκ ιδου ειμι μεθ΄ υμων μαρτυρησαι κυριω θεω υμων 11 και νυν ακουσατε μου και αποστρεψατε την αιχμαλωσιαν ην ηχμαλωτευσατε των αδελφων υμων οτι οργη θυμου χυριου εφ΄ υμιν 12 χαι ανεστησαν αρχοντες απο των υιων εφραιμ ουδια ο του ιωανου και βαραχιας ο του μοσολαμωθ και εζεκιας ο του σελλημ και αμασιας ο του χοδλι επι τους ερχομενους απο του πολεμου 13 και ειπαν αυτοις ου μη εισαγαγητε την αιχμαλωσιαν ωδε προς ημας οτι εις το αμαρτανείν τω χυρίω εφ΄ ημας υμείς λεγετε προσθείναι επί ταις αμαρτίαις ημών και επι την αγνοιαν οτι πολλη η αμαρτια ημων και οργη θυμου κυριου επι τον ισραηλ 14 και αφηκαν οι πολεμισται την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα εναντιον των αρχοντων και πασης της εκκλησιας 15 και ανεστησαν ανδρες οι επεκληθησαν εν ονοματι και αντελαβοντο της αιχμαλωσιας και παντας τους γυμνους περιεβαλον απο των σχυλων χαι ενεδυσαν αυτους χαι υπεδησαν αυτους χαι εδωχαν φαγειν και αλειψασθαι και αντελαβοντο εν υποζυγιοις παντος ασθενουντος και κατεστησαν αυτους εις ιεριχω πολιν φοινιχων προς τους αδελφους αυτων και επεστρεψαν εις σαμαρειαν 16 εν τω χαιρω εχεινω απεστείλεν αχαζ προς βασίλεα ασσουρ βοηθησαι αυτω 17 και εν τουτω οτι ιδουμαιοι επεθεντο και επαταξαν εν ιουδα και ηχμαλωτισαν αιχμαλωσιαν 18 και οι αλλοφυλοι επεθεντο επι τας πολεις της πεδινης και απο λιβος του ιουδα και ελαβον την βαιθσαμυς και την αιλων και την γαδηρωθ και την σωχω και τας κωμας αυτης και την θαμνα και τας κωμας αυτης και την γαμζω και τας κωμας αυτης και κατωκήσαν έκει 19 οτι εταπείνωσεν κυριος τον ιουδαν δι΄ αχαζ βασιλεα ιουδα οτι απεστη αποστασει απο χυριου 20 και ηλθεν επ΄ αυτον θαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσουρ και επαταξεν αυτον 21 και ελαβεν αχαζ τα εν οιχω χυριου και τα εν οικω του βασιλεως και των αρχοντων και εδωκεν τω βασιλει ασσουρ και ουκ εις βοηθειαν αυτω 22 αλλ΄ η τω θλιβηναι αυτον και προσεθηκέν του αποστηναι απο κυρίου και είπεν ο βασίλευς 23 εχζητησω τους θεους δαμασχου τους τυπτοντας με και είπεν οτι θεοι βασίλεως συριας αυτοι κατισχυσουσιν αυτους αυτοις τοινυν θυσω και αντιλημψονται μου και αυτοι εγενοντο αυτω εις σκωλον και παντι ισραηλ 24 και απεστησεν αχαζ τα σκευη οικου κυριου και κατεκοψεν αυτα και εκλεισεν τας θυρας οικου κυριου και εποιησεν εαυτω θυσιαστηρια εν παση γωνια εν ιερουσαλημ 25 και εν παση πολει και πολει εν ιουδα εποιησεν υψηλα θυμιαν θεοις αλλοτριοις και παρωργισαν κυριον τον θεον των πατερων αυτων 26 και οι λοιποι λογοι αυτου και αι πραξεις αυτου αι πρωται και αι εσχαται ιδου γεγραμμεναι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ 27 και εκοιμηθη αγαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ οτι ουχ εισηνεγχαν αυτον εις τους ταφους των βασιλεων ισραηλ χαι εβασιλευσεν εζεχιας υιος αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 29

1 και εζεκιας εβασιλευσεν ων εικοσι και πεντε ετων και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αββα θυγατηρ ζαχαρια 2 και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου 3 και εγενετο ως εστη επι της βασιλειας αυτου εν τω πρωτω μηνι ανεωξεν τας θυρας οιχου χυριου και επεσχευασεν αυτας 4 και εισηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και κατεστήσεν αυτους εις το κλιτος το προς ανατολας 5 και ειπεν αυτοις αχουσατε οι λευιται νυν αγνισθητε χαι αγνισατε τον οιχον χυριου θεου των πατερων υμων και εκβαλετε την ακαθαρσιαν εκ των αγιων 6 οτι απεστησαν οι πατερες ημων και εποιησαν το πονηρον εναντιον κυριου και εγκατελιπαν αυτον και απεστρεψαν το προσωπον απο της σκηνης κυριου και εδωκαν αυχενα 7 και απεκλεισαν τας θυρας του ναου και εσβεσαν τους λυχνους και θυμιαμα ουχ εθυμιασαν και ολοκαυτωματα ου προσηνεγκαν εν τω αγιω θεω ισραηλ 8 και ωργισθη οργη χυριος επι τον ιουδαν και επι την ιερουσαλημ και εδωκεν αυτους εις εχστασιν και εις αφανισμον και εις συρισμον ως υμεις ορατε τοις οφθαλμοις υμων 9 και ιδου πεπληγασιν οι πατερες υμων μαχαιρα και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και αι γυναικες υμων εν αιχμαλωσια εν γη ουκ αυτων ο και νυν εστιν 10 επι τουτοις νυν εστιν επι χαρδιας διαθεσθαι διαθηχην χυριου θεου ισραηλ και αποστρεψει την οργην θυμου αυτου αφ΄ ημων 11 και νυν μη διαλιπητε οτι εν υμιν ηρετιχέν χυρίος στηναι εναντίον αυτου λειτουργείν και είναι αυτω λειτουργουντας και θυμιωντας 12 και ανεστησαν οι λευιται μααθ ο του αμασι και ιωηλ ο του αζαριου εκ των υιων κααθ και εκ των υιων μεραρι κις ο του αβδι και αζαριας ο του ιαλλεληλ και απο των υιων γεδσωνι ιωα ο του ζεμμαθ και ιωδαν ο του ιωαχα 13 και των υιων ελισαφαν σαμβρι και ιιηλ και των υιων ασαφ ζαχαριας και μαθθανιας 14 και των υιων αιμαν ιιηλ και σεμει+ και των υιων ιδιθων σαμαιας και οζιηλ 15 και συνηγαγον τους αδελφους αυτων και ηγνισθησαν κατα την εντολην του βασιλεως δια προσταγματος κυριου καθαρισαι τον οιχον χυριου 16 και εισηλθον οι ιερεις εσω εις τον οιχον χυριου αγνισαι και εξεβαλον πασαν την αχαθαρσιαν την ευρεθεισαν εν τω οιχω χυριου χαι εις την αυλην οιχου χυριου και εδεξαντο οι λευιται εκβαλειν εις τον χειμαρρουν κεδρων εξω 17 και ηρξαντο τη ημερα τη πρωτη νουμηνια του μηνος του πρωτου αγνισαι και τη ημερα τη ογδοη του μηνος εισηλθαν εις τον ναον κυριου και ηγνισαν τον οιχον χυριου εν ημεραις οχτω και τη ημερα τη εχχαιδεχατη του μηνος του πρωτου συνετελεσαν 18 και εισηλθαν εσω προς εζεκιαν τον βασιλεα και ειπαν ηγνισαμέν πάντα τα εν οικώ χυρίου το θυσιαστηρίον της ολοχαυτώσεως και τα σχευη αυτου και την τραπεζαν της προθεσεως και τα σκευη αυτης 19 και παντα τα σχευη α εμιανεν αχαζ ο βασιλευς εν τη βασιλεια αυτου εν τη αποστασια

αυτου ητοιμαχαμέν και ηγνιχαμέν ίδου έστιν εναντίον του θυσιαστηρίου χυρίου 20 και ωρθρισεν εζεκιας ο βασιλευς και συνηγαγεν τους αρχοντας της πολεως και ανεβη εις οικον κυριου 21 και ανηνεγκεν μοσχους επτα κριους επτα αμνους επτα γιμαρους αιγων επτα περι αμαρτιας περι της βασιλειας και περι των αγιων και περι ισραηλ και ειπεν τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν αναβαινειν επι το θυσιαστηριον χυριου 22 και εθυσαν τους μοσχους και εδεξαντο οι ιερεις το αιμα και προσεχεον επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους κριους και προσεχεον το αιμα επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους αμνους και περιεχεον το αιμα τω θυσιαστηριω 23 και προσηγαγον τους χιμαρους τους περι αμαρτιας εναντιον του βασιλεως και της εχχλησιας χαι επεθηχαν τας χειρας αυτων επ΄ αυτους 24 χαι εθυσαν αυτους οι ιερεις και εξιλασαντο το αιμα αυτων προς το θυσιαστηριον και εξιλασαντο περι παντος ισραηλ οτι περι παντος ισραηλ ειπεν ο βασιλευς η ολοχαυτωσις χαι τα περι αμαρτιας 25 και εστησεν τους λευιτας εν οικώ κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις κατα την εντολην δαυιδ του βασιλεως και γαδ του ορωντος τω βασιλει και ναθαν του προφητου οτι δι΄ εντολης κυριου το προσταγμα εν χειρι των προφητων 26 και εστησαν οι λευιται εν οργανοις δαυιδ και οι ιερεις ταις σαλπιγξιν 27 και ειπεν εζεκιας ανενεγκαι την ολοκαυτωσιν επι το θυσιαστηριον και εν τω αρξασθαι αναφερειν την ολοκαυτωσιν ηρξαντο αδειν κυριω και αι σαλπιγγες προς τα οργανα δαυιδ βασιλεως ισραηλ 28 και πασα η εκκλησια προσεχυνει και οι ψαλτωδοι αδοντες και αι σαλπιγγες σαλπιζουσαι εως ου συνετελεσθη η ολοχαυτωσις 29 και ως συνετελεσαν αναφεροντες εχαμψεν ο βασιλευς και παντες οι ευρεθεντες και προσεκυνησαν 30 και ειπεν εζεκιας ο βασιλευς και οι αρχοντες τοις λευιταις υμνειν τον χυριον εν λογοις δαυιδ και ασαφ του προφητου και υμνουν εν ευφροσυνή και επέσον και προσέχυνησαν 31 και απέκριθη εζεχιας χαι ειπεν νυν επληρωσατε τας χειρας υμων χυριω προσαγαγετε χαι φερετε θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και ανηνεγκεν η εκκλησια θυσιας και αινεσεως εις οιχον χυριου και πας προθυμος τη χαρδια ολοκαυτωσεις 32 και εγενετο ο αριθμος της ολοχαυτωσεως ης ανηνεγχέν η εχχλησία μοσχοί εβδομηχοντά χριοί εκατον αμνοι διακοσιοι εις ολοκαυτωσιν κυριω παντα ταυτα 33 και οι ηγιασμενοι μοσχοι εξαχοσιοι προβατα τρισχιλια 34 αλλ΄ η οι ιερεις ολιγοι ησαν χαι ουχ εδυναντο δειραι την ολοχαυτωσιν και αντελαβοντο αυτων οι αδελφοι αυτων οι λευιται εως ου συνετελεσθη το εργον και εως ου ηγνισθησαν οι ιερεις οτι οι λευιται προθυμως ηγνισθησαν παρα τους ιερεις 35 και η ολοκαυτωσις πολλη εν τοις στεασιν της τελειωσεως του σωτηριου και των σπονδων της ολοκαυτωσεως και κατωρθωθη το εργον εν οικω κυριου 36 και ηυφρανθη εζεκιας και πας ο λαος δια το ητοιμαχεναι τον θεον τω λαω οτι εξαπινα εγενετο ο λογος

Chapter 30

1 και απεστειλεν εζεκιας επι παντα ισραηλ και ιουδαν και επιστολας εγραψεν επι τον εφραιμ και μανασση ελθειν εις οικον κυριου εις ιερουσαλημ ποιησαι το φασεχ τω χυριω θεω ισραηλ 2 χαι εβουλευσατο ο βασιλευς χαι οι αρχοντες χαι πασα η εχχλησια η εν ιερουσαλημ ποιησαι το φασεχ τω μηνι τω δευτερω 3 ου γαρ ηδυνασθησαν αυτο ποιησαι εν τω καιρω εκεινω οτι οι ιερεις ουχ ηγνισθησαν ιχανοι χαι ο λαος ου συνηχθη εις ιερουσαλημ 4 χαι ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και εναντιον της εκκλησιας 5 και εστησαν λογον διελθειν κηρυγμα εν παντι ισραηλ απο βηρσαβεε εως δαν ελθοντας ποιησαι το φασεχ χυριω θεω ισραηλ εν ιερουσαλημ οτι πληθος ουχ εποιησεν κατα την γραφην 6 και επορευθησαν οι τρεχοντες συν ταις επιστολαις παρα του βασιλεως και των αρχοντων εις παντα ισραηλ και ιουδαν κατα το προσταγμα του βασιλεως λεγοντες υιοι ισραηλ επιστρεψατε προς θεον αβρααμ και ισαακ και ισραηλ και επιστρεψει τους ανασεσωσμενους τους καταλειφθεντας απο χειρος βασιλεως ασσουρ 7 και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων και οι αδελφοι υμων οι απεστησαν απο κυριου θεου πατερων αυτων και παρεδωκεν αυτους εις ερημωσιν καθως υμεις ορατε 8 και νυν μη σχληρυνητε τους τραχηλους υμων δοτε δοξαν χυριω τω θεω χαι εισελθατε εις το αγιασμα αυτου ο ηγιασεν εις τον αιωνα και δουλευσατε τω κυριω θεω υμων και αποστρεψει αφ' υμων θυμον οργης 9 οτι εν τω επιστρεφειν υμας προς κυριον οι αδελφοι υμων και τα τεχνα υμων εσονται εν οιχτιρμοις εναντι παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους και αποστρεψει εις την γην ταυτην οτι ελεημων και οικτιρμών κυρίος ο θέος ημών και ουκ αποστρέψει το προσώπον αυτου αφ΄ ημων εαν επιστρεψωμεν προς αυτον 10 και ησαν οι τρεχοντες διαπορευομενοι πολιν εχ πολεως εν τω ορει εφραιμ χαι μανασση χαι εως ζαβουλων χαι εγενοντο ως χαταγελωντες αυτων χαι χαταμωχωμενοι 11 αλλα ανθρωποι ασηρ χαι απο μανασση και απο ζαβουλων ενετραπησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ 12 και εν ιουδα εγενετο χειρ χυριου δουναι αυτοις χαρδιαν μιαν ελθειν του ποιησαι χατα το προσταγμα του βασιλεως και των αρχοντων εν λογω κυριου 13 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ λαος πολυς του ποιησαι την εορτην των αζυμων εν τω μηνι τω δευτερω εχκλησια πολλη σφοδρα 14 και ανεστησαν και καθείλαν τα θυσιαστηρια τα εν ιερουσαλημ και παντα εν οις εθυμιωσαν τοις ψευδεσιν κατεσπασαν και ερριψαν εις τον χειμαρρουν χεδρων 15 χαι εθυσαν το φασεχ τη τεσσαρεσχαιδεχατη του μηνος του δευτερου και οι ιερεις και οι λευιται ενετραπησαν και ηγνισθησαν και εισηνεγκαν ολοκαυτωματα εις οικον κυθιου 16 και εστησαν επι την στασιν αυτων κατα το κριμα αυτων κατα την εντολην μωυση ανθρωπου του θεου και οι ιερεις εδεχοντο τα αιματα εκ χειρος των λευιτων 17 οτι πληθος της εκκλησιας ουχ ηγνισθη και οι λευιται ησαν του θυειν το φασεκ παντι τω μη δυναμενω

αγνισθηναι τω χυριω 18 οτι το πλειστον του λαου απο εφραιμ χαι μανασση χαι ισσαχαρ και ζαβουλων ουχ ηγνισθησαν αλλα εφαγον το φασεκ παρα την γραφην και προσηυξατο εζεκιας περι αυτων λεγων κυριος ο αγαθος εξιλασασθω υπερ 19 πασης χαρδιας χατευθυνουσης εχζητησαι χυριον τον θεον των πατερων αυτων και ου κατα την αγνειαν των αγιων 20 και επηκουσεν κυριος τω εζεκια και ιασατο τον λαον 21 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν ιερουσαλημ την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη μεγαλη και καθυμνουντες τω χυριω ημεραν χαθ΄ ημεραν χαι οι ιερεις χαι οι λευιται εν οργανοις τω χυριω 22 και ελαλησεν εζεκιας επι πασαν καρδιαν των λευιτων και των συνιοντων συνεσιν αγαθην τω χυριω και συνετελεσαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας θυοντες θυσιας σωτηριου και εξομολογουμενοι τω κυριω θεω των πατερων αυτων 23 και εβουλευσατο η εχχλησια αμα ποιησαι επτα ημερας αλλας και εποιησαν επτα ημερας εν ευφροσυνη 24 οτι εζεκιας απηρξατο τω ιουδα τη εκκλησια μοσχους χιλιους και επτακισχιλια προβατα και οι αρχοντες απηρξαντο τω λαω μοσχους χιλιους και προβατα δεκα χιλιαδας και τα αγια των ιερεων εις πληθος 25 και ηυφρανθη πασα η εχχλησια οι ιερεις χαι οι λευιται χαι πασα η εχχλησια ιουδα και οι ευρεθεντες εξ ισραηλ και οι προσηλυτοι οι ελθοντες απο γης ισραηλ και οι κατοικουντές εν ιουδα 26 και έγενετο ευφροσύνη μεγάλη εν ιερουσάλημ απο ημερων σαλωμων υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ ουχ εγενετο τοιαυτη εορτη εν ιερουσαλημ 27 και ανεστησαν οι ιερεις οι λευιται και ηυλογησαν τον λαον και επηχουσθη η φωνη αυτων και ηλθεν η προσευχη αυτων εις το κατοικητηριον το αγιον αυτου εις τον ουρανον

Chapter 31

1 και ως συνετελεσθη παντα ταυτα εξηλθεν πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν πολεσιν ιουδα και συνετριψαν τας στηλας και εξεκοψαν τα αλση και κατεσπασαν τα υψηλα και τους βωμους απο πασης της ιουδαιας και βενιαμιν και εξ εφραιμ και απο μανασση εως εις τελος και επεστρεψαν πας ισραηλ εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου και εις τας πολεις αυτων 2 και εταξεν εζεκιας τας εφημεριας των ιερεων και των λευιτων και τας εφημεριας εκαστου κατα την εαυτου λειτουργιαν τοις ιερευσιν και τοις λευιταις εις την ολοκαυτωσιν και εις την θυσιαν του σωτηριου και αινειν και εξομολογεισθαι και λειτουργειν εν ταις πυλαις εν ταις αυλαις οικου κυριου 3 και μερις του βασιλεως εκ των υπαρχοντων αυτου εις τας ολοκαυτωσεις την πρωινην και την δειλινην και ολοκαυτωσεις εις σαββατα και εις τας νουμηνιας και εις τας εορτας τας γεγραμμενας εν τω νομω κυριου 4 και ειπεν τω λαω τοις κατοικουσιν εν ιερουσαλημ δουναι την μεριδα των ιερεων και των λευιτων οπως κατισχυσωσιν εν τη λειτουργια οικου κυριου 5 και ως προσεταξεν τον λογον

επλεονασαν οι υιοι ισραηλ απαρχην σιτου και οινου και ελαιου και μελιτος και παν γενημα αγρου και επιδεκατα παντα εις πληθος ηνεγκαν 6 οι υιοι ισραηλ και ιουδα και οι κατοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και αυτοι ηνεγκαν επιδεκατα μοσχων και προβατων και επιδεκατα αιγων και ηγιασαν τω κυριω θεω αυτων και εισηνεγκαν και εθηκαν σωρους σωρους 7 εν τω μηνι τω τριτω ηρξαντο οι σωροι θεμελιουσθαι και εν τω εβδομω μηνι συνετελεσθησαν 8 και ηλθεν εζεκιας και οι αρχοντες και ειδον τους σωρους και ηυλογησαν τον κυριον και τον λαον αυτου ισραηλ 9 και επυνθανετο εζεκιας των ιερεων και των λευιτων υπερ των σωρων 10 και είπεν προς αυτον αζαρίας ο ιέρευς ο αρχών είς οίχον σάδωκ και ειπεν εξ ου ηρχται η απαρχη φερεσθαι εις οιχον χυριου εφαγομεν χαι επιομεν και κατελιπομέν ότι κυρίος ηυλογήσεν τον λαον αυτού και κατελιπομέν έτι το πληθος τουτο 11 και ειπεν εζεκιας ετοιμασαι παστοφορια εις οικον κυριου και ητοιμασαν 12 και εισηνεγκαν εκει τας απαρχας και τα επιδεκατα εν πιστει και επ΄ αυτων επιστατης χωνενιας ο λευιτης και σεμει+ ο αδελφος αυτου διαδεχομενος 13 και ιιηλ και οζαζιας και ναεθ και ασαηλ και ιεριμωθ και ιωζαβαθ και ελιηλ και σαμαχια και μααθ και βαναιας και οι υιοι αυτου καθεσταμενοι δια χωνενιου και σεμει+ του αδελφου αυτου καθως προσεταξεν ο βασιλευς εζεκιας και αζαριας ο ηγουμένος οιχου χυρίου 14 και χωρή ο του ιέμνα ο λευίτης ο πυλώρος κατα ανατολας επι των δοματων δουναι τας απαρχας χυριω και τα αγια των αγιων 15 δια χειρος οδομ και βενιαμιν και ιησους και σεμει+ και αμαριας και σεχονιας δια χειρος των ιερεων εν πιστει δουναι τοις αδελφοις αυτων κατα τας εφημεριας κατα τον μεγαν και τον μικρον 16 εκτος της επιγονης των αρσενικων απο τριετους και επανω παντι τω εισπορευομενω εις οιχον χυριου εις λογον ημερων εις ημεραν εις λειτουργιαν εφημεριαις διαταξεως αυτων 17 ουτος ο καταλοχισμός των ιερέων κατ' οικους πατριών και οι λευιται εν ταις εφημεριαις αυτών από εικοσαετους και επανω εν διαταξει 18 εν καταλοχιαις εν παση επιγονη υιων αυτων και θυγατερων αυτων εις παν το πληθος οτι εν πιστει ηγνισαν το αγιον 19 τοις υιοις ααρων τοις ιερατευουσιν και οι απο των πολεων αυτων εν παση πολει και πολει ανδρες οι ωνομασθήσαν εν ονοματι δουναι μεριδα παντι αρσενιχώ εν τοις ιερευσιν χαι παντι καταριθμουμενω εν τοις λευιταις 20 και εποιησεν ουτως εζεκιας εν παντι ιουδα και εποιησεν το καλον και το ευθες εναντιον του κυριου θεου αυτου 21 και εν παντι εργω εν ω ηρξατο εν εργασια εν οικω κυριου και εν τω νομω και εν τοις προσταγμασιν εξεζητησεν τον θεον αυτου εξ ολης ψυχης αυτου και εποιησεν και ευοδωθη

Chapter 32

1 και μετα τους λογους τουτους και την αληθειαν ταυτην ηλθεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριών και ηλθεν επι ιουδαν και παρενεβαλέν επι τας πολείς τας τειχηρεις και ειπεν προκαταλαβεσθαι αυτας 2 και ειδεν εζεκιας οτι ηκει σενναχηριμ και το προσωπον αυτου του πολεμησαι επι ιερουσαλημ 3 και εβουλευσατο μετα των πρεσβυτερων αυτου και των δυνατων εμφραξαι τα υδατα των πηγων α ην εξω της πολεως και συνεπισχυσαν αυτω 4 και συνηγαγεν λαον πολυν και ενεφραξεν τα υδατα των πηγων και τον ποταμον τον διοριζοντα δια της πολεως λεγων μη ελθη βασιλευς ασσουρ και ευρη υδωρ πολυ και κατισχυση 5 και κατισχυσεν εζεκιας και ωκοδομήσεν παν το τειχος το κατεσκαμμένον και πυργους και εξω προτειχισμα αλλο και κατισχυσεν το αναλημμα πολεως δαυιδ και κατεσκευασεν οπλα πολλα 6 και εθετο αρχοντας του πολεμου επι τον λαον και συνηχθησαν προς αυτον εις την πλατειαν της πυλης της φαραγγος και ελαλησεν επι καρδιαν αυτων λεγων 7 ισχυσατε και ανδριζεσθε μη πτοηθητε απο προσωπου βασιλεως ασσουρ και απο προσωπου παντος του εθνους του μετ' αυτου οτι μεθ' ημων πλειονες η μετ΄ αυτου 8 μετ΄ αυτου βραχιονες σαρχινοι μεθ΄ ημων δε χυριος ο θεος ημων του σωζειν και του πολεμειν τον πολεμον ημων και κατεθαρσησεν ο λαος επι τοις λογοις εζεχιου βασιλέως ιουδα 9 χαι μετα ταυτα απεστειλέν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριών τους παιδας αυτου επι ιερουσαλημ και αυτος επι λαχις και πασα η στρατια μετ΄ αυτου και απεστειλεν προς εζεκιαν βασιλεα ιουδα και προς παντα ιουδαν τον εν ιερουσαλημ λεγων 10 ουτως λεγει σενναχηριμ ο βασιλευς ασσυριών επι τινι υμεις πεποιθατε και καθησθε εν τη περιοχη εν ιερουσαλημ 11 ουχι εζεκιας απατα υμας του παραδουναι υμας εις θανατον και εις λιμον και εις διψαν λεγων κυριος ο θεος ημων σωσει ημας εκ χειρος βασιλεως ασσουρ 12 ουχ ουτος εστιν εζεχιας ος περιειλέν τα θυσιαστηρια αυτου χαι τα υψηλα αυτου και ειπεν τω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ λεγων κατεναντι του θυσιαστηριου τουτου προσχυνησετε και επ΄ αυτω θυμιασετε 13 ου γνωσεσθε ο τι εποιησα εγω και οι πατερες μου πασι τοις λαοις των χωρων μη δυναμενοι ηδυναντο θεοι των εθνων πασης της γης σωσαι τον λαον αυτων εχ χειρος μου 14 τις εν πασι τοις θεοις των εθνων τουτων ους εξωλεθρευσαν οι πατερες μου μη ηδυναντο σωσαι τον λαον αυτων εχ χειρος μου οτι δυνησεται ο θεος υμων σωσαι υμας εχ χειρος μου 15 νυν μη απατατω υμας εζεχιας χαι μη πεποιθεναι υμας ποιειτω κατα ταυτα και μη πιστευετε αυτω οτι ου μη δυνηται ο θεος παντος εθνους και βασιλειας του σωσαι τον λαον αυτου εκ χειρος μου και εκ χειρος πατερων μου οτι ο θεος υμων ου μη σωσει υμας εκ χειρος μου 16 και ετι ελαλησαν οι παιδες αυτου επι κυριον θεον και επι εζεκιαν παιδα αυτου 17 και βιβλιον εγραψεν ονειδιζειν τον χυριον θεον ισραηλ και είπεν περι αυτου

λεγων ως θεοι των εθνων της γης ουκ εξειλαντο τους λαους αυτων εκ χειρος μου ουτως ου μη εξεληται ο δεος εζεκιου λαον αυτου εκ χειρος μου 18 και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι επι λαον ιερουσαλημ τον επι του τειχους του φοβησαι αυτους και κατασπασαι οπως προκαταλαβωνται την πολιν 19 και ελαλησεν επι θεον ιερουσαλημ ως και επι θεους λαων της γης εργα χειρων ανθρωπων 20 και προσηυξατο εζεχιας ο βασιλευς χαι ησαιας υιος αμως ο προφητης περι τουτων και εβοήσαν εις τον ουράνον 21 και απέστειλεν κυρίος αγγέλον και εξετριψέν παν δυνατον πολεμιστην και αρχοντα και στρατηγον εν τη παρεμβολη βασιλεως ασσουρ και απεστρεψεν μετα αισχυνης προσωπου εις την γην αυτου και ηλθεν εις οικον του θεου αυτου και των εξελθοντων εκ κοιλιας αυτου κατεβαλον αυτον εν ρομφαία 22 και εσωσεν κυρίος εζεκίαν και τους κατοικουντάς εν ιερουσαλημ έκ χειρος σενναχηριμ βασιλεως ασσουρ και εκ χειρος παντων και κατεπαυσεν αυτους χυχλοθεν 23 χαι πολλοι εφερον δωρα τω χυριω εις ιερουσαλημ χαι δοματα τω εζεχια βασιλει ιουδα χαι υπερηρθη χατ΄ οφθαλμους παντων των εθνων μετα ταυτα 24 εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εζεκιας εως θανατου και προσηυξατο προς χυριον και επηχουσεν αυτου και σημειον εδωκεν αυτω 25 και ου κατα το ανταποδομα ο εδωχεν αυτω ανταπεδωχεν εζεχιας αλλα υψωθη η χαρδια αυτου και εγένετο επ΄ αυτον οργή και επι ιουδαν και ιερουσαλήμ 26 και εταπείνωθη εζεχιας απο του υψους της χαρδιας αυτου χαι οι χατοιχουντες ιερουσαλημ χαι ουκ επηλθεν επ΄ αυτους οργη κυριου εν ταις ημεραις εζεκιου 27 και εγενετο τω εζεχια πλουτος χαι δοξα πολλη σφοδρα χαι θησαυρους εποιησεν εαυτω αργυριου και χρυσιου και του λιθου του τιμιου και εις τα αρωματα και οπλοθηκας και εις σκευη επιθυμητα 28 και πολεις εις τα γενηματα σιτου και ελαιου και οινου και φατνας παντος χτηνους και μανδρας εις τα ποιμνια 29 και πολεις ας ωκοδομησεν αυτω και αποσκευην προβατων και βοων εις πληθος οτι εδωκεν αυτω κυριος αποσχευην πολλην σφοδρα 30 αυτος εζεχιας ενεφραξεν την εξοδον του υδατος γιων το ανω και κατηυθυνεν αυτα κατω προς λιβα της πολεως δαυιδ και ευοδωθη εζεχιας εν πασι τοις εργοις αυτου 31 και ουτως τοις πρεσβευταις των αρχοντων απο βαβυλωνος τοις αποσταλεισιν προς αυτον πυθεσθαι παρ' αυτου το τερας ο εγενετο επι της γης και εγκατελιπεν αυτον κυριος του πειρασαι αυτον ειδεναι τα εν τη καρδια αυτου 32 και τα καταλοιπα των λογων εζεκιου και το ελεος αυτου ιδου γεγραπται εν τη προφητεια ησαιου υιου αμως του προφητου και επι βιβλιου βασιλέων ιουδα και ισραηλ 33 και εκοιμηθη εζεκιας μετα των πατέρων αυτου και εθαψαν αυτον εν αναβασει ταφων υιων δαυιδ και δοξαν και τιμην εδωμαν αυτω εν τω θανατω αυτου πας ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 33

1 ων δεχα δυο ετων μανασσης εν τω βασιλευσαι αυτον χαι πεντηχοντα πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 2 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου απο παντων των βδελυγματων των εθνων ους εξωλεθρευσεν χυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ 3 και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εζεχιας ο πατηρ αυτου χαι εστησεν στηλας ταις βααλιμ χαι εποιησεν αλση και προσεκυνήσεν πασή τη στρατία του ουρανού και εδουλεύσεν αυτοίς 4 και ωχοδομησεν θυσιαστηρια εν οιχω χυριου ου ειπεν χυριος εν ιερουσαλημ εσται το ονομα μου εις τον αιωνα 5 και ωκοδομησεν θυσιαστηρια παση τη στρατια του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οιχου χυριου 6 και αυτος διηγαγεν τα τεχνα αυτου εν πυρι εν γαι-βαναι-εννομ και εκληδονίζετο και οιωνίζετο και εφαρμακευετο και εποιησεν εγγαστριμυθους και επαοιδους επληθυνεν του ποιησαι το πονηρον εναντιον χυριου του παροργισαι αυτον 7 χαι εθηχεν το γλυπτον χαι το χωνευτον ειχονα ην εποιησεν εν οιχω θεου ου ειπεν ο θεος προς δαυιδ και προς σαλωμων υιον αυτου εν τω οικω τουτω και ιερουσαλημ ην εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ θησω το ονομα μου εις τον αιωνα 8 και ου προσθησω σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωχα τοις πατρασιν αυτων πλην εαν φυλασσωνται του ποιησαι παντα α ενετειλαμην αυτοις κατα παντα τον νομον και τα προσταγματα και τα κριματα εν χειρι μωυση 9 και επλανησεν μανασσης τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ του ποιησαι το πονηρον υπερ παντα τα εθνη α εξηρεν χυρίος απο προσωπου υιών ισραηλ 10 και ελαλησεν χυρίος επι μανασση και επι τον λαον αυτου και ουκ επηκουσαν 11 και ηγαγέν κυρίος επ' αυτους τους αρχοντας της δυναμεως βασιλεως ασσουρ και κατελαβον τον μανασση εν δεσμοις και εδησαν αυτον εν πεδαις και ηγαγον εις βαβυλωνα 12 και ως εθλιβη εζητησεν το προσωπον χυριου του θεου αυτου χαι εταπεινωθη σφοδρα απο προσωπου θεου των πατερων αυτου 13 και προσηυξατο προς αυτον και επηκουσεν αυτου και επηχουσεν της βοης αυτου και επεστρεψεν αυτον εις ιερουσαλημ επι την βασιλειαν αυτου και εγνω μανασσης οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος 14 και μετα ταυτα ωχοδομησεν τειχος εξω της πολεως δαυιδ απο λιβος χατα γιων εν τω χειμαρρω και εκπορευομένων την πυλην την κυκλοθέν και εις το οφλά και υψωσεν σφοδρα και κατεστησεν αρχοντας της δυναμεως εν πασαις ταις πολεσιν ταις τειχηρεσιν εν ιουδα 15 και περιειλεν τους θεους τους αλλοτριους και το γλυπτον εξ οιχου χυριου χαι παντα τα θυσιαστηρια α ωχοδομησεν εν ορει οιχου χυριου και εν ιερουσαλημ και εξω της πολεως 16 και κατωρθωσεν το θυσιαστηριον κυριου και εθυσιασεν επ' αυτο θυσιαν σωτηριου και αινεσεως και ειπεν τω ιουδα του δουλευειν χυριω θεω ισραηλ 17 πλην ο λαος ετι επι των υψηλων πλην χυριος ο θεος αυτων 18 και τα λοιπα των λογων μανασση και η προσευχη αυτου η προς

τον θεον και λογοι των ορωντων λαλουντων προς αυτον επ΄ ονοματι κυριου θεου ισραηλ ιδου επι λογων 19 προσευχης αυτου και ως επηκουσεν αυτου και πασαι αι αμαρτιαι αυτου και αι αποστασεις αυτου και οι τοποι εφ΄ οις ωκοδομησεν τα υψηλα και εστησεν έκει αλση και γλυπτα προ του επιστρεψαι ιδου γεγραπται έπι των λογων των ορωντων 20 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτου εν παραδεισω οικου αυτου και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου αμων υιος αυτου 21 ων εικοσι και δυο έτων αμων έν τω βασιλευείν αυτον και δυο έτη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 22 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και πασιν τοις ειδωλοις οις εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου εθυέν αμων και εδουλεύσεν αυτοις 23 και ουκ εταπείνωθη εναντίον κυριου ως εταπείνωθη μανασσης ο πατηρ αυτου οτι υιος αυτου αμων επληθυνέν πλημμέλειαν 24 και επέθεντο αυτω οι παιδές αυτου και επαταξάν αυτον εν οικω αυτου 25 και επαταξέν ο λαος της γης τους επιθεμένους επι τον βασιλέα αμων και εβασιλεύσεν ο λαος της γης του ιωσιαν υίον αυτου αντ΄ αυτου

Chapter 34

1 ων οχτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευσαι αυτον χαι τριαχοντα εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 2 και εποιησεν το ευθες εναντιον κυριου και επορευθη εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν δεξια και αριστερα 3 και εν τω ογδοω ετει της βασιλειας αυτου και αυτος ετι παιδαριον ηρξατο του ζητησαι κυριον τον θεον δαυιδ του πατρος αυτου και εν τω δωδεκατω ετει της βασιλειας αυτου ηρξατο του καθαρισαι τον ιουδαν και την ιερουσαλημ απο των υψηλων και των αλσεων και απο των χωνευτων 4 και κατεσπασεν κατα προσωπον αυτου τα θυσιαστηρια των βααλιμ και τα υψηλα τα επ΄ αυτων και εκοψεν τα αλση και τα γλυπτα και τα χωνευτα συνετριψεν και ελεπτυνεν και ερριψεν επι προσωπον των μνηματων των θυσιαζοντων αυτοις 5 και οστα ιερεων κατεκαυσεν επι τα θυσιαστηρια και εκαθαρισεν τον ιουδαν και την ιερουσαλημ 6 και εν πολεσιν εφραιμ και μανασση και συμεων και νεφθαλι και τοις τοποις αυτων κυκλω 7 και κατεσπασεν τα αλση και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα κατεκοψεν λεπτα και παντα τα υψηλα εχοψεν απο πασης της γης ισραηλ και απεστρεψεν εις ιερουσαλημ 8 και εν τω οχτωχαιδεχατω ετει της βασιλειας αυτου του χαθαρισαι την γην χαι τον οιχον απεστείλεν τον σαφαν υιον εσελία και τον μαασίαν αρχοντα της πολέως και τον ιουαχ υιον ιωαχαζ τον υπομνηματογραφον αυτου χραταιωσαι τον οικον χυριου του θεου αυτου 9 και ηλθον προς χελκιαν τον ιερεα τον μεγαν και εδωκαν το αργυριον το εισενεχθεν εις οικον θεου ο συνηγαγον οι λευιται φυλασσοντες την πυλην εχ χειρος μανασση και εφραιμ και των αρχοντων και απο παντος καταλοιπου εν ισραηλ και υιων ιουδα και βενιαμιν και οικουντων εν ιερουσαλημ 10

και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα οι καθεσταμενοι εν οικω κυριου και εδωκαν αυτο ποιουσι τα εργα οι εποιουν εν οικω κυριου επισκευασαι κατισχυσαι τον οιχον 11 χαι εδωχαν τοις τεχτοσι χαι τοις οιχοδομοις αγορασαι λιθους τετραπεδους και ξυλα εις δοκους στεγασαι τους οικους ους εξωλεθρευσαν βασιλεις ιουδα 12 και οι ανδρες εν πιστει επι των εργων και επ΄ αυτων επισκοποι ιεθ και αβδιας οι λευιται εξ υιων μεραρι και ζαχαριας και μοσολλαμ εκ των υιων κααθ επισκοπειν και πας λευιτης πας συνιών εν οργανοις ώδων 13 και επι των νώτοφορων και επι παντων των ποιουντων τα εργα εργασια και εργασια και απο των λευιτων γραμματεις και κριται και πυλωροι 14 και εν τω εκφερειν αυτους το αργυριον το εισοδιασθεν εις οιχον χυριου ευρεν χελχιας ο ιερευς βιβλιον νομου χυριου δια χειρος μωυση 15 και απεκριθη χελκιας και ειπεν προς σαφαν τον γραμματεα βιβλιον νομου ευρον εν οιχω χυριου και εδωκεν χελκιας το βιβλιον τω σαφαν 16 και εισηνεγκεν σαφαν το βιβλιον προς τον βασιλεα και απεδωκεν ετι τω βασιλει λογον παν το δοθεν αργυριον εν χειρι των παιδων σου των ποιουντων το εργον 17 και εχωνευσαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εδωκαν επι χειρα των επισχοπων χαι επι χειρα των ποιουντων εργασιαν 18 χαι απηγγειλεν σαφαν ο γραμματευς τω βασιλει λεγων βιβλιον εδωχεν μοι χελχιας ο ιερευς χαι ανεγνω αυτο σαφαν εναντιον του βασιλεως 19 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του νομου και διερρηξεν τα ιματια αυτου 20 και ενετειλατο ο βασιλευς τω γελχια χαι τω αχιχαμ υιω σαφαν χαι τω αβδων υιω μιχαια χαι τω σαφαν τω γραμματει και τω ασαια παιδι του βασιλεως λεγων 21 πορευθητε ζητησατε τον χυριον περι εμου χαι περι παντος του χαταλειφθέντος εν ισραηλ χαι ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος οτι μεγας ο θυμος χυριου εχχεχαυται εν ημιν διοτι ουχ εισηχουσαν οι πατερες ημών των λογών χυριου του ποιησαι χατα παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω 22 και επορευθη χελκιας και οις ειπεν ο βασιλευς προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θακουαθ υιου χελλης φυλασσουσαν τας στολας και αυτη κατωκει εν ιερουσαλημ εν μασανα και ελαλησαν αυτη κατα ταυτα 23 και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με 24 ουτως λεγει χυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον τους παντας λογους τους γεγραμμενους εν τω βιβλιω τω ανεγνωσμενω εναντιον του βασιλεως ιουδα 25 ανθ΄ ων εγκατελιπον με και εθυμιασαν θεοις αλλοτριοις ινα παροργισωσιν με εν πασιν τοις εργοις των χειρων αυτων και εξεκαυθη ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται 26 και επι βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας του ζητησαι τον κυριον ουτως ερειτε αυτω ουτως λεγει χυριος ο θεος ισραηλ τους λογους ους ηχουσας 27 χαι ενετραπη η χαρδια σου και εταπεινωθης απο προσωπου μου εν τω ακουσαι σε τους λογους μου επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και εταπεινωθης εναντιον μου και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας κατεναντιον

μου και εγω ηκουσα φησιν κυριος 28 ιδου προστιθημι σε προς τους πατερας σου και προστεθηση προς τα μνηματα σου εν ειρηνη και ουκ οψονται οι οφθαλμοι σου εν πασιν τοις χαχοις οις εγω επαγω επι τον τοπον τουτον χαι επι τους χατοιχουντας αυτον και απεδωκαν τω βασιλει λογον 29 και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν τους πρεσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ 30 και ανεβη ο βασιλευς εις οιχον χυριου και πας ιουδα και οι κατοιχουντες ιερουσαλημ και οι ιερεις και οι λευιται και πας ο λαος απο μεγαλου εως μικρου και ανεγνω εν ωσιν αυτων τους παντας λογους βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου 31 και εστη ο βασιλευς επι τον στυλον και διεθετο διαθηκην εναντιον κυριου του πορευθηναι ενωπιον χυριου του φυλασσειν τας εντολας αυτου χαι μαρτυρια αυτου χαι προσταγματα αυτου εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη τους λογους της διαθηκης τους γεγραμμενους επι τω βιβλιω τουτω 32 και εστησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και βενιαμιν και εποιησαν οι κατοικουντες ιερουσαλημ διαθηκην εν οιχω χυριου θεου πατερων αυτων 33 χαι περιείλεν ιωσίας τα παντα βδελυγματα εχ πασης της γης η ην υιων ισραηλ και εποιησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και εν ισραηλ του δουλευειν κυριω θεω αυτων πασας τας ημερας αυτου ουχ εξεχλινεν απο οπισθεν χυριου θεου πατερων αυτου

Chapter 35

1 cai epoinsen iwsias to fasec twining dew anton cai equsan to fasec th τεσσαρεσχαιδεχατή του μηνος του πρωτού 2 και εστήσεν τους ιέρεις επί τας φυλαχας αυτών και κατισχύσεν αυτούς εις τα έργα οίκου χυρίου 3 και είπεν τοις λευιταις τοις δυνατοις εν παντι ισραηλ του αγιασθηναι αυτους τω χυριω χαι εθηχαν την χιβωτον την αγιαν εις τον οιχον ον ωχοδομησεν σαλωμων υιος δαυιδ του βασιλεως ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς ουκ εστιν υμιν αραι επ΄ ωμων ουθεν νυν ουν λειτουργησατε τω χυριω θεω υμων και τω λαω αυτου ισραηλ 4 και ετοιμασθητε κατ΄ οικους πατριων υμων και κατα τας εφημεριας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και δια χειρος σαλωμων υιου αυτου 5 και στητε εν τω οιχω κατα τας διαιρεσεις οιχων πατριων υμων τοις αδελφοις υμων υιοις του λαου και μερις οικου πατριας τοις λευιταις 6 και θυσατε το φασεχ και τα αγια ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων του ποιησαι κατα τον λογον κυριου δια χειρος μωυση 7 και απηρξατο ιωσιας τοις υιοις του λαου προβατα και αμνους και εριφους απο των τεχνων των αιγων παντα εις το φασεχ εις παντας τους ευρεθεντας εις αριθμον τριαχοντα χιλιαδας και μοσχων τρεις χιλιαδας ταυτα απο της υπαρξεως του βασιλεως 8 και οι αρχοντες αυτου απηρξαντο τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις εδωκεν χελκιας και ζαχαριας και μηλ οι αρχοντες οικου του θεου τοις ιερευσιν και εδωκαν εις το φασεχ προβατα και αμνους και εριφους δισχιλια

εξαχοσια και μοσχους τριακοσιους 9 και χωνενίας και βαναίας και σαμαίας και ναθαναηλ αδελφος αυτου και ασαβια και ιιηλ και ιωζαβαδ αρχοντες των λευιτων απηρξαντο τοις λευιταις εις το φασεχ προβατα πενταχισχιλια και μοσχους πενταχοσιους 10 και κατωρθωθη η λειτουργια και εστησαν οι ιερεις επι την στασιν αυτων και οι λευιται επι τας διαιρεσεις αυτων κατα την εντολην του βασιλεως 11 και εθυσαν το φασεχ και προσεχεαν οι ιερεις το αιμα εκ χειρος αυτων και οι λευιται εξεδειραν 12 και ητοιμασαν την ολοκαυτωσιν παραδουναι αυτοις κατα την διαιρεσιν κατ΄ οικους πατριων τοις υιοις του λαου του προσαγειν τω κυριω ως γεγραπται εν βιβλιω μωυση και ουτως εις το πρωι 13 και ωπτησαν το φασεχ εν πυρι κατα την κρισιν και τα αγια ηψησαν εν τοις χαλκειοις και εν τοις λεβησιν και ευοδωθη και εδραμον προς παντας τους υιους του λαου 14 και μετα το ετοιμασαι αυτοις και τοις ιερευσιν οτι οι ιερεις εν τω αναφερειν τα στεατα και τα ολοχαυτωματα εως νυχτος χαι οι λευιται ητοιμασαν αυτοις χαι τοις αδελφοις αυτων υιοις ααρων 15 και οι ψαλτωδοι υιοι ασαφ επι της στασεως αυτων κατα τας εντολας δαυιδ και ασαφ και αιμαν και ιδιθων οι προφηται του βασιλεως και οι αρχοντες και οι πυλωροι πυλης και πυλης ουκ ην αυτοις κινεισθαι απο της λειτουργιας αγιων οτι οι αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις 16 και κατωρθωθη και ητοιμασθη πασα η λειτουργια κυριου εν τη ημερα εκεινη του ποιησαι το φασεχ και ενεγκειν τα ολοκαυτωματα επι το θυσιαστηριον κυριου κατα την εντολην του βασιλεως ιωσια 17 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες το φασεχ εν τω χαιρω έχεινω χαι την εορτην των αζυμών έπτα ημέρας 18 χαι ουχ εγενετο φασεχ ομοιον αυτω εν ισραηλ απο ημερων σαμουηλ του προφητου και παντές βασιλείς ισραήλ ουκ εποίησαν ως το φασέχ ο εποίησεν ιωσίας και οι ιερεις και οι λευιται και πας ιουδα και ισραηλ ο ευρεθεις και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τω χυριω 19 τω οχτωχαιδεχατω ετει της βασιλειας ιωσια 19 χαι τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας και τα θαραφιν και τα ειδωλα και τα καρασιμ α ην εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ ενεπυρισεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκιας ο ιερευς εν τω οιχω χυριου 19 ομοιος αυτω ουχ εγενηθη εμπροσθεν αυτου ος επεστρεψεν προς χυριον εν ολη χαρδια αυτου χαι εν ολη ψυχη αυτου χαι εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ΄ αυτον ουκ ανέστη ομοίος αυτω 19 πλην ουχ απεστραφη χυριος απο οργης θυμου αυτου του μεγαλου ου ωργισθη θυμω χυριος εν τω ιουδα επι παντα τα παροργισματα α παρωργισεν μανασσης 19 χαι ειπεν χυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσαμην την πολιν ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ον ειπα εσται το ονομα μου εκει 20 και ανεβη φαραω νεχαω βασιλευς αιγυπτου επι τον βασιλεα ασσυριών επι τον ποταμον ευφρατην και επορευθη ο βασιλευς ιωσιας εις συναντησιν αυτω 21 και απεστείλεν προς αυτον αγγελους λεγων τι εμοι

και σοι βασίλευ ιουδα ουκ έπι σε ηκω σημέρον πολέμον ποιησαί και ο θέος είπεν κατασπευσαί με πρόσεχε από του θέου του μετ΄ εμού μη καταφθείρη σε 22 και ουκ απέστρεψεν ιωσίας το πρόσωπον αυτού απ΄ αυτού αλλ΄ η πολέμειν αυτού εκραταίωθη και ουκ ηκουσέν των λογών νέχαω δια στοματός θέου και ηλθέν του πολέμησαι εν τω πέδιω μαγέδων 23 και ετοξευσάν οι τοξοταί επι βασίλεα ιωσίαν και είπεν ο βασίλευς τοις παίσιν αυτού εξαγαγέτε με ότι επονέσα σφόδρα 24 και εξηγαγόν αυτού οι παίδες αυτού από του αρματός και ανέβιβασαν αυτού επί το αρμα το δευτέρευου ο ην αυτώ και ηγαγόν αυτού είς ιερουσάλημ και απέθανεν και εταφή μετά των πατέρων αυτού και πας ιουδά και ιερουσάλημ επένθησαν επί ιωσίαν 25 και εθρηνησέν ιερεμίας επί ιωσίαν και είπαν παύτες οι αρχούτες και αι αρχούσαι θρηνού επι ιωσίαν έως της σημέρου και έδωκαν αυτού είς προσταγμα επί ισραήλ και ίδου γεγραπται επί των θρηνών 26 και ησαύ οι λογοί ιωσία και η ελπίς αυτού γεγραμμενα εν νόμω κυρίου 27 και οι λογοί αυτού οι πρωτοί και οι εσχατοί ίδου γεγραμμενοί επι βιβλίω βασίλεων ισραήλ και ιουδα

Chapter 36

1 και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχαζ υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και κατεστησαν αυτον εις βασιλεα αντι του πατρος αυτου εν ιερουσαλημ $\, 2\,$ υιος ειχοσι και τριών ετών ιωαχάζ εν τω βασιλευείν αυτόν και τριμήνον εβασιλευσέν εν ιερουσαλημ 2 και ονομα της μητρος αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λοβενα 2 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου χατα παντα α εποιησαν οι πατερες αυτου 2 και εδησεν αυτον φαραω νεχαω εν δεβλαθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν αυτον εν ιερουσαλημ 3 και μετηγαγεν αυτον ο βασιλευς εις αιγυπτον και επεβαλεν φορον επι την γην εκατον ταλαντα αργυριου και ταλαντον χρυσιου 4 και κατεστησεν φαραω νεχαω τον ελιαχιμ υιον ιωσιου βασιλεα ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και μετεστρεψεν το ονομα αυτου ιωακιμ και τον ιωαχαζ αδελφον αυτου ελαβεν φαραω νεχαω και εισηγαγεν αυτον εις αιγυπτον και απεθανεν εκει 4 και το αργυριον και το χρυσιον εδωκαν τω φαραω τοτε ηρξατο η γη φορολογεισθαι του δουναι το αργυριον επι στομα φαραω και εκαστος κατα δυναμιν απητει το αργυριον και το χρυσιον παρα του λαου της γης δουναι τω φαραω νεχαω 5 ων ειχοσι χαι πεντε ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον χαι ενδεχα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ζεχωρα θυγατηρ νηριου εκ ραμα και εποιησεν το πονηρον εναντιον χυριου χατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου 5 εν ταις ημεραις αυτου ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την γην και ην αυτω δουλευων τρια ετη και απεστη απ΄ αυτου 5 και απεστειλεν κυριος επ΄ αυτους τους χαλδαιους και ληστηρια συρων και ληστηρια μωαβιτων και υιων αμμων και της σαμαρειας και απεστησαν μετα τον λογον τουτον κατα τον

λογον χυριου εν χειρι των παιδων αυτου των προφητων 5 πλην θυμος χυριου ην επι ιουδαν του αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου δια τας αμαρτιας μανασση εν πασιν οις εποιησεν 5 και εν αιματι αθωω ω εξεχεεν ιωακιμ και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουκ ηθελησεν κυριος εξολεθρευσαι αυτους 6 και ανεβη επ΄ αυτον ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και εδησεν αυτον εν χαλχαις πεδαις και απηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα 7 και μερος των σκευων οικου χυριου απηνεγχεν εις βαβυλωνα και εθηχεν αυτα εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι 8 και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν γανοζα μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιεχονιας υιος αυτου αντ΄ αυτου 9 υιος οχτωχαιδεχα ετων ιεχονιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον και δεκα ημερας εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιήσεν το πονήρον ενωπίον χυρίου 10 και επιστρεφοντός του ενιαυτου απεστείλεν ο βασίλευς ναβουχοδονόσορ και εισηνεγκέν αυτον εις βαβυλώνα μετα των σκευων των επιθυμητων οικου κυριου και εβασιλευσεν σεδεκιαν αδελφον του πατρος αυτου επι ιουδαν και ιερουσαλημ 11 ετων εικοσι ενος σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 12 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου θεου αυτου ουχ ενετραπη απο προσωπου ιερεμιου του προφητου και εκ στοματος κυριου 13 εν τω τα προς τον βασιλεα ναβουχοδονοσορ αθετησαι α ωρχισεν αυτον κατα του θεου και εσκληρυνεν τον τραχηλον αυτου και την χαρδιαν αυτου κατισχυσεν του μη επιστρεψαι προς χυριον θεον ισραηλ 14 και παντες οι ενδοξοι ιουδα και οι ιερεις και ο λαος της γης επληθυναν του αθετησαι αθετηματα βδελυγματων εθνων και εμιαναν τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ 15 και εξαπεστείλεν κυρίος ο θέος των πατέρων αυτών εν χείρι προφήτων ορθριζων και αποστελλων τους αγγελους αυτου οτι ην φειδομενος του λαου αυτου και του αγιασματος αυτου 16 και ησαν μυκτηρίζοντες τους αγγελους αυτου και εξουδενουντες τους λογους αυτου και εμπαιζοντες εν τοις προφηταις αυτου εως ανεβη ο θυμος χυριου εν τω λαω αυτου εως ουχ ην ιαμα 17 χαι ηγαγεν επ΄ αυτους βασιλεα χαλδαιων και απεκτεινεν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια εν οιχω αγιασματος αυτου και ουκ εφεισατο του σεδεκιου και τας παρθενους αυτων ουκ ηλεησαν και τους πρεσβυτερους αυτων απηγαγον τα παντα παρεδωκεν εν χερσιν αυτων 18 και παντα τα σκευη οικου θεου τα μεγαλα και τα μικρα και τους θησαυρους και παντας τους θησαυρους βασιλεως και μεγιστανων παντα εισηνεγχεν εις βαβυλωνα 19 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και κατεσκαψεν το τειχος ιερουσαλημ και τας βαρεις αυτης ενεπρησεν εν πυρι και παν σκευος ωραιον εις αφανισμού 20 και απωκίσεν τους καταλοιπούς εις βαβυλώνα και ήσαν αυτώ και τοις υιοις αυτου εις δουλους εως βασιλειας μηδων 21 του πληρωθηναι λογον χυριου δια στοματος ιερεμιου εως του προσδεξασθαι την γην τα σαββατα αυτης

σαββατισαι πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης εσαββατισεν εις συμπληρωσιν ετων εβδομηχοντα 22 ετους πρωτου χυρου βασιλεως περσων μετα το πληρωθηναι ρημα χυριου δια στοματος ιερεμιου εξηγειρεν χυριος το πνευμα χυρου βασιλεως περσων χαι παρηγγειλεν χηρυξαι εν παση τη βασιλεια αυτου εν γραπτω λεγων 23 ταδε λεγει χυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωχεν μοι χυριος ο θεος του ουρανου χαι αυτος ενετειλατο μοι οιχοδομησαι αυτω οιχον εν ιερουσαλημ εν τη ιουδαια τις εξ υμων εχ παντος του λαου αυτου εσται ο θεος αυτου μετ΄ αυτου χαι αναβητω.

Ezra

Chapter 1

1 και ηγαγεν ιωσιας το πασχα εν ιερουσαλημ τω κυριω αυτου και εθυσεν το πασχα τη τεσσαρεσχαιδεχατη ημερα του μηνος του πρωτου 2 στησας τους ιερεις χατ΄ εφημεριας εστολισμένους εν τω ιέρω του χυρίου 3 και είπεν τοις λευιταίς ιεροδουλοίς του ισραηλ αγιασαι εαυτους τω χυριω εν τη θεσει της αγιας χιβωτου του χυριου εν τω οιχω ω ωχοδομησεν σαλωμων ο του δαυιδ ο βασιλευς ουχ εσται υμιν αραι επ΄ ωμων αυτην 4 και νυν λατρευετε τω κυριω θεω υμων και θεραπευετε το εθνος αυτου ισραηλ και ετοιμασατε κατα τας πατριας και τας φυλας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και κατα την μεγαλειοτητα σαλωμων του υιου αυτου 5 και σταντές εν τω ιέρω κατά την μεριδαρχίαν την πατρικήν υμών των λευιτων των εμπροσθεν των αδελφων υμων υιων ισραηλ εν ταξει 6 θυσατε το πασχα και τας θυσιας ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων και ποιησατε το πασχα κατα το προσταγμα του χυριου το δοθεν τω μωυση 7 και εδωρησατο ιωσιας τω λαω τω ευρεθεντι αρνων και εριφων τριακοντα χιλιαδας μοσχους τρισχιλιους ταυτα εχ των βασιλιχων εδοθη χατ΄ επαγγελιαν τω λαω χαι τοις ιερευσιν χαι λευιταις 8 και εδωκεν χελκιας και ζαχαριας και ησυηλος οι επισταται του ιερου τοις ιερευσιν εις πασχα προβατα δισχιλια εξακοσια μοσχους τριακοσιους 9 και ιεχονιας και σαμαιας και ναθαναηλ ο αδελφος και ασαβιας και οχιηλος και ιωραμ χιλιαρχοι εδωκαν τοις λευιταις εις πασχα προβατα πεντακισχιλια μοσχους επτακοσιους 10 και ταυτα τα γενομενα ευπρεπως εστησαν οι ιερεις και οι λευιται 11 εχοντες τα αζυμα κατα τας φυλας 12 και κατα τας μεριδαρχιας των πατερων εμπροσθεν του λαου προσενεγχειν τω χυριω χατα τα γεγραμμενα εν βιβλιω μωυση χαι ουτω το πρωινον 13 και ωπτησαν το πασχα πυρι ως καθηκει και τας θυσιας ηψησαν εν τοις χαλχειοις χαι λεβησιν μετ΄ ευωδιας χαι απηνεγχαν πασι τοις εχ του λαου 14 μετα δε ταυτα ητοιμασαν εαυτοις τε και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων οι γαρ ιερεις ανεφερον τα στεατα εως αωριας και οι λευιται ητοιμασαν εαυτοις και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων 15 και οι ιεροψαλται υιοι ασαφ ησαν επι της ταξεως αυτων χατα τα υπο δαυιδ τεταγμενα χαι ασαφ χαι ζαχαριας και εδδινους οι παρα του βασιλεως και οι θυρωροι εφ΄ εκαστου πυλωνος ουχ εστιν παραβηναι εχαστον την εαυτου εφημεριαν οι γαρ αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις 16 και συνετελεσθη τα της θυσιας του κυριου εν εχεινη τη ημερα αχθηναι το πασχα και προσενεχθηναι τας θυσιας επι το του χυριου θυσιαστηριον χατα την επιταγην του βασιλέως ιωσιου 17 χαι ηγαγοσαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν τω καιρω τουτω το πασχα και την εορτην των αζυμων ημερας επτα 18 και ουκ ηχθη το πασχα τοιουτο εν τω ισραηλ απο των

χρονων σαμουηλ του προφητου 19 και παντές οι βασιλείς του ισραήλ ουκ ηγαγοσαν πασχα τοιουτον οιον ηγαγεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και οι ιουδαιοι και πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν τη κατοικησει αυτων εν ιερουσαλημ 20 οχτωχαιδέχατω ετει βασιλευοντος ιωσιου ηχθη το πασχα τουτο 21 χαι ωρθωθη τα εργα ιωσιου ενωπιον του χυριου αυτου εν χαρδια πληρει ευσεβειας 22 και τα κατ΄ αυτον δε αναγεγραπται εν τοις εμπροσθεν χρονοις περι των ημαρτηχοτων και ησεβηχοτων εις τον χυριον παρα παν εθνος και βασιλειαν και α ελυπησαν αυτον εν αισθησει και οι λογοι του κυριου ανεστησαν επι ισραηλ 23 και μετα πασαν την πραξιν ταυτην ιωσιου συνεβη φαραω βασιλεα αιγυπτου ελθοντα πολεμον εγειραι εν χαρχαμυς επι του ευφρατου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτω ιωσιας 24 και διεπεμψατο βασιλευς αιγυπτου προς αυτον λεγων τι εμοι και σοι εστιν βασιλευ της ιουδαιας 25 ουχι προς σε εξαπεσταλμαι υπο χυριου του θεου επι γαρ του ευφρατου ο πολεμος μου εστιν και νυν κυριος μετ΄ εμου εστιν και κυριος μετ΄ εμου επισπευδων εστιν αποστηθι και μη εναντιου τω κυριω 26 και ουκ απεστρεψεν εαυτον ιωσιας επι το αρμα αυτου αλλα πολεμειν αυτον επιχειρει ου προσεχων ρημασιν ιερεμιου προφητου εκ στοματος χυριου 27 αλλα συνεστησατο προς αυτον πολεμον εν τω πεδιω μαγεδδαους και κατεβησαν οι αρχοντες προς τον βασίλεα ιωσίαν 28 και είπεν ο βασίλευς τοις παισίν αυτού αποστήσατε με από της μαχης ησθενησα γαρ λιαν και ευθεως απεστησαν αυτον οι παιδες αυτου απο της παραταξεως 29 και ανεβή επι το αρμα το δευτεριον αυτου και αποκατασταθεις εις ιερουσαλημ μετηλλαξεν τον βιον αυτου και εταφη εν τω πατρικω ταφω 30 και εν ολη τη ιουδαια επενθησαν τον ιωσιαν και εθρηνησεν ιερεμιας ο προφητης υπερ ιωσιου και οι προκαθημενοι συν γυναιξιν εθρηνουσαν αυτον εως της ημερας ταυτης και εξεδοθη τουτο γινεσθαι αιει εις απαν το γενος ισραηλ 31 ταυτα δε αναγεγραπται εν τη βυβλω των ιστορουμενων περι των βασιλεων της ιουδαιας και το καθ΄ εν πραχθεν της πραξεως ιωσιου και της δοξης αυτου και της συνεσεως αυτου εν τω νομω χυριου τα τε προπραχθεντα υπ΄ αυτου χαι τα νυν ιστορηται εν τω βυβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα 32 και αναλαβοντες οι εκ του εθνους τον ιεχονιαν υιον ιωσιου ανεδειξαν βασιλεα αντι ιωσιου του πατρος αυτου οντα ετων ειχοσι τριων 33 χαι εβασιλευσεν εν ιουδα χαι ιερουσαλημ μηνας τρεις και απεκατεστήσεν αυτον βασιλευς αιγυπτου βασιλευείν εν ιερουσαλήμ 34 και εζημιωσεν το εθνος αργυριου ταλαντοις εκατον και χρυσιου ταλαντω ενι 35 και ανεδείξεν ο βασίλευς αιγυπτου βασίλεα ιωακίμ τον αδελφον αυτου βασίλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ 36 και εδησεν ιωακιμ τους μεγιστανας ζαριον δε τον αδελφον αυτου συλλαβων ανηγαγεν εξ αιγυπτου 37 ετων δε ην ειχοσι πεντε ιωαχιμ στε εβασιλευσεν της ιουδαιας χαι ιερουσαλημ χαι εποιησεν το πονηρον ενωπιον χυριου 38 επ΄ αυτον δε ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος χαι δησας αυτον εν χαλχειω δεσμω απηγαγεν εις βαβυλωνα 39 χαι απο των ιερων

σχευων του χυριου λαβων ναβουχοδονοσορ και απενεγκας απηρεισατο εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι 40 τα δε ιστορηθεντα περι αυτου και της αυτου ακαθαρσιας και δυσσεβειας αναγεγραπται εν τη βιβλω των χρονων των βασιλεων 41 και εβασιλευσεν αντ΄ αυτου ιωαχιμ ο υιος αυτου οτε γαρ ανεδειχθη ην ετων δεχα οκτω 42 βασιλευει δε μηνας τρεις και ημερας δεκα εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντι χυριου 43 χαι μετ΄ ενιαυτον αποστειλας ναβουχοδονοσορ μετηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα αμα τοις ιεροις σχευεσιν του χυριου 44 χαι ανεδειξε σεδεχιαν βασιλεα της ιουδαιας χαι ιερουσαλημ σεδεχιαν οντα ετων ειχοσι ενος βασιλευει δε ετη ενδεχα 45 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ενετραπη απο των ρηθεντων λογων υπο ιερεμιου του προφητου εχ στοματος του κυριου 46 και ορκισθεις απο του βασιλεως ναβουχοδονοσορ τω ονοματι του κυριου επιορχησας απεστη και σκληρυνας αυτου τον τραχηλον και την καρδιαν αυτου παρεβη τα νομιμα χυριου θεου ισραηλ 47 και οι ηγουμενοι δε του λαου και των ιερεων πολλα ησεβησαν και ηνομησαν υπερ πασας τας ακαθαρσιας παντων των εθνων και εμιαναν το ιερον του κυριου το αγιαζομενον εν ιεροσολυμοις 48 και απεστείλεν ο θεος των πατερων αυτων δια του αγγελου αυτου μεταχαλεσαι αυτους καθο εφειδετο αυτων και του σκηνωματος αυτου 49 αυτοι δε εξεμυκτηρισαν εν τοις αγγελοις αυτου και η ημερα ελαλησεν κυριος ησαν εκπαιζοντες τους προφητας αυτου εως του θυμωθεντα αυτον επι τω εθνει αυτου δια τα δυσσεβηματα προσταξαι αναβιβασαι επ΄ αυτους τους βασιλεις των χαλδαιων 50 ουτοι απέχτειναν τους νεανισχους αυτων εν ρομφαια περιχυχλω του αγιου αυτων ιερου και ουκ εφεισαντο νεανισκου και παρθενου και πρεσβυτου και νεωτερου αλλα παντας παρεδωχεν εις τας χειρας αυτων 51 και παντα τα ιερα σκευή του κυριου τα μεγαλα και τα μικρα και τας κιβωτους του κυριου και τας βασιλικας αποθηκας αναλαβοντες απηνεγκαν εις βαβυλωνα 52 και ενεπυρισαν τον οικον του χυριού και ελύσαν τα τειχα ιεροσολυμών και τους πυργούς αυτών ενεπυρισάν εν πυρι 53 και συνετελεσαν παντα τα ενδοξα αυτης αχρεωσαι και τους επιλοιπους απηγαγεν μετα ρομφαίας εις βαβυλωνα 54 και ησαν παίδες αυτω και τοις υιοις αυτου μέχρι του βασιλευσαι πέρσας εις αναπληρωσιν του ρηματός του χυρίου έν στοματι ιερεμιου 55 εως του ευδοκησαι την γην τα σαββατα αυτης παντα τον χρονον της ερημωσεως αυτης σαββατιει εις συμπληρωσιν ετων εβδομηχοντα

Chapter 2

1 βασιλευοντος χυρου περσων ετους πρωτου εις συντελειαν ρηματος χυριου εν στοματι ιερεμιου ηγειρεν χυριος το πνευμα χυρου βασιλεως περσων και εχηρυξεν εν ολη τη βασιλεια αυτου και αμα δια γραπτων λεγων 2 ταδε λεγει ο βασιλευς περσων χυρος εμε ανεδειξεν βασιλεα της οιχουμενης ο χυριος του ισραηλ χυριος

ο υψιστος και εσημηνεν μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαία 3 εί τις έστιν ουν υμών εχ του έθνους αυτού έστω ο χυρίος αυτού μετ΄ αυτου και αναβας εις την ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια οικοδομειτω τον οικον του χυριου του ισραηλ ουτος ο χυριος ο χατασχηνωσας εν ιερουσαλημ 4 οσοι ουν κατα τοπους οικουσιν βοηθειτωσαν αυτω οι εν τω τοπω αυτου εν χρυσιω και εν αργυριω εν δοσεσιν μεθ΄ ιππων και κτηνων συν τοις αλλοις τοις κατ΄ ευχας προστεθειμενοις εις το ιερον του χυριου το εν ιερουσαλημ 5 και κατασταντες οι αρχιφυλοι των πατριων της ιουδα και βενιαμιν φυλης και οι ιερεις και οι λευιται και παντων ων ηγειρεν κυριος το πνευμα αναβηναι οικοδομησαι οικον τω χυριω τον εν ιερουσαλημ 6 και οι περικυκλω αυτων εβοηθησαν εν πασιν αργυριω και χρυσιω ιπποις και κτηνεσιν και ευχαις ως πλεισταις πολλων ων ο νους ηγερθη 7 και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκέν τα ιέρα σκέυη του κυρίου α μετηγαγέν ναβουχοδονοσορ εξ ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ειδωλιω 8 εξενεγκας δε αυτα κυρος ο βασιλευς περσων παρεδωκεν αυτα μιθριδατη τω εαυτου γαζοφυλακι δια δε τουτου παρεδοθησαν σαναβασσαρω προστατη της ιουδαιας 9 ο δε τουτων αριθμος ην σπονδεια χρυσα χιλια σπονδεια αργυρα χιλια θυισκαι αργυραι ειχοσι εννεα 10 φιαλαι χρυσαι τριαχοντα αργυραι δισχιλιαι τετραχοσιαι δεκα και αλλα σκευη χιλια 11 τα δε παντα σκευη διεκομισθη χρυσα και αργυρα πεντακισχιλια τετρακοσια εξηκοντα εννεα ανηνεχθη δε υπο σαναβασσαρου αμα τοις εχ της αιχμαλωσιας εχ βαβυλωνος εις ιεροσολυμα 12 εν δε τοις επι αρταξερξου του περσων βασιλεως χρονοις κατεγραψεν αυτω κατα των κατοικουντων εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ βεσλεμος και μιθραδατης και ταβελλιος και ραουμος και βεελτεεμος και σαμσαίος ο γραμματέυς και οι λοιποί οι τουτοίς συντασσομένοι οικουντες δε εν σαμαρεια και τοις αλλοις τοποις την υπογεγραμμενην επιστολην 13 βασιλει αρταξερξη χυριω οι παιδες σου ραουμος ο τα προσπιπτοντα χαι σαμσαιος ο γραμματευς και οι επιλοιποι της βουλης αυτων κριται οι εν κοιλη συρια και φοινική 14 και νυν γνωστον εστώ τω κυριώ βασιλεί διοτί οι ιουδαίοι αναβαντες παρ΄ υμων προς ημας ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν τας τε αγορας αυτης και τα τειχη θεραπευουσιν και ναον υποβαλλονται 15 εαν ουν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα τειχη συντελεσθη φορολογιαν ου μη υπομεινωσιν δουναι αλλα και βασιλευσιν αντιστησονται 16 και επει ενεργειται τα κατα τον ναον καλως εχειν υπολαμβανομεν μη υπεριδειν το τοιουτο αλλα προσφωνησαι τω χυριω βασιλει οπως αν φαινηται σοι επισχεφθη εν τοις απο των πατερων σου βιβλιοις 17 και ευρησεις εν τοις υπομνηματισμοις τα γεγραμμενα περι τουτων και γνωση οτι η πολις ην εκεινη αποστατις και βασιλεις και πολεις ενοχλουσα και οι ιουδαιοι αποσταται και πολιορκιας συνισταμενοι εν αυτη ετι εξ αιωνος δι΄ ην αιτιαν και η πολις αυτη ηρημωθη 18 νυν ουν υποδειχνυμεν σοι χυριε βασιλευ διοτι εαν η πολις αυτη οιχοδομηθη και τα ταυτης

τειχη ανασταθη χαθοδος σοι ουχετι εσται εις χοιλην συριαν χαι φοινιχην 19 τοτε αντεγραψεν ο βασιλευς ραουμω τω γραφοντι τα προσπιπτοντα και βεελτεεμω και σαμσαιω γραμματει και τοις λοιποις τοις συντασσομενοις και οικουσιν εν τη σαμαρεία και συρία και φοινική τα υπογεγραμμένα 20 ανέγνων την επιστολήν ην πεπομφατε προς με 21 επεταξα ουν επισχεψασθαι χαι ευρεθη οτι εστιν η πολις εχεινη εξ αιωνος βασιλευσιν αντιπαρατασσουσα χαι οι ανθρωποι αποστασεις χαι πολεμους εν αυτη συντελουντες 22 και βασιλεις ισχυροι και σκληροι ησαν εν ιερουσαλημ χυριευοντες και φορολογουντες κοιλην συριαν και φοινικην 23 νυν ουν επεταξα αποχωλυσαι τους ανθρωπους εχεινους του οιχοδομησαι την πολιν 24 χαι προνοηθηναι οπως μηθεν παρα ταυτα γενηται και μη προβη επι πλειον τα της κακιας εις το βασιλεις ενοχλησαι 25 τοτε αναγνωσθεντων των παρα του βασιλεως αρταξερξου γραφεντων ο ραουμος και σαμσαίος ο γραμματέυς και οι τουτοίς συντασσομενοι αναζευξαντες κατα σπουδην εις ιερουσαλημ μεθ΄ ιππου και οχλου παραταξεως ηρξαντο χωλυειν τους οιχοδομουντας 26 και ηργει η οιχοδομη του ιερου του εν ιερουσαλημ μεχρι του δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του περσων βασιλεως

Chapter 3

1 και βασιλευς δαρειος εποιησεν δοχην μεγαλην πασιν τοις υπ΄ αυτον και πασιν τοις οιχογενεσιν αυτου και πασιν τοις μεγιστασιν της μηδιας και της περσιδος 2 και πασιν τοις σατραπαις και στρατηγοις και τοπαρχαις τοις υπ΄ αυτον απο της ινδικης μεχρι της αιθιοπιας εν ταις εκατον εικοσι επτα σατραπειαις 3 και εφαγοσαν και επιοσαν και εμπλησθεντες ανελυσαν ο δε δαρειος ο βασιλευς ανελυσεν εις τον χοιτωνα χαι εχοιμηθη χαι εξυπνος εγενετο 4 τοτε οι τρεις νεανισχοι οι σωματοφυλακες οι φυλασσοντες το σωμα του βασιλεως ειπαν ετερος προς τον ετερον 5 ειπωμεν εκαστος ημων ενα λογον ος υπερισχυσει και ου αν φανη το ρημα αυτου σοφωτερον του ετερου δωσει αυτω δαρειος ο βασιλευς δωρεας μεγαλας και επινικια μεγαλα 6 και πορφυραν περιβαλεσθαι και εν χρυσωμασιν πινειν και επι χρυσω καθευδειν και αρμα χρυσοχαλινον και κιδαριν βυσσινην και μανιακην περι τον τραχηλον 7 και δευτερος καθιειται δαρειου δια την σοφιαν αυτου και συγγενης δαρειου χληθησεται 8 και τοτε γραψαντες εκαστος τον εαυτου λογον εσφραγισαντο και εθηκαν υπο το προσκεφαλαιον δαρειου του βασιλεως και ειπαν 9 οταν εγερθη ο βασιλευς δωσουσιν αυτω το γραμμα και ον αν κρινη ο βασιλευς και οι τρεις μεγιστανές της περσίδος οτι ο λογος αυτού σοφωτέρος αυτώ δοθησεται το νικος καθως γεγραπται 10 ο εις εγραψεν υπερισχυει ο οινος 11 ο ετερος εγραψεν υπερισχυει ο βασιλευς 12 ο τριτος εγραψεν υπερισχυουσιν αι γυναιχες υπερ δε παντα νικα η αληθεια 13 και στε εξηγερθη ο βασιλευς λαβοντες το γραμμα εδ-

ωχαν αυτω και ανεγνω 14 και εξαποστειλας εκαλεσεν παντας τους μεγιστανας της περσίδος και της μηδιας και σατραπας και στρατηγούς και τοπαρχας και υπατούς και εκαθισεν εν τω χρηματιστηριω και ανεγνωσθη το γραμμα ενωπιον αυτων 15 και είπεν καλεσατε τους νεανισκους και αυτοί δηλωσουσίν τους λογους αυτών και εκληθησαν και εισηλθοσαν 16 και ειπαν αυτοις απαγγειλατε ημιν περι των γεγραμμενων 17 και ηρξατο ο πρωτος ο ειπας περι της ισχυος του οινου και εφη ουτως 18 ανδρες πως υπερισχυει ο οινος παντας τους ανθρωπους τους πινοντας αυτον πλανα την διανοιαν 19 του τε βασιλέως και του ορφανου ποιει την διανοιαν μιαν την τε του οικετου και την του ελευθερου την τε του πενητος και την του πλουσιου 20 και πασαν διανοιαν μεταστρεφει εις ευωχιαν και ευφροσυνην και ου μεμνηται πασαν λυπην και παν οφειλημα 21 και πασας καρδιας ποιει πλουσιας και ου μεμνηται βασιλεα ουδε σατραπην και παντα δια ταλαντων ποιει λαλειν 22 και ου μεμνηται οταν πινωσιν φιλιαζειν φιλοις και αδελφοις και μετ΄ ου πολυ σπωνται μαχαιρας 23 και οταν απο του οινου γενηθωσιν ου μεμνηται α επραξαν 24 ω ανδρες ουχ υπερισχυει ο οινος οτι ουτως αναγκαζει ποιειν και εσιγησεν ουτως ειπας

Chapter 4

1 και ηρξατο ο δευτερος λαλειν ο ειπας περι της ισχυος του βασιλεως 2 ω ανδρες ουχ υπερισχυουσιν οι ανθρωποι την γην και την θαλασσαν κατακρατουντες και παντα τα εν αυτοις 3 ο δε βασιλευς υπερισχυει και κυριευει αυτων και δεσποζει αυτων και παν ο εαν ειπη αυτοις ενακουουσιν 4 εαν ειπη αυτοις ποιησαι πολεμον ετερος προς τον ετερον ποιουσιν εαν δε εξαποστειλη αυτους προς τους πολεμιους βαδιζουσιν και κατεργαζονται τα ορη και τα τειχη και τους πυργους 5 φονευουσιν και φονευονται και τον λογον του βασιλεως ου παραβαινουσιν εαν δε νιχησωσιν τω βασιλει χομιζουσιν παντα χαι οσα εαν προνομευσωσιν χαι τα αλλα παντα 6 και οσοι ου στρατευονται ουδε πολεμουσιν αλλα γεωργουσιν την γην παλιν οταν σπειρωσι θερισαντες αναφερουσιν τω βασιλει και ετερος τον ετερον αναγχαζοντες αναφερουσι τους φορους τω βασιλει 7 και αυτος εις μονος εστιν εαν ειπη αποχτειναι αποχτεννουσιν ειπεν αφειναι αφιουσιν 8 ειπε παταξαι τυπτουσιν ειπεν ερημωσαι ερημουσιν ειπεν οικοδομησαι οικοδομουσιν 9 ειπεν εχχοψαι εχχοπτουσιν ειπεν φυτευσαι φυτευουσιν 10 χαι πας ο λαος αυτου χαι αι δυναμεις αυτου ενακουουσιν 11 προς δε τουτοις αυτος ανακειται εσθιει και πινει και καθευδει αυτοι δε τηρουσιν κυκλω περι αυτον και ου δυνανται εκαστος απελθειν και ποιειν τα εργα αυτου ουδε παρακουουσιν αυτου 12 ω ανδρες πως ουχ υπερισχυει ο βασιλευς οτι ουτως επαχούστος εστιν και εσιγήσεν 13 ο δε τριτος ο ειπας περι των γυναιχων και της αληθειας ουτος εστιν ζοροβαβελ ηρξατο

λαλειν 14 ανδρες ου μεγας ο βασιλευς και πολλοι οι ανθρωποι και ο οινος ισχυει τις ουν ο δεσποζων αυτων η τις ο χυριευων αυτων ουχ αι γυναιχες 15 αι γυναιχες εγεννησαν τον βασιλεα χαι παντα τον λαον ος χυριευει της θαλασσης χαι της γης 16 και εξ αυτων εγενοντο και αυται εξεθρεψαν αυτους τους φυτευοντας τους αμπελωνας εξ ων ο οινος γινεται 17 και αυται ποιουσιν τας στολας των ανθρωπων και αυται ποιουσιν δοξαν τοις ανθρωποις και ου δυνανται οι ανθρωποι ειναι χωρις των γυναιχων 18 εαν δε συναγαγωσιν χρυσιον και αργυριον και παν πραγμα ωραιον και ιδωσιν γυναικα μιαν καλην τω ειδει και τω καλλει 19 και ταυτα παντα αφεντες εις αυτην εγκεχηναν και χασκοντες το στομα θεωρουσιν αυτην και παντές αυτην αιρετιζουσίν μαλλον η το χρυσίον και το αργυρίον και παν πραγμα ωραιον 20 ανθρωπος τον εαυτου πατερα εγκαταλειπει ος εξεθρεψεν αυτον και την ιδιαν χωραν και προς την ιδιαν γυναικα κολλαται 21 και μετα της γυναιχος αφιησι την ψυχην και ουτε τον πατερα μεμνηται ουτε την μητερα ουτε την χωραν 22 και εντευθεν δει υμας γνωναι οτι αι γυναικες κυριευουσιν υμων ουχι πονειτε και μοχθειτε και παντα ταις γυναιξιν διδοτε και φερετε 23 και λαμβανει ανθρωπος την ρομφαιαν αυτου και εκπορευεται εξοδευειν και ληστευειν και κλεπτειν και εις την θαλασσαν πλειν και ποταμούς 24 και τον λεοντά θεωρεί και εν σκοτει βαδιζει και οταν κλεψη και αρπαση και λωποδυτηση τη ερωμενη αποφερει 25 και πλειον αγαπα ανθρωπος την ιδιαν γυναικα μαλλον η τον πατερα και την μητερα 26 και πολλοι απενοηθησαν ταις ιδιαις διανοιαις δια τας γυναικας και δουλοι εγενοντο δι΄ αυτας 27 και πολλοι απωλοντο και εσφαλησαν και ημαρτοσαν δια τας γυναιχας 28 και νυν ου πιστευετε μοι ουχι μεγας ο βασιλευς τη εξουσια αυτου ουχι πασαι αι χωραι ευλαβουνται αψασθαι αυτου 29 εθεωρουν αυτον και απαμην την θυγατερα βαρτακου του θαυμαστου την παλλακην του βασιλεως καθημενην εν δεξια του βασιλεως 30 και αφαιρουσαν το διαδημα απο της κεφαλης του βασιλεως και επιτιθουσαν εαυτη και ερραπίζεν τον βασιλεα τη αριστερα 31 και προς τουτοις ο βασιλευς χασκων το στομα εθεωρει αυτην και εαν προσγελαση αυτω γελα εαν δε πιχρανθη επ΄ αυτον χολαχευει αυτην οπως διαλλαγη αυτω 32 ω ανδρες πως ουχι ισχυραι αι γυναιχες οτι ουτως πρασσουσιν 33 και τοτε ο βασιλευς και οι μεγιστανες ενεβλεπον ετερος προς τον ετερον 34 και ηρξατο λαλειν περι της αληθειας ανδρες ουχι ισχυραι αι γυναιχες μεγαλη η γη και υψηλος ο ουρανος και ταχυς τω δρομω ο ηλιος οτι στρεφεται εν τω κυκλω του ουρανου και παλιν αποτρέχει εις τον εαυτου τοπον εν μια ημέρα 35 ουχι μέγας ος ταυτα ποιει και η αληθεια μεγαλη και ισχυροτερα παρα παντα 36 πασα η γη την αληθειαν χαλει χαι ο ουρανος αυτην ευλογει χαι παντα τα εργα σειεται χαι τρεμει και ουκ εστιν μετ' αυτου αδικον ουθεν 37 αδικος ο οινος αδικος ο βασιλευς αδικοι αι γυναικες αδικοι παντες οι υιοι των ανθρωπων και αδικα παντα τα εργα αυτων παντα τα τοιαυτα και ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και εν τη αδικια αυτων

απολουνται 38 η δε αληθεια μενει και ισχυει εις τον αιωνα και ζη και κρατει εις τον αιωνα του αιωνος 39 και ουκ εστιν παρ΄ αυτη λαμβανειν προσωπα ουδε διαφορα αλλα τα διχαια ποιει απο παντων των αδιχων χαι πονηρων χαι παντες ευδοχουσι τοις εργοις αυτης και ουκ εστιν εν τη κρισει αυτης ουθεν αδικον 40 και αυτη η ισχυς και το βασιλειον και η εξουσια και η μεγαλειοτης των παντων αιωνων ευλογητος ο θεος της αληθειας 41 και εσιωπησεν του λαλειν και πας ο λαος τοτε εφωνησεν και τοτε ειπον μεγαλη η αληθεια και υπερισχυει 42 τοτε ο βασιλευς ειπεν αυτω αιτησαι ο θελεις πλειω των γεγραμμενων και δωσομεν σοι ον τροπον ευρεθης σοφωτερος και εχομενος μου καθηση και συγγενης μου κληθηση 43 τοτε ειπεν τω βασιλει μνησθητι την ευχην ην ηυξω οικοδομησαι την ιερουσαλημ εν τη ημέρα η το βασιλείον σου παρελαβές 44 και πάντα τα σκέυη τα λημφθέντα εξ ιερουσαλημ εχπεμψαι α εξεχωρισεν χυρος στε ηυξατο εχχοψαι βαβυλωνα χαι ηυξατο εξαποστειλαι εχει 45 χαι συ ευξω οιχοδομησαι τον ναον ον ενεπυρισαν οι ιδουμαιοι στε ηρημωθη η ιουδαια υπο των χαλδαιων 46 και νυν τουτο εστιν ο σε αξιω χυριε βασιλευ και ο αιτουμαι σε και αυτη εστιν η μεγαλωσυνη η παρα σου δεομαι ουν ινα ποιησης την ευχην ην ηυξω τω βασιλει του ουρανου ποιησαι εχ στοματος σου 47 τοτε αναστας δαρειος ο βασιλευς χατεφιλησεν αυτον και εγραψεν αυτω τας επιστολας προς παντας τους οικονομους και τοπαρχας και στρατηγους και σατραπας ινα προπεμψωσιν αυτον και τους μετ΄ αυτου παντας αναβαινοντας οιχοδομησαι την ιερουσαλημ 48 και πασι τοις τοπαρχαις εν κοιλη συρια και φοινική και τοις εν τω λιβανω εγραψεν επιστολάς μεταφέρειν ξυλα κεδρινα απο του λιβανου εις ιερουσαλημ και οπως οικοδομησωσιν μετ΄ αυτου την πολιν 49 και εγραψεν πασι τοις ιουδαιοις τοις αναβαινουσιν απο της βασιλειας εις την ιουδαιαν υπερ της ελευθεριας παντα δυνατον και σατραπην και τοπαρχην και οικονομον μη επελευσεσθαι επι τας θυρας αυτων 50 και πασαν την χωραν ην κρατησουσιν αφορολογητον αυτοις υπαρχειν και ινα οι ιδουμαιοι αφιωσι τας χωμας ας διαχρατουσιν των ιουδαιων 51 και εις την οικοδομην του ιερου δοθηναι κατ΄ ενιαυτον ταλαντα εικοσι μεχρι του οικοδομηθηναι 52 και επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωματα καρπουσθαι καθ΄ ημεραν καθα εχουσιν εντολην επτακαιδεκα προσφερειν αλλα ταλαντα δεχα χατ΄ ενιαυτον 53 χαι πασιν τοις προσβαινουσιν απο της βαβυλωνιας χτισαι την πολιν υπαρχειν την ελευθεριαν αυτοις τε χαι τοις τεχνοις αυτων χαι πασι τοις ιερευσι τοις προσβαινουσιν 54 εγραψεν δε χαι την χορηγιαν και την ιερατικήν στολήν εν τινι λατρευουσίν εν αυτή 55 και τοις λευιταις εγραψεν δουναι την χορηγιαν εως ης ημερας επιτελεσθη ο οικος και ιερουσαλημ οιχοδομηθηναι 56 και πασι τοις φρουρουσι την πολιν εγραψε δουναι αυτοις χληρους και οψωνια 57 και εξαπεστειλεν παντα τα σκευη α εξεχωρισεν χυρος απο βαβυλωνος χαι παντα οσα ειπεν χυρος ποιησαι χαι αυτος επεταξεν ποιησαι και εξαποστειλαι εις ιερουσαλημ 58 και οτε εξηλθεν ο νεανισκος αρας

το προσωπον εις τον ουρανον εναντιον ιερουσαλημ ευλογησεν τω βασιλει του ουρανου λεγων 59 παρα σου η νικη και παρα σου η σοφια και ση η δοξα και εγω σος οικετης 60 ευλογητος ει ος εδωκας μοι σοφιαν και σοι ομολογω δεσποτα των πατερων 61 και ελαβεν τας επιστολας και εξηλθεν εις βαβυλωνα και απηγγειλεν τοις αδελφοις αυτου πασιν 62 και ευλογησαν τον θεον των πατερων αυτων οτι εδωκεν αυτοις ανεσιν και αφεσιν 63 αναβηναι και οικοδομησαι ιερουσαλημ και το ιερον ου ωνομασθη το ονομα αυτου επ΄ αυτω και εκωθωνίζοντο μετα μουσικων και χαρας ημερας επτα

Chapter 5

1 μετα δε ταυτα εξελεγησαν αναβηναι αρχηγοι οικου πατριων κατα φυλας αυτων και αι γυναικές αυτών και οι υιοι και αι θυγατέρες και οι παίδες αυτών και αι παιδισχαι και τα κτηνη αυτων 2 και δαρειος συναπεστειλεν μετ΄ αυτων ιππεις χιλιους εως του αποκαταστησαι αυτους εις ιερουσαλημ μετ΄ ειρηνης και μετα μουσιχών τυμπανών και αυλών 3 και παντές οι αδέλφοι αυτών παιζοντές και εποιησεν αυτους συναναβηναι μετ' εκεινων 4 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων των αναβαινοντων κατα πατριας αυτων εις τας φυλας επι την μεριδαρχιαν αυτων 5 οι ιερεις υιοι φινεες υιου ααρων ιησους ο του ιωσεδεχ του σαραιου χαι ιωαχιμ ο του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εχ του οιχου του δαυιδ εχ της γενεας φαρες φυλης δε ιουδα 6 ος ελαλησεν επι δαρειου του βασιλεως περσων λογους σοφους εν τω δευτερω ετει της βασιλειας αυτου μηνι νισαν του πρωτου μηνος 7 εισιν δε ουτοι εχ της ιουδαιας οι αναβαντες εχ της αιχμαλωσιας της παροιχιας ους μετωχισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα 8 χαι επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και την λοιπην ιουδαιαν εκαστος εις την ιδιαν πολιν οι ελθοντες μετα ζοροβαβελ και ιησου νεεμιου ζαραιου ρησαιου ενηνιος μαρδοχαιου βεελσαρου ασφαρασου βορολιου ροι+μου βαανα των προηγουμενων αυτων 9 αριθμος των απο του εθνους και οι προηγουμενοι αυτων υιοι φορος δυο χιλιαδες και εκατον εβδομηχοντα δυο 10 υιοι σαφατ τετραχοσιοι εβδομηχοντα δυο υιοι αρεε επταχοσιοι πεντηχοντα εξ 11 υιοι φααθμωαβ εις τους υιους ιησου χαι ιωαβ δισχιλιοι οχταχοσιοι δεχα δυο 12 υιοι ωλαμου χιλιοι διαχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες υιοι ζατου ενναχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε υιοι χορβε επταχοσιοι πεντε υιοι βανι εξαχοσιοι τεσσαραχοντα οχτω 13 υιοι βηβαι εξαχοσιοι ειχοσι τρεις υιοι ασγαδ χιλιοι τριαχοσιοι ειχοσι δυο 14 υιοι αδωνιχαμ εξαχοσιοι εξηχοντα επτα υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηχοντα εξ υιοι αδινου τετραχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες 15 υιοι ατηρ εζεχιου ενενηχοντα δυο υιοι χιλαν χαι αζητας εξηχοντα επτα υιοι αζουρου τετραχοσιοι τριαχοντα δυο 16 υιοι αννιας εχατον εις υιοι αρομ υιοι βασσαι τριαχοσιοι ειχοσι τρεις υιοι αριφου εχατον δεχα δυο 17 υιοι βαιτηρους τρισχιλιοι πεντε υιοι εχ

βαιθλωμων εχατον ειχοσι τρεις 18 οι εχ νετεβας πεντηχοντα πεντε οι εξ ενατου εκατον πεντηκοντα οκτω οι εκ βαιτασμων τεσσαρακοντα δυο 19 οι εκ καριαθιαριος ειχοσι πεντε οι εχ καπιρας και βηροτ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις 20 οι χαδιασαι και αμμιδιοι τετρακοσιοι εικοσι δυο οι εκ κιραμας και γαββης εξακοσιοι ειχοσι εις 21 οι εχ μαχαλων εχατον ειχοσι δυο οι εχ βαιτολιω πεντηχοντα δυο υιοι νιφις εχατον πεντηχοντα εξ 22 υιοι χαλαμω αλλου χαι ωνους επταχοσιοι ειχοσι πεντε υιοι ιερεχου τριαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 23 υιοι σαναας τρισχιλιοι τριαχοσιοι τριαχοντα 24 οι ιερεις υιοι ιεδδου του υιου ιησου εις τους υιους ανασιβ ενναχοσιοι εβδομηχοντα δυο υιοι εμμηρου χιλιοι πεντηχοντα δυο 25 υιοι φασσουρου χιλιοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα έπτα υιοι χαρμη χιλιοι δέκα έπτα 26 οι δέ λευιται υιοι ιησου και καδμιηλου και βαννου και σουδιου εβδομηκοντα τεσσαρες 27 οι ιεροψαλται υιοι ασαφ εχατον ειχοσι οχτω 28 οι θυρωροι υιοι σαλουμ υιοι αταρ υιοι τολμαν υιοι αχουβ υιοι ατητα υιοι σωβαι οι παντες εχατον τριαχοντα εννεα 29 οι ιεροδουλοι υιοι ησαυ υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ υιοι χηρας υιοι σουα υιοι φαδαιου υιοι λαβανα υιοι αγγαβα 30 υιοι αχουδ υιοι ουτα υιοι χηταβ υιοι αγαβα υιοι συβαι+ υιοι αναν υιοι καθουα υιοι γεδδουρ 31 υιοι ιαι+ρου υιοι δαισαν υιοι νοεβα υιοι χασεβα υιοι γαζηρα υιοι οζιου υιοι φινοε υιοι ασαρα υιοι βασθαι υιοι ασανα υιοι μαανι υιοι ναφισι υιοι αχουφ υιοι αχιβα υιοι ασουρ υιοι φαραχιμ υιοι βασαλωθ 32 υιοι μεεδδα υιοι χουθα υιοι χαρεα υιοι βαρχους υιοι σεραρ υιοι θομοι υιοι νασι υιοι ατιφα 33 υιοι παιδων σαλωμων υιοι ασσαφιωθ υιοι φαριδα υιοι ιεηλι υιοι λοζων υιοι ισδαηλ υιοι σαφυθι 34 υιοι αγια υιοι φακαρεθ-σαβιη υιοι σαρωθιε υιοι μασιας υιοι γας υιοι αδδους υιοι σουβας υιοι αφερρα υιοι βαρωδις υιοι σαφατ υιοι αμων 35 παντες οι ιεροδουλοι και οι υιοι των παιδων σαλωμων τριαχοσιοι εβδομηχοντα δυο 36 ουτοι αναβαντες απο θερμελεθ χαι θελερσας ηγουμενος αυτων χαρααθ αδαν και αμαρ 37 και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι τας πατριας αυτων και γενεας ως εκ του ισραηλ εισιν υιοι δαλαν του υιου τουβαν υιοι νεχωδαν εξαχοσιοι πεντηχοντα δυο 38 χαι εχ των ιερεων οι εμποιουμενοι ιερωσυνης και ουχ ευρεθησαν υιοι οββια υιοι ακκως υιοι ιοδδους του λαβοντος αυγιαν γυναικα των θυγατερων φαρζελλαιου και εκληθη επι τω ονοματι αυτου 39 και τουτων ζητηθεισης της γενικης γραφης εν τω καταλοχισμω και μη ευρεθεισης εχωρισθησαν του ιερατευειν 40 και ειπεν αυτοις νεεμιας και ατθαριας μη μετεχείν των αγίων αυτους εως αναστή αρχιέρευς ενδεδυμένος την δηλωσίν και την αληθειαν 41 οι δε παντες ησαν ισραηλ απο δωδεκαετους χωρις παιδων και παιδισχων μυριαδες τεσσαρες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα παιδες τουτων και παιδισκαι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα ψαλται και ψαλτωδοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 42 χαμηλοι τετραχοσιοι τριαχοντα πεντε και ιπποι επταχισχιλιοι τριαχοντα εξ ημιονοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε υποζυγια πενταχισχιλια πενταχοσια ειχοσι πεντε 43 και εχ των ηγουμενων κατα τας πατριας εν

τω παραγινεσθαι αυτους εις το ιερον του θεου το εν ιερουσαλημ ευξαντο εγειραι τον οιχον επι του τοπου αυτου κατα την αυτων δυναμιν 44 και δουναι εις το ιερον γαζοφυλακιον των εργων χρυσιου μνας χιλιας και αργυριου μνας πεντακισχιλιας και στολας ιερατικας εκατον 45 και κατωκισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του λαου εν ιερουσαλημ και τη χωρα οι τε ιεροψαλται και οι θυρωροι και πας ισραηλ εν ταις χωμαις αυτων 46 ενσταντος δε του εβδομου μηνος και οντων των υιων ισραηλ εχαστου εν τοις ιδιοις συνηχθησαν ομοθυμαδον εις το ευρυχωρον του πρωτου πυλωνος του προς τη ανατολη 47 και καταστας ιησους ο του ιωσεδεχ και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι τουτου αδελφοι ητοιμασαν το θυσιαστηριον του θεου του ισραηλ 48 προσενεγκαι επ΄ αυτου ολοκαυτωσεις ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω του ανθρωπου του θεου διηγορευμενοις 49 και επισυνηχθησαν αυτοις εκ των αλλων εθνων της γης και κατωρθωσαν το θυσιαστηριον επι του τοπου αυτου οτι εν εχθρα ησαν αυτοις και κατισχυσαν αυτους παντα τα εθνη τα επι της γης και ανεφερον θυσιας κατα τον καιρον και ολοκαυτωματα τω κυριω το πρωινον και το δειλινον 50 και ηγαγοσαν την της σκηνοπηγιας εορτην ως επιτετακται εν τω νομω και θυσιας καθ΄ ημεραν ως προσηχον ην 51 χαι μετα ταυτα προσφορας ενδελεχισμου χαι θυσιας σαββατων και νουμηνιων και εορτων πασων ηγιασμενων 52 και οσοι ευξαντο ευχην τω θεω απο της νουμηνιας του εβδομου μηνος ηρξαντο προσφερειν θυσιας τω θεω και ο ναος του θεου ουπω ωκοδομητο 53 και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τεκτοσι και βρωτα και ποτα και χαρα τοις σιδωνιοις και τυριοις εις το παραγειν αυτους εκ του λιβανου ξυλα κεδρινα διαφερειν σχεδιας εις τον ιοππης λιμενα κατα το προσταγμα το γραφεν αυτοις παρα κυρου του περσων βασιλεως 54 και τω δευτερω ετει παραγενομενος εις το ιερον του θεου εις ιερουσαλημ μηνος δευτερου ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτων και οι ιερεις οι λευιται και παντες οι παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ 55 και εθεμελιωσαν τον ναον του θεου τη νουμηνια του δευτερου μηνος του δευτερου ετους εν τω ελθειν εις την ιουδαιαν και ιερουσαλημ 56 και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους επι των εργων του κυριου και εστη ιησους και οι υιοι και οι αδελφοι και καδμιηλ ο αδελφος και οι υιοι ιησου ημαδαβουν και οι υιοι ιωδα του ιλιαδουν συν τοις υιοις και αδελφοις παντές οι λευιται ομοθυμαδον εργοδιωχται ποιουντες εις τα εργα εν τω οιχω του θεου 57 και ωχοδομησαν οι οιχοδομοι τον ναον του χυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι μετα μουσιχών και σαλπιγγών και οι λευιται υιοι ασαφ εχοντές τα κυμβαλα υμνουντες τω χυριω χαι ευλογουντες χατα δαυιδ βασιλεα του ισραηλ 58 χαι εφωνησαν δι΄ υμνων ομολογουντες τω χυριω οτι η χρηστοτης αυτου και η δοξα εις τους αιωνας παντι ισραηλ 59 και πας ο λαος εσαλπισαν και εβοησαν φωνη μεγαλη υμνουντες τω χυριω επι τη εγερσει του οιχου του χυριου 60 και ηλθοσαν

εχ των ιερεων των λευιτων χαι των προχαθημενων χατα τας πατριας αυτων οι πρεσβυτεροι οι εωραχοτες τον προ τουτου οιχον προς την τουτου οιχοδομην μετα κραυγης και κλαυθμου μεγαλου 61 και πολλοι δια σαλπιγγων και χαρας μεγαλη τη φωνη 62 ωστε τον λαον μη αχουειν των σαλπιγγων δια τον χλαυθμον του λαου ο γαρ οχλος ην ο σαλπιζων μεγαλωστι ωστε μαχροθεν αχουεσθαι 63 χαι αχουσαντες οι εχθροι της φυλης ιουδα χαι βενιαμιν ηλθοσαν επιγνωναι τις η φωνη των σαλπιγγων 64 και επεγνωσαν οτι οι εκ της αιχμαλωσιας οικοδομουσιν τον ναον τω χυριω θεω ισραηλ 65 και προσελθοντες τω ζοροβαβελ και ιησου και τοις ηγουμενοις των πατριων λεγουσιν αυτοις συνοιχοδομησομεν υμιν 66 ομοιως γαρ υμιν αχουομέν του χυρίου υμών χαι αυτώ επιθυομέν από ημέρων ασβασαρέθ βασιλεως ασσυριων ος μετηγαγεν ημας ενταυθα 67 και ειπεν αυτοις ζοροβαβελ και ιησους και οι ηγουμενοι των πατριων του ισραηλ ουχ υμιν και ημιν του οιχοδομησαι τον οιχον χυριω τω θεω ημων 68 ημεις γαρ μονοι οιχοδομησομεν τω χυριω του ισραηλ αχολουθως οις προσεταξεν ημιν χυρος ο βασιλευς περσων 69 τα δε εθνη της γης επιχειμένα τοις εν τη ιουδαία και πολιορχουντές ειργον του οιχοδομειν 70 χαι επιβουλας χαι δημαγωγιας χαι επισυστασεις ποιουμενοι απεχωλυσαν του επιτελεσθηναι την οικοδομην παντα τον χρονον της ζωης του βασιλεως χυρου 71 και ειρχθησαν της οικοδομης ετη δυο εως της δαρειου βασιλειας

Chapter 6

1 εν δε τω δευτερω ετει της του δαρειου βασιλειας επροφητευσεν αγγαιος και ζαχαριας ο του εδδι οι προφηται επι τους ιουδαιους τους εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ επι τω ονοματι χυριου θεου ισραηλ επ΄ αυτους 2 τοτε στας ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ ηρξαντο οικοδομείν τον οικόν του κυρίου τον εν ιερουσαλημ συνοντων των προφητων του χυριου βοηθουντων αυτοις 3 εν αυτω τω χρονω παρην προς αυτους σισιννης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι και ειπαν αυτοις 4 τινος υμιν συνταξαντος τον οιχον τουτον οιχοδομειτε και την στεγην ταυτην και ταλλα παντα επιτελειτε και τινες εισιν οι οικοδομοι οι ταυτα επιτελουντες 5 και εσχοσαν χαριν επισκοπης γενομενης επι την αιχμαλωσιαν παρα του χυριου οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων 6 και ουχ εχωλυθησαν της οικοδομης μεχρι του υποσημανθηναι δαρειω περι αυτων και προσφωνηθηναι 7 αντιγραφον επιστολης ης εγραψεν δαρειω και απεστειλεν σισιννης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι οι εν συρια και φοινικη ηγεμονες 8 βασιλει δαρειω χαιρειν παντα γνωστα εστω τω χυριω ημων τω βασιλει οτι παραγενομενοι εις την χωραν της ιουδαιας και ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν κατελαβομεν της αιχμαλωσιας τους πρεσβυτερους των ιουδαιων εν ιερουσαλημ τη πολει οιχοδομουντας οιχον τω χυριω

μεγαν καινον δια λιθων ξυστων πολυτελων ξυλων τιθεμενων εν τοις τοιχοις 9 και τα εργα εκεινα επι σπουδης γιγνομενα και ευοδουμενον το εργον εν ταις χερσιν αυτων και εν παση δοξη και επιμελεια συντελουμενα 10 τοτε επυνθανομεθα των πρεσβυτερων τουτων λεγοντες τινος υμιν προσταξαντος οιχοδομειτε τον οικον τουτον και τα εργα ταυτα θεμελιουτε 11 επηρωτησαμεν ουν αυτους εινεκεν του γνωρισαι σοι και γραψαι σοι τους ανθρωπους τους αφηγουμενους και την ονοματογραφιαν ητουμεν αυτους των προκαθηγουμενων 12 οι δε απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν παιδες του χυριου του χτισαντος τον ουρανον χαι την γην 13 και ωκοδομητο ο οικος εμπροσθέν ετων πλειονών δια βασιλέως του ισραηλ μεγαλου και ισχυρου και επετελεσθη 14 και επει οι πατερες ημων παραπικραναντες ημαρτον εις τον χυριον του ισραηλ τον ουρανιον παρεδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος βασιλεως των χαλδαιων 15 τον τε οιχον χαθελοντες ενεπυρισαν χαι τον λαον ηχμαλωτευσαν εις βαβυλωνα 16 εν δε τω πρωτω ετει βασιλευοντος χυρου χωρας βαβυλωνιας εγραψεν ο βασιλευς χυρος οιχοδομησαι τον οιχον τουτον 17 και τα ιερα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ναω παλιν εξηνεγχεν αυτα χυρος ο βασιλευς εχ του ναου του εν βαβυλωνι και παρεδοθη ζοροβαβελ και σαναβασσαρω τω επαρχω 18 και επεταγη αυτω απενεγχαντι παντα τα σχευη ταυτα αποθειναι εν τω ναω τω εν ιερουσαλημ και τον ναον του κυριου τουτον οικοδομηθηναι επι του τοπου 19 τοτε ο σαναβασσαρος εχεινος παραγενομενος ενεβαλετο τους θεμελιους του οιχου χυριου του εν ιερουσαλημ και απ΄ εκεινου μεχρι του νυν οικοδομουμενος ουκ ελαβεν συντελειαν 20 νυν ουν ει αρινεται βασιλευ επισαεπητω εν τοις βασιλιαοις βιβλιοφυλαχιοις του χυριου βασιλεως τοις εν βαβυλωνι 21 χαι εαν ευρισχηται μετα της γνωμης χυρου του βασιλεως γενομενην την οιχοδομην του οιχου χυριου του εν ιερουσαλημ και κρινηται τω κυριω βασιλει ημων προσφωνησατω ημιν περι τουτων 22 τοτε ο βασιλευς δαρειος προσεταξεν επισχεψασθαι εν τοις βασιλιχοις βιβλιοφυλαχιοις τοις χειμενοις εν βαβυλωνι χαι ευρεθη εν εχβατανοις τη βαρει τη εν μηδια χωρα τομος εις εν ω υπεμνηματιστο ταδε 23 ετους πρωτου βασιλευοντος χυρου βασιλευς χυρος προσεταξεν τον οιχον του χυριου τον εν ιερουσαλημ οιχοδομησαι οπου επιθυουσιν δια πυρος ενδελεχους 24 ου το υψος πηχεων εξηχοντα πλατος πηχεων εξηχοντα δια δομων λιθινων ξυστων τριων χαι δομου ξυλινου εγχωριου καινου ενος και το δαπανημα δοθηναι εκ του οικου χυρου του βασιλέως 25 και τα ιέρα σχέυη του οίχου χυρίου τα τε χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγχεν ναβουχοδονοσορ εχ του οιχου του εν ιερουσαλημ χαι απηνεγχεν εις βαβυλωνα αποχατασταθηναι εις τον οιχον τον εν ιερουσαλημ ου ην κειμενα οπως τεθη εκει 26 προσεταξεν δε επιμεληθηναι σισιννη επαρχω συριας και φοινικης και σαθραβουζανη και τοις συνεταιροις και τοις αποτεταγμενοις εν

συρια και φοινική ηγεμοσιν απεχεσθαι του τοπου εασαι δε τον παιδα του κυριου ζοροβαβελ επαρχον δε της ιουδαιας και τους πρεσβυτερους των ιουδαιων τον οιχον του χυριου εχεινον οιχοδομειν επι του τοπου 27 χαγω δε επεταξα ολοσχερως οιχοδομησαι και ατενισαι ινα συμποιωσιν τοις εκ της αιγμαλωσιας της ιουδαιας μεχρι του επιτελεσθηναι τον οιχον του χυριου 28 χαι απο της φορολογιας χοιλης συριας και φοινικής επιμελως συνταξιν διδοσθαι τουτοις τοις ανθρωποις εις θυσιας τω χυριω ζοροβαβελ επαρχω εις ταυρους χαι χριους χαι αργας 29 ομοιως δε και πυρον και αλα και οινον και ελαιον ενδελεχως κατ΄ ενιαυτον καθως αν οι ιερεις οι εν ιερουσαλημ υπαγορευσωσιν αναλισχεσθαι χαθ' ημεραν αναμφισβητητως 30 οπως προσφερωνται σπονδαι τω θεω τω υψιστω υπερ του βασιλεως και των παιδων και προσευχωνται περι της αυτων ζωης 31 και προσεταξεν ινα οσοι εαν παραβωσιν τι των προειρημενων και των προσγεγραμμενων η και ακυρωσωσιν λημφθηναι ξυλον εκ των ιδιων αυτου και επι τουτου κρεμασθηναι και τα υπαρχοντα αυτου ειναι βασιλικα 32 δια ταυτα και ο κυριος ου το ονομα αυτου επικεκληται εκει αφανισαι παντα βασιλεα και εθνος ος εκτενει την χειρα αυτου κωλυσαι η κακοποιησαι τον οικον του κυριου εκεινον τον εν ιερουσαλημ 33 εγω βασιλευς δαρειος δεδογματικα επιμελως κατα ταυτα γιγνεσθαι

Chapter 7

1 τοτε σισιννης ο επαρχος χοιλης συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι κατακολουθησαντες τοις υπο του βασιλεως δαρειου προσταγεισιν 2 επεστατουν των ιερων εργων επιμελεστερον συνεργουντες τοις πρεσβυτεροις των ιουδαιων και ιεροσταταις 3 και ευοδα εγινετο τα ιερα εργα προφητευοντων αγγαιου και ζαχαριου των προφητων 4 και συνετελεσαν ταυτα δια προσταγματος του χυριου θεου ισραηλ 5 χαι μετα της γνωμης χυρου χαι δαρειου χαι αρταξερξου βασιλεως περσων συνετελεσθη ο οιχος ο αγιος εως τριτης και εικαδος μηνος αδαρ του εχτου ετους βασιλεως δαρειου 6 χαι εποιησαν οι υιοι ισραηλ χαι οι ιερεις χαι οι λευιται και οι λοιποι οι εκ της αιχμαλωσιας οι προστεθεντες ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω 7 και προσηνεγκαν εις τον εγκαινισμον του ιερου του κυριου ταυρους εκατον κριους διακοσιους αρνας τετρακοσιους 8 χιμαρους υπερ αμαρτιας παντος του ισραηλ δωδεκα προς αριθμον εκ των φυλαρχων του ισραηλ δωδεκα 9 και εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εστολισμενοι κατα φυλας επι των εργων του χυριού θεου ισραήλ αχολούθως τη μωύσεως βιβλώ και οι θυρωροί εφ΄ εκαστού πυλωνος 10 και ηγαγοσαν οι υιοι ισραηλ των εκ της αιχμαλωσιας το πασχα εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη του πρωτου μηνος οτι ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται αμα 11 και παντές οι υιοι της αιχμαλωσίας ουχ ηγνισθησάν ότι οι λευιται αμα παντες ηγνισθησαν 12 και εθυσαν το πασχα πασιν τοις υιοις της αιχμαλωσιας και

τοις αδελφοις αυτων τοις ιερευσιν και εαυτοις 13 και εφαγοσαν οι υιοι ισραηλ οι εκ της αιχμαλωσιας παντες οι χωρισθεντες απο των βδελυγματων των εθνων της γης ζητουντες τον κυριον 14 και ηγαγοσαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας ευφραινομενοι εναντι του κυριου 15 οτι μετεστρεψεν την βουλην του βασιλεως ασσυριών επ΄ αυτους κατισχυσαι τας χειρας αυτών επι τα εργα κυριου θεου ισραηλ

Chapter 8

1 και μεταγενεστερος τουτων βασιλευοντος αρταξερξου του περσων βασιλεως προσεβη εσδρας σαραιου του εζεριου του χελκιου του σαλημου 2 του σαδδουκου του αχιτωβ του αμαριου του οζιου του βοκκα του αβισουε του φινεες του ελεαζαρ του ααρων του πρωτου ιερεως 3 ουτος εσδρας ανεβη εχ βαβυλωνος ως γραμματευς ευφυης ων εν τω μωυσεως νομω τω εχδεδομενω υπο του θεου του ισραηλ 4 και εδωκεν αυτω ο βασιλευς δοξαν ευροντος χαριν εναντιον αυτου επι παντα τα αξιωματα αυτου 5 και συνανεβησαν εκ των υιων ισραηλ και των ιερεων και λευιτων και ιεροψαλτων και θυρωρων και ιεροδουλων εις ιεροσολυμα ετους εβδομου βασιλευοντος αρταξερξου εν τω πεμπτω μηνι ουτος ενιαυτος εβδομος τω βασιλει 6 εξελθοντες γαρ εχ βαβυλωνος τη νουμηνια του πρωτου μηνος εν τη νουμηνια του πεμπτου μηνος παρεγενοντο εις ιεροσολυμα κατα την δοθεισαν αυτοις ευοδιαν παρα του χυριου επ΄ αυτω 7 ο γαρ εσδρας πολλην επιστημην περιειχεν εις το μηδεν παραλιπειν των εκ του νομου κυριου και εκ των εντολων διδαξαι τον παντα ισραηλ παντα τα δικαιωματα και τα κριματα 8 προσπεσοντος δε του γραφεντος προσταγματος παρα αρταξερξου του βασιλεως προς εσδραν τον ιερεα και αναγνωστην του νομου κυριου ου εστιν αντιγραφον το υποκειμενον 9 βασιλευς αρταξερξης εσδρα τω ιερει και αναγνωστη του νομου κυριου χαιρειν 10 και τα φιλανθρωπα εγω κρινας προσεταξα τους βουλομενους εκ του εθνους των ιουδαιων αιρετιζοντας και των ιερεων και των λευιτων και των δε εν τη ημετερα βασιλεια συμπορευεσθαι σοι εις ιερουσαλημ 11 οσοι ουν ενθυμουνται συνεξορματωσαν καθαπερ δεδοκται εμοι τε και τοις επτα φιλοις συμβουλευταις 12 οπως επισχεψωνται τα χατα την ιουδαιαν χαι ιερουσαλημ αχολουθως ω εχει εν τω νομω του χυριου 13 και απενεγκειν δωρα τω χυριω του ισραηλ α ηυξαμην εγω τε και οι φιλοι εις ιερουσαλημ και παν χρυσιον και αργυριον ο εαν ευρεθη εν τη χωρα της βαβυλωνιας τω χυριω εις ιερουσαλημ συν τω δεδωρημενω υπο του εθνους εις το ιερον του χυριου αυτων το εν ιερουσαλημ 14 συναχθηναι το τε χρυσιον και αργυριον εις ταυρους και κριους και αρνας και τα τουτοις ακολουθα 15 ωστε προσενεγχειν θυσιας επι το θυσιαστηριον του χυριου αυτων το εν ιερουσαλημ 16 και παντα οσα αν βουλη μετα των αδελφων σου ποιησαι χρυσιω και αργυριω επιτελει κατα το θελημα του θεου σου 17 και τα ιερα σκευη του κυριου

τα διδομενα σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου του εν ιερουσαλημ 18 και τα λοιπα οσα αν υποπιπτη σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου δωσεις εχ του βασιλιχου γαζοφυλαχιου 19 χαγω δε αρταξερξης ο βασιλευς προσεταξα τοις γαζοφυλαξι συριας και φοινικης ινα οσα αν αποστειλη εσδρας ο ιερευς και αναγνωστης του νομου του θεου του υψιστου επιμελως διδωσιν αυτω εως αργυριου ταλαντων εκατον 20 ομοιως δε και εως πυρου κορων εκατον και οινου μετρητων εκατον και αλα εκ πληθους 21 παντα τα κατα τον του θεου νομον επιτελεσθητω επιμέλως τω θέω τω υψιστώ ένεκα του μη γενέσθαι οργην εις την βασιλείαν του βασίλεως και των υίων 22 και υμίν δε λεγεται οπώς πασί τοις ιερευσίν και τοις λευιταις και ιεροψαλταις και θυρωροις και ιεροδουλοις και πραγματικοις του ιερου τουτου μηδεμια φορολογια μηδε αλλη επιβολη γιγνηται και εξουσιαν μηδενα εχειν επιβαλειν τι τουτοις 23 και συ εσδρα κατα την σοφιαν του θεου αναδειξον κριτας και δικαστας οπως δικαζωσιν εν ολη συρια και φοινικη παντας τους επισταμενους τον νομον του θεου σου και τους μη επισταμενους δε διδαξεις 24 και παντες οσοι εαν παραβαινωσι τον νομον του θεου σου και τον βασιλικον επιμελως κολασθησονται εαν τε και θανατω εαν τε και τιμωρια η αργυρικη ζημια η απαγωγη 25 ευλογητος μονος ο χυριος ο δους ταυτα εις την χαρδιαν του βασιλεως δοξασαι τον οιχον αυτου τον εν ιερουσαλημ 26 και εμε ετιμησεν εναντι του βασιλεως και των συμβουλευοντων και παντων των φιλων και μεγιστανων αυτου 27 και εγω ευθαρσης εγενομην κατα την αντιλημψιν κυριου του θεου μου και συνηγαγον εκ του ισραηλ ανδρας ωστε συναναβηναι μοι 28 και ουτοι οι προηγουμενοι κατα τας πατριας αυτων και τας μεριδαρχιας οι αναβαντες μετ΄ εμου εκ βαβυλωνος εν τη βασιλεια αρταξερξου του βασιλεως 29 εχ των υιων φινεες γαρσομος εχ των υιων ιεταμαρου γαμηλος εχ των υιων δαυιδ αττους ο σεχενιου 30 εχ των υιων φορος ζαχαριας και μετ΄ αυτου απο γραφης ανδρες εκατον πεντηκοντα 31 εκ των υιων φααθμωαβ ελιαωνιας ζαραιου και μετ΄ αυτου ανδρες διακοσιοι 32 εχ των υιων ζαθοης σεχενιας ιεζηλου και μετ΄ αυτου ανδρες τριαχοσιοι εχ των υιων αδινου βην-ιωναθου και μετ΄ αυτου ανδρες διακοσιοι πεντηκοντα 33 εκ των υιων ηλαμ ιεσιας γοθολιου και μετ΄ αυτου ανδρες εβδομηκοντα 34 εκ των υιων σαφατιου ζαραιας μιςαηλου και μετ΄ αυτου ανδρες εβδομηκοντα 35 εκ των υιων ιωαβ αβαδιας ιεζηλου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι δεκα δυο 36 εκ των υιων βανι ασσαλιμωθ ιωσαφιου και μετ΄ αυτου ανδρες εκατον εξηκοντα 37 εκ των υιων βαβι ζαχαριας βηβαι και μετ΄ αυτου ανδρες εικοσι οκτω 38 εκ των υιων ασγαθ ιωανης αχαταν χαι μετ' αυτου ανδρες εχατον δεχα 39 εχ των υιων αδωνιχαμ οι εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων ελιφαλατος ιεουηλ και σαμαιας και μετ΄ αυτων ανδρες εβδομηχοντα 40 εχ των υιων βαγο ουθι ο του ισταλχουρου χαι μετ΄ αυτου ανδρες εβδομηχοντα 41 και συνηγαγον αυτους επι τον λεγομενον θεραν ποταμον και παρενεβαλομεν αυτοθι ημερας τρεις και κατεμαθον αυτους 42 και

εχ των υιων των ιερεων χαι εχ των λευιτων ουχ ευρων εχει 43 απεστειλα προς ελεαζαρον και ιδουηλον και μαασμαν και ελναταν και σαμαιαν και ιωριβον ναθαν ενναταν ζαχαριαν και μεσολαμον τους ηγουμενους και επιστημονας 44 και ειπα αυτοις ελθειν προς αδδαιον τον ηγουμενον τον εν τω τοπω του γαζοφυλακιου 45 εντειλαμενος αυτοις διαλεγηναι αδδαιω και τοις αδελφοις αυτου και τοις εν τω τοπω γαζοφυλαξιν αποστειλαι ημιν τους ιερατευσοντας εν τω οιχω του χυριου ημων 46 και ηγαγον ημιν κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων ανδρας επιστημονας των υιων μοολι του λευι του ισραηλ ασεβηβιαν και τους υιους και τους αδελφους δεχα οχτω 47 χαι ασεβιαν χαι αννουνον χαι ωσαιαν αδελφον εχ των υιων χανουναιου και οι υιοι αυτων ανδρες εικοσι 48 και εκ των ιεροδουλων ων εδωχεν δαυιδ χαι οι ηγουμενοι εις την εργασιαν των λευιτων ιεροδουλοι διαχοσιοι ειχοσι παντων εσημανθη η ονοματογραφια 49 χαι ευξαμην εχει νηστειαν τοις νεανισχοις εναντι του χυριου ημων 50 ζητησαι παρ΄ αυτου ευοδιαν ημιν τε και τοις συνουσιν ημιν τεχνοις ημων και κτηνεσιν 51 ενετραπην γαρ αιτησαι τον βασιλεα πεζους τε και ιππεις και προπομπην ενέκεν ασφαλείας της προς τους εναντιουμενους ημιν 52 ειπαμεν γαρ τω βασιλει οτι ισχυς του χυριου ημων εσται μετα των επιζητουντων αυτον εις πασαν επανορθωσιν 53 και παλιν εδεηθημεν του χυριού ημών κατά ταυτά και ευιλατού ετυχομέν 54 και έχωρισα των φυλαρχων των ιερεων ανδρας δεχα δυο και σερεβιαν και ασαβιαν και μετ΄ αυτων εκ των αδελφων αυτων ανδρας δεκα 55 και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα ιερα σκευη του οικου του κυριου ημων α αυτος εδωρησατο ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι μεγιστανές και πας ισραηλ 56 και στησας παρεδωχα αυτοις αργυριου ταλαντα εξαχοσια πεντηχοντα χαι σχευη αργυρα ταλαντων εκατον και χουσιου ταλαντα εκατον και χουσωματα εικοσι και σκευη χαλκα απο χρηστου χαλκου στιλβοντα χρυσοειδη σκευη δωδεκα 57 και ειπα αυτοις και υμεις αγιοι έστε τω κυριω και τα σκέυη αγια και το αργυριον και το χρυσιον ευχη τω χυριω χυριω των πατερων ημων 58 αγρυπνειτε χαι φυλασσετε εως του παραδουναι αυτα υμας τοις φυλαρχοις των ιερεων και των λευιτων και τοις ηγουμενοις των πατριών του ισραηλ εν ιερουσαλημ εν τοις παστοφοριοις του οιχου του χυριου ημων 59 χαι οι παραλαβοντες οι ιερεις χαι οι λευιται το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευή τα εν ιερουσαλήμ εισηνεγκαν εις το ιερον του χυριου 60 και αναζευξαντες απο του ποταμου θερα τη δωδεκατη του πρωτου μηνος εισηλθομεν εις ιερουσαλημ κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων την εφ΄ ημιν και ερρυσατο ημας επι της εισοδου απο παντος εχθρου και ηλθομεν εις ιερουσαλημ 61 και γενομενης αυτοθι ημερας τριτης σταθεν το αργυριον και το χρυσιον παρεδοθη εν τω οικω του κυριου ημων μαρμωθι ουρια ιερει 62 και μετ΄ αυτου ελεαζαρ ο του φινεες και ησαν μετ' αυτων ιωσαβδος ιησου και μωεθ σαβαννου οι λευιται προς αριθμον και ολκην απαντα και εγραφη πασα η ολκη αυτων

αυτη τη ωρα 63 οι δε παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας προσηνεγκαν θυσιας τω θεω του ισραηλ χυριω ταυρους δωδεχα υπερ παντος ισραηλ χριους ενενηχοντα εξ αρνας εβδομηχοντα δυο τραγους υπερ σωτηριου δεχα δυο απαντα θυσιαν τω χυριω 64 και απεδωκαν τα προσταγματα του βασιλεως τοις βασιλικοις οικονομοις και τοις επαρχοις κοιλης συριας και φοινικης και εδοξασαν το εθνος και το ιερον του χυριου 65 και τουτων τελεσθεντων προσηλθοσαν μοι οι ηγουμενοι λεγοντες 66 ουχ εχωρισαν το εθνος του ισραηλ και οι αρχοντες και οι ιερεις και οι λευιται τα αλλογενη εθνη της γης και τας ακαθαρσιας αυτων χαναναιων και χετταιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και μωαβιτων και αιγυπτιων και ιδουμαιων 67 συνωχησαν γαρ μετα των θυγατερων αυτων και αυτοι και οι υιοι αυτων και επεμιγη το σπερμα το αγιον εις τα αλλογενη εθνη της γης και μετειχον οι προηγουμενοι και οι μεγιστανές της ανομιας ταυτης απο της αρχης του πραγματος 68 και αμα τω αχουσαι με ταυτα διερρηξα τα ιματια χαι την ιεραν εσθητα χαι χατετιλα του τριχωματος της κεφαλης και του πωγωνος και εκαθισα συννους και περιλυπος 69 και επισυνηχθησαν προς με οσοι ποτε επεκινουντο τω ρηματι κυριου του ισραηλ εμου πενθουντος επι τη ανομια και εκαθημην περιλυπος εως της δειλινης θυσιας 70 και εξεγερθεις εκ της νηστειας διερρηγμενα εχων τα ιματια και την ιεραν εσθητα καμψας τα γονατα και εκτεινας τας χειρας προς τον κυριον ελεγον 71 χυριε ησχυμμαι εντετραμμαι χατα προσωπον σου 72 αι γαρ αμαρτιαι ημων επλεονασαν υπες τας κεφαλας ημων αι δε αγνοιαι ημων υπεςηνεγκαν εως του ουρανου 73 απο των χρονων των πατερων ημων και εσμεν εν μεγαλη αμαρτια εως της ημερας ταυτης 74 και δια τας αμαρτιας ημων και των πατερων ημων παρεδοθημεν συν τοις αδελφοις ημων και συν τοις βασιλευσιν ημων και συν τοις ιερευσιν ημων τοις βασιλευσιν της γης εις ρομφαιαν και αιχμαλωσιαν και προνομην μετα αισχυνης μεχρι της σημερον ημερας 75 και νυν κατα ποσον τι εγενηθη ημιν ελεος παρα σου χυριε χαταλειφθηναι ημιν ριζαν χαι ονομα εν τω τοπω του αγιασματος σου 76 και του ανακαλυψαι φωστηρα ημων εν τω οικω του χυριου ημων δουναι ημιν τροφην εν τω χαιρω της δουλειας ημων 77 χαι εν τω δουλευειν ημας ουκ εγκατελειφθημεν υπο του κυριου ημων αλλα εποιησεν ημας εν χαριτι ενωπιον των βασιλεων περσων 78 δουναι ημιν τροφην και δοξασαι το ιερον του χυριου ημων χαι εγειραι την ερημον σιων δουναι ημιν στερεωμα εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ 79 και νυν τι ερουμεν κυριε εχοντες ταυτα παρεβημεν γας τα προσταγματα σου α εδωκας εν χειςι των παιδων σου των προφητων λεγων οτι 80 η γη εις ην εισερχεσθε κληρονομησαι εστιν γη μεμολυσμενη μολυσμω των αλλογενων της γης και της ακαθαρσιας αυτων ενεπλησαν αυτην 81 και νυν τας θυγατερας υμων μη συνοικισητε τοις υιοις αυτων και τας θυγατερας αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων 82 και ου ζητησετε ειρηνευσαι τα προς αυτους τον απαντα χρονον ινα ισχυσαντες φαγητε τα αγαθα της γης και κατακληρονομησητε τοις

υιοις υμων εως αιωνος 83 και τα συμβαινοντα παντα ημιν γιγνεται δια τα εργα ημων τα πονηρα και τας μεγαλας αμαρτιας ημων 84 συ γαρ κυριε εκουφισας τας αμαρτιας ημων και εδωκας ημιν τοιαυτην ριζαν παλιν ανεκαμψαμεν παραβηναι τον νομον σου εις το επιμιγηναι τη ακαθαρσια των εθνων της γης 85 ουχι ωργισθης ημιν απολεσαι ημας εως του μη καταλιπειν ριζαν και σπερμα και ονομα ημων 86 χυριε του ισραηλ αληθινος ει χατελειφθημεν γαρ ριζα εν τη σημερον 87 ιδου νυν εσμεν ενωπιον σου εν ταις ανομιαις ημων ου γαρ εστιν στηναι ετι εμπροσθεν σου επι τουτοις 88 και οτε προσευχομενος εσδρας ανθωμολογειτο κλαιων χαμαιπετης εμπροσθεν του ιερου επισυνηχθησαν προς αυτον απο ιερουσαλημ οχλος πολυς σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανιαι κλαυθμος γαρ ην μεγας εν τω πληθει 89 και φωνησας ιεχονιας ιεηλου των υιων ισραηλ ειπεν εσδρα ημεις ημαρτομέν εις τον χυριον και συνωχισαμέν γυναικάς αλλογένεις έχ των έθνων της γης και νυν εστιν ελπις τω ισραηλ 90 εν τουτω γενεσθω ημιν ορχωμοσια προς τον κυριον εκβαλειν πασας τας γυναικας ημων τας εκ των αλλογενων συν τοις τεχνοις αυτων ως εχριθη σοι χαι οσοι πειθαρχουσιν τω νομω του χυριου 91 αναστας επιτελει προς σε γαρ το πραγμα και ημεις μετα σου ισχυν ποιειν 92 και αναστας εσδρας ωρχισεν τους φυλαρχους των ιερεων και λευιτων παντος του ισραηλ ποιησαι κατα ταυτα και ωμοσαν

Chapter 9

1 και αναστας εσδρας απο της αυλης του ιερου επορευθη εις το παστοφοριον ιωαναν του ελιασιβου 2 και αυλισθεις εκει αρτου ουκ εγευσατο ουδε υδωρ επιεν πενθων υπερ των ανομιων των μεγαλων του πληθους 3 και εγενετο κηρυγμα εν ολη τη ιουδαια και ιερουσαλημ πασι τοις εκ της αιχμαλωσιας συναχθηναι εις ιερουσαλημ 4 και οσοι αν μη απαντησωσιν εν δυσιν η τρισιν ημεραις κατα το κριμα των προκαθημενων πρεσβυτερων ανιερωθησονται τα κτηνη αυτων και αυτος αλλοτριωθησεται απο του πληθους της αιχμαλωσιας 5 και επισυνηχθησαν οι εχ της φυλης ιουδα χαι βενιαμιν εν τρισιν ημεραις εις ιερουσαλημ ουτος ο μην ενατος τη ειχαδι του μηνος 6 και συνεκαθισαν παν το πληθος εν τη ευρυχωρω του ιερου τρεμοντες δια τον ενεστωτα χειμωνα 7 και αναστας εσδρας ειπεν αυτοις υμεις ηνομησατε και συνωκισατε γυναικας αλλογενεις του προσθειναι αμαρτιαν τω ισραηλ 8 και νυν δοτε ομολογιαν δοξαν τω κυριω θεω των πατερων ημων 9 και ποιησατε το θελημα αυτου και χωρισθητε απο των εθνων της γης και απο των γυναιχων των αλλογενων 10 και εφωνησαν απαν το πληθος και ειπον μεγαλη τη φωνη ουτως ως ειρηχας ποιησομεν 11 αλλα το πληθος πολυ και η ωρα χειμερινη και ουκ ισχυομέν στηναι αιθριοι και ουχ ευρομέν και το έργον ημιν ουκ έστιν ημερας μιας ουδε δυο επι πλειον γαρ ημαρτομέν εν τουτοις 12 στητωσάν δε οι

προηγουμενοι του πληθους και παντες οι εκ των κατοικιών ημών οσοι εχουσιν γυναικας αλλογενεις παραγενηθητωσαν λαβοντες χρονον 13 και εκαστου δε τοπου τους πρεσβυτερους και τους κριτας εως του λυσαι την οργην του κυριου αφ΄ ημων του πραγματος τουτου 14 ιωναθας αζαηλου και ιεζιας θοκανου επεδεξαντο κατα ταυτα και μοσολλαμος και λευις και σαββαταιος συνεβραβευσαν αυτοις 15 και εποιησαν κατα παντα ταυτα οι εκ της αιχμαλωσιας 16 και επελεξατο εαυτω εσδρας ο ιερευς ανδρας ηγουμενους των πατριων αυτων κατ΄ ονομα παντας και συνεκαθισαν τη νουμηνία του μηνός του δεκατού ετασαί το πραγμα 17 και ηχθη επι περας τα κατα τους ανδρας τους επισυνεχοντας γυναικας αλλογενεις εως της νουμηνιας του πρωτου μηνος 18 και ευρεθησαν των ιερεων οι επισυναχθεντες αλλογενεις γυναιχας εχοντες 19 εχ των υιων ιησου του ιωσεδεχ χαι των αδελφων μασηας και ελεαζαρος και ιωριβος και ιωδανος 20 και επεβαλον τας γειρας εκβαλειν τας γυναικας αυτων και εις εξιλασμον κριους υπερ της αγνοιας αυτων 21 και εκ των υιων εμμηρ ανανιας και ζαβδαιος και μανης και σαμαιος και ιιηλ και αζαριας 22 και εκ των υιων φαισουρ ελιωναις μασσιας ισμαηλος και ναθαναηλος και ωκιδηλος και σαλθας 23 και εκ των λευιτων ιωζαβδος και σεμει+ς και χωλιος ουτος χαλιτας χαι παθαιος χαι ωουδας χαι ιωανας 24 εχ των ιεροψαλτων ελιασιβος βαχχουρος 25 εχ των θυρωρων σαλλουμος και τολβανης 26 εχ του ισραηλ εχ των υιων φορος ιερμας χαι ιεζιας χαι μελχιας χαι μιαμινος χαι ελεαζαρος και ασιβιας και βανναιας 27 εκ των υιων ηλαμ ματανίας και ζαχαρίας ιεζριηλος και ωβαδιος και ιερεμωθ και ηλιας 28 και εκ των υιων ζαμοθ ελιαδας ελιασιμος οθονιας ιαριμωθ και σαβαθος και ζερδαιας 29 και εκ των υιων βηβαι ιωαννης και ανανίας και ζαβδος και εμαθις 30 και εκ των υίων μανι ωλαμός μαμουχός ιεδαιος ιασουβος και ασαηλος και ιερεμωθ 31 και εκ των υιων αδδι νααθος και μοοσσιας λαχχουνος και ναι+δος και βεσκασπασμυς και σεσθηλ και βαλνουος και μανασσηας 32 και εκ των υιων ανναν ελιωνας και ασαιας και μελχιας και σαββαιας και σιμών χοσαμαιός 33 και έκ των υίων ασομ μαλτανναίος και ματταθιας και σαβανναιους και ελιφαλατ και μανασσης και σεμει+ 34 και εκ των υιων βαανι ιερεμιας μομδιος μαηρος ιουηλ μαμδαι και πεδιας και ανως καραβασιων και ελιασιβος και μαμνιταναιμος ελιασις βαννους ελιαλις σομει+ς σελεμιας ναθανιας και εκ των υιων εζωρα σεσσις εζριλ αζαηλος σαματος ζαμβρις ιωσηπος 35 και εκ των υιων νοομα μαζιτιας ζαβαδαιας ηδαις ιουηλ βαναιας 36 παντες ουτοι συνωχισαν γυναιχας αλλογενεις και απελυσαν αυτας συν τεχνοις 37 και κατωχησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του ισραηλ εν ιερουσαλημ και εν τη χωρα τη νουμηνια του εβδομου μηνος και οι υιοι ισραηλ εν ταις κατοικιαις αυτων 38 και συνηχθη παν το πληθος ομοθυμαδον επι το ευρυχωρον του προς ανατολας του ιερου πυλωνος 39 και ειπον εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη κομισαι τον νομον μωυσεως τον παραδοθεντα υπο του χυριου θεου ισραηλ 40 χαι εχομισεν εσδρας ο

αρχιερευς τον νομον παντι τω πληθει απο ανθρωπου εως γυναιχος και πασιν τοις ιερευσιν αχουσαι του νομου νουμηνια του εβδομου μηνος 41 χαι ανεγιγνωσκεν εν τω προ του ιερου πυλωνος ευρυχωρω απο ορθρου εως μεσημβρινου ενωπιον ανδρων τε και γυναικων και επεδωκαν παν το πληθος τον νουν εις τον νομον 42 και εστη εσδρας ο ιερευς και αναγνωστης του νομου επι του ξυλινου βηματος του κατασκευασθεντος 43 και εστησαν παρ' αυτω ματταθιας σαμμους ανανιας αζαριας ουριας εζεχιας βααλσαμος εχ δεξιων 44 χαι εξ ευωνυμων φαδαιος μισαηλ μελχιας λωθασουβος ναβαριας ζαχαριας 45 και αναλαβων εσδρας το βιβλιον του νομου ενωπιον του πληθους προεχαθητο γαρ επιδοξως ενωπιον παντων 46 και εν τω λυσαι τον νομον παντες ορθοι εστησαν και ευλογησεν εσδρας τω κυριω θεω υψιστω θεω σαβαωθ παντοχρατορι 47 χαι επεφωνησεν παν το πληθος αμην χαι αραντες ανω τας χειρας προσπεσοντες επι την γην προσεχυνησαν τω χυριω 48 ιησους χαι αννιουθ χαι σαραβιας ιαδινος ιαχουβος σαββαταιος αυταιας μαιαννας και καλιτας αζαριας και ιωζαβδος ανανιας φαλιας οι λευιται εδιδασκον τον νομον χυριου και προς το πληθος ανεγινωσκον τον νομον του χυριου εμφυσιουντες αμα την αναγνωσιν 49 και ειπεν ατταρατης εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη και τοις λευιταις τοις διδασχουσι το πληθος επι παντας 50 η ημερα αυτη εστιν αγια τω χυριω και παντές εκλαίον εν τω ακουσαί του νομού 51 βαδισαντές ουν φαγέτε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε αποστολας τοις μη εχουσιν 52 αγια γαρ η ημερα τω χυριω χαι μη λυπεισθε ο γαρ χυριος δοξασει υμας 53 χαι οι λευιται εχελευον τω δημω παντι λεγοντες η ημερα αυτη αγια μη λυπεισθε 54 χαι ωχοντο παντες φαγειν και πιειν και ευφραινεσθαι και δουναι αποστολας τοις μη εχουσιν και ευφρανθηναι μεγαλως 55 οτι και ενεφυσιωθησαν εν τοις ρημασιν οις εδιδαχθησαν και επισυνηχθησαν.

Nehemiah

Chapter 1

1 και εν τω πρωτω ετει κυρου του βασιλεως περσων του τελεσθηναι λογον κυριου απο στοματος ιερεμιου εξηγειρεν χυριος το πνευμα χυρου βασιλεως περσων χαι παρηγγείλεν φωνην εν παση βασίλεια αυτού και γε εν γραπτω λέγων 2 ουτως ειπεν χυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωχεν μοι χυριος ο θεος του ουρανου και αυτος επεσκεψατο επ΄ εμε του οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαία 3 τις εν υμίν απο πάντος του λάου αυτού και έσται ο θεος αυτου μετ΄ αυτου και αναβησεται εις ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια και οικοδομησατω τον οικον θεου ισραηλ αυτος ο θεος ο εν ιερουσαλημ 4 και πας ο καταλειπομένος από παντών των τόπων ου αυτός παροίκει έκει και λημψονται αυτον ανδρες του τοπου αυτου εν αργυριω και χρυσιω και αποσκευη και κτηνεσιν μετα του εχουσιου εις οιχον του θεου του εν ιερουσαλημ 5 χαι ανεστησαν αρχοντες των πατριων τω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται παντων ων εξηγειρεν ο θεος το πνευμα αυτων του αναβηναι οιχοδομησαι τον οιχον χυριου τον εν ιερουσαλημ 6 και παντες οι κυκλοθεν ενισχυσαν εν χερσιν αυτων εν σχευεσιν αργυριου εν χρυσω εν αποσχευη χαι εν χτηνεσιν χαι εν ξενιοις παρεξ των εν εχουσιοις 7 χαι ο βασιλευς χυρος εξηνεγχέν τα σχέυη οιχου χυριου α ελαβεν ναβουχοδονοσορ απο ιερουσαλημ και εδωκεν αυτα εν οικω θεου αυτου 8 και εξηνεγκεν αυτα κυρος βασιλευς περσων επι χειρα μιθραδατου γασβαρηνου και ηριθμησεν αυτα τω σασαβασαρ αρχοντι του ιουδα 9 και ουτος ο αριθμος αυτων ψυκτηρες χρυσοι τριακοντα και ψυκτηρες αργυροι χιλιοι παρηλλαγμενα εννεα και εικοσι 10 κεφφουρη χρυσοι τριακοντα και αργυροι διακοσιοι και σκευη ετερα χιλια 11 παντα τα σχευη τω χρυσω χαι τω αργυρω πενταχισχιλια χαι τετραχοσια τα παντα αναβαινοντα μετα σασαβασαρ απο της αποικιας εκ βαβυλωνος εις ιερουσαλημ

Chapter 2

1 και ουτοι οι υιοι της χωρας οι αναβαινοντες απο της αιχμαλωσιας της αποικιας ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ιουδα ανηρ εις πολιν αυτου 2 οι ηλθον μετα ζοροβαβελ ιησους νεεμιας σαραιας ρεελιας μαρδοχαιος βαλασαν μασφαρ βαγουι ρεουμ βαανα ανδρων αριθμος λαου ισραηλ 3 υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο 4 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο 5 υιοι ηρα επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε 6 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησουε ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο 7 υιοι αιλ-

αμ χιλιοι διαχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες 8 υιοι ζαθουα ενναχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 9 υιοι ζαχχου επταχοσιοι εξηχοντα 10 υιοι βανουι εξαχοσιοι τεσσαραχοντα δυο 11 υιοι βαβι εξαχοσιοι ειχοσι τρεις 12 υιοι ασγαδ τρισχιλιοι διαχοσιοι ειχοσι δυο 13 υιοι αδωνιχαμ εξαχοσιοι εξηχοντα εξ 14 υιοι βαγοι δισχιλιοι πεντηχοντα εξ 15 υιοι αδιν τετραχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες 16 υιοι ατηρ τω εζεχια ενενηχοντα οχτω 17 υιοι βασου τριαχοσιοι ειχοσι τρεις 18 υιοι ιωρα εχατον δεχα δυο 19 υιοι ασεμ διαχοσιοι ειχοσι τρεις 20 υιοι γαβερ ενενηχοντα πεντε 21 υιοι βαιθλεεμ εχατον ειχοσι τρεις 22 υιοι νετωφα πεντηχοντα εξ 23 υιοι αναθωθ εχατον ειχοσι οχτω 24 υιοι ασμωθ τεσσαραχοντα δυο 25 υιοι χαριαθιαριμ χαφιρα χαι βηρωθ επταχοσιοι τεσσαραχοντα τρεις 26 υιοι αραμα χαι γαβαα εξαχοσιοι ειχοσι εις 27 ανδρες μαχμας εχατον ειχοσι δυο 28 ανδρες βαιθηλ χαι αια τετραχοσιοι ειχοσι τρεις 29 υιοι ναβου πεντηχοντα δυο 30 υιοι μαγεβως εχατον πεντηχοντα εξ 31 υιοι ηλαμ-αρ χιλιοι διαχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες 32 υιοι ηραμ τριαχοσιοι ειχοσι 33 υιοι λοδ αρωθ και ωνω επταχοσιοι ειχοσι πεντε 34 υιοι ιεριχω τριαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 35 υιοι σαναα τρισχιλιοι εξαχοσιοι τριαχοντα 36 και οι ιερεις υιοι ιεδουα τω οιχω ιησου ενναχοσιοι εβδομηχοντα τρεις 37 υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηχοντα δυο 38 υιοι φασσουρ χιλιοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα επτα 39 υιοι ηρεμ χιλιοι επτα 40 και οι λευιται υιοι ιησου και καδμιηλ τοις υιοις ωδουια εβδομηχοντα τεσσαρες 41 οι αδοντες υιοι ασαφ εχατον ειχοσι οχτω 42 υιοι των πυλωρων υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι αχουβ υιοι ατιτα υιοι σαβαου οι παντες εκατον τριακοντα εννεα 43 οι ναθιναιοι υιοι σουια υιοι ασουφε υιοι ταβαωθ 44 υιοι χηραος υιοι σωηα υιοι φαδων 45 υιοι λαβανω υιοι αγαβα υιοι αχαβωθ 46 υιοι αγαβ υιοι σαμαλαι υιοι αναν 47 υιοι χεδελ υιοι γαερ υιοι ρεηα 48 υιοι ρασων υιοι νεχωδα υιοι γαζεμ 49 υιοι ουσα υιοι φαση υιοι βασι 50 υιοι ασενα υιοι μαωνιμ υιοι ναφισων 51 υιοι βακβουκ υιοι ακιφα υιοι αρους 52 υιοι βασαλωθ υιοι μαουδα υιοι αρησα 53 υιοι βαρχους υιοι σισαρα υιοι θεμα 54 υιοι νασουε υιοι ατουφα 55 υιοι αβδησελμα υιοι σατι υιοι ασεφηραθ υιοι φαδουρα 56 υιοι ιεηλα υιοι δαρχων υιοι γεδηλ 57 υιοι σαφατια υιοι ατιλ υιοι φαχεραθ-ασεβωιν υιοι ημι 58 παντες οι ναθινιν και υιοι αβδησελμα τριακοσιοι ενενηκοντα δυο 59 και ουτοι οι αναβαντες απο θελμελεθ θελαρησα χαρουβ ηδαν εμμηρ και ουκ ηδυνασθησαν του αναγγειλαι οιχον πατριας αυτων και σπερμα αυτων ει εξ ισραηλ εισιν 60 υιοι δαλαια υιοι βουα υιοι τωβια υιοι νεχωδα εξαχοσιοι πεντηχοντα δυο 61 χαι απο των υιων των ιερεων υιοι χαβια υιοι αχους υιοι βερζελλαι ος ελαβεν απο δυγατερων βερζελλαι του γαλααδιτου γυναικα και εκληθη επι τω ονοματι αυτων 62 ουτοι εζητησαν γραφην αυτων οι μεθωεσιμ και ουχ ευρεθησαν και ηγχιστευθησαν απο της ιερατείας 63 και είπεν αθερσαθα αυτοίς του μη φαγείν από του αγίου των αγιων εως αναστη ιερευς τοις φωτιζουσιν και τοις τελειοις 64 πασα δε η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριαχοσιοι εξηχοντα 65 χωρις δουλων αυτων

και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και ουτοι αδοντες και αδουσαι διακοσιοι 66 ιπποι αυτων επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι αυτων διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 67 καμηλοι αυτων τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι αυτων εξακισχιλιοι επτακοσιοι είκοσι 68 και απο αρχοντων πατριων εν τω ελθείν αυτους είς οικον χυρίου τον εν ιερουσαλημ ηκουσιασαντο είς οικον του θεου του στησαι αυτον επι την ετοιμασίαν αυτου 69 ως η δυναμις αυτων εδωκαν είς θησαυρον του εργου χρυσίον καθαρον μναι εξ μυρίαδες και χίλιαι και αργυρίον μναι πεντακισχιλιαι και κοθωνοί των ιέρεων έκατον 70 και έκαθισαν οι ιέρεις και οι λευιται και οι απο του λαού και οι αδοντές και οι πυλωροί και οι ναθίνιμ εν πολέσιν αυτων και πας ισραηλ εν πολέσιν αυτων

Chapter 3

1 και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθη ο λαος ως ανηρ εις εις ιερουσαλημ 2 και ανεστη ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτου ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι αδελφοι αυτου και ωχοδομησαν το θυσιαστηριον θεου ισραηλ του ανενεγχαι επ΄ αυτο ολοχαυτωσεις κατα τα γεγραμμενα εν νομω μωυση ανθρωπου του θεου 3 και ητοιμασαν το θυσιαστηριον επι την ετοιμασιαν αυτου οτι εν καταπληξει επ' αυτους απο των λαων των γαιων και ανεβη επ΄ αυτο ολοκαυτωσις τω κυριω το πρωι και εις εσπεραν 4 και εποιησαν την εορτην των σκηνων κατα το γεγραμμενον και ολοκαυτωσεις ημεραν εν ημερα εν αριθμω ως η χρισις λογον ημερας εν ημερα αυτου 5 χαι μετα τουτο ολοχαυτωσεις ενδελεχισμου χαι εις τας νουμηνιας χαι εις πασας εορτας τας ηγιασμενας και παντι εκουσιαζομενω εκουσιον τω κυριω 6 εν ημερα μια του μηνος του εβδομου ηρξαντο αναφερειν ολοκαυτωσεις τω κυριω και ο οικος χυριου ουχ εθεμελιωθη 7 και εδωχαν αργυριον τοις λατομοις και τοις τεκτοσιν και βρωματα και ποτα και ελαιον τοις σηδανιν και τοις σωριν ενεγκαι ξυλα κεδρινα απο του λιβανου προς θαλασσαν ιοππης κατ' επιχωρησιν κυρου βασιλεως περσων επ΄ αυτους 8 και εν τω ετει τω δευτερω του ελθειν αυτους εις οικον του θεου εις ιερουσαλημ εν μηνι τω δευτερω ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεχ και οι καταλοιποι των αδελφων αυτων οι ιερεις και οι λευιται και παντες οι ερχομενοι απο της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και εστησαν τους λευιτας απο ειχοσαετους χαι επανω επι τους ποιουντας τα εργα εν οιχω χυριου 9 και εστη ιησους και οι υιοι αυτου και οι αδελφοι αυτου καδμιηλ και οι υιοι αυτου υιοι ιουδα επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω του θεου υιοι ηναδαδ υιοι αυτων και αδελφοι αυτων οι λευιται 10 και εθεμελιωσαν του οικοδομησαι τον οιχον χυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμένοι εν σαλπιγξιν και οι λευιται υιοι ασαφ εν χυμβαλοις του αινειν τον χυριον επι χειρας δαυιδ βασιλεως ισραηλ 11

και απεκριθησαν εν αινω και ανθομολογησει τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το έλεος αυτου επι ισραηλ και πας ο λαος εσημαινον φωνην μεγαλην αινειν τω κυριω επι θεμελιωσει οικου κυριου 12 και πολλοι απο των ιερεων και των λευιτων και αρχοντες των πατριων οι πρεσβυτεροι οι ειδοσαν τον οικον τον πρωτον εν θεμελιωσει αυτου και τουτον τον οικον εν οφθαλμοις αυτων εκλαιον φωνη μεγαλη και οχλος εν σημασια μετ΄ ευφροσυνης του υψωσαι ωδην 13 και ουκ ην ο λαος επιγινωσκων φωνην σημασιας της ευφροσυνης απο της φωνης του κλαυθμου του λαου οτι ο λαος εκραυγασεν φωνη μεγαλη και η φωνη ηκουετο εως απο μακροθεν

Chapter 4

1 και ηκουσαν οι θλιβοντες ιουδα και βενιαμιν οτι οι υιοι της αποικιας οικοδομουσιν οιχον τω χυριω θεω ισραηλ 2 και ηγγισαν προς ζοροβαβελ και προς τους αρχοντας των πατριων και ειπαν αυτοις οικοδομησομεν μεθ΄ υμων οτι ως υμεις εκζητουμεν τω θεω υμων και αυτω ημεις θυσιαζομεν απο ημερων ασαραδδων βασιλεως ασσουρ του ενεγχαντος ημας ωδε 3 και είπεν προς αυτους ζοροβαβελ και ιησους και οι καταλοιποι των αρχοντων των πατριών του ισραήλ ουχ ημιν και υμιν του οιχοδομησαι οιχον τω θεω ημων οτι ημεις αυτοι επι το αυτο οιχοδομησομεν τω χυριω θεω ημων ως ενετειλατο ημιν χυρος ο βασιλευς περσων 4 χαι ην ο λαος της γης εκλυων τας χειρας του λαου ιουδα και ενεποδιζον αυτους του οικοδομειν 5 και μισθουμενοι επ΄ αυτους βουλευομενοι του διασκεδασαι βουλην αυτων πασας τας ημερας χυρου βασιλεως περσων και εως βασιλειας δαρειου βασιλεως περσων 6 και εν βασιλεια ασουηρου εν αρχη βασιλειας αυτου εγραψαν επιστολην επι οικουντας ιουδα και ιερουσαλημ 7 και εν ημεραις αρθασασθα εγραψεν εν ειρηνη μιθραδατη ταβεηλ συν και τοις λοιποις συνδουλοις αυτου προς αρθασασθα βασιλεα περσων εγραψεν ο φορολογος γραφην συριστι και ηρμηνευμενην 8 ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματευς εγραψαν επιστολην μιαν κατα ιερουσαλημ τω αρθασασθα βασιλει 9 ταδε εχρινέν ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματέυς και οι καταλοιποι συνδουλοι ημων διναιοι αφαρσαθαχαιοι ταρφαλλαιοι αφαρσαιοι αρχυαιοι βαβυλωνιοι σουσαναχαιοι οι εισιν ηλαμαιοι 10 και οι καταλοιποι εθνων ων απωχισεν ασενναφαρ ο μεγας και ο τιμιος και κατωχισεν αυτους εν πολεσιν της σομορων και το καταλοιπον περαν του ποταμου 11 αυτή η διαταγή της επιστολής ης απεστειλαν προς αυτον προς αρθασασθα βασιλεα παιδες σου ανδρες περαν του ποταμου 12 γνωστον εστω τω βασιλει οτι οι ιουδαιοι αναβαντες απο σου εφ΄ ημας ηλθοσαν εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν και τα τειχη αυτης κατηρτισμένοι εισιν και θεμέλιους αυτης ανυψωσαν 13 νυν ουν γνωστον εστω τω βασιλει οτι εαν η πολις εχεινη ανοιχοδομηθη χαι τα τειχη

αυτης χαταρτισθωσιν φοροι ουχ εσονται σοι ουδε δωσουσιν χαι τουτο βασιλεις κακοποιεί 14 και ασχημοσύνην βασίλεως ουκ εξέστιν ημιν ίδειν δια τουτο επεμψαμεν και εγνωρισαμεν τω βασιλει 15 ινα επισκεψηται εν βιβλιω υπομνηματισμου των πατέρων σου και ευρησεις και γνωση οτι η πολις έχεινη πολις αποστατις και κακοποιουσα βασιλεις και χωρας και φυγαδια δουλων εν μεσω αυτης απο χρονων αιωνος δια ταυτα η πολις αυτη ηρημωθη 16 γνωριζομεν ουν ημεις τω βασιλει οτι εαν η πολις εχεινη οιχοδομηθη χαι τα τειχη αυτης χαταρτισθη ουχ εστιν σοι ειρηνη 17 και απεστειλεν ο βασιλευς προς ραουμ βααλταμ και σαμσαι γραμματεα και τους καταλοιπους συνδουλους αυτων τους οικουντας εν σαμαρεια και τους καταλοιπους περαν του ποταμου ειρηνην και φησιν 18 ο φορολογος ον απεστειλατε προς ημας εχληθη εμπροσθεν εμου 19 χαι παρ' εμου ετεθη γνωμη και επεσκεψαμεθα και ευραμεν οτι η πολις εκεινη αφ΄ ημερων αιωνος επι βασιλεις επαιρεται και αποστασεις και φυγαδια γινονται εν αυτη 20 και βασιλεις ισχυροι γινονται επι ιερουσαλημ και επικρατουντες ολης της εσπερας του ποταμου και φοροι πληρεις και μερος διδοται αυτοις 21 και νυν θετε γνωμην καταργησαι τους ανδρας εχεινους χαι η πολις εχεινη ουχ οιχοδομηθησεται ετι οπως απο της γνωμης 22 πεφυλαγμενοι ητε ανεσιν ποιησαι περι τουτου μηποτε πληθυνθη αφανισμος εις κακοποιησιν βασιλευσιν 23 τοτε ο φορολογος του αρθασασθα βασιλεως ανεγνω ενωπιον ραουμ και σαμσαι γραμματεως και συνδουλων αυτων και επορευθησαν σπουδη εις ιερουσαλημ και εν ιουδα και κατηργησαν αυτους εν ιπποις και δυναμει 24 τοτε ηργησεν το εργον οιχου του θεου του εν ιερουσαλημ και ην αργουν εως δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του βασιλεως περσων

Chapter 5

1 και επροφητευσεν αγγαιος ο προφητης και ζαχαριας ο του αδδω προφητειαν επι τους ιουδαιους τους εν ιουδα και ιερουσαλημ εν ονοματι θεου ισραηλ επ΄ αυτους 2 τοτε ανεστησαν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο υιος ιωσεδεκ και ηρξαντο οικοδομησαι τον οικον του θεου τον εν ιερουσαλημ και μετ΄ αυτων οι προφηται του θεου βοηθουντες αυτοις 3 εν αυτω τω καιρω ηλθεν επ΄ αυτους θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων και τοια είπαν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην του οικοδομησαι τον οικον τουτον και την χορηγιαν ταυτην καταρτισασθαι 4 τοτε ταυτα είποσαν αυτοις τινα εστιν τα ονοματα των ανδρων των οικοδομουντων την πολίν ταυτην 5 και οι οφθαλμοι του θεου επι την αιχμαλωσιαν ιουδα και ου κατηργησαν αυτους εως γνωμη τω δαρείω απηνεχθη και τοτε απεσταλη τω φορολογω υπερ τουτου 6 διασαφησίς επιστολης ης απεστείλεν θανθαναι ο επαρχος του περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν τω περαν του ποταμου

δαρειω τω βασιλει 7 ρησιν απεστειλαν προς αυτον και ταδε γεγραπται εν αυτω δαρειω τω βασιλει ειρηνη πασα 8 γνωστον εστω τω βασιλει οτι επορευθημεν εις την ιουδαιαν χωραν εις οικον του θεου του μεγαλου και αυτος οικοδομειται λιθοις εχλεχτοις χαι ξυλα εντιθεται εν τοις τοιχοις χαι το εργον εχεινο επιδεξιον γινεται και ευοδουται εν ταις χερσιν αυτων 9 τοτε ηρωτησαμεν τους πρεσβυτερους εχεινους χαι ουτως ειπαμεν αυτοις τις εθηχεν υμιν γνωμην τον οιχον τουτον οιχοδομησαι και την χορηγιαν ταυτην καταρτισασθαι 10 και τα ονοματα αυτων ηρωτησαμεν αυτους γνωρισαι σοι ωστε γραψαι σοι τα ονοματα των ανδρων των αρχοντων αυτων 11 και τοιουτο εημα απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν δουλοι του θεου του ουρανου και της γης και οικοδομουμεν τον οικον ος ην ωχοδομημενος προ τουτου ετη πολλα και βασιλευς του ισραηλ μεγας ωχοδομησεν αυτον και κατηρτισατο αυτον 12 αυτοις αφ' οτε δε παρωργισαν οι πατερες ημών τον θεον του ουρανου εδωχεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος του χαλδαιου και τον οικον τουτον κατελυσεν και τον λαον απωκισεν εις βαβυλωνα 13 αλλ' εν ετει πρωτω χυρου του βασιλεως χυρος ο βασιλευς εθετο γνωμην τον οιχον του θεου τουτον οιχοδομηθηναι 14 χαι τα σχευη του οιχου του θεου τα χρυσα και τα αργυρα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν αυτα εις ναον του βασιλεως εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς απο ναου του βασιλεως και εδωκεν τω σασαβασαρ τω θησαυροφυλακι τω επι του θησαυρου 15 και ειπεν αυτω παντα τα σκευη λαβε και πορευου θες αυτα εν τω οιχω τω εν ιερουσαλημ εις τον εαυτων τοπον 16 τοτε σασαβασαρ εχεινος ηλθεν και εδωχεν θεμελιους του οιχου του θεου του εν ιερουσαλημ και απο τοτε εως του νυν ωχοδομηθη και ουκ ετελεσθη 17 και νυν ει επι τον βασιλεα αγαθον επισμέπητω εν οιμώ της γαζης του βασιλέως βαβυλώνος όπως γνώς ότι απο βασιλεως χυρου ετεθη γνωμη οιχοδομησαι τον οιχον του θεου εχεινον τον εν ιερουσαλημ και γνους ο βασιλευς περι τουτου πεμψατω προς ημας

Chapter 6

1 τοτε δαρείος ο βασίλευς εθήχεν γνωμην και επέσχεψατο εν ταις βιβλιοθήκαις οπου η γαζα κείται εν βαβυλωνι 2 και ευρεθή εν πολεί εν τη βαρεί της μηδων πολέως κεφαλίς μια και τουτο ην γεγραμμένον εν αυτή υπομνήμα 3 εν έτει πρώτω κυρού βασίλεως κυρος ο βασίλευς εθήκεν γνωμην περί οίκου του θέου του εν ιερουσάλημ οίκος οικοδομήθητω και τόπος ου θυσίαζουσιν τα θυσίασματα και εθήκεν επαρμά υψός πηχείς εξήκοντα πλάτος αυτού πηχεων εξήκοντα 4 και δομοί λιθίνοι κραταίοι τρείς και δομός ξυλίνος είς και η δαπάνη εξ οίκου του βασίλεως δοθησέται 5 και τα σχευή οίκου του θέου τα αργύρα και τα χρυσα α ναβουχοδονόσορ εξήνεγκεν από οίκου του εν ιερουσάλημ και εχομίσεν είς βαβυλ-

ωνα και δοθητω και απελθατω εις τον ναον τον εν ιερουσαλημ επι τοπου ου ετεθη εν οιχω του θεου 6 νυν δωσετε επαρχοι περαν του ποταμου σαθαρβουζανα χαι οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν περα του ποταμου μαχραν οντες εχειθεν 7 αφετε το εργον οιχου του θεου οι αφηγουμενοι των ιουδαιων χαι οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων οιχον του θεου εχεινον οιχοδομειτωσαν επι του τοπου αυτου 8 χαι απ΄ εμου ετεθη γνωμη μηποτε τι ποιησητε μετα των πρεσβυτερων των ιουδαιων του οικοδομησαι οικον του θεου εκείνον και απο υπαρχοντων βασίλεως των φορων περαν του ποταμου επιμελως δαπανη εστω διδομενη τοις ανδρασιν εχεινοις το μη καταργηθηναι 9 και ο αν υστερημα και υιους βοων και κριων και αμνους εις ολοχαυτωσεις τω θεω του ουρανου πυρους αλας οινον ελαιον χατα το ρημα των ιερεων των εν ιερουσαλημ εστω διδομενον αυτοις ημεραν εν ημερα ο εαν αιτησωσιν 10 ινα ωσιν προσφεροντες ευωδιας τω θεω του ουρανου και προσευχωνται εις ζωην του βασιλεως και των υιων αυτου 11 και απ΄ εμου ετεθη γνωμη οτι πας ανθρωπος ος αλλαξει το ρημα τουτο χαθαιρεθησεται ξυλον εχ της οιχιας αυτου και ωρθωμενος παγησεται επ΄ αυτου και ο οικος αυτου το κατ΄ εμε ποιηθησεται 12 και ο θεος ου κατασκηνοι το ονομα εκει καταστρεψει παντα βασιλεα και λαον ος εχτένει την χειρα αυτου αλλαξαι η αφανισαι τον οιχον του θέου έχεινον τον εν ιερουσαλημ εγω δαρειος εθηχα γνωμην επιμελως εσται 13 τοτε θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτου προς ο απεστειλεν δαρειος ο βασιλευς ουτως εποιησαν επιμελως 14 και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων ωχοδομουσαν και οι λευιται εν προφητεια αγγαιου του προφητου και ζαχαριου υιου αδδω και ανωκοδομησαν και κατηρτισαντο απο γνωμης θεου ισραηλ και απο γνωμης χυρου και δαρειου και αρθασασθα βασιλεων περσων 15 και ετελεσαν τον οιχον τουτον εως ημερας τριτης μηνος αδαρ ο εστιν ετος εχτον τη βασιλεια δαρειου του βασιλεως 16 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι καταλοιποι υιων αποικεσιας εγκαινια του οικου του θεου εν ευφροσυνη 17 και προσηνεγκαν εις τα εγκαινια του οικου του θεου μοσχους εκατον κριους διαχοσιους αμνους τετραχοσιους χιμαρους αιγων περι αμαρτιας υπερ παντος ισραηλ δωδεχα εις αριθμον φυλων ισραηλ 18 χαι εστησαν τους ιερεις εν διαιρεσεσιν αυτων και τους λευιτας εν μερισμοις αυτων επι δουλεια θεου του εν ιερουσαλημ κατα την γραφην βιβλιου μωυση 19 και εποιησαν οι υιοι της αποικεσιας το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου 20 οτι εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται εως εις παντες καθαροι και εσφαξαν το πασχα τοις πασιν υιοις της αποιχεσιας χαι τοις αδελφοις αυτων τοις ιερευσιν χαι εαυτοις 21 χαι εφαγον οι υιοι ισραηλ το πασχα οι απο της αποικεσιας και πας ο χωριζομενος της ακαθαρσιας εθνων της γης προς αυτους του εκζητησαι κυριον θεον ισραηλ 22 και εποιησαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη οτι ευφρανεν αυτους χυριος χαι επεστρεψεν χαρδιαν βασιλεως ασσουρ επ΄ αυτους χραταιωσαι

τας χειρας αυτων εν εργοις οικου του θεου ισραηλ

Chapter 7

1 και μετα τα ρηματα ταυτα εν βασιλεια αρθασασθα βασιλεως περσων ανεβη εσδρας υιος σαραιου υιου αζαριου υιου ελχια 2 υιου σαλουμ υιου σαδδουχ υιου αχιτωβ 3 υιου σαμαρια υιου εσρια υιου μαρερωθ 4 υιου ζαραια υιου σαουια υιου βοχχι 5 υιου αβισουε υιου φινεες υιου ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως του πρωτου 6 αυτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος και αυτος γραμματευς ταχυς εν νομω μωυση ον εδωχεν χυριος ο θεος ισραηλ και εδωχεν αυτω ο βασιλευς οτι χειρ χυριου θεου αυτου επ' αυτον εν πασιν οις εζητει αυτος 7 και ανεβησαν απο υιων ισραηλ και απο των ιερεων και απο των λευιτων και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναθινιμ εις ιερουσαλημ εν ετει εβδομω τω αρθασασθα τω βασιλει 8 και ηλθοσαν εις ιερουσαλημ τω μηνι τω πεμπτω τουτο ετος εβδομον τω βασιλει 9 οτι εν μια του μηνος του πρωτου αυτος εθεμελιωσεν την αναβασιν την απο βαβυλωνος εν δε τη πρωτη του μηνος του πεμπτου ηλθοσαν εις ιερουσαλημ οτι χειρ θεου αυτου ην αγαθη επ΄ αυτον 10 οτι εσδρας εδωκεν εν καρδια αυτου ζητησαι τον νομον και ποιείν και διδασκείν εν ισραηλ προσταγματά και κρίματα 11 και αυτή η διασαφησις του διαταγματος ου εδωχεν αρθασασθα τω εσδρα τω ιερει τω γραμματει βιβλιου λογων εντολων χυριου χαι προσταγματων αυτου επι τον ισραηλ 12 αρθασασθα βασιλευς βασιλεων εσδρα γραμματει νομου του θεου του ουρανου τετελεσται ο λογος και η αποκρισις 13 απ΄ εμου ετεθη γνωμη οτι πας ο εκουσιαζομενος εν βασιλεια μου απο λαου ισραηλ και ιερεων και λευιτων πορευθηναι εις ιερουσαλημ μετα σου πορευθηναι 14 απο προσωπου του βασιλεως και των επτα συμβουλων απεσταλη επισχεψασθαι επι την ιουδαίαν και εις ιερουσαλημ νομω θεου αυτων τω εν χειρι σου 15 και εις οικον κυριου αργυριον και χρυσιον ο ο βασιλευς και οι συμβουλοι ηκουσιασθησαν τω θεω του ισραηλ τω εν ιερουσαλημ κατασκηνουντι 16 και παν αργυριον και χρυσιον ο τι εαν ευρης εν παση χωρα βαβυλωνος μετα εχουσιασμού του λαού και ιερέων των εχουσιαζομένων εις οίχον θεου τον εν ιερουσαλημ 17 και παν προσπορευομενον τουτον ετοιμως ενταξον εν βιβλιω τουτω μοσχους χριους αμνους χαι θυσιας αυτων χαι σπονδας αυτων χαι προσοισεις αυτα επι θυσιαστηριου του οιχου του θεου υμων του εν ιερουσαλημ 18 και ει τι επι σε και τους αδελφους σου αγαθυνθη εν καταλοιπω του αργυριου και του χρυσιου ποιησαι ως αρεστον τω θεω υμων ποιησατε 19 και τα σκευη τα διδομενα σοι εις λειτουργιαν οιχου θεου παραδος ενωπιον του θεου εν ιερουσαλημ 20 και καταλοιπον χρειας οικου θεου σου ο αν φανη σοι δουναι δωσεις απο οιχων γαζης βασιλεως 21 και απ΄ εμου εγω αρθασασθα βασιλευς εθηκα γνωμην πασαις ταις γαζαις ταις εν περα του ποταμου οτι παν ο αν αιτηση υμας εσδρας

ο ιερευς και γραμματευς του νομου του θεου του ουρανου ετοιμως γιγνεσθω 22 εως αργυριου ταλαντων εκατον και εως πυρου κορων εκατον και εως οινου βαδων εκατον και εως ελαιου βαδων εκατον και αλας ου ουκ εστιν γραφη 23 παν ο εστιν εν γνωμη θεου του ουρανου γιγνεσθω προσεχετε μη τις επιχειρηση εις οιχον θεου του ουρανου μηποτε γενηται οργη επι την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων αυτου 24 και υμιν εγνωρισται εν πασιν τοις ιερευσιν και τοις λευιταις αδουσιν πυλωροις ναθινιμ και λειτουργοις οικου θεου τουτου φορος μη εστω σοι ουκ εξουσιασεις χαταδουλουσθαι αυτους 25 χαι συ εσδρα ως η σοφια του θεου εν χειρι σου καταστησον γραμματεις και κριτας ινα ωσιν κρινοντες παντι τω λαω τω εν περα του ποταμου πασιν τοις ειδοσιν νομον του θεου σου και τω μη ειδοτι γνωριειτε 26 και πας ος αν μη η ποιων νομον του θεου και νομον του βασιλεως ετοιμως το χριμα εσται γιγνομενον εξ αυτου εαν τε εις θανατον εαν τε εις παιδειαν εαν τε εις ζημιαν του βιου εαν τε εις δεσμα 27 ευλογητος χυριος ο θεος των πατερων ημων ος εδωχεν ουτως εν χαρδια του βασιλεως του δοξασαι τον οιχον χυριου τον εν ιερουσαλημ 28 και επ' εμε εκλινεν ελεος εν οφθαλμοις του βασιλεως και των συμβουλων αυτου και παντων των αρχοντων του βασιλεως των επηρμενων και εγω εκραταιωθην ως χειρ θεου η αγαθη επ' εμε και συνηξα απο ισραηλ αρχοντας αναβηναι μετ' εμου

Chapter 8

1 και ουτοι οι αρχοντες πατριων αυτων οι οδηγοι αναβαινοντες μετ΄ εμου εν βασιλεια αρθασασθα του βασιλεως βαβυλωνος 2 απο υιων φινεες γηρσωμ απο υιων ιθαμαρ δανιηλ απο υιων δαυιδ ατους 3 απο υιων σαχανια απο υιων φορος ζαγαριας και μετ΄ αυτου το συστρεμμα εκατον και πεντηκοντα 4 απο υιων φααθμωαβ ελιανα υιος ζαραια και μετ΄ αυτου διακοσιοι τα αρσενικα 5 απο υιων ζαθοης σεχενιας υιος αζιηλ και μετ΄ αυτου τριακοσιοι τα αρσενικα 6 και απο υιων αδιν ωβηθ υιος ιωναθαν και μετ΄ αυτου πεντηκοντα τα αρσενικα 7 και απο υιων ηλαμ ιεσια υιος αθελια και μετ' αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα 8 και απο υιων σαφατια ζαβδια υιος μιςαηλ και μετ΄ αυτου ογδοηκοντα τα αρσενικα 9 και απο υιων ιωαβ αβαδια υιος ιιηλ και μετ΄ αυτου διακοσιοι δεκα οκτω τα αρσενικα 10 και απο υιων βαανι σαλιμουθ υιος ιωσεφια και μετ' αυτου εκατον εξηκοντα τα αρσενικα 11 και απο υιων βαβι ζαχαρια υιος βαβι και μετ΄ αυτου εβδομηκοντα οκτω τα αρσενικα 12 και απο υιων ασγαδ ιωαναν υιος ακαταν και μετ' αυτου εκατον δεκα τα αρσενικα 13 και απο υιων αδωνικαμ εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων αλιφαλατ ιιηλ και σαμαια και μετ' αυτων εξηκοντα τα αρσενικα 14 και απο υιων βαγο ουθι και μετ΄ αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα 15 και συνηξα αυτους προς τον ποταμον τον ερχομενον προς τον ευι και παρενεβαλομεν εκει

ημερας τρεις και συνηκα εν τω λαω και εν τοις ιερευσιν και απο υιων λευι ουχ ευρον εχει 16 χαι απεστειλα τω ελεαζαρ τω αριηλ τω σαμαια χαι τω αλωναμ χαι τω ιαριβ και τω ελναθαν και τω ναθαν και τω ζαχαρια και τω μεσουλαμ ανδρας και τω ιωαριβ και τω ελναθαν συνιοντας 17 και εξηνεγκα αυτους επι αρχοντος εν αργυριω του τοπου και εθηκα εν στοματι αυτων λογους λαλησαι προς τους αδελφους αυτων τους ναθινιμ εν αργυριω του τοπου του ενεγχαι ημιν αδοντας εις οιχον θεου ημων 18 και ηλθοσαν ημιν ως χειρ θεου ημων αγαθη εφ΄ ημας ανηρ σαχωλ απο υιων μοολι υιου λευι υιου ισραηλ και αρχην ηλθοσαν υιοι αυτου και αδελφοι αυτου οχτωχαιδεχα 19 χαι τον ασεβια χαι τον ωσαιαν απο υιων μεραρι αδελφοι αυτου και υιοι αυτων εικοσι 20 και απο των ναθινιμ ων εδωκεν δαυιδ και οι αρχοντες εις δουλειαν των λευιτων ναθινιμ διακοσιοι και εικοσι παντες συνηχθησαν εν ονομασιν 21 και εκαλεσα εκει νηστειαν επι τον ποταμον αουε του ταπεινωθηναι ενωπιον θεου ημων ζητησαι παρ΄ αυτου οδον ευθειαν ημιν και τοις τεχνοις ημων χαι παση τη χτησει ημων 22 οτι ησχυνθην αιτησασθαι παρα του βασιλεως δυναμιν και ιππεις σωσαι ημας απο εχθρου εν τη οδω οτι ειπαμεν τω βασιλει λεγοντες χειο του θεου ημων επι παντας τους ζητουντας αυτον εις αγαθον και κρατος αυτου και θυμος αυτου επι παντας εγκαταλειποντας αυτον 23 και ενηστευσαμεν και εζητησαμεν παρα του θεου ημων περι τουτου και επηκουσεν ημιν 24 και διεστειλα απο αρχοντων των ιερεων δωδεκα τω σαραια ασαβια και μετ΄ αυτων απο αδελφων αυτων δεκα 25 και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη απαρχης οικου θεου ημων α υψωσεν ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι αρχοντες αυτου και πας ισραηλ οι ευρισκομενοι 26 και εστησα επι χειρας αυτων αργυριου ταλαντα εξαχοσια και πεντηκοντα και σκευη αργυρα εκατον και ταλαντα χρυσιου εκατον 27 και καφουρη χρυσοι εικοσι εις την οδον χαμανιμ χιλιοι και σκευη χαλκου στιλβοντος αγαθου διαφορα επιθυμητα εν χρυσιω 28 και ειπα προς αυτους υμεις αγιοι τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον εκουσια τω κυριω θεω πατερων υμων 29 αγρυπνειτε και τηρειτε εως στητε ενωπιον αρχοντων των ιερεων και των λευιτων και των αρχοντων των πατριών εν ιερουσαλημ εις σχηνας οιχού χυριού 30 και εδέξαντο οι ιερείς και οι λευιται σταθμον του αργυριου και του χρυσιου και των σκευων ενεγκειν εις ιερουσαλημ εις οιχον θεου ημων 31 και εξηραμεν απο του ποταμου αουε εν τη δωδεκατη του μηνος του πρωτου του ελθειν εις ιερουσαλημ και χειρ θεου ημων ην εφ΄ ημιν και ερρυσατο ημας απο χειρος εχθρου και πολεμιου εν τη οδω 32 και ηλθομέν εις ιερουσαλημ και εκαθισαμέν έχει ημέρας τρείς 33 και έγενηθη τη ημερα τη τεταρτη εστησαμεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εν οικω θεου ημων επι χειρα μεριμωθ υιου ουρια του ιερεως και μετ΄ αυτου ελεαζαρ υιος φινέες και μετ΄ αυτών ιωζαβαδ υιος ιήσου και νωαδία υιος βαναία οι λευιταί 34 εν αριθμω και εν σταθμω τα παντα και εγραφη πας ο σταθμος εν τω καιρω εκεινω 35

οι ελθοντες απο της αιχμαλωσιας υιοι της παροικιας προσηνεγκαν ολοκαυτωσεις τω θεω ισραηλ μοσχους δωδεκα περι παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αμνους εβδομηκοντα και επτα χιμαρους περι αμαρτιας δωδεκα τα παντα ολοκαυτωματα τω κυριω 36 και εδωκαν το νομισμα του βασιλεως τοις διοικηταις του βασιλεως και επαρχοις περαν του ποταμου και εδοξασαν τον λαον και τον οικον του θεου

Chapter 9

1 και ως ετελεσθη ταυτα ηγγισαν προς με οι αρχοντες λεγοντες ουκ εχωρισθη ο λαος ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται απο λαων των γαιων εν μακρυμμασιν αυτων τω χανανι ο εθι ο φερεζι ο ιεβουσι ο αμμωνι ο μωαβι ο μοσερι και ο αμορι 2 οτι ελαβοσαν απο θυγατερων αυτων εαυτοις και τοις υιοις αυτων και παρηχθη σπερμα το αγιον εν λαοις των γαιων και χειρ των αρχοντων εν τη ασυνθεσια ταυτη εν αρχη 3 και ως ηκουσα τον λογον τουτον διερρηξα τα ιματια μου και επαλλομην και ετιλλον απο των τριχων της κεφαλης μου και απο του πωγωνος μου και εκαθημην ηρεμαζων 4 και συνηχθησαν προς με πας ο διωκων λογον θεου ισραηλ επι ασυνθεσια της αποικιας και εγω καθημενος ηρεμαζων εως της θυσιας της εσπερινης 5 και εν θυσια τη εσπερινη ανεστην απο ταπεινωσεως μου και εν τω διαρρηξαι με τα ιματια μου και επαλλομην και κλινω επι τα γονατα μου και εκπετάζω τας χειράς μου προς κυρίον τον θέον 6 και είπα κυρίε ήσχυνθην και ενετραπην του υψωσαι το προσωπον μου προς σε οτι αι ανομιαι ημων επληθυνθησαν υπερ χεφαλης ημων χαι αι πλημμελειαι ημων εμεγαλυνθησαν εως εις ουρανον 7 απο ημερων πατερων ημων εσμεν εν πλημμελεια μεγαλη εως της ημερας ταυτης και εν ταις ανομιαις ημων παρεδοθημεν ημεις και οι βασιλεις ημων και οι υιοι ημων εν γειρι βασιλεων των εθνων εν ρομφαια και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγή και εν αισχυνή προσωπού ήμων ως η ήμερα αυτή 8 και νυν επιειχευσατο ημιν χυριος ο θεος ημων του χαταλιπειν ημιν εις σωτηριαν χαι δουναι ημιν στηριγμα εν τοπω αγιασματος αυτου του φωτισαι οφθαλμους ημων και δουναι ζωοποιησιν μικραν εν τη δουλεια ημων 9 οτι δουλοι εσμεν και εν τη δουλεια ημων ουχ εγχατελιπεν ημας χυριος ο θεος ημων χαι εχλινεν εφ΄ ημας ελεος ενωπιον βασιλεων περσων δουναι ημιν ζωοποιησιν του υψωσαι αυτους τον οιχον του θεου ημων και αναστησαι τα ερημα αυτης και του δουναι ημιν φραγμον εν ιουδα και εν ιερουσαλημ 10 τι ειπωμεν ο θεος ημων μετα τουτο οτι εγκατελιπομεν εντολας σου 11 ας εδωκας ημιν εν χειρι δουλων σου των προφητων λεγων η γη εις ην εισπορευεσθε χληρονομησαι αυτην γη μεταχινουμενη εστιν εν μεταχινήσει λάων των εθνών εν μαχρυμμασίν αυτών ων επλήσαν αυτήν από στοματος επι στομα εν ακαθαρσιαις αυτων 12 και νυν τας θυγατερας υμων μη δωτε τοις υιοις αυτων και απο των θυγατερων αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων

και ουκ εκζητησετε ειθηνην αυτων και αγαθον αυτων εως αιωνος οπως ενισχυσητε και φαγητε τα αγαθα της γης και κληφοδοτησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος 13 και μετα παν το ερχομενον εφ΄ ημας εν ποιημασιν ημων τοις πονηφοις και εν πλημμελεια ημων τη μεγαλη οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οτι εκουφισας ημων τας ανομιας και εδωκας ημιν σωτηφιαν 14 οτι επεστρεψαμεν διασκεδασαι εντολας σου και επιγαμβρευσαι τοις λαοις των γαιων μη παροξυνθης εν ημιν εως συντελειας του μη ειναι εγκαταλειμμα και διασωζομενον 15 κυριε ο θεος ισραηλ δικαιος συ οτι κατελειφθημεν διασωζομενοι ως η ημερα αυτη ιδου ημεις εναντιον σου εν πλημμελειαις ημων οτι ουκ εστιν στηναι ενωπιον σου επι τουτω

Chapter 10

1 και ως προσηυξατο εσδρας και ως εξηγορευσεν κλαιων και προσευχομενος ενωπιον οιχου του θεου συνηχθησαν προς αυτον απο ισραηλ εχχλησια πολλη σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανισκοι οτι εκλαυσεν ο λαος και υψωσεν κλαιων 2 και απεκριθη σεχενιας υιος ιιηλ απο υιων ηλαμ και ειπεν τω εσδρα ημεις ησυνθετησαμεν τω θεω ημων και εκαθισαμεν γυναικας αλλοτριας απο λαων της γης και νυν εστιν υπομονή τω ισραήλ επι τουτω 3 και νυν διαθωμεθα διαθήκην τω θεω ήμων εχβαλειν πασας τας γυναιχας χαι τα γενομενα εξ αυτων ως αν βουλη αναστηθι και φοβερισον αυτους εν εντολαις θεου ημων και ως ο νομος γενηθητω 4 αναστα οτι επι σε το ρημα και ημεις μετα σου κραταιού και ποιήσου 5 και ανέστη εσδρας και ωρχισεν τους αρχοντας τους ιερεις και λευιτας και παντα ισραηλ του ποιησαι κατα το ρημα τουτο και ωμοσαν 6 και ανεστη εσδρας απο προσωπου οικου του θεου και επορευθη εις γαζοφυλακιον ιωαναν υιου ελισουβ και επορευθη εκει αρτον ουχ εφαγεν και υδωρ ουχ επιεν οτι επενθει επι τη ασυνθεσια της αποικιας 7 και παρηγεγκαν φωνην εν ιουδα και εν ιερουσαλημ πασιν τοις υιοις της αποικιας του συναθροισθηναι εις ιερουσαλημ 8 και πας ος αν μη ελθη εις τρεις ημερας ως η βουλη των αρχοντων και των πρεσβυτερων αναθεματισθησεται πασα η υπαρξις αυτου και αυτος διασταλησεται απο εκκλησιας της αποικίας 9 και συνηχθησαν παντες ανδρες ιουδα και βενιαμιν εις ιερουσαλημ εις τας τρεις ημερας ουτος ο μην ο ενατος εν ειχαδι του μηνος εχαθισεν πας ο λαος εν πλατεια οιχου του θεου απο δορυβου αυτων περι του ρηματος και απο του χειμωνος 10 και ανέστη εσδρας ο ιερευς και ειπεν προς αυτους υμεις ησυνθετηκατε και εκαθισατε γυναικας αλλοτριας του προσθειναι επι πλημμελειαν ισραηλ 11 και νυν δοτε αινεσιν κυριω τω θεω των πατερων υμων και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και διασταλητε απο λαων της γης και απο των γυναικων των αλλοτριων 12 και απεκριθησαν πασα η εχκλησια και ειπαν μεγα τουτο το ρημα σου εφ΄ ημας ποιησαι 13 αλλα ο λαος πολυς και ο καιρος χειμερινος και ουκ εστιν δυναμις στηναι εξω και το

εργον ουχ εις ημεραν μιαν χαι ουχ εις δυο οτι επληθυναμεν του αδιχησαι εν τω ρηματι τουτω 14 στητωσαν δη οι αρχοντες ημών τη παση εχκλησια και παντές οι εν πολεσιν ημων ος εχαθισεν γυναιχας αλλοτριας ελθετωσαν εις χαιρους απο συνταγων και μετ' αυτων πρεσβυτεροι πολεως και πολεως και κριται του αποστρεψαι οργην θυμου θεου ημων εξ ημων περι του ρηματος τουτου 15 πλην ιωναθαν υιος ασαηλ και ιαζια υιος θεκουε μετ΄ εμου περι τουτου και μεσουλαμ και σαβαθαι ο λευιτης βοηθων αυτοις 16 και εποιησαν ουτως υιοι της αποικιας και διεσταλησαν εσδρας ο ιερευς και ανδρες αρχοντες πατριών τω οικώ και παντές εν ονομασιν οτι επεστρεψαν εν ημερα μια του μηνος του δεκατου εκζητησαι το ρημα 17 και ετελεσαν εν πασιν ανδρασιν οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας εως ημερας μιας του μηνος του πρωτου 18 και ευρεθησαν απο υιων των ιερεων οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας απο υιων ιησου υιου ιωσεδεχ και αδελφοι αυτου μαασηα και ελιεζερ και ιαριβ και γαδαλια 19 και εδωκαν χειρα αυτων του εξενεγκαι γυναικας αυτων και πλημμελειας κριον εκ προβατων περι πλημμελησεως αυτων 20 και απο υιων εμμηρ ανανι και ζαβδια 21 και απο υιων ηραμ μασαια και ελια και σαμαια και ιιηλ και οζια 22 και απο υιων φασουρ ελιωηναι μαασαια και ισμαηλ και ναθαναηλ και ιωζαβαδ και ηλασα 23 και απο των λευιτων ιωζαβαδ και σαμου και χωλια αυτος χωλιτας και φαθαια και ιοδομ και ελιέζες 24 και απο των αδοντων ελισαφ και απο των πυλωρων σελλημ και τελημ και ωδουε 25 και απο ισραηλ απο υιων φορος ραμια και ιαζια και μελγια και μεαμιν και ελεαζαρ και ασαβια και βαναια 26 και απο υιων ηλαμ μαθανια και ζαχαρια και ιαι+ηλ και αβδια και ιαριμωθ και ηλια 27 και απο υιων ζαθουα ελιωηναι ελισουβ μαθανια και ιαρμωθ και ζαβαδ και οζιζα 28 και απο υιων βαβι ιωαναν ανανια και ζαβου οθαλι 29 και απο υιων βανουι μεσουλαμ μαλουχ αδαιας ιασουβ και σαλουια και ρημωθ 30 και απο υιων φααθμωαβ εδενε χαληλ βαναια μασηα μαθανια βεσεληλ και βανουι και μανασση 31 και απο υιων ηραμ ελιεζερ ιεσσια μελχια σαμαια σεμεων 32 βενιαμιν μαλουχ σαμαρια 33 και απο υιων ησαμ μαθανι μαθαθα ζαβεδ ελιφαλεθ ιεραμι μανασση σεμει + 34 απο υιων βανι μοοδι αμραμ ουηλ 35 βαναια βαδαια χελια 36 ουιεχωα ιεραμωθ ελιασιβ 37 μαθανια μαθαναι και εποιησαν 38 οι υιοι βανουι και οι υιοι σεμει+ 39 και σελεμια και ναθαν και αδαια 40 μαχναδαβου σεσι σαρου 41 εζερηλ και σελεμια και σαμαρια 42 και σαλουμ αμαρια ιωσηφ 43 απο υιων ναβου ιιηλ μαθαθια σεδεμ ζαμβινα ιαδαι και ιωηλ και βαναια 44 παντες ουτοι ελαβοσαν γυναικας αλλοτριας και εγεννησαν εξ αυτων υιους

Chapter 11

1 λογοι νεεμια υιου αχαλια και εγένετο εν μηνι χασεήλου ετους εικόστου και έγω ημην εν σουσαν α β ιρα 2 και ηλθέν ανανι εις από αδελφων μου αυτός και

ανδρες ιουδα και ηρωτησα αυτους περι των σωθεντων οι κατελειφθησαν απο της αιχμαλωσιας και περι ιερουσαλημ 3 και ειποσαν προς με οι καταλειπομενοι οι καταλειφθεντες απο της αιχμαλωσιας εκει εν τη χωρα εν πονηρια μεγαλη και εν ονειδισμω και τειχη ιερουσαλημ καθηρημενα και αι πυλαι αυτης ενεπρησθησαν εν πυρι 4 και εγενετο εν τω ακουσαι με τους λογους τουτους εκαθισα και εκλαυσα και επενθησα ημερας και ημην νηστευων και προσευχομενος ενωπιον θεου του ουρανου 5 και ειπα μη δη κυριε ο θεος του ουρανου ο ισχυρος ο μεγας και ο φοβερος φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουσιν τας εντολας αυτου 6 εστω δη το ους σου προσεχον και οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι του ακουσαι προσευχην δουλου σου ην εγω προσευχομαι ενωπιον σου σημερον ημεραν και νυκτα περι υιων ισραηλ δουλων σου και εξαγορευω επι αμαρτιαις υιων ισραηλ ας ημαρτομέν σοι και έγω και ο οίκος πατρος μου ημαρτομέν 7 διαλυσεί διέλυσαμέν προς σε και ουκ εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλω τω μωυση παιδι σου 8 μνησθητι δη τον λογον ον ενετειλω τω μωυση παιδι σου λεγων υμεις εαν ασυνθετησητε εγω διασχορπιω υμας εν τοις λαοις 9 και εαν επιστρεψητε προς με και φυλαξητε τας εντολας μου και ποιησητε αυτας εαν η η διασπορα υμών απ' ακρου του ουρανου εχειθεν συναξω αυτους και εισαξω αυτους εις τον τοπον ον εξελεξαμην κατασκηνωσαι το ονομα μου εκει 10 και αυτοι παιδες σου και λαος σου ους ελυτρώσω εν δυναμεί σου τη μεγαλή και εν τη χείρι σου τη κραταία 11 μη δη κυριε αλλ΄ εστω το ους σου προσεχον εις την προσευχην του δουλου σου και εις την προσευχην παιδων σου των θελοντων φοβεισθαι το ονομα σου και ευοδωσον δη τω παιδι σου σημερον και δος αυτον εις οικτιρμους ενωπιον του ανδρος τουτου και εγω ημην οινοχοος τω βασιλει

Chapter 12

1 και εγενετο εν μηνι νισαν ετους εικοστου αρθασασθα βασιλει και ην ο οινος ενωπιον εμου και ελαβον τον οινον και εδωκα τω βασιλει και ουκ ην ετερος ενωπιον αυτου 2 και ειπεν μοι ο βασιλευς δια τι το προσωπον σου πονηρον και ουκ ει μετριαζων ουκ εστιν τουτο ει μη πονηρια καρδιας και εφοβηθην πολυ σφοδρα 3 και ειπα τω βασιλει ο βασιλευς εις τον αιωνα ζητω δια τι ου μη γενηται πονηρον το προσωπον μου διοτι η πολις οικος μνημειων πατερων μου ηρημωθη και αι πυλαι αυτης κατεβρωθησαν εν πυρι 4 και ειπεν μοι ο βασιλευς περι τινος τουτο συ ζητεις και προσηυξαμην προς τον θεον του ουρανου 5 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον και ει αγαθυνθησεται ο παις σου ενωπιον σου ωστε πεμψαι αυτον εις ιουδα εις πολιν μνημειων πατερων μου και ανοικοδομησω αυτην 6 και ειπεν μοι ο βασιλευς και η παλλακη η καθημενη εχομενα αυτου

εως ποτε εσται η πορεια σου και ποτε επιστρεψεις και ηγαθυνθη ενωπιον του βασιλεως και απεστειλεν με και εδωκα αυτω ορον 7 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον δοτω μοι επιστολας προς τους επαρχους περαν του ποταμου ωστε παραγαγειν με εως ελθω επι ιουδαν 8 και επιστολην επι ασαφ φυλακα του παραδεισου ος εστιν τω βασιλει ωστε δουναι μοι ξυλα στεγασαι τας πυλας και εις το τειχος της πολεως και εις οικον ον εισελευσομαι εις αυτον και εδωκεν μοι ο βασιλευς ως χειρ θεου η αγαθη 9 και ηλθον προς τους επαρχους περαν του ποταμου και εδωκα αυτοις τας επιστολας του βασιλεως και απεστειλεν μετ' εμου ο βασιλευς αρχηγους δυναμεως και ιππεις 10 και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και πονηρον αυτοις εγενετο οτι ηκει ανθρωπος ζητησαι αγαθον τοις υιοις ισραηλ 11 και ηλθον εις ιερουσαλημ και ημην εκει ημερας τρεις 12 και ανεστην νυκτος εγω και ανδρες ολιγοι μετ' εμου και ουκ απηγγειλα ανθρωπω τι ο θεος διδωσιν εις χαρδιαν μου του ποιησαι μετα του ισραηλ και χτηνος ουχ εστιν μετ' εμου ει μη το χτηνος ω εγω επιβαινω επ' αυτω 13 χαι εξηλθον εν πυλη του γωληλα και προς στομα πηγης των συκων και εις πυλην της χοπριας χαι ημην συντριβων εν τω τειχει ιερουσαλημ ο αυτοι χαθαιρουσιν και πυλαι αυτης κατεβρωθησαν πυρι 14 και παρηλθον επι πυλην του αιν και εις χολυμβηθραν του βασιλεως και ουκ ην τοπος τω κτηνει παρελθειν υποκατω μου 15 και ημην αναβαινών εν τω τειχει χειμαρρού νυκτος και ημην συντριβών εν τω τειχει και ημην εν πυλη της φαραγγος και επεστρεψα 16 και οι φυλασσοντες ουχ εγνωσαν τι επορευθην και τι εγω ποιω και τοις ιουδαιοις και τοις ιερευσιν και τοις εντιμοις και τοις στρατηγοις και τοις καταλοιποις τοις ποιουσιν τα εργα εως τοτε ουχ απηγγειλα 17 και ειπα προς αυτους υμεις βλεπετε την πονηριαν εν η εσμεν εν αυτη πως ιερουσαλημ ερημος και αι πυλαι αυτης εδοθησαν πυρι δευτε και διοικοδομησωμεν το τειχος ιερουσαλημ και ουκ εσομεθα ετι ονειδος 18 και απηγγειλα αυτοις την χειρα του θεου η εστιν αγαθη επ' εμε και τους λογους του βασιλεως ους ειπεν μοι και ειπα αναστωμεν και οικοδομησωμεν και εχραταιωθήσαν αι χειρες αυτών εις αγαθού 19 και ηκούσευ σαναβαλλατ ο αρώνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και γησαμ ο αραβι και εξεγελασαν ημας και ηλθον εφ΄ ημας και ειπαν τι το ρημα τουτο ο υμεις ποιειτε η επι τον βασιλεα υμεις αποστατείτε 20 και επεστρεψα αυτοίς λογον και είπα αυτοίς ο θέος του ουρανου αυτος ευοδωσει ημιν και ημεις δουλοι αυτου καθαροι και οικοδομησομεν και υμιν ουχ εστιν μερις και δικαιοσυνή και μνημοσυνον εν ιερουσαλήμ

Chapter 13

1 και ανέστη ελισουβ ο ιέφευς ο μέγας και οι αδέλφοι αυτου οι ιέφεις και ωκοδομησαν την πυλην την προβατικήν αυτοι ηγιασαν αυτην και έστησαν θυρας αυτης

και έως πυργού των έκατον ηγιασάν έως πυργού ανανέηλ 2 και έπι χείρας υίων ανδρων ιεριχω και επι χειρας υιων ζακχουρ υιου αμαρι 3 και την πυλην την ιχθυηραν ωχοδομησαν υιοι ασανα αυτοι εστεγασαν αυτην χαι εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης 4 και επι χειρα αυτων κατεσχεν απο ραμωθ υιος ουρια υιου αχως και επι χειρα αυτων κατεσχεν μοσολλαμ υιος βαραχιου υιου μασεζεβηλ και επι χειρα αυτων κατεσχεν σαδωκ υιος βαανα 5 και επι χειρα αυτων κατεσχοσαν οι θεκωιν και αδωρηεμ ουκ εισηνεγκαν τραχηλον αυτων εις δουλειαν αυτων 6 και την πυλην του ισανα εκρατησαν ιοι+δα υιος φασεχ και μεσουλαμ υιος βασωδια αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης 8 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ανανιας υιος του ρωχει+μ και κατελιπον ιερουσαλημ εως του τειχους του πλατεος 9 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ραφαια αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ 10 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ιεδαια υιος ερωμαφ και κατεναντι οικιας αυτου και επι χειρα αυτου εκρατησεν ατους υιος ασβανια 11 και δευτερος εκρατησεν μελχιας υιος ηραμ και ασουβ υιος φααθμωαβ και εως πυργου των θαννουριμ 12 και επι χειρα αυτου εκρατησεν σαλουμ υιος αλλωης αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ αυτος και αι θυγατερες αυτου 13 την πυλην της φαραγγος εκρατησαν ανουν και οι κατοικουντες ζανω αυτοι ωκοδομησαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και χιλιους πηχεις εν τω τειχει εως πυλης της κοπριας 14 και την πυλην της κοπριας εκρατησεν μελχια υιος ρηχαβ αρχων περιχωρου βηθαχαρμ αυτος και οι υιοι αυτου και εσκεπασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης 15 και το τειχος χολυμβηθρας των χωδιων τη χουρα του βασιλέως χαι έως των χλιμαχών των καταβαινουσων απο πολεως δαυιδ 16 οπισω αυτου εκρατησεν νεεμιας υιος αζαβουχ αρχων ημισους περιχωρου βηθσουρ εως κηπου ταφου δαυίδ και εως της χολυμβηθρας της γεγονυιας και εως βηθαγγαβαριμ 17 οπισω αυτου εκρατησαν οι λευιται ραουμ υιος βανι επι χειρα αυτου εχρατησεν ασαβια αρχων ημισους περιύωρου κει+λα τω περιύωρω αυτού 18 μετ΄ αυτού εκρατήσαν αδέλφοι αυτών βενι υιος ηναδαδ αρχων ημισους περιχωρου κει+λα 19 και εκρατησεν επι χειρα αυτου αζουρ υιος ιησου αρχων του μασφε μετρον δευτερον πυργου αναβασεως της συναπτουσης της γωνίας 20 μετ΄ αυτον εκρατησεν βαρουχ υίος ζαβου μετρον δευτερον απο της γωνιας εως θυρας βηθελισουβ του ιερεως του μεγαλου 21 μετ΄ αυτον εκρατησεν μεραμωθ υιος ουρια υιου ακως μετρον δευτερον απο θυρας βηθελισουβ εως εχλειψεως βηθελισουβ 22 χαι μετ΄ αυτον εχρατησαν οι ιερεις ανδρες αχέχαρ 23 και μετ΄ αυτον εκρατήσεν βενιαμίν και ασουβ κατέναντι οικού αυτών μετ΄ αυτον εχρατησεν αζαρια υιος μαασηα υιου ανανια εχομενα οιχου αυτου 24 μετ΄ αυτον εχρατησεν βανι υιος ηναδαδ μετρον δευτερον απο βηθαζαρια εως της γωνιας και εως της καμπης 25 φαλαλ υιου ευζαι εξ εναντιας της γωνιας και ο

πυργος ο εξεχων εκ του οικου του βασιλεως ο ανωτερος ο της αυλης της φυλακης και μετ΄ αυτον φαδαια υιος φορος 26 και οι ναθινιμ ησαν οικουντες εν τω ωφαλ εως χηπου πυλης του υδατος εις ανατολας χαι ο πυργος ο εξεχων 27 μετ΄ αυτον εχρατησαν οι θεχωιν μετρον δευτερον εξ εναντιας του πυργου του μεγαλου του εξεχοντος και εως του τειχους του οφλα 28 ανωτερον πυλης των ιππων εκρατησαν οι ιερεις ανηρ εξ εναντιας οιχου αυτου 29 μετ' αυτον εχρατησεν σαδδουχ υιος εμμηρ εξ εναντιας οιχου αυτου και μετ' αυτον εκρατησεν σαμαια υιος σεχενια φυλαξ της πυλης της ανατολης 30 μετ΄ αυτον εχρατησεν ανανια υιος σελεμια και ανουμ υιος σελεφ ο έχτος μετρον δευτέρον μετ' αυτον εχρατήσεν μεσουλαμ υιος βαρχια εξ εναντιας γαζοφυλακιου αυτου 31 μετ' αυτον εκρατησεν μελχια υιος του σαραφι εως βηθαναθινιμ και οι ροποπωλαι απεναντι πυλης του μαφεκαδ και εως αναβασεως της καμπης 32 και ανα μεσον αναβασεως της πυλης της προβατιχης εχρατησαν οι χαλχεις χαι οι ροποπωλαι 33 χαι εγενετο ηνιχα ηχουσεν σαναβαλλατ οτι ημεις οιχοδομουμεν το τειχος και πονηρον ην αυτω και ωργισθη επι πολυ και εξεγελα επι τοις ιουδαιοις 34 και ειπεν ενωπιον των αδελφων αυτου αυτη η δυναμις σομορων οτι οι ιουδαιοι ουτοι οιχοδομουσιν την εαυτων πολιν 35 και τωβιας ο αμμανιτης εχομενα αυτου ηλθεν και ειπαν προς εαυτους μη θυσιασουσιν η φαγονται επι του τοπου αυτων ουχι αναβησεται αλωπηξ και καθελει το τειχος λιθων αυτων 36 αχουσον ο θεος ημων οτι εγενηθημεν εις μυχτηρισμον χαι επιστρεψον ονειδισμον αυτων εις κεφαλην αυτων και δος αυτους εις μυκτηρισμον εν γη αιχμαλωσιας 37 και μη καλυψης επι ανομιαν

Chapter 14

1 και εγένετο ως ηκουσέν σαναβαλλατ και τωβια και οι αραβές και οι αμμανιται οτι ανέβη φυη τοις τειχέσιν ιερουσαλημ οτι ηρξαντο αι διασφαγαι αναφρασσέσθαι και πονηρον αυτοις έφανη σφοδρα 2 και συνηχθησαν παντές έπι το αυτο έλθειν παραταξασθαι εν ιερουσαλημ 3 και προσηυξαμέθα προς τον θέον ημων και έστησαμέν προφυλακάς επ΄ αυτους ημέρας και νυκτός από προσωπού αυτών 4 και είπεν ιουδας συνέτριβη η ισχύς των έχθρων και ο χους πόλυς και ημείς ου δυνησομέθα οικοδομείν εν τω τείχει 5 και είπαν οι θλιβοντές ημάς ου γνωσονται και ουχ οψονται έως ότου έλθωμεν είς μέσον αυτών και φονευσωμέν αυτους και καταπαυσωμέν το έργον 6 και εγένετο ως ηλθοσάν οι ιουδαίοι οι οικουντές έχομενα αυτών και είποσαν ημίν αναβαίνουσιν έχ παντών των τόπων έφ΄ ημάς 7 και έστησα είς τα κατώτατα του τόπου κατοπίσθεν του τείχους εν τοις σκέπεινοις και έστησα τον λαον κατά δημούς μέτα ρομφαίων αυτών λογχας αυτών και τόξα αυτών 8 και είδον και ανέστην και είπα προς τους εντίμους και προς τους στρατηγούς και προς τους καταλοίπους του λαού μη φοβηθητέ από προσωπού αυτών

μνησθητε του θεου ημων του μεγαλου και φοβερου και παραταξασθε περι των αδελφων υμων υιων υμων και θυγατερων υμων γυναικων υμων και οικων υμων 9 και εγενετο ηνικα ηκουσαν οι εχθροι ημων οτι εγνωσθη ημιν και διεσκεδασεν ο θεος την βουλην αυτων και επεστρεψαμεν παντες ημεις εις το τειχος ανηρ εις το εργον αυτου 10 και εγενετο απο της ημερας εκείνης ημίου των εκτετιναγμένων εποιουν το εργον και ημισυ αυτων αντειχοντο και λογχαι και θυρεοι και τα τοξα και οι θωρακές και οι αρχοντές οπισω πάντος οικου ιουδά 11 των οικοδομουντών εν τω τειχει και οι αιροντες εν τοις αρτηρσιν εν οπλοις εν μια χειρι εποιει αυτο το εργον και μια εκρατει την βολιδα 12 και οι οικοδομοι ανηρ ρομφαιαν αυτου εζωσμένος επι την οσφυν αυτου και ωκοδομούσαν και ο σαλπίζων εν τη κερατίνη εχομενα αυτου 13 και ειπα προς τους εντιμους και προς τους αρχοντας και προς τους καταλοιπους του λαου το εργον πλατυ και πολυ και ημεις σκορπίζομεθα επι του τειχους μαχραν ανηρ απο του αδελφου αυτου 14 εν τοπω ου εαν αχουσητε την φωνην της κερατινης εκει συναχθησεσθε προς ημας και ο θεος ημων πολεμησει περι ημων 15 και ημεις ποιουντές το έργον και ημισυ αυτών κρατουντές τας λογχας απο αναβασεως του ορθρου εως εξοδου των αστρων 16 και εν τω καιρω εχεινω ειπα τω λαω αυλισθητε εν μεσω ιερουσαλημ χαι εστω υμιν η νυξ προφυλακη και η ημέρα έργον 17 και ημην έγω και οι ανδρές της προφυλακής οπισω μου και ουκ ην εξ ημων εκδιδυσκομένος ανηρ τα ιματια αυτου

Chapter 15

1 και ην κραυγή του λαού και γυναικών αυτών μεγαλή προς τους αδελφούς αυτών τους ιουδαιους 2 και ησαν τινες λεγοντες εν υιοις ημων και εν θυγατρασιν ημων ημεις πολλοι και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα και ζησομεθα 3 και εισιν τινες λεγοντες αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικιαι ημων ημεις διεγγυωμεν και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα 4 και εισιν τινες λεγοντες εδανεισαμεθα αργυριον εις φορους του βασιλεως αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικιαι ημων 5 και νυν ως σαρξ αδελφων ημων σαρξ ημων ως υιοι αυτων υιοι ημων και ιδου ημεις καταδυναστευομεν τους υιους ημων και τας θυγατερας ημων εις δουλους και εισιν απο θυγατερων ημων καταδυναστευομεναι και ουκ εστιν δυναμις χειρων ημων και αγροι ημων και αμπελωνες ημων τοις εντιμοις 6 και ελυπηθην σφοδρα καθως ηχουσα την χραυγην αυτων και τους λογους τουτους 7 και εβουλευσατο καρδια μου επ΄ εμε και εμαχεσαμην προς τους εντιμους και τους αρχοντας και ειπα αυτοις απαιτησει ανηρ τον αδελφον αυτου υμεις απαιτειτε και εδωκα επ΄ αυτους εμκλησιαν μεγαλην 8 και ειπα αυτοις ημεις κεκτημέθα τους αδελφους ημων τους ιουδαιους τους πωλουμενους τοις εθνεσιν εν εχουσιω ημων χαι υμεις πωλειτε τους αδελφους υμων και ησυχασαν και ουχ ευροσαν λογον 9 και ειπα ουκ

αγαθος ο λογος ον υμεις ποιειτε ουχ ουτως εν φοβω θεου ημων απελευσεσθε απο ονειδισμου των εθνων των εχθρων ημων 10 και οι αδελφοι μου και οι γνωστοι μου και εγω εθηκαμεν εν αυτοις αργυριον και σιτον εγκαταλιπωμεν δη την απαιτησιν ταυτην 11 επιστρεψατε δη αυτοις ως σημερον αγρους αυτων αμπελωνας αυτων ελαιας αυτων και οικιας αυτων και απο του αργυριου τον σιτον και τον οινον και το ελαιον εξενεγκατε αυτοις 12 και ειπαν αποδωσομεν και παρ' αυτων ου ζητησομεν ουτως ποιησομεν καθως συ λεγεις και εκαλεσα τους ιερεις και ωρκισα αυτους ποιησαι ως το ρημα τουτο 13 και την αναβολην μου εξετιναξα και ειπα ουτως εχτιναξαι ο θεος παντα ανδρα ος ου στησει τον λογον τουτον εχ του οικου αυτου και εκ κοπου αυτου και εσται ουτως εκτετιναγμενος και κενος και ειπεν πασα η εχχλησια αμην χαι ηνεσαν τον χυριον χαι εποιησεν ο λαος το ρημα τουτο 14 απο της ημερας ης ενετειλατο μοι ειναι εις αρχοντα αυτων εν γη ιουδα απο ετους ειχοστου χαι εως ετους τριαχοστου χαι δευτερου τω αρθασασθα ετη δωδεχα εγω χαι οι αδελφοι μου βιαν αυτων ουχ εφαγον 15 χαι τας βιας τας πρωτας ας προ εμου εβαρυναν επ΄ αυτους και ελαβοσαν παρ΄ αυτων εν αρτοις και εν οινω εσχατον αργυριον διδραχμα τεσσαραχοντα χαι οι εχτετιναγμενοι αυτων εξουσιαζονται επι τον λαον και εγω ουκ εποιησα ουτως απο προσωπου φοβου θεου 16 και εν εργω του τειχους τουτων ουκ εκρατησα αγρον ουκ εκτησαμην και παντες οι συνηγμενοι εχει επι το εργον 17 χαι οι ιουδαιοι εχατον χαι πεντηχοντα ανδρες και οι ερχομενοι προς ημας απο των εθνων των κυκλω ημων επι τραπεζαν μου 18 και ην γινομενον εις ημεραν μιαν μοσχος εις και προβατα εξ εκλεκτα και χιμαρος εγινοντο μοι και ανα μεσον δεκα ημερων εν πασιν οινος τω πληθει και συν τουτοις αρτους της βιας ουχ εζητησα οτι βαρεια η δουλεια επι τον λαον τουτον 19 μνησθητι μου ο θεος εις αγαθον παντα οσα εποιησα τω λαω τουτω

Chapter 16

1 και εγενετο καθως ηκουσθη τω σαναβαλλατ και τωβια και τω γησαμ τω αραβι και τοις καταλοιποις των εχθρων ημων οτι ωκοδομησα το τειχος και ου κατελειφθη εν αυτοις πνοη εως του καιρου εκεινου θυρας ουκ επεστησα εν ταις πυλαις 2 και απεστειλεν σαναβαλλατ και γησαμ προς με λεγων δευρο και συναχθωμεν επι το αυτο εν ταις κωμαις εν πεδιω ωνω και αυτοι λογιζομενοι ποιησαι μοι πονηριαν 3 και απεστειλα επ΄ αυτους αγγελους λεγων εργον μεγα εγω ποιω και ου δυνησομαι καταβηναι μηποτε καταπαυση το εργον ως αν τελειωσω αυτο καταβησομαι προς υμας 4 και απεστειλαν προς με ως το ρημα τουτο και απεστειλα αυτοις κατα ταυτα 5 και απεστειλεν προς με σαναβαλλατ τον παιδα αυτου και επιστολην ανεωγμενην εν χειρι αυτου 6 και ην γεγραμμενον εν αυτη εν εθνεσιν ηκουσθη οτι συ και οι ιουδαιοι λογιζεσθε αποστατησαι δια τουτο συ

οιχοδομεις το τειχος και συ γινη αυτοις εις βασιλεα 7 και προς τουτοις προφητας εστησας σεαυτω ινα χαθισης εν ιερουσαλημ εις βασιλεα εν ιουδα χαι νυν απαγγελησονται τω βασιλει οι λογοι ουτοι και νυν δευρο βουλευσωμεθα επι το αυτο 8 και απεστειλα προς αυτον λεγων ουκ εγενηθη ως οι λογοι ουτοι ους συ λεγεις οτι απο καρδιας σου συ ψευδη αυτους 9 οτι παντες φοβεριζουσιν ημας λεγοντες εχλυθησονται αι χειρες αυτων απο του εργου τουτου και ου ποιηθησεται και νυν εκραταιωσα τας κειρας μου 10 και έγω εισηλθον εις οικον σεμει+ υιου δαλαια υιου μεηταβηλ και αυτος συνεχομενος και ειπεν συναχθωμεν εις οικον του θεου εν μεσω αυτου και κλεισωμεν τας θυρας αυτου οτι ερχονται νυκτος φονευσαι σε 11 και ειπα τις εστιν ο ανηρ ος εισελευσεται εις τον οικον και ζησεται 12 και επεγνων και ιδου ο θεος ουκ απεστείλεν αυτον οτι η προφητεία λογος κατ΄ εμου και τωβιας και σαναβαλλατ εμισθωσαντο 13 επ' εμε οχλον οπως φοβηθω και ποιησω ουτως και αμαρτω και γενωμαι αυτοις εις ονομα πονηρον οπως ονειδισωσιν με 14 μνησθητι ο θεος τω τωβια και τω σαναβαλλατ ως τα ποιηματα αυτου ταυτα και τω νωαδια τω προφητη και τοις καταλοιποις των προφητων οι ησαν φοβεριζοντες με 15 και ετελεσθη το τειχος πεμπτη και εικαδι του ελουλ εις πεντηχοντα χαι δυο ημερας 16 και εγενετο ηνικα ηχουσαν παντες οι εχθροι ημων και εφοβηθησαν παντα τα εθνη τα κυκλω ημων και επεπεσεν φοβος σφοδρα εν οφθαλμοις αυτων και εγνωσαν οτι παρα του θεου ημων εγενηθη τελειωθηναι το εργον τουτο 17 και εν ταις ημεραις εκειναις απο πολλων εντιμων ιουδα επιστολαι επορευοντο προς τωβιαν και αι τωβια ηρχοντο προς αυτους 18 οτι πολλοι εν ιουδα ενορχοι ησαν αυτω οτι γαμβρος ην του σεχενια υιου ηραε και ιωαναν υιος αυτου ελαβεν την θυγατερα μεσουλαμ υιου βαραχια εις γυναικα 19 και τους λογους αυτου ησαν λεγοντες προς με και λογους μου ησαν εκφεροντες αυτω και επιστολας απεστειλεν τωβιας φοβερισαι με

Chapter 17

1 και εγενετο ηνίκα ωκοδομηθη το τείχος και εστησα τας θυρας και επεσκέπησαν οι πυλωροι και οι αδοντές και οι λευιται 2 και ενετείλαμην τω ανανία αδέλφω μου και τω ανανία αρχοντι της βιρα εν ιερουσαλημ οτι αυτός ως ανηρ αληθης και φοβουμένος τον θέον παρά πολλους 3 και είπα αυτοίς ουκ ανοιγησονται πυλαι ιερουσαλημ έως αμά τω ηλίω και έτι αυτών γρηγορουντών κλειεσθώσαν αι θυραι και σφηνουσθώσαν και στησον προφυλάκας οικουντών εν ιερουσαλημ ανηρ έν προφυλάκη αυτού και ανηρ απέναντι οικίας αυτού 4 και η πολίς πλατεία και μέγαλη και ο λαός όλιγος εν αυτή και ουκ ησαν οικίαι ωκοδομημέναι 5 και έδωκεν ο θέος είς την καρδίαν μου και συνήξα τους εντίμους και τους αρχοντάς και του λαόν είς συνόδιας και ευρού βιβλίου της συνόδιας οι ανέβησαν εν πρωτοίς

και ευρον γεγραμμενον εν αυτω 6 και ουτοι υιοι της χωρας οι αναβαντες απο αιχμαλωσιας της αποικιας ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και εις ιουδα ανηρ εις την πολιν αυτου 7 μετα ζοροβαβελ και ιησου και νεεμια αζαρια δαεμια ναεμανι μαρδοχαιος βαλσαν μασφαραθ εσδρα βαγοι ναουμ βαανα μασφαρ ανδρες λαου ισραηλ 8 υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο 9 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο 10 υιοι ηρα εξαχοσιοι πεντηχοντα δυο 11 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησου χαι ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δέκα οκτω 12 υιοι αιλαμ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρές 13 υιοι ζαθουα οχταχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 14 υιοι ζαχχου επταχοσιοι εξηχοντα 15 υιοι βανουι εξαχοσιοι τεσσαραχοντα οχτω 16 υιοι βηβι εξαχοσιοι ειχοσι οχτω 17 υιοι ασγαδ δισχιλιοι τριαχοσιοι ειχοσι δυο 18 υιοι αδενιχαμ εξαχοσιοι εξηχοντα επτα 19 υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηχοντα επτα 20 υιοι ηδιν εξαχοσιοι πεντηχοντα πεντε 21 υιοι ατηρ τω εζεκια ενενηκοντα οκτω 22 υιοι ησαμ τριακοσιοι εικοσι οκτω 23 υιοι βεσι τριαχοσιοι ειχοσι τεσσαρες 24 υιοι αριφ εχατον δωδεχα 25 υιοι γαβαων ενενηχοντα πεντε 26 υιοι βαιθλεεμ εχατον ειχοσι τρεις υιοι νετωφα πεντηχοντα εξ 27 υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω 28 ανδρες βηθασμωθ τεσσαρακοντα δυο 29 ανδρες καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις 30 ανδρες αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις 31 ανδρες μαχεμας εκατον εικοσι δυο 32 ανδρες βηθηλ και αια εκατον εικοσι τρεις 33 ανδρες ναβι-ααρ πεντηκοντα δυο 34 ανδρες ηλαμ-ααρ χιλιοι διαχοσιοι πεντηχοντα τεσσαρες 35 υιοι ηραμ τριαχοσιοι ειχοσι 36 υιοι ιεριχω τριαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 37 υιοι λοδ αδιδ και ωνω επταχοσιοι ειχοσι εις 38 υιοι σαναα τρισχιλιοι ενναχοσιοι τριαχοντα 39 οι ιερεις υιοι ιωδαε εις οιχον ιησου ενναχοσιοι εβδομηχοντα τρεις 40 υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηχοντα δυο 41 υιοι φασσουρ χιλιοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα επτα 42 υιοι ηραμ χιλιοι δεχα επτα 43 οι λευιται υιοι ιησου τω χαδμιηλ τοις υιοις του ουδουια εβδομηχοντα τεσσαρες 44 οι αδοντες υιοι ασαφ εχατον τεσσαραχοντα οχτω 45 οι πυλωροι υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι αχουβ υιοι ατιτα υιοι σαβι εχατον τριαχοντα οχτω 46 οι ναθινιμ υιοι σηα υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ 47 υιοι χιρας υιοι σουια υιοι φαδων 48 υιοι λαβανα υιοι αγαβα υιοι σαλαμι 49 υιοι αναν υιοι γαδηλ υιοι γααρ 50 υιοι ρααια υιοι ρασων υιοι νεχωδα 51 υιοι γηζαμ υιοι οζι υιοι φεση 52 υιοι βησι υιοι μει+νωμ υιοι νεφωσασιμ 53 υιοι βακβουκ υιοι αχιφα υιοι αρουρ 54 υιοι βασαλωθ υιοι μει+δα υιοι αδασαν 55 υιοι βαρχους υιοι σισαρα υιοι θημα 56 υιοι νισια υιοι ατιφα 57 υιοι δουλων σαλωμων υιοι σουτι υιοι σαφαραθ υιοι φεριδα 58 υιοι ιεαλη υιοι δορχων υιοι γαδηλ 59 υιοι σαφατια υιοι ετηλ υιοι φαχαραθ υιοι σαβαι+μ υιοι ημιμ 60 παντες οι ναθινιμ και υιοι δουλων σαλωμων τριαχοσιοι ενενηχοντα δυο 61 και ουτοι ανεβησαν απο θελμελεθ αρησα χαρουβ ηρων ιεμηρ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι οικους πατριων αυτων και σπερμα αυτων ει απο ισραηλ εισιν 62 υιοι δαλαια υιοι τωβια υιοι νεχωδα εξαχο-

σιοι τεσσαραχοντα δυο 63 και απο των ιερεων υιοι εβια υιοι αχως υιοι βερζελλι οτι ελαβεν απο θυγατερων βερζελλι του γαλααδιτου γυναικας και εκληθη επ' ονοματι αυτων 64 ουτοι εζητησαν γραφην αυτων της συνοδιας και ουχ ευρεθη και ηγχιστευθησαν απο της ιερατειας 65 και ειπεν αθερσαθα ινα μη φαγωσιν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ο ιερευς φωτισων 66 και εγενετο πασα η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριαχοσιοι εξηχοντα 67 παρεξ δουλων αυτων και παιδισκών αυτών ουτοι επτακισχιλιοι τριακόσιοι τριακόντα επτά και αδοντές και αδουσαι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 68 ιπποι επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι διαχοσιοι τεσσαραχοντα πεντε 69 χαμηλοι τετραχοσιοι τριαχοντα πεντε ονοι εξαχισχιλιοι επταχοσιοι ειχοσι 70 και απο μερους αρχηγων των πατριων εδωχαν εις το εργον τω νεεμια εις θησαυρον χρυσους χιλιους φιαλας πεντηχοντα και χοθωνωθ των ιερεων τριακοντα 71 και απο αρχηγων των πατριων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας 72 και εδωκαν οι καταλοιποι του λαου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διαχοσιας και χοθωνωθ των ιερεων εξηκοντα επτα 73 και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι πυλωροι και οι αδοντες και οι απο του λαου και οι ναθινιμ και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων

Chapter 18

1 και συνηχθησαν πας ο λαος ως ανηρ εις εις το πλατος το εμπροσθεν πυλης του υδατος και ειπαν τω εσδρα τω γραμματει ενεγκαι το βιβλιον νομου μωυση ον ενετειλατο χυριος τω ισραηλ 2 και ηνεγκεν εσδρας ο ιερευς τον νομον ενωπιον της εχχλησιας απο ανδρος και εως γυναικος και πας ο συνιων ακουειν εν ημερα μια του μηνος του εβδομου 3 και ανεγνω εν αυτω απο της ωρας του διαφωτισαι τον ηλιον εως ημισους της ημερας απεναντι των ανδρων και των γυναικων και αυτοι συνιεντες και ωτα παντος του λαου εις το βιβλιον του νομου 4 και εστη εσδρας ο γραμματευς επι βηματος ξυλινου και εστησαν εχομενα αυτου ματταθιας και σαμαιας και ανανιας και ουρια και ελκια και μαασαια εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων φαδαιας και μισαηλ και μελχιας και ωσαμ και ασαβδανα και ζαχαριας και μοσολλαμ 5 και ηνοιξεν εσδρας το βιβλιον ενωπιον παντος του λαου οτι αυτος ην επανω του λαου και εγενετο ηνικα ηνοιξεν αυτο εστη πας ο λαος 6 και ηυλογησεν εσδρας κυριον τον θεον τον μεγαν και απεκριθη πας ο λαος και ειπαν αμην επαραντες χειρας αυτων και εκυψαν και προσεκυνησαν τω κυριω επι προσωπον επι την γην 7 και ιησους και βαναιας και σαραβια ησαν συνετιζοντες τον λαον εις τον νομον και ο λαος εν τη στασει αυτου 8 και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου του θεου και εδιδασκεν εσδρας και διεστελλεν εν επιστημη κυριου

και συνήκεν ο λαος εν τη αναγνωσει 9 και είπεν νεεμίας και εσδράς ο ιέρευς και γραμματευς και οι λευιται οι συνετιζοντες τον λαον και ειπαν παντι τω λαω η ημερα αγια εστιν τω χυριω θεω ημων μη πενθειτε μηδε χλαιετε οτι εχλαιεν πας ο λαος ως ηχουσαν τους λογους του νομου 10 και είπεν αυτοίς πορευεσθε φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε μεριδας τοις μη εχουσιν οτι αγια εστιν η ημερα τω χυριω ημων χαι μη διαπεσητε οτι εστιν ισχυς υμων 11 χαι οι λευιται κατεσιωπων παντα τον λαον λεγοντες σιωπατε οτι η ημερα αγια και μη καταπιπτετε 12 και απηλθεν πας ο λαος φαγειν και πιειν και αποστελλειν μεριδας και ποιησαι ευφροσυνην μεγαλην οτι συνηκαν εν τοις λογοις οις εγνωρισεν αυτοις 13 και εν τη ημερα τη δευτερα συνηχθησαν οι αρχοντες των πατριών τω παντι λαω οι ιερεις και οι λευιται προς εσδραν τον γραμματεα επιστησαι προς παντας τους λογους του νομου 14 και ευροσαν γεγραμμενον εν τω νομω ω ενετειλατο κυριος τω μωυση οπως κατοικησωσιν οι υιοι ισραηλ εν σκηναις εν εορτη εν μηνι τω εβδομω 15 και οπως σημανωσιν σαλπιγξιν εν πασαις ταις πολεσιν αυτων και εν ιερουσαλημ και ειπεν εσδρας εξελθετε εις το ορος και ενεγκετε φυλλα ελαιας και φυλλα ξυλων κυπαρισσινων και φυλλα μυρσινης και φυλλα φοινικων και φυλλα ξυλου δασεος ποιησαι σχηνας χατα το γεγραμμενον 16 χαι εξηλθεν ο λαος και ηνέγκαν και εποιήσαν εαυτοις σκήνας ανήρ επι του δωματός αυτού και έν ταις αυλαις αυτων και εν ταις αυλαις οικου του θεου και εν πλατειαις της πολεως και εως πυλης εφραιμ 17 και εποιησαν πασα η εκκλησια οι επιστρεψαντες απο της αιχμαλωσιας σχηνας χαι εχαθισαν εν σχηναις οτι ουχ εποιησαν απο ημερων ιησου υιου ναυη ουτως οι υιοι ισραηλ εως της ημερας εχεινης χαι εγενετο ευφροσυνη μεγαλή 18 και ανέγνω εν βιβλίω νομού του θέου ημέραν εν ημέρα από της ημέρας της πρωτης εως της ημερας της εσχατης και εποιησαν εορτην επτα ημερας και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον κατα το κριμα

Chapter 19

1 και εν ημέρα είκοστη και τεταρτη του μηνός τουτού συνηχθησαν οι υιοι ισραήλ εν νηστεία και εν σακκοις 2 και έχωρισθησαν οι υιοι ισραήλ από παντός υιου αλλότριου και έστησαν και έξηγορευσαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανόμιας των πατέρων αυτών 3 και έστησαν επι στασεί αυτών και ανέγνωσαν εν βιβλίω νόμου κυριού θέου αυτών και ησαν έξαγορευοντές τω κυριώ και προσκυνουντές τω κυριώ θέω αυτών 4 και έστη επι αναβασεί των λευίτων ίησους και υιοι καδμίηλ σαχανία υιος σαραβία υιοι χανανί και έβοησαν φωνή μεγαλή προς κυρίον τον θέον αυτών 5 και είποσαν οι λευίται ίησους και καδμίηλ αναστητέ ευλογείτε τον κυρίον θέου υμών από του αιώνος και έως του αιώνος και ευλογησουσίν ονόμα δόξης σου και υψωσουσίν επι πασή ευλογία και αίνεσει 6 και είπεν εσδρας συ εί

αυτος χυρίος μονός συ εποίησας τον ουράνον και τον ουράνον του ουράνου και πασαν την στασιν αυτων την γην και παντα οσα εστιν εν αυτη τας θαλασσας και παντα τα εν αυταις και συ ζωοποιεις τα παντα και σοι προσκυνουσιν αι στρατιαι των ουρανων 7 συ ει χυριος ο θεος συ εξελεξω εν αβραμ και εξηγαγες αυτον εκ της χωρας των χαλδαιων και επεθηκας αυτω ονομα αβρααμ 8 και ευρες την καρδιαν αυτου πιστην ενωπιον σου και διεθου προς αυτον διαθηκην δουναι αυτω την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και γεργεσαιων και τω σπερματι αυτου και εστησας τους λογους σου οτι δικαιος συ 9 και ειδες την ταπεινωσιν των πατερων ημων εν αιγυπτω και την κραυγην αυτων ηχουσας επι θαλασσαν ερυθραν 10 και εδωκας σημεία εν αίγυπτω εν φαραω και εν πασιν τοις παισιν αυτου και εν παντι τω λαω της γης αυτου οτι εγνως οτι υπερηφανησαν επ' αυτους και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη 11 και την θαλασσαν ερρηξας ενωπιον αυτων και παρηλθοσαν εν μεσω της θαλασσης εν ξηρασια χαι τους χαταδιωξαντας αυτους ερριψας εις βυθον ωσει λιθον εν υδατι σφοδρω 12 και εν στυλω νεφελης ωδηγησας αυτους ημερας και εν στυλω πυρος την νυχτα του φωτισαι αυτοις την οδον εν η πορευσονται εν αυτη 13 και επι ορος σινα κατεβης και ελαλησας προς αυτους εξ ουρανου και εδωκας αυτοις κριματα ευθεα και νομους αληθειας προσταγματα και εντολας αγαθας 14 και το σαββατον σου το αγιον εγνωρισας αυτοις εντολας και προσταγματα και νομον ενετειλω αυτοις εν χειρι μωυση δουλου σου 15 και αρτον εξ ουρανου εδωκας αυτοις εις σιτοδειαν αυτων και υδωρ εκ πετρας εξηνεγκας αυτοις εις διψαν αυτων και ειπας αυτοις εισελθειν κληρονομησαι την γην εφ΄ ην εξετεινας την χειρα σου δουναι αυτοις 16 και αυτοι και οι πατερες ημων υπερηφανευσαντο και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και ουκ ηκουσαν των εντολων σου 17 και ανενευσαν του εισακουσαι και ουχ εμνησθησαν των θαυμασιων σου ων εποιησας μετ' αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και εδωκαν αρχην επιστρεψαι εις δουλειαν αυτων εν αιγυπτω και συ θεος ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και ουκ εγκατελιπες αυτους 18 ετι δε και εποιησαν εαυτοις μοσχον χωνευτον και είπαν ουτοι οι θεοι οι εξαγαγοντες ημας εξ αιγυπτου και εποιησαν παροργισμους μεγαλους 19 και συ εν οιχτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουχ εγχατελίπες αυτούς εν τη ερήμω τον στυλον της νεφελης ουχ εξεχλινας απ' αυτων ημερας οδηγησαι αυτους εν τη οδω χαι τον στυλον του πυρος την νυκτα φωτίζειν αυτοις την οδον εν η πορευσονται εν αυτη 20 και το πνευμα σου το αγαθον εδωκας συνετισαι αυτους και το μαννα σου ουχ αφυστερησας απο στοματος αυτων και υδωρ εδωκας αυτοις τω διψει αυτων 21 και τεσσαρακοντα ετη διεθρεψας αυτους εν τη ερημω ουχ υστερησαν ιματια αυτων ουκ επαλαιωθησαν και ποδες αυτων ου διερραγησαν 22 και εδωκας αυτοις βασιλειας και λαους και διεμερισας αυτοις και εκληρονομησαν την γην σηων βασιλεως εσεβων και την γην ωγ βασιλεως του βασαν 23 και τους υιους αυτων

επληθυνας ως τους αστερας του ουρανου και εισηγαγες αυτους εις την γην ην ειπας τοις πατρασιν αυτων και εκληρονομησαν αυτην 24 και εξετριψας ενωπιον αυτων τους κατοικουντας την γην των χαναναιων και εδωκας αυτους εις τας χειρας αυτων και τους βασιλεις αυτων και τους λαους της γης ποιησαι αυτοις ως αρεστον ενωπιον αυτων 25 και κατελαβοσαν πολεις υψηλας και εκληρονομησαν οικιας πληρεις παντων αγαθων λακκους λελατομημενους αμπελωνας και ελαιωνας και παν ξυλον βρωσιμον εις πληθος και εφαγοσαν και ενεπλησθησαν και ελιπανθησαν και ετρυφησαν εν αγαθωσυνη σου τη μεγαλη 26 και ηλλαξαν και απεστησαν απο σου και ερριψαν τον νομον σου οπισω σωματος αυτων και τους προφητας σου απέχτειναν οι διεμαρτυράντο εν αυτοίς επιστρεψαί αυτους προς σε και εποιησαν παροργισμους μεγαλους 27 και εδωκας αυτους εν χειρι θλιβοντων αυτους και εθλιψαν αυτους και ανεβοησαν προς σε εν καιρω θλιψεως αυτων και συ εξ ουρανου σου ηχουσας χαι εν οιχτιρμοις σου τοις μεγαλοις εδωχας αυτοις σωτηρας και εσωσας αυτους εκ χειρος θλιβοντων αυτους 28 και ως ανεπαυσαντο επεστρεψαν ποιησαι το πονηρον ενωπιον σου και εγκατελιπες αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και κατηρξαν εν αυτοις και παλιν ανεβοησαν προς σε και συ εξ ουρανου εισηχουσας και ερρυσω αυτους εν οικτιρμοις σου πολλοις 29 και επεμαρτυρω αυτοις επιστρεψαι αυτους εις τον νομον σου και ουκ ηκουσαν αλλα εν ταις εντολαις σου και εν τοις κριμασι σου ημαρτοσαν α ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις και εδωκαν νωτον απειθουντα και τραχηλον αυτων εσκληρυναν και ουχ ηχουσαν 30 και ειλχυσας επ΄ αυτους ετη πολλα και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σου εν χειρι προφητων σου και ουκ ηνωτισαντο και εδωκας αυτους εν χειρι λαων της γης 31 και συ εν οικτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουκ εποίησας αυτους συντελειαν και ουκ εγκατελιπες αυτους οτι ισχυρος ει και ελεημων και οικτιρμων 32 και νυν ο θεος ημων ο ισχυρος ο μεγας ο κραταιος και ο φοβερος φυλασσων την διαθηκην σου και το έλεος σου μη ολιγωθητω ένωπιον σου πας ο μοχθος ος ευρεν ημας και τους βασιλεις ημων και τους αρχοντας ημων και τους ιερεις ημων και τους προφητας ημών και τους πατέρας ημών και εν παντι τω λάω σου απο ημερων βασιλεων ασσουρ και εως της ημερας ταυτης 33 και συ δικαιος επι πασι τοις ερχομενοις εφ΄ ημας οτι αληθειαν εποιησας και ημεις εξημαρτομέν 34 και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων και οι ιερεις ημων και οι πατερες ημων ουκ εποιησαν τον νομον σου και ου προσεσχον των εντολων σου και τα μαρτυρια σου α διεμαρτυρω αυτοις 35 και αυτοι εν βασιλεια σου και εν αγαθωσυνη σου τη πολλη η εδωχας αυτοις και εν τη γη τη πλατεια και λιπαρα η εδωκας ενωπιον αυτων ουκ εδουλευσαν σοι και ουκ απεστρεψαν απο επιτηδευματων αυτων των πονηρων 36 ιδου εσμεν σημερον δουλοι και η γη ην εδωκας τοις πατρασιν ημων φαγειν τον καρπον αυτης 37 τοις βασιλευσιν οις εδωκας εφ' ημας εν αμαρτιαις ημων και επι τα σωματα ημων εξουσιαζουσιν και εν κτηνεσιν ημων ως αρεστον

αυτοις και εν θλιψει μεγαλη εσμεν

Chapter 20

1 και εν πασι τουτοις ημεις διατιθεμεθα πιστιν και γραφομεν και επισφραγιζουσιν παντες αρχοντες ημών λευιται ημών ιερεις ημών 2 και επι των σφραγιζοντών νεεμιας υιος αχαλια και σεδεκιας 3 υιος σαραια και αζαρια και ιερμια 4 φασουρ αμαρια μελχια 5 ατους σεβανι μαλουχ 6 ιραμ μεραμωθ αβδια 7 δανιηλ γαναθων βαρουχ 8 μεσουλαμ αβια μιαμιν 9 μααζια βελγαι σαμαια ουτοι ιερεις 10 και οι λευιται ιησους υιος αζανια βαναιου απο υιων ηναδαδ χαδμιηλ 11 και οι αδελφοι αυτου σαβανια ωδουια καλιτα φελει+α αναν 12 μιχα ροωβ εσεβιας 13 ζαχωρ σαραβια σεβανια 14 ωδουια υιοι βανουναι 15 αρχοντες του λαου φορος φααθμωαβ ηλαμ ζαθουια υιοι 16 βανι ασγαδ βηβαι 17 εδανια βαγοι ηδιν 18 ατηρ εζεχια αζουρ 19 οδουια ησαμ βησι 20 αριφ αναθωθ νωβαι 21 μαγαφης μεσουλαμ ηζιρ 22 μεσωζεβηλ σαδδουχ ιεδδουα 23 φαλτια αναν αναια 24 ωσηε ανανια ασουβ 25 αλωης φαλαι+ σωβηχ 26 ραουμ εσαβανα μαασαια 27 και αι+α αιναν ηναν 28 μαλουχ ηραμ βαανα 29 και οι καταλοιποι του λαου οι ιερεις οι λευιται οι πυλωροι οι αδοντες οι ναθινιμ και πας ο προσπορευομένος από λαών της γης προς νομον του θεου γυναιχες αυτων υιοι αυτων θυγατερες αυτων πας ο ειδως χαι συνιων 30 ενισχυον επι τους αδελφους αυτων κατηρασαντο αυτους και εισηλθοσαν εν αρα και εν ορκω του πορευεσθαι εν νομω του θεου ος εδοθη εν χειρι μωυση δουλου του θεου και φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας κυριου ημων και κριματα αυτου 31 και του μη δουναι θυγατερας ημων τοις λαοις της γης και τας θυγατερας αυτων ου λημψομεθα τοις υιοις ημων 32 και λαοι της γης οι φεροντες τους αγορασμους και πασαν πρασιν εν ημερα του σαββατου αποδοσθαι ουκ αγορωμεν παρ΄ αυτων εν σαββατω και εν ημερα αγια και ανησομεν το ετος το εβδομον και απαιτησιν πασης χειρος 33 και στησομεν εφ΄ ημας εντολας δουναι εφ΄ ημας τριτον του διδραχμου κατ΄ ενιαυτον εις δουλειαν οικου θεου ημων 34 εις αρτους του προσωπου και θυσιαν του ενδελεχισμου και εις ολοκαυτωμα του ενδελεχισμου των σαββατων των νουμηνιων εις τας εορτας και εις τα αγια και τα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι ισραηλ και εις εργα οικου θεου ημων 35 και κληρους εβαλομεν περι χληρου ξυλοφοριας οι ιερεις και οι λευιται και ο λαος ενεγκαι εις οικον θεου ημων εις οικον πατριων ημων εις καιρους απο χρονων ενιαυτον κατ' ενιαυτον εχχαυσαι επι το θυσιαστηριον χυριου θεου ημών ως γεγραπται εν τω νομώ 36 και ενεγκαι τα πρωτογενηματα της γης ημων και πρωτογενηματα καρπου παντος ξυλου ενιαυτον κατ΄ ενιαυτον εις οικον κυριου 37 και τα πρωτοτοκα υιων ημων και κτηνών ημών ως γεγραπται εν τω νομώ και τα πρωτότοκα βοών ημών και ποιμνιων ημων ενεγχαι εις οιχον θεου ημων τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν

εν οιχω θεου ημων 38 χαι την απαρχην σιτων ημων χαι τον χαρπον παντος ξυλου οινου χαι ελαιου οισομεν τοις ιερευσιν εις γαζοφυλαχιον οιχου του θεου χαι δεχατην γης ημων τοις λευιταις χαι αυτοι οι λευιται δεχατουντες εν πασαις πολεσιν δουλειας ημων 39 χαι εσται ο ιερευς υιος ααρων μετα του λευιτου εν τη δεχατη του λευιτου χαι οι λευιται ανοισουσιν την δεχατην της δεχατης εις οιχον θεου ημων εις τα γαζοφυλαχια εις οιχον του θεου 40 οτι εις τους θησαυρους εισοισουσιν οι υιοι ισραηλ χαι οι υιοι του λευι τας απαρχας του σιτου χαι του οινου χαι του ελαιου χαι εχει σχευη τα αγια χαι οι ιερεις οι λειτουργοι χαι οι πυλωροι χαι οι αδοντες χαι ουχ εγχαταλειψομεν τον οιχον του θεου ημων

Chapter 21

1 και εκαθισαν οι αρχοντες του λαου εν ιερουσαλημ και οι καταλοιποι του λαου εβαλοσαν χληρους ενεγχαι ενα απο των δεχα χαθισαι εν ιερουσαλημ πολει τη αγια και ευνέα μέρη ευ ταις πολέσιν 2 και ευλογήσευ ο λαος τους παντάς αυδράς τους εχουσιαζομενους χαθισαι εν ιερουσαλημ 3 χαι ουτοι οι αρχοντες της χωρας οι εχαθισαν εν ιερουσαλημ χαι εν πολεσιν ιουδα εχαθισαν ανηρ εν χατασχεσει αυτου εν πολεσιν αυτων ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι ναθιναιοι και οι υιοι δουλων σαλωμων 4 και εν ιερουσαλημ εκαθισαν απο υιων ιουδα και απο υιων βενιαμιν απο υιων ιουδα αθαια υιος αζαια υιος ζαχαρια υιος αμαρια υιος σαφατια υιος μαλεληλ και απο υιων φαρες 5 και μαασια υιος βαρουχ υιος χαλαζα υιος οζια υιος αδαια υιος ιωριβ υιος θηζια υιος του σηλωνι 6 παντες υιοι φαρες οι καθημενοι εν ιερουσαλημ τετρακοσιοι εξηκοντα οκτω ανδρες δυναμεως 7 και ουτοι υιοι βενιαμιν σηλω υιος μεσουλαμ υιος ιωαδ υιος φαδαια υιος χωλια υιος μασαια υιος αιδιηλ υιος ιεσια 8 και οπισω αυτου γηβι σηλι εννακοσιοι εικοσι οκτω 9 και ιωηλ υιος ζεχρι επισκοπος επ΄ αυτους και ιουδας υιος ασανα επι της πολεως δευτερος 10 απο των ιερεων και ιαδια υιος ιωριβ ιαχιν 11 σαραια υιος ελκια υιος μεσουλαμ υιος σαδδουχ υιος μαριωθ υιος αι+τωβ απεναντι οιχου του θεου 12 και αδελφοι αυτων ποιουντες το εργον του οικου αμασι υιος ζαχαρια υιος φασσουρ υιος μελχια 13 αρχοντες πατριων διαχοσιοι τεσσαραχοντα δυο και αμεσσαι υιος εσδριηλ 14 και αδελφοι αυτου δυνατοι παραταξεως εκατον εικοσι οκτω και επισκοπος επ΄ αυτων βαδιηλ 15 και απο των λευιτων σαμαια υιος ασουβ υιος εζει 17 και μαθανια υιος μιχα και ωβηδ υιος σαμουι 18 διακοσιοι ογδοηκοντα τεσσαρες 19 και οι πυλωροι ακουβ τελαμιν και οι αδελφοι αυτων εκατον εβδομηκοντα δυο 22 και επισχοπος λευιτων υιος βανι οζι υιος ασαβια υιος μιχα απο υιων ασαφ των αδοντων απεναντι εργου οικου του θεου 23 οτι εντολη του βασιλεως επ' αυτους 24 και παθαία υιος βασήζα προς χείρα του βασίλεως είς παν ρήμα τω λαω 25 και προς τας επαυλεις εν αγρω αυτων και απο υιων ιουδα εκαθισαν εν καριαθαρβοκ

26 και εν ιησου 27 και εν βεηρσαβεε 30 και επαυλεις αυτων λαχις και αγροι αυτης και παρενεβαλοσαν εν βεηρσαβεε 31 και οι υιοι βενιαμιν απο γαβα μαχαμας 36 και απο των λευιτων μεριδες ιουδα τω βενιαμιν

Chapter 22

1 και ουτοι οι ιερεις και οι λευιται οι αναβαινοντες μετα ζοροβαβελ υιου σαλαθιηλ και ιησου σαραια ιερμια εσδρα 2 αμαρια μαλουχ 3 σεχενια 7 ουτοι αρχοντες των ιερεων και αδελφοι αυτων εν ημεραις ιησου 8 και οι λευιται ιησου βανουι καδμιηλ σαραβια ιουδα μαχανια επι των χειρων αυτος και οι αδελφοι αυτου 9 εις τας εφημεριας 10 και ιησους εγεννησεν τον ιωακιμ και ιωακιμ εγεννησεν τον ελιασιβ και ελιασιβ τον ιωδαε 11 και ιωδαε εγεννησεν τον ιωναθαν και ιωναθαν εγεννησεν τον ιαδού 12 και εν ημεραίς ιωακιμ αδελφοί αυτού οι ιέρεις και οι αρχοντές των πατριων τω σαραια μαραια τω ιερμια ανανια 13 τω εσδρα μεσουλαμ τω αμαρια ιωαναν 14 τω μαλουχ ιωναθαν τω σεχενια ιωσηφ 15 τω αρεμ αδνας τω μαριωθ ελκαι 16 τω αδδαι ζαχαριας τω γαναθων μοσολλαμ 17 τω αβια ζεχρι τω βενιαμιν εν χαιροις τω φελητι 18 τω βαλγα σαμούε τω σεμεία ιωνάθαν 19 τω ιωιαριβ μαθθαναι τω ιδια οζι 20 τω σαλλαι καλλαι τω αμουκ αβεδ 21 τω ελκια ασαβιας τω ιεδει+ου ναθαναηλ 22 οι λευιται εν ημεραις ελιασιβ ιωαδα και ιωαναν και ιδουα γεγραμμενοι αρχοντες πατριών και οι ιερείς εν βασιλεία δαρείου του περσου 23 υιοι λευι αρχοντες των πατριών γεγραμμενοι επι βιβλίω λογών των ημέρων και εως ημερων ιωαναν υιου ελισουβ 24 και αρχοντες των λευιτων ασαβια και σαραβια και ιησου και υιοι καδμιηλ και οι αδελφοι αυτων κατεναντιον αυτων εις υμνειν και αινειν εν εντολη δαυιδ ανθρωπου του θεου εφημερια προς εφημεριαν 25 εν τω συναγαγειν με τους πυλωρους 26 εν ημεραις ιωαχιμ υιου ιησου υιου ιωσεδεχ και εν ημεραις νεεμια και εσδρας ο ιερευς ο γραμματευς 27 και εν εγκαινιοις τειχους ιερουσαλημ εζητησαν τους λευιτας εν τοις τοποις αυτων του ενεγκαι αυτους εις ιερουσαλημ ποιησαι εγχαινια χαι ευφροσυνην εν θωδαθα χαι εν ωδαις χυμβαλιζοντες και ψαλτηρια και κινυραι 28 και συνηχθησαν οι υιοι των αδοντων και απο της περιχωρου κυκλοθεν εις ιερουσαλημ και απο επαυλεων 29 και απο αγρων οτι επαυλεις ωχοδομησαν εαυτοις οι αδοντες εν ιερουσαλημ 30 και εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και εκαθαρισαν τον λαον και τους πυλωρους και το τειχος 31 και ανηνεγκα τους αρχοντας ιουδα επανω του τειχους και εστησα δυο περι αινεσεως μεγαλους και διηλθον εκ δεξιων επανω του τειχους της κοπριας 32 και επορευθη οπισω αυτων ωσαια και ημισυ αρχοντων ιουδα 33 και αζαριας εσδρας και μεσουλαμ 34 ιουδα και βενιαμιν και σαμαια και ιερμια 35 και απο υιων των ιερεων εν σαλπιγξιν ζαχαριας υιος ιωναθαν υιος σαμαια υιος μαθανια υιος μιχαια υιος ζαχχουρ υιος ασαφ 36 και αδελφοι αυτου σαμαια και οζιηλ αινειν

εν ωδαις δαυιδ ανθρωπου του θεου και εσδρας ο γραμματευς εμπροσθεν αυτων 37 επι πυλης του αιν κατεναντι αυτων ανεβησαν επι κλιμακας πολεως δαυιδ εν αναβασει του τειχους επανωθεν του οιχου δαυιδ και εως πυλης του υδατος κατα ανατολας 38 και περι αινεσεως η δευτερα επορευετο συναντωσα αυτοις και εγω οπισω αυτης και το ημισυ του λαου επανω του τειχους υπερανω του πυργου των θεννουριμ και εως του τειχους του πλατεος 39 και υπερανω της πυλης εφραιμ και επι πυλην της ισανα και επι πυλην την ιχθυηραν και πυργω ανανεηλ και εως πυλης της προβατικης και εστησαν εν πυλη της φυλακης 40 και εστησαν αι δυο της αινεσεως εν οιχω του θεου χαι εγω χαι το ημισυ των στρατηγων μετ΄ εμου 41 και οι ιερεις ελιακιμ μαασιας βενιαμιν μιχαιας ελιωηναι ζαχαριας ανανιας εν σαλπιγξιν 42 και μαασιας και σεμειας και ελεαζαρ και οζι και ιωαναν και μελχιας και αιλαμ και εζουρ και ηκουσθησαν οι αδοντες και επεσκεπησαν 43 και εθυσαν εν τη ημερα εχεινη θυσιασματα μεγαλα χαι ηυφρανθησαν οτι ο θεος ηυφρανεν αυτους μεγαλως και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ηυφρανθησαν και ηχουσθη η ευφροσυνη εν ιερουσαλημ απο μαχροθεν 44 και κατεστησαν εν τη ημερα εχεινη ανδρας επι των γαζοφυλαχιων τοις θησαυροις ταις απαρχαις χαι ταις δεχαταις χαι τοις συνηγμενοις εν αυτοις αρχουσιν των πολεων μεριδας τοις ιερευσι και τοις λευιταις οτι ευφροσυνή ην εν ιουδα επι τους ιερεις και επι τους λευιτας τους εστωτας 45 και εφυλαξαν φυλακας θεου αυτων και φυλακας του καθαρισμού και τους αδοντάς και τους πυλώρους ως εντολαί δαυίδ και σαλώμων υιου αυτου 46 οτι εν ημεραις δαυιδ ασαφ απ΄ αρχης πρωτος των αδοντων και υμνον και αινεσιν τω θεω 47 και πας ισραηλ εν ημεραις ζοροβαβελ διδοντες μεριδας των αδοντων και των πυλωρων λογον ημερας εν ημερα αυτου και αγιαζοντες τοις λευιταις και οι λευιται αγιαζοντες τοις υιοις ααρων

Chapter 23

1 εν τη ημέρα έχεινη ανέγνωσθη εν βιβλίω μωυση έν ωσίν του λαού και ευρέθη γεγραμμένον εν αυτώ όπως μη εισέλθωσιν αμμανίται και μωαβίται έν έκκλησια θέου έως αιώνος 2 ότι ου συνηντήσαν τοις υιοίς ισραήλ έν αρτώ και έν υδατί και εμισθώσαντο έπ΄ αυτόν τον βαλααμ καταρασασθαί και έστρεψεν ο θέος ημών την καταράν εις ευλογιαν 3 και έγενετο ως ηκουσάν τον νομόν και έχωρισθήσαν πας επιμικτός εν ισραήλ 4 και πρό τουτου έλιασιβ ο ιέρευς οίκων εν γαζοφυλακίω οικού θέου ημών έγγιων τωβία 5 και εποίησεν αυτώ γαζοφυλακίον μέγα και έχει ησαν πρότερον διδοντές την μανάαν και τον λίβανον και τα σκέυη και την δέκατην του σίτου και του οίνου και του έλαιου έντολην των λευίτων και των αδοντών και των πυλώρων και απάρχας των ιέρεων 6 και έν παντί τουτώ ουκ ημήν έν ιέρουσαλημ ότι έν έτει τριακόστω και δεύτερω του αρθασασθά βασίλεως βαβυλώνος

ηλθον προς τον βασιλεα και μετα τελος ημερων ητησαμην παρα του βασιλεως 7 και ηλθον εις ιερουσαλημ και συνηκα εν τη πονηρια η εποιησεν ελισουβ τω τωβια ποιησαι αυτω γαζοφυλαχιον εν αυλη οιχου του θεου 8 χαι πονηρον μοι εφανη σφοδρα και ερριψα παντα τα σκευη οικου τωβια εξω απο του γαζοφυλακιου 9 και ειπα και εκαθαρισαν τα γαζοφυλακια και επεστρεψα εκει σκευη οικου του θεου την μαναα και τον λιβανον 10 και εγνων οτι μεριδες των λευιτων ουκ εδοθησαν και εφυγοσαν ανηρ εις αγρον αυτου οι λευιται και οι αδοντες ποιουντες το εργον 11 και εμαχεσαμην τοις στρατηγοις και ειπα δια τι εγκατελειφθη ο οικος του θεου και συνηγαγον αυτους και εστησα αυτους επι τη στασει αυτων 12 και πας ιουδα ηνεγχαν δεχατην του πυρου και του οινου και του ελαιου εις τους θησαυρους 13 επι χειρα σελεμια του ιερεως και σαδδουκ του γραμματεως και φαδαια απο των λευιτων και επι χειρα αυτων αναν υιος ζακχουρ υιος μαθανια οτι πιστοι ελογισθησαν επ΄ αυτους μεριζειν τοις αδελφοις αυτων 14 μνησθητι μου ο θεος εν ταυτη και μη εξαλειφθητω ελεος μου ο εποιησα εν οικω κυριου του θεου 15 εν ταις ημεραις εκειναις ειδον εν ιουδα πατουντας ληνους εν τω σαββατω και φεροντας δραγματα και επιγεμιζοντας επι τους ονους και οινον και σταφυλην και συκα και παν βασταγμα και φεροντας εις ιερουσαλημ εν ημερα του σαββατου και επεμαρτυραμην εν ημερα πρασεως αυτων 16 και εκαθισαν εν αυτη φεροντες ιχθυν και πασαν πρασιν πωλουντες εν τω σαββατω τοις υιοις ιουδα και εν ιερουσαλημ 17 και εμαγεσαμην τοις υιοις ιουδα τοις ελευθεροις και ειπα αυτοις τις ο λογος ουτος ο πονηρος ον υμεις ποιειτε και βεβηλουτε την ημεραν του σαββατου 18 ουχι ουτως εποιησαν οι πατερες υμων και ηνεγκεν επ΄ αυτους ο θεος ημων και εφ΄ ημας παντα τα κακα ταυτα και επι την πολιν ταυτην και υμεις προστιθετε οργην επι ισραηλ βεβηλωσαι το σαββατον 19 και εγενετο ηνικα κατεστησαν πυλαι ιερουσαλημ προ του σαββατου και ειπα και εκλεισαν τας πυλας και ειπα ωστε μη ανοιγηναι αυτας εως οπισω του σαββατου και εκ των παιδαριων μου εστησα επι τας πυλας ωστε μη αιρειν βασταγματα εν ημερα του σαββατου 20 και ηυλισθησαν παντες και εποιησαν πρασιν εξω ιερουσαλημ απαξ και δις 21 και διεμαρτυραμην εν αυτοις και ειπα προς αυτους δια τι υμεις αυλιζεσθε απεναντι του τειχους εαν δευτερωσητε εχτενω την χειρα μου εν υμιν απο του χαιρου εχεινου ουχ ηλθοσαν εν σαββατω 22 και ειπα τοις λευιταις οι ησαν καθαριζομενοι και ερχομενοι φυλασσοντες τας πυλας αγιαζειν την ημεραν του σαββατου προς ταυτα μνησθητι μου ο θεος και φεισαι μου κατα το πληθος του ελεους σου 23 και εν ταις ημεραις εχειναις ειδον τους ιουδαιους οι εχαθισαν γυναιχας αζωτιας αμμανιτιδας μωαβιτιδας 24 και οι υιοι αυτων ημισυ λαλουντες αζωτιστι και ουκ εισιν επιγινωσχοντες λαλειν ιουδαι+στι 25 χαι εμαχεσαμήν μετ' αυτών χαι χατηρασαμήν αυτους και επαταξα εν αυτοις ανδρας και εμαδαρωσα αυτους και ωρκισα αυτους εν τω θεω εαν δωτε τας θυγατερας υμων τοις υιοις αυτων και εαν λαβητε απο

των θυγατερων αυτων τοις υιοις υμων 26 ουχ ουτως ημαρτεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ και εν εθνεσιν πολλοις ουκ ην βασιλευς ομοιος αυτω και αγαπωμενος τω θεω ην και εδωκεν αυτον ο θεος εις βασιλεα επι παντα ισραηλ και τουτον εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι 27 και υμων μη ακουσομεθα ποιησαι την πασαν πονηριαν ταυτην ασυνθετησαι εν τω θεω ημων καθισαι γυναικας αλλοτριας 28 και απο υιων ιωαδα του ελισουβ του ιερεως του μεγαλου νυμφιου του σαναβαλλατ του ωρωνιτου και εξεβρασα αυτον απ΄ εμου 29 μνησθητι αυτοις ο θεος επι αγχιστεια της ιερατειας και διαθηκης της ιερατειας και τους λευιτας 30 και εκαθαρισα αυτους απο πασης αλλοτριωσεως και εστησα εφημεριας τοις ιερευσιν και τοις λευιταις ανηρ ως το εργον αυτου 31 και το δωρον των ξυλοφορων εν καιροις απο χρονων και εν τοις βακχουριοις μνησθητι μου ο θεος ημων εις αγαθωσυνην.

Esther

Chapter 0

1 ετους δευτερου βασιλευοντος αρταξερξου του μεγαλου τη μια του νισα ενυπνιον eiden mardoxaios o tou iai+rou tou gemei+ou tou xigaiou ex qu λ ης βενιαμίν 2ανθρωπος ιουδαιος οιχων εν σουσοις τη πολει ανθρωπος μεγας θεραπευων εν τη αυλη του βασιλεως 3 ην δε εκ της αιχμαλωσιας ης ηχμαλωτευσεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς βαβυλωνος εξ ιερουσαλημ μετα ιεχονιου του βασιλεως της ιουδαιας 4 και τουτο αυτου το ενυπνιον και ιδου φωναι και θορυβος βρονται και σεισμος ταραχος επι της γης 5 και ιδου δυο δρακοντες μεγαλοι ετοιμοι προηλθον αμφοτεροι παλαιειν και εγενετο αυτων φωνη μεγαλη 6 και τη φωνη αυτων ητοιμασθη παν εθνος εις πολεμον ωστε πολεμησαι δικαιων εθνος 7 και ιδου ημερα σχοτους και γνοφου θλιψις και στενοχωρια κακωσις και ταραχος μεγας επι της γης 8 και εταραχθη δικαιον παν εθνος φοβουμενοι τα εαυτων κακα και ητοιμασθησαν απολεσθαι και εβοήσαν προς τον θεον 9 απο δε της βοής αυτών εγένετο ωσανεί απο μιχρας πηγης ποταμος μεγας υδωρ πολυ 10 φως και ο ηλιος ανετειλεν και οι ταπεινοι υψωθησαν και κατεφαγον τους ενδοξους 11 και διεγερθεις μαρδοχαιος ο εωραχως το ενυπνιον τουτο χαι τι ο θεος βεβουλευται ποιησαι ειχεν αυτο εν τη καρδια και εν παντι λογω ηθελεν επιγνωναι αυτο εως της νυκτος 12 και ησυχασεν μαρδοχαιος εν τη αυλη μετα γαβαθα και θαρρα των δυο ευνουχων του βασιλεως των φυλασσοντων την αυλην 13 ηχουσεν τε αυτων τους λογισμους και τας μεριμνας αυτων εξηρευνησεν και εμαθεν οτι ετοιμαζουσιν τας χειρας επιβαλειν αρταξερξη τω βασιλει και υπεδειξεν τω βασιλει περι αυτων 14 και εξητασεν ο βασιλευς τους δυο ευνουχους και ομολογησαντες απηχθησαν 15 και εγραψεν ο βασιλευς τους λογους τουτους εις μνημοσυνον και μαρδοχαιος εγραψεν περι των λογων τουτων 16 και επεταξεν ο βασιλευς μαρδοχαιω θεραπευειν εν τη αυλη και εδωκεν αυτω δοματα περι τουτων 17 και ην αμαν αμαδαθου βουγαιος ενδοξος ενωπιον του βασιλεως και εζητησεν κακοποιησαι τον μαρδοχαιον και τον λαον αυτου υπερ των δυο ευνουχων του βασιλεως 18 και εγενετο μετα τους λογους τουτους εν ταις ημεραις αρταξερξου ουτος ο αρταξερξης απο της ινδικης εκατον εικοσι επτα χωρων εκρατησεν

Chapter 1

1 Σεε Εστηέρ 1:1-17 2 εν αυταίς ταις ημέραις ότε εθρονισθη ο βασίλευς αρταξερξης εν σουσοίς τη πολεί 3 εν τω τρίτω έτει βασίλευοντος αυτού δοχην εποίησεν τοις φίλοις και τοις λοιποίς εθνέσιν και τοις πέρσων και μήδων ενδοξοίς και τοις

αρχουσιν των σατραπων 4 και μετα ταυτα μετα το δειξαι αυτοις τον πλουτον της βασιλειας αυτου και την δοξαν της ευφροσυνης του πλουτου αυτου επι ημερας εχατον ογδοηχοντα 5 στε δε ανεπληρωθησαν αι ημεραι του γαμου εποιησεν ο βασιλευς ποτον τοις εθνεσιν τοις ευρεθεισιν εις την πολιν επι ημερας εξ εν αυλη οικου του βασιλέως 6 κεκοσμημένη βυσσίνοις και καρπασίνοις τεταμένοις επί σχοινιοις βυσσινοις και πορφυροις επι κυβοις χρυσοις και αργυροις επι στυλοις παρινοις και λιθινοις κλιναι χρυσαι και αργυραι επι λιθοστρωτου σμαραγδιτου λιθου και πιννινου και παρινου λιθου και στρωμναι διαφανεις ποικιλως διηνθισμεναι χυχλω ροδα πεπασμενα 7 ποτηρια χρυσα και αργυρα και ανθρακινον χυλικιον προκειμένον απο ταλαντών τρισμυριών οίνος πολύς και ήδυς ον αυτος ο βασιλευς επινεν 8 ο δε ποτος ουτος ου κατα προκειμενον νομον εγενετο ουτως δε ηθελησεν ο βασιλευς και επεταξεν τοις οικονομοις ποιησαι το θελημα αυτου και των ανθρωπων 9 και αστιν η βασιλισσα εποιησε ποτον ταις γυναιξιν εν τοις βασιλειοις οπου ο βασιλευς αρταξερξης 10 εν δε τη ημερα τη εβδομη ηδεως γενομένος ο βασιλεύς είπεν τω αμάν και βάζαν και θάρρα και βωράζη και ζάθολθα και αβαταζα και θαραβα τοις επτα ευνουχοις τοις διακονοις του βασιλεως αρταξερξου 11 εισαγαγειν την βασιλισσαν προς αυτον βασιλευειν αυτην και περιθειναι αυτη το διαδημα και δειξαι αυτην πασιν τοις αρχουσιν και τοις εθνεσιν το καλλος αυτης οτι καλη ην 12 και ουκ εισηκουσεν αυτου αστιν η βασιλισσα ελθειν μετα των ευνουχων και ελυπηθη ο βασιλευς και ωργισθη 13 και ειπεν τοις φιλοις αυτου κατα ταυτα ελαλησεν αστιν ποιησατε ουν περι τουτου νομον και κρισιν 14 και προσηλθεν αυτω αρκεσαιος και σαρσαθαιος και μαλησεαρ οι αρχοντες περσων και μηδων οι εγγυς του βασιλεως οι πρωτοι παρακαθημενοι τω βασιλει 15 και απηγγειλαν αυτω κατα τους νομους ως δει ποιησαι αστιν τη βασιλισση οτι ουκ εποιησεν τα υπο του βασιλεως προσταχθεντα δια των ευνουχων 16 και ειπεν ο μουχαιος προς τον βασιλεα και τους αρχοντας ου τον βασιλεα μονον ηδικησεν αστιν η βασιλισσα αλλα και παντας τους αρχοντας και τους ηγουμένους του βασιλεως 17 και γαρ διηγησατο αυτοις τα ρηματα της βασιλισσης και ως αντειπεν τω βασιλει ως ουν αντειπεν τω βασιλει αρταξερξη 18 ουτως σημερον αι τυραννιδες αι λοιπαι των αρχοντων περσων και μηδων ακουσασαι τα τω βασιλει λεχθεντα υπ΄ αυτης τολμησουσιν ομοιως ατιμασαι τους ανδρας αυτων 19 ει ουν δοχει τω βασιλει προσταξατω βασιλικον και γραφητω κατα τους νομους μηδων και περσων και μη αλλως χρησασθω μηδε εισελθατω ετι η βασιλισσα προς αυτον και την βασιλειαν αυτης δοτω ο βασιλευς γυναικι κρειττονι αυτης 20 και ακουσθητω ο νομος ο υπο του βασιλεως ον εαν ποιη εν τη βασιλεια αυτου και ουτως πασαι αι γυναικες περιθησουσιν τιμην τοις ανδρασιν εαυτων απο πτωχου εως πλουσιου 21 και ηρέσεν ο λογος τω βασιλει και τοις αρχουσι και εποιησέν ο βασιλεύς καθα ελαλησεν ο μουχαιος 22 και απεστειλεν εις πασαν την βασιλειαν κατα χωραν κατα

την λεξιν αυτων ωστε ειναι φοβον αυτοις εν ταις οικιαις αυτων

Chapter 2

1 και μετα τους λογους τουτους εκοπασεν ο βασιλευς του θυμου και ουκετι εμνησθη της αστιν μνημονευων οια ελαλησεν και ως κατεκρινεν αυτην 2 και ειπαν οι διαχονοι του βασιλεως ζητηθητω τω βασιλει χορασια αφθορα χαλα τω ειδει 3 και καταστησει ο βασιλευς κωμαρχας εν πασαις ταις χωραις της βασιλειας αυτου και επιλεξατωσαν κορασια παρθενικα καλα τω ειδει εις σουσαν την πολιν εις τον γυναιχωνα και παραδοθητωσαν τω ευνουχω του βασιλεως τω φυλακι των γυναιχων χαι δοθητω σμηγμα χαι η λοιπη επιμελεια 4 χαι η γυνη η αν αρεση τω βασιλει βασιλευσει αντι αστιν και ηρεσεν τω βασιλει το πραγμα και εποιησεν ουτως 5 και ανθρωπος ην ιουδαιος εν σουσοις τη πολει και ονομα αυτω μαρδοχαιος ο του ιαι+ρου του σεμει+ου του χισαιου εχ φυλης βενιαμιν 6 ος ην αιχμαλωτος εξ ιερουσαλημ ην ηχμαλωτευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος 7 και ην τουτω παις θρεπτη θυγατηρ αμιναδαβ αδελφου πατρος αυτου και ονομα αυτη εσθηρ εν δε τω μεταλλαξαι αυτης τους γονεις επαιδευσεν αυτην εαυτω εις γυναιχα και ην το κορασιον καλον τω ειδει 8 και στε ηκουσθη το του βασιλεως προσταγμα συνηχθησαν χορασια πολλα εις σουσαν την πολιν υπο χειρα γαι και ηχθη εσθηρ προς γαι τον φυλαχα των γυναιχων 9 χαι ηρεσεν αυτω το χορασιον χαι ευρεν χαριν ενωπιον αυτου και εσπευσεν αυτη δουναι το σμηγμα και την μεριδα και τα επτα χορασια τα αποδεδειγμενα αυτη εχ βασιλιχου και εχρησατο αυτη καλως και ταις αβραις αυτης εν τω γυναικωνι 10 και ουχ υπεδειξεν εσθηρ το γενος αυτης ουδε την πατριδα ο γαρ μαρδοχαιος ενετειλατο αυτη μη απαγγειλαι 11 καθ΄ εκαστην δε ημεραν ο μαρδοχαιος περιεπατει κατα την αυλην την γυναικειαν επισχοπων τι εσθηρ συμβησεται 12 ουτος δε ην χαιρος χορασιου εισελθειν προς τον βασίλεα οταν αναπληρωση μηνας δεχα δυο ουτως γαρ αναπληρουνται αι ημεραι της θεραπειας μηνας εξ αλειφομεναι εν σμυρνινω ελαιω και μηνας εξ εν τοις αρωμασίν και εν τοις σμηγμασίν των γυναίχων 13 και τοτε εισπορεύεται προς τον βασιλεα και ο εαν ειπη παραδωσει αυτη συνεισερχεσθαι αυτη απο του γυναιχωνος εως των βασιλειων 14 δειλης εισπορευεται και προς ημεραν αποτρεχει εις τον γυναιχωνα τον δευτερον ου γαι ο ευνουχος του βασιλεως ο φυλαξ των γυναιχων και ουκετι εισπορευεται προς τον βασιλεα εαν μη κληθη ονοματι 15 εν δε τω αναπληρουσθαι τον χρονον εσθηρ της θυγατρος αμιναδαβ αδελφου πατρος μαρδοχαιου εισελθειν προς τον βασιλεα ουδεν ηθετησεν ων αυτη ενετειλατο ο ευνουχος ο φυλαξ των γυναιχων ην γαρ εσθηρ ευρισχουσα χαριν παρα παντων των βλεποντων αυτην 16 και εισηλθεν εσθηρ προς αρταξερξην τον βασιλεα τω δωδεκατω μηνι ος εστιν αδαρ τω εβδομω ετει της βασιλειας αυτου 17 και ηρασθη

ο βασίλευς εσθης και ευρεν χαριν παρα πασας τας παρθενους και επεθηκέν αυτη το διαδημα το γυναικείον 18 και εποίησεν ο βασίλευς ποτον πασί τοις φίλοις αυτου και ταις δυναμεσίν επι ημέρας έπτα και υψωσεν τους γαμούς εσθης και αφέσιν εποίησεν τοις υπό την βασίλειαν αυτου 19 ο δε μαρδοχαίος εθεραπεύεν εν τη αυλή 20 η δε εσθηρ ουχ υπέδειξεν την πατρίδα αυτής ουτώς γαρ ενετείλατο αυτή μαρδοχαίος φοβεισθαί τον θέον και ποιείν τα προσταγματά αυτού κάθως ην μετ΄ αυτού και έσθηρ ου μετηλλάξεν την αγωγήν αυτής 21 και ελυπηθήσαν οι δύο ευνούχοι του βασίλεως οι αρχισωματοφύλακες ότι προήχθη μαρδοχαίος και έζητουν αποκτείναι αρτάξερξην τον βασίλεα 22 και έδηλωθη μαρδοχαίω ο λογός και εσημανέν έσθης και αυτή ενέφανισεν τω βασίλει τα της επιβούλης 23 ο δε βασίλευς ητάσεν τους δύο ευνούχους και έκρεμασεν αυτούς και προσετάξεν ο βασίλευς κατάχωρισαι είς μνημοσύνον εν τη βασίλικη βιβλιόθηκη υπέρ της ευνοίας μαρδοχαίου εν εγκωμίω

Chapter 3

1 μετα δε ταυτα εδοξασεν ο βασιλευς αρταξερξης αμαν αμαδαθου βουγαιον και υψωσεν αυτον και επρωτοβαθρει παντων των φιλων αυτου 2 και παντες οι εν τη αυλη προσεχυνουν αυτω ουτως γαρ προσεταξεν ο βασιλευς ποιησαι ο δε μαρδοχαιος ου προσεχυνει αυτω 3 και ελαλησαν οι εν τη αυλη του βασιλεως τω μαρδοχαιω μαρδοχαιε τι παραχουεις τα υπο του βασιλεως λεγομενα 4 καθ' εκαστην ημεραν ελαλουν αυτω και ουχ υπηκουεν αυτων και υπεδειξαν τω αμαν μαρδοχαιον τοις του βασιλεως λογοις αντιτασσομένον και υπεδείξεν αυτοίς ο μαρδοχαίος οτι ιουδαίος εστιν 5 και επίγνους αμάν ότι ου προσκυνεί αυτώ μαρδοχαίος εθυμώθη σφοδρα 6 και εβουλευσατο αφανισαι παντας τους υπο την αρταξερξου βασιλειαν ιουδαιους 7 και εποιησεν ψηφισμα εν ετει δωδεκατω της βασιλειας αρταξερξου και εβαλεν κληρους ημεραν εξ ημερας και μηνα εκ μηνος ωστε απολεσαι εν μια ημερα το γενος μαρδοχαιου και επεσεν ο κληρος εις την τεσσαρεσκαιδεκατην του μηνος ος εστιν αδαρ 8 και ελαλησεν προς τον βασιλεα αρταξερξην λεγων υπαρχει εθνος διεσπαρμενον εν τοις εθνεσιν εν παση τη βασιλεια σου οι δε νομοι αυτων εξαλλοι παρα παντα τα εθνη των δε νομων του βασιλεως παραχουουσιν χαι ου συμφερει τω βασιλει εασαι αυτους 9 ει δοχει τω βασιλει δογματισατω απολεσαι αυτους καγω διαγραψω εις το γαζοφυλακιον του βασιλεως αργυριου ταλαντα μυρια 10 και περιελομένος ο βασιλεύς τον δακτυλίον εδώκεν εις χείρα τω αμάν σφραγισαι κατα των γεγραμμενων κατα των ιουδαιων 11 και ειπεν ο βασιλευς τω αμαν το μεν αργυριον εχε τω δε εθνει χρω ως βουλει 12 και εκληθησαν οι γραμματεις του βασιλεως μηνι πρωτω τη τρισκαιδεκατη και εγραψαν ως επεταξεν αμαν τοις στρατηγοις και τοις αρχουσιν κατα πασαν χωραν απο ινδικης εως της

αιθιοπιας ταις εχατον ειχοσι επτα χωραις τοις τε αρχουσι των εθνων χατα την αυτων λεξιν δι΄ αρταξερξου του βασιλεως 13 και απεσταλη δια βιβλιαφορων εις την αρταξερξου βασιλειαν αφανισαι το γενος των ιουδαιων εν ημερα μια μηνος δωδεκατου ος εστιν αδαρ και διαρπασαι τα υπαρχοντα αυτων 13 της δε επιστολης εστιν το αντιγραφον τοδε βασιλευς μεγας αρταξερξης τοις απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα χωρων αρχουσι και τοπαρχαις υποτεταγμενοις ταδε γραφει 13 πολλων επαρξας εθνων και πασης επικρατησας οικουμενης εβουληθην μη τω θρασει της εξουσιας επαιρομενος επιειχεστερον δε χαι μετα ηπιοτητος αει διεξαγων τους των υποτεταγμενων αχυματους δια παντος χαταστησαι βιους την τε βασιλειαν ημερον και πορευτην μεχρι περατων παρεξομενος ανανεωσασθαι τε την ποθουμενην τοις πασιν ανθρωποις ειρηνην 13 πυθομενου δε μου των συμβουλων πως αν αχθειη τουτο επι περας σωφροσυνη παρ' ημιν διενεγχας και εν τη ευνοια απαραλλακτως και βεβαια πιστει αποδεδειγμενος και δευτερον των βασιλειων γερας απενηνεγμενος αμαν 13 επεδειξεν ημιν εν πασαις ταις κατα την οιχουμενην φυλαις αναμεμειχθαι δυσμενη λαον τινα τοις νομοις αντιθετον προς παν εθνος τα τε των βασιλεων παραπεμποντας διηνεχως διαταγματα προς το μη κατατιθεσθαι την υφ΄ ημων κατευθυνομενην αμεμπτως συναρχιαν 13 διειληφοτες ουν τοδε το εθνος μονωτατον εν αντιπαραγωγη παντι δια παντος ανθρωπω κειμενον διαγωγην νομων ξενιζουσαν παραλλασσον και δυσνοουν τοις ημετεροις πραγμασιν τα χειριστα συντελουν κακα και προς το μη την βασιλειαν ευσταθειας τυγχανειν 13 προστεταχαμεν ουν τους σημαινομενους υμιν εν τοις γεγραμμενοις υπο αμαν του τεταγμενου επι των πραγματων και δευτερου πατρος ημων παντας συν γυναιξι και τεκνοις απολεσαι ολορρίζει ταις των εχθρων μαχαιραις ανευ παντος οιχτου χαι φειδους τη τεσσαρεσχαιδεχατη του δωδεχατου μηνος αδαρ του ενεστωτος ετους 13 οπως οι παλαι και νυν δυσμενεις εν ημερα μια βιαιως εις τον αδην κατελθοντες εις τον μετεπειτα χρονον ευσταθη και αταραχα παρεχωσιν ημιν δια τελους τα πραγματα 14 τα δε αντιγραφα των επιστολων εξετιθετο χατα χωραν και προσεταγή πασι τοις εθνεσιν ετοιμούς είναι εις την ημέραν ταυτήν 15 εσπευδετο δε το πραγμα και εις σουσαν ο δε βασιλευς και αμαν εκωθωνιζοντο εταρασσετο δε η πολις

Chapter 4

1 ο δε μαρδοχαιος επιγνους το συντελουμενον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ενεδυσατο σακκον και κατεπασατο σποδον και εκπηδησας δια της πλατειας της πολεως εβοα φωνη μεγαλη αιρεται εθνος μηδεν ηδικηκος 2 και ηλθεν εως της πυλης του βασιλεως και εστη ου γαρ ην εξον αυτω εισελθειν εις την αυλην σακκον εχοντι και σποδον 3 και εν παση χωρα ου εξετιθετο τα γραμματα

χραυγη και κοπετος και πενθος μεγα τοις ιουδαιοις σακκον και σποδον εστρωσαν εαυτοις 4 και εισηλθον αι αβραι και οι ευνουχοι της βασιλισσης και ανηγγειλαν αυτη και εταραχθη ακουσασα το γεγονος και απεστειλέν στολισαι τον μαρδοχαιον και αφελεσθαι αυτου τον σακκον ο δε ουκ επεισθη 5 η δε εσθηρ προσεκαλεσατο αχραθαιον τον ευνουχον αυτης ος παρειστηκει αυτη και απεστειλεν μαθειν αυτη παρα του μαρδοχαιου το αχριβες 7 ο δε μαρδοχαιος υπεδειξεν αυτω το γεγονος και την επαγγελιαν ην επηγγειλατο αμαν τω βασιλει εις την γαζαν ταλαντων μυριων ινα απολεση τους ιουδαιους 8 και το αντιγραφον το εν σουσοις εκτεθεν υπερ του απολεσθαι αυτους εδωχεν αυτω δειξαι τη εσθηρ χαι ειπεν αυτω εντειλασθαι αυτη εισελθουση παραιτησασθαι τον βασιλεα και αξιωσαι αυτον περι του λαου μνησθεισα ημερων ταπεινωσεως σου ως ετραφης εν χειρι μου διοτι αμαν ο δευτερευων τω βασιλει ελαλησεν καθ΄ ημων εις θανατον επικαλεσαι τον χυριον και λαλησον τω βασιλει περι ημων και ρυσαι ημας εκ θανατου 9 εισελθων δε ο αχραθαιος ελαλησεν αυτη παντας τους λογους τουτους 10 ειπεν δε εσθηρ προς αχραθαίον πορευθητί προς μαρδοχαίον και είπον οτι 11 τα εθνή παντά της βασιλειας γινωσκει οτι πας ανθρωπος η γυνη ος εισελευσεται προς τον βασιλεα εις την αυλην την εσωτεραν αχλητος ουχ εστιν αυτω σωτηρια πλην ω εχτεινει ο βασιλευς την χρυσην ραβδον ουτος σωθησεται χαγω ου χεχλημαι εισελθειν προς τον βασιλεα εισιν αυται ημεραι τριαχοντα 12 χαι απηγγειλεν αχραθαιος μαρδοχαιω παντας τους λογους εσθηρ 13 και ειπεν μαρδοχαιος προς αχραθαιον πορευθητι και είπον αυτή εσθήρ μη είπης σεαυτή οτι σωθήση μονή εν τη βασιλεία παρα παντας τους ιουδαιους 14 ως οτι εαν παραχουσης εν τουτω τω χαιρω αλλοθεν βοηθεια και σκέπη έσται τοις ιουδαίοις συ δε και ο οίχος του πατρος σου απολείσθε και τις οιδεν ει εις τον καιρον τουτον εβασιλευσας 15 και εξαπεστείλεν εσθηρ τον ηχοντα προς αυτην προς μαρδοχαιον λεγουσα 16 βαδισας εχχλησιασον τους ιουδαιους τους εν σουσοις και νηστευσατε επ΄ εμοι και μη φαγητε μηδε πιητε επι ημερας τρεις νυχτα και ημεραν καγω δε και αι αβραι μου ασιτησομέν και τοτε εισελευσομαι προς τον βασιλεα παρα τον νομον εαν και απολεσθαι με η 17 και βαδισας μαρδοχαιος εποιησεν οσα ενετειλατο αυτω εσθηρ 17 και εδεηθη κυριου μνημονευων παντα τα εργα χυριου και είπεν 17 χυριε χυριε βασίλευ παντων χρατων οτι εν εξουσια σου το παν εστιν και ουκ εστιν ο αντιδοξων σοι εν τω θελειν σε σωσαι τον ισραηλ 17 οτι συ εποιησας τον ουρανον και την γην και παν θαυμαζομενον εν τη υπ΄ ουρανον και χυριος ει παντων και ουκ εστιν ος αντιταξεται σοι τω χυριω 17 συ παντα γινωσχεις συ οιδας χυριε οτι ουχ εν υβρει ουδε εν υπερηφανια ουδε εν φιλοδοξια εποιησα τουτο το μη προσκυνειν τον υπερηφανον αμαν οτι ηυδοχουν φιλειν πελματα ποδων αυτου προς σωτηριαν ισραηλ 17 αλλα εποιησα τουτο ινα μη θω δοξαν ανθρωπου υπερανω δοξης θεου και ου προσκυνησω ουδενα πλην σου του κυριου μου και ου ποιησω αυτα εν

υπερηφανία 17 και νυν χυρίε ο θέος ο βασίλευς ο θέος αβρααμ φείσαι του λαου σου οτι επιβλεπουσιν ημιν εις καταφθοραν και επεθυμησαν απολεσαι την εξ αρχης κληρονομιαν σου 17 μη υπεριδης την μεριδα σου ην σεαυτω ελυτρωσω εκ γης αιγυπτου 17 επαχουσον της δεησεως μου χαι ιλασθητι τω χληρω σου χαι στρεψον το πενθος ημων εις ευωχιαν ινα ζωντες υμνωμεν σου το ονομα χυριε χαι μη αφανισης στομα αινουντων σοι 17 και πας ισραηλ εκεκραξαν εξ ισχυος αυτων οτι θανατος αυτων εν οφθαλμοις αυτων 17 και εσθηρ η βασιλισσα κατεφυγεν επι τον χυριον εν αγωνι θανατου χατειλημμενη και αφελομενη τα ιματια της δοξης αυτης ενεδυσατο ιματια στενοχωριας και πενθους και αντι των υπερηφανων ηδυσματων σποδου και κοπριων επλησεν την κεφαλην αυτης και το σωμα αυτης εταπεινωσεν σφοδρα και παντα τοπον κοσμου αγαλλιαματος αυτης επλησε στρεπτων τριχων αυτής και εδείτο κυρίου θέου ισραήλ και είπεν 17 κυρίε μου ο βασιλευς ημών συ ει μονός βοηθήσον μοι τη μονή και μη έχουση βοήθον ει μη σε οτι χινδυνος μου εν χειρι μου 17 εγω ηχουον εχ γενετης μου εν φυλη πατριας μου οτι συ χυριε ελαβες τον ισραηλ εχ παντών των εθνών και τους πατέρας ημών εκ παντων των προγονων αυτων εις κληρονομιαν αιωνιον και εποιησας αυτοις οσα ελαλησας 17 και νυν ημαρτομέν ενωπιού σου και παρέδωκας ημάς εις χειρας των εχθρων ημων ανθ΄ ων εδοξασαμεν τους θεους αυτων δικαιος ει κυριε 17 και νυν ουχ ικανωθησαν εν πικρασμω δουλειας ημων αλλα εθηκαν τας χειρας αυτων επι τας χειρας των ειδωλων αυτων εξαραι ορισμον στοματος σου και αφανισαι κληρονομιαν σου και εμφραξαι στομα αινουντων σοι και σβεσαι δοξαν οικου σου και θυσιαστηριον σου 17 και ανοιξαι στομα εθνων εις αρετας ματαιων και θαυμασθηναι βασιλεα σαρχίνον εις αίωνα 17 μη παράδως χυρίε το σχηπτρον σου τοις μη ουσιν και μη καταγελασατωσαν εν τη πτωσει ημων αλλα στρεψον την βουλην αυτων επ' αυτους τον δε αρξαμενον εφ' ημας παραδειγματισον 17 μνησθητι χυριε γνωσθητι εν καιρω θλιψεως ημων και εμε θαρσυνον βασιλευ των θεων και πασης αρχης επικρατων 17 δος λογον ευρυθμον εις το στομα μου ενωπιον του λεοντος και μεταθες την καρδιαν αυτου εις μισος του πολεμουντος ημας εις συντελειαν αυτου και των ομονοουντων αυτω 17 ημας δε ρυσαι εν χειρι σου και βοηθησον μοι τη μονη και μη εχουση ει μη σε κυριε 17 παντων γνωσιν εχεις και οιδας οτι εμισησα δοξαν ανομων και βδελυσσομαι κοιτην απεριτμητων και παντος αλλοτριου 17 συ οιδας την αναγκην μου οτι βδελυσσομαι το σημειον της υπερηφανιας μου ο εστιν επι της κεφαλης μου εν ημεραις οπτασιας μου βδελυσσομαι αυτο ως ραχός καταμηνίων και ου φορώ αυτό εν ημέραις ησυχίας μου 17 και ουκ εφαγεν η δουλη σου τραπεζαν αμαν και ουκ εδοξασα συμποσιον βασιλεως ουδε επιον οινον σπονδων 17 και ουκ ηυφρανθη η δουλη σου αφ΄ ημερας μεταβολης μου μέχρι νυν πλην επι σοι χυριέ ο θέος αβρααμ 17 ο θέος ο ισχύων επι πάντας εισαχουσον φωνην απηλπισμενων χαι ρυσαι ημας εχ χειρος των πονηρευομενων

και ρυσαι με εκ του φοβου μου

Chapter 5

1 και εγενηθη εν τη ημερα τη τριτη ως επαυσατο προσευχομενη εξεδυσατο τα ιματια της θεραπειας και περιεβαλετο την δοξαν αυτης 1 και γενηθεισα επιφανης επιχαλεσαμένη τον παντών εποπτην θέον χαι σωτηρά παρελάβεν τας δύο αβράς και τη μεν μια επηρειδετο ως τρυφερευομενη η δε ετερα επηκολουθει κουφίζουσα την ενδυσιν αυτης 1 και αυτη ερυθριωσα ακμη καλλους αυτης και το προσωπον αυτης ιλαρον ως προσφιλες η δε καρδια αυτης απεστενωμενη απο του φοβου 1 και εισελθουσα πασας τας θυρας κατεστη ενωπιον του βασιλεως και αυτος εκαθητο επι του θρονου της βασιλειας αυτου και πασαν στολην της επιφανειας αυτου ενεδεδυκει ολος δια χρυσου και λιθων πολυτελων και ην φοβερος σφοδρα 1 και αρας το προσωπον αυτου πεπυρωμενον δοξη εν αχμη θυμου εβλεψεν χαι επεσεν η βασιλισσα και μετεβαλεν το χρωμα αυτης εν εκλυσει και κατεπεκυψεν επι την κεφαλην της αβρας της προπορευομένης 1 και μετεβαλέν ο θέος το πνευμά του βασιλεως εις πραυ+τητα και αγωνιασας ανεπηδησεν απο του θρονου αυτου και ανελαβεν αυτην επι τας αγκαλας αυτου μεχρις ου κατεστή και παρεκαλει αυτην λογοις ειρηνιχοις και ειπεν αυτη 1 τι εστιν εσθηρ εγω ο αδελφος σου θαρσει ου μη αποθανης οτι χοινον το προσταγμα ημων εστιν προσελθε 2 και αρας την χρυσην ραβδον επεθηχεν επι τον τραχηλον αυτης και ησπασατο αυτην και ειπεν λαλησον μοι 2 και ειπεν αυτω ειδον σε κυριε ως αγγελον θεου και εταραχθη η καρδια μου απο φοβου της δοξης σου οτι θαυμαστος ει χυριε χαι το προσωπον σου χαριτων μεστον 2 εν δε τω διαλεγεσθαι αυτην επεσεν απο εχλυσεως αυτης χαι ο βασιλευς εταρασσετο και πασα η θεραπεια αυτου παρεκαλει αυτην 3 και ειπεν ο βασιλευς τι θελεις εσθηρ και τι σου εστιν το αξιωμα εως του ημισους της βασιλειας μου και εσται σοι 4 ειπεν δε εσθηρ ημερα μου επισημος σημερον εστιν ει ουν δοκει τω βασιλει ελθατω και αυτος και αμαν εις την δοχην ην ποιησω σημερον 5 και ειπεν ο βασιλευς κατασπευσατε αμαν οπως ποιησωμεν τον λογον εσθηρ και παραγινονται αμφοτεροι εις την δοχην ην ειπεν εσθηρ 6 εν δε τω ποτω ειπεν ο βασιλευς προς εσθηρ τι εστιν βασιλισσα εσθηρ και εσται σοι οσα αξιοις 7 και ειπεν το αιτημα μου και το αξιωμα μου 8 ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως ελθατω ο βασιλευς και αμαν επι την αυριον εις την δοχην ην ποιησω αυτοις και αυριον ποιησω τα αυτα 9 και εξηλθεν ο αμαν απο του βασιλεως υπερχαρης ευφραινομενος εν δε τω ιδειν αμαν μαρδοχαιον τον ιουδαιον εν τη αυλη εθυμωθη σφοδρα 10 και εισελθων εις τα ιδια εχαλεσεν τους φιλους και ζωσαραν την γυναικα αυτου 11 και υπεδειξεν αυτοις τον πλουτον αυτου και την δοξαν ην ο βασιλευς αυτω περιεθηκεν και ως εποιησεν αυτον πρωτευειν και ηγεισθαι της βασιλειας 12 και ειπεν αμαν ου

κεκληκέν η βασιλίσσα μετά του βασιλέως ουδένα εις την δοχην αλλ΄ η έμε και εις την αυρίον κεκλημαι 13 και ταυτά μοι ουκ αρέσκει όταν ίδω μαρδοχαίον τον ιουδαίον εν τη αυλή 14 και είπεν προς αυτον ζωσάρα η γυνή αυτού και οι φίλοι κόπητω σοι ξύλον πηχών πεντηκοντά ορθρού δε είπον τω βασιλεί και κρεμασθητώ μαρδοχαίος έπι του ξύλου συ δε είσελθε είς την δοχην συν τω βασιλεί και ευφραίνου και ηρέσεν το ρημά τω αμάν και ητοιμάσθη το ξύλον

Chapter 6

1 ο δε χυρίος απέστησεν τον υπνον από του βασίλεως την νυχτά έχεινην και είπεν τω διδασχαλω αυτου εισφερειν γραμματα μνημοσυνα των ημερων αναγινωσχειν αυτω 2 ευρεν δε τα γραμματα τα γραφεντα περι μαρδοχαίου ως απηγγείλεν τω βασιλει περι των δυο ευνουχων του βασιλεως εν τω φυλασσειν αυτους και ζητησαι επιβαλειν τας χειρας αρταξερξη 3 ειπεν δε ο βασιλευς τινα δοξαν η χαριν εποιησαμεν τω μαρδοχαιω και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ουκ εποιησας αυτω ουδεν 4 εν δε τω πυνθανεσθαι τον βασιλεα περι της ευνοιας μαρδοχαιου ιδου αμαν εν τη αυλη ειπεν δε ο βασιλευς τις εν τη αυλη ο δε αμαν εισηλθεν ειπειν τω βασιλει χρεμασαι τον μαρδοχαιον επι τω ξυλω ω ητοιμασεν 5 και ειπαν οι διαχονοι του βασιλεως ιδου αμαν εστηχεν εν τη αυλη χαι ειπεν ο βασιλευς χαλεσατε αυτον 6 ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν τι ποιησω τω ανθρωπω ον εγω θελω δοξασαι ειπεν δε εν εαυτω αμαν τινα θελει ο βασιλευς δοξασαι ει μη εμε 7 ειπεν δε προς τον βασιλεα ανθρωπον ον ο βασιλευς θελει δοξασαι 8 ενεγχατωσαν οι παιδες του βασιλεως στολην βυσσινην ην ο βασιλευς περιβαλλεται και ιππον εφ΄ ον ο βασιλευς επιβαινει 9 και δοτω ενι των φιλων του βασιλεως των ενδοξων και στολισατω τον ανθρωπον ον ο βασιλευς αγαπα και αναβιβασατω αυτον επι τον ιππον και κηρυσσετω δια της πλατειας της πολεως λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς δοξαζει 10 ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν καθως ελαλησας ουτως ποιησον τω μαρδοχαιω τω ιουδαιω τω θεραπευοντι εν τη αυλη και μη παραπεσατω σου λογος ων ελαλησας 11 ελαβεν δε αμαν την στολην και τον ιππον και εστολισεν τον μαρδοχαιον και ανεβιβασεν αυτον επι τον ιππον και διηλθεν δια της πλατειας της πολεως και εκηρυσσεν λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς θελει δοξασαι 12 επεστρεψεν δε ο μαρδοχαιος εις την αυλην αμαν δε υπεστρεψεν εις τα ιδια λυπουμενος χατα χεφαλης 13 χαι διηγησατο αμαν τα συμβεβηχοτα αυτω ζωσαρα τη γυναιχι αυτου και τοις φιλοις και ειπαν προς αυτον οι φιλοι και η γυνη ει εκ γενους ιουδαιων μαρδοχαιος ηρξαι ταπεινουσθαι ενωπιον αυτου πεσων πεση ου μη δυνη αυτον αμυνασθαι οτι θεος ζων μετ΄ αυτου 14 ετι αυτων λαλουντων παραγινονται οι ευνουχοι επισπευδοντες τον αμαν επι τον ποτον ον ητοιμασεν εσθηρ

Chapter 7

1 εισηλθεν δε ο βασιλευς και αμαν συμπιειν τη βασιλισση 2 ειπεν δε ο βασιλευς εσθηρ τη δευτερα ημερα εν τω ποτω τι εστιν εσθηρ βασιλισσα και τι το αιτημα σου και τι το αξιωμα σου και έστω σοι έως του ημισούς της βασιλείας μου 3 και αποκριθεισα είπεν ει ευρον χαρίν ενωπίον του βασίλεως δοθήτω η ψυχή μου τω αιτηματι μου και ο λαος μου τω αξιωματι μου 4 επραθημεν γαρ εγω τε και ο λαος μου εις απωλειαν και διαρπαγην και δουλειαν ημεις και τα τεκνα ημων εις παιδας και παιδισκας και παρηκουσα ου γαρ αξιος ο διαβολος της αυλης του βασιλεως 5 ειπεν δε ο βασιλευς τις ουτος οστις ετολμησεν ποιησαι το πραγμα τουτο 6 ειπεν δε εσθηρ ανθρωπος εχθρος αμαν ο πονηρος ουτος αμαν δε εταραχθη απο του βασιλεως και της βασιλισσης 7 ο δε βασιλευς εξανεστη εκ του συμποσιου εις τον κηπον ο δε αμαν παρητειτο την βασιλισσαν εωρα γαρ εαυτον εν κακοις οντα 8 επεστρεψεν δε ο βασιλευς εκ του κηπου αμαν δε επιπεπτωκει επι την κλινην αξιων την βασιλισσαν ειπεν δε ο βασιλευς ωστε και την γυναικα βιαζη εν τη οιχια μου αμαν δε αχουσας διετραπη τω προσωπω 9 ειπεν δε βουγαθαν εις των ευνουχων προς τον βασιλεα ιδου και ξυλον ητοιμασεν αμαν μαρδοχαιω τω λαλησαντι περι του βασιλεως και ωρθωται εν τοις αμαν ξυλον πηχων πεντηκοντα ειπεν δε ο βασιλευς σταυρωθητω επ΄ αυτου 10 και εκρεμασθη αμαν επι του ξυλου ο ητοιμασεν μαρδοχαιω και τοτε ο βασιλευς εκοπασεν του θυμου

Chapter 8

1 και εν αυτή τη ημέρα ο βασιλέυς αρταξέρξης εδωρήσατο έσθηρ όσα υπηρχέν αμαν τω διαβολω και μαρδοχαιος προσεκληθη υπο του βασιλεως υπεδειξεν γαρ εσθηρ οτι ενοιχειωται αυτη 2 ελαβεν δε ο βασιλευς τον δαχτυλιον ον αφειλατο αμαν και εδωκεν αυτον μαρδοχαιω και κατεστησεν εσθηρ μαρδοχαιον επι παντων των αμαν 3 και προσθεισα ελαλησεν προς τον βασιλεα και προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου και ηξιου αφελειν την αμαν κακιαν και οσα εποιησεν τοις ιουδαιοις 4 εξετεινεν δε ο βασιλευς εσθηρ την ραβδον την χρυσην εξηγερθη δε εσθηρ παρεστηχεναι τω βασιλει 5 χαι ειπεν εσθηρ ει δοχει σοι χαι ευρον χαριν πεμφθητω αποστραφηναι τα γραμματα τα απεσταλμενα υπο αμαν τα γραφεντα απολεσθαι τους ιουδαιους οι εισιν εν τη βασιλεια σου 6 πως γαρ δυνησομαι ιδειν την κακωσιν του λαου μου και πως δυνησομαι σωθηναι εν τη απωλεια της πατριδος μου 7 και ειπεν ο βασιλευς προς εσθηρ ει παντα τα υπαρχοντα αμαν εδωχα και εχαρισαμην σοι και αυτον εκρεμασα επι ξυλου οτι τας χειρας επηνεγκε τοις ιουδαιοις τι ετι επιζητεις 8 γραψατε και υμεις εκ του ονοματος μου ως δοκει υμιν και σφραγισατε τω δακτυλιω μου οσα γαρ γραφεται του βασιλεως επιταξαντος και σφραγισθη τω δακτυλιω μου ουκ εστιν αυτοις αντειπειν 9 εκληθησαν δε

οι γραμματεις εν τω πρωτω μηνι ος εστι νισα τριτη και εικαδι του αυτου ετους και εγραφη τοις ιουδαιοις οσα ενετειλατο τοις οικονομοις και τοις αρχουσιν των σατραπων απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα σατραπειαις κατα χωραν και χωραν κατα την εαυτων λεξιν 10 εγραφη δε δια του βασιλεως και εσφραγισθη τω δακτυλιω αυτου και εξαπεστειλαν τα γραμματα δια βιβλιαφορων 11 ως επεταξεν αυτοις χρησθαι τοις νομοις αυτων εν παση πολει βοηθησαι τε αυτοις και χρησθαι τοις αντιδικοις αυτων και τοις αντικειμενοις αυτων ως βουλονται 12 εν ημερα μια εν παση τη βασιλεια αρταξερξου τη τρισχαιδεχατη του δωδεχατου μηνος ος εστιν αδαρ 12 ων εστιν αντιγραφον της επιστολης τα υπογεγραμμενα 12 βασιλευς μεγας αρταξερξης τοις απο της ινδικης εως της αιδιοπίας εκατον ειχοσι επτα σατραπειαις χωρων αρχουσι χαι τοις τα ημετερα φρονουσι χαιρειν 12πολλοι τη πλειστη των ευεργετουντων χρηστοτητι πυχνοτερον τιμωμενοι μειζον εφρονησαν και ου μονον τους υποτεταγμένους ημιν ζητουσι κακοποιείν τον τε κορον ου δυναμενοι φερειν και τοις εαυτων ευεργεταις επιχειρουσι μηχανασθαι 12 και την ευχαριστιαν ου μονον εκ των ανθρωπων ανταναιρουντες αλλα και τοις των απειραγαθων χομποις επαρθεντες του τα παντα χατοπτευοντος αει θεου μισοπονηρον υπολαμβανουσιν εκφευξεσθαι δικην 12 πολλακις δε και πολλους των επ΄ εξουσιαις τεταγμενων των πιστευθεντων χειριζειν φιλων τα πραγματα παραμυθια μεταιτιους αιματων αθωων καταστησασα περιεβαλε συμφοραις ανηκεστοις 12 τω της κακοηθείας ψευδεί παραλογίσμω παραλογίσαμενων την των επικρατουντών αχεραιον ευγνωμοσυνην 12 σχοπειν δε εξεστιν ου τοσουτον εχ των παλαιοτερων ων παρεδωχαμεν ιστοριων οσα εστιν παρα ποδας υμας εχζητουντας ανοσιως συντετελεσμενα τη των αναξια δυναστευοντων λοιμοτητι 12 και προσεχειν εις τα μετα ταυτα εις το την βασιλειαν αταραχον τοις πασιν ανθρωποις μετ΄ ειρηνης παρεξομεθα 12 χρωμενοι ταις μεταβολαις τα δε υπο την οψιν ερχομενα διαχρινοντες αει μετ' επιεικεστερας απαντησεως 12 ως γαρ αμαν αμαδαθου μακεδων ταις αληθειαις αλλοτριος του των περσων αιματος και πολυ διεστηκώς της ημετερας χρηστοτητος επιξενωθεις ημιν 12 ετυχεν ης εχομεν προς παν εθνος φιλανθρωπιας επι τοσουτον ωστε αναγορευεσθαι ημων πατερα και προσκυνουμενον υπο παντων το δευτερον του βασιλικου θρονου προσωπον διατελειν 12 ουκ ενεγκας δε την υπερηφανιαν επετηδευσεν της αρχης στερησαι ημας και του πνευματος 12 τον τε ημετερον σωτηρα και δια παντος ευεργετην μαρδοχαιον και την αμεμπτον της βασιλειας χοινωνον εσθηρ συν παντι τω τουτων εθνει πολυπλοχοις μεθοδων παραλογισμοις αιτησαμενος εις απωλειαν 12 δια γαρ των τροπων τουτων ωηθη λαβων ημας ερημους την των περσων επικρατησιν εις τους μακεδονας μεταξαι 12 ημεις δε τους υπο του τρισαλιτηριου παραδεδομενους εις αφανισμον ιουδαιους ευρισχομέν ου κακουργούς οντάς δικαιοτάτοις δε πολιτευομένους νομοίς 12 οντας δε υιους του υψιστου μεγιστου ζωντος θεου του κατευθυνοντος ημιν τε

και τοις προγονοις ημων την βασιλειαν εν τη καλλιστη διαθεσει 12 καλως ουν ποιησετε μη προσχρησαμενοι τοις υπο αμαν αμαδαθου αποσταλεισι γραμμασιν δια το αυτον τον ταυτα εξεργασαμενον προς ταις σουσων πυλαις εσταυρωσθαι συν τη πανοιχία την χαταξίαν του τα παντά επιχρατούντος θέου δια τάχους αποδοντος αυτω κρισιν 12 το δε αντιγραφον της επιστολης ταυτης εκθεντες εν παντι τοπω μετα παρρησιας εαν τους ιουδαιους χρησθαι τοις εαυτων νομιμοις και συνεπισχυείν αυτοίς οπώς τους εν καίρω θλιψεώς επιθεμένους αυτοίς αμυνώνται τη τρισχαιδεχατη του δωδεχατου μηνος αδαρ τη αυτη ημερα 12 ταυτην γαρ ο παντα δυναστευων θεος αντ΄ ολεθριας του εκλεκτου γενους εποιησεν αυτοις ευφροσυνήν 12 και υμείς ουν εν ταις επωνυμοίς υμών εορταίς επίσημον ημέραν μετα πασης ευωχίας αγετε οπως και νυν και μετα ταυτα σωτηρία η ημιν και τοις ευνοουσιν περσαις τοις δε ημιν επιβουλευουσιν μνημοσυνον της απωλειας 12 πασα δε πολις η χωρα το συνολον ητις κατα ταυτα μη ποιηση δορατι και πυρι καταναλωθησεται μετ΄ οργης ου μονον ανθρωποις αβατος αλλα και θηριοις και πετεινοις εις τον απαντα χρονον εχθιστος κατασταθησεται 13 τα δε αντιγραφα εχτιθεσθωσαν οφθαλμοφανως εν παση τη βασιλεια ετοιμους τε ειναι παντας τους ιουδαιους εις ταυτην την ημεραν πολεμησαι αυτων τους υπεναντιους 14 οι μεν ουν ιππεις εξηλθον σπευδοντες τα υπο του βασιλεως λεγομενα επιτελειν εξετεθη δε το προσταγμα και εν σουσοις 15 ο δε μαρδοχαιος εξηλθεν εστολισμενος την βασιλιχην στολην και στεφανον εχων χρυσουν και διαδημα βυσσινον πορφυρουν ιδοντες δε οι εν σουσοις εχαρησαν 16 τοις δε ιουδαιοις εγενετο φως και ευφροσυνη 17 κατα πολιν και χωραν ου αν εξετεθη το προσταγμα ου αν εξετεθη το εκθεμα χαρα και ευφροσυνη τοις ιουδαιοις κωθων και ευφροσυνη και πολλοι των εθνων περιετεμοντο και ιουδαίζον δια τον φοβον των ιουδαίων

Chapter 9

1 εν γας τω δωδεκατω μηνι τςισκαιδεκατη του μηνος ος εστιν αδας παςην τα γςαμματα τα γςαφεντα υπο του βασιλεως 2 εν αυτη τη ημεςα απωλοντο οι αντικειμενοι τοις ιουδαιοις ουδεις γας αντεστη φοβουμενος αυτους 3 οι γας αςχοντες των σατςαπων και οι τυςαννοι και οι βασιλικοι γςαμματεις ετιμων τους ιουδαιους ο γας φοβος μαςδοχαιου ενεκειτο αυτοις 4 προσεπεσεν γας το προσταγμα του βασιλεως ονομασθηναι εν παση τη βασιλεια 6 και εν σουσοις τη πολει απεκτειναν οι ιουδαιοι ανδςας πεντακοσιους 7 τον τε φαςσαννεσταιν και δελφων και φασγα 8 και φαςδαθα και βαςεα και σαςβαχα 9 και μαςμασιμα και αςουφαιον και αςαιον και ζαβουθαιθαν 10 τους δεκα υιους αμαν αμαδαθου βουγαιου του εχθςου των ιουδαιων και διηςπασαν 11 εν αυτη τη ημεςα επεδοθη ο αςιθμος τω βασιλει των απολωλοτων εν σουσοις 12 ειπεν δε ο βασιλευς προς εσθης απωλε-

σαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη πολει ανδρας πενταχοσιους εν δε τη περιχωρω πως οιει εχρησαντο τι ουν αξιοις ετι και εσται σοι 13 και είπεν εσθηρ τω βασίλει δοθητω τοις ιουδαιοις χρησθαι ωσαυτως την αυριον ωστε τους δεκα υιους κρεμασαι αμαν 14 και επετρεψεν ουτως γενεσθαι και εξεθηκε τοις ιουδαιοις της πολεως τα σωματα των υιων αμαν χρεμασαι 15 χαι συνηχθησαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη τεσσαρεσχαιδεχατη του αδαρ χαι απεχτειναν ανδρας τριαχοσιους χαι ουδεν διηρπασαν 16 οι δε λοιποι των ιουδαιων οι εν τη βασιλεια συνηχθησαν και εαυτοις εβοηθουν και ανεπαυσαντο απο των πολεμιων απωλεσαν γαρ αυτων μυριους πενταχισχιλιους τη τρισχαιδεχατη του αδαρ χαι ουδεν διηρπασαν 17 χαι ανεπαυσαντο τη τεσσαρεσχαιδεχατη του αυτου μηνος χαι ηγον αυτην ημεραν αναπαυσεως μετα χαρας και ευφροσυνης 18 οι δε ιουδαιοι οι εν σουσοις τη πολει συνηχθησαν και τη τεσσαρεσκαιδεκατη και ουκ ανεπαυσαντο ηγον δε και την πεντεκαιδεκατην μετα χαρας και ευφροσυνης 19 δια τουτο ουν οι ιουδαιοι οι διεσπαρμενοι εν παση χωρα τη εξω αγουσιν την τεσσαρεσκαιδεκατην του αδαρ ημεραν αγαθην μετ΄ ευφροσυνης αποστελλοντες μεριδας εχαστος τω πλησιον οι δε χατοιχουντες εν ταις μητροπολεσιν και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ ημεραν ευφροσυνην αγαθην αγουσιν εξαποστελλοντες μεριδας τοις πλησιον 20 εγραψεν δε μαρδοχαιος τους λογους τουτους εις βιβλιον και εξαπεστειλεν τοις ιουδαιοις οσοι ησαν εν τη αρταξερξου βασιλεια τοις εγγυς και τοις μακραν 21 στησαι τας ημερας ταυτας αγαθας αγειν τε την τεσσαρεσκαιδεκατην και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ 22 εν γαρ ταυταις ταις ημεραις ανεπαυσαντο οι ιουδαιοι απο των εχθρων αυτων και τον μηνα εν ω εστραφη αυτοις ος ην αδαρ απο πενθους εις χαραν και απο οδυνης εις αγαθην ημεραν αγειν ολον αγαθας ημερας γαμων και ευφροσυνης εξαποστελλοντας μεριδας τοις φιλοις και τοις πτωχοις 23 και προσεδεξαντο οι ιουδαιοι καθως εγραψεν αυτοις ο μαρδοχαιος 24 πως αμαν αμαδαθου ο μακεδων επολεμει αυτους καθως εθετο ψηφισμα και κληρον αφανισαι αυτους 25 και ως εισηλθεν προς τον βασιλεα λεγων πρεμασαι τον μαρδοχαιον οσα δε επεχειρησεν επαξαι επι τους ιουδαιους χαχα επ' αυτον εγενοντο και εκρεμασθη αυτος και τα τέχνα αυτου 26 δια τουτο επεχληθησαν αι ημεραι αυται φρουραι δια τους χληρους οτι τη διαλέχτω αυτων χαλουνται φρουραι δια τους λογους της επιστολης ταυτης χαι οσα πεπονθασιν δια ταυτα και οσα αυτοις εγενετο 27 και εστησεν και προσεδεχοντο οι ιουδαιοι εφ΄ εαυτοις και επι τω σπερματι αυτων και επι τοις προστεθειμενοις επ΄ αυτων ουδε μην αλλως χρησονται αι δε ημεραι αυται μνημοσυνον επιτελουμενον κατα γενεαν και γενεαν και πολιν και πατριαν και χωραν 28 αι δε ημεραι αυται των φρουραι αχθησονται εις τον απαντα χρονον και το μνημοσυνον αυτων ου μη εχλιπη εχ των γενεων 29 χαι εγραψεν εσθηρ η βασιλισσα θυγατηρ αμιναδαβ χαι μαρδοχαιος ο ιουδαιος οσα εποιησαν το τε στερεωμα της επιστολης των φρουραι 31 και μαρδοχαιος και εσθηρ η βασιλισσα εστησαν εαυτοις καθ΄ εαυτων και τοτε

στησαντες κατα της υγιειας αυτων και την βουλην αυτων 32 και εσθηρ λογω εστησεν εις τον αιωνα και εγραφη εις μνημοσυνον

Chapter 10

1 egraven de o basileus telh epi thn basileian ths te ghs kai ths dalasshs 2και την ισχυν αυτου και ανδραγαθιαν πλουτον τε και δοξαν της βασιλειας αυτου ιδου γεγραπται εν βιβλιω βασιλεων περσων και μηδων εις μνημοσυνον 3 ο δε μαρδοχαιος διεδεχετο τον βασιλεα αρταξερξην και μεγας ην εν τη βασιλεια και δεδοξασμενος υπο των ιουδαιων και φιλουμενος διηγειτο την αγωγην παντι τω εθνει αυτου 3 και ειπεν μαρδοχαιος παρα του θεου εγενετο ταυτα 3 εμνησθην γαρ περι του ενυπνιου ου ειδον περι των λογων τουτων ουδε γαρ παρηλθεν απ΄ αυτων λογος 3 η μικρα πηγη η εγένετο ποταμός και ην φως και ηλίος και υδωρ πολυ εσθηρ εστιν ο ποταμος ην εγαμησεν ο βασιλευς και εποιησεν βασιλισσαν 3 οι δε δυο δραχοντες εγω ειμι χαι αμαν 3 τα δε εθνη τα επισυναχθεντα απολεσαι το ονομα των ιουδαιων 3 το δε εθνος το εμον ουτος εστιν ισραηλ οι βοησαντες προς τον θεον και σωθεντες και εσωσεν κυριος τον λαον αυτου και ερρυσατο κυριος ημας εχ παντων των καχων τουτων και εποιησεν ο θεος τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα α ου γεγονεν εν τοις εθνεσιν 3 δια τουτο εποιησεν χληρους δυο ενα τω λαω του θεου και ενα πασι τοις εθνεσιν 3 και ηλθον οι δυο κληροι ουτοι εις ωραν και καιρον και εις ημεραν κρισεως ενωπιον του θεου και εν πασι τοις εθνεσιν 3 και εμνησθη ο θεος του λαου αυτου και εδικαιωσεν την κληρονομιαν αυτου 3 και εσονται αυτοις αι ημεραι αυται εν μηνι αδαρ τη τεσσαρεσκαιδεκατη και τη πεντεχαιδεχατη του αυτου μηνος μετα συναγωγης χαι χαρας και ευφροσυνης ενωπιον του θεου κατα γενεας εις τον αιωνα εν τω λαω αυτου ισραηλ 3 ετους τεταρτου βασιλευοντος πτολεμαιου και κλεοπατρας εισηνεγκεν δωσιθεος ος εφη ειναι ιερευς και λευιτης και πτολεμαιος ο υιος αυτου την προκειμενην επιστολην των φρουραι ην εφασαν ειναι και ερμηνευκεναι λυσιμαχον πτολεμαιου των εν ιερουσαλημ.

 LXX

Job

Chapter 1

1 ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ω ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος 2 εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις 3 και ην τα κτηνη αυτου προβατα επταχισχιλια χαμηλοι τρισχιλιαι ζευγη βοων πενταχοσια ονοι θηλειαι νομαδες πενταχοσιαι χαι υπηρεσια πολλη σφοδρα χαι εργα μεγαλα ην αυτω επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ΄ ηλιου ανατολων 4 συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ΄ εκαστην ημεραν συμπαραλαμβανοντες αμα και τας τρεις αδελφας αυτων εσθιειν και πινειν μετ΄ αυτων 5 και ως αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστελλεν ιωβ και εκαθαρίζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιας κατα τον αριθμον αυτων και μοσχον ενα περι αμαρτιας περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον ουτως ουν εποιει ιωβ πασας τας ημερας 6 και ως εγενετο η ημερα αυτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του χυριου και ο διαβολος ηλθεν μετ΄ αυτων 7 και είπεν ο κυρίος τω διαβολώ ποθεν παραγεγονάς και αποκρίθεις ο διαβολός τω χυριω είπεν περιελθων την γην και εμπεριπατήσας την υπ΄ ουράνον παρείμι 8 και είπεν αυτώ ο κυρίος προσεσχές τη διανοία σου κατά του παίδος μου ιώβ οτι ουχ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος 9 απεχριθη δε ο διαβολος και ειπεν εναντιον του χυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον 10 ου συ περιεφραξας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιας αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω χυχλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα χτηνη αυτου πολλα εποιησας επι της γης 11 αλλα αποστειλον την χειρα σου και αψαι παντων ων εχει ει μην εις προσωπον σε ευλογησει 12 τοτε ειπεν ο χυριος τω διαβολω ιδου παντα οσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη αψη και εξηλθεν ο διαβολος παρα του χυριου 13 και ην ως η ημερα αυτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατερες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου 14 και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτω τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων 15 και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεχτειναν εν μαχαιραις σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγειλαι σοι 16 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ομοιως και σωθεις εγω μονος ηλθον του απαγγειλαι σοι 17 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ιππεις εποιησαν ημιν κεφαλας τρεις και Job

εχυχλωσαν τας χαμηλους και ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεχτειναν εν μαχαιραις εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγειλαι σοι 18 ετι τουτου λαλουντος αλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των υιων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφω αυτων τω πρεσβυτερω 19 εξαιφνης πνευμα μεγα επηλθεν εχ της ερημου και ηψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιας και επεσεν η οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγειλαι σοι 20 ουτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ιματια αυτου και εχειρατο την χομην της χεφαλης αυτου και πεσων χαμαι προσεχυνησεν και ειπεν 21 αυτος γυμνος εξηλθον εχ κοιλιας μητρος μου γυμνος και απελευσομαι εχει ο χυριος εδωχεν ο χυριος αφειλατο ως τω χυριω εδοξεν ουτως και εγενετο ειη το ονομα χυριου ευλογημενον 22 εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηχοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ εναντιον του χυριου και ουχ εδωχεν αφροσυνην τω θεω

Chapter 2

1 εγενετο δε ως η ημερα αυτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ο διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου 2και είπεν ο κυρίος τω διαβολώ ποθεν συ έρχη τότε είπεν ο διαβολός ενωπίον του χυριου διαπορευθεις την υπ΄ ουρανον και εμπεριπατησας την συμπασαν παρειμι 3 είπεν δε ο χυρίος προς τον διαβολον προσέσχες ουν τω θεραποντί μου ιωβ οτι ουχ εστιν κατ΄ αυτον των επι της γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμεμπτος θεοσεβης απεχομενος απο παντος κακου ετι δε εχεται ακακιας συ δε ειπας τα υπαρχοντα αυτου δια κενης απολεσαι 4 υπολαβων δε ο διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα υπερ δερματος οσα υπαρχει ανθρωπω υπερ της ψυχης αυτου εκτεισει 5 ου μην δε αλλα αποστείλας την χείρα σου αψαί των οστών αυτού και των σαρχών αυτου ει μην εις προσωπον σε ευλογησει 6 ειπεν δε ο χυριος τω διαβολω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου διαφυλαξον 7 εξηλθεν δε ο διαβολος απο του χυριου χαι επαισεν τον ιωβ ελχει πονηρω απο ποδων εως χεφαλης 8 και ελαβεν οστρακον ινα τον ιχωρα ξυη και εκαθητο επι της κοπριας εξω της πολεως 9 χρονου δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω η γυνη αυτου μεχρι τινος καρτερησεις λεγων 9 ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την ελπιδα της σωτηριας μου 9 ιδου γαρ ηφανισται σου το μνημοσυνον απο της γης υιοι και θυγατερες εμης χοιλιας ωδινες και πονοι ους εις το κενον εκοπιασα μετα μοχθων 9 συ τε αυτος εν σαπρια σχωληχων χαθησαι διανυχτερευων αιθριος 9 χαγω πλανητις και λατρις τοπον εκ τοπου περιερχομένη και οικίαν εξ οικίας προσδεχομένη τον ηλιον ποτε δυσεται ινα αναπαυσωμαι των μοχθων και των οδυνων αι με νυν συνεχουσιν 9 αλλα ειπον τι ρημα εις χυριον και τελευτα 10 ο δε εμβλεψας ειπεν αυτη ωσπερ μια των αφρονων γυναιχων ελαλησας ει τα αγαθα εδεξαμεθα

εχ χειρος χυρίου τα κακα ουχ υποισομέν εν πασίν τουτοίς τοις συμβεβηκοσίν αυτω ουδέν ημαρτέν ιωβ τοις χειλέσιν εναντίον του θέου 11 αχουσαντές δε οι τρείς φίλοι αυτού τα κακα παντά τα επέλθοντα αυτώ παρέγενοντο έκαστος έκ της ίδιας χωράς προς αυτον έλιφας ο θαιμάνων βασίλευς βαλδάδ ο σαυχαίων τυράννος σωφάρ ο μιναίων βασίλευς και παρέγενοντο προς αυτον ομοθυμάδον του παρακαλέσαι και επισκέψασθαι αυτού 12 ίδοντες δε αυτού πορρώθεν ουκ έπεγυωσαν και βοησαντές φωνή μεγάλη έκλαυσαν ρηξάντες έκαστος την έαυτου στολήν και καταπασαμένοι γην 13 παρέκαθισαν αυτώ έπτα ημέρας και έπτα υυκτάς και ουδείς αυτών έλαλησεν έωρων γαρ την πληγήν δείνην ουσάν και μεγάλην σφοδρά

Chapter 3

1 meta touto hnoizen iwb to stoma autou 2 kai kathrasato thn hmeran autou λεγων 3 απολοιτο η ημερα εν η εγεννηθην και η νυξ εν η ειπαν ιδου αρσεν 4 η ημερα εχεινη ειη σχοτος και μη αναζητησαι αυτην ο χυριος ανωθεν μηδε ελθοι εις αυτην φεγγος 5 εχλαβοι δε αυτην σχοτος χαι σχια θανατου επελθοι επ΄ αυτην γνοφος 6 καταραθείη η ημέρα και η νυξ εκείνη απενέγκαιτο αυτήν σκοτος μη ειη εις ημερας ενιαυτου μηδε αριθμηθειη εις ημερας μηνων 7 αλλα η νυξ εχεινη ειη οδυνη και μη ελθοι επ' αυτην ευφροσυνη μηδε χαρμονη 8 αλλα καταρασαιτο αυτην ο καταρωμένος την ημέραν εκείνην ο μέλλων το μέγα κήτος χείρωσασθαι 9 σχοτωθειη τα αστρα της νυχτος εχεινης υπομειναι χαι εις φωτισμον μη ελθοι και μη ιδοι εωσφορον ανατελλοντα 10 οτι ου συνεκλεισεν πυλας γαστρος μητρος μου απηλλαξεν γαρ αν πονον απο οφθαλμων μου 11 δια τι γαρ εν κοιλια ουχ ετελευτησα εχ γαστρος δε εξηλθον χαι ουχ ευθυς απωλομην 12 ινα τι δε συνηντησαν μοι γονατα ινα τι δε μαστους εθηλασα 13 νυν αν κοιμηθεις ησυχασα υπνωσας δε ανεπαυσαμην 14 μετα βασιλεων βουλευτων γης οι ηγαυριωντο επι ξιφεσιν 15 η μετα αρχοντων ων πολυς ο χρυσος οι επλησαν τους οικους αυτων αργυριου 16 η ωσπερ εκτρωμα εκπορευομένον εκ μητρας μήτρος η ωσπερ νηπιοι οι ουχ ειδον φως 17 εχει ασεβεις εξεχαυσαν θυμον οργης εχει ανεπαυσαντο κατακοποι τω σωματι 18 ομοθυμαδον δε οι αιωνιοι ουκ ηκουσαν φωνην φορολογου 19 μικρος και μεγας εκει εστιν και θεραπων ου δεδοικως τον κυριον αυτου 20 ινα τι γαρ δεδοται τοις εν πικρια φως ζωη δε ταις εν οδυναις ψυχαις 21 οι ομειρονται του θανατου και ου τυγχανουσιν ανορυσσοντες ωσπερ θησαυρους 22 περιχαρεις δε εγενοντο εαν κατατυχωσιν 23 θανατος ανδρι αναπαυμα συνεκλεισεν γαρ ο θεος κατ΄ αυτου 24 προ γαρ των σιτων μου στεναγμος μοι ηκει δακρυω δε εγω συνεχομενος φοβω 25 φοβος γαρ ον εφροντισα ηλθεν μοι και ον εδεδοικειν συνηντησεν μοι 26 ουτε ειρηνευσα ουτε ησυχασα ουτε ανεπαυσαμην ηλθεν δε μοι

ργοο

Chapter 4

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 μη πολλαχις σοι λελαληται εν χοπω ισχυν δε ρηματών σου τις υποισεί 3 εί γαρ συ ενουθετήσας πολλούς και χείρας ασθενους παρεχαλεσας 4 ασθενουντας τε εξανεστησας ρημασιν γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσος περιεθηκας 5 νυν δε ηκει επι σε πονος και ηψατο σου συ δε εσπουδασας 6 ποτερον ουχ ο φοβος σου εστιν εν αφροσυνη και η ελπις σου και η ακακια της οδου σου 7 μνησθητι ουν τις καθαρος ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζοι απωλοντο 8 καθ΄ ον τροπον ειδον τους αροτριωντας τα ατοπα οι δε σπειροντες αυτα οδυνας θεριουσιν εαυτοις 9 απο προσταγματος χυριου απολουνται απο δε πνευματος οργης αυτου αφανισθησονται 10 σθενος λεοντος φωνη δε λεαινης γαυριαμα δε δραχοντων εσβεσθη 11 μυρμηχολεων ωλετο παρα το μη εχειν βοραν σχυμνοι δε λεοντων ελιπον αλληλους 12 ει δε τι ρημα αληθινον εγεγονει εν λογοις σου ουθεν αν σοι τουτων κακον απηντησεν ποτερον ου δεξεται μου το ους εξαισια παρ' αυτου 13 φοβοι δε και ηχω νυκτερινή επιπιπτων φοβος επ' ανθρωπους 14 φρική δε μοι συνήντησεν και τρομός και μεγάλως μου τα όστα συνέσεισεν 15 και πνευμα επι προσωπον μου επηλθεν εφριξαν δε μου τριχες και σαρκες 16 ανεστην και ουκ επεγνων ειδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ΄ η αυραν και φωνην ηκουον 17 τι γαρ μη καθαρος εσται βροτος εναντιον κυριου η απο των εργων αυτου αμεμπτος ανηρ 18 ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σχολιον τι επενοησεν 19 τους δε χατοιχουντας οιχιας πηλινας εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πηλου εσμεν επαισεν αυτους σητος τροπον 20 και απο πρωιθεν εως εσπερας ουκετι εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απωλοντο 21 ενεφυσησεν γαρ αυτοις και εξηρανθησαν απωλοντο παρα το μη εχειν αυτους σοφιαν

Chapter 5

1 επικαλεσαι δε ει τις σοι υπακουσεται η ει τινα αγγελων αγιων οψη 2 και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπλανημενον δε θανατοι ζηλος 3 εγω δε εωρακα αφρονας ρίζαν βαλλοντας αλλ΄ ευθεως εβρωθη αυτων η διαιτα 4 πορρω γενοιντο οι υιοι αυτων απο σωτηριας κολαβρισθειησαν δε επι θυραις ησσονων και ουκ εσται ο εξαιρουμενος 5 α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθειη αυτων η ισχυς 6 ου γαρ μη εξελθη εκ της γης κοπος ουδε εξ ορεων αναβλαστησει πονος 7 αλλα ανθρωπος γενναται κοπω νεοσσοι δε γυπος τα υψηλα πετονται 8 ου μην δε αλλα εγω δεηθησομαι κυριου

κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσομαι 9 τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 10 τον διδοντα υετον επι την γην αποστελλοντα υδωρ επι την υπ΄ ουρανον 11 τον ποιουντα ταπεινους εις υψος και απολωλοτας εξεγειροντα 12 διαλλασσοντα βουλας πανουργων και ου μη ποιησουσιν αι χειρες αυτων αληθες 13 ο καταλαμβανων σοφους εν τη φρονησει βουλην δε πολυπλοχων εξεστησεν 14 ημερας συναντησεται αυτοις σχοτος το δε μεσημβρινον ψηλαφησαισαν ισα νυχτι 15 απολοιντο δε εν πολεμω αδυνατος δε εξελθοι εχ χειρος δυναστου 16 ειη δε αδυνατω ελπις αδιχου δε στομα εμφραχθειη 17 μαχαρίος δε ανθρωπος ον ηλεγξεν ο χυρίος νουθετημά δε παντοχρατορός μη απαναινου 18 αυτος γαρ αλγειν ποιει και παλιν αποκαθιστησιν επαισεν και αι χειρες αυτου ιασαντο 19 εξακις εξ αναγκων σε εξελειται εν δε τω εβδομω ου μη αψηται σου χαχον 20 εν λιμω ρυσεται σε εχ θανατου εν πολεμω δε εχ χειρος σιδηρου λυσει σε 21 απο μαστιγος γλωσσης σε κρυψει και ου μη φοβηθης απο καχων ερχομενων 22 αδικων και ανομων καταγελαση απο δε θηριων αγριων ου μη φοβηθης 23 θηρες γαρ αγριοι ειρηνευσουσιν σοι 24 ειτα γνωση οτι ειρηνευσει σου ο οιχος η δε διαιτα της σχηνης σου ου μη αμαρτη 25 γνωση δε οτι πολυ το σπερμα σου τα δε τεχνα σου εσται ωσπερ το παμβοτανον του αγρου 26 ελευση δε εν ταφω ωσπες σιτος ωριμος κατα καιρον θεριζομένος η ωσπες θιμωνία αλωνος καθ΄ ωραν συγκομισθεισα 27 ιδου ταυτα ουτως εξιχνιασαμεν ταυτα εστιν α αχηχοαμέν συ δε γνωθι σέαυτω ει τι επράξας

Chapter 6

Ι υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ει γαρ τις ιστων στησαι μου την οργην τας δε οδυνας μου αραι εν ζυγω ομοθυμαδον 3 και δη αμμου παραλιας βαρυτερα εσται αλλ΄ ως εοικεν τα ρηματα μου εστιν φαυλα 4 βελη γαρ κυριου εν τω σωματι μου εστιν ων ο θυμος αυτων εκπινει μου το αιμα οταν αρξωμαι λαλειν κεντουσι με 5 τι γαρ μη δια κενης κεκραξεται ονος αγριος αλλ΄ η τα σιτα ζητων ει δε και ρηξει φωνην βους επι φατνης έχων τα βρωματα 6 ει βρωθησεται αρτος ανέυ αλος ει δε και έστιν γευμα εν ρημασιν κένοις 7 ου δυναται γαρ παυσασθαι μου η ψυχη βρομον γαρ ορω τα σιτα μου ωσπέρ οσμην λέοντος 8 ει γαρ δωη και έλθοι μου η αιτησις και την έλπιδα μου δωη ο κυριος 9 αρξαμένος ο κυριος τρωσατώ με εις τέλος δε μη με ανέλετω 10 ειη δε μου πολίς ταφος εφ΄ ης επι τείχεων ηλλομην επ΄ αυτης ου μη φεισωμαι ου γαρ εψευσαμην ρηματα αγια θέου μου 11 τις γαρ μου η ισχυς οτι υπομένω η τις μου ο χρονός ότι ανέχεται μου η ψυχη 12 μη ισχυς λίθων η ισχυς μου η αι σαρκές μου εισιν χαλκείαι 13 η ουκ επ΄ αυτώ επεποιθείν βοηθεία δε απ΄ εμου απέστιν 14 απείπατο με έλεος επισχοπη δε κυρίου υπερείδεν με 15 ου προσείδον με οι εγγυτατοί μου ωσπέρ χειμαρρους εκλείπων η ωσπέρ κυ-

μα παρηλθον με 16 οιτίνες με διευλαβουντο νυν επιπεπτωχασίν μοι ωσπερ χιών η κρυσταλλος πεπηγως 17 καθώς τακεισα θερμης γενομένης ουκ επεγνώσθη οπέρ ην 18 ουτώς καγώ κατελειφθην υπο παντών απώλομην δε και εξοικός εγενομην 19 ιδετε όδους θαιμάνων ατραπούς σαβών οι διορώντες 20 και αισχύνην οφείλησουσίν οι έπι πολέσιν και χρημασίν πεποίθοτες 21 ατάρ δε και υμείς επέβητε μοι ανέλεημονώς ωστε ιδούτες το έμου τραυμά φοβηθητε 22 τι γαρ μη τι υμάς ητησά η της παρ΄ υμών ισχύος επίδεομαι 23 ωστε σωσαί με εξ έχθρων η έκ χείρος δυνάστων ρυσασθαί με 24 διδαξάτε με έγω δε κωφεύσω εί τι πεπλανημαί φρασατε μοι 25 αλλ΄ ως εοίκεν φαυλά αληθίνου ρηματά ου γαρ παρ΄ υμών ισχύν αιτούμαι 26 ουδε ο έλεγχος υμών ρημασίν με παυσεί ουδε γαρ υμών φθεγμα ρηματός ανέξομαι 27 πλην ότι επ΄ ορφανώ επιπίπτετε ευαλλέσθε δε έπι φίλω υμών 28 υυνί δε εισβλέψας είς προσώπα υμών ου ψευσομαί 29 καθίσατε δη και μη είη αδίκον και παλίν τω δικαίω συνέρχεσθε 30 ου γαρ έστιν εν γλώσση μου αδίκον η ο λαρυγξ μου ουχί συνέσιν μέλετα

Chapter 7

1 ποτερού ουχι πειρατηριού έστιν ο βιος ανθρώπου επί της γης και ωσπέρ μισθιού αυθημερινού η ζωή αυτού 2 η ωσπερ θεραπών δεδοίχως τον χυρίον αυτού και τετευχως σχιας η ωσπερ μισθωτος αναμενων τον μισθον αυτου 3 ουτως χαγω υπεμεινα μηνας χενους νυχτες δε οδυνων δεδομεναι μοι εισιν 4 εαν χοιμηθω λεγω ποτε ημερα ως δ΄ αν αναστω παλιν ποτε εσπερα πληρης δε γινομαι οδυνων απο εσπερας εως πρωι 5 φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σχωληχων τηχω δε βωλακας γης απο ιχωρος ξυων 6 ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος λαλιας απολωλεν δε εν κενη ελπιδι 7 μνησθητι ουν οτι πνευμα μου η ζωη και ουκετι επανελευσεται ο οφθαλμος μου ιδειν αγαθον 8 ου περιβλεψεται με οφθαλμος ορωντος με οι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι 9 ωσπερ νεφος αποκαθαρθεν απ΄ ουρανου εαν γαρ ανθρωπος καταβη εις αδην ουκετι μη αναβη 10 ουδ΄ ου μη επιστρεψη ετι εις τον ιδιον οιχον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ο τοπος αυτου 11 αταρ ουν ουδε εγω φεισομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικριαν ψυχης μου συνεχομενος 12 ποτερον θαλασσα ειμι η δραχων οτι χατεταξας επ' εμε φυλακην 13 ειπα οτι παρακαλεσει με η κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου 14 εκφοβεις με ενυπνιοις και εν οραμασιν με καταπλησσεις 15 απαλλαξεις απο πνευματος μου την ψυχην μου απο δε θανατου τα οστα μου 16 ου γαρ εις τον αιωνα ζησομαι ινα μακροθυμησω αποστα απ' εμου κενος γαρ μου ο βιος 17 τι γαρ εστιν ανθρωπος οτι εμεγαλυνας αυτον η οτι προσεχεις τον νουν εις αυτον 18 η επισχοπην αυτου ποιηση εως το πρωι και εις αναπαυσιν αυτον κρινεις 19 εως τινος ουχ εας με ουδε προι+η με εως αν καταπιω τον πτυελον μου

εν οδυνη 20 ει εγω ημαρτον τι δυναμαι σοι πραξαι ο επισταμενος τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον 21 και δια τι ουκ εποιησω της ανομιας μου ληθην και καθαρισμον της αμαρτιας μου νυνι δε εις γην απελευσομαι ορθρίζων δε ουκετι ειμι

Chapter 8

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 μεχρι τινος λαλησεις ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματος σου 3 μη ο χυριος αδιχησει χρινών η ο τα παντα ποιησας ταραξει το δικαιον 4 ει οι υιοι σου ημαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιας αυτων 5 συ δε ορθριζε προς χυριον παντοχρατορα δεομενος 6 ει καθαρος ει και αληθινος δεησεως επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι διαιταν διχαιοσυνής 7 εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολίγα τα δε εσχατα σου αμυθήτα 8 επερωτησον γαρ γενεαν πρωτην εξιχνιασον δε κατα γενος πατερων 9 χθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οιδαμεν σκια γαρ εστιν ημων επι της γης ο βιος 10 η ουχ ουτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιας εξαξουσιν ρηματα 11 μη θαλλει παπυρος ανευ υδατος η υψωθησεται βουτομον ανευ ποτου 12 ετι ον επι ριζης και ου μη θερισθη προ του πιειν πασα βοτανη ουχι ξηραινεται 13 ουτως τοινυν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του χυριου ελπις γαρ ασεβους απολειται 14 αοιχητος γαρ αυτου εσται ο οιχος αραχνη δε αυτου αποβησεται η σχηνη 15 εαν υπερειση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη υπομεινη 16 υγρος γαρ εστιν υπο ηλιου και εκ σαπριας αυτου ο ραδαμνος αυτου εξελευσεται 17 επι συναγωγην λιθων κοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται 18 εαν καταπιη ο τοπος ψευσεται αυτον ουχ εορακας τοιαυτα 19 οτι καταστροφη ασεβους τοιαυτη εχ δε γης αλλον αναβλαστησει 20 ο γαρ χυριος ου μη αποποιησηται τον αχαχον παν δε δωρον ασεβους ου δεξεται 21 αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτος τα δε χειλη αυτων εξομολογησεως 22 οι δε εχθροι αυτων ενδυσονται αισχυνην διαιτα δε ασεβους ουχ εσται

Chapter 9

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 επ΄ αληθειας οιδα οτι ουτως εστιν πως γαρ εσται δικαιος βροτος παρα κυριω 3 εαν γαρ βουληται κριθηναι αυτω ου μη υπακουση αυτω ινα μη αντειπη προς ενα λογον αυτου εκ χιλιων 4 σοφος γαρ εστιν διανοια κραταιος τε και μεγας τις σκληρος γενομένος εναντιον αυτου υπεμείνεν 5 ο παλαιών ορη και ουκ οιδασίν ο καταστρέφων αυτα οργη 6 ο σείων την υπ΄ ουρανον έκ θεμέλιων οι δε στυλοί αυτης σαλεύονται 7 ο λέγων τω ηλίω και ουκ ανατέλλει κατά δε αστρών κατασφραγίζει 8 ο τανυσάς τον ουρανον μόνος και περιπατών ως επ΄ εδαφούς επί

θαλασσης 9 ο ποιων πλειαδα και εσπερον και αρκτουρον και ταμιεια νοτου 10 ο ποιων μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 11 εαν υπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ΄ ως εγνων 12 εαν απαλλαξη τις αποστρεψει η τις ερει αυτω τι εποιησας 13 αυτος γαρ απεστραπται οργην υπ' αυτου εκαμφθησαν κητη τα υπ' ουρανον 14 εαν δε μου υπακουσηται η διακρινει τα ρηματα μου 15 εαν τε γαρ ω δικαιος ουκ εισακουσεται μου του κριματος αυτου δεηθησομαι 16 εαν τε καλεσω και υπακουση ου πιστευω οτι εισακηκοεν μου 17 μη γνοφω με εκτριψη πολλα δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενης 18 ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλησεν δε με πικριας 19 οτι μεν γαρ ισχυι κρατει τις ουν κριματι αυτου αντιστησεται 20 εαν γαρ ω δικαιος το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτος σχολιος αποβησομαι 21 ειτε γαρ ησεβησα ουχ οιδα τη ψυχη πλην οτι αφαιρειται μου η ζωη 22 διο ειπον μεγαν και δυναστην απολλυει οργη 23 οτι φαυλοι εν θανατω εξαισιω αλλα δικαιοι καταγελωνται 24 παραδεδονται γαρ εις χειρας ασεβους προσωπα χριτων αυτης συγχαλυπτει ει δε μη αυτος τις εστιν 25 ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος δρομεως απεδρασαν και ουκ ειδοσαν 26 η και εστιν ναυσιν ιχνος οδου η αετου πετομενου ζητουντος βοραν 27 εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγχυψας τω προσωπω στεναξω 28 σειομαι πασιν τοις μελεσιν οιδα γαρ οτι ουχ αθωον με εασεις 29 επειδη δε ειμι ασεβης δια τι ουχ απεθανον 30 εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκαθαρωμαι χερσιν καθαραις 31 ικανως εν ρυπω με εβαψας εβδελυξατο δε με η στολη 32 ου γαρ ει ανθρωπος κατ΄ εμε ω αντικρινουμαι ινα ελθωμεν ομοθυμαδον εις κρισιν 33 ειθε ην ο μεσιτης ημων και ελεγχων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων 34 απαλλαξατω απ' εμου την ραβδον ο δε φοβος αυτου μη με στροβειτω 35 και ου μη φοβηθω αλλα λαλησω ου γαρ ουτω συνεπισταμαι

Chapter 10

1 καμνων τη ψυχη μου στενων επαφησω επ΄ αυτον τα ρηματα μου λαλησω πικρια ψυχης μου συνεχομενος 2 και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με ουτως εκρινας 3 η καλον σοι εαν αδικησω οτι απειπω εργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες 4 η ωσπερ βροτος ορα καθορας η καθως ορα ανθρωπος βλεψη 5 η ο βιος σου ανθρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος 6 οτι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας αμαρτιας μου εξιχνιασας 7 οιδας γαρ οτι ουκ ησεβησα αλλα τις εστιν ο εκ των χειρων σου εξαιρουμενος 8 αι χειρες σου επλασαν με και εποιησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με επαισας 9 μνησθητι οτι πηλον με επλασας εις δε γην με παλιν αποστρεφεις 10 η ουχ ωσπερ γαλα με ημελξας ετυρωσας δε με ισα τυρω 11 δερμα και κρεας με ενεδυσας οστεοις δε και νευροις με ενειρας 12 ζωην δε και ελεος εθου παρ΄ εμοι η δε επισκοπη σου εφυλαξεν μου το πνευμα 13 ταυτα

 LXX

εχων εν σεαυτω οιδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν 14 εαν τε γαρ αμαρτω φυλασσεις με απο δε ανομιας ουχ αθωον με πεποιηχας 15 εαν τε γαρ ασεβης ω οιμμοι εαν τε ω διχαιος ου δυναμαι αναχυψαι πληρης γαρ ατιμιας ειμι 16 αγρευομαι γαρ ωσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινως με ολεχεις 17 επαναχαινίζων επ΄ εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι εχρησω επηγαγες δε επ΄ εμε πειρατηρια 18 ινα τι ουν εχ χοιλιας με εξηγαγες χαι ουχ απεθανον οφθαλμος δε με ουχ ειδεν 19 και ωσπερ ουχ ων εγενομην δια τι γαρ εχ γαστρος εις μνημα ουχ απηλλαγην 20 η ουχ ολίγος εστιν ο χρονος του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μιχρον 21 προ του με πορευθηναι οθεν ουχ αναστρεψω εις γην σχοτεινην και γνοφεραν 22 εις γην σχοτους αιωνιου ου ουχ εστιν φεγγος ουδε οραν ζωην βροτων

Chapter 11

1 υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει 2 ο τα πολλα λεγων και αντακουσεται η και ο ευλαλος οιεται ειναι δικαιος ευλογημενος γεννητος γυναικος ολιγοβιος 3 μη πολυς εν ρημασιν γινου ου γαρ εστιν ο αντικρινομένος σοι 4 μη γαρ λέγε οτι καθαρος ειμι τοις εργοις και αμεμπτος εναντιον αυτου 5 αλλα πως αν ο χυριος λαλησαι προς σε χαι ανοιξει χειλη αυτου μετα σου 6 ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιας οτι διπλους εσται των κατα σε και τοτε γνωση οτι αξια σοι απεβη απο χυρίου ων ημαρτήχας 7 η ίχνος χυρίου ευρήσεις η είς τα έσχατα αφίχου α εποιησεν ο παντοχρατωρ 8 υψηλος ο ουρανος και τι ποιησεις βαθυτερα δε των εν αδου τι οιδας 9 η μαχροτερα μετρου γης η ευρους θαλασσης 10 εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποιησας 11 αυτος γαρ οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροψεται 12 ανθρωπος δε αλλως νηχεται λογοις βροτος δε γεννητος γυναικος ισα ονω ερημιτη 13 ει γαρ συ καθαραν εθου την καρδιαν σου υπτιαζεις δε χειρας προς αυτον 14 ει ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορρω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε εν διαιτη σου μη αυλισθητω 15 ουτως γαρ αναλαμψει σου το προσωπον ωσπερ υδωρ καθαρον εκδυση δε ρυπον και ου μη φοβηθης 16 και τον κοπον επιληση ωσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση 17 η δε ευχη σου ωσπερ εωσφορος εχ δε μεσημβριας ανατελει σοι ζωη 18 πεποιθως τε εση οτι εστιν σοι ελπις εχ δε μεριμνης χαι φροντιδος αναφανειται σοι ειρηνη 19 ησυχασεις γαρ και ουκ εσται ο πολεμων σε μεταβαλομενοι δε πολλοι σου δεηθησονται 20 σωτηρια δε αυτους απολειψει η γαρ ελπις αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων ταχησονται

Chapter 12

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ειτα υμεις εστε ανθρωποι η μεθ' υμων τελευτησει σοφια 3 καμοι μεν καρδια καθ' υμας εστιν 4 δικαιος γαρ ανηρ και αμεμπτος εγενηθη εις χλευασμα 5 εις χρονον γαρ τακτον ητοιμαστο πεσειν υπο αλλους οικους τε αυτου εκπορθεισθαι υπο ανομων 6 ου μην δε αλλα μηδεις πεποιθετω πονηρος ων αθωος εσεσθαι οσοι παροργιζουσιν τον χυριον ως ουχι και ετασις αυτων εσται 7 αλλα δη επερωτησον τετραποδα εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι απαγγειλωσιν 8 εχδιηγησαι δε γη εαν σοι φραση χαι εξηγησονται σοι οι ιχθυες της θαλασσης 9 τις ουχ εγνω εν πασι τουτοις οτι χειρ χυριου εποιησεν ταυτα 10 ει μη εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντος ανθρωπου 11 ους μεν γαρ ρηματα διαχρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται 12 εν πολλω χρονω σοφια εν δε πολλω βιω επιστημη 13 παρ' αυτω σοφια και δυναμις αυτω βουλη και συνεσις 14 εαν χαταβαλη τις οιχοδομησει εαν χλειση χατα ανθρωπων τις ανοιξει 15 εαν χωλυση το ωδως ξηρανει την γην εαν δε επαφη απωλεσεν αυτην χαταστρεψας 16 παρ΄ αυτω κρατος και ισχυς αυτω επιστημη και συνεσις 17 διαγων βουλευτας αιχμαλωτους κριτας δε γης εξεστησεν 18 καθιζανων βασιλεις επι θρονους και περιεδησεν ζωνη οσφυας αυτων 19 εξαποστελλων ιερεις αιχμαλωτους δυναστας δε γης κατεστρεψεν 20 διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων εγνω 21 εκχεων ατιμιαν επ΄ αρχοντας ταπεινους δε ιασατο 22 ανακαλυπτων βαθεα εκ σχοτους εξηγαγεν δε εις φως σχιαν θανατου 23 πλανων εθνη χαι απολλυων αυτα καταστρωννυων εθνη και καθοδηγων αυτα 24 διαλλασσων καρδιας αρχοντων γης επλανησεν δε αυτους οδω η ουχ ηδεισαν 25 ψηλαφησαισαν σχοτος και μη φως πλανηθειησαν δε ωσπερ ο μεθυων

Chapter 13

1 ιδου ταυτα εωραχέν μου ο οφθαλμος και αχηχοέν μου το ους 2 και οιδα όσα και υμεις επιστάσθε και ουχ ασυνέτωτερος είμι υμών 3 ου μην δε αλλ΄ έγω προς χυριον λάλησω έλεγξω δε εναντίον αυτου έαν βουληται 4 υμεις δε έστε ιατροί αδιχοί και ιαται κάχων πάντες 5 είη δε υμίν χωφευσαι και αποβησεται υμίν είς σοφιαν 6 αχουσατε έλεγχον στοματός μου χρισίν δε χείλεων μου προσέχετε 7 ποτέρον ουχ έναντι χυρίου λάλειτε έναντι δε αυτού φθεγγέσθε δολού 8 η υποστέλεισθε υμεις δε αυτοί χριται γένεσθε 9 κάλον γε έαν εξίχνιαση υμάς εί γαρ τα πάντα ποιουντές προστέθησεσθε αυτώ 10 ουθέν ηττον έλεγξει υμάς εί δε και χρυφη προσωπά θαυμάσετε 11 ποτέρον ουχί δείνα αυτού στροβησεί υμάς φοβος δε παρ΄ αυτού επιπέσειται υμίν 12 αποβησεταί δε υμών το αγαυρίαμα ίσα σπόδω το δε σωμά πηλινού 13 χωφευσατε ίνα λάλησω και αναπαυσωμαί θυμού 14 αναλάβων τας σαρχάς μου τοις οδουσίν ψυχην δε μου θησω εν χείρι 15 εαν με χείρωσηται

ο δυναστης επει και ηρκται η μην λαλησω και ελεγξω εναντιον αυτου 16 και τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολος εισελευσεται 17 ακουσατε ακουσατε τα ρηματα μου αναγγελω γαρ υμων ακουοντων 18 ιδου εγω εγγυς ειμι του κριματος μου οιδα εγω οτι δικαιος αναφανουμαι 19 τις γαρ εστιν ο κριθησομενος μοι οτι νυν κωφευσω και εκλειψω 20 δυειν δε μοι χρηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι 21 την κειρα απ΄ εμου απεχου και ο φοβος σου μη με καταπλησσετω 22 ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν 23 ποσαι εισιν αι αμαρτιαι μου και αι ανομιαι μου διδαξον με τινες εισιν 24 δια τι απ΄ εμου κρυπτη ηγησαι δε με υπεναντιον σοι 25 η ως φυλλον κινουμενον υπο ανεμου ευλαβηθηση η ως χορτω φερομενω υπο πνευματος αντικεισαι μοι 26 οτι κατεγραψας κατ΄ εμου κακα περιεθηκας δε μοι νεοτητος αμαρτιας 27 εθου δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξας δε μου παντα τα εργα εις δε ριζας των ποδων μου αφικου 28 ο παλαιουται ισα ασκω η ωσπερ ιματιον σητοβρωτον

Chapter 14

1 βροτος γαρ γεννητος γυναικος ολιγοβιος και πληρης οργης 2 η ωσπερ ανθος ανθησαν εξεπεσεν απεδρα δε ωσπερ σχια χαι ου μη στη 3 ουχι χαι τουτου λογον εποιησω και τουτον εποιησας εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου 4 τις γαρ καθαρος εσται απο ρυπου αλλ΄ ουθεις 5 εαν και μια ημερα ο βιος αυτου επι της γης αριθμητοι δε μηνες αυτου παρα σοι εις χρονον εθου και ου μη υπερβη 6 αποστα απ΄ αυτου ινα ησυχαση και ευδοκηση τον βιον ωσπερ ο μισθωτος 7 εστιν γαρ δενδρω ελπις εαν γαρ εκκοπη ετι επανθησει και ο ραδαμνος αυτου ου μη εκλιπη 8 εαν γαρ γηραση εν γη η ριζα αυτου εν δε πετρα τελευτηση το στελεχος αυτου 9 απο οσμης υδατος ανθησει ποιησει δε θερισμον ωσπερ νεοφυτον 10 ανηρ δε τελευτησας ωχετο πεσων δε βροτος ουχετι εστιν 11 χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμος δε ερημωθεις εξηρανθη 12 ανθρωπος δε χοιμηθεις ου μη αναστη εως αν ο ουρανος ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισθησονται εξ υπνου αυτων 13 ει γαρ οφελον εν αδη με εφυλαξας εκρυψας δε με εως αν παυσηται σου η οργη και ταξη μοι χρονον εν ω μνειαν μου ποιηση 14 εαν γαρ αποθανη ανθρωπος ζησεται συντελεσας ημερας του βιου αυτου υπομενω εως αν παλιν γενωμαι 15 ειτα χαλεσεις εγω δε σοι υπαχουσομαι τα δε εργα των χειρων σου μη αποποιου 16 ηριθμησας δε μου τα επιτηδευματα και ου μη παρελθη σε ουδεν των αμαρτιων μου 17 εσφραγισας δε μου τας ανομιας εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι αχων παρεβην 18 και πλην ορος πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυτης 19 λιθους ελεαναν υδατα και κατεκλυσεν υδατα υπτια του χωματος της γης και υπομονην ανθρωπου απωλεσας 20 ωσας αυτον εις τελος και ωχετο

επεστησας αυτω το προσωπον και εξαπεστειλας 21 πολλων δε γενομενων των υιων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ επισταται 22 αλλ΄ η αι σαρκες αυτου ηλγησαν η δε ψυχη αυτου επενθησεν

Chapter 15

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 ποτερον σοφος αποχρισιν δωσει συνεσεως πνευματος και ενεπλησεν πονον γαστρος 3 ελεγχων εν ρημασιν οις ου δει εν λογοις οις ουδεν οφελος 4 ου και συ απεποιησω φοβον συνετελεσω δε ρηματα τοιαυτα εναντι του χυριου 5 ενοχος ει ρημασιν στοματος σου ουδε διεχρινας ρηματα δυναστων 6 ελεγξαι σε το σον στομα και μη εγω τα δε χειλη σου καταμαρτυρησουσιν σου 7 τι γαρ μη πρωτος ανθρωπων εγενηθης η προ θινων επαγης 8 η συνταγμα χυριου αχήχοας εις δε σε αφιχετο σοφια 9 τι γαρ οιδας ο ουχ οιδαμεν η τι συνιεις ο ουχι και ημεις 10 και γε πρεσβυτης και γε παλαιος εν ημιν βαρυτερος του πατρος σου ημεραις 11 ολιγα ων ημαρτηκας μεμαστιγωσαι μεγαλως υπερβαλλοντως λελαληχας 12 τι ετολμησεν η χαρδια σου η τι επηνεγχαν οι οφθαλμοι σου 13 οτι θυμον ερρηξας εναντι χυριου εξηγαγες δε εχ στοματος ρηματα τοιαυτα 14 τις γαρ ων βροτος οτι εσται αμεμπτος η ως εσομενος δικαιος γεννητος γυναικος 15 ει κατα αγιων ου πιστευει ουρανος δε ου καθαρος εναντιον αυτου 16 εα δε εβδελυγμενος και ακαθαρτος ανηρ πινων αδικιας ισα ποτω 17 αναγγελω δε σοι ακουε μου α δη εωρακα αναγγελω σοι 18 α σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν πατερας αυτων 19 αυτοις μονοις εδοθη η γη και ουκ επηλθεν αλλογενης επ΄ αυτους 20 πας ο βιος ασεβους εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα δυναστη 21 ο δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου οταν δοκη ηδη ειρηνευειν ηξει αυτου η καταστροφη 22 μη πιστευετω αποστραφηναι απο σχοτους εντεταλται γαρ ηδη εις χειρας σιδηρου 23 κατατετακται δε εις σιτα γυψιν οιδεν δε εν εαυτω οτι μενει εις πτωμα ημερα δε αυτον σχοτεινή στροβήσει 24 αναγχή δε και θλιψις αυτον καθέξει ωσπέρ στρατήγος πρωτοστατης πιπτων 25 οτι ηρχεν χειρας εναντιον του χυριου εναντι δε χυριου παντοκρατορος ετραχηλιασεν 26 εδραμεν δε εναντιον αυτου υβρει εν παχει νωτου ασπιδος αυτου 27 οτι εχαλυψεν το προσωπον αυτου εν στεατι αυτου χαι εποιησεν περιστομιον επι των μηριων 28 αυλισθειη δε πολεις ερημους εισελθοι δε εις οιχους αοικητους α δε εκεινοι ητοιμασαν αλλοι αποισονται 29 ουτε μη πλουτισθη ουτε μη μεινη αυτου τα υπαρχοντα ου μη βαλη επι την γην σκιαν 30 ουδε μη εκφυγη το σχοτος τον βλαστον αυτου μαραναι ανεμος εχπεσοι δε αυτου το ανθος 31 μη πιστευετω οτι υπομενει χενα γαρ αποβησεται αυτω 32 η τομη αυτου προ ωρας φθαρησεται και ο ραδαμνος αυτου ου μη πυκαση 33 τρυγηθειη δε ωσπερ ομφαξ προ ωρας εκπεσοι δε ως ανθος ελαιας 34 μαρτυριον γαρ ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων 35 εν γαστρι δε λημψεται οδυνας αποβησεται δε αυτω

κενα η δε κοιλια αυτου υποισει δολον

Chapter 16

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 αχηχοα τοιαυτα πολλα παραχλητορες χαχων παντες 3 τι γαρ μη ταξις εστιν ρημασιν πνευματος η τι παρενοχλησει σοι οτι αποχρινη 4 καγω καθ΄ υμας λαλησω ει υπεκειτο γε η ψυχη υμων αντι της εμης ειτ΄ εναλουμαι υμιν ρημασιν χινησω δε χαθ΄ υμων χεφαλην 5 ειη δε ισχυς εν τω στοματι μου χινησιν δε χειλέων ου φεισομαι 6 εαν γαρ λαλησω ουχ αλγησω το τραυμα εαν δε και σιωπησω τι ελαττον τρωθησομαι 7 νυν δε κατακοπον με πεποιηκέν μωρον σεσηποτα 8 και επελαβου μου εις μαρτυριον εγενηθη και ανέστη εν εμοι το ψευδος μου κατα προσωπον μου ανταπεκριθη 9 οργη χρησαμενος κατεβαλέν με εβρυξεν επ΄ εμε τους οδοντας βελη πειρατων αυτου επ΄ εμοι επεσεν 10 αχισιν οφθαλμων ενηλατο οξει επαισεν με εις σιαγονα ομοθυμαδον δε κατεδραμον επ' εμοι 11 παρεδωχεν γαρ με ο χυρίος εις χειρας αδίχου επί δε ασεβεσίν ερρίψεν με 12 ειρηνεύοντα διεσχεδασεν με λαβων με της χομης διετιλεν χατεστησεν με ωσπερ σχοπον 13 εχυχλωσαν με λογχαις βαλλοντες εις νεφρους μου ου φειδομενοι εξεχεαν εις την γην την χολην μου 14 κατεβαλον με πτωμα επι πτωματι εδραμον προς με δυναμενοι 15 σαχχον ερραψα επι βυρσης μου το δε σθενος μου εν γη εσβεσθη 16 η γαστηρ μου συγχεχαυται απο χλαυθμου επι δε βλεφαροις μου σχια 17 αδιχον δε ουδεν ην εν χερσιν μου ευχη δε μου καθαρα 18 γη μη επικαλυψης εφ΄ αιματι της σαρχος μου μηδε ειη τοπος τη χραυγη μου 19 χαι νυν ιδου εν ουρανοις ο μαρτυς μου ο δε συνιστωρ μου εν υψιστοις 20 αφιχοιτο μου η δεησις προς χυριον εναντι δε αυτου σταζοι μου ο οφθαλμος 21 ειη δε ελεγχος ανδρι εναντι χυριου και υιος ανθρωπου τω πλησιον αυτου 22 ετη δε αριθμητα ηκασιν οδω δε η ουκ επαναστραφησομαι πορευσομαι

Chapter 17

1 ολεχομαι πνευματι φερομενος δεομαι δε ταφης και ου τυγχανω 2 λισσομαι καμνων και τι ποιησας 3 εκλεψαν δε μου τα υπαρχοντα αλλοτριοι τις εστιν ουτος τη χειρι μου συνδεθητω 4 οτι καρδιαν αυτων εκρυψας απο φρονησεως δια τουτο ου μη υψωσης αυτους 5 τη μεριδι αναγγελει κακιας οφθαλμοι δε μου εφ΄ υιοις ετακησαν 6 εθου δε με θρυλημα εν εθνεσιν γελως δε αυτοις απεβην 7 πεπωρωνται γαρ απο οργης οι οφθαλμοι μου πεπολιορκημαι μεγαλως υπο παντων 8 θαυμα εσχεν αληθινους επι τουτω δικαιος δε επι παρανομω επανασταιη 9 σχοιη δε πιστος την εαυτου οδον καθαρος δε χειρας αναλαβοι θαρσος 10 ου μην δε αλλα παντες ερειδετε και δευτε δη ου γαρ ευρισκω εν υμιν αληθες 11 αι ημεραι μου

παρηλθον εν βρομω ερραγη δε τα αρθρα της καρδιας μου 12 νυκτα εις ημεραν εθηκαν φως εγγυς απο προσωπου σκοτους 13 εαν γαρ υπομεινω αδης μου ο οικος εν δε γνοφω εστρωται μου η στρωμνη 14 θανατον επεκαλεσαμην πατερα μου ειναι μητερα δε μου και αδελφην σαπριαν 15 που ουν μου ετι εστιν η ελπις η τα αγαθα μου οψομαι 16 η μετ΄ εμου εις αδην καταβησονται η ομοθυμαδον επι χωματος καταβησομεθα

Chapter 18

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 μεχρι τινος ου παυση επισχες ινα και αυτοι λαλησωμεν 3 δια τι ωσπερ τετραποδα σεσιωπηκαμεν εναντιον σου 4 κεχρηται σοι οργη τι γαρ εαν συ αποθανης αοικητος η υπ΄ ουρανον η καταστραφησεται ορη εχ θεμελιων 5 χαι φως ασεβων σβεσθησεται χαι ουχ αποβησεται αυτων η φλοξ 6 το φως αυτου σχοτος εν διαιτη ο δε λυχνος επ' αυτω σβεσθησεται 7 θηρευσαισαν ελαχιστοι τα υπαρχοντα αυτου σφαλαι δε αυτου η βουλη 8 εμβεβληται δε ο πους αυτου εν παγιδι εν δικτυω ελιχθειη 9 ελθοισαν δε επ΄ αυτον παγιδες κατισχυσει επ΄ αυτον διψωντας 10 κεκρυπται εν τη γη σχοινιον αυτου και η συλλημψις αυτου επι τριβων 11 κυκλω ολεσαισαν αυτον οδυναι πολλοι δε περι ποδας αυτου ελθοισαν εν λιμω στενω 12 πτωμα δε αυτω ητοιμασται εξαισιον 13 βρωθειησαν αυτου κλωνες ποδων κατεδεται δε τα ωραια αυτου θανατος 14 εκραγείη δε εκ διαίτης αυτου ιασίς σχοίη δε αυτον αναγκή αίτια βασίλικη 15 κατασκηνωσει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη αυτου θειω 16 υποχατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται χαι επανωθεν επιπεσειται θερισμός αυτου 17 το μνημοσύνον αυτού απολοίτο εκ γης και υπαρχεί ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω 18 απωσειεν αυτον εχ φωτος εις σχοτος 19 ουχ εσται επιγνωστος εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενος εν τη υπ΄ ουρανον ο οικος αυτου αλλ΄ εν τοις αυτου ζησονται ετεροι 20 επ΄ αυτω εστεναξαν εσχατοι πρωτους δε εσχεν θαυμα 21 ουτοι εισιν οικοι αδικων ουτος δε ο τοπος των μη ειδοτων τον κυριον

Chapter 19

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 εως τινος εγχοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε με λογοις 3 γνωτε μονον οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλειτε μου ουκ αισχυνομενοι με επικεισθε μοι 4 ναι δη επ΄ αληθειας εγω επλανηθην παρ΄ εμοι δε αυλίζεται πλανος 4 λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρηματα μου πλαναται και ουκ επι καιρου 5 εα δε οτι επ΄ εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει 6 γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ΄ εμε υψωσεν

7 ιδου γελω ονείδει και ου λαλησω κεκραξομαι και ουδαμου κριμα 8 κυκλω περιωχοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος εθετο 9 την δε δοξαν απ΄ εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο χεφαλης μου 10 διεσπασεν με χυχλω και ωχομην εξεκοψεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου 11 δεινως δε μοι οργη εχρησατο ηγησατο δε με ωσπερ εχθρον 12 ομοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ΄ εμοι ταις οδοις μου εχυχλωσαν με εγχαθετοι 13 απ΄ εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγονασιν 14 ου προσεποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδοτες μου το ονομα επελαθοντο μου 15 γειτονες οικίας θεραπαίναι τε μου αλλογένης ημην εναντίον αυτών 16 θεραποντα μου εχαλεσα και ουχ υπηχουσεν στομα δε μου εδεετο 17 και ιχετευον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακεύων υίους παλλακίδων μου 18 οι δε είς τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ΄ εμου λαλουσιν 19 εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ους δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι 20 εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρχές μου τα δε όστα μου εν οδουσίν έχεται 21 ελέησατε με έλεησατε με ω φιλοι χειο γαρ χυριου η αψαμενη μου εστιν 22 δια τι δε με διωχετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπλασθε 23 τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρηματα μου τεθηναι δε αυτα εν βιβλιω εις τον αιωνα 24 εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραις εγγλυφηναι 25 οιδα γαρ οτι αεναος εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γης 26 αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ χυριου ταυτα μοι συνετελεσθη 27 α εγω εμαυτω συνεπισταμαι α ο οφθαλμος μου εοραχεν και ουκ αλλος παντα δε μοι συντετελεσται εν κολπω 28 ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησομεν εν αυτω 29 ευλαβηθητε δη και υμεις απο επιχαλυμματος θυμος γαρ επ΄ ανομους επελευσεται χαι τοτε γνωσονται που εστιν αυτων η υλη

Chapter 20

1 υπολαβων δε σωφας ο μιναιος λεγει 2 ουχ ουτως υπελαμβανον αντεςειν σε ταυτα και ουχι συνιετε μαλλον η και εγω 3 παιδειαν εντροπης μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι 4 μη ταυτα εγνως απο του ετι αφ΄ ου ετεθη ανθρωπος επι της γης 5 ευφροσυνη γας ασεβων πτωμα εξαισιον χαςμονη δε παρανομων απωλεια 6 εαν αναβη εις ουρανον αυτου τα δωρα η δε θυσια αυτου νεφων αψηται 7 οταν γας δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εις τελος απολειται οι δε ιδοντες αυτον εξουσιν που εστιν 8 ωσπες ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευςεθη επτη δε ωσπες φασμα νυκτεςινον 9 οφθαλμος παςεβλεψεν και ου προσθησει και ουκετι προσνοησει αυτον ο τοπος αυτου 10 τους υιους αυτου ολεσαισαν ηττονες αι δε χειςες αυτου πυςσευσαισαν οδυνας 11 οστα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ΄ αυτου επι χωματος κοιμηθησεται 12 εαν γλυκανθη εν

στοματι αυτου χαχια χρυψει αυτην υπο την γλωσσαν αυτου 13 ου φεισεται αυτης και ουχ εγκαταλειψει αυτην και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου 14 και ου μη δυνηθη βοηθησαι εαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου 15 πλουτος αδιχως συναγομενος εξεμεσθησεται εξ οιχιας αυτου εξελχυσει αυτον αγγελος 16 θυμον δε δραχοντων θηλασειεν ανελοι δε αυτον γλωσσα οφεως 17 μη ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομας μελιτος και βουτυρου 18 εις κενα και ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ου ου γευσεται ωσπερ στριφνος αμασητος ακαταποτος 19 πολλων γαρ αδυνατων οιχους εθλασεν διαιταν δε ηρπασεν χαι ουχ εστησεν 20 ουχ εστιν αυτου σωτηρια τοις υπαρχουσιν εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται 21 ουκ εστιν υπολειμμα τοις βρωμασιν αυτου δια τουτο ουχ ανθησει αυτου τα αγαθα 22 οταν δε δοχη ηδη πεπληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγχη επ΄ αυτον επελευσεται 23 ει πως πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστειλαι επ΄ αυτον θυμον οργης νιψαι επ΄ αυτον οδυνας 24 και ου μη σωθη εκ χειρος σιδηρου τρωσαι αυτον τοξον χαλχειον 25 διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε εν διαιταις αυτου περιπατησαισαν επ΄ αυτω φοβοι 26 παν δε σχοτος αυτω υπομειναι χατεδεται αυτον πυρ ακαυστον κακωσαι δε αυτου επηλυτος τον οικον 27 ανακαλυψαι δε αυτου ο ουρανος τας ανομιας γη δε επανασταιη αυτω 28 ελχυσαι τον οιχον αυτου απωλεια εις τελος ημερα οργης επελθοι αυτω 29 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα χυριου και κτημα υπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου

Chapter 21

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 αχουσατε αχουσατε μου των λογων ινα μη η μοι παρ΄ υμων αυτη η παρακλησις 3 αρατε με εγω δε λαλησω ειτ' ου καταγελασετε μου 4 τι γαρ μη ανθρωπου μου η ελεγξις η δια τι ου θυμωθησομαι 5 εισβλεψαντες εις εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι 6 εαν τε γαρ μνησθω εσπουδαχα εχουσιν δε μου τας σαρχας οδυναι 7 δια τι ασεβεις ζωσιν πεπαλαιωνται δε χαι εν πλουτω 8 ο σπορος αυτων κατα ψυχην τα δε τεκνα αυτων εν οφθαλμοις 9 οι οικοι αυτων ευθηνουσιν φοβος δε ουδαμου μαστιξ δε παρα χυριου ουχ εστιν επ' αυτοις 10 η βους αυτων ουχ ωμοτοχησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα χαι ουχ εσφαλεν 11 μενουσιν δε ως προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν 12 αναλαβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου 13 συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει αδου εχοιμηθησαν 14 λεγει δε χυριω απόστα απ' εμού όδους σου είδεναι ου βουλομαί 15 τι ιχανός ότι δουλευσομέν αυτώ και τις ωφέλεια ότι απαντήσομεν αυτώ 16 εν χέρσιν γαρ ην αυτών τα αγαθα εργα δε ασεβων ουχ εφορα 17 ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθησεται επελευσεται δε αυτοις η καταστροφη ωδινές δε αυτους εξουσίν απο οργης 18 εσονται δε ωσπερ αχυρα προ ανεμου η ωσπερ χονιορτος ον υφειλατο λαιλαψ

19 εκλιποι υιους τα υπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον και γνωσεται 20 ιδοισαν οι οφθαλμοι αυτου την εαυτου σφαγην απο δε χυριου μη διασωθειη 21 οτι τι θελημα αυτου εν οιχω αυτου μετ' αυτον χαι αριθμοι μηνων αυτου διηρεθησαν 22 ποτερον ουχι ο χυριος εστιν ο διδασχων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διαχρινει 23 ουτος αποθανειται εν χρατει απλοσυνης αυτου ολος δε ευπαθων και ευθηνων 24 τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελος δε αυτου διαχειται 25 ο δε τελευτα υπο πιχριας ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον 26 ομοθυμαδον δε επι γης ποιμωνται σαπρια δε αυτους επαλυψεν 27 ωστε οιδα υμας οτι τολμη επικεισθε μοι 28 οτι ερειτε που εστιν οικός αρχοντός και που έστιν η σκεπη των σκηνωματών των ασέβων 29 ερωτησατε παραπορευομένους οδον και τα σημεια αυτων ουχ απαλλοτριωσετε 30 οτι εις ημεραν απωλειας χουφίζεται ο πονηρος εις ημεραν οργης αυτου απαχθησονται 31 τις απαγγελει επι προσωπου αυτου την οδον αυτου και αυτος εποιησεν τις ανταποδωσει αυτω 32 και αυτος εις ταφους απηνεχθη και επι σορω ηγρυπνησεν 33 εγλυκανθησαν αυτω χαλικες χειμαρρου και οπισω αυτου πας ανθρωπος απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι 34 πως δε παρακαλειτε με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ΄ υμων ουδεν

Chapter 22

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 ποτερον ουχι ο χυριος εστιν ο διδασχων συνεσιν και επιστημην 3 τι γαρ μελει τω χυριω εαν συ ησθα τοις εργοις αμεμπτος η ωφελεια οτι απλωσης την οδον σου 4 η λογον σου ποιουμενος ελεγξει σε και συνεισελευσεται σοι εις κρισιν 5 ποτερον ουχ η κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν αι αμαρτιαι 6 ηνεχυραζες δε τους αδελφους σου δια χενης αμφιασιν δε γυμνων αφειλου 7 ουδε υδωρ διψωντας εποτισας αλλα πεινωντων εστερησας ψωμον 8 εθαυμασας δε τινων προσωπον ωχισας δε τους επι της γης 9 χηρας δε εξαπεστειλας χενας ορφανους δε εχαχωσας 10 τοιγαρουν εχυχλωσαν σε παγιδες και εσπουδασεν σε πολεμος εξαισιος 11 το φως σοι σκοτος απεβη κοιμηθεντα δε υδωρ σε εκαλυψεν 12 μη ουχι ο τα υψηλα ναιων εφορα τους δε υβρει φερομενους εταπεινωσεν 13 και ειπας τι εγνω ο ισχυρος η κατα του γνοφου κρινει 14 νεφη αποκρυφη αυτου και ουχ οραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται 15 μη τριβον αιωνιον φυλαξεις ην επατησαν ανδρες αδιχοι 16 οι συνελημφθησαν αφροι ποταμός επιρρέων οι θεμέλιοι αυτών 17 οι λεγοντές χυρίος τι ποιησεί ημιν η τι επαξεται ημιν ο παντοχρατωρ 18 ος δε ενεπλησεν τους οιχους αυτων αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ' αυτου 19 ιδοντες δικαιοι εγελασαν αμεμπτος δε εμυχτηρισεν 20 ει μη ηφανισθη η υποστασις αυτων και το καταλειμμα αυτων καταφαγεται πυρ 21 γενου δη σκληρος εαν υπομεινης ειτ΄ ο καρπος σου εσται

εν αγαθοις 22 εκλαβε δε εκ στοματος αυτου εξηγοριαν και αναλαβε τα ρηματα αυτου εν καρδια σου 23 εαν δε επιστραφης και ταπεινωσης σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποιησας απο διαιτης σου το αδικον 24 θηση επι χωματι εν πετρα και ως πετρα χειμαρρους ωφιρ 25 εσται ουν σου ο παντοκρατωρ βοηθος απο εχθρων καθαρον δε αποδωσει σε ωσπερ αργυριον πεπυρωμενον 26 ειτα παρρησιασθηση εναντι κυριου αναβλεψας εις τον ουρανον ιλαρως 27 ευξαμενου δε σου προς αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τας ευχας 28 αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης επι δε οδοις σου εσται φεγγος 29 οτι εταπεινωσεν αυτον και ερεις υπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοις σωσει 30 ρυσεται αθωον και διασωθητι εν καθαραις χερσιν σου

Chapter 23

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 και δη οιδα οτι εκ χειρος μου η ελεγξις εστιν και η χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ΄ εμω στεναγμω 3 τις δ΄ αρα γνοιη οτι ευροιμι αυτον και ελθοιμι εις τελος 4 ειποιμι δε εμαυτου κριμα το δε στομα μου εμπλησαιμι ελεγχων 5 γνωην δε ρηματα α μοι ερει αισθοιμην δε τινα μοι απαγγελει 6 και ει εν πολλη ισχυι επελευσεται μοι ειτα εν απειλη μοι ου χρησεται 7 αληθεια γαρ και ελεγχος παρ' αυτου εξαγαγοι δε εις τελος το κριμα μου 8 εις γαρ πρωτα πορευσομαι και ουκετι ειμι τα δε επ΄ εσχατοις τι οιδα 9 αριστερα ποιησαντος αυτου και ου κατέσχον περιβαλει δεξια και ουκ οψομαι 10 οιδέν γαρ ηδη οδον μου διεχρινέν δε με ωσπέρ το χρυσιον 11 εξελευσομαί δε εν ενταλμασιν αυτου οδους γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω 12 απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ρηματα αυτου 13 ει δε και αυτος εχρινεν ουτως τις εστιν ο αντειπων αυτω ο γαρ αυτος ηθελησεν χαι εποιησεν 15 δια τουτο επ΄ αυτω εσπουδακα νουθετουμενος δε εφροντισα αυτου 15 επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπουδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου 16 χυριος δε εμαλαχυνέν την χαρδιαν μου ο δε παντοχρατώρ εσπουδασέν με 17 ου γαρ ηδειν οτι επελευσεται μοι σκοτος προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνοφος

Chapter 24

1 δια τι δε χυριον ελαθον ωραι 2 ασεβεις δε οριον υπερεβησαν ποιμνιον συν ποιμενι αρπασαντες 3 υποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρας ηνεχυρασαν 4 εξεκλιναν αδυνατους εξ οδου δικαιας ομοθυμαδον εκρυβησαν πραεις γης 5 απεβησαν δε ωσπερ ονοι εν αγρω υπερ εμου εξελθοντες την εαυτων πραξιν ηδυνθη αυτω αρτος εις νεωτερους 6 αγρον προ ωρας ουκ αυτων οντα εθερισαν αδυνατοι δε αμπελωνας ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο 7 γυμνους πολλους εκοιμισαν

ανευ ιματιών αμφιασιν δε ψυχης αυτών αφειλαντο 8 από ψεχαδών ορέων υγραίνονται παρα το μη εχειν αυτους σχεπην πετραν περιεβαλοντο 9 ηρπασαν ορφανον απο μαστου εκπεπτωκοτα δε εταπεινωσαν 10 γυμνους δε εκοιμισαν αδικως πεινωντων δε τον ψωμον αφειλαντο 11 εν στενοις αδιχως ενηδρευσαν οδον δε δικαιαν ουχ ηδεισαν 12 οι εχ πολεως και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εστεναξεν μεγα αυτος δε δια τι τουτων επισχοπην ου πεποιηται 13 επι γης οντων αυτων και ουκ επεγνωσαν οδον δε δικαιοσυνής ουκ ηδεισαν ουδε ατραπους αυτής επορευθησαν 14 γνους δε αυτων τα εργα παρεδωχεν αυτους εις σχοτος χαι νυχτος εσται ως χλεπτης 15 και οφθαλμος μοιχου εφυλαξεν σκοτος λεγων ου προσνοησει με οφθαλμος και αποκρυβην προσωπου εθετο 16 διωρυξεν εν σκοτει οικιας ημερας εσφραγισαν εαυτους ουκ επεγνωσαν φως 17 οτι ομοθυμαδον το πρωι αυτοις σχια θανατού οτι επιγνωσεται ταραχάς σχιας θανατού 18 ελαφρός έστιν επι προσωπον υδατος καταραθείη η μερίς αυτών επί γης 19 αναφανείη δε τα φυτα αυτων επι γης ξηρα αγχαλιδα γαρ ορφανων ηρπασαν 20 ειτ' ανεμνησθη αυτου η αμαρτια ωσπερ δε ομιχλη δροσου αφανης εγενετο αποδοθειη δε αυτω α επραξεν συντριβειη δε πας αδιχος ισα ξυλω ανιατω 21 στειραν γαρ ουχ ευ εποιησεν χαι γυναιον ουχ ηλεησεν 22 θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατους αναστας τοιγαρουν ου μη πιστευση κατα της εαυτου ζωης 23 μαλακισθεις μη ελπιζετω υγιασθηναι αλλα πεσειται νοσω 24 πολλους γαρ εκακώσεν το υψώμα αυτου εμαρανθή δε ωσπερ μολοχη εν καυματι η ωσπερ σταχυς απο καλαμης αυτοματος αποπεσων 25 ει δε μη τις εστιν ο φαμενος ψευδη με λεγειν και θησει εις ουδεν τα ρηματα μου

Chapter 25

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 τι γαρ προοιμιον η φοβος παρ΄ αυτου ο ποιων την συμπασαν εν υψιστω 3 μη γαρ τις υπολαβοι οτι εστιν παρελχυσις πειραταις επι τινας δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ΄ αυτου 4 πως γαρ εσται δικαιος βροτος εναντι χυριου η τις αν αποκαθαρισαι εαυτον γεννητος γυναικος 5 ει σεληνη συντασσει και ουκ επιφαυσκει αστρα δε ου καθαρα εναντιον αυτου 6 εα δε ανθρωπος σαπρια και υιος ανθρωπου σκωληξ

Chapter 26

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 τινι προσχεισαι η τινι μελλεις βοηθειν ποτερον ουχ ω πολλη ισχυς και ω βραχιων κραταιος εστιν 3 τινι συμβεβουλευσαι ουχ ω πασα σοφια η τινι επακολουθησεις ουχ ω μεγιστη δυναμις 4 τινι ανηγγειλας ρηματα πνοη δε τινος εστιν η εξελθουσα εκ σου 5 μη γιγαντες μαιωθησονται υποκατωθεν υδατος και των γειτονων αυτου 6 γυμνος ο αδης επωπιον αυτου και ουκ εστιν

 LXX

περιβολαίον τη απώλεια 7 εχτείνων βορέαν επ΄ ουδεν χρεμάζων γην επί ουδενός 8 δεσμευών υδώρ εν νεφελαίς αυτού χαι ουχ ερράγη νεφός υπόχατω αυτού 9 ο χρατών προσωπού θρούου έχπεταζων επ΄ αυτού νεφός αυτού 10 προσταγμα εγυρώσευ επί προσωπού υδατός μέχρι συντέλειας φωτός μετά σχότους 11 στυλοί ουρανού έπετασθησαν και εξεστησαν από της επίτιμησεως αυτού 12 ισχυί κατέπαυσευ την θαλασσαν επίστημη δε έτρωσε το κήτος 13 κλείθρα δε ουρανού δεδοικασίν αυτού προσταγματί δε έθανατώσευ δρακούτα απόστατην 14 ίδου ταυτά μέρη όδου αυτού και επί ιχμάδα λόγου ακουσομέθα ευ αυτώ σθενός δε βρούτης αυτού τις οίδευ οπότε ποίησει

Chapter 27

1 ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμιω 2 ζη χυριος ος ουτω με χεχριχεν και ο παντοκρατωρ ο πικρανας μου την ψυχην 3 η μην ετι της πνοης μου ενουσης πνευμα δε θειον το περιον μοι εν ρισιν 4 μη λαλησειν τα χειλη μου ανομα ουδε η ψυχη μου μελετησει αδικα 5 μη μοι ειη δικαιους υμας αποφηναι εως αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου την ακακιαν 6 δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα εμαυτω ατοπα πραξας 7 ου μην δε αλλα ειησαν οι εχθροι μου ωσπερ η καταστροφη των ασεβων και οι επ΄ εμε επανιστανομενοι ωσπερ η απωλεια των παρανομων 8 και τις γαρ εστιν ελπις ασεβει οτι επεχει πεποιθως επι χυριον αρα σωθησεται 9 η την δεησιν αυτου εισαχουσεται χυριος η επελθουσης αυτω αναγκης 10 μη εχει τινα παρρησιαν εναντι αυτου η ως επικαλεσαμενου αυτου εισαχουσεται αυτου 11 αλλα δη αναγγελω υμιν τι εστιν εν χειρι χυριου α εστιν παρα παντοχρατορι ου ψευσομαι 12 ιδου δη παντες οιδατε οτι χενα κενοις επιβαλλετε 13 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται παρα παντοχρατορος επ' αυτους 14 εαν δε πολλοι γενωνται οι υιοι αυτου εις σφαγην εσονται εαν δε και ανδρωθωσιν προσαιτησουσιν 15 οι δε περιοντες αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρας δε αυτων ουθεις ελεησει 16 εαν συναγαγη ωσπερ γην αργυριον ισα δε πηλω ετοιμαση χρυσιον 17 ταυτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου αληθινοι καθεξουσιν 18 απεβη δε ο οιχος αυτου ωσπερ σητες και ωσπερ αραχνη 19 πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διηνοιξεν και ουκ εστιν 20 συνηντησαν αυτω ωσπερ υδωρ αι οδυναι νυχτι δε υφειλατο αυτον γνοφος 21 αναλημψεται αυτον χαυσων και απελευσεται και λικμήσει αυτον εκ του τοπου αυτου 22 και επιρριψει επ΄ αυτον και ου φεισεται εκ χειρος αυτου φυγη φευξεται 23 κροτησει επ' αυτου χειρας αυτου και συριει αυτον εκ του τοπου αυτου

Chapter 28

1 εστιν γαρ αργυριω τοπος οθεν γινεται τοπος δε χρυσιω οθεν διηθειται 2 σιδηρος μεν γαρ εκ γης γινεται χαλκος δε ισα λιθω λατομειται 3 ταξιν εθετο σκοτει και παν περας αυτος εξαχριβαζεται λιθος σχοτια χαι σχια θανατου 4 διαχοπη χειμαρρου απο χονιας οι δε επιλανθανομενοι οδον διχαιαν ησθενησαν εχ βροτων 5 γη εξ αυτης εξελευσεται αρτος υποκατω αυτης εστραφη ωσει πυρ 6 τοπος σαπφειρου οι λιθοι αυτης και χωμα χουσιον αυτω 7 τριβος ουκ εγνω αυτην πετεινον και ου παρεβλεψεν αυτην οφθαλμος γυπος 8 ουχ επατησαν αυτην υιοι αλαζονων ου παρηλθεν επ΄ αυτης λεων 9 εν αχροτομω εξετεινεν χειρα αυτου κατεστρεψεν δε εκ ριζων ορη 10 δινας δε ποταμων ερρηξεν παν δε εντιμον ειδεν μου ο οφθαλμος 11 βαθη δε ποταμων ανεχαλυψεν εδειξεν δε εαυτου δυναμιν εις φως 12 η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος εστιν της επιστημης 13 ουχ οιδεν βροτος οδον αυτης ουδε μη ευρεθη εν ανθρωποις 14 αβυσσος ειπεν ουχ εστιν εν εμοι χαι θαλασσα ειπεν ουχ εστιν μετ' εμου 15 ου δωσει συγκλεισμον αντ' αυτης και ου σταθησεται αργυριον ανταλλαγμα αυτης 16 και ου συμβασταχθησεται χρυσιω ωφιρ εν ονυχι τιμιω και σαπφειρω 17 ουκ ισωθησεται αυτη χρυσιον και υαλος και το αλλαγμα αυτης σχευη χρυσα 18 μετεωρα και γαβις ου μνησθησεται και ελκυσον σοφιαν υπερ τα εσωτατα 19 ουχ ισωθησεται αυτη τοπαζιον αιθιοπιας χρυσιω χαθαρω ου συμβασταχθησεται 20 η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος εστιν της συνεσεως 21 λεληθεν παντα ανθρωπον και απο πετεινων του ουρανου εκρυβη 22 η απωλεια και ο θανατος ειπαν ακηκοαμεν δε αυτης το κλεος 23 ο θεος ευ συνεστησεν αυτης την οδον αυτος δε οιδεν τον τοπον αυτης 24 αυτος γαρ την υπ' ουρανον πασαν εφορα είδως τα εν τη γη παντα α εποίησεν 25 ανεμών σταθμον υδατός τε μετρα 26 οτε εποιησεν ουτως υετον ηριθμησεν και οδον εν τιναγματι φωνας 27 τοτε ειδεν αυτην και εξηγησατο αυτην ετοιμασας εξιχνιασεν 28 ειπεν δε ανθρωπω ιδου η θεοσεβεια εστιν σοφια το δε απεχεσθαι απο κακων εστιν επιστημη

Chapter 29

1 ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμιω 2 τις αν με θειη κατα μηνα εμπροσθεν ημερων ων με ο θεος εφυλαξεν 3 ως ότε ηυγει ο λυχνός αυτου υπέρ κεφαλης μου ότε τω φωτι αυτου επορευομην εν σκότει 4 ότε ημην επιβρίθων όδοις ότε ο θεος επισκόπην εποιείτο του οίκου μου 5 ότε ημην υλώδης λίαν κυκλώ δε μου οι παίδες 6 ότε έχεοντο μου αι όδοι βουτυρώ τα δε όρη μου έχεοντο γαλακτί 7 ότε έξεπορευομην όρθριος εν πόλει εν δε πλατείαις ετίθετο μου ο διφρός 8 ιδοντές με νεανισκοί έχρυβησαν πρέσβυται δε παντές έστησαν 9 αδροί δε έπαυσαντό λαλουντές δακτύλον επίθεντες επί στοματί 10 οι δε ακουσαντές εμακαρίσαν με και γλώσσα αυτών τω λαρυγγί αυτών έκολληθη 11 ότι ους ηκουσέν και ε-

μαχαρισεν με οφθαλμος δε ιδων με εξεχλινεν 12 διεσωσα γαρ πτωχον εχ χειρος δυναστου και ορφανω ω ουκ ην βοηθος εβοηθησα 13 ευλογια απολλυμενου επ΄ εμε ελθοι στομα δε χηρας με ευλογησεν 14 δικαιοσυνην δε ενεδεδυκειν ημφιασαμην δε κριμα ισα διπλοι+δι 15 οφθαλμος ημην τυφλων πους δε χωλων 16 εγω ημην πατηρ αδυνατων δικην δε ην ουκ ηδειν εξιχνιασα 17 συνετριψα δε μυλας αδικων εκ δε μεσου των οδοντων αυτων αρπαγμα εξεσπασα 18 ειπα δε η ηλικια μου γηρασει ωσπερ στελεχος φοινικος πολυν χρονον βιωσω 19 η ριζα μου διηνοικται επι υδατος και δροσος αυλισθησεται εν τω θερισμω μου 20 η δοξα μου καινη μετ΄ εμου και το τοξον μου εν χειρι αυτου πορευσεται 21 εμου ακουσαντες προσεσχον εσιωπησαν δε επι τη εμη βουλη 22 επι δε τω εμω ρηματι ου προσεθεντο περιχαρεις δε εγινοντο οποταν αυτοις ελαλουν 23 ωσπερ γη διψωσα προσδεχομενη τον υετον ουτως ουτοι την εμην λαλιαν 24 εαν γελασω προς αυτους ου μη πιστευσωσιν και φως του προσωπου μου ουκ απεπιπτεν 25 εξελεξαμην οδον αυτων και εκαθισα αρχων και κατεσκηνουν ωσει βασιλευς εν μονοζωνοις ον τροπον παθεινους παρακαλων

Chapter 30

1 νυνι δε κατεγελασαν μου ελαχιστοι νυν νουθετουσιν με εν μερει ων εξουδενουν πατερας αυτων ους ουχ ηγησαμην ειναι αξιους χυνων των εμων νομαδων 2 χαι γε ισχυς χειρων αυτων ινα τι μοι επ΄ αυτους απωλετο συντελεια 3 εν ενδεια και λιμω αγονος οι φευγοντες ανυδρον εχθες συνοχην και ταλαιπωριαν 4 οι περικλωντες αλιμα επι ηχουντι οιτινες αλιμα ην αυτων τα σιτα ατιμοι δε και πεφαυλισμενοι ενδεεις παντος αγαθου οι και ριζας ξυλων εμασωντο υπο λιμου μεγαλου 5 επανεστησαν μοι χλεπται 6 ων οι οιχοι αυτων ησαν τρωγλαι πετρων 7 ανα μεσον ευηχων βοησονται οι υπο φρυγανα αγρια διητωντο 8 αφρονων υιοι και ατιμων ονομα και κλέος εσβεσμένον από γης 9 νυνι δε κιθαρά έγω είμι αυτών και έμε θουλημα εχουσιν 10 εβδελυξαντο δε με αποσταντες μαχραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο πτυελον 11 ανοιξας γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του προσωπου μου εξαπεστειλαν 12 επι δεξιων βλαστου επανεστησαν ποδα αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επ΄ εμε τριβους απωλειας αυτων 13 εξετριβησαν τριβοι μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην 14 βελεσιν αυτου κατηκοντισεν με κεχρηται μοι ως βουλεται εν οδυναις πεφυρμαι 15 επιστρεφονται δε μου αι οδυναι ωχετο μου η ελπις ωσπερ πνευμα και ωσπερ νεφος η σωτηρια μου 16 και νυν επ' εμε εχυθησεται η ψυχη μου εχουσιν δε με ημεραι οδυνων 17 νυχτι δε μου τα οστα συγχεκαυται τα δε νευρα μου διαλελυται 18 εν πολλη ισχυι επελαβετο μου της στολης ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με 19 ηγησαι δε με ισα πηλω εν γη και σποδω μου η μερις 20 κεκραγα δε προς σε και ουκ εισακουεις

μου εστησαν και κατενοησαν με 21 επεβης δε μοι ανελεημονως χειρι κραταια με εμαστιγωσας 22 εταξας δε με εν οδυναις και απερριψας με απο σωτηριας 23 οιδα γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι θνητω γη 24 ει γαρ οφελον δυναιμην εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις γε ετερου και ποιησει μοι τουτο 25 εγω δε επι παντι αδυνατω εκλαυσα εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαις 26 εγω δε επεχων αγαθοις ιδου συνηντησαν μοι μαλλον ημεραι κακων 27 η κοιλια μου εξεζεσεν και ου σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειας 28 στενων πεπορευμαι ανευ φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγως 29 αδελφος γεγονα σειρηνων εταιρος δε στρουθων 30 το δε δερμα μου εσκοτωται μεγαλως τα δε οστα μου απο καυματος 31 απεβη δε εις παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος μου εις κλαυθμον εμοι

Chapter 31

1 διαθηκην εθεμην τοις οφθαλμοις μου και ου συνησω επι παρθενον 2 και τι εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονομια ικανου εξ υψιστων 3 ουχι απωλεια τω αδιχω και απαλλοτριωσις τοις ποιουσιν ανομιαν 4 ουχι αυτος οψεται οδον μου και παντα τα διαβηματα μου εξαριθμησεται 5 ει δε ημην πεπορευμένος μετα γελοιαστων ει δε και εσπουδασεν ο πους μου εις δολον 6 ισταιη με αρα εν ζυγω δικαιω οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου 7 ει εξεκλινεν ο πους μου εκ της οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταις χερσιν μου ηψαμην δωρων 8 σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρρίζος δε γενοιμην επι γης 9 ει εξηχολουθησεν η χαρδια μου γυναιχι ανδρος ετερου ει χαι εγχαθετος εγενομην επι θυραις αυτης 10 αρεσαι αρα και η γυνη μου ετερω τα δε νηπια μου ταπεινωθειη 11 θυμος γαρ οργης ακατασχετος το μιαναι ανδρος γυναικα 12 πυρ γαρ εστιν καιομένον επι παντών των μέρων ου δ΄ αν επέλθη εκ ρίζων απωλεσεν 13 ει δε και εφαυλισα κριμα θεραποντος μου η θεραπαινης κρινομένων αυτων προς με 14 τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησηται ο χυριος εαν δε και επισχοπην τινα αποχρισιν ποιησομαι 15 ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην εν γαστρι και εκεινοι γεγονασιν γεγοναμεν δε εν τη αυτη κοιλια 16 αδυνατοι δε χρειαν ην ποτ΄ ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον ουκ εξετηξα 17 ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονος και ουχι ορφανω μετεδωκα 18 οτι εκ νεοτητος μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστρος μητρος μου ωδηγησα 19 ει δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και ουκ ημφιασα 20 αδυνατοι δε ει μη ευλογησαν με απο δε χουρας αμνων μου εθερμανθησαν οι ωμοι αυτων 21 ει επηρα ορφανω χειρα πεποιθως οτι πολλη μοι βοηθεια περιεστιν 22 αποσταιη αρα ο ωμος μου απο της κλειδος ο δε βραχιων μου απο του αγκωνος μου συντριβειη 23 φοβος γαρ χυριου συνέσχεν με και απο του λημματος αυτου ουχ υποισω 24 ει εταξα χρυσιον ισχυν μου ει δε και λιθω πολυτελει επεποιθησα 25 ει δε και

ευφρανθην πολλου πλουτου μοι γενομενου ει δε και επ' αναριθμητοις εθεμην χειρα μου 26 η ουχ ορω μεν ηλιον τον επιφαυσκοντα εκλειποντα σεληνην δε φθινουσαν ου γαρ επ΄ αυτοις εστιν 27 και ει ηπατηθη λαθρα η καρδια μου ει δε και χειρα μου επιθεις επι στοματι μου εφιλησα 28 και τουτο μοι αρα ανομια η μεγιστη λογισθειη οτι εψευσαμην εναντιον χυριου του υψιστου 29 ει δε και επιχαρης εγενομην πτωματι εχθρων μου και ειπεν η καρδια μου ευγε 30 ακουσαι αρα το ους μου την καταραν μου θρυληθειην δε αρα υπο λαου μου κακουμενος 31 ει δε και πολλακις ειπον αι θεραπαιναι μου τις αν δωη ημιν των σαρκων αυτου πλησθηναι λιαν μου χρηστου οντος 32 εξω δε ουχ ηυλίζετο ξενος η δε θυρα μου παντι ελθοντι ανέωχτο 33 ει δε και αμαρτών ακουσιώς εκρυψα την αμαρτίαν μου 34 ου γαρ διετραπην πολυοχλιαν πληθους του μη εξαγορευσαι ενωπιον αυτων ει δε και ειασα αδυνατον εξελθειν θυραν μου κολπω κενω 35 τις δωη ακουοντα μου χειρα δε χυριου ει μη εδεδοιχειν συγγραφην δε ην ειχον κατα τινος 36 επ΄ ωμοις αν περιθεμενος στεφανον ανεγινωσκον 37 και ει μη ρηξας αυτην απεδωκα ουθεν λαβων παρα χρεοφειλετου 38 ει επ΄ εμοι ποτε η γη εστεναξεν ει δε και οι αυλαχες αυτης εχλαυσαν ομοθυμαδον 39 ει δε και την ισχυν αυτης εφαγον μονος ανευ τιμης ει δε και ψυχην κυριου της γης εκβαλων ελυπησα 40 αντι πυρου αρα εξελθοι μοι χνιδη αντι δε χριθης βατος και επαυσατο ιωβ ρημασιν

Chapter 32

1 ησυχασαν δε και οι τρεις φιλοι αυτου ετι αντειπειν ιωβ ην γαρ ιωβ δικαιος εναντιον αυτων 2 ωργισθη δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης εκ της συγγενειας ραμ της αυσιτιδος χωρας ωργισθη δε τω ιωβ σφοδρα διοτι απεφηνεν εαυτον δικαιον εναντιον χυριου 3 και κατα των τριων δε φιλων ωργισθη σφοδρα διοτι ουκ ηδυνηθησαν αποκριθηναι αντιθετα ιωβ και εθεντο αυτον ειναι ασεβη 4 ελιους δε υπεμεινεν δουναι αποχρισιν ιωβ οτι πρεσβυτεροι αυτου εισιν ημεραις 5 και ειδεν ελιους οτι ουχ εστιν αποχρισις εν στοματι των τριων ανδρων χαι εθυμωθη οργη αυτου 6 υπολαβων δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης ειπεν νεωτερος μεν ειμι τω χρονω υμεις δε εστε πρεσβυτεροι διο ησυχασα φοβηθεις του υμιν αναγγειλαι την εμαυτου επιστημην 7 ειπα δε οτι ο χρονος εστιν ο λαλων εν πολλοις δε ετεσιν οιδασιν σοφιαν 8 αλλα πνευμα εστιν εν βροτοις πνοη δε παντοχρατορος εστιν η διδασχουσα 9 ουχ οι πολυχρονιοι εισιν σοφοι ουδ' οι γεροντες οιδασιν χριμα 10 διο ειπα αχουσατε μου και αναγγελω υμιν α οιδα 11 ενωτίζεσθε μου τα ρηματα ερω γαρ υμων ακουοντων αχρι ου ετασητε λογους 12 και μεχρι υμων συνησω και ιδου ουχ ην τω ιωβ ελεγχων ανταποχρινομένος ρηματά αυτου εξ υμών 13 ινα μη ειπητε ευρομεν σοφιαν χυριω προσθεμενοι 14 ανθρωπω δε επετρεψατε λαλησαι τοιαυτα ρηματα 15 επτοηθησαν ουκ απεκριθησαν ετι επαλαιωσαν εξ αυτων

λογους 16 υπεμείνα ου γαρ ελαλησαν οτι εστησαν ουχ απέχριθησαν 17 υπολαβων δε ελίους λεγεί 18 παλίν λαλησω πληρης γαρ είμι ρηματών ολέχει γαρ με το πνευμα της γαστρος 19 η δε γαστηρ μου ωσπέρ ασχος γλευχους ζεων δεδεμένος η ωσπέρ φυσητηρ χαλχέως ερρηγώς 20 λαλησω ίνα αναπαυσωμαί ανοίξας τα χείλη 21 ανθρώπον γαρ ου μη αισχυνθώ αλλα μην ουδε βρότον ου μη εντράπω 22 ου γαρ επίσταμαι θαυμασαί πρόσωπον εί δε μη χαι έμε σητές εδονταί

Chapter 33

1 ου μην δε αλλα αχουσον ιωβ τα ρηματα μου χαι λαλιαν ενωτίζου μου 2 ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν η γλωσσα μου 3 καθαρα μου η καρδια ρημασιν συνεσις δε χειλεων μου καθαρα νοησει 4 πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοχρατορος η διδασχουσα με 5 εαν δυνη δος μοι αποχρισιν προς ταυτα υπομείνον στηθι κατ΄ εμε και έγω κατά σε 6 εκ πηλού διηρτίσαι συ ως και έγω εκ του αυτου διηρτισμέθα 7 ουχ ο φοβος μου σε στροβήσει ουδε ή χειρ μου βαρεία έσται επί σοι 8 πλην είπας εν ωσίν μου φωνήν ρηματών σου αχήχοα 9 διοτι λεγεις χαθαρος ειμι ουχ αμαρτων αμεμπτος δε ειμι ου γαρ ηνομησα 10 μεμψιν δε κατ΄ εμου ευρεν ηγηται δε με ωσπερ υπεναντιον 11 εθετο δε εν ξυλω τον ποδα μου εφυλαξεν δε μου πασας τας οδους 12 πως γαρ λεγεις δικαιος ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιος γαρ εστιν ο επανω βροτων 13 λεγεις δε δια τι της δικης μου ουκ επακηκοέν παν ρημα 14 εν γαρ τω απαξ λαλησαι ο κυρίος εν δε τω δευτερω ενυπνιον 15 η εν μελετη νυχτερινη ως οταν επιπιπτη δεινος φοβος επ΄ ανθρωπους επι νυσταγματων επι κοιτης 16 τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ειδεσιν φοβου τοιουτοις αυτους εξεφοβησεν 17 αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιας το δε σωμα αυτου απο πτωματος ερρυσατο 18 εφεισατο δε της ψυχης αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω 19 παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτης και πληθος οστων αυτου εναρκησεν 20 παν δε βρωτον σιτου ου μη δυνηται προσδεξασθαι και η ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει 21 εως αν σαπωσιν αυτου αι σαρχες και αποδειξη τα οστα αυτου κενα 22 ηγγισεν δε εις θανατον η ψυχη αυτου η δε ζωη αυτου εν αδη 23 εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εις αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη χαρδια επιστραφηναι επι χυριον αναγγειλη δε ανθρωπω την εαυτου μεμψιν την δε ανοιαν αυτου δειξη 24 ανθεξεται του μη πεσειν αυτον εις θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ωσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου 25 απαλυνει δε αυτου τας σαρχας ωσπερ νηπιου αποχαταστησει δε αυτον ανδρωθεντα εν ανθρωποις 26 ευξαμενος δε προς χυριον χαι δεχτα αυτω εσται εισελευσεται δε προσωπω χαθαρω συν εξηγορια αποδωσει δε ανθρωποις δικαιοσυνην 27 ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωπος αυτος εαυτω λεγων οια συνετελουν και ουκ αξια ητασεν με ων ημαρτον

28 σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εις διαφθοραν και η ζωη μου φως οψεται 29 ιδου παντα ταυτα εργαται ο ισχυρος οδους τρεις μετα ανδρος 30 αλλ΄ ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ινα η ζωη μου εν φωτι αινη αυτον 31 ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω 32 ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιωθηναι σε 33 ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδαξω σε σοφιαν

Chapter 34

1 υπολαβων δε ελιους λεγει 2 αχουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον 3 οτι ους λογους δοκιμαζει και λαρυγξ γευεται βρωσιν 4 κρισιν ελωμεθα εαυτοις γνωμεν ανα μεσον εαυτων ο τι χαλον 5 οτι ειρηχεν ιωβ διχαιος ειμι ο χυριος απηλλαξεν μου το χριμα 6 εψευσατο δε τω χριματι μου βιαιον το βελος μου ανευ αδικιας 7 τις ανηρ ωσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ωσπερ υδωρ 8 ουχ αμαρτων ουδε ασεβησας η οδου χοινωνησας μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων 9 μη γαρ ειπης οτι ουχ εσται επισχοπη ανδρος και επισχοπή αυτώ παρα χυριου 10 διο συνετοι χαρδίας αχουσατε μου μή μοι είη εναντι χυριου ασεβησαι και εναντι παντοκρατορος ταραξαι το δικαιον 11 αλλα αποδιδοι ανθρωπω χαθα ποιει εχαστος αυτων χαι εν τριβω ανδρος ευρησει αυτον 12 οιη δε τον χυριον ατοπα ποιησειν η ο παντοχρατωρ ταραξει χρισιν 13 ος εποιησεν την γην τις δε εστιν ο ποιων την υπ' ουρανον και τα ενοντα παντα 14 ει γαρ βουλοιτο συνέχειν και το πνευμα παρ΄ αυτω κατασχειν 15 τελευτησει πασα σαρξ ομοθυμαδον πας δε βροτος εις γην απελευσεται οθεν και επλασθη 16 ει δε μη νουθετη αχουε ταυτα ενωτιζου φωνην ρηματων 17 ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τους πονηρους οντα αιωνιον δικαιον 18 ασεβης ο λεγων βασιλει παρανομεις ασεβεστατε τοις αρχουσιν 19 ος ουχ επησχυνθη προσωπον εντιμου ουδε οιδεν τιμην θεσθαι αδροις θαυμασθηναι προσωπα αυτων 20 κενα δε αυτοις αποβησεται το χεχραγεναι χαι δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ παρανομως εχκλινομένων αδυνατών 21 αυτός γαρ ορατής έστιν έργων ανθρώπων λέληθεν δε αυτον ουδεν ων πρασσουσιν 22 ουδε εσται τοπος του χρυβηναι τους ποιουντας τα ανομα 23 οτι ουχ επ΄ ανδρα θησει ετι ο γαρ χυριος παντας εφορα 24 ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 25 ο γνωριζων αυτων τα εργα και στρεψει νυκτα και ταπεινωθησονται 26 εσβεσεν δε ασεβεις ορατοι δε εναντιον αυτου 27 οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουχ επεγνωσαν 28 του επαγαγειν επ' αυτον χραυγην πενητος και κραυγην πτωχων εισακουσεται 29 και αυτος ησυχιαν παρέξει και τις καταδικασεται και κρυψει προσωπον και τις οψεται αυτον και κατα εθνους και κατα ανθρωπου ομου 30 βασιλευων ανθρωπον υποχριτην απο δυσχολιας λαου 31 οτι προς τον LXX

ισχυρον ο λεγων ειληφα ουχ ενεχυρασω 32 ανευ εμαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδιχιαν ηργασαμην ου μη προσθησω 33 μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εχλεξη και ουχ εγω και τι εγνως λαλησον 34 διο συνετοι καρδιας ερουσιν ταυτα ανηρ δε σοφος ακηκοεν μου το ρημα 35 ιωβ δε ουχ εν συνεσει ελαλησεν τα δε ρηματα αυτου ουχ εν επιστημη 36 ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δως ετι ανταποχρισιν ωσπερ οι αφρονες 37 ινα μη προσθωμεν εφ΄ αμαρτιαις ημων ανομια δε εφ΄ ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρηματα εναντιον του χυριου

Chapter 35

1 υπολαβων δε ελιους λεγει 2 τι τουτο ηγησω εν χρισει συ τις ει οτι ειπας διχαιος ειμι εναντι χυριου 3 η ερεις τι ποιησω αμαρτων 4 εγω σοι δωσω αποχρισιν χαι τοις τρισιν φιλοις σου 5 αναβλεψον εις τον ουρανον χαι ιδε χαταμαθε δε νεφη ως υψηλα απο σου 6 ει ημαρτες τι πραξεις ει δε χαι πολλα ηνομησας τι δυνασαι ποιησαι 7 επει δε ουν διχαιος ει τι δωσεις αυτω η τι εχ χειρος σου λημψεται 8 ανδρι τω ομοίω σου η ασεβεία σου χαι υιω ανθρωπου η διχαιοσύνη σου 9 απο πληθούς συχοφαντουμένοι χεχραξονται βοησονται απο βραχιονός πολλων 10 χαι ουχ είπεν που έστιν ο θέος ο ποίησας με ο χατατασσών φυλαχας νυχτερίνας 11 ο διορίζων με απο τετραπόδων γης απο δε πετείνων ουρανού 12 έχει χεχραξονται χαι ου μη εισαχούση χαι απο υβρέως πονηρών 13 ατοπά γαρ ου βουλεται ο χυρίος ιδείν αυτος γαρ ο παντοχρατώρ ορατης έστιν 14 των συντελούντων τα ανόμα χαι σωσεί με χριθητί δε εναντίον αυτού ει δυνασαι αίνεσαι αυτού ως έστιν 15 χαι υυν ότι ουχ έστιν επισχεπτομένος οργην αυτού χαι ουχ έγνω παραπτώματι σφόδρα 16 χαι ιωβ ματαίως ανοίγει το στομά αυτού εν αγύωσια ρηματά βαρυνεί

Chapter 36

1 προσθεις δε ελιους ετι λεγει 2 μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι γαρ εν εμοι εστιν λεξις 3 αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοις δε μου δικαια ερω 4 επ΄ αληθειας και ουκ αδικα ρηματα αδικως συνιεις 5 γιγνωσκε δε οτι ο κυριος ου μη αποποιησηται τον ακακον δυνατος ισχυι καρδιας 6 ασεβη ου μη ζωοποιησει και κριμα πτωχων δωσει 7 ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμους αυτου και μετα βασιλεων εις θρονον και καθιει αυτους εις νεικος και υψωθησονται 8 και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαις συσχεθησονται εν σχοινιοις πενιας 9 και αναγγελει αυτοις τα εργα αυτων και τα παραπτωματα αυτων οτι ισχυσουσιν 10 αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν οτι επιστραφησονται εξ αδικιας 11 εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τας ημερας αυτων εν αγαθοις και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαις 12 ασεβεις δε ου διασωζει παρα το μη βουλεσθαι ειδεναι αυτους

LXX

τον χυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηχοοι ησαν 13 και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοησονται οτι εδησεν αυτους 14 αποθανοι τοινυν εν νεοτητι η ψυχη αυτων η δε ζωη αυτων τιτρωσχομενη υπο αγγελων 15 ανθ΄ ων εθλιψαν ασθενη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει 16 και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματος εχθρου αβυσσος καταχυσις υποκατω αυτης και κατεβη τραπεζα σου πληρης πιοτητος 17 ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα 18 θυμος δε επ΄ ασεβεις εσται δι΄ ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ΄ αδικιαις 19 μη σε εκκλινατω εκων ο νους δεησεως εν αναγχη οντων αδυνατων χαι παντας τους χραταιουντας ισχυν 20 μη εξελχυσης την νυχτα του αναβηναι λαους αντ΄ αυτων 21 αλλα φυλαξαι μη πραξης ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειας 22 ιδου ο ισχυρος κραταιωσει εν ισχυι αυτου τις γαρ εστιν κατ΄ αυτον δυναστης 23 τις δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τις ο ειπας επραξεν αδικα 24 μνησθητι οτι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων ηρξαν ανδρες 25 πας ανθρωπος ειδεν εν εαυτω οσοι τιτρωσχομενοι εισιν βροτοι 26 ιδου ο ισχυρος πολυς και ου γνωσομεθα αριθμος ετων αυτου και απεραντος 27 αριθμηται δε αυτω σταγονές υέτου και επιχυθησονται υέτω εις νεφέλην 28 ρυησονται παλαιωματα εσκιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων 28 ωραν εθετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτης ταξιν 28 επι τουτοις πασιν ουκ εξισταται σου η διανοια ουδε διαλλασσεται σου η καρδια απο σωματος 29 και εαν συνη απεκτασεις νεφελης ισοτητα σχηνης αυτου 30 ιδου εχτεινει επ΄ αυτον ηδω χαι ριζωματα της θαλασσης εχαλυψεν 31 εν γαρ αυτοις χρινει λαους δωσει τροφην τω ισχυοντι 32 επι χειρων εχαλυψεν φως χαι ενετειλατο περι αυτης εν απαντωντι 33 αναγγελει περι αυτου φιλον αυτου κτησις και περι αδικιας

Chapter 37

1 και ταυτης εταραχθη η καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτης 2 ακουε ακοην εν οργη θυμου κυριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται 3 υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης 4 οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη υβρεως αυτου και ουκ ανταλλαξει αυτους οτι ακουσει φωνην αυτου 5 βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα α ουκ ηδειμεν 6 συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων υετος και χειμων υετων δυναστειας αυτου 7 εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγίζει ινα γνω πας ανθρωπος την εαυτου ασθενειαν 8 εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ησυχασαν δε επι κοιτης 9 εκ ταμιειών επερχονται διναι απο δε ακρωτηριών ψυχος 10 και απο πνοης ισχυρού δωσει παγός οιακίζει δε το υδώρ ως εαν βουληται 11 και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπίει νεφος φως αυτου 12 και αυτος κυκλωματα διαστρεψει εν θεεβουλαθω εις εργα αυτών παντα όσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντετακται παρ΄ αυτού επι της γης 13 εαν εις παιδειαν

εαν εις την γην αυτου εαν εις ελεος ευρησει αυτον 14 ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθι νουθετου δυναμιν χυριου 15 οιδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εχ σχοτους 16 επισταται δε διαχρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων 17 σου δε η στολη θερμη ησυχαζεται δε επι της γης 18 στερεωσεις μετ΄ αυτου εις παλαιωματα ισχυραι ως ορασις επιχυσεως 19 δια τι διδαξον με τι ερουμεν αυτω και παυσωμεθα πολλα λεγοντες 20 μη βιβλος η γραμματευς μοι παρεστηχεν ινα ανθρωπον εστηχως κατασιωπησω 21 πασιν δ΄ ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ΄ αυτου επι νεφων 22 απο βορρα νεφη χρυσαυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοχρατορος 23 και ουχ ευρισχομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαια χρινων ουχ οιει επαχουείν αυτον 24 διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια

Chapter 38

1 μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο χυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων 2 τις ουτος ο κρυπτων με βουλην συνέχων δε ρηματα εν καρδια εμε δε οιεται χρυπτειν 3 ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι 4 που ης εν τω θεμελιουν με την γην απαγγειλον δε μοι ει επιστη συνεσιν 5 τις εθετο τα μετρα αυτης ει οιδας η τις ο επαγαγων σπαρτιον επ' αυτης 6 επι τινος οι κρικοι αυτης πεπηγασιν τις δε εστιν ο βαλων λιθον γωνιαιον επ΄ αυτης 7 οτε εγενηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελοι μου 8 εφραξα δε θαλασσαν πυλαις οτε εμαιμασσεν εχ χοιλιας μητρος αυτης εχπορευομενη 9 εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα 10 εθεμην δε αυτη ορια περιθεις χλειθρα χαι πυλας 11 ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση χαι ουχ υπερβηση αλλ΄ εν σεαυτη συντριβησεται σου τα χυματα 12 η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν 13 επιλαβεσθαι πτερυγων γης εχτιναξαι ασεβεις εξ αυτης 14 η συ λαβων γην πηλον επλασας ζωον και λαλητον αυτον εθου επι γης 15 αφειλας δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψας 16 ηλθες δε επι πηγην θαλασσης εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιεπατησας 17 ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επτηξαν 18 νενουθετησαι δε το ευρος της υπ' ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τις εστιν 19 ποια δε γη αυλιζεται το φως σχοτους δε ποιος ο τοπος 20 ει αγαγοις με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβους αυτων 21 οιδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμος δε ετων σου πολυς 22 ηλθες δε επι θησαυρους χιονος θησαυρους δε χαλαζης εοραχας 23 αποχειται δε σοι εις ωραν εχθρων εις ημεραν πολεμου χαι μαχης 24 ποθεν δε εκπορευεται παχνη η διασκεδαννυται νοτος εις την υπ' ουρανον 25 τις δε ητοιμασεν υετω λαβρω ρυσιν οδον δε χυδοιμων 26 του υετισαι επι γην ου

ουκ ανηθ ερημον ου ουχ υπαρχει ανθθωπος εν αυτη 27 του χορτασαι αβατον και αοικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοης 28 τις εστιν υετου πατηθ τις δε εστιν ο τετοκως βωλους δροσου 29 εκ γαστρος δε τινος εκποθευεται ο κρυσταλλος παχνην δε εν ουρανω τις τετοκεν 30 η καταβαινει ωσπερ υδωρ θεον προσωπον δε αβυσσου τις επηξεν 31 συνηκας δε δεσμον πλειαδος και φραγμον ωριωνος ηνοιξας 32 η διανοιξεις μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κομης αυτου αξεις αυτα 33 επιστασαι δε τροπας ουρανου η τα υπ΄ ουρανον ομοθυμαδον γινομενα 34 καλεσεις δε νεφος φωνη και τρομω υδατος λαβρω υπακουσεται σου 35 αποστελεις δε κεραυνους και πορευσονται ερουσιν δε σοι τι εστιν 36 τις δε εδωκεν γυναιξιν υφασματος σοφιαν η ποικιλτικην επιστημην 37 τις δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανον δε εις γην εκλινεν 38 κεχυται δε ωσπερ γη κονια κεκολληκα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον 39 θηρευσεις δε λεουσιν βοραν ψυχας δε δρακοντων εμπλησεις 40 δεδοικασιν γαρ εν κοιταις αυτων καθηνται δε εν υλαις ενεδρευοντες 41 τις δε ητοιμασεν χορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προς κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητουντες

Chapter 39

1 ει εγνως χαιρον τοχετου τραγελαφων πετρας εφυλαξας δε ωδινας ελαφων 2 ηριθμησας δε αυτων μηνας πληρεις τοχετου ωδινας δε αυτων ελυσας 3 εξεθρεψας δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδινας αυτων εξαποστελεις 4 απορρηξουσιν τα τεχνα αυτων πληθυνθησονται εν γενηματι εξελευσονται χαι ου μη αναχαμψουσιν αυτοις 5 τις δε εστιν ο αφεις ονον αγριον ελευθερον δεσμους δε αυτου τις ελυσεν 6 εθεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου αλμυριδα 7 χαταγελων πολυοχλιας πολεως μεμψιν δε φορολογου ουχ αχουων 8 κατασκεψεται ορη νομην αυτου και οπισω παντος χλωρου ζητει 9 βουλησεται δε σοι μονοχέρως δουλευσαι η χοιμηθηναι επι φατνής σου 10 δησεις δε εν ιμασι ζυγον αυτου η ελχυσει σου αυλαχας εν πεδιω 11 πεποιθας δε επ΄ αυτω οτι πολλη η ισχυς αυτου επαφησεις δε αυτω τα εργα σου 12 πιστευσεις δε οτι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισει δε σου τον αλωνα 13 πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα 14 οτι αφησει εις γην τα ωα αυτης και επι χουν θαλψει 15 και επελαθετο οτι πους σχορπιει χαι θηρια αγρου χαταπατησει 16 απεσχληρυνεν τα τέχνα αυτής ώστε μη έαυτη εις μένον έχοπιασέν ανέυ φοβου 17 οτι ματεσιώπησεν αυτή ο θέος σοφιαν και ουκ εμερισέν αυτή έν τη συνέσει 18 κατα καιρον έν υψεί υψωσει καταγελασεται ιππου και του επιβατου αυτου 19 η συ περιεθηκας ιππω δυναμιν ενεδυσας δε τραχηλω αυτου φοβον 20 περιεθηκας δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη 21 ανορυσσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι 22 συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου

 LXX

23 επ΄ αυτω γαυρια τοξον και μαχαιρα 24 και οργη αφανιει την γην και ου μη πιστευση εως αν σημανη σαλπιγξ 25 σαλπιγγος δε σημαινουσης λεγει ευγε πορρωθεν δε οσφραινεται πολεμου συν αλματι και κραυγη 26 εκ δε της σης επιστημης εστηκεν ιεραξ αναπετασας τας πτερυγας ακινητος καθορων τα προς νοτον 27 επι δε σω προσταγματι υψουται αετος γυψ δε επι νοσσιας αυτου καθεσθεις αυλίζεται 28 επ΄ εξοχη πετρας και αποκρυφω 29 εκεισε ων ζητει τα σιτα πορρωθεν οι οφθαλμοι αυτου σκοπευουσιν 30 νεοσσοι δε αυτου φυρονται εν αιματι ου δ΄ αν ωσι τεθνεωτες παραχρημα ευρισκονται

Chapter 40

1 και απεκριθη κυριος ο θεος τω ιωβ και ειπεν 2 μη κρισιν μετα ικανου εκκλινει ελεγχων θεον αποκριθησεται αυτην 3 υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω 4 τι ετι εγω χρινομαι νουθετουμενος και ελεγχων κυριον ακουων τοιαυτα ουθεν ων εγω δε τινα αποκρισιν δω προς ταυτα χειρα θησω επι στοματι μου 5 απαξ λελαληκα επι δε τω δευτερω ου προσθησω 6 ετι δε υπολαβων ο χυριος ειπεν τω ιωβ εχ του νεφους 7 μη αλλα ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποχριθητι 8 μη αποποιού μου το χριμα οιεί δε με αλλώς σοι κεχρηματικέναι η ινα αναφανης δικαιος 9 η βραχιών σοι εστιν κατα του κυρίου η φωνή κατ΄ αυτον βροντας 10 αναλαβε δη υψος και δυναμιν δοξαν δε και τιμην αμφιεσαι 11 αποστείλον δε αγγελους οργη παν δε υβρίστην ταπείνωσον 12 υπερηφανον δε σβεσον σηψον δε ασεβεις παραχρημα 13 χρυψον δε εις γην εξω ομοθυμαδον τα δε προσωπα αυτων ατιμιας εμπλησον 14 ομολογησω αρα οτι δυναται η δεξια σου σωσαι 15 αλλα δη ιδου θηρια παρα σοι χορτον ισα βουσιν εσθιει 16 ιδου δη ισχυς αυτου επ΄ οσφυι η δε δυναμις επ΄ ομφαλου γαστρος 17 εστησεν ουραν ως χυπαρισσον τα δε νευρα αυτου συμπεπλεχται 18 αι πλευραι αυτου πλευραι χαλχειαι η δε ραχις αυτου σιδηρος χυτος 19 τουτ΄ εστιν αρχη πλασματος χυριου πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων αυτου 20 επελθων δε επ΄ ορος ακροτομον εποιησεν χαρμονην τετραποσιν εν τω ταρταρω 21 υπο παντοδαπα δενδρα κοιμαται παρα παπυρον και καλαμον και βουτομον 22 σκιαζονται δε εν αυτω δενδρα μεγαλα συν ραδαμνοις και κλωνες αγνου 23 εαν γενηται πλημμυρα ου μη αισθηθη πεποιθεν οτι προσκρουσει ο ιορδανης εις το στομα αυτου 24 εν τω οφθαλμω αυτου δεξεται αυτον ενσχολιευομένος τρησει ρίνα 25 αξείς δε δραχοντα εν αγχιστρω περιθησεις δε φορβεαν περι ρινα αυτου 26 ει δησεις χριχον εν τω μυχτηρι αυτου ψελιω δε τρυπησεις το χειλος αυτου 27 λαλησει δε σοι δεησει ιχετηρια μαλαχως 28 θησεται δε διαθηχην μετα σου λημψη δε αυτον δουλον αιωνίον 29 παιξη δε εν αυτώ ωσπερ ορνέω η δησείς αυτόν ωσπερ στρουθίον παιδιω 30 ενσιτουνται δε εν αυτω εθνη μεριτευονται δε αυτον φοινιχων γενη

31 παν δε πλωτον συνελθον ου μη ενεγχωσιν βυρσαν μιαν ουρας αυτου χαι εν πλοιοις αλιεων χεφαλην αυτου 32 επιθησεις δε αυτω χειρα μνησθεις πολεμον τον γινομενον εν σωματι αυτου χαι μηχετι γινεσθω

Chapter 41

1 ουχ εορακας αυτον ουδε επι τοις λεγομενοις τεθαυμακας 2 ου δεδοικας οτι ητοιμασται μοι τις γαρ εστιν ο εμοι αντιστας 3 η τις αντιστησεται μοι και υπομενει ει πασα η υπ΄ ουρανον εμη εστιν 4 ου σιωπησομαι δι΄ αυτον και λογον δυναμεως ελεησει τον ισον αυτου 5 τις αποχαλυψει προσωπον ενδυσεως αυτου εις δε πτυξιν θωρακος αυτου τις αν εισελθοι 6 πυλας προσωπου αυτου τις ανοιξει κυκλω οδοντων αυτου φοβος 7 τα εγκατα αυτου ασπιδες χαλκειαι συνδεσμος δε αυτου ωσπερ σμιριτης λιθος 8 εις του ενος χολλωνται πνευμα δε ου μη διελθη αυτον 9 ανηρ τω αδελφω αυτου προσχολληθησεται συνεχονται και ου μη αποσπασθωσιν 10 εν πταρμω αυτου επιφαυσκεται φεγγος οι δε οφθαλμοι αυτου ειδος εωσφορου 11 εκ στοματος αυτου εκπορευονται λαμπαδες καιομεναι και διαρριπτουνται εσχαραι πυρος 12 εχ μυχτηρων αυτου εχπορευεται χαπνος χαμινου χαιομενης πυρι ανθρακών 13 η ψυχη αυτου ανθρακές φλοξ δε εκ στοματός αυτου εκπορευεται 14 εν δε τραχήλω αυτου αυλιζεται δυναμις εμπροσθεν αυτου τρεχει απωλεια 15 σαρχες δε σωματος αυτου χεχολληνται χαταχεει επ' αυτον ου σαλευθησεται 16 η καρδια αυτου πεπηγεν ως λιθος εστηκέν δε ωσπέρ ακμών ανηλατός 17 στραφέντος δε αυτου φοβος θηριοις τετραποσιν επι γης αλλομενοις 18 εαν συναντησωσιν αυτω λογχαι ουδεν μη ποιησωσιν δορυ επηρμενον και θωρακα 19 ηγηται μεν γαρ σιδηρον αχυρα χαλκον δε ωσπερ ξυλον σαθρον 20 ου μη τρωση αυτον τοξον χαλχειον ηγηται μεν πετροβολον χορτον 21 ως χαλαμη ελογισθησαν σφυραι καταγελα δε σεισμου πυρφορου 22 η στρωμνη αυτου οβελισκοι οξεις πας δε χρυσος θαλασσης υπ' αυτον ωσπερ πηλος αμυθητος 23 αναζει την αβυσσον ωσπερ χαλχειον ηγηται δε την θαλασσαν ωσπερ εξαλειπτρον 24 τον δε ταρταρον της αβυσσου ωσπερ αιχμαλωτον ελογισατο αβυσσον εις περιπατον 25 ουχ εστιν ουδεν επι της γης ομοιον αυτω πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων μου 26 παν υψηλον ορα αυτος δε βασιλευς παντων των εν τοις υδασιν

Chapter 42

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει τω χυριω 2 οιδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν 3 τις γαρ εστιν ο χρυπτων σε βουλην φειδομενος δε ρηματων χαι σε οιεται χρυπτειν τις δε αναγγελει μοι α ουχ ηδειν μεγαλα χαι θαυμαστα α ουχ ηπισταμην 4 αχουσον δε μου χυριε ινα χαγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον 5

αχοην μεν ωτος ηχουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμος μου εοραχεν σε 6 διο εφαυλισα εμαυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον 7 εγενετο δε μετα το λαλησαι τον χυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ ειπεν ο χυριος ελιφας τω θαιμανιτη ημαρτες συ και οι δυο φιλοι σου ου γαρ ελαλησατε ενωπιον μου αληθες ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου ιωβ 8 νυν δε λαβετε επτα μοσχους και επτα χριους χαι πορευθητε προς τον θεραποντα μου ιωβ χαι ποιησει χαρπωσιν περι υμων ιωβ δε ο θεραπων μου ευξεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου λημψομαι ει μη γαρ δι΄ αυτον απωλεσα αν υμας ου γαρ ελαλησατε αληθες κατα του θεραποντος μου ιωβ 9 επορευθη δε ελιφας ο θαιμανιτης και βαλδαδ ο σαυχιτης και σωφαρ ο μιναιος και εποιησαν καθως συνεταξεν αυτοις ο κυριος και ελυσεν την αμαρτιαν αυτοις δια ιωβ 10 ο δε χυριος ηυξησεν τον ιωβ ευξαμενου δε αυτου και περι των φιλων αυτου αφηκεν αυτοις την αμαρτιαν εδωκεν δε ο χυριος διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ εις διπλασιασμον 11 ηχουσαν δε παντες οι αδελφοι αυτου και αι αδελφαι αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον προς αυτον και παντές όσοι ηδείσαν αυτον έκ πρώτου φαγοντές δε και πιοντές παρ΄ αυτω παρεχαλεσαν αυτον χαι εθαυμασαν επι πασιν οις επηγαγεν αυτω ο χυριος εδωχεν δε αυτω εχαστος αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυσουν ασημον 12 ο δε χυριος ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν ην δε τα χτηνη αυτου προβατα μυρια τετραχισχιλια χαμηλοι εξαχισχιλιαι ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι νομαδες χιλιαι 13 γεννωνται δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις 14 και εκαλεσεν την μεν πρωτην ημεραν την δε δευτεραν χασιαν την δε τριτην αμαλθειας κερας 15 και ουχ ευρεθησαν κατα τας θυγατερας ιωβ βελτιους αυτων εν τη υπ΄ ουρανον εδωχεν δε αυταις ο πατηρ χληρονομιαν εν τοις αδελφοις 16 εζησεν δε ιωβ μετα την πληγην ετη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εζησεν ετη διακοσια τεσσαραχοντα οχτω χαι είδεν ιωβ τους υίους αυτου χαι τους υίους των υίων αυτου τεταρτην γενεαν 17 και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυτερος και πληρης ημερων 17 γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι μεθ' ων ο χυριος ανιστησιν 17 ουτος ερμηνευεται εχ της συριαχης βιβλου εν μεν γη χατοιχών τη αυσιτιδι επι τοις οριοις της ιδουμαιας και αραβιας πρου+πηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ 17 λαβων δε γυναικα αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα εννων ην δε αυτος πατρος μεν ζαρε των ησαυ υιων υιος μητρος δε βοσορρας ωστε ειναι αυτον πεμπτον απο αβρααμ 17 και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ ης και αυτος ηρξεν χωρας πρωτος βαλαχ ο του βεωρ χαι ονομα τη πολει αυτου δενναβα μετα δε βαλαχ ιωβαβ ο χαλουμένος ιωβ μετα δε τουτον ασομ ο υπαρχων ηγεμων εχ της θαιμανιτιδος χωρας μετα δε τουτον αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ 17 οι δε ελθοντες προς αυτον φιλοι ελιφας των ησαυ υιων θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευς.

Psalms

Chapter 1

1 μαχαρίος ανήρ ος ουχ επορευθή εν βουλή ασέβων και εν όδω αμαρτώλων ουχ εστή και επι καθέδραν λοιμών ουχ εκαθίσεν 2 αλλ΄ η εν τω νομώ κυρίου το θέλημα αυτου και εν τω νομώ αυτου μελετήσει ημέρας και νυκτός 3 και έσται ως το ξύλον το πεφυτεύμενον παρά τας διέξοδους των υδάτων ο τον καρπόν αυτου δώσει εν καιρώ αυτου και το φυλλον αυτου ουχ απορρυήσεται και παντά όσα αν ποιή κατευοδώθησεται 4 ουχ ουτώς οι ασέβεις ουχ ουτώς αλλ΄ η ως ο χνούς ον εκρίπτει ο ανέμος από πρόσωπου της γης 5 δια τουτό ουχ αναστησονται ασέβεις εν κρίσει ουδε αμαρτώλοι εν βουλή δικαιών 6 ότι γινώσκει κυρίος όδον δικαιών και όδος ασέβων απολείται

Chapter 2

1 ινα τι εφουαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα 2 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου διαψαλμα 3 διαρρηξωμεν τους δεσμους αυτων και απορριψωμεν αφ΄ ημων τον ζυγον αυτων 4 ο κατοικων εν ουρανοις εκγελασεται αυτους και ο κυριος εκμυκτηριει αυτους 5 τοτε λαλησει προς αυτους εν οργη αυτου και εν τω θυμω αυτου ταραξει αυτους 6 εγω δε κατεσταθην βασιλευς υπ΄ αυτου επι σιων ορος το αγιον αυτου 7 διαγγελλων το προσταγμα κυριου κυριος είπεν προς με υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε 8 αιτησαι παρ΄ εμου και δωσω σοι εθνη την κληρονομιαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης 9 ποιμανεις αυτους εν ραβδω σίδηρα ως σκευος κεραμέως συντριψείς αυτους 10 και νυν βασίλεις συνετε παιδευθητε παντές οι κρινοντές την γην 11 δουλευσατε τω κυρίω εν φοβω και αγαλλιασθε αυτω εν τρομω 12 δραξασθε παιδείας μηποτε οργίσθη κυρίος και απολείσθε εξ οδου δικαίας οταν εκκαυθη εν ταχεί ο θυμος αυτου μακαρίοι παντές οι πεποίθοτες επ΄ αυτω

Chapter 3

1 ψαλμος τω δαυίδ οποτε απεδιδρασχεν απο προσωπου αβεσσαλωμ του υιου αυτου 2 χυριε τι επληθυνθησαν οι θλιβοντες με πολλοι επανιστανται επ΄ εμε 3 πολλοι λεγουσιν τη ψυχη μου ουχ εστιν σωτηρια αυτω εν τω θεω αυτου διαψαλμα 4 συ δε χυριε αντιλημπτωρ μου ει δοξα μου χαι υψων την χεφαλην μου 5 φωνη μου προς χυριον εχεκραξα και επηχουσεν μου εξ ορους αγιου αυτου διαψαλμα 6 εγω

εχοιμηθην και υπνωσα εξηγερθην οτι χυριος αντιλημψεται μου 7 ου φοβηθησομαι απο μυριαδων λαου των χυχλω συνεπιτιθεμενων μοι 8 αναστα χυριε σωσον με ο θεος μου οτι συ επαταξας παντας τους εχθραινοντας μοι ματαιως οδοντας αμαρτωλων συνετριψας 9 του χυριου η σωτηρια χαι επι τον λαον σου η ευλογια σου

Chapter 4

1 εις το τέλος εν ψαλμοις ωδη τω δαυίδ 2 εν τω επικαλεισθαι με εισηκούσεν μου ο θέος της δικαιόσυνης μου εν θλιψει επλατύνας μοι οικτίρησον με και εισακούσον της προσευχης μου 3 υιοι ανθρώπων έως ποτε βαρυκαρδίοι ίνα τι αγαπατε ματαιότητα και ζητείτε ψευδος διαψαλμα 4 και γνωτε ότι εθαυμαστώσεν κυρίος τον όσιον αυτού κυρίος εισακούσεται μου εν τω κεκραγεναι με προς αυτού 5 οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε λέγετε εν ταις καρδίαις υμών και έπι ταις κοιταις υμών κατανύγητε διαψάλμα 6 θυσατε θυσίαν δικαιόσυνης και ελπίσατε έπι κυρίον 7 πολλοί λέγουσιν τις δείξει ημίν τα αγαθά εσημείωθη εφ΄ ημάς το φώς του προσώπου σου κυρίε 8 εδώκας ευφροσύνην εις την καρδίαν μου από καίρου σίτου και οίνου και ελαίου αυτών επληθυνθήσαν 9 εν είρηνη έπι το αυτό κοιμηθησομαί και υπνώσω ότι συ κυρίε κατά μονάς επ΄ ελπίδι κατώκισας με

Chapter 5

1 εις το τελος υπερ της χληρονομουσης ψαλμος τω δαυιδ 2 τα ρηματα μου ενωτισαι χυριε συνές της χραυγης μου 3 προσχές τη φωνή της δεήσεως μου ο βασιλέυς μου και ο θεος μου οτι προς σε προσευξομαι κυριε 4 το πρωι εισακουση της φωνης μου το πρωι παραστησομαι σοι και εποψομαι 5 οτι ουχι θεος θελων ανομιαν συ ει ουδε παροιχησει σοι πονηρευομενος 6 ου διαμενουσιν παρανομοι χατεναντι των οφθαλμων σου εμισησας παντας τους εργαζομενους την ανομιαν 7 απολεις παντας τους λαλουντας το ψευδος ανδρα αιματων και δολιον βδελυσσεται κυριος 8 εγω δε εν τω πληθει του ελεους σου εισελευσομαι εις τον οικον σου προσκυνησω προς ναον αγιον σου εν φοβω σου 9 χυριε οδηγησον με εν τη διχαιοσυνη σου ενεκα των εχθρων μου κατευθυνον ενωπιον μου την οδον σου 10 οτι ουκ εστιν εν τω στοματι αυτων αληθεια η καρδια αυτων ματαια ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν 11 χρινον αυτους ο θεος αποπεσατωσαν απο των διαβουλιων αυτων κατα το πληθος των ασεβειων αυτων εξωσον αυτους οτι παρεπιχραναν σε χυριε 12 χαι ευφρανθητωσαν παντες οι ελπιζοντες επι σε εις αιωνα αγαλλιασονται και κατασκηνωσεις εν αυτοις και καυχησονται εν σοι παντες οι αγαπωντες το ονομα σου 13 οτι συ ευλογησεις δικαιον κυριε ως οπλω

ευδοχιας εστεφανωσας ημας

Chapter 6

1 εις το τέλος εν υμνοις υπές της ογδοης ψάλμος τω δαυίδ 2 χυςιέ μη τω θυμω σου έλεγξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με 3 ελέησον με χυςιέ ότι ασθένης είμι ιασαι με χυςιέ ότι εταράχθη τα όστα μου 4 χαι η ψύχη μου έταράχθη σφόδρα και συ χυςιέ έως πότε 5 επιστρεψον χυςιέ ςυσαι την ψύχην μου σωσόν με ένεχεν του έλεους σου 6 ότι ουχ έστιν εν τω θανατώ ο μνημονεύων σου εν δε τω άδη τις έξομολογησεται σοι 7 εχοπίασα εν τω στενάγμω μου λουσώ χαθ΄ έχαστην νυχτά την χλινήν μου εν δάχουσιν μου την στρωμνήν μου βρέξω 8 εταράχθη από θυμού ο οφθάλμος μου επαλαιώθην εν πασίν τοις έχθροις μου 9 απόστητε απ΄ εμού παντές οι εργάζομενοι την ανόμιαν ότι εισηχούσεν χυςίος της φωνής του χλαυθμού μου 10 εισηχούσεν χυςίος της δέησεως μου χυςίος την προσεύχην μου προσεδέξατο 11 αισχυνθείησαν χαι ταράχθείησαν σφόδρα παντές οι έχθροι μου απόστραφείησαν χαι χαταισχυνθείησαν σφόδρα δια τάχους

Chapter 7

1 ψαλμος τω δαυιδ ον ησεν τω χυριω υπερ των λογων χουσι υιου ιεμενι 2 χυριε ο θεος μου επι σοι ηλπισα σωσον με εχ παντων των διωχοντων με χαι ρυσαι με 3 μηποτε αρπαση ως λεων την ψυχην μου μη οντος λυτρουμενου μηδε σωζοντος 4 χυριε ο θέος μου ει εποιησα τουτο ει εστιν αδιχια εν χερσιν μου 5 ει ανταπέδωχα τοις ανταποδιδουσιν μοι κακα αποπεσοιν αρα απο των εχθρων μου κενος 6 καταδιωξαι αρα ο εχθρος την ψυχην μου και καταλαβοι και καταπατησαι εις γην την ζωην μου και την δοξαν μου εις χουν κατασκηνωσαι διαψαλμα 7 αναστηθι χυριε εν οργη σου υψωθητι εν τοις περασι των εχθρων μου εξεγερθητι χυριε ο θεος μου εν προσταγματι ω ενετειλω 8 και συναγωγη λαων κυκλωσει σε και υπες ταυτης εις υψος επιστρεψον 9 χυριος χρινει λαους χρινον με χυριε χατα την δικαιοσυνην μου και κατα την ακακιαν μου επ΄ εμοι 10 συντελεσθητω δη πονηρια αμαρτωλων και κατευθυνεις δικαιον εταζων καρδιας και νεφρους ο θεος 11 δικαια η βοηθεια μου παρα του θεου του σωζοντος τους ευθεις τη καρδια 12 ο θεος χριτης διχαιος και ισχυρος και μαχροθυμος μη οργην επαγων καθ΄ εκαστην ημεραν 13 εαν μη επιστραφητε την ρομφαιαν αυτου στιλβωσει το τοξον αυτου ενετεινεν και ητοιμασεν αυτο 14 και εν αυτω ητοιμασεν σκευη θανατου τα βελη αυτου τοις καιομενοις εξειργασατο 15 ιδου ωδινησεν αδικιαν συνελαβεν πονον και ετέχεν ανομιαν 16 λακκον ωρυξέν και ανέσκαψεν αυτού και εμπεσείται είς βοθρον ον ειργασατο 17 επιστρεψει ο πονος αυτου εις χεφαλην αυτου και επι

κορυφην αυτου η αδικια αυτου καταβησεται 18 εξομολογησομαι κυριω κατα την δικαιοσυνην αυτου και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου

Chapter 8

1 εις το τέλος υπές των ληνών ψάλμος τω δαυίδ 2 χυςιέ ο χυςιός ημών ως δαυμάστον το ονομά σου εν πασή τη γη ότι επηςθη η μεγαλοπερπεία σου υπέςανώ των ουράνων 3 εχ στοματός νηπιών χαι θηλαζοντών κατήςτισω αίνον ένεκα των έχθρων σου του κατάλυσαι έχθρον και έχδικητην 4 ότι οψομαι τους ουράνους έξτα των δακτύλων σου σέληνην και αστέρας α συ έθεμελιωσας 5 τι έστιν ανθρώπος ότι μιμνησκή αυτού η υιος ανθρώπου ότι επίσκεπτη αυτού 6 ηλαττώσας αυτού βράχυ τι παρ΄ αγγέλους δόξη και τιμή έστεφανωσας αυτού 7 και κατέστησας αυτού έπι τα έξγα των χείρων σου πάντα υπέταξας υπόκατώ των πόδων αυτού 8 πρόβατα και βοας πάσας έτι δε και τα κτηνή του πέδιου 9 τα πετείνα του ουράνου και τους ιχθυάς της θάλασσης τα διαπορεύομενα τρίβους θάλασσων 10 χυςιε ο χυςιός ημών ως θαυμάστου το ουόμα σου έν πάση τη γη

Chapter 9

1 εις το τελος υπερ των κρυφιών του υιου ψάλμος τω δαυίδ 2 εξομολογήσομαι σοι χυριε εν ολη χαρδια μου διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου 3 ευφρανθησομαι και αγαλλιασομαι εν σοι ψαλω τω ονοματι σου υψιστε 4 εν τω αποστραφηναι τον εχθρον μου εις τα οπισω ασθενησουσιν και απολουνται απο προσωπου σου 5 οτι εποιησας την χρισιν μου και την δικην μου εκαθισας επι θρονου ο κρινων δικαιοσυνην 6 επετιμησας εθνεσιν και απωλετο ο ασεβης το ονομα αυτων εξηλειψας εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 7 του εχθρου εξελιπον αι ρομφαιαι εις τελος και πολεις καθειλες απωλετο το μνημοσυνον αυτων μετ΄ ηχους 8 και ο χυριος εις τον αιωνα μενει ητοιμασεν εν χρισει τον θρονον αυτου 9 χαι αυτος χρινει την οιχουμενην εν διχαιοσυνη χρινει λαους εν ευθυτητι 10 και εγενετο χυριος χαταφυγή τω πενήτι βοήθος εν ευχαιριαίς εν θλιψει 11 χαι ελπισατωσαν επι σε οι γινωσχοντες το ονομα σου οτι ουχ εγχατελιπες τους εχζητουντας σε χυριε 12 ψαλατε τω χυριω τω χατοιχουντι εν σιων αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα επιτηδευματα αυτου 13 οτι εχζητων τα αιματα αυτων εμνησθη ουκ επελαθετο της χραυγης των πενητων 14 ελεησον με χυριε ιδε την ταπεινωσιν μου εχ των εχθρων μου ο υψων με εχ των πυλων του θανατου 15 οπως αν εξαγγειλω πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων αγαλλιασομαι επι τω σωτηριω σου 16 ενεπαγησαν εθνη εν διαφθορα η εποιησαν εν παγιδι ταυτη η εχρυψαν συνελημφθη ο πους αυτων 17 γινωσκεται χυριος χριματα ποιων εν τοις εργοις των

χειρων αυτου συνελημφθη ο αμαρτωλος ωδη διαψαλματος 18 αποστραφητωσαν οι αμαρτωλοι εις τον αδην παντα τα εθνη τα επιλανθανομενα του θεου 19 οτι ουχ εις τελος επιλησθησεται ο πτωχος η υπομονη των πενητων ουχ απολειται εις τον αιωνα 20 αναστηθι χυριε μη χραταιουσθω ανθρωπος χριθητωσαν εθνη ενωπιον σου 21 καταστησον κυριε νομοθετην επ΄ αυτους γνωτωσαν εθνη οτι ανθρωποι εισιν διαψαλμα 22 ινα τι χυριε αφεστηχας μαχροθέν υπεροράς εν ευκαιριαις εν θλιψει 23 εν τω υπερηφανευεσθαι τον ασεβη εμπυρίζεται ο πτωχος συλλαμβανονται εν διαβουλιοις οις διαλογιζονται 24 οτι επαινειται ο αμαρτωλος εν ταις επιθυμιαις της ψυχης αυτου και ο αδικών ενευλογειται 25 παρώξυνεν τον χυριον ο αμαρτωλος κατα το πληθος της οργης αυτου ουκ εκζητησει ουκ εστιν ο θεος ενωπιον αυτου 26 βεβηλουνται αι οδοι αυτου εν παντι χαιρω ανταναιρειται τα χριματα σου απο προσωπου αυτου παντων των εχθρων αυτου κατακυριευσει 27 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ου μη σαλευθω απο γενεας εις γενεαν ανευ κακου 28 ου αρας το στομα αυτου γεμει και πικριας και δολου υπο την γλωσσαν αυτου χοπος και πονος 29 εγκαθηται ενέδρα μετα πλουσιών εν αποκρυφοις αποκτειναι αθωον οι οφθαλμοι αυτου εις τον πενητα αποβλεπουσιν 30 ενεδρευει εν αποκρυφω ως λέων εν τη μανδρα αυτου ενεδρευει του αρπασαι πτωχον αρπασαι πτωχον εν τω ελχυσαι αυτον 31 εν τη παγιδι αυτου ταπεινωσει αυτον χυψει και πεσειται εν τω αυτον κατακυριευσαι των πενητων 32 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου επιλελησται ο δεος απεστρεψεν το προσωπον αυτου του μη βλεπειν εις τελος 33 αναστηθι χυριε ο θεος υψωθητω η χειρ σου μη επιλαθη των πενητων 34 ενεχεν τινος παρωξυνεν ο ασεβης τον θεον ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ουκ εκζητησει 35 βλεπεις οτι συ πονον και θυμον κατανοεις του παραδουναι αυτους εις χειρας σου σοι ουν εγκαταλελειπται ο πτωχος ορφανω συ ησθα βοηθων 36 συντριψον τον βραχιονα του αμαρτωλου και πονηρου ζητηθησεται η αμαρτια αυτου και ου μη ευρεθη δι΄ αυτην 37 βασιλευσει χυριος εις τον αιωνα χαι εις τον αιωνα του αιωνος απολεισθε εθνή εχ της γης αυτου 38 την επιθυμιαν των πενήτων εισηχούσεν χυριος την ετοιμασιαν της χαρδιας αυτων προσεσχεν το ους σου 39 χριναι ορφανω και ταπεινω ινα μη προσθη ετι του μεγαλαυχειν ανθρωπος επι της γης

Chapter 10

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ επι τω χυριω πεποίδα πας ερείτε τη ψυχη μου μεταναστεύου επι τα ορη ως στρουθίον 2 οτι ίδου οι αμαρτωλοί ενετείναν τοξον ητοιμασαν βέλη εις φαρετραν του χατατοξεύσαι εν σχοτομήνη τους ευθείς τη χαρδία 3 οτι α χατηρτίσω χαθείλον ο δε δίχαιος τι εποίησεν 4 χυρίος εν ναω αγίω αυτού χυρίος εν ουράνω ο θρονός αυτού οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα αποβλέπουσιν τα βλέφαρα αυτού εξεταζεί τους υίους των ανθρώπων 5 χυρίος

εξεταζει τον δικαιον και τον ασεβη ο δε αγαπων αδικιαν μισει την εαυτου ψυχην 6 επιβρεξει επι αμαρτωλους παγιδας πυρ και θειον και πνευμα καταιγιδος η μερις του ποτηριου αυτων 7 οτι δικαιος κυριος και δικαιοσυνας ηγαπησεν ευθυτητα ειδεν το προσωπον αυτου

Chapter 11

1 εις το τελος υπες της ογδοης ψαλμος τω δαυίδ 2 σωσον με χυςιε οτι εχλελοιπεν οσιος οτι ωλιγωθησαν αι αληθειαι απο των υιων των ανθρωπων 3 ματαια ελαλησεν εχαστος προς τον πλησιον αυτου χειλη δολια εν χαρδια και εν χαρδια ελαλησαν 4 εξολεθρευσαι χυςιος παντα τα χειλη τα δολια και γλωσσαν μεγαλορημονα 5 τους ειποντας την γλωσσαν ημων μεγαλυνουμεν τα χειλη ημων πας΄ ημων εστιν τις ημων χυςιος εστιν 6 απο της ταλαιπωρίας των πτωχων και απο του στεναγμου των πενητων νυν αναστησομαι λεγει χυςιος θησομαι εν σωτηρία παρρησιασομαι εν αυτω 7 τα λογια χυςιου λογια αγνα αργυςιον πεπυρωμενον δοχιμιον τη γη χεχαθαρισμενον επταπλασιως 8 συ χυςιε φυλαξεις ημας και διατηρησεις ημας απο της γενεας ταυτης και εις τον αιωνα 9 χυχλω οι ασεβεις περιπατουσιν κατα το υψος σου επολυωρησας τους υιους των ανθρωπων

Chapter 12

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 εως ποτε χυριε επιληση μου εις τελος εως ποτε αποστρεψεις το προσωπον σου απ΄ εμου 3 εως τινος θησομαι βουλας εν ψυχη μου οδυνας εν χαρδια μου ημερας εως ποτε υψωθησεται ο εχθρος μου επ΄ εμε 4 επιβλεψον εισαχουσον μου χυριε ο θεος μου φωτισον τους οφθαλμους μου μηποτε υπνωσω εις θανατον 5 μηποτε ειπη ο εχθρος μου ισχυσα προς αυτον οι θλιβοντες με αγαλλιασονται εαν σαλευθω 6 εγω δε επι τω ελεει σου ηλπισα αγαλλιασεται η χαρδια μου επι τω σωτηριω σου ασω τω χυριω τω ευεργετησαντι με χαι ψαλω τω ονοματι χυριου του υψιστου

Chapter 13

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθειραν και εβδελυχθησαν εν επιτηδευμασιν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος 2 κυριος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον 3 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ων

το στομα αρας και πικριας γεμει οξεις οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων 4 ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι κατεσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον κυριον ουκ επεκαλεσαντο 5 εκει εδειλιασαν φοβω ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος εν γενεα δικαια 6 βουλην πτωχου κατησχυνατε οτι κυριος ελπις αυτου εστιν 7 τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου αγαλλιασθω ιακωβ και ευφρανθητω ισραηλ

Chapter 14

1 ψαλμος τω δαυίδ χυρίε τις παροίχησει εν τω σχηνωματί σου και τις κατασχηνωσει εν τω ορεί τω αγίω σου 2 πορευομένος αμωμός και εργάζομενος δικαιοσύνην λαλων αληθείαν εν καρδία αυτού 3 ος ουκ εδολώσεν εν γλώσση αυτού ουδε εποίησεν τω πλησίον αυτού κακον και ονείδισμον ουκ ελάβεν επί τους εγγίστα αυτού 4 εξουδενωται ενώπιον αυτού πονηρευομένος τους δε φοβουμένους χυρίον δοξάζει ο ομνύων τω πλησίον αυτού και ουκ αθέτων 5 το αργύριον αυτού ουκ εδώκεν επί τοχω και δωρά επ΄ αθωοίς ουκ ελάβεν ο ποίων ταυτά ου σαλευθησεται είς τον αιώνα

Chapter 15

1 στηλογραφια τω δαυιδ φυλαξον με χυριε οτι επι σοι ηλπισα 2 ειπα τω χυριω χυριος μου ει συ οτι των αγαθων μου ου χρειαν έχεις 3 τοις αγιοις τοις έν τη γη αυτου εθαυμαστωσέν παντα τα θέληματα αυτου έν αυτοις 4 επληθυνθησαν αι ασθένειαι αυτων μετα ταυτα εταχυναν ου μη συναγαγω τας συναγωγας αυτων έξ αιματων ουδε μη μνησθω των ονοματων αυτων δια χειλέων μου 5 χυριος η μερις της χληρονομιας μου χαι του ποτηριου μου συ ει ο αποχαθιστών την χληρονομιαν μου έμοι 6 σχοινία έπεπεσαν μοι έν τοις χρατιστοίς χαι γαρ η χληρονομία μου χρατιστή μοι έστιν 7 ευλογησώ τον χυριον τον συνετισαντά με έτι δε χαι έως νύχτος επαιδευσαν με οι νέφροι μου 8 προωρωμήν τον χυριον ενώπιον μου δια παντός ότι εχ δεξίων μου έστιν ίνα μη σαλευθώ 9 δια τουτό ηυφρανθή η χαρδία μου χαι ηγαλλιασατό η γλώσσα μου έτι δε χαι η σαρξ μου χατασχηνώσει επ΄ έλπιδί 10 ότι ουχ εγχαταλείψεις την ψύχην μου εις αδην ουδε δώσεις τον οσιον σου ιδείν διαφθοραν 11 εγνωρίσας μοι όδους ζωης πληρωσείς με ευφροσύνης μετα του προσώπου σου τερπνότητες εν τη δεξία σου εις τέλος

Chapter 16

1 προσευχη του δαυιδ εισαχουσον χυριε της διχαιοσυνης μου προσχες τη δεησει μου ενωτισαι της προσευχης μου ουκ εν χειλεσιν δολιοις 2 εκ προσωπου σου το κριμα μου εξελθοι οι οφθαλμοι μου ιδετωσαν ευθυτητας 3 εδοχιμασας την καρδιαν μου επεσχεψω νυχτος επυρωσας με χαι ουχ ευρεθη εν εμοι αδιχια 4 οπως αν μη λαληση το στομα μου τα εργα των ανθρωπων δια τους λογους των χειλεων σου εγω εφυλαξα οδους σχληρας 5 χαταρτισαι τα διαβηματα μου εν ταις τριβοις σου ινα μη σαλευθωσιν τα διαβηματα μου 6 εγω εχεχραξα οτι επηχουσας μου ο θεος χλινον το ους σου εμοι χαι εισαχουσον των ρηματων μου 7 θαυμαστωσον τα ελεη σου ο σωζων τους ελπιζοντας επι σε εκ των ανθεστηκοτων τη δεξια σου 8 φυλαξον με ως χοραν οφθαλμου εν σχεπη των πτερυγων σου σχεπασεις με 9 απο προσωπου ασεβων των ταλαιπωρησαντων με οι εχθροι μου την ψυχην μου περιεσχον 10 το στεαρ αυτων συνεχλεισαν το στομα αυτων ελαλησεν υπερηφανιαν 11 εκβαλλοντες με νυνι περιεχυχλωσαν με τους οφθαλμους αυτων εθεντο εχχλιναι εν τη γη 12 υπελαβον με ωσει λεων ετοιμος εις θηραν χαι ωσει σχυμνος οιχων εν αποχρυφοις 13 αναστηθι χυριε προφθασον αυτους χαι υποσχελισον αυτους ρυσαι την ψυχην μου απο ασεβους ρομφαιαν σου απο εχθρων της χειρος σου 14 χυριε απο ολιγων απο γης διαμερισον αυτους εν τη ζωη αυτων και των χεκρυμμενων σου επλησθη η γαστηρ αυτων εχορτασθησαν υιων και αφηκαν τα καταλοιπα τοις νηπιοις αυτων 15 εγω δε εν δικαιοσυνη οφθησομαι τω προσωπω σου χορτασθησομαι εν τω οφθηναι την δοξαν σου

Chapter 17

1 εις το τελος τω παιδι χυριου τω δαυίδ α ελαλησεν τω χυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν ημέρα η ερρυσατο αυτον χυριος έχ χειρος παντών των έχθρων αυτου και έχ χειρος σαούλ 2 και είπεν αγαπησώ σε χυριε η ισχύς μου 3 χυριος στέρεωμα μου και καταφυγή μου και ρυστης μου ο θέος μου βοήθος μου και έλπιω επ΄ αυτον υπερασπίστης μου και κέρας σωτηρίας μου αντιλημπτώρ μου 4 αίνων επικαλεσομαι χυριον και έχ των έχθρων μου σωθησομαι 5 περιέσχον με ωδίνες θανατού και χειμαρροί ανόμιας έξεταραξαν με 6 ωδίνες αδού περιέχυκλωσαν με προεφθασάν με παγίδες θανατού 7 και έν τω θλιβέσθαι με επέκαλεσαμην τον χυριον και προς τον θέον μου έχεκραξα ηκουσέν έχ ναού αγιου αυτού φωνής μου και η χραυγή μου ένωπιον αυτού εισελεύσεται είς τα ώτα αυτού 8 και εσαλεύθη και έντρομος έγενηθη η γη και τα θεμέλια των ορέων εταραχθήσαν και έσαλευθήσαν ότι ωργίσθη αυτοίς ο θέος 9 ανέβη κάπνος έν οργή αυτού και πυρ από προσωπού αυτού κατεφλογίσεν ανθρακές ανηφθήσαν απ΄ αυτού 10 και έχλινεν ουρανον και κατέβη και γνόφος υπό τους πόδας αυτού 11 και έπεβη επι χερουβίν

και επετασθη επετασθη επι πτερυγων ανεμων 12 και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου χυχλω αυτου η σχηνη αυτου σχοτεινον υδωρ εν νεφελαις αερων 13 απο της τηλαυγησεως ενωπιον αυτου αι νεφελαι διηλθον χαλαζα και ανθρακες πυρος 14 και εβροντήσεν εξ ουρανου κυρίος και ο υψίστος εδώκεν φωνήν αυτου 15 και εξαπεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους και αστραπας επληθυνεν και συνεταραξεν αυτους 16 και ωφθησαν αι πηγαι των υδατων και ανεκαλυφθη τα θεμελια της οιχουμένης από επιτιμήσεως σου χυρίε από εμπνευσέως πνευματός οργής σου 17 εξαπεστείλεν εξ υψους και ελαβεν με προσελαβετο με εξ υδατων πολλων 18 ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με οτι εστερεωθησαν υπερ εμε 19 προεφθασαν με εν ημερα χαχωσεως μου χαι εγενετο χυριος αντιστηριγμα μου 20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον ρυσεται με οτι ηθελησεν με ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με 21 και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριοτητα των χειρων μου ανταποδωσει μοι 22 οτι εφυλαξα τας οδους χυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου 23 οτι παντα τα χριματα αυτου ενωπιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστησα απ΄ εμου 24 και εσομαι αμωμος μετ΄ αυτου και φυλαξομαι απο της ανομιας μου 25 και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριοτητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου 26 μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος αθωου αθωος εση 27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου διαστρεψεις 28 οτι συ λαον ταπεινον σωσεις και οφθαλμους υπερηφανών ταπεινώσεις 29 ότι συ φωτιείς λύχνον μου χύριε ο θέος μου φωτιείς το σχοτος μου 30 οτι εν σοι ρυσθησομαι απο πειρατηριου χαι εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος 31 ο θεος μου αμωμος η οδος αυτου τα λογια χυριου πεπυρωμενα υπερασπιστης εστιν παντων των ελπιζοντων επ΄ αυτον 32 οτι τις θεος πλην του χυριου και τις θεος πλην του θεου ημών 33 ο θεος ο περιζωννυών με δυναμιν και εθετο αμωμον την οδον μου 34 ο καταρτιζομενος τους ποδας μου ως ελαφου και επι τα υψηλα ιστων με 35 διδασκων χειρας μου εις πολεμον και εθου τοξον χαλχουν τους βραχιονας μου 36 και εδωχας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η δεξια σου αντελαβετο μου και η παιδεια σου ανωρθωσεν με εις τελος και η παιδεια σου αυτη με διδαξει 37 επλατυνας τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουχ ησθενησαν τα ιχνη μου 38 καταδιωξω τους εχθρους μου και καταλημψομαι αυτους και ουκ αποστραφησομαι έως αν εκλιπωσιν 39 εκθλιψω αυτους και ου μη δυνωνται στηναι πεσουνται υπο τους ποδας μου 40 και περιεζωσας με δυναμιν εις πολεμον συνεποδισας παντας τους επανιστανομενους επ' εμε υποχατω μου 41 και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον και τους μισουντας με εξωλεθρευσας 42 εκεκραξαν και ουκ ην ο σωζων προς κυριον και ουκ εισηκουσεν αυτων 43 και λεπτυνω αυτους ως χουν κατα προσωπον ανεμου ως πηλον πλατειων λεανω αυτους 44 ρυση με εξ αντιλογιων λαου καταστησεις με εις κεφαλην εθνων λαος

ον ουχ εγνων εδουλευσεν μοι 45 εις αχοην ωτιου υπηχουσεν μοι υιοι αλλοτριοι εψευσαντο μοι 46 υιοι αλλοτριοι επαλαιωθησαν χαι εχωλαναν απο των τριβων αυτων 47 ζη χυριος χαι ευλογητος ο θεος μου χαι υψωθητω ο θεος της σωτηριας μου 48 ο θεος ο διδους εχδιχησεις εμοι χαι υποταξας λαους υπ΄ εμε 49 ο ρυστης μου εξ εχθρων μου οργιλων απο των επανιστανομενων επ΄ εμε υψωσεις με απο ανδρος αδιχου ρυση με 50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν χυριε χαι τω ονοματι σου ψαλω 51 μεγαλυνων τας σωτηριας του βασιλεως αυτου χαι ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ χαι τω σπερματι αυτου εως αιωνος

Chapter 18

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 οι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελλει το στερεωμα 3 ημερα τη ημερα ερευγεται ρημα και νυξ νυχτι αναγγελλει γνωσιν 4 ουχ εισιν λαλιαι ουδε λογοι ων ουχι αχουονται αι φωναι αυτων 5 εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οιχουμενης τα ρηματα αυτων εν τω ηλιω εθετο το σχηνωμα αυτου 6 χαι αυτος ως νυμφιος εχπορευομένος εχ πάστου αυτού αγαλλιασεταί ως γίγας δράμειν οδον αυτου 7 απ΄ αχρου του ουρανου η εξοδος αυτου και το καταντημα αυτου εως ακρου του ουρανου και ουκ εστιν ος αποκρυβησεται την θερμην αυτου 8 ο νομος του χυριου αμωμος επιστρεφων ψυχας η μαρτυρια χυριου πιστη σοφιζουσα νηπια 9 τα δικαιωματα κυριου ευθεια ευφραινοντα καρδιαν η εντολη κυριου τηλαυγης φωτιζουσα οφθαλμους 10 ο φοβος χυριου αγνος διαμενων εις αιωνα αιωνος τα κριματα κυριου αληθινα δεδικαιωμενα επι το αυτο 11 επιθυμητα υπερ χρυσιον και λιθον τιμιον πολυν και γλυκυτερα υπερ μελι και κηριον 12 και γαρ ο δουλος σου φυλασσει αυτα εν τω φυλασσειν αυτα ανταποδοσις πολλη 13 παραπτωματα τις συνησει εχ των χρυφιων μου χαθαρισον με 14 χαι απο αλλοτριων φεισαι του δουλου σου εαν μη μου χαταχυριευσωσιν τοτε αμωμος εσομαι χαι χαθαρισθησομαι απο αμαρτιας μεγαλης 15 και εσονται εις ευδοκιαν τα λογια του στοματος μου και η μελετη της καρδιας μου ενωπιον σου δια παντος κυριε βοηθε μου και λυτρωτα μου

Chapter 19

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 επαχουσαι σου χυρίος εν ημερα θλιψεως υπερασπισαι σου το ονομα του θεου ιαχώβ 3 εξαποστειλαι σοι βοηθειαν εξ αγιου και εχ σιων αντιλαβοιτο σου 4 μνησθειη πασης θυσίας σου και το ολοχαυτωμα σου πιανατώ διαψαλμα 5 δωη σοι κατά την καρδίαν σου και πάσαν την βουλην σου πληρώσαι 6 αγαλλιασομέθα εν τω σωτηρίω σου και εν ονοματί θεου ημών

μεγαλυνθησομεθα πληρωσαι χυριος παντα τα αιτηματα σου 7 νυν εγνων οτι εσωσεν χυριος τον χριστον αυτου επαχουσεται αυτου εξ ουρανου αγιου αυτου εν δυναστειαις η σωτηρια της δεξιας αυτου 8 ουτοι εν αρμασιν χαι ουτοι εν ιπποις ημεις δε εν ονοματι χυριου θεου ημων μεγαλυνθησομεθα 9 αυτοι συνεποδισθησαν χαι επεσαν ημεις δε ανεστημεν χαι ανωρθωθημεν 10 χυριε σωσον τον βασιλεα σου χαι επαχουσον ημων εν η αν ημερα επιχαλεσωμεθα σε

Chapter 20

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 χυρίε εν τη δυναμεί σου ευφρανθησεταί ο βασιλευς και επι τω σωτηριω σου αγαλλιασεται σφοδρα 3 την επιθυμιαν της ψυχης αυτου εδωχας αυτω χαι την θελησιν των χειλεων αυτου ουχ εστερησας αυτον διαψαλμα 4 οτι προεφθασας αυτον εν ευλογιαις χρηστοτητος εθηχας επι την χεφαλην αυτου στεφανον εχ λιθου τιμιου 5 ζωην ητησατο σε και εδωκας αυτω μαχροτητα ημερων εις αιωνα αιωνος 6 μεγαλη η δοξα αυτου εν τω σωτηριω σου δοξαν και μεγαλοπρεπειαν επιθησεις επ΄ αυτον 7 οτι δωσεις αυτω ευλογιαν εις αιωνα αιωνος ευφρανεις αυτον εν χαρα μετα του προσωπου σου 8 οτι ο βασιλευς ελπίζει επι χυριον χαι εν τω ελεει του υψιστου ου μη σαλευθη 9 ευρεθειη η χειρ σου πασιν τοις εχθροις σου η δεξια σου ευροι παντας τους μισουντας σε 10 θησεις αυτους ως χλιβανον πυρος εις χαιρον του προσωπου σου χυριος εν οργη αυτου συνταραξει αυτους και καταφαγεται αυτους πυρ 11 τον καρπον αυτων απο γης απολεις και το σπερμα αυτων απο υιων ανθρωπων 12 οτι εκλιναν εις σε κακα διελογισαντο βουλην ην ου μη δυνωνται στησαι 13 οτι θησεις αυτους νωτον εν τοις περιλοιποις σου ετοιμασεις το προσωπον αυτων 14 υψωθητι χυριε εν τη δυναμει σου ασομεν και ψαλουμεν τας δυναστειας σου

Chapter 21

1 εις το τέλος υπές της αντιλημψέως της εωθινης ψάλμος τω δαυίδ 2 ο θέος ο θέος μου πρόσχες μοι ινα τι εγκατελιπές με μακράν από της σωτηρίας μου οι λογοι των παραπτωματών μου 3 ο θέος μου κέκραξομαι ημέρας και ουκ εισακουση και νυκτός και ουκ εις ανοίαν έμοι 4 συ δε εν αγιοίς κατοικείς ο επαίνος ισραήλ 5 επί σοι ηλπίσαν οι πατέρες ημών ηλπίσαν και έρθυσω αυτούς 6 προς σε έκεκραξαν και εσώθησαν έπι σοι ηλπίσαν και ου κατησχυνθησάν 7 εγώ δε είμι σκώληξ και ουκ ανθρώπος ονείδος ανθρώπου και έξουδενημά λαού 8 παντές οι θέωρουντές με έξεμυκτηρίσαν με έλαλησαν εν χείλεσιν εκίνησαν κέφαλην 9 ηλπίσεν επί κυρίον ουσάσθω αυτού σωσατώ αυτού ότι θέλει αυτού 10 ότι συ εί ο έκσπασας με έκ γαστρός η έλπις μου από μαστών της μητρός μου 11 επί σε

επερριφην εχ μητρας εχ χοιλιας μητρος μου θεος μου ει συ 12 μη αποστης απ΄ εμου οτι θλιψις εγγυς οτι ουχ εστιν ο βοηθων 13 περιεχυχλωσαν με μοσχοι πολλοι ταυροι πιονες περιεσχον με 14 ηνοιξαν επ' εμε το στομα αυτων ως λεων ο αρπαζων και ωρυομένος 15 ωσει υδωρ έξεχυθην και διεσκορπισθη παντα τα οστα μου εγενηθη η καρδια μου ωσει κηρος τηκομενος εν μεσω της κοιλιας μου 16 εξηρανθη ως οστραχον η ισχυς μου χαι η γλωσσα μου χεχολληται τω λαρυγγι μου και εις χουν θανατου κατηγαγες με 17 οτι εκυκλωσαν με κυνες πολλοι συναγωγη πονηρευομενών περιεσχον με ωρυξαν χειρας μου και ποδας 18 εξηριθμησα παντα τα οστα μου αυτοι δε κατενοήσαν και επείδον με 19 διεμερισαντο τα ιματία μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον 20 συ δε κυριε μη μακρυνης την βοηθειαν μου εις την αντιλημψιν μου προσχες 21 ρυσαι απο ρομφαιας την ψυχην μου και εκ χειρος κυνος την μονογενη μου 22 σωσον με εκ στοματος λεοντος και απο κερατων μονοκερωτων την ταπεινωσιν μου 23 διηγησομαι το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε 24 οι φοβουμενοι κυριον αινεσατε αυτον απαν το σπερμα ιαχωβ δοξασατε αυτον φοβηθητωσαν αυτον απαν το σπερμα ισραηλ 25 οτι ουχ εξουδενωσεν ουδε προσωχθισεν τη δεησει του πτωχου ουδε απεστρεψεν το προσωπον αυτου απ' εμου και εν τω κεκραγεναι με προς αυτον εισημούσεν μου 26 παρά σου ο επαίνος μου εν εμκλησία μεγάλη τας ευχας μου αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτον 27 φαγονται πενητες και εμπλησθησονται και αινεσουσιν κυριον οι εκζητουντες αυτον ζησονται αι καρδιαι αυτων εις αιωνα αιωνος 28 μνησθησονται και επιστραφησονται προς κυριον παντα τα περατα της γης και προσκυνησουσιν ενωπιον σου πασαι αι πατριαι των εθνων 29 οτι του χυριου η βασιλεια χαι αυτος δεσποζει των εθνων 30 εφαγον και προσεκυνήσαν παντές οι πιονές της γής ενωπίον αυτού προπέσουνται παντές οι καταβαινοντες εις την γην και η ψυχη μου αυτω ζη 31 και το σπερμα μου δουλευσει αυτω αναγγελησεται τω χυριω γενεα η ερχομενη 32 και αναγγελουσιν την δικαιοσυνην αυτου λαω τω τεχθησομένω οτι εποιήσεν ο κυριος

Chapter 22

1 ψαλμος τω δαυίδ χυρίος ποιμαίνει με και ουδεν με υστέρησει 2 εις τοπον χλοης έχει με κατέσκηνωσεν επι υδατός αναπαυσέως εξεθρέψεν με 3 την ψυχην μου έπεστρεψεν ωδηγησεν με επι τρίβους δικαιόσυνης ένεκεν του ονοματός αυτου 4 έαν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκίας θανατού ου φοβηθησομαί κακά ότι συ μετ΄ έμου ει η ραβδός σου και η βακτηρία σου αυταί με παρέκαλεσαν 5 ητοίμασας ένωπιον μου τραπέζαν έξ έναντίας των θλίβοντων με έλιπανας έν έλαιώ την κέφαλην μου και το ποτηρίον σου μέθυσκον ως κρατίστον 6 και το έλεος σου καταδιώξεται με πασάς τας ημέρας της ζωής μου και το κατοίκειν με εν οίκω

χυριου εις μαχροτητα ημερων

Chapter 23

1 ψαλμος τω δαυίδ της μιας σαββατων του χυρίου η γη και το πληρωμα αυτης η οικουμένη και παντές οι κατοικουντές εν αυτη 2 αυτος επι θαλασσών εθεμέλιωσεν αυτην και επι ποταμών ητοιμασέν αυτην 3 τις αναβησέται εις το ορός του χυρίου και τις στησέται εν τοπώ αγιώ αυτου 4 αθώος χερσίν και καθαρός τη καρδία ος ουχ έλαβεν επι ματαίω την ψυχην αυτου και ουχ ωμόσεν επι δολώ τω πλησίον αυτου 5 ουτος λημψεται ευλογίαν παρά χυρίου και έλεημοσύνην παρά θεου σωτηρός αυτου 6 αυτη η γενέα ζητουντών αυτον ζητουντών το προσώπον του θεου ιαχώβ διαψάλμα 7 αρατέ πυλας οι αρχοντές υμών και επαρθητέ πυλαι αιώνιοι και εισέλευσεται ο βασίλευς της δοξης 8 τις έστιν ουτος ο βασίλευς της δοξης χυρίος χραταίος και δυνατός χυρίος δυνατός εν πολέμω 9 αρατέ πυλας οι αρχοντές υμών και επαρθητέ πυλαι αιώνιοι και εισέλευσεται ο βασίλευς της δοξης 10 τις έστιν ουτος ο βασίλευς της δοξης χυρίος των δυναμέων αυτός έστιν ο βασίλευς της δοξης της δοξης της δοξης

Chapter 24

1 ψαλμος τω δαυίδ προς σε χυριε ηρα την ψυχην μου ο θέος μου 2 επι σοι πεποίδα μη καταισχυνθειην μηδε καταγελασατωσαν μου οι εχθροι μου 3 και γαρ παντες οι υπομενοντες σε ου μη καταισχυνθωσιν αισχυνθητωσαν παντες οι ανομουντες δια κενης 4 τας οδους σου κυριε γνωρισον μοι και τας τριβους σου διδαξον με 5 οδηγησον με επι την αληθειαν σου και διδαξον με οτι συ ει ο θεος ο σωτηρ μου και σε υπεμεινα ολην την ημεραν 6 μνησθητι των οικτιρμών σου κυριε και τα ελεή σου οτι από του αιώνος εισιν 7 αμαρτίας νεοτήτος μου και αγνοίας μου μη μνησθης κατα το ελεος σου μνησθητι μου συ ενεκα της χρηστοτητος σου χυριε 8 χρηστος και ευθης ο κυριος δια τουτο νομοθετησει αμαρτανοντας εν οδω 9 οδηγησει πραεις εν κρισει διδαξει πραεις οδους αυτου 10 πασαι αι οδοι χυριου ελεος χαι αληθεια τοις εχζητουσιν την διαθηχην αυτου χαι τα μαρτυρια αυτου 11 ενέχα του ονοματος σου χυρίε και ίλαση τη αμαρτία μου πολλή γαρ εστιν 12 τις εστιν ανθρωπος ο φοβουμενος τον χυριον νομοθετησει αυτω εν οδω η ηρετισατο 13 η ψυχη αυτου εν αγαθοις αυλισθησεται και το σπερμα αυτου κληρονομησει την 14 κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτον και το ονομα χυριου των φοβουμενων αυτον χαι η διαθηχη αυτου του δηλωσαι αυτοις 15 οι οφθαλμοι μου δια παντος προς τον χυριον οτι αυτος εχσπασει εχ παγιδος τους ποδας μου 16 επιβλεψον επ΄ εμε και ελεησον με οτι μονογενης και πτωχος ειμι

εγω 17 αι θλιψεις της καρδιας μου επλατυνθησαν εκ των αναγκων μου εξαγαγε με 18 ιδε την ταπεινωσιν μου και τον κοπον μου και αφες πασας τας αμαρτιας μου 19 ιδε τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν και μισος αδικον εμισησαν με 20 φυλαξον την ψυχην μου και ρυσαι με μη καταισχυνθειην οτι ηλπισα επι σε 21 ακακοι και ευθεις εκολλωντο μοι οτι υπεμεινα σε κυριε 22 λυτρωσαι ο θεος τον ισραηλ εκ πασων των θλιψεων αυτου

Chapter 25

1 του δαυίδ αρίνον με αυρίε ότι έγω εν ακακία μου επορεύθην και έπι τω αυρίω ελπίζων ου μη ασθένησω 2 δοκιμασον με αυρίε και πείρασον με πυρώσον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου 3 ότι το έλεος σου κατέναντι των οφθαλμών μου έστιν και ευηρέστησα εν τη αληθεία σου 4 ουκ έκαθισα μετά συνέδριου ματαιότητος και μετά παρανομούντων ου μη εισέλθω 5 εμίσησα εκκλησίαν πονηρεύομενων και μετά ασέβων ου μη καθίσω 6 νιψομαί εν αθωοίς τας χείρας μου και κυκλώσω το θυσιαστηρίον σου κυρίε 7 του ακουσαί φωνην αινέσεως και διηγησασθαί παντά τα θαυμασία σου 8 κυρίε ηγαπησα ευπρέπειαν οίκου σου και τόπον σκηνωματός δόξης σου 9 μη συναπολέσης μετά ασέβων την ψύχην μου και μετά ανδρών αιματών την ζωήν μου 10 ων εν χερσίν ανόμιαι η δέξια αυτών επλησθή δωρών 11 εγώ δε εν ακακία μου επορεύθην λυτρώσαι με και έλεησον με 12 ο γαρ πους μου έστη εν ευθυτητί εν εκκλησίαις ευλογησώ σε κυρίε

Chapter 26

1 του δαυίδ προ του χρισθηναι χυρίος φωτισμός μου και σωτηρ μου τίνα φοβηθησομαι χυρίος υπερασπίστης της ζωης μου από τίνος δειλιασω 2 εν τω εγγίζειν επ΄ εμε κακουντας του φαγείν τας σαρκάς μου οι θλίβοντες με και οι έχθροι μου αυτοι ησθενησάν και έπεσαν 3 εαν παραταξηται επ΄ έμε παρεμβολή ου φοβηθησεται η καρδία μου έαν επανάστη επ΄ έμε πολέμος εν ταυτή έγω έλπιζω 4 μιαν ητησαμην παρά χυρίου ταυτήν εκζητησώ του κατοικείν με εν οικώ χυρίου πασάς τας ημέρας της ζωης μου του θεωρείν με την τερπνότητα του χυρίου και επισκέπτεσθαι τον ναον αυτου 5 ότι έκρυψεν με εν σκήνη εν ημέρα κάκων μου έσκεπασέν με εν αποκρυφώ της σκήνης αυτου έν πέτρα υψώσεν με 6 και νυν ίδου υψώσεν την κεφάλην μου επ΄ έχθρους μου έκυκλωσά και έθυσα εν τη σκήνη αυτου θυσίαν αλαλάγμου ασόμαι και ψάλω τω χυρίω 7 εισακουσόν χυρίε της φώνης μου ης έκεκραξα έλεησον με και εισακουσόν μου 8 σοι είπεν η καρδία μου έζητησέν το προσώπον μου το προσώπον σου χυρίε ζήτησω 9 μη απόστρεψης το προσώπον σου απ΄ έμου μη εκκλίνης εν όργη από του δουλού σου βοηθός μου γένου μη

αποσχοραχισης με και μη εγκαταλιπης με ο θεος ο σωτηρ μου 10 οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου εγκατελιπον με ο δε χυριος προσελαβετο με 11 νομοθετησον με χυριε τη όδω σου και οδηγησον με εν τριβω ευθεια ενέκα των έχθρων μου 12 μη παραδως με εις ψυχας θλιβοντων με οτι επανεστησαν μοι μαρτυρές αδικοι και εψευσατο η αδικια εαυτη 13 πιστευω του ιδείν τα αγαθα χυρίου εν γη ζωντων 14 υπομείνον τον χυρίον ανδρίζου και χραταιούσθω η χαρδία σου και υπομείνον τον χυρίον

Chapter 27

1 του δαυίδ προς σε χυριε εχέχραξα ο δέος μου μη παρασιωπησης απ΄ εμου μηποτε παρασιωπησης απ΄ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον 2 εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε εν τω με αιρείν χειρας μου προς ναον αγιον σου 3 μη συναπολέσης μετα αμαρτωλών την ψυχην μου και μετα εργαζομένων αδικίαν μη συναπολέσης με των λαλουντών ειρηνην μετα των πλησιον αυτών κακα δε εν ταις καρδιαις αυτών 4 δος αυτοίς κατα τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιτηδευματών αυτών κατα τα έργα των χειρών αυτών άστα τα έργα των χειρών αυτών δος αυτοίς απόδος το ανταπόδομα αυτών αυτοίς 5 ότι ου συνηκάν εις τα έργα χυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού καθέλεις αυτούς και ου μη οικοδομησείς αυτούς 6 ευλογητός χυρίος ότι εισηκούσεν της φωνής της δεησεως μου 7 χυρίος βοηθός μου και υπερασπίστης μου επ΄ αυτώ ηλπίσεν η καρδία μου και εβοηθηθην και ανέθαλεν η σαρξ μου και έχ θεληματός μου έξομολογησομαι αυτώ 8 χυρίος χραταιώμα του λαού αυτού και υπερασπίστης των σωτηρίων του χριστού αυτού έστιν 9 σωσον τον λαού σου και ευλογησού την κληρονομίαν σου και ποιμανόν αυτούς και επαρόν αυτούς εως του αιώνος

Chapter 28

1 ψαλμος τω δαυίδ εξοδιου σχηνης ενέγχατε τω χυρίω υιοι θέου ενέγχατε τω χυρίω υιους χρίων ενέγχατε τω χυρίω δοξαν και τίμην 2 ενέγχατε τω χυρίω δοξαν ονοματι αυτου προσχυνησατε τω χυρίω εν αυλή αγία αυτου 3 φωνή χυρίου έπι των υδατών ο θέος της δοξης εβροντησέν χυρίος έπι υδατών πολλών 4 φωνή χυρίου έν ισχυί φωνή χυρίου έν μεγαλοπρέπεια 5 φωνή χυρίου συντρίβοντος χέδρους και συντρίψει χυρίος τας χέδρους του λίβανου 6 και λέπτυνει αυτάς ως τον μοσχον τον λίβανον και ο ηγαπημένος ως υίος μονοκέρωτων 7 φωνή χυρίου διαχοπτόντος φλογά πυρός 8 φωνή χυρίου συσσείοντος έρημον και συσσείσει χυρίος την έρημον χάδης 9 φωνή χυρίου καταρτίζομενου έλαφους και αποχαλυψεί δρυμούς και έν τω νάω αυτού πας τις λέγει δοξαν 10 χυρίος τον χαταχλυσμον

κατοικιει και καθιεται κυριος βασιλευς εις τον αιωνα 11 κυριος ισχυν τω λαω αυτου δωσει κυριος ευλογησει τον λαον αυτου εν ειρηνη

Chapter 29

1 εις το τελος ψαλμος ωδης του εγκαινισμου του οικου τω δαυίδ 2 υψωσω σε κυθιε οτι υπελαβες με και ουκ ηυφρανας τους εχθρους μου επ΄ εμε 3 κυθιε ο δεος μου εκεκραξα προς σε και ιασω με 4 κυθιε ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου εσωσας με απο των καταβαινοντων εις λακκον 5 ψαλατε τω κυθιω οι οσιοι αυτου και εξομολογεισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου 6 οτι οργη εν τω θυμω αυτου και ζωη εν τω θεληματι αυτου το εσπερας αυλισθησεται κλαυθμος και εις το πρωι αγαλλιασις 7 εγω δε ειπα εν τη ευθηνια μου ου μη σαλευθω εις τον αιωνα 8 κυθιε εν τω θεληματι σου παρεσχου τω καλλει μου δυναμιν απεστρεψας δε το προσωπον σου και εγενηθην τεταραγμενος 9 προς σε κυθιε κεκραξομαι και προς τον θεον μου δεηθησομαι 10 τις ωφελεια εν τω αιματι μου εν τω καταβηναι με εις διαφθοραν μη εξομολογησεται σοι χους η αναγγελει την αληθειαν σου 11 ηκουσεν κυθιος και ηλεησεν με κυθιος εγενηθη βοηθος μου 12 εστρεψας τον κοπετον μου εις χορον εμοι διερρηξας τον σακκον μου και περιεζωσας με ευφροσυνην 13 οπως αν ψαλη σοι η δοξα μου και ου μη κατανυγω κυθιε ο θεος μου εις τον αιωνα εξομολογησομαι σοι

Chapter 30

1 εις το τέλος ψάλμος τω δαυίδ εκστασέως 2 επι σοι κυριε ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και έξελου με 3 κλινον προς με το ους σου ταχυνον του έξελεσθαι με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις οικον καταφυγης του σωσαι με 4 οτι κραταιωμα μου και καταφυγη μου ει συ και ενέκεν του ονοματος σου οδηγησεις με και διαθρεψεις με 5 έξαξεις με εκ παγιδος ταυτης ης έκρυψαν μοι ότι συ ει ο υπερασπιστης μου 6 εις χείρας σου παραθησομαι το πνευμα μου έλυτρωσω με κυριε ο θεος της αληθείας 7 εμισησας τους διαφυλασσοντας ματαιότητας δια κένης έγω δε έπι τω κυρίω ηλπισα 8 αγαλλιασόμαι και ευφρανθησομαι έπι τω έλεει σου ότι έπειδες την ταπείνωσιν μου έσωσας έκ των αναγκών την ψύχην μου 9 και ου συνέκλεισας με εις χείρας έχθρου έστησας εν ευρυχωρώ τους πόδας μου 10 έλεησον με κυρίε ότι θλίβομαι έταραχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου η ψύχη μου και η γαστηρ μου 11 ότι έξελιπεν εν όδυνη η ζωη μου και τα έτη μου έν στεναγμοίς ησθένησεν έν πτωχεία η ίσχυς μου και τα όστα μου έταραχθησαν 12 παρα παντάς τους έχθρους μου έγενηθην ονείδος και τοις γειτοσίν μου σφόδρα και φόβος τοις γνωστοίς μου οι θεωρουντές με έξω έφυγον

απ΄ εμου 13 επελησθην ωσει νεκρος απο καρδιας εγενηθην ωσει σκευος απολωλος 14 οτι ηχουσα ψογον πολλων παροιχουντων χυχλοθεν εν τω επισυναχθηναι αυτους αμα επ' εμε του λαβειν την ψυχην μου εβουλευσαντο 15 εγω δε επι σε ηλπισα χυριε ειπα συ ει ο θεος μου 16 εν ταις χερσιν σου οι χαιροι μου ρυσαι με εκ χειρος εχθρων μου και εκ των καταδιωκοντων με 17 επιφανον το προσωπον σου επι τον δουλον σου σωσον με εν τω ελεει σου 18 χυριε μη καταισχυνθειην οτι επεχαλεσαμην σε αισχυνθειησαν οι ασεβεις χαι χαταχθειησαν εις αδου 19 αλαλα γενηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν υπερηφανία και εξουδενωσεί 20 ως πολύ το πληθός της χρηστότητος σου κυρίε ης εκρυψας τοις φοβουμενοις σε εξειργασω τοις ελπιζουσιν επι σε εναντιον των υιων των ανθρωπων 21 κατακρυψεις αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου απο ταραχης ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκηνη απο αντιλογιας γλωσσων 22 ευλογητος χυριος οτι εθαυμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχης 23 εγω δε ειπα εν τη εχστασει μου απερειμμαι αρα απο προσωπου των οφθαλμων σου δια τουτο εισηχουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε 24 αγαπησατε τον χυριον παντες οι οσιοι αυτου οτι αληθειας εχζητει χυριος χαι ανταποδιδωσιν τοις περισσως ποιουσιν υπερηφανιαν 25 ανδριζεσθε και κραταιουσθω η καρδια υμων παντες οι ελπιζοντες επι κυριον

Chapter 31

1 τω δαυιδ συνεσεως μαχαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι χαι ων επεχαλυφθησαν αι αμαρτιαι 2 μαχαριος ανηρ ου ου μη λογισηται χυριος αμαρτιαν ουδε εστιν εν τω στοματι αυτου δολος 3 οτι εσιγησα επαλαιωθη τα οστα μου απο του χραζειν με ολην την ημεραν 4 οτι ημερας και νυκτος εβαρυνθη επ' εμε η χειρ σου εστραφην εις ταλαιπωριαν εν τω εμπαγηναι ακανθαν διαψαλμα 5 την αμαρτιαν μου εγνωρισα και την ανομιαν μου ουκ εκαλυψα ειπα εξαγορευσω κατ΄ εμου την ανομιαν μου τω χυριω και συ αφηκας την ασεβειαν της αμαρτιας μου διαψαλμα 6 υπερ ταυτης προσευξεται πας οσιος προς σε εν καιρω ευθετω πλην εν κατακλυσμω υδατων πολλων προς αυτον ουχ εγγιουσιν 7 συ μου ει χαταφυγη απο θλιψεως της περιεχουσης με το αγαλλιαμα μου λυτρωσαι με απο των χυχλωσαντων με διαψαλμα 8 συνετιω σε και συμβιβω σε εν οδω ταυτη η πορευση επιστηριω επι σε τους οφθαλμους μου 9 μη γινεσθε ως ιππος και ημιονος οις ουκ εστιν συνεσις εν χαλινω και κημω τας σιαγονας αυτων αγξαι των μη εγγιζοντων προς σε 10 πολλαι αι μαστιγες του αμαρτωλου τον δε ελπιζοντα επι χυριον ελεος χυχλωσει 11 ευφρανθητε επι χυριον και αγαλλιασθε δικαιοι και καυχασθε παντες οι ευθεις τη καρδια

Chapter 32

1 τω δαυιδ αγαλλιασθε δικαιοι εν τω κυριω τοις ευθεσι πρεπει αινεσις 2 εξομολογεισθε τω χυριω εν χιθαρα εν ψαλτηριω δεχαχορδω ψαλατε αυτω 3 ασατε αυτω ασμα καινον καλως ψαλατε εν αλαλαγμω 4 οτι ευθης ο λογος του κυριου και παντα τα εργα αυτου εν πιστει 5 αγαπα ελεημοσυνην και κρισιν του ελεους κυριου πληρης η γη 6 τω λογω του χυριου οι ουρανοι εστερεωθησαν χαι τω πνευματι του στοματος αυτου πασα η δυναμις αυτων 7 συναγων ως ασχον υδατα θαλασσης τιθεις εν θησαυροις αβυσσους 8 φοβηθητω τον χυριον πασα η γη απ΄ αυτου δε σαλευθητωσαν παντές οι κατοικουντές την οικουμένην 9 οτι αυτός είπεν και εγενηθησαν αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν 10 κυριος διασκεδαζει βουλας εθνων αθετει δε λογισμους λαων και αθετει βουλας αρχοντων 11 η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει λογισμοι της καρδιας αυτου εις γενεαν και γενεαν 12 μακαριον το εθνος ου εστιν χυριος ο θεος αυτου λαος ον εξελεξατο εις χληρονομιαν εαυτω 13 εξ ουρανου επεβλεψεν ο χυριος ειδεν παντας τους υιους των ανθρωπων 14 εξ ετοιμου κατοικητηριου αυτου επεβλεψεν επι παντας τους κατοικουντας την γην 15 ο πλασας κατα μονας τας καρδιας αυτων ο συνιεις εις παντα τα εργα αυτων 16 ου σωζεται βασιλευς δια πολλην δυναμιν και γιγας ου σωθησεται εν πληθει ισχυος αυτου 17 ψευδης ιππος εις σωτηριαν εν δε πληθει δυναμεως αυτου ου σωθησεται 18 ιδου οι οφθαλμοι χυριου επι τους φοβουμενους αυτον τους ελπιζοντας επι το ελεος αυτου 19 ρυσασθαι εχ θανατου τας ψυχας αυτων χαι διαθρεψαι αυτους εν λιμω 20 η ψυχη ημων υπομενει τω χυριω οτι βοηθος χαι υπερασπιστης ημων εστιν 21 οτι εν αυτω ευφρανθησεται η καρδια ημων και εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ηλπισαμέν 22 γενοίτο το έλεος σου χυρίε εφ΄ ημάς χαθαπέρ ηλπισαμέν επί σε

Chapter 33

1 τω δαυίδ οποτε ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου εναντιον αβιμελεχ και απελυσεν αυτον και απηλθεν 2 ευλογησω τον κυριον εν παντι καιρω δια παντος η αινεσις αυτου εν τω στοματι μου 3 εν τω κυριω επαινεσθησεται η ψυχη μου ακουσατωσαν πραεις και ευφρανθητωσαν 4 μεγαλυνατε τον κυριον συν εμοι και υψωσωμεν το ονομα αυτου επι το αυτο 5 εξεζητησα τον κυριον και επηκουσεν μου και εκ πασων των παροικιών μου ερρυσατό με 6 προσελθατε προς αυτον και φωτισθητε και τα προσωπα υμών ου μη καταισχυνθη 7 ουτος ο πτωχός εκεκραξεν και ο κυριος εισηκουσεν αυτου και εκ πασών των θλίψεων αυτου εσωσεν αυτον 8 παρεμβαλει αγγελός κυριου κυκλώ των φοβουμενών αυτον και ρυσεται αυτους 9 γευσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο κυριός μακαριός ανηρ ος ελπίζει επ΄ αυτον 10 φοβηθητε τον κυριόν οι αγιοι αυτου ότι ουκ εστιν υστερημα τοις φοβουμενοίς

αυτον 11 πλουσιοι επτωχευσαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ ελαττωθησονται παντος αγαθου διαψαλμα 12 δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδαξω υμας 13 τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωην αγαπων ημερας ιδειν αγαθας 14 παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον 15 εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην 16 οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων 17 προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων 18 εκεκραξαν οι δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν αυτων και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτους 19 εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπείνους τω πνευματι σωσεί 20 πολλαι αι θλιψείς των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτους 21 κυριος φυλασσει παντα τα οστα αυτων εν εξ αυτων ου συντριβησεται 22 θανατος αμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμελησουσιν 23 λυτρωσεται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου μη πλημμελησωσιν παντες οι ελπιζοντες επ΄ αυτον

Chapter 34

1 τω δαυίδ δικάσον κυρίε τους αδικουντάς με πολεμήσον τους πολεμούντας με 2 επιλαβου οπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μου 3 εκχεον ρομφαιαν και συγκλεισον εξ εναντιας των καταδιωκοντων με ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου έγω ειμι 4 αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντές την ψυχην μου αποστραφητωσαν εις τα οπισω και καταισχυνθητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα 5 γενηθητωσαν ωσει χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους 6 γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου καταδιωκων αυτους 7 οτι δωρεαν εκρυψαν μοι διαφθοραν παγιδος αυτων ματην ωνειδισαν την ψυχην μου 8 ελθετω αυτοις παγις ην ου γινωσκουσιν και η θηρα ην εκρυψαν συλλαβετω αυτους και εν τη παγιδι πεσουνται εν αυτη 9 η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω χυριω τερφθησεται επι τω σωτηριω αυτου 10 παντα τα οστα μου ερουσιν χυριε τις ομοιος σοι ρυομένος πτωχον έχ χειρος στερέωτερων αυτου και πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον 11 ανασταντες μαρτυρες αδικοι α ουκ εγινωσκον ηρωτων με 12 ανταπεδιδοσαν μοι πονηρα αντι καλων και ατεχνιαν τη ψυχη μου 13 εγω δε εν τω αυτους παρενοχλειν μοι ενεδυομην σαχχον και εταπεινουν εν νηστεια την ψυχην μου και η προσευχη μου εις χολπον μου αποστραφησεται 14 ως πλησιον ως αδελφον ημετερον ουτως ευηρεστουν ως πενθων και σκυθρωπαζων ουτως εταπεινουμην 15 και κατ' εμου ηυφρανθησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ' εμε μαστιγες και ουκ εγνων διεσχισθησαν και ου κατενυγήσαν 16 επειρασαν με εξεμυκτήρισαν με μυκτήρισμον εβρυξαν επ΄ εμε τους οδοντας αυτων 17 χυριε ποτε εποψη αποχαταστησον την ψυχην μου

απο της κακουργιας αυτων απο λεοντων την μονογενη μου 18 εξομολογησομαι σοι κυριε εν εκκησια πολλη εν λαω βαρει αινέσω σε 19 μη επιχαρειησαν μοι οι εχθραινόντες μοι αδικώς οι μισουντές με δωρέαν και διανευοντές οφθαλμοις 20 ότι έμοι μεν ειρηνικά ελαλούν και επ΄ οργην δολούς διελογίζοντο 21 και επλατυνάν επ΄ έμε το στομά αυτών είπαν ευγε ευγε είδαν οι οφθαλμοι ήμων 22 είδες κυριε μη παρασιώπησης κυριε μη απόστης απ΄ έμου 23 εξεγερθητι κυριε και πρόσχες τη κρίσει μου ο θέος μου και ο κυρίος μου εις την δικην μου 24 κρίνον με κατά την δικαιόσυνην σου κυριε ο θέος μου και μη επιχαρείησαν μοι 25 μη είπαισαν εν καρδίαις αυτών ευγε ευγέ τη ψυχη ήμων μηδε είπαισαν κατεπίσμεν αυτόν 26 αισχυνθείησαν και εντραπείησαν αμά οι επιχαιροντές τοις κακοίς μου ενδυσασθώσαν αισχυνην και εντραπείησαν αμά οι επιχαιροντές τοις κακοίς μου ενδυσασθώσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορρημονούντες επ΄ έμε 27 αγαλλιασαίντο και ευφρανθείησαν οι θέλοντες την δικαιόσυνην μου και είπατωσαν δια παντός μεγαλυνθητώ ο κυρίος οι θέλοντες την είρηνην του δουλού αυτού 28 και η γλωσσα μου μελετησεί την δικαιόσυνην σου όλην την ημέραν τον επαίνον σου

Chapter 35

1 εις το τέλος τω δουλω χυριου τω δαυιδ 2 φησιν ο παρανομος του αμαρτανειν εν εαυτω ουχ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτου 3 οτι εδολωσεν ενωπιον αυτου του ευρειν την ανομιαν αυτου και μισησαι 4 τα ρηματα του στοματος αυτου ανομια και δολος ουχ εβουληθη συνιεναι του αγαθυναι 5 ανομιαν διελογισατο επι της κοιτης αυτου παρεστη παση οδω ουχ αγαθη τη δε κακια ου προσωχθισεν 6 χυριε εν τω ουρανω το έλεος σου και η αληθεία σου έως των νεφελων 7 η δικαιοσυνη σου ωσει ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη ανθρωπους και κτηνη σωσεις χυριε 8 ως επληθυνας το έλεος σου ο θεος οι δε υιοι των ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγών σου έλπιουσιν 9 μεθυσθησονται απο πιοτητος του οίκου σου και τον χειμαρρούν της τρυφης σου ποτιείς αυτούς 10 οτι παρα σοι πηγη ζώης εν τω φωτι σου οψομεθα φως 11 παρατείνον το έλεος σου τοις γινωσκουσιν σε και την δικαιοσύνην σου τοις ευθεσι τη καρδία 12 μη έλθετω μοι πους υπερηφανίας και χειρ αμαρτώλων μη σαλευσαι με 13 εκει επεσον οι εργαζομενοι την ανομιαν εξωσθησαν και ου μη δυνώνται στηναι

Chapter 36

1 του δαυίδ μη παραζηλου εν πονηρευομένοις μηδε ζηλου τους ποιουντας την ανομίαν 2 οτι ωσεί χορτος ταχυ αποξηρανθησονται και ωσεί λαχανα χλοής ταχυ αποπεσούνται 3 ελπίσον επί χυρίον και ποιεί χρηστότητα και κατασκήνου την

γην και ποιμανθηση επι τω πλουτω αυτης 4 κατατρυφησον του κυριου και δωσει σοι τα αιτηματα της χαρδιας σου 5 αποχαλυψον προς χυριον την οδον σου και ελπισον επ΄ αυτον και αυτος ποιησει 6 και εξοισει ως φως την δικαιοσυνην σου και το κριμα σου ως μεσημβριαν 7 υποταγηθι τω κυριω και ικετευσον αυτον μη παραζηλου εν τω κατευοδουμενω εν τη οδω αυτου εν ανθρωπω ποιουντι παρανομιας 8 παυσαι απο οργης και εγκαταλιπε θυμον μη παραζηλου ωστε πονηρευεσθαι 9 οτι οι πονηρευομενοι εξολεθρευθησονται οι δε υπομενοντες τον χυριον αυτοι χληρονομησουσιν γην 10 και ετι ολιγον και ου μη υπαρξη ο αμαρτωλος και ζητησεις τον τοπον αυτου και ου μη ευρης 11 οι δε πραεις κληρονομησουσιν γην και κατατρυφησουσιν επι πληθει ειρηνης 12 παρατηρησεται ο αμαρτωλος τον δικαιον και βρυξει επ΄ αυτον τους οδοντας αυτου 13 ο δε χυριος εχγελασεται αυτον οτι προβλεπει οτι ηξει η ημερα αυτου 14 ρομφαιαν εσπασαντο οι αμαρτωλοι ενετειναν τοξον αυτων του καταβαλειν πτωχον και πενητα του σφαξαι τους ευθεις τη χαρδια 15 η ρομφαια αυτων εισελθοι εις την καρδιαν αυτων και τα τοξα αυτων συντριβειησαν 16 κρεισσον ολίγον τω δικαιω υπερ πλουτον αμαρτωλων πολυν 17 οτι βραχιονές αμαρτωλων συντριβησονται υποστηρίζει δε τους δικαιους κυριος 18 γινωσκει κυριος τας οδους των αμωμων και η κληρονομια αυτων εις τον αιωνα εσται 19 ου καταισχυνθησονται εν καιρω πονηρω και εν ημεραις λιμου χορτασθησονται 20 οτι οι αμαρτωλοι απολουνται οι δε εχθροι του χυριου αμα τω δοξασθηναι αυτους χαι υψωθηναι εχλιποντες ωσει καπνος εξελιπον 21 δανειζεται ο αμαρτωλος και ουκ αποτεισει ο δε δικαιος οικτιρει και διδοι 22 οτι οι ευλογουντες αυτον κληρονομησουσι γην οι δε καταρωμενοι αυτον εξολεθρευθησονται 23 παρα χυριου τα διαβηματα ανθρωπου χατευθυνεται και την οδον αυτου θελησει 24 οταν πεση ου καταραχθησεται οτι κυριος αντιστηριζει χειρα αυτου 25 νεωτερος εγενομην και γαρ εγηρασα και ουκ ειδον δικαιον εγκαταλελειμμενον ουδε το σπερμα αυτου ζητουν αρτους 26 ολην την ημεραν ελεα και δανειζει και το σπερμα αυτου εις ευλογιαν εσται 27 εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον και κατασκηνου εις αιωνα αιωνος 28 οτι κυριος αγαπα χρισιν και ουχ εγκαταλειψει τους οσιους αυτου εις τον αιωνα φυλαχθησονται ανομοι δε εχδιωχθησονται χαι σπερμα ασεβων εξολεθρευθησεται 29 διχαιοι δε κληρονομησουσι την και κατασκηνωσουσιν εις αιωνα αιωνος επ' αυτης 30 στομα διχαιου μελετησει σοφιαν χαι η γλωσσα αυτου λαλησει χρισιν 31 ο νομος του θεου αυτου εν καρδια αυτου και ουχ υποσκελισθησεται τα διαβηματα αυτου 32 κατανοει ο αμαρτωλος τον δικαιον και ζητει του θανατωσαι αυτον 33 ο δε κυριος ου μη εγκαταλιπη αυτον εις τας χειρας αυτου ουδε μη καταδικασηται αυτον οταν πρινηται αυτω 34 υπομείνον τον πυρίον παι φυλαξον την οδον αυτου παι υψωσει σε του κατακληρονομησαι γην εν τω εξολεθρευεσθαι αμαρτωλους οψη 35 ειδον ασεβη υπερυψουμενον και επαιρομενον ως τας κεδρους του λιβανου 36 και

παρηλθον και ιδου ουκ ην και εζητησα αυτον και ουχ ευρεθη ο τοπος αυτου 37 φυλασσε ακακιαν και ιδε ευθυτητα οτι εστιν εγκαταλειμμα ανθρωπω ειρηνικω 38 οι δε παρανομοι εξολεθρευθησονται επι το αυτο τα εγκαταλειμματα των ασεβων εξολεθρευθησονται 39 σωτηρια δε των δικαιων παρα κυριου και υπερασπιστης αυτων εστιν εν καιρω θλιψεως 40 και βοηθησει αυτοις κυριος και ρυσεται αυτους και εξελειται αυτους εξ αμαρτωλων και σωσει αυτους οτι ηλπισαν επ΄ αυτον

Chapter 37

1 ψαλμος τω δαυίδ εις αναμνησίν περί σαββατού 2 χυρίε μη τω θυμώ σου ελεήξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με 3 οτι τα βελη σου ενεπαγησαν μοι και επεστηρισας επ' εμε την χειρα σου 4 ουχ εστιν ιασις εν τη σαρχι μου απο προσωπου της οργης σου ουκ έστιν ειρηνη τοις οστέοις μου απο προσωπου των αμαρτιών μου 5 οτι αι ανομιαι μου υπερηραν την χεφαλην μου ωσει φορτιον βαρυ εβαρυνθησαν επ΄ εμε 6 προσωζεσαν και εσαπησαν οι μωλωπες μου απο προσωπου της αφροσυνης μου 7 εταλαιπωρησα και κατεκαμφθην εως τελους ολην την ημεραν σχυθρωπαζων επορευομην 8 οτι αι ψυαι μου επλησθησαν εμπαιγμων χαι ουχ εστιν ιασις εν τη σαρχι μου 9 εχαχωθην και εταπεινωθην εως σφοδρα ωρυομην απο στεναγμου της χαρδιας μου 10 χυριε εναντιον σου πασα η επιθυμια μου χαι ο στεναγμος μου απο σου ουχ εχρυβη 11 η χαρδια μου εταραχθη εγκατελιπεν με η ισχυς μου και το φως των οφθαλμων μου και αυτο ουκ εστιν μετ' εμου 12 οι φιλοι μου και οι πλησιον μου εξ εναντιας μου ηγγισαν και εστησαν και οι εγγιστα μου απο μακροθεν εστησαν 13 και εξεβιασαντο οι ζητουντες την ψυχην μου και οι ζητουντες τα κακα μοι ελαλησαν ματαιοτητας και δολιοτητας ολην την ημεραν εμελετησαν 14 εγω δε ωσει χωφος ουχ ηχουον χαι ωσει αλαλος ουχ ανοιγων το στομα αυτου 15 και εγενομην ωσει ανθρωπος ουκ ακουων και ουκ εχων εν τω στοματι αυτου ελεγμους 16 οτι επι σοι χυριε ηλπισα συ εισαχουση χυριε ο θεος μου 17 οτι ειπα μηποτε επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου και εν τω σαλευθηναι ποδας μου επ' εμε εμεγαλοροημονησαν 18 οτι εγω εις μαστιγας ετοιμος και η αλγηδων μου ενωπιον μου δια παντος 19 οτι την ανομιαν μου εγω αναγγελω και μεριμνήσω υπερ της αμαρτίας μου 20 οι δε εχθροί μου ζωσίν και κεκραταίωνται υπερ εμε και επληθυνθησαν οι μισουντες με αδικως 21 οι ανταποδιδοντες κακα αντι αγαθων ενδιεβαλλον με επει κατεδιωκον δικαιοσυνην και απερριψαν με τον αγαπητον ωσει νεκρον εβδελυγμενον 22 μη εγκαταλιπης με κυριε ο θεος μου μη αποστης απ' εμου 23 προσχες εις την βοηθειαν μου χυριε της σωτηριας μου

Chapter 38

1 εις το τελος τω ιδιθουν ωδη τω δαυιδ 2 ειπα φυλαξω τας οδους μου του μη αμαρτανείν εν γλωσση μου εθεμην τω στοματί μου φυλάχην εν τω συστηναί τον αμαρτωλον εναντιον μου 3 εχωφωθην και εταπεινωθην και εσιγησα εξ αγαθων και το αλγημα μου ανεκαινισθη 4 εθερμανθη η καρδια μου εντος μου και εν τη μελετη μου εμκαυθησεται πυρ ελαλησα εν γλωσση μου 5 γνωρισον μοι χυριε το περας μου και τον αριθμον των ημερων μου τις εστιν ινα γνω τι υστερω εγω 6 ιδου παλαιστας εθου τας ημερας μου και η υποστασις μου ωσει ουθεν ενωπιον σου πλην τα συμπαντα ματαιοτης πας ανθρωπος ζων διαψαλμα 7 μεντοιγε εν εικονι διαπορευεται ανθρωπος πλην ματην ταρασσονται θησαυριζει και ου γινωσκει τινι συναξει αυτα 8 και νυν τις η υπομονη μου ουχι ο κυριος και η υποστασις μου παρα σου εστιν 9 απο πασων των ανομιων μου ρυσαι με ονειδος αφρονι εδωκας με 10 εχωφωθην και ουχ ηνοιξα το στομα μου οτι συ ει ο ποιησας με 11 αποστησον απ΄ εμου τας μαστιγας σου απο της ισχυος της χειρος σου εγω εξελιπον 12 εν ελεγμοις υπερ ανομιας επαιδευσας ανθρωπον και εξετηξας ως αραχνην την ψυχην αυτου πλην ματην ταρασσεται πας ανθρωπος διαψαλμα 13 εισαχουσον της προσευχης μου χυριε χαι της δεησεως μου ενωτισαι των δαχρυων μου μη παρασιωπησης οτι παροιχος εγω ειμι παρα σοι χαι παρεπιδημος χαθως παντες οι πατερες μου 14 ανες μοι ινα αναψυξω προ του με απελθειν και ουκετι μη υπαρξω

Chapter 39

1 εις το τέλος τω δαυιδ ψαλμος 2 υπομένων υπέμεινα τον χυρίον και προσέσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου 3 και ανηγαγεν με εκ λακκου ταλαιπωριας και απο πηλου ιλυος και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηυθυνεν τα διαβηματα μου 4 και ενεβαλεν εις το στομα μου ασμα καινον υμνον τω θεω ημων οψονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπιουσιν επι κυριον 5 μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα χυριου ελπις αυτου και ουκ ενεβλεψεν εις ματαιοτητας και μανιας ψευδεις 6 πολλα εποιησας συ χυριε ο θεος μου τα θαυμασια σου και τοις διαλογισμοις σου ουκ εστιν τις ομοιωθησεται σοι απηγγειλα και ελαλησα επληθυνθησαν υπερ αριθμον 7 θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας ωτια δε κατηρτισω μοι ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας 8 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου 9 του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου εβουληθην και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου 10 ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια μεγαλη ιδου τα χειλη μου ου μη κωλυσω κυριε συ εγνως 11 την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν τη καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα ουκ εκρυψα το ελέος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης 12 συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρμους σου απ' εμου

το έλεος σου και η αληθεια σου δια παντος αντελαβοντο μου 13 οτι περιεσχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι ανομιαι μου και ουκ ηδυνηθην του βλεπειν επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου εγκατελιπεν με 14 ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχες 15 καταισχυνθειησαν και εντραπειησαν αμα οι ζητουντες την ψυχην μου του εξαραι αυτην αποστραφειησαν εις τα οπισω και εντραπειησαν οι θελοντες μοι κακα 16 κομισασθωσαν παραχρημα αισχυνην αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε 17 αγαλλιασαιντο και ευφρανθειησαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε κυριε και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου 18 εγω δε πτωχος ειμι και πενης κυριος φροντιει μου βοηθος μου και υπερασπιστης μου συ ει ο θεος μου μη χρονισης

Chapter 40

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 μαχαρίος ο συνίων επί πτωχον και πενήτα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον ο χυριος 3 χυριος διαφυλαξαι αυτον και ζησαι αυτον και μακαρισαι αυτον εν τη γη και μη παραδωη αυτον εις χειρας εχθρου αυτου 4 χυριος βοηθησαι αυτω επι χλινης οδυνης αυτου ολην την χοιτην αυτου εστρεψας εν τη αρρωστια αυτου 5 εγω ειπα χυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι 6 οι εχθροι μου ειπαν κακα μοι ποτε αποθανειται και απολειται το ονομα αυτου 7 και ει εισεπορευετο του ιδειν ματην ελαλει η καρδια αυτου συνηγαγεν ανομιαν εαυτω εξεπορευετο εξω και ελαλει 8 επι το αυτο κατ΄ εμου εψιθυριζον παντες οι εχθροι μου κατ΄ εμου ελογιζοντο κακα μοι 9 λογον παρανομον κατεθεντο κατ΄ εμου μη ο κοιμωμενος ουχι προσθησει του αναστηναι 10 και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφ' ον ηλπισα ο εσθιων αρτους μου εμεγαλυνεν επ' εμε πτερνισμον 11 συ δε χυριε ελεησον με χαι αναστησον με χαι ανταποδωσω αυτοις 12 εν τουτω εγνων οτι τεθεληκας με οτι ου μη επιχαρη ο εχθρος μου επ΄ εμε 13 εμου δε δια την αχαχιαν αντελαβου χαι εβεβαιωσας με ενωπιον σου εις τον αιωνα 14 ευλογητος χυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο

Chapter 41

1 εις το τελος εις συνεσιν τοις υιοις χορε 2 ον τροπον επιποθει η ελαφος επι τας πηγας των υδατων ουτως επιποθει η ψυχη μου προς σε ο θεος 3 εδιψησεν η ψυχη μου προς τον θεον τον ζωντα ποτε ηξω χαι οφθησομαι τω προσωπω του θεου 4 εγενηθη μοι τα δαχρυα μου αρτος ημερας χαι νυχτος εν τω λεγεσθαι μοι χαθ΄ εχαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου 5 ταυτα εμνησθην χαι εξεχεα επ΄ εμε την

ψυχην μου οτι διελευσομαι εν τοπω σκηνης θαυμαστης εως του οικου του θεου εν φωνη αγαλλιασεως και εξομολογησεως ηχου εορταζοντος 6 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος μου 7 προς εμαυτον η ψυχη μου εταραχθη δια τουτο μνησθησομαι σου εκ γης ιορδανου και ερμωνιιμ απο ορους μικρου 8 αβυσσος αβυσσον επικαλειται εις φωνην των καταρρακτών σου παντές οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ΄ εμε διηλθον 9 ημερας εντελειται κυριος το έλεος αυτου και νυκτος ωδη παρ΄ εμοι προσευχη τω θεω της ζωης μου 10 ερω τω θεω αντιλημπτωρ μου ει δια τι μου επελαθου ινα τι σκυθρωπαζών πορευομαι εν τω εκθλιβείν τον έχθρον μου 11 εν τω καταθλασαι τα όστα μου ωνειδισαν με οι θλιβοντές με εν τω λέγειν αυτους μοι καθ΄ έκαστην ημέραν που έστιν ο θεος σου 12 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με έλπισον επι τον θεον οτι έξομολογησομαι αυτω η σωτηρια του προσωπου μου ο θεος μου

Chapter 42

1 ψαλμος τω δαυιδ κρινον με ο θεος και δικασον την δικην μου εξ εθνους ουχ οσιου απο ανθρωπου αδικου και δολιου ρυσαι με 2 οτι συ ει ο θεος κραταιωμα μου ινα τι απωσω με και ινα τι σκυθρωπαζων πορευομαι εν τω εκθλιβειν τον εχθρον μου 3 εξαποστειλον το φως σου και την αληθειαν σου αυτα με ωδηγησαν και ηγαγον με εις ορος αγιον σου και εις τα σκηνωματα σου 4 και εισελευσομαι προς το θυσιαστηριον του θεου προς τον θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα μου εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ο θεος ο θεος μου 5 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος μου

Chapter 43

1 εις το τέλος τοις υιοις χορε εις συνέσιν ψαλμός 2 ο θέος εν τοις ωσίν ημων ηχουσαμέν οι πατέρες ημών ανηγγείλαν ημίν έργον ο είργασω εν ταις ημέραις αυτών εν ημέραις αρχαιαίς 3 η χείρ σου έθνη έξωλεθρευσέν και κατέφυτευσας αυτόυς έκακωσας λαούς και έξεβαλές αυτούς 4 ου γαρ εν τη ρομφαία αυτών έκληρονομησαν γην και ο βραχίων αυτών ουκ έσωσεν αυτούς αλλ΄ η δέξια σου και ο βραχίων σου και ο φωτίσμος του προσώπου σου ότι ευδοκησας εν αυτοίς 5 συ ει αυτός ο βασίλευς μου και ο θέος μου ο εντελλομένος τας σωτηρίας ιακώβ 6 εν σοι τους έχθρους ημών κερατιούμεν και έν τω ονοματί σου έξουθενωσομέν τους επανίστανομένους ημίν 7 ου γαρ έπι τω τόξω μου έλπιω και η ρομφαία μου ου σωσεί με 8 εσωσας γαρ ημάς έχ των θλίβοντων ημάς και τους μισούντας ημάς

κατησχυνας 9 εν τω θεω επαινεσθησομεθα ολην την ημεραν και εν τω ονοματι σου εξομολογησομεθα εις τον αιωνα διαψαλμα 10 νυνι δε απωσω και κατησχυνας ημας και ουκ εξελευση εν ταις δυναμεσιν ημων 11 απεστρεψας ημας εις τα οπισω παρα τους εχθρους ημων και οι μισουντες ημας διηρπαζον εαυτοις 12 εδωκας ημας ως προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσπειρας ημας 13 απεδου τον λαον σου ανευ τιμης και ουκ ην πληθος εν τοις αλλαγμασιν αυτων 14 εθου ημας ονείδος τοις γειτοσίν ημών μυχτηρισμόν χαι χαταγέλωτα τοις χυχλώ ημών 15 εθου ημας εις παραβολην εν τοις εθνεσιν χινησιν χεφαλης εν τοις λαοις 16 ολην την ημεραν η εντροπη μου κατεναντιον μου εστιν και η αισχυνη του προσωπου μου εχαλυψεν με 17 απο φωνης ονειδιζοντος χαι παραλαλουντος απο προσωπου εχθρου και εκδιωκοντος 18 ταυτα παντα ηλθεν εφ΄ ημας και ουκ επελαθομεθα σου και ουκ ηδικησαμεν εν διαθηκη σου 19 και ουκ απεστη εις τα οπισω η καρδια ημων και εξεκλινας τας τριβους ημων απο της οδου σου 20 οτι εταπεινωσας ημας εν τοπω χαχωσεως χαι επεχαλυψεν ημας σχια θανατου 21 ει επελαθομεθα του ονοματος του θεου ημων και ει διεπετασαμεν χειρας ημων προς θεον αλλοτριον 22 ουχι ο θεος εχζητησει ταυτα αυτος γαρ γινωσχει τα χρυφια της χαρδιας 23 οτι ενέχα σου θανατουμέθα ολην την ημέραν ελογισθημέν ως προβατά σφαγης 24 εξεγερθητι ινα τι υπνοις χυριε αναστηθι και μη απωση εις τελος 25 ινα τι το προσωπον σου αποστρεφεις επιλανθανή της πτωχειας ήμων και της θλιψεως ημων 26 οτι εταπεινωθη εις χουν η ψυχη ημων εχολληθη εις γην η γαστηρ ημων 27 αναστα χυριε βοηθησον ημιν χαι λυτρωσαι ημας ενεχεν του ονοματος σου

Chapter 44

1 εις το τελος υπες των αλλοιωθησομενων τοις υιοις χοςε εις συνεσιν ωδη υπες του αγαπητου 2 εξηςευξατο η χαςδια μου λογον αγαθον λεγω εγω τα εςγα μου τω βασιλει η γλωσσα μου χαλαμος γςαμματεως οξυγςαφου 3 ωςαιος χαλλει παςα τους υιους των ανθςωπων εξεχυθη χαςις εν χειλεσιν σου δια τουτο ευλογησεν σε ο θεος εις τον αιωνα 4 πεςιζωσαι την ςομφαιαν σου επι τον μηςον σου δυνατε τη ωςαιοτητι σου χαι τω χαλλει σου 5 χαι εντεινον χαι χατευοδου χαι βασιλευε ενέχεν αληθείας χαι πραυ+τητος χαι δικαιοσυνης και οδηγησει σε θαυμαστως η δεξια σου 6 τα βελη σου ηχονημενα δυνατε λαοι υποχατω σου πεσουνται εν χαςδια των εχθςων του βασιλεως 7 ο θςονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ςαβδος ευθυτητος η ςαβδος της βασιλείας σου 8 ηγαπησας δικαιοσύνην χαι εμισησας ανομίαν δια τουτο έχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαίον αγαλλιασέως παςα τους μετοχούς σου 9 σμύςνα χαι σταχτη και κασία απο των ιματίων σου απο βαςεων ελεφαντίνων εξ ων ηυφοραναν σε 10 θυγατεςες βασίλεων εν τη τίμη σου παρεστη η βασιλισσα εχ δεξίων σου εν ιματίσμω διαχρύσω περιβεβλημενή πεποίχ-

ιλμενη 11 αχουσον θυγατες και ιδε και κλινον το ους σου και επιλαθου του λαου σου και του οικου του πατρος σου 12 οτι επεθυμησεν ο βασιλευς του καλλους σου οτι αυτος εστιν ο κυριος σου 13 και προσκυνησουσιν αυτω θυγατερες τυρου εν δωροις το προσωπον σου λιτανευσουσιν οι πλουσιοι του λαου 14 πασα η δοξα αυτης θυγατρος βασιλεως εσωθεν εν κροσσωτοις χρυσοις περιβεβλημενη πεποικιλμενη 15 απενεχθησονται τω βασιλει παρθενοι οπισω αυτης αι πλησιον αυτης απενεχθησονται σοι 16 απενεχθησονται εν ευφροσυνη και αγαλλιασει αχθησονται εις ναον βασιλεως 17 αντι των πατερων σου εγενηθησαν σοι υιοι καταστησεις αυτους αρχοντας επι πασαν την γην 18 μνησθησονται του ονοματος σου εν παση γενεα και γενεα δια τουτο λαοι εξομολογησονται σοι εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 45

1 εις το τέλος υπές των υιών χοςε υπές των χρυφιών ψάλμος 2 ο θέος ημών καταφυγή και δυναμις βοήθος εν θλιψέσιν ταις ευρουσαίς ημάς σφοδρά 3 δια τουτό ου φοβήθησομεθα εν τω ταρασσέεθαι την γην και μετατιθέσθαι όρη εν καρδιαίς θαλάσσων 4 ηχήσαν και εταραχθήσαν τα υδατά αυτών εταραχθήσαν τα όρη εν τη κραταιότητι αυτου διαψάλμα 5 του ποτάμου τα ορμηματά ευφραίνουσιν την πολίν του θέου ηγιασέν το σχηνώμα αυτού ο υψίστος 6 ο θέος εν μέσω αυτής ου σαλευθήσεται βοήθησει αυτή ο θέος το προς πρωί 7 εταραχθήσαν έθνη εκλίναν βασίλειαι εδώχεν φωνήν αυτού εσαλευθή η γη 8 χυρίος των δυναμέων μέθ΄ ημών αντιλημπτώς ημών ο θέος ιαχώβ διαψάλμα 9 δευτε ίδετε τα έργα χυρίου α έθετο τέρατα έπι της γης 10 ανταναίρων πολέμους μέχρι των πέρατων της γης τόξον συντρίψει και συγκλάσει οπλον και θυρέους καταχαυσεί εν πυρί 11 σχολασατέ και γύωτε ότι έγω είμι ο θέος υψωθησομαί εν τοις έθνεσιν υψωθησομαί εν τη γη 12 χυρίος των δυναμέων μέθ΄ ημών αντιλημπτώρ ημών ο θέος ιαχώβ

Chapter 46

1 εις το τέλος υπές των υιών χοςε ψάλμος 2 παντά τα έθνη χρότησατε χείρας αλαλάξατε τω θέω εν φωνή αγαλλιάσεως 3 ότι χυρίος υψίστος φοβέρος βασίλευς μέγας επί πασαν την γην 4 υπεταξέν λαους ημίν και έθνη υπό τους πόδας ημών 5 εξέλεξατο ημίν την χληρονομίαν αυτού την καλλονήν ιάχωβ ην ηγαπησέν διαψάλμα 6 ανέβη ο θέος εν αλαλάγμω χυρίος εν φωνή σαλπίγγος 7 ψάλατε τω θέω ημών ψάλατε ψάλατε τω βασίλει ημών ψάλατε 8 ότι βασίλευς πασής της γης ο θέος ψάλατε συνέτως 9 εβασίλευσεν ο θέος επί τα έθνη ο θέος καθήται επί θρονού αγιού αυτού 10 αρχοντές λαών συνήχθησαν μέτα του θέου αβρααμ ότι

του θεου οι πραταιοι της γης σφοδρα επηρθησαν

Chapter 47

1 ψαλμος ωδης τοις υιοις χορε δευτερα σαββατου 2 μεγας χυριος χαι αινετος σφοδρα εν πολει του θεου ημων ορει αγιω αυτου 3 ευ ριζων αγαλλιαματι πασης της γης ορη σιων τα πλευρα του βορρα η πολις του βασιλεως του μεγαλου 4 ο θεος εν ταις βαρεσιν αυτης γινωσχεται οταν αντιλαμβανηται αυτης 5 οτι ιδου οι βασιλεις συνηχθησαν ηλθοσαν επι το αυτο 6 αυτοι ιδοντες ουτως εθαυμασαν εταραχθησαν εσαλευθησαν 7 τρομος επελαβετο αυτων εχει ωδινές ως τιχτουσης 8 εν πνευματι βιαιω συντριψεις πλοια θαρσις 9 χαθαπερ ηχουσαμεν ουτως ειδομεν εν πολει χυριου των δυναμεων εν πολει του θεου ημων ο θεος εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα διαψαλμα 10 υπελαβομεν ο θεος το ελεος σου εν μεσω του ναου σου 11 κατα το ονομα σου ο θεος ουτως και η αινεσις σου επι τα περατα της γης δικαιοσυνης πληρης η δεξια σου 12 ευφρανθητω το ορος σιων αγαλλιασθωσαν αι θυγατερες της ιουδαιας ενεχεν των χριματων σου χυριε 13 χυχλωσατε σιων χαι περιλαβετε αυτην διηγησασθε εν τοις πυργοις αυτης 14 θεσθε τας καρδιας υμων εις την δυναμιν αυτης και καταδιελεσθε τας βαρεις αυτης οπως αν διηγησησθε εις γενεαν ετεραν 15 οτι ουτος εστιν ο θεος ο θεος ημων εις τον αιωνα και εις τον αιώνα του αιώνος αυτος ποιμανει ημας εις τους αιώνας

Chapter 48

1 εις το τελος τοις υιοις χορε ψαλμος 2 αχουσατε ταυτα παντα τα εθνη ενωτισασθε παντες οι κατοιχουντες την οικουμενην 3 οι τε γηγενεις και οι υιοι των ανθρωπων επι το αυτο πλουσιος και πενης 4 το στομα μου λαλησει σοφιαν και η μελετη της καρδιας μου συνεσιν 5 κλινω εις παραβολην το ους μου ανοιξω εν ψαλτηριω το προβλημα μου 6 ινα τι φοβουμαι εν ημερα πονηρα η ανομια της πτερνης μου κυκλωσει με 7 οι πεποιθοτες επι τη δυναμει αυτων και επι τω πληθει του πλουτου αυτων καυχωμενοι 8 αδελφος ου λυτρουται λυτρωσεται ανθρωπος ου δωσει τω θεω εξιλασμα αυτου 9 και την τιμην της λυτρωσεως της ψυχης αυτου 10 και εκοπασεν εις τον αιωνα και ζησεται εις τελος οτι ουκ οψεται καταφθοραν οταν ιδη σοφους αποθνησκοντας 11 επι το αυτο αφρων και ανους απολουνται και καταλειψουσιν αλλοτριοις τον πλουτον αυτων 12 και οι ταφοι αυτων οικιαι αυτων εις τον αιωνα σκηνωματα αυτων εις γενεαν και γενεαν επεκαλεσαντο τα ονοματα αυτων επι των γαιων αυτων 13 και ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις 14 αυτη η οδος αυτων σκανδαλον αυτοις και μετα ταυτα εν τω στοματι αυτων

ευδοχησουσιν διαψαλμα 15 ως προβατα εν αδη εθεντο θανατος ποιμαινει αυτους και καταχυριευσουσιν αυτων οι ευθεις το πρωι και η βοηθεια αυτων παλαιωθησεται εν τω αδη εκ της δοξης αυτων 16 πλην ο θεος λυτρωσεται την ψυχην μου εκ χειρος αδου οταν λαμβανη με διαψαλμα 17 μη φοβου οταν πλουτηση ανθρωπος και οταν πληθυνθη η δοξα του οικου αυτου 18 οτι ουχ εν τω αποθνησκειν αυτον λημψεται τα παντα ουδε συγκαταβησεται αυτω η δοξα αυτου 19 οτι η ψυχη αυτου εν τη ζωη αυτου ευλογηθησεται εξομολογησεται σοι οταν αγαθυνης αυτω 20 εισελευσεται εως γενεας πατερων αυτου εως αιωνος ουχ οψεται φως 21 ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις

Chapter 49

1 ψαλμος τω ασαφ θεος θεων χυριος ελαλησεν και εκαλεσεν την γην απο ανατολων ηλιου και μεχρι δυσμων 2 εκ σιων η ευπρεπεια της ωραιοτητος αυτου ο θεος εμφανως ηξει 3 ο θεος ημων και ου παρασιωπησεται πυρ εναντιον αυτου καυθησεται και χυχλω αυτου καταιγις σφοδρα 4 προσκαλεσεται τον ουρανον ανω και την γην διαχριναι τον λαον αυτου 5 συναγαγετε αυτω τους οσιους αυτου τους διατιθεμενους την διαθηκην αυτου επι θυσιαις 6 και αναγγελουσιν οι ουρανοι την διχαιοσυνην αυτου οτι ο θεος χριτης εστιν διαψαλμα 7 αχουσον λαος μου και λαλησω σοι ισραηλ και διαμαρτυρομαι σοι ο θέος ο θέος σου είμι έγω 8 ουκ έπι ταις θυσιαις σου ελεγξω σε τα δε ολοχαυτωματα σου ενωπιον μου εστιν δια παντος 9 ου δεξομαι εχ του οιχου σου μοσχους ουδε εχ των ποιμνιών σου χιμαρους 10 οτι εμα εστιν παντα τα θηρια του δρυμου κτηνη εν τοις ορεσιν και βοες 11 εγνωχα παντα τα πετεινα του ουρανου χαι ωραιοτης αγρου μετ' εμου εστιν 12 εαν πεινασω ου μη σοι ειπω εμη γαρ εστιν η οικουμενη και το πληρωμα αυτης 13 μη φαγομαι χρεα ταυρων η αιμα τραγων πιομαι 14 θυσον τω θεω θυσιαν αινεσεως και αποδος τω υψιστω τας ευχας σου 15 και επικαλεσαι με εν ημερα θλιψεως και εξελουμαι σε και δοξασεις με διαψαλμα 16 τω δε αμαρτωλω είπεν ο θεος ίνα τι συ διηγη τα δικαιωματα μου και αναλαμβανεις την διαθηκην μου δια στοματος σου 17 συ δε εμισησας παιδειαν και εξεβαλες τους λογους μου εις τα οπισω 18 ει εθεωρεις χλεπτην συνετρεχες αυτω και μετα μοιχων την μεριδα σου ετιθεις 19 το στομα σου επλεονασεν κακιαν και η γλωσσα σου περιεπλεκεν δολιοτητα 20 καθημενος κατα του αδελφου σου κατελαλεις και κατα του υιου της μητρος σου ετιθεις σχανδαλον 21 ταυτα εποιησας και εσιγησα υπελαβες ανομιαν οτι εσομαι σοι ομοιος ελεγξω σε και παραστησω κατα προσωπον σου 22 συνετε δη ταυτα οι επιλανθανομένοι του θέου μηποτε αρπαση και μη η ο ρυομένος 23 θυσια αινέσεως δοξασει με και εκει οδος η δειξω αυτω το σωτηριον του θεου

Chapter 50

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 εν τω ελθειν προς αυτον ναθαν τον προφητην ηνικα εισηλθεν προς βηρσαβεε 3 ελεησον με ο θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρμών σου εξαλειψον το ανομημά μου 4 επι πλειον πλυνον με απο της ανομιας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με 5 οτι την ανομιαν μου εγω γινωσχω χαι η αμαρτια μου ενωπιον μου εστιν δια παντος 6 σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε 7 ιδου γαρ εν ανομιαις συνελημφθην και εν αμαρτιαις εκισσησεν με η μητηρ μου 8 ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι 9 ραντιεις με υσσωπω και καθαρισθησομαι πλυνεις με και υπερ χιονα λευκανθησομαι 10 ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα 11 αποστρεψον το προσωπον σου απο των αμαρτιων μου και πασας τας ανομιας μου εξαλειψον 12 καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον εν τοις εγκατοις μου 13 μη απορριψης με απο του προσωπου σου και το πνευμα το αγιον σου μη αντανελης απ΄ εμου 14 αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου και πνευματι ηγεμονικώ στηρισον με 15 διδαξώ ανομούς τας οδούς σου και ασεβείς επι σε επιστρεψουσιν 16 ουσαι με εξ αιματων ο θεος ο θεος της σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου 17 κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου 18 οτι ει ηθελησας θυσιαν εδωκα αν ολοχαυτωματα ουχ ευδοχησεις 19 θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον χαρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο θεος ουκ εξουθενωσει 20 αγαθυνον κυριε εν τη ευδοχια σου την σιων χαι οιχοδομηθητω τα τειχη ιερουσαλημ 21 τοτε ευδοχησεις θυσιαν διχαιοσυνης αναφοραν χαι ολοχαυτωματα τοτε ανοισουσιν επι το θυσιαστηριον σου μοσχους

Chapter 51

1 εις το τελος συνεσεως τω δαυίδ 2 εν τω ελθειν δωήχ τον ιδουμαίον και αναγγειλαι τω σαούλ και είπειν αυτώ ηλθεν δαυίδ εις τον οίχον αβιμέλες 3 τι εγκαυχα εν κακία ο δυνατός ανόμιαν όλην την ημέραν 4 αδικίαν ελογισατό η γλώσσα σου ωσεί ξυρον ηκονημένον εποίησας δόλον 5 ηγαπησας κακίαν υπέρ αγαθωσυνην αδικίαν υπέρ το λαλησαί δικαιόσυνην διαψάλμα 6 ηγαπησας πάντα τα ρηματα καταποντισμού γλώσσαν δόλιαν 7 δια τουτό ο θέος καθέλει σε είς τέλος εκτίλαι σε και μεταναστευσαί σε από σχηνωματός και το ρίζωμα σου έχ γης ζωντών διαψάλμα 8 και οψονταί δικαίοι και φοβηθησονταί και επ΄ αυτού γελασονταί και ερουσίν 9 ίδου ανθρώπος ος ουκ έθετο τον θέον βοηθού αυτού αλλ΄ επηλπίσεν επί το πληθός του πλούτου αυτού και εδυναμώθη επί τη ματαιότητι αυτού 10

εγω δε ωσει ελαια κατακαρπος εν τω οικω του θεου ηλπισα επι το ελεος του θεου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 11 εξομολογησομαι σοι εις τον αιωνα οτι εποιησας και υπομενω το ονομα σου οτι χρηστον εναντιον των οσιων σου

Chapter 52

1 εις το τέλος υπες μαελεθ συνεσεως τω δαυίδ 2 είπεν αφρών εν καρδία αυτου ουκ έστιν θεος διεφθαρησαν και εβδελυχθησαν εν ανομιαίς ουκ έστιν ποιών αγαθού 3 ο θεος έκ του ουρανου διέκυψεν έπι τους υίους των ανθρώπων του ίδειν ει έστιν συνιών η εκζητών τον θεον 4 παντές έξεκλιναν αμά ηχρεωθησαν ουκ έστιν ποιών αγαθού ουκ έστιν έως ένος 5 ουχί γνωσούται παντές οι εργαζομένοι την ανομιάν οι εσθούτες του λαού μου βρώσει αρτού του θεού ουκ έπεκαλεσαυτό 6 έκει φοβηθησούται φοβού ου ουκ ην φοβος ότι ο θεος διεσκορπίσευ όστα ανθρώπαρεσκών κατησχυνθησαν ότι ο θεος έξουδευώσευ αυτούς 7 τις δώσει έκ σιών το σωτηριού του ισραήλ εν τω επιστρεψαι κυριού την αιχμαλώσιαν του λαού αυτού αγαλλιασεται ιακώβ και ευφραύθησεται ισραήλ

Chapter 53

1 εις το τέλος εν υμνοις συνέσεως τω δαυίδ 2 εν τω ελθείν τους ζιφαίους και είπειν τω σαούλ ουκ ίδου δαυίδ κέκρυπται παρ΄ ημίν 3 ο θέος εν τω ονοματί σου σωσού με και εν τη δυναμεί σου κρίνου με 4 ο θέος εισακούσου της προσευχης μου ενωτίσαι τα ρηματά του στοματός μου 5 ότι αλλοτρίοι επανέστησαν επ΄ εμέ και κραταίοι εζητήσαν την ψύχην μου ου προεθέντο του θέου ευωπίου αυτών διαψαλμα 6 ίδου γαρ ο θέος βοηθεί μοι και ο κυρίος αυτίλημπτωρ της ψύχης μου 7 απόστρεψει τα κάκα τοις έχθροις μου έν τη αληθεία σου έξολεθρευσού αυτούς 8 εκουσίως θύσω σοι έξομολογησομαί τω ονοματί σου κυρίε ότι αγάθου 9 ότι έκ πασης θλίψεως έρρυσω με και έν τοις έχθροις μου επείδεν ο οφθαλμός μου

Chapter 54

1 εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυίδ 2 ενωτισαι ο θεος την προσευχην μου και μη υπερίδης την δεησιν μου 3 προσχες μοι και εισακουσον μου ελυπηθην εν τη αδολεσχια μου και εταραχθην 4 απο φωνης εχθρου και απο θλιψεως αμαρτωλου οτι εξεκλιναν επ΄ εμε ανομιαν και εν οργη ενεκοτουν μοι 5 η καρδια μου εταραχθη εν εμοι και δειλια θανατου επεπεσεν επ΄ εμε 6 φοβος και τρομος ηλθεν επ΄ εμε και εκαλυψεν με σκοτος 7 και ειπα τις δωσει μοι

πτερυγας ωσει περιστερας και πετασθησομαι και καταπαυσω 8 ιδου εμακρυνα φυγαδευων και ηυλισθην εν τη ερημω διαψαλμα 9 προσεδεχομην τον σωζοντα με απο ολιγοψυχιας και καταιγιδος 10 καταποντισον κυριε και καταδιελε τας γλωσσας αυτων οτι ειδον ανομιαν και αντιλογιαν εν τη πολει 11 ημερας και νυκτος χυχλωσει αυτην επι τα τειχη αυτης ανομια και κοπος εν μεσω αυτης και αδικια 12 και ουχ εξελιπεν εκ των πλατειων αυτης τοχος και δολος 13 οτι ει εχθρος ωνειδισεν με υπηνεγκα αν και ει ο μισων με επ' εμε εμεγαλορρημονησεν εκρυβην αν απ΄ αυτου 14 συ δε ανθρωπε ισοψυχε ηγεμων μου και γνωστε μου 15 ος επι το αυτο μοι εγλυκανας εδεσματα εν τω οικω του θεου επορευθημεν εν ομονοια 16 ελθετω θανατος επ' αυτους και καταβητωσαν εις αδου ζωντες οτι πονηριαι εν ταις παροιχιαις αυτων εν μεσω αυτων 17 εγω δε προς τον θεον εχεχραξα και ο χυριος εισηχουσεν μου 18 εσπερας χαι πρωι χαι μεσημβριας διηγησομαι απαγγελω και εισακουσεται της φωνης μου 19 λυτρωσεται εν ειρηνη την ψυχην μου απο των εγγιζοντων μοι οτι εν πολλοις ησαν συν εμοι 20 εισαχουσεται ο θεος χαι ταπεινωσει αυτους ο υπαρχων προ των αιωνων διαψαλμα ου γαρ εστιν αυτοις ανταλλαγμα και ουκ εφοβηθησαν τον θεον 21 εξετεινεν την χειρα αυτου εν τω αποδιδοναι εβεβηλωσαν την διαθηχην αυτου 22 διεμερισθησαν απο οργης του προσωπου αυτου και ηγγισεν η καρδια αυτου ηπαλυνθησαν οι λογοι αυτου υπερ ελαιον και αυτοι εισιν βολιδες 23 επιρριψον επι κυριον την μεριμναν σου και αυτος σε διαθρεψει ου δωσει εις τον αιωνα σαλον τω δικαιω 24 συ δε ο θεος καταξεις αυτους εις φρεαρ διαφθορας ανδρες αιματων και δολιοτητος ου μη ημισευσωσιν τας ημερας αυτων εγω δε ελπιω επι σε χυριε

Chapter 55

1 εις το τέλος υπές του λαού του από των αγίων μεμαχρυμμενού τω δαυίδ εις στηλογραφίαν όποτε εκρατήσαν αυτού οι αλλοφυλοί ευ γέθ 2 ελέησου με κυριε ότι κατέπατησευ με αυθρωπός όλην τηυ ημέραυ πολεμών εθλίψευ με 3 κατέπατησαν με οι έχθροι μου όλην τηυ ημέραν ότι πολλοί οι πολεμουύτες με από υψους 4 ημέρας φοβηθησομαί εύω δε επί σοι έλπιω 5 ευ τω θέω επαίνεσω τους λογούς μου όλην τηυ ημέραν επί τω θέω ηλπίσα ου φοβηθησομαί τι ποίησει μοι σαρξ 6 όλην τηυ ημέραυ τους λόγους μου έβδελυσσούτο κατ΄ έμου παύτες οι διαλογισμοί αυτών εις κακού 7 παροικήσουσιν και κατακρυψουσίν αυτοί την πτέρυαυ μου φυλαξουσίν καθαπές υπέμειναυ την ψύχην μου 8 υπές του μηθενός σωσείς αυτούς ευ όργη λαούς κατάξεις ο θέος 9 τηυ ζώην μου έξηγγειλα σοι έθου τα δακρύα μου ένωπιού σου ως και έυ τη επαγγελία σου 10 επίστρεψουσίν οι έχθροι μου είς τα όπισω ευ η αυ ημέρα επικαλέσωμαι σε ίδου έγνων ότι θέος μου εί συ 11 επί τω θέω αίνεσω ρημά επί τω χύριω αίνεσω λόγου 12 επί τω θέω ηλπίσα

ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος 13 εν εμοι ο θεος αι ευχαι ας αποδωσω αινεσεως σοι 14 οτι ερρυσω την ψυχην μου εχ θανατου και τους ποδας μου εξ ολισθηματος του ευαρεστησαι ενωπιον του θεου εν φωτι ζωντων

Chapter 56

1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν εν τω αυτον αποδιδρασχειν απο προσωπου σαουλ εις το σπηλαιον 2 ελεησον με ο θεος ελεησον με οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη σκια των πτερυγων σου ελπιω εως ου παρελθη η ανομια 3 χεχραξομαι προς τον θεον τον υψιστον τον θεον τον ευεργετησαντα με 4 εξαπεστειλεν εξ ουρανου και εσωσεν με εδωκεν εις ονειδος τους χαταπατουντας με διαψαλμα εξαπεστειλεν ο θεος το ελεος αυτου χαι την αληθειαν αυτου 5 και ερρυσατο την ψυχην μου εκ μεσου σκυμνων εκοιμηθην τεταραγμενος υιοι ανθρωπων οι οδοντες αυτων οπλον και βελη και η γλωσσα αυτων μαχαιρα οξεια 6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου 7 παγιδα ητοιμασαν τοις ποσιν μου και κατεκαμψαν την ψυχην μου ωρυξαν προ προσωπου μου βοθρον και ενεπεσαν εις αυτον διαψαλμα 8 ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω 9 εξεγερθητι η δοξα μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου 10 εξομολογησομαι σοι εν λαοις χυριε ψαλω σοι εν εθνεσιν 11 οτι εμεγαλυνθη εως των ουρανων το ελέος σου και έως των νεφέλων η αληθεία σου 12 υψωθητί επί τους ουράνους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου

Chapter 57

1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν 2 ει αληθως αρα δικαιοσυνην λαλειτε ευθεια κρινετε οι υιοι των ανθρωπων 3 και γαρ εν καρδια ανομιας εργαζεσθε εν τη γη αδικιαν αι χειρες υμων συμπλεκουσιν 4 απηλλοτριωθησαν οι αμαρτωλοι απο μητρας επλανηθησαν απο γαστρος ελαλησαν ψευδη 5 θυμος αυτοις κατα την ομοιωσιν του οφεως ωσει ασπιδος κωφης και βυουσης τα ωτα αυτης 6 ητις ουκ εισακουσεται φωνην επαδοντων φαρμακου τε φαρμακευομενου παρα σοφου 7 ο θεος συνετριψεν τους οδοντας αυτων εν τω στοματι αυτων τας μυλας των λεοντων συνεθλασεν κυριος 8 εξουδενωθησονται ως υδωρ διαπορευομενον εντενει το τοξον αυτου εως ου ασθενησουσιν 9 ωσει κηρος ο τακεις ανταναιρεθησονται επεπεσε πυρ και ουκ ειδον τον ηλιον 10 προ του συνιεναι τας ακανθας υμων την ραμνον ωσει ζωντας ωσει εν οργη καταπιεται υμας 11 ευφρανθησεται δικαιος οταν ιδη εκδικησιν ασεβων τας χειρας αυτου νιψεται εν τω αιματι του αμαρτωλου 12 και ερει ανθρωπος ει αρα εστιν καρπος τω δικαιω αρα εστιν ο θεος

κρινων αυτους εν τη γη

Chapter 58

1 εις το τελος μη διαφθείρης τω δαυίδ εις στηλογραφίαν οποτε απεστείλεν σαουλ και εφυλαξεν τον οικον αυτου του θανατωσαι αυτον 2 εξελου με εκ των εχθρων μου ο δεος και εκ των επανιστανομενων επ΄ εμε λυτρωσαι με 3 ρυσαι με εκ των εργαζομενων την ανομιαν και εξ ανδρων αιματων σωσον με 4 οτι ιδου εθηρευσαν την ψυχην μου επεθεντο επ΄ εμε χραταιοι ουτε η ανομια μου ουτε η αμαρτια μου χυριε 5 ανευ ανομιας εδραμον και κατευθυναν εξεγερθητι εις συναντησιν μου και ιδε 6 και συ κυριε ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ προσχες του επισκεψασθαι παντα τα εθνη μη οιχτιρησης παντας τους εργαζομενους την ανομιαν διαψαλμα 7 επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν 8 ιδου αποφθεγξονται εν τω στοματι αυτων και ρομφαια εν τοις χειλεσιν αυτων οτι τις ηχουσεν 9 και συ χυριε εχγελαση αυτους εξουδενωσεις παντα τα εθνη 10 το χρατος μου προς σε φυλαξω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει 11 ο θεος μου το ελεος αυτου προφθασει με ο θεος δειξει μοι εν τοις εχθροις μου 12 μη αποχτεινης αυτους μηποτε επιλαθωνται του λαου μου διασχορπισον αυτους εν τη δυναμει σου και καταγαγε αυτους ο υπερασπιστης μου κυριε 13 αμαρτιαν στοματος αυτων λογον χειλεων αυτων και συλλημφθητωσαν εν τη υπερηφανια αυτων και εξ αρας και ψευδους διαγγελησονται συντελειαι 14 εν οργη συντελειας και ου μη υπαρξωσιν και γνωσονται οτι ο θεος δεσποζει του ιακωβ των περατων της γης διαψαλμα 15 επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν 16 αυτοι διασχορπισθησονται του φαγειν εαν δε μη χορτασθωσιν και γογγυσουσιν 17 εγω δε ασομαι τη δυναμει σου και αγαλλιασομαι το πρωι το ελεος σου οτι εγενηθης αντιλημπτωρ μου και καταφυγη εν ημερα θλιψεως μου 18 βοηθος μου σοι ψαλω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος μου

Chapter 59

1 εις το τελος τοις αλλοιωθησομενοις ετι εις στηλογραφιαν τω δαυίδ εις διδαχην 2 οποτε ενεπυρισεν την μεσοποταμιαν συριας και την συριαν σωβα και επεστρεψεν ιωαβ και επαταξεν την φαραγγα των αλων δωδεκα χιλιαδας 3 ο θεος απωσω ημας και καθείλες ημας ωργισθης και οικτιρησας ημας 4 συνεσείσας την γην και συνεταραξας αυτην ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι εσαλευθη 5 εδείξας τω λαω σου σκληρα εποτισας ημας οινον κατανυξεως 6 εδωκας τοις φοβουμενοις σε σημείωσιν του φυγείν απο προσωπού τοξού διαψάλμα 7 οπως αν ρυσθωσίν οι αγαπητοί σου σωσον τη δεξία σου και επακούσον μου 8 ο θεος ελαλησεν εν

τω αγιω αυτου αγαλλιασομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω 9 εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ κραταιωσις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου 10 μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν 11 τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμαιας 12 ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων 13 δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου 14 εν δε τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους θλιβοντας ημας

Chapter 60

1 εις το τέλος εν υμνοις τω δαυίδ 2 εισαχούσον ο θέος της δέησεως μου προσχές τη προσευχή μου 3 από των περατών της γης προς σε έχενραξα εν τω αχηδιασαί την χαρδιαν μου εν πέτρα υψωσας με 4 ωδηγησας με ότι έγενηθης έλπις μου πυργός ισχυός από προσωπού έχθρου 5 παροίχησω εν τω σχηνωματί σου είς τους αιώνας σχέπασθησομαι εν σχέπη των πτέρυγων σου διαψάλμα 6 ότι συ ο θέος εισηχούσας των ευχών μου έδωχας χληρονομιαν τοις φοβουμένοις το ονομά σου 7 ημέρας εφ΄ ημέρας βασίλεως προσθησείς έτη αυτού έως ημέρας γενέας και γένεας 8 διαμένει είς τον αιώνα ενώπιον του θέου έλεος και αληθείαν αυτού τις έχζητησεί 9 ουτώς ψάλω τω ονόματι σου είς τον αιώνα του αιώνος του απόδουναι με τας ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας

Chapter 61

1 εις το τέλος υπες ιδιθουν ψαλμος τω δαυίδ 2 ουχι τω θεω υποταγησεται η ψυχη μου πας΄ αυτου γας το σωτηςιον μου 3 και γας αυτος θεος μου και σωτης μου αντιλημπτως μου ου μη σαλευθω επι πλειον 4 εως ποτε επιτιθεσθε επ΄ ανθεωπον φονευετε παντες ως τοιχω κεκλιμενω και φραγμω ωσμενω 5 πλην την τιμην μου εβουλευσαντο απωσασθαι εδςαμον εν ψευδει τω στοματι αυτων ευλογουσαν και τη καςδια αυτων κατηςωντο διαψαλμα 6 πλην τω θεω υποταγηθι η ψυχη μου οτι πας΄ αυτου η υπομονη μου 7 οτι αυτος θεος μου και σωτης μου αντιλημπτως μου ου μη μεταναστευσω 8 επι τω θεω το σωτηςιον μου και η δοξα μου ο θεος της βοηθείας μου και η ελπις μου επι τω θεω 9 ελπισατε επ΄ αυτον πασα συναγωγη λαου εκχεετε ενωπιον αυτου τας καςδιας υμων ο θεος βοηθος ημων διαψαλμα 10 πλην ματαιοι οι υιοι των ανθεωπων ψευδείς οι υιοι των ανθεωπων εν ζυγοίς του αδικησαι αυτοι εκ ματαιοτητος επι το αυτο 11 μη ελπίζετε επι αδικίαν και επι αρπαγμα μη επιποθείτε πλουτος εαν ςεη μη προστίθεσθε καςδιαν 12 απαξ ελαλησεν ο θεος δυο ταυτα ηχουσα 13 οτι το κρατος του θεου και σοι κυςιε το

ελεος οτι συ αποδωσεις εκαστω κατα τα εργα αυτου

Chapter 62

1 ψαλμος τω δαυίδ εν τω είναι αυτον εν τη ερημω της ιουδαίας 2 ο δεός ο δεός μου προς σε ορθρίζω εδιψησεν σοι η ψυχη μου ποσαπλώς σοι η σαρξ μου εν γη ερημω και αβατώ και ανυδρώ 3 ουτώς εν τω αγίω ωφθην σοι του ίδειν την δυναμίν σου και την δόξαν σου 4 ότι κρείσσον το έλεος σου υπέρ ζωας τα χείλη μου επαινέσουσιν σε 5 ουτώς ευλογησώ σε εν τη ζωή μου εν τω ονοματί σου αρώ τας χείρας μου 6 ωσεί στεατός και πιοτήτος εμπλησθείη η ψυχη μου και χείλη αγαλλιασέως αίνεσει το στομά μου 7 ει εμνημονέυον σου έπι της στρώμνης μου έν τοις ορθροίς εμέλετων είς σε 8 ότι εγενήθης βοήθος μου και έν τη σκέπη των πτέρυγων σου αγαλλιασόμαι 9 εκολλήθη η ψυχη μου οπίσω σου έμου αντέλαβετο η δέξια σου 10 αυτοί δε είς ματην εζητήσαν την ψυχην μου είσελευσονταί είς τα κατώτατα της γης 11 παραδοθησόνται είς χείρας ρομφαίας μερίδες αλώπεχων εσονταί 12 ο δε βασίλευς ευφρανθησέται επι τω θεώ επαινέσθησεται πας ο όμνυων εν αυτώ ότι ενέφραγη στομά λαλουντών αδίκα

Chapter 63

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 εισαχούσον ο δεος της φωνης μου εν τω δεεσθαι με από φοβου έχδρου έξελου την ψυχην μου 3 εσχέπασας με από συστροφης πονηρευομένων από πληθούς εργαζομένων την ανόμιαν 4 οιτίνες ηχονήσαν ως ερμφαίαν τας γλώσσας αυτών ενέτειναν τόξον αυτών πραγμα πίχρον 5 του κατατοξευσαί εν απόχρυφοις αμώμον έξαπινα κατατόξευσουσίν αυτόν και ου φοβηθησονται 6 εχραταίωσαν εαυτοίς λόγον πονηρού διηγησαύτο του χρυψαί παγίδας είπαν τις οψέται αυτούς 7 εξηρευνήσαν ανόμιας έξελιπου έξερευνώντες έξερευνησεί προσελευσεται αυθώπος και καρδία βαθεία 8 και υψώθησεται ο θέος βέλος υηπιών εγευηθήσαν αι πληγαί αυτών 9 και έξησθευησαν επ΄ αυτούς αι γλώσσαι αυτών εταραχθήσαν παύτες οι θεωρούντες αυτούς 10 και έφοβηθη πας αυθώπος και αυτήγγειλαν τα έργα του θέου και τα ποίηματα αυτών συνήκαν 11 ευφραύθησεται δικαίος επί τω κυρίω και έλπιει επ΄ αυτόν και επαίνεσθησούται παύτες οι ευθείς τη καρδία

Chapter 64

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ ωδη ιερεμίου και ιεζεκιηλ εκ του λογου της παροικίας ότε εμέλλον εκπορευεσθαί 2 σοι πρέπει υμνός ο θέος εν σίων και σοι

αποδοθησεται ευχη εν ιερουσαλημ 3 εισακουσον προσευχης μου προς σε πασα σαρξ ηξει 4 λογοι ανομιων υπερεδυναμωσαν ημας και τας ασεβειας ημων συ ιλαση 5 μαχαριος ον εξελεξω χαι προσελαβου χατασχηνωσει εν ταις αυλαις σου πλησθησομεθα εν τοις αγαθοις του οιχου σου αγιος ο ναος σου θαυμαστος εν δικαιοσυνη 6 επακουσον ημών ο θέος ο σωτηρ ημών η έλπις παντών των περατών της γης και εν θαλασση μακραν 7 ετοιμαζων ορη εν τη ισχυι αυτου περιεζωσμενος εν δυναστεια 8 ο συνταρασσων το χυτος της θαλασσης ηχους χυματων αυτης ταραχθησονται τα εθνη 9 και φοβηθησονται οι κατοικουντες τα περατα απο των σημειων σου εξοδους πρωιας και εσπερας τερψεις 10 επεσκεψω την γην και εμεθυσας αυτην επληθυνας του πλουτισαι αυτην ο ποταμος του θεου επληρωθη υδατων ητοιμασας την τροφην αυτων οτι ουτως η ετοιμασια σου 11 τους αυλαχας αυτης μεθυσον πληθυνον τα γενηματα αυτης εν ταις σταγοσιν αυτης ευφρανθησεται ανατελλουσα 12 ευλογησεις τον στεφανον του ενιαυτου της χρηστοτητος σου και τα πεδια σου πλησθησονται πιοτητος 13 πιανθησονται τα ωραια της ερημου και αγαλλιασιν οι βουνοι περιζωσονται 14 ενεδυσαντο οι κριοι των προβατων και αι χοιλαδες πληθυνουσι σιτον κεκραξονται και γαρ υμνησουσιν

Chapter 65

1 εις το τελος ωδη ψαλμου αναστασεως αλαλαξατε τω θεω πασα η γη 2 ψαλατε δη τω ονοματι αυτου δοτε δοξαν αινεσει αυτου 3 ειπατε τω θεω ως φοβερα τα εργα σου εν τω πληθει της δυναμεως σου ψευσονται σε οι εχθροι σου 4 πασα η γη προσχυνησατωσαν σοι χαι ψαλατωσαν σοι ψαλατωσαν τω ονοματι σου διαψαλμα 5 δευτε και ιδετε τα εργα του θεου φοβερος εν βουλαις υπερ τους υιους των ανθρωπων 6 ο μεταστρεφων την θαλασσαν εις ξηραν εν ποταμω διελευσονται ποδι εκει ευφρανθησομεθα επ΄ αυτω 7 τω δεσποζοντι εν τη δυναστεια αυτου του αιωνος οι οφθαλμοι αυτου επι τα εθνη επιβλεπουσιν οι παραπιχραινοντες μη υψουσθωσαν εν εαυτοις διαψαλμα 8 ευλογειτε εθνη τον θεον ημων και ακουτισασθε την φωνην της αινεσεως αυτου 9 του θεμενου την ψυχην μου εις ζωην και μη δοντος εις σαλον τους ποδας μου 10 οτι εδοχιμασας ημας ο θεος επυρωσας ημας ως πυρουται το αργυριον 11 εισηγαγες ημας εις την παγιδα εθου θλιψεις επι τον νωτον ημων 12 επεβιβασας ανθρωπους επι τας κεφαλας ημων διηλθομεν δια πυρος και υδατος και εξηγαγες ημας εις αναψυχην 13 εισελευσομαι εις τον οικον σου εν ολοχαυτωμασιν αποδωσω σοι τας ευχας μου 14 ας διεστείλεν τα χείλη μου χαι ελαλησεν το στομα μου εν τη θλιψει μου 15 ολοχαυτωματα μεμυαλωμενα ανοισω σοι μετα θυμιαματος και κριων ποιησω σοι βοας μετα χιμαρων διαψαλμα 16 δευτε αχουσατε και διηγησομαι παντες οι φοβουμενοι τον θεον οσα εποιησεν τη ψυχη μου 17 προς αυτον τω στοματι μου εχεχραξα χαι υψωσα υπο την γλωσ-

σαν μου 18 αδικιαν ει εθεωρουν εν καρδια μου μη εισακουσατω κυριος 19 δια τουτο εισηκουσεν μου ο θεος προσεσχεν τη φωνη της δεησεως μου 20 ευλογητος ο θεος ος ουκ απεστησεν την προσευχην μου και το ελεος αυτου απ΄ εμου

Chapter 66

1 εις το τέλος εν υμνοις ψαλμος ωδης 2 ο θεος οιχτιρησαι ημας χαι ευλογησαι ημας επιφαναι το προσωπον αυτου εφ΄ ημας διαψαλμα 3 του γνωναι εν τη γη την οδον σου εν πασιν εθνεσιν το σωτηριον σου 4 εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντές 5 ευφρανθητωσαν χαι αγαλλιασθωσαν εθνη οτι χρινεις λαους εν ευθυτητι χαι εθνη εν τη γη οδηγησεις διαψαλμα 6 εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντές 7 γη εδωχέν τον χαρπον αυτης ευλογησαι ημας ο θεος ο θεος ημών 8 ευλογησαι ημας ο θεος χαι φοβηθητωσαν αυτον παντά τα περατά της γης

Chapter 67

1 εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ωδης 2 αναστητω ο θεος και διασχορπισθητωσαν οι εχθροι αυτου και φυγετωσαν οι μισουντες αυτον απο προσωπου αυτου 3 ως εχλειπει χαπνος εχλιπετωσαν ως τηχεται χηρος απο προσωπου πυρος ουτως απολοιντο οι αμαρτωλοι απο προσωπου του θεου 4 και οι δικαιοι ευφρανθητωσαν αγαλλιασθωσαν ενωπιον του θεου τερφθητωσαν εν ευφροσυνη 5 ασατε τω θεω ψαλατε τω ονοματι αυτου οδοποιησατε τω επιβεβηχοτι επι δυσμων χυριος ονομα αυτω και αγαλλιασθε ενωπιον αυτου ταραχθησονται απο προσωπου αυτου 6 του πατρος των ορφανων και κριτου των χηρων ο θεος εν τοπω αγιω αυτου 7 ο θεος κατοικίζει μονοτροπους εν οικω εξαγων πεπεδημενους εν ανδρεια ομοιως τους παραπιχραινοντας τους κατοικουντας εν ταφοις 8 ο θεος εν τω εκπορευεσθαι σε ενωπιον του λαου σου εν τω διαβαινειν σε εν τη ερημω διαψαλμα 9 γη εσεισθη και γαρ οι ουρανοι εσταξαν απο προσωπου του θεου τουτο σινα απο προσωπου του θεου ισραηλ 10 βροχην εχουσιον αφοριεις ο θεος τη χληρονομια σου χαι ησθενησεν συ δε κατηρτισω αυτην 11 τα ζωα σου κατοικουσιν εν αυτη ητοιμασας εν τη χρηστοτητι σου τω πτωχω ο θεος 12 χυριος δωσει ρημα τοις ευαγγελιζομενοις δυναμει πολλη 13 ο βασιλευς των δυναμεων του αγαπητου και ωραιοτητι του οικου διελεσθαι σχυλα 14 εαν χοιμηθητε ανα μεσον των χληρων πτερυγες περιστερας περιηργυρωμεναι και τα μεταφρενα αυτης εν χλωροτητι χρυσιου διαψαλμα 15 εν τω διαστελλειν τον επουρανιον βασιλεις επ΄ αυτης χιονωθησονται εν σελμων 16 ορος του θεου ορος πιον ορος τετυρωμενον ορος πιον 17 ινα τι υπολαμβανετε ορη τετυρωμενα το ορος ο ευδοχησεν ο θεος χατοιχειν εν αυτω χαι γαρ ο χυριος

κατασκηνωσει εις τελος 18 το αρμα του θεου μυριοπλασιον χιλιαδες ευθηνουντων ο χυριος εν αυτοις εν σινα εν τω αγιω 19 ανεβης εις υψος ηχμαλωτευσας αιχμαλωσιαν ελαβες δοματα εν ανθρωπω και γαρ απειθουντες του κατασκηνωσαι χυριος ο θεος ευλογητος 20 ευλογητος χυριος ημεραν χαθ΄ ημεραν χατευοδωσει ημιν ο θεος των σωτηριων ημων διαψαλμα 21 ο θεος ημων θεος του σωζειν και του χυριου χυριου αι διεξοδοι του θανατου 22 πλην ο θεος συνθλασει χεφαλας εχθρων αυτου πορυφην τριχος διαπορευομένων εν πλημμελείαις αυτών 23 είπεν κυριος εκ βασαν επιστρεψω επιστρεψω εν βυθοις θαλασσης 24 οπως αν βαφη ο πους σου εν αιματι η γλωσσα των κυνων σου εξ εχθρων παρ' αυτου 25 εθεωρηθησαν αι πορειαι σου ο θεος αι πορειαι του θεου μου του βασιλεως του εν τω αγιω 26 προεφθασαν αρχοντες εχομενοι ψαλλοντων εν μεσω νεανιδων τυμπανιστριων 27 εν εχχλησιαις ευλογειτε τον θεον τον χυριον εχ πηγων ισραηλ 28 εχει βενιαμιν νεωτερος εν εκστασει αρχοντες ιουδα ηγεμονες αυτων αρχοντες ζαβουλων αρχοντες νεφθαλι 29 εντειλαι ο θεος τη δυναμει σου δυναμωσον ο θεος τουτο ο κατειργασω ημιν 30 απο του ναου σου επι ιερουσαλημ σοι οισουσιν βασιλεις δωρα 31 επιτιμησον τοις θηριοις του χαλαμου η συναγωγη των ταυρων εν ταις δαμαλεσιν των λαων του μη αποκλεισθηναι τους δεδοκιμασμενους τω αργυριω διασχορπισον εθνη τα τους πολεμους θελοντα 32 ηξουσιν πρεσβεις εξ αιγυπτου αιθιοπια προφθασει χειρα αυτης τω θεω 33 αι βασιλειαι της γης ασατε τω θεω ψαλατε τω χυριω διαψαλμα 34 ψαλατε τω θεω τω επιβεβηχοτι επι τον ουρανον του ουρανου κατα ανατολας ιδου δωσει εν τη φωνη αυτου φωνην δυναμεως 35 δοτε δοξαν τω θεω επι τον ισραηλ η μεγαλοπρεπεια αυτου και η δυναμις αυτου εν ταις νεφελαις 36 θαυμαστος ο θεος εν τοις αγιοις αυτου ο θεος ισραηλ αυτος δωσει δυναμιν και κραταιωσιν τω λαω αυτου ευλογητος ο θεος

Chapter 68

1 εις το τελος υπες των αλλοιωθησομενων τω δαυίδ 2 σωσον με ο θεος οτι εισηλθοσαν υδατα εως ψυχης μου 3 ενεπαγην εις ιλυν βυθου και ουκ εστιν υποστασις ηλθον εις τα βαθη της θαλασσης και καταιγις κατεποντισεν με 4 εκοπιασα κραζων εβραγχιασεν ο λαρυγξ μου εξελιπον οι οφθαλμοι μου απο του ελπιζειν επι τον θεον μου 5 επληθυνθησαν υπες τας τριχας της κεφαλης μου οι μισουντες με δωρεαν εκραταιωθησαν οι εχθροι μου οι εκδιωκοντες με αδικως α ουχ ηρπασα τοτε απετιννυον 6 ο θεος συ εγνως την αφροσυνην μου και αι πλημμελειαι μου απο σου ουκ εκρυβησαν 7 μη αισχυνθειησαν επ΄ εμοι οι υπομενοντες σε κυριε κυριε των δυναμεων μη εντραπειησαν επ΄ εμοι οι ζητουντες σε ο θεος του ισραηλ 8 οτι ενεκα σου υπηνεγκα ονειδισμον εκαλυψεν εντροπη το προσωπον μου 9 απηλλοτριωμενος εγενηθην τοις αδελφοις μου και ξενος τοις υιοις της μητρος

μου 10 οτι ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με και οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ΄ εμε 11 και συνεκαμψα εν νηστεια την ψυχην μου και εγενηθη εις ονειδισμον εμοι 12 και εθεμην το ενδυμα μου σακκον και εγενομην αυτοις εις παραβολην 13 κατ΄ εμου ηδολεσχουν οι καθημενοι εν πυλη και εις εμε εψαλλον οι πινοντες τον οινον 14 εγω δε τη προσευχη μου προς σε χυριε χαιρος ευδοχιας ο θεος εν τω πληθει του ελεους σου επαχουσον μου εν αληθεια της σωτηριας σου 15 σωσον με απο πηλου ινα μη εμπαγω ρυσθειην εχ των μισουντων με χαι εχ του βαθους των υδατων 16 μη με καταποντισατω καταιγις υδατος μηδε καταπιετω με βυθος μηδε συσχετω επ΄ εμε φρεαρ το στομα αυτου 17 εισαχουσον μου χυριε οτι χρηστον το ελέος σου κατα το πληθος των οικτιρμών σου επιβλεψον επ΄ εμε 18 μη αποστρεψης το προσωπον σου απο του παιδος σου οτι θλιβομαι ταχυ επαχουσον μου 19 προσχες τη ψυχη μου και λυτρωσαι αυτην ενεκα των εχθρων μου ρυσαι με 20 συ γαρ γινωσχεις τον ονειδισμον μου και την αισχυνην μου και την εντροπην μου εναντιον σου παντες οι θλιβοντες με 21 ονειδισμον προσεδοχησεν η ψυχη μου και ταλαιπωριαν και υπεμεινα συλλυπουμενον και ουχ υπηρξεν και παρακαλουντας και ουχ ευρον 22 και εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την διψαν μου εποτισαν με οξος 23 γενηθητω η τραπεζα αυτων ενωπιον αυτων εις παγιδα και εις ανταποδοσιν και εις σκανδαλον 24 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον 25 εκχεον επ΄ αυτους την οργην σου και ο θυμος της οργης σου καταλαβοι αυτους 26 γενηθητω η επαυλις αυτων ηρημωμενη και εν τοις σκηνωμασιν αυτων μη εστω ο κατοικων 27 οτι ον συ επαταξας αυτοι κατεδιωξαν και επι το αλγος των τραυματιων σου προσεθηκαν 28 προσθες ανομιαν επι την ανομιαν αυτων και μη εισελθετωσαν εν δικαιοσυνή σου 29 εξαλειφθητωσαν εκ βιβλου ζωντων και μετα δικαιων μη γραφητωσαν 30 πτωχος και αλγων ειμι εγω και η σωτηρια του προσωπου σου ο θεος αντελαβετο μου 31 αινεσω το ονομα του θεου μετ΄ ωδης μεγαλυνω αυτον εν αινέσει 32 και αρέσει τω θέω υπέρ μοσχον νέον κέρατα εκφέροντα και οπλας 33 ιδετωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν εκζητησατε τον θεον και ζησεται η ψυχη υμων 34 οτι εισηχουσεν των πενητων ο χυριος χαι τους πεπεδημενους αυτου ουχ εξουδενωσεν 35 αινεσατωσαν αυτον οι ουρανοι και η γη θαλασσα και παντα τα ερποντα εν αυτοις 36 οτι ο θεος σωσει την σιων και οικοδομηθησονται αι πολεις της ιουδαιας και κατοικησουσιν εκει και κληρονομησουσιν αυτην 37 και το σπερμα των δουλων αυτου καθεξουσιν αυτην και οι αγαπωντες το ονομα αυτου κατασκηνωσουσιν εν αυτη

Chapter 69

1 εις το τέλος τω δαυίδ εις αναμνησιν 2 εις το σωσαι με χυρίον ο θέος εις την βοηθείαν μου προσχές 3 αισχυνθείησαν και εντραπείησαν οι ζητουντές μου την ψυχην αποστραφείησαν εις τα οπισω και καταισχυνθείησαν οι βουλομένοι μοι κακα 4 αποστραφείησαν παραυτικά αισχυνομένοι οι λεγοντές μοι ευγέ ευγέ 5 αγαλλιασθώσαν και ευφρανθητώσαν έπι σοι παντές οι ζητουντές σε και λεγετώσαν δια παντός μεγαλυνθητώ ο θέος οι αγαπώντες το σωτηρίον σου 6 εγώ δε πτώχος και πένης ο θέος βοηθησον μοι βοηθός μου και ρυστής μου ει συ χυρίε μη χρονίσης

Chapter 70

1 τω δαυιδ υιων ιωναδαβ και των πρωτων αιχμαλωτισθεντων ο θεος επι σοι ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα 2 εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με χλινον προς με το ους σου χαι σωσον με 3 γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις τοπον οχυρον του σωσαι με οτι στερεωμα μου και καταφυγη μου ει συ 4 ο θεος μου ρυσαι με εχ χειρος αμαρτωλου εχ χειρος παρανομουντος και αδικουντος 5 οτι συ ει η υπομονη μου κυριε κυριος η ελπις μου εκ νεοτητος μου 6 επι σε επεστηριχθην απο γαστρος εκ κοιλιας μητρος μου συ μου ει σχεπαστης εν σοι η υμνησις μου δια παντος 7 ωσει τερας εγενηθην τοις πολλοις και συ βοηθος κραταιος 8 πληρωθητω το στομα μου αινεσεως οπως υμνησω την δοξαν σου ολην την ημεραν την μεγαλοπρεπειαν σου 9 μη απορριψης με εις καιρον γηρους εν τω εκλειπειν την ισχυν μου μη εγκαταλιπης με 10 οτι ειπαν οι εχθροι μου εμοι και οι φυλασσοντες την ψυχην μου εβουλευσαντο επι το αυτο 11 λεγοντες ο θεος εγκατελιπεν αυτον καταδιωξατε και καταλαβετε αυτον οτι ουκ εστιν ο ρυομενος 12 ο θεος μη μακρυνης απ' εμου ο θεος μου εις την βοηθειαν μου προσχες 13 αισχυνθητωσαν και εκλιπετωσαν οι ενδιαβαλλοντες την ψυχην μου περιβαλεσθωσαν αισχυνην και εντροπην οι ζητουντες τα κακα μοι 14 εγω δε δια παντος ελπιω και προσθησω επι πασαν την αινεσιν σου 15 το στομα μου εξαγγελει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την σωτηριαν σου οτι ουκ εγνων γραμματειας 16 εισελευσομαι εν δυναστεια χυριου χυριε μνησθησομαι της διχαιοσυνης σου μονου 17 εδιδαξας με ο θεος εχ νεοτητος μου χαι μεχρι νυν απαγγελω τα θαυμασια σου 18 και εως γηρους και πρεσβειου ο θεος μη εγκαταλιπης με εως αν απαγγειλω τον βραχιονα σου παση τη γενεα τη ερχομενη την δυναστειαν σου και την δικαιοσυνην σου 19 ο θεος εως υψιστων α εποιησας μεγαλεια ο θεος τις ομοιος σοι 20 οσας εδειξας μοι θλιψεις πολλας και κακας και επιστρεψας εζωοποιησας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με 21 επλεονασας την μεγαλοσυνην σου και επιστρεψας παρεκαλεσας με και εκ των αβυσσων της γης

παλιν ανηγαγες με 22 και γαρ εγω εξομολογησομαι σοι εν σκευει ψαλμου την αληθειαν σου ο θεος ψαλω σοι εν κιθαρα ο αγιος του ισραηλ 23 αγαλλιασονται τα χειλη μου οταν ψαλω σοι και η ψυχη μου ην ελυτρωσω 24 ετι δε και η γλωσσα μου ολην την ημεραν μελετησει την δικαιοσυνην σου οταν αισχυνθωσιν και εντραπωσιν οι ζητουντες τα κακα μοι

Chapter 71

1 εις σαλωμων ο θεος το χριμα σου τω βασιλει δος και την δικαιοσυνην σου τω υιω του βασιλέως 2 κρινείν τον λαον σου εν δικαιόσυνη και τους πτωχούς σου εν χρισει 3 αναλαβετω τα ορη ειρηνην τω λαω σου χαι οι βουνοι εν διχαιοσυνη 4κρινει τους πτωχους του λαου και σωσει τους υιους των πενητων και ταπεινωσει συχοφαντην 5 και συμπαραμένει τω ηλίω και προ της σεληνης γένεας γένεων 6 και καταβησεται ως υετος επι ποκον και ωσει σταγονες σταζουσαι επι την γην 7 ανατελει εν ταις ημεραις αυτου δικαιοσυνη και πληθος ειρηνης εως ου ανταναιρεθη η σεληνη 8 και κατακυριευσει απο θαλασσης εως θαλασσης και απο ποταμου εως περατων της οιχουμενης 9 ενωπιον αυτου προπεσουνται αιθιοπες και οι εχθροι αυτου χουν λειξουσιν 10 βασιλεις θαρσις και αι νησοι δωρα προσοισουσιν βασιλεις αραβων και σαβα δωρα προσαξουσιν 11 και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι βασιλεις παντα τα εθνη δουλευσουσιν αυτω 12 οτι ερρυσατο πτωχον εχ χειρος δυναστου και πενητα ω ουχ υπηρχεν βοηθος 13 φεισεται πτωχου και πενητος και ψυχας πενητων σωσει 14 εχ τοχού και εξ αδικίας λυτρωσεται τας ψυχας αυτών και εντιμον το ονομα αυτων ενωπιον αυτου 15 και ζησεται και δοθησεται αυτω εκ του χρυσιου της αραβιας και προσευξονται περι αυτου δια παντος ολην την ημεραν ευλογησουσιν αυτον 16 εσται στηριγμα εν τη γη επ΄ ακρων των ορεων υπεραρθησεται υπερ τον λιβανον ο καρπος αυτου και εξανθησουσιν εκ πολεως ωσει χορτος της γης 17 εστω το ονομα αυτου ευλογημενον εις τους αιωνας προ του ηλιου διαμενει το ονομα αυτου και ευλογηθησονται εν αυτω πασαι αι φυλαι της γης παντα τα εθνη μακαριουσιν αυτον 18 ευλογητος κυριος ο θεος ο θεος ισραηλ ο ποιων θαυμασια μονος 19 και ευλογητον το ονομα της δοξης αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος και πληρωθησεται της δοξης αυτου πασα η γη γενοιτο γενοιτο 20 εξελιπον οι υμνοι δαυιδ του υιου ιεσσαι

Chapter 72

1 ψαλμος τω ασαφ ως αγαθος τω ισραηλ ο θεος τοις ευθεσι τη καρδια 2 εμου δε παρα μικρον εσαλευθησαν οι ποδες παρ΄ ολιγον εξεχυθη τα διαβηματα μου 3 οτι εζηλωσα επι τοις ανομοις ειρηνην αμαρτωλων θεωρων 4 οτι ουκ εστιν ανανευσις

τω θανατω αυτων και στερεωμα εν τη μαστιγι αυτων 5 εν κοποις ανθρωπων ουκ εισιν και μετα ανθρωπων ου μαστιγωθησονται 6 δια τουτο εκρατησεν αυτους η υπερηφανια περιεβαλοντο αδικιαν και ασεβειαν αυτων 7 εξελευσεται ως εκ στεατος η αδιχια αυτων διηλθοσαν εις διαθεσιν χαρδιας 8 διενοηθησαν χαι ελαλησαν εν πονηρια αδιχιαν εις το υψος ελαλησαν 9 εθεντο εις ουρανον το στομα αυτων και η γλωσσα αυτων διηλθεν επι της γης 10 δια τουτο επιστρεψει ο λαος μου ενταυθα και ημεραι πληρεις ευρεθησονται αυτοις 11 και ειπαν πως εγνω ο θεος και ει εστιν γνωσις εν τω υψιστω 12 ιδου ουτοι αμαρτωλοι και ευθηνουνται εις τον αιωνα χατεσχον πλουτου 13 χαι ειπα αρα ματαιως εδιχαιωσα την χαρδιαν μου και ενιψαμην εν αθωοις τας χειρας μου 14 και εγενομην μεμαστιγωμενος ολην την ημέραν και ο έλεγχος μου εις τας πρωίας 15 ει έλεγον διηγησομαι ουτως ιδου τη γενεα των υιων σου ησυνθετηχα 16 και υπελαβον του γνωναι τουτο κοπος εστιν εναντιον μου 17 εως εισελθω εις το αγιαστηριον του θεου και συνω εις τα εσχατα αυτων 18 πλην δια τας δολιοτητας εθου αυτοις κατεβαλες αυτους εν τω επαρθηναι 19 πως εγενοντο εις ερημωσιν εξαπινα εξελιπον απωλοντο δια την ανομιαν αυτων 20 ωσει ενυπνιον εξεγειρομενου χυριε εν τη πολει σου την ειχονα αυτων εξουδενωσεις 21 οτι εξεχαυθη η χαρδια μου και οι νεφροι μου ηλλοιωθησαν 22 και εγω εξουδενωμενος και ουκ εγνων κτηνωδης εγενομην παρα σοι 23 και εγω δια παντος μετα σου εκρατησας της χειρος της δεξιας μου 24 εν τη βουλη σου ωδηγησας με και μετα δοξης προσελαβου με 25 τι γαρ μοι υπαρχει εν τω ουρανω και παρα σου τι ηθελησα επι της γης 26 εξελιπεν η καρδια μου και η σαρξ μου ο θεος της καρδιας μου και η μερις μου ο θεος εις τον αιωνα 27 οτι ιδου οι μαχρυνοντες εαυτους απο σου απολουνται εξωλεθρευσας παντα τον πορνευοντα απο σου 28 εμοι δε το προσχολλασθαι τω θεω αγαθον εστιν τιθεσθαι εν τω χυριω την ελπιδα μου του εξαγγειλαι πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων

Chapter 73

1 συνέσεως τω ασαφ ινα τι απώσω ο θέος εις τέλος ωργισθη ο θυμός σου επι προβατα νόμης σου 2 μνησθητι της συναγωγης σου ης έχτησω απ΄ αρχης έλυτρωσω ραβδον χληρονομιας σου όρος σιών τουτό ο χατέσχηνωσας εν αυτώ 3 έπαρον τας χειρας σου έπι τας υπερηφανίας αυτών εις τέλος όσα επονηρευσατό ο έχθρος εν τοις αγιοίς σου 4 χαι ενέχαυχησαντό οι μισούντες σε εν μέσω της εόρτης σου έθεντο τα σημεία αυτών σημεία χαι ουχ έγνωσαν 5 ως εις την εισόδον υπερανώ 6 ως εν δρυμώ ξύλων αξίναις έξεχοψαν τας θυρας αυτής έπι το αυτό εν πέλεχει χαι λαξευτήριω χατέρραξαν αυτήν 7 ενέπυρισαν εν πυρί το αγιαστήριον σου εις την γην έβεβηλωσαν το σχηνώμα του ονοματός σου 8 είπαν εν τη χαρδία αυτών

η συγγενεια αυτων επι το αυτο δευτε και κατακαυσωμέν πασας τας εορτας του θεου απο της γης 9 τα σημεια ημων ουχ ειδομεν ουχ εστιν ετι προφητης χαι ημας ου γνωσεται ετι 10 εως ποτε ο θεος ονειδιει ο εχθρος παροξυνει ο υπεναντιος το ονομα σου εις τελος 11 ινα τι αποστρεφεις την χειρα σου και την δεξιαν σου εκ μεσου του χολπου σου εις τελος 12 ο δε θεος βασιλευς ημων προ αιωνος ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης 13 συ εχραταιωσας εν τη δυναμει σου την θαλασσαν συ συνετριψας τας πεφαλας των δραποντων επι του υδατος 14 συ συνεθλασας τας κεφαλας του δρακοντος εδωκας αυτον βρωμα λαοις τοις αιθιοψιν 15 συ διερρηξας πηγας και χειμαρρους συ εξηρανας ποταμους ηθαμ 16 ση εστιν η ημερα και ση εστιν η νυξ συ κατηρτισω φαυσιν και ηλιον 17 συ εποιησας παντα τα ορια της γης θερος και εαρ συ επλασας αυτα 18 μνησθητι ταυτης εχθρος ωνειδισεν τον κυριον και λαος αφρων παρωξυνέν το ονομά σου 19 μη παράδως τοις θηριοίς ψυχην εξομολογουμενην σοι των ψυχων των πενητων σου μη επιλαθη εις τελος 20 επιβλεψον εις την διαθηχην σου οτι επληρωθησαν οι εσχοτισμενοι της γης οιχων ανομιών 21 μη αποστραφητώ τεταπεινώμενος κατησχυμμένος πτώχος και πένης αινεσουσιν το ονομα σου 22 αναστα ο θεος δικασον την δικην σου μνησθητι των ονειδισμών σου των υπο αφρονός όλην την ημέραν 23 μη επιλάθη της φώνης των ικετων σου η υπερηφανία των μισουντών σε ανέβη δια παντός προς σε

Chapter 74

1 εις το τέλος μη διαφθειρης ψαλμος τω ασαφ ωδης 2 εξομολογησομεθα σοι ο θεος εξομολογησομεθα και επικαλεσομεθα το ονομα σου 3 διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου οταν λαβω καιρον εγω ευθυτητας κρινω 4 ετακή η γη και παντες οι κατοικουντες εν αυτή εγω εστερεωσα τους στυλους αυτής διαψαλμα 5 είπα τοις παρανομουσιν μη παρανομείτε και τοις αμαρτανουσίν μη υψουτε κέρας 6 μη επαίρετε είς υψος το κέρας υμών μη λαλείτε κατά του θεού αδικίαν 7 οτι ουτέ από εξόδων ουτέ από δυσμών ουτέ από ερημών ορέων 8 οτι ο θεος κρίτης έστιν τουτον ταπείνοι και τουτον υψοί 9 οτι ποτηρίον εν χείρι κυρίου οίνου ακρατού πληρές κερασματός και έκλινεν έκ τουτού είς τουτό πλην ο τρυγίας αυτού ουκ εξέκενωθη πιονται παντές οι αμαρτώλοι της γης 10 εγώ δε αγαλλιασόμαι είς τον αιώνα ψάλω τω θεω ιακώβ 11 και παντά τα κέρατα των αμαρτώλων συγκλασώ και υψωθησεται τα κέρατα του δικαίου

Chapter 75

1 εις το τελος εν υμνοις ψαλμος τω ασαφ ωδη προς τον ασσυριον 2 γνωστος εν τη ιουδαία ο θέος εν τω ισραηλ μέγα το ονομά αυτου 3 και εγένηθη εν ειρηνη

ο τοπος αυτου και το κατοικητηφιον αυτου εν σιων 4 εκει συνετφιψεν τα κρατη των τοξων οπλον και ρομφαιαν και πολεμον διαψαλμα 5 φωτίζεις συ θαυμαστως απο ορεων αιωνιών 6 εταραχθησαν παντές οι ασυνέτοι τη καρδία υπνώσαν υπνον αυτών και ουχ ευρον ουδέν παντές οι ανδρές του πλούτου ταις χέρσιν αυτών 7 απο επιτιμήσεως σου ο δεός ιακώβ ενυσταξάν οι επιβεβήκοτες τους ιππους 8 συ φοβέρος ει και τις αντιστήσεται σοι από τότε η όργη σου 9 έχ του ουρανού ηχουτίσας κρίσιν γη εφοβηθή και ησυχάσεν 10 έν τω αναστήναι εις κρίσιν τον δεόν του σωσαι παντάς τους πραείς της γης διαψάλμα 11 ότι ενθυμίον ανθρώπου εξομολογήσεται σοι και εγκαταλείμμα ενθυμίου εορτάσει σοι 12 ευξάσθε και απόδοτε χύριω τω δεώ υμών παντές οι χύχλω αυτού οισουσίν δωρά 13 τω φοβέρω και αφαιρούμενω πνευματά αρχοντών φοβέρω παρά τοις βασιλευσί της γης .

Chapter 76

1 εις το τελος υπερ ιδιθουν τω ασαφ ψαλμος 2 φωνη μου προς χυριον εχεχραξα φωνη μου προς τον θεον και προσεσχεν μοι 3 εν ημερα θλιψεως μου τον θεον εξεζητησα ταις χερσιν μου νυκτος εναντιον αυτου και ουκ ηπατηθην απηνηνατο παρακληθηναι η ψυχη μου 4 εμνησθην του θεου και ευφρανθην ηδολεσχησα και ωλιγοψυχησεν το πνευμα μου διαψαλμα 5 προκατελαβοντο φυλακας οι οφθαλμοι μου εταραχθην και ουκ ελαλησα 6 διελογισαμην ημερας αρχαιας και ετη αιωνια εμνησθην και εμελετησα 7 νυκτος μετα της καρδιας μου ηδολεσχουν και εσχαλλεν το πνευμα μου 8 μη εις τους αιωνας απωσεται χυριος χαι ου προσθησει του ευδοχησαι ετι 9 η εις τελος το ελεος αυτου αποχοψει απο γενεας εις γενεαν 10 η επιλησεται του οικτιρησαι ο θεος η συνεξει εν τη οργη αυτου τους οικτιρμους αυτου διαψαλμα 11 και ειπα νυν ηρξαμην αυτη η αλλοιωσις της δεξιας του υψιστου 12 εμνησθην των εργων χυριου οτι μνησθησομαι απο της αρχης των θαυμασιων σου 13 και μελετησω εν πασιν τοις εργοις σου και εν τοις επιτηδευμασιν σου αδολεσχησω 14 ο θεος εν τω αγιω η οδος σου τις θεος μεγας ως ο θεος ημων 15 συ ει ο θεος ο ποιων θαυμασια εγνωρισας εν τοις λαοις την δυναμιν σου 16 ελυτρωσω εν τω βραχιονι σου τον λαον σου τους υιους ιακωβ και ιωσηφ διαψαλμα 17 ειδοσαν σε υδατα ο θεος ειδοσαν σε υδατα και εφοβηθησαν και εταραχθησαν αβυσσοι πληθος ηχους υδατων 18 φωνην εδωκαν αι νεφελαι και γαρ τα βελη σου διαπορευονται 19 φωνη της βροντης σου εν τω τροχω εφαναν αι αστραπαι σου τη οιχουμενη εσαλευθη και εντρομος εγενηθη η γη 20 εν τη θαλασση η οδος σου και αι τριβοι σου εν υδασι πολλοις και τα ιχνη σου ου γνωσθησονται 21 ωδηγησας ως προβατα τον λαον σου εν χειρι μωυση και ααρων

Chapter 77

1 συνεσεως τω ασαφ προσεχετε λαος μου τον νομον μου χλινατε το ους υμων εις τα ρηματα του στοματος μου 2 ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου φθεγξομαι προβληματα απ΄ αρχης 3 οσα ηχουσαμεν και εγνωμεν αυτα και οι πατερες ημων διηγησαντο ημιν 4 ουκ εκρυβη απο των τεκνων αυτων εις γενεαν ετεραν απαγγελλοντες τας αινεσεις του χυριου χαι τας δυναστειας αυτου χαι τα θαυμασια αυτου α εποιησεν 5 και ανεστησεν μαρτυριον εν ιακώβ και νομον εθετο εν ισραηλ οσα ενετειλατο τοις πατρασιν ημων του γνωρισαι αυτα τοις υιοις αυτων 6 οπως αν γνω γενεα ετερα υιοι οι τεχθησομενοι και αναστησονται και απαγγελουσιν αυτα τοις υιοις αυτων 7 ινα θωνται επι τον θεον την ελπιδα αυτων και μη επιλαθωνται των εργων του θεου και τας εντολας αυτου εκζητησουσιν 8 ινα μη γενωνται ως οι πατερες αυτων γενεα σχολια χαι παραπιχραινουσα γενεα ητις ου χατηυθυνεν την χαρδιαν αυτης χαι ουχ επιστωθη μετα του θεου το πνευμα αυτης 9 υιοι εφραιμ εντεινοντες και βαλλοντες τοξοις εστραφησαν εν ημερα πολεμου 10 ουκ εφυλαξαν την διαθηκην του θεου και εν τω νομω αυτου ουκ ηθελον πορευεσθαι 11 και επελαθοντο των ευεργεσιων αυτου και των θαυμασιων αυτου ων εδειξεν αυτοις 12 εναντιον των πατερων αυτων α εποιησεν θαυμασια εν γη αιγυπτω εν πεδιω τανεως 13 διερρηξεν θαλασσαν και διηγαγεν αυτους εστησεν υδατα ωσει ασχον 14 και ωδηγησεν αυτους εν νεφελη ημερας και ολην την νυκτα εν φωτισμω πυρος 15 διερρηξεν πετραν εν ερημω και εποτισεν αυτους ως εν αβυσσω πολλη 16 και εξηγαγεν υδωρ εκ πετρας και κατηγαγεν ως ποταμους υδατα 17 και προσεθεντο ετι του αμαρτανειν αυτω παρεπικραναν τον υψιστον εν ανυδρω 18 και εξεπειρασαν τον θεον εν ταις καρδιαις αυτων του αιτησαι βρωματα ταις ψυχαις αυτων 19 και κατελαλησαν του θεου και ειπαν μη δυνησεται ο θεος ετοιμασαι τραπεζαν εν ερημω 20 επει επαταξεν πετραν και ερρυησαν υδατα και χειμαρροι χατεχλυσθησαν μη χαι αρτον δυναται δουναι η ετοιμασαι τραπεζαν τω λαω αυτου 21 δια τουτο ηχουσεν χυριος χαι ανεβαλετο χαι πυρ ανηφθη εν ιαχωβ και οργη ανεβη επι τον ισραηλ 22 οτι ουκ επιστευσαν εν τω θεω ουδε ηλπισαν επι το σωτηριον αυτου 23 και ενετειλατο νεφελαις υπερανωθεν και θυρας ουρανου ανεωξεν 24 και εβρεξεν αυτοις μαννα φαγειν και αρτον ουρανου εδωκεν αυτοις 25 αρτον αγγελων εφαγεν ανθρωπος επισιτισμον απεστειλέν αυτοις εις πλησμονην 26 απηρεν νοτον εξ ουρανου και επηγαγεν εν τη δυναστεια αυτου λιβα 27 και εβρέξεν επ΄ αυτους ωσει χουν σαρχας και ωσει αμμον θαλασσων πετεινα πτερωτα 28 και επεπεσον εις μεσον της παρεμβολης αυτων κυκλω των σκηνωματων αυτων 29 και εφαγοσαν και ενεπλησθησαν σφοδρα και την επιθυμιαν αυτων ηνεγχεν αυτοις 30 ουχ εστερηθήσαν απο της επιθυμιας αυτών ετι της βρώσεως αυτων ουσης εν τω στοματι αυτων 31 και οργη του θεου ανεβη επ' αυτους και

απεχτεινέν εν τοις πιοσιν αυτών χαι τους εχλέχτους του ισραηλ συνεποδισέν 32 εν πασιν τουτοις ημαρτον ετι και ουκ επιστευσαν εν τοις θαυμασιοις αυτου 33 και εξελιπον εν ματαιοτητι αι ημεραι αυτων και τα ετη αυτων μετα σπουδης 34 οταν απεχτεύνεν αυτούς εξεζητούν αυτού και επεστρεφού και ωρθρίζου προς τον θεον 35 και εμνησθησαν οτι ο θεος βοηθος αυτων εστιν και ο θεος ο υψιστος λυτρωτης αυτων εστιν 36 και ηπατησαν αυτον εν τω στοματι αυτων και τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτω 37 η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ' αυτου ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου 38 αυτος δε εστιν οικτιρμων και ιλασεται ταις αμαρτιαις αυτων και ου διαφθερει και πληθυνει του αποστρεψαι τον θυμον αυτου και ουχι εκκαυσει πασαν την οργην αυτου 39 και εμνησθη οτι σαρξ εισιν πνευμα πορευομενον και ουκ επιστρεφον 40 ποσακις παρεπικραναν αυτον εν τη ερημω παρωργισαν αυτον εν γη ανυδρω 41 και επεστρεψαν και επειρασαν τον θεον και τον αγιον του ισραηλ παρωξυναν 42 ουκ εμνησθησαν της χειρος αυτου ημερας ης ελυτρωσατο αυτους εχ χειρος θλιβοντος 43 ως εθετο εν αιγυπτω τα σημεία αυτού και τα τερατά αυτού εν πεδίω τανέως 44 και μετέστρεψεν είς αίμα τους ποταμους αυτων και τα ομβρηματα αυτων οπως μη πιωσιν 45 εξαπεστειλεν εις αυτους χυνομυιαν χαι χατεφαγεν αυτους χαι βατραχον χαι διεφθειρεν αυτους 46 και εδωκέν τη ερυσιβη τον καρπον αυτών και τους πονούς αυτών τη ακριδι 47 απεχτεινεν εν χαλαζη την αμπελον αυτων χαι τας συχαμινους αυτων εν τη παχνη 48 και παρεδωκεν εις χαλαζαν τα κτηνη αυτων και την υπαρξιν αυτων τω πυρι 49 εξαπεστειλεν εις αυτους οργην θυμου αυτου θυμον και οργην και θλιψιν αποστολην δι΄ αγγελων πονηρων 50 ωδοποιησεν τριβον τη οργη αυτου ουχ εφεισατο απο θανατου των ψυχων αυτων και τα κτηνη αυτων εις θανατον συνεχλεισεν 51 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν αιγυπτω απαρχην των πονων αυτων εν τοις σκηνωμασι χαμ 52 και απηρεν ως προβατα τον λαον αυτου και ανηγαγεν αυτους ως ποιμνιον εν ερημω 53 και ωδηγησεν αυτους εν ελπιδι και ουκ εδειλιασαν και τους εχθρους αυτων εκαλυψεν θαλασσα 54 και εισηγαγεν αυτους εις οριον αγιασματος αυτου ορος τουτο ο εχτησατο η δεξια αυτου 55 χαι εξεβαλεν απο προσωπου αυτων εθνη και εκληροδοτησεν αυτους εν σχοινιω κληροδοσιας και κατεσκηνωσεν εν τοις σκηνωμασιν αυτων τας φυλας του ισραηλ 56 και επειρασαν και παρεπικραναν τον θεον τον υψιστον και τα μαρτυρια αυτου ουκ εφυλαξαντο 57 και απεστρεψαν και ησυνθετησαν καθως και οι πατερες αυτων και μετεστραφησαν εις τοξον στρεβλον 58 και παρωργισαν αυτον εν τοις βουνοις αυτων και εν τοις γλυπτοις αυτων παρεζηλωσαν αυτον 59 ηκουσεν ο θεος και υπερειδεν και εξουδενωσεν σφοδρα τον ισραηλ 60 και απωσατο την σκηνην σηλωμ σκηνωμα αυτου ου κατεσκηνωσεν εν ανθρωποις 61 και παρεδωκεν εις αιχμαλωσιαν την ισχυν αυτων και την καλλονην αυτων εις χειρας εχθρου 62 και συνεκλεισεν εις ρομφαίαν τον λαον αυτού και την κληρονομίαν αυτού υπερείδεν 63 τους

νεανισχους αυτων κατεφαγεν πυρ και αι παρθενοι αυτων ουκ επενθηθησαν 64 οι ιερεις αυτων εν ρομφαια επεσαν και αι χηραι αυτων ου κλαυσθησονται 65 και εξηγερθη ως ο υπνων κυριος ως δυνατος κεκραιπαληκως εξ οινου 66 και επαταξεν τους εχθρους αυτου εις τα οπισω ονειδος αιωνιον εδωκεν αυτοις 67 και απωσατο το σκηνωμα ιωσηφ και την φυλην εφραιμ ουκ εξελεξατο 68 και εξελεξατο την φυλην ιουδα το ορος το σιων ο ηγαπησεν 69 και ωκοδομησεν ως μονοκερωτων το αγιασμα αυτου εν τη γη εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα 70 και εξελεξατο δαυιδ τον δουλον αυτου και ανελαβεν αυτον εκ των ποιμνιών των προβατών 71 εξοπισθεν των λοχευομένων ελαβεν αυτον ποιμαίνειν ιακώβ τον λαον αυτου και ισραηλ την κληρονομίαν αυτου 72 και εποιμανέν αυτους εν τη ακακία της καρδίας αυτου και εν ταις συνέσεσι των χειρων αυτου ωδηγησεν αυτους

Chapter 78

1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος ηλθοσαν εθνη εις την κληρονομιαν σου εμιαναν τον ναον τον αγιον σου εθεντο ιερουσαλημ εις οπωροφυλαχιον 2 εθεντο τα θνησιμαια των δουλων σου βρωματα τοις πετεινοις του ουρανου τας σαρχας των οσιων σου τοις θηριοις της γης 3 εξεχεαν το αιμα αυτων ως υδωρ χυχλω ιερουσαλημ χαι ουχ ην ο θαπτων 4 εγενηθημεν ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυχτηρισμος και χλευασμος τοις χυχλω ημων 5 εως ποτε χυριε οργισθηση εις τελος εχχαυθησεται ως πυρ ο ζηλος σου 6 εχχεον την οργην σου επι εθνη τα μη γινωσχοντα σε και επι βασιλειας αι το ονομα σου ουχ επεχαλεσαντο 7 οτι χατεφαγον τον ιαχωβ και τον τοπον αυτου ηρημωσαν 8 μη μνησθης ημων ανομιων αρχαιων ταχυ προκαταλαβετωσαν ημας οι οικτιρμοι σου οτι επτωχευσαμεν σφοδρα 9 βοηθησον ημιν ο θεος ο σωτηρ ημων ενεκα της δοξης του ονοματος σου κυριε ρυσαι ημας και ιλασθητι ταις αμαρτιαις ημων ενεχα του ονοματος σου 10 μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων και γνωσθητω εν τοις εθνεσιν ενωπιον των οφθαλμων ημων η εχδιχησις του αιματος των δουλων σου του εχχευμενου 11 εισελθατω ενωπιον σου ο στεναγμος των πεπεδημενων κατα την μεγαλωσυνην του βραχιονος σου περιποιησαι τους υιους των τεθανατωμενων 12 αποδος τοις γειτοσιν ημων επταπλασιονα εις τον χολπον αυτων τον ονειδισμον αυτων ον ωνειδισαν σε χυριε 13 ημεις δε λαος σου και προβατα της νομης σου ανθομολογησομεθα σοι εις τον αιωνα εις γενεαν και γενεαν εξαγγελουμεν την αινεσιν σου

Chapter 79

1 εις το τέλος υπές των αλλοιωθησομένων μαςτυςιον τω ασαφ ψαλμός υπές του ασσυςιου 2 ο ποιμαίνων τον ισραηλ προσχές ο οδηγών ωσεί προβατά τον ιω-

σηφ ο χαθημενος επι των χερουβιν εμφανηθι 3 εναντιον εφραιμ χαι βενιαμιν και μανασση εξεγειρον την δυναστειαν σου και ελθε εις το σωσαι ημας 4 ο θεος επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα 5 κυριε ο θεος των δυναμεών εως ποτε οργίζη επί την προσευχην του δουλού σου 6 ψωμιείς ημας αρτον δαχρυων χαι ποτιεις ημας εν δαχρυσιν εν μετρω 7 εθου ημας εις αντιλογιαν τοις γειτοσιν ημων και οι εχθροι ημων εμυκτηρισαν ημας 8 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα διαψαλμα 9 αμπελον εξ αιγυπτου μετηρας εξεβαλες εθνη και κατεφυτευσας αυτην 10 ωδοποιησας εμπροσθεν αυτης και κατεφυτευσας τας ρίζας αυτης και επλησθη η γη 11 εκαλυψεν ορη η σκια αυτης και αι αναδενδραδες αυτης τας κεδρους του θεου 12 εξετεινεν τα κληματα αυτης εως θαλασσης και εως ποταμου τας παραφυαδας αυτής 13 ινα τι καθείλες τον φραγμον αυτής και τρυγωσίν αυτην παντες οι παραπορευομενοι την οδον 14 ελυμηνατο αυτην συς εκ δρυμου και μονιος αγριος κατενεμησατο αυτην 15 ο θεος των δυναμεων επιστρεψον δη επιβλεψον εξ ουρανου και ιδε και επισκεψαι την αμπελον ταυτην 16 και καταρτισαι αυτην ην εφυτευσεν η δεξια σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω 17 εμπεπυρισμενή πυρι και ανεσκαμμενή απο επιτιμήσεως του προσωπου σου απολουνται 18 γενηθητω η χειρ σου επ' ανδρα δεξιας σου και επι υιον ανθρωπου ον εχραταιωσας σεαυτω 19 χαι ου μη αποστωμεν απο σου ζωωσεις ημας και το ονομα σου επικαλεσομεθα 20 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα

Chapter 80

1 εις το τελος υπες των ληνων τω ασαφ ψαλμος 2 αγαλλιασθε τω θεω τω βοηθω ημων αλαλαξατε τω θεω ιαχωβ 3 λαβετε ψαλμον χαι δοτε τυμπανον ψαλτηςιον τεςπνον μετα χιθας 4 σαλπισατε εν νεομηνια σαλπιγγι εν ευσημω ημεςα εοςτης ημων 5 οτι προσταγμα τω ισςαηλ εστιν χαι χριμα τω θεω ιαχωβ 6 μαςτυςιον εν τω ιωσηφ εθετο αυτον εν τω εξελθειν αυτον εχ γης αιγυπτου γλωσσαν ην ουχ εγνω ηχουσεν 7 απεστησεν απο αςσεων τον νωτον αυτου αι χειςες αυτου εν τω χοφινω εδουλευσαν 8 εν θλιψει επεχαλεσω με χαι ερςυσαμην σε επηχουσα σου εν αποχρυφω χαταιγιδος εδοχιμασα σε επι υδατος αντιλογιας διαψαλμα 9 αχουσον λαος μου χαι διαμαςτυρομαι σοι ισςαηλ εαν αχουσης μου 10 ουχ εσται εν σοι θεος προσφατος ουδε προσχυνησεις θεω αλλοτςιω 11 εγω γας ειμι χυςιος ο θεος σου ο αναγαγων σε εχ γης αιγυπτου πλατυνον το στομα σου χαι πληρωσω αυτο 12 χαι ουχ ηχουσεν ο λαος μου της φωνης μου χαι ισςαηλ ου προσεσχεν μοι 13 χαι εξαπεστειλα αυτους χατα τα επιτηδευματα των χαρδιων αυτων πορευσονται εν τοις επιτηδευμασιν αυτων 14 ει ο λαος μου ηχουσεν μου ισραηλ ταις οδοις

μου ει επορευθη 15 εν τω μηδενι αν τους εχθρους αυτων εταπεινωσα και επι τους θλιβοντας αυτους επεβαλον την χειρα μου 16 οι εχθροι κυριου εψευσαντο αυτω και εσται ο καιρος αυτων εις τον αιωνα 17 και εψωμισεν αυτους εκ στεατος πυρου και εκ πετρας μελι εχορτασεν αυτους

Chapter 81

1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος εστη εν συναγωγη θεων εν μεσω δε θεους διαχρινει 2 εως ποτε χρινετε αδιχιαν και προσωπα αμαρτωλων λαμβανετε διαψαλμα 3 κρινατε ορφανον και πτωχον ταπεινον και πενητα δικαιωσατε 4 εξελεσθε πενητα και πτωχον εκ χειρος αμαρτωλου ρυσασθε 5 ουκ εγνωσαν ουδε συνηκαν εν σκοτει διαπορευονται σαλευθησονται παντα τα θεμελια της γης 6 εγω ειπα θεοι εστε και υιοι υψιστου παντες 7 υμεις δε ως ανθρωποι αποθνησκετε και ως εις των αρχοντων πιπτετε 8 αναστα ο θεος κρινον την γην οτι συ κατακληρονομησεις εν πασιν τοις εθνεσιν

Chapter 82

1 ωδη ψαλμου τω ασαφ 2 ο θεος τις ομοιωθησεται σοι μη σιγησης μηδε καταπραυ+νης ο θεος 3 οτι ιδου οι εχθροι σου ηχησαν και οι μισουντες σε ηραν κεφαλην 4 επι τον λαον σου κατεπανουργευσαντο γνωμην και εβουλευσαντο κατα των αγιων σου 5 ειπαν δευτε και εξολεθρευσωμεν αυτους εξ εθνους και ου μη μνησθη το ονομα ισραηλ ετι 6 οτι εβουλευσαντο εν ομονοια επι το αυτο κατα σου διαθηχην διεθεντο 7 τα σχηνωματα των ιδουμαιων χαι οι ισμαηλιται μωαβ χαι οι αγαρηνοι 8 γεβαλ και αμμων και αμαληκ και αλλοφυλοι μετα των κατοικουντων τυρον 9 και γαρ και ασσουρ συμπαρεγενετο μετ' αυτων εγενηθησαν εις αντιλημψιν τοις υιοις λωτ διαψαλμα 10 ποιησον αυτοις ως τη μαδιαμ και τω σισαρα ως ο ιαβιν εν τω χειμαρρω χισων 11 εξωλεθρευθησαν εν αενδωρ εγενηθησαν ωσει χοπρος τη γη 12 θου τους αρχοντας αυτων ως τον ωρηβ και ζηβ και ζεβεε και σαλμανα παντας τους αρχοντας αυτων 13 οιτινές είπαν κληρονομησωμέν εαυτοίς το αγιαστηριον του θεου 14 ο θεος μου θου αυτους ως τροχον ως χαλαμην χατα προσωπον ανεμου 15 ωσει πυρ ο διαφλεξει δρυμον ως ει φλοξ κατακαυσαι ορη 16 ουτως χαταδιωξεις αυτους εν τη χαταιγιδι σου χαι εν τη οργη σου ταραξεις αυτους 17 πληρωσον τα προσωπα αυτων ατιμιας και ζητησουσιν το ονομα σου κυριε 18 αισχυνθητωσαν και ταραχθητωσαν εις τον αιωνα του αιωνος και εντραπητωσαν και απολεσθωσαν 19 και γνωτωσαν οτι ονομα σοι κυριος συ μονος υψιστος επι πασαν την γην

Chapter 83

1 εις το τελος υπερ των ληνων τοις υιοις χορε ψαλμος 2 ως αγαπητα τα σχηνωματα σου χυριε των δυναμεων 3 επιποθει και εκλειπει η ψυχη μου εις τας αυλας του χυριου η χαρδια μου χαι η σαρξ μου ηγαλλιασαντο επι θεον ζωντα 4 χαι γαρ στρουθιον ευρεν εαυτω οιχιαν και τρυγων νοσσιαν εαυτη ου θησει τα νοσσια αυτης τα θυσιαστηρια σου χυριε των δυναμεων ο βασιλευς μου χαι ο θεος μου 5 μαχαριοι οι χατοιχουντες εν τω οιχω σου εις τους αιωνας των αιωνων αινεσουσιν σε διαψαλμα 6 μαχαριος ανηρ ου εστιν η αντιλημψις αυτου παρα σου χυριε αναβασεις εν τη χαρδια αυτου διεθετο 7 εν τη χοιλαδι του χλαυθμωνος εις τοπον ον εθετο και γαρ ευλογιας δωσει ο νομοθετων 8 πορευσονται εκ δυναμεως εις δυναμιν οφθησεται ο θεος των θεων εν σιων 9 χυριε ο θεος των δυναμεων εισαχουσον της προσευχης μου ενωτισαι ο θεος ιαχωβ διαψαλμα 10 υπερασπιστα ημων ιδε ο θεος και επιβλεψον επι το προσωπον του χριστου σου 11 οτι κρεισσων ημερα μια εν ταις αυλαις σου υπερ χιλιαδας εξελεξαμην παραρριπτεισθαι εν τω οικω του θεου μαλλον η οικειν εν σκηνωμασιν αμαρτωλων 12 οτι ελεον και αληθειαν αγαπα κυριος ο θεος χαριν και δοξαν δωσει κυριος ου στερησει τα αγαθα τους πορευομενους εν αχαχια 13 χυριε των δυναμεων μαχαριος ανθρωπος ο ελπιζων επι σε

Chapter 84

1 εις το τέλος τοις υιοις πορε ψαλμος 2 ευδοπησας πυριέ την την σου απέστρεψας την αιχμαλωσιαν ιαπώβ 3 αφηπάς τας ανομίας τω λάω σου επάλυψας πασάς τας αμαρτίας αυτών διαψάλμα 4 κατέπαυσας πασάν την οργην σου απέστρεψας από οργης θυμού σου 5 επιστρεψού ημάς ο θέος των σωτηριών ημών και απόστρεψού του θυμού σου αφ΄ ημών 6 μη εις του αιώνα οργισθηση ημίν η διατένεις την οργην σου από γενέας εις γενέαν 7 ο θέος συ επιστρεψάς ζωωσείς ημάς και ο λάος σου ευφρανθησεται έπι σοι 8 δείξου ημίν πυριέ το έλεος σου και το σωτηριών σου δωής ημίν 9 απουσομαι τι λάλησει έν εμοί πυρίος ο θέος ότι λάλησει είρηνην έπι του λάου αυτού και έπι τους οσίους αυτού και έπι τους επιστρεφούτας προς αυτόν παρδίαν 10 πλην έγγυς των φοβουμένων αυτόν το σωτηρίου αυτού του κατασκηνώσαι δοξαν έν τη γη ημών 11 έλεος και αληθεία συνηντήσαν δικαίοσυνη και είρηνη κατέφιλησαν 12 αληθεία έχ της γης ανετείλευ και δικαίοσυνη έχ του ουρανού διέχυψεν 13 και γαρ ο χυρίος δωσεί χρηστότητα και η γη ημών δωσεί του καρπού αυτής 14 δικαίοσυνη εναυτίου αυτού προπορευσεται και θησεί είς οδού τα διαβηματά αυτού

Chapter 85

1 προσευχη τω δαυιδ χλινον χυριε το ους σου χαι επαχουσον μου οτι πτωχος και πενης ειμι εγω 2 φυλαξον την ψυχην μου οτι οσιος ειμι σωσον τον δουλον σου ο θεος μου τον ελπίζοντα επι σε 3 ελεησον με χυριε οτι προς σε χεχραξομαι ολην την ημεραν 4 ευφρανον την ψυχην του δουλου σου οτι προς σε χυριε ηρα την ψυχην μου 5 οτι συ χυριε χρηστος και επιεικης και πολυελέος πασι τοις επικαλουμενοις σε 6 ενωτισαι κυριε την προσευχην μου και προσχες τη φωνη της δεησεως μου 7 εν ημερα θλιψεως μου εχεχραξα προς σε οτι εισηχουσας μου 8 ουχ εστιν ομοιος σοι εν θεοις χυριε χαι ουχ εστιν χατα τα εργα σου 9 παντα τα εθνη οσα εποιησας ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου κυριε και δοξασουσιν το ονομα σου 10 οτι μεγας ει συ και ποιων θαυμασια συ ει ο θεος μονος ο μεγας 11 οδηγησον με χυριε τη οδω σου και πορευσομαι εν τη αληθεια σου ευφρανθητω η καρδια μου του φοβεισθαι το ονομα σου 12 εξομολογησομαι σοι κυριε ο θεος μου εν ολη καρδια μου και δοξασω το ονομα σου εις τον αιωνα 13 οτι το ελεος σου μεγα επ΄ εμε και ερρυσω την ψυχην μου εξ αδου κατωτατου 14 ο θεος παρανομοι επανεστησαν επ΄ εμε και συναγωγη κραταιων εζητησαν την ψυχην μου και ου προεθεντο σε ενωπιον αυτων 15 και συ κυριε ο θεος οικτιρμών και ελεημών μαχροθυμος χαι πολυελεος χαι αληθινος 16 επιβλεψον επ' εμε χαι ελεησον με δος το κρατος σου τω παιδι σου και σωσον τον υιον της παιδισκης σου 17 ποιησον μετ΄ εμου σημειον εις αγαθον και ιδετωσαν οι μισουντες με και αισχυνθητωσαν οτι συ χυριε εβοηθησας μοι χαι παρεχαλεσας με

Chapter 86

1 τοις υιοις πορε ψαλμος ωδης οι θεμελιοι αυτου εν τοις ορεσιν τοις αγιοις 2 αγαπα χυριος τας πυλας σιων υπερ παντα τα σχηνωματα ιαχωβ 3 δεδοξασμενα ελαληθη περι σου η πολις του θεου διαψαλμα 4 μνησθησομαι ρααβ χαι βαβυλωνος τοις γινωσχουσιν με χαι ιδου αλλοφυλοι χαι τυρος χαι λαος αιθιοπων ουτοι εγενηθησαν έχει 5 μητηρ σιων έρει ανθρωπος χαι ανθρωπος έγενηθη εν αυτη χαι αυτος εθεμελιωσεν αυτην ο υψιστος 6 χυριος διηγησεται εν γραφη λαων χαι αρχοντων τουτων των γεγενημένων εν αυτη διαψαλμα 7 ως ευφραινομένων παντών η χατοιχία εν σοι

Chapter 87

1 ωδη ψαλμου τοις υιοις χορε εις το τελος υπερ μαελεθ του αποχριθηναι συνεσεως αιμαν τω ισραηλιτη 2 χυριε ο θεος της σωτηριας μου ημερας εχεχραξα και εν νυχτι εναντιον σου 3 εισελθατω ενωπιον σου η προσευχη μου κλινον το ους σου εις την

δεησιν μου χυριε 4 οτι επλησθη χαχων η ψυχη μου χαι η ζωη μου τω αδη ηγγισεν 5 προσελογισθην μετα των καταβαινοντων εις λακκον εγενηθην ως ανθρωπος αβοηθητος εν νεχροις ελευθερος 6 ωσει τραυματιαι ερριμμενοι χαθευδοντες εν ταφω ων ουχ εμνησθης ετι και αυτοι εκ της χειρος σου απωσθησαν 7 εθεντο με εν λαχχω χατωτατω εν σχοτεινοις χαι εν σχια θανατου 8 επ΄ εμε επεστηριχθη ο θυμος σου και παντας τους μετεωρισμούς σου επ' εμε επηγαγες διαψαλμα 9 εμακρυνας τους γνωστους μου απ΄ εμου εθεντο με βδελυγμα εαυτοις παρεδοθην και ουκ εξεπορευομην 10 οι οφθαλμοι μου ησθενησαν απο πτωχειας εκεκραξα προς σε χυριε ολην την ημεραν διεπετασα προς σε τας χειρας μου 11 μη τοις νεκροις ποιησεις θαυμασια η ιατροι αναστησουσιν και εξομολογησονται σοι 12 μη διηγησεται τις εν ταφω το ελεος σου και την αληθειαν σου εν τη απωλεια 13 μη γνωσθησεται εν τω σχοτει τα θαυμασια σου χαι η διχαιοσυνη σου εν γη επιλελησμενη 14 καγω προς σε κυριε εκεκραξα και το πρωι η προσευχη μου προφθασει σε 15 ινα τι χυριε απωθεις την ψυχην μου αποστρεφεις το προσωπον σου απ΄ εμου 16 πτωχος ειμι εγω και εν κοποις εκ νεοτητος μου υψωθεις δε εταπεινωθην και εξηπορηθην 17 επ' εμε διηλθον αι οργαι σου και οι φοβερισμοι σου εξεταραξαν με 18 εχυχλωσαν με ως υδωρ ολην την ημεραν περιεσχον με αμα 19 εμαχρυνας απ' εμου φιλον και πλησιον και τους γνωστους μου απο ταλαιπωριας

Chapter 88

1 συνεσεως αιθαν τω ισραηλιτη 2 τα ελεή σου χυρίε εις τον αίωνα ασομαί εις γενεαν και γενεαν απαγγελω την αληθειαν σου εν τω στοματι μου 3 οτι ειπας εις τον αιωνα ελεος οιχοδομηθησεται εν τοις ουρανοις ετοιμασθησεται η αληθεια σου 4 διεθεμην διαθηχην τοις εχλεχτοις μου ωμοσα δαυιδ τω δουλω μου 5 εως του αιωνος ετοιμασω το σπερμα σου και οικοδομησω εις γενεαν και γενεαν τον θρονον σου διαψαλμα 6 εξομολογησονται οι ουρανοι τα θαυμασια σου χυριε χαι την αληθείαν σου εν εχχλησία αγίων 7 οτι τις εν νεφελαίς ισωθησεταί τω χυρίω και τις ομοιωθησεται τω χυριω εν υιοις θεου 8 ο θεος ενδοξαζομενος εν βουλη αγιων μεγας και φοβερος επι παντας τους περικυκλω αυτου 9 κυριε ο θεος των δυναμεων τις ομοιος σοι δυνατος ει χυριε και η αληθεια σου χυχλω σου 10 συ δεσποζεις του χρατους της θαλασσης τον δε σαλον των χυματων αυτης συ καταπραυ+νεις 11 συ εταπεινωσας ως τραυματιαν υπερηφανον και εν τω βραχιονι της δυναμεως σου διεσχορπισας τους εχθρους σου 12 σοι εισιν οι ουρανοι και ση εστιν η γη την οιχουμενην και το πληρωμα αυτης συ εθεμελιωσας 13 τον βορραν και θαλασσας συ εκτισας θαβωρ και ερμών εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται 14 σος ο βραχιων μετα δυναστειας χραταιωθητω η χειρ σου υψωθητω η δεξια σου 15

δικαιοσυνή και κριμα ετοιμασια του θρονού σου έλεος και αλήθεια προπορευσεται προ προσωπου σου 16 μαχαριος ο λαος ο γινωσχων αλαλαγμον χυριε εν τω φωτι του προσωπου σου πορευσονται 17 και εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται ολην την ημεραν και εν τη δικαιοσυνή σου υψωθησονται 18 οτι το καυχήμα της δυναμεως αυτων ει συ και εν τη ευδοκια σου υψωθησεται το κερας ημων 19 οτι του χυριου η αντιλημψις και του αγιου ισραηλ βασιλεως ημων 20 τοτε ελαλησας εν ορασει τοις οσιοις σου και ειπας εθεμην βοηθειαν επι δυνατον υψωσα εκλεκτον εχ του λαου μου 21 ευρον δαυίδ τον δουλον μου εν ελαίω αγίω μου έχρισα αυτον 22 η γαρ χειρ μου συναντιλημψεται αυτω και ο βραχιων μου κατισχυσει αυτον 23 ουχ ωφελησει εχθρος εν αυτω χαι υιος ανομιας ου προσθησει του καχωσαι αυτον 24 και συγκοψω τους εχθρους αυτου απο προσωπου αυτου και τους μισουντας αυτον τροπωσομαι 25 και η αληθεια μου και το ελεος μου μετ΄ αυτου και εν τω ονοματι μου υψωθησεται το κερας αυτου 26 και θησομαι εν θαλασση χειρα αυτου και εν ποταμοις δεξιαν αυτου 27 αυτος επικαλεσεται με πατης μου ει συ θεος μου και αντιλημπτως της σωτηριας μου 28 καγω πρωτοτοχον θησομαι αυτον υψηλον παρα τοις βασιλευσιν της γης 29 εις τον αιωνα φυλαξω αυτω το ελεος μου και η διαθηκη μου πιστη αυτω 30 και θησομαι εις τον αιώνα του αιώνος το σπερμα αυτου και τον θρονον αυτου ως τας ημερας του ουρανου 31 εαν εγχαταλιπωσιν οι υιοι αυτου τον νομον μου χαι τοις χριμασιν μου μη πορευθωσιν 32 εαν τα δικαιωματα μου βεβηλωσουσιν και τας εντολας μου μη φυλαξωσιν 33 επισκεψομαι εν ραβδω τας ανομιας αυτων και εν μαστιξιν τας αμαρτιας αυτων 34 το δε ελέος μου ου μη διασχέδασω απ' αυτου ουδε μη αδικήσω εν τη αλήθεια μου 35 ουδε μη βεβηλώσω την διαθήκην μου και τα εκπορευομενα δια των χειλεων μου ου μη αθετησω 36 απαξ ωμοσα εν τω αγιω μου ει τω δαυίδ ψευσομαί 37 το σπέρμα αυτού εις τον αίωνα μένει και ο θρονός αυτού ως ο ηλιος εναντιον μου 38 και ως η σεληνη κατηρτισμένη εις τον αιώνα και ο μαρτυς εν ουρανω πιστος διαψαλμα 39 συ δε απωσω και εξουδενωσας ανεβαλου τον χριστον σου 40 κατεστρεψας την διαθηκην του δουλου σου εβεβηλωσας εις την γην το αγιασμα αυτου 41 καθείλες παντας τους φραγμους αυτου εθου τα οχυρωματα αυτου δειλιαν 42 διηρπασαν αυτον παντες οι διοδευοντες οδον εγενηθη ονείδος τοις γειτοσίν αυτου 43 υψωσας την δεξίαν των εχθρών αυτου ευφρανάς παντας τους εχθρους αυτου 44 απεστρεψας την βοηθειαν της ρομφαιας αυτου και ουκ αντελαβου αυτου εν τω πολεμω 45 κατελυσας απο καθαρισμου αυτον τον θρονον αυτου εις την γην κατερραξας 46 εσμικρυνας τας ημερας του χρονου αυτου κατέχεας αυτου αισχυνήν διαψάλμα 47 έως ποτέ κυριε αποστρεψείς είς τελος εχχαυθησεται ως πυρ η οργη σου 48 μνησθητι τις μου η υποστασις μη γαρ ματαιως εχτισας παντας τους υιους των ανθρωπων 49 τις εστιν ανθρωπος ος ζησεται και ουκ οψεται θανατον ρυσεται την ψυχην αυτου εκ χειρος αδου

διαψαλμα 50 που εισιν τα ελεή σου τα αρχαια χυριε α ωμόσας τω δαυίδ εν τη αλήθεια σου 51 μνησθητι χυριε του ονειδισμού των δουλών σου ου υπέσχον εν τω χολπώ μου πολλών εθνών 52 ου ωνειδισάν οι έχθροι σου χυριε ου ωνειδισάν το ανταλλάγμα του χριστού σου 53 ευλογητός χυρίος εις τον αιώνα γενοίτο γενοίτο

Chapter 89

1 προσευχή του μωυσή ανθρωπου του θεου χυριε χαταφυγή εγενήθης ημιν εν γενεα και γενεα 2 προ του ορη γενηθηναι και πλασθηναι την γην και την οικουμενην και απο του αιωνος εως του αιωνος συ ει 3 μη αποστρεψης ανθρωπον εις ταπεινωσιν και ειπας επιστρεψατε υιοι ανθρωπων 4 οτι χιλια ετη εν οφθαλμοις σου ως η ημερα η εχθες ητις διηλθεν και φυλακη εν νυκτι 5 τα εξουδενωματα αυτων ετη εσονται το πρωι ωσει χλοη παρελθοι 6 το πρωι ανθησαι και παρελθοι το εσπερας αποπεσοι σχληρυνθειη χαι ξηρανθειη 7 οτι εξελιπομεν εν τη οργη σου και εν τω θυμω σου εταραχθημεν 8 εθου τας ανομιας ημων ενωπιον σου ο αιων ημων εις φωτισμον του προσωπου σου 9 οτι πασαι αι ημεραι ημων εξελιπον και εν τη οργη σου εξελιπομεν τα ετη ημων ως αραχνην εμελετων 10 αι ημεραι των ετων ημων εν αυτοις εβδομηχοντα ετη εαν δε εν δυναστειαις ογδοηχοντα ετη και το πλειον αυτων κοπος και πονος οτι επηλθεν πραυ+της εφ΄ ημας και παιδευθησομεθα 11 τις γινωσχει το χρατος της οργης σου και απο του φοβου σου τον θυμον σου 12 εξαριθμησασθαι την δεξιαν σου ουτως γνωρισον και τους πεπεδημενους τη καρδια εν σοφια 13 επιστρεψον κυριε εως ποτε και παρακληθητι επι τοις δουλοις σου 14 ενεπλησθημεν το πρωι του ελεους σου και ηγαλλιασαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων 15 ευφρανθημεν ανθ΄ ων ημερων εταπεινωσας ημας ετων ων ειδομεν κακα 16 και ιδε επι τους δουλους σου και τα εργα σου και οδηγησον τους υιους αυτων 17 και εστω η λαμπροτης κυριου του θεου ημων εφ΄ ημας και τα εργα των χειρων ημων κατευθυνον εφ΄ ημας

Chapter 90

1 αινος ωδης τω δαυίδ ο κατοικών εν βοηθεία του υψίστου εν σκέπη του θέου του ουρανου αυλισθησεται 2 ερεί τω κυρίω αντιλημπτωρ μου εί και καταφυγή μου ο θέος μου έλπιω επ΄ αυτον 3 οτι αυτος ρυσεται με έκ παγίδος θηρευτών και από λογου ταραχώδους 4 εν τοις μεταφρένοις αυτου επισκίασει σοι και υπό τας πτερυγας αυτου έλπιεις οπλώ κυκλώσει σε η αληθεία αυτου 5 ου φοβηθηση από φοβου νυκτερίνου από βέλους πετομένου ημέρας 6 από πραγματός διαπορευομένου εν σκότει από συμπτωματός και δαιμονίου μεσημβρίνου 7 πεσείται έκ του κλίτους σου χιλίας και μυρίας έκ δεξίων σου πρός σε δε ουκ έγγιει 8 πλην τοις οφθαλμοίς

σου κατανοησεις και ανταποδοσιν αμαρτωλων οψη 9 οτι συ κυριε η ελπις μου τον υψιστον εθου καταφυγην σου 10 ου προσελευσεται προς σε κακα και μαστιξ ουκ εγγιει τω σκηνωματι σου 11 οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε εν πασαις ταις οδοις σου 12 επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λίθον τον ποδα σου 13 επ΄ ασπιδα και βασιλισκον επιβηση και καταπατησεις λεοντα και δρακοντα 14 οτι επ΄ εμε ηλπισεν και ρυσομαι αυτον σκεπασω αυτον οτι εγνω το ονομα μου 15 επικαλεσεται με και εισακουσομαι αυτου μετ΄ αυτου ειμι εν θλιψει και εξελουμαι και δοξασω αυτον 16 μακροτητα ημερων εμπλησω αυτον και δειξω αυτω το σωτηριον μου

Chapter 91

1 ψαλμος ωδης εις την ημεραν του σαββατου 2 αγαθον το εξομολογεισθαι τω χυριω χαι ψαλλειν τω ονοματι σου υψιστε 3 του αναγγελλειν το πρωι το ελεος σου και την αληθειαν σου κατα νυκτα 4 εν δεκαχορδω ψαλτηριω μετ' ωδης εν κιθαρα 5 οτι ευφρανας με κυριε εν τω ποιηματι σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασομαι 6 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου χυριε σφοδρα εβαθυνθησαν οι διαλογισμοι σου 7 ανηρ αφρων ου γνωσεται και ασυνετος ου συνησει ταυτα 8 εν τω ανατειλαι τους αμαρτωλους ως χορτον και διεκυψαν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οπως αν εξολεθρευθωσιν εις τον αιωνα του αιωνος 9 συ δε υψιστος εις τον αιωνα χυριε 10 οτι ιδου οι εχθροι σου απολουνται χαι διασχορπισθησονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν 11 και υψωθησεται ως μονοκερωτος το κερας μου και το γηρας μου εν ελαιω πιονι 12 και επείδεν ο οφθαλμος μου εν τοις εχθροις μου και εν τοις επανιστανομενοις επ΄ εμε πονηρευομενοις ακουσεται το ους μου 13 δικαιος ως φοινιξ ανθησει ωσει κεδρος η εν τω λιβανω πληθυνθησεται 14 πεφυτευμενοι εν τω οιχω χυριου εν ταις αυλαις του θεου ημων εξανθησουσιν 15 ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιονι και ευπαθουντες εσονται 16 του αναγγειλαι οτι ευθης χυριος ο θεος μου και ουκ εστιν αδικια εν αυτω

Chapter 92

1 εις την ημέραν του προσαββατου ότε κατωκίσται η γη αίνος ωδης τω δαυίδ ο κυρίος εβασιλεύσεν ευπρεπείαν ενέδυσατο ενέδυσατο κυρίος δυναμίν και περιέζωσατο και γαρ εστέρεωσεν την οικουμένην ητις ου σαλευθησεται 2 ετοίμος ο θρόνος σου από τότε από του αίωνος συ εί 3 έπηραν οι ποταμοί κυρίε έπηραν οι ποταμοί φωνας αυτών 4 από φωνών υδατών πολλών θαυμάστοι οι μετέωρισμοί της θαλασσης θαυμάστος εν υψηλοίς ο κυρίος 5 τα μαρτύρια σου έπιστωθησαν σφόδρα τω οίχω σου πρέπει αγιασμά κυρίε είς μακρότητα ημέρων

Chapter 93

1 ψαλμος τω δαυίδ τετραδι σαββατων ο θεος εχδιχησεων χυρίος ο θεος εχδιχησεων επαρρησιασατο 2 υψωθητι ο κρινων την γην αποδος ανταποδοσιν τοις υπερηφανοις 3 εως ποτε αμαρτωλοι χυριε εως ποτε αμαρτωλοι χαυχησονται 4 φθεγξονται και λαλησουσιν αδικιαν λαλησουσιν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν 5 τον λαον σου χυριε εταπεινωσαν και την κληρονομιαν σου εκακωσαν 6 χηραν και προσηλυτον απεκτειναν και ορφανους εφονευσαν 7 και ειπαν ουκ οψεται χυριος ουδε συνήσει ο δεος του ιαχώβ 8 συνέτε δη αφρονές εν τω λάω χαι μωροί ποτε φρονησατε 9 ο φυτευσας το ους ουχι αχουει η ο πλασας τον οφθαλμον ου κατανοει 10 ο παιδευων εθνή ουχι ελεγξει ο διδασκων ανθρωπον γνωσιν 11 χυριος γινωσκει τους διαλογισμους των ανθρωπων οτι εισιν ματαιοι 12 μακαριος ανθρωπος ον αν συ παιδευσης χυριε και εκ του νομου σου διδαξης αυτον 13 του πραυναι αυτω αφ' ημερων πονηρων εως ου ορυγη τω αμαρτωλω βοθρος 14 οτι ουκ απωσεται χυριος τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου ουκ εγκαταλειψει 15 εως ου δικαιόσυνη επιστρεψη εις κρισίν και εχομένοι αυτής παντές οι ευθείς τη χαρδια διαψαλμα 16 τις αναστησεται μοι επι πονηρευομένους η τις συμπαραστησεται μοι επι εργαζομενους την ανομιαν 17 ει μη οτι χυριος εβοηθησεν μοι παρα βραχυ παρωχησεν τω αδη η ψυχη μου 18 ει ελεγον σεσαλευται ο πους μου το έλεος σου χυριε βοηθει μοι 19 χυριε κατα το πληθος των οδυνων μου εν τη καρδια μου αι παρακλησεις σου ηγαπησαν την ψυχην μου 20 μη συμπροσεσται σοι θρονος ανομιας ο πλασσων κοπον επι προσταγματι 21 θηρευσουσιν επι ψυχην δικαιου και αιμα αθωον καταδικασονται 22 και εγένετο μοι κυρίος εις καταφυγην και ο θεος μου εις βοηθον ελπιδος μου 23 και αποδωσει αυτοις την ανομιαν αυτων και κατα την πονηριαν αυτων αφανιει αυτους κυριος ο δεος ημων

Chapter 94

1 αινος ωδης τω δαυίδ δευτε αγαλλιασωμεθα τω χυρίω αλαλαξωμεν τω θεω τω σωτηρι ημών 2 προφθασωμεν το προσωπον αυτου εν εξομολογησει και εν ψαλμοις αλαλαξωμεν αυτώ 3 ότι θεος μεγας χυρίος και βασίλευς μεγας επί παντάς τους θεους 4 ότι εν τη χείρι αυτού τα περατά της γης και τα υψή των ορέων αυτού είσιν 5 ότι αυτού έστιν η θαλασσα και αυτός εποίησεν αυτήν και την ξηραν αι χείρες αυτού έπλασαν 6 δεύτε προσχυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ και χλαυσωμέν εναντίον χυρίου του ποίησαντος ημάς 7 ότι αυτός έστιν ο θέος ημών και ημέις λαος νόμης αυτού και προβατά χείρος αυτού σημέρον έαν της φωνής αυτού αχουσητέ 8 μη σχληρύνητε τας καρδίας ύμων ως έν τω παραπιχράσμω κατά την ημέραν του πείρασμού εν τη έρημω 9 ου επείρασαν οι πατέρες ύμων εδοχιμάσαν και είδοσαν τα έργα μου 10 τεσσαραχοντά έτη προσωχθίσα τη γενέα

εχεινη και ειπα αει πλανωνται τη καρδια και αυτοι ουκ εγνωσαν τας οδους μου 11 ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

Chapter 95

1 στε ο οιχος ωχοδομειτο μετα την αιχμαλωσιαν ωδη τω δαυιδ ασατε τω χυριω ασμα καινον ασατε τω κυριω πασα η γη 2 ασατε τω κυριω ευλογησατε το ονομα αυτου ευαγγελιζεσθε ημεραν εξ ημερας το σωτηριον αυτου 3 αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν την δοξαν αυτου εν πασι τοις λαοις τα θαυμασια αυτου 4 οτι μεγας χυριος και αινετος σφοδρα φοβερος εστιν επι παντας τους θεους 5 οτι παντες οι θεοι των εθνων δαιμονια ο δε κυριος τους ουρανους εποιησεν 6 εξομολογησις και ωραιοτης ενωπιον αυτου αγιωσυνή και μεγαλοπρεπεια εν τω αγιασματι αυτου 7 ενεγκατε τω χυριω αι πατριαι των εθνων ενεγχατε τω χυριω δοξαν χαι τιμην 8 ενεγχατε τω χυριω δοξαν ονοματι αυτου αρατε θυσιας χαι εισπορευεσθε εις τας αυλας αυτου 9 προσχυνησατε τω χυριω εν αυλη αγια αυτου σαλευθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη 10 ειπατε εν τοις εθνεσιν ο χυριος εβασιλευσεν χαι γαρ χατωρθωσεν την οιχουμενην ητις ου σαλευθησεται χρινει λαους εν ευθυτητι 11 ευφραινεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης 12 χαρησεται τα πεδια και παντα τα εν αυτοις τοτε αγαλλιασονται παντα τα ξυλα του δρυμου 13 προ προσωπου χυριου οτι ερχεται οτι ερχεται χριναι την γην κρινει την οικουμένην εν δικαιόσυνη και λαούς εν τη αλήθεια αυτου

Chapter 96

1 τω δαυίδ ότε η γη αυτου καθισταται ο κυρίος εβασιλευσεν αγαλλιασθώ η γη ευφρανθητώσαν νησοι πολλαι 2 νεφέλη και γνοφος κυκλώ αυτου δικαιόσυνη και κρίμα κατορθώσις του θρόνου αυτου 3 πυρ εναντίον αυτου προπορευσεται και φλογιεί κυκλώ τους έχθρους αυτου 4 έφαναν αι αστραπαι αυτου τη οικουμένη είδεν και έσαλευθη η γη 5 τα όρη ετακησάν ώσει κηρός από προσώπου κυρίου από προσώπου κυρίου πασης της γης 6 ανηγγείλαν οι ουρανοί την δικαιόσυνην αυτου και είδοσαν παντές οι λαοί την δόξαν αυτού 7 αισχυνθητώσαν παντές οι προσκυνούντες τοις γλυπτοίς οι εγκαυχώμενοι εν τοις είδωλοις αυτών προσκυνήσατε αυτώ παντές οι αγγελοί αυτού 8 ηκουσέν και ευφρανθή σίων και ηγαλλιασάντο αι θυγατέρες της ιουδαίας ένεκεν των κρίματων σου κυρίε 9 ότι συ εί κυρίος ο υψίστος έπι πασάν την γην σφόδρα υπέρυψωθης υπέρ παντάς τους θέους 10 οι αγαπώντες τον κυρίον μίσειτε πονηρόν φυλάσσει κυρίος τας ψύχας των όσιων αυτού έχ χείρος αμαρτώλων ρυσεται αυτούς 11 φως ανετείλεν τω δικαίω και τοίς

ευθεσι τη καρδια ευφροσυνη 12 ευφρανθητε δικαιοι επι τω κυριω και εξομολογεισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου

Chapter 97

1 ψαλμος τω δαυίδ ασατε τω χυρίω ασμα χαινον οτι θαυμαστα εποίησεν χυρίος εσωσεν αυτώ η δεξια αυτου και ο βραχίων ο αγίος αυτου 2 εγνωρίσεν χυρίος το σωτηρίον αυτου εναντίον των έθνων απεχαλυψέν την δικαιόσυνην αυτου 3 εμνησθη του έλεους αυτου τω ιαχώβ και της αληθείας αυτου τω οίχω ισραηλ είδοσαν παντά τα περατά της γης το σωτηρίον του θέου ημών 4 αλαλαξάτε τω θέω πασα η γη ασατε και αγαλλιάσθε και ψάλατε 5 ψάλατε τω χυρίω εν κίθαρα εν κίθαρα και φωνή ψάλμου 6 εν σαλπίγξιν έλαταις και φωνή σαλπίγγος κερατίνης αλαλαξάτε ενώπιον του βασίλεως χυρίου 7 σαλευθητώ η θάλασσα και το πληρωμά αυτης η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή 8 ποταμοί κρότησουσιν χείρι επί το αυτό τα ορή αγαλλιασόνται 9 ότι ηκεί κρίναι την γην κρίνει την οικουμένην εν δικαιόσυνη και λαούς εν ευθυτητί

Chapter 98

1 ψαλμος τω δαυίδ ο χυρίος εβασιλευσεν οργίζεσθωσαν λαοί ο χαθημένος επί των χερουβιν σαλευθητω η γη 2 χυρίος εν σίων μέγας και υψηλος έστιν επί παντας τους λαούς 3 εξομολογησασθωσαν τω ονοματί σου τω μέγαλω ότι φοβερον και αγίον έστιν 4 και τιμη βασίλεως χρίσιν αγαπα συ ητοιμάσας ευθυτητάς κρίσιν και δικαιόσυνην εν ιαχώβ συ εποίησας 5 υψουτέ χυρίον τον θέον ημών και προσχυνείτε τω υποπόδιω των πόδων αυτού ότι αγίος έστιν 6 μωυσης και ααρών εν τοις ιέρευσιν αυτού και σαμουήλ εν τοις επικαλουμένοις το ονομά αυτού έπεκαλουντό τον χυρίον και αυτος έπηχουσεν αυτών 7 εν στύλω νέφελης έλαλει προς αυτούς έφυλασσον τα μαρτυρία αυτού και τα προσταγμάτα α έδωχεν αυτοίς 8 χυρίε ο θέος ημών συ έπηχουες αυτών ο θέος συ ευίλατος έγινου αυτοίς και έκδιχων έπι παντά τα έπιτηδευματά αυτών 9 υψούτε χυρίον τον θέον ημών και προσχυνείτε είς όρος αγίον αυτού ότι αγίος χυρίος ο θέος ημών

Chapter 99

1 ψαλμος εις εξομολογησιν αλαλαξατε τω χυριω πασα η γη 2 δουλευσατε τω χυριω εν ευφροσυνη εισελθατε ενωπιον αυτου εν αγαλλιασει 3 γνωτε οτι χυριος αυτος εστιν ο θεος αυτος εποιησεν ημας χαι ουχ ημεις λαος αυτου χαι προβατα της νομης αυτου 4 εισελθατε εις τας πυλας αυτου εν εξομολογησει εις τας αυλας

αυτου εν υμνοις εξομολογεισθε αυτω αινειτε το ονομα αυτου 5 οτι χρηστος χυριος εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εως γενεας και γενεας η αληθεια αυτου

Chapter 100

1 τω δαυίδ ψαλμος έλεος και κρίσιν ασομαί σοι κυρίε 2 ψαλώ και συνησώ εν οδω αμώμω πότε ηξείς προς με διεπορευομήν εν ακακία καρδίας μου εν μέσω του οίκου μου 3 ου προεθεμήν προ οφθαλμών μου πραγμα παρανόμον ποιουντας παραβασείς εμίσησα 4 ουκ εκολλήθη μοι καρδία σκαμβή εκκλινοντός απ΄ εμού του πονήρου ουκ εγινώσκον 5 τον καταλαλούντα λάθρα του πλησίον αυτού τουτον εξεδίωκον υπερήφανω οφθαλμώ και απλήστω καρδία τουτώ ου συνήσθιον 6 οι οφθαλμοί μου έπι τους πίστους της γης του συγκαθήσθαι αυτούς μετ΄ εμού πορευομένος εν όδω αμώμω ουτός μοι ελειτούργει 7 ου κατώκει εν μέσω της οικίας μου ποίων υπερήφανιαν λάλων αδίκα ου κατεύθυνεν εναντίον των οφθαλμών μου 8 είς τας πρωίας απέκτεννον παντάς τους αμαρτώλους της γης του εξολεθρευσαί εκ πόλεως χυρίου παντάς τους εργαζομένους την ανόμιαν

Chapter 101

1 προσευχη τω πτωχω οταν ακηδιαση και εναντιον κυριου εκχεη την δεησιν αυτου 2 εισακουσον κυριε της προσευχης μου και η κραυγη μου προς σε ελθατω 3 μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου εν η αν ημερα θλιβωμαι κλινον το ους σου προς με εν η αν ημερα επιχαλεσωμαι σε ταχυ εισαχουσον μου 4 οτι εξελιπον ωσει καπνος αι ημεραι μου και τα οστα μου ωσει φρυγιον συνεφρυγησαν 5 επληγη ωσει χορτος και εξηρανθη η καρδια μου οτι επελαθομην του φαγειν τον αρτον μου 6 απο φωνής του στεναγμου μου εχολλήθη το οστουν μου τη σαρχι μου 7 ωμοιωθην πελεχανι ερημιχω εγενηθην ωσει νυχτιχοραξ εν οιχοπεδω 8 ηγρυπνησα και εγενηθην ωσει στρουθιον μοναζον επι δωματι 9 ολην την ημεραν ωνειδιζον με οι εχθροι μου και οι επαινουντες με κατ΄ εμου ωμνυον 10 οτι σποδον ωσει αρτον εφαγον και το πομα μου μετα κλαυθμου εκιρνων 11 απο προσωπου της οργης σου και του θυμου σου οτι επαρας κατερραξας με 12 αι ημεραι μου ωσει σκια εχλιθησαν και έγω ωσει χορτος εξηρανθην 13 συ δε χυριε εις τον αιώνα μενεις και το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν 14 συ αναστας οικτιρησεις την σιων οτι καιρος του οικτιρησαι αυτην οτι ηκει καιρος 15 οτι ευδοκησαν οι δουλοι σου τους λιθους αυτης και τον χουν αυτης οικτιρησουσιν 16 και φοβηθησονται τα εθνη το ονομα χυριου και παντές οι βασιλείς της γης την δοξαν σου 17 οτι οιχοδομησει χυριος την σιων και οφθησεται εν τη δοξη αυτου 18 επεβλεψεν επι την προσευχην των ταπεινων και ουκ εξουδενωσεν την δεησιν αυτων 19 γραφητω

αυτη εις γενεαν ετεραν και λαος ο κτιζομενος αινεσει τον κυριον 20 οτι εξεκυψεν εξ υψους αγιου αυτου κυριος εξ ουρανου επι την γην επεβλεψεν 21 του ακουσαι τον στεναγμον των πεπεδημενων του λυσαι τους υιους των τεθανατωμενων 22 του αναγγειλαι εν σιων το ονομα κυριου και την αινεσιν αυτου εν ιερουσαλημ 23 εν τω συναχθηναι λαους επι το αυτο και βασιλειας του δουλευειν τω κυριω 24 απεκριθη αυτω εν οδω ισχυος αυτου την ολιγοτητα των ημερων μου αναγγειλον μοι 25 μη αναγαγης με εν ημισει ημερων μου εν γενεα γενεων τα ετη σου 26 κατ΄ αρχας συ κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των κειρων σου εισιν οι ουρανοι 27 αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται και ωσει περιβολαιον αλλαξεις αυτους και αλλαγησονται 28 συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν 29 οι υιοι των δουλων σου κατασκηνωσουσιν και το σπερμα αυτων εις τον αιωνα κατευθυνθησεται

Chapter 102

1 τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον χυριον και παντα τα εντος μου το ονομα το αγιον αυτου 2 ευλογει η ψυχη μου τον χυριον χαι μη επιλανθανου πασας τας ανταποδοσεις αυτου 3 τον ευιλατευοντα πασαις ταις ανομιαις σου τον ιωμενον πασας τας νοσους σου 4 τον λυτρουμενον εχ φθορας την ζωην σου τον στεφανουντα σε εν ελεει και οικτιρμοις 5 τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυμιαν σου ανακαινισθησεται ως αετου η νεοτης σου 6 ποιων ελεημοσυνας ο κυριος και κριμα πασι τοις αδιχουμενοις 7 εγνωρισεν τας οδους αυτου τω μωυση τοις υιοις ισραηλ τα θεληματα αυτου 8 οιχτιρμων και ελεημων ο χυριος μαχροθυμος και πολυελεος 9 ουχ εις τελος οργισθησεται ουδε εις τον αιωνα μηνιει 10 ου κατα τας αμαρτιας ημων εποιησεν ημιν ουδε κατα τας ανομιας ημων ανταπεδωκεν ημιν 11 οτι κατα το υψος του ουρανου απο της γης εκραταιωσεν κυριος το ελεος αυτου επι τους φοβουμενους αυτον 12 καθ΄ οσον απεχουσιν ανατολαι απο δυσμων εμαχρυνέν αφ΄ ημών τας ανόμιας ημών 13 χαθώς οιχτίρει πάτηρ υιους οιχτίρησεν χυριος τους φοβουμένους αυτον 14 οτι αυτος έγνω το πλασμά ημών μνησθητι οτι χους εσμεν 15 ανθρωπος ωσει χορτος αι ημεραι αυτου ωσει ανθος του αγρου ουτως εξανθησει 16 οτι πνευμα διηλθεν εν αυτω και ουχ υπαρξει και ουκ επιγνωσεται ετι τον τοπον αυτου 17 το δε ελεος του χυριου απο του αιωνος χαι εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτον και η δικαιοσυνη αυτου επι υιους υιων 18 τοις φυλασσουσιν την διαθηκην αυτου και μεμνημενοις των εντολων αυτου του ποιησαι αυτας 19 χυριος εν τω ουρανω ητοιμασεν τον θρονον αυτου χαι η βασιλεια αυτου παντων δεσποζει 20 ευλογειτε τον χυριον παντες οι αγγελοι αυτου δυνατοι ισχυι ποιουντες τον λογον αυτου του ακουσαι της φωνης των λογων αυτου 21 ευλογειτε τον χυριον πασαι αι δυναμεις αυτου λειτουργοι αυτου

ποιουντες το θελημα αυτου 22 ευλογειτε τον χυριον παντα τα εργα αυτου εν παντι τοπω της δεσποτειας αυτου ευλογει η ψυχη μου τον χυριον

Chapter 103

1 τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον χυριον χυριε ο θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα εξομολογησιν και ευπρεπειαν ενεδυσω 2 αναβαλλομενος φως ως ιματιον εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν 3 ο στεγαζων εν υδασιν τα υπερωα αυτου ο τιθεις νεφη την επιβασιν αυτου ο περιπατων επι πτερυγων ανεμων 4 ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρ φλεγον 5 εθεμελιωσεν την γην επι την ασφαλειαν αυτης ου χλιθησεται εις τον αιωνα του αιωνος 6 αβυσσος ως ιματιον το περιβολαιον αυτου επι των ορεων στησονται υδατα 7 απο επιτιμησεως σου φευξονται απο φωνης βροντης σου δειλιασουσιν 8 αναβαινουσιν ορη και καταβαινουσιν πεδια εις τοπον ον εθεμελιωσας αυτοις 9 οριον εθου ο ου παρελευσονται ουδε επιστρεψουσιν καλυψαι την γην 10 ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγξιν ανα μεσον των ορεων διελευσονται υδατα 11 ποτιουσιν παντα τα θηρια του αγρου προσδεξονται οναγροι εις διψαν αυτων 12 επ' αυτα τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσει εκ μεσου των πετρων δωσουσιν φωνην 13 ποτιζων ορη εχ των υπερωων αυτου απο χαρπου των εργων σου χορτασθησεται η γη 14 εξανατελλων χορτον τοις κτηνεσιν και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων του εξαγαγειν αρτον εχ της γης 15 χαι οινος ευφραινει χαρδιαν ανθρωπου του ιλαρυναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει 16 χορτασθησεται τα ξυλα του πεδιου αι χεδροι του λιβανου ας εφυτευσεν 17 εχει στρουθια εννοσσευσουσιν του ερωδιου η οικια ηγειται αυτων 18 ορη τα υψηλα ταις ελαφοις πετρα καταφυγή τοις χοιρογρυλλιοίς 19 εποιήσεν σελήνην εις καιρούς ο ήλιος εγνώ την δυσιν αυτου 20 εθου σχοτος και εγένετο νυξ εν αυτη διελευσονται παντά τα θηρια του δρυμου 21 σχυμνοι ωρυομενοι αρπασαι χαι ζητησαι παρα του θεου βρωσιν αυτοις 22 ανετειλέν ο ηλίος και συνηχθησάν και εν ταις μανδραίς αυτών κοιτασθησονται 23 εξελευσεται ανθρωπος επι το εργον αυτου και επι την εργασιαν αυτου εως εσπερας 24 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου χυριε παντα εν σοφια εποιησας επληρωθη η γη της χτησεως σου 25 αυτη η θαλασσα η μεγαλη χαι ευουχωρος εκει ερπετα ων ουκ εστιν αριθμος ζωα μικρα μετα μεγαλων 26 εκει πλοια διαπορευονται δρακων ουτος ον επλασας εμπαιζειν αυτω 27 παντα προς σε προσδοχωσιν δουναι την τροφην αυτοις ευχαιρον 28 δοντος σου αυτοις συλλεξουσιν ανοιξαντος δε σου την χειρα τα συμπαντα πλησθησονται χρηστοτητος 29 αποστρεψαντος δε σου το προσωπον ταραχθησονται αντανελεις το πνευμα αυτων και εχλειψουσιν και εις τον χουν αυτων επιστρεψουσιν 30 εξαποστελεις το πνευμα σου και κτισθησονται και ανακαινιεις το προσωπον της γης 31 ητω η δοξα κυριου

εις τον αιωνα ευφρανθησεται χυριος επι τοις εργοις αυτου 32 ο επιβλεπων επι την γην και ποιων αυτην τρεμειν ο απτομενος των ορεων και καπνιζονται 33 ασω τω χυριω εν τη ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω 34 ηδυνθειη αυτω η διαλογη μου εγω δε ευφρανθησομαι επι τω χυριω 35 εχλιποισαν αμαρτωλοι απο της γης και ανομοι ωστε μη υπαρχειν αυτους ευλογει η ψυχη μου τον χυριον

Chapter 104

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω χυριω και επικαλεισθε το ονομα αυτου απαγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα εργα αυτου 2 ασατε αυτω και ψαλατε αυτω διηγησασθε παντα τα θαυμασια αυτου 3 επαινεισθε εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ευφρανθητω καρδια ζητουντων τον κυριον 4 ζητησατε τον κυριον και κραταιωθητε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος 5 μνησθητε των θαυμασιων αυτου ων εποιησεν τα τερατα αυτου και τα κριματα του στοματος αυτου 6 σπερμα αβρααμ δουλοι αυτου υιοι ιαχωβ εχλεχτοι αυτου 7 αυτος χυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου 8 εμνησθη εις τον αιωνα διαθηκης αυτου λογου ου ενετειλατο εις χιλιας γενεας 9 ον διεθετο τω αβρααμ και του ορκου αυτου τω ισαακ 10 και εστησεν αυτην τω ιαχωβ εις προσταγμα χαι τω ισραηλ διαθηχην αιωνιον 11 λεγων σοι δωσω την γην χανααν σχοινισμα χληρονομιας υμων 12 εν τω ειναι αυτους αριθμω βραχεις ολιγοστους και παροικους εν αυτη 13 και διηλθον εξ εθνους εις εθνος εχ βασιλείας εις λαον ετέρον 14 ουχ αφήχεν ανθρωπον αδιχήσαι αυτους και ηλεγξεν υπερ αυτων βασιλεις 15 μη απτεσθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε 16 και εκαλεσεν λιμον επι την γην παν στηριγμα αρτου συνετριψεν 17 απεστειλεν εμπροσθεν αυτων ανθρωπον εις δουλον επραθη ιωσηφ 18 εταπεινωσαν εν πεδαις τους ποδας αυτου σιδηρον διηλθεν η ψυχη αυτου 19 μεχρι του ελθειν τον λογον αυτου το λογιον χυριου επυρωσεν αυτον 20 απεστειλεν βασιλευς και ελυσεν αυτον αρχων λαων και αφηκεν αυτον 21 κατεστησεν αυτον κυριον του οικου αυτου και αρχοντα πασης της κτησεως αυτου 22 του παιδευσαι τους αρχοντας αυτου ως εαυτον και τους πρεσβυτερους αυτου σοφισαι 23 και εισηλθεν ισραηλ εις αιγυπτον και ιακωβ παρωκησεν εν γη χαμ 24 και ηυξησεν τον λαον αυτου σφοδρα και εκραταιωσεν αυτον υπερ τους εχθρους αυτου 25 μετεστρεψεν την καρδιαν αυτων του μισησαι τον λαον αυτου του δολιουσθαι εν τοις δουλοις αυτου 26 εξαπεστειλεν μωυσην τον δουλον αυτου ααρων ον εξελεξατο αυτον 27 εθετο εν αυτοις τους λογους των σημειών αυτου και των τερατων εν γη χαμ 28 εξαπεστειλεν σχοτος και εσχοτασεν και παρεπικραναν τους λογους αυτου 29 μετεστρεψεν τα υδατα αυτων εις αιμα και απεκτεινέν τους ιχθυας αυτων 30 εξηρψεν η γη αυτων βατραχους εν τοις ταμιειοις των βασιλεων αυτων 31 ειπεν και ηλθεν κυνομυια και σκνιπες εν πασι τοις οριοις αυτων 32

εθετο τας βροχας αυτων χαλαζαν πυρ καταφλεγον εν τη γη αυτων 33 και επαταξεν τας αμπελους αυτων και τας συκας αυτων και συνετριψεν παν ξυλον οριου αυτων 34 ειπεν και ηλθεν ακρις και βρουχος ου ουκ ην αριθμος 35 και κατεφαγεν παντα τον χορτον εν τη γη αυτων και κατεφαγεν τον καρπον της γης αυτων 36 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν τη γη αυτων απαρχην παντος πονου αυτων 37 και εξηγαγεν αυτους εν αργυριω και χρυσιω και ουκ ην εν ταις φυλαις αυτων ασθενων 38 ευφρανθη αιγυπτος εν τη εξοδω αυτων οτι επεπεσεν ο φοβος αυτων επ΄ αυτους 39 διεπετασεν νεφελην εις σκεπην αυτοις και πυρ του φωτισαι αυτοις την νυκτα 40 ητησαν και ηλθεν ορτυγομητρα και αρτον ουρανου ενεπλησεν αυτους 41 διερρηξεν πετραν και ερρυησαν υδατα επορευθησαν εν ανυδροις ποταμοι 42 οτι εμνησθη του λογου του αγιου αυτου του προς αβρααμ τον δουλον αυτου 43 και εξηγαγεν τον λαον αυτου εν αγαλλιασει και τους εκλεκτους αυτου εν ευφροσυνη 44 και εδωκεν αυτοις χωρας εθνων και πονους λαων εκληρονομησαν 45 οπως αν φυλαξωσιν τα δικαιωματα αυτου και τον νομον αυτου εκζητησωσιν

Chapter 105

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω χυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 2 τις λαλησει τας δυναστειας του χυριου αχουστας ποιησει πασας τας αινεσεις αυτου 3 μαχαριοι οι φυλασσοντες χρισιν και ποιουντες δικαιοσυνην εν παντι καιρω 4 μνησθητι ημων κυριε εν τη ευδοκια του λαου σου επισκεψαι ημας εν τω σωτηριω σου 5 του ιδειν εν τη χρηστοτητι των εχλεχτων σου του ευφρανθηναι εν τη ευφροσυνη του εθνους σου του επαινεισθαι μετα της χληρονομιας σου 6 ημαρτομεν μετα των πατερων ημων ηνομησαμεν ηδικησαμεν 7 οι πατερες ημων εν αιγυπτω ου συνηκαν τα θαυμασια σου ουκ εμνησθησαν του πληθους του ελεους σου και παρεπικραναν αναβαινοντες εν τη ερυθρα θαλασση 8 και εσωσεν αυτους ενέχεν του ονοματος αυτου του γνωρισαι την δυναστειαν αυτου 9 και επετιμησεν τη ερυθρα θαλασση και εξηρανθη και ωδηγησεν αυτους εν αβυσσω ως εν ερημω 10 και εσωσεν αυτους εκ χειρος μισουντων και ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος εχθρου 11 και εκαλυψεν υδωρ τους θλιβοντας αυτους εις εξ αυτων ουχ υπελειφθη 12 και επιστευσαν εν τοις λογοις αυτου και ησαν την αινεσιν αυτου 13 εταχυναν επελαθοντο των εργων αυτου ουχ υπεμειναν την βουλην αυτου 14 και επεθυμησαν επιθυμιαν εν τη ερημω και επειρασαν τον θεον εν ανυδρω 15 και εδωκεν αυτοις το αιτημα αυτων και εξαπεστειλεν πλησμονην εις τας ψυχας αυτων 16 και παρωργισαν μωυσην εν τη παρεμβολη και ααρων τον αγιον κυριου 17 ηνοιχθη η γη και κατεπιεν δαθαν και εκαλυψεν επι την συναγωγην αβιρων 18 και εξεκαυθη πυρ εν τη συναγωγη αυτων φλοξ κατεφλεξεν αμαρτωλους 19 και εποιησαν μοσχον εν χωρηβ και προσεκυνησαν τω γλυπτω 20 και ηλλαξαντο

την δοξαν αυτων εν ομοιωματι μοσχου εσθοντος χορτον 21 επελαθοντο του θεου του σωζοντος αυτους του ποιησαντος μεγαλα εν αιγυπτω 22 θαυμαστα εν γη χαμ φοβερα επι θαλασσης ερυθρας 23 και ειπεν του εξολεθρευσαι αυτους ει μη μωυσης ο εχλεχτος αυτου εστη εν τη δραυσει ενωπιον αυτου του αποστρεψαι την οργην αυτου του μη εξολεθρευσαι 24 και εξουδενωσαν γην επιθυμητην ουκ επιστευσαν τω λογω αυτου 25 και εγογγυσαν εν τοις σκηνωμασιν αυτων ουκ εισηκουσαν της φωνης χυριου 26 και επηρεν την χειρα αυτου αυτοις του καταβαλειν αυτους εν τη ερημω 27 και του καταβαλειν το σπερμα αυτων εν τοις εθνεσιν και διασκορπισαι αυτους εν ταις χωραις 28 και ετελεσθησαν τω βεελφείωρ και εφαίου θυσιας νεκρων 29 και παρωξυναν αυτον εν τοις επιτηδευμασιν αυτων και επληθυνθη εν αυτοις η πτωσις 30 και εστη φινεες και εξιλασατο και εκοπασεν η θραυσις 31 και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην εις γενεαν και γενεαν εως του αιωνος 32 και παρωργισαν αυτον εφ΄ υδατος αντιλογιας και εκακωθη μωυσης δι΄ αυτους 33 οτι παρεπιχραναν το πνευμα αυτου και διεστείλεν εν τοις χείλεσιν αυτου 34 ουκ εξωλεθρευσαν τα εθνη α ειπεν χυριος αυτοις 35 χαι εμιγησαν εν τοις εθνεσιν και εμαθον τα εργα αυτων 36 και εδουλευσαν τοις γλυπτοις αυτων και εγενηθη αυτοις εις σκανδαλον 37 και εθυσαν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τοις δαιμονιοις 38 και εξεχεαν αιμα αθωον αιμα υιων αυτων και θυγατερων ων εθυσαν τοις γλυπτοις χανααν και εφονοκτονηθη η γη εν τοις αιμασιν 39 και εμιανθη εν τοις εργοις αυτων και επορνευσαν εν τοις επιτηδευμασιν αυτων 40 και ωργισθη θυμω χυριος επι τον λαον αυτου χαι εβδελυξατο την χληρονομιαν αυτου 41 και παρεδωκεν αυτους εις χειρας εθνων και εκυριευσαν αυτων οι μισουντες αυτους 42 και εθλιψαν αυτους οι εχθροι αυτων και εταπεινωθησαν υπο τας χειρας αυτων 43 πλεονακις ερρυσατο αυτους αυτοι δε παρεπικραναν αυτον εν τη βουλη αυτων και εταπεινωθησαν εν ταις ανομιαις αυτων 44 και ειδεν εν τω θλιβεσθαι αυτους εν τω αυτον εισαχουσαι της δεησεως αυτων 45 και εμνησθη της διαθηκης αυτου και μετεμεληθη κατα το πληθος του ελεους αυτου 46 και εδωκεν αυτους εις οιχτιρμους εναντιον παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους 47 σωσον ημας χυριε ο θεος ημων και επισυναγαγε ημας εκ των εθνων του εξομολογησασθαι τω ονοματι τω αγιω σου του εγκαυχασθαι εν τη αινεσει σου 48 ευλογητος κυριος ο θεος ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος και έρει πας ο λαός γενοίτο γενοιτο

Chapter 106

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω χυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 2 ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι υπο χυριου ους ελυτρωσατο εχ χειρος εχθρου 3 εχ των χωρων συνηγαγεν αυτους απο ανατολων και δυσμων και βορρα και θαλασσης

4 επλανηθησαν εν τη ερημω εν ανυδρω οδον πολεως κατοικητηριου ουχ ευρον 5 πεινωντες και διψωντες η ψυχη αυτων εν αυτοις εξελιπεν 6 και εκεκραξαν προς χυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων ερρυσατο αυτους 7 και ωδηγησεν αυτους εις οδον ευθειαν του πορευθηναι εις πολιν χατοιχητηριου 8 εξομολογησασθωσαν τω χυριω τα ελεη αυτου χαι τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων 9 οτι εχορτασεν ψυχην κενην και ψυχην πεινωσαν ενεπλησεν αγαθων 10 χαθημενους εν σχοτει χαι σχια θανατου πεπεδημενους εν πτωχεια χαι σιδηρω 11 οτι παρεπιχραναν τα λογια του θεου και την βουλην του υψιστου παρωξυναν 12 και εταπεινωθη εν κοποις η καρδια αυτων ησθενησαν και ουκ ην ο βοηθων 13 και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους 14 και εξηγαγεν αυτους εκ σκοτους και σκιας θανατου και τους δεσμους αυτων διερρηξεν 15 εξομολογησασθωσαν τω χυριω τα ελεη αυτου χαι τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων 16 οτι συνετριψεν πυλας χαλκας και μοχλους σιδηρους συνεκλασεν 17 αντελαβετο αυτων εξ οδου ανομιας αυτων δια γαρ τας ανομιας αυτων εταπεινωθησαν 18 παν βρωμα εβδελυξατο η ψυχη αυτων και ηγγισαν εως των πυλων του θανατου 19 και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκών αυτών εσωσεν αυτους 20 απεστειλεν τον λογον αυτου και ιασατο αυτους και ερρυσατο αυτους εκ των διαφθορων αυτων 21 εξομολογησασθωσαν τω χυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων 22 και θυσατωσαν θυσιαν αινεσεως και εξαγγειλατωσαν τα εργα αυτου εν αγαλλιασει 23 οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν εν πλοιοις ποιουντες εργασιαν εν υδασι πολλοις 24 αυτοι ειδοσαν τα εργα χυριου χαι τα θαυμασια αυτου εν τω βυθω 25 ειπεν και εστη πνευμα καταιγιδος και υψωθη τα χυματα αυτης 26 αναβαινουσιν εως των ουρανων χαι χαταβαινουσιν εως των αβυσσων η ψυχη αυτων εν κακοις ετηκετο 27 εταραχθησαν εσαλευθησαν ως ο μεθυων και πασα η σοφια αυτων κατεποθη 28 και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εξηγαγεν αυτους 29 και επεταξεν τη καταιγιδι και έστη εις αυραν και εσιγησαν τα κυματα αυτης 30 και ευφρανθησαν οτι ησυχασαν και ωδηγησεν αυτους επι λιμενα θεληματος αυτων 31 εξομολογησασθωσαν τω χυριω τα ελεη αυτου χαι τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων 32 υψωσατωσαν αυτον εν εχκλησια λαου και εν καθεδρα πρεσβυτερων αινεσατωσαν αυτον 33 εθετο ποταμους εις ερημον και διεξοδους υδατων εις διψαν 34 γην καρποφορον εις αλμην απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη 35 εθετο ερημον εις λιμνας υδατων και γην ανυδρον εις διεξοδους υδατων 36 και κατωκισεν εκει πεινωντας και συνεστησαντο πολιν κατοικεσιας 37 και εσπειραν αγρους και εφυτευσαν αμπελωνας και εποιησαν καρπον γενηματος 38 και ευλογησεν αυτους και επληθυνθησαν σφοδρα και τα κτηνη αυτων ουκ εσμικρυνεν 39 και ωλιγωθησαν και εκακωθησαν απο θλιψεως κακων και οδυνης 40 εξεχυθη

εξουδενωσις επ΄ αρχοντας και επλανησεν αυτους εν αβατω και ουχ οδω 41 και εβοηθησεν πενητι εκ πτωχειας και εθετο ως προβατα πατριας 42 οψονται ευθεις και ευφρανθησονται και πασα ανομια εμφραξει το στομα αυτης 43 τις σοφος και φυλαξει ταυτα και συνησουσιν τα ελεη του κυριου

Chapter 107

Ι ωδη ψαλμου τω δαυιδ 2 ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω εν τη δοξη μου 3 εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου 4 εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε και ψαλω σοι εν εθνεσιν 5 οτι μεγα επανω των ουρανων το ελέος σου και έως των νεφέλων η αληθεία σου 6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου 7 οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου 8 ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου υψωθησομαι και διαμερίω σικίμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρήσω 9 εμος έστιν γαλααδ και έμος έστιν μανασσή και έφραιμ αντιλημψίς της κεφάλης μου ιουδας βασιλέυς μου 10 μωαβ λέβης της ελπίδος μου επι την ιδουμαίαν έκτενω το υποδημα μου έμοι αλλοφυλοί υπεταγήσαν 11 τις απαξεί με εις πολίν περίοχης τις οδηγησεί με έως της ιδουμαίας 12 ουχί συ ο θέος ο απωσαμένος ημας και ουκ έξελευση ο θέος εν ταις δυναμέσιν ήμων 13 δος ημίν βοηθείαν εκ θλίψεως και ματαία σωτηρία ανθρωπου 14 εν τω θέω ποιησομέν δυναμίν και αυτος έξουδενωσεί τους έχθρους ημών

Chapter 108

1 εις το τέλος τω δαυίδ ψαλμος ο θέος την αινέσιν μου μη παρασιωπησης 2 οτι στομα αμαρτωλου και στομα δολιου επ΄ εμε ηνοιχθη ελαλησαν κατ΄ εμου γλωσση δολια 3 και λογοις μισους εκυκλωσαν με και επολεμησαν με δωρέαν 4 αντι του αγαπαν με ενδιεβαλλον με έγω δε προσευχομην 5 και εθέντο κατ΄ έμου κακα αντι αγαθων και μισος αντι της αγαπησέως μου 6 καταστησον επ΄ αυτον αμαρτωλον και διαβολος στητω έκ δεξίων αυτου 7 εν τω κρινέσθαι αυτον έξελθοι καταδεδικασμένος και η προσευχη αυτου γένεσθω εις αμαρτίαν 8 γένηθητωσαν αι ημέραι αυτου ολίγαι και την επισκοπην αυτου λαβοί έτερος 9 γένηθητωσαν οι υίοι αυτου ορφάνοι και η γύνη αυτου χηρά 10 σαλευομένοι μεταναστητώσαν οι υίοι αυτου και επαιτησατωσάν εκβληθητώσαν έκ των οικοπέδων αυτών 11 εξερευνησατώ δανειστης πάντα όσα υπαρχεί αυτώ διαρπασατώσαν αλλοτρίοι τους πονούς αυτου 12 μη υπαρξατώ αυτώ αντιλημπτώρ μηδε γένηθητώ οικτίρμων τοις ορφάνοις αυτου 13 γένηθητώ τα τέχνα αυτού εις εξολεθρευσίν εν γένεα μια εξαλειφθητώ το ονομά αυτού 14 αναμνησθείη η ανόμια των πατέρων αυτού

εναντι χυριου χαι η αμαρτια της μητρος αυτου μη εξαλειφθειη 15 γενηθητωσαν εναντι χυριου δια παντος χαι εξολεθρευθειη εχ γης το μνημοσυνον αυτων 16 ανθ΄ ων ουκ εμνησθη του ποιησαι ελεος και κατεδιωξεν ανθρωπον πενητα και πτωχον και κατανενυγμενον τη καρδια του θανατωσαι 17 και ηγαπησεν καταραν και ηξει αυτω και ουκ ηθελησεν ευλογιαν και μακρυνθησεται απ' αυτου 18 και ενεδυσατο καταραν ως ιματιον και εισηλθεν ως υδωρ εις τα εγκατα αυτου και ωσει ελαιον εν τοις οστεοις αυτου 19 γενηθητω αυτω ως ιματιον ο περιβαλλεται και ωσει ζωνη ην δια παντος περιζωννυται 20 τουτο το εργον των ενδιαβαλλοντων με παρα κυριου και των λαλουντων πονηρα κατα της ψυχης μου 21 και συ κυριε κυριε ποιησον μετ' εμου ελεος ενέχεν του ονοματός σου ότι χρηστού το έλεος σου 22 ουσαι με οτι πτωχος και πενης εγω ειμι και η καρδια μου τεταρακται εντος μου 23 ωσει σχια εν τω εχχλιναι αυτην αντανηρεθην εξετιναχθην ωσει αχριδες 24 τα γονατα μου ησθενησαν απο νηστειας και η σαρξ μου ηλλοιωθη δι' ελαιον 25 και εγω εγενηθην ονειδος αυτοις ειδοσαν με εσαλευσαν χεφαλας αυτων 26 βοηθησον μοι χυριε ο θεος μου σωσον με χατα το ελέος σου 27 χαι γνωτωσαν οτι η χειρ σου αυτη και συ κυριε εποιησας αυτην 28 καταρασονται αυτοι και συ ευλογησεις οι επανιστανομενοι μοι αισχυνθητωσαν ο δε δουλος σου ευφρανθησεται 29 ενδυσασθωσαν οι ενδιαβαλλοντες με εντροπην και περιβαλεσθωσαν ωσει διπλοι+δα αισχυνην αυτων 30 εξομολογησομαι τω χυριω σφοδρα εν τω στοματι μου και εν μεσω πολλων αινεσω αυτον 31 οτι παρεστή εχ δεξιών πενήτος του σωσαι εχ των καταδιωκοντων την ψυχην μου

Chapter 109

1 τω δαυιδ ψαλμος ειπεν ο χυριος τω χυριω μου χαθου εχ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου 2 ραβδον δυναμεως σου εξαποστελει χυριος εχ σιων χαι χαταχυριευε εν μεσω των εχθρων σου 3 μετα σου η αρχη εν ημερα της δυναμεως σου εν ταις λαμπροτησιν των αγιων εχ γαστρος προ εωσφορου εξεγεννησα σε 4 ωμοσεν χυριος χαι ου μεταμεληθησεται συ ει ιερευς εις τον αιωνα χατα την ταξιν μελχισεδεχ 5 χυριος εχ δεξιων σου συνεθλασεν εν ημερα οργης αυτου βασιλεις 6 χρινει εν τοις εθνεσιν πληρωσει πτωματα συνθλασει χεφαλας επι γης πολλων 7 εχ χειμαρρου εν οδω πιεται δια τουτο υψωσει χεφαλην

Chapter 110

1 αλληλουια εξομολογησομαι σοι χυριε εν ολη χαρδια μου εν βουλη ευθειων χαι συναγωγη 2 μεγαλα τα εργα χυριου εξεζητημενα εις παντα τα θεληματα αυτου 3 εξομολογησις χαι μεγαλοπρεπεια το εργον αυτου χαι η διχαιοσυνη αυτου μενει

εις τον αιωνα του αιωνος 4 μνειαν εποιησατο των θαυμασιων αυτου ελεημων και οικτιρμων ο κυριος 5 τροφην εδωκεν τοις φοβουμενοις αυτον μνησθησεται εις τον αιωνα διαθηκης αυτου 6 ισχυν εργων αυτου ανηγγειλεν τω λαω αυτου του δουναι αυτοις κληρονομιαν εθνων 7 εργα χειρων αυτου αληθεια και κρισις πισται πασαι αι εντολαι αυτου 8 εστηριγμεναι εις τον αιωνα του αιωνος πεποιημεναι εν αληθεια και ευθυτητι 9 λυτρωσιν απεστειλεν τω λαω αυτου ενετειλατο εις τον αιωνα διαθηκην αυτου αγιον και φοβερον το ονομα αυτου 10 αρχη σοφιας φοβος κυριου συνεσις αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην η αινεσις αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 111

1 αλληλουια μαχαριος ανηρ ο φοβουμενος τον χυριον εν ταις εντολαις αυτου θελησει σφοδρα 2 δυνατον εν τη γη εσται το σπερμα αυτου γενεα ευθειων ευλογηθησεται 3 δοξα και πλουτος εν τω οικω αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος 4 εξανετειλεν εν σκοτει φως τοις ευθεσιν ελεημων και οικτιρμών και δικαιος 5 χρηστος ανηρ ο οικτιρών και κιχρών οικονομησει τους λογους αυτου εν κρισει 6 οτι εις τον αιώνα ου σαλευθησεται εις μνημοσυνον αιώνιον εσται δικαιος 7 απο ακόης πονηράς ου φοβηθησεται ετοιμη η καρδια αυτου ελπίζειν επι κυριόν 8 εστηρικται η καρδία αυτού ου μη φοβηθη εως ου επίδη επι τους εχθρούς αυτού 9 εσκορπίσεν εδώκεν τοις πενησίν η δικαιόσυνη αυτού μενει εις τον αιώνα του αιώνος το κερας αυτού υψωθησεται εν δοξη 10 αμαρτώλος οψεται και οργισθησεται τους οδοντας αυτού βρυξει και τακησεται επίθυμια αμαρτώλων απολείται

Chapter 112

1 αλληλουια αινειτε παιδες χυριον αινειτε το ονομα χυριου 2 ειη το ονομα χυριου ευλογημενον απο του νυν και εως του αιωνος 3 απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων αινειτε το ονομα χυριου 4 υψηλος επι παντα τα εθνη ο χυριος επι τους ουρανους η δοξα αυτου 5 τις ως χυριος ο δεος ημων ο εν υψηλοις κατοικών 6 και τα ταπεινα εφορών εν τω ουρανώ και εν τη γη 7 ο εγειρών απο γης πτώχον και απο κοπρίας ανύψων πενητά 8 του καθισαί αυτον μετά αρχοντών μετα αρχοντών λαού αυτού 9 ο κατοικίζων στείραν εν οικώ μητέρα τέχνων ευφραίνομενην

Chapter 113

1 αλληλουια εν εξοδω ισραηλ εξ αιγυπτου οιχου ιαχωβ εχ λαου βαρβαρου 2 εγενηθη ιουδαια αγιασμα αυτου ισραηλ εξουσια αυτου 3 η θαλασσα ειδεν και εφυγεν ο ιορδανης εστραφη εις τα οπισω 4 τα ορη εσχιρτησαν ωσει χριοι χαι οι βουνοι ως αρνια προβατων 5 τι σοι εστιν θαλασσα οτι εφυγες και σοι ιορδανη οτι ανεχωρησας εις τα οπισω 6 τα ορη οτι εσχιρτησατε ωσει χριοι χαι οι βουνοι ως αρνια προβατων 7 απο προσωπου χυριου εσαλευθη η γη απο προσωπου του θεου ιαχωβ 8 του στρεψαντος την πετραν εις λιμνας υδατων και την ακροτομον εις πηγας υδατων 9 μη ημιν χυριε μη ημιν αλλ΄ η τω ονοματι σου δος δοξαν επι τω ελεει σου και τη αληθεια σου 10 μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων 11 ο δε θεος ημων εν τω ουρανω ανω εν τοις ουρανοις και εν τη γη παντα οσα ηθελησεν εποιησεν 12 τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων 13 στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οψονται 14 ωτα εχουσιν και ουκ ακουσονται ρίνας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται 15 χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων 16 ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ΄ αυτοις 17 οικος ισραηλ ηλπισεν επι χυριον βοήθος αυτών και υπερασπιστής αυτών εστιν 18 οιχός ααρών ηλπισέν επι χυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν 19 οι φοβουμενοι τον χυριον ηλπισαν επι χυριον βοηθος αυτων χαι υπερασπιστης αυτων εστιν 20 χυριος εμνησθη ημων και ευλογησεν ημας ευλογησεν τον οικον ισραηλ ευλογησεν τον οικον ααρων 21 ευλογησεν τους φοβουμενους τον κυριον τους μικρους μετα των μεγαλων 22 προσθειη χυριος εφ΄ υμας εφ΄ υμας χαι επι τους υιους υμων 23 ευλογημενοι υμεις τω χυριω τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην 24 ο ουρανος του ουρανου τω χυριω την δε γην εδωχεν τοις υιοις των ανθρωπων 25 ουχ οι νεχροι αινεσουσιν σε χυριε ουδε παντες οι χαταβαινοντες εις αδου 26 αλλ' ημεις οι ζωντες ευλογησομεν τον χυριον απο του νυν χαι εως του αιωνος

Chapter 114

1 αλληλουια ηγαπησα οτι εισαχουσεται χυριος της φωνης της δεησεως μου 2 οτι εχλινέν το ους αυτου έμοι και εν ταις ημέραις μου επικαλέσομαι 3 περιέσχον με ωδινές θανατου κινδυνοι αδου ευροσαν με θλιψιν και οδυνην ευρον 4 και το ονομα χυριου επεκαλέσαμην ω χυριε ρυσαι την ψυχην μου 5 ελέημων ο χυριος και δικαίος και ο θέος ημών έλεα 6 φυλασσών τα νηπία ο χυριος εταπείνωθην και έσωσεν με 7 επιστρέψον η ψυχη μου εις την αναπαυσίν σου οτι χυρίος ευηργέτησεν σε 8 οτι εξείλατο την ψυχην μου έχ θανατού τους οφθαλμούς μου από δαχρύων και τους πόδας μου από ολισθηματός 9 ευαρεστησώ εναντίον χυρίου εν

χωρα ζωντων

Chapter 115

1 αλληλουια επιστευσα διο ελαλησα εγω δε εταπεινωθην σφοδρα 2 εγω ειπα εν τη εκστασει μου πας ανθρωπος ψευστης 3 τι ανταποδωσω τω κυριω περι παντων ων ανταπεδωκεν μοι 4 ποτηριον σωτηριου λημψομαι και το ονομα κυριου επικαλεσομαι 6 τιμιος εναντιον κυριου ο θανατος των οσιων αυτου 7 ω κυριε εγω δουλος σος εγω δουλος σος και υιος της παιδισκης σου διερρηξας τους δεσμους μου 8 σοι θυσω θυσιαν αινεσεως 9 τας ευχας μου τω κυριω αποδωσω εναντιον παντος του λαου αυτου 10 εν αυλαις οικου κυριου εν μεσω σου ιερουσαλημ

Chapter 116

1 αλληλουια αινειτε τον χυριον παντα τα εθνη επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι 2 οτι εχραταιωθη το ελέος αυτου εφ΄ ημας χαι η αληθεία του χυριου μένει εις τον αιώνα

Chapter 117

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω χυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 2 ειπατω δη οιχος ισραηλ οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 3 ειπατω δη οικος ααρων οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 4 ειπατωσαν δη παντες οι φοβουμενοι τον χυριον οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 5 εν θλιψει επεχαλεσαμην τον χυριον χαι επηχουσεν μου εις πλατυσμον 6 χυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος 7 χυριος εμοι βοηθος χαγω εποψομαι τους εχθρους μου 8 αγαθον πεποιθεναι επι χυριον η πεποιθεναι επ΄ ανθρωπον 9 αγαθον ελπίζειν επι κυριον η ελπίζειν επ΄ αρχοντας 10 παντα τα εθνη εκυκλωσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους 11 κυκλωσαντες εκυκλωσαν με και τω ονοματι χυριου ημυναμην αυτους 12 εχυχλωσαν με ωσει μελισσαι χηριον χαι εξεκαυθησαν ωσει πυρ εν ακανθαις και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους 13 ωσθεις ανετραπην του πεσειν και ο κυριος αντελαβετο μου 14 ισχυς μου και υμνησις μου ο χυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν 15 φωνη αγαλλιασεως και σωτηριας εν σχηναις διχαιων δεξια χυριου εποιησεν δυναμιν 16 δεξια χυριου υψωσεν με δεξια χυριου εποιησεν δυναμιν 17 ουχ αποθανουμαι αλλα ζησομαι και εκδιηγησομαι τα εργα κυριου 18 παιδευων επαιδευσεν με ο κυριος και τω θανατω ου παρεδωχεν με 19 ανοιξατε μοι πυλας διχαιοσυνής εισελθων εν αυταις εξομολογησομαι τω χυριω 20 αυτη η πυλη του χυριου διχαιοι εισελευσονται εν

21 εξομολογησομαι σοι οτι επηχουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν 22 λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας 23 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων 24 αυτη η ημερα ην εποιησεν ο κυριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν αυτη 25 ω κυριε σωσον δη ω κυριε ευοδωσον δη 26 ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ευλογηκαμεν υμας εξ οικου κυριου 27 θεος κυριος και επεφανεν ημιν συστησασθε εορτην εν τοις πυκαζουσιν εως των κερατων του θυσιαστηριου 28 θεος μου ει συ και εξομολογησομαι σοι ότι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν 29 εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

Chapter 118

1 αλληλουια αλφ μαχαριοι οι αμωμοι εν οδω οι πορευομενοι εν νομω χυριου 2μαχαριοι οι εξερευνωντες τα μαρτυρια αυτου εν ολη χαρδια εχζητησουσιν αυτον 3 ου γαρ οι εργαζομενοι την ανομιαν εν ταις οδοις αυτου επορευθησαν 4 συ ενετειλω τας εντολας σου φυλαξασθαι σφοδρα 5 οφελον κατευθυνθειησαν αι οδοι μου του φυλαξασθαι τα δικαιωματα σου 6 τοτε ου μη επαισχυνθω εν τω με επιβλεπειν επι πασας τας εντολας σου 7 εξομολογησομαι σοι χυριε εν ευθυτητι χαρδιας εν τω μεμαθηχεναι με τα χριματα της διχαιοσυνής σου 8 τα διχαιωματα σου φυλαξω μη με εγκαταλιπης εως σφοδρα 9 βηθ εν τινι κατορθωσει ο νεωτερος την οδον αυτου εν τω φυλασσεσθαι τους λογους σου 10 εν ολη χαρδια μου εξεζητησα σε μη απωση με απο των εντολων σου 11 εν τη χαρδια μου εχρυψα τα λογια σου οπως αν μη αμαρτω σοι 12 ευλογητος ει χυριε διδαξον με τα διχαιωματα σου 13 εν τοις χειλεσιν μου εξηγγειλα παντα τα χριματα του στοματος σου 14 εν τη οδω των μαρτυριων σου ετερφθην ως επι παντι πλουτω 15 εν ταις εντολαις σου αδολεσχησω και κατανοησω τας οδους σου 16 εν τοις δικαιωμασιν σου μελετησω ουχ επιλησομαι των λογων σου 17 γιμαλ ανταποδος τω δουλω σου ζησομαι και φυλαξω τους λογους σου 18 αποχαλυψον τους οφθαλμους μου και κατανοησω τα θαυμασια σου εχ του νομου σου 19 παροιχος εγω ειμι εν τη γη μη αποχρυψης απ΄ εμου τας εντολας σου 20 επεποθησεν η ψυχη μου του επιθυμησαι τα χριματα σου εν παντι καιρω 21 επετιμησας υπερηφανοις επικαταρατοι οι εκκλινοντες απο των εντολων σου 22 περιελε απ΄ εμου ονειδος και εξουδενωσιν οτι τα μαρτυρια σου εξεζητησα 23 και γαρ εκαθισαν αρχοντες και κατ΄ εμου κατελαλουν ο δε δουλος σου ηδολεσχει εν τοις δικαιωμασιν σου 24 και γαρ τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν και αι συμβουλιαι μου τα δικαιωματα σου 25 δελθ εκολληθη τω εδαφει η ψυχη μου ζησον με κατα τον λογον σου 26 τας οδους μου εξηγγειλα και επηκουσας μου διδαξον με τα δικαιωματα σου 27 οδον δικαιωματων σου συνετισον με

και αδολεσχησω εν τοις θαυμασιοις σου 28 εσταξεν η ψυχη μου απο ακηδιας βεβαιωσον με εν τοις λογοις σου 29 οδον αδικιας αποστησον απ΄ εμου και τω νομω σου ελεησον με 30 οδον αληθειας ηρετισαμην τα χριματα σου ουχ επελαθομην 31 εχολληθην τοις μαρτυριοις σου χυριε μη με χαταισχυνης 32 οδον εντολων σου εδραμον οταν επλατυνας την καρδιαν μου 33 η νομοθετησον με κυριε την οδον των δικαιωματων σου και εκζητησω αυτην δια παντος 34 συνετισον με και εξερευνησω τον νομον σου και φυλαξω αυτον εν ολη καρδια μου 35 οδηγησον με εν τριβω των εντολων σου οτι αυτην ηθελησα 36 χλινον την χαρδιαν μου εις τα μαρτυρία σου και μη εις πλεονεξίαν 37 αποστρεψον τους οφθαλμούς μου του μη ιδειν ματαιοτητα εν τη οδω σου ζησον με 38 στησον τω δουλω σου το λογιον σου εις τον φοβον σου 39 περιελε τον ονειδισμον μου ον υπωπτευσα τα γαρ χριματα σου χρηστα 40 ιδου επεθυμησα τας εντολας σου εν τη δικαιοσυνή σου ζησον με 41 ουαυ και ελθοι επ΄ εμε το ελεος σου κυριε το σωτηριον σου κατα το λογιον σου 42 και αποκριθησομαι τοις ονειδιζουσι με λογον οτι ηλπισα επι τους λογους σου 43 και μη περιέλης εκ του στοματός μου λογον αληθείας έως σφοδρά ότι επι τα χριματα σου επηλπισα 44 χαι φυλαξω τον νομον σου δια παντος εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος 45 και επορευομήν εν πλατύσμω ότι τας εντολας σου εξεζητησα 46 και ελαλουν εν τοις μαρτυριοις σου εναντιον βασιλεων και ουκ ησχυνομην 47 και εμελετων εν ταις εντολαις σου αις ηγαπησα σφοδρα 48 και ηρα τας χειρας μου προς τας εντολας σου ας ηγαπησα και ηδολεσχουν εν τοις διχαιωμασιν σου 49 ζαι μνησθητι τον λογον σου τω δουλω σου ω επηλπισας με 50 αυτή με παρεχαλέσεν εν τη ταπεινώσει μου ότι το λογιον σου έζησεν με 51 υπερηφανοι παρηνομουν εως σφοδρα απο δε του νομου σου ουκ εξεκλινα 52 εμνησθην των χριματων σου απ΄ αιωνος χυριε χαι παρεχληθην 53 αθυμια κατεσχεν με απο αμαρτωλών των εγκαταλιμπανοντών τον νομον σου 54 ψαλτα ησαν μοι τα δικαιωματα σου εν τοπω παροικίας μου 55 εμνησθην εν νυκτί του ονοματος σου χυριε και εφυλαξα τον νομον σου 56 αυτη εγενηθη μοι οτι τα διχαιωματα σου εξεζητησα 57 ηθ μερις μου χυριε ειπα φυλαξασθαι τον νομον σου 58 εδεηθην του προσωπου σου εν ολη καρδια μου ελεησον με κατα το λογιον σου 59 διελογισαμην τας οδους σου και επεστρεψα τους ποδας μου εις τα μαρτυρια σου 60 ητοιμασθην και ουκ εταραχθην του φυλαξασθαι τας εντολας σου 61 σχοινια αμαρτωλων περιεπλακησαν μοι και του νομου σου ουκ επελαθομην 62 μεσονυχτιον εξηγειρομην του εξομολογεισθαι σοι επι τα χριματα της διχαιοσυνης σου 63 μετοχος εγω ειμι παντων των φοβουμενων σε και των φυλασσοντων τας εντολας σου 64 του ελεους σου χυριε πληρης η γη τα δικαιωματα σου διδαξον με 65 τηθ χρηστοτητα εποιησας μετα του δουλου σου χυριε χατα τον λογον σου 66 χρηστοτητα και παιδειαν και γνωσιν διδαξον με οτι ταις εντολαις σου επιστευσα 67 προ του με ταπεινωθηναι εγω επλημμελησα δια τουτο το λογιον σου εφυλαξα

68 χρηστος ει συ χυριε και εν τη χρηστοτητι σου διδαξον με τα δικαιωματα σου 69 επληθυνθη επ' εμε αδικια υπερηφανων εγω δε εν ολη καρδια μου εξερευνησω τας εντολας σου 70 ετυρωθη ως γαλα η καρδια αυτων εγω δε τον νομον σου εμελετησα 71 αγαθον μοι οτι εταπεινωσας με οπως αν μαθω τα δικαιωματα σου 72 αγαθον μοι ο νομος του στοματος σου υπερ χιλιαδας χρυσιου και αργυριου 73 ιωθ αι χειρες σου εποιησαν με και επλασαν με συνετισον με και μαθησομαι τας εντολας σου 74 οι φοβουμενοι σε οψονται με και ευφρανθησονται οτι εις τους λογους σου επηλπισα 75 εγνων χυριε οτι διχαιοσυνη τα χριματα σου και αληθεια εταπεινωσας με 76 γενηθητω δη το ελέος σου του παρακαλέσαι με κατά το λογιον σου τω δουλω σου 77 ελθετωσαν μοι οι οιχτιρμοι σου χαι ζησομαι οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν 78 αισχυνθητωσαν υπερηφανοι οτι αδιχως ηνομησαν εις εμε εγω δε αδολεσχησω εν ταις εντολαις σου 79 επιστρεψατωσαν μοι οι φοβουμενοι σε και οι γινωσκοντες τα μαρτυρια σου 80 γενηθητω η καρδια μου αμωμος εν τοις διχαιωμασιν σου οπως αν μη αισχυνθω 81 χαφ εχλειπει εις το σωτηριον σου η ψυχη μου και εις τον λογον σου επηλπισα 82 εξελιπον οι οφθαλμοι μου εις το λογιον σου λεγοντες ποτε παραχαλεσεις με 83 οτι εγενηθην ως ασχος εν παχνη τα διχαιωματα σου ουχ επελαθομην 84 ποσαι εισιν αι ημεραι του δουλου σου ποτε ποιησεις μοι εχ των χαταδιωχοντων με χρισιν 85 διηγησαντο μοι παρανομοι αδολεσχιας αλλ΄ ουχ ως ο νομος σου χυριε 86 πασαι αι εντολαι σου αληθεια αδιχως κατεδιωξαν με βοηθησον μοι 87 παρα βραχυ συνετελεσαν με εν τη γη εγω δε ουχ εγκατελιπον τας εντολας σου 88 κατα το ελέος σου ζησον με και φυλαξω τα μαρτυρια του στοματος σου 89 λαβδ εις τον αιωνα χυριε ο λογος σου διαμενει εν τω ουρανω 90 εις γενεαν και γενεαν η αληθεια σου εθεμελιωσας την γην και διαμένει 91 τη διατάξει σου διαμένει η ημέρα ότι τα συμπάντα δουλά σα 92 εί μη οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν τοτε αν απωλομην εν τη ταπεινωσει μου 93 εις τον αιωνα ου μη επιλαθωμαι των δικαιωματων σου οτι εν αυτοις εζησας με κυριε 94 σος ειμι εγω σωσον με οτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα 95 εμε υπεμειναν αμαρτωλοι του απολεσαι με τα μαρτυρια σου συνηχα 96 πασης συντελειας ειδον περας πλατεια η εντολη σου σφοδρα 97 μημ ως ηγαπησα τον νομον σου χυριε ολην την ημεραν μελετη μου εστιν 98 υπερ τους εχθρους μου εσοφισας με την εντολην σου οτι εις τον αιωνα μοι εστιν 99 υπερ παντας τους διδασχοντας με συνήμα ότι τα μαρτυρία σου μέλετη μου έστιν 100 υπέρ πρεσβυτέρους συνήμα οτι τας εντολας σου εξεζητησα 101 εκ πασης οδου πονηρας εκωλυσα τους ποδας μου οπως αν φυλαξω τους λογους σου 102 απο των κριματών σου ουκ εξεκλινα οτι συ ενομοθετησας μοι 103 ως γλυχεα τω λαρυγγι μου τα λογια σου υπερ μελι και κηριον τω στοματι μου 104 απο των εντολων σου συνηκα δια τουτο εμισησα πασαν οδον αδικιας οτι συ ενομοθετησας μοι 105 νουν λυχνος τοις ποσιν μου ο λογος σου και φως ταις τριβοις μου 106 ομωμοκα και εστησα του φυλαξασθαι

τα χριματα της διχαιοσυνής σου 107 εταπεινώθην εως σφοδρα χυριε ζήσον με κατα τον λογον σου 108 τα εκουσια του στοματος μου ευδοκήσον δη κυριε και τα κριματα σου διδαξον με 109 η ψυχη μου εν ταις χερσιν μου δια παντος και του νομου σου ουχ επελαθομην 110 εθεντο αμαρτωλοι παγιδα μοι και εκ των εντολων σου ουχ επλανηθην 111 εχληρονομησα τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα οτι αγαλλιαμα της χαρδιας μου εισιν 112 εχλινα την χαρδιαν μου του ποιησαι τα δικαιωματα σου εις τον αιωνα δι΄ ανταμειψιν 113 σαμχ παρανομους εμισησα και τον νομον σου ηγαπησα 114 βοηθος μου και αντιλημπτωρ μου ει συ εις τον λογον σου επηλπισα 115 εχχλινατε απ΄ εμου πονηρευομενοι και εξερευνησω τας εντολας του θεου μου 116 αντιλαβου μου κατα το λογιον σου και ζησομαι και μη καταισχυνης με απο της προσδοκιας μου 117 βοηθησον μοι και σωθησομαι και μελετησω εν τοις δικαιωμασιν σου δια παντος 118 εξουδενωσας παντας τους αποστατουντας απο των δικαιωματών σου οτι αδικον το ενθυμημα αυτών 119 παραβαινοντας ελογισαμην παντας τους αμαρτωλους της γης δια τουτο ηγαπησα τα μαρτυρια σου δια παντος 120 καθηλωσον εκ του φοβου σου τας σαρκας μου απο γαρ των χριματων σου εφοβηθην 121 αιν εποιησα χριμα και δικαιοσυνην μη παραδως με τοις αδιχουσιν με 122 εχδεξαι τον δουλον σου εις αγαθον μη συχοφαντησατωσαν με υπερηφανοι 123 οι οφθαλμοι μου εξελιπον εις το σωτηριον σου και εις το λογιον της δικαιοσυνης σου 124 ποιησον μετα του δουλου σου κατα το ελεος σου και τα δικαιωματα σου διδαξον με 125 δουλος σου ειμι εγω συνετισον με και γνωσομαι τα μαρτυρια σου 126 καιρος του ποιησαι τω κυριω διεσκεδασαν τον νομον σου 127 δια τουτο ηγαπησα τας εντολας σου υπερ χρυσιον και τοπαζιον 128 δια τουτο προς πασας τας εντολας σου κατωρθουμην πασαν οδον αδικον εμισησα 129 φη θαυμαστα τα μαρτυρια σου δια τουτο εξηρευνησεν αυτα η ψυχη μου 130 η δηλωσις των λογων σου φωτιει και συνετιει νηπιους 131 το στομα μου ηνοιξα και ειλκυσα πνευμα οτι τας εντολας σου επεποθουν 132 επιβλεψον επ' εμε και ελεησον με κατα το κριμα των αγαπωντων το ονομα σου 133 τα διαβηματα μου κατευθυνον κατα το λογιον σου και μη κατακυριευσατω μου πασα ανομια 134 λυτρωσαι με απο συχοφαντιας ανθρωπων και φυλαξω τας εντολας σου 135 το προσωπον σου επιφανον επι τον δουλον σου και διδαξον με τα δικαιωματα σου 136 διεξοδους υδατων κατεβησαν οι οφθαλμοι μου επει ουκ εφυλαξαν τον νομον σου 137 σαδη δικαιος ει κυριε και ευθης η κρισις σου 138 ενετειλω δικαιοσυνην τα μαρτυρια σου και αληθειαν σφοδρα 139 εξετηξεν με ο ζηλος του οικου σου οτι επελαθοντο των λογων σου οι εχθροι μου 140 πεπυρωμενον το λογιον σου σφοδρα και ο δουλος σου ηγαπησεν αυτο 141 νεωτερος ειμι εγω και εξουδενωμένος τα διχαιωματά σου ουχ επελαθομήν 142 η διχαιόσυνη σου διχαιόσυνη εις τον αιωνα και ο νομος σου αληθεια 143 θλιψις και αναγκη ευροσαν με αι εντολαι σου μελετη μου 144 δικαιοσυνη τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα συνετισον

με και ζησομαι 145 κωφ εκεκραξα εν ολη καρδια μου επακουσον μου κυριε τα δικαιωματα σου εκζητησω 146 εκεκραξα σε σωσον με και φυλαξω τα μαρτυρια σου 147 προεφθασα εν αωρια και εκεκραξα εις τους λογους σου επηλπισα 148 προεφθασαν οι οφθαλμοι μου προς ορθρον του μελεταν τα λογια σου 149 της φωνης μου αχουσον χυριε χατα το ελεος σου χατα το χριμα σου ζησον με 150 προσηγγισαν οι καταδιωκοντες με ανομια απο δε του νομου σου εμακρυνθησαν 151 εγγυς ει συ χυριε και πασαι αι εντολαι σου αληθεια 152 κατ΄ αρχας εγνων εκ των μαρτυριων σου οτι εις τον αιωνα εθεμελιωσας αυτα 153 ρης ιδε την ταπεινωσιν μου και εξελου με οτι τον νομον σου ουκ επελαθομην 154 κρινον την κρισιν μου και λυτρωσαι με δια τον λογον σου ζησον με 155 μακραν απο αμαρτωλων σωτηρια οτι τα δικαιωματα σου ουκ εξεζητησαν 156 οι οικτιρμοι σου πολλοι κυριε κατα το κριμα σου ζησον με 157 πολλοι οι εκδιωκοντες με και εκθλιβοντες με εκ των μαρτυριών σου ουχ εξεχλινα 158 ειδον ασυνθετουντας χαι εξετηχομην οτι τα λογια σου ουχ εφυλαξαντο 159 ιδε οτι τας εντολας σου ηγαπησα χυριε εν τω ελεει σου ζησον με 160 αρχη των λογων σου αληθεια και εις τον αιωνα παντα τα κριματα της δικαιοσυνης σου 161 σεν αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και απο των λογων σου εδειλιασεν η καρδια μου 162 αγαλλιασομαι εγω επι τα λογια σου ως ο ευρισμών σχυλα πολλα 163 αδικιαν εμισησα και εβδελυξαμην τον δε νομον σου ηγαπησα 164 επταχις της ημερας ηνέσα σοι επί τα χριματά της διχαιόσυνης σου 165 ειρηνη πολλη τοις αγαπωσιν τον νομον σου και ουκ εστιν αυτοις σκανδαλον 166 προσεδοχων το σωτηριον σου χυριε χαι τας εντολας σου ηγαπησα 167 εφυλαξεν η ψυχη μου τα μαρτυρια σου και ηγαπησεν αυτα σφοδρα 168 εφυλαξα τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου οτι πασαι αι οδοι μου εναντιον σου κυριε 169 θαυ εγγισατω η δεησις μου ενωπιον σου χυριε χατα το λογιον σου συνετισον με 170 εισελθοι το αξιωμα μου ενωπιον σου κατα το λογιον σου ρυσαι με 171 εξερευξαιντο τα χειλη μου υμνον οταν διδαξης με τα δικαιωματα σου 172 φθεγξαιτο η γλωσσα μου το λογιον σου οτι πασαι αι εντολαι σου δικαιοσυνη 173 γενεσθω η χειρ σου του σωσαι με οτι τας εντολας σου ηρετισαμην 174 επεποθησα το σωτηριον σου χυριε και ο νομος σου μελετη μου εστιν 175 ζησεται η ψυχη μου και αινεσει σε και τα κριματα σου βοηθησει μοι 176 επλανηθην ως προβατον απολωλος ζητησον τον δουλον σου οτι τας εντολας σου ουκ επελαθομην

Chapter 119

1 ωδη των αναβαθμων προς χυριον εν τω θλιβεσθαι με εχέχραξα και εισηκουσεν μου 2 χυριε ρυσαι την ψυχην μου απο χειλεων αδικών και απο γλώσσης δολιας 3 τι δοθειη σοι και τι προστέθειη σοι προς γλώσσαν δολιαν 4 τα βέλη του δυνατου ηκονημένα συν τοις ανθραξίν τοις ερημικοίς 5 οιμμοί οτι η παροικία

μου εμαχουνθη κατεσκηνωσα μετα των σκηνωματων κηδαρ 6 πολλα παρωκησεν η ψυχη μου 7 μετα των μισουντων την ειρηνην ημην ειρηνικος οταν ελαλουν αυτοις επολεμουν με δωρεαν

Chapter 120

1 ωδη των αναβαθμων ηρα τους οφθαλμους μου εις τα ορη ποθεν ηξει η βοηθεια μου 2 η βοηθεια μου παρα χυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην 3 μη δως εις σαλον τον ποδα σου μηδε νυσταξη ο φυλασσων σε 4 ιδου ου νυσταξει ουδε υπνωσει ο φυλασσων τον ισραηλ 5 χυριος φυλαξει σε χυριος σκεπη σου επι χειρα δεξιαν σου 6 ημερας ο ηλιος ου συγκαυσει σε ουδε η σεληνη την νυκτα 7 χυριος φυλαξει σε απο παντος κακου φυλαξει την ψυχην σου 8 χυριος φυλαξει την εισοδον σου και την εξοδον σου απο του νυν και εως του αιωνος

Chapter 121

1 ωδη των αναβαθμων ευφρανθην επι τοις ειρηχοσιν μοι εις οιχον χυριου πορευσομεθα 2 εστωτες ησαν οι ποδες ημων εν ταις αυλαις σου ιερουσαλημ 3 ιερουσαλημ οιχοδομουμενη ως πολις ης η μετοχη αυτης επι το αυτο 4 εχει γαρ ανεβησαν αι φυλαι φυλαι χυριου μαρτυριον τω ισραηλ του εξομολογησασθαι τω ονοματι χυριου 5 οτι έχει εχαθισαν θρονοι εις χρισιν θρονοι έπι οιχον δαυιδ 6 ερωτησατε δη τα εις ειρηνην την ιερουσαλημ χαι ευθηνια τοις αγαπωσιν σε 7 γενεσθω δη ειρηνη εν τη δυναμει σου χαι ευθηνια εν ταις πυργοβαρεσιν σου 8 ενέχα των αδελφων μου χαι των πλησιον μου ελαλουν δη ειρηνην περι σου 9 ενέχα του οιχου χυριου του θεου ημών εξεζητησα αγαθα σοι

Chapter 122

1 ωδη των αναβαθμων προς σε ηρα τους οφθαλμους μου τον κατοικουντα εν τω ουρανω 2 ιδου ως οφθαλμοι δουλων εις χειρας των κυριων αυτων ως οφθαλμοι παιδισκης εις χειρας της κυριας αυτης ουτως οι οφθαλμοι ημων προς κυριον τον θεον ημων εως ου οικτιρησαι ημας 3 ελεησον ημας κυριε ελεησον ημας οτι επι πολυ επλησθημεν εξουδενωσεως 4 επι πλειον επλησθη η ψυχη ημων το ονειδος τοις ευθηνουσιν και η εξουδενωσις τοις υπερηφανοις

Chapter 123

1 ωδη των αναβαθμων ει μη οτι χυριος ην εν ημιν ειπατω δη ισραηλ 2 ει μη οτι χυριος ην εν ημιν εν τω επαναστηναι ανθρωπους εφ΄ ημας 3 αρα ζωντας αν κατεπιον ημας εν τω οργισθηναι τον θυμον αυτων εφ΄ ημας 4 αρα το υδωρ κατεποντισεν ημας χειμαρρον διηλθεν η ψυχη ημων 5 αρα διηλθεν η ψυχη ημων το υδωρ το ανυποστατον 6 ευλογητος χυριος ος ουχ εδωχεν ημας εις θηραν τοις οδουσιν αυτων 7 η ψυχη ημων ως στρουθιον ερρυσθη εχ της παγιδος των θηρευοντων η παγις συνετριβη χαι ημεις ερρυσθημεν 8 η βοηθεια ημων εν ονοματι χυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην

Chapter 124

1 ωδη των αναβαθμων οι πεποιθοτες επι χυριον ως ορος σιων ου σαλευθησεται εις τον αιωνα ο χατοιχων ιερουσαλημ 2 ορη χυχλω αυτης χαι χυριος χυχλω του λαου αυτου απο του νυν χαι εως του αιωνος 3 οτι ουχ αφησει την ραβδον των αμαρτωλων επι τον χληρον των διχαιων οπως αν μη εχτεινωσιν οι διχαιοι εν ανομια χειρας αυτων 4 αγαθυνον χυριε τοις αγαθοις χαι τοις ευθεσι τη χαρδια 5 τους δε εχχλινοντας εις τας στραγγαλιας απαξει χυριος μετα των εργαζομενων την ανομιαν ειρηνη επι τον ισραηλ

Chapter 125

1 ωδη των αναβαθμων εν τω επιστρεψαι χυριον την αιχμαλωσιαν σιων εγενηθημεν ως παραχεχλημενοι 2 τοτε επλησθη χαρας το στομα ημων και η γλωσσα ημων αγαλλιασεως τοτε ερουσιν εν τοις εθνεσιν εμεγαλυνεν χυριος του ποιησαι μεθ΄ ημων εγενηθημεν ευφραινομενοι 4 επιστρεψον χυριε την αιχμαλωσιαν ημων ως χειμαρρους εν τω νοτω 5 οι σπειροντες εν δαχρυσιν εν αγαλλιασει θεριουσιν 6 πορευομενοι επορευοντο και εχλαιον αιροντες τα σπερματα αυτων ερχομενοι δε ηξουσιν εν αγαλλιασει αιροντες τα δραγματα αυτων

Chapter 126

1 ωδη των αναβαθμων τω σαλωμων εαν μη χυριος οιχοδομηση οιχον εις ματην εκοπιασαν οι οιχοδομουντες αυτον εαν μη χυριος φυλαξη πολιν εις ματην ηγρυπνησεν ο φυλασσων 2 εις ματην υμιν εστιν του ορθρίζειν εγειρεσθαι μετα το χαθησθαι οι εσθοντες αρτον οδυνης οταν δω τοις αγαπητοις αυτου υπνον 3 ιδου

η κληρονομια κυριου υιοι ο μισθος του καρπου της γαστρος 4 ωσει βελη εν χειρι δυνατου ουτως οι υιοι των εκτετιναγμενων 5 μακαριος ανθρωπος ος πληρωσει την επιθυμιαν αυτου εξ αυτων ου καταισχυνθησονται οταν λαλωσι τοις εχθροις αυτων εν πυλη

Chapter 127

1 ωδη των αναβαθμων μαχαριοι παντές οι φοβουμένοι τον χυρίον οι πορευομένοι εν ταις οδοίς αυτου 2 τους πονούς των χαρπών σου φαγέσαι μαχαρίος ει χαι καλώς σοι έσται 3 η γυνη σου ως αμπέλος ευθηνούσα εν τοις χλιτέσι της οιχίας σου οι υίοι σου ως νέοφυτα έλαιων χυχλώ της τραπέζης σου 4 ίδου ουτώς ευλογηθησεται ανθρώπος ο φοβουμένος τον χυρίον 5 ευλογησαι σε χυρίος έχ σιών και ίδοις τα αγαθα ιερουσαλημ πασάς τας ημέρας της ζωής σου 6 και ίδοις υίους των υίων σου ειρηνή επι τον ισραήλ

Chapter 128

1 ωδη των αναβαθμων πλεοναχις επολεμησαν με εχ νεοτητος μου ειπατω δη ισραηλ 2 πλεοναχις επολεμησαν με εχ νεοτητος μου και γαρ ουχ ηδυνηθησαν μοι
3 επι του νωτου μου ετεχταινον οι αμαρτωλοι εμαχρυναν την ανομιαν αυτων
4 χυριος δικαιος συνεχοψεν αυχενας αμαρτωλων 5 αισχυνθητωσαν και αποστραφητωσαν εις τα οπισω παντες οι μισουντες σιων 6 γενηθητωσαν ως χορτος δωματων ος προ του εχσπασθηναι εξηρανθη 7 ου ουχ επληρωσεν την χειρα αυτου
ο θερίζων και τον χολπον αυτου ο τα δραγματα συλλεγων 8 και ουχ ειπαν οι
παραγοντες ευλογια χυριου εφ΄ υμας ευλογηχαμεν υμας εν ονοματι χυριου

Chapter 129

1 ωδη των αναβαθμων εκ βαθεων εκεκραξα σε κυριε 2 κυριε εισακουσον της φωνης μου γενηθητω τα ωτα σου προσεχοντα εις την φωνην της δεησεως μου 3 εαν ανομιας παρατηρηση κυριε κυριε τις υποστησεται 4 οτι παρα σοι ο ιλασμος εστιν 5 ενέκεν του νομού σου υπέμεινα σε κυριε υπέμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου 6 ηλπισέν η ψυχη μου έπι τον κυριον από φυλακης πρωίας μέχρι νύκτος από φυλακης πρωίας ελπισατώ ισραήλ έπι τον κυριον 7 οτι παρά τω κυριώ το έλεος και πόλλη παρ΄ αυτώ λυτρωσίς 8 και αυτός λυτρωσεται τον ισραήλ έκ πασών των ανομιών αυτού

Chapter 130

1 ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ χυριε ουχ υψωθη μου η χαρδια ουδε εμετεωρισθησαν οι οφθαλμοι μου ουδε επορευθην εν μεγαλοις ουδε εν θαυμασιοις υπερ εμε 2 ει μη εταπεινοφρονουν αλλα υψωσα την ψυχην μου ως το απογεγαλαχτισμενον επι την μητερα αυτου ως ανταποδοσις επι την ψυχην μου 3 ελπισατω ισραηλ επι τον χυριον απο του νυν χαι εως του αιωνος

Chapter 131

1 ωδη των αναβαθμων μνησθητι χυριε του δαυιδ χαι πασης της πραυ+τητος αυτου 2 ως ωμοσεν τω χυριω ηυξατο τω θεω ιαχωβ 3 ει εισελευσομαι εις σχηνωμα οιχου μου ει αναβησομαι επι χλινης στρωμνης μου 4 ει δωσω υπνον τοις οφθαλμοις μου και τοις βλεφαροις μου νυσταγμον και αναπαυσιν τοις κροταφοις μου 5 εως ου ευρω τοπον τω χυριω σχηνωμα τω θεω ιαχωβ 6 ιδου ηχουσαμεν αυτην εν εφραθα ευρομεν αυτην εν τοις πεδιοις του δρυμου 7 εισελευσομεθα εις τα σχηνωματα αυτου προσχυνησομεν εις τον τοπον ου εστησαν οι ποδες αυτου 8 αναστηθι χυριε εις την αναπαυσιν σου συ χαι η χιβωτος του αγιασματος σου 9 οι ιερεις σου ενδυσονται διχαιοσυνην χαι οι οσιοι σου αγαλλιασονται 10 ενεχεν δαυιδ του δουλου σου μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου 11 ωμοσεν χυριος τω δαυιδ αληθειαν και ου μη αθετησει αυτην εκ καρπου της κοιλιας σου θησομαι επι τον θρονον σου 12 εαν φυλαξωνται οι υιοι σου την διαθηχην μου χαι τα μαρτυρια μου ταυτα α διδαξω αυτους και οι υιοι αυτων εως του αιωνος καθιουνται επι του θρονου σου 13 οτι εξελεξατο χυριος την σιων ηρετισατο αυτην εις κατοικίαν εαυτω 14 αυτή η καταπαυσίς μου είς αίωνα αίωνος ωδε κατοικήσω οτί ηρετισαμην αυτην 15 την θηραν αυτης ευλογων ευλογησω τους πτωχους αυτης χορτασω αρτων 16 τους ιερεις αυτης ενδυσω σωτηριαν και οι οσιοι αυτης αγαλλιασει αγαλλιασονται 17 εχει εξανατελώ χερας τω δαυιδ ητοιμασα λυχνον τω χριστώ μου 18 τους εχθρους αυτου ενδυσω αισχυνην επι δε αυτον εξανθησει το αγιασμα μου

Chapter 132

1 ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ ιδου δη τι καλον η τι τερπνον αλλ΄ η το κατοικειν αδελφους επι το αυτο 2 ως μυρον επι κεφαλης το καταβαινον επι πωγωνα τον πωγωνα τον ααρων το καταβαινον επι την ωαν του ενδυματος αυτου 3 ως δροσος αερμων η καταβαινουσα επι τα ορη σιων οτι εκει ενετειλατο κυριος την ευλογιαν και ζωην εως του αιωνος

Chapter 133

1 ωδη των αναβαθμων ιδου δη ευλογείτε τον χυρίον παντές οι δουλοί χυρίου οι εστωτές εν οίχω χυρίου εν αυλαίς οίχου θέου ημών 2 εν ταίς νυξίν επαρατέ τας χείρας υμών είς τα αγία χαι ευλογείτε τον χυρίον 3 ευλογησεί σε χυρίος έχ σίων ο ποίησας τον ουράνον χαι την γην

Chapter 134

1 αλληλουια αινειτε το ονομα χυριου αινειτε δουλοι χυριον 2 οι εστωτες εν οιχω χυριου εν αυλαις οιχου θεου ημων 3 αινειτε τον χυριον οτι αγαθος χυριος ψαλατε τω ονοματι αυτου οτι χαλον 4 οτι τον ιαχωβ εξελεξατο εαυτω ο χυριος ισραηλ εις περιουσιασμον αυτου 5 οτι εγω εγνων οτι μεγας χυριος χαι ο χυριος ημων παρα παντας τους θεους 6 παντα οσα ηθελησεν ο χυριος εποιησεν εν τω ουρανω και εν τη γη εν ταις θαλασσαις και εν πασαις ταις αβυσσοις 7 αναγων νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν ο εξαγων ανεμους εκ θησαυρων αυτου 8 ος επαταξεν τα πρωτοτοχα αιγυπτου απο ανθρωπου εως χτηνους 9 εξαπεστειλεν σημεια και τερατα εν μεσω σου αιγυπτε εν φαραω και εν πασι τοις δουλοις αυτου 10 ος επαταξεν εθνη πολλα και απεκτεινεν βασιλεις κραταιους 11 τον σηων βασιλεα των αμορραιων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και πασας τας βασιλειας χανααν 12 και εδωκεν την γην αυτων κληρονομιαν κληρονομιαν ισραηλ λαω αυτου 13 χυριε το ονομα σου εις τον αιωνα χυριε το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν 14 οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παραχληθησεται 15 τα ειδωλα των εθνων αργυριον χαι χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων 16 στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οψονται 17 ωτα εχουσιν και ουκ ενωτισθησονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ουδε γαρ εστιν πνευμα εν τω στοματι αυτων 18 ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτοις 19 οιχος ισραηλ ευλογησατε τον χυριον οιχος ααρων ευλογησατε τον χυριον 20 οιχος λευι ευλογησατε τον χυριον οι φοβουμενοι τον χυριον ευλογησατε τον χυριον 21 ευλογητος χυριος εχ σιων ο χατοιχων ιερουσαλημ

Chapter 135

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω χυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιώνα το ελέος αυτου 2 εξομολογεισθε τω θεω των θεων οτι εις τον αιώνα το ελέος αυτου 3 εξομολογεισθε τω χυριών οτι εις τον αιώνα το ελέος αυτου 4 τω ποιουντι θαυμασια μεγαλα μονώ οτι εις τον αιώνα το έλέος αυτου 5 τω ποιησαντι τους ουρανους εν

συνεσει οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 6 τω στερεωσαντι την γην επι των υδατων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 7 τω ποιησαντι φωτα μεγαλα μονω οτι εις τον αιώνα το ελέος αυτου 8 τον ηλιον εις εξουσιαν της ημέρας ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτου 9 την σεληνην και τα αστρα εις εξουσιαν της νυκτος οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 10 τω παταξαντι αιγυπτον συν τοις πρωτοτοχοις αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 11 και εξαγαγοντι τον ισραηλ εκ μεσου αυτων οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 12 εν χειρι χραταια και εν βραχιονι υψηλω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 13 τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν εις διαιρεσεις οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 14 και διαγαγοντι τον ισραηλ δια μέσου αυτης οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 15 και εκτιναξαντι φαραω και την δυναμιν αυτου εις θαλασσαν ερυθραν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 16 τω διαγαγοντι τον λαον αυτου εν τη ερημω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω εξαγαγοντι υδωρ εκ πετρας ακροτομου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 17 τω παταξαντι βασιλεις μεγαλους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 18 και αποκτειναντι βασιλεις χραταιους οτι εις τον αιωνα το ελέος αυτου 19 τον σηων βασιλέα των αμορραιων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 20 και τον ωγ βασιλεα της βασαν οτι εις τον αιωνα το έλεος αυτου 21 και δοντι την γην αυτων κληρονομιαν οτι εις τον αιωνα το έλεος αυτου 22 κληρονομιαν ισραηλ δουλω αυτου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 23 οτι εν τη ταπεινωσει ημων εμνησθη ημων ο χυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 24 και ελυτρωσατο ημας εκ των εχθρων ημων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 25 ο διδους τροφην παση σαρκι οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 26 εξομολογεισθε τω θεω του ουρανου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω χυριω των χυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

Chapter 136

1 τω δαυίδ επι των ποταμων βαβυλωνος έχει έχαθισαμέν χαι έχλαυσαμέν εν τω μνησθηναι ημάς της σιών 2 επι ταις ιτέαις εν μέσω αυτής έχρεμασαμέν τα οργανά ημών 3 ότι έχει έπηρωτησαν ημάς οι αιχμαλωτευσαντές ημάς λόγους ωδών χαι οι απαγαγοντές ημάς υμνον ασατέ ημίν έχ των ωδών σιών 4 πως ασωμέν την ωδην χυρίου έπι γης αλλοτρίας 5 εαν επιλαθωμαι σου ιερουσαλημ επιλησθείη η δέξια μου 6 χολληθείη η γλώσσα μου τω λαρυγγί μου έαν μη σου μνησθώ έαν μη προανατάξωμαι την ιερουσαλημ έν αρχη της ευφροσύνης μου 7 μνησθητί χυρίε των υίων έδωμ την ημέραν ιερουσαλημ των λέγοντων έχχενουτέ έχχενουτέ εως ο θεμέλιος εν αυτή 8 θυγατήρ βαβυλώνος η ταλαιπώρος μαχαρίος ος ανταπόδωσει σοι το ανταπόδωμα σου ο ανταπέδωχας ημίν 9 μαχαρίος ος χρατήσει χαι έδαφιεί τα νηπία σου προς την πέτραν

Chapter 137

1 τω δαυίδ εξομολογησομαι σοι χυρίε εν όλη χαρδία μου ότι ηχουσας τα ρηματα του στοματός μου και εναντίον αγγέλων ψάλω σοι 2 προσχυνήσω προς ναον αγιον σου και εξομολογησομαι τω ονόματι σου έπι τω έλεει σου και τη αληθεία σου ότι εμεγαλυνας έπι παν ονόμα το λογίον σου 3 εν η αν ημέρα επιχαλεσωμαι σε ταχυ έπαχουσον μου πολυωρησείς με εν ψυχη μου εν δυναμει 4 εξομολογησασθωσαν σοι χυρίε παντές οι βασίλεις της γης ότι ηχουσαν παντά τα ρηματά του στοματός σου 5 και ασατωσάν εν ταις όδοις χυρίου ότι μεγάλη η δόξα χυρίου 6 ότι υψηλος χυρίος και τα τάπεινα έφορα και τα υψηλά από μαχρόθεν γίνωσκει 7 εαν πορευθώ εν μέσω θλίψεως ζησείς με επ΄ όργην έχθρων μου έξετεινας χείρα σου και έσωσεν με η δέξια σου 8 χυρίος ανταπόδωσει υπέρ εμού χυρίε το έλεος σου είς τον αίωνα τα έργα των χείρων σου μη παρης

Chapter 138

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ χυριε εδοχιμασας με χαι εγνως με 2 συ εγνως την καθεδραν μου και την εγερσιν μου συ συνηκας τους διαλογισμους μου απο μαχροθεν 3 την τριβον μου και την σχοινον μου συ εξιχνιασας και πασας τας οδους μου προειδες 4 οτι ουχ εστιν λογος εν γλωσση μου 5 ιδου χυριε συ εγνως παντα τα εσχατα και τα αρχαια συ επλασας με και εθηκας επ΄ εμε την χειρα σου 6 εθαυμαστωθη η γνωσις σου εξ εμου εχραταιωθη ου μη δυνωμαι προς αυτην 7 που πορευθω απο του πνευματος σου και απο του προσωπου σου που φυγω 8 εαν αναβω εις τον ουρανον συ ει εχει εαν χαταβω εις τον αδην παρει 9 εαν αναλαβοιμι τας πτερυγας μου κατ' ορθρον και κατασκηνωσω εις τα εσχατα της θαλασσης 10 και γαρ εκει η χειρ σου οδηγησει με και καθεξει με η δεξια σου 11 και ειπα αρα σκοτος καταπατησει με και νυξ φωτισμος εν τη τρυφη μου 12 οτι σχοτος ου σχοτισθησεται απο σου χαι νυξ ως ημέρα φωτισθησεται ως το σχοτος αυτης ουτως και το φως αυτης 13 οτι συ εκτησω τους νεφρους μου χυριε αντελαβου μου εχ γαστρος μητρος μου 14 εξομολογησομαι σοι οτι φοβερως εθαυμαστωθην θαυμασια τα εργα σου και η ψυχη μου γινωσκει σφοδρα 15 ουκ εχρυβη το οστουν μου απο σου ο εποιησας εν χρυφη χαι η υποστασις μου εν τοις κατωτατοις της γης 16 το ακατεργαστον μου ειδοσαν οι οφθαλμοι σου και επι το βιβλιον σου παντες γραφησονται ημερας πλασθησονται και ουθεις εν αυτοις 17 εμοι δε λιαν ετιμηθησαν οι φιλοι σου ο θεος λιαν εχραταιωθησαν αι αρχαι αυτων 18 εξαριθμησομαι αυτους και υπερ αμμον πληθυνθησονται εξηγερθην και ετι ειμι μετα σου 19 εαν αποκτεινης αμαρτωλους ο θεος ανδρες αιματων εκκλινατε απ' εμου 20 οτι ερεις εις διαλογισμον λημψονται εις ματαιοτητα τας πολεις σου 21 ουχι τους μισουντας σε χυριε εμισησα χαι επι τοις εχθροις σου εξετηχομην 22

τελειον μισος εμισουν αυτους εις εχθρους εγενοντο μοι 23 δοχιμασον με ο θεος και γνωθι την καρδιαν μου ετασον με και γνωθι τας τριβους μου 24 και ιδε ει οδος ανομιας εν εμοι και οδηγησον με εν οδω αιωνια

Chapter 139

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυίδ 2 εξελου με χυριε εξ ανθρωπου πονηρου απο ανδρος αδιχου ρυσαι με 3 οιτινες ελογισαντο αδιχιας εν χαρδια ολην την ημεραν παρετασσοντο πολεμους 4 ηχονησαν γλωσσαν αυτων ωσει οφεως ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων διαψαλμα 5 φυλαξον με χυριε εχ χειρος αμαρτωλου απο ανθρωπων αδιχων εξελου με οιτινες ελογισαντο υποσχελισαι τα διαβηματα μου 6 εχρυψαν υπερηφανοι παγιδα μοι και σχοινια διετειναν παγιδας τοις ποσιν μου εχομενα τριβου σχανδαλον εθεντο μοι διαψαλμα 7 ειπα τω χυριω θεος μου ει συ ενωτισαι χυριε την φωνην της δεησεως μου 8 χυριε χυριε δυναμις της σωτηριας μου επεσχιασας επι την χεφαλην μου εν ημέρα πολέμου 9 μη παράδως με χυριέ απο της επιθυμιας μου αμαρτωλω διελογισαντο κατ΄ εμου μη εγκαταλιπης με μηποτε υψωθωσιν διαψαλμα 10 η κεφαλη του κυκλωματος αυτων κοπος των χειλεων αυτων χαλυψει αυτους 11 πεσουνται επ' αυτους ανθρακες εν πυρι χαταβαλεις αυτους εν ταλαιπωριαις ου μη υποστωσιν 12 ανηρ γλωσσωδης ου κατευθυνθησεται επι της γης ανδρα αδιχον χαχα θηρευσει εις διαφθοραν 13 εγνων οτι ποιησει χυρίος την χρίσιν του πτωχού και την δικήν των πενήτων 14 πλην δικαίοι εξομολογησονται τω ονοματι σου και κατοικησουσιν ευθεις συν τω προσωπω σου

Chapter 140

1 ψαλμος τω δαυίδ χυριε εχέχραξα προς σε εισαχουσον μου προσχές τη φωνη της δεησέως μου εν τω χέχραγεναι με προς σε 2 χατευθυνθητω η προσέυχη μου ως θυμιαμα ενώπιον σου επαρσίς των χείρων μου θυσία εσπερίνη 3 θου χυριε φυλάχην τω στοματί μου χαι θυραν περίοχης περί τα χείλη μου 4 μη εχχλινης την χαρδίαν μου εις λογους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφασείς εν αμαρτίαις συν ανθρωποις εργαζομένοις ανόμιαν χαι ου μη συνδυασώ μέτα των έχλεχτων αυτών 5 παίδευσει με διχαίος εν έλεει χαι έλεγξει με έλαιον δε αμαρτώλου μη λιπανατώ την χεφάλην μου ότι έτι χαι η προσέυχη μου έν ταις ευδοχίαις αυτών 6 χατεπόθησαν έχομένα πέτρας οι χρίται αυτών αχουσονταί τα ρηματά μου ότι ηδυνθησάν 7 ωσεί παχός γης διερραγή έπι της γης διεσχορπίσθη τα όστα ημών παρά τον άδην 8 ότι προς σε χυρίε χύριε οι οφθάλμοι μου έπι σε ηλπίσα μη αντανέλης την ψύχην μου 9 φυλάξον με από παγίδος ης συνέστησαντο μοι χαι από σχανδάλων των εργαζομένων την ανόμιαν 10 πεσούνται εν αμφιβληστρώ

αυτου αμαρτωλοι κατα μονας ειμι εγω εως ου αν παρελθω

Chapter 141

1 συνεσεως τω δαυίδ εν τω είναι αυτον εν τω σπηλαίω προσευχη 2 φωνη μου προς χυρίον εχέχεω έναντιον αυτου την δεησιν μου την θλίψιν μου ένωπιον αυτου απαγγέλω 4 εν τω έχλειπειν έξ εμου το πνευμα μου και συ έγνως τας τρίβους μου έν όδω ταυτή η επορευομην έχρυψαν παγίδα μοι 5 κατένουν εις τα δέξια και έπεβλεπον ότι ουχ ην ο έπιγινωσχων με απώλετο φυγή απ΄ έμου και ουχ έστιν ο έχζητων την ψυχήν μου 6 έχεκραξα προς σε χυρίε είπα συ ει η έλπις μου μέρις μου έν γη ζωντών 7 προσχές προς την δέησιν μου ότι εταπεινώθην σφοδρα ρυσαί με έχ των καταδιώχοντων με ότι έχραταιωθήσαν υπέρ έμε 8 έξαγαγε έχ φυλαχής την ψυχήν μου του έξομολογησασθαί τω ονοματί σου χυρίε έμε υπομένουσιν δίχαιοι έως ου ανταπόδως μοι

Chapter 142

1 ψαλμος τω δαυιδ οτε αυτον ο υιος καταδιωκει κυριε εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι την δεησιν μου εν τη αληθεια σου επαχουσον μου εν τη διχαιοσυνη σου 2 και μη εισελθης εις κρισιν μετα του δουλου σου οτι ου δικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων 3 οτι κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος 4 και ηκηδιασεν επ'εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου 5 εμνησθην ημερων αρχαιων και εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασιν των χειρων σου εμελετων 6 διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι διαψαλμα 7 ταχυ εισαχουσον μου χυριε εξελιπεν το πνευμα μου μη αποστρεψης το προσωπον σου απ΄ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον 8 ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελέος σου οτι επι σοι ηλπισα γνωρισον μοι χυριε οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου 9 εξελου με εχ των εχθρων μου χυριε οτι προς σε χατεφυγον 10 διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια 11 ενεχα του ονοματος σου χυριε ζησεις με εν τη διχαιοσυνη σου εξαξεις εχ θλιψεως την ψυχην μου 12 και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι δουλος σου ειμι εγω

Chapter 143

1 τω δαυίδ προς τον γολιαδ ευλογητος χυρίος ο θέος μου ο διδασχων τας χείρας μου εις παραταξιν τους δακτυλους μου εις πολεμον 2 ελεος μου και καταφυγη μου αντιλημπτωρ μου και ρυστης μου υπερασπιστης μου και επ' αυτω ηλπισα ο υποτασσων τον λαον μου υπ΄ εμε 3 χυριε τι εστιν ανθρωπος οτι εγνωσθης αυτω η υιος ανθρωπου οτι λογιζη αυτον 4 ανθρωπος ματαιοτητι ωμοιωθη αι ημεραι αυτου ωσει σχια παραγουσιν 5 χυριε χλινον ουρανους σου χαι χαταβηθι αψαι των ορεων και καπνισθησονται 6 αστραψον αστραπην και σκορπιεις αυτους εξαποστειλον τα βελη σου και συνταραξεις αυτους 7 εξαποστειλον την χειρα σου εξ υψους εξελου με και ρυσαι με εξ υδατων πολλων εκ χειρος υιων αλλοτριών 8 ων το στομα ελαλησεν ματαιότητα και η δεξια αυτών δεξια αδικίας 9 ο θεος ωδην καινην ασομαι σοι εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλω σοι 10 τω διδοντι την σωτηριαν τοις βασιλευσιν τω λυτρουμενω δαυιδ τον δουλον αυτου εχ ρομφαίας πονήρας 11 ουσαί με και έξελου με εκ χείρος υίων αλλοτρίων ων το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και η δεξια αυτων δεξια αδικιας 12 ων οι υιοι ως νεοφυτα ηδρυμμενα εν τη νεοτητι αυτων αι θυγατερες αυτων χεχαλλωπισμεναι περικεκοσμημεναι ως ομοιωμα ναου 13 τα ταμιεια αυτων πληρη εξερευγομενα εκ τουτου εις τουτο τα προβατα αυτων πολυτοκα πληθυνοντα εν ταις εξοδοις αυτων 14 οι βοες αυτων παχεις ουχ εστιν καταπτωμα φραγμου ουδε διεξοδος ουδε χραυγή εν ταις πλατειαις αυτών 15 εμαχαρισάν τον λάον ω ταυτά έστιν μαχαριος ο λαος ου χυριος ο θεος αυτου

Chapter 144

1 αινεσις τω δαυίδ υψωσω σε ο δεος μου ο βασίλευς μου και ευλογησω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 2 καθ΄ εκαστην ημέραν ευλογησω σε και αινέσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 3 μεγας κυρίος και αινέτος σφοδρα και της μεγαλωσυνης αυτου ουκ έστιν πέρας 4 γενέα και γένεα επαινέσει τα έργα σου και την δυναμίν σου απαγγελουσίν 5 την μεγαλοπρεπείαν της δοξης της αγιωσυνης σου λαλησουσίν και τα θαυμασία σου διηγησονται 6 και την δυναμίν των φοβέρων σου έρουσιν και την μεγαλωσυνην σου διηγησονται 7 μνημην του πληθούς της χρηστοτήτος σου έξερευξονται και τη δικαιόσυνη σου αγαλλιασόνται 8 οικτίρμων και έλεημων ο κυρίος μακροθυμός και πολυέλεος 9 χρηστος κυρίος τοις συμπασίν και οι οικτίρμοι αυτού έπι παντά τα έργα αυτού 10 εξομολογησασθώσαν σοι κυρίε παντά τα έργα σου και οι οσίοι σου ευλογησατώσαν σε 11 δοξαν της βασίλειας σου έρουσιν και την δυναστείαν σου λαλησουσίν 12 του γνωρισαι τοις υίοις των ανθρωπών την δυναστείαν σου και την δοξαν της μεγαλοπρεπείας της βασίλειας σου 13 η βασίλεια σου βασίλεια

παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα 13 πιστος κυριος εν τοις λογοις αυτου και οσιος εν πασι τοις εργοις αυτου 14 υποστηριζει κυριος παντας τους καταπιπτοντας και ανορθοι παντας τους κατερραγμενους 15 οι οφθαλμοι παντων εις σε ελπιζουσιν και συ διδως την τροφην αυτων εν ευκαιρια 16 ανοιγεις συ την χειρα σου και εμπιπλας παν ζωον ευδοκιας 17 δικαιος κυριος εν πασαις ταις οδοις αυτου και οσιος εν πασιν τοις εργοις αυτου 18 εγγυς κυριος πασιν τοις επικαλουμενοις αυτον πασι τοις επικαλουμενοις αυτον εν αληθεία 19 θελημα των φοβουμενων αυτον ποιησει και της δεησεως αυτων επακουσεται και σωσει αυτους 20 φυλασσει κυριος παντας τους αγαπωντας αυτον και παντας τους αμαρτωλους εξολεθρευσει 21 αινεσιν κυριου λαλησει το στομα μου και ευλογειτω πασα σαρξ το ονομα το αγιον αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 145

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαφιου αινει η ψυχη μου τον κυφιον 2 αινεσω κυφιον εν ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω 3 μη πεποιθατε επ΄ αρχοντας και εφ΄ υιους ανθρωπων οις ουκ εστιν σωτηφια 4 εξελευσεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου εν εκεινη τη ημερα απολουνται παντες οι διαλογισμοι αυτων 5 μακαφιος ου ο θεος ιακωβ βοηθος η ελπις αυτου επι κυφιον τον θεον αυτου 6 τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις τον φυλασσοντα αληθειαν εις τον αιωνα 7 ποιουντα κριμα τοις αδικουμενοις διδοντα τροφην τοις πεινωσιν κυφιος λυει πεπεδημενους 8 κυφιος ανορθοι κατερραγμενους κυφιος σοφοι τυφλους κυφιος αγαπα δικαιους 9 κυφιος φυλασσει τους προσηλυτους ορφανον και χηραν αναλημψεται και οδον αμαρτωλων αφανιει 10 βασιλευσει κυφιος εις τον αιωνα ο θεος σου σιων εις γενεαν και γενεαν

Chapter 146

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον οτι αγαθον ψαλμος τω θεω ημων ηδυνθειη αινεσις 2 οικοδομων ιερουσαλημ ο κυριος και τας διασπορας του ισραηλ επισυναξει 3 ο ιωμενος τους συντετριμμενους την καρδιαν και δεσμευων τα συντριμματα αυτων 4 ο αριθμων πληθη αστρων και πασιν αυτοις ονοματα καλων 5 μεγας ο κυριος ημων και μεγαλη η ισχυς αυτου και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν αριθμος 6 αναλαμβανων πραεις ο κυριος ταπεινων δε αμαρτωλους εως της γης 7 εξαρξατε τω κυριω εν εξομολογησει ψαλατε τω θεω ημων εν κιθαρα 8 τω περιβαλλοντι τον ουρανον εν νεφελαις τω ετοιμαζοντι τη γη υετον τω εξανατελλοντι εν ορεσι χορτον και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων 9 διδοντι

τοις κτηνεσι τροφην αυτων και τοις νεοσσοις των κορακων τοις επικαλουμενοις αυτον 10 ουκ εν τη δυναστεια του ιππου θελησει ουδε εν ταις κνημαις του ανδρος ευδοκει 11 ευδοκει κυριος εν τοις φοβουμενοις αυτον και εν τοις ελπιζουσιν επι το ελεος αυτου

Chapter 147

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου επαινει ιερουσαλημ τον κυριον αινει τον θεον σου σιων 2 οτι ενισχυσεν τους μοχλους των πυλων σου ευλογησεν τους υιους σου εν σοι 3 ο τιθεις τα ορια σου ειρηνην και στεαρ πυρου εμπιπλων σε 4 ο αποστελλων το λογιον αυτου τη γη εως ταχους δραμειται ο λογος αυτου 5 του διδοντος χιονα ωσει εριον ομιχλην ωσει σποδον πασσοντος 6 βαλλοντος κρυσταλλον αυτου ωσει ψωμους κατα προσωπον ψυχους αυτου τις υποστησεται 7 αποστελει τον λογον αυτου και τηξει αυτα πνευσει το πνευμα αυτου και ρυησεται υδατα 8 απαγγελλων τον λογον αυτου τω ιακωβ δικαιωματα και κριματα αυτου τω ισραηλ 9 ουκ εποιησεν ουτως παντι εθνει και τα κριματα αυτου ουκ εδηλωσεν αυτοις

Chapter 148

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαφιου αινείτε τον κυφιον εκ των ουφανων αινείτε αυτον εν τοις υψιστοις 2 αινείτε αυτον παντές οι αγγελοι αυτου αινείτε αυτον πασαι αι δυναμείς αυτου 3 αινείτε αυτον ηλίος και σέληνη αινείτε αυτον παντα τα αστρα και το φως 4 αινείτε αυτον οι ουρανοι των ουρανων και το υδωρ το υπέρανω των ουρανων 5 αινεσατωσαν το ονομα κυφιου οτι αυτος είπεν και εγενηθησαν αυτος ενετείλατο και εκτισθησαν 6 εστησεν αυτα είς τον αίωνα και είς τον αίωνα του αίωνος προσταγμα εθέτο και ου παρελευσεται 7 αινείτε τον κυφιον έκ της γης δρακοντές και πασαι αβυσσοι 8 πυρ χαλαζα χίων κρυσταλλός πνευμα καταιγίδος τα ποιούντα τον λογόν αυτού 9 τα ορή και παντές οι βουνοί ξύλα καρποφορά και πασαι κέδροι 10 τα θηρία και παντά τα κτηνή έρπετα και πετείνα πτέρωτα 11 βασίλεις της γης και παντές λαοί αρχοντές και παντές κρίται γης 12 νεανίσκοι και παρθένοι πρέσβυται μέτα νέωτερων 13 αινεσατωσαν το ονομα κυρίου ότι υψωθη το ονομα αυτού μονού η εξομολογησίς αυτού επί γης και ουρανού 14 και υψωσεί κέρας λαού αυτού υμίος πασί τοις οσίοις αυτού τοις υίοις ισραηλ λαω εγγίζοντι αυτω

Chapter 149

1 αλληλουια ασατε τω χυριω ασμα χαινον η αινεσις αυτου εν εχχλησια οσιων 2 ευφρανθητω ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον χαι υιοι σιων αγαλλιασθωσαν επι τω βασιλει αυτων 3 αινεσατωσαν το ονομα αυτου εν χορω εν τυμπανω χαι ψαλτηριω ψαλατωσαν αυτω 4 οτι ευδοχει χυριος εν λαω αυτου χαι υψωσει πραεις εν σωτηρια 5 χαυχησονται οσιοι εν δοξη χαι αγαλλιασονται επι των χοιτων αυτων 6 αι υψωσεις του θεου εν τω λαρυγγι αυτων χαι ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων 7 του ποιησαι εχδιχησιν εν τοις εθνεσιν ελεγμους εν τοις λαοις 8 του δησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις χαι τους ενδοξους αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις 9 του ποιησαι εν αυτοις χριμα εγγραπτον δοξα αυτη εστιν πασι τοις οσιοις αυτου

Chapter 150

1 αλληλουια αινείτε τον θεον εν τοις αγιοις αυτου αινείτε αυτον εν στερεωματι δυναμέως αυτου 2 αινείτε αυτον επί ταις δυναστείαις αυτου αινείτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλώσυνης αυτου 3 αινείτε αυτον εν ηχώ σαλπίγγος αινείτε αυτον εν ψαλτηρίω και κίθαρα 4 αινείτε αυτον εν τυμπανώ και χορώ αινείτε αυτον εν χορδαίς και οργανώ 5 αινείτε αυτον εν κυμβαλοίς ευηχοίς αινείτε αυτον εν κυμβαλοίς αλαλαγμού 6 πασα πνοή αινεσατώ τον κυρίον αλληλουία.

Proverbs

Chapter 1

1 παροιμιαι σαλωμωντος υιου δαυιδ ος εβασιλευσεν εν ισραηλ 2 γνωναι σοφιαν και παιδειαν νοησαι τε λογους φρονησεως 3 δεξασθαι τε στροφας λογων νοησαι τε δικαιοσυνην αληθη και κριμα κατευθυνειν 4 ινα δω ακακοις πανουργιαν παιδι δε νεω αισθησιν τε και εννοιαν 5 τωνδε γαρ ακουσας σοφος σοφωτερος εσται ο δε νοημων χυβερνησιν χτησεται 6 νοησει τε παραβολην και σκοτεινον λογον ρησεις τε σοφων και αινιγματα 7 αρχη σοφιας φοβος θεου συνεσις δε αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην ευσεβεια δε εις θεον αρχη αισθησεως σοφιαν δε και παιδειαν ασεβεις εξουθενησουσιν 8 ακουε υιε παιδειαν πατρος σου και μη απωση θεσμους μητρος σου 9 στεφανον γαρ χαριτων δεξη ση χορυφη και κλοιον χρυσεον περι σω τραχηλω 10 υιε μη σε πλανησωσιν ανδρες ασεβεις μηδε βουληθης εαν παραχαλεσωσι σε λεγοντες 11 ελθε μεθ΄ ημων χοινωνησον αιματος χρυψωμεν δε εις γην ανδρα δικαιον αδικως 12 καταπιωμέν δε αυτον ωσπέρ αδής ζωντα και αρωμέν αυτού την μνημην έχ γης 13 την χτησίν αυτού την πολυτέλη χατάλαβωμεθα πλησωμεν δε οιχους ημετερους σχυλων 14 τον δε σον χληρον βαλε εν ημιν χοινον δε βαλλαντιον χτησωμεθα παντες χαι μαρσιππιον εν γενηθητω ημιν 15 μη πορευθης εν οδω μετ' αυτων εχχλινον δε τον ποδα σου εχ των τριβων αυτων 16 οι γαρ ποδες αυτων εις κακιαν τρεχουσιν και ταχινοι του εκχεαι αιμα 17 ου γαρ αδιχώς εχτεινεται διχτυα πτερώτοις 18 αυτοί γαρ οι φονού μετέχοντες θησαυριζουσιν εαυτοις χαχα η δε καταστροφη ανδρων παρανομων χαχη 19 αυται αι οδοι εισιν παντων των συντελουντων τα ανομα τη γαρ ασεβεια την εαυτων ψυχην αφαιρουνται 20 σοφια εν εξοδοις υμνειται εν δε πλατειαις παρρησιαν αγει 21 επ΄ ακρων δε τειχεων κηρυσσεται επι δε πυλαις δυναστων παρεδρευει επι δε πυλαις πολεως θαρρουσα λεγει 22 οσον αν χρονον ακακοι εχωνται της δικαιοσυνης ουχ αισχυνθησονται οι δε αφρονές της υβρέως οντές επιθυμηται ασέβεις γενομένοι εμισησάν αισθησίν 23 και υπεύθυνοι έγενοντο ελέγχοις ίδου προήσομαι υμιν εμης πνοης ρησιν διδαξω δε υμας τον εμον λογον 24 επειδη εκαλουν και ουχ υπηκουσατε και εξετεινον λογους και ου προσειχετε 25 αλλα ακυρους εποιειτε εμας βουλας τοις δε εμοις ελεγχοις ηπειθησατε 26 τοιγαρουν καγω τη υμετερα απωλεια επιγελασομαι καταχαρουμαι δε ηνικα αν ερχηται υμιν ολεθρος 27 και ως αν αφικηται υμιν αφνω θορυβος η δε καταστροφη ομοιως καταιγιδι παρη και οταν ερχηται υμιν θλιψις και πολιορκία η οταν ερχηται υμιν ολεθρος 28 εσται γαρ οταν επιχαλεσησθε με εγω δε ουχ εισαχουσομαι υμων ζητησουσιν με κακοι και ουχ ευρησουσιν 29 εμισησαν γαρ σοφιαν τον δε φοβον του κυριου ου προειλαντο 30 ουδε ηθελον εμαις προσεχειν βουλαις εμυχτηρίζον δε εμους

ελεγχους 31 τοιγαρουν εδονται της εαυτων οδου τους καρπους και της εαυτων ασεβειας πλησθησονται 32 ανθ΄ ων γαρ ηδικουν νηπιους φονευθησονται και εξετασμος ασεβεις ολει 33 ο δε εμου ακουων κατασκηνωσει επ΄ ελπιδι και ησυχασει αφοβως απο παντος κακου

Chapter 2

1 υιε εαν δεξαμενος ρησιν εμης εντολης χρυψης παρα σεαυτω 2 υπαχουσεται σοφιας το ους σου και παραβαλεις καρδιαν σου εις συνεσιν παραβαλεις δε αυτην επι νουθετησιν τω υιω σου 3 εαν γαρ την σοφιαν επιχαλεση χαι τη συνεσει δως φωνην σου την δε αισθησιν ζητησης μεγαλη τη φωνη 4 και εαν ζητησης αυτην ως αργυριον και ως θησαυρους εξερευνήσης αυτήν 5 τοτε συνήσεις φοβον κυριου και επιγνωσιν θεου ευρησεις 6 οτι κυριος διδωσιν σοφιαν και απο προσωπου αυτου γνωσις και συνεσις 7 και θησαυρίζει τοις κατορθουσι σωτηριαν υπερασπιει την πορειαν αυτων 8 του φυλαξαι οδους δικαιωματων και οδον ευλαβουμενων αυτον διαφυλαξει 9 τοτε συνησεις δικαιοσυνην και κριμα και κατορθωσεις παντας αξονας αγαθους 10 εαν γαρ ελθη η σοφια εις σην διανοιαν η δε αισθησις τη ση ψυχη χαλη ειναι δοξη 11 βουλη χαλη φυλαξει σε εννοια δε οσια τηρησει σε 12 ινα ρυσηται σε απο οδου κακης και απο ανδρος λαλουντος μηδεν πιστον 13 ω οι εγκαταλειποντες οδους ευθείας του πορευεσθαί εν οδοίς σκοτους 14 οι ευφραινομένοι επι κακοις και χαιροντές επι διαστροφή κακή 15 ων αι τριβοί σχολιαι και καμπυλαι αι τροχιαι αυτων 16 του μακραν σε ποιησαι απο οδου ευθειας και αλλοτριον της δικαιας γνωμης 17 υιε μη σε καταλαβη κακη βουλη η απολειπουσα διδασχαλιαν νεοτητος χαι διαθηχην θειαν επιλελησμενη 18 εθετο γαρ παρα τω θανατω τον οιχον αυτης χαι παρα τω αδη μετα των γηγενων τους αξονας αυτης 19 παντες οι πορευομενοι εν αυτη ουχ αναστρεψουσιν ουδε μη καταλαβωσιν τριβους ευθειας ου γαρ καταλαμβανονται υπο ενιαυτων ζωης 20 ει γαρ επορευοντο τριβους αγαθας ευροσαν αν τριβους δικαιοσυνης λειους 21 χρηστοι εσονται οικητορες γης ακακοι δε υπολειφθησονται εν αυτη οτι ευθεις κατασκηνωσουσι γην και οσιοι υπολειφθησονται εν αυτη 22 οδοι ασεβων εκ γης ολουνται οι δε παρανομοι εξωσθησονται απ' αυτης

Chapter 3

1 υιε εμων νομιμων μη επιλανθανου τα δε ρηματα μου τηρειτω ση χαρδια 2 μηχος γαρ βιου και ετη ζωης και ειρηνην προσθησουσιν σοι 3 ελεημοσυναι και πιστεις μη εκλιπετωσαν σε αφαψαι δε αυτας επι σω τραχηλω και ευρησεις χαριν 4 και προνοου καλα ενωπιον χυριου και ανθρωπων 5 ισθι πεποιθως εν ολη καρδια επι

θεω επι δε ση σοφια μη επαιρου 6 εν πασαις οδοις σου γνωριζε αυτην ινα ορθοτομη τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσχοπτη 7 μη ισθι φρονιμος παρα σεαυτω φοβου δε τον θεον και εκκλινε απο παντος κακου 8 τοτε ιασις εσται τω σωματι σου και επιμελεια τοις οστεοις σου 9 τιμα τον κυριον απο σων δικαιων πονων και απαρχου αυτω απο σων καρπων δικαιοσυνης 10 ινα πιμπληται τα ταμιεια σου πλησμονης σιτου οινω δε αι ληνοι σου εκβλυζωσιν 11 υιε μη ολιγωρει παιδειας χυριου μηδε εχλυου υπ΄ αυτου ελεγχομενος 12 ον γαρ αγαπα χυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται 13 μακαριος ανθρωπος ος ευρεν σοφιαν και θνητος ος είδεν φρονησιν 14 κρείττον γαρ αυτήν εμπορευεσθαί η χρυσίου και αργυριου θησαυρους 15 τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων ουκ αντιταξεται αυτη ουδεν πονηρον ευγνωστος εστιν πασιν τοις εγγιζουσιν αυτη παν δε τιμιον ουχ αξιον αυτης εστιν 16 μηχος γαρ βιου και ετη ζωης εν τη δεξια αυτης εν δε τη αριστερα αυτης πλουτος και δοξα 16 εκ του στοματος αυτης εκπορευεται δικαιοσυνη νομον δε και ελεον επι γλωσσης φορει 17 αι οδοι αυτης οδοι καλαι και παντες οι τριβοι αυτης εν ειρηνη 18 ξυλον ζωης εστι πασι τοις αντεχομενοις αυτης και τοις επερειδομενοις επ΄ αυτην ως επι κυριον ασφαλης 19 ο θεος τη σοφια εθεμελιωσεν την γην ητοιμασεν δε ουρανους εν φρονησει 20 εν αισθησει αβυσσοι ερραγησαν νεφη δε ερρυησαν δροσους 21 υιε μη παραρρυης τηρησον δε εμην βουλην και εννοιαν 22 ινα ζηση η ψυχη σου και χαρις η περι σω τραχηλω 22 εσται δε ιασις ταις σαρξι σου και επιμελεια τοις σοις οστεοις 23 ινα πορευη πεποιθως εν ειρηνη πασας τας οδους σου ο δε πους σου ου μ η προσχοψη 24 εαν γαρ καθη αφοβος εση εαν δε καθευδης ηδεως υπνωσεις 25 και ου φοβηθηση πτοησιν επελθουσαν ουδε ορμας ασεβων επερχομενας 26 ο γαρ χυριος εσται επι πασων οδων σου και ερεισει σον ποδα ινα μη σαλευθης 27 μη αποσχη ευ ποιειν ενδεη ηνικα αν έχη η χείρ σου βοήθειν 28 μη είπης επανέλθων επανήκε και αυρίον δωσω δυνατου σου οντος ευ ποιειν ου γαρ οιδας τι τεξεται η επιουσα 29 μη τεκτηνη επι σον φιλον χαχα παροιχουντα χαι πεποιθοτα επι σοι 30 μη φιλεχθρησης προς ανθρωπον ματην μη τι εις σε εργασηται χαχον 31 μη χτηση χαχων ανδρων ονειδη μηδε ζηλωσης τας οδους αυτων 32 ακαθαρτος γαρ εναντι κυριου πας παρανομος εν δε διχαιοις ου συνεδριαζει 33 χαταρα θεου εν οιχοις ασεβων επαυλεις δε διχαιων ευλογουνται 34 χυριος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν 35 δοξαν σοφοι χληρονομησουσιν οι δε ασεβεις υψωσαν ατιμιαν

Chapter 4

1 αχουσατε παιδες παιδειαν πατρος και προσεχετε γνωναι εννοιαν 2 δωρον γαρ αγαθον δωρουμαι υμιν τον εμον νομον μη εγκαταλιπητε 3 υιος γαρ εγενομην καγω πατρι υπηχοος και αγαπωμένος εν προσωπω μητρος 4 οι ελέγον και εδιδασκον

με ερείδετω ο ημετερος λογος εις σην χαρδιαν 5 φυλασσε εντολας μη επιλαθη μηδε παριδης ρησιν εμου στοματος 6 μηδε εγκαταλιπης αυτην και ανθεξεται σου ερασθητι αυτης και τηρησει σε 8 περιχαρακωσον αυτην και υψωσει σε τιμησον αυτην ινα σε περιλαβη 9 ινα δω τη ση χεφαλη στεφανον χαριτων στεφανω δε τρυφης υπερασπιση σου 10 αχουε υιε και δεξαι εμους λογους και πληθυνθησεται ετη ζωης σου ινα σοι γενωνται πολλαι οδοι βιου 11 οδους γαρ σοφιας διδασχω σε εμβιβαζω δε σε τροχιαις ορθαις 12 εαν γαρ πορευη ου συγκλεισθησεται σου τα διαβηματα εαν δε τρεχης ου χοπιασεις 13 επιλαβου εμης παιδειας μη αφης αλλα φυλαξον αυτην σεαυτω εις ζωην σου 14 οδους ασεβων μη επελθης μηδε ζηλωσης οδους παρανομών 15 εν ω αν τοπώ στρατοπεδευσώσιν μη επελθής εχει εχχλινον δε απ΄ αυτων και παραλλαξον 16 ου γαρ μη υπνωσωσιν εαν μη κακοποιησωσιν αφηρηται ο υπνος αυτων και ου κοιμωνται 17 οιδε γαρ σιτουνται σιτα ασεβειας οινω δε παρανομω μεθυσχονται 18 αι δε οδοι των διχαιων ομοιως φωτι λαμπουσιν προπορευονται και φωτιζουσιν εως κατορθωση η ημερα 19 αι δε οδοι των ασεβων σχοτειναι ουχ οιδασιν πως προσχοπτουσιν 20 υιε εμη ρησει προσεχε τοις δε εμοις λογοις παραβαλε σον ους 21 οπως μη εκλιπωσιν σε αι πηγαι σου φυλασσε αυτας εν ση καρδια 22 ζωη γαρ εστιν τοις ευρισκουσιν αυτας και παση σαρκι ιασις 23 παση φυλακή τηρει σην καρδιαν εκ γαρ τουτών εξοδοι ζωής 24 περιέλε σεαυτού σχολιον στομα χαι αδιχα χειλη μαχραν απο σου απωσαι 25 οι οφθαλμοι σου ορθα βλεπετωσαν τα δε βλεφαρα σου νευετω δικαια 26 ορθας τροχιας ποιει σοις ποσιν και τας οδους σου κατευθυνε 27 μη εκκλινης εις τα δεξια μηδε εις τα αριστερα αποστρεψον δε σον ποδα απο οδου κακης 27 οδους γαρ τας εκ δεξιων οιδεν ο θεος διεστραμμεναι δε εισιν αι εξ αριστερων 27 αυτος δε ορθας ποιησει τας τροχιας σου τας δε πορειας σου εν ειρηνη προαξει

Chapter 5

1 υιε εμη σοφια προσεχε εμοις δε λογοις παραβαλλε σον ους 2 ινα φυλαξης εννοιαν αγαθην αισθησιν δε εμων χειλεων εντελλομαι σοι 3 μη προσεχε φαυλη γυναικι μελι γαρ αποσταζει απο χειλεων γυναικος πορνης η προς καιρον λιπαινει σον φαρυγγα 4 υστερον μεντοι πικροτερον χολης ευρησεις και ηκονημενον μαλλον μαχαιρας διστομου 5 της γαρ αφροσυνης οι ποδες καταγουσιν τους χρωμενους αυτη μετα θανατου εις τον αδην τα δε ιχνη αυτης ουκ ερειδεται 6 οδους γαρ ζωης ουκ επερχεται σφαλεραι δε αι τροχιαι αυτης και ουκ ευγνωστοι 7 νυν ουν υιε ακουε μου και μη ακυρους ποιησης εμους λογους 8 μακραν ποιησον απ΄ αυτης σην οδον μη εγγισης προς θυραις οικων αυτης 9 ινα μη προη αλλοις ζωην σου και σον βιον ανελεημοσιν 10 ινα μη πλησθωσιν αλλοτριοι σης ισχυος οι δε σοι πονοι εις οικους αλλοτριων εισελθωσιν 11 και μεταμεληθηση επ΄ εσχατων ηνικα αν

κατατρίβωσιν σαρκές σωματός σου 12 και έρεις πως εμισησα παίδειαν και έλεγχους εξέκλινεν η καρδία μου 13 ουκ ηκουον φωνην παίδευοντος με και διδασκόντος με ουδε παρεβαλλον το ους μου 14 παρ΄ ολίγον εγένομην εν παντί κακώ εν μέσω έκκλησιας και συναγωγης 15 πίνε υδατά από σων αγγείων και από σων φρέατων πηγης 16 μη υπερέκχεισθω σοι τα υδατά έκ της σης πηγης είς δε σας πλατείας διαπορέυεσθω τα σα υδατά 17 έστω σοι μονώ υπαρχοντά και μηδείς αλλότριος μετασχέτω σοι 18 η πηγη σου του υδατός έστω σοι ίδια και συνευφραίνου μέτα γυναίκος της έκ νεότητος σου 19 έλαφος φιλίας και πώλος σων χαρίτων ομιλείτω σοι η δε ίδια ηγείσθω σου και συνέστω σοι έν παντί καίρω έν γαρ τη ταυτής φιλία συμπεριφέρομενος πολλόστος έση 20 μη πόλυς ίσθι προς αλλότριαν μηδε συνέχου αγκαλαίς της μη ίδιας 21 ενώπιον γαρ είσιν των του θέου οφθαλμών όδοι ανδρός είς δε πασας τας τροχίας αυτου σκοπέυει 22 παρανομίαι ανδρά αγρευουσίν σείραις δε των εαυτου αμαρτίων έκαστος σφιγγέται 23 ουτος τελευτά μετά απαίδευτων έκ δε πληθούς της εαυτου βιοτήτος έξερριφη και απώλετο δι΄ αφροσύνην

Chapter 6

1 υιε εαν εγγυηση σον φιλον παραδωσεις σην χειρα εχθρω 2 παγις γαρ ισχυρα ανδρι τα ιδια χειλη και αλισκεται χειλεσιν ιδιου στοματος 3 ποιει υιε α εγω σοι εντελλομαι και σωζου ηκεις γαρ εις χειρας κακων δια σον φιλον ιθι μη εκλυομενος παροξυνε δε και τον φιλον σου ον ενεγυησω 4 μη δως υπνον σοις ομμασιν μηδε επινυσταξης σοις βλεφαροις 5 ινα σωζη ωσπερ δορχας εχ βροχων και ωσπερ ορνεον εχ παγιδος 6 ιδι προς τον μυρμηχα ω οχνηρε χαι ζηλωσον ιδων τας οδους αυτου και γενου εκείνου σοφωτέρος 7 εκείνω γαρ γεωργίου μη υπαρχοντός μηδε τον αναγχαζοντα έχων μηδε υπο δεσποτην ων 8 ετοιμαζεται θέρους την τροφην πολλην τε εν τω αμητω ποιειται την παραθεσιν 8 η πορευθητι προς την μελισσαν και μαθε ως εργατις εστιν την τε εργασιαν ως σεμνην ποιειται 8 ης τους πονους βασιλεις και ιδιωται προς υγιειαν προσφερονται ποθεινη δε εστιν πασιν και επιδοξος 8 καιπερ ουσα τη ρωμη ασθενης την σοφιαν τιμησασα προηχθη 9 εως τινος οχνηρε χαταχεισαι ποτε δε εξ υπνου εγερθηση 10 ολιγον μεν υπνοις ολιγον δε καθησαι μικρον δε νυσταζεις ολιγον δε εναγκαλιζη χερσιν στηθη 11 ειτ΄ εμπαραγινεται σοι ωσπερ κακος οδοιπορος η πενια και η ενδεια ωσπερ αγαθος δρομευς 11 εαν δε αοχνος ης ηξει ωσπερ πηγη ο αμητος σου η δε ενδεια ωσπερ κακος δρομευς απαυτομολησει 12 ανηρ αφρων και παρανομος πορευεται οδους ουχ αγαθας 13 ο δ΄ αυτος εννευει οφθαλμω σημαινει δε ποδι διδασχει δε εννευμασιν δαχτυλών 14 διεστραμμενή δε χαρδία τεχταινεταί χαχα εν παντί χαιρω ο τοιουτος ταραχας συνιστησιν πολει 15 δια τουτο εξαπινης ερχεται η απωλεια αυτου διαχοπή και συντριβή ανιατος 16 οτι χαιρει πασιν οις μισει ο κυριος συν-

τριβεται δε δι΄ ακαθαρσιαν ψυχης 17 οφθαλμος υβριστου γλωσσα αδικος χειρες εκχεουσαι αιμα δικαιου 18 και καρδια τεκταινομένη λογισμούς κακούς και ποδές επισπευδοντες χαχοποιειν 19 εχχαιει ψευδη μαρτυς αδιχος χαι επιπεμπει χρισεις ανα μεσον αδελφων 20 υιε φυλασσε νομους πατρος σου και μη απωση θεσμους μητρος σου 21 αφαψαι δε αυτους επι ση ψυχη δια παντος και εγκλοιωσαι επι σω τραχηλω 22 ηνικα αν περιπατης επαγου αυτην και μετα σου εστω ως δ΄ αν καθευδης φυλασσετω σε ινα εγειρομενω συλλαλη σοι 23 οτι λυχνος εντολη νομου και φως και οδος ζωης ελεγχος και παιδεια 24 του διαφυλασσειν σε απο γυναικος υπανδρου και απο διαβολης γλωσσης αλλοτριας 25 μη σε νικηση καλλους επιθυμια μηδε αγρευθης σοις οφθαλμοις μηδε συναρπασθης απο των αυτης βλεφαρων 26 τιμη γαρ πορνης οση και ενος αρτου γυνη δε ανδρων τιμιας ψυχας αγρευει 27 αποδησει τις πυρ εν χολπω τα δε ιματια ου χαταχαυσει 28 η περιπατησει τις επ' ανθρακών πυρος τους δε ποδας ου κατακαυσεί 29 ουτώς ο είσελθων προς γυναίκα υπανδρον ουκ αθωωθησεται ουδε πας ο απτομενος αυτης 30 ου θαυμαστον εαν αλω τις κλεπτων κλεπτει γαρ ινα εμπληση την ψυχην πεινων 31 εαν δε αλω αποτεισει επταπλασια και παντα τα υπαρχοντα αυτου δους ουσεται εαυτον 32 ο δε μοιχος δι΄ ενδειαν φρενων απωλειαν τη ψυχη αυτου περιποιειται 33 οδυνας τε και ατιμιας υποφερει το δε ονειδος αυτου ουκ εξαλειφθησεται εις τον αιωνα 34 μεστος γαρ ζηλου θυμος ανδρος αυτης ου φεισεται εν ημερα χρισεως 35 ουχ ανταλλαξεται ουδενος λυτρου την εχθραν ουδε μη διαλυθη πολλων δωρων

Chapter 7

1 υιε φυλασσε εμους λογους τας δε εμας εντολας αρυψον παρα σεαυτω 1 υιε τιμα τον αυριον και ισχυσεις πλην δε αυτου μη φοβου αλλον 2 φυλαξον εμας εντολας και βιωσεις τους δε εμους λογους ωσπερ αρας ομματων 3 περιθου δε αυτους σοις δαατυλοις επιγραψον δε επι το πλατος της αρδιας σου 4 είπον την σοφιαν σην αδελφην είναι την δε φρονησιν γνωριμον περιποιησαι σεαυτω 5 ίνα σε τηρηση απο γυναικος αλλοτρίας και πονηρας εαν σε λογοίς τοις προς χαρίν εμβαληται 6 απο γαρ θυρίδος έχ του οίχου αυτης είς τας πλατείας παραχυπτουσα 7 ον αν ίδη των αφρονών τέχνων νέανιαν ενδεή φρένων 8 παραπορευομένον παρα γωνίαν εν διοδοίς οίχων αυτης 9 και λαλούντα εν σκότει εσπερίνω ηνίκα αν ησυχία νυκτέρινη η και γνοφωδης 10 η δε γυνή συναντά αυτώ είδος έχουσα πορνίκον η ποιεί νέων εξιπτασθαί καρδίας 11 ανέπτερωμένη δε έστιν και ασωτός εν οίχω δε ουχ ησυχαζουσίν οι ποδές αυτης 12 χρονον γαρ τίνα έξω ρεμβεταί χρονον δε εν πλατείαις παρα πασαν γωνίαν ενέδρευει 13 είτα επιλαβομένη εφίλησεν αυτον αναίδει δε προσωπώ προσείπεν αυτώ 14 θυσία είρηνικη μοι έστιν σημέρον αποδίδωμι τας ευχας μου 15 ενέκα τουτου εξηλθον είς συναντησίν σοι

ποθουσα το σον προσωπον ευρηκα σε 16 κειριαις τετακα την κλινην μου αμφιταποις δε εστρωκα τοις απ΄ αιγυπτου 17 διερραγκα την κοιτην μου κροκω τον δε οικον μου κινναμωμω 18 ελθε και απολαυσωμεν φιλιας εως ορθρου δευρο και εγκυλισθωμεν ερωτι 19 ου γαρ παρεστιν ο ανηρ μου εν οικω πεπορευται δε οδον μακραν 20 ενδεσμον αργυριου λαβων εν χειρι αυτου δι΄ ημερων πολλων επανηξει εις τον οικον αυτου 21 απεπλανησεν δε αυτον πολλη ομιλια βροχοις τε τοις απο χειλεων εξωκείλεν αυτον 22 ο δε επηκολουθησεν αυτη κεπφωθεις ωσπερ δε βους επι σφαγην αγεται και ωσπερ κυων επι δεσμους 23 η ως ελαφος τοξευματι πεπληγως εις το ηπαρ σπευδει δε ωσπερ ορνεον εις παγιδα ουκ ειδως οτι περι ψυχης τρεχει 24 νυν ουν υιε ακουε μου και προσεχε ρημασιν στοματος μου 25 μη εκκλινατω εις τας οδους αυτης η καρδια σου 26 πολλους γαρ τρωσασα καταβεβληκεν και αναριθμητοι εισιν ους πεφονευκεν 27 οδοι αδου ο οικος αυτης καταγουσαι εις τα ταμιεια του θανατου

Chapter 8

1 συ την σοφιαν χηρυξεις ινα φρονησις σοι υπαχουση 2 επι γαρ των υψηλων αχρων εστιν ανα μεσον δε των τριβων εστηχέν 3 παρα γαρ πυλαις δυναστων παρεδρευει εν δε εισοδοις υμνειται 4 υμας ω ανθρωποι παραχαλω χαι προι+εμαι εμην φωνην υιοις ανθρωπων 5 νοησατε αχαχοι πανουργιαν οι δε απαιδευτοι ενθεσθε χαρδιαν 6 εισαχουσατε μου σεμνα γαρ ερω χαι ανοισω απο χειλεων ορθα 7 οτι αληθείαν μελετησεί ο φαρυγξ μου εβδελυγμένα δε εναντίον έμου χείλη ψευδη 8 μετα διχαιοσυνης παντα τα ρηματα του στοματος μου ουδεν εν αυτοις σχολιον ουδε στραγγαλωδες 9 παντα ενωπια τοις συνιουσιν και ορθα τοις ευρισχουσι γνωσιν 10 λαβετε παιδειαν χαι μη αργυριον χαι γνωσιν υπερ χρυσιον δεδοχιμασμένον ανθαιρεισθε δε αισθησιν χρυσιού χαθαρού 11 χρεισσών γαρ σοφια λιθων πολυτελων παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν 12 εγω η σοφια κατεσκηνωσα βουλην και γνωσιν και εννοιαν εγω επεκαλεσαμην 13 φοβος κυριου μισει αδικιαν υβριν τε και υπερηφανιαν και οδους πονηρων μεμισηκα δε εγω διεστραμμενας οδους χαχων 14 εμη βουλη χαι ασφαλεια εμη φρονησις εμη δε ισχυς 15 δι΄ εμου βασιλεις βασιλευουσιν και οι δυνασται γραφουσιν δικαιοσυνην 16 δι΄ εμου μεγιστανές μεγαλυνονται και τυραννοι δι' εμου κρατουσι της 17 εγω τους εμε φιλουντας αγαπω οι δε εμε ζητουντες ευρησουσιν 18 πλουτος και δοξα εμοι υπαρχει και κτησις πολλων και δικαιοσυνή 19 βελτιον εμε καρπίζεσθαι υπερ χρυσιον και λιθον τιμιον τα δε εμα γενηματα κρεισσω αργυριου εκλεκτου 20 εν οδοις δικαιοσυνης περιπατω και ανα μεσον τριβων δικαιωματος αναστρεφομαι 21 ινα μερισω τοις εμε αγαπωσιν υπαρξιν και τους θησαυρους αυτων εμπλησω αγαθων 21 εαν αναγγείλω υμιν τα καθ΄ ημεραν γινομενα μνημονευσω τα εξ αιωνος αρι-

θιησαι 22 χυριος εκτισεν με αρχην οδων αυτου εις εργα αυτου 23 προ του αιωνος εθειμελιωσεν με εν αρχη 24 προ του την γην ποιησαι και προ του τας αβυσσους ποιησαι προ του προελθειν τας πηγας των υδατων 25 προ του ορη εδρασθηναι προ δε παντων βουνων γεννα με 26 χυριος εποιησεν χωρας και αοικητους και ακρα οικουμενα της υπ΄ ουρανον 27 ηνικα ητοιμαζεν τον ουρανον συμπαρημην αυτω και οτε αφωρίζεν τον εαυτου θρονον επ΄ ανείμων 28 ηνικα ισχυρα εποιει τα ανω νέφη και ως ασφαλεις ετιθει πηγας της υπ΄ ουρανον 29 και ισχυρα εποιει τα θείμελια της γης 30 ημην παρ΄ αυτω αρμοζούσα εγω ημην η προσεχαίρεν καθ΄ ημέραν δε ευφραίνομην εν προσωπώ αυτου εν παντί καίρω 31 ότε ευφραίνετο την οικουμένην συντέλεσας και ενευφραίνετο εν υίοις ανθρώπων 32 νυν ουν υίε ακούε μου 34 μακαρίος ανήρ ος εισακούσεται μου και ανθρώπος ος τας εμας όδους φυλαξεί αγρυπνών επ΄ εμαίς θυραίς καθ΄ ημέραν τηρών σταθμούς εμών εισόδων 35 αι γαρ εξόδοι μου εξόδοι ζωης και ετοιμάζεται θέλησις παρά κυρίου 36 οι δε είς εμε αμαρτανόντες ασεβουσίν τας εαυτών ψυχας και οι μισούντες με αγαπωσίν θανατον

Chapter 9

1 η σοφια ωχοδομησεν εαυτη οιχον χαι υπηρεισεν στυλους επτα 2 εσφαξεν τα εαυτης θυματα εχερασεν εις χρατηρα τον εαυτης οινον και ητοιμασατο την εαυτης τραπεζαν 3 απεστειλεν τους εαυτης δουλους συγκαλουσα μετα υψηλου κηρυγματος επι χρατηρα λεγουσα 4 ος εστιν αφρων εχχλινατω προς με χαι τοις ενδεεσι φρενων είπεν 5 ελθατε φαγέτε των εμών αρτών και πιέτε οίνον ον έχερασα υμίν 6 απολειπετε αφροσυνην και ζησεσθε και ζητησατε φρονησιν ινα βιωσητε και κατορθωσατε εν γνωσει συνεσιν 7 ο παιδευων κακους λημψεται εαυτω ατιμιαν ελεγχων δε τον ασεβη μωμησεται εαυτον 8 μη ελεγχε χαχους ινα μη μισωσιν σε ελεγχε σοφον και αγαπησει σε 9 διδου σοφω αφορμην και σοφωτερος εσται γνωριζε δικαιω και προσθησει του δεχεσθαι 10 αρχη σοφιας φοβος κυριου και βουλη αγιων συνεσις 10 το γαρ γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης 11 τουτω γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον και προστεθησεται σοι ετη ζωης σου 12 υιε εαν σοφος γενη σεαυτω σοφος εση και τοις πλησιον εαν δε κακος αποβης μονος αναντλησεις κακα 12 ος ερειδεται επι ψευδεσιν ουτος ποιμανει ανεμους ο δ΄ αυτος διωξεται ορνεα πετομενα 12 απελιπεν γαρ οδους του εαυτου αμπελωνος τους δε αξονας του ιδιου γεωργιου πεπλανηται 12 διαπορευεται δε δι' ανυδρου ερημου και γην διατεταγμενην εν διψωδεσιν συναγει δε χερσιν ακαρπιαν 13 γυνη αφρων και θρασεια ενδεης ψωμου γινεται η ουκ επισταται αισχυνην 14 εκαθισεν επι θυραις του εαυτης οιχου επι διφρου εμφανως εν πλατειαις 15 προσχαλουμενη τους παριοντας και κατευθυνοντας εν ταις οδοις αυτων 16 ος εστιν υμων αφρονεσ-

τατος εχχλινατω προς με ενδεεσι δε φρονησεως παραχελευομαι λεγουσα 17 αρτων χρυφιων ηδεως αψασθε και υδατος κλοπης γλυκερου 18 ο δε ουκ οιδεν οτι γηγενεις παρ΄ αυτη ολλυνται και επι πετευρον αδου συναντα 18 αλλα αποπηδησον μη εγχρονισης εν τω τοπω μηδε επιστησης το σον ομμα προς αυτην 18 ουτως γαρ διαβηση υδωρ αλλοτριον και υπερβηση ποταμον αλλοτριον 18 απο δε υδατος αλλοτριου αποσχου και απο πηγης αλλοτριας μη πιης 18 ινα πολυν ζησης χρονον προστεθη δε σοι ετη ζωης

Chapter 10

1 υιος σοφος ευφραίνει πατέρα υιος δε αφρών λυπή τη μήτρι 2 ουχ ωφέλησουσιν θησαυροι ανομους δικαιοσυνη δε ρυσεται εκ θανατου 3 ου λιμοκτονησει χυριος ψυχην δικαιαν ζωην δε ασεβων ανατρεψει 4 πενια ανδρα ταπεινοι χειρες δε ανδρειων πλουτιζουσιν 4 υιος πεπαιδευμένος σοφος έσται τω δε αφρονί διαχονω χρησεται 5 διεσωθη απο χαυματος υιος νοημων ανεμοφθορος δε γινεται εν αμητω υιος παρανομος 6 ευλογια χυριου επι χεφαλην διχαιου στομα δε ασεβων καλυψει πενθος αφρον 7 μνημη δικαιών μετ΄ εγκωμιών ονομα δε ασεβους σβεννυται 8 σοφος μαρδια δεξεται εντολας ο δε αστεγος χειλεσιν σμολιαζων υποσχελισθησεται 9 ος πορευεται απλως πορευεται πεποιθως ο δε διαστρεφων τας οδους αυτου γνωσθησεται 10 ο εννευων οφθαλμοις μετα δολου συναγει ανδρασι λυπας ο δε ελεγχων μετα παρρησιας ειρηνοποιει 11 πηγη ζωης εν χειρι δικαιου στομα δε ασεβους καλυψει απωλεια 12 μισος εγειρει νεικος παντας δε τους μη φιλονειχουντας χαλυπτει φιλια 13 ος εχ χειλεων προφερει σοφιαν ραβδω τυπτει ανδρα αχαρδιον 14 σοφοι χρυψουσιν αισθησιν στομα δε προπετους εγγίζει συντριβη 15 χτησις πλουσιων πολις οχυρα συντριβη δε ασεβων πενια 16 εργα διχαιων ζωην ποιει χαρποι δε ασεβων αμαρτιας 17 οδους διχαιας ζωης φυλασσει παιδεια παιδεια δε ανεξελεγκτος πλαναται 18 καλυπτουσιν εχθραν χειλη δικαια οι δε εκφεροντες λοιδοριας αφρονεστατοι εισιν 19 εκ πολυλογιας ουκ εκφευξη αμαρτιαν φειδομενος δε χειλεων νοημων εση 20 αργυρος πεπυρωμενος γλωσσα δικαιου καρδια δε ασεβους εκλειψει 21 χειλη δικαιων επισταται υψηλα οι δε αφρονες εν ενδεια τελευτωσιν 22 ευλογια χυριου επι χεφαλην διχαιου αυτη πλουτίζει χαι ου μη προστεθη αυτη λυπη εν καρδια 23 εν γελωτι αφρων πρασσει κακα η δε σοφια ανδρι τιχτει φρονησιν 24 εν απωλεια ασεβης περιφερεται επιθυμια δε διχαιου δεκτη 25 παραπορευομένης καταιγιδός αφανίζεται ασέβης δικαίος δε εκκλίνας σωζεται εις τον αιωνα 26 ωσπερ ομφαξ οδουσι βλαβερον και καπνος ομμασιν ουτως παρανομία τοις χρωμένοις αυτήν 27 φοβός χυρίου προστίθησιν ημέρας ετη δε ασεβων ολιγωθησεται 28 εγχρονίζει δικαιοίς ευφροσύνη ελπίς δε ασεβων ολλυται 29 οχυρωμα οσιου φοβος χυριου συντριβη δε τοις εργαζομενοις χαχα 30

δικαιος τον αιωνα ουκ ενδωσει ασεβεις δε ουκ οικησουσιν γην 31 στομα δικαιου αποσταζει σοφιαν γλωσσα δε αδικου εξολειται 32 χειλη ανδρων δικαιων αποσταζει χαριτας στομα δε ασεβων αποστρεφεται

Chapter 11

1 ζυγοι δολιοι βδελυγμα ενωπιον χυριου σταθμιον δε διχαιον δεχτον αυτω 2 ου εαν εισελθη υβρις εχει χαι ατιμια στομα δε ταπεινων μελετα σοφιαν 3 αποθανων δικαιος ελιπεν μεταμελον προχειρος δε γινεται και επιχαρτος ασεβων απωλεια 5 δικαιόσυνη αμωμούς ορθοτομεί οδούς ασέβεια δε περιπίπτει αδικία 6 δικαιόσυνη ανδρων ορθων ρυεται αυτους τη δε απωλεια αυτων αλισχονται παρανομοι 7 τελευτησαντος ανδρος δικαιου ουκ ολλυται ελπις το δε καυχημα των ασεβων ολλυται 8 δικαιος εκ θηρας εκδυνει αντ΄ αυτου δε παραδιδοται ο ασεβης 9 εν στοματι ασεβων παγις πολιταις αισθησις δε δικαιων ευοδος 10 εν αγαθοις δικαιων κατωρθωσεν πολις 11 στομασιν δε ασεβων κατεσκαφη 12 μυκτηρίζει πολιτας ενδεης φρενων ανηρ δε φρονιμος ησυχιαν αγει 13 ανηρ διγλωσσος αποκαλυπτει βουλας εν συνεδριω πιστος δε πνοη χρυπτει πραγματα 14 οις μη υπαρχει χυβερνησις πιπτουσιν ωσπερ φυλλα σωτηρια δε υπαρχει εν πολλη βουλη 15 πονηρος κακοποιει οταν συμμειξη δικαιω μισει δε ηχον ασφαλειας 16 γυνη ευχαριστος εγειρει ανδρι δοξαν θρονος δε ατιμιας γυνη μισουσα δικαια πλουτου οκνηροι ενδεεις γινονται οι δε ανδρειοι ερειδονται πλουτω 17 τη ψυχη αυτου αγαθον ποιει ανηρ ελεημων εξολλυει δε αυτου σωμα ο ανελεημων 18 ασεβης ποιει εργα αδιχα σπερμα δε διχαιών μισθος αληθείας 19 υιος διχαιός γενναται εις ζώην διώγμος δε ασεβους εις θανατον 20 βδελυγμα χυριω διεστραμμεναι οδοι προσδεχτοι δε αυτω παντες αμωμοι εν ταις οδοις αυτων 21 χειρι χειρας εμβαλων αδιχως ουχ ατιμωρητος εσται ο δε σπειρων δικαιοσυνην λημψεται μισθον πιστον 22 ωσπερ ενωτιον εν ρινι υος ουτως γυναικι κακοφρονι καλλος 23 επιθυμια δικαιων πασα αγαθη ελπις δε ασεβων απολειται 24 εισιν οι τα ιδια σπειροντες πλειονα ποιουσιν εισιν και οι συναγοντες ελαττονουνται 25 ψυχη ευλογουμενη πασα απλη ανηρ δε θυμωδης ουχ ευσχημων 26 ο συνεχων σιτον υπολιποιτο αυτον τοις εθνεσιν ευλογια δε εις κεφαλην του μεταδιδοντος 27 τεκταινομένος αγαθα ζητει χαριν αγαθην εκζητουντα δε κακα καταλημψεται αυτον 28 ο πεποιθως επι πλουτω ουτος πεσειται ο δε αντιλαμβανομένος διχαιών ουτος ανατέλει 29 ο μη συμπεριφερομένος τω εαυτου οιμω αληρονομησει ανεμον δουλευσει δε αφρων φρονιμω 30 εμ μαρπου δικαιοσυνης φυεται δενδρον ζωης αφαιρουνται δε αωροι ψυχαι παρανομων 31 ει ο μεν δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται

Chapter 12

1 ο αγαπων παιδειαν αγαπα αισθησιν ο δε μισων ελεγχους αφρων 2 χρεισσων ο ευρων χαριν παρα χυριω ανηρ δε παρανομος παρασιωπηθησεται 3 ου κατορθωσει ανθρωπος εξ ανομου αι δε ριζαι των δικαιων ουκ εξαρθησονται 4 γυνη ανδρεια στεφανος τω ανδρι αυτης ωσπερ δε εν ξυλω σχωληξ ουτως ανδρα απολλυσιν γυνη κακοποιος 5 λογισμοι δικαιων κριματα κυβερνωσιν δε ασεβεις δολους 6 λογοι ασεβων δολιοι στομα δε ορθων ρυσεται αυτους 7 ου εαν στραφη ασεβης αφανίζεται οιχοι δε διχαιων παραμενουσιν 8 στομα συνετου εγχωμιαζεται υπο ανδρος νωθροκαρδιος δε μυκτηριζεται 9 κρεισσων ανηρ εν ατιμια δουλευων εαυτω η τιμην εαυτω περιτιθεις και προσδεομενος αρτου 10 δικαιος οικτιρει ψυχας κτηνων αυτου τα δε σπλαγχνα των ασεβων ανελεημονα 11 ο εργαζομενος την εαυτου γην εμπλησθησεται αρτων οι δε διωχοντες ματαια ενδεεις φρενων 11 ος εστιν ηδυς εν οινων διατριβαις εν τοις εαυτου οχυρωμασιν καταλειψει ατιμιαν 12 επιδυμιαι ασεβων χαχαι αι δε ριζαι των ευσεβων εν οχυρωμασιν 13 δι΄ αμαρτιαν χειλεων εμπιπτει εις παγιδας αμαρτωλος εχφευγει δε εξ αυτων διχαιος 13 ο βλεπων λεια ελεηθησεται ο δε συναντων εν πυλαις εχθλιψει ψυχας 14 απο χαρπων στοματος ψυχη ανδρος πλησθησεται αγαθων ανταποδομα δε χειλεων αυτου δοθησεται αυτω 15 οδοι αφρονών ορθαι ενώπιον αυτών εισαχουει δε συμβουλίας σόφος 16 αφρών αυθημερον εξαγγελλει οργην αυτου κρυπτει δε την εαυτου ατιμιαν πανουργος 17 επιδειχνυμενην πιστιν απαγγελλει διχαιος ο δε μαρτυς των αδιχων δολιος 18 εισιν οι λεγοντες τιτρωσχουσιν μαχαιρα γλωσσαι δε σοφων ιωνται 19 χειλη αληθινα κατορθοι μαρτυριαν μαρτυς δε ταχυς γλωσσαν εχει αδικον 20 δολος εν καρδια τεχταινομένου χαχα οι δε βουλομένοι ειρηνην ευφρανθησονται 21 ουχ αρέσει τω δικαιω ουδεν αδικον οι δε ασεβεις πλησθησονται κακων 22 βδελυγμα κυριω χειλη ψευδη ο δε ποιων πιστεις δεκτος παρ΄ αυτω 23 ανηρ συνετος θρονος αισθησεως καρδια δε αφρονών συναντησεται αραις 24 χειρ εκλεκτών κρατήσει ευχέρως δολιοι δε εσονται εις προνομην 25 φοβερος λογος καρδιαν ταρασσει ανδρος δικαιου αγγελια δε αγαθη ευφραινει αυτον 26 επιγνωμων δικαιος εαυτου φιλος εσται αι δε γνωμαι των ασεβων ανεπιεικεις αμαρτανοντας καταδιωξεται κακα η δε οδος των ασεβων πλανησει αυτους 27 ουχ επιτευξεται δολιος θηρας χτημα δε τιμιον ανηρ καθαρος 28 εν οδοις δικαιοσυνης ζωη οδοι δε μνησικακων εις θανατον

Chapter 13

1 υιος πανουργος υπηχοος πατρι υιος δε ανηχοος εν απώλεια 2 απο χαρπών δικαιοσύνης φαγεται αγάδος ψυχαι δε παρανομών ολουνται αωροί 3 ος φυλασσει το εαυτού στομά τηρει την εαυτού ψυχην ο δε προπέτης χειλέσιν πτοησει εαυτού 4 εν επιθυμιαίς έστιν πας αεργος χείρες δε ανδρείων εν επιμέλεια 5 λογού αδιχού

μισει δικαιος ασεβης δε αισχυνεται και ουχ εξει παρρησιαν 6 δικαιοσυνη φυλασσει αχαχους τους δε ασεβεις φαυλους ποιει αμαρτια 7 εισιν οι πλουτιζοντες εαυτους μηδεν εχοντες και εισιν οι ταπεινουντες εαυτους εν πολλω πλουτω 8 λυτρον ανδρος ψυχης ο ιδιος πλουτος πτωχος δε ουχ υφισταται απειλην 9 φως δικαιοις δια παντος φως δε ασεβων σβεννυται 9 ψυχαι δολιαι πλανωνται εν αμαρτιαις δικαιοι δε οιχτιρουσιν και ελεωσιν 10 κακος μεθ΄ υβρεως πρασσει κακα οι δε εαυτων επιγνωμονες σοφοί 11 υπαρξις επισπουδαζομένη μετα ανομίας ελασσων γινεταί ο δε συναγων εαυτω μετ΄ ευσεβειας πληθυνθησεται δικαιος οικτιρει και κικρα 12 κρεισσων εναρχομενος βοηθων καρδια του επαγγελλομενου και εις ελπιδα αγοντος δενδρον γαρ ζωης επιθυμια αγαθη 13 ος καταφρονει πραγματος καταφρονηθησεται υπ΄ αυτου ο δε φοβουμενος εντολην ουτος υγιαινει 13 υιω δολιω ουδεν εσται αγαθον οιχετη δε σοφω ευοδοι εσονται πραξεις και κατευθυνθησεται η οδος αυτου 14 νομος σοφου πηγη ζωης ο δε ανους υπο παγιδος θανειται 15 συνεσις αγαθη διδωσιν χαριν το δε γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης οδοι δε καταφρονουντων εν απωλεια 16 πας πανουργος πρασσει μετα γνωσεως ο δε αφρων εξεπετασεν εαυτου κακιαν 17 βασιλευς δρασυς εμπεσειται εις κακα αγγελος δε πιστος ρυσεται αυτον 18 πενιαν και ατιμιαν αφαιρειται παιδεια ο δε φυλασσων ελεγχους δοξασθησεται 19 επιθυμιαι ευσεβων ηδυνουσιν ψυχην εργα δε ασεβων μακραν απο γνωσεως 20 ο συμπορευομένος σοφοίς σοφος έσται ο δε συμπορευομένος αφροσί γνωσθησεταί 21 αμαρτανοντας καταδιωξεται κακα τους δε δικαιους καταλημψεται αγαθα 22 αγαθος ανηρ κληρονομησει υιους υιων θησαυριζεται δε δικαιοις πλουτος ασεβων 23 διχαιοι ποιησουσιν εν πλουτω ετη πολλα αδιχοι δε απολουνται συντομως 24 ος φειδεται της βαχτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελως παιδευει 25 δικαιος εσθων εμπιπλα την ψυχην αυτου ψυχαι δε ασεβων ενδεεις

Chapter 14

1 σοφαι γυναικές ωχοδομησαν οιχους η δε αφρων κατέσκαψεν ταις χερσιν αυτης 2 ο πορευομένος ορθως φοβειται τον χυριον ο δε σχολιάζων ταις οδοις αυτου ατιμασθησεται 3 έχ στοματός αφρονών βαχτηρία υβρέως χειλή δε σόφων φυλασσει αυτους 4 ου μη εισιν βοές φατναι καθαραι ου δε πολλά γενηματά φανέρα βοός ισχυς 5 μαρτύς πίστος ου ψευδεται έχχαιει δε ψευδη μαρτύς αδιχός 6 ζητησεις σοφιαν παρά χαχοις χαι ουχ ευρησεις αισθησις δε παρά φρονιμοίς ευχέρης 7 παντά εναντία ανδρί αφρονί οπλά δε αισθησέως χείλη σόφα 8 σόφια πανουργών επιγνωσεται τας οδούς αυτών ανοία δε αφρονών εν πλανή 9 οιχίαι παρανομών οφείλησουσιν χαθαρίσμον οιχίαι δε διχαιών δέχται 10 χαρδία ανδρός αισθητιχή λυπηρά ψυχη αυτού όταν δε ευφραίνηται ουχ επιμείγνυται υβρεί 11 οιχίαι ασέβων αφανισθησονται σχηναι δε χατόρθουντών στησονται 12 εστίν όδος η δοχεί

ορθη ειναι παρα ανθρωποις τα δε τελευταια αυτης ερχεται εις πυθμενα αδου 13 εν ευφροσυναις ου προσμειγνυται λυπη τελευταια δε χαρα εις πενθος ερχεται 14 των εαυτου οδων πλησθησεται θρασυχαρδιος απο δε των διανοηματων αυτου ανηρ αγαθος 15 αχαχος πιστευει παντι λογω πανουργος δε ερχεται εις μετανοιαν 16 σοφος φοβηθεις εξεχλινεν απο χαχου ο δε αφρων εαυτω πεποιθως μειγνυται ανομω 17 οξυθυμος πρασσει μετα αβουλιας ανηρ δε φρονιμος πολλα υποφερει 18 μεριουνται αφρονές χαχιαν οι δε πανουργοι χρατησουσίν αισθήσεως 19 ολισθήσουσιν χαχοι εναντι αγαθων χαι ασεβεις θεραπευσουσιν θυρας διχαιων 20 φιλοι μισησουσιν φιλους πτωχους φιλοι δε πλουσιων πολλοι 21 ο ατιμαζων πενητας αμαρτανει ελέων δε πτωχους μαχαριστος 22 πλανωμένοι τεχταινουσι χαχα έλεον δε και αληθειαν τεκταινουσιν αγαθοι ουκ επιστανται ελεον και πιστιν τεκτονες κακων ελεημοσυναι δε και πιστεις παρα τεκτοσιν αγαθοις 23 εν παντι μεριμνωντι ενεστιν περισσον ο δε ηδυς και αναλγητος εν ενδεια εσται 24 στεφανος σοφων πανουργος η δε διατριβη αφρονών κακη 25 ρυσεται εκ κακών ψυχην μαρτυς πιστος εκκαιει δε ψευδη δολιος 26 εν φοβω κυριου ελπις ισχυος τοις δε τεκνοις αυτου καταλειπει ερεισμα 27 προσταγμα κυριου πηγη ζωης ποιει δε εκκλινειν εκ παγιδος θανατου 28 εν πολλω εθνει δοξα βασιλεως εν δε εχλειψει λαου συντριβη δυναστου 29 μακροθυμος ανηρ πολυς εν φρονησει ο δε ολιγοψυχος ισχυρως αφρων 30 πραυ+θυμος ανηρ καρδιας ιατρος σης δε οστεων καρδια αισθητικη 31 ο συχοφαντών πενήτα παροξυνεί τον ποιήσαντα αυτόν ο δε τίμων αυτόν ελέα πτωχον 32 εν κακια αυτου απωσθησεται ασεβης ο δε πεποιθως τη εαυτου οσιοτητι δικαιος 33 εν καρδια αγαθη ανδρος σοφια εν δε καρδια αφρονων ου διαγινωσκεται 34 δικαιοσυνη υψοι εθνος ελασσονουσι δε φυλας αμαρτιαι 35 δεκτος βασιλει υπηρετης νοημων τη δε εαυτου ευστροφια αφαιρειται ατιμιαν

Chapter 15

1 οργη απολλυσιν και φρονιμους αποκρισις δε υποπιπτουσα αποστρεφει θυμον λογος δε λυπηρος εγειρει οργας 2 γλωσσα σοφων καλα επισταται στομα δε αφρονων αναγγελει κακα 3 εν παντι τοπω οφθαλμοι κυριου σκοπευουσιν κακους τε και αγαθους 4 ιασις γλωσσης δενδρον ζωης ο δε συντηρων αυτην πλησθησεται πνευματος 5 αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασσων εντολας πανουργοτερος 6 εν πλεοναζουση δικαιοσυνη ισχυς πολλη οι δε ασεβεις ολορρίζοι εκ γης ολουνται οικοις δικαιων ισχυς πολλη καρποι δε ασεβων απολουνται 7 χειλη σοφων δεδεται αισθησει καρδιαι δε αφρονων ουκ ασφαλεις 8 θυσιαι ασεβων βδελυγμα κυριω ευχαι δε κατευθυνοντων δεκται παρ΄ αυτω 9 βδελυγμα κυριω οδοι ασεβους διωκοντας δε δικαιοσυνην αγαπα 10 παιδεια ακακου γνωρίζεται υπο των παριοντων οι δε μισουντες ελεγχους τελευτωσιν αισχρως 11 αδης και απωλεια

φανερα παρα τω χυριω πως ουχι και αι καρδιαι των ανθρωπων 12 ουκ αγαπησει απαιδευτος τους ελεγχοντας αυτον μετα δε σοφων ουχ ομιλησει 13 χαρδιας ευφραινομενης προσωπον θαλλει εν δε λυπαις ουσης σχυθρωπαζει 14 χαρδια ορθη ζητει αισθησιν στομα δε απαιδευτων γνωσεται κακα 15 παντα τον χρονον οι οφθαλμοι των κακων προσδεχονται κακα οι δε αγαθοι ησυχαζουσιν δια παντος 16 χρεισσων μιχρα μερις μετα φοβου χυριου η θησαυροι μεγαλοι μετα αφοβιας 17 κρεισσων ξενισμός λαχανών προς φιλιαν και χαρίν η παραθέσις μόσχων μετα εχθρας 18 ανηρ θυμωδης παρασκευαζει μαχας μακροθυμος δε και την μελλουσαν καταπραυ+νει 18 μακροθυμος ανηρ κατασβεσει κρισεις ο δε ασεβης εγειρει μαλλον 19 οδοι αεργων εστρωμεναι αχανθαις αι δε των ανδρειων τετριμμεναι 20 υιος σοφος ευφραίνει πατέρα υιος δε αφρών μυχτηρίζει μητέρα αυτου 21 ανοήτου τριβοι ενδεεις φρενων ανηρ δε φρονιμος κατευθυνων πορευεται 22 υπερτιθενται λογισμους οι μη τιμωντες συνεδρια εν δε χαρδιαις βουλευομενων μενει βουλη 23 ου μη υπαχουση ο χαχος αυτη ουδε μη ειπη χαιριον τι χαι χαλον τω χοινω 24 οδοι ζωης διανοηματα συνετου ινα εκκλινας εκ του αδου σωθη 25 οικους υβριστων κατασπα κυριος εστηρισεν δε οριον χηρας 26 βδελυγμα κυριω λογισμος αδικός αγνών δε ρήσεις σεμναί 27 εξολλυσίν εαυτον ο δωρολήμπτης ο δε μίσων δωρων λημψεις σωζεται 27 ελεημοσυναις και πιστεσιν αποκαθαιρονται αμαρτιαι τω δε φοβω χυριου εχχλινει πας απο χαχου 28 χαρδιαι διχαιων μελετωσιν πιστεις στομα δε ασεβων αποχρινεται χαχα 28 δεχται παρα χυριω οδοι ανθρωπων δικαιων δια δε αυτων και οι εχθροι φιλοι γινονται 29 μακραν απεχει ο θεος απο ασεβων ευχαις δε δικαιων επακουει 29 κρεισσων ολιγη λημψις μετα δικαιοσυνης η πολλα γενηματα μετα αδικιας 29 καρδια ανδρος λογιζεσθω δικαια ινα υπο του θεου διορθωθη τα διαβηματα αυτου 30 θεωρων οφθαλμος καλα ευφραινει καρδιαν φημη δε αγαθη πιαινει οστα 32 ος απωθειται παιδειαν μισει εαυτον ο δε τηρων ελεγχους αγαπα ψυχην αυτου 33 φοβος θεου παιδεια και σοφια και αρχη δοξης αποχριθησεται αυτη

Chapter 16

2 παντα τα εργα του ταπεινου φανερα παρα τω θεω οι δε ασεβεις εν ημερα κακη ολουνται 5 ακαθαρτος παρα θεω πας υψηλοκαρδιος χειρι δε χειρας εμβαλων αδικως ουκ αθωωθησεται 7 αρχη οδου αγαθης το ποιειν τα δικαια δεκτα δε παρα θεω μαλλον η θυειν θυσιας 8 ο ζητων τον κυριον ευρησει γνωσιν μετα δικαιοσυνης οι δε ορθως ζητουντες αυτον ευρησουσιν ειρηνην 9 παντα τα εργα του κυριου μετα δικαιοσυνης φυλασσεται δε ο ασεβης εις ημεραν κακην 10 μαντειον επι χειλεσιν βασιλεως εν δε κρισει ου μη πλανηθη το στομα αυτου 11 ροπη ζυγου δικαιοσυνη παρα κυριω τα δε εργα αυτου σταθμια δικαια 12 βδελυγμα βασιλει ο ποιων κακα

μετα γαρ δικαιοσυνής ετοιμαζεται θρονός αρχής 13 δεκτα βασίλει χείλη δικαία λογους δε ορθους αγαπα 14 θυμος βασιλεως αγγελος θανατου ανηρ δε σοφος εξιλασεται αυτον 15 εν φωτι ζωης υιος βασιλεως οι δε προσδεχτοι αυτω ωσπερ νεφος οψιμον 16 νοσσιαι σοφιας αιρετωτεραι χρυσιου νοσσιαι δε φρονησεως αιρετωτεραι υπερ αργυριον 17 τριβοι ζωης εχχλινουσιν απο χαχων μηχος δε βιου οδοι διχαιοσυνης ο δεχομενος παιδειαν εν αγαθοις εσται ο δε φυλασσων ελεγχους σοφισθησεται ος φυλασσει τας εαυτου οδους τηρει την εαυτου ψυχην αγαπων δε ζωην αυτου φεισεται στοματος αυτου 18 προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνή 19 κρεισσών πραυ+θυμός μετά ταπεινώσεως η ος διαιρείται σκυλα μετα υβριστων 20 συνετος εν πραγμασιν ευρετης αγαθων πεποιθως δε επι θεω μαχαριστος 21 τους σοφους και συνετους φαυλους χαλουσιν οι δε γλυχεις εν λογω πλειονα αχουσονται 22 πηγη ζωης εννοια τοις χεχτημενοις παιδεια δε αφρονων καχη 23 καρδια σοφου νοησει τα απο του ιδιου στοματος επι δε χειλεσιν φορεσει επιγνωμοσυνην 24 κηρια μελιτος λογοι καλοι γλυκασμα δε αυτων ιασις ψυχης 25 εισιν οδοι δοχουσαι ειναι ορθαι ανδρι τα μεντοι τελευταια αυτων βλεπει εις πυθμενα αδου 26 ανηρ εν πονοις πονει εαυτω και εκβιαζεται εαυτου την απωλειαν ο μεντοι σχολιος επι τω εαυτου στοματι φορει την απωλειαν 27 ανηρ αφρων ορυσσει εαυτω χαχα επι δε των εαυτου χειλεων θησαυριζει πυρ 28 ανηρ σχολιος διαπεμπεται χαχα χαι λαμπτηρα δολου πυρσευει χαχοις χαι διαχωριζει φιλους 29 ανηρ παρανομος αποπειραται φιλων και απαγει αυτους οδους ουκ αγαθας 30 στηριζων οφθαλμους αυτου λογιζεται διεστραμμενα οριζει δε τοις χειλεσιν αυτου παντα τα χαχα ουτος χαμινος εστιν χαχιας 31 στεφανος χαυχησεως γηρας εν δε οδοις δικαιοσυνής ευρισκεται 32 κρεισσών ανήρ μακροθυμός ισχυρού ο δε κρατών οργης πρεισσων παταλαμβανομένου πολίν 33 εις πολπούς επερχεται πάντα τοις αδικοις παρα δε κυριου παντα τα δικαια

Chapter 17

1 αρεισσων ψωμος μεθ΄ ηδονης εν ειρηνη η οιαος πληρης πολλων αγαθων και αδικων θυματων μετα μαχης 2 οιαετης νοημων αρατησει δεσποτων αφρονων εν δε αδελφοις διελειται μερη 3 ωσπερ δοαιμαζεται εν καμινω αργυρος και χρυσος ουτως εκλεκται καρδιαι παρα κυριω 4 κακος υπακουει γλωσσης παρανομων δικαιος δε ου προσεχει χειλεσιν ψευδεσιν 5 ο καταγελων πτωχου παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε επιχαιρων απολλυμενω ουα αθωωθησεται ο δε επισπλαγχνιζομενος ελεηθησεται 6 στεφανος γεροντων τεκνα τεκνων καυχημα δε τεκνων πατερες αυτων 6 του πιστου ολος ο κοσμος των χρηματων του δε απιστου ουδε οβολος 7 ουχ αρμοσει αφρονι χειλη πιστα ουδε δικαιω χειλη ψευδη 8 μισθος χαριτων η παιδεια τοις χρωμενοις ου δ΄ αν επιστρεψη ευοδωθησεται 9 ος κρυπτει αδικημα-

τα ζητει φιλιαν ος δε μισει χρυπτειν διιστησιν φιλους χαι οιχειους 10 συντριβει απειλη καρδιαν φρονιμου αφρων δε μαστιγωθεις ουκ αισθανεται 11 αντιλογιας εγειρει πας κακός ο δε κυρίος αγγελού ανελεημούα εκπεμψεί αυτώ 12 εμπεσείται μεριμνα ανδρι νοημονι οι δε αφρονες διαλογιουνται κακα 13 ος αποδιδωσιν κακα αντι αγαθων ου χινηθησεται χαχα εχ του οιχου αυτου 14 εξουσιαν διδωσιν λογοις αρχη δικαιοσυνής προηγειται δε της ενδειας στασις και μαχή 15 ος δικαιον κρινει τον αδιχον αδιχον δε τον διχαιον αχαθαρτος χαι βδελυχτος παρα θεω 16 ινα τι υπηρξεν χρηματα αφρονι χτησασθαι γαρ σοφιαν αχαρδιος ου δυνησεται 16 ος υψηλον ποιει τον εαυτου οιχον ζητει συντριβην ο δε σχολιαζων του μαθειν εμπεσειται εις κακα 17 εις παντα καιρον φιλος υπαρχετω σοι αδελφοι δε εν αναγκαις χρησιμοι εστωσαν τουτου γαρ χαριν γεννωνται 18 ανηρ αφρων επικροτει και επιχαιρει εαυτώ ως και ο εγγυωμένος εγγυή τον εαυτού φιλον 19 φιλαμαρτήμων χαιρει μαχαις 20 ο δε σκληροκαρδιος ου συναντα αγαθοις ανηρ ευμεταβολος γλωσση εμπεσειται εις κακα 21 καρδια δε αφρονος οδυνη τω κεκτημενω αυτην ουχ ευφραίνεται πατηρ επί υιω απαίδευτω υίος δε φρονιμός ευφραίνει μητέρα αυτου 22 μαρδια ευφραινομένη ευέμτειν ποιεί ανδρός δε λυπηρού ξηραινέται τα οστα 23 λαμβανοντος δωρα εν χολπω αδιχως ου χατευοδουνται οδοι ασεβης δε εχχλινει οδους διχαιοσυνής 24 προσωπον συνετον ανδρος σοφου οι δε οφθαλμοι του αφρονος επ΄ αχρα γης 25 οργη πατρι υιος αφρων και οδυνη τη τεκουση αυτου 26 ζημιουν ανδρα διχαιον ου χαλον ουδε οσιον επιβουλευειν δυνασταις διχαιοις 27 ος φειδεται ρημα προεσθαι σχληρον επιγνωμων μαχροθυμος δε ανηρ φρονιμος 28 ανοητω επερωτησαντι σοφιαν σοφια λογισθησεται ενεον δε τις εαυτον ποιησας δοξει φρονιμος ειναι

Chapter 18

1 προφασεις ζητει ανηρ βουλομενος χωριζεσθαι απο φιλων εν παντι δε καιρω επονειδιστος εσται 2 ου χρειαν έχει σοφιας ενδεης φρενων μαλλον γαρ αγεται αφροσυνη 3 οταν έλθη ασεβης εις βαθος κακων καταφρονει επερχεται δε αυτω ατιμια και ονειδος 4 υδωρ βαθυ λογος εν καρδια ανδρος ποταμος δε αναπηδυει και πηγη ζωης 5 θαυμασαι προσωπον ασεβους ου καλον ουδε οσιον εκκλινειν το δικαιον εν κρισει 6 χειλη αφρονος αγουσιν αυτον εις κακα το δε στομα αυτου το θρασυ θανατον επικαλειται 7 στομα αφρονος συντριβη αυτω τα δε χειλη αυτου παγις τη ψυχη αυτου 8 οκνηρους καταβαλλει φοβος ψυχαι δε ανδρογυνων πεινασυσιν 9 ο μη ιωμένος εαυτον εν τοις εργοις αυτου αδελφος εστιν του λυμαινομένου έαυτον 10 εκ μεγαλωσυνης ισχυος ονομα κυρίου αυτω δε προσδραμοντές δικαιοι υψουνται 11 υπαρξις πλουσιου ανδρος πολις οχυρα η δε δοξα αυτης μεγα επισκιαζει 12 προ συντριβης υψουται καρδια ανδρος και προ δοξης ταπεινουται

13 ος αποκρινεται λογον πριν ακουσαι αφροσυνη αυτω εστιν και ονειδος 14 θυμον ανδρος πραυ+νει θεραπων φρονιμος ολιγοψυχον δε ανδρα τις υποισει 15 καρδια φρονιμου κταται αισθησιν ωτα δε σοφων ζητει εννοιαν 16 δομα ανθρωπου εμπλατυνει αυτον και παρα δυνασταις καθίζανει αυτον 17 δικαιος εαυτου κατηγορος εν πρωτολογια ως δ΄ αν επιβαλη ο αντιδικος ελεγχεται 18 αντιλογιας παυει κληρος εν δε δυνασταις ορίζει 19 αδελφος υπο αδελφου βοηθουμενος ως πολις οχυρα και υψηλη ισχυει δε ωσπερ τεθεμελιωμενον βασιλειον 20 απο καρπων στοματος ανηρ πιμπλησιν κοιλιαν αυτου απο δε καρπων χειλεων αυτου εμπλησθησεται 21 θανατος και ζωη εν χειρι γλωσσης οι δε κρατουντες αυτης εδονται τους καρπους αυτης 22 ος ευρεν γυναικα αγαθην ευρεν χαριτας ελαβεν δε παρα θεου ιλαροτητα 22 ος εκβαλλει γυναικα αγαθην εκβαλλει τα αγαθα ο δε κατεχων μοιχαλιδα αφρων και ασεβης

Chapter 19

3 αφροσυνη ανδρος λυμαινεται τας οδους αυτου τον δε θεον αιτιαται τη χαρδια αυτου 4 πλουτος προστιθησιν φιλους πολλους ο δε πτωχος και απο του υπαρχοντος φιλου λειπεται 5 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ο δε εγκαλων αδιχως ου διαφευξεται 6 πολλοι θεραπευουσιν προσωπα βασιλεων πας δε ο χαχος γινεται ονειδος ανδρι 7 πας ος αδελφον πτωχον μισει και φιλιας μακραν εσται εννοια αγαθη τοις ειδοσιν αυτην εγγιει ανηρ δε φρονιμος ευρησει αυτην ο πολλα χαχοποιων τελεσιουργει χαχιαν ος δε ερεθιζει λογους ου σωθησεται 8 ο κτωμένος φρονησιν αγαπα έαυτον ος δε φυλασσεί φρονησιν ευρήσει αγαθα 9 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ος δ΄ αν εκκαυση κακιαν απολειται υπ΄ αυτης 10 ου συμφερει αφρονι τρυφη και εαν οικετης αρξηται μεθ΄ υβρεως δυναστευείν 11 ελεημών ανηρ μακροθυμεί το δε καυχημά αυτου επερχεται παρανομοίς 12 βασιλεως απειλη ομοία βρυγμω λεοντός ωσπερ δε δρόσος επί χορτώ ουτώς το ιλαρον αυτου 13 αισχυνη πατρι υιος αφρων και ουχ αγναι ευχαι απο μισθωματος εταιρας 14 οιχον και υπαρξιν μεριζουσιν πατερες παισιν παρα δε θεου αρμοζεται γυνη ανδρι 15 δειλια κατέχει ανδρογυναίον ψυχη δε αεργού πεινάσει 16 ος φυλασσει εντολην τηρει την εαυτου ψυχην ο δε καταφρονών των εαυτου οδών απολειται 17 δανιζει θεω ο ελεων πτωχον κατα δε το δομα αυτου ανταποδωσει αυτω 18 παιδευε υιον σου ουτως γαρ εσται ευελπις εις δε υβριν μη επαιρου τη ψυχη σου 19 κακοφρών ανηρ πολλα ζημιωθησεται εαν δε λοιμευηται και την ψυχην αυτου προσθησει 20 αχουε υιε παιδειαν πατρος σου ινα σοφος γενη επ΄ εσχατων σου 21 πολλοι λογισμοι εν καρδια ανδρος η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει 22 καρπος ανδρι ελεημοσυνη κρεισσων δε πτωχος δικαιος η πλουσιος ψευστης 23 φοβος χυριου εις ζωην ανδρι ο δε αφοβος αυλισθησεται εν τοποις ου

ουχ επισχοπειται γνωσις 24 ο εγχρυπτων εις τον χολπον αυτου χειρας αδιχως ουδε τω στοματι ου μη προσαγαγη αυτας 25 λοιμου μαστιγουμενου αφρων πανουργοτερος γινεται εαν δε ελεγχης ανδρα φρονιμον νοησει αισθησιν 26 ο ατιμαζων πατερα και απωθουμενος μητερα αυτου καταισχυνθησεται και επονειδιστος εσται 27 υιος απολειπομενος φυλαξαι παιδειαν πατρος μελετησει ρησεις κακας 28 ο εγγυωμενος παιδα αφρονα καθυβρίζει δικαιωμα στομα δε ασεβων καταπιεται κρισεις 29 ετοιμαζονται ακολαστοις μαστιγες και τιμωριαι ωμοις αφρονων

Chapter 20

1 αχολαστον οινος χαι υβριστιχον μεθη πας δε ο συμμειγνυμενος αυτη ουχ εσται σοφος 2 ου διαφερει απειλη βασιλεως θυμου λεοντος ο δε παροξυνων αυτον αμαρτανει εις την εαυτου ψυχην 3 δοξα ανδρι αποστρεφεσθαι λοιδοριας πας δε αφρων τοιουτοις συμπλεκεται 4 ονειδιζομενος οκνήρος ουκ αισχυνεται ωσαυτως και ο δανιζομενος σιτον εν αμητω 5 υδωρ βαθυ βουλη εν χαρδια ανδρος ανηρ δε φρονιμος εξαντλησει αυτην 6 μεγα ανθρωπος και τιμιον ανηρ ελεημων ανδρα δε πιστον εργον ευρειν 7 ος αναστρεφεται αμωμος εν δικαιοσυνη μακαριους τους παιδας αυτου καταλειψει 8 οταν βασιλευς δικαιος καθιση επι θρονου ουκ εναντιουται εν οφθαλμοις αυτου παν πονηρον 9 τις καυχησεται αγνην εχειν την καρδιαν η τις παρρησιασεται χαθαρος ειναι απο αμαρτιών 9 χαχολογουντος πατέρα η μητέρα σβεσθησεται λαμπτηρ αι δε χοραι των οφθαλμων αυτου οψονται σχοτος 9 μερις επισπουδαζομενή εν πρωτοις εν τοις τελευταιοις ουκ ευλογήθησεται 9 μη ειπης τεισομαι τον εχθρον αλλα υπομεινον τον χυριον ινα σοι βοηθηση 10 σταθμιον μεγα και μικρον και μετρα δισσα ακαθαρτα ενωπιον κυριου και αμφοτερα 11 και ο ποιων αυτα εν τοις επιτηδευμασιν αυτου συμποδισθησεται νεανισκος μετα οσιου και ευθεια η οδος αυτου 12 ους ακουει και οφθαλμος ορα κυριου εργα και αμφοτερα 13 μη αγαπα καταλαλειν ινα μη εξαρθης διανοιξον τους οφθαλμους σου και εμπλησθητι αρτων 23 βδελυγμα κυριω δισσον σταθμιον και ζυγος δολιος ου καλον ενωπιον αυτου 24 παρα κυριου ευθυνεται τα διαβηματα ανδρι θνητος δε πως αν νοησαι τας οδους αυτου 25 παγις ανδρι ταχυ τι των ιδιων αγιασαι μετα γαρ το ευξασθαι μετανοειν γινεται 26 λιχμητωρ ασεβων βασιλευς σοφος και επιβαλει αυτοις τροχον 27 φως χυριου πνοη ανθρωπων ος ερευνα ταμιεια χοιλιας 28 ελεημοσυνη και αληθεια φυλακη βασιλει και περικυκλωσουσιν εν δικαιοσυνη τον θρονον αυτου 29 χοσμος νεανιαις σοφια δοξα δε πρεσβυτερων πολιαι 30 υπωπια και συντριμματα συναντα κακοις πληγαι δε εις ταμιεια κοιλιας

Chapter 21

1 ωσπερ ορμη υδατος ουτως χαρδια βασιλεως εν χειρι θεου ου εαν θελων νευση εχει εχλινέν αυτην 2 πας ανηρ φαινέται εαυτώ διχαίος χατευθυνεί δε χαρδίας χυριος 3 ποιειν διχαια χαι αληθευειν αρεστα παρα θεω μαλλον η θυσιων αιμα 4 μεγαλοφρων εφ΄ υβρει θρασυχαρδιος λαμπτηρ δε ασεβων αμαρτια 6 ο ενεργων θησαυρισματα γλωσση ψευδει ματαια διωχει επι παγιδας θανατου 7 ολεθρος ασεβεσιν επιξενωθησεται ου γαρ βουλονται πρασσειν τα δικαια 8 προς τους σκολιους σκολιας οδους αποστελλει ο θεος αγνα γαρ και ορθα τα εργα αυτου 9 κρεισσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω 10 ψυχη ασεβους ουχ ελεηθησεται υπ΄ ουδενος των ανθρωπων 11 ζημιουμενου αχολαστου πανουργοτερος γινεται ο ακακος συνιών δε σοφος δεξεται γνωσιν 12 συνιει δικαιος καρδιας ασεβων και φαυλιζει ασεβεις εν κακοις 13 ος φρασσει τα ωτα του μη επαχουσαι ασθενους και αυτος επικαλεσεται και ουκ εσται ο εισαχουων 14 δοσις λαθριος ανατρεπει οργας δωρων δε ο φειδομενος θυμον εγειρει ισχυρον 15 ευφροσυνη δικαιων ποιείν κριμα οσίος δε ακαθαρτός παρά κακουργοίς 16 ανήρ πλανωμένος εξ οδού δικαιοσύνης εν συναγωγή γιγαντών αναπαυσέται 17 ανήρ ενδεης αγαπα ευφροσυνην φιλων οινον και ελαιον εις πλουτον 18 περικαθαρμα δε δικαιου ανομος 19 κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλου 20 θησαυρος επιθυμητος αναπαυσεται επι στοματος σοφου αφρονες δε ανδρες καταπιονται αυτον 21 οδος δικαιοσυνης και ελεημοσυνης ευρησει ζωην και δοξαν 22 πολεις οχυρας επεβη σοφος και καθειλεν το οχυρωμα εφ΄ ω επεποιθεισαν οι ασεβεις 23 ος φυλασσει το στομα αυτου και την γλωσσαν διατηρει εχ θλιψεως την ψυχην αυτου 24 θρασυς χαι αυθαδης χαι αλαζων λοιμος καλειται ος δε μνησικακει παρανομος 25 επιθυμιαι οκνηρον αποκτεινουσιν ου γαρ προαιρουνται αι χειρες αυτου ποιειν τι 26 ασεβης επιθυμει ολην την ημεραν επιθυμιας κακας ο δε δικαιος ελεα και οικτιρει αφειδως 27 θυσιαι ασεβων βδελυγμα χυριω και γαρ παρανομως προσφερουσιν αυτας 28 μαρτυς ψευδης απολειται ανηρ δε υπηχοος φυλασσομενος λαλησει 29 ασεβης ανηρ αναιδως υφισταται προσωπω ο δε ευθης αυτος συνιει τας οδους αυτου 30 ουχ εστιν σοφια ουχ εστιν ανδρεια ουχ εστιν βουλη προς τον ασεβη 31 ιππος ετοιμαζεται εις ημεραν πολεμου παρα δε χυριου η βοηθεια

Chapter 22

1 αιρετωτερού ονόμα κάλου η πλουτός πόλυς υπέρ δε αργυρίου και χρυσίου χαρίς αγάθη 2 πλουσίος και πτώχος συνηντήσαν αλληλοίς αμφοτέρους δε ο κυρίος εποίησευ 3 πανουργός ίδων πονήρου τιμωρουμένου κραταίως αυτός παιδεύεται οι δε αφρούες παρελθούτες εζημιωθήσαν 4 γεύεα σοφίας φοβός κυρίου και πλουτός

και δοξα και ζωη 5 τριβολοι και παγιδες εν οδοις σκολιαις ο δε φυλασσων την εαυτου ψυχην αφεξεται αυτων 7 πλουσιοι πτωχων αρξουσιν και οικεται ιδιοις δεσποταις δανιουσιν 8 ο σπειρων φαυλα θερισει κακα πληγην δε εργων αυτου συντελεσει 8 ανδρα ιλαρον και δοτην ευλογει ο θεος ματαιοτητα δε εργων αυτου συντελεσει 9 ο ελεων πτωχον αυτος διατραφησεται των γαρ εαυτου αρτων εδωχεν τω πτωχω 9 νιχην χαι τιμην περιποιειται ο δωρα δους την μεντοι ψυχην αφαιρειται των κεκτημένων 10 εκβάλε εκ συνέδριου λοιμον και συνέξελευσεται αυτω νειχος οταν γαρ χαθιση εν συνεδριω παντας ατιμαζει 11 αγαπα χυριος οσιας καρδιας δεκτοι δε αυτω παντες αμωμοι γειλεσιν ποιμαινει βασιλευς 12 οι δε οφθαλμοι χυριου διατηρουσιν αισθησιν φαυλιζει δε λογους παρανομος 13 προφασιζεται και λεγει οκνηρος λεων εν ταις οδοις εν δε ταις πλατειαις φονευται 14 βοθρος βαθυς στομα παρανομου ο δε μισηθείς υπο χυρίου εμπεσείται εις αυτον 14 εισιν οδοι κακαι ενωπιον ανδρος και ουκ αγαπα του αποστρεψαι απ΄ αυτων αποστρεφειν δε δει απο οδου σχολιας και κακης 15 ανοια εξηπται καρδιας νεου ραβδος δε και παιδεια μακραν απ' αυτου 16 ο συκοφαντων πενητα πολλα ποιει τα εαυτου διδωσιν δε πλουσιω επ' ελασσονι 17 λογοις σοφων παραβαλλε σον ους και αχουε εμον λογον την δε σην χαρδιαν επιστησον ινα γνως οτι χαλοι εισιν 18 χαι εαν εμβαλης αυτους εις την χαρδιαν σου ευφρανουσιν σε αμα επι σοις χειλεσιν 19 ινα σου γενηται επι χυριον η ελπις χαι γνωριση σοι την οδον αυτου 20 χαι συ δε απογραψαι αυτα σεαυτω τρισσως εις βουλην και γνωσιν επι το πλατος της καρδιας σου 21 διδασκω ουν σε αληθη λογον και γνωσιν αγαθην υπακουειν του αποκρινεσθαι λογους αληθειας τοις προβαλλομενοις σοι 22 μη αποβιαζου πενητα πτωχος γαρ εστιν και μη ατιμασης ασθενη εν πυλαις 23 ο γαρ κυριος κρινει αυτου την χρισιν και ρυση σην ασυλον ψυχην 24 μη ισθι εταιρος ανδρι θυμωδει φιλω δε οργιλω μη συναυλιζου 25 μηποτε μαθης των οδων αυτου και λαβης βροχους τη ση ψυχη 26 μη διδου σεαυτον εις εγγυην αισχυνομενος προσωπον 27 εαν γαρ μη έχης ποθέν αποτείσης λημψονταί το στρώμα το υπό τας πλευράς σου 28 μη μεταιρε ορια αιωνια α εθεντο οι πατερες σου 29 ορατιχον ανδρα και οξυν εν τοις εργοις αυτου βασιλευσι δει παρεσταναι και μη παρεσταναι ανδρασι νωθροις

Chapter 23

1 εαν καθισης δειπνειν επι τραπεζης δυναστων νοητως νοει τα παρατιθεμενα σοι 2 και επιβαλλε την χειρα σου είδως οτι τοιαυτα σε δει παρασκευασαι 3 ει δε απληστοτερος ει μη επιθυμει των εδεσματων αυτου ταυτα γαρ εχεται ζωης ψευδους 4 μη παρεκτεινου πενης ων πλουσιω τη δε ση εννοια αποσχου 5 εαν επιστησης το σον ομμα προς αυτον ουδαμου φανειται κατεσκευασται γαρ αυτω πτερυγες ωσπερ αετου και υποστρεφει εις τον οικον του προεστηκοτος αυτου 6 μη

συνδειπνει ανδρι βασχανω μηδε επιθυμει των βρωματων αυτου 7 ον τροπον γαρ ει τις καταπιοι τριχα ουτως εσθιει και πινει 8 μηδε προς σε εισαγαγης αυτον και φαγης τον ψωμον σου μετ' αυτου εξεμεσει γαρ αυτον και λυμανειται τους λογους σου τους χαλους 9 εις ωτα αφρονος μηδεν λεγε μηποτε μυχτηριση τους συνετους λογους σου 10 μη μεταθης ορια αιωνια εις δε χτημα ορφανων μη εισελθης 11 ο γαρ λυτρουμένος αυτους χυριος χραταίος έστιν χαι χρίνει την χρισίν αυτών μετα σου 12 δος εις παιδειαν την χαρδιαν σου τα δε ωτα σου ετοιμασον λογοις αισθησεως 13 μη αποσχη νηπιον παιδευειν οτι εαν παταξης αυτον ραβδω ου μη αποθανη 14 συ μεν γαρ παταξεις αυτον ραβδω την δε ψυχην αυτου εχ θανατου ρυση 15 υιε εαν σοφη γενηται σου η χαρδια ευφρανεις χαι την εμην χαρδιαν 16 και ενδιατριψει λογοις τα σα χειλη προς τα εμα χειλη εαν ορθα ωσιν 17 μη ζηλουτω η χαρδια σου αμαρτωλους αλλα εν φοβω χυριου ισθι ολην την ημεραν 18 εαν γαρ τηρησης αυτα εσται σοι εκγονα η δε ελπις σου ουκ αποστησεται 19 αχουε υιε χαι σοφος γινου χαι χατευθυνε εννοιας σης χαρδιας 20 μη ισθι οινοποτης μηδε εχτεινού συμβολαις χρέων τε αγορασμοίς 21 πας γαρ μεθυσος χαι πορνοκοπος πτωχευσει και ενδυσεται διερρηγμενα και ρακωδη πας υπνωδης 22 αχουε υιε πατρος του γεννησαντος σε χαι μη χαταφρονει οτι γεγηραχέν σου η μητηρ 24 χαλως εχτρεφει πατηρ δικαιος επι δε υιω σοφω ευφραινεται η ψυχη αυτου 25 ευφραινεσθω ο πατηρ και η μητηρ επι σοι και χαιρετω η τεκουσα σε 26 δος μοι νιε σην χαρδιαν οι δε σοι οφθαλμοι εμας οδους τηρειτωσαν 27 πιθος γαρ τετρημενος εστιν αλλοτριος οιχος και φρεαρ στενον αλλοτριον 28 ουτος γαρ συντομως απολειται και πας παρανομος αναλωθησεται 29 τινι ουαι τινι θορυβος τινι αρισις τινι αηδιαι και λεσχαι τινι συντριμματα δια κενης τινος πελειοι οι οφθαλμοι 30 ου των εγχρονιζοντων εν οινοις ου των ιχνευοντων που ποτοι γινονται 31 μη μεθυσχεσθε οινω αλλα ομιλειτε ανθρωποις διχαιοις χαι ομιλειτε εν περιπατοις εαν γαρ εις τας φιαλας και τα ποτηρια δως τους οφθαλμους σου υστερον περιπατήσεις γυμνοτέρος υπέρου 32 το δε εσχατόν ωσπέρ υπο οφέως πεπληγως εχτεινεται χαι ωσπερ υπο χεραστου διαχειται αυτω ο ιος 33 οι οφθαλμοι σου οταν ιδωσιν αλλοτριαν το στομα σου τοτε λαλησει σχολια 34 χαι χαταχειση ωσπερ εν καρδια θαλασσης και ωσπερ κυβερνητης εν πολλω κλυδωνι 35 ερεις δε τυπτουσιν με και ουκ επονεσα και ενεπαιξαν μοι εγω δε ουκ ηδειν ποτε ορθρος εσται ινα ελθων ζητησω μεθ΄ ων συνελευσομαι

Chapter 24

1 υιε μη ζηλωσης κακους ανδρας μηδε επιθυμησης ειναι μετ' αυτων 2 ψευδη γαρ μελετα η καρδια αυτων και πονους τα χειλη αυτων λαλει 3 μετα σοφιας οικοδομειται οικος και μετα συνεσεως ανορθουται 4 μετα αισθησεως εμπιμπλαται

ταμιεια εχ παντος πλουτου τιμιου χαι χαλου 5 χρεισσων σοφος ισχυρου χαι ανηρ φρονησιν έχων γεωργιου μεγάλου 6 μετά χυβερνήσεως γίνεται πολέμος βοήθεια δε μετα χαρδιας βουλευτιχης 7 σοφια χαι εννοια αγαθη εν πυλαις σοφων σοφοι ουχ εχχλινουσιν εχ στοματος χυριου 8 αλλα λογιζονται εν συνεδριοις απαιδευτοις συναντα θανατος 9 αποθνησκει δε αφρων εν αμαρτιαις ακαθαρσια δε ανδρι λοιμω εμμολυνθησεται 10 εν ημερα κακη και εν ημερα θλιψεως εως αν εκλιπη 11 ρυσαι αγομενους εις θανατον και εκπριού κτεινομένους μη φείση 12 εαν δε είπης ουκ οιδα τουτον γινωσκε οτι κυριος καρδιας παντων γινωσκει και ο πλασας πνοην πασιν αυτος οιδεν παντα ος αποδιδωσιν εχαστω χατα τα εργα αυτου 13 φαγε μελι υιε αγαθον γαρ κηριον ινα γλυκανθη σου ο φαρυγξ 14 ουτως αισθηση σοφιαν τη ση ψυχη εαν γαρ ευρης εσται καλη η τελευτη σου και ελπις σε ουκ εγκαταλειψει 15 μη προσαγαγης ασεβη νομη δικαιων μηδε απατηθης χορτασια κοιλιας 16 επταχι γαρ πεσειται ο διχαιος και αναστησεται οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν κακοις 17 εαν πεση ο εχθρος σου μη επιχαρης αυτω εν δε τω υποσκελισματι αυτου μη επαιρου 18 οτι οψεται χυριος και ουκ αρέσει αυτώ και αποστρεψει τον θυμον αυτου απ' αυτου 19 μη χαιρε επι κακοποιοις μηδε ζηλου αμαρτωλους 20 ου γαρ μη γενηται εχγονα πονηρων λαμπτηρ δε ασεβων σβεσθησεται 21 φοβου τον θεον υιε και βασιλέα και μηθετέρω αυτών απειθήσης 22 εξαιφνής γαρ τεισονται τους ασεβεις τας δε τιμωριας αμφοτερων τις γνωσεται 22 λογον φυλασσομένος υιος απωλειας εκτος εσται δεχομενος δε εδεξατο αυτον 22 μηδεν ψευδος απο γλωσσης βασιλει λεγεσθω και ουδεν ψευδος απο γλωσσης αυτου ου μη εξελθη 22 μαχαιρα γλωσσα βασιλεως και ου σαρκινή ος δ΄ αν παραδοθή συντριβήσεται 22 εαν γαρ οξυνθη ο θυμος αυτου συν νευροις ανθρωπους αναλισκει 22 και οστα ανθρωπων κατατρωγει και συγκαιει ωσπερ φλοξ ωστε αβρωτα ειναι νεοσσοις αετων 23 ταυτα δε λεγω υμιν τοις σοφοις επιγινωσμειν αιδεισθαι προσωπον εν μρισει ου μαλον 24 ο ειπων τον ασεβη δικαιος εστιν επικαταρατος λαοις εσται και μισητος εις εθνη 25 οι δε ελεγχοντες βελτιους φανουνται επ΄ αυτους δε ηξει ευλογια αγαθη 26 χειλη δε φιλησουσιν αποκρινομενα λογους αγαθους 27 ετοιμαζε εις την εξοδον τα εργα σου και παρασκευαζου εις τον αγρον και πορευου κατοπισθεν μου και ανοιχοδομησεις τον οιχον σου 28 μη ισθι ψευδης μαρτυς επι σον πολιτην μηδε πλατυνου σοις χειλεσιν 29 μη ειπης ον τροπον εχρησατο μοι χρησομαι αυτω τεισομαι δε αυτον α με ηδικησεν 30 ωσπερ γεωργιον ανηρ αφρων και ωσπερ αμπελων ανθρωπος ενδεης φρενων 31 εαν αφης αυτον χερσωθησεται και χορτομανησει ολος και γινεται εκλελειμμενος οι δε φραγμοι των λιθων αυτου κατασκαπτονται 32 υστερον εγω μετενοησα επεβλεψα του εχλεξασθαι παιδειαν 33 ολιγον νυσταζω ολιγον δε καθυπνω ολιγον δε εναγκαλίζομαι γερσιν στηθη 34 εαν δε τουτο ποιης ηξει προπορευομενη η πενια σου και η ενδεια σου ωσπερ αγαθος δρομευς

Chapter 30

1 τους εμους λογους υιε φοβηθητι και δεξαμένος αυτους μετανόει ταδε λέγει ο ανηρ τοις πιστευουσιν θεω και παυομαι 2 αφρονεστατος γαρ ειμι παντων ανθρωπων και φρονησις ανθρωπων ουκ εστιν εν εμοι 3 θεος δεδιδαχεν με σοφιαν και γνωσιν αγιων εγνωκα 4 τις ανεβη εις τον ουρανον και κατεβη τις συνηγαγεν ανεμους εν χολπω τις συνεστρεψεν υδωρ εν ιματιω τις εχρατήσεν παντών των αχρων της γης τι ονομα αυτω η τι ονομα τοις τεχνοις αυτου ινα γνως 5 παντες λογοι θεου πεπυρωμενοι υπερασπιζει δε αυτος των ευλαβουμενων αυτον 6 μη προσθης τοις λογοις αυτου ινα μη ελεγξη σε και ψευδης γενη 7 δυο αιτουμαι παρα σου μη αφελης μου χαριν προ του αποθανειν με 8 ματαιον λογον και ψευδη μακραν μου ποιησον πλουτον δε και πενιαν μη μοι δως συνταξον δε μοι τα δεοντα και τα αυταρκή 9 ινα μη πλησθεις ψευδής γενωμαι και είπω τις με ορα η πενηθεις κλεψω και ομόσω το ονομά του θέου 10 μη παράδως οικέτην εις χειρας δεσποτου μηποτε καταρασηται σε και αφανισθης 11 εκγονον κακον πατερα καταραται την δε μητερα ουκ ευλογει 12 εκγονον κακον δικαιον εαυτον κρινει την δε εξοδον αυτου ουχ απενιψεν 13 εχγονον χαχον υψηλους οφθαλμους εχει τοις δε βλεφαροις αυτου επαιρεται 14 εχγονον χαχον μαχαιρας τους οδοντας εχει και τας μυλας τομιδας ωστε αναλισκειν και κατεσθιειν τους ταπεινους απο της γης και τους πενητας αυτων εξ ανθρωπων 15 τη βδελλη τρεις θυγατερες ησαν αγαπησει αγαπωμεναι και αι τρεις αυται ουκ ενεπιμπλασαν αυτην και η τεταρτη ουχ ηρχεσθη ειπειν ιχανον 16 αδης χαι ερως γυναιχος χαι ταρταρος χαι γη ουκ εμπιπλαμενη υδατος και υδωρ και πυρ ου μη ειπωσιν αρκει 17 οφθαλμον καταγελωντα πατρος και ατιμαζοντα γηρας μητρος εκκοψαισαν αυτον κορακες εκ των φαραγγων και καταφαγοισαν αυτον νεοσσοι αετων 18 τρια δε εστιν αδυνατα μοι νοησαι και το τεταρτον ουκ επιγινωσκω 19 ιχνη αετου πετομενου και οδους οφεως επι πετρας και τριβους νηος ποντοπορουσης και οδους ανδρος εν νεοτητι 20 τοιαυτή οδος γυναιχος μοιχαλίδος ή οταν πραξή απονιψαμένη ουδέν φήσιν πεπραχεναι ατοπον 21 δια τριων σειεται η γη το δε τεταρτον ου δυναται φερειν 22 εαν οιχετης βασιλευση και αφρων πλησθη σιτιών 23 και οικετις εαν εκβαλη την εαυτης χυριαν και μισητη γυνη εαν τυχη ανδρος αγαθου 24 τεσσαρα δε εστιν ελαχιστα επι της γης ταυτα δε εστιν σοφωτερα των σοφων 25 οι μυρμηκες οις μη εστιν ισχυς και ετοιμαζονται θερους την τροφην 26 και οι χοιρογρυλλιοι εθνος ουκ ισχυρον οι εποιησαντο εν πετραις τους εαυτων οικους 27 αβασιλευτον εστιν η αχρις χαι εχστρατευει αφ΄ ενος χελευσματος ευταχτως 28 χαι χαλαβωτης χερσιν ερειδομένος και ευαλώτος ων κατοικεί εν οχυρωμασίν βασίλεως 29 τρία δε εστιν α ευοδως πορευεται και το τεταρτον ο καλως διαβαινει 30 σκυμνος λεοντος ισχυροτερος χτηνων ος ουχ αποστρεφεται ουδε χαταπτησσει χτηνος 31 χαι αλεχ-

τως εμπεςιπατων θηλειαις ευψυχος και τραγος ηγουμενος αιπολιου και βασιλευς δημηγορων εν εθνει 32 εαν προη σεαυτον εις ευφροσυνην και εκτεινης την χειρα σου μετα μαχης ατιμασθηση 33 αμελγε γαλα και εσται βουτυρον εαν δε εκπιεζης μυκτηρας εξελευσεται αιμα εαν δε εξελκης λογους εξελευσονται κρισεις και μαχαι

Chapter 31

1 οι εμοι λογοι ειρηνται υπο θεου βασιλεως χρηματισμός ον επαιδευσεν η μητηρ αυτου 2 τι τεχνον τηρησεις τι ρησεις θεου πρωτογένες σοι λέγω υιε τι τέχνον εμης χοιλιας τι τέχνον εμών ευχών 3 μη δως γυναίξι σον πλουτόν και τον σον νουν και βιον εις υστεροβουλιαν 4 μετα βουλης παντα ποιει μετα βουλης οινοποτει οι δυνασται θυμωδεις εισιν οινον δε μη πινετωσαν 5 ινα μη πιοντες επιλαθωνται της σοφιας και ορθα κριναι ου μη δυνωνται τους ασθενεις 6 διδοτε μεθην τοις εν λυπαις και οινον πινειν τοις εν οδυναις 7 ινα επιλαθωνται της πενιας και των πονων μη μνησθωσιν ετι 8 ανοιγε σον στομα λογω θεου και κρινε παντας υγιως 9 ανοιγε σον στομα και κρινε δικαιως διακρινε δε πενητα και ασθενη 10 γυναιχα ανδρειαν τις ευρησει τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων η τοιαυτη 11 θαρσει επ΄ αυτη η καρδια του ανδρος αυτης η τοιαυτη καλων σχυλων ουκ απορησει 12 ενεργει γαρ τω ανδρι αγαθα παντα τον βιον 13 μηρυομενη ερια και λινον εποιησεν ευχρηστον ταις χερσιν αυτης 14 εγενετο ωσει ναυς εμπορευομενη μαχροθεν συναγει δε αυτή τον βιον 15 και ανισταται εκ νυκτών και εδώκεν βρωματα τω οιχω χαι εργα ταις θεραπαιναις 16 θεωρησασα γεωργιον επριατο απο δε χαρπων χειρων αυτης χατεφυτευσεν χτημα 17 αναζωσαμενη ισχυρως την οσφυν αυτης ηρεισεν τους βραχιονας αυτης εις εργον 18 εγευσατο οτι καλον εστιν το εργαζεσθαι και ουκ αποσβεννυται ολην την νυκτα ο λυχνος αυτης 19 τους πηχεις αυτης εχτεινει επι τα συμφεροντα τας δε χειρας αυτης ερειδει εις ατρακτον 20 χειρας δε αυτης διηνοιξεν πενητι καρπον δε εξετεινεν πτωχω 21 ου φροντίζει των εν οιχω ο ανηρ αυτης οταν που χρονίζη παντές γαρ οι παρ΄ αυτης ενδιδυσμονται 22 δισσας χλαινας εποιησεν τω ανδρι αυτης εμ δε βυσσου και πορφυρας εαυτή ενδυματα 23 περιβλεπτος δε γινεται εν πυλαις ο ανήρ αυτής ηνικα αν καθιση εν συνεδριω μετα των γεροντων κατοικων της γης 24 σινδονας εποιησεν και απέδοτο περιζωματα δε τοις χαναναιοις 25 στομα αυτης διηνοιξεν προσεχοντως και εννομως και ταξιν εστειλατο τη γλωσση αυτης 26 ισχυν και ευπρεπειαν ενεδυσατο και ευφρανθη εν ημεραις εσχαταις 27 στεγναι διατριβαι οικων αυτης σιτα δε οχνηρα ουχ εφαγεν 28 το στομα δε ανοιγει σοφως και νομοθεσμως η δε ελεημοσυνη αυτης ανεστησεν τα τεχνα αυτης χαι επλουτησαν και ο ανηρ αυτης ηνέσεν αυτην 29 πολλαι θυγατέρες εκτησαντο πλουτον πολλαι εποιησαν δυνατα συ δε υπερχεισαι χαι υπερηρας πασας 30 ψευδεις αρεσχειαι χαι

ματαιον καλλος γυναικος γυνη γαρ συνετη ευλογειται φοβον δε κυριου αυτη αινειτω 31 δοτε αυτη απο καρπων χειρων αυτης και αινεισθω εν πυλαις ο ανηρ αυτης .

Chapter 32

1 αυται αι παιδειαι σαλωμωντος αι αδιακριτοι ας εξεγραψαντο οι φιλοι εζεκιου του βασιλέως της ιουδαίας 2 δοξα θέου χρυπτεί λογον δοξα δε βασιλέως τιμα πραγματα 3 ουρανος υψηλος γη δε βαθεια χαρδια δε βασιλεως ανεξελεγχτος 4 τυπτε αδοχιμον αργυριον και καθαρισθησεται καθαρον απαν 5 κτεινε ασεβεις εκ προσωπου βασιλεως και κατορθωσει εν δικαιοσυνη ο θρονος αυτου 6 μη αλαζονευου ενωπιον βασιλεως μηδε εν τοποις δυναστων υφιστασο 7 χρεισσον γαρ σοι το ρηθηναι αναβαινε προς με η ταπεινωσαι σε εν προσωπω δυναστου α ειδον οι οφθαλμοι σου λεγε 8 μη προσπιπτε εις μαχην ταχεως ινα μη μεταμεληθης επ΄ εσχατων ηνικα αν σε ονειδιση ο σος φιλος 9 αναχωρει εις τα οπισω μη καταφρονει 10 μη σε ονειδιση μεν ο φιλος η δε μαχη σου και η εχθρα ουκ απεσται αλλ' εσται σοι ιση θανατω 10 χαρις και φιλια ελευθεροι ας τηρησον σεαυτω ινα μη επονειδιστος γενη αλλα φυλαξον τας οδους σου ευσυναλλακτως 11 μηλον χρυσουν εν ορμισχω σαρδιου ουτως ειπειν λογον 12 εις ενωτιον χρυσουν σαρδιον πολυτελες δεδεται λογος σοφος εις ευηχοον ους 13 ωσπερ εξοδος χιονος εν αμητω χατα καυμα ωφελει ουτως αγγελος πιστος τους αποστειλαντας αυτον ψυχας γαρ των αυτω χρωμενων ωφελει 14 ωσπερ ανεμοι και νεφη και υετοι επιφανεστατοι ουτως οι καυγωμένοι επι δόσει ψευδει 15 εν μακροθυμία ευοδία βασιλευσίν γλωσσα δε μαλαχη συντριβει οστα 16 μελι ευρων φαγε το ιχανον μηποτε πλησθεις εξεμεσης 17 σπανιον εισαγε σον ποδα προς τον σεαυτου φιλον μηποτε πλησθεις σου μισηση σε 18 ροπαλον και μαχαιρα και τοξευμα ακιδωτον ουτως και ανηρ ο καταμαρτυρων του φιλου αυτου μαρτυριαν ψευδη 19 οδους κακου και πους παρανομου ολειται εν ημερα κακη 20 ωσπερ οξος ελκει ασυμφορον ουτως προσπεσον παθος εν σωματι παρδιαν λυπει 20 ωσπερ σης ιματιω και σκωληξ ξυλω ουτως λυπη ανδρος βλαπτει χαρδιαν 21 εαν πεινα ο εχθρος σου τρεφε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον 22 τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ο δε χυριος ανταποδωσει σοι αγαθα 23 ανεμος βορεας εξεγειρει νεφη προσωπον δε αναίδες γλωσσαν ερεθίζει 24 αρείττον οίχειν επί γωνίας δωματός η μετά γυναιχος λοιδορου εν οικια κοινή 25 ωσπερ υδωρ ψυχρον ψυχή διψωσή προσήνες ουτως αγγελια αγαθη εκ γης μακροθεν 26 ωσπερ ει τις πηγην φρασσοι και υδατος εξοδον λυμαινοιτο ουτως αχοσμον διχαιον πεπτωχεναι ενωπιον ασεβους 27 εσθιειν μελι πολυ ου χαλον τιμαν δε χρη λογους ενδοξους 28 ωσπερ πολις τα τειχη καταβεβλημενη και ατειχιστος ουτως ανηρ ος ου μετα βουλης τι πρασσει

Chapter 33

1 ωσπερ δροσος εν αμητω και ωσπερ υετος εν θερει ουτως ουκ εστιν αφρονι τιμη 2 ωσπες ορνεα πεταται και στρουθοι ουτως αρα ματαια ουκ επελευσεται ουδενι 3 ωσπερ μαστιξ ιππω και κεντρον ονω ουτως ραβδος εθνει παρανομω 4 μη αποκρινου αφρονι προς την εκεινου αφροσυνην ινα μη ομοιος γενη αυτω 5 αλλα αποκρινου αφρονι κατα την αφροσυνην αυτου ινα μη φαινηται σοφος παρ΄ εαυτω 6 εκ των εαυτου ποδων ονειδος πιεται ο αποστειλας δι΄ αγγελου αφρονος λογον 7 αφελου πορειαν σχελων και παροιμιαν εκ στοματος αφρονων 8 ος αποδεσμευει λιθον εν σφενδονη ομοιος εστιν τω διδοντι αφρονι δοξαν 9 αχανθαι φυονται εν χειρι του μεθυσου δουλεια δε εν χειρι των αφρονων 10 πολλα χειμαζεται πασα σαρξ αφρονών συντριβεται γαρ η εκστασις αυτών 11 ωσπερ χυών οταν επέλθη επι τον εαυτου εμετον και μισητος γενηται ουτως αφρων τη εαυτου κακια αναστρεψας επι την εαυτου αμαρτιαν 11 εστιν αισχυνη επαγουσα αμαρτιαν και εστιν αισχυνη δοξα και χαρις 12 ειδον ανδρα δοξαντα παρ' εαυτω σοφον ειναι ελπιδα μεντοι εσχεν μαλλον αφρων αυτου 13 λεγει οχνηρος αποστελλομενος εις οδον λεων εν ταις οδοις 14 ωσπερ θυρα στρεφεται επι του στροφιγγος ουτως οχνηρος επι της κλινης αυτου 15 κρυψας οκνηρος την χειρα εν τω κολπω αυτου ου δυνησεται επενεγχειν επι το στομα 16 σοφωτερος εαυτω οχνηρος φαινεται του εν πλησμονη αποκομιζοντος αγγελιαν 17 ωσπες ο κρατων κείκου κυνός ουτώς ο προεστως αλλοτριας χρισεως 18 ωσπερ οι ιωμενοι προβαλλουσιν λογους εις ανθρωπους ο δε απαντήσας τω λογω πρωτος υποσχελισθήσεται 19 ουτως παντές οι ενεδρευοντες τους εαυτων φιλους οταν δε φωραθωσιν λεγουσιν οτι παιζων επραξα 20 εν πολλοις ξυλοις θαλλει πυρ οπου δε ουχ εστιν διθυμος ησυχαζει μαχη 21 εσχαρα ανθραξιν και ξυλα πυρι ανηρ δε λοιδορος εις ταραχην μαχης 22 λογοι κερχωπων μαλαχοι ουτοι δε τυπτουσιν εις ταμιεια σπλαγχνων 23 αργυριον διδομενον μετα δολου ωσπερ οστραχον ηγητεον χειλη λεια χαρδιαν χαλυπτει λυπηραν 24 χειλεσιν παντα επινευει αποκλαιομενος εχθρος εν δε τη καρδια τεκταινεται δολους 25 εαν σου δεηται ο εχθρος μεγαλη τη φωνη μη πεισθης επτα γαρ εισιν πονηριαι εν τη ψυχη αυτου 26 ο κρυπτων εχθραν συνιστησιν δολον εχκαλυπτει δε τας εαυτου αμαρτιας ευγνωστος εν συνεδριοις 27 ο ορυσσων βοθρον τω πλησιον εμπεσειται εις αυτον ο δε χυλιων λιθον εφ΄ εαυτον χυλιει 28 γλωσσα ψευδης μισει αληθειαν στομα δε αστεγον ποιει αχαταστασιας

Chapter 34

1 μη καυχω τα εις αυφιον ου γαρ γινωσκεις τι τεξεται η επιουσα 2 εγκωμιαζετω σε ο πελας και μη το σον στομα αλλοτριος και μη τα σα χειλη 3 βαρυ λιθος και δυσβαστακτον αμμος οργη δε αφρονος βαρυτερα αμφοτερων 4 ανελεημων θυμος και

οξεια οργη αλλ' ουδενα υφισταται ζηλος 5 χρεισσους ελεγχοι αποχεχαλυμμενοι κρυπτομένης φιλιάς 6 αξιοπιστότερα έστιν τραυματά φιλού η εχουσία φιληματά εχθρου 7 ψυχη εν πλησμονη ουσα κηριοις εμπαιζει ψυχη δε ενδεει και τα πικρα γλυχεια φαινεται 8 ωσπερ οταν ορνεον χαταπετασθη εχ της ιδιας νοσσιας ουτως ανθρωπος δουλουται οταν αποξενωθη εχ των ιδιων τοπων 9 μυροις και οινοις και θυμιαμασιν τερπεται καρδια καταρρηγνυται δε υπο συμπτωματων ψυχη 10 φιλον σον η φιλον πατρωον μη εγκαταλιπης εις δε τον οικον του αδελφου σου μη εισελθης ατυχων πρεισσων φιλος εγγυς η αδελφος μαπραν οιπων 11 σοφος γινου υιε ινα ευφραινηται μου η καρδια και αποστρεψον απο σου επονειδιστους λογους 12 πανουργος κακων επερχομενων απεκρυβη αφρονες δε επελθοντες ζημιαν τεισουσιν 13 αφελου το ιματιον αυτου παρηλθεν γαρ υβριστης οστις τα αλλοτρια λυμαινεται 14 ος αν ευλογη φιλον το πρωι μεγαλη τη φωνη καταρωμενου ουδεν διαφερειν δοξει 15 σταγονες εκβαλλουσιν ανθρωπον εν ημερα χειμερινη εκ του οικου αυτου ωσαυτως και γυνη λοιδορος εκ του ιδιου οικου 16 βορεας σκληρος ανεμος ονοματι δε επιδεξιος καλειται 17 σιδηρος σιδηρον οξυνει ανηρ δε παροξυνει προσωπον εταιρου 18 ος φυτευει συχην φαγεται τους χαρπους αυτης ος δε φυλασσει τον εαυτου χυριον τιμηθησεται 19 ωσπερ ουχ ομοία προσωπα προσωποις ουτως ουδε αι καρδιαι των ανθρωπων 20 αδης και απωλεια ουκ εμπιμπλανται ωσαυτως και οι οφθαλμοι των ανθρωπων απληστοι 20 βδελυγμα κυριω στηριζων οφθαλμον και οι απαιδευτοι ακρατεις γλωσση 21 δοκιμιον αργυρω και χρυσω πυρωσις ανηρ δε δοχιμαζεται δια στοματος εγχωμιαζοντων αυτον 21 χαρδια ανομου εχζητει χαχα χαρδια δε ευθης εχζητει γνωσιν 22 εαν μαστιγοις αφρονα εν μεσω συνεδριου ατιμαζων ου μη περιέλης την αφροσύνην αυτού 23 γνωστώς επιγνωση ψυχας ποιμνιου σου και επιστησεις καρδιαν σου σαις αγελαις 24 οτι ου τον αιωνα ανδρι κρατος και ισχυς ουδε παραδιδωσιν εκ γενεας εις γενεαν 25 επιμέλου των εν τω πέδιω χλωρων και κέρεις ποαν και συνάγε χορτον ορείνον 26 ινα έχης προβατα εις ιματισμον τιμα πεδιον ινα ωσιν σοι αρνές 27 υιε παρ΄ εμου εχεις ρησεις ισχυρας εις την ζωην σου και εις την ζωην σων θεραποντων

Chapter 35

1 φευγει ασεβης μηδενος διωχοντος διχαιος δε ωσπες λεων πεποιθεν 2 δι΄ αμαςτιας ασεβων χρισεις εγειρονται ανης δε πανουργος χατασβεσει αυτας 3 ανδρειος εν ασεβειαις συχοφαντει πτωχους ωσπες υετος λαβρος χαι ανωφελης 4 ουτως οι εγχαταλειποντες τον νομον εγχωμιαζουσιν ασεβειαν οι δε αγαπωντες τον νομον περιβαλλουσιν εαυτοις τείχος 5 ανδρες χαχοι ου νοησουσιν χριμα οι δε ζητουντες τον χυριον συνησουσιν εν παντι 6 χρεισσων πτωχος πορευομένος εν αληθεία πλουσιου ψευδους 7 φυλασσει νομον υιος συνέτος ος δε ποιμαίνει ασωτίαν ατι-

μαζει πατέρα 8 ο πληθυνών τον πλουτον αυτού μετά τοχών και πλεονάσμων τω ελεωντι πτωχους συναγει αυτον 9 ο εχχλινών το ους αυτου του μη εισαχουσαι νομου και αυτος την προσευχην αυτου εβδελυκται 10 ος πλανα ευθεις εν οδω καχη εις διαφθοραν αυτος εμπεσειται οι δε ανομοι διελευσονται αγαθα και ουκ εισελευσονται εις αυτα 11 σοφος παρ΄ εαυτω ανηρ πλουσιος πενης δε νοημων καταγνωσεται αυτου 12 δια βοηθειαν δικαιων πολλη γινεται δοξα εν δε τοποις ασεβων αλισχονται ανθρωποι 13 ο επιχαλυπτων ασεβειαν εαυτου ουχ ευοδωθησεται ο δε εξηγουμενος ελεγχους αγαπηθησεται 14 μακαριος ανηρ ος καταπτησσει παντα δι΄ ευλαβειαν ο δε σκληρος την καρδιαν εμπεσειται κακοις 15 λεων πεινων και λυκος διψων ος τυραννει πτωχος ων εθνους πενιχρου 16 βασιλευς ενδεης προσοδων μεγας συχοφαντης ο δε μισων αδιχιαν μαχρον χρονον ζησεται 17 ανδρα τον εν αιτια φονου ο εγγυωμενος φυγας εσται και ουκ εν ασφαλεια 17 παιδευε υιον και αγαπησει σε και δωσει κοσμον τη ση ψυχη ου μη υπακουσης εθνει παρανομω 18 ο πορευομενος δικαιως βεβοηθηται ο δε σκολιαις οδοις πορευομενος εμπλακησεται 19 ο εργαζομενος την εαυτου γην πλησθησεται αρτων ο δε διωκων σχολην πλησθησεται πενιας 20 ανηρ αξιοπιστος πολλα ευλογηθησεται ο δε κακος ουκ ατιμωρητος εσται 21 ος ουκ αισχυνεται προσωπα δικαιων ουκ αγαθος ο τοιουτος ψωμου αρτου αποδωσεται ανδρα 22 σπευδει πλουτειν ανηρ βασχανος και ουχ οιδεν οτι ελεημων χρατησει αυτου 23 ο ελεγχων ανθρωπου οδους χαριτας εξει μαλλον του γλωσσοχαριτουντος 24 ος αποβαλλεται πατερα η μητερα και δοχει μη αμαρτανειν ουτος χοινωνος εστιν ανδρος ασεβους 25 απληστος ανηρ κρινει ειχή ος δε πεποίδεν επι χυρίον εν επιμέλεια έσται 26 ος πεποίδεν δράσεια καρδια ο τοιουτος αφρων ος δε πορευεται σοφια σωθησεται 27 ος διδωσιν πτωχοις ουχ ενδεηθησεται ος δε αποστρεφει τον οφθαλμον αυτου εν πολλη απορια εσται 28 εν τοποις ασεβων στενουσι δικαιοι εν δε τη εκεινων απωλεια πληθυνθησονται διχαιοι

Chapter 36

1 αρεισσων ανηρ ελεγχων ανδρος σαληροτραχηλου εξαπινης γαρ φλεγομενου αυτου ουα εστιν ιασις 2 εγαωμιαζομενων διαιων ευφρανθησονται λαοι αρχοντων δε ασεβων στενουσιν ανδρες 3 ανδρος φιλουντος σοφιαν ευφραινεται πατηρ αυτου ος δε ποιμαινει πορνας απολει πλουτον 4 βασιλευς διαιος ανιστησιν χωραν ανηρ δε παρανομος απασαπτει 5 ος παρασαευαζεται επι προσωπον του εαυτου φιλου διατύον περιβαλλει αυτο τοις εαυτού ποσιν 6 αμαρτανοντι ανδρί μεγαλη παγις διαιος δε εν χαρα αι εν ευφροσύνη εσται 7 επισταται διαιος αρινείν πενίχροις ο δε ασεβης ου συνήσει γνωσίν αι πτωχώ ουχ υπαρχεί νους επιγνωμών 8 ανδρες λοιμοί εξεκαυσαν πολίν σοφοί δε απεστρεψάν οργην 9 ανηρ σοφος

κρινει εθνη ανηρ δε φαυλος οργιζομενος καταγελαται και ου καταπτησσει 10 ανδρες αιματων μετοχοι μισησουσιν οσιον οι δε ευθεις εκζητησουσιν ψυχην αυτου 11 ολον τον θυμον αυτου εκφερει αφρων σοφος δε ταμιευεται κατα μερος 12 βασιλεως υπαχουοντος λογον αδιχον παντες οι υπ΄ αυτον παρανομοι 13 δανιστου και χρεοφειλετου αλληλοις συνελθοντων επισκοπην ποιειται αμφοτερων ο κυριος 14 βασιλέως εν αληθεία χρινοντός πτώχους ο θρονός αυτού εις μαρτυρίον χατασταθησεται 15 πληγαι και ελεγχοι διδοασιν σοφιαν παις δε πλανωμενος αισχυνει γονεις αυτου 16 πολλων οντων ασεβων πολλαι γινονται αμαρτιαι οι δε δικαιοι εχεινών πιπτοντών χαταφοβοί γινονταί 17 παίδευε υίου σου και αναπαυσεί σε και δωσει κοσμον τη ψυχη σου 18 ου μη υπαρξη εξηγητης εθνει παρανομω ο δε φυλασσων τον νομον μαχαριστος 19 λογοις ου παιδευθησεται οιχετης σχληρος εαν γαρ και νοηση αλλ΄ ουχ υπακουσεται 20 εαν ιδης ανδρα ταχυν εν λογοις γινωσκε οτι ελπιδα εχει μαλλον αφρων αυτου 21 ος κατασπαταλα εκ παιδος οικετης εσται εσχατον δε οδυνηθησεται εφ΄ εαυτω 22 ανηρ θυμωδης ορυσσει νεικος ανηρ δε οργιλος εξωρυξεν αμαρτιας 23 υβρις ανδρα ταπεινοι τους δε ταπεινοφρονας ερειδει δοξη χυριος 24 ος μεριζεται χλεπτη μισει την εαυτου ψυχην εαν δε ορχου προτεθεντος αχουσαντες μη αναγγειλωσιν 25 φοβηθεντες χαι αισχυνθεντες ανθρωπους υπεσχελισθησαν ο δε πεποιθως επι χυριον ευφρανθησεται ασεβεια ανδρι διδωσιν σφαλμα ος δε πεποιθεν επι τω δεσποτη σωθησεται 26 πολλοι θεραπευουσιν προσωπα ηγουμενων παρα δε χυριου γινεται το διχαιον ανδρι 27 βδελυγμα δικαιοις ανηρ αδικος βδελυγμα δε ανομω κατευθυνουσα οδος.

Ecclesiastes

Chapter 1

1 ρηματα εχκλησιαστου υιου δαυιδ βασιλέως ισραηλ εν ιερουσαλημ 2 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εχχλησιαστης ματαιοτης ματαιοτητων τα παντα ματαιοτης 3 τις περισσεια τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου ω μοχθει υπο τον ηλιον 4 γενεα πορευεται και γενεα ερχεται και η γη εις τον αιωνα εστηκεν 5 και ανατελλει ο ηλιος και δυνει ο ηλιος και εις τον τοπον αυτου ελκει 6 ανατελλων αυτος εχει πορευεται προς νοτον και χυκλοι προς βορραν χυκλοι χυκλων πορευεται το πνευμα και επι κυκλους αυτου επιστρεφει το πνευμα 7 παντες οι χειμαρροι πορευονται εις την θαλασσαν και η θαλασσα ουκ εσται εμπιμπλαμενη εις τοπον ου οι χειμαρροι πορευονται έχει αυτοι επιστρεφουσιν του πορευθηναι 8 παντές οι λογοι εγχοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν χαι ουχ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο ακροασεως 9 τι το γεγονος αυτο το γενησομενον και τι το πεποιημενον αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον 10 ος λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοις αιωσιν τοις γενομενοις απο εμπροσθεν ημων 11 ουκ εστιν μνημη τοις πρωτοις και γε τοις εσχατοις γενομένοις ουκ έσται αυτοις μνημή μετα των γενησομενων εις την εσχατην 12 εγω εχχλησιαστης εγενομην βασιλευς επι ισραηλ εν ιερουσαλημ 13 και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι και του κατασκεψασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υπο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωχεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω 14 ειδον συν παντα τα ποιηματα τα πεποιημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 15 διεστραμμενον ου δυνησεται του επιχοσμηθηναι και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι 16 ελαλησα εγω εν καρδια μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνθην και προσεθηκα σοφιαν επι πασιν οι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν πολλα σοφιαν και γνωσιν 17 και εδωκα καρδιαν μου του γνωναι σοφιαν και γνωσιν παραβολας και επιστημην εγνων οτι και γε τουτ΄ εστιν προαιρεσις πνευματος 18 οτι εν πληθει σοφιας πληθος γνωσεως και ο προστιθεις γνωσιν προσθησει αλγημα

Chapter 2

1 ειπον εγω εν καρδια μου δευρο δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο ματαιοτης 2 τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεις 3 κατεσκεψαμην εν καρδια μου του ελκυσαι εις οινον την σαρκα μου και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ΄ αφροσυνη εως ου ιδω

ποιον το αγαθον τοις υιοις του ανθρωπου ο ποιησουσιν υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτων 4 εμεγαλυνα ποιημα μου ωχοδομησα μοι οιχους εφυτευσα μοι αμπελωνας 5 εποιησα μοι χηπους χαι παραδεισους χαι εφυτευσα εν αυτοις ξυλον παν χαρπου 6 εποιησα μοι χολυμβηθρας υδατων του ποτισαι απ΄ αυτων δρυμον βλαστωντα ξυλα 7 εχτησαμην δουλους χαι παιδισχας χαι οιχογενεις εγενοντο μοι και γε κτησις βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγένετο μοι υπέρ παντάς τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ 8 συνηγαγον μοι και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμους βασιλέων και των χωρών εποιήσα μοι αδοντας και αδουσας και εντρυφηματα υιων του ανθρωπου οινοχοον και οινοχοας 9 και εμεγαλυνθην και προσεθηκα παρα παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε σοφια μου εσταθη μοι 10 και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουχ υφείλον απ΄ αυτών ουχ απεχώλυσα την χαρδίαν μου από πασης ευφρόσυνης οτι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο εγενετο μερις μου απο παντος μοχθου μου 11 και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν μου οις εποιησαν αι χειρες μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν και ιδου τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος και ουκ εστιν περισσεια υπο τον ηλιον 12 και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφιαν και περιφοραν και αφροσυνην οτι τις ο ανθρωπος ος επελευσεται οπισω της βουλης τα οσα εποιησεν αυτην 13 και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη σοφια υπερ την αφροσυνην ως περισσεια του φωτος υπερ το σχοτος 14 του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν σκοτει πορευεται και εγνων και γε εγω οτι συναντημα εν συναντησεται τοις πασιν αυτοις 15 και ειπα εγω εν χαρδια μου ως συναντημα του αφρονος χαι γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω τοτε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εχ περισσευματος λαλει οτι χαι γε τουτο ματαιοτης 16 οτι ουχ εστιν μνημη του σοφου μετα του αφρονος εις αιωνα χαθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα παντα επελησθη και πως αποθανειται ο σοφος μετα του αφρονος 17 και εμισησα συν την ζωην οτι πονηρον επ' εμε το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 18 και εμισησα έγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ΄ εμε 19 και τις οιδεν ει σοφος εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμοχθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιοτης 20 και επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω ω εμοχθησα υπο τον ηλιον 21 οτι εστιν ανθρωπος ου μοχθος αυτου εν σοφια και εν γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε τουτο ματαιοτης και πονηρια μεγαλη 22 οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν προαιρεσει καρδιας αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον 23 οτι πασαι αι ημεραι αυτου αλγηματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν νυκτι ου κοιμαται η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιοτης εστιν

24 ουχ εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δείξει τη ψυχη αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο είδον εγω οτι απο χείρος του θεου εστιν 25 οτι τις φαγεται και τις φείσεται παρέξ αυτου 26 οτι τω ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκέν σοφίαν και γνωσίν και ευφροσύνην και τω αμαρτανοντι εδωκέν περισπασμόν του προσθείναι και του συναγαγείν του δουναι τω αγαθω προ προσωπου του θεου ότι και γε τουτό ματαιότης και προαίρεσις πνευματός

Chapter 3

1 τοις πασιν χρονος και καιρος τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον 2 καιρος του τεχειν και καιρος του αποθανειν καιρος του φυτευσαι και καιρος του εκτιλαι πεφυτευμένον 3 καιδος του αποκτείναι και καίδος του ιασασθαί καίδος του καθελειν και καιρος του οικοδομησαι 4 καιρος του κλαυσαι και καιρος του γελασαι καιρος του κοψασθαι και καιρος του ορχησασθαι 5 καιρος του βαλειν λιθους και καιρος του συναγαγειν λιθους καιρος του περιλαβειν και καιρος του μακρυνθηναι απο περιλημψεως 6 καιρος του ζητησαι και καιρος του απολεσαι καιρος του φυλαξαι και καιρος του εκβαλειν 7 καιρος του ρηξαι και καιρος του ραψαι καιρος του σιγαν και καιρος του λαλειν 8 καιρος του φιλησαι και καιρος του μισησαι καιδος πογείνος και καιδος ειδηλής δ τις πεδισσεία του ποιούντος ελ οίς αρτος μοχθει 10 ειδον συν τον περισπασμον ον εδωχεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω 11 συν τα παντα εποιησεν χαλα εν χαιρω αυτου χαι γε συν τον αιωνα εδωχεν εν χαρδια αυτων οπως μη ευρη ο ανθρωπος το ποιημα ο εποιησεν ο θεος απ΄ αρχης και μεχρι τελους 12 εγνων οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοις ει μη του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου 13 και γε πας ο ανθρωπος ος φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου δομα θεου εστιν 14 εγνων οτι παντα οσα εποιησεν ο θεος αυτα εσται εις τον αιωνα επ΄ αυτω ουχ εστιν προσθειναι και απ΄ αυτου ουχ εστιν αφελειν και ο θεος εποιησεν ινα φοβηθωσιν απο προσωπου αυτου 15 το γενομένον ηδη έστιν και όσα του γινέσθαι ηδη γεγονεν και ο θεος ζητησει τον διωκομενον 16 και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον της χρισεως έχει ο ασέβης χαι τοπον του διχαιού έχει ο ασέβης 17 είπα έγω εν καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ο θεος οτι καιρος τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι 18 εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιας υιων του ανθρωπου οτι διαχρινει αυτους ο θεος χαι του δειξαι οτι αυτοι κτηνη εισιν και γε αυτοις 19 οτι συναντημα υιων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνους συναντημα εν αυτοις ως ο θανατος τουτου ουτως ο θανατος τουτου και πνευμα εν τοις πασιν και τι επερισσευσεν ο ανθρωπος παρα το κτηνος ουδεν οτι τα παντα ματαιοτής 20 τα παντα πορευεται εις τοπον ενα τα παντα εγενετο

απο του χοος και τα παντα επιστρεφει εις τον χουν 21 και τις οιδεν πνευμα υιων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εις ανω και πνευμα του κτηνους ει καταβαινει αυτο κατω εις γην 22 και ειδον οτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ο ευφρανθησεται ο ανθρωπος εν ποιημασιν αυτου οτι αυτο μερις αυτου οτι τις αξει αυτον του ιδειν εν ω εαν γενηται μετ΄ αυτον

Chapter 4

1 και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασας τας συκοφαντιας τας γινομενας υπο τον ηλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμένων και ουκ έστιν αυτοις παρακάλων και απο χειρος συκοφαντουντων αυτους ισχυς και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων 2και επηνεσα εγω συν τους τεθνηκοτας τους ηδη αποθανοντας υπερ τους ζωντας οσοι αυτοι ζωσιν εως του νυν 3 και αγαθος υπερ τους δυο τουτους οστις ουπω εγενετο ος ουχ ειδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεποιημενον υπο τον ηλιον 4και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματος οτι αυτο ζηλος ανδρος απο του εταιρου αυτου και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 5 ο αφρων περιελαβεν τας χειρας αυτου και εφαγεν τας σαρκας αυτου 6 αγαθον πληρωμα δρακος αναπαυσεως υπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεως πνευματος 7 και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιοτητα υπο τον ηλιον 8 εστιν εις και ουκ εστιν δευτερος και γε υιος και αδελφος ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμος τω παντι μοχθω αυτου και γε οφθαλμος αυτου ουκ εμπιπλαται πλουτου και τινι εγω μοχθω και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνης και γε τουτο ματαιοτης και περισπασμος πονηρος εστιν 9 αγαθοι οι δυο υπερ τον ενα οις εστιν αυτοις μισθος αγαθος εν μοχθω αυτων 10 οτι εαν πεσωσιν ο εις εγερει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τω ενι οταν πεση και μη η δευτερος του εγειραι αυτον 11 και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοις και ο εις πως θερμανθη 12 και εαν επικραταιωθη ο εις οι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεως απορραγησεται 13 αγαθος παις πενης και σοφος υπερ βασιλεα πρεσβυτερον και αφρονα ος ουκ εγνω του προσεχειν ετι 14 οτι εξ οιχου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι οτι χαι γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενης 15 ειδον συν παντας τους ζωντας τους περιπατουντας υπο τον ηλιον μετα του νεανισκου του δευτερου ος στησεται αντ΄ αυτου 16 ουκ εστιν περασμος τω παντι λαω τοις πασιν οσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε οι εσχατοι ουχ ευφρανθησονται εν αυτω οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 17 φυλαξον ποδα σου εν ω εαν πορευη εις οιχον του θεου και εγγυς του αχουειν υπερ δομα των αφρονων θυσια σου οτι ουχ εισιν ειδοτες του ποιησαι κακον

Chapter 5

1 μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον προ προσωπου του θεου οτι ο θεος εν τω ουρανω και συ επι της γης επι τουτω εστωσαν οι λογοι σου ολιγοι 2 οτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου και φωνη αφρονός εν πληθεί λογών 3 καθώς αν ευξη ευχην τω θέω μη χρονισης του αποδουναι αυτην οτι ουχ εστιν θελημα εν αφροσιν συν οσα εαν ευξη αποδος 4 αγαθον το μη ευξασθαι σε η το ευξασθαι σε και μη αποδουναι 5 μη δως το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρχα σου χαι μη ειπης προ προσωπου του θεου οτι αγνοια εστιν ινα μη οργισθη ο θεος επι φωνη σου και διαφθειρη τα ποιηματα χειρων σου 6 οτι εν πληθει ενυπνιων και ματαιοτητες και λογοι πολλοι οτι συν τον θεον φοβου 7 εαν συχοφαντιαν πενητος και αρπαγην κριματος και δικαιοσυνης ιδης εν χωρα μη θαυμασης επι τω πραγματι οτι υψηλος επανω υψηλου φυλαξαι και υψηλοι επ΄ αυτους 8 και περισσεια γης εν παντι εστι βασιλευς του αγρου ειργασμενου 9 αγαπων αργυριον ου πλησθησεται αργυριου και τις ηγαπησεν εν πληθει αυτων γενημα και γε τουτο ματαιοτης 10 εν πληθει της αγαθωσυνης επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τι ανδρεια τω παρ΄ αυτης οτι αλλ' η του οραν οφθαλμοις αυτου 11 γλυχυς υπνος του δουλου ει ολιγον και ει πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντι του πλουτησαι ουκ εστιν αφιων αυτον του υπνωσαι 12 εστιν αρρωστια ην ειδον υπο τον ηλιον πλουτον φυλασσομενον τω παρ΄ αυτου εις χαχιαν αυτου 13 και απολειται ο πλουτος εχεινος εν περισπασμω πονηρω και εγεννησεν υιον και ουκ εστιν εν χειρι αυτου ουδεν 14 καθως εξηλθεν απο γαστρος μητρος αυτου γυμνος επιστρεψει του πορευθηναι ως ηχει χαι ουδεν ου λημψεται εν μοχθω αυτου ινα πορευθή εν χειρι αυτου 15 και γε τουτο πονήρα αρρωστια ωσπερ γαρ παρεγενετο ουτως και απελευσεται και τις περισσεια αυτω η μοχθει εις ανεμον 16 και γε πασαι αι ημεραι αυτου εν σκοτει και πενθει και θυμω πολλω και αρρωστια και χολω 17 ιδου ο ειδον εγω αγαθον ο εστιν καλον του φαγειν και του πιειν και του ιδειν αγαθωσυνην εν παντι μοχθω αυτου ω εαν μοχθη υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτου ων εδωχεν αυτω ο θεος οτι αυτο μερις αυτου 18 και γε πας ο ανθρωπος ω εδωκεν αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και εξουσιασεν αυτον του φαγειν απ' αυτου και του λαβειν το μερος αυτου και του ευφρανθηναι εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εστιν 19 οτι ου πολλα μνησθησεται τας ημερας της ζωης αυτου οτι ο θεος περισπα αυτον εν ευφροσυνη χαρδιας αυτου

Chapter 6

1 εστιν πονηφια ην ειδον υπο τον ηλιον και πολλη εστιν επι τον ανθρωπον 2 ανηρ ω δωσει αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και δοξαν και ουκ εστιν υστερων

τη ψυχη αυτου απο παντων ων επιθυμησει και ουκ εξουσιασει αυτω ο θεος του φαγειν απ΄ αυτου οτι ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματαιοτης και αρρωστια πονηρα εστιν 3 εαν γεννηση ανηρ εκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθος ο τι εσονται ημεραι ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσυνης και γε ταφη ουκ εγενετο αυτω ειπα αγαθον υπερ αυτον το εκτρωμα 4 οτι εν ματαιοτητι ηλθεν και εν σκοτει πορευεται και εν σκοτει ονομα αυτου χαλυφθησεται 5 και γε ηλιον ουκ είδεν και ουκ εγνω αναπαυσίς τουτω υπέρ τουτον 6 και ει εζησεν χιλιων ετων καθοδους και αγαθωσυνην ουκ ειδεν μη ουκ εις τοπον ενα τα παντα πορευεται 7 πας μοχθος του ανθρωπου εις στομα αυτου και γε η ψυχη ου πληρωθησεται 8 οτι τις περισσεια τω σοφω υπερ τον αφρονα διοτι ο πενης οιδεν πορευθηναι κατεναντι της ζωης 9 αγαθον οραμα οφθαλμων υπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 10 ει τι εγενετο ηδη χεχληται ονομα αυτου χαι εγνωσθη ο εστιν ανθρωπος χαι ου δυνησεται του χριθηναι μετα του ισχυρου υπερ αυτον 11 οτι εισιν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματαιοτητα τι περισσον τω ανθρωπω 12 οτι τις οιδεν τι αγαθον τω ανθρωπω εν τη ζωη αριθμον ημερων ζωης ματαιοτητος αυτου και εποιησεν αυτας εν σχια οτι τις απαγγελει τω ανθρωπω τι εσται οπισω αυτου υπο τον ηλιον

Chapter 7

1 αγαθον ονομα υπερ ελαιον αγαθον και ημερα του θανατου υπερ ημεραν γενεσεως αυτου 2 αγαθον πορευθηναι εις οιχον πενθους η οτι πορευθηναι εις οιχον ποτου καθοτι τουτο τελος παντος του ανθρωπου και ο ζων δωσει εις καρδιαν αυτου 3 αγαθον θυμος υπερ γελωτα οτι εν κακια προσωπου αγαθυνθησεται καρδια 4 χαρδια σοφων εν οιχω πενθους και χαρδια αφρονων εν οιχω ευφροσυνης 5 αγαθον το αχουσαι επιτιμησιν σοφου υπερ ανδρα αχουοντα ασμα αφρονων 6 οτι ως φωνη των ακανθων υπο τον λεβητα ουτως γελως των αφρονων και γε τουτο ματαιοτης 7 οτι η συχοφαντια περιφερει σοφον και απολλυσι την καρδιαν ευτονίας αυτου 8 αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου αγαθον μακροθυμος υπερ υψηλον πνευματι 9 μη σπευσης εν πνευματι σου του θυμουσθαι οτι θυμος εν χολπω αφρονων αναπαυσεται 10 μη ειπης τι εγενετο οτι αι ημεραι αι προτεραι ησαν αγαθαι υπερ ταυτας οτι ουχ εν σοφια επηρωτησας περι τουτου 11 αγαθη σοφια μετα χληροδοσιας χαι περισσεια τοις θεωρουσιν τον ηλιον 12 οτι εν σχια αυτης η σοφια ως σχια του αργυριου χαι περισσεια γνωσεως της σοφιας ζωοποιησει τον παρ' αυτης 13 ιδε τα ποιηματα του θεου οτι τις δυνησεται του χοσμησαι ον αν ο θεος διαστρεψη αυτον 14 εν ημερα αγαθωσυνης ζηθι εν αγαθω και εν ημερα χαχιας ιδε και γε συν τουτο συμφωνον τουτω εποιησεν ο θεος περι λαλιας ινα μη ευρη ο ανθρωπος οπισω αυτου μηδεν 15 συν τα παντα ειδον εν ημεραις

ματαιοτήτος μου εστιν δικαιος απολλυμένος εν δικαιώ αυτού και έστιν ασέβης μενων εν κακια αυτου 16 μη γινου δικαιος πολυ και μη σοφίζου περισσα μηποτε εκπλαγης 17 μη ασεβησης πολυ και μη γινου σκληρος ινα μη αποθανης εν ου καιρω σου 18 αγαθον το αντεχεσθαι σε εν τουτω και γε απο τουτου μη ανης την χειρα σου οτι φοβουμενος τον θεον εξελευσεται τα παντα 19 η σοφια βοηθησει τω σοφω υπερ δεκα εξουσιαζοντας τους οντας εν τη πολει 20 οτι ανθρωπος ουκ εστιν δικαιος εν τη γη ος ποιησει αγαθον και ουχ αμαρτησεται 21 και γε εις παντας τους λογους ους λαλησουσιν μη θης καρδιαν σου οπως μη ακουσης του δουλου σου καταρωμένου σε 22 οτι πλειστακίς πονηρευσεταί σε και καθοδούς πολλας κακωσει καρδιαν σου οπως και γε συ κατηρασω ετερους 23 παντα ταυτα επειρασα εν τη σοφια ειπα σοφισθησομαι 24 και αυτη εμακρυνθη απ' εμου μακραν υπερ ο ην και βαθυ βαθος τις ευρησει αυτο 25 εκυκλωσα εγω και η καρδια μου του γνωναι και του κατασκεψασθαι και ζητησαι σοφιαν και ψηφον και του γνωναι ασεβους αφροσυνην και σκληριαν και περιφοραν 26 και ευρισκώ εγώ πικροτερον υπερ θανατον συν την γυναικα ητις εστιν θηρευματα και σαγηναι καρδια αυτης δεσμοι χειρες αυτης αγαθος προ προσωπου του θεου εξαιρεθησεται απ΄ αυτης και αμαρτανών συλλημφθησεται εν αυτή 27 ίδε τουτό ευρον είπεν ο εχχλησίαστης μια τη μια του ευρειν λογισμον 28 ον ετι εζητησεν η ψυχη μου και ουχ ευρον ανθρωπον ενα απο χιλιων ευρον και γυναικα εν πασι τουτοις ουχ ευρον 29 πλην ιδε τουτο ευρον ο εποιησεν ο θεος συν τον ανθρωπον ευθη και αυτοι εζητησαν λογισμους πολλους

Chapter 8

1 τις οιδεν σοφους και τις οιδεν λυσιν επιατος σοφια ανθεωπου φωτιει περοσωπον αυτου και αναιδης περοσωπω αυτου μισηθησεται 2 στομα βασίλεως φυλαξον και περι λογου ορχου θεου μη σπουδασης 3 απο περοσωπου αυτου πορευση μη στης εν λογω πονηθω οτι παν ο εαν θεληση ποιησει 4 καθως λαλει βασίλευς εξουσίαζων και τις ερει αυτω τι ποιησεις 5 ο φυλασσων εντολην ου γνωσεται επια πονηθον και καιθου κρισεως γινωσκει καρδια σοφου 6 οτι παντι πραγματι εστιν καιθος και κρισις οτι γνωσις του ανθεωπου πολλη επ΄ αυτον 7 οτι ουκ εστιν γινωσκων τι το εσομενον οτι καθως εσται τις αναγγελει αυτω 8 ουκ εστιν ανθεωπος εξουσίαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσία εν ημέρα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει ασεβεία τον παρ΄ αυτης 9 και συν παν τουτο είδον και εδωκα την καρδιαν μου εις παν ποιημα ο πεποίηται υπο τον ηλίον τα οσα εξουσίασατο ο ανθεωπος εν ανθεωπω του κακωσαι αυτον 10 και τοτε είδον ασεβείς εις ταφους εισαχθεντας και εκ τοπου αγιου επορευθησαν και επηνεθησαν εν τη πολει οτι ουτως εποίησαν και γε τουτο

ματαιότης 11 οτι ουχ έστιν γινομένη αντιρρησίς από των ποιουντών το πονήρον ταχυ δια τουτο επληροφορηθη καρδια υιων του ανθρωπου εν αυτοις του ποιησαι το πονηρον 12 ος ημαρτεν εποιησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητος αυτω οτι και γε γινωσκω εγω οτι εσται αγαθον τοις φοβουμενοις τον θεον οπως φοβωνται απο προσωπου αυτου 13 και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μαχρυνει ημέρας εν σχια ος ουχ έστιν φοβουμένος από πρόσωπου του θέου 14 εστιν ματαιοτης η πεποιηται επι της γης οτι εισι δικαιοι οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεις οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των δικαιων ειπα οτι και γε τουτο ματαιοτης 15 και επηνεσα εγω συν την ευφροσυνην οτι ουχ εστιν αγαθον τω ανθρωπω υπο τον ηλιον οτι ει μη του φαγειν και του πιειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω εν μοχθω αυτου ημερας ζωης αυτου οσας εδωχεν αυτω ο θεος υπο τον ηλιον 16 εν οις εδωχα την χαρδιαν μου του γνωναι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεποιημενον επι της γης οτι και γε εν ημερα και εν νυκτι υπνον εν οφθαλμοις αυτου ουκ εστιν βλεπων 17 και είδον συν παντα τα ποιηματα του θέου οτι ου δυνησεται ανθρωπος του ευρειν συν το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οσα αν μοχθηση ο ανθρωπος του ζητησαι και ουχ ευρησει και γε οσα αν ειπη ο σοφος του γνωναι ου δυνησεται του ευρειν

Chapter 9

1 οτι συν παν τουτο εδωχα εις χαρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ως οι διχαιοι χαι οι σοφοι χαι εργασιαι αυτων εν χειρι του θεου χαι γε αγαπην χαι γε μισος ουχ εστιν ειδως ο ανθρωπος τα παντα προ προσωπου αυτων 2 ματαιοτης εν τοις πασιν συναντημα εν τω δικαιω και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω χαθαρω χαι τω αχαθαρτω χαι τω θυσιαζοντι χαι τω μη θυσιαζοντι ως ο αγαθος ως ο αμαρτανών ως ο ομνυών καθώς ο τον ορχον φοβουμένος 3 τουτο πονηρον εν παντι πεποιημενω υπο τον ηλιον οτι συναντημα εν τοις πασιν και γε καρδια υιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη αυτων και οπισω αυτων προς τους νέχρους 4 οτι τις ος κοινωνει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις οτι ο χυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεχρον 5 οτι οι ζωντες γνωσονται οτι αποθανουνται και οι νεκροι ουκ εισιν γινωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος οτι επελησθη η μνημη αυτων 6 και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερις ουκ εστιν αυτοις ετι εις αιωνα εν παντι τω πεποιημενω υπο τον ηλιον 7 δευρο φαγε εν ευφροσυνη αρτον σου και πιε εν καρδια αγαθη οινον σου οτι ηδη ευδοκησεν ο θεος τα ποιηματα σου 8 εν παντι καιρω εστωσαν ιματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλην σου μη υστερησατω 9 ιδε ζωην μετα γυναικος ης ηγαπησας πασας ημερας

ζωης ματαιοτητος σου τας δοθεισας σοι υπο τον ηλιον πασας ημερας ματαιοτητος σου οτι αυτο μερις σου εν τη ζωη σου και εν τω μοχθω σου ω συ μοχθεις υπο τον ηλιον 10 παντα οσα αν ευρη η χειρ σου του ποιησαι ως η δυναμις σου ποιησον οτι ουχ εστιν ποιημα και λογισμος και γνωσις και σοφια εν αδη οπου συ πορευη εκει 11 επεστρεψα και ειδον υπο τον ηλιον οτι ου τοις κουφοις ο δρομος και ου τοις δυνατοις ο πολεμος και γε ου τοις σοφοις αρτος και γε ου τοις συνετοις πλουτος και γε ου τοις γινωσκουσιν χαρις οτι καιρος και απαντημα συναντησεται τοις πασιν αυτοις 12 οτι και γε ουκ εγνω ο ανθρωπος τον καιρον αυτου ως οι ιχθυες οι θηρευομένοι εν αμφιβληστρω κάκω και ως ορνέα τα θηρευομένα εν παγιδι ως αυτα παγιδευονται οι υιοι του ανθρωπου εις χαιρον πονηρον οταν επιπεση επ΄ αυτους αφνω 13 και γε τουτο ειδον σοφιαν υπο τον ηλιον και μεγαλη εστιν προς με 14 πολις μιχρα και ανδρες εν αυτη ολιγοι και ελθη επ' αυτην βασιλευς μεγας και κυκλωση αυτην και οικοδομηση επ΄ αυτην χαρακας μεγαλους 15 και ευρη εν αυτη ανδρα πενητα σοφον και διασωσει αυτος την πολιν εν τη σοφια αυτου και ανθρωπος ουκ εμνησθη συν του ανδρος του πενητος εκεινου 16 και ειπα εγω αγαθη σοφια υπερ δυναμιν και σοφια του πενητος εξουδενωμενη και λογοι αυτου ουχ εισιν αχουομενοι 17 λογοι σοφων εν αναπαυσει αχουονται υπερ χραυγην εξουσιαζοντων εν αφροσυναις 18 αγαθη σοφια υπερ σκευη πολεμου και αμαρτανων εις απολεσει αγαθωσυνην πολλην

Chapter 10

1 μυιαι θανατουσαι σαπριουσιν σχευασιαν ελαιου ηδυσματος τιμιον ολιγον σοφιας υπερ δοξαν αφροσυνης μεγαλης 2 καρδια σοφου εις δεξιον αυτου και καρδια αφρονος εις αριστερον αυτου 3 και γε εν οδω οταν αφρων πορευηται καρδια αυτου υστερησει και α λογιειται παντα αφροσυνη εστιν 4 εαν πνευμα του εξουσιαζοντος αναβη επι σε τοπον σου μη αφης οτι ιαμα καταπαυσει αμαρτιας μεγαλας 5 εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον ως αχουσιον ο εξηλθεν απο προσωπου του εξουσιαζοντος 6 εδοθη ο αφρων εν υψεσι μεγαλοις και πλουσιοι εν ταπεινω καθησονται 7 ειδον δουλους εφ΄ ιππους και αρχοντας πορευομενους ως δουλους επι της γης 8 ο ορυσσων βοθρον εν αυτω εμπεσειται και καθαιρουντα φραγμον δηξεται αυτον οφις 9 εξαιρων λιθους διαπονηθησεται εν αυτοις σχιζων ξυλα χινδυνευσει εν αυτοις 10 εαν εχπεση το σιδηριον χαι αυτος προσωπον εταραξεν και δυναμεις δυναμωσει και περισσεια του ανδρειου σοφια 11 εαν δακη ο οφις εν ου ψιθυρισμω και ουκ εστιν περισσεια τω επαδοντι 12 λογοι στοματος σοφου χαρις και χειλη αφρονος καταποντιουσιν αυτον 13 αρχη λογων στοματος αυτου αφροσονή και εσχατή στοματός αυτού περιφέρεια πονήρα 14 και ο αφρών πληθυνει λογους ουχ εγνω ο ανθρωπος τι το γενομενον χαι τι το εσομενον οπισω

αυτου τις αναγγελει αυτω 15 μοχθος των αφρονων χοπωσει αυτους ος ουχ εγνω του πορευθηναι εις πολιν 16 ουαι σοι πολις ης ο βασιλευς σου νεωτερος και οι αρχοντες σου εν πρωια εσθιουσιν 17 μαχαρια συ γη ης ο βασιλευς σου υιος ελευθερων και οι αρχοντες σου προς χαιρον φαγονται εν δυναμει και ουχ αισχυνθησονται 18 εν οχνηριαις ταπεινωθησεται η δοχωσις και εν αργια χειρων σταξει η οικια 19 εις γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραινει ζωντας και του αργυριου επαχουσεται συν τα παντα 20 και γε εν συνειδησει σου βασιλεα μη καταραση και εν ταμιειοις κοιτωνών σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποισει συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγας απαγγελει λογον

Chapter 11

1 αποστείλον τον αρτον σου επί προσωπον του υδατός ότι εν πληθεί των ημέρων ευρησεις αυτον 2 δος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γινωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην 3 εαν πληρωθωσιν τα νεφη υετου επι την γην εχχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται 4 τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαις ου θερισει 5 εν οις ουχ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οστα εν γαστρι της χυοφορουσης ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα 6 εν πρωια σπείρον το σπέρμα σου και εις εσπέραν μη αφέτω η χείρ σου ότι ου γινωσκείς ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα 7 και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον 8 οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σχοτους οτι πολλαι εσονται παν το ερχομενον ματαιοτης 9 ευφραινου νεανισχε εν νεοτητι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραις νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιας σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι επι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν χρισει 10 και αποστησον θυμον απο καρδιας σου και παραγαγε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης

Chapter 12

1 και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως οτου μη ελθωσιν ημεραι της κακιας και φθασωσιν ετη εν οις ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα 2 εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του υετου 3 εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηργησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγωθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπαις 4 και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθενεια φωνης της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην

του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος 5 και γε απο υψους οψονται και θαμβοι εν τη οδω και ανθηση το αμυγδαλον και παχυνθη η αχρις χαι διασχεδασθη η χαππαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οιχον αιωνος αυτου και εχυχλωσαν εν αγορα οι κοπτομένοι 6 έως ότου μη ανατραπη σχοινιον του αργυριου και συνθλιβη ανθεμιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον 7 και επιστρεψη ο χους επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο 8 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εχχλησιαστης τα παντα ματαιοτης 9 και περισσον οτι εγενετο εχκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων 10 πολλα εζητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογους θεληματος και γεγραμμενον ευθυτητος λογους αληθειας 11 λογοι σοφων ως τα βουχεντρα και ως ηλοι πεφυτευμενοι οι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων 12 υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουχ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρχος 13 τελος λογου το παν αχουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πας ο ανθεωπος 14 οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν χρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον.

Song of Solomon

Chapter 1

1 ασμα ασματών ο εστίν τω σαλώμων 2 φιλησατώ με από φιληματών στοματός αυτου οτι αγαθοι μαστοι σου υπερ οινον 3 και οσμη μυρων σου υπερ παντα τα αρωματα μυρον εκκενωθεν ονομα σου δια τουτο νεανιδες ηγαπησαν σε 4 ειλκυσαν σε οπισω σου εις οσμην μυρων σου δραμουμεν εισηνεγχεν με ο βασιλευς εις το ταμιειον αυτου αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν σοι αγαπησομεν μαστους σου υπερ οινον ευθυτης ηγαπησεν σε 5 μελαινα ειμι και καλη θυγατερες ιερουσαλημ ως σχηνωματα χηδαρ ως δερρεις σαλωμων 6 μη βλεψητε με οτι εγω ειμι μεμελανωμενη οτι παρεβλεψεν με ο ηλιος υιοι μητρος μου εμαχεσαντο εν εμοι εθεντο με φυλακισσαν εν αμπελωσιν αμπελωνα εμον ουκ εφυλαξα 7 απαγγειλον μοι ον ηγαπησεν η ψυχη μου που ποιμαινεις που χοιταζεις εν μεσημβρια μηποτε γενωμαι ως περιβαλλομενη επ΄ αγελαις εταιρων σου 8 εαν μη γνως σεαυτην η καλη εν γυναιξιν εξελθε συ εν πτερναις των ποιμνιων και ποιμαινε τας εριφους σου επι σχηνωμασιν των ποιμενων 9 τη ιππω μου εν αρμασιν φαραω ωμοιωσα σε η πλησιον μου 10 τι ωραιωθησαν σιαγονες σου ως τρυγονες τραχηλος σου ως ορμισχοι 11 ομοιωματα χρυσιου ποιησομέν σοι μέτα στιγματών του αργυριου 12 εως ου ο βασιλευς εν αναχλισει αυτου ναρδος μου εδωχεν οσμην αυτου 13 αποδεσμος της σταχτης αδελφιδος μου εμοι ανα μεσον των μαστων μου αυλισθησεται 14 βοτρυς της χυπρου αδελφιδος μου εμοι εν αμπελωσιν εγγαδδι 15 ιδου ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι 16 ιδου ει καλος ο αδελφιδος μου και γε ωραιος προς κλινη ημων συσκιος 17 δοκοι οικων ημων κεδροι φατνωματα ημων κυπαρισσοι

Chapter 2

1 εγω ανθος του πεδιου κρινον των κοιλαδων 2 ως κρινον εν μεσω ακανθων ουτως η πλησιον μου ανα μεσον των θυγατερων 3 ως μηλον εν τοις ξυλοις του δρυμου ουτως αδελφιδος μου ανα μεσον των υιων εν τη σκια αυτου επεθυμησα και εκαθισα και καρπος αυτου γλυκυς εν λαρυγγι μου 4 εισαγαγετε με εις οικον του οινου ταξατε επ΄ εμε αγαπην 5 στηρισατε με εν αμοραις στοιβασατε με εν μηλοις οτι τετρωμενη αγαπης εγω 6 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με 7 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως ου θεληση 8 φωνη αδελφιδου μου ιδου ουτος ηκει πηδων επι τα ορη διαλλομενος επι τους βουνους 9 ομοιος εστιν αδελφιδος μου τη δορκαδι η νεβρω ελαφων

επι τα ορη βαιθηλ ιδου ουτος εστηχεν οπισω του τοιχου ημων παραχυπτων δια των θυριδων εχχυπτων δια των διχτυων 10 αποχρινεται αδελφιδος μου και λεγει μοι αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου 11 οτι ιδου ο χειμων παρηλθεν ο υετος απηλθεν επορευθη εαυτω 12 τα ανθη ωφθη εν τη γη καιρος της τομης εφθαχεν φωνη του τρυγονος ηχουσθη εν τη γη ημων 13 η συχη εξηνεγχεν ολυνθους αυτης αι αμπελοι χυπρίζουσιν εδωχαν οσμην αναστα ελθε η πλησιον μου χαλη μου περιστερα μου 14 και ελθε συ περιστερα μου εν σχεπη της πετρας εχομενα του προτειχισματος δείξον μοι την οψίν σου και αχουτίσον με την φωνην σου οτι η φωνη σου ηδεία και η οψίς σου ωραία 15 πιασατε ημίν αλωπέχας μιχρούς αφανίζοντας αμπελώνας και αι αμπελοί ημων χυπρίζουσιν 16 αδελφίδος μου εμοί χαγω αυτώ ο ποιμαίνων εν τοις χρίνοις 17 εως ου διαπνευση η ημέρα και χινηθωσίν αι σχίαι αποστρεψον ομοιωθητί συ αδελφίδε μου τω δορχωνί η νεβρω ελαφων επι ορη χοιλωματών

Chapter 3

1 επι κοιτην μου εν νυξιν εζητησα ον ηγαπησεν η ψυχη μου εζητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου 2 αναστησομαι δη και κυχλωσω εν τη πολει εν ταις αγοραις και εν ταις πλατειαις και ζητησω ον ηγαπησεν η ψυχη μου εζητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον 3 ευροσαν με οι τηρουντες οι χυχλουντές εν τη πολεί μη ον ηγαπησέν η ψυχη μου είδετε 4 ως μίχρον ότε παρηλθον απ΄ αυτων εως ου ευρον ον ηγαπησεν η ψυχη μου εκρατησα αυτον και ουχ αφησω αυτον εως ου εισηγαγον αυτον εις οιχον μητρος μου χαι εις ταμιειον της συλλαβουσης με 5 ωρχισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση 6 τις αυτη η αναβαινουσα απο της ερημου ως στελεχη χαπνου τεθυμιαμενη σμυρναν και λιβανον απο παντων κονιορτων μυρεψου 7 ιδου η κλινη του σαλωμων εξηχοντα δυνατοι χυχλω αυτης απο δυνατων ισραηλ 8 παντες χατεχοντες ρομφαιαν δεδιδαγμενοι πολεμον ανηρ ρομφαια αυτου επι μηρον αυτου απο θαμβους εν νυξιν 9 φορειον εποιησεν εαυτω ο βασιλευς σαλωμων απο ξυλων του λιβανου 10 στυλους αυτου εποιησεν αργυριον και ανακλιτον αυτου χρυσεον επιβασις αυτου πορφυρα εντος αυτου λιθοστρωτον αγαπην απο θυγατερων ιερουσαλημ 11 εξελθατε και ιδετε εν τω βασιλει σαλωμων εν τω στεφανω ω εστεφανωσεν αυτον η μητηρ αυτου εν ημερα νυμφευσεως αυτου και εν ημερα ευφροσυνης καρδιας αυτου

Chapter 4

1 ιδου ει καλή η πλησιον μου ιδου ει καλή οφθαλμοι σου περιστεραι έκτος της σιωπησεως σου τριχωμα σου ως αγελαι των αιγων αι απεκαλυφθησαν απο του γαλααδ 2 οδοντες σου ως αγελαι των χεχαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρου αι πασαι διδυμευουσαι και ατεχνουσα ουκ εστιν εν αυταις 3 ως σπαρτιον το χοχχίνον χειλή σου και η λαλία σου ωραία ως λεπυρού της ροας μήλου σου έχτος της σιωπησεως σου 4 ως πυργος δαυιδ τραχηλος σου ο ωχοδομημενος εις θαλπιωθ χιλιοι θυρεοι χρεμανται επ΄ αυτον πασαι βολιδες των δυνατων 5 δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορχαδος οι νεμομενοι εν χρινοις 6 εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκιαι πορευσομαι εμαυτω προς το ορος της σμυρνης και προς τον βουνον του λιβανου 7 ολη καλη ει η πλησιον μου και μωμος ουκ εστιν εν σοι 8 δευρο απο λιβανου νυμφη δευρο απο λιβανου ελευση και διελευση απο αρχης πιστεως απο κεφαλης σανιρ και ερμων απο μανδρων λεοντων απο ορεων παρδαλεων 9 εκαρδιωσας ημας αδελφη μου νυμφη εκαρδιωσας ημας ενι απο οφθαλμων σου εν μια ενθεματι τραχηλων σου 10 τι εκαλλιωθησαν μαστοι σου αδελφη μου νυμφη τι εχαλλιωθησαν μαστοι σου απο οινου χαι οσμη ιματιων σου υπερ παντα τα αρωματα 11 χηριον αποσταζουσιν χειλη σου νυμφη μελι και γαλα υπο την γλωσσαν σου και οσμη ιματιών σου ως οσμη λιβανου 12 κηπος χεχλεισμένος αδέλφη μου νυμφη χηπος χεχλεισμένος πηγη εσφραγισμένη 13 αποστολαι σου παραδεισος ροων μετα χαρπου αχροδρυων χυπροι μετα ναρδων 14 ναρδος και κροκος καλαμος και κινναμωμον μετα παντων ξυλων του λιβανου σμυρνα αλωθ μετα παντων πρωτων μυρων 15 πηγη κηπων φρεαρ υδατος ζωντος και ροιζουντος απο του λιβανου 16 εξεγερθητι βορρα και ερχου νοτε διαπνευσον κηπον μου και ρευσατωσαν αρωματα μου καταβητω αδελφιδος μου εις κηπον αυτου και φαγετω καρπον ακροδρυων αυτου

Chapter 5

1 εισηλθον εις κηπον μου αδελφη μου νυμφη ετρυγησα σμυρναν μου μετα αρωματων μου εφαγον αρτον μου μετα μελιτος μου επιον οινον μου μετα γαλακτος μου φαγετε πλησιοι και πιετε και μεθυσθητε αδελφοι 2 εγω καθευδω και η καρδια μου αγρυπνει φωνη αδελφιδου μου κρουει επι την θυραν ανοιξον μοι αδελφη μου η πλησιον μου περιστερα μου τελεια μου οτι η κεφαλη μου επλησθη δροσου και οι βοστρυχοι μου ψεκαδων νυκτος 3 εξεδυσαμην τον χιτωνα μου πως ενδυσωμαι αυτον ενιψαμην τους ποδας μου πως μολυνω αυτους 4 αδελφιδος μου απεστειλεν χειρα αυτου απο της οπης και η κοιλια μου εθροηθη επ΄ αυτον 5 ανεστην εγω ανοιξαι τω αδελφιδω μου χειρες μου εσταξαν σμυρναν δακτυλοι μου σμυρναν πληρη επι χειρας του κλειθρου 6 ηνοιξα εγω τω αδελφιδω μου αδελφιδος μου

παρηλθεν ψυχη μου εξηλθεν εν λογω αυτου εζητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου 7 ευροσαν με οι φυλακες οι κυκλουντες εν τη πολει επαταξαν με ετραυματισαν με ηραν το θεριστρον μου απ' εμου φυλακες των τειχέων 8 ωρχισα υμας θυγατέρες ιερουσαλημ εν ταις δυναμέσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν ευρητε τον αδελφιδον μου τι απαγγειλητε αυτω οτι τετρωμενη αγαπης ειμι εγω 9 τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου η καλη εν γυναιξιν τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου οτι ουτως ωρχισας ημας 10 αδελφιδος μου λευχος και πυρρος εκλελοχισμένος απο μυριαδών 11 κεφαλή αυτου χρυσιον και φαζ βοστρυχοι αυτου ελαται μελανες ως ποραξ 12 οφθαλμοι αυτου ως περιστεραι επι πληρωματα υδατων λελουσμεναι εν γαλαχτι χαθημεναι επι πληρωματα υδατων 13 σιαγονες αυτου ως φιαλαι του αρωματος φυουσαι μυρεψικα χειλη αυτου κρινα σταζοντα σμυρναν πληρη 14 γειρες αυτου τορευται χρυσαι πεπληρωμεναι θαρσις χοιλια αυτου πυξιον ελεφαντινον επι λιθου σαπφειρου 15 χνημαι αυτου στυλοι μαρμαρινοι τεθεμελιωμενοι επι βασεις χρυσας ειδος αυτου ως λιβανος εχλεχτος ως κεδροι 16 φαρυγξ αυτου γλυκασμοι και ολος επιθυμια ουτος αδελφιδος μου και ουτος πλησιον μου θυγατερες ιερουσαλημ

Chapter 6

1 που απηλθεν ο αδελφιδος σου η καλη εν γυναιξιν που απεβλεψεν ο αδελφιδος σου και ζητησομέν αυτον μετά σου 2 αδελφίδος μου κατέβη εις κήπον αυτου εις φιαλας του αρωματος ποιμαινειν εν χηποις χαι συλλεγειν χρινα 3 εγω τω αδελφιδω μου και αδελφιδος μου εμοι ο ποιμαινών εν τοις κρινοις 4 καλη ει η πλησιον μου ως ευδοκια ωραια ως ιερουσαλημ θαμβος ως τεταγμεναι 5 αποστρεψον οφθαλμους σου απεναντιον μου οτι αυτοι ανεπτερωσαν με τριχωμα σου ως αγελαι των αιγων αι ανεφανησαν απο του γαλααδ 6 οδοντες σου ως αγελαι των χεχαρμένων αι ανέβησαν από του λουτρού αι πασαι διδυμεύουσαι και ατέχύουσα ουχ έστιν εν αυταίς 7 ως σπαρτίον το χοχχίνον χείλη σου και η λαλία σου ωραία ως λέπυρον της ροάς μηλού σου έχτος της σιωπήσεως σου 8 έξηχοντα εισιν βασιλισσαι και ογδοηκοντα παλλακαι και νεανιδες ων ουκ εστιν αριθμος 9 μια εστιν περιστερα μου τελεια μου μια εστιν τη μητρι αυτης εχλεχτη εστιν τη τεχουση αυτης ειδοσαν αυτην θυγατερες χαι μαχαριουσιν αυτην βασιλισσαι χαι παλλακαι και αινεσουσιν αυτην 10 τις αυτη η εκκυπτουσα ωσει ορθρος καλη ως σεληνη εκλεκτη ως ο ηλιος θαμβος ως τεταγμέναι 11 εις κηπον καρυας κατέβην ιδειν εν γενημασιν του χειμαρρου ιδειν ει ηνθησεν η αμπελος εξηνθησαν αι ροαι έχει δωσω τους μαστους μου σοι 12 ουχ έγνω η ψυχη μου έθετο με αρματα αμιναδαβ

Chapter 7

1 επιστρεφε επιστρεφε η σουλαμιτις επιστρεφε επιστρεφε και οψομεθα εν σοι τι οψεσθε εν τη σουλαμιτιδι η ερχομενη ως χοροι των παρεμβολων 2 τι ωραιωθησαν διαβηματα σου εν υποδημασιν θυγατερ ναδαβ ρυθμοι μηρων σου ομοιοι ορμισχοις εργω χειρων τεχνιτου 3 ομφαλος σου κρατηρ τορευτος μη υστερουμενος κραμα κοιλια σου θιμωνια σιτου πεφραγμενη εν κρινοις 4 δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορχαδος 5 τραχηλος σου ως πυργος ελεφαντινος οφθαλμοι σου ως λιμναι εν εσεβων εν πυλαις θυγατρος πολλων μυχτηρ σου ως πυργος του λιβανου σχοπευών προσώπον δαμασχού 6 χεφαλή σου επί σε ως χαρμήλος και πλοχίον κεφαλης σου ως πορφυρα βασιλευς δεδεμενος εν παραδρομαις 7 τι ωραιωθης και τι ηδυνθης αγαπη εν τρυφαις σου 8 τουτο μεγεθος σου ωμοιωθη τω φοινικι και οι μαστοι σου τοις βοτρυσιν 9 ειπα αναβησομαι εν τω φοινιχι χρατησω των υψεων αυτου και εσονται δη μαστοι σου ως βοτρυες της αμπελου και οσμη ρινος σου ως μηλα 10 και λαρυγξ σου ως οινος ο αγαθος πορευομένος τω αδελφιδω μου εις ευθυθητα ικανουμενος χειλεσιν μου και οδουσιν 11 εγω τω αδελφιδω μου και επ΄ εμε η επιστροφη αυτου 12 ελθε αδελφιδε μου εξελθωμεν εις αγρον αυλισθωμεν εν χωμαις 13 ορθρισωμεν εις αμπελωνας ιδωμεν ει ηνθησεν η αμπελος ηνθησεν ο χυπρισμός ηνθησαν αι ροαι έχει δώσω τους μαστούς μου σοι 14 οι μανδραγοραί εδωχαν οσμην και επι θυραις ημων παντα ακροδρυα νεα προς παλαια αδελφιδε μου ετηρησα σοι

Chapter 8

1 τις δωη σε αδελφιδον μου θηλαζοντα μαστους μητρος μου ευρουσα σε εξω φιλησω σε και γε ουκ εξουδενωσουσιν μοι 2 παραλημψομαι σε εισαξω σε εις οικον μητρος μου και εις ταμιειον της συλλαβουσης με ποτιω σε απο οινου του μυρεψικου απο ναματος ροων μου 3 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με 4 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου τι εγειρητε και τι εξεγειρητε την αγαπην έως αν θεληση 5 τις αυτη η αναβαινουσα λελευκανθισμενη επιστηρίζομενη επι τον αδελφιδον αυτης υπο μηλον εξηγειρα σε έκει ωδινησέν σε η μητηρ σου έκει ωδινησέν σε η τέχουσα σου 6 θες με ως σφραγιδα έπι την καρδίαν σου ως σφραγιδα έπι τον βραχιονα σου οτι κραταια ως θανατος αγαπη σκληρος ως αδης ζηλος περιπτέρα αυτης περιπτέρα πυρος φλογές αυτης 7 υδωρ πολυ ου δυνησέται σβεσαι την αγαπην και ποταμοι ου συγκλυσουσίν αυτην έαν δω ανηρ τον παντα βιον αυτου έν τη αγαπη εξουδένωσει εξουδένωσουσίν αυτον 8 αδελφη ημιν μικρα και μαστους ουκ έχει τι ποιησωμέν τη αδελφη ημων έν ημέρα η εαν λαληθη έν αυτη 9 ει τείχος εστίν οικοδομησωμέν επ΄ αυτην επαλξείς αργυρας και ει θυρα

εστιν διαγραφωμεν επ΄ αυτην σανιδα κεδρινην 10 εγω τειχος και μαστοι μου ως πυργοι εγω ημην εν οφθαλμοις αυτου ως ευρισκουσα ειρηνην 11 αμπελων εγενηθη τω σαλωμων εν βεελαμων εδωκεν τον αμπελωνα αυτου τοις τηρουσιν ανηρ οισει εν καρπω αυτου χιλιους αργυριου 12 αμπελων μου εμος ενωπιον μου οι χιλιοι σοι σαλωμων και οι διακοσιοι τοις τηρουσι τον καρπον αυτου 13 ο καθημενος εν κηποις εταιροι προσεχοντες τη φωνη σου ακουτισον με 14 φυγε αδελφιδε μου και ομοιωθητι τη δορκαδι η τω νεβρω των ελαφων επι ορη αρωματων.

Isaiah

Chapter 1

1 ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμως ην ειδεν κατα της ιουδαιας και κατα ιερουσαλημ εν βασιλεια οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εζεκιου οι εβασιλευσαν της ιουδαιας 2 αχουε ουρανε και ενωτίζου γη οτι χυριος ελαλησεν υιους εγεννησα και υψωσα αυτοι δε με ηθετησαν 3 εγνω βους τον χτησαμενον χαι ονος την φατνην του χυριου αυτου ισραηλ δε με ουχ εγνω και ο λαος με ου συνηκεν 4 ουαι εθνος αμαρτωλον λαος πληρης αμαρτιών σπέρμα πονήρον υιοι ανομοι εγκατελιπατέ τον χυριον και παρωργισατε τον αγιον του ισραηλ 5 τι ετι πληγητε προστιθεντες ανομιαν πασα κεφαλή εις πονον και πασα καρδια εις λυπήν 6 απο ποδων εως κεφαλης ουτε τραυμα ουτε μωλωψ ουτε πληγη φλεγμαινουσα ουκ εστιν μαλαγμα επιθειναι ουτε ελαιον ουτε καταδεσμους 7 η γη υμων ερημος αι πολεις υμων πυριχαυστοι την χωραν υμων ενωπιον υμων αλλοτριοι χατεσθιουσιν αυτην χαι ηρημωται κατεστραμμενη υπο λαων αλλοτριων 8 εγκαταλειφθησεται η θυγατηρ σιων ως σχηνη εν αμπελωνι χαι ως οπωροφυλαχιον εν σιχυηρατω ως πολις πολιορχουμενη 9 και ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν 10 ακουσατε λογον κυριου αρχοντες σοδομων προσεχετε νομον θεου λαος γομορρας 11 τι μοι πληθος των θυσιων υμων λεγει χυριος πληρης ειμι ολοχαυτωματών χριών και στέαρ αρνών και αιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι 12 ουδ΄ εαν ερχησθε οφθηναι μοι τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εχ των χειρων υμων πατειν την αυλην μου 13 ου προσθησεσθε εαν φερητε σεμιδαλιν ματαιον θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν τας νουμηνιας υμων και τα σαββατα και ημεραν μεγαλην ουκ ανεχομαι νηστειαν και αργιαν 14 και τας νουμηνιας υμων και τας εορτας υμων μισει η ψυχη μου εγενηθητε μοι εις πλησμονην ουκετι ανήσω τας αμαρτίας υμών 15 όταν τας χείρας έχτεινήτε προς με αποστρέψω τους οφθαλμους μου αφ' υμων και εαν πληθυνητε την δεησιν ουκ εισακουσομαι υμων αι γαρ χειρες υμων αιματος πληρεις 16 λουσασθε καθαροι γενεσθε αφελετε τας πονηριας απο των ψυχων υμων απεναντι των οφθαλμων μου παυσασθε απο των πονηριων υμων 17 μαθετε καλον ποιειν εκζητησατε κρισιν ρυσασθε αδικουμενον κρινατε ορφανω και δικαιωσατε χηραν 18 και δευτε και διελεγχθωμεν λεγει κυριος και εαν ωσιν αι αμαρτιαι υμων ως φοινικουν ως χιονα λευκανω εαν δε ωσιν ως χοχχίνον ως ερίον λευχάνω 19 και εαν θέλητε και εισαχούσητε μου τα αγάθα της γης φαγεσθε 20 εαν δε μη θελητε μηδε εισαχουσητε μου μαχαιρα υμας χατεδεται το γαρ στομα χυριου ελαλησεν ταυτα 21 πως εγενετο πορνη πολις πιστη σιων πληρης κρισέως εν η δικαιοσυνή εκοιμήθη εν αυτή νυν δε φονευται 22 το αργυριον υμων αδοχιμον οι καπηλοι σου μισγουσι τον οινον υδατι 23 οι αρχοντες σου

απειθουσιν κοινωνοι κλεπτων αγαπωντες δωρα διωκοντες ανταποδομα ορφανοις ου κρινοντες και κρισιν χηρων ου προσεχοντες 24 δια τουτο ταδε λεγει ο δεσποτης κυριος σαβαωθ ουαι οι ισχυοντες ισραηλ ου παυσεται γαρ μου ο θυμος εν τοις υπεναντιοις και κρισιν έκ των έχθρων μου ποιησω 25 και έπαξω την χειρα μου έπι σε και πυρωσω σε εις καθαρον τους δε απειθουντας απολέσω και αφέλω παντας ανομους απο σου και παντας υπερηφανους ταπεινώσω 26 και επιστησώ τους κριτας σου ως το προτέρον και τους συμβουλούς σου ως το απ΄ αρχης και μετα ταυτα κληθηση πολις δικαιόσυνης μητροπολίς πίστη σίων 27 μετα γαρ κριματος σωθησεται η αιχμαλωσία αυτης και μετα έλεημοσυνης 28 και συντριβησονται οι ανομοί και οι αμαρτώλοι αμα και οι εγκαταλείποντες τον κυρίον συντελέσθησονται 29 διότι αισχυνθησόνται έπι τοις ειδωλοίς αυτών α αυτοί ηβουλοντό και επησχυνθησάν έπι τοις κηποίς αυτών α επεθυμησάν 30 εσόνται γαρ ως τερεβίνθος αποβεβληκυία τα φυλλά και ως παραδείσος υδωρ μη έχων 31 και έσται η ισχυς αυτών ως καλαμη στίππυου και αι εργασίαι αυτών ως σπινθηρές πυρος και κατακαυθησόνται οι ανομοί και οι αμαρτώλοι αμα και ουκ έσται ο σβεσών

Chapter 2

1 ο λογος ο γενομενος παρα χυριου προς ησαιαν υιον αμως περι της ιουδαιας χαι περι ιερουσαλημ 2 οτι εσται εν ταις εσχαταις ημεραις εμφανες το ορος χυριου χαι ο οίχος του θέου επ΄ αχρών των ορέων και υψωθησεται υπέρανω των βουνών και ηξουσιν επ΄ αυτο παντα τα εθνη 3 και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε και αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και αναγγελει ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν αυτη εκ γαρ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυθιου εξ ιερουσαλημ 4 και κρινει ανα μεσον των εθνων και ελεγξει λαον πολυν και συγκοψουσιν τας μαχαιρας αυτων εις αροτρα και τας ζιβυνας αυτων εις δρεπανα και ου λημψεται ετι εθνος επ΄ εθνος μαχαιραν και ου μη μαθωσιν ετι πολεμειν 5 και νυν ο οικος του ιακωβ δευτε πορευθωμεν τω φωτι χυριου 6 ανήχεν γαρ τον λαον αυτου τον οιχον του ισραήλ οτι ενεπλήσθη ως το απ΄ αρχης η χωρα αυτων κληδονισμων ως η των αλλοφυλων και τεκνα πολλα αλλοφυλα εγενηθη αυτοις 7 ενεπλησθη γαρ η χωρα αυτων αργυριου και χρυσιου και ουκ ην αριθμος των θησαυρων αυτων και ενεπλησθη η γη ιππων και ουκ ην αριθμος των αρματων αυτων 8 και ενεπλησθη η γη βδελυγματων των εργων των χειρων αυτων και προσεχυνησαν οις εποιησαν οι δαχτυλοι αυτων 9 και εχυψεν ανθρωπος και εταπεινωθη ανηρ και ου μη ανησω αυτους 10 και νυν εισελθετε εις τας πετρας και κρυπτεσθε εις την γην απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην 11 οι γαρ οφθαλμοι χυριου υψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος χαι ταπεινωθησεται το υψος

των ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημέρα έχεινη 12 ημέρα γαρ κυριου σαβαωθ έπι παντα υβριστην και υπέρηφανον και έπι παντα υψηλον και μετέωρον και ταπεινωθησονται 13 και έπι πασαν κέδρον του λιβανου των υψηλων και μετέωρων και έπι παν δενδρον βαλανου βασαν 14 και έπι παν ορός και έπι παντα βουνον υψηλον 15 και έπι παντα πυργον υψηλον και έπι παν τείχος υψηλον 16 και έπι παν πλοίον θαλασσης και έπι πασαν θέαν πλοίων καλλους 17 και ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πέσειται υψος ανθρωπων και υψωθησεται κυρίος μονός εν τη ημέρα έχεινη 18 και τα χειροποίητα παντα κατακρυψουσίν 19 εισενεγκαντές εις τα σπηλαία και εις τας σχίσμας των πέτρων και εις τας τρωγλας της γης από προσωπού του φοβού κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού όταν αναστή θραυσαι την γην 20 τη γαρ ημέρα έχεινη έχβαλει ανθρωπός τα βδέλυγματα αυτού τα αργύρα και τα χρύσα α έποιησαν προσκυνείν τοις ματαιοίς και ταις υυκτέρισιν 21 του εισελθείν εις τας τρωγλας της στέρεας πέτρας και εις τας σχίσμας των πέτρων από προσωπού του φοβού κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού όταν αναστή θραυσαι την γην

Chapter 3

1 ιδου δη ο δεσποτης χυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας χαι απο ιερουσαλημ ισχυοντα και ισχυουσαν ισχυν αρτου και ισχυν υδατος 2 γιγαντα και ισχυοντα και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην και πρεσβυτερον 3 και πεντηκονταρχον και θαυμαστον συμβουλον και σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην 4 και επιστησω νεανισκους αρχοντας αυτων και εμπαικται χυριευσουσιν αυτων 5 και συμπεσειται ο λαος ανθρωπος προς ανθρωπον και ανθρωπος προς τον πλησιον αυτου προσχοψει το παιδιον προς τον πρεσβυτην ο ατιμος προς τον εντιμον 6 οτι επιλημψεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικείου του πατρος αυτου λέγων ιματίον έχεις αρχηγός ημών γένου και το βρώμα το εμον υπο σε εστω 7 και αποκριθεις ερει εν τη ημερα εκεινη ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε ιματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου 8 οτι ανειται ιερουσαλημ και η ιουδαια συμπεπτωκέν και αι γλωσσαι αυτων μετα ανομιας τα προς χυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη η δοξα αυτων 9 και η αισχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε αμαρτιαν αυτων ως σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διοτι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ΄ εαυτων 10 ειποντες δησωμεν τον δικαιον οτι δυσχρηστος ημιν εστιν τοινυν τα γενηματα των εργων αυτων φαγονται 11 ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυτου συμβησεται αυτω 12 λαος μου οι πρακτορές υμών καλαμώνται υμάς και οι απαιτούντες κυριευούσιν υμών λαος μου οι μαχαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων

ταρασσουσιν 13 αλλα νυν καταστησεται εις κρισιν κυριος και στησει εις κρισιν τον λαον αυτου 14 αυτος χυριος εις χρισιν ηξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελωνα μου και η αρπαγή του πτωχού εν τοις οιχοίς υμών 15 τι υμείς αδιχείτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε 16 ταδε λεγει κυριος ανθ΄ ων υψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν υψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεια των ποδων αμα συρουσαι τους χιτωνας και τοις ποσιν αμα παιζουσαι 17 και ταπεινωσει ο θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκαλυψει το σχημα αυτων 18 εν τη ημερα εχεινη και αφελει χυριος την δοξαν του ιματισμου αυτων και τους κοσμους αυτων και τα εμπλοκία και τους κοσυμβούς και τους μηνισχους 19 και το καθεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων 20 και την συνθεσιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιους και τα ενωτια 21 και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα 22 και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα 23 και τα βυσσινα και τα υακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και υακινθω συγκαθυφασμενα και θεριστρα κατακλιτα 24 και εσται αντι οσμης ηδειας χονιορτος χαι αντι ζωνης σχοινιω ζωση χαι αντι του χοσμου της κεφαλης του χρυσιου φαλακρωμα εξεις δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος του μεσοπορφυρου περιζωση σαχχον 25 και ο υιος σου ο καλλιστος ον αγαπας μαγαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμών μαγαιρα πεσουνται 26 και ταπεινώθησονται και πενθησουσιν αι θηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθηση μονη και εις την γην εδαφισθηση

Chapter 4

1 και επιλημφονται επτα γυναικες ανδρωπου ενος λεγουσαι τον αρτον ημων φαγομεθα και τα ιματια ημων περιβαλουμεθα πλην το ονομα το σον κεκλησθω εφ΄ ημας αφελε τον ονειδισμον ημων 2 τη δε ημερα εκεινη επιλαμψει ο δεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του υψωσαι και δοξασαι το καταλειφθεν του ισραηλ 3 και εσται το υπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημα αγιοι κληθησονται παντες οι γραφεντες εις ζωην εν ιερουσαλημα 4 οτι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των υιων και των θυγατερων σιων και το αιμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι κρισεως και πνευματι καυσεως 5 και ηξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ημερας και ως καπνου και ως φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκεπασθησεται 6 και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και υετου

Chapter 5

1 ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγενηθη τω ηγαπημενω εν κερατι εν τοπω πιονι 2 και φραγμον περιεθηκα και εχαρακωσα και εφυτευσα αμπελον σωρηχ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτου και προληνιον ωρυξα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθας 3 και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου 4 τι ποιησω ετι τω αμπελωνι μου και ουκ εποιησα αυτω διοτι εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε αχανθας 5 νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα 6 και ανησω τον αμπελωνα μου και ου μη τμηθη ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ως εις χερσον ακανθα και ταις νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον υετον 7 ο γαρ αμπελων χυριου σαβαωθ οιχος του ισραηλ εστιν χαι ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον εμεινα του ποιησαι κρισιν εποιησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην 8 ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται τι μη οικησετε μονοι επι της γης 9 ηχουσθη γαρ εις τα ωτα χυριου σαβαωθ ταυτα εαν γαρ γενωνται οικιαι πολλαι εις ερημον εσονται μεγαλαι και καλαι και ουκ εσονται οι ενοικουντες εν αυταις 10 ου γαρ εργωνται δεκα ζευγη βοων ποιησει κεραμιον εν και ο σπειρων αρταβας εξ ποιησει μετρα τρια 11 ουαι οι εγειρομενοι το πρωι και το σικερα διωχοντες οι μενοντες το οψε ο γαρ οινος αυτους συγκαυσει 12 μετα γαρ χιθαρας χαι ψαλτηριού χαι τυμπανών και αυλών τον οινόν πινουσίν τα δε εργα χυριου ουχ εμβλεπουσιν και τα εργα των χειρων αυτου ου κατανοουσιν 13 τοινυν αιχμαλωτος ο λαος μου εγενηθη δια το μη ειδεναι αυτους τον χυριον και πληθος εγενηθη νεχρων δια λιμον χαι διψαν υδατος 14 χαι επλατυνεν ο αδης την ψυχην αυτου και διηνοιξεν το στομα αυτου του μη διαλιπειν και καταβησονται οι ενδοξοι και οι μεγαλοι και οι πλουσιοι και οι λοιμοι αυτης 15 και ταπεινωθησεται ανθρωπος και ατιμασθησεται ανηρ και οι οφθαλμοι οι μετεωροι ταπεινωθησονται 16 και υψωθησεται κυριος σαβαωθ εν κριματι και ο θεος ο αγιος δοξασθησεται εν δικαιοσυνή 17 και βοσκηθησονται οι διηρπασμένοι ως ταυροι και τας ερημούς των απειλημμενων αργες φαγονται 18 ουαι οι επισπωμενοι τας αμαρτιας ως σχοινιω μαχρω χαι ως ζυγου ιμαντι δαμαλεως τας ανομιας 19 οι λεγοντες το ταχος εγγισατω α ποιησει ινα ιδωμεν και ελθατω η βουλη του αγιου ισραηλ ινα γνωμεν 20 ουαι οι λεγοντες το πονηρον καλον και το καλον πονηρον οι τιθεντες το σχοτος φως και το φως σχοτος οι τιθέντες το πιχρον γλυχυ και το γλυχυ πικρον 21 ουαι οι συνετοι εν εαυτοις και ενωπιον εαυτων επιστημονες 22 ουαι οι ισχυοντες υμων οι τον οινον πινοντες και οι δυνασται οι κεραννυντες το σικερα

23 οι δικαιουντες τον ασεβη ενεκεν δωρων και το δικαιον του δικαιου αιροντες 24 δια τουτο ον τροπον καυθησεται καλαμη υπο ανθρακος πυρος και συγκαυθησεται υπο φλογος ανειμενης η ριζα αυτων ως χνους εσται και το ανθος αυτων ως χονιορτος αναβησεται ου γαρ ηθελησαν τον νομον χυριου σαβαωθ αλλα το λογιον του αγιου ισραηλ παρωξυναν 25 και εθυμωθη οργη κυριος σαβαωθ επι τον λαον αυτου και επεβαλεν την χειρα αυτου επ΄ αυτους και επαταξεν αυτους και παρωξυνθη τα ορη και εγενηθη τα θνησιμαία αυτών ως κοπρία εν μέσω οδου και εν πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ΄ ετι η χειρ υψηλη 26 τοιγαρουν αρει συσσημον εν τοις εθνεσιν τοις μαχραν χαι συριει αυτοις απ΄ αχρου της γης και ιδου ταχυ κουφως ερχονται 27 ου πεινασουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσταξουσιν ουδε χοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τας ζωνας αυτων απο της οσφυος αυτων ουδε μη ραγωσιν οι ιμαντες των υποδηματων αυτων 28 ων τα βελη οξεια εστιν και τα τοξα αυτων εντεταμενα οι ποδες των ιππων αυτων ως στερεα πετρα ελογισθησαν οι τροχοι των αρματων αυτων ως καταιγις 29 ορμωσιν ως λεοντες και παρεστηκαν ως σκυμνος λεοντος και επιλημψεται και βοησει ως θηριου και εχβαλει χαι ουχ εσται ο ρυομενος αυτους 30 χαι βοησει δι΄ αυτους εν τη ημερα εχεινή ως φωνή θαλασσής χυμαινούσης και εμβλεψονται εις την γην και ιδού σχοτος σχληρον εν τη απορια αυτων

Chapter 6

1 και εγενετο του ενιαυτου ου απεθανεν οζιας ο βασιλευς ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρης ο οικος της δοξης αυτου 2 και σεραφιν ειστηκεισαν κυκλω αυτου εξ πτερυγες τω ενι και εξ πτερυγες τω ενι και ταις μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταις δυσιν κατεκαλυπτον τους ποδας και ταις δυσιν επεταντο 3 και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και ελεγον αγιος αγιος αγιος χυριος σαβαωθ πληρης πασα η γη της δοξης αυτου 4 και επηρθη το υπερθυρον απο της φωνης ης εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου 5 και ειπα ω ταλας εγω οτι κατανενυγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασιλεα κυριον σαβαωθ είδον τοις οφθαλμοις μου 6 και απεσταλή προς με εν των σεραφιν και εν τη χειρι ειχεν ανθρακα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου 7 και ηψατο του στοματος μου και ειπεν ιδου ηψατο τουτο των χειλεων σου και αφελει τας ανομιας σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει 8 και ηκουσα της φωνης κυριου λεγοντος τινα αποστείλω και τις πορευσεται προς τον λαον τουτον και είπα ιδου ειμι εγω αποστειλον με 9 και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη αχουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 10 επαχυνθη γαρ η χαρδια του λαου τουτου χαι τοις ωσιν αυτων βαρεως ηχουσαν χαι τους

οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους 11 και ειπα εως ποτε κυριε και ειπεν εως αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικοι παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος 12 και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης 13 και ετι επ΄ αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ως τερεβινθος και ως βαλανος οταν εκπεση απο της θηκης αυτης

Chapter 7

1 και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλεως ιουδα ανεβη ραασσων βασιλευς αραμ και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμησαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην 2 και ανηγγελη εις τον οιχον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ χαι εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον οταν εν δρυμω ξυλον υπο πνευματος σαλευθη 3 και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιος σου προς την κολυμβηθραν της ανω οδου του αγρου του γναφεως 4 και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των καπνιζομενων τουτων οταν γαρ οργη του θυμου μου γενηται παλιν ιασομαι 5 και ο υιος του αραμ και ο υιος του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες 6 αναβησομεθα εις την ιουδαίαν και συλλαλησαντες αυτοίς αποστρεψομεν αυτους προς ημας και βασιλευσομεν αυτης τον υιον ταβεηλ 7 ταδε λεγει χυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται 8 αλλ΄ η χεφαλη αραμ δαμασχος αλλ΄ ετι εξηχοντα χαι πεντε ετων εχλειψει η βασιλεια εφραιμ απο λαου 9 και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιος του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε 10 και προσεθετο κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων 11 αιτησαι σεαυτω σημειον παρα χυριου θεου σου εις βαθος η εις υψος 12 και είπεν αχαζ ου μη αίτησω ουδ΄ ου μη πείρασω κυρίον 13 και είπεν ακουσατε δη οικος δαυιδ μη μικρον υμιν αγωνα παρεχειν ανθρωποις και πως κυριω παρεχετε αγωνα 14 δια τουτο δωσει χυριος αυτος υμιν σημειον ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεις το ονομα αυτου εμμανουηλ 15 βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γνωναι αυτον η προελεσθαι πονηρα εχλεξεται το αγαθον 16 διοτι πριν η γνωναι το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων 17 αλλα επαξει ο θεος επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατρος σου ημερας αι ουπω ηχασιν αφ΄ ης ημερας αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριών 18 και εσται εν τη ημέρα έχεινη συριεί χυρίος μυιαίς

ο κυριευει μερους ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων 19 και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγξι της χωρας και εν ταις τρωγλαις των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασαν ραγαδα και εν παντι ξυλω 20 εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεθυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεως ασσυριων την κεφαλην και τας τριχας των ποδων και τον πωγωνα αφελει 21 και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωπος δαμαλιν βοων και δυο προβατα 22 και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πας ο καταλειφθεις επι της γης 23 και εσται εν τη ημερα εκεινη πας τοπος ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν 24 μετα βελους και τοξευματος εισελευσονται εκει οτι χερσος και ακανθα εσται πασα η γη 25 και παν ορος αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβος εσται γαρ απο της χερσου και ακανθης εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοος

Chapter 8

1 και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραψον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεως προνομην ποιησαι σχυλων παρεστιν γαρ 2 και μαρτυρας μοι ποιησον πιστους ανθρωπους τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου 3 και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετέχεν υιον και είπεν κυρίος μοι καλέσον το ονομά αυτου τάχεως σκυλευσον οξεως προνομευσον 4 διοτι πριν η γνωναι το παιδιον χαλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασχου και τα σχυλα σαμαρειας εναντι βασιλεως ασσυριων 5 και προσεθετο χυριος λαλησαι μοι ετι 6 δια το μη βουλεσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλεσθαι εχειν τον ραασσων και τον υιον ρομελιου βασιλεα εφ΄ υμων 7 δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ΄ υμας το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχος υμων 8 και αφελει απο της ιουδαιας ανθρωπον ος δυνησεται κεφαλην αραι η δυνατον συντελεσασθαι τι και εσται η παρεμβολη αυτου ωστε πληρωσαι το πλατος της χωρας σου μεθ΄ ημων ο θεος 9 γνωτε εθνη και ηττασθε επακουσατε εως εσχατου της γης ισχυκοτες ηττασθε εαν γαρ παλιν ισχυσητε παλιν ηττηθησεσθε 10 και ην αν βουλευσησθε βουλην διασκεδασει κυριος και λογον ον εαν λαλησητε ου μη εμμείνη υμίν οτι μεθ΄ ημών χυρίος ο θέος 11 ουτώς λέγει χυρίος τη ισχυρά χειρι απειθουσιν τη πορεια της οδου του λαου τουτου λεγοντες 12 μηποτε ειπητε σχληρον παν γαρ ο εαν ειπη ο λαος ουτος σχληρον εστιν τον δε φοβον αυτου ου μη φοβηθητε ουδε μη ταραχθητε 13 χυριον αυτον αγιασατε χαι αυτος εσται σου φοβος 14 και εαν επ΄ αυτω πεποιθως ης εσται σοι εις αγιασμα και ουχ ως λιθου

προσχομματι συναντησεσθε αυτω ουδε ως πετρας πτωματι ο δε οιχος ιαχωβ εν παγιδι και εν κοιλασματι εγκαθημενοι εν ιερουσαλημ 15 δια τουτο αδυνατησουσιν εν αυτοις πολλοι και πεσουνται και συντριβησονται και εγγιουσιν και αλωσονται ανθρωποι εν ασφαλεια οντες 16 τοτε φανεροι εσονται οι σφραγιζομενοι τον νομον του μη μαθείν 17 και έρει μένω τον θέον τον αποστρεψαντά το προσωπον αυτου απο του οιχου ιαχωβ και πεποιθως εσομαι επ' αυτω 18 ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωχεν ο θεος και εσται εις σημεια και τερατα εν τω οικω ισραηλ παρα κυριου σαβαωθ ος κατοικει εν τω ορει σιων 19 και εαν ειπωσιν προς υμας ζητησατε τους απο της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους τους κενολογουντας οι εκ της χοιλιας φωνουσιν ουκ εθνος προς θεον αυτου τι εκζητουσιν περι των ζωντων τους νεκρους 20 νομον γαρ εις βοηθειαν εδωκεν ινα ειπωσιν ουχ ως το ρημα τουτο περι ου ουχ εστιν δωρα δουναι περι αυτου 21 και ηξει εφ' υμας σχληρα λιμος και εσται ως αν πεινασητε λυπηθησεσθε και κακως ερειτε τον αρχοντα και τα παταχρα και αναβλεψονται εις τον ουρανον ανω 22 και εις την γην κατω εμβλεψονται και ιδου θλιψις και στενοχωρια και σκοτος απορια στενη και σκοτος ωστε μη βλεπειν 23 και ουκ απορηθησεται ο εν στενοχωρια ων εως καιρου τουτο πρωτον ποιει ταχυ ποιει χωρα ζαβουλων η γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης και οι λοιποι οι την παραλιαν κατοικουντες και περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων τα μερη της ιουδαιας

Chapter 9

1 ο λαος ο πορευομένος εν σχοτει ιδέτε φως μέγα οι χατοιχουντές εν χώρα και σχια θανατου φως λαμψει εφ΄ υμας 2 το πλειστον του λαου ο κατηγαγες εν ευφροσυνη σου και ευφρανθησονται ενωπιον σου ως οι ευφραινομένοι εν αμητω και ον τροπον οι διαιρουμενοι σχυλα 3 διοτι αφηρηται ο ζυγος ο επ΄ αυτων χειμενος και η ραβδος η επι του τραχηλου αυτων την γαρ ραβδον των απαιτουντων διεσχεδασεν κυριος ως τη ημερα τη επι μαδιαμ 4 οτι πασαν στολην επισυνηγμενην δολω και ιματιον μετα καταλλαγης αποτεισουσιν και θελησουσιν ει εγενηθησαν πυρικαυστοι 5 οτι παιδιον εγεννηθη ημιν υιος και εδοθη ημιν ου η αρχη εγενηθη επι του ωμου αυτου και καλειται το ονομα αυτου μεγαλης βουλης αγγελος εγω γαρ αξω ειρηνην επι τους αρχοντας ειρηνην και υγιειαν αυτω 6 μεγαλη η αρχη αυτου και της ειρηνης αυτου ουχ εστιν οριον επι τον θρονον δαυιδ και την βασιλειαν αυτου κατορθωσαι αυτην και αντιλαβεσθαι αυτης εν δικαιοσυνη και εν κριματι απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα 7 θανατον απεστείλεν χυρίος επί ιαχώβ και ηλθέν επί ισραηλ 8 και γνωσονταί πας ο λαος του εφραιμ και οι εγκαθημενοι εν σαμαρεια εφ΄ υβρει και υψηλη καρδια λεγοντες 9 πλινθοι πεπτωχασιν αλλα δευτε λαξευσωμεν λιθους χαι εχχοψωμεν

συχαμινους και κεδρους και οικοδομησωμέν εαυτοίς πυργον 10 και ράξει ο θέος τους επανιστανομενους επ΄ ορος σιων επ΄ αυτους και τους εχθρους αυτων διασχεδασει 11 συριαν αφ΄ ηλιου ανατολων και τους ελληνας αφ΄ ηλιου δυσμων τους κατεσθιοντας τον ισραηλ ολω τω στοματι επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ΄ ετι η χειρ υψηλη 12 και ο λαος ουκ απεστραφη εως επληγη και τον χυριον ουχ εξεζητησαν 13 και αφειλεν χυριος απο ισραηλ κεφαλην και ουραν μεγαν και μικρον εν μια ημερα 14 πρεσβυτην και τους τα προσωπα θαυμαζοντας αυτη η αρχη και προφητην διδασκοντα ανομα ουτος η ουρα 15 και εσονται οι μαχαρίζοντες τον λαον τουτον πλανωντες χαι πλανωσιν οπως χαταπιωσιν αυτους 16 δια τουτο επι τους νεανισχους αυτων ουχ ευφρανθησεται ο θεος χαι τους ορφανους αυτων και τας χηρας αυτων ουκ ελεησει οτι παντες ανομοι και πονηροι και παν στομα λαλει αδικα επι πασιν τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ΄ ετι η χειρ υψηλη 17 και καυθησεται ως πυρ η ανομια και ως αγρωστις ξηρα βρωθησεται υπο πυρος και καυθησεται εν τοις δασεσι του δρυμου και συγκαταφαγεται τα χυχλω των βουνων παντα 18 δια θυμον οργης χυριου συγκεχαυται η γη ολη και εσται ο λαος ως υπο πυρος κατακεκαυμενος ανθρωπος τον αδελφον αυτου ουκ ελεησει 19 αλλα εχχλινει εις τα δεξια οτι πεινασει χαι φαγεται εχ των αριστερων και ου μη εμπλησθη ανθρωπος εσθων τας σαρκας του βραχιονος αυτου 20 φαγεται γαρ μανασση του εφραιμ και εφραιμ του μανασση οτι αμα πολιορκησουσιν τον ιουδαν επι τουτοις πασιν ουχ απεστραφη ο θυμος αλλ΄ ετι η χειρ υψηλη

Chapter 10

1 ουαι τοις γραφουσιν πονηριαν γραφοντες γαρ πονηριαν γραφουσιν 2 εχχλινοντες χρισιν πτωχων αρπαζοντες χριμα πενητων του λαου μου ωστε ειναι αυτοις χηραν εις αρπαγην και ορφανον εις προνομην 3 και τι ποιησουσιν εν τη ημερα της επισκοπης η γαρ θλιψις υμιν πορρωθεν ηξει και προς τινα καταφευξεσθε του βοηθηθηναι και που καταλειψετε την δοξαν υμων 4 του μη εμπεσειν εις επαγωγην επι πασι τουτοις ουχ απεστραφη ο θυμος αλλ΄ ετι η χειρ υψηλη 5 ουαι ασσυριοις η ραβδος του θυμου μου και οργης εστιν εν ταις χερσιν αυτων 6 την οργην μου εις εθνος ανομον αποστελω και τω εμω λαω συνταξω ποιησαι σχυλα και προνομην και καταπατειν τας πολεις και θειναι αυτας εις κονιορτον 7 αυτος δε ουχ ουτως ενεθυμηθη και τη ψυχη ουχ ουτως λελογισται αλλα απαλλαξει ο νους αυτου και του εθνη εξολεθρευσαι ουχ ολιγα 8 και εαν ειπωσιν αυτω συ μονος ει αρχων 9 και ερει ουχ ελαβον την χωραν την επανω βαβυλωνος και χαλαννη ου ο πυργος ωχοδομηθη και ελαβον αραβιαν και δαμασκον και σαμαρειαν 10 ον τροπον ταυτας ελαβον εν τη χειρι μου και πασας τας αρχας λημψομαι ολολυξατε τα γλυπτα εν ιερουσαλημ και εν σαμαρεια 11 ον τροπον γαρ

εποιησα σαμαρεια και τοις χειροποιητοις αυτης ουτως ποιησω και ιερουσαλημ και τοις ειδωλοις αυτης 12 και εσται οταν συντελεση κυριος παντα ποιων εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ επαξει επι τον νουν τον μεγαν τον αρχοντα των ασσυριων και επι το υψος της δοξης των οφθαλμων αυτου 13 ειπεν γαρ τη ισχυι ποιησω και τη σοφια της συνεσεως αφελω ορια εθνων και την ισχυν αυτων προνομευσω και σεισω πολεις κατοικουμενας 14 και την οικουμενην ολην καταλημψομαι τη χειρι ως νοσσιαν και ως καταλελειμμενα ωα αρω και ουκ εστιν ος διαφευξεται με η αντειπη μοι 15 μη δοξασθησεται αξινη ανευ του χοπτοντος εν αυτη η υψωθησεται πριων ανευ του ελχοντος αυτον ωσαυτως εαν τις αρη ραβδον η ξυλον 16 και ουχ ουτως αλλα αποστελει κυριος σαβαωθ εις την σην τιμην ατιμιαν και εις την σην δοξαν πυρ καιομενον καυθησεται 17 και εσται το φως του ισραηλ εις πυρ και αγιασει αυτον εν πυρι καιομένω και φαγέται ωσει χορτον την υλην τη ημέρα εχεινη 18 αποσβεσθησεται τα ορη χαι οι βουνοι χαι οι δρυμοι χαι χαταφαγεται απο ψυχης εως σαρχων και εσται ο φευγων ως ο φευγων απο φλογος καιομενης 19 και οι καταλειφθεντες απ' αυτων εσονται αριθμος και παιδιον γραψει αυτους 20 και εσται εν τη ημερα εκεινη ουκετι προστεθησεται το καταλειφθεν ισραηλ και οι σωθεντες του ιαχωβ ουχετι μη πεποιθοτες ωσιν επι τους αδιχησαντας αυτους αλλα εσονται πεποιθοτες επι τον θεον τον αγιον του ισραηλ τη αληθεια 21 και εσται το χαταλειφθεν του ιαχωβ επι θεον ισχυοντα 22 χαι εαν γενηται ο λαος ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα αυτων σωθησεται λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνή 23 οτι λογον συντετμήμενον ποιήσει ο θεος εν τη οικουμενη ολη 24 δια τουτο ταδε λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ο λαος μου οι κατοικουντες εν σιων απο ασσυριων οτι εν ραβδω παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι σε του ιδειν οδον αιγυπτου 25 ετι γαρ μικρον και παυσεται η οργη ο δε θυμος μου επι την βουλην αυτων 26 και επεγερει ο θεος επ΄ αυτους κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ο θυμος αυτου τη οδω τη κατα θαλασσαν εις την οδον την κατ΄ αιγυπτον 27 και εσται εν τη ημερα εχεινη αφαιρεθησεται ο φοβος αυτου απο σου χαι ο ζυγος αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ο ζυγος απο των ωμων υμων 28 ηξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και εν μαχμας θησει τα σκευη αυτου 29 και παρελευσεται φαραγγα και ηξει εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευξεται 30 η θυγατηρ γαλλιμ επαχουσεται λαισα επαχουσεται αναθωθ 31 εξεστη μαδεβηνα και οι κατοικουντες γιββιο παρακαλειτε 32 σημερον εν οδω του μειναι τη χειρι παραχαλείτε το ορος την θυγατερα σίων και οι βουνοί οι εν ιερουσαλημ 33 ιδου γαρ ο δεσποτης χυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους μετα ισχυος και οι υψηλοι τη υβρει συντριβησονται και οι υψηλοι ταπεινωθησονται 34 και πεσουνται οι υψηλοι μαχαιρα ο δε λιβανος συν τοις υψηλοις πεσειται

Chapter 11

1 και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης ιεσσαι και ανθος εκ της ριζης αναβησεται 2 και αναπαυσεται επ' αυτον πνευμα του θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα γνωσεως και ευσεβειας 3 εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν ελεγξει 4 αλλα χρινει ταπεινω χρισιν χαι ελεγξει τους ταπεινους της γης χαι παταξει γην τω λογω του στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλεων ανελει ασεβη 5 και εσται δικαιοσυνη εζωσμενος την οσφυν αυτου και αληθεια ειλημενος τας πλευρας 6 και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλις συναναπαυσεται εριφω και μοσχαριον και ταυρος και λεων αμα βοσκηθησονται και παιδιον μικρον αξει αυτους 7 και βους και αρκος αμα βοσκηθησονται και αμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων και βους αμα φαγονται αχυρα 8 και παιδιον νηπιον επι τρωγλην ασπιδων και επι κοιτην εκγονων ασπιδων την χειρα επιβαλει 9 και ου μη κακοποιησωσιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το αγιον μου οτι ενεπλησθη η συμπασα του γνωναι τον χυριον ως υδωρ πολυ χαταχαλυψαι θαλασσας 10 και εσται εν τη ημερα εκεινη η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ΄ αυτω εθνη ελπιουσιν και εσται η αναπαυσις αυτου τιμη 11 και εσται τη ημερα εχεινη προσθησει χυριος του δειξαι την χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν υπολοιπον του λαου ο αν καταλειφθη απο των ασσυριων και απο αιγυπτου και βαβυλωνιας και αιδιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ηλιου ανατολων και εξ αραβιας 12 και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απολομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενους του ιουδα συναξει εκ των τεσσαρων πτερυγων της γης 13 και αφαιρεθησεται ο ζηλος εφραιμ και οι εχθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδαν και ιουδας ου θλιψει εφραιμ 14 και πετασθησονται εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν αμα προνομευσουσιν και τους αφ΄ ηλιου ανατολων και ιδουμαιαν και επι μωαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν οι δε υιοι αμμων πρωτοι υπαχουσονται 15 και ερημωσει χυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επιβαλει την χειρα αυτου επι τον ποταμον πνευματι βιαιω και παταξει επτα φαραγγας ωστε διαπορευεσθαι αυτον εν υποδημασιν 16 και εσται διοδος τω καταλειφθεντι μου λαω εν αιγυπτω και εσται τω ισραηλ ως η ημερα οτε εξηλθεν εκ γης αιγυπτου

Chapter 12

1 και έρεις εν τη ημέρα έκεινη ευλογησώ σε κυριέ διοτι ωργισθης μοι και απέστρεψας τον θυμον σου και ηλέησας με 2 ίδου ο θέος μου σωτηρ μου κυρίος πεποίθως έσομαι επ΄ αυτώ και σωθησομαι έν αυτώ και ου φοβηθησομαι διοτί η δοξά μου και η αίνεσις μου κυρίος και έγενετο μοι εις σωτηρίαν 3 και αντλησέτε υδώρ μετ΄ ευφροσύνης έκ των πηγών του σωτηρίου 4 και έρεις έν τη ημέρα έκεινη υμνείτ-

ε χυριον βοατε το ονομα αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτου μιμνησχεσθε οτι υψωθη το ονομα αυτου 5 υμνησατε το ονομα χυριου οτι υψηλα εποιησεν αναγγειλατε ταυτα εν παση τη γη 6 αγαλλιασθε χαι ευφραινεσθε οι χατοιχουντες σιων οτι υψωθη ο αγιος του ισραηλ εν μεσω αυτης

Chapter 13

1 ορασις ην είδεν ησαίας υίος αμώς κατα βαβυλώνος 2 επ΄ ορούς πεδίνου αρατε σημείον υψωσατε την φωνην αυτοίς μη φοβείσθε παραχαλείτε τη χείρι ανοίξατε οι αρχοντες 3 εγω συντασσω και εγω αγω αυτους ηγιασμένοι εισιν και έγω αγω αυτους γιγαντες ερχονται πληρωσαι τον θυμον μου χαιροντες αμα και υβριζοντες 4 φωνη εθνων πολλων επι των ορεων ομοια εθνων πολλων φωνη βασιλεων και εθνων συνηγμενων χυριος σαβαωθ εντεταλται εθνει οπλομαχω 5 ερχεσθαι εχ γης πορρωθεν απ΄ ακρου θεμελιου του ουρανου κυριος και οι οπλομαχοι αυτου του καταφθειραι την οικουμενην ολην 6 ολολυζετε εγγυς γαρ η ημερα κυριου και συντριβη παρα του θεου ηξει 7 δια τουτο πασα χειρ εκλυθησεται και πασα ψυχη ανθρωπου δειλιασει 8 και ταραχθησονται οι πρεσβεις και ωδινες αυτους εξουσιν ως γυναιχος τιχτουσης και συμφορασουσιν ετέρος προς τον ετέρον και έχστησονται και το προσωπον αυτων ως φλοξ μεταβαλουσιν 9 ιδου γαρ ημερα κυριου ανιατος ερχεται θυμου και οργης θειναι την οικουμενην ολην ερημον και τους αμαρτωλους απολεσαι εξ αυτης 10 οι γαρ αστερες του ουρανου και ο ωριων και πας ο κοσμος του ουρανου το φως ου δωσουσιν και σκοτισθησεται του ηλιου ανατελλοντος και η σεληνη ου δωσει το φως αυτης 11 και εντελουμαι τη οικουμενη ολη κακα και τοις ασεβεσιν τας αμαρτιας αυτων και απολω υβριν ανομων και υβριν υπερηφανών ταπεινώσω 12 και εσονται οι καταλελειμμένοι εντιμοι μαλλον η το χρυσιον το απυρον και ο ανθρωπος μαλλον εντιμος εσται η ο λιθος ο εκ σουφιρ 13 ο γαρ ουρανος θυμωθησεται και η γη σεισθησεται εκ των θεμελιων αυτης δια θυμον οργης χυριου σαβαωθ τη ημερα η αν επελθη ο θυμος αυτου 14 και εσονται οι καταλελειμμενοι ως δορκαδιον φευγον και ως προβατον πλανωμενον και ουκ εσται ο συναγων ωστε ανθρωπον εις τον λαον αυτου αποστραφηναι και ανθρωπον εις την χωραν αυτου διωξαι 15 ος γαρ αν αλω ηττηθησεται και οιτινες συνηγμενοι εισιν μαχαιρα πεσουνται 16 και τα τεκνα αυτων ενωπιον αυτων ραξουσιν και τας οικίας αυτών προνομευσουσίν και τας γυναικάς αυτών εξουσίν 17 ίδου επεγείρω υμιν τους μηδους οι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιου χρειαν εχουσιν 18 τοξευματα νεανισχων συντριψουσιν χαι τα τεχνα υμων ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεχνοις ου φεισονται οι οφθαλμοι αυτων 19 χαι εσται βαβυλων η χαλειται ενδοξος υπο βασιλεως χαλδαιων ον τροπον κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα 20 ου κατοικηθησεται εις τον αιωνα χρονον ουδε μη εισελθωσιν εις αυτην

δια πολλων γενεων ουδε μη διελθωσιν αυτην αραβες ουδε ποιμενες ου μη αναπαυσωνται εν αυτη 21 και αναπαυσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικιαι ηχου και αναπαυσονται εκει σειρηνες και δαιμονια εκει ορχησονται 22 και ονοκενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσσοποιησουσιν εχινοι εν τοις οικοις αυτων ταχυ ερχεται και ου χρονιει

Chapter 14

1 και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεξεται ετι τον ισραηλ και αναπαυσονται επι της γης αυτων και ο γιωρας προστεθησεται προς αυτους και προστεθησεται προς τον οιχον ιαχωβ 2 και λημψονται αυτους εθνη και εισαξουσιν εις τον τοπον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι της γης του θεου εις δουλους και δουλας και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντες αυτους και χυριευθησονται οι χυριευσαντες αυτων 3 χαι εσται εν τη ημερα εχεινη αναπαυσει σε ο θεος εχ της οδυνης χαι του θυμου σου χαι της δουλειας σου της σχληρας ης εδουλευσας αυτοις 4 και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνος και ερείς εν τη ημέρα εκείνη πως αναπεπαυταί ο απαίτων και αναπεπαυταί ο επισπουδαστης 5 συνετριψεν ο θεος τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των αρχοντων 6 παταξας εθνος θυμω πληγη ανιατω παιων εθνος πληγην θυμου η ουχ εφεισατο 7 ανεπαυσατο πεποιδως πασα η γη βοα μετ΄ ευφροσυνης 8 και τα ξυλα του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδρος του λιβανου αφ' ου συ κεκοιμησαι ουχ ανεβη ο χοπτων ημας 9 ο αδης χατωθεν επιχρανθη συναντησας σοι συνηγερθησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εχ των θρονων αυτων παντας βασιλεις εθνων 10 παντες αποχριθησονται και ερουσιν σοι και συ εαλως ωσπες και ημεις εν ημιν δε κατελογισθης 11 κατεβη δε εις αδου η δοξα σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουσιν σηψιν και το κατακαλυμμα σου σχωληξ 12 πως εξεπεσεν εχ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη 13 συ δε ειπας εν τη διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν 14 αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω 15 νυν δε εις αδου καταβηση και εις τα θεμελια της γης 16 οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και ερουσιν ουτος ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις 17 ο θεις την οικουμενην ολην ερημον και τας πολεις καθειλεν τους εν επαγωγη ουκ ελυσεν 18 παντες οι βασιλεις των εθνων εχοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οιχω αυτου 19 συ δε ριφηση εν τοις ορεσιν ως νεχρος εβδελυγμενος μετα πολλων τεθνηχοτων εχχεχεντημένων μαχαιραίς χαταβαινοντών εις αδού ον τροπον ιματίον εν αιματί πεφυρμενον ουχ εσται χαθαρον 20 ουτως ουδε συ εση χαθαρος διοτι την γην μου

απωλεσας και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινης εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον 21 ετοιμασον τα τεχνα σου σφαγηναι ταις αμαρτιαις του πατρος σου ινα μη αναστωσιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολεων 22 και επαναστησομαι αυτοις λεγει κυριος σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριος 23 και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε χατοιχείν εχίνους χαι εσται εις ουδεν χαι θήσω αυτήν πήλου βαραθρον εις απωλειαν 24 ταδε λεγει χυριος σαβαωθ ον τροπον ειρήχα ουτως εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτως μενει 25 του απολεσαι τους ασσυριους απο της γης της εμης και απο των ορεων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ΄ αυτων ο ζυγος αυτων και το κυδος αυτων απο των ωμων αφαιρεθησεται 26 αυτη η βουλη ην βεβουλευται χυριος επι την οιχουμενην ολην χαι αυτη η χειρ η υψηλη επι παντα τα εθνη της οιχουμένης 27 α γαρ ο θέος ο αγιος βεβουλέυται τις διασχεδασει χαι την χειρα την υψηλην τις αποστρεψει 28 του ετους ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευς εγενηθη το ρημα τουτο 29 μη ευφρανθειητε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγος του παιοντος υμας εχ γαρ σπερματος οφεων εξελευσεται εχγονα ασπιδων χαι τα εχγονα αυτων εξελευσονται οφεις πετομενοι 30 και βοσκηθησονται πτωχοι δι΄ αυτου πτωχοι δε ανδρες επ΄ ειρηνης αναπαυσονται ανέλει δε λίμω το σπέρμα σου και το καταλείμμα σου ανέλει 31 ολολυζετε πυλαί πολεων χεχραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι χαπνος απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι 32 και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι χυριος εθεμελιωσεν σιων χαι δι΄ αυτου σωθησονται οι ταπεινοι του λαου

Chapter 15

1 το ρημα το κατα της μωαβιτιδος νυκτος απολειται η μωαβιτις νυκτος γαρ απολειται το τειχος της μωαβιτιδος 2 λυπεισθε εφ΄ εαυτοις απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμος υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβαυ της μωαβιτιδος ολολυζετε επι πασης κεφαλης φαλακρωμα παντες βραχιονες κατατετμημενοι 3 εν ταις πλατειαις αυτης περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε επι των δωματων αυτης και εν ταις ρυμαις αυτης παντες ολολυζετε μετα κλαυθμου 4 οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εως ιασσα ηκουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυς της μωαβιτιδος βοα η ψυχη αυτης γνωσεται 5 η καρδια της μωαβιτιδος βοα εν αυτη εως σηγωρ δαμαλις γαρ εστιν τριετης επι δε της αναβασεως της λουιθ προς σε κλαιοντες αναβησονται τη οδω αρωνιμ βοα συντριμμα και σεισμος 6 το υδωρ της νεμριμ ερημον εσται και ο χορτος αυτης εκλειψει χορτος γαρ χλωρος ουκ εσται 7 μη και ουτως μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβας και λημψονται αυτην 8 συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδος της αγαλλιμ και ολολυγμος αυτης εως του φρεατος του αιλιμ 9 το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησε-

ται αιματος επαξω γαρ επι ρεμμων αραβας και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα

Chapter 16

1 apostelw we erneta epi thu ghu mh petra erhmos estiv to oros siwu 2 esη γαρ ως πετεινου ανιπταμενου νεοσσος αφηρημενος θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων 3 πλειονα βουλευου ποιειτε σχεπην πενθους αυτη δια παντος εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθης 4 παροικησουσιν σοι οι φυγαδες μωαβ εσονται σκεπη υμιν απο προσωπου διωκοντος οτι ηρθη η συμμαχια σου και ο αρχων απωλετο ο καταπατων επι της γης 5 και διορθωθησεται μετ΄ ελεους θρονος και καθιεται επ΄ αυτου μετα αληθειας εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων χριμα και σπευδων δικαιοσυνην 6 ηκουσαμέν την υβρίν μωαβ υβρίστης σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρας ουχ ουτως η μαντεια σου 7 ουχ ουτως ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντες ολολυξουσιν τοις χατοιχουσιν δεσεθ μελετησεις και ουκ εντραπηση 8 τα πεδια εσεβων πενθησει αμπελος σεβαμα καταπινοντες τα εθνη καταπατησατε τας αμπελους αυτης εως ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον 9 δια τουτο κλαυσομαι ως τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλέν εσεβων και ελεαλή ότι επι τω θερισμώ και επι τω τρυγήτω σου καταπατησω και παντα πεσουνται 10 και αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελωνων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται και ου μη πατησουσιν οινον εις τα υποληνια πεπαυται γαρ 11 δια τουτο η χοιλια μου επι μωαβ ως χιθαρα ηχησει και τα εντος μου ωσει τειχος ο ενεκαινισας 12 και εσται εις το εντραπηναι σε οτι εχοπιασεν μωαβ επι τοις βωμοις χαι εισελευσεται εις τα χειροποιητα αυτης ωστε προσευξασθαι και ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτον 13 τουτο το ρημα ο ελαλησεν χυριος επι μωαβ οποτε και ελαλησεν 14 και νυν λεγω εν τρισιν ετεσιν ετων μισθωτου ατιμασθησεται η δοξα μωαβ εν παντι τω πλουτω τω πολλω και καταλειφθησεται ολιγοστος και ουκ εντιμος

Chapter 17

1 το φημα το κατα δαμασκου ιδου δαμασκος αρθησεται απο πολεων και εσται εις πτωσιν 2 καταλελειμμενη εις τον αιωνα εις κοιτην ποιμνιων και αναπαυσιν και ουκ εσται ο διώκων 3 και ουκετι εσται οχυρα του καταφυγειν εφραιμ και ουκετι εσται βασιλεια εν δαμασκω και το λοιπον των συρων απολειται ου γαρ συ βελτιων ει των υιων ισραηλ και της δοξης αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ 4 εσται εν τη ημερα εκεινη εκλειψις της δοξης ιακωβ και τα πιονα της δοξης αυτου σεισθησεται

5 και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη αμητον εστηκοτα και σπερμα σταχυων εν τω βραχιονι αυτου αμηση και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη σταχυν εν φαραγγι στερεα 6 και καταλειφθη εν αυτη καλαμη η ως ρωγες ελαιας δυο η τρεις επ΄ αχρου μετεωρου η τεσσαρες η πεντε επι των χλαδων αυτων χαταλειφθη ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ 7 τη ημερα εχεινη πεποιθως εσται ανθρωπος επι τω ποιησαντι αυτον οι δε οφθαλμοι αυτου εις τον αγιον του ισραηλ εμβλεψονται 8 και ου μη πεποιθοτες ωσιν επι τοις βωμοις ουδε επι τοις εργοις των χειρων αυτων α εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και ουκ οψονται τα δενδρα αυτων ουδε τα βδελυγματα αυτων 9 τη ημερα εχεινή εσονται αι πολεις σου εγχαταλελειμμεναι ον τροπον εγκατελιπον οι αμορραιοι και οι ευαιοι απο προσωπου των υιων ισραηλ και εσονται ερημοι 10 διοτι κατελιπες τον θεον τον σωτηρα σου και κυριου του βοηθού σου ουχ εμνήσθης δια τουτό φυτευσείς φυτευμά απίστον χαι σπέρμα απιστον 11 τη δε ημερα η αν φυτευσης πλανηθηση το δε πρωι εαν σπειρης ανθησει εις αμητον η αν ημερα κληρωση και ως πατηρ ανθρωπου κληρωση τοις υιοις σου 12 ουαι πληθος εθνων πολλων ως θαλασσα χυμαινουσα ουτως ταραχθησεσθε και νωτος εθνων πολλων ως υδωρ ηχησει 13 ως υδωρ πολυ εθνη πολλα ως υδατος πολλου βια καταφερομενου και αποσκορακιει αυτον και πορρω αυτον διωξεται ως χνουν αχυρου λικμωντων απεναντι ανεμου και ως κονιορτον τροχου καταιγις φερουσα 14 προς εσπεραν εσται πενθος πριν η πρωι και ουκ εσται αυτη η μερις των υμας προνομευσαντων και κληρονομια τοις υμας κληρονομησασιν

Chapter 18

1 ουαι της πλοιων πτερυγες επέχεινα ποταμών αιδιοπίας 2 ο αποστελλών εν θαλασση ομηρα και επιστολάς βυβλινάς έπανώ του υδατός πορευσονται γαρ αγγέλοι κουφοί προς έθνος μετέωρον και ξένον λαον και χαλέπον τις αυτου έπέχεινα έθνος ανέλπιστον και καταπέπατημένον νυν οι ποταμοί της της 3 παντές ως χωρά κατοικουμένη κατοικήθησεται η χωρά αυτών ωσει σημείον από ορους αρθή ως σαλπίγγος φωνή ακουστού έσται 4 ότι ουτώς είπεν μοι κυρίος ασφαλεία έσται εν τη έμη πόλει ως φως καυματός μεσημβρίας και ως νέφελη δρόσου ημέρας αμήτου έσται 5 πρό του δερίσμου όταν συντέλεσθη ανδός και ομφαξ ανθήση ανδός ομφακίζουσα και αφέλει τα βοτρυδία τα μίκρα τοις δρέπανοις και τας κληματίδας αφέλει και κατακόψει 6 και καταλείψει αμά τοις πέτεινοις του ουρανού και τοις δηρίοις της γης και συναχθήσεται επ΄ αυτούς τα πέτεινα του ουρανού και πάντα τα δηρία της γης επ΄ αυτού ηξει 7 εν τω καίρω έχεινω ανένεχθησεται δωρά κυρίω σαβαώθ εκ λαού τεθλίμμενού και τετίλμενού και από λαού μεγάλου από του υυν και είς τον αίωνα χρονού έθνος έλπίζου και καταπέπατημένου ο εστίν ευ μέρει ποταμού της χωράς αυτού είς τον τόπου ου το

ονομα χυριου σαβαωθ επεχληθη ορος σιων

Chapter 19

1 ορασις αιγυπτου ιδου χυριος χαθηται επι νεφελης χουφης χαι ηξει εις αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και η καρδια αυτων ηττηθησεται εν αυτοις 2 και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ' αιγυπτιους και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολις επι πολιν και νομος επι νομον 3 και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτιων εν αυτοις και την βουλην αυτων διασκεδασω και επερωτησουσιν τους θεους αυτων και τα αγαλματα αυτων και τους εκ της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους 4 και παραδωσω αιγυπτον εις χειρας ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ 5 και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα θαλασσαν ο δε ποταμος εκλειψει και ξηρανθησεται 6 και εκλειψουσιν οι ποταμοι και αι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγη υδατος και εν παντι ελει καλαμου και παπυρου 7 και το αχι το χλωρον παν το χυχλω του ποταμού και παν το σπειρομένον δια του ποταμού ξηρανθησεται ανεμοφθορον 8 και στεναξουσιν οι αλεεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλοντες αγχιστρον εις τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενθησουσιν 9 και αισχυνή λημψεται τους εργαζομένους το λίνον το σχίστον και τους εργαζομενους την βυσσον 10 και εσονται οι διαζομενοι αυτα εν οδυνη και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πονεσουσιν 11 και μωροι εσονται οι αρχοντες τανέως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλέως η βουλη αυτων μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ημεις υιοι βασιλεων των εξ αρχης 12 που εισιν νυν οι σοφοι σου και αναγγειλατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλευται χυριος σαβαωθ επ΄ αιγυπτον 13 εξελιπον οι αρχοντες τανέως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφέως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυλας 14 κυριος γαρ εχερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως χαι επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις αυτων ως πλαναται ο μεθυων και ο εμων αμα 15 και ουκ εσται τοις αιγυπτιοις εργον ο ποιησει κεφαλην και ουραν αρχην και τελος 16 τη δε ημερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρομω απο προσωπου της χειρος χυριου σαβαωθ ην αυτος επιβαλει αυτοις 17 και εσται η χωρα των ιουδαιων τοις αιγυπτιοις εις φοβητρον πας ος εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην ην βεβουλευται χυριος επ' αυτην 18 τη ημερα εχεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαλουσαι τη γλωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσαι τω ονοματι χυριου πολισ-ασεδεχ χληθησεται η μια πολις 19 τη ημερα εχεινή εσται θυσιαστηριον τω χυριω εν χωρα αιγυπτιων και στηλη προς το οριον αυτης τω κυριω 20 και εσται εις σημειον εις τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου οτι κεκραξονται

προς χυριον δια τους θλιβοντας αυτους και αποστελει αυτοις χυριος ανθρωπον ος σωσει αυτους κρινων σωσει αυτους 21 και γνωστος εσται χυριος τοις αιγυπτιοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον χυριον εν τη ημέρα έχεινη και ποιησουσιν θυσιας και ευξονται ευχας τω χυριω και αποδωσουσιν 22 και παταξει χυριος τους αιγυπτιους πληγη μεγαλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφησονται προς χυριον και εισαχουσεται αυτων και ιασεται αυτους 23 τη ημέρα έχεινη έσται οδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελευσονται ασσυριοι εις αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευσονται προς ασσυριους και δουλευσουσιν οι αιγυπτιοι τοις ασσυριοις 24 τη ημέρα έχεινη έσται ισραηλ τριτος έν τοις ασσυριοις και έν τοις αιγυπτιοις ευλογημένος έν τη γη 25 ην ευλογησεν χυριος σαβαωθ λέγων ευλογημένος ο λαός μου ο έν αιγυπτω και ο έν ασσυριοις και η κληρονομία μου ισραηλ

Chapter 20

1 του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εις αζωτον ηνικα απεσταλη υπο αρνα βασιλεως ασσυριών και επολεμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυτην 2 τοτε ελαλησεν κυριός προς ησαιαν λεγών πορευου και αφέλε τον σακκον από της οσφυός σου και τα σανδαλία σου υπολυσαι από των πόδων σου και εποίησεν ουτώς πορευομένος γυμνος και ανυπόδετος 3 και είπεν κυρίος ον τροπόν πεπορευται ησαίας ο παίς μου γυμνος και ανυπόδετος τρία ετη έσται σημεία και τέρατα τοις αιγυπτίοις και αιδιόψιν 4 ότι ουτώς αξεί βασιλέυς ασσυρίων την αιχμαλωσίαν αιγυπτού και αιδιόπων νέανισκους και πρέσβυτας γυμνούς και ανυπόδετους ανακεκαλυμμένους την αισχυνήν αιγυπτού 5 και αισχυνθησονται ηττηθέντες οι αιγυπτίοι επί τοις αιδιόψιν εφ΄ οις ησαν πεποίδοτες οι αιγυπτίοι ησαν γαρ αυτοίς δόξα 6 και ερουσίν οι κατοικούντες εν τη νησώ ταυτη ίδου ημείς ημέν πεποίδοτες του φυγείν εις αυτούς εις βοηθείαν οι ουκ εδυνάντο σωθηναι από βασιλέως ασσυρίων και πώς ημείς σωθησομέθα

Chapter 21

1 το οραμα της ερημου ως καταιγις δι΄ ερημου διελθοι εξ ερημου ερχομενη εκ γης φοβερον 2 το οραμα και σκληρον ανηγγελη μοι ο αθετων αθετει ο ανομων ανομει επ΄ εμοι οι αιλαμιται και οι πρεσβεις των περσων επ΄ εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον 3 δια τουτο ενεπλησθη η οσφυς μου εκλυσεως και ωδινες ελαβον με ως την τικτουσαν ηδικησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλεπειν 4 η καρδια μου πλαναται και η ανομια με βαπτιζει η ψυχη μου εφεστηκεν εις φοβον 5 ετοιμασον την τραπεζαν πιετε φαγετε ανασταντες οι αρχοντες ετοιμασατε θυρεους 6 οτι ουτως είπεν κυρίος προς με βαδισας σεαυτω

στησον σχοπον και ο αν ιδης αναγγειλον 7 και ειδον αναβατας ιππεις δυο αναβατην ονου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν πολλην 8 και καλεσον ουριαν εις την σχοπιαν χυριου χαι ειπεν εστην δια παντος ημερας χαι επι της παρεμβολης εστην ολην την νυχτα 9 χαι ιδου αυτος ερχεται αναβατης συνωριδος και αποχριθεις ειπεν πεπτωχεν βαβυλων και παντα τα αγαλματα αυτης και τα χειροποιητα αυτης συνετριβησαν εις την γην 10 αχουσατε οι χαταλελειμμενοι χαι οι οδυνωμενοι αχουσατε α ηχουσα παρα χυριου σαβαωθ ο θεος του ισραηλ ανηγγείλεν ημιν 11 το οραμα της ιδουμαίας προς εμε χαλεί παρα του σηίρ φυλασσετε επαλξεις 12 φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητης ζητει και παρ΄ εμοι οικει 13 εν τω δρυμω εσπερας χοιμηθηση εν τη οδω δαιδαν 14 εις συναντησιν διψωντι υδωρ φερετε οι ενοιχουντες εν χωρα θαιμαν αρτοις συναντατε τοις φευγουσιν 15 δια το πληθος των φευγοντων και δια το πληθος των πλανωμενων και δια το πληθος της μαχαιρας και δια το πληθος των τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθος των πεπτωκοτων εν τω πολεμω 16 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ετι ενιαυτος ως ενιαυτος μισθωτου εκλειψει η δοξα των υιων κηδαρ 17 και το καταλοιπον των τοξευματων των ισχυρων υιων κηδαρ εσται ολιγον διοτι κυριος ελαλησεν ο θεος ισραηλ

Chapter 22

1 to rhua the faraggor sign ti egeneto soi nun oti anebhte pantec eic dumata 2ματαια ενεπλησθη η πολις βοωντων οι τραυματιαι σου ου τραυματιαι μαχαιρας ουδε οι νέχροι σου νέχροι πολέμου 3 παντές οι αρχοντές σου πεφευγασίν και οι αλοντες σκληρως δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρω πεφευγασιν 4 δια τουτο ειπα αφετε με πιχρως χλαυσομαι μη χατισχυσητε παραχαλειν με επι το συντριμμα της θυγατρος του γενους μου 5 οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλανησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μιχρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορη 6 οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαται ανθρωποι εφ΄ ιπποις και συναγωγη παραταξεως 7 και εσονται αι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραξουσι τας πυλας σου 8 και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εχλεχτους οιχους της πολέως 9 και αναχαλυψουσίν τα κρυπτά των οίχων της αχρας δαυιδ χαι ειδοσαν οτι πλειους εισιν χαι οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν 10 και οτι καθειλοσαν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει 11 και εποιησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχεων εσωτερον της χολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ΄ αρχης ποιησαντα αυτην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδετε 12 και εκαλεσεν χυριος σαβαωθ εν τη ημερα εχεινη χλαυθμον και κοπετον και ξυρησιν και ζωσιν

σαχχων 13 αυτοι δε εποιησαντο ευφροσυνην χαι αγαλλιαμα σφαζοντες μοσχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πιειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησχομεν 14 και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν χυριου σαβαωθ οτι ουχ αφεθησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθανητε 15 ταδε λεγει χυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφοριον προς σομναν τον ταμιαν και ειπον αυτω 16 τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομησας σεαυτω ωδε μνημειον και εποιησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρα σχηνην 17 ιδου δη χυριος σαβαωθ εχβαλει χαι εχτριψει ανδρα χαι αφελει την στολην σου 18 και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριψει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθανη και θησει το αρμα σου το καλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα 19 και αφαιρεθηση εκ της οικονομίας σου και έχ της στασέως σου 20 και έσται έν τη ημέρα έχεινη καλέσω τον παιδα μου ελιαχιμ τον του χελχιου 21 χαι ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος και την οικονομιαν σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ως πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και τοις ενοιχουσιν εν ιουδα 22 και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων 23 και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οιχου του πατρος αυτου 24 και εσται πεποιθως επ' αυτον πας ενδοξος εν τω οιχω του πατρος αυτου απο μιχρου εως μεγαλου χαι εσονται επιχρεμαμενοι αυτω 25 εν τη ημέρα έχεινη ταδέ λεγει χυρίος σαβαωθ χινηθησεται ο ανθρωπος ο εστηριγμενος εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεθησεται η δοξα η επ΄ αυτον οτι χυριος ελαλησεν

Chapter 23

1 το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γης κιτιαιων ηκται αιχμαλωτος 2 τινι ομοιοι γεγονασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικης διαπερωντες την θαλασσαν 3 εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ως αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων 4 αισχυνθητι σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυς της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεθρεψα νεανισκους ουδε υψωσα παρθενους 5 οταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτους οδυνη περι τυρου 6 απελθατε εις καρχηδονα ολολυξατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη 7 ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ΄ αρχης πριν η παραδοθηναι αυτην 8 τις ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσων εστιν η ουκ ισχυει οι εμποροι αυτης ενδοξοι αρχοντες της γης 9 κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασαν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοξον επι της γης 10 εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονος 11 η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλεις κυριος

σαβαωθ ενετειλατο περι χανααν απολεσαι αυτης την ισχυν 12 και ερουσιν ουκετι μη προσθητε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνος και εαν απελθης εις κιτιεις ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται 13 και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται οτι ο τοιχος αυτης πεπτωκεν 14 ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο το οχυρωμα υμων 15 και εσται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυρος ετη εβδομηκοντα ως χρονος βασιλεως ως χρονος ανθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυρος ως ασμα πορνης 16 λαβε κιθαραν ρεμβευσον πολεις πορνη επιλελησμενη καλως κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται 17 και εσται μετα εβδομηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο θεος τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαις ταις βασιλειαις της οικουμενης 18 και εσται αυτης η εμπορια και ο μισθος αγιον τω κυριω ουκ αυτοις συναχθησεται αλλα τοις κατοικουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτης φαγειν και πιειν και εμπλησθηναι εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου

Chapter 24

1 ιδου χυριος χαταφθειρει την οιχουμενην χαι ερημωσει αυτην χαι αναχαλυψει το προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη 2 και εσται ο λαος ως ο ιερευς και ο παις ως ο κυριος και η θεραπαινα ως η κυρια εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ω οφειλει 3 φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προνομευθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα 4 επενθησεν η γη και εφθαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης 5 η δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διοτι παρεβησαν τον νομον και ηλλαξαν τα προσταγματα διαθηκην αιωνιον 6 δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσονται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι 7 πενθησει οινος πενθησει αμπελος στεναξουσιν παντες οι ευφραινομενοι την ψυχην 8 πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας 9 ησχυνθησαν ουχ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τοις πινουσιν 10 ηρημωθη πασα πολις χλεισει οιχιαν του μη εισελθειν 11 ολολυζετε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνή της γης 12 και καταλειφθησονται πολεις ερημοι και οικοι εγκαταλελειμμενοι απολουνται 13 ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησηται ελαιαν ουτως καλαμησονται αυτους και εαν παυσηται ο τουγητος 14 ουτοι φωνη βοησονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη χυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης 15 δια τουτο η δοξα χυριου εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα χυριου ενδοξον εσται χυριε ο θεος ισραηλ 16 απο των πτερυγων της γης τερατα ηχουσαμεν

ελπις τω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αθετουσιν οι αθετουντες τον νομον 17 φοβος και βοθυνος και παγις εφ΄ υμας τους ενοικουντας επι της γης 18 και εσται ο φευγων τον φοβον εμπεσειται εις τον βοθυνον ο δε εκβαινων εκ του βοθυνου αλωσεται υπο της παγιδος οτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται τα θεμελια της γης 19 ταρακη ταραχθησεται η γη και απορια απορηθησεται η γη 20 εκλινεν και σεισθησεται ως οπωροφυλακιον η γη ως ο μεθυων και κραιπαλων και πεσειται και ου μη δυνηται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ΄ αυτης η ανομια 21 και επαξει ο θεος επι τον κοσμον του ουρανου την κείρα και επι τους βασιλείς της γης 22 και συναξουσιν και αποκλείσουσιν εις οχυρωμα και εις δεσμωτηρίον δια πολλων γενέων επίσκοπη εσται αυτων 23 και τακησεται η πλίνθος και πεσειται το τείχος οτι βασιλεύσει κυρίος εν σίων και εν ιερουσαλημ και ενωπίον των πρεσβυτερων δοξασθησεται

Chapter 25

1 χυριε ο θεος μου δοξασω σε υμνησω το ονομα σου οτι εποιησας θαυμαστα πραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο χυριε 2 οτι εθηχας πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των ασεβων πολις εις τον αιωνα ου μη οιχοδομηθη 3 δια τουτο ευλογησει σε ο λαος ο πτωχος και πολεις ανθρωπων αδιχουμενων ευλογησουσιν σε 4 εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος χαι τοις αθυμησασιν δια ενδειαν σκεπη απο ανθρωπων πονηρων ρυση αυτους σκεπη διψωντων και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων 5 ευλογησουσιν σε ως ανθρωποι ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων οις ημας παρεδωχας 6 και ποιησει χυριος σαβαωθ πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον 7 εν τω ορει τουτω παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν η γαρ βουλη αυτη επι παντα τα εθνη 8 κατεπιεν ο θανατος ισχυσας και παλιν αφείλεν ο θέος παν δακρυον απο παντος προσωπου το ονείδος του λαου αφειλεν απο πασης της γης το γαρ στομα χυριου ελαλησεν 9 και ερουσιν τη ημερα εχεινη ιδου ο θεος ημων εφ΄ ω ηλπιζομεν χαι ηγαλλιωμεθα χαι ευφρανθησομεθα επι τη σωτηρια ημων 10 οτι αναπαυσιν δωσει ο θεος επι το ορος τουτο και καταπατηθησεται η μωαβιτις ον τροπον πατουσιν αλωνα εν αμαξαις 11 και ανησει τας χειρας αυτου ον τροπον και αυτος εταπεινωσεν του απολεσαι και ταπεινωσει την υβριν αυτου εφ΄ α τας χειρας επεβαλεν 12 και το υψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και καταβησεται εως του εδαφους

Chapter 26

1 τη ημέρα έχεινη ασονται το ασμά τουτο έπι γης ιουδά λέγοντες ίδου πολίς όχυρα και σωτηριον ημων θησει τειχος και περιτειχος 2 ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δικαιοσυνην και φυλασσων αληθειαν 3 αντιλαμβανομενος αληθειας και φυλασσων ειρηνην οτι επι σοι 4 ηλπισαν χυριε εως του αιωνος ο θεος ο μεγας ο αιωνιος 5 ος ταπεινωσας κατηγαγες τους ενοικουντας εν υψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις εως εδαφους 6 και πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινών 7 οδος ευσεβών ευθεία εγένετο και παρεσκευασμένη η οδος των ευσεβών 8 η γαρ οδος χυριου χρισις ηλπισαμεν επι τω ονοματι σου χαι επι τη μνεια 9 η επιθυμει η ψυχη ημων εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διοτι φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης 10 πεπαυται γαρ ο ασεβης ου μη μαθη δικαιοσυνην επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρθητω ο ασεβης ινα μη ιδη την δοξαν χυριου 11 χυριε υψηλος σου ο βραχιών και ουκ ηδεισαν γνοντές δε αισχυνθησονται ζηλος λημψεται λαον απαιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται 12 κυριε ο θεος ημων ειρηνην δος ημιν παντα γαρ απεδωχας ημιν 13 χυριε ο θεος ημων χτησαι ημας χυριε εχτος σου αλλον ουχ οιδαμεν το ονομα σου ονομαζομεν 14 οι δε νεχροι ζωην ου μη ιδωσιν ουδε ιατροι ου μη αναστησωσιν δια τουτο επηγαγες και απωλεσας και ηρας παν αρσεν αυτων 15 προσθες αυτοις κακα κυριε προσθες κακα πασιν τοις ενδοξοις της γης 16 χυριε εν θλιψει εμνησθην σου εν θλιψει μιχρα η παιδεια σου ημιν 17 και ως η ωδινουσα εγγιζει του τεκειν και επι τη ωδινι αυτης εκεκραξεν ουτως εγενηθημεν τω αγαπητω σου δια τον φοβον σου χυριε 18 εν γαστρι ελαβομεν και ωδινησαμεν και ετεκομεν πνευμα σωτηριας σου εποιησαμεν επι της γης αλλα πεσουνται οι ενοιχουντες επι της γης 19 αναστησονται οι νεχροι και εγερθησονται οι εν τοις μνημειοις και ευφρανθησονται οι εν τη γη η γαρ δροσος η παρα σου ιαμα αυτοις εστιν η δε γη των ασεβων πεσειται 20 βαδιζε λαος μου εισελθε εις τα ταμιεια σου αποκλεισον την θυραν σου αποκρυβηθι μικρον οσον οσον εως αν παρελθη η οργη χυριου 21 ιδου γαρ χυριος απο του αγιου επαγει την οργην επι τους ενοιχουντας επι της γης χαι αναχαλυψει η γη το αιμα αυτης χαι ου κατακαλυψει τους ανηρημενους

Chapter 27

1 τη ημέρα έχεινη επάξει ο θέος την μαχαίραν την αγιάν και την μεγάλην και την ισχυράν επί τον δράκοντα οφίν φευγοντά επί τον δράκοντα οφίν σκολίον και ανέλει τον δράκοντα 2 τη ημέρα έχεινη αμπέλων κάλος επίθυμημα έξαρχειν κατ΄ αυτης 3 έγω πολίς ισχυρά πολίς πολιορκουμένη ματην ποτίω αυτην αλώσεται γαρ νυκτός ημέρας δε πέσειται το τείχος 4 ουκ έστιν η ουκ επέλαβετο αυτης τις

με θησει φυλασσειν χαλαμην εν αγρω δια την πολεμιαν ταυτην ηθετηχα αυτην τοινυν δια τουτο εποιησεν χυριος ο θεος παντα οσα συνεταξεν χαταχεχαυμαι 5 βοησονται οι ενοιχουντες εν αυτη ποιησωμεν ειρηνην αυτω ποιησωμεν ειρηνην 6 οι ερχομενοι τεχνα ιαχωβ βλαστησει χαι εξανθησει ισραηλ χαι εμπλησθησεται η οιχουμένη του χαρπου αυτού 7 μη ως αυτός επατάξεν και αυτός ουτώς πληγησεται και ως αυτος ανείλεν ουτως αναιρεθησεται 8 μαχομένος και ονείδιζων εξαποστελει αυτους ου συ ησθα ο μελετων τω πνευματι τω σχληρω ανελειν αυτους πνευματι θυμου 9 δια τουτο αφαιρεθησεται η ανομια ιαχωβ και τουτο εστιν η ευλογια αυτου οταν αφελωμαι αυτου την αμαρτιαν οταν θωσιν παντας τους λιθους των βωμων κατακεκομμενους ως κονιαν λεπτην και ου μη μεινη τα δενδρα αυτων και τα ειδωλα αυτων εκκεκομμενα ωσπερ δρυμος μακραν 10 το κατοικουμενον ποιμνιον ανειμενον εσται ως ποιμνιον καταλελειμμενον και εσται πολυν χρονον εις βοσκημα και εκει αναπαυσονται 11 και μετα χρονον ουκ εσται εν αυτη παν χλωρον δια το ξηρανθηναι γυναιχες ερχομεναι απο θεας δευτε ου γαρ λαος εστιν έχων συνεσιν δια τουτο ου μη οικτιρηση ο ποιησας αυτους ουδε ο πλασας αυτους ου μη ελεηση 12 και εσται εν τη ημερα εκεινη συμφραξει κυριος απο της διωρυγος του ποταμου εως ρινοχορουρων υμεις δε συναγαγετε τους υιους ισραηλ κατα ενα ενα 13 και εσται εν τη ημερα εκείνη σαλπίουσιν τη σαλπίγγι τη μεγαλη και ηξουσιν οι απολομενοι εν τη χωρα των ασσυριων και οι απολομενοι εν αιγυπτω και προσκυνησουσιν τω κυριω επι το ορος το αγιον εν ιερουσαλημ

Chapter 28

1 ουαι τω στέφανω της υβρέως οι μισθωτοι έφραιμ το ανθός το έχπεσον έχ της δοξης έπι της χορυφης του ορούς του παχέος οι μεθυοντές ανέυ οινού 2 ιδου ισχύρον και σκληρόν ο θυμός χυρίου ως χαλάζα καταφέρομενη ουκ έχουσα σκέπην βια καταφέρομενη ως υδατός πόλυ πληθός συρόν χωράν τη γη ποιησεί αναπαυσίν ταις χέρσιν 3 και τοις ποσίν καταπατηθησεται ο στέφανος της υβρέως οι μισθωτοί του έφραιμ 4 και έσται το ανθός το έκπεσον της έλπιδος της δοξης έπ΄ ακρού του ορούς του υψηλού ως προδρομός σύχου ο ίδων αυτό πρίν η είς την χείρα αυτού λαβείν θέλησει αυτό καταπιείν 5 τη ημέρα έκεινη έσται κυρίος σαβαωθ ο στέφανος της έλπιδος ο πλακείς της δοξης τω καταλείφθεντι μου λάω 6 καταλείφθησονται έπι πνευματί κρίσεως έπι κρίσιν και ίσχυν κώλυων ανέλειν 7 ουτοί γαρ οινώ πεπλανημένοι είσιν έπλανηθησάν δια το σίκερα ιέρευς και προφητής έξεστησαν δια τον οίνον έσεισθησαν από της μέθης του σίκερα έπλανηθησαν τουτ΄ έστι φασμα 8 αρα έδεται ταυτήν την βουλήν αυτή γαρ η βουλή ένεκεν πλεονέξιας 9 τινι ανηγγείλαμεν κάκα και τίνι ανηγγείλαμεν αγγέλιαν οι απογεγάλακτισμένοι από γάλακτος οι απέσπασμένοι από μαστού

10 θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ' ελπιδι ετι μιχρον ετι μιχρον 11 δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσης ετερας οτι λαλησουσιν τω λαω τουτω 12 λεγοντες αυτω τουτο το αναπαυμα τω πεινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηθελησαν αχουειν 13 και εσται αυτοις το λογιον χυριου του θεου θλιψις επι θλιψιν ελπις επ΄ ελπιδι ετι μιχρον ετι μιχρον ινα πορευθωσιν χαι πεσωσιν εις τα οπισω χαι χινδυνευσουσιν χαι συντριβησονται χαι αλωσονται 14 δια τουτο αχουσατε λογον χυριου ανδρες τεθλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλημ 15 οτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του αδου και μετα του θανατου συνθηκας καταιγις φερομενή εαν παρελθή ου μη ελθή εφ΄ ήμας εθηκαμέν ψευδος την ελπιδα ημων και τω ψευδει σκεπασθησομεθα 16 δια τουτο ουτως λεγει κυριος ιδου εγω εμβαλω εις τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εχλεχτον αχρογωνιαιον εντιμον εις τα θεμελια αυτης και ο πιστευων επ' αυτω ου μη καταισχυνθη 17 και θησω κρισιν εις ελπιδα η δε ελεημοσυνη μου εις σταθμους και οι πεποιθοτες ματην ψευδει οτι ου μη παρελθη υμας καταιγις 18 μη και αφελη υμων την διαθηκην του θανατου και η ελπις υμων η προς τον αδην ου μη εμμεινη καταιγις φερομενη εαν επελθη εσεσθε αυτη εις χαταπατημα 19 οταν παρελθη λημψεται υμας πρωι πρωι παρελευσεται ημερας και εν νυκτι εσται ελπις πονηρα μαθετε ακουειν 20 στενοχωρουμενοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ημας συναχθηναι 21 ωσπερ ορος ασεβων αναστησεται και εσται εν τη φαραγγι γαβαων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτου πικριας εργον ο δε θυμος αυτου αλλοτριως χρησεται και η πικρια αυτου αλλοτρια 22 και υμεις μη ευφρανθειητε μηδε ισχυσατωσαν υμων οι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετμημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ α ποιησει επι πασαν την γην 23 ενωτιζεσθε και ακουετε της φωνης μου προσεχετε και ακουετε τους λογους μου 24 μη ολην την ημεραν μελλει ο αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην 25 ουχ οταν ομαλιση αυτης το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοις οριοις σου 26 και παιδευθηση κριματι θεου σου και ευφρανθηση 27 ου γαρ μετα σκληροτητος καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχος αμαξης περιαξει επι το χυμινον αλλα ραβδω εχτινασσεται το μελανθιον το δε χυμινον 28 μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εις τον αιωνα εγω υμιν οργισθησομαι ουδε φωνή της πικριας μου καταπατήσει υμας 29 και ταυτα παρα κυριου σαβαωθ εξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε υψωσατε ματαιαν παραχλησιν

Chapter 29

1 ουαι πολις αριηλ ην δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γενηματα ενιαυτον επ΄ ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ 2 εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτης η ισχυς και το πλουτος εμοι 3 και κυκλωσω ως δαυιδ επι σε και βαλω περι σε χαρακα και

θησω περι σε πυργους 4 και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εις την γην και εις την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ως οι φωνουντες εκ της γης η φωνη σου και προς το εδαφος η φωνη σου ασθενησει 5 και εσται ως κονιορτος απο τροχου ο πλουτος των ασεβων και ως χνους φερομένος και έσται ως στιγμή παραχρήμα 6 παρα χυριου σαβαωθ επισχοπη γαρ εσται μετα βροντης χαι σεισμου χαι φωνης μεγαλης χαταιγις φερομενη χαι φλοξ πυρος χατεσθιουσα 7 χαι εσται ως ο ενυπνιαζομενος εν υπνω ο πλουτος των εθνων παντων οσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντες οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντες οι συνηγμενοι επ΄ αυτην και θλιβοντες αυτην 8 και εσονται ως οι εν υπνω πινοντες και εσθοντες και εξανασταντων ματαιον αυτων το ενυπνιον και ον τροπον ενυπνιαζεται ο διψων ως πινων και εξαναστας ετι διψα η δε ψυχη αυτου εις κενον ηλπισεν ουτως εσται ο πλουτος παντών των εθνών οσοι επεστρατευσάν επι το ορός σιών 9 εχλυθητε και εκστητε και κραιπαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου 10 οτι πεποτικεν υμας χυριος πνευματι χατανυξεως χαι χαμμυσει τους οφθαλμους αυτων χαι των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι ορωντες τα κρυπτα 11 και εσονται υμιν παντα τα ρηματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντες αναγνωθι ταυτα και ερει ου δυναμαι αναγνωναι εσφραγισται γαρ 12 και δοθησεται το βιβλιον τουτο εις χειρας ανθρωπου μη επισταμενου γραμματα και ερει αυτω αναγνωθι τουτο και έρει ουκ επισταμαι γραμματα 13 και είπεν κυρίος εγγίζει μοι ο λαός ουτος τοις χειλεσιν αυτων τιμωσιν με η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ΄ εμου ματην δε σεβονται με διδασχοντες ενταλματα ανθρωπων χαι διδασχαλιας 14 δια τουτο ιδου εγω προσθησω του μεταθειναι τον λαον τουτον και μεταθησω αυτους και απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων κρυψω 15 ουαι οι βαθεως βουλην ποιουντες και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφη βουλην ποιουντες και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τις ημας εωρακέν και τις ημας γνωσεται η α ημεις ποιουμεν 16 ουχ ως ο πηλος του χεραμεως λογισθησεσθε μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ου συ με επλασας η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετως με εποιησας 17 ουχετι μιχρον και μετατεθησεται ο λιβανος ως το ορος το χερμελ και το ορος το χερμελ εις δρυμον λογισθησεται 18 και ακουσονται εν τη ημερα εχεινή χωφοι λογους βιβλιου και οι εν τω σχοτει και οι εν τη ομιχλή οφθαλμοι τυφλων βλεψονται 19 και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθησονται ευφροσυνης 20 εξελιπεν ανομος και απώλετο υπερηφανός και εξωλεθρευθήσαν οι ανομούντες επι κακία 21 και οι ποιουντες αμαρτειν ανθρωπους εν λογω παντας δε τους ελεγχοντας εν πυλαις προσχομμα θησουσιν και επλαγιασαν εν αδικοις δικαιον 22 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επι τον οιχον ιαχωβ ον αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν αισχυνθησεται ιαχωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ 23 αλλ΄ οταν ιδωσιν τα τεχνα αυτων τα

εργα μου δι΄ εμε αγιασουσιν το ονομα μου και αγιασουσιν τον αγιον ιακώβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται 24 και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντες μαθησονται υπακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι μαθησονται λαλειν ειρηνην

Chapter 30

1 ουαι τεχνα αποσταται ταδε λεγει χυριος εποιησατε βουλην ου δι΄ εμου χαι συνθηκας ου δια του πνευματος μου προσθειναι αμαρτιας εφ' αμαρτιαις 2 οι πορευομενοι καταβηναι εις αιγυπτον εμε δε ουκ επηρωτησαν του βοηθηθηναι υπο φαραω και σκεπασθηναι υπο αιγυπτιων 3 εσται γαρ υμιν η σκεπη φαραω εις αισχυνην και τοις πεποιθοσιν επ΄ αιγυπτον ονειδος 4 οτι εισιν εν τανει αρχηγοι αγγελοι πονηροι ματην χοπιασουσιν 5 προς λαον ος ουχ ωφελησει αυτους ουτε εις βοηθειαν ουτε εις ωφελειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος 6 η ορασις των τετραποδων των εν τη ερημω εν τη θλιψει και τη στενοχωρια λεων και σκυμνος λεοντος εχειθεν χαι ασπιδες χαι εχγονα ασπιδων πετομένων οι εφερον επ' ονων και καμηλών τον πλουτον αυτών προς εθνός ο ουκ ωφελησεί αυτους εις βοηθείαν αλλα εις αισχυνην και ονείδος 7 αιγυπτιοί ματαία και κένα ωφελησουσίν υμας απαγγειλον αυτοις οτι ματαια η παρακλησις υμων αυτη 8 νυν ουν καθισας γραψον επι πυξιου ταυτα και εις βιβλιον οτι εσται εις ημερας καιρων ταυτα και εως εις τον αιωνα 9 οτι λαος απειθης εστιν υιοι ψευδεις οι ουχ ηβουλοντο αχουειν τον νομον του θεου 10 οι λεγοντες τοις προφηταις μη αναγγελλετε ημιν και τοις τα οραματα ορωσιν μη λαλειτε ημιν αλλα ημιν λαλειτε χαι αναγγελλετε ημιν ετεραν πλανησιν 11 και αποστρεψατε ημας απο της οδου ταυτης αφελετε αφ΄ ημων τον τριβον τουτον και αφέλετε αφ΄ ημών τον αγιον του ισραηλ 12 δια τουτο ουτως λεγει χυριος ο αγιος του ισραηλ οτι ηπειθησατε τοις λογοις τουτοις χαι ηλπισατε επι ψευδει και οτι εγογγυσας και πεποιθως εγενου επι τω λογω τουτω 13 δια τουτο εσται υμιν η αμαρτια αυτη ως τειχος πιπτον παραχρημα πολεως οχυρας εαλωχυίας ης παραχρημα παρέστιν το πτωμα 14 και το πτωμα αυτης εσται ως συντριμμα αγγειου οστρακινου εκ κεραμιου λεπτα ωστε μη ευρειν εν αυτοις οστραχον εν ω πυρ αρεις και εν ω αποσυριεις υδωρ μιχρον 15 ουτω λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οταν αποστραφεις στεναξης τοτε σωθηση και γνωση που ησθα οτε επεποιθεις επι τοις ματαιοις ματαια η ισχυς υμων εγενηθη και ουκ ηβουλεσθε αχουείν 16 αλλ΄ είπατε εφ΄ ιππων φευξομέθα δια τουτο φευξέσθε χαι ειπατε επι χουφοις αναβαται εσομεθα δια τουτο χουφοι εσονται οι διωχοντες υμας 17 δια φωνην ενος φευξονται χιλιοι και δια φωνην πεντε φευξονται πολλοι εως αν καταλειφθητε ως ιστος επ΄ ορους και ως σημαιαν φερων επι βουνου 18 και παλιν μενει ο θεος του οικτιρησαι υμας και δια τουτο υψωθησεται του ελεη-

σαι υμας διοτι χριτης χυριος ο θεος ημων εστιν χαι που χαταλειψετε την δοξαν υμων μαχαριοι οι εμμενοντες εν αυτω 19 διοτι λαος αγιος εν σιων οιχησει χαι ιερουσαλημ κλαυθμω εκλαυσεν ελεησον με ελεησει σε την φωνην της κραυγης σου ηνικα ειδεν επηχουσεν σου 20 και δωσει χυριος υμιν αρτον θλιψεως και υδωρ στενον και ουκετι μη εγγισωσιν σοι οι πλανωντες σε οτι οι οφθαλμοι σου οψονται τους πλανωντας σε 21 και τα ωτα σου ακουσονται τους λογους των οπισω σε πλανησαντων οι λεγοντες αυτη η οδος πορευθωμεν εν αυτη ειτε δεξια ειτε αριστερα 22 και εξαρεις τα ειδωλα τα περιηργυρωμενα και τα περικεχρυσωμενα λεπτα ποιησεις και λικμησεις ως υδωρ αποκαθημενης και ως κοπρον ωσεις αυτα 23 τοτε εσται ο υετος τω σπερματι της γης σου και ο αρτος του γενηματος της γης σου εσται πλησμονη και λιπαρος και βοσκηθησεται σου τα κτηνη τη ημερα εχεινή τοπον πιονά και ευρυχώρον 24 οι ταυροί υμών και οι βοές οι εργάζομενοι την γην φαγονται αχυρα αναπεποιημενα εν κριθη λελικμημενα 25 και εσται επι παντος ορους υψηλου και επι παντος βουνου μετεωρου υδωρ διαπορευομενον εν τη ημερα εχεινή οταν απολωνται πολλοι χαι οταν πεσωσιν πυργοι 26 και εσται το φως της σεληνης ως το φως του ηλιου και το φως του ηλιου εσται επταπλασιον εν τη ημερα οταν ιασηται χυριος το συντριμμα του λαου αυτου χαι την οδυνην της πληγης σου ιασεται 27 ιδου το ονομα χυριου δια χρονου ερχεται πολλου καιομένος ο θυμός μετά δοξής το λογίον των χείλεων αυτού το λογίον οργής πληρες και η οργη του θυμου ως πυρ εδεται 28 και το πνευμα αυτου ως υδωρ εν φαραγγι συρον ηξει εως του τραχηλου και διαιρεθησεται του εθνη ταραξαι επι πλανησει ματαια και διωξεται αυτους πλανησις και λημψεται αυτους κατα προσωπον αυτων 29 μη δια παντος δει υμας ευφραινεσθαι και εισπορευεσθαι εις τα αγια μου δια παντος ωσει εορταζοντας και ωσει ευφραινομένους εισελθείν μετα αυλου εις το ορος του χυριου προς τον θεον του ισραηλ 30 και αχουστην ποιησει ο θεος την δοξαν της φωνης αυτου και τον θυμον του βραχιονος αυτου δειξει μετα θυμου και οργης και φλογος κατεσθιουσης κεραυνωσει βιαιως και ως υδωρ και χαλαζα συγκαταφερομενη βια 31 δια γαρ φωνην κυριου ηττηθησονται ασσυριοι τη πληγη η αν παταξη αυτους 32 και εσται αυτω κυκλοθεν οθεν ην αυτω η ελπις της βοηθειας εφ΄ η αυτος επεποιθει αυτοι μετα αυλων και κιθαρας πολεμησουσιν αυτον εχ μεταβολης 33 συ γαρ προ ημερων απαιτηθηση μη και σοι ητοιμασθη βασιλευειν φαραγγα βαθειαν ξυλα κειμενα πυρ και ξυλα πολλα ο θυμος χυριου ως φαραγξ υπο θειου χαιομενη

Chapter 31

1 ουαι οι καταβαινοντες εις αιγυπτον επι βοηθειαν οι εφ΄ ιπποις πεποιθοτες και εφ΄ αρμασιν εστιν γαρ πολλα και εφ΄ ιπποις πληθος σφοδρα και ουκ ησαν πεποι-

θοτες επι τον αγιον του ισραηλ και τον θεον ουκ εξεζητησαν 2 και αυτος σοφος ηγεν επ' αυτους κακα και ο λογος αυτου ου μη αθετηθη και επαναστησεται επ' οιχους ανθρωπων πονηρων και επι την ελπιδα αυτων την ματαιαν 3 αιγυπτιον ανθρωπον και ου θεον ιππων σαρκας και ουκ εστιν βοηθεια ο δε κυριος επαξει την χειρα αυτου επ΄ αυτους και κοπιασουσιν οι βοηθουντες και αμα παντες απολουνται 4 οτι ουτως είπεν μοι χυρίος ον τροπον έαν βοήση ο λέων η ο σχυμνός έπι τη θηρα η ελαβεν και κεκραξη επ΄ αυτη εως αν εμπλησθη τα ορη της φωνης αυτου και ηττηθησαν και το πληθος του θυμου επτοηθησαν ουτως καταβησεται κυριος σαβαωθ επιστρατευσαι επι το ορος το σιων επι τα ορη αυτης 5 ως ορνεα πετομενα ουτως υπερασπιει χυριος υπερ ιερουσαλημ χαι εξελειται χαι περιποιησεται χαι σωσει 6 επιστραφητε οι την βαθειαν βουλην βουλευομενοι και ανομον 7 οτι τη ημερα εχεινή απαρνήσονται οι ανθρωποι τα χειροποιήτα αυτών τα αργυρα και τα χρυσα α εποιησαν αι χειρες αυτων 8 και πεσειται ασσουρ ου μαχαιρα ανδρος ουδε μαχαιρα ανθρωπου καταφαγεται αυτον και φευξεται ουκ απο προσωπου μαχαιρας οι δε νεανισμοι εσονται εις ηττημα 9 πετρα γαρ περιλημφθησονται ως χαρακι και ηττηθησονται ο δε φευγων αλωσεται ταδε λεγει κυριος μακαριος ος εχει εν σιων σπερμα και οικειους εν ιερουσαλημ

Chapter 32

1 ιδου γαρ βασιλευς δικαιος βασιλευσει και αρχοντες μετα κρισεως αρξουσιν 2 και εσται ο ανθρωπος κρυπτων τους λογους αυτου και κρυβησεται ως αφ΄ υδατος φερομενου και φανησεται εν σιων ως ποταμος φερομενος ενδοξος εν γη διψωση 3 και ουκετι εσονται πεποιθοτες επ΄ ανθρωποις αλλα τα ωτα δωσουσιν ακουειν 4 και η καρδια των ασθενουντων προσεξει του ακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι ταχυ μαθησονται λαλειν ειρηνην 5 και ουκετι μη ειπωσιν τω μωρω αρχειν και ουχετι μη ειπωσιν οι υπηρεται σου σιγα 6 ο γαρ μωρος μωρα λαλησει και η καρδια αυτου ματαια νοησει του συντελειν ανομα και λαλειν προς κυριον πλανησιν του διασπειραι ψυχας πεινωσας και τας ψυχας τας διψωσας κενας ποιησαι 7 η γαρ βουλη των πονηρων ανομα βουλευσεται καταφθειραι ταπεινους εν λογοις αδικοις και διασκεδασαι λογους ταπεινων εν κρισει 8 οι δε ευσεβεις συνετα εβουλευσαντο και αυτη η βουλη μενει 9 γυναικες πλουσιαι αναστητε και ακουσατε της φωνης μου δυγατερες εν ελπιδι αχουσατε τους λογους μου 10 ημερας ενιαυτου μνειαν ποιησασθε εν οδυνη μετ΄ ελπιδος ανηλωται ο τρυγητος πεπαυται ο σπορος και ουχετι μη ελθη 11 εχστητε λυπηθητε αι πεποιθυιαι εχδυσασθε γυμναι γενεσθε περιζωσασθε σακκους τας οσφυας 12 και επι των μαστων κοπτεσθε απο αγρου επιθυμηματος και αμπελου γενηματος 13 η γη του λαου μου ακανθα και χορτος αναβησεται και εκ πασης οικιας ευφροσυνη αρθησεται πολις πλουσια 14 οικοι

εγκαταλελειμμενοι πλουτον πολέως και οικους επιθυμητους αφησουσιν και εσονται αι κωμαι σπηλαια έως του αιωνος ευφροσυνη ονων αγριων βοσκηματα ποιμένων 15 έως αν επέλθη έφ΄ υμας πνευμα αφ΄ υψηλου και έσται ερημός ο χερμέλ και ο χέρμελ εις δρυμον λογισθησεται 16 και αναπαυσεται έν τη έρημω κριμα και δικαιόσυνη έν τω καρμηλώ κατοικήσει 17 και έσται τα έργα της δικαιόσυνης ειρηνη και κρατήσει η δικαιόσυνη αναπαυσίν και πεποίθοτες έως του αίωνος 18 και κατοικήσει ο λαός αυτού εν πολέι ειρηνής και ενοικήσει πέποίθως και αναπαυσόνται μετα πλούτου 19 η δε χαλάζα έαν καταβή ούκ έφ΄ υμας ήξει και έσονται οι ενοικούντες έν τοις δρυμοίς πεποίθοτες ως οι έν τη πέδινη 20 μακαρίοι οι σπείροντες έπι παν υδώρ ου βούς και όνος πατεί

Chapter 33

1 ουαι τοις ταλαιπωρουσιν υμας υμας δε ουδεις ποιει ταλαιπωρους και ο αθετων υμας ουχ αθετει αλωσονται οι αθετουντες χαι παραδοθησονται χαι ως σης επι ιματιου ουτως ηττηθησονται 2 χυριε ελεησον ημας επι σοι γαρ πεποιθαμεν εγενηθη το σπερμα των απειθουντων εις απωλειαν η δε σωτηρια ημων εν καιρω θλιψεως 3 δια φωνην του φοβου σου εξεστησαν λαοι απο του φοβου σου και διεσπαρησαν τα εθνη 4 νυν δε συναχθησεται τα σχυλα υμων μιχρου και μεγαλου ον τροπον εαν τις συναγαγη ακριδας ουτως εμπαιξουσιν υμιν 5 αγιος ο θεος ο κατοικων εν υψηλοις ενεπλησθη σιων πρισεως και δικαιοσυνης 6 εν νομω παραδοθησονται εν θησαυροις η σωτηρια ημων εχει σοφια χαι επιστημη χαι ευσεβεια προς τον χυριον ουτοι εισιν θησαυροι διχαιοσυνής 7 ιδου δη εν τω φοβω υμών αυτοι φοβηθησονται ους εφοβεισθε φοβηθησονται αφ' υμων αγγελοι γαρ αποσταλησονται αξιουντες ειρηνην πικρως κλαιοντες παρακαλουντες ειρηνην 8 ερημωθησονται γαρ αι τουτων οδοι πεπαυται ο φοβος των εθνων και η προς τουτους διαθηκη αιρεται και ου μη λογισησθε αυτους ανθρωπους 9 επενθησεν η γη ησχυνθη ο λιβανος ελη εγενετο ο σαρων φανερα εσται η γαλιλαια και ο καρμηλος 10 νυν αναστησομαι λεγει χυριος νυν δοξασθησομαι νυν υψωθησομαι 11 νυν οψεσθε νυν αισθηθησεσθε ματαια εσται η ισχυς του πνευματος υμων πυρ υμας κατεδεται 12 και εσονται εθνη κατακεκαυμενα ως ακανθα εν αγρω ερριμμενη και κατακεκαυμενη 13 αχουσονται οι πορρωθεν α εποιησα γνωσονται οι εγγιζοντες την ισχυν μου 14 απεστησαν οι εν σιων ανομοι λημψεται τρομος τους ασεβεις τις αναγγελει υμιν οτι πυρ καιεται τις αναγγελει υμιν τον τοπον τον αιωνιον 15 πορευομενος εν δικαιοσυνη λαλων ευθειαν οδον μισων ανομιαν και αδικιαν και τας χειρας αποσειομένος από δωρών βαρυνών τα ώτα ίνα μη αχουσή χρισιν αιματός χαμμυών τους οφθαλμους ινα μη ιδη αδικιαν 16 ουτος οικησει εν υψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας αρτος αυτω δοθησεται και το υδωρ αυτου πιστον 17 βασιλεα μετα δοξης

οψεσθε και οι οφθαλμοι υμων οψονται την πορρωθεν 18 η ψυχη υμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλευοντες που εστιν ο αριθμων τους τρεφομενους 19 μικρον και μεγαν λαον ω ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωνον ωστε μη ακουσαι λαος πεφαυλισμενος και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσις 20 ίδου σιων η πολις το σωτηριον ημων οι οφθαλμοι σου οψονται ιερουσαλημ πολις πλουσια σκηναι αι ου μη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνης αυτης εις τον αιωνα χρονον ουδε τα σχοινια αυτης ου μη διαρραγωσιν 21 οτι το ονομα κυριου μεγα υμιν τοπος υμιν εσται ποταμοι και διωρυγες πλατεις και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την οδον ουδε πορευσεται πλοιον ελαυνον 22 ο γαρ θεος μου μεγας εστιν ου παρελευσεται με κυριος κριτης ημων κυριος αρχων ημων κυριος βασιλευς ημων κυριος ουτος ημας σωσει 23 ερραγησαν τα σχοινια σου οτι ουκ ενισχυσεν ο ιστος σου εκλινεν ου χαλασει τα ιστια ουκ αρει σημειον εως ου παραδοθη εις προνομην τοινυν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν 24 και ου μη ειπη κοπιω ο λαος ο ενοικων εν αυτοις αφεθη γαρ αυτοις η αμαρτια

Chapter 34

1 προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω η γη και οι εν αυτη η οικουμενη και ο λαος ο εν αυτη 2 διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην 3 οι δε τραυματιαι αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων η οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αιματος αυτων 4 και ελιγησεται ο ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συχης 5 εμεθυσθη η μαχαιρα μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεως 6 η μαχαιρα κυριου ενεπλησθη αιματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων οτι θυσια κυριω εν βοσορ και σφαγή μεγαλή εν τη ιδουμαία 7 και συμπεσουνται οι αδροι μετ΄ αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεθυσθησεται η γη απο του αιματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται 8 ημερα γαρ κρισεως χυριου και ενιαυτος ανταποδοσεως χρισεως σιων 9 και στραφησονται αυτης αι φαραγγες εις πισσαν και η γη αυτης εις θειον και εσται αυτης η γη καιομενη ως πισσα 10 νυχτος χαι ημερας χαι ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον χαι αναβησεται ο καπνος αυτης ανω εις γενεας ερημωθησεται και εις χρονον πολυν 11 και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχινοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ΄ αυτην σπαρτιον γεωμετριας ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη 12 οι αρχοντες αυτης ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτης και οι αρχοντες αυτης και οι μεγιστανες αυτης εσονται εις απωλειαν 13 και αναφυσει εις τας πολεις αυτων

ακανθινα ξυλα και εις τα οχυρωματα αυτης και εσται επαυλις σειρηνων και αυλη στρουθων 14 και συναντησουσιν δαιμονια ονοκενταυροις και βοησουσιν ετερος προς τον ετερον εκει αναπαυσονται ονοκενταυροι ευρον γαρ αυτοις αναπαυσιν 15 εκει ενοσσευσεν εχινος και εσωσεν η γη τα παιδια αυτης μετα ασφαλειας εκει ελαφοι συνηντησαν και ειδον τα προσωπα αλληλων 16 αριθμω παρηλθον και μια αυτων ουκ απωλετο ετερα την ετεραν ουκ εζητησαν οτι κυριος ενετειλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνηγαγεν αυτας 17 και αυτος επιβαλει αυτοις κληρους και η χειρ αυτου διεμερισεν βοσκεσθαι εις τον αιωνα χρονον κληρονομησετε εις γενεως γενεων αναπαυσονται επ΄ αυτης

Chapter 35

1 ευφρανθητι ερημος διψωσα αγαλλιασθω ερημος και ανθειτω ως κρινον 2 και εξανθησει και αγαλλιασεται τα ερημα του ιορδανου και η δοξα του λιβανου εδοθη αυτη και η τιμη του καρμηλου και ο λαος μου οψεται την δοξαν κυριου και το υψος του θεου 3 ισχυσατε χειρες ανειμεναι και γονατα παραλελυμενα 4 παραχαλεσατε οι ολιγοψυχοι τη διανοια ισχυσατε μη φοβεισθε ιδου ο θεος ημων κρισιν ανταποδιδωσιν και ανταποδωσει αυτος ηξει και σωσει ημας 5 τοτε ανοιχθησονται οφθαλμοι τυφλων και ωτα κωφων ακουσονται 6 τοτε αλειται ως ελαφος ο χωλος και τρανή εσται γλωσσα μογιλαλών οτι ερραγή εν τη ερήμω υδώρ και φαραγξ εν γη διψωση 7 και η ανυδρος εσται εις ελη και εις την διψωσαν γην πηγη υδατος εσται εχει ευφροσυνη ορνεων επαυλις χαλαμου χαι ελη 8 εχει εσται οδος χαθαρα χαι οδος αγια χληθησεται χαι ου μη παρελθη εχει αχαθαρτος ουδε εσται εχει οδος αχαθαρτος οι δε διεσπαρμενοι πορευσονται επ΄ αυτης χαι ου μη πλανηθωσιν 9 και ουκ εσται εκει λεων ουδε των θηριων των πονηρων ου μη αναβη επ΄ αυτην ουδε μη ευρεθη εχει αλλα πορευσονται εν αυτη λελυτρωμενοι 10 και συνηγμενοι δια κυριον αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνης και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων επι γαρ κεφαλης αυτων αινεσις και αγαλλιαμα και ευφροσυνή καταλημψεται αυτους απέδρα οδυνή και λυπη και στεναγμος

Chapter 36

1 και εγενετο του τεσσαρεσκαιδεκατου ετους βασιλευοντος εζεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις της ιουδαιας τας οχυρας και ελαβεν αυτας 2 και απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ραψακην εκ λαχις εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα εζεκιαν μετα δυναμεως πολλης και εστη εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρας της ανω εν τη οδω του αγρου του γναφεως 3 και εξηλθεν προς αυ-

τον ελιαχιμ ο του χελχιου ο οιχονομος και σομνας ο γραμματευς και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος 4 και ειπεν αυτοις ραψακης ειπατε εζεκια ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριών τι πεποιθώς ει 5 μη εν βουλη η λογοις γειλεων παραταξις γινεται και νυν επι τινι πεποιθας οτι απειθεις μοι 6 ιδου πεποιθως ει επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον ος αν επ΄ αυτην επιστηρισθη εισελευσεται εις την χειρα αυτου ουτως εστιν φαραω βασιλευς αιγυπτου και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω 7 ει δε λεγετε επι κυριον τον θεον ημών πεποιθαμέν 8 νυν μειχθητέ τω χυρίω μου τω βασιλεί ασσυρίων και δωσω υμιν δισχιλιαν ιππον ει δυνησεσθε δουναι αναβατας επ΄ αυτους 9 και πως δυνασθε αποστρεψαι εις προσωπον τοπαρχου ενος οικεται εισιν οι πεποιθοτες επ΄ αιγυπτιοις εις ιππον και αναβατην 10 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι την χωραν ταυτην πολεμησαι αυτην 11 και είπεν προς αυτον ελιακίμ και σομνας και ιωαχ λαλησον προς τους παιδας σου συριστι ακουομεν γαρ ημεις και μη λαλει προς ημας ιουδαι+στι και ινα τι λαλεις εις τα ωτα των ανθρωπων των επι τω τειχει 12 και ειπεν ραψακης προς αυτους μη προς τον κυριον υμων η προς υμας απεσταλχεν με ο χυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι προς τους ανθρωπους τους καθημενους επι τω τειχει ινα φαγωσιν κοπρον και πιωσιν ουρον μεθ' υμων αμα 13 και έστη ραψακής και εβοήσεν φωνή μεγαλή ιουδαι+στι και ειπεν ακουσατε τους λογους του βασιλεως του μεγαλου βασιλεως ασσυριων 14 ταδε λεγει ο βασιλευς μη απατατω υμας εζεχιας λογοις οι ου δυνησονται ρυσασθαι υμας 15 και μη λεγετω υμιν εζεκιας οτι ρυσεται υμας ο θεος και ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων 16 μη αχουετε εζεχιου ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριών ει βουλεσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγεσθε εκαστος την αμπελον αυτου και τας συκας και πιεσθε υδωρ του λακκου υμων 17 εως αν ελθω και λαβω υμας εις γην ως η γη υμων γη σιτου και οινου και αρτων και αμπελώνων 18 μη υμας απατατώ εζεκίας λέγων ο θέος υμών ουσεταί υμας μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριών 19 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ και που ο θεος της πολεως σεπφαριμ μη εδυναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εχ χειρος μου 20 τις των θεων παντων των εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εχ της χειρος μου οτι ρυσεται ο θεος ιερουσαλημ εχ χειρος μου 21 και εσιωπησαν και ουδεις απεχριθη αυτω λογον δια το προσταξαι τον βασιλεα μηδενα αποχριθηναι 22 χαι εισηλθεν ελιαχιμ ο του χελχιου ο οιχονομος χαι σομνας ο γραμματευς της δυναμεως χαι ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος προς εξεκιαν εσχισμένοι τους χιτώνας και απηγγείλαν αυτώ τους λογους ραψαχου

Chapter 37

1 και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εζεκιαν εσχισεν τα ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου 2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερεων περιβεβλημενους σαμμούς προς ησαίαν υιον αμώς τον προφητήν 3 και είπαν αυτώ ταδε λεγεί εζεχιας ημερα θλιψεως χαι ονειδισμου χαι ελεγμου χαι οργης η σημερον ημερα οτι ηχει η ωδιν τη τιχτουση ισχυν δε ουχ έχει του τέχειν 4 εισαχουσαι χυρίος ο θεος σου τους λογους ραψαχου ους απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογους ους ηκουσεν κυριος ο θεος σου και δεηθηση προς χυριον τον θεον σου περι των χαταλελειμμενων τουτων 5 και ηλθον οι παιδες του βασιλέως προς ησαιαν 6 και είπεν αυτοίς ησαιας ουτώς έρειτε προς τον κυρίον υμων ταδε λεγει χυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηχουσας ους ωνειδισαν με οι πρεσβεις βασιλέως ασσυριών 7 ιδου έγω εμβαλώ εις αυτον πνευμά και ακουσας αγγελιαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται μαχαιρα εν τη γη αυτου 8 και απεστρεψεν ραψακης και κατελαβεν πολιορκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευς ασσυριών οτι 9 εξηλθεν θαρακα βασιλευς αιθιοπων πολιορχήσαι αυτον και ακουσας απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εζεχιαν λεγων 10 ουτως ερειτε εζεχια βασιλει της ιουδαιας μη σε απατατω ο θεος σου εφ΄ ω πεποιθως ει επ΄ αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων 11 η ουχ ηχουσας α εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαν την γην ως απωλεσαν 12 μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους οι πατερες μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφες αι εισιν εν χωρα θεμαδ 13 που εισιν οι βασιλεις αιμαθ και αρφαθ και πολεως σεπφαριμ αναγ ουγαυα 14 και ελαβεν εζεκιας το βιβλιον παρα των αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου 15 και προσευξατο εζεκιας προς κυριον λεγων 16 κυριε σαβαωθ ο θεος ισραηλ ο καθημένος επι των χερουβιν συ θέος μονός ει πασης βασιλείας της οικουμένης συ εποιησας τον ουρανον και την γην 17 εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και ιδε τους λογους ους απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα 18 επ΄ αληθειας γαρ ηρημωσαν βασιλεις ασσυριών την οιχουμένην ολην και την χώραν αυτών 19 και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους 20 συ δε κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εχ χειρος αυτων ινα γνω πασα βασιλεια της γης οτι συ ει ο θεος μονος 21 και απεσταλη ησαιας υιος αμως προς εζεκιαν και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ηχουσα α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων 22 ουτος ο λογος ον ελαλησεν περι αυτου ο θεος εφαυλισεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ 23 τινα ωνειδισας και παρωξυνας η προς τινα υψωσας την φωνην σου και ουκ ηρας εις

υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ 24 οτι δι΄ αγγελων ωνειδισας κυριον συ γαρ ειπας τω πληθει των αρματων εγω ανεβην εις υψος ορεων και εις τα εσχατα του λιβανου και εκοψα το υψος της κεδρου αυτου και το καλλος της χυπαρισσου και εισηλθον εις υψος μερους του δρυμου 25 και εθηκα γεφυραν και ηρημωσα υδατα και πασαν συναγωγην υδατος 26 ου ταυτα ηκουσας παλαι α εγω εποιησα εξ αρχαιων ημερων συνεταξα νυν δε επεδειξα εξερημωσαι εθνη εν οχυροις και ενοικουντας εν πολεσιν οχυραις 27 ανηκα τας χειρας και εξηρανθησαν και εγενοντο ως χορτος ξηρος επι δωματων και ως αγρωστις 28 νυν δε την αναπαυσιν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγω επισταμαι 29 ο δε θυμος σου ον εθυμωθης και η πικρια σου ανεβη προς με και εμβαλω φιμον εις την ρινα σου και χαλινον εις τα χειλη σου και αποστρεψω σε τη οδω η ηλθες εν αυτη 30 τουτο δε σοι το σημειον φαγε τουτον τον ενιαυτον α εσπαρχας τω δε ενιαυτω τω δευτερω το καταλειμμα τω δε τριτω σπειραντες αμησατε και φυτευσατε αμπελωνας και φαγεσθε τον καρπον αυτων 31 και εσονται οι καταλελειμμενοι εν τη ιουδαια φυησουσιν ριζαν κατω και ποιησουσιν σπερμα ανω 32 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσονται οι καταλελειμμενοι και οι σωζομενοι εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα 33 δια τουτο ουτως λεγει χυριος επι βασιλεα ασσυριών ου μη εισελθη εις την πολιν ταυτην ουδε μη βαλη επ' αυτην βελος ουδε μη επιβαλη επ΄ αυτην δυρεον ουδε μη χυχλωση επ΄ αυτην χαραχα 34 αλλα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται ταδε λεγει χυριος 35 υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης του σωσαι αυτην δι΄ εμε και δια δαυιδ τον παιδα μου 36 και εξηλθεν αγγελος χυριού και ανείλεν εκ της παρεμβολης των ασσυρίων εκατού ογδοηκούτα πεύτε χιλιαδας και εξανασταντες το πρωι ευρον παντα τα σωματα νεκρα 37 και αποστραφεις απηλθεν βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη 38 και εν τω αυτον προσχυνείν εν τω οίχω νασαράχ τον πατάχρον αυτού αδραμέλεχ και σαράσαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον μαχαιραις αυτοι δε διεσωθησαν εις αρμενιαν και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 38

1 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω εμαλακισθη εζεκιας εως θανατου και ηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος ταξαι περι του οικου σου αποθνησκεις γαρ συ και ου ζηση 2 και απεστρεψεν εζεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και προσηυξατο προς κυριον 3 λεγων μνησθητι κυριε ως επορευθην ενωπιον σου μετα αληθειας εν καρδια αληθινη και τα αρεστα ενωπιον σου εποιησα και εκλαυσεν εζεκιας κλαυθμω μεγαλω 4 και εγενετο λογος κυριου προς ησαιαν λεγων 5 πορευθητι και ειπον εζεκια ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και ειδον τα

δακρυα σου ιδου προστιθημι προς τον χρονον σου ετη δεκα πεντε 6 και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και υπερ της πολεως ταυτης υπερασπιω 7 τουτο δε σοι το σημείον παρα χυρίου οτι ο θέος ποίησει το ρημά τουτο 8 την σχίαν των αναβαθμων ους χατεβη ο ηλιος τους δεχα αναβαθμους του οιχου του πατρος σου αποστρεψω τον ηλιον τους δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους ους κατεβή η σκια 9 προσευχή εζεκιου βασιλέως της ιουδαίας ηνικα εμαλαχισθη και ανέστη εκ της μαλαχιας αυτου 10 εγω είπα εν τω υψεί των ημερων μου εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα 11 ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ουκετι μη ιδω ανθρωπον 12 εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ' εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην πηξας το πνευμα μου παρ΄ εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγγιζουσης εχτεμείν εν τη ημέρα έχεινη παρεδοθην 13 έως πρωί ως λέοντι ουτώς τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην 14 ως χελιδων ουτως φωνησω και ως περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον χυριον ος εξειλατο με 15 και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης 16 κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εζησα 17 ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου 18 ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου 19 οι ζωντως ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου 20 χυριε της σωτηριας μου χαι ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου 21 και είπεν ησαίας προς εζεχιαν λαβε παλαθην εχ συχων χαι τριψον χαι χαταπλασαι χαι υγιης εση 22 χαι ειπεν εζεχιας τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οιχον χυριου του θεου

Chapter 39

1 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ υιος του λααδαν ο βασιλευς της βαβυλωνιας επιστολας και πρεσβεις και δωρα εξεκια ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη εως θανατου και ανεστη 2 και εχαρη επ΄ αυτοις εξεκιας χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοις τον οικον του νεχωθα και της στακτης και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντας τους οικους των σκευων της γαζης και παντα οσα ην εν τοις θησαυροις αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκιας εν τω οικω αυτου 3 και ηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκιαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκιας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος 4 και ειπεν ησαιας τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκιας παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και

ουχ εστιν εν τω οιχω μου ο ουχ ειδοσαν αλλα χαι τα εν τοις θησαυροις μου 5 χαι ειπεν αυτω ησαιας αχουσον τον λογον χυριου σαβαωθ 6 ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος και λημψονται παντα τα εν τω οιχω σου χαι οσα συνηγαγον οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα ηξει χαι ουδεν ου μη χαταλιπωσιν ειπεν δε ο θεος 7 οτι χαι απο των τεχνων σου ων εγεννησας λημψονται χαι ποιησουσιν σπαδοντας εν τω οιχω του βασιλεως των βαβυλωνιων 8 χαι ειπεν εζεχιας προς ησαιαν αγαθος ο λογος χυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη χαι διχαιοσυνη εν ταις ημεραις μου .

Chapter 40

1 παραχαλείτε παραχαλείτε τον λαον μου λέγει ο θέος 2 ιέρεις λαλήσατε είς την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η ταπεινωσις αυτης λελυται αυτης η αμαρτια οτι εδεξατο εχ χειρος χυριου διπλα τα αμαρτηματα αυτης 3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον χυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους του θεου ημων 4 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται παντα τα σχολια εις ευθειαν και η τραχεια εις πεδια 5 και οφθησεται η δοξα κυριου και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου οτι χυριος ελαλησεν 6 φωνη λεγοντος βοησον χαι ειπα τι βοησω πασα σαρξ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου 7 εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν 8 το δε ρημα του θεου ημων μενει εις τον αιωνα 9 επ΄ ορος υψηλον αναβηθι ο ευαγγελιζομενος σιων υψωσον τη ισχυι την φωνην σου ο ευαγγελιζομενος ιερουσαλημ υψωσατε μη φοβεισθε ειπον ταις πολεσιν ιουδα ιδου ο θεος υμων 10 ιδου χυριος μετα ισχυος ερχεται χαι ο βραχιων μετα χυριειας ιδου ο μισθος αυτου μετ' αυτου και το εργον εναντιον αυτου 11 ως ποιμην ποιμανει το ποιμνιον αυτου και τω βραχιονι αυτου συναξει αρνας και εν γαστρι εχουσας παρακαλεσει 12 τις εμετρησεν τη χειρι το υδωρ και τον ουρανον σπιθαμη και πασαν την γην δρακι τις εστησεν τα ορη σταθμω και τας ναπας ζυγω 13 τις εγνω νουν χυριου και τις αυτου συμβουλος εγενετο ος συμβιβα αυτον 14 η προς τινα συνεβουλευσατο και συνεβιβασεν αυτον η τις εδειξεν αυτω κρισιν η οδον συνεσεως τις εδείξεν αυτω 15 ει παντα τα εθνη ως σταγων απο καδου και ως ροπη ζυγου ελογισθησαν και ως σιελος λογισθησονται 16 ο δε λιβανος ουχ ικανος εις καυσιν και παντα τα τετραποδα ουχ ικανα εις ολοκαρπωσιν 17 και παντα τα εθνη ως ουδεν εισι και εις ουθεν ελογισθησαν 18 τινι ωμοιωσατε χυριον και τινι ομοιωματι ωμοιωσατε αυτον 19 μη ειχονα εποιησεν τέχτων η χρυσοχοος χωνευσας χρυσιον περιεχρυσωσεν αυτον ομοιωμα κατεσκευασεν αυτον 20 ξυλον γας ασηπτον εκλεγεται τεκτων και σοφως ζητει πως στησει αυτου εικονα και ινα μη σαλευηται 21 ου γνωσεσθε ουκ ακουσεσθε ουκ ανηγγελη εξ αρχης

υμιν ουχ εγνωτε τα θεμελια της γης 22 ο χατεχων τον γυρον της γης και οι ενοικουντες εν αυτη ως ακριδες ο στησας ως καμαραν τον ουρανον και διατεινας ως σχηνην κατοικείν 23 ο διδούς αρχοντάς εις ουδέν αρχείν την δε γην ως ουδέν εποιησεν 24 ου γαρ μη σπειρωσιν ουδε μη φυτευσωσιν ουδε μη ριζωθη εις την γην η ριζα αυτων επνευσεν επ΄ αυτους και εξηρανθησαν και καταιγις ως φρυγανα αναλημψεται αυτους 25 νυν ουν τινι με ωμοιωσατε και υψωθησομαι ειπεν ο αγιος 26 αναβλεψατε εις υψος τους οφθαλμους υμων και ιδετε τις κατεδειξεν παντα ταυτα ο εχφερων κατα αριθμον τον κοσμον αυτου παντας επ΄ ονοματι καλεσει απο πολλης δοξης και εν κρατει ισχυος ουδεν σε ελαθεν 27 μη γαρ ειπης ιακωβ και τι ελαλησας ισραηλ απεχρυβη η οδος μου απο του θεου και ο θεος μου την κρισιν αφείλεν και απέστη 28 και νυν ουκ έγνως ει μη ηκουσας θέος αιωνίος ο θέος ο κατασκευασας τα ακρα της γης ου πεινασει ουδε κοπιασει ουδε εστιν εξευρεσις της φρονησεως αυτου 29 διδους τοις πεινωσιν ισχυν και τοις μη οδυνωμενοις λυπην 30 πεινασουσιν γαρ νεωτεροι και κοπιασουσιν νεανισκοι και εκλεκτοι ανισχυες εσονται 31 οι δε υπομενοντες τον θεον αλλαξουσιν ισχυν πτεροφυησουσιν ως αετοι δραμουνται και ου κοπιασουσιν βαδιουνται και ου πεινασουσιν

Chapter 41

1 εγκαινίζεσθε προς με νησοι οι γαρ αρχοντες αλλαξουσιν ισχυν εγγισατωσαν και λαλησατωσαν αμα τοτε χρισιν αναγγειλατωσαν 2 τις εξηγειρεν απο ανατολων δικαιοσυνην εκαλεσεν αυτην κατα ποδας αυτου και πορευσεται δωσει εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας αυτων και ως φρυγανα εξωσμενα τα τοξα αυτων 3 και διωξεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη η οδος των ποδων αυτου 4 τις ενηργησεν και εποιησεν ταυτα εκαλεσεν αυτην ο χαλων αυτην απο γενεων αρχης εγω θεος πρωτος χαι εις τα επερχομενα εγω ειμι 5 ειδοσαν εθνη και εφοβηθησαν τα ακρα της γης ηγγισαν και ηλθοσαν αμα 6 κρινων εκαστος τω πλησιον και τω αδελφω βοηθησαι και είει 7 ισχυσεν ανηρ τέκτων και χαλκευς τυπτων σφυρη αμα ελαυνων ποτε μεν ερει συμβλημα καλον εστιν ισχυρωσαν αυτα εν ηλοις θησουσιν αυτα και ου κινηθησονται 8 συ δε ισραηλ παις μου ιαχωβ ον εξελεξαμην σπερμα αβρααμ ον ηγαπησα 9 ου αντελαβομην απ΄ ακρων της γης και εκ των σκοπιων αυτης εκαλεσα σε και ειπα σοι παις μου ει εξελεξαμην σε και ουκ εγκατελιπον σε 10 μη φοβου μετα σου γαρ ειμι μη πλανω εγω γαρ ειμι ο θεος σου ο ενισχυσας σε και εβοηθησα σοι και ησφαλισαμην σε τη δεξια τη διχαια μου 11 ιδου αισχυνθησονται χαι εντραπησονται παντες οι αντικειμένοι σοι έσονται γαρ ως ουκ όντες και απολούνται πάντες οι αντιδικοί σου 12 ζητησεις αυτους και ου μη ευρης τους ανθρωπους οι παροινησουσιν εις σε εσονται γαρ ως ουχ οντες και ουχ εσονται οι αντιπολεμουντες σε 13 οτι εγω

ο θεος σου ο πρατών της δεξιας σου ο λεγών σοι μη φοβου 14 ιαχώβ ολιγοστος ισραηλ εγω εβοηθησα σοι λεγει ο θεος ο λυτρουμενος σε ισραηλ 15 ιδου εποιησα σε ως τροχους αμαξης αλοωντας χαινους πριστηροειδεις χαι αλοησεις ορη χαι λεπτυνεις βουνους και ως χνουν θησεις 16 και λικμησεις και ανεμος λημψεται αυτους και καταιγις διασπερει αυτους συ δε ευφρανθηση εν τοις αγιοις ισραηλ και αγαλλιασονται 17 οι πτωχοι και οι ενδεεις ζητησουσιν γαρ υδωρ και ουκ εσται η γλωσσα αυτων απο της διψης εξηρανθη εγω χυριος ο θεος εγω επαχουσομαι ο θεος ισραηλ και ουκ εγκαταλειψω αυτους 18 αλλα ανοιξω επι των ορεων ποταμους και εν μεσω πεδιων πηγας ποιησω την ερημον εις ελη και την διψωσαν γην εν υδραγωγοις 19 θησω εις την ανυδρον γην κεδρον και πυξον και μυρσινην και χυπαρισσον και λευκην 20 ινα ιδωσιν και γνωσιν και εννοηθωσιν και επιστωνται αμα οτι χειρ χυριου εποιησεν ταυτα παντα και ο αγιος του ισραηλ κατεδειξεν 21 εγγιζει η χρισις υμων λεγει χυριος ο θεος ηγγισαν αι βουλαι υμων λεγει ο βασιλευς ιαχωβ 22 εγγισατωσαν και αναγγειλατωσαν υμιν α συμβησεται η τα προτερα τινα ην ειπατε και επιστησομεν τον νουν και γνωσομεθα τι τα εσχατα και τα επερχομενα ειπατε ημιν 23 αναγγειλατε ημιν τα επερχομενα επ΄ εσχατου και γνωσομεθα οτι θεοι εστε ευ ποιησατε και κακωσατε και θαυμασομεθα και οψομεθα αμα 24 οτι ποθεν εστε υμεις και ποθεν η εργασια υμων εκ γης βδελυγμα εξελεξαντο υμας 25 εγω δε ηγειρα τον απο βορρα και τον αφ΄ ηλιου ανατολων κληθησονται τω ονοματι μου ερχεσθωσαν αρχοντες και ως πηλος κεραμεως και ως κεραμευς καταπατων τον πηλον ουτως καταπατηθησεσθε 26 τις γαρ αναγγελει τα εξ αρχης ινα γνωμεν και τα εμπροσθεν και ερουμεν οτι αληθη εστιν ουκ εστιν ο προλεγων ουδε ο αχουων υμων τους λογους 27 αρχην σιων δωσω και ιερουσαλημ παρακαλεσω εις οδον 28 απο γαρ των εθνων ιδου ουδεις και απο των ειδωλων αυτων ουκ ην ο αναγγελλων και εαν ερωτησω αυτους ποθεν εστε ου μη αποκριθωσιν μοι 29 εισιν γαρ οι ποιουντες υμας και ματην οι πλανωντες υμας

Chapter 42

1 ιαχώβ ο παις μου αντιλημψομαι αυτου ισραηλ ο εχλέχτος μου προσεδεξατο αυτον η ψυχη μου εδώχα το πνευμα μου επ΄ αυτον χρισιν τοις εθνέσιν εξοισει 2 ου χεχραξεται ουδε ανησει ουδε αχουσθησεται εξώ η φωνη αυτου 3 χαλαμον τεθλασμένον ου συντριψει χαι λινον χαπνιζομένον ου σβέσει αλλα εις αληθείαν εξοισει χρισιν 4 αναλαμψει χαι ου θραυσθησεται έως αν θη επι της γης χρισιν χαι επι τω ονοματι αυτου έθνη ελπιουσιν 5 ουτώς λέγει χυρίος ο θέος ο ποίησας τον ουρανόν χαι πηξάς αυτον ο στερεωσάς την γην χαι τα έν αυτη χαι διδους πνοην τω λάω τω επ΄ αυτης χαι πνευμά τοις πατουσίν αυτην 6 εγώ χυρίος ο θέος εχαλέσα σε έν διχαιόσυνη χαι χρατησώ της χείρος σου χαι ενίσχυσω σε χαι εδώχα

σε εις διαθηχην γενους εις φως εθνων 7 ανοιξαι οφθαλμους τυφλων εξαγαγειν εχ δεσμων δεδεμενους και εξ οικου φυλακης καθημενους εν σκοτει 8 εγω κυριος ο θεος τουτο μου εστιν το ονομα την δοξαν μου ετερω ου δωσω ουδε τας αρετας μου τοις γλυπτοις 9 τα απ΄ αρχης ιδου ηχασιν και καινα α εγω αναγγελω και προ του ανατειλαι εδηλωθη υμιν 10 υμνησατε τω χυριω υμνον χαινον η αρχη αυτου δοξαζετε το ονομα αυτου απ΄ ακρου της γης οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν και πλεοντες αυτην αι νησοι και οι κατοικουντες αυτας 11 ευφρανθητι ερημος και αι χωμαι αυτης επαυλεις και οι κατοικουντες κηδαρ ευφρανθησονται οι κατοιχουντες πετραν απ΄ αχρων των ορεων βοησουσιν 12 δωσουσιν τω θεω δοξαν τας αρετας αυτου εν ταις νησοις αναγγελουσιν 13 χυριος ο θεος των δυναμεων εξελευσεται και συντριψει πολεμον επεγερει ζηλον και βοησεται επι τους εχθρους αυτου μετα ισχυος 14 εσιωπησα μη και αει σιωπησομαι και ανεξομαι εκαρτερησα ως η τιχτουσα εχστησω χαι ξηρανω αμα 15 χαι θησω ποταμους εις νησους χαι ελη ξηρανω 16 και αξω τυφλους εν οδω η ουκ εγνωσαν και τριβους ους ουκ ηδεισαν πατησαι ποιησω αυτους ποιησω αυτοις το σχοτος εις φως χαι τα σχολια εις ευθειαν ταυτα τα ρηματα ποιησω και ουκ εγκαταλειψω αυτους 17 αυτοι δε απεστραφησαν εις τα οπισω αισχυνθητε αισχυνην οι πεποιθοτες επι τοις γλυπτοις οι λεγοντες τοις χωνευτοις υμεις εστε θεοι ημων 18 οι χωφοι αχουσατε και οι τυφλοι αναβλεψατε ιδειν 19 και τις τυφλος αλλ΄ η οι παιδες μου και κωφοι αλλ΄ η οι χυριευοντες αυτων και ετυφλωθησαν οι δουλοι του θεου 20 ειδετε πλεονακις και ουχ εφυλαξασθε ηνοιγμενα τα ωτα και ουκ ηκουσατε 21 κυριος ο θεος εβουλετο ινα δικαιωθη και μεγαλυνη αινεσιν και ειδον 22 και εγενετο ο λαος πεπρονομευμενος και διηρπασμενος η γαρ παγις εν τοις ταμιειοις πανταχου και εν οικοις αμα οπου εχρυψαν αυτους εγενοντο εις προνομην και ουκ ην ο εξαιρουμενος αρπαγμα και ουχ ην ο λεγων αποδος 23 τις εν υμιν ος ενωτιειται ταυτα εισακουσεται εις τα επερχομενα 24 τις εδωχεν εις διαρπαγην ιαχωβ και ισραηλ τοις προνομευουσιν αυτον ουχι ο θεος ω ημαρτοσαν αυτω και ουκ εβουλοντο εν ταις οδοις αυτου πορευεσθαι ουδε αχουειν του νομου αυτου 25 χαι επηγαγεν επ' αυτους οργην θυμου αυτου και κατισχυσεν αυτους πολεμος και οι συμφλεγοντες αυτους κυκλω και ουκ εγνωσαν εκαστος αυτων ουδε εθεντο επι ψυχην

Chapter 43

1 και νυν ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε ιακώβ ο πλασας σε ισραηλ μη φοβου οτι ελυτρωσαμην σε εκαλέσα σε το ονομά σου έμος ει συ 2 και εαν διαβαινης δι΄ υδατός μετα σου είμι και ποταμοί ου συγκλυσουσίν σε και εαν διέλθης δια πυρός ου μη κατακαυθης φλόξ ου κατακαυσεί σε 3 ότι έγω κυρίος ο θέος σου ο αγιος ισραηλ ο σωζών σε εποίησα σου αλλαγμά αιγύπτον και αιθιοπίαν και

σοηνην υπερ σου 4 αφ' ου εντιμος εγενου εναντιον μου εδοξασθης καγω σε ηγαπησα και δωσω ανθρωπους πολλους υπερ σου και αρχοντας υπερ της κεφαλης σου 5 μη φοβου οτι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων συναξω σε 6 ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τους υιους μου απο γης πορρωθεν και τας θυγατερας μου απ΄ ακρων της γης 7 παντας οσοι επικεκληνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και εποιησα αυτον 8 και εξηγαγον λαον τυφλον και οφθαλμοι εισιν ωσαυτως τυφλοι και κωφοι τα ωτα εχοντες 9 παντα τα εθνη συνηχθησαν αμα και συναχθησονται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγελει ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγελει υμιν αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιωθητωσαν και ειπατωσαν αληθη 10 γενεσθε μοι μαρτυρες χαγω μαρτυς λεγει χυριος ο θεος χαι ο παις ον εξελεξαμην ινα γνωτε και πιστευσητε και συνητε οτι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο αλλος θεος και μετ' εμε ουκ εσται 11 εγω ο θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων 12 ανηγγειλα και εσωσα ωνειδισα και ουκ ην εν υμιν αλλοτριος υμεις εμοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος 13 ετι απ΄ αρχης και ουκ εστιν ο εκ των χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρεψει αυτο 14 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο λυτρουμένος υμας ο αγιος ισραηλ ένεχεν υμών αποστέλω εις βαβυλώνα και επέγερω παντας φευγοντας και χαλδαιοι εν πλοιοις δεθησονται 15 εγω κυριος ο θεος ο αγιος υμων ο καταδειξας ισραηλ βασιλεα υμων 16 ουτως λεγει κυριος ο διδους οδον εν θαλασση και εν υδατι ισχυρω τριβον 17 ο εξαγαγων αρματα και ιππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν ως λινον εσβεσμενον 18 μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε 19 ιδου ποιω χαινα α νυν ανατελει χαι γνωσεσθε αυτα χαι ποιησω εν τη ερημω οδον και εν τη ανυδρω ποταμους 20 ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες και θυγατερες στρουθων οτι εδωκα εν τη ερημω υδωρ και ποταμους εν τη ανυδρω ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον 21 λαον μου ον περιεποιησαμην τας αρετας μου διηγεισθαι 22 ου νυν εχαλεσα σε ιαχωβ ουδε χοπιασαι σε εποιησα ισραηλ 23 ουχ εμοι προβατα της ολοχαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιαις σου εδοξασας με ουδε εγχοπον εποιησα σε εν λιβανω 24 ουδε εχτησω μοι αργυριου θυμιαμα ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεθυμησα αλλα εν ταις αμαρτιαις σου και εν ταις αδικιαις σου προεστην σου 25 εγω ειμι εγω ειμι ο εξαλειφων τας ανομιας σου και ου μη μνησθησομαι 26 συ δε μνησθητι και κριθωμέν λέγε συ τας ανομιας σου πρωτος ινα δικαιωθης 27 οι πατερες υμων πρωτοι και οι αρχοντες αυτων ηνομησαν εις εμε 28 και εμιαναν οι αρχοντες τα αγια μου και εδωκα απολεσαι ιαχωβ και ισραηλ εις ονειδισμον

Chapter 44

1 γυν δε αχουσον παις μου ιαχώβ χαι ισραηλ ον εξελεξαμην 2 ουτώς λεγει χυριος ο θεος ο ποιησας σε και ο πλασας σε εκ κοιλιας ετι βοηθηθηση μη φοβου παις μου ιαχωβ χαι ο ηγαπημενος ισραηλ ον εξελεξαμην 3 οτι εγω δωσω υδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρω επιθησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τας ευλογιας μου επι τα τέχνα σου 4 και ανατελουσίν ωσεί χορτος ανα μέσον υδατος και ως ιτεα επι παραρρεον υδωρ 5 ουτος ερει του θεου ειμι και ουτος βοησεται επι τω ονοματι ιαχωβ και ετερος επιγραψει του θεου ειμι επι τω ονοματι ισραηλ 6 ουτως λεγει ο θεος ο βασιλευς του ισραηλ ο ρυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος 7 τις ωσπερ εγω στητω καλεσατω και ετοιμασατω μοι αφ΄ ου εποιησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν υμιν 8 μη παρακαλυπτεσθε ουχ απ΄ αρχης ηνωτισασθε και απηγγειλα υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμού και ουκ ήσαν τότε 9 οι πλασσοντές και γλυφοντές παντές ματαιοί οι ποιουντες τα καταθυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνθησονται 10 παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη 11 και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνθητωσαν αμα 12 οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρνω ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος 13 τεχτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω χαι εν χολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιοτητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω 14 ο εχοψεν ξυλον εχ του δρυμου ο εφυτευσεν χυριος χαι υετος εμηχυνεν 15 ινα η ανθρωποις εις χαυσιν χαι λαβων απ΄ αυτου εθερμανθη χαι χαυσαντες επεψαν αρτους επ΄ αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους 16 ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεψαν αρτους επ΄ αυτων και επ΄ αυτου κρεας οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδυ μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ 17 το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσχυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ 18 ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημαυρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων 19 και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανθρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεας εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω 20 γνωτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουχ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου 21 μνησθητι ταυτα ιαχωβ χαι ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου 22

ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τας ανομιας σου και ως γνοφον τας αμαρτιας σου επιστραφητι προς με και λυτρωσομαι σε 23 ευφρανθητε ουρανοι οτι ηλεησεν ο θεος τον ισραηλ σαλπισατε θεμελια της γης βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται 24 ουτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε και ο πλασσων σε εκ κοιλιας εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τις ετερος 25 διασκεδασει σημεια εγγαστριμυθων και μαντειας απο καρδιας αποστρεφων φρονιμους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μωρευων 26 και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευων ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθηση και ταις πολεσιν της ιουδαιας οικοδομηθησεσθε και τα ερημα αυτης ανατελει 27 ο λεγων τη αβυσσω ερημωθηση και τους ποταμους σου ξηρανω 28 ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθηση και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω

Chapter 45

1 ουτως λεγει χυριος ο θεος τω χριστω μου χυρω ου εχρατησα της δεξιας επαχουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλεων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρας και πολεις ου συγκλεισθησονται 2 εγω εμπροσθεν σου πορευσομαι και ορη ομαλιω θυρας χαλχας συντριψω και μοχλους σιδηρους συγχλασω 3 και δωσω σοι θησαυρους σχοτεινους αποχρυφους αορατους ανοιξω σοι ινα γνως οτι εγω χυριος ο θεος ο χαλων το ονομα σου θεος ισραηλ 4 ενέχεν ιαχωβ του παιδος μου χαι ισραηλ του εχλεχτου μου εγω χαλεσω σε τω ονοματι σου χαι προσδεξομαι σε συ δε ουχ εγνως με 5 οτι εγω χυριος ο θεος χαι ουχ εστιν ετι πλην εμου θεος χαι ουχ ηδεις με 6 ινα γνωσιν οι απο ανατολων ηλιου και οι απο δυσμων οτι ουκ εστιν πλην εμου εγω χυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι 7 εγω ο κατασκευασας φως και ποιησας σχοτος ο ποιων ειρηνην χαι χτιζων χαχα εγω χυριος ο θεος ο ποιων ταυτα παντα 8 ευφρανθητω ο ουρανος ανωθεν και αι νεφελαι ρανατωσαν δικαιοσυνην ανατείλατω η γη ελέος και δικαιοσύνην ανατείλατω αμά έγω είμι κυρίος ο κτίσας σε 9 ποιον βελτιον κατεσκευασα ως πηλον κεραμεως μη ο αροτριων αροτριασει την γην ολην την ημεραν μη ερει ο πηλος τω χεραμει τι ποιεις οτι ουχ εργαζη ουδε εχεις χειρας 10 ο λεγων τω πατρι τι γεννησεις και τη μητρι τι ωδινησεις 11 οτι ουτως λεγει χυριος ο θεος ο αγιος ισραηλ ο ποιησας τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου και περι των εργων των χειρων μου εντειλασθε μοι 12 εγω εποιησα γην και ανθρωπον επ' αυτης εγω τη χειρι μου εστερεωσα τον ουρανον εγω πασι τοις αστροις ενετειλαμην 13 εγω ηγειρα αυτον μετα δικαιοσυνής βασίλεα και πασαι αι οδοι αυτου ευθειαι ουτος οικοδομήσει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει ου μετα λυτρων

ουδε μετα δωρων ειπεν χυριος σαβαωθ 14 ουτως λεγει χυριος σαβαωθ εχοπιασεν αιγυπτος και εμπορια αιθιοπων και οι σεβωιν ανδρες υψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και οπισω σου ακολουθησουσιν δεδεμενοι χειροπεδαις και προσχυνησουσιν σοι και εν σοι προσευξονται οτι εν σοι ο θεος εστιν και ερουσιν ουχ εστιν θεος πλην σου 15 συ γαρ ει θεος και ουκ ηδειμεν ο θεος του ισραηλ σωτηρ 16 αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προς με νησοι 17 ισραηλ σωζεται υπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουχ αισχυνθησονται ουδε μη εντραπωσιν εως του αιωνος 18 ουτως λεγει χυρίος ο ποιησας τον ουρανον ουτος ο θέος ο χαταδείξας την γην και ποιησας αυτην αυτος διωρισεν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα χατοιχεισθαι εγω ειμι χαι ουχ εστιν ετι 19 ουχ εν χρυφη λελαληχα ουδε εν τοπω γης σχοτεινω ουχ ειπα τω σπερματι ιαχωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι εγω ειμι χυριος λαλων διχαιοσυνην χαι αναγγελλων αληθειαν 20 συναχθητε χαι ηχετε βουλευσασθε αμα οι σωζομενοι απο των εθνων ουχ εγνωσαν οι αιροντες το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ως προς θεους οι ου σωζουσιν 21 ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ινα γνωσιν αμα τις αχουστα εποιησεν ταυτα απ΄ αρχης τοτε ανηγγελη υμιν εγω ο θεος και ουκ εστιν αλλος πλην εμου δικαιος και σωτηρ ουκ εστιν παρέξ εμου 22 επιστραφητε προς με και σωθησεσθε οι απ' εσχατου της γης εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν αλλος 23 κατ΄ εμαυτου ομνυω η μην εξελευσεται εχ του στοματος μου διχαιοσυνη οι λογοι μου ουχ αποστραφησονται οτι εμοι καμψει παν γονυ και εξομολογησεται πασα γλωσσα τω θεω 24 λεγων δικαιοσυνη και δοξα προς αυτον ηξουσιν και αισχυνθησονται παντες οι αφοριζοντες εαυτους 25 απο χυριου διχαιωθησονται χαι εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των υιων ισραηλ

Chapter 46

1 επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ως φορτιον κοπιωντι 2 και πεινωντι και εκλελυμενω ουκ ισχυοντι αμα οι ου δυνησονται σωθηναι απο πολεμου αυτοι δε αιχμαλωτοι ηχθησαν 3 ακουσατε μου οικος του ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιας και παιδευομενοι εκ παιδιου 4 εως γηρους εγω ειμι και εως αν καταγηρασητε εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποιησα και εγω ανησω εγω αναλημήσμαι και σωσω υμας 5 τινι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι πλανωμενοι 6 οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιππιου και αργυριον εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποιησαν χειροποιητα και κυψαντες προσκυνουσιν αυτοις 7 αιρουσιν αυτο επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου μενει ου μη κινηθη και ος αν βοηση προς αυτον ου μη εισακ

ουση απο κακων ου μη σωση αυτον 8 μνησθητε ταυτα και στεναξατε μετανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια 9 και μνησθητε τα προτερα απο του αιωνος οτι εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου 10 αναγγελλων προτερον τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω 11 καλων απ΄ ανατολων πετεινον και απο γης πορρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποιησα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου 12 ακουσατε μου οι απολωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης 13 ηγγισα την δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ΄ εμου ου βραδυνω δεδωκα εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εις δοξασμα

Chapter 47

1 καταβηθι καθισον επι την γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εις το σχοτος θυγατηρ χαλδαιων οτι ουχετι προστεθηση χληθηναι απαλη χαι τρυφερα 2 λαβε μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι τας πολιας ανασυραι τας χνημας διαβηθι ποταμους 3 αναχαλυφθησεται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου λημψομαι ουκετι μη παραδω ανθρωποις 4 είπεν ο ρυσαμένος σε χυρίος σαβαωθ ονομά αυτώ αγίος ισραήλ 5 χαθισον κατανενυγμενη εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθης ισχυς βασιλειας 6 παρωξυνθην επι τω λαω μου εμιανας την κληρονομιαν μου εγω εδωχα εις την χειρα σου συ δε ουχ εδωχας αυτοις ελεος του πρεσβυτερου εβαρυνας τον ζυγον σφοδρα 7 και ειπας εις τον αιωνα εσομαι αρχουσα ουκ ενοησας ταυτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθης τα εσχατα 8 νυν δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημένη πεποιθυία η λέγουσα εν τη καρδία αυτής έγω είμι και ουκ έστιν έτερα ου καθιώ χηρα ουδε γνωσομαι ορφανειαν 9 νυν δε ηξει εξαιφνής επι σε τα δυο ταυτα εν μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνης επι σε εν τη φαρμακεια σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα 10 τη ελπιδι της πονηριας σου συ γαρ ειπας εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις τουτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπας τη καρδια σου εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα 11 και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνως βοθυνος και εμπεση εις αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη δυνηση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαπινης απωλεια και ου μη γνως 12 στηθι νυν εν ταις επαοιδαις σου και τη πολλη φαρμακεια σου α εμανθανες εχ νεοτητος σου ει δυνηση ωφεληθηναι 13 χεχοπιαχας εν ταις βουλαις σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του ουρανου οι ορωντες τους αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι σε ερχεσθαι 14 ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογος οτι εχεις ανθρακας πυρος καθισαι επ' αυτους 15 ουτοι εσονται σοι βοηθεια

εκοπιασας εν τη μεταβολη σου εκ νεοτητος ανθρωπος καθ΄ εαυτον επλανηθη σοι δε ουκ εσται σωτηρια

Chapter 48

1 αχουσατε ταυτα οιχος ιαχωβ οι χεχλημενοι τω ονοματι ισραηλ χαι οι εξ ιουδα εξελθοντες οι ομνυοντες τω ονοματι χυριου θεου ισραηλ μιμνησχομενοι ου μετα αληθειας ουδε μετα δικαιοσυνης 2 και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεως της αγιας και επι τω δεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σαβαωδ ονομα αυτω 3 τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο εξαπινα εποιησα και επηλθεν 4 γινωσκω εγω οτι σκληρος ει και νευρον σιδηρουν ο τραχηλος σου και το μετωπον σου χαλκουν 5 και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν επι σε αχουστον σοι εποιησα μη ειπης οτι τα ειδωλα μου εποιησαν χαι μη ειπης οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι 6 ηκουσατε παντα και υμεις ουκ εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι και ουκ ειπας 7 νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραις ημεραις ηκουσας αυτα μη ειπης οτι ναι γινωσχω αυτα 8 ουτε εγνως ουτε ηπιστω ουτε απ΄ αρχης ηνοιξα σου τα ωτα εγνων γαρ οτι αθετων αθετησεις και ανομος ετι εκ κοιλιας κληθηση 9 ενεχεν του εμου ονοματος δειξω σοι τον θυμον μου χαι τα ενδοξα μου επαξω επι σοι ινα μη εξολεθρευσω σε 10 ιδου πεπραχα σε ουχ ενέχεν αργυριου εξειλαμην δε σε εχ χαμινού πτωχειας 11 ενέχεν εμού ποιήσω σοι ότι το εμού ονομά βεβηλουται και την δοξαν μου ετερω ου δωσω 12 ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω εγω ειμι πρωτος και εγω ειμι εις τον αιωνα 13 και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτους και στησονται αμα $14\,$ και συναχθησονται παντες και ακουσονται τις αυτοις ανηγγειλεν ταυτα αγαπων σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων 15 εγω ελαλησα εγω εχαλεσα ηγαγον αυτον χαι ευοδωσα την οδον αυτου 16 προσαγαγετε προς με και ακουσατε ταυτα ουκ απ' αρχης εν κρυφη ελαλησα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκέν με και το πνευμα αυτου 17 ουτως λεγει χυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεος σου δεδειχα σοι του ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη 18 και ει ηκουσας των εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμος η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα θαλασσης 19 και εγενετο αν ως η αμμος το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιας σου ως ο χους της γης ουδε νυν ου μη εξολεθρευθης ουδε απολειται το ονομα σου ενωπιον μου 20 εξελθε εκ βαβυλωνος φευγων απο των χαλδαιων φωνην ευφροσυνης αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εως εσχατου της γης λεγετε ερρυσατο χυριος τον δουλον αυτου ιαχωβ 21 και εαν διψησωσιν δι΄ ερημου αξει αυτους υδωρ εχ πετρας εξαξει αυτοις σχισθησεται πετρα χαι ρυησεται

υδως και πιεται ο λαος μου 22 ουκ εστιν χαιζειν τοις ασεβεσιν λεγει κυριος

Chapter 49

1 αχουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονου πολλου στησεται λεγει χυριος εχ χοιλιας μητρος μου εχαλέσεν το ονομα μου 2 και εθηκέν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σκεπην της χειρος αυτου εκρυψεν με εθηκεν με ως βελος εχλεχτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με 3 και ειπεν μοι δουλος μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι 4 και εγω ειπα κενως εκοπιασα και εις ματαιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα χυριω και ο πονος μου εναντιον του θεου μου 5 και νυν ουτως λεγει χυριος ο πλασας με εχ χοιλιας δουλον εαυτω του συναγαγειν τον ιαχωβ χαι ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θεος μου εσται μου ισχυς 6 και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τας φυλας ιαχωβ χαι την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεθειχα σε εις διαθηχην γενους εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης 7 ουτως λεγει χυριος ο ρυσαμένος σε ο θέος ισραήλ αγιασατέ τον φαυλίζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεις οψονται αυτον και αναστησονται αρχοντες και προσκυνησουσιν αυτω ενεχεν χυριου οτι πιστος εστιν ο αγιος ισραηλ χαι εξελεξαμην σε 8 ουτως λεγει χυριος χαιρω δέχτω επηχουσα σου χαι εν ημέρα σωτηρίας εβοηθήσα σοι χαι εδωχα σε εις διαθηχην εθνων του χαταστησαι την γην χαι χληρονομησαι χληρονομιαν ερημου 9 λεγοντα τοις εν δεσμοις εξελθατε και τοις εν τω σκοτει ανακαλυφθηναι και εν πασαις ταις οδοις αυτων βοσκηθησονται και εν πασαις ταις τριβοις η νομη αυτων 10 ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτους καυσων ουδε ο ηλιος αλλα ο ελεων αυτους παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτους 11 και θησω παν ορος εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοις 12 ιδου ουτοι πορρωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσης αλλοι δε εκ γης περσων 13 ευφραινεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξατωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλεησεν ο θεος τον λαον αυτου και τους ταπεινους του λαου αυτου παρεκαλεσεν 14 ειπεν δε σιων εγκατελιπεν με χυριος και ο χυριος επελαθετο μου 15 μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτης του μη ελεησαι τα εχγονα της χοιλιας αυτης ει δε χαι επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ΄ εγω ουχ επιλησομαι σου είπεν χυρίος 16 ίδου επί των χείρων μου εζωγραφησα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει δια παντος 17 και ταχυ οικοδομηθηση υφ΄ ων καθηρεθης και οι ερημωσαντες σε εκ σου εξελευσονται 18 αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε παντας ιδου συνηχθησαν και ηλθοσαν προς σε ζω εγω λεγει χυριος οτι παντας αυτους ενδυση χαι περιθηση αυτους ως χοσμον νυμφης

19 οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικουντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντες σε 20 ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ους απολωλεχας στενος μοι ο τοπος ποιησον μοι τοπον ινα κατοικήσω 21 και έρεις εν τη καρδία σου τις εγεννήσεν μοι τουτους εγω δε ατεχνος και χηρα τουτους δε τις εξεθρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν 22 ουτως λεγει χυριος ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τας νησους αρω συσσημον μου και αξουσιν τους υιους σου εν κολπω τας δε θυγατερας σου επ΄ ωμων αρουσιν 23 και εσονται βασιλεις τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γης προσχυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριος και ουκ αισχυνθηση 24 μη λημψεται τις παρα γιγαντος σχυλα χαι εαν αιχμαλωτευση τις αδιχως σωθησεται 25 ουτως λεγει κυριος εαν τις αιχμαλωτευση γιγαντα λημψεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντος σωθησεται εγω δε την χρισιν σου χρινω χαι εγω τους υιους σου ρυσομαι 26 και φαγονται οι θλιψαντες σε τας σαρκας αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω χυριος ο ρυσαμενος σε χαι αντιλαμβανομενος ισχυος ιαχωβ

Chapter 50

1 ουτως λεγει χυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητρος υμων ω εξαπεστειλα αυτην η τινι υποχρεω πεπρακα υμας ιδου ταις αμαρτιαις υμων επραθητε και ταις ανομιαις υμων εξαπεστειλα την μητερα υμων 2 τι οτι ηλθον και ουχ ην ανθρωπος εχαλεσα χαι ουχ ην ο υπαχουων μη ουχ ισχυει η χειρ μου του ουσασθαι η ουχ ισχυω του εξελεσθαι ιδου τη απειλη μου εξερημωσω την θαλασσαν χαι θησω ποταμους ερημους χαι ξηρανθησονται οι ιχθυες αυτων απο του μη ειναι υδωρ και αποθανουνται εν διψει 3 και ενδυσω τον ουρανον σκοτος και θησω ως σαχχον το περιβολαιον αυτου 4 χυριος διδωσιν μοι γλωσσαν παιδειας του γνωναι εν καιρω ηνικα δει ειπειν λογον εθηκεν μοι πρωι προσεθηκεν μοι ωτιον αχουείν 5 και η παίδεια χυρίου ανοίγει μου τα ωτα έγω δε ουκ απείθω ουδε αντιλεγω 6 τον νωτον μου δεδωχα εις μαστιγας τας δε σιαγονας μου εις ραπισματα το δε προσωπον μου ουχ απεστρεψα απο αισχυνης εμπτυσματων 7 χαι χυριος βοηθος μου εγενηθη δια τουτο ουκ ενετραπην αλλα εθηκα το προσωπον μου ως στερεαν πετραν και εγνων οτι ου μη αισχυνθω 8 οτι εγγιζει ο δικαιωσας με τις ο κρινομένος μοι αντιστητώ μοι αμά και τις ο κρινομένος μοι έγγισατώ μοι 9 ίδου χυριος βοηθει μοι τις χαχωσει με ιδου παντες υμεις ως ιματιον παλαιωθησεσθε και ως σης καταφαγεται υμας 10 τις εν υμιν ο φοβουμενος τον κυριον ακουσατω της φωνης του παιδος αυτου οι πορευομένοι εν σχοτεί ουχ έστιν αυτοίς φως πεποιθατε επι τω ονοματι χυριου χαι αντιστηρισασθε επι τω θεω 11 ιδου παντες

υμεις πυρ καιετε και κατισχυετε φλογα πορευεσθε τω φωτι του πυρος υμων και τη φλογι η εξεκαυσατε δι΄ εμε εγενετο ταυτα υμιν εν λυπη κοιμηθησεσθε

Chapter 51

1 αχουσατε μου οι διωχοντες το διχαιον και ζητουντες τον χυριον εμβλεψατε εις την στερεαν πετραν ην ελατομησατε και εις τον βοθυνον του λακκου ον ωρυξατε 2 εμβλεψατε εις αβρααμ τον πατερα υμων και εις σαρραν την ωδινουσαν υμας οτι εις ην και εκαλεσα αυτον και ευλογησα αυτον και ηγαπησα αυτον και επληθυνα αυτον 3 και σε νυν παρακαλεσω σιων και παρεκαλεσα παντα τα ερημα αυτης και θησω τα εξημα αυτης ως παραδεισον κυριου ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη εξομολογησιν και φωνην αινεσεως 4 ακουσατε μου ακουσατε λαος μου και οι βασιλεις προς με ενωτισασθε οτι νομος παρ΄ εμου εξελευσεται και η κρισις μου εις φως εθνων 5 εγγιζει ταχυ η δικαιοσυνη μου και εξελευσεται ως φως το σωτηριον μου και εις τον βραχιονα μου εθνη ελπιουσιν εμε νησοι υπομενουσιν και εις τον βραχιονα μου ελπιουσιν 6 αρατε εις τον ουρανον τους οφθαλμους υμων και εμβλεψατε εις την γην κατω οτι ο ουρανος ως καπνος εστερεωθη η δε γη ως ιματιον παλαιωθησεται οι δε κατοικουντες την γην ωσπερ ταυτα αποθανουνται το δε σωτηριον μου εις τον αιωνα εσται η δε δικαιοσυνη μου ου μη εχλιπη 7 αχουσατε μου οι ειδοτες χρισιν λαος μου ου ο νομος μου εν τη καρδια υμων μη φοβεισθε ονειδισμον ανθρωπων και τω φαυλισμω αυτων μη ηττασθε 8 ωσπερ γαρ ιματιον βρωθησεται υπο χρονου και ως ερια βρωθησεται υπο σητος η δε δικαιοσυνη μου εις τον αιωνα εσται το δε σωτηριον μου εις γενεας γενεων 9 εξεγειρου εξεγειρου ιερουσαλημ και ενδυσαι την ισχυν του βραχιονος σου εξεγειρου ως εν αρχη ημερας ως γενεα αιωνος ου συ ει 10 η ερημουσα θαλασσαν υδωρ αβυσσου πληθος η θεισα τα βαθη της θαλασσης οδον διαβασεως ρυομενοις 11 και λελυτρωμενοις υπο γαρ κυριου αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ΄ ευφροσυνης και αγαλλιαματος αιωνιου επι γαρ της κεφαλης αυτων αγαλλιασις και αινεσις και ευφροσυνή καταλημψεται αυτους απέδρα οδυνή και λυπή και στεναγμος 12 εγω ειμι εγω ειμι ο παραχαλων σε γνωθι τινα ευλαβηθεισα εφοβηθης απο ανθρωπου θνητου και απο υιου ανθρωπου οι ωσει χορτος εξηρανθησαν 13 και επελαθου θεον τον ποιησαντα σε τον ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αει πασας τας ημερας το προσωπον του θυμου του θλιβοντος σε ον τροπον γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμος του θλιβοντος σε 14 εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιει 15 οτι εγω ο θεος σου ο ταρασσων την θαλασσαν και ηχων τα κυματα αυτης κυριος σαβαωθ ονομα μοι 16 θησω τους λογους μου εις το στομα σου και υπο την σκιαν της χειρος μου σχεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον χαι εθεμελιωσα την γην χαι ερει σιων λαος

μου ει συ 17 εξεγειρου εξεγειρου αναστηθι ιερουσαλημ η πιουσα το ποτηριον του θυμου εχ χειρος χυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεως το χονδυ του θυμου εξεπιες και εξεχενωσας 18 και ουχ ην ο παραχαλων σε απο παντων των τεχνων σου ων ετέχες και ουχ ην ο αντιλαμβανομένος της χειρος σου ουδε απο παντων των υιών σου ων υψωσας 19 δυο ταυτα αντιχειμένα σοι τις σοι συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λίμος και μαχαιρα τις σε παραχαλέσει 20 οι υιοι σου οι απορουμένοι οι καθευδοντές επ΄ αχρού πασης εξόδου ως σευτλίον ημιέφθον οι πληρείς θυμού χυριού εχλελυμένοι δια χυριού του θέου 21 δια τουτό αχούε τεταπείνωμένη και μεθυούσα ουχ από οινού 22 ουτώς λέγει χυριός ο θέος ο χρίνων τον λαον αυτού ιδου είληφα έχ της χείρος σου το ποτηριον της πτωσέως το χονδύ του θυμού και ου προσθηση έτι πιείν αυτό 23 και εμβάλω αυτό είς τας χείρας των αδιχησαντών σε και των ταπείνωσαντών σε οι είπαν τη ψύχη σου χυψον ίνα παρελθώμεν και εθηχας ίσα τη γη τα μεταφρένα σου έξω τοις παραπορεύομενοις

Chapter 52

1 εξεγειρου εξεγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολις η αγια ουχετι προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητος χαι αχαθαρτος 2 εχτιναξαι τον χουν και αναστηθι χαθισον ιερουσαλημ εχδυσαι τον δεσμον του τραχηλου σου η αιχμαλωτος θυγατηρ σιων 3 οτι ταδε λεγει χυριος δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε 4 ουτως λεγει κυριος εις αιγυπτον κατεβη ο λαος μου το προτερον παροικησαι εκει και εις ασσυριους βια ηχθησαν 5 και νυν τι ωδε εστε ταδε λεγει κυριος οτι ελημφθη ο λαος μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε λεγει κυριος δι΄ υμας δια παντος το ονομα μου βλασφημειται εν τοις εθνεσιν 6 δια τουτο γνωσεται ο λαος μου το ονομα μου εν τη ημέρα έχεινη ότι έγω είμι αυτός ο λάλων παρείμι 7 ως ωρά έπι των ορέων ως ποδες ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνης ως ευαγγελιζομενος αγαθα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει σου ο θεος 8 οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προς οφθαλμους οψονται ηνικα αν ελεηση κυριος την σιων 9 ρηξατω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ οτι ηλεησεν χυριος αυτην χαι ερρυσατο ιερουσαλημ 10 και αποκαλυψει κυριος τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και οψονται παντα τα ακρα της γης την σωτηριαν την παρα του θεου 11 αποστητε αποστητε εξελθατε εχειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε εξελθατε εχ μεσου αυτης αφορισθητε οι φεροντες τα σχευη χυριου 12 οτι ου μετα ταραχης εξελευσεσθε ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσεται γαρ προτερος υμων χυριος και ο επισυναγων υμας χυριος ο θεος ισραηλ 13 ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται σφοδρα 14 ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως

αδοξησει απο ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων 15 ουτως θαυμασονται εθνη πολλα επ΄ αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι οις ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

Chapter 53

1 αυριε τις επιστευσεν τη ααρη ημών και ο βραχιών αυριού τινι απεκαλυφθη 2 ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουχ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος 3 αλλα το ειδος αυτου ατιμον εχλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη ων και ειδως φερειν μαλαχιαν οτι απεστραπται το προσωπον αυτου ητιμασθη χαι ουχ ελογισθη 4 ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυναται και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει 5 αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιας ημων και μεμαλακισται δια τας αμαρτιας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ΄ αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν 6 παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις αμαρτιαις ημων 7 και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου 8 εν τη ταπεινωσει η αρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον 9 και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου οτι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου 10 και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι αμαρτιας η ψυχη υμων οψεται σπερμα μαχροβιον και βουλεται χυριος αφελειν 11 απο του πονου της ψυχης αυτου δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιωσαι δικαιον ευ δουλευοντα πολλοις και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει 12 δια τουτο αυτος χληρονομησει πολλους χαι των ισχυρων μεριει σχυλα ανθ΄ ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου χαι εν τοις ανομοις ελογισθη και αυτος αμαρτιας πολλων ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη

Chapter 54

1 ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εκουσης τον ανδρα είπεν γαρ κυριος 2 πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαίων σου πηξον μη φείση μακρυνον τα σχοινισματα σου και τους πασσαλους σου κατίσκυσον 3 ετί είς τα δεξία και είς τα αρίστερα εκπετάσον και το σπέρμα σου έθνη κληρονομησεί και πολείς ηρημωμένας κατοικίεις 4 μη φοβού οτι κατησκύνθης μηδε έντραπης

οτι ωνειδισθης οτι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη μνησθηση 5 οτι χυριος ο ποιων σε χυριος σαβαωθ ονομα αυτω και ο ρυσαμενος σε αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται 6 ουχ ως γυναικα καταλελειμμενην και ολιγοψυχον χεχληχεν σε χυριος ουδ΄ ως γυναιχα εχ νεοτητος μεμισημενην ειπεν ο θεος σου 7 χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε 8 εν θυμω μιχρω απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω σε είπεν ο ουσαμένος σε χυρίος 9 από του υδατός του επί νώε τουτό μοι έστιν καθοτι ωμοσα αυτω εν τω χρονω εκεινω τη γη μη θυμωθησεσθαι επι σοι ετι μηδε εν απείλη σου 10 τα ορη μεταστησεσθαί ουδε οι βουνοί σου μεταχίνηθησονταί ουτως ουδε το παρ΄ εμου σοι ελεος εχλειψει ουδε η διαθηχη της ειρηνης σου ου μη μεταστη είπεν γαρ χυρίος ίλεως σοι 11 ταπείνη χαι αχαταστατός ου παρέχληθης ιδου εγω ετοιμαζω σοι ανθραχα τον λιθον σου και τα θεμελια σου σαπφειρον 12 και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους κουσταλλου και τον περιβολον σου λιθους εχλεχτους 13 χαι παντας τους υιους σου διδαχτους θεου και εν πολλη ειρηνη τα τέχνα σου 14 και εν δικαιοσύνη οικοδομηθηση απεχου απο αδιχου και ου φοβηθηση και τρομος ουχ εγγιει σοι 15 ιδου προσηλυτοι προσελευσονται σοι δι΄ εμου και επι σε καταφευξονται 16 ιδου έγω κτιζω σε ουχ ως χαλχευς φυσων ανθραχας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ εις απωλειαν φθειραι 17 παν σχευος φθαρτον επι σε ουχ ευοδωσω χαι πασα φωνη αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεις οι δε ενοχοι σου εσονται εν αυτη εστιν χληρονομια τοις θεραπευουσιν χυριον χαι υμεις εσεσθε μοι διχαιοι λεγει χυριος

Chapter 55

1 οι διψωντες πορευεσθε εφ΄ υδωρ και οσοι μη έχετε αργυριον βαδισαντες αγορασατε και πιέτε ανέυ αργυριου και τιμης οίνου και στέαρ 2 ινα τι τιμασθε αργυριου και τον μοχθον υμών ουχ εις πλησμονην αχουσατε μου και φαγέσθε αγαθα και εντρυφησει εν αγαθοις η ψυχη υμών 3 προσέχετε τοις ωτιοις υμών και επαχολουθησατε ταις οδοίς μου έπαχουσατε μου και ζησεται εν αγαθοίς η ψυχη υμών και διαθησομαι υμίν διαθηχην αιώνιον τα οσία δαυίδ τα πίστα 4 ίδου μαρτυριον εν έθνεσιν δέδωχα αυτον αρχοντα και προστασσοντα έθνεσιν 5 έθνη α ουχ ηδείσαν σε επικαλέσονται σε και λαοί οι ουχ επιστανται σε έπι σε καταφευξονται ένέχεν του θέου σου του αγιού ισραηλ ότι έδοξασεν σε 6 ζητησατε τον θέον και έν τω ευρισχείν αυτον επικαλέσασθε ηνίκα δ΄ αν εγγίζη υμίν 7 απολίπετω ο ασέβης τας οδούς αυτού και ανήρ ανομός τας βούλας αυτού και επιστραφητώ επι χυρίον και έλεηθησεται ότι έπι πολύ αφησει τας αμαρτίας υμών 8 ου γαρ εισίν αι βούλαι μου ωσπέρ αι βούλαι υμών ουδε ωσπέρ αι όδοι υμών αι όδοι μου λέγει

κυριος 9 αλλ΄ ως απέχει ο ουρανός από της γης ουτώς απέχει η όδος μου από των όδων υμών και τα διανόηματα υμών από της διανοίας μου 10 ως γαρ εαν καταβη υέτος η χιών εκ του ουρανού και ου μη απόστραφη εώς αν μεθυσή την γην και έκτεκη και έκβλαστηση και δώ σπέρμα τω σπείροντι και αρτού εις βρωσίν 11 ουτώς έσται το ρημά μου ο έαν έξελθη έκ του στοματός μου ου μη απόστραφη έως αν συντέλεσθη όσα ηθέλησα και ευόδωσω τας όδους σου και τα ευτάλματα μου 12 ευ γαρ ευφρόσυνη έξελευσεσθε και ευ χαρά διδαχθησέσθε τα γαρ ορη και οι βουνοί έξαλουνται προσδέχομενοί υμάς ευ χαρά και πάντα τα ξύλα του αγρού επικρότησει τοις κλάδοις 13 και αυτί της στοίβης αναβησέται κυπαρίσσος αυτί δε της κουύζης αναβησέται μυρσίνη και έσται κυρίος εις όνομα και εις σημείου αιώνιου και ουχ έχλειψει

Chapter 56

1 ταδε λεγει χυριος φυλασσεσθε χρισιν ποιησατε διχαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεος μου αποκαλυφθηναι 2 μακαριος ανηρ ο ποιων ταυτα και ανθρωπος ο αντεχομενος αυτων και φυλασσων τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρών τας χειράς αυτού μη ποιείν αδικήμα 3 μη λεγετώ ο αλλογενης ο προσκειμενος προς κυριον αφοριει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ο ευνουχος οτι εγω ειμι ξυλον ξηρον 4 ταδε λεγει κυριος τοις ευνουχοις οσοι αν φυλαξωνται τα σαββατα μου και εκλεξωνται α εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκης μου 5 δωσω αυτοις εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον χρειττω υιων και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοις και ουχ εχλειψει 6 και τοις αλλογενεσι τοις προσκειμενοις χυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα χυριου του ειναι αυτω εις δουλους χαι δουλας χαι παντας τους φυλασσομενους τα σαββατα μου μη βεβηλουν και αντεχομενους της διαθηκης μου 7 εισαξω αυτους εις το ορος το αγιον μου και ευφρανω αυτους εν τω οικω της προσευχης μου τα ολοχαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεκται επι του θυσιαστηριου μου ο γαρ οιχος μου οιχος προσευχης χληθησεται πασιν τοις εθνεσιν 8 ειπεν χυριος ο συναγων τους διεσπαρμενους ισραηλ οτι συναξω επ΄ αυτον συναγωγην 9 παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου 10 ιδετε οτι παντες εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντες κυνες ενεοι ου δυνησονται υλαχτειν ενυπνιαζομενοι χοιτην φιλουντες νυσταξαι 11 χαι οι χυνες αναιδεις τη ψυχη ουχ ειδοτες πλησμονην χαι εισιν πονηροι ουχ ειδοτες συνεσιν παντες εν ταις οδοις αυτων εξηκολουθησαν εκαστος κατα το εαυτου

Chapter 57

1 ιδετε ως ο διχαιος απωλετο χαι ουδεις εχδεχεται τη χαρδια χαι ανδρες διχαιοι αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιας ηρται ο δικαιος 2 εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσου 3 υμεις δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνης 4 εν τινι ενετρυφησατε και επι τινα ηνοιξατε το στομα υμων και επι τινα εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεις εστε τεκνα απωλειας σπερμα ανομον 5 οι παρακαλουντες επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντες τα τεχνα αυτων εν ταις φαραγξιν ανα μεσον των πετρων 6 εχεινη σου η μερις ουτος σου ο κληρος κακεινοις εξεχεας σπονδας κακεινοις ανηνεγκας θυσιας επι τουτοις ουν ουχ οργισθησομαι 7 επ' ορος υψηλον και μετεωρον εκει σου η χοιτη χαχει ανεβιβασας θυσιας 8 χαι οπισω των σταθμων της θυρας σου εθηχας μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ' εμου αποστης πλειον τι εξεις ηγαπησας τους χοιμωμενους μετα σου 9 χαι επληθυνας την πορνειαν σου μετ΄ αυτων χαι πολλους εποιησας τους μαχραν απο σου χαι απεστειλας πρεσβεις υπερ τα ορια σου και απεστρεψας και εταπεινωθης εως αδου 10 ταις πολυοδιαις σου εκοπιασας και ουκ ειπας παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξας ταυτα δια τουτο ου κατεδεηθης μου 11 συ τινα ευλαβηθεισα εφοβηθης και εψευσω με και ουκ εμνησθης μου ουδε ελαβες με εις την διανοιαν ουδε εις την χαρδιαν σου χαγω σε ιδων παρορω χαι εμε ουχ εφοβηθης 12 καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε 13 οταν αναβοησης εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτους γαρ παντας ανεμος λημψεται και αποισει καταιγις οι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το ορος το αγιον μου 14 και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδους και αρατε σκωλα απο της οδου του λαου μου 15 ταδε λεγει χυριος ο υψιστος ο εν υψηλοις χατοιχων τον αιωνα αγιος εν αγιοις ονομα αυτω χυριος υψιστος εν αγιοις αναπαυομενος χαι ολιγοψυχοις διδους μαχροθυμιαν χαι διδους ζωην τοις συντετριμμενοις την καρδιαν 16 ουκ εις τον αιωνα εκδικησω υμας ουδε δια παντος οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ΄ εμου εξελευσεται και πνοην πασαν εγω εποιησα 17 δι΄ αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ΄ αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνος εν ταις οδοις αυτου 18 τας οδους αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεχαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην 19 ειρηνην επ΄ ειρηνην τοις μαχραν και τοις εγγυς ουσιν και ειπεν χυριος ιασομαι αυτους 20 οι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπαυσασθαι ου δυνησονται 21 ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεσιν ειπεν χυριος ο θεος

Chapter 58

1 αναβοησον εν ισχυι και μη φειση ως σαλπιγγα υψωσον την φωνην σου και αναγγειλον τω λαω μου τα αμαρτηματα αυτων και τω οικω ιακωβ τας ανομιας αυτων 2 εμε ημεραν εξ ημερας ζητουσιν και γνωναι μου τας οδους επιθυμουσιν ως λαος διχαιοσυνην πεποιηχως χαι χρισιν θεου αυτου μη εγχαταλελοιπως αιτουσιν με νυν χρισιν διχαιαν χαι εγγιζειν θεω επιθυμουσιν 3 λεγοντες τι οτι ενηστευσαμεν και ουκ ειδες εταπεινωσαμεν τας ψυχας ημων και ουκ εγνως εν γαρ ταις ημεραις των νηστειων υμων ευρισχετε τα θεληματα υμων και παντας τους υποχειριους υμων υπονυσσετε 4 ει εις χρισεις χαι μαχας νηστευετε χαι τυπτετε πυγμαις ταπεινον ινα τι μοι νηστευετε ως σημερον αχουσθηναι εν χραυγη την φωνην υμων 5 ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην και ημεραν ταπεινουν ανθρωπον την ψυχην αυτου ουδ΄ αν καμψης ως κρικον τον τραχηλον σου και σακκον και σποδον υποστρωση ουδ΄ ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην 6 ουχι τοιαυτην νηστειαν εγω εξελεξαμην λεγει χυριος αλλα λυε παντα συνδεσμον αδιχιας διαλυε στραγγαλιας βιαιων συναλλαγματων αποστελλε τεθραυσμενους εν αφεσει και πασαν συγγραφην αδικον διασπα 7 διαθρυπτε πεινωντι τον αρτον σου και πτωχους αστεγους εισαγε εις τον οιχον σου εαν ιδης γυμνον περιβαλε και απο των οικειών του σπερματός σου ουχ υπεροψή 8 τότε ραγήσεται προίμον το φως σου και τα ιαματα σου ταχυ ανατελει και προπορευσεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη σου και η δοξα του θεου περιστελει σε 9 τοτε βοηση και ο θεος εισακουσεται σου ετι λαλουντος σου ερει ιδου παρειμι εαν αφελης απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ίημα γογγυσμου 10 και δως πεινωντι τον αρτον εκ ψυχης σου και ψυχην τεταπεινωμενην εμπλησης τοτε ανατελει εν τω σχοτει το φως σου χαι το σχοτος σου ως μεσημβρια 11 και εσται ο θεος σου μετα σου δια παντος και εμπλησθηση καθαπερ επιθυμει η ψυχη σου και τα οστα σου πιανθησεται και εση ως κηπος μεθυων και ως πηγη ην μη εξελιπεν υδωρ και τα οστα σου ως βοτανη ανατελει και πιανθησεται και κληρονομησουσι γενέας γενέων 12 και οικοδομηθησονται σου αι ερημοι αιωνιοι και εσται σου τα θεμελια αιωνια γενεων γενεαις και κληθηση οικοδομος φραγμων και τους τριβους τους ανα μεσον παυσεις 13 εαν αποστρεψης τον ποδα σου απο των σαββατων του μη ποιειν τα θεληματα σου εν τη ημερα τη αγια και καλεσεις τα σαββατα τρυφερα αγια τω θεω σου ουκ αρεις τον ποδα σου επ΄ εργω ουδε λαλησεις λογον εν οργη εχ του στοματος σου 14 χαι εση πεποιθως επι χυριον χαι αναβιβασει σε επι τα αγαθα της γης χαι ψωμιει σε την χληρονομιαν ιαχωβ του πατρος σου το γαρ στομα χυριου ελαλησεν ταυτα

Chapter 59

 $1~\mu\eta$ oux iscuei η ceir kuriou tou swsai η ebaruven to ous autou tou $\mu\eta$ eisakouσαι 2 αλλα τα αμαρτηματα υμων διιστωσιν ανα μεσον υμων και του θεου και δια τας αμαρτιας υμων απεστρεψεν το προσωπον αυτου αφ' υμων του μη ελεησαι 3 αι γαρ χειρες υμων μεμολυμμεναι αιματι και οι δακτυλοι υμων εν αμαρτιαις τα δε χειλη υμων ελαλησεν ανομιαν και η γλωσσα υμων αδικιαν μελετα 4 ουδεις λαλει δικαια ουδε εστιν κρισις αληθινη πεποιθασιν επι ματαιοις και λαλουσιν κενα οτι χυουσιν πονον και τικτουσιν ανομιαν 5 ωα ασπιδων ερρηξαν και ιστον αραχνης υφαινουσιν και ο μελλων των ωων αυτων φαγειν συντριψας ουριον ευρεν και εν αυτω βασιλισχος 6 ο ιστος αυτων ουχ εσται εις ιματιον ουδε μη περιβαλωνται απο των εργων αυτων τα γαρ εργα αυτων εργα ανομιας 7 οι δε ποδες αυτων επι πονηριαν τρεχουσιν ταχινοι εχχεαι αιμα χαι οι διαλογισμοι αυτων διαλογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων 8 και οδον ειρηνης ουκ οιδασιν και ουκ εστιν κρισις εν ταις οδοις αυτων αι γαρ τριβοι αυτων διεστραμμεναι ας διοδευουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην 9 δια τουτο απέστη η κρισις απ΄ αυτων και ου μη καταλαβη αυτους δικαιοσυνη υπομειναντων αυτων φως εγενετο αυτοις σχοτος μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν 10 ψηλαφησουσιν ως τυφλοι τοιχον και ως ουχ υπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουσιν και πεσουνται εν μεσημβρια ως εν μεσονυχτιω ως αποθνησχοντες στεναξουσιν 11 ως αρχος και ως περιστερα αμα πορευσονται ανεμειναμεν κρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μαχραν αφεστήχεν αφ΄ ημών 12 πολλή γας ήμων η ανόμια εναντίον σου και αι αμαρτιαι ημων αντεστησαν ημιν αι γαρ ανομιαι ημων εν ημιν και τα αδικηματα ημων εγνωμεν 13 ησεβησαμεν και εψευσαμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ημων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκυομεν και εμελετησαμεν απο καρδιας ημων λογους αδικους 14 και απεστησαμεν οπισω την κρισιν και η δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν οτι καταναλωθη εν ταις οδοις αυτων η αληθεια και δι΄ ευθειας ουκ ηδυναντο διελθειν 15 και η αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρεσεν αυτω οτι ουκ ην κρισις 16 και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ο αντιλημψομενος και ημυνατο αυτους τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο 17 και ενεδυσατο δικαιοσυνην ως θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ιματιον εκδικησεως και το περιβολαιον 18 ως ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδος τοις υπεναντιοις 19 και φοβηθησονται οι απο δυσμων το ονομα χυριου χαι οι απ΄ ανατολων ηλιου το ονομα το ενδοξον ηξει γαρ ως ποταμος βιαίος η οργη παρα χυρίου ηξεί μετα θυμού 20 και ηξεί ενέκεν σίων ο ρυομένος και αποστρεψει ασέβειας απο ιακώβ 21 και αυτή αυτοις η παρ΄ έμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ο εστιν επι σοι και τα ρηματα α εδωκα

εις το στομα σου ου μη εχλιπη εχ του στοματος σου χαι εχ του στοματος του σπερματος σου ειπεν γαρ χυριος απο του νυν χαι εις τον αιωνα

Chapter 60

1 φωτίζου φωτίζου ιερουσαλημ ηχει γαρ σου το φως χαι η δοξα χυριου επι σε ανατεταλχεν 2 ιδου σκοτος και γνοφος καλυψει γην επ' εθνη επι δε σε φανησεται χυριος χαι η δοξα αυτου επι σε οφθησεται 3 χαι πορευσονται βασιλεις τω φωτι σου και εθνη τη λαμπροτητι σου 4 αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συνηγμενα τα τεχνα σου ιδου ηχασιν παντες οι υιοι σου μαχροθεν και αι θυγατερες σου επ΄ ωμων αρθησονται 5 τοτε οψη και φοβηθηση και εκστηση τη καρδια οτι μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ηξουσιν σοι 6 αγελαι χαμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντές εκ σαβα ηξουσιν φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται 7 και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ηξουσιν σοι και ανενεχθησεται δεκτα επι το θυσιαστηριον μου και ο οικος της προσευχης μου δοξασθησεται 8 τινες οιδε ως νεφελαι πετανται και ως περιστεραι συν νεοσσοις 9 εμε νησοι υπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν και τον αργυρον και τον χρυσον μετ΄ αυτων δια το ονομα κυριου το αγιον και δια το τον αγιον του ισραηλ ενδοξον ειναι 10 και οικοδομησουσιν αλλογενεις τα τειχη σου και οι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και δια ελεον ηγαπησα σε 11 και ανοιχθησονται αι πυλαι σου δια παντος ημερας και νυχτος ου χλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν εθνων χαι βασιλεις αγομενους 12 τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οιτινες ου δουλευσουσιν σοι απολουνται και τα εθνη ερημια ερημωθησονται 13 και η δοξα του λιβανου προς σε ηξει εν χυπαρισσω και πευκή και κέδρω αμα δοξασαι τον τοπον τον αγιον μου 14 και πορευσονται προς σε δεδοιχοτες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και κληθηση πολις κυριου σιων αγιου ισραηλ 15 δια το γεγενησθαι σε εγκαταλελειμμενην και μεμισημενην και ουκ ην ο βοηθων και θησω σε αγαλλιαμα αιωνιον ευφροσυνην γενεων γενεαις 16 και θηλασεις γαλα εθνων και πλουτον βασιλεων φαγεσαι και γνωση οτι εγω κυριος ο σωζων σε και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ 17 και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι δε ξυλων οισω σοι χαλχον αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου εν ειρηνη και τους επισκοπους σου εν δικαιοσυνη 18 και ουκ ακουσθησεται ετι αδικια εν τη γη σου ουδε συντριμμα ουδε ταλαιπωρια εν τοις οριοις σου αλλα κληθησεται σωτηριον τα τειχη σου και αι πυλαι σου γλυμμα 19 και ουκ εσται σοι ο ηλιος εις φως ημερας ουδε ανατολη σεληνης φωτιει σοι την νυχτα αλλ' εσται σοι χυριος φως αιωνιον και ο θεος δοξα σου 20 ου γαρ δυσεται ο ηλιος σοι και

η σεληνη σοι ουχ εχλειψει εσται γαρ χυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθησονται αι ημεραι του πενθους σου 21 και ο λαος σου πας δικαιος και δι΄ αιωνος κληρονομησουσιν την γην φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν 22 ο ολιγοστος εσται εις χιλιαδας και ο ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω χυριος κατα καιρον συναξω αυτους

Chapter 61

1 πνευμα χυριου επ' εμε ου εινέχεν εχρισέν με ευαγγελισασθαι πτωχοίς απέσταλχεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους τη χαρδια χηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν χαι τυφλοις αναβλεψιν 2 καλεσαι ενιαυτον κυριου δεκτον και ημεραν ανταποδοσεως παραχαλεσαι παντας τους πενθουντας 3 δοθηναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν αντι σποδου αλειμμα ευφροσυνης τοις πενθουσιν καταστολην δοξης αντι πνευματος αχηδιας χαι χληθησονται γενεαι διχαιοσυνης φυτευμα χυριου εις δοξαν 4 και οικοδομησουσιν ερημους αιωνιας εξηρημωμενας προτερον εξαναστησουσιν και καινιουσιν πολεις ερημους εξηρημωμενας εις γενεας 5 και ηξουσιν αλλογενεις ποιμαινοντες τα προβατα σου και αλλοφυλοι αροτηρες και αμπελουργοι 6 υμεις δε ιερεις χυριου χληθησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων χατεδεσθε χαι εν τω πλουτω αυτων θαυμασθησεσθε 7 ουτως εκ δευτερας κληρονομησουσιν την γην και ευφροσυνή αιωνίος υπερ κεφαλής αυτών 8 εγώ γαρ είμι κυρίος ο αγαπων δικαιοσυνήν και μισων αρπαγματα εξ αδικίας και δωσω τον μοχθον αυτων δικαιοις και διαθηκην αιωνιον διαθησομαι αυτοις 9 και γνωσθησεται εν τοις εθνεσιν το σπερμα αυτων και τα εχγονα αυτων πας ο ορων αυτους επιγνωσεται αυτους οτι ουτοι εισιν σπερμα ηυλογημενον υπο θεου 10 και ευφροσυνη ευφρανθησονται επι χυριον αγαλλιασθω η ψυχη μου επι τω χυριω ενεδυσεν γαρ με ιματιον σωτηριου και χιτωνα ευφροσυνης ως νυμφιω περιεθηκεν μοι μιτραν και ως νυμφην κατεκοσμησεν με κοσμω 11 και ως γην αυξουσαν το ανθος αυτης και ως χηπος τα σπερματα αυτου ουτως ανατελει χυριος διχαιοσυνην χαι αγαλλιαμα εναντιον παντων των εθνων

Chapter 62

1 δια σιων ου σιωπησομαι και δια ιερουσαλημ ουκ ανησω εως αν εξελθη ως φως η δικαιοσυνη μου το δε σωτηριον μου ως λαμπας καυθησεται 2 και οψονται εθνη την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δοξαν σου και καλεσει σε το ονομα σου το καινον ο ο κυριος ονομασει αυτο 3 και εση στεφανος καλλους εν κειρι κυριου και διαδημα βασιλειας εν κειρι θεου σου 4 και ουκετι κληθηση καταλελειμμενη και η γη σου ου κληθησεται ερημος σοι γαρ κληθησεται θελημα εμον και τη γη

σου οικουμένη 5 και ως συνοικών νεανισκός παρθένω ουτώς κατοικήσουσιν οι υιοι σου μέτα σου και έσται ον τρόπον ευφρανθήσεται νυμφίος έπι νυμφή ουτώς ευφρανθήσεται κυρίος έπι σοι 6 και έπι των τείχεων σου ιερουσαλήμ κατέστησα φυλακάς όλην την ημέραν και όλην την νυκτά οι δια τέλους ου σιωπήσονται μιμνήσκομένοι κυρίου 7 ουκ έστιν γαρ υμίν ομοίος έαν διορθώση και ποιήση ιερουσαλήμ αγαυρίαμα έπι της γης 8 ωμόσεν κυρίος κατά της δέξιας αυτού και κατά της ισχύος του βραχιονός αυτού ει έτι δώσω τον σίτον σου και τα βρωματά σου τοις έχθροις σου και ει έτι πιονται υίοι αλλότριοι τον οίνον σου έφ΄ ω εμοχθήσας 9 αλλ΄ η οι συναγοντές φαγονται αυτά και αινέσουσιν κυρίον και οι συναγοντές πιονται αυτά έν ταις έπαυλεσιν ταις αγιαίς μου 10 πορευέσθε διά των πύλων μου και οδοποίησατε τω λάω μου και τους λίδους τους έκ της όδου διαρρίψατε έξαρατε συσσημόν εις τα έθνη 11 ίδου γαρ κυρίος έποιησεν ακουστον έως έσχατου της γης είπατε τη θυγατρί σιων ίδου σοι ο σωτηρ παραγίνεται έχων τον έαυτου μίσθον και το εργόν προ προσωπού αυτού 12 και καλέσει αυτού λαου αγίου λελυτρωμένου υπο κυρίου συ δε κληθηση επίζητουμένη πόλις και ουκ εγκαταλελειμμένη

Chapter 63

1 τις ουτος ο παραγινομενος εξ εδωμ ερυθημα ιματιων εκ βοσορ ουτως ωραιος εν στολη βια μετα ισχυος εγω διαλεγομαι δικαιοσυνην και κρισιν σωτηριου 2 δια τι σου ερυθρα τα ιματια και τα ενδυματα σου ως απο πατητου ληνου 3 πληρης καταπεπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ΄ εμου και κατεπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην 4 ημερα γαρ ανταποδοσεως επηλθεν αυτοις και ενιαυτος λυτρωσεως παρεστιν 5 και επεβλεψα και ουδεις βοηθος και προσενοησα και ουθεις αντελαμβανετο και ερουσατο αυτους ο βραχιων μου και ο θυμος μου επέστη 6 και κατέπατησα αυτους τη οργη μου και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην 7 τον ελεον κυριου εμνησθην τας αρετας χυριου εν πασιν οις ο χυριος ημιν ανταποδιδωσιν χυριος χριτης αγαθος τω οιχω ισραηλ επαγει ημιν χατα το ελέος αυτου χαι χατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου 8 και ειπεν ουχ ο λαος μου τεκνα ου μη αθετησωσιν και εγενετο αυτοις εις σωτηριαν 9 εχ πασης θλιψεως ου πρεσβυς ουδε αγγελος αλλ΄ αυτος χυριος εσωσεν αυτους δια το αγαπαν αυτους και φειδεσθαι αυτων αυτος ελυτρωσατο αυτους και ανελαβεν αυτους και υψωσεν αυτους πασας τας ημερας του αιωνος 10 αυτοι δε ηπειθησαν και παρωξυναν το πνευμα το αγιον αυτου και εστραφη αυτοις εις εχθραν και αυτος επολεμησεν αυτους 11 και εμνησθη ημερων αιωνιων ο αναβιβασας εχ της γης τον ποιμενα των προβατων που εστιν ο θεις εν αυτοις το πνευμα το αγιον 12 ο αγαγων τη δεξια μωυσην ο βραχιων της δοξης αυτου κατισχυσεν υδωρ απο προσωπου αυτου ποιησαι αυτω ονομα αιωνιον 13

ηγαγεν αυτους δια της αβυσσου ως ιππον δι΄ ερημου και ουκ εκοπιασαν 14 και ως κτηνη δια πεδιου κατεβη πνευμα παρα κυριου και ωδηγησεν αυτους ουτως ηγαγες τον λαον σου ποιησαι σεαυτω ονομα δοξης 15 επιστρεψον εκ του ουρανου και ιδε εκ του οικου του αγιου σου και δοξης που εστιν ο ζηλος σου και η ισχυς σου που εστιν το πληθος του ελεους σου και των οικτιρμών σου οτι ανεσχου ημών 16 συ γαρ ημών ει πατηρ οτι αβρααμ ουκ εγνώ ημάς και ισραήλ ουκ επεγνώ ημάς αλλα συ κυριε πατηρ ημών ρυσαι ημάς απ΄ αρχης το ονομά σου εφ΄ ημάς εστιν 17 τι επλανησας ημάς κυριε από της οδού σου εσκληρυνάς ημών τας καρδίας του μη φοβεισθαι σε επιστρεψόν δια τους δούλους σου δια τας φυλάς της κληρονομίας σου 18 ινα μικρον κληρονομησώμεν του ορούς του αγιού σου οι υπεναντίοι ημών κατεπατησάν το αγιασμά σου 19 εγενομέθα ως το απ΄ αρχης ότε ουκ ηρξάς ημών ουδε επεκλήθη το ονομά σου εφ΄ ημάς εαν ανοίξης τον ουρανόν τρομός λημψεται από σου ορη και τακησόνται

Chapter 64

1 ως χήρος απο πυρος τηχεται χαι χαταχαυσει πυρ τους υπεναντιους χαι φανερον εσται το ονομα χυριου εν τοις υπεναντιοις απο προσωπου σου εθνη ταραχθησονται 2 οταν ποιης τα ενδοξα τρομος λημψεται απο σου ορη 3 απο του αιωνος ουχ ηχουσαμεν ουδε οι οφθαλμοι ημων ειδον θεον πλην σου χαι τα εργα σου α ποιησεις τοις υπομενουσιν ελεον 4 συναντησεται γαρ τοις ποιουσιν το δικαιον και των οδων σου μνησθησονται ιδου συ ωργισθης και ημεις ημαρτομέν δια τουτο επλανηθημεν 5 και εγενηθημεν ως ακαθαρτοι παντες ημεις ως ρακος αποκαθημενης πασα η δικαιοσυνη ημων και εξερρυημεν ως φυλλα δια τας ανομιας ημων ουτως ανεμος οισει ημας 6 και ουκ εστιν ο επικαλουμενος το ονομα σου και ο μνησθεις αντιλαβεσθαι σου οτι απεστρεψας το προσωπον σου αφ' ημων και παρεδωχας ημας δια τας αμαρτιας ημων 7 και νυν χυριε πατηρ ημων συ ημεις δε πηλος εργον των χειρων σου παντες 8 μη οργιζου ημιν σφοδρα και μη εν καιρω μνησθης αμαρτιών ημών και νυν επιβλεψον οτι λαός σου παντές ημείς 9 πολίς του αγιου σου εγενηθη ερημος σιων ως ερημος εγενηθη ιερουσαλημ εις καταραν 10 ο οιχος το αγιον ημων και η δοξα ην ηυλογησαν οι πατερες ημων εγενηθη πυρικαυστος και παντα τα ενδοξα συνεπεσεν 11 και επι πασι τουτοις ανεσχου χυριε και εσιωπησας και εταπεινωσας ημας σφοδρα

Chapter 65

1 εμφανης εγενομην τοις εμε μη ζητουσιν ευρεθην τοις εμε μη επερωτωσιν ειπα ιδου ειμι τω εθνει οι ουχ εχαλεσαν μου το ονομα 2 εξεπετασα τας χειρας μου

ολην την ημεραν προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα οι ουκ επορευθησαν οδω αληθινη αλλ΄ οπισω των αμαρτιων αυτων 3 ο λαος ουτος ο παροξυνων με εναντιον εμου δια παντος αυτοι θυσιαζουσιν εν τοις χηποις χαι θυμιωσιν επι ταις πλινθοις τοις δαιμονιοις α ουχ εστιν 4 και εν τοις μνημασιν και εν τοις σπηλαιοις κοιμωνται δι΄ ενυπνια οι εσθοντες κρεα υεια και ζωμον θυσιων μεμολυμμενα παντα τα σχευη αυτων 5 οι λεγοντες πορρω απ΄ εμου μη εγγισης μου οτι χαθαρος ειμι ουτος καπνος του θυμου μου πυρ καιεται εν αυτω πασας τας ημερας 6 ιδου γεγραπται ενωπιον μου ου σιωπησω εως αν αποδω εις τον κολπον αυτων 7 τας αμαρτιας αυτων και των πατερων αυτων λεγει κυριος οι εθυμιασαν επι των ορεων και επι των βουνων ωνειδισαν με αποδωσω τα εργα αυτων εις τον κολπον αυτων 8 ουτως λεγει χυρίος ον τροπον ευρεθησεται ο ρωξ εν τω βοτρυι και ερουσίν μη λυμηνη αυτον οτι ευλογια χυριου εστιν εν αυτω ουτως ποιησω ενέχεν του δουλευοντος μοι τουτου ενεχεν ου μη απολεσω παντας 9 χαι εξαξω το εξ ιαχωβ σπερμα και το εξ ιουδα και κληρονομησει το ορος το αγιον μου και κληρονομησουσιν οι εκλέκτοι μου και οι δουλοι μου και κατοικήσουσιν έκει 10 και εσονται εν τω δρυμω επαυλεις ποιμνιών και φαραγξ αχώρ εις αναπαυσιν βουκολίων τω λαω μου οι εζητησαν με 11 υμεις δε οι εγκαταλιποντες με και επιλανθανομενοι το ορος το αγιον μου και ετοιμαζοντες τω δαιμονι τραπέζαν και πληρουντές τη τυχη κερασμα 12 εγω παραδωσω υμας εις μαχαιραν παντες εν σφαγη πεσεισθε οτι εχαλέσα υμας χαι ουχ υπηχουσατε ελαλησα χαι παρηχουσατε χαι εποιησατε το πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε 13 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου οι δουλευοντες μοι φαγονται υμεις δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντες μοι πιονται υμεις δε διψησετε ιδου οι δουλευοντες μοι ευφρανθησονται υμεις δε αισχυνθησεσθε 14 ιδου οι δουλευοντες μοι αγαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεις δε κεκραξεσθε δια τον πονον της καρδιας υμων και απο συντριβης πνευματος ολολυξετε 15 καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εις πλησμονην τοις εκλεκτοις μου υμας δε ανέλει χυρίος τοις δε δουλευουσίν αυτω χληθησεται ονομα χαίνον 16 ο ευλογηθησεται επι της γης ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθινον και οι ομνυοντες επι της γης ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν 17 εσται γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ΄ ου μη επελθη αυτων επι την χαρδιαν 18 αλλ΄ ευφροσυνην χαι αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην 19 και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι μη αχουσθη εν αυτη φωνη χλαυθμου ουδε φωνη χραυγης 20 χαι ου μη γενηται εχει αωρος και πρεσβυτης ος ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεος εκατον ετων ο δε αποθνησχων αμαρτωλος εχατον ετων και επικαταρατος εσται 21 και οιχοδομησουσιν οιχιας και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας

και αυτοι φαγονται τα γενηματα αυτων 22 και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευσουσιν και αλλοι φαγονται κατα γας τας ημεςας του ξυλου της ζωης εσονται αι ημεςαι του λαου μου τα εςγα των πονων αυτων παλαιωσουσιν 23 οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εις κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εις καταραν οτι σπεςμα ηυλογημενον υπο δεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ΄ αυτων εσονται 24 και εσται πριν κεκραξαι αυτους εγω επακουσομαι αυτων ετι λαλουντων αυτων εςω τι εστιν 25 τοτε λυκοι και αρνες βοσκηθησονται αμα και λεων ως βους φαγεται αχυρα οφις δε γην ως αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριος

Chapter 66

1 ουτως λεγει χυριος ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οιχον οιχοδομησετε μοι η ποιος τοπος της καταπαυσεως μου 2 παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριος και επι τινα επιβλεψω αλλ΄ η επι τον ταπεινον και ησυχιον και τρεμοντα τους λογους μου 3 ο δε ανομος ο θυων μοι μοσχον ως ο αποχτεννων χυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ως αιμα υειον ο διδους λιβανον εις μνημοσυνον ως βλασφημος και ουτοι εξελεξαντο τας οδους αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθελησεν 4 καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τας αμαρτιας ανταποδωσω αυτοις οτι εκαλεσα αυτους και ουχ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο 5 ακουσατε το ρημα χυριου οι τρεμοντές τον λογον αυτου είπατε αδέλφοι ημών τοις μισουσίν ημάς και βδελυσσομενοις ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αισχυνθησονται 6 φωνη κραυγης εκ πολεως φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντος ανταποδοσιν τοις αντικειμενοις 7 πριν η την ωδινουσαν τεχειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν χαι ετεχεν αρσεν 8 τις ηχουσεν τοιουτο και τις εωρακεν ουτως η ωδινεν γη εν μια ημερα η και ετεχθη εθνος εις απαξ οτι ωδινεν και ετέκεν σιων τα παιδια αυτής 9 εγω δε εδωκά την προσδοχιαν ταυτην και ουκ εμνησθης μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν ο θεος 10 ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ' αυτης 11 ινα θηλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεως αυτης ινα εκθηλασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξης αυτης 12 οτι ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εχχλινω εις αυτους ως ποταμος ειρηνης και ως χειμαρρους επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ' ωμων αρθησονται και επι γονατων παρακληθησονται 13 ως ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτως και εγω παρακαλεσω υμας και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε 14 και οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων

ως βοτανη ανατελει και γνωσθησεται η κειρ κυριου τοις σεβομενοις αυτον και απειλησει τοις απειθουσιν 15 ιδου γαρ χυριος ως πυρ ηξει χαι ως χαταιγις τα αρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εχδιχησιν και αποσχοραχισμον εν φλογι πυρος 16 εν γαρ τω πυρι χυριου χριθησεται πασα η γη χαι εν τη ρομφαια αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματιαι εσονται υπο χυριου 17 οι αγνίζομενοι χαι χαθαριζομενοι εις τους χηπους χαι εν τοις προθυροις εσθοντες χρεας υειον χαι τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο αναλωθησονται ειπεν κυριος 18 καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τας γλωσσας και ηξουσιν και οψονται την δοξαν μου 19 και καταλειψω επ΄ αυτων σημεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενους εις τα εθνη εις θαρσις και φουδ και λουδ και μοσοχ και θοβελ και εις την ελλαδα και εις τας νησους τας πορρω οι ουκ αχηχοασιν μου το ονομα ουδε εωραχασιν την δοξαν μου χαι αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοις εθνεσιν 20 και αξουσιν τους αδελφους υμων εκ παντων των εθνων δωρον χυριω μεθ΄ ιππων χαι αρματων εν λαμπηναις ημιονων μετα σχιαδιων εις την αγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν χυριος ως αν ενεγχαισαν οι υιοι ισραηλ εμοι τας θυσιας αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον χυριου 21 και απ΄ αυτων λημψομαι εμοι ιερεις και λευιτας ειπεν κυριος 22 ον τροπον γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη α εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει κυριος ουτως στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων 23 και εσται μηνα εκ μηνος και σαββατον εκ σαββατου ηξει πασα σαρξ ενωπιον μου προσχυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν χυριος 24 και εξελευσονται και οψονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ο γαρ σχωληξ αυτων ου τελευτησει χαι το πυρ αυτων ου σβεσθησεται χαι εσονται εις ορασιν παση σαρχι.

Jeremiah

Chapter 1

1 το ρημα του θεου ο εγενετο επι ιερεμιαν τον του χελκιου εκ των ιερεων ος κατωκει εν αναθωθ εν γη βενιαμιν 2 ος εγενηθη λογος του θεου προς αυτον εν ταις ημεραις ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα ετους τρισχαιδεχατου εν τη βασιλεια αυτου 3 και εγενετο εν ταις ημεραις ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως ενδεκατου ετους σεδεκια υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως της αιχμαλωσιας ιερουσαλημ εν τω πεμπτω μηνι 4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 5 προ του με πλασαι σε εν χοιλια επισταμαι σε χαι προ του σε εξελθειν εχ μητρας ηγιαχα σε προφητην εις εθνη τεθειχα σε 6 χαι ειπα ω δεσποτα χυριε ιδου ουχ επισταμαι λαλείν οτι νεωτέρος έγω είμι 7 και είπεν χυρίος προς με μη λέγε οτι νεωτερος εγω ειμι οτι προς παντας ους εαν εξαποστειλω σε πορευση και κατα παντα οσα εαν εντειλωμαι σοι λαλησεις 8 μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει χυριος 9 και εξετεινεν χυριος την χειρα αυτου προς με και ηψατο του στοματος μου και ειπεν κυριος προς με ιδου δεδωχα τους λογους μου εις το στομα σου 10 ιδου κατέστακα σε σημέρον επι εθνη και βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν 11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων τι συ ορας ιερεμια και ειπα βακτηριαν καρυι+νην 12 και ειπεν κυριος προς με καλως εωρακας διοτι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους 13 και εγενετο λογος χυριου προς με εχ δευτερου λεγων τι συ ορας χαι ειπα λεβητα υποχαιομενον και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα 14 και ειπεν κυριος προς με απο προσωπου βορρα εμκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην 15 διοτι ιδου εγω συγκαλω πασας τας βασιλειας απο βορρα της γης λεγει κυριος και ηξουσιν και θησουσιν εκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων ιερουσαλημ και επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι πασας τας πολεις ιουδα 16 και λαλησω προς αυτους μετα κρισέως περι πασης της κακιας αυτων ως εγκατελιπον με και εθυσαν θεοις αλλοτριοις και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων 17 και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα οσα αν εντειλωμαι σοι μη φοβηθης απο προσωπου αυτων μηδε πτοηθης εναντιον αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει χυριος 18 ιδου τεθειχα σε εν τη σημερον ημερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκουν οχυρον απασιν τοις βασιλευσιν ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης 19 και πολεμησουσιν σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε ειπεν χυριος

Chapter 2

2 και ειπεν ταδε λεγει κυριος εμνησθην ελεους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω αγιω ισραηλ λεγει κυριος 3 αγιος ισραηλ τω χυριω αρχη γενηματων αυτου παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσιν χαχα ηξει επ΄ αυτους φησιν χυριος 4 αχουσατε λογον χυριου οιχος ιαχωβ και πασα πατρια οιχου ισραηλ 5 ταδε λεγει χυριος τι ευροσαν οι πατερες υμων εν εμοι πλημμελημα οτι απεστησαν μακραν απ΄ εμου και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθήσαν 6 και ουκ ειπαν που εστιν κυριος ο αναγαγων ημας εκ γης αιγυπτου ο καθοδηγησας ημας εν τη ερημω εν γη απειρω και αβατω εν γη ανυδρω και ακαρπω εν γη εν η ου διωδευσεν εν αυτη ουθεν και ου κατωκησεν εχει υιος ανθρωπου 7 και εισηγαγον υμας εις τον καρμηλον του φαγειν υμας τους χαρπους αυτου χαι τα αγαθα αυτου χαι εισηλθατε χαι εμιανατε την γην μου και την κληρονομιαν μου εθεσθε εις βδελυγμα 8 οι ιερεις ουκ ειπαν που εστιν χυριος και οι αντεχομενοι του νομου ουκ ηπισταντο με και οι ποιμενες ησεβουν εις εμε και οι προφηται επροφητευον τη βααλ και οπισω ανωφελους επορευθήσαν 9 δια τουτο ετι χριθήσομαι προς υμας λέγει χυρίος χαι προς τους υιους των υιων υμων χριθησομαι 10 διοτι διελθετε εις νησους χεττιμ και ιδετε και εις κηδαρ αποστειλατε και νοησατε σφοδρα και ιδετε ει γεγονεν τοιαυτα 11 ει αλλαξονται εθνη θεους αυτων και ουτοι ουκ εισιν θεοι ο δε λαος μου ηλλαξατο την δοξαν αυτου εξ ης ουχ ωφεληθησονται 12 εξεστη ο ουρανος επι τουτω χαι εφρίξεν επί πλειον σφοδρα λέγει χυρίος 13 οτί δυο πονήρα εποίησεν ο λάος μου έμε εγκατελιπον πηγην υδατος ζωης και ωρυξαν εαυτοις λακκους συντετριμμενους οι ου δυνησονται υδωρ συνεχειν 14 μη δουλος εστιν ισραηλ η οιχογενης εστιν δια τι εις προνομην εγένετο 15 επ' αυτον ωρυοντο λέοντες και εδωκάν την φωνην αυτων οι εταξαν την γην αυτου εις ερημον και αι πολεις αυτου κατεσκαφησαν παρα το μη κατοικεισθαι 16 και υιοι μεμφεως και ταφνας εγνωσαν σε και κατεπαίζον σου 17 ουχί ταυτα εποίησεν σοι το καταλιπείν σε εμε λεγεί κυρίος ο θεος σου 18 και νυν τι σοι και τη οδω αιγυπτου του πιειν υδωρ γηων και τι σοι και τη οδω ασσυριών του πιειν υδώρ ποταμών 19 παιδευσει σε η αποστασία σου και η κακια σου ελεγξει σε και γνωθι και ιδε οτι πικρον σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει χυριος ο θεος σου και ουκ ευδοκησα επι σοι λεγει χυριος ο θεος σου 20 οτι απ΄ αιωνος συνετριψας τον ζυγον σου διεσπασας τους δεσμους σου και ειπας ου δουλευσω αλλα πορευσομαι επι παν βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου κατασκιου εκει διαχυθησομαι εν τη πορνεια μου 21 εγω δε εφυτευσα σε αμπελον καρποφορον πασαν αληθινην πως εστραφης εις πικριαν η αμπελος η αλλοτρια 22 εαν αποπλυνη εν νιτρω και πληθυνης σεαυτη ποαν κεκηλιδωσαι εν ταις αδικιαις σου εναντιον εμου λεγει χυριος 23 πως ερεις ουχ εμιανθην χαι οπισω της βααλ

ουχ επορευθην ιδε τας οδους σου εν τω πολυανδριω και γνωθι τι εποιησας οψε φωνη αυτης ωλολυξεν τας οδους αυτης 24 επλατυνεν εφ' υδατα ερημου εν επιθυμιαις ψυχης αυτης επνευματοφορειτο παρεδοθη τις επιστρεψει αυτην παντες οι ζητουντες αυτην ου κοπιασουσιν εν τη ταπεινωσει αυτης ευρησουσιν αυτην 25 αποστρεψον τον ποδα σου απο οδου τραχειας και τον φαρυγγα σου απο διψους η δε ειπεν ανδριουμαι οτι ηγαπηχει αλλοτριους και οπισω αυτων επορευετο 26 ως αισχυνη κλεπτου οταν αλω ουτως αισχυνθησονται οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων 27 τω ξυλω ειπαν οτι πατηρ μου ει συ και τω λιθω συ εγεννησας με και εστρεψαν επ' εμε νωτα και ου προσωπα αυτων και εν τω καιρω των κακων αυτων ερουσιν αναστα και σωσον ημας 28 και που εισιν οι θεοι σου ους εποιησας σεαυτω ει αναστησονται και σωσουσιν σε εν καιρω της κακωσεως σου οτι κατ΄ αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ΄ αριθμον διοδων της ιερουσαλημ εθυον τη βααλ 29 ινα τι λαλειτε προς με παντες υμεις ησεβησατε και παντες υμεις ηνομησατε εις εμε λεγει χυριος 30 ματην επαταξα τα τεχνα υμων παιδειαν ουχ εδεξασθε μαχαιρα κατεφαγεν τους προφητας υμων ως λεων ολεθρευων και ουχ εφοβηθητε 31 αχουσατε λογον χυριου ταδε λεγει χυριος μη ερημος εγενομην τω ισραηλ η γη κεχερσωμενη δια τι ειπεν ο λαος μου ου κυριευθησομεθα και ουχ ηξομεν προς σε ετι 32 μη επιλησεται νυμφη τον χοσμον αυτης χαι παρθενος την στηθοδεσμιδα αυτης ο δε λαος μου επελαθετο μου ημέρας ων ουχ έστιν αριθμος 33 τι ετι καλον επιτηδευσεις εν ταις οδοις σου του ζητησαι αγαπησιν ουχ ουτως αλλα και συ επονηρευσω του μιαναι τας οδους σου 34 και εν ταις χερσιν σου ευρεθησαν αιματα ψυχων αθωων ουχ εν διορυγμασιν ευρον αυτους αλλ΄ επι παση δρυι 35 χαι ειπας αθωος ειμι αλλα αποστραφητω ο θυμος αυτου απ΄ εμου ιδου εγω κρινομαι προς σε εν τω λεγειν σε ουχ ημαρτον 36 τι κατεφρονησας σφοδρα του δευτερωσαι τας οδους σου και απο αιγυπτου καταισχυνθηση καθως κατησχυνθης απο ασσουρ 37 οτι και εντευθεν εξελευση και αι χειρες σου επι της κεφαλης σου οτι απωσατο χυριος την ελπιδα σου χαι ουχ ευοδωθηση εν αυτη

Chapter 3

1 εαν εξαποστειλη ανης την γυναικα αυτου και απελθη απ΄ αυτου και γενηται ανδρι ετεςω μη ανακαμπτουσα ανακαμψει προς αυτον ετι ου μιαινομενη μιανθησεται η γυνη εκεινη και συ εξεποςνευσας εν ποιμεσιν πολλοις και ανεκαμπτες προς με λεγει κυριος 2 αρον εις ευθειαν τους οφθαλμους σου και ιδε που ουχι εξεφυρθης επι ταις οδοις εκαθισας αυτοις ωσει κορωνη ερημουμενη και εμιανας την γην εν ταις ποςνειαις σου και εν ταις κακιαις σου 3 και εσχες ποιμενας πολλους εις προσκομμα σεαυτη οψις πορνης εγενετο σοι απηναισχυντησας προς παντας

4 ουχ ως οιχον με εχαλεσας και πατέρα και αρχηγον της παρθένιας σου 5 μη διαμένει εις τον αιώνα η διαφυλαχθησεται εις νείχος ιδού ελαλησας και εποιήσας τα πονηρα ταυτα και ηδυνασθης 6 και ειπεν κυριος προς με εν ταις ημεραις ιωσια του βασιλεως ειδες α εποιησεν μοι η κατοικια του ισραηλ επορευθησαν επι παν ορος υψηλον και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και επορνευσαν εκει 7 και είπα μετά το πορνευσαί αυτήν τάυτα πάντα προς με αναστρεψον και ουκ ανεστρεψεν και είδεν την ασυνθεσίαν αυτής η ασυνθέτος ιουδα 8 και είδον διοτι περι παντων ων κατελημφθη εν οις εμοιχατο η κατοικια του ισραηλ και εξαπεστειλα αυτην και εδωκα αυτη βιβλιον αποστασιου εις τας χειρας αυτης και ουχ εφοβηθη η ασυνθετος ιουδα και επορευθη και επορνευσεν και αυτη 9 και εγενετο εις ουθεν η πορνεια αυτης και εμοιχευσεν το ξυλον και τον λιθον 10 και εν πασιν τουτοις ουχ επεστραφη προς με η ασυνθετος ιουδα εξ ολης της χαρδιας αυτης αλλ΄ επι ψευδει 11 και ειπεν κυριος προς με εδικαιωσεν την ψυχην αυτου ισραηλ απο της ασυνθετου ιουδα 12 πορευου και αναγνωθι τους λογους τουτους προς βορραν και ερεις επιστραφητι προς με η κατοικια του ισραηλ λεγει κυριος και ου στηριω το προσωπον μου εφ΄ υμας οτι ελεημων εγω ειμι λεγει κυριος και ου μηνιω υμιν εις τον αιωνα 13 πλην γνωθι την αδικιαν σου οτι εις κυριον τον θεον σου ησεβησας και διεχεας τας οδους σου εις αλλοτριους υποκατω παντος ξυλου αλσωδους της δε φωνης μου ουχ υπηχουσας λεγει χυριος 14 επιστραφητε υιοι αφεστηχοτες λεγει χυριος διοτι εγω χαταχυριευσω υμων χαι λημψομαι υμας ενα εκ πολεως και δυο εκ πατριας και εισαξω υμας εις σιων 15 και δωσω υμιν ποιμενας κατα την καρδιαν μου και ποιμανουσιν υμας ποιμαινοντες μετ΄ επιστημης 16 και έσται εαν πληθυνθητε και αυξηθητε επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις λεγει χυριος ουχ ερουσιν ετι χιβωτος διαθηχης αγιου ισραηλ ουχ αναβησεται επι καρδιαν ουκ ονομασθησεται ουδε επισκεφθησεται και ου ποιηθησεται ετι 17 εν ταις ημεραις εχειναις χαι εν τω χαιρω εχεινω χαλεσουσιν την ιερουσαλημ θρονος χυριου χαι συναχθησονται εις αυτην παντα τα εθνη χαι ου πορευσονται ετι οπισω των ενθυμηματών της καρδίας αυτών της πονήρας 18 εν ταις ημέραις εκείναις συνελευσονται οιχος ιουδα επι τον οιχον του ισραηλ και ηξουσιν επι το αυτο απο γης βορρα και απο πασων των χωρων επι την γην ην κατεκληρονομησα τους πατερας αυτων 19 και έγω είπα γενοίτο κυρίε ότι ταξώ σε είς τέχνα και δώσω σοι γην εκλεκτην κληρονομιαν θεου παντοκρατορος εθνων και ειπα πατερα καλεσετε με και απ΄ εμου ουκ αποστραφησεσθε 20 πλην ως αθετει γυνη εις τον συνοντα αυτη ουτως ηθετησεν εις εμε οιχος ισραηλ λεγει χυριος 21 φωνη εχ χειλεων ηχουσθη χλαυθμου και δεησεως υιων ισραηλ οτι ηδικησαν εν ταις οδοις αυτων επελαθοντο θεου αγιου αυτων 22 επιστραφητε υιοι επιστρεφοντες και ιασομαι τα συντριμματα υμων ιδου δουλοι ημεις εσομεθα σοι οτι συ χυριος ο θεος ημων ει 23 οντως εις ψευδος ησαν οι βουνοι και η δυναμις των ορεων πλην δια κυριου

θεου ημων η σωτηρία του ισραηλ 24 η δε αισχυνη καταναλωσεν τους μοχθους των πατερων ημων απο νεοτητος ημων τα προβατα αυτων και τους μοσχους αυτων και τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων 25 εκοιμηθημεν εν τη αισχυνη ημων και επεκαλυψεν ημας η ατιμια ημων διοτι εναντι του θεου ημων ημαρτομέν ημείς και οι πατέρες ημών απο νέοτητος ημών εως της ημέρας ταυτης και ουχ υπηκουσαμέν της φωνης χυρίου του θέου ημών

Chapter 4

1 εαν επιστραφη ισραηλ λεγει χυριος προς με επιστραφησεται εαν περιέλη τα β δελυγματα αυτου εχ στοματος αυτου χαι απο του προσωπου μου ευλαβηθη 2 χαι ομοση ζη χυριος μετα αληθειας χαι εν χρισει χαι εν διχαιοσυνη χαι ευλογησουσιν εν αυτη εθνη και εν αυτω αινεσουσιν τω θεω εν ιερουσαλημ 3 οτι ταδε λεγει κυριος τοις ανδρασιν ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ νεωσατε εαυτοις νεωματα και μη σπειρητε επ' ακανθαις 4 περιτμηθητε τω θεω υμων και περιτεμεσθε την σχληροχαρδιαν υμων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ μη εξελθη ως πυρ ο θυμος μου και εκκαυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων απο προσωπου πονηριας επιτηδευματων υμων 5 αναγγειλατε εν τω ιουδα και ακουσθητω εν ιερουσαλημ ειπατε σημανατε επι της γης σαλπιγγι και κεκραξατε μεγα ειπατε συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας τειχηρεις 6 αναλαβοντες φευγετε εις σιων σπευσατε μη στητε οτι χαχα εγω επαγω απο βορρα και συντριβην μεγαλην 7 ανεβη λεων εχ της μανδρας αυτου εξολεθρευων εθνη εξηρεν χαι εξηλθεν εχ του τοπου αυτου του θειναι την γην εις ερημωσιν και πολεις καθαιρεθησονται παρα το μη κατοικεισθαι αυτας 8 επι τουτοις περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε και αλαλαξατε διοτι ουκ απεστραφη ο θυμος κυριου αφ' υμων 9 και εσται εν εχεινή τη ημέρα λέγει χυρίος απολείται η χαρδία του βασίλεως χαι η χαρδία των αρχοντων και οι ιερεις εκστησονται και οι προφηται θαυμασονται 10 και ειπα ω δεσποτα χυριε αρα γε απατων ηπατησας τον λαον τουτον χαι την ιερουσαλημ λεγων ειρηνη εσται υμιν και ιδου ηψατο η μαχαιρα εως της ψυχης αυτων 11 εν τω χαιρω εχεινω ερουσιν τω λαω τουτω χαι τη ιερουσαλημ πνευμα πλανησεως εν τη ερημω οδος της θυγατρος του λαου μου ουχ εις χαθαρον ουδ΄ εις αγιον 12 πνευμα πληρωσεως ηξει μοι νυν δε εγω λαλω χριματα προς αυτους 13 ιδου ως νεφελη αναβησεται και ως καταιγις τα αρματα αυτου κουφοτεροι αετων οι ιπποι αυτου ουαι ημιν οτι ταλαιπωρουμεν 14 αποπλυνε απο κακιας την καρδιαν σου ιερουσαλημ ινα σωθης εως ποτε υπαρξουσιν εν σοι διαλογισμοι πονων σου 15 διοτι φωνη αναγγελλοντος εχ δαν ηξει χαι αχουσθησεται πονος εξ ορους εφραιμ 16 αναμνησατε εθνη ιδου ηκασιν αναγγειλατε εν ιερουσαλημ συστροφαι ερχονται εχ γης μαχροθεν χαι εδωχαν επι τας πολεις ιουδα φωνην αυτων 17 ως

φυλασσοντες αγρον εγενοντο επ' αυτην χυχλω οτι εμου ημελησας λεγει χυριος 18 αι οδοι σου και τα επιτηδευματα σου εποιησαν ταυτα σοι αυτη η κακια σου οτι πικρα οτι ηψατο εως της καρδιας σου 19 την κοιλιαν μου την κοιλιαν μου αλγω και τα αισθητηρια της καρδιας μου μαιμασσει η ψυχη μου σπαρασσεται η καρδια μου ου σιωπησομαι οτι φωνην σαλπιγγος ηκουσεν η ψυχη μου κραυγην πολεμου 20 και ταλαιπωριαν συντριμμον επικαλειται οτι τεταλαιπωρηκεν πασα η γη αφνω τεταλαιπωρηκέν η σκηνη διεσπασθησάν αι δερρείς μου 21 έως πότε οψομαί φευγοντας αχουων φωνην σαλπιγγων 22 διοτι οι ηγουμενοι του λαου μου εμε ουχ ηδεισαν υιοι αφρονες εισιν χαι ου συνετοι σοφοι εισιν του χαχοποιησαι το δε καλως ποιησαι ουκ επεγνωσαν 23 επεβλεψα επι την γην και ιδου ουθεν και εις τον ουρανον και ουκ ην τα φωτα αυτου 24 ειδον τα ορη και ην τρεμοντα και παντας τους βουνους ταρασσομενους 25 επεβλεψα και ιδου ουκ ην ανθρωπος και παντα τα πετεινα του ουρανου επτοειτο 26 ειδον και ιδου ο καρμηλος ερημος και πασαι αι πολεις εμπεπυρισμεναι πυρι απο προσωπου χυριου και απο προσωπου οργης θυμου αυτου ηφανισθησαν 27 ταδε λεγει χυριος ερημος εσται πασα η γη συντελειαν δε ου μη ποιησω 28 επι τουτοις πενθειτω η γη και συσκοτασατω ο ουρανος ανωθεν διοτι ελαλησα και ου μετανοησω ωρμησα και ουκ αποστρεψω απ΄ αυτης 29 απο φωνης ιππεως και εντεταμενου τοξου ανεχωρησεν πασα χωρα εισεδυσαν εις τα σπηλαια και εις τα αλση εκρυβησαν και επι τας πετρας ανεβησαν πασα πολις εγκατελειφθη ου κατοικει εν αυταις ανθρωπος 30 και συ τι ποιησεις εαν περιβαλη χοχχινον χαι χοσμηση χοσμω χρυσω χαι εαν εγχριση στιβι τους οφθαλμους σου εις ματην ο ωραι+σμος σου απωσαντο σε οι ερασται σου την ψυχην σου ζητουσιν 31 οτι φωνην ως ωδινουσης ηχουσα του στεναγμου σου ως πρωτοτοχουσης φωνη θυγατρος σιων εχλυθησεται χαι παρησει τας χειρας αυτης οιμμοι έγω οτι έχλειπει η ψυχη μου επι τοις ανηρημένοις

Chapter 5

1 περιδραμετε εν ταις οδοις ιερουσαλημ και ιδετε και γνωτε και ζητησατε εν ταις πλατειαις αυτης εαν ευρητε ανδρα ει εστιν ποιων κριμα και ζητων πιστιν και ιλεως εσομαι αυτοις λεγει κυριος 2 ζη κυριος λεγουσιν δια τουτο ουκ επι ψευδεσιν ομνυσιν 3 κυριε οι οφθαλμοι σου εις πιστιν εμαστιγωσας αυτους και ουκ επονεσαν συνετελεσας αυτους και ουκ ηθελησαν δεξασθαι παιδειαν εστερεωσαν τα προσωπα αυτων υπερ πετραν και ουκ ηθελησαν επιστραφηναι 4 και εγω ειπα ισως πτωχοι εισιν διοτι ουκ εδυνασθησαν οτι ουκ εγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου 5 πορευσομαι προς τους αδρους και λαλησω αυτοις οτι αυτοι επεγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου και ιδου ομοθυμαδον συνετριψαν ζυγον διερρηξαν δεσμους 6 δια τουτο επαισεν αυτους λεων εκ του δρυμου και λυκος εως των οικι-

ων ωλεθρευσεν αυτους και παρδαλις εγρηγορησεν επι τας πολεις αυτων παντες οι εμπορευομένοι απ' αυτών θηρευθησονται οτι επληθυνάν ασέβειας αυτών ισχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτων 7 ποια τουτων ιλέως γενωμαι σοι οι υιοι σου εγκατελιπον με και ωμνυον εν τοις ουκ ουσιν θεοις και εχορτασα αυτους και εμοιχωντο και εν οικοις πορνων κατελυον 8 ιπποι θηλυμανεις εγενηθησαν εκαστος επι την γυναικα του πλησιον αυτου εχρεμετίζον 9 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει χυριος η εν εθνει τοιουτω ουχ εχδιχησει η ψυχη μου 10 αναβητε επι τους προμαχωνας αυτης και κατασκαψατε συντελειαν δε μη ποιησητε υπολιπεσθε τα υποστηριγματα αυτης οτι του χυριου εισιν 11 οτι αθετων ηθετησεν εις εμε λεγει χυριος οιχος ισραηλ και οιχος ιουδα 12 εψευσαντο τω χυριω εαυτων και ειπαν ουχ εστιν ταυτα ουχ ηξει εφ΄ ημας χαχα και μαχαιραν και λιμον ουκ οψομέδα 13 οι προφηται ημών ησαν εις ανέμον και λογός χυρίου ουχ υπηρχέν εν αυτοις ουτως εσται αυτοις 14 δια τουτο ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ανθ΄ ων ελαλησατε το ρημα τουτο ιδου εγω δεδωχα τους λογους μου εις το στομα σου πυρ και τον λαον τουτον ξυλα και καταφαγεται αυτους 15 ιδου εγω επαγω εφ΄ υμας εθνος πορρωθεν οιχος ισραηλ λεγει χυριος εθνος ου ουχ αχουση της φωνης της γλωσσης αυτου 16 παντες ισχυροι 17 και κατεδονται τον θερισμον υμων και τους αρτους υμων και κατεδονται τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων και κατεδονται τα προβατα υμων και τους μοσχους υμων και κατεδονται τους αμπελωνας υμων και τους συκωνας υμων και τους ελαιωνας υμων και αλοησουσιν τας πολεις τας οχυρας υμων εφ΄ αις υμεις πεποιθατε επ΄ αυταις εν ρομφαια 18 και εσται εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ο θεος σου ου μη ποιησω υμας εις συντελειαν 19 και εσται σταν ειπητε τινος ενέκεν εποιησέν χυρίος ο θέος ημών ημιν απαντα ταυτα και ερεις αυτοις ανθ΄ ων εδουλευσατε θεοις αλλοτριοις εν τη γη υμων ουτως δουλευσετε αλλοτριοις εν γη ουχ υμων 20 αναγγειλατε ταυτα εις τον οιχον ιαχωβ και αχουσθητω εν τω ιουδα 21 αχουσατε δη ταυτα λαος μωρος και ακαρδιος οφθαλμοι αυτοις και ου βλεπουσιν ωτα αυτοις και ουκ ακουουσιν 22 μη εμε ου φοβηθησεσθε λεγει χυριος η απο προσωπου μου ουχ ευλαβηθησεσθε τον ταξαντα αμμον οριον τη θαλασση προσταγμα αιωνιον και ουχ υπερβησεται αυτο και ταραχθησεται και ου δυνησεται και ηχησουσιν τα κυματα αυτης και ουχ υπερβησεται αυτο 23 τω δε λαω τουτω εγενηθη καρδια ανηκοος και απειθης και εξεκλιναν και απηλθοσαν 24 και ουκ ειπον εν τη καρδια αυτων φοβηθωμεν δη χυριον τον θεον ημων τον διδοντα ημιν υετον προιμον και οψιμον κατα καιρον πληρωσεως προσταγματος θερισμου και εφυλαξεν ημιν 25 αι ανομιαι υμων εξεκλιναν ταυτα και αι αμαρτιαι υμων απεστησαν τα αγαθα αφ΄ υμων 26 οτι ευρεθησαν εν τω λαω μου ασεβεις και παγιδας εστησαν διαφθειραι ανδρας και συνελαμβανόσαν 27 ως παγις εφεσταμένη πληρης πετείνων ουτώς οι οίχοι αυτών πληρεις δολου δια τουτο εμεγαλυνθησαν και επλουτησαν 28 και παρεβησαν κρισιν

ουχ εχριναν χρισιν ορφανου και κρισιν χηρας ουχ εχρινοσαν 29 μη επι τουτοις ουχ επισκεψομαι λεγει χυριος η εν εθνει τω τοιουτω ουχ εχδικησει η ψυχη μου 30 εκστασις και φρικτα εγενηθη επι της γης 31 οι προφηται προφητευουσιν αδικα και οι ιερεις επεχροτησαν ταις χερσιν αυτων και ο λαος μου ηγαπησεν ουτως και τι ποιησετε εις τα μετα ταυτα

Chapter 6

1 ενισχυσατε υιοι βενιαμιν εχ μεσου της ιερουσαλημ χαι εν θεχουε σημανατε σαλπιγγι και υπερ βαιθαχαρμα αρατε σημείον οτι κακα εκκεκυφέν απο βορρα και συντριβη μεγαλη γινεται 2 και αφαιρεθησεται το υψος σου θυγατερ σιων 3 εις αυτην ηξουσιν ποιμενες και τα ποιμνια αυτων και πηξουσιν επ΄ αυτην σκηνας χυχλω και ποιμανουσιν εκαστος τη χειρι αυτου 4 παρασκευασασθε επ΄ αυτην εις πολεμον αναστητε και αναβωμεν επ' αυτην μεσημβριας ουαι ημιν οτι κεκλικεν η ημέρα ότι εχλειπουσίν αι σχιαί της εσπέρας 5 αναστήτε χαι αναβώμεν εν τη νυχτι και διαφθειρωμέν τα θεμέλια αυτής 6 οτι τάδε λέγει χυρίος εχχοψού τα ξυλα αυτης εχχεον επι ιερουσαλημ δυναμιν ω πολις ψευδης ολη χαταδυναστεια εν αυτή 7 ως ψυχει λάχχος υδώρ ουτώς ψυχει κάχια αυτής ασέβεια και ταλαίπωρια αχουσθησεται εν αυτη επι προσωπον αυτης δια παντος πονω χαι μαστιχι 8 παιδευθηση ιερουσαλημ μη αποστη η ψυχη μου απο σου μη ποιησω σε αβατον γην ητις ου κατοικηθησεται 9 οτι ταδε λεγει κυριος καλαμασθε καλαμασθε ως αμπελον τα καταλοιπα του ισραηλ επιστρεψατε ως ο τρυγων επι τον καρταλλον αυτου 10 προς τινα λαλησω και διαμαρτυρωμαι και ακουσεται ιδου απεριτμητα τα ωτα αυτων και ου δυνανται ακουειν ιδου το ρημα κυριου εγενετο αυτοις εις ονειδισμον ου μη βουληθωσιν αυτο αχουσαι 11 χαι τον θυμον μου επλησα χαι επεσχον και ου συνετελεσα αυτους εκχεω επι νηπια εξωθεν και επι συναγωγην νεανισχων αμα οτι ανηρ και γυνη συλλημφθησονται πρεσβυτερος μετα πληρους ημερων 12 και μεταστραφησονται αι οικιαι αυτων εις ετερους αγροι και αι γυναικές αυτών επι το αυτό ότι έκτενω την χείρα μου επι τους κατοικούντας την γην ταυτην λεγει χυριος 13 οτι απο μιχρου αυτων χαι εως μεγαλου παντες συνετελεσαντο ανομα απο ιερεως και εως ψευδοπροφητου παντες εποιησαν ψευδη 14 και ιωντο το συντριμμα του λαου μου εξουθενουντες και λεγοντες ειρηνη ειρηνη και που εστιν ειρηνη 15 κατησχυνθησαν οτι εξελιποσαν και ουδ΄ ως καταισχυνομενοι κατησχυνθησαν και την ατιμιαν αυτων ουκ εγνωσαν δια τουτο πεσουνται εν τη πτωσει αυτων και εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται είπεν κυρίος 16 ταδε λεγει χυριος στητε επι ταις οδοις χαι ιδετε χαι ερωτησατε τριβους χυριου αιωνιους και ιδετε ποια εστιν η οδος η αγαθη και βαδιζετε εν αυτη και ευρησετε αγνισμον ταις ψυχαις υμων και ειπαν ου πορευσομεθα 17 κατεστακα εφ΄ υμας

σκοπους ακουσατε της φωνης της σαλπιγγος και ειπαν ουκ ακουσομεθα 18 δια τουτο ηχουσαν τα εθνη και οι ποιμαινοντες τα ποιμνια αυτων 19 ακουε γη ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα τον καρπον αποστροφης αυτων οτι των λογων μου ου προσεσχον και τον νομον μου απωσαντο 20 ινα τι μοι λιβανον εκ σαβα φερετε και κινναμωμον εκ γης μακροθεν τα ολοκαυτωματα υμων ουκ εισιν δεχτα χαι αι θυσιαι υμων ουχ ηδυναν μοι 21 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω διδωμι επι τον λαον τουτον ασθενειαν και ασθενησουσιν εν αυτη πατερες και υιοι αμα γειτων και ο πλησιον αυτου απολουνται 22 ταδε λεγει κυριος ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνη εξεγερθησεται απ΄ εσχατου της γης 23 τοξον και ζιβυνην κρατησουσιν ιταμος εστιν και ουκ ελεησει φωνη αυτου ως θαλασσα χυμαινουσα εφ΄ ιπποις και αρμασιν παραταξεται ως πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ σιων 24 ηχουσαμεν την αχοην αυτων παρελυθησαν αι χειρες ημων θλιψις κατέσχεν ημας ωδινές ως τικτουσής 25 μη εκπορευέσθε είς αγρον και εν ταις οδοις μη βαδιζετε οτι ρομφαια των εχθρων παροιχει χυχλοθεν 26 θυγατερ λαου μου περιζωσαι σαχχον χαταπασαι εν σποδω πενθος αγαπητου ποιησαι σεαυτη κοπετον οικτρον οτι εξαιφνης ηξει ταλαιπωρια εφ΄ υμας 27 δοκιμαστην δεδωκα σε εν λαοις δεδοχιμασμένοις και γνωση με εν τω δοχιμασαι με την οδον αυτων 28 παντες ανηχοοι πορευομενοι σχολιως χαλχος και σιδηρος παντες διεφθαρμενοι εισιν 29 εξελιπεν φυσητηρ απο πυρος εξελιπεν μολιβος εις κενον αργυροκοπος αργυροχοπει πονηρια αυτων ουχ εταχη 30 αργυριον αποδεδοχιμασμένον χαλέσατε αυτους οτι απεδοχιμασεν αυτους χυριος

Chapter 7

2 αχουσατε λογον χυριου πασα η ιουδαία 3 ταδε λεγει χυριος ο δεος ισραηλ διορθωσατε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και κατοικίω υμας εν τω τόπω τουτω 4 μη πεποιθατε εφ΄ εαυτοις επι λογοις ψευδεσίν ότι το παραπάν ουχ ωφελησουσίν υμας λεγοντές ναος χυριου ναος χυριου έστιν 5 ότι εαν διορθούντες διορθωσητε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και ποιούντες ποιησητε χρισίν ανα μέσον ανδρός και ανα μέσον του πλησίον αυτού 6 και προσηλύτον και ορφανού και χηραν μη καταδυναστευσητε και αίμα αθωού μη εχέητε ευ τω τόπω τουτω και όπισω θέων αλλότριων μη πορευησθέ εις καχού υμιν 7 και κατοικίω υμας ευ τω τόπω τουτώ ευ γη η εδώκα τοις πατρασίν υμών εξ αιώνος και εως αιώνος 8 ει δε υμείς πεποίθατε επι λογοίς ψευδεσίν όθεν ουχ ωφεληθησέσθε 9 και φονεύετε και μοιχασθέ και κλέπτετε και ομύνετε επ΄ αδίκω και εθυμιατέ τη βααλ και επορεύεσθε όπισω θέων αλλότριων ων ουχ οίδατε του κάχως είναι υμίν 10 και ηλθετε και εστητε ευωπίου έμου ευ τω οίχω ου επικέχληται το ονόμα μου επ΄ αυτώ και είπατε απέσχημεθα του μη ποιείν παντά τα βδελυγματά ταυτά 11 μη

Jeremiah LXX

σπηλαιον ληστων ο οιχος μου ου επικεχληται το ονομα μου επ΄ αυτω εκει ενωπιον υμων και εγω ιδου εωρακα λεγει κυριος 12 οτι πορευθητε εις τον τοπον μου τον εν σηλωμ ου κατεσκηνωσα το ονομα μου εκει εμπροσθεν και ιδετε α εποιησα αυτω απο προσωπου κακιας λαου μου ισραηλ 13 και νυν ανθ' ων εποιησατε παντα τα εργα ταυτα και ελαλησα προς υμας και ουκ ηκουσατε μου και εκαλεσα υμας και ουχ απεχριθητε 14 και ποιησω τω οικω τουτω ω επικεκληται το ονομα μου επ΄ αυτω εφ΄ ω υμεις πεποιθατε επ΄ αυτω και τω τοπω ω εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων καθως εποιησα τη σηλωμ 15 και απορριψω υμας απο προσωπου μου καθως απερριψα τους αδελφους υμών παν το σπερμα εφραιμ 16 και συ μη προσευγου περι του λαου τουτου και μη αξιου του ελεηθηναι αυτους και μη ευχου και μη προσελθης μοι περι αυτων οτι ουχ εισαχουσομαι 17 η ουχ ορας τι αυτοι ποιουσιν εν ταις πολεσιν ιουδα και εν ταις οδοις ιερουσαλημ 18 οι υιοι αυτων συλλεγουσιν ξυλα και οι πατερες αυτων καιουσι πυρ και αι γυναικες αυτων τριβουσιν σταις του ποιησαι χαυωνας τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριοις ινα παροργισωσιν με 19 μη εμε αυτοι παροργιζουσιν λεγει χυριος ουχι εαυτους οπως καταισχυνθη τα προσωπα αυτων 20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οργη και θυμος μου χειται επι τον τοπον τουτον και επι τους ανθρωπους και επι τα χτηνη και επι παν ξυλον του αγρου αυτων και επι παντα τα γενηματα της γης και καυθησεται και ου σβεσθησεται 21 ταδε λεγει κυριος τα ολοκαυτωματα υμων συναγαγετε μετα των θυσιων υμων και φαγετε κρεα 22 οτι ουκ ελαλησα προς τους πατερας υμων και ουκ ενετειλαμην αυτοις εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου περι ολοχαυτωματων και θυσιας 23 αλλ΄ η το ρημα τουτο ενετειλαμην αυτοις λεγων αχουσατε της φωνης μου χαι εσομαι υμιν εις θεον χαι υμεις εσεσθε μοι εις λαον και πορευεσθε εν πασαις ταις οδοις μου αις αν εντειλωμαι υμιν οπως αν ευ η υμιν 24 και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν το ους αυτων αλλ' επορευθησαν εν τοις ενθυμημασιν της καρδιας αυτων της κακης και εγενηθησαν εις τα οπισθεν και ουκ εις τα εμπροσθεν 25 αφ΄ ης ημερας εξηλθοσαν οι πατερες αυτων εχ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης και εξαπεστειλα προς υμας παντας τους δουλους μου τους προφητας ημερας και ορθρου και απεστειλα 26 και ουχ ηχουσαν μου χαι ου προσεσχεν το ους αυτων χαι εσχληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων 27 και ερεις αυτοις τον λογον τουτον τουτο το εθνος ο ουχ ηχουσεν της φωνης χυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν η πιστις εκ στοματος αυτων 29 κειραι την κεφαλην σου και απορριπτε και αναλαβε επι χειλεων θρηνον οτι απεδοχιμασεν χυριος και απωσατο την γενεαν την ποιουσαν ταυτα 30 οτι εποιησαν οι υιοι ιουδα το πονηρον εναντιον εμου λεγει χυριος εταξαν τα βδελυγματα αυτων εν τω οιχω ου επιχεχληται το ονομα μου επ' αυτον του μιαναι αυτον 31 και ωκοδομησαν τον βωμον του ταφεθ ος εστιν εν φαραγγι υιου εννομ του κατακαιειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι

ο ουχ ενετειλαμην αυτοις και ου διενοηθην εν τη καρδια μου 32 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουχ ερουσιν ετι βωμος του ταφεθ και φαραγξ υιου εννομ αλλ΄ η φαραγξ των ανηρημενων και θαψουσιν εν τω ταφεθ δια το μη υπαρχειν τοπον 33 και εσονται οι νέκροι του λαου τουτου εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουχ εσται ο αποσοβων 34 και καταλυσω έχ πολέων ιουδα και έχ διοδων ιερουσαλημ φωνην ευφραινομένων και φωνην χαιροντων φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οτι εις ερημωσιν εσται πασα η γη

Chapter 8

1 εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος εξοισουσιν τα οστα των βασιλεων ιουδα και τα οστα των αρχοντων αυτου και τα οστα των ιερεων και τα οστα των προφητων και τα οστα των κατοικουντων ιερουσαλημ εκ των ταφων αυτων 2 και ψυξουσιν αυτα προς τον ηλιον και την σεληνην και προς παντας τους αστερας και προς πασαν την στρατιαν του ουρανου α ηγαπησαν και οις εδουλευσαν και ων επορευθησαν οπισω αυτων και ων αντειχοντο και οις προσεκυνησαν αυτοις ου κοπησονται και ου ταφησονται και εσονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης 3 οτι ειλοντο τον θανατον η την ζωην και πασιν τοις καταλοιποις τοις καταλειφθεισιν απο της γενεας εχεινης εν παντι τοπω ου εαν εξωσω αυτους εχει 4 οτι ταδε λεγει χυριος μη ο πιπτων ουκ ανισταται η ο αποστρεφων ουκ επιστρεφει 5 δια τι απεστρεψεν ο λαος μου ουτος αποστροφην αναιδη και κατεκρατηθησαν εν τη προαιρεσει αυτων και ουκ ηθελησαν του επιστρεψαι 6 ενωτισασθε δη και ακουσατε ουχ ουτως λαλησουσιν ουκ εστιν ανθρωπος μετανοων απο της κακιας αυτου λεγων τι εποιησα διελιπεν ο τρεχων απο του δρομου αυτου ως ιππος καθιδρος εν χρεμετισμω αυτου 7 και η ασιδα εν τω ουρανω εγνω τον καιρον αυτης τρυγων και χελιδων αγρου στρουθια εφυλαξαν καιρους εισοδων αυτων ο δε λαος μου ουχ έγνω τα χριματά χυρίου 8 πως έρειτε ότι σοφοί έσμεν ημείς και νομός χυριου εστιν μεθ΄ ημων εις ματην εγενηθη σχοινος ψευδης γραμματευσιν 9 ησχυνθησαν σοφοι και επτοηθησαν και εαλωσαν οτι τον λογον κυριου απεδοκιμασαν σοφια τις εστιν εν αυτοις 10 δια τουτο δωσω τας γυναικας αυτων ετεροις και τους αγρους αυτων τοις κληρονομοις 13 και συναξουσιν τα γενηματα αυτων λεγει κυριος ουχ εστιν σταφυλη εν ταις αμπελοις χαι ουχ εστιν συχα εν ταις συχαις χαι τα φυλλα κατερρυήκεν 14 επι τι ημεις καθημεθα συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας οχυρας και απορριφωμέν οτι ο θέος απερριψέν ημάς και εποτίσεν ημας υδωρ χολης οτι ημαρτομεν εναντιον αυτου 15 συνηχθημεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασέως και ιδου σπουδη 16 εκ δαν ακουσομέθα φωνην οξυτητος ιππων αυτου απο φωνης χρεμετισμου ιππασιας ιππων αυτου εσεισθη

πασα η γη και ηξει και καταφαγεται την γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη 17 διοτι ιδου εγω εξαποστελλω εις υμας οφεις θανατουντας οις ουκ εστιν επασαι και δηξονται υμας 18 ανιατα μετ΄ οδυνης καρδιας υμων απορουμενης 19 ιδου φωνη κραυγης θυγατρος λαου μου απο γης μακροθεν μη κυριος ουκ εστιν εν σιων η βασιλευς ουκ εστιν εκει δια τι παρωργισαν με εν τοις γλυπτοις αυτων και εν ματαιοις αλλοτριοις 20 διηλθεν θερος παρηλθεν αμητος και ημεις ου διεσωθημεν 21 επι συντριμματι θυγατρος λαου μου εσκοτωθην απορια κατισχυσαν με ωδινες ως τικτουσης 22 μη ρητινή ουκ εστιν εν γαλααδη ιατρος ουκ εστιν εκει δια τι ουκ ανεβη ιασις θυγατρος λαου μου 23 τις δωσει κεφαλή μου υδωρ και οφθαλμοις μου πηγήν δακρύων και κλαυσομαι τον λαον μου τουτον ημερας και νυκτός τους τετραυματισμένους θυγατρος λαου μου

Chapter 9

1 τις δωη μοι εν τη ερημω σταθμον εσχατον και καταλειψω τον λαον μου και απελευσομαι απ΄ αυτων οτι παντες μοιχωνται συνοδος αθετουντων 2 και ενετειναν την γλωσσαν αυτων ως τοξον ψευδος και ου πιστις ενισχυσεν επι της γης οτι εχ κακών εις κακά εξηλθοσάν και εμέ ουχ εγνώσαν 3 εκάστος από του πλησιον αυτου φυλαξασθε και επ΄ αδελφοις αυτων μη πεποιθατε οτι πας αδελφος πτερνη πτερνιει και πας φιλος δολιως πορευσεται 4 εκαστος κατα του φιλου αυτου καταπαίξεται αληθείαν ου μη λαλησωσίν μεμαθήκεν η γλωσσα αυτών λαλειν ψευδη ηδικησαν και ου διελιπον του επιστρεψαι 5 τοχος επι τοκω δολος επι δολω ουχ ηθελον ειδεναι με 6 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω πυρωσω αυτους και δοκιμω αυτους οτι ποιησω απο προσωπου πονηριας θυγατρος λαου μου 7 βολις τιτρωσχουσα η γλωσσα αυτων δολια τα ρηματα του στοματος αυτων τω πλησιον αυτου λαλει ειρηνικα και εν εαυτω έχει την έχθραν 8 μη επι τουτοις ουχ επισχεψομαι λεγει χυριος η εν λαω τω τοιουτω ουχ εχδιχησει η ψυχη μου 9 επι τα ορη λαβετε χοπετον χαι επι τας τριβους της ερημου θρηνον οτι εξελιπον παρα το μη ειναι ανθρωπους ουκ ηκουσαν φωνην υπαρξεως απο πετεινων του ουρανου και εως κτηνων εξεστησαν ωχοντο 10 και δωσω την ιερουσαλημ εις μετοιχιαν χαι εις χατοιχητηριον δραχοντων χαι τας πολεις ιουδα εις αφανισμον θησομαι παρα το μη κατοικεισθαι 11 τις ο ανθρωπος ο συνετος και συνετω τουτο και ω λογος στοματος κυριου προς αυτον αναγγειλατω υμιν ενεκεν τινος απωλετο η γη ανηφθη ως ερημος παρα το μη διοδευεσθαι αυτην 12 και ειπεν κυριος προς με δια το εγκαταλιπειν αυτους τον νομον μου ον εδωκα προ προσωπου αυτων και ουχ ηκουσαν της φωνης μου 13 αλλ΄ επορευθησαν οπισω των αρεστων της καρδιας αυτων της κακης και οπισω των ειδωλων α εδιδαξαν αυτους οι πατερες αυτων 14 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ψωμιω αυτους

αναγκας και ποτιω αυτους υδωρ χολης 15 και διασκορπιω αυτους εν τοις εθνεσιν εις ους ουχ εγινωσχον αυτοι χαι οι πατερες αυτων χαι επαποστελω επ' αυτους την μαχαιραν εως του εξαναλωσαι αυτους εν αυτη 16 ταδε λεγει χυριος χαλεσατε τας θρηνουσας και ελθετωσαν και προς τας σοφας αποστειλατε και φθεγξασθωσαν 17 και λαβετωσαν εφ΄ υμας θρηνον και καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι υμων δακρυα και τα βλεφαρα υμων ρειτω υδωρ 18 οτι φωνη οικτου ηκουσθη εν σιων πως εταλαιπωρησαμεν κατησχυνθημεν σφοδρα οτι εγκατελιπομεν την γην και απερριψαμεν τα σχηνωματα ημων 19 αχουσατε δη γυναιχες λογον θεου και δεξασθω τα ωτα υμων λογους στοματος αυτου και διδαξατε τας θυγατερας υμων οικτον και γυνη την πλησιον αυτης θρηνον 20 οτι ανεβη θανατος δια των θυριδων υμων εισηλθεν εις την γην υμων του εκτριψαι νηπια εξωθεν και νεανισκους απο των πλατειων 21 και εσονται οι νέχροι των ανθρωπών εις παραδείγμα επι προσώπου του πεδιου της γης υμων και ως χορτος οπισω θεριζοντος και ουκ εσται ο συναγων 22 ταδε λεγει χυριος μη χαυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου χαι μη χαυχασθω ο ισχυρος εν τη ισχυι αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου 23 αλλ΄ η εν τουτω χαυχασθω ο χαυχωμενος συνιειν χαι γινωσχειν οτι εγω ειμι χυριος ποιων ελεος και κριμα και δικαιοσυνην επι της γης οτι εν τουτοις το θελημα μου λεγει χυριος 24 ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος και επισκεψομαι επι παντας περιτετμημενους αχροβυστιας αυτων 25 επ΄ αιγυπτον και επι την ιουδαιαν και επι εδωμ και επι υιους αμμων και επι υιους μωαβ και επι παντα περικειρομενον τα κατα προσωπον αυτου τους κατοικουντας εν τη ερημω οτι παντα τα εθνη απεριτμητα σαρχι χαι πας οιχος ισραηλ απεριτμητοι χαρδιας αυτων

Chapter 10

1 αχουσατε τον λογον χυριου ον ελαλησεν εφ΄ υμας οιχος ισραηλ 2 ταδε λεγει χυριος κατα τας οδους των εθνων μη μανθανετε και απο των σημειων του ουρανου μη φοβεισθε οτι φοβουνται αυτα τοις προσωποις αυτων 3 οτι τα νομιμα των εθνων ματαια ξυλον εστιν εχ του δρυμου εχχεχομμενον εργον τεχτονος και χωνευμα 4 αργυριω και χρυσιω χεχαλλωπισμενα εστιν εν σφυραις και ηλοις εστερεωσαν αυτα και ου κινηθησονται 5 αιρομενα αρθησονται οτι ουχ επιβησονται μη φοβηθητε αυτα οτι ου μη καχοποιησωσιν και αγαθον ουχ εστιν εν αυτοις 9 αργυριον τορευτον εστιν ου πορευσονται αργυριον προσβλητον απο θαρσις ηξει χρυσιον μωφαζ και χειρ χρυσοχοων εργα τεχνιτων παντα υακινθον και πορφυραν ενδυσουσιν αυτα 11 ουτως ερειτε αυτοις θεοι οι τον ουρανον και την γην ουχ εποιησαν απολεσθωσαν απο της γης και υποχατωθεν του ουρανου τουτου 12 χυριος ο ποιησας την γην εν τη ισχυι αυτου ο ανορθωσας την οιχουμενην εν τη σοφια αυτου και τη φρονησει αυτου εξετεινεν τον ουρανον 13 και πληθος

Jeremiah LXX

υδατος εν ουρανω και ανηγαγεν νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου 14 εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχοος επι τοις γλυπτοις αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουχ εστιν πνευμα εν αυτοις 15 ματαια εστιν εργα εμπεπαιγμενα εν χαιρω επισχοπης αυτων απολουνται 16 ουχ εστιν τοιαυτη μερις τω ιαχωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος χληρονομια αυτου χυριος ονομα αυτω 17 συνηγαγεν εξωθεν την υποστασιν σου κατοικουσα εν εκλεκτοις 18 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω σκελίζω τους κατοικουντας την γην ταυτην εν θλιψει οπως ευρεθη η πληγη σου 19 ουαι επι συντριμματι σου αλγηρα η πληγη σου καγω ειπα οντως τουτο το τραυμα μου και κατελαβεν με 20 η σκηνη μου εταλαιπωρησεν ωλετο και πασαι αι δερρεις μου διεσπασθησαν οι υιοι μου και τα προβατα μου ουκ εισιν ουκ εστιν ετι τοπος της σχηνης μου τοπος των δερρεων μου 21 οτι οι ποιμένες ηφρονευσαντο και τον χυριον ουχ εξεζητησαν δια τουτο ουχ ενοησεν πασα η νομη χαι διεσχορπισθησαν 22 φωνη αχοης ιδου ερχεται και σεισμος μεγας εκ γης βορρα του ταξαι τας πολεις ιουδα εις αφανισμον και κοιτην στρουθων 23 οιδα κυριε οτι ουχι του ανθρωπου η οδος αυτου ουδε ανηρ πορευσεται και κατορθωσει πορειαν αυτου 24 παιδευσον ημας χυριε πλην εν χρισει χαι μη εν θυμω ινα μη ολιγους ημας ποιησης 25 εχχεον τον θυμον σου επι εθνη τα μη ειδοτα σε και επι γενεας αι το ονομα σου ουχ επεχαλεσαντο οτι κατεφαγον τον ιαχωβ και εξανηλωσαν αυτον και την νομην αυτου ηρημωσαν

Chapter 11

1 ο λογος ο γενομένος παρα χυρίου προς ιέρεμιαν λέγων 2 αχουσατέ τους λογους της διαθηχης ταυτης και λαλησείς προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιέρουσαλημ 3 και έρεις προς αυτους ταδέ λέγει χυρίος ο θέος ιέραηλ επικαταρατός ο ανθρωπός ος ουχ αχουσεται των λόγων της διαθηχης ταυτης 4 ης ενετειλαμην τοις πατρασίν υμών εν ημέρα η ανηγαγόν αυτους έχ γης αιγυπτού έχ καμινού της σίδηρας λέγων αχουσατέ της φωνής μου και ποιησατέ παυτά όσα έαν εντειλώμαι υμίν και έσεσθε μοι είς λαον και έγω έσομαι υμίν είς θέον 5 οπώς στησώ τον όρχον μου ον ωμόσα τοις πατρασίν υμών του δουναι αυτοίς γην ρεουσαν γάλα και μέλι κάθως η ημέρα αυτή και απέχριθην και είπα γένοιτο χυρίε 6 και είπεν χυρίος προς με αναγνωθί τους λόγους τουτούς εν πολέσιν ιουδα και έξωθεν ιέρουσαλημ λέγων αχουσατέ τους λόγους της διαθήχης ταυτής και ποιησατέ αυτούς 8 και ουχ εποίησαν 9 και είπεν χυρίος προς με ευρέθη συνδεσμός εν ανδρασίν ιουδα και εν τοις κατοιχουσίν ιέρουσαλημ 10 επέστραφησαν επί τας αδικίας των πατέρων αυτών των προτέρον οι ουχ ηθέλον είσαχουσαι των λόγων μου και ίδου αυτοί βαδίζουσιν οπίσω θέων αλλοτρίων του δουλευείν αυτοίς και διέσχεδασαν οίχος

Jeremiah LXX

ισραηλ και οικος ιουδα την διαθηκην μου ην διεθεμην προς τους πατερας αυτων 11 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον χαχα εξ ων ου δυνησονται εξελθειν εξ αυτων και κεκραξονται προς με και ουκ εισακουσομαι αυτων 12 και πορευσονται πολεις ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κεκραξονται προς τους δεους οις αυτοι δυμιωσιν αυτοις μη σωσουσιν αυτους εν καιρω των κακων αυτων 13 οτι κατ΄ αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ΄ αριθμον εξοδων της ιερουσαλημ εταξατε βωμους θυμιαν τη βααλ 14 και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου περι αυτων εν δεησει και προσευχή οτι ουκ εισακουσομαι εν τω καιρω εν ω επικαλουνται με εν καιρω κακωσεως αυτων 15 τι η ηγαπημενη εν τω οικω μου εποιησεν βδελυγμα μη ευχαι και κρέα αγια αφελουσιν από σου τας κακίας σου η τουτοίς διαφεύξη 16 ελαίαν ωραιαν ευσχιον τω είδει εχαλέσεν χυρίος το ονομά σου είς φωνήν περιτομής αυτής ανηφθη πυρ επ΄ αυτην μεγαλη η θλιψις επι σε ηχρεωθησαν οι κλαδοι αυτης 17 και κυριος ο καταφυτευσας σε ελαλησεν επι σε κακα αντι της κακιας οικου ισραηλ και οικου ιουδα οτι εποιησαν εαυτοις του παροργισαι με εν τω θυμιαν αυτους τη βααλ 18 χυριε γνωρισον μοι και γνωσομαι τοτε ειδον τα επιτηδευματα αυτων 19 εγω δε ως αρνιον αχαχον αγομενον του θυεσθαι ουχ εγνων επ' εμε ελογισαντο λογισμον πονηρον λεγοντες δευτε και εμβαλωμεν ξυλον εις τον αρτον αυτου και εχτριψωμεν αυτον απο γης ζωντων και το ονομα αυτου ου μη μνησθη ετι 20 χυριε κρινων δικαια δοκιμαζων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εξ αυτων οτι προς σε απεχαλυψα το δικαιωμα μου 21 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επι τους ανδρας αναθωθ τους ζητουντας την ψυχην μου τους λεγοντας ου μη προφητευσης επι τω ονοματι χυριου ει δε μη αποθανη εν ταις χερσιν ημων 22 ιδου εγω επισχεψομαι επ΄ αυτους οι νεανισχοι αυτων εν μαχαιρα αποθανουνται χαι οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων τελευτησουσιν εν λιμω 23 και εγκαταλειμμα ουχ εσται αυτων οτι επαξω χαχα επι τους χατοιχουντας εν αναθωθ εν ενιαυτω επισχεψεως αυτων

Chapter 12

1 δικαιος ει κυριε οτι απολογησομαι προς σε πλην κριματα λαλησω προς σε τι οτι οδος ασεβων ευοδουται ευθηνησαν παντες οι αθετουντες αθετηματα 2 εφυτευσας αυτους και ερριζωθησαν ετεκνοποιησαν και εποιησαν καρπον εγγυς ει συ του στοματος αυτων και πορρω απο των νεφρων αυτων 3 και συ κυριε γινωσκεις με δεδοκιμακας την καρδιαν μου εναντιον σου αγνισον αυτους εις ημεραν σφαγης αυτων 4 εως ποτε πενθησει η γη και πας ο χορτος του αγρου ξηρανθησεται απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη ηφανισθησαν κτηνη και πετεινα οτι ειπαν ουκ οψεται ο θεος οδους ημων 5 σου οι ποδες τρεχουσιν και εκλυουσιν σε πως

παρασχευαση εφ΄ ιπποις και εν γη ειρηνης συ πεποιθας πως ποιησεις εν φρυαγματι του ιορδανου 6 οτι και οι αδελφοι σου και ο οικος του πατρος σου και ουτοι ηθετησαν σε και αυτοι εβοησαν εκ των οπισω σου επισυνηχθησαν μη πιστευσης εν αυτοις οτι λαλησουσιν προς σε καλα 7 εγκαταλελοιπα τον οικον μου αφηκα την χληρονομιαν μου εδωχα την ηγαπημενην ψυχην μου εις χειρας εχθρων αυτης 8 εγενηθη η χληρονομια μου εμοι ως λεων εν δρυμω εδωχεν επ΄ εμε την φωνην αυτης δια τουτο εμισησα αυτην 9 μη σπηλαιον υαινης η κληρονομια μου εμοι η σπηλαιον χυχλω αυτης βαδισατε συναγαγετε παντα τα θηρια του αγρου και ελθετωσαν του φαγειν αυτην 10 ποιμενες πολλοι διεφθειραν τον αμπελωνα μου εμολυναν την μεριδα μου εδωχαν μεριδα επιθυμητην μου εις ερημον αβατον 11 ετεθη εις αφανισμον απωλειας δι΄ εμε αφανισμω ηφανισθη πασα η γη οτι ουχ εστιν ανηρ τιθεμενος εν χαρδια 12 επι πασαν διεχβολην εν τη ερημω ηλθον ταλαιπωρουντες οτι μαχαιρα του χυριου χαταφαγεται απ΄ αχρου της γης εως αχρου της γης ουχ εστιν ειρηνη παση σαρχι 13 σπειρατε πυρους χαι αχανθας θερισατε οι κληροι αυτων ουκ ωφελησουσιν αυτους αισχυνθητε απο καυχησεως υμων απο ονειδισμου εναντι χυριου 14 οτι ταδε λεγει χυριος περι παντων των γειτονών των πονηρών των απτομένων της κληρονομίας μου ης εμέρισα τω λάω μου ισραηλ ιδου έγω απόσπω αυτους από της γης αυτών και τον ιουδαν εκβάλω εκ μεσου αυτων 15 και εσται μετα το εκβαλειν με αυτους επιστρεψω και ελεησω αυτους και κατοικίω αυτους εκαστον είς την κληρονομίαν αυτου και εκαστον εις την γην αυτου 16 και εσται εαν μαθοντες μαθωσιν την οδον του λαου μου του ομνυειν τω ονοματι μου ζη χυριος χαθως εδιδαξαν τον λαον μου ομνυειν τη βααλ και οικοδομηθησονται εν μεσω του λαου μου 17 εαν δε μη επιστρεψωσιν και εξαρω το εθνος εκεινο εξαρσει και απωλεια

Chapter 13

1 ταδε λεγει χυριος βαδισον και κτησαι σεαυτω περιζωμα λινουν και περιδου περι την οσφυν σου και εν υδατι ου διελευσεται 2 και εκτησαμην το περιζωμα κατα τον λογον χυριου και περιεθηκα περι την οσφυν μου 3 και εγενηθη λογος χυριου προς με λεγων 4 λαβε το περιζωμα το περι την οσφυν σου και αναστηθι και βαδισον επι τον ευφρατην και κατακρυψον αυτο έκει εν τη τρυμαλία της πετρας 5 και επορευθην και έκρυψα αυτο έν τω ευφρατη καθώς ενετείλατο μοι χυριος 6 και έγενετο μεθ΄ ημέρας πολλάς και είπεν χυρίος προς με αναστηθι βαδισον έπι τον ευφρατην και λαβε έκειθεν το περιζωμα ο ένετειλαμην σοι του κατακρυψαι έκει 7 και επορευθην έπι τον ευφρατην ποτάμον και ωρυξα και έλαβον το περιζωμα έχ του τοπού ου κατωρύξα αυτο έκει και ιδού διέφθαρμενού ην ο ου μη χρησθη εις ουθέν 8 και έγενηθη λογος χυριού προς με λέγων 9

ταδε λεγει χυριος ουτω φθερω την υβριν ιουδα χαι την υβριν ιερουσαλημ 10 την πολλην ταυτην υβριν τους μη βουλομενους υπαχουείν των λογων μου και πορευθεντας οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις και εσονται ωσπερ το περιζωμα τουτο ο ου χρησθησεται εις ουθεν 11 οτι καθαπερ κολλαται το περιζωμα περι την οσφυν του ανθρωπου ουτως εκολλησα προς εμαυτον τον οικον του ισραηλ και παν οικον ιουδα του γενεσθαι μοι εις λαον ονομαστον και εις καυχημα και εις δοξαν και ουκ εισηκουσαν μου 12 και ερεις προς τον λαον τουτον πας ασχος πληρωθησεται οινου χαι εσται εαν ειπωσιν προς σε μη γνοντες ου γνωσομεθα οτι πας ασχος πληρωθησεται οινου 13 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει χυριος ιδου εγω πληρω τους χατοιχουντας την γην ταυτην και τους βασιλεις αυτων τους καθημενους υιους δαυιδ επι θρονου αυτου και τους ιερεις και τους προφητας και τον ιουδαν και παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ μεθυσματι 14 και διασχορπιω αυτους ανδρα και τον αδελφον αυτου και τους πατερας αυτων και τους υιους αυτων εν τω αυτω ουκ επιποθησω λεγει χυρίος και ου φεισομαι και ουκ οικτίρησω από διαφθοράς αυτών 15 ακουσατέ και ενωτισασθε και μη επαιρεσθε οτι κυριος ελαλησεν 16 δοτε τω κυριω θεω υμων δοξαν προ του συσκοτασαι και προς του προσκοψαι ποδας υμων επ' ορη σχοτεινα και αναμενειτε εις φως και έχει σκια θανατού και τεθησούται εις σκοτος 17 εαν δε μη αχουσητε χεχρυμμενως χλαυσεται η ψυχη υμων απο προσωπου υβρεως και καταξουσιν οι οφθαλμοι υμων δακρυα οτι συνετριβη το ποιμνιον χυριου 18 ειπατε τω βασιλει χαι τοις δυναστευουσιν ταπεινωθητε χαι χαθισατε οτι καθηρεθη απο κεφαλης υμων στεφανος δοξης υμων 19 πολεις αι προς νοτον συνεκλεισθησαν και ουκ ην ο ανοιγων απωκισθη ιουδας συνετελεσεν αποικιαν τελειαν 20 αναλαβε οφθαλμους σου ιερουσαλημ και ιδε τους ερχομενους απο βορρα που εστιν το ποιμνιον ο εδοθη σοι προβατα δοξης σου 21 τι ερεις οταν επισκεπτωνται σε και συ εδιδαξας αυτους επι σε μαθηματα εις αρχην ουκ ωδινες καθεξουσιν σε καθως γυναικα τικτουσαν 22 και εαν ειπης εν τη καρδια σου δια τι απηντησεν μοι ταυτα δια το πληθος της αδικιας σου ανεκαλυφθη τα οπισθια σου παραδειγματισθηναι τας πτερνας σου 23 ει αλλαξεται αιθιοψ το δερμα αυτου και παρδαλις τα ποιχιλματα αυτης και υμεις δυνησεσθε ευ ποιησαι μεμαθηκοτες τα κακα 24 και διεσπειρα αυτους ως φρυγανα φερομενα υπο ανεμου εις ερημον 25 ουτος ο χληρος σου χαι μερις του απειθείν υμας εμοί λεγει χυρίος ως επελαθου μου και ηλπισας επι ψευδεσιν 26 καγω αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και οφθησεται η ατιμια σου 27 και η μοιχεια σου και ο χρεμετισμος σου και η απαλλοτριωσις της πορνειας σου επι των βουνων και εν τοις αγροις εωρακα τα βδελυγματα σου ουαι σοι ιερουσαλημ οτι ουχ εχαθαρισθης οπισω μου εως τινος ετι

Chapter 14

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν περι της αβροχιας 2 επενθησεν η ιουδαια και αι πυλαι αυτης εκενωθησαν και εσκοτωθησαν επι της γης και η κραυγη της ιερουσαλημ ανεβη 3 και οι μεγιστανες αυτης απεστειλαν τους νεωτερους αυτων εφ΄ υδωρ ηλθοσαν επι τα φρεατα και ουχ ευροσαν υδωρ και απεστρεψαν τα αγγεια αυτων κενα 4 και τα εργα της γης εξελιπεν οτι ουκ ην υετος ησχυνθησαν γεωργοι επεχαλυψαν την χεφαλην αυτων 5 χαι ελαφοι εν αγρω ετεχον χαι εγχατελιπον οτι ουχ ην βοτανη 6 ονοι αγριοι εστησαν επι ναπας ειλχυσαν ανεμον εξελιπον οι οφθαλμοι αυτων οτι ουχ ην χορτος απο λαου αδικιας 7 ει αι αμαρτιαι ημων αντεστησαν ημιν χυριε ποιησον ημιν ενέχεν σου οτι πολλαι αι αμαρτιαι ημών εναντιον σου οτι σοι ημαρτομέν 8 υπομονή ισραήλ χυρίε και σωζείς εν καιρω κακων ινα τι εγενηθης ωσει παροικός επί της γης και ως αυτοχθων εκκλινών είς καταλυμα 9 μη εση ωσπερ ανθρωπος υπνων η ως ανηρ ου δυναμενος σωζειν και συ εν ημιν ει χυριε και το ονομα σου επικεκληται εφ΄ ημας μη επιλαθη ημων 10 ουτως λεγει χυρίος τω λαω τουτω ηγαπησαν χινείν ποδας αυτών χαι ουχ εφεισαντο και ο θεος ουκ ευδοκησεν εν αυτοις νυν μνησθησεται των αδικιων αυτων 11 και είπεν κυρίος προς με μη προσευχού περί του λαού τουτού είς αγαθα 12 οτι εαν νηστευσωσιν ουχ εισαχουσομαι της δεησεως αυτων χαι εαν προσενεγχωσιν ολοχαυτωματα και θυσιας ουκ ευδοχησω εν αυτοις οτι εν μαχαιρα και εν λιμω και εν θανατω εγω συντελεσω αυτους 13 και ειπα ω κυριε ιδου οι προφηται αυτων προφητευουσιν και λεγουσιν ουκ οψεσθε μαχαιραν ουδε λιμος εσται εν υμιν οτι αληθειαν και ειρηνην δωσω επι της γης και εν τω τοπω τουτω 14 και είπεν κυρίος προς με ψευδη οι προφηταί προφητευουσίν επί τω ονοματί μου ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ουκ ελαλησα προς αυτους οτι ορασεις ψευδεις και μαντειας και οιωνισματα και προαιρεσεις καρδιας αυτων αυτοι προφητευουσιν υμιν 15 δια τουτο ταδε λεγει χυριος περι των προφητων των προφητευοντων επι τω ονοματι μου ψευδη και έγω ουκ απέστειλα αυτους οι λεγουσιν μαχαιρα και λιμος ουκ εσται επι της γης ταυτης εν θανατω νοσερω αποθανουνται και εν λιμω συντελεσθησονται οι προφηται 16 και ο λαος οις αυτοι προφητευουσιν αυτοις και εσονται ερριμμενοι εν ταις διοδοις ιερουσαλημ απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου και ουκ εσται ο θαπτων αυτους και αι γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων και εκχεω επ΄ αυτους τα κακα αυτων 17 και ερεις προς αυτους τον λογον τουτον καταγαγετε επ' οφθαλμους υμων δαχρυα ημερας και νυκτος και μη διαλιπετωσαν οτι συντριμματι συνετριβη θυγατηρ λαου μου και πληγη οδυνηρα σφοδρα 18 εαν εξελθω εις το πεδιον και ιδου τραυματιαι μαχαιρας και εαν εισελθω εις την πολιν και ιδου πονος λιμου οτι ιερευς και προφητης επορευθησαν εις γην ην ουκ ηδεισαν 19 μη αποδοκιμαζων

απεδοχιμασας τον ιουδαν και απο σιων απεστη η ψυχη σου ινα τι επαισας ημας και ουχ εστιν ημιν ιασις υπεμειναμεν εις ειρηνην και ουχ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου ταραχη 20 εγνωμεν χυριε αμαρτηματα ημων αδικιας πατερων ημων οτι ημαρτομεν εναντιον σου 21 κοπασον δια το ονομα σου μη απολεσης θρονον δοξης σου μνησθητι μη διασκεδασης την διαθηκην σου την μεθ΄ ημων 22 μη εστιν εν ειδωλοις των εθνων υετίζων και ει ο ουρανος δωσει πλησμονην αυτου ουχι συ ει αυτος και υπομενουμεν σε οτι συ εποιησας παντα ταυτα

Chapter 15

1 και είπεν κυρίος προς με εαν στη μωυσης και σαμουήλ προ προσωπου μου ουκ εστιν η ψυχη μου προς αυτους εξαποστειλον τον λαον τουτον και εξελθετωσαν 2 και εσται εαν ειπωσιν προς σε που εξελευσομεθα και ερεις προς αυτους ταδε λεγει χυριος οσοι εις θανατον εις θανατον και οσοι εις μαχαιραν εις μαχαιραν και οσοι εις λιμον εις λιμον και οσοι εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν 3 και εκδικησω επ΄ αυτους τεσσαρα ειδη λεγει χυριος την μαχαιραν εις σφαγην και τους χυνας εις διασπασμον και τα θηρια της γης και τα πετεινα του ουρανου εις βρωσιν και εις διαφθοραν 4 και παραδωσω αυτους εις αναγκας πασαις ταις βασιλειαις της γης δια μανασση υιον εζεκιου βασιλεα ιουδα περι παντων ων εποιησεν εν ιερουσαλημ 5 τις φεισεται επι σοι ιερουσαλημ και τις δειλιασει επι σοι η τις αναχαμψει εις ειρηνην σοι 6 συ απεστραφης με λεγει χυριος οπισω πορευση χαι εχτενω την χειρα μου χαι διαφθερω σε χαι ουχετι ανησω αυτους 7 χαι διασπερω αυτους εν διασπορα εν πυλαις λαου μου ητεχνωθησαν απωλεσαν τον λαον μου δια τας κακιας αυτων 8 επληθυνθησαν χηραι αυτων υπερ την αμμον της θαλασσης επηγαγον επι μητερα νεανισχου ταλαιπωριαν εν μεσημβρια επερριψα επ΄ αυτην εξαιφνης τρομον και σπουδην 9 εκενωθη η τικτουσα επτα απεκακησεν η ψυχη αυτης επεδυ ο ηλιος αυτη ετι μεσουσης της ημερας κατησχυνθη και ωνειδισθη τους καταλοιπους αυτων εις μαχαιραν δωσω εναντιον των εχθρων αυτων 10 οιμμοι εγω μητερ ως τινα με ετέχες ανδρα διχαζομένον και διαχρινομένον παση τη γη ουτε ωφελησα ουτε ωφελησεν με ουδεις η ισχυς μου εξελιπεν εν τοις καταρωμενοις με 11 γενοιτο δεσποτα κατευθυνοντων αυτων ει μη παρεστην σοι εν καιρω των κακων αυτων και εν καιρω θλιψεως αυτων εις αγαθα προς τον εχθρον 12 ει γνωσθησεται σιδηρος και περιβολαιον χαλκουν 13 η ισχυς σου και τους θησαυρους σου εις προνομην δωσω ανταλλαγμα δια πασας τας αμαρτιας σου και εν πασι τοις οριοις σου 14 και καταδουλωσω σε κυκλω τοις εχθροις σου εν τη γη η ουχ ηδεις οτι πυρ εχχεχαυται εχ του θυμου μου εφ΄ υμας χαυθησεται 15 χυριε μνησθητι μου και επισκεψαι με και αθωωσον με απο των καταδιωκοντων με μη εις μαχροθυμιαν γνωθι ως ελαβον περι σου ονειδισμον 16 υπο των αθετουντων Jeremiah LXX

τους λογους σου συντελεσον αυτους και εσται ο λογος σου εμοι εις ευφροσυνην και χαραν καρδιας μου οτι επικεκληται το ονομα σου επ΄ εμοι κυριε παντοκρατωρ 17 ουκ εκαθισα εν συνεδριω αυτων παιζοντων αλλα ευλαβουμην απο προσωπου χειρος σου κατα μονας εκαθημην οτι πικριας ενεπλησθην 18 ινα τι οι λυπουντες με κατισχυουσιν μου η πληγη μου στερεα ποθεν ιαθησομαι γινομενη εγενηθη μοι ως υδωρ ψευδες ουκ έχον πιστιν 19 δια τουτο ταδε λεγει κυριος εαν επιστρεψης και αποκαταστησω σε και προ προσωπου μου στηση και εαν εξαγαγης τιμιον απο αναξιου ως στομα μου εση και αναστρεψουσιν αυτοι προς σε και συ ουκ αναστρεψεις προς αυτους 20 και δωσω σε τω λαω τουτω ως τειχος οχυρον χαλκουν και πολεμησουσιν προς σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου ειμι του σωζειν σε 21 και εξαιρεισθαι σε εκ χειρος πονηρων και λυτρωσομαι σε εκ χειρος λοιμων

Chapter 16

1 και συ μη λαβης γυναικα λεγει κυριος ο θεος ισραηλ 2 και ου γεννηθησεται σοι υιος ουδε θυγατηρ εν τω τοπω τουτω 3 οτι ταδε λεγει χυριος περι των υιων χαι περι των θυγατερων των γεννωμενων εν τω τοπω τουτω και περι των μητερων αυτων των τετοχυίων αυτους και περί των πατέρων αυτών των γεγέννηκοτων αυτους εν τη γη ταυτη 4 εν θανατω νοσερω αποθανουνται ου κοπησονται και ου ταφησονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης εσονται και τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου εν μαχαιρα πεσουνται και εν λιμω συντελεσθησονται 5 ταδε λεγει χυριος μη εισελθης εις θιασον αυτων χαι μη πορευθης του χοψασθαι χαι μη πενθησης αυτους οτι αφεσταχα την ειρηνην μου απο του λαου τουτου 6 ου μη χοψωνται αυτους ουδε εντομιδας ου μη ποιησωσιν και ου ξυρησονται 7 και ου μη κλασθη αρτος εν πενθει αυτων εις παρακλησιν επι τεθνηχοτι ου ποτιουσιν αυτον ποτηριον εις παραχλησιν επι πατρι χαι μητρι αυτου 8 εις οιχιαν ποτου ουχ εισελευση συγχαθισαι μετ' αυτων του φαγειν χαι πιειν 9 διοτι ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω χαταλυω εχ του τοπου τουτου ενωπιον των οφθαλμων υμων και εν ταις ημεραις υμων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης 10 και εσται οταν αναγγειλης τω λαω τουτω απαντα τα ρηματα ταυτα και ειπωσιν προς σε δια τι ελαλησεν χυριος εφ΄ ημας παντα τα χαχα ταυτα τις η αδιχια ημων χαι τις η αμαρτια ημων ην ημαρτομεν εναντι χυριου του θεου ημων 11 και ερεις αυτοις ανθ΄ ων εγκατελιπον με οι πατερες υμων λεγει κυριος και ωχοντο οπισω θεων αλλοτριων και εδουλευσαν αυτοις και προσεκυνησαν αυτοις και εμε εγκατελιπον και τον νομον μου ουκ εφυλαξαντο 12 και υμεις επονηρευσασθε υπερ τους πατερας υμων και ιδου υμεις πορευεσθε εκαστος οπισω των αρεστων της καρδιας Jeremiah LXX

υμων της πονηρας του μη υπαχουείν μου 13 και απορρίψω υμας από της γης ταυτης εις την ηην ην ουχ ηδειτε υμεις χαι οι πατερες υμων χαι δουλευσετε εκει θεοις ετεροις οι ου δωσουσιν υμιν ελεος 14 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος χαι ουχ ερουσιν ετι ζη χυριος ο αναγαγων τους υιους ισραηλ εχ γης αιγυπτου 15 αλλα ζη χυριος ος ανηγαγεν τον οιχον ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσθησαν εχει και αποκαταστησω αυτους εις την γην αυτων ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων 16 ιδου εγω αποστελλω τους αλεεις τους πολλους λεγει χυριος και αλιευσουσιν αυτους και μετα ταυτα αποστελω τους πολλους θηρευτας και θηρευσουσιν αυτους επανω παντος ορους και επανω παντος βουνου και εκ των τρυμαλιων των πετρων 17 οτι οι οφθαλμοι μου επι πασας τας οδους αυτων και ουκ εκρυβη τα αδικηματα αυτων απεναντι των οφθαλμων μου 18 και ανταποδωσω διπλας τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων εφ΄ αις εβεβηλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαιοις των βδελυγματων αυτων και εν ταις ανομιαις αυτών εν αις επλημμελησαν την χληρονομιαν μου 19 χυριε ισχυς μου και βοηθεια μου και καταφυγή μου εν ημέρα κακών προς σε έθνη ηξουσίν απ΄ εσχατου της γης και ερουσιν ως ψευδη εκτησαντο οι πατερες ημων ειδωλα και ουκ εστιν εν αυτοις ωφελημα 20 ει ποιησει εαυτω ανθρωπος θεους και ουτοι ουκ εισιν θεοι 21 δια τουτο ιδου εγω δηλωσω αυτοις εν τω καιρω τουτω την χειρα μου και γνωριω αυτοις την δυναμιν μου και γνωσονται οτι ονομα μοι κυριος

Chapter 17

5 επικαταρατος ο ανθρωπος ος την ελπιδα εχει επ΄ ανθρωπον και στηρισει σαρκα βραχιονος αυτου επ΄ αυτον και απο κυριου αποστη η καρδια αυτου 6 και εσται ως η αγριομυρική η εν τη ερήμω ουχ οψεται όταν ελθή τα αγάθα και κατασκήνωσει εν αλιμοις και εν ερημω εν γη αλμυρα ητις ου κατοικειται 7 και ευλογημενος ο ανθρωπος ος πεποιθεν επι τω χυριω και εσται χυριος ελπις αυτου 8 και εσται ως ξυλον ευθηνουν παρ΄ υδατα και επι ικμαδα βαλει ριζας αυτου και ου φοβηθησεται σταν ελθη καυμα και εσται επ΄ αυτω στελεχη αλσωδη εν ενιαυτω αβροχιας ου φοβηθησεται και ου διαλειψει ποιων καρπον 9 βαθεια η καρδια παρα παντα και ανθρωπος εστιν και τις γνωσεται αυτον 10 εγω κυριος εταζων καρδιας και δοχιμάζων νεφρούς του δουναί έχαστω κατά τας οδούς αυτού και κατά τους μαρπους των επιτηδευματων αυτου 11 εφωνησεν περδιξ συνηγαγεν α ουκ ετεκεν ποιων πλουτον αυτου ου μετα κρισεως εν ημισει ημερων αυτου εγκαταλειψουσιν αυτον και επ' εσχατων αυτου εσται αφρων 12 θρονος δοξης υψωμενος αγιασμα ημων 13 υπομονη ισραηλ χυριε παντές οι χαταλιποντές σε χαταισχυνθητώσαν αφεστηχοτες επι της γης γραφητωσαν οτι εγκατελιπον πηγην ζωης τον χυριον 14 ιασαι με χυριε χαι ιαθησομαι σωσον με χαι σωθησομαι οτι χαυχημα μου συ

ει 15 ιδου αυτοι λεγουσι προς με που εστιν ο λογος χυριου ελθατω 16 εγω δε ουκ εκοπιασα κατακολουθων οπισω σου και ημεραν ανθρωπου ουκ επεθυμησα συ επιστη τα εκπορευομένα δια των χειλέων μου προ προσωπου σου έστιν 17 μη γενηθης μοι εις αλλοτριωσιν φειδομένος μου εν ημέρα πονήρα 18 καταισχυνθητωσαν οι διωκοντες με και μη καταισχυνθειην εγω πτοηθειησαν αυτοι και μη πτοηθείην εγω επαγαγε επ΄ αυτους ημεραν πονηραν δισσον συντριμμα συντριψον αυτους 19 ταδε λεγει χυριος βαδισον χαι στηθι εν πυλαις υιων λαου σου εν αις εισπορευονται εν αυταις βασιλεις ιουδα και εν αις εκπορευονται εν αυταις και εν πασαις ταις πυλαις ιερουσαλημ 20 και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου βασιλεις ιουδα και πασα ιουδαια και πασα ιερουσαλημ οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις 21 ταδε λεγει χυριος φυλασσεσθε τας ψυχας υμων χαι μη αιρετε βασταγματα εν τη ημερα των σαββατων και μη εκπορευεσθε ταις πυλαις ιερουσαλημ 22 και μη εκφερετε βασταγματα εξ οικιων υμων εν τη ημερα των σαββατων και παν εργον ου ποιησετε αγιασατε την ημεραν των σαββατων καθως ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων και ουκ ηκουσαν και ουκ εκλιναν το ους αυτων 23 και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων του μη ακουσαι μου και του μη δεξασθαι παιδειαν 24 και εσται εαν ακοή ακουσητε μου λεγει χυριος του μη εισφερειν βασταγματα δια των πυλων της πολεως ταυτης εν τη ημερα των σαββατων και αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη ποιειν παν εργον 25 και εισελευσονται δια των πυλων της πολεως ταυτης βασιλεις και αρχοντες καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ΄ αρμασιν και ιπποις αυτων αυτοι και οι αρχοντες αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κατοικισθησεται η πολις αυτη εις τον αιωνα 26 και ηξουσιν εκ των πολεων ιουδα και κυκλοθεν ιερουσαλημ και εκ γης βενιαμιν και εκ της πεδινης και εκ του ορους και εκ της προς νοτον φεροντες ολοκαυτωματα και θυσιαν και θυμιαματα και μαναα και λιβανον φεροντες αινεσιν εις οικον κυριου 27 και εσται εαν μη εισαχουσητε μου του αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη αιρειν βασταγματα και μη εισπορευεσθαι ταις πυλαις ιερουσαλημ εν τη ημερα των σαββατων και αναψω πυρ εν ταις πυλαις αυτης και καταφαγεται αμφοδα ιερουσαλημ και ου σβεσθησεται

Chapter 18

1 ο λογος ο γενομενος παρα χυριου προς ιερεμιαν λεγων 2 αναστηθι και καταβηθι εις οικον του κεραμεως και εκει ακουση τους λογους μου 3 και κατεβην εις τον οικον του κεραμεως και ιδου αυτος εποιει εργον επι των λίθων 4 και διεπεσεν το αγγειον ο αυτος εποιει εν ταις χερσιν αυτου και παλιν αυτος εποιησεν αυτο αγγειον ετερον καθως ηρεσεν ενωπιον αυτου του ποιησαι 5 και εγενετο λογος

χυριου προς με λεγων 6 ει χαθως ο χεραμευς ουτος ου δυνησομαι του ποιησαι υμας οιχος ισραηλ ιδου ως ο πηλος του χεραμεως υμεις εστε εν ταις χερσιν μου 7 περας λαλησω επι εθνος η επι βασιλειαν του εξαραι αυτους και του απολλυειν 8 και επιστραφή το εθνος εκεινο απο παντών των κακών αυτών και μετανοήσω περι των χαχων ων ελογισαμην του ποιησαι αυτοις 9 και περας λαλησω επι εθνος και επι βασιλειαν του ανοιχοδομεισθαι και του καταφυτευεσθαι 10 και ποιησωσιν τα πονηρα εναντιον μου του μη αχουειν της φωνης μου χαι μετανοησω περι των αγαθων ων ελαλησα του ποιησαι αυτοις 11 και νυν ειπον προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ ιδου εγω πλασσω εφ΄ υμας κακα και λογιζομαι εφ΄ υμας λογισμον αποστραφητω δη εκαστος απο οδου αυτου της πονηρας και καλλιονα ποιησετε τα επιτηδευματα υμων 12 και ειπαν ανδριουμεθα οτι οπισω των αποστροφων ημων πορευσομέδα και εκαστος τα αρέστα της καρδιας αυτου της πονηρας ποιησομεν 13 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ερωτησατε δη εν εθνεσιν τις ηχουσεν τοιαυτα φριχτα α εποιησεν σφοδρα παρθενος ισραηλ 14 μη εχλειψουσιν απο πετρας μαστοι η χιων απο του λιβανου μη εχχλινει υδωρ βιαιως ανεμω φερομενον 15 οτι επελαθοντο μου ο λαος μου εις χενον εθυμιασαν χαι ασθενησουσιν εν ταις οδοις αυτων σχοινους αιωνιους του επιβηναι τριβους ουχ εχοντας οδον εις πορειαν 16 του ταξαι την γην αυτων εις αφανισμον και συριγμα αιωνιον παντες οι διαπορευομενοι δι΄ αυτης εκστησονται και κινησουσιν την κεφαλην αυτών 17 ως ανεμον καυσώνα διασπερώ αυτούς κατα προσώπον εχθρών αυτων δείξω αυτοίς ημέραν απώλειας αυτών 18 και είπαν δευτε λογισωμέθα επί ιερεμιαν λογισμον οτι ουχ απολειται νομος απο ιερεως χαι βουλη απο συνετου και λογος απο προφητου δευτε και παταξωμεν αυτον εν γλωσση και ακουσομεθα παντας τους λογους αυτου 19 εισαχουσον μου χυριε χαι εισαχουσον της φωνης του δικαιωματος μου 20 ει ανταποδιδοται αντι αγαθων κακα οτι συνελαλησαν ρηματα κατα της ψυχης μου και την κολασιν αυτων εκρυψαν μοι μνησθητι εστηχοτος μου κατα προσωπον σου του λαλησαι υπερ αυτων αγαθα του αποστρεψαι τον θυμον σου απ΄ αυτων 21 δια τουτο δος τους υιους αυτων εις λιμον και αθροισον αυτους εις χειρας μαχαιρας γενεσθωσαν αι γυναικες αυτων ατεκνοι και χηραι και οι ανδρες αυτων γενεσθωσαν ανηρημενοι θανατω και οι νεανισκοι αυτων πεπτωχοτες μαχαιρα εν πολεμω 22 γενηθητω χραυγη εν ταις οικιαις αυτων επαξεις επ΄ αυτους ληστας αφνω οτι ενεχειρησαν λογον εις συλλημψιν μου και παγιδας εκρυψαν επ΄ εμε 23 και συ κυριε εγνως απασαν την βουλην αυτων επ΄ εμε εις θανατον μη αθωωσης τας αδιχιας αυτων χαι τας αμαρτιας αυτων απο προσωπου σου μη εξαλειψης γενεσθω η ασθενεια αυτων εναντιον σου εν καιρω θυμου σου ποιησον εν αυτοις

Jeremiah LXX

Chapter 19

1 τοτε είπεν χυρίος προς με βαδίσον και κτησαί βίκον πεπλασμένον οστρακίνου και αξεις απο των πρεσβυτερων του λαου και απο των πρεσβυτερων των ιερεων 2 και εξελευση εις το πολυανδριον υιων των τεχνων αυτων ο εστιν επι των προθυρων πυλης της χαρσιθ και αναγνωθι εκει παντας τους λογους ους αν λαλησω προς σε 3 και ερεις αυτοις ακουσατε τον λογον κυριου βασιλεις ιουδα και ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι εισπορευομένοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω επαγω επι τον τοπον τουτον χαχα ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 4 ανθ΄ ων εγκατελιπον με και απηλλοτριωσαν τον τοπον τουτον και εθυμιασαν εν αυτω θεοις αλλοτριοις οις ουχ ηδεισαν αυτοι και οι πατερες αυτων και οι βασιλεις ιουδα επλησαν τον τοπον τουτον αιματων αθωων 5 και ωκοδομησαν υψηλα τη βααλ του κατακαιειν τους υιους αυτων εν πυρι α ουχ ενετειλαμην ουδε ελαλησα ουδε διενοηθην εν τη καρδια μου 6 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ου κληθησεται τω τοπω τουτω ετι διαπτωσις και πολυανδριον υιου εννομ αλλ΄ η πολυανδριον της σφαγης 7 και σφαξω την βουλην ιουδα και την βουλην ιερουσαλημ εν τω τοπω τουτω και καταβαλω αυτους εν μαχαιρα εναντιον των εχθρων αυτων και εν χερσιν των ζητουντων τας ψυχας αυτων και δωσω τους νεκρους αυτων εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης 8 και ταξω την πολιν ταυτην εις αφανισμον και εις συριγμον πας ο παραπορευομενος επ΄ αυτης σχυθρωπασει και συριει υπερ πασης της πληγης αυτης 9 και εδονται τας σαρκας των υιων αυτων και τας σαρκας των θυγατερων αυτων και εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου εδονται εν τη περιοχη και εν τη πολιορκια η πολιορκησουσιν αυτους οι εχθροι αυτων 10 και συντριψεις τον βικον κατ' οφθαλμους των ανδρων των εχπορευομένων μετά σου 11 χαι έρεις τάδε λέγει χυρίος ουτώς συντριψώ τον λαον τουτον και την πολιν ταυτην καθως συντριβεται αγγος οστρακινον ο ου δυνησεται ιαθηναι ετι 12 ουτως ποιησω λεγει χυριος τω τοπω τουτω και τοις κατοικουσιν εν αυτω του δοθηναι την πολιν ταυτην ως την διαπιπτουσαν 13 και οι οικοι ιερουσαλημ και οι οικοι βασιλεων ιουδα εσονται καθως ο τοπος ο διαπιπτων των ακαθαρσιων εν πασαις ταις οικιαις εν αις εθυμιασαν επι των δωματων αυτων παση τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριοις 14 και ηλθεν ιερεμιας απο της διαπτωσεως ου απεστειλεν αυτον κυριος εχει του προφητευσαι και εστη εν τη αυλη οικου χυριου και είπε προς παντα τον λαον 15 ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω επι την πολιν ταυτην και επι πασας τας πολεις αυτης και επι τας κωμας αυτης απαντα τα κακα α ελαλησα επ' αυτην οτι εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων του μη εισακουειν των λογων μου

Chapter 20

1 και ηκουσεν πασχωρ υιος εμμηρ ο ιερευς και ουτος ην καθεσταμένος ηγουμένος οιχου χυρίου του ιερεμιου προφητευοντος τους λογους τουτους 2 και επαταξεν αυτον και ενεβαλεν αυτον εις τον καταρρακτην ος ην εν πυλη οικου αποτεταγμενου του υπερώου ος ην εν οίχω χυρίου 3 και εξηγαγέν πασχώρ τον ιέρεμιαν έχ του καταρρακτου και ειπεν αυτω ιερεμιας ουχι πασχωρ εκαλεσεν κυριος το ονομα σου αλλ΄ η μετοιχον 4 διοτι ταδε λεγει χυριος ιδου εγω διδωμι σε εις μετοιχιαν συν πασι τοις φιλοις σου και πεσουνται εν μαχαιρα εχθρων αυτων και οι οφθαλμοι σου οψονται και σε και παντα ιουδαν δωσω εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και μετοιχιουσιν αυτους και κατακοψουσιν αυτους εν μαχαιραις 5 και δωσω την πασαν ισχυν της πολεως ταυτης και παντας τους πονους αυτης και παντας τους θησαυρους του βασιλεως ιουδα εις χειρας εχθρων αυτου και αξουσιν αυτους εις βαβυλωνα 6 και συ και παντες οι κατοικουντες εν τω οικω σου πορευσεσθε εν αιχμαλωσια και εν βαβυλωνι αποθανη και εκει ταφηση συ και παντες οι φιλοι σου οις επροφητευσας αυτοις ψευδη 7 ηπατησας με χυριε χαι ηπατηθην εχρατησας και ηδυνασθης εγενομην εις γελωτα πασαν ημεραν διετελεσα μυκτηριζομενος 8 οτι πικρω λογω μου γελασομαι αθεσιαν και ταλαιπωριαν επικαλεσομαι οτι εγενηθη λογος χυριου εις ονειδισμον εμοι χαι εις χλευασμον πασαν ημεραν μου 9 και είπα ου μη ονομασω το ονομα κυρίου και ου μη λαλησω ετί επί τω ονοματί αυτου και εγενετο ως πυρ καιομενον φλεγον εν τοις οστεοις μου και παρειμαι παντοθεν και ου δυναμαι φερειν 10 οτι ηκουσα ψογον πολλων συναθροιζομενων χυχλοθεν επισυστητε χαι επισυστωμεν αυτω παντες ανδρες φιλοι αυτου τηρησατε την επινοιαν αυτου ει απατηθησεται και δυνησομεθα αυτω και λημψομεθα την εκδικησιν ημων εξ αυτου 11 και κυριος μετ' εμου καθως μαχητης ισχυων δια τουτο εδιωξαν και νοησαι ουκ ηδυναντο ησχυνθησαν σφοδρα οτι ουκ ενοησαν ατιμιας αυτων αι δι΄ αιωνος ουχ επιλησθησονται 12 χυριε δοχιμαζων διχαια συνιων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εν αυτοις οτι προς σε απεχαλυψα τα απολογηματα μου 13 ασατε τω χυριω αινεσατε αυτω οτι εξειλατο ψυχην πενητος εκ χειρος πονηρευομένων 14 επικαταρατος η ημέρα εν η ετέχθην εν αυτή η ημέρα εν η ετέχεν με η μήτης μου μη έστω επέυχτη 15 επικαταρατός ο ανθρωπος ο ευαγγελισαμενος τω πατρι μου λεγων ετεχθη σοι αρσεν ευφραινομένος 16 έστω ο ανθρωπος έχεινος ως αι πολείς ας κατέστρεψεν χυρίος εν θυμώ και ου μετεμεληθη ακουσατω κραυγης το πρωι και αλαλαγμου μεσημβριας 17 οτι ουχ απεχτείνεν με εν μητρα μητρος χαι έγενετο μοι η μητηρ μου ταφος μου χαι η μητρα συλλημψεως αιωνίας 18 ινα τι τουτο εξηλθον εχ μητρας του βλεπειν χοπους και πονους και διετελεσαν εν αισχυνή αι ημεραι μου

Chapter 21

1 ο λογος ο γενομένος παρα χυρίου προς ιέρεμιαν ότε απέστειλεν προς αυτον ο βασιλευς σεδεχιας τον πασχωρ υιον μελχιου και σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα λεγων 2 επερωτησον περι ημων τον χυριον οτι βασιλευς βαβυλωνος εφεστηχεν εφ΄ ημας ει ποιησει χυριος χατα παντα τα θαυμασια αυτου χαι απελευσεται αφ΄ ημων 3 και είπεν προς αυτους ιερεμίας ουτως έρειτε προς σεδέχιαν βασίλεα ιουδα 4 ταδέ λεγει χυριος ιδου εγω μεταστρεφω τα οπλα τα πολεμιχα εν οις υμεις πολεμειτε εν αυτοις προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικοτας υμας εξωθεν του τειχους εις το μεσον της πολεως ταυτης 5 και πολεμησω εγω υμας εν χειρι εκτεταμένη και εν βραχιονι χραταιω μετα θυμου και οργης και παροργισμου μεγαλου 6 και παταξω παντας τους χατοιχουντας εν τη πολει ταυτη τους ανθρωπους χαι τα χτηνη εν θανατω μεγαλω και αποθανουνται 7 και μετα ταυτα ουτως λεγει κυριος δωσω τον σεδεχιαν βασιλεα ιουδα χαι τους παιδας αυτου χαι τον λαον τον χαταλειφθεντα εν τη πολει ταυτη απο του θανατου και απο του λιμου και απο της μαχαιρας εις χειρας εχθρων αυτων των ζητουντων τας ψυχας αυτων και κατακοψουσιν αυτους εν στοματι μαχαιρας ου φεισομαι επ΄ αυτοις και ου μη οικτιρησω αυτους 8 και προς τον λαον τουτον ερεις ταδε λεγει χυριος ιδου εγω δεδωχα προ προσωπου υμων την οδον της ζωης και την οδον του θανατου 9 ο καθημενος εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν μαχαιρα και εν λιμω και ο εκπορευομενος προσχωρησαι προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικοτας υμας ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις σχυλα χαι ζησεται 10 διοτι εστηριχα το προσωπον μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησεται και κατακαυσει αυτην εν πυρι 11 ο οικος βασιλεως ιουδα ακουσατε λογον κυριου 12 οιχος δαυιδ ταδε λεγει χυριος χρινατε το πρωι χριμα χαι χατευθυνατε χαι εξελεσθε διηρπασμενον εχ χειρος αδιχουντος αυτον οπως μη αναφθη ως πυρ η οργη μου και καυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων 13 ιδου εγω προς σε τον κατοικουντα την χοιλαδα σος την πεδινην τους λεγοντας τις πτοησει ημας η τις εισελευσεται προς το κατοικητηριον ημών 14 και αναψώ πυρ εν τω δρυμώ αυτής και εδεται παντα τα χυχλω αυτης

Chapter 22

1 ταδε λεγει χυριος πορευου και καταβηθι εις τον οικον του βασιλεως ιουδα και λαλησεις εκει τον λογον τουτον 2 και ερεις ακουε λογον χυριου βασιλευ ιουδα ο καθημενος επι θρονου δαυιδ συ και ο οικος σου και ο λαος σου και οι εισπορευομενοι ταις πυλαις ταυταις 3 ταδε λεγει χυριος ποιειτε κρισιν και δικαιοσυνην και εξαιρεισθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευετε και μη ασεβειτε και αιμα αθωον μη

εχχεητε εν τω τοπω τουτω 4 διοτι εαν ποιουντες ποιησητε τον λογον τουτον χαι εισελευσονται εν ταις πυλαις του οικου τουτου βασιλεις καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ΄ αρματων και ιππων αυτοι και οι παιδες αυτων και ο λαος αυτων 5 εαν δε μη ποιησητε τους λογους τουτους κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει χυριος οτι εις ερημωσιν εσται ο οιχος ουτος 6 οτι ταδε λεγει χυριος χατα του οιχου βασιλεως ιουδα γαλααδ συ μοι αρχη του λιβανου εαν μη θω σε εις ερημον πολεις μη κατοικηθησομενας 7 και επαξω επι σε ανδρα ολεθρευοντα και τον πελεχυν αυτου χαι εχχοψουσιν τας εχλεχτας χεδρους σου χαι εμβαλουσιν εις το πυρ 8 και διελευσονται εθνη δια της πολέως ταυτης και ερουσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δια τι εποιησεν χυριος ουτως τη πολει τη μεγαλη ταυτη 9 και ερουσιν ανθ΄ ων εγκατελιπον την διαθηκην κυριου θεου αυτων και προσεχυνήσαν θεοις αλλοτριοις χαι εδουλευσαν αυτοις 10 μη χλαιετε τον τεθνήχοτα μηδε θρηνειτε αυτον χλαυσατε χλαυθμω τον εχπορευομενον οτι ουχ επιστρεψει ετι και ου μη ιδη την γην πατριδος αυτου 11 διοτι ταδε λεγει κυριος επι σελλημ υιον ιωσια τον βασιλευοντα αντι ιωσια του πατρος αυτου ος εξηλθεν εχ του τοπου τουτου ουκ αναστρεψει εκει ουκετι 12 αλλ΄ η εν τω τοπω ου μετωκισα αυτον έχει αποθανείται και την γην ταυτην ουκ οψεται έτι 13 ω ο οικοδομών οιχιαν αυτου ου μετα διχαιοσυνης και τα υπερωα αυτου ουκ εν κριματι παρα τω πλησιον αυτου εργαται δωρεαν και τον μισθον αυτου ου μη αποδωσει αυτω 14 ωχοδομησας σεαυτω οιχον συμμετρον υπερωα ριπιστα διεσταλμενα θυρισιν χαι εξυλωμενα εν χεδρω χαι χεχρισμενα εν μιλτω 15 μη βασιλευσεις οτι συ παροξυνη εν αχαζ τω πατρι σου ου φαγονται και ου πιονται βελτιον ην σε ποιειν κριμα και δικαιοσυνην καλην 16 ουκ εγνωσαν ουκ εκριναν κρισιν ταπεινω ουδε κρισιν πενητος ου τουτο εστιν το μη γνωναι σε εμε λεγει χυριος 17 ιδου ουχ εισιν οι οφθαλμοι σου ουδε η καρδια σου καλη αλλ΄ εις την πλεονεξιαν σου και εις το αιμα το αθωον του έχχεειν αυτο και εις αδικημα και εις φονον του ποιειν 18 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επι ιωαχιμ υιον ιωσια βασιλεα ιουδα ουαι επι τον ανδρα τουτον ου μη κοψωνται αυτον ω αδελφε ουδε μη κλαυσονται αυτον οιμμοι χυριε 19 ταφην ονου ταφησεται συμψησθεις ριφησεται επεχεινα της πυλης ιερουσαλημ 20 αναβηθι εις τον λιβανον και κεκραξον και εις την βασαν δος την φωνην σου και βοήσον εις το περάν της δαλάσσης ότι συνετριβήσαν πάντες οι ερασται σου 21 ελαλησα προς σε εν τη παραπτωσει σου και ειπας ουκ ακουσομαι αυτη η οδος σου εχ νεοτητος σου ουχ ηχουσας της φωνης μου 22 παντας τους ποιμένας σου ποιμάνει ανέμος και οι ερασταί σου εν αιχμαλωσία εξελευσονταί οτι τοτε αισχυνθηση και ατιμωθηση απο παντων των φιλουντων σε 23 κατοικουσα εν τω λιβανω εννοσσευουσα εν ταις χεδροις χαταστεναξεις εν τω ελθειν σοι ωδινας ως τικτουσης 24 ζω εγω λεγει κυθίος εαν γενομένος γενηται ιέχονιας υίος ιωακίμ βασιλευς ιουδα αποσφραγισμα επι της χειρος της δεξιας μου εχειθεν εχσπασω σε Jeremiah LXX

25 και παράδωσω σε εις χειρας των ζητουντων την ψυχην σου ων συ ευλαβη απο προσωπου αυτων εις χειρας των χαλδαιων 26 και απορριψω σε και την μητερα σου την τεκουσαν σε εις γην ου ουκ ετεχθης εκει και εκει αποθανεισθε 27 εις δε την γην ην αυτοι ευχονται ταις ψυχαις αυτων ου μη αποστρεψωσιν 28 ητιμωθη ιεχονιας ως σκευος ου ουκ εστιν χρεια αυτου οτι εξερριφη και εξεβληθη εις γην ην ουκ ηδει 29 γη γη ακουε λογον κυριου 30 γραψον τον ανδρα τουτον εκκηρυκτον ανθρωπον οτι ου μη αυξηθη εκ του σπερματος αυτου ανηρ καθημενος επι θρονου δαυιδ αρχων ετι εν τω ιουδα

Chapter 23

1 ω οι ποιμένες οι διασχορπίζοντες και απολλυοντές τα προβατά της νομής μου 2 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επι τους ποιμαινοντας τον λαον μου υμεις διεσχορπισατε τα προβατα μου και εξωσατε αυτα και ουκ επεσκεψασθε αυτα ιδου εγω εχδιχω εφ΄ υμας χατα τα πονηρα επιτηδευματα υμων 3 χαι εγω εισδεξομαι τους καταλοιπους του λαου μου απο πασης της γης ου εξωσα αυτους εκει και καταστησω αυτους εις την νομην αυτων και αυξηθησονται και πληθυνθησονται 4 και αναστησω αυτοις ποιμενας οι ποιμανουσιν αυτους και ου φοβηθησονται ετι ουδε πτοηθησονται λεγει χυριος 5 ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος χαι αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης 6 εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ κατασκηνωσει πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου ο καλεσει αυτον χυριος ιωσεδεχ 7 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος χαι ουχ ερουσιν ετι ζη χυριος ος ανηγαγεν τον οιχον ισραηλ εχ γης αιγυπτου 8 αλλα ζη χυριος ος συνηγαγέν απάν το σπέρμα ισραήλ από γης βορρά και από πάσων των χώρων ου εξωσεν αυτους έχει και απεκατέστησεν αυτους εις την γην αυτων 9 εν τοις προφηταις συνετριβη η χαρδια μου εν εμοι εσαλευθη παντα τα οστα μου εγενηθην ως ανηρ συντετριμμενος και ως ανθρωπος συνεχομενος απο οινου απο προσωπου χυριού και από προσωπού ευπρεπείας δόξης αυτού 10 ότι από προσωπού τουτών επενθησεν η γη εξηρανθησαν αι νομαι της ερημου και εγενετο ο δρομος αυτων πονηρος και η ισχυς αυτων ουχ ουτως 11 οτι ιερευς και προφητης εμολυνθησαν και εν τω οικω μου ειδον πονηριας αυτων 12 δια τουτο γενεσθω η οδος αυτων αυτοις εις ολισθημα εν γνοφω και υποσκελισθησονται και πεσουνται εν αυτη διοτι επαξω επ΄ αυτους κακα εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων φησιν κυριος 13 και εν τοις προφηταις σαμαρειας ειδον ανομηματα επροφητευσαν δια της βααλ και επλανησαν τον λαον μου ισραηλ 14 και εν τοις προφηταις ιερουσαλημ εωρακα φρικτα μοιχωμένους και πορευομένους εν ψευδέσι και αντιλαμβανομένους χειρων πονηρων του μη αποστραφηναι εχαστον απο της οδου αυτου της πονηρας

εγενηθησαν μοι παντες ως σοδομα και οι κατοικουντες αυτην ωσπερ γομορρα 15 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω ψωμιω αυτους οδυνην χαι ποτιω αυτους υδωρ πικρον οτι απο των προφητων ιερουσαλημ εξηλθεν μολυσμος παση τη γη 16 ουτως λεγει χυρίος παντοχρατώρ μη αχούετε τους λογούς των προφητών ότι ματαιουσιν εαυτοις ορασιν απο χαρδιας αυτων λαλουσιν και ουκ απο στοματος χυριου 17 λεγουσιν τοις απωθουμενοις τον λογον χυριου ειρηνη εσται υμιν χαι πασιν τοις πορευομενοις τοις θελημασιν αυτων παντι τω πορευομενω πλανη καρδιας αυτου ειπαν ουχ ηξει επι σε χαχα 18 οτι τις εστη εν υποστηματι χυριου χαι ειδεν τον λογον αυτου τις ενωτισατο και ηκουσεν 19 ιδου σεισμος παρα κυριου και οργη εκπορευεται εις συσσεισμον συστρεφομενη επι τους ασεβεις ηξει 20 και ουχετι αποστρεψει ο θυμος χυριου εως αν ποιηση αυτο χαι εως αν αναστηση αυτο απο εγχειρηματος καρδιας αυτου επ΄ εσχατου των ημερων νοησουσιν αυτα 21 ουχ απεστελλον τους προφητας και αυτοι ετρεχον ουκ ελαλησα προς αυτους και αυτοι επροφητευον 22 και ει εστησαν εν τη υποστασει μου και εισηκουσαν των λογων μου και τον λαον μου αν απεστρεφον αυτους απο των πονηρων επιτηδευματων αυτων 23 θεος εγγιζων εγω ειμι λεγει χυριος και ουχι θεος πορρωθεν 24 ει χρυβησεται ανθρωπος εν χρυφαιοις και εγω ουχ οψομαι αυτον μη ουχι τον ουρανον και την γην εγω πληρω λεγει κυριος 25 ηκουσα α λαλουσιν οι προφηται α προφητευουσιν επι τω ονοματι μου ψευδη λεγοντες ηνυπνιασαμην ενυπνιον 26 εως ποτε εσται εν χαρδια των προφητων των προφητευοντων ψευδη και εν τω προφητευειν αυτους τα θεληματα χαρδιας αυτων 27 των λογιζομενων του επιλαθεσθαι του νομου μου εν τοις ενυπνιοις αυτων α διηγουντο εκαστος τω πλησιον αυτου χαθαπερ επελαθοντο οι πατερες αυτων του ονοματος μου εν τη βααλ 28 o prophitic en ω to enumnion estin dihyhsasdw to enumnion autou kai en ω o λογος μου προς αυτον διηγησασθω τον λογον μου επ΄ αληθειας τι το αχυρον προς τον σιτον ουτως οι λογοι μου λεγει χυριος 29 ουχι οι λογοι μου ωσπερ πυρ φλεγον λεγει χυριος και ως πελυξ κοπτων πετραν 30 δια τουτο ιδου εγω προς τους προφητας λεγει χυριος ο θεος τους χλεπτοντας τους λογους μου εχαστος παρα του πλησιον αυτου 31 ιδου εγω προς τους προφητας τους εκβαλλοντας προφητειας γλωσσης και νυσταζοντας νυσταγμον εαυτων 32 ιδου εγω προς τους προφητας τους προφητευοντας ενυπνια ψευδη και διηγουντο αυτα και επλανησαν τον λαον μου εν τοις ψευδεσιν αυτων και εν τοις πλανοις αυτων και εγω ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ωφελειαν ουκ ωφελησουσιν τον λαον τουτον 33 και εαν ερωτησωσι σε ο λαος ουτος η ιερευς η προφητης λεγων τι το λημμα χυριου και ερεις αυτοις υμεις εστε το λημμα και ραξω υμας λεγει χυριος 34 και ο προφητης και ο ιερευς και ο λαος οι αν ειπωσιν λημμα κυριου και εκδικησω τον ανθρωπον εχεινον χαι τον οιχον αυτου 35 οτι ουτως ερειτε εχαστος προς τον πλησιον αυτου και εκαστος προς τον αδελφον αυτου τι απεκριθη κυριος και τι ε-

λαλησεν χυριος 36 χαι λημμα χυριου μη ονομαζετε ετι οτι το λημμα τω ανθρωπω εσται ο λογος αυτου 37 χαι δια τι ελαλησεν χυριος ο θεος ημων 38 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ο θεος ανθ΄ ων ειπατε τον λογον τουτον λημμα χυριου χαι απεστειλα προς υμας λεγων ουχ ερειτε λημμα χυριου 39 δια τουτο ιδου εγω λαμβανω χαι ρασσω υμας χαι την πολιν ην εδωχα υμιν χαι τοις πατρασιν υμων 40 χαι δωσω εφ΄ υμας ονειδισμον αιωνιον χαι ατιμιαν αιωνιον ητις ουχ επιλησθησεται

Chapter 24

1 εδείξεν μοι χυρίος δυο χαλαθούς συχών χειμένους χατά προσώπον ναού χυρίου μετα το αποιχισαι ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος τον ιεχονιαν υιον ιωαχιμ βασιλεα ιουδα και τους αρχοντας και τους τεχνιτας και τους δεσμωτας και τους πλουσιους εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτους εις βαβυλωνα 2 ο καλαθος ο εις συχων χρηστων σφοδρα ως τα συχα τα προιμα και ο καλαθος ο ετερος συχων πονηρων σφοδρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων 3 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας ιερεμια και ειπα συκα τα χρηστα χρηστα λιαν και τα πονηρα πονηρα λιαν α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων 4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 5 ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ως τα συχα τα χρηστα ταυτα ουτως επιγνωσομαι τους αποικισθεντας ιουδα ους εξαπεσταλκα εκ του τοπου τουτου εις γην χαλδαιων εις αγαθα 6 και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις αγαθα και αποκαταστησω αυτους εις την γην ταυτην εις αγαθα και ανοικοδομησω αυτους και ου μη καθελω και καταφυτευσω αυτους και ου μη εκτιλω 7 και δωσω αυτοις χαρδιαν του ειδεναι αυτους εμε οτι εγω ειμι χυριος χαι εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον οτι επιστραφησονται επ΄ εμε εξ ολης της καρδιας αυτων 8 και ως τα συκα τα πονηρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων ταδε λεγει χυριος ουτως παραδωσω τον σεδεχιαν βασιλεα ιουδα χαι τους μεγιστανας αυτου και το καταλοιπον ιερουσαλημ τους υπολελειμμενους εν τη γη ταυτη και τους χατοιχουντας εν αιγυπτω 9 χαι δωσω αυτους εις διασχορπισμον εις πασας τας βασιλειας της γης και εσονται εις ονειδισμον και εις παραβολην και εις μισος και εις καταραν εν παντι τοπω ου εξωσα αυτους εκει 10 και αποστελω εις αυτους τον λιμον και τον θανατον και την μαχαιραν εως αν εκλιπωσιν απο της γης ης εδωκα αυτοις

Chapter 25

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν επι παντα τον λαον ιουδα εν τω ετει τω τεταρτω του ιωαχιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα 2 ον ελαλησεν προς παντα τον λαον ιουδα χαι προς τους κατοιχουντας ιερουσαλημ λεγων 3 εν τρισκαιδεκατω

ετει ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης εικοσι και τρια ετη και ελαλησα προς υμας ορθριζων και λεγων 4 και απεστελλον προς υμας τους δουλους μου τους προφητας ορθρου αποστελλων και ουκ εισηκουσατε και ου προσεσχετε τοις ωσιν υμων 5 λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο των πονηρων επιτηδευματων υμων και κατοικησετε επι της γης ης εδωχα υμιν χαι τοις πατρασιν υμων απ΄ αιωνος και εως αιωνος 6 μη πορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις οπως μη παροργιζητε με εν τοις εργοις των χειρων υμων του κακωσαι υμας 7 και ουχ ηχουσατε μου 8 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επειδη ουχ επιστευσατε τοις λογοις μου 9 ιδου εγω αποστελλω και λημψομαι την πατριαν απο βορρα και αξω αυτους επι την γην ταυτην και επι τους κατοικουντας αυτην και επι παντα τα εθνη τα χυχλω αυτης χαι εξερημωσω αυτους χαι δωσω αυτους εις αφανισμον και εις συριγμον και εις ονειδισμον αιωνιον 10 και απολω απ΄ αυτων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οσμην μυρου και φως λυχνου 11 και εσται πασα η γη εις αφανισμον και δουλευσουσιν εν τοις εθνεσιν εβδομηχοντα ετη 12 χαι εν τω πληρωθηναι τα εβδομηχοντα ετη εχδιχησω το εθνος εχεινο φησιν χυριος και θησομαι αυτους εις αφανισμον αιωνιον 13 και επαξω επι την γην εκεινην παντας τους λογους μου ους ελαλησα κατ' αυτης παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω 14 α επροφητευσεν ιερεμιας επι τα εθνη τα αιλαμ 15 ταδε λεγει χυριος συντριβητω το τοξον αιλαμ αρχη δυναστειας αυτων 16 και επαξω επι αιλαμ τεσσαρας ανεμους εκ των τεσσαρων ακρων του ουρανου και διασπερω αυτους εν πασιν τοις ανεμοις τουτοις και ουκ εσται εθνος ο ουχ ηξει εχει οι εξωσμενοι αιλαμ 17 χαι πτοησω αυτους εναντιον των εχθρων αυτων των ζητουντων την ψυχην αυτων και επαξω επ' αυτους κακα κατα την οργην του θυμου μου και επαποστελω οπισω αυτων την μαχαιραν μου εως του εξαναλωσαι αυτους 18 και θησω τον θρονον μου εν αιλαμ και εξαποστελω εκειθεν βασιλεα και μεγιστανας 19 και εσται επ΄ εσχατου των ημερων αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αιλαμ λεγει χυριος 20 εν αρχη βασιλευοντος σεδεχιου του βασιλεως εγενετο ο λογος ουτος περι αιλαμ

Chapter 26

2 τη αιγυπτω επι δυναμιν φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου ος ην επι τω ποταμω ευφρατη εν χαρχαμις ον επαταξε ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ετει τω τεταρτω ιωαχιμ βασιλεως ιουδα 3 αναλαβετε οπλα χαι ασπιδας χαι προσαγαγετε εις πολεμον 4 επισαξατε τους ιππους επιβητε οι ιππεις χαι χαταστητε εν ταις περιχεφαλαιαις υμων προβαλετε τα δορατα χαι ενδυσασθε τους θωραχας υμων 5 τι οτι αυτοι πτοουνται χαι αποχωρουσιν οπισω διοτι οι ισχυροι αυτων χοπη-

σονται φυγη εφυγον και ουκ ανεστρεψαν περιεχομενοι κυκλοθεν λεγει κυριος 6 μη φευγετω ο χουφος χαι μη ανασωζεσθω ο ισχυρος επι βορραν τα παρα τον ευφρατην ησθενησαν πεπτωχασιν 7 τις ουτος ως ποταμος αναβησεται χαι ως ποταμοι χυμαινουσιν υδωρ 8 υδατα αιγυπτου ωσει ποταμος αναβησεται και ειπεν αναβησομαι και κατακαλυψω γην και απολω κατοικουντας εν αυτη 9 επιβητε επι τους ιππους παρασχευασατε τα αρματα εξελθατε οι μαχηται αιθιοπων και λιβυες καθωπλισμενοι οπλοις και λυδοι αναβητε εντεινατε τοξον 10 και η ημερα εχεινη χυριω τω θεω ημων ημερα εχδιχησεως του εχδιχησαι τους εχθρους αυτου και καταφαγεται η μαχαιρα κυριου και εμπλησθησεται και μεθυσθησεται απο του αιματος αυτων οτι θυσια τω χυριω σαβαωθ απο γης βορρα επι ποταμω ευφρατη 11 αναβηθι γαλααδ και λαβε ρητινην τη παρθενω θυγατρι αιγυπτου εις κενον επληθυνας ιαματα σου ωφελεια ουκ εστιν σοι 12 ηκουσαν εθνη φωνην σου και της κραυγης σου επλησθη η γη οτι μαχητης προς μαχητην ησθενησεν επι το αυτο επεσαν αμφοτεροι 13 α ελαλησεν χυριος εν χειρι ιερεμιου του ελθειν ναβουχοδονόσορ τον βασιλεα βαβυλώνος του χοψαι την γην αιγυπτου 14 αναγγειλατε εις μαγδωλον και παραγγειλατε εις μεμφιν ειπατε επιστηθι και ετοιμασον οτι κατεφαγέν μαχαίρα την σμίλακα σου 15 δια τι εφυγέν ο απίς ο μοσχος ο εκλεκτος σου ουκ εμείνεν οτι κυρίος παρελυσέν αυτον 16 και το πληθος σου ησθενησεν και επεσεν και εκαστος προς τον πλησιον αυτου ελαλει αναστωμεν και αναστρεψωμεν προς τον λαον ημων εις την πατριδα ημων απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης 17 καλεσατε το ονομα φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου σαων-εσβι-εμωηδ 18 ζω εγω λεγει χυριος ο δεος οτι ως το ιταβυριον εν τοις ορεσιν και ως ο καρμηλος εν τη θαλασση ηξει 19 σκευη αποικισμου ποιησον σεαυτη κατοικουσα θυγατερ αιγυπτου οτι μεμφις εις αφανισμον εσται και κληθησεται ουαι δια το μη υπαρχειν κατοικουντας εν αυτη 20 δαμαλις κεκαλλωπισμενη αιγυπτος αποσπασμα απο βορρα ηλθεν επ' αυτην 21 και οι μισθωτοι αυτης εν αυτη ωσπερ μοσχοι σιτευτοι τρεφομενοι εν αυτη διοτι και αυτοι απεστραφησαν και εφυγον ομοθυμαδον ουκ εστησαν οτι ημερα απωλειας ηλθεν επ' αυτους και καιρος εκδικησεως αυτων 22 φωνη ως οφεως συριζοντος οτι εν αμμω πορευσονται εν αξιναις ηξουσιν επ΄ αυτην ως χοπτοντες ξυλα 23 εχχοψουσιν τον δρυμον αυτης λεγει χυριος ο θεος οτι ου μη ειχασθη οτι πληθυνει υπερ αχριδα και ουκ εστιν αυτοις αριθμος 24 κατησχυνθη θυγατηρ αιγυπτου παρεδοθη εις χειρας λαου απο βορρα 25 ιδου εγω εχδιχω τον αμων τον υιον αυτης επι φαραω και επι τους πεποιθοτας επ' αυτω 27 συ δε μη φοβηθης δουλος μου ιαχωβ μηδε πτοηθης ισραηλ διοτι ιδου εγω σωζων σε μακροθεν και το σπερμα σου εκ της αιχμαλωσιας αυτων και αναστρεψει ιακωβ και ησυχασει και υπνωσει και ουκ εσται ο παρενοχλων αυτον 28 μη φοβου παις μου ιαχωβ λεγει χυριος οτι μετα σου εγω ειμι οτι ποιησω συντελειαν εν παντι εθνει εις ους εξωσα σε έχει σε δε ου μη ποιησω

εχλιπειν και παιδευσω σε εις χριμα και αθωον ουκ αθωωσω σε

Chapter 27

1 λογος χυριου ον ελαλησεν επι βαβυλωνα 2 αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν και ακουστα ποιησατε και μη κρυψητε ειπατε εαλωκεν βαβυλων κατησχυνθη βηλος η απτοήτος η τρυφέρα παρέδοθη μαρώδαχ 3 οτι ανέβη επ' αυτήν εθνός από βορρα ουτος θησει την γην αυτης εις αφανισμον και ουκ εσται ο κατοικων εν αυτη απο ανθρωπου και εως κτηνους 4 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ηξουσιν οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι υιοι ιουδα επι το αυτο βαδιζοντες και κλαιοντες πορευσονται τον χυριον θεον αυτων ζητουντες 5 εως σιων ερωτησουσιν την οδον ωδε γαρ το προσωπον αυτων δωσουσιν και ηξουσιν και καταφευξονται προς χυριον τον θεον διαθηχη γαρ αιωνιος ουχ επιλησθησεται 6 προβατα απολωλοτα εγενηθη ο λαος μου οι ποιμενες αυτων εξωσαν αυτους επι τα ορη απεπλανησαν αυτους εξ ορους επι βουνον ωχοντο επελαθοντο κοιτης αυτων 7 παντες οι ευρισχοντες αυτους χαταναλισχον αυτους οι εχθροι αυτων ειπαν μη ανωμέν αυτους ανθ΄ ων ημαρτον τω χυριώ νομη δικαιόσυνης τω συναγαγοντι τους πατερας αυτων 8 απαλλοτριωθητε εκ μεσου βαβυλωνος και απο γης χαλδαιων και εξελθατε και γενεσθε ωσπερ δρακοντες κατα προσωπον προβατων 9 οτι ιδου εγω εγειρω επι βαβυλωνα συναγωγας εθνων εχ γης βορρα και παραταξονται αυτη εκείθεν αλωσεταί ως βολίς μαχητού συνέτου ουκ επίστρεψει κένη 10 και εσται η χαλδαια εις προνομην παντες οι προνομευοντες αυτην εμπλησθησονται 11 οτι ηυφραινέσθε και κατεκαυχασθε διαρπαζοντές την κληρονομίαν μου διοτί εσχίζτατε ως βοι+δία εν βοτανή και εκερατίζετε ως ταυροί 12 ησχυνθή η μήτηρ υμων σφοδρα μητηρ επ΄ αγαθα εσχατη εθνων ερημος 13 απο οργης χυριου ου κατοικηθησεται και εσται εις αφανισμον πασα και πας ο διοδευων δια βαβυλωνος σχυθρωπασει χαι συριουσιν επι πασαν την πληγην αυτης 14 παραταξασθε επι βαβυλωνα χυχλω παντες τεινοντες τοξον τοξευσατε επ΄ αυτην μη φεισησθε επι τοις τοξευμασιν υμων 15 κατακροτησατε επ΄ αυτην παρελυθησαν αι χειρες αυτης επεσαν αι επαλξεις αυτης και κατεσκαφη το τειχος αυτης οτι εκδικησις παρα θεου εστιν εχδιχειτε επ' αυτην χαθως εποιησεν ποιησατε αυτη 16 εξολεθρευσατε σπερμα εκ βαβυλωνος κατεχοντα δρεπανον εν καιρω θερισμου απο προσωπου μαχαιρας ελληνιχης εχαστος εις τον λαον αυτου αποστρεψουσιν χαι εχαστος εις την γην αυτου φευξεται 17 προβατον πλανωμενον ισραηλ λεοντες εξωσαν αυτον ο πρωτος εφαγεν αυτον βασιλευς ασσουρ και ουτος υστερον τα οστα αυτου βασιλευς βαβυλωνος 18 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εχδιχω επι τον βασιλεα βαβυλωνος και επι την γην αυτου καθως εξεδικησα επι τον βασιλεα ασσουρ 19 και αποκαταστησω τον ισραηλ εις την νομην αυτου και νεμησεται εν τω καρμηλω

και εν ορει εφραιμ και εν τω γαλααδ και πλησθησεται η ψυχη αυτου 20 εν ταις ημεραις εχειναις χαι εν τω χαιρω εχεινω ζητησουσιν την αδιχιαν ισραηλ χαι ουχ υπαρξει και τας αμαρτιας ιουδα και ου μη ευρεθωσιν οτι ιλεως εσομαι τοις υπολελειμμενοις επι της γης λεγει χυριος 21 πιχρως επιβηθι επ' αυτην και επι τους κατοικουντας επ΄ αυτην εκδικησον μαχαιρα και αφανισον λεγει κυριος και ποιει κατα παντα οσα εντελλομαι σοι 22 φωνη πολεμου και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων 23 πως συνεχλασθη και συνετριβη η σφυρα πασης της γης πως εγενηθη εις αφανισμον βαβυλων εν εθνεσιν 24 επιθησονται σοι και αλωση ω βαβυλων και ου γνωση ευρεθης και ελημφθης οτι τω κυριω αντεστης 25 ηνοιξεν κυριος τον θησαυρον αυτου και εξηνεγκέν τα σκέυη οργης αυτού οτι έργον τω κυρίω θεω εν γη χαλδαιων 26 οτι εληλυθασιν οι καιροι αυτης ανοιξατε τας αποθηκας αυτης ερευνησατε αυτην ως σπηλαιον και εξολεθρευσατε αυτην μη γενεσθω αυτης καταλειμμα 27 αναξηρανατε αυτης παντας τους καρπους και καταβητωσαν εις σφαγην ουαι αυτοις οτι ηχει η ημερα αυτων και καιρος εκδικησεως αυτων 28 φωνη φευγοντων και ανασωζομενων εκ γης βαβυλωνος του αναγγειλαι εις σιων την εκδικησιν παρα κυριου θεου ημων 29 παραγγειλατε επι βαβυλωνα πολλοις παντι εντεινοντι τοξον παρεμβαλετε επ΄ αυτην χυχλοθεν μη εστω αυτης ανασωζομενος ανταποδοτε αυτή κατα τα εργα αυτής κατα παντά όσα εποιήσεν ποιήσατε αυτή οτι προς τον χυριον αντέστη θέον αγιον του ισραηλ 30 δια τουτο πεσουνται οι νεανισχοι αυτης εν ταις πλατειαις αυτης χαι παντες οι ανδρες οι πολεμισται αυτης ριφησονται ειπεν χυριος 31 ιδου εγω επι σε την υβριστριαν λεγει χυριος οτι ηχει η ημερα σου και ο καιρος εκδικησεως σου 32 και ασθενησει η υβρις σου και πεσειται και ουκ εσται ο ανιστων αυτην και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και καταφαγεται παντα τα κυκλω αυτης 33 ταδε λεγει κυριος καταδεδυναστευνται οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα αμα παντες οι αιχμαλωτευσαντες αυτους κατεδυναστευσαν αυτους οτι ουκ ηθελησαν εξαποστειλαι αυτους 34 και ο λυτρουμενος αυτους ισχυρος χυριος παντοχρατώρ ονομα αυτώ χρισιν χρινει προς τους αντιδιχους αυτου οπως εξαρη την γην χαι παροξυνει τοις κατοιχουσι βαβυλωνα 35 μαχαιραν επι τους χαλδαιους και επι τους κατοικουντας βαβυλωνα και επι τους μεγιστανας αυτης και επι τους συνετους αυτης 36 μαχαιραν επι τους μαχητας αυτης και παραλυθησονται 37 μαχαιραν επι τους ιππους αυτων και επι τα αρματα αυτων μαχαιραν επι τους μαχητας αυτων και επι τον συμμικτον τον εν μεσω αυτης και εσονται ωσει γυναικες μαχαιραν επι τους θησαυρους αυτης και διασχορπισθησονται 38 επι τω υδατι αυτης επεποιθει και καταισχυνθησονται οτι γη των γλυπτων εστιν και εν ταις νησοις ου κατεκαυχωντο 39 δια τουτο κατοικησουσιν ινδαλματα εν ταις νησοις και κατοικησουσιν εν αυτη θυγατερες σειρηνων ου μη κατοικηθη ουκετι εις τον αιωνα 40 καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και τας ομορουσας αυταις είπεν κυρίος ου μη κατοίκηση

εχει ανθρωπος χαι ου μη παροιχηση έχει υιος ανθρωπου 41 ιδου λαος έρχεται απο βορρα χαι έθνος μεγα χαι βασιλεις πολλοι έξεγερθησονται απ΄ έσχατου της γης 42 τοξον χαι έγχειριδιον έχοντες ιταμός έστιν χαι ου μη έλεηση φωνή αυτών ως θαλασσα ηχησει έφ΄ ιπποις ιππασονται παρεσχέυασμενοι ωσπέρ πυρ εις πολεμον προς σε θυγατέρ βαβυλώνος 43 ηχουσέν βασιλευς βαβυλώνος την αχοην αυτών χαι παρελυθήσαν αι χειρές αυτού θλιψις χατέχρατησεν αυτού ωδινές ως τίχτουσης 44 ίδου ωσπέρ λέων αναβησεται από του ιορδανού εις τοπον αιθαμ ότι ταχέως έχδιωξω αυτούς απ΄ αυτής χαι παντά νέανισχον επ΄ αυτήν επίστησω ότι τις ωσπέρ έγω χαι τις αντιστήσεται μοι χαι τις ουτός ποιμήν ος στησεται χατά προσωπον μου 45 δια τουτό αχουσάτε την βουλήν χυρίου ην βεβουλευται έπι βαβυλώνα χαι λογισμούς αυτού ους έλογισατό έπι τους χατοιχούντας χαλδαίους έαν μη διαφθάρη τα αρνία των προβατών αυτών έαν μη αφανίσθη νόμη απ΄ αυτών 46 ότι από φωνής αλωσέως βαβυλώνος σεισθησεται η γη χαι χραυγή έν εθυεσίν αχουσθησεται .

Chapter 28

1 ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εξεγειρω επι βαβυλωνα χαι επι τους χατοιχουντας χαλδαιους ανεμον καυσωνα διαφθειροντα 2 και εξαποστελω εις βαβυλωνα υβριστας και καθυβρισουσιν αυτην και λυμανουνται την γην αυτης ουαι επι βαβυλωνα χυχλοθεν εν ημερα χαχωσεως αυτης 3 επ' αυτην τεινετω ο τεινων το τοξον αυτου και περιθεσθω ω εστιν οπλα αυτω και μη φεισησθε επι νεανισκους αυτης και αφανισατε πασαν την δυναμιν αυτης 4 και πεσουνται τραυματιαι εν γη χαλδαιων και κατακεκεντημενοι εξωθεν αυτης 5 διοτι ουκ εχηρευσεν ισραηλ και ιουδας απο θεου αυτων απο κυριου παντοκρατορος οτι η γη αυτων επλησθη αδικίας από των αγίων ισραήλ 6 φευγέτε εκ μέσου βαβυλώνος και ανασώζετε εκαστος την ψυχην αυτου και μη απορριφητε εν τη αδικια αυτης οτι καιρος εκδικησεως αυτης εστιν παρα κυριου ανταποδομα αυτος ανταποδιδωσιν αυτη 7 ποτηριον χρυσουν βαβυλων εν χειρι χυριου μεθυσχον πασαν την γην απο του οινου αυτης επιοσαν εθνη δια τουτο εσαλευθησαν 8 και αφνω επεσεν βαβυλων και συνετριβη θρηνειτε αυτην λαβετε ρητινην τη διαφθορα αυτης ει πως ιαθησεται 9 ιατρευσαμεν την βαβυλωνα και ουκ ιαθη εγκαταλιπωμεν αυτην και απελθωμεν εχαστος εις την γην αυτου οτι ηγγισεν εις ουρανον το χριμα αυτης εξηρεν εως των αστρων 10 εξηνεγκεν κυριος το κριμα αυτου δευτε και αναγγειλωμεν εις σιων τα εργα χυριου θεου ημων 11 παρασχευαζετε τα τοξευματα πληρουτε τας φαρετρας ηγειρεν χυριος το πνευμα βασιλέως μηδων οτι εις βαβυλωνα η οργη αυτου του εξολεθρευσαι αυτην οτι εχδιχησις χυριου εστιν εχδιχησις λαου αυτου εστιν 12 επι τειχεων βαβυλωνος αρατε σημείον επιστησατε φαρετρας εγειρατε φυ-

λαχας ετοιμασατε οπλα οτι ενεχειρησεν και ποιησει κυριος α ελαλησεν επι τους κατοικουντας βαβυλωνα 13 κατασκηνουντας εφ΄ υδασι πολλοις και επι πληθει θησαυρων αυτης ηχει το περας σου αληθως εις τα σπλαγχα σου 14 οτι ωμοσεν χυριος χατα του βραχιονός αυτου διοτι πληρώσω σε ανθρώπων ώσει αχριδών χαι φθεγξονται επι σε οι καταβαινοντες 15 ποιων γην εν τη ισχυι αυτου ετοιμαζων οικουμένην εν τη σοφια αυτου εν τη συνέσει αυτου έξετεινέν τον ουρανον 16 εις φωνην εθετο ηχος υδατος εν τω ουρανω και ανηγαγεν νεφελας απ' εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου 17 εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχοος απο των γλυπτων αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις 18 ματαια εστιν εργα μεμωχημενα εν χαιρω επισχεψεως αυτων απολουνται 19 ου τοιαυτη μερις τω ιαχωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος εστιν χληρονομια αυτου χυριος ονομα αυτω 20 διασχορπίζεις συ μοι σχευη πολεμου χαι διασχορπιω εν σοι εθνη χαι εξαρω εχ σου βασιλεις 21 και διασχορπιω εν σοι ιππον και αναβατην αυτου και διασχορπιω εν σοι αρματα και αναβατας αυτων 22 και διασκορπιω εν σοι νεανισκον και παρθενον και διασκορπιω εν σοι ανδρα και γυναικα 23 και διασκορπιω εν σοι ποιμενα και το ποιμνιον αυτου και διασκορπιω εν σοι γεωργον και το γεωργιον αυτου και διασχορπίω εν σοι ηγεμονάς και στρατηγούς σου 24 και ανταπόδωσω τη βαβυλωνι και πασι τοις κατοικουσι χαλδαιοις πασας τας κακιας αυτων ας εποιησαν επι σιων κατ' οφθαλμους υμων λεγει κυριος 25 ιδου εγω προς σε το ορος το διεφθαρμενον το διαφθειρον πασαν την γην και εκτενω την χειρα μου επι σε και κατακυλιω σε απο των πετρων και δωσω σε ως ορος εμπεπυρισμενον 26 και ου μη λαβωσιν απο σου λιθον εις γωνιαν και λιθον εις θεμελιον οτι εις αφανισμον εις τον αιωνα εση λεγει χυριος 27 αρατε σημειον επι της γης σαλπισατε εν εθνεσιν σαλπιγγι αγιασατε επ' αυτην εθνη παραγγειλατε επ' αυτην βασιλειαις αραρατ παρ' εμου και τοις ασχαναζαιοις επιστησατε επ΄ αυτην βελοστασεις αναβιβασατε επ΄ αυτην ιππον ως ακριδων πληθος 28 αγιασατε επ' αυτην εθνη τον βασιλεα των μηδων και πασης της γης τους ηγουμένους αυτου και παντας τους στρατηγους αυτου 29 εσεισθη η γη και επονεσεν διοτι εξανεστη επι βαβυλωνα λογισμος κυριου του θειναι την γην βαβυλωνος εις αφανισμον και μη κατοικεισθαι αυτην 30 εξελιπεν μαχητης βαβυλωνος του πολεμειν καθησονται εκει εν περιοχη εθραυσθη η δυναστεια αυτων εγενηθησαν ωσει γυναιχες ενεπυρισθη τα σχηνωματα αυτης συνετριβησαν οι μοχλοι αυτης 31 διωχων εις απαντησιν διωχοντος διωξεται και αναγγελλων εις απαντησιν αναγγελλοντος του αναγγειλαι τω βασιλει βαβυλωνος οτι εαλώχεν η πολις αυτου 32 απ' εσχατού των διαβάσεων αυτού ελημφθησάν και τα συστεματα αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ανδρες αυτου οι πολεμισται εξερχονται 33 διοτι ταδε λεγει χυριος οιχοι βασιλεως βαβυλωνος ως αλων ωριμος αλοηθησονται ετι μικρον και ηξει ο αμητος αυτης 34 κατεφαγεν με εμερισατο

με κατελαβεν με σκευος λεπτον ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεπιεν με ως δραχων επλησεν την χοιλιαν αυτου απο της τρυφης μου εξωσεν με 35 οι μοχθοι μου και αι ταλαιπωριαι μου εις βαβυλωνα ερει κατοικουσα σιων και το αιμα μου επι τους κατοικουντας γαλδαιους ερει ιερουσαλημ 36 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω χρινω την αντιδιχον σου χαι εχδιχησω την εχδιχησιν σου και ερημωσω την θαλασσαν αυτης και ξηρανω την πηγην αυτης 37 και εσται βαβυλων εις αφανισμον και ου κατοικηθησεται 38 αμα ως λεοντες εξηγερθησαν και ως σχυμνοι λεοντων 39 εν τη θερμασία αυτων δωσω ποτημα αυτοίς και μεθυσω αυτους οπως χαρωθωσιν χαι υπνωσωσιν υπνον αιωνιον χαι ου μη εγερθωσι λεγει χυριος 40 καταβιβασω αυτους ως αρνας εις σφαγην και ως κριους μετ' εριφων 41 πως εαλω και εθηρευθη το καυχημα πασης της γης πως εγενετο βαβυλων εις αφανισμον εν τοις εθνεσιν 42 ανεβη επι βαβυλωνα η θαλασσα εν ηχω χυματων αυτης και κατεκαλυφθη 43 εγενηθησαν αι πολεις αυτης γη ανυδρος και αβατος ου κατοικήσει εν αυτή ουδε εις ουδε μη καταλύση εν αυτή υιος ανθρωπού 44 και εκδικησω επι βαβυλωνα και εξοισω α κατεπιέν εκ του στοματός αυτής και ου μη συναχθωσιν προς αυτην ετι τα εθνη 49 και εν βαβυλωνι πεσουνται τραυματιαι πασης της γης 50 ανασωζομενοι εχ γης πορευεσθε χαι μη ιστασθε οι μαχροθεν μνησθητε του χυριου και ιερουσαλημ αναβητω επι την καρδιαν υμων 51 ησχυνθημεν οτι ηχουσαμεν ονειδισμον ημων χατεχαλυψεν ατιμια το προσωπον ημων εισηλθον αλλογενεις εις τα αγια ημων εις οιχον χυριου 52 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος χαι εχδιχησω επι τα γλυπτα αυτης χαι εν παση τη γη αυτης πεσουνται τραυματιαι 53 οτι εαν αναβη βαβυλων ως ο ουρανος χαι οτι εαν οχυρωση υψος ισχυος αυτης παρ' εμου ηξουσιν εξολεθρευοντες αυτην λεγει χυριος 54 φωνή χραυγής εν βαβυλωνι και συντριβή μεγαλή εν γη χαλδαίων 55 οτι εξωλεθρευσεν χυριος την βαβυλωνα χαι απωλεσεν απ' αυτης φωνην μεγαλην ηχουσαν ως υδατα πολλα εδωχεν εις ολεθρον φωνην αυτης 56 οτι ηλθεν επι βαβυλωνα ταλαιπωρια εαλωσαν οι μαχηται αυτης επτοηται το τοξον αυτων οτι θεος ανταποδιδωσιν αυτοις χυριος ανταποδιδωσιν αυτη την ανταποδοσιν 57 χαι μεθυσει μεθη τους ηγεμονας αυτης και τους σοφους αυτης και τους στρατηγους αυτης λεγει ο βασιλευς χυριος παντοχρατωρ ονομα αυτω 58 ταδε λεγει χυριος τειχος βαβυλωνος επλατυνθη κατασκαπτομένον κατασκαφησεται και αι πυλαι αυτης αι υψηλαι εμπυρισθησονται και ου κοπιασουσιν λαοι εις κενον και εθνη εν αρχη εκλειψουσιν 59 ο λογος ον ενετειλατο κυριος ιερεμια τω προφητη ειπειν τω σαραια υιω νηριου υιου μαασαιου οτε επορευετο παρα σεδεχιου βασιλεως ιουδα εις βαβυλωνα εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου και σαραιας αρχων δωρων 60 και εγραψεν ιερεμιας παντα τα κακα α ηξει επι βαβυλωνα εν βιβλιω ενι παντας τους λογους τουτους τους γεγραμμενους επι βαβυλωνα 61 και ειπεν ιερεμιας προς σαραιαν οταν ελθης εις βαβυλωνα και οψη και αναγνωση παντας

τους λογους τουτους 62 και ερεις κυριε κυριε συ ελαλησας επι τον τοπον τουτον του εξολεθρευσαι αυτον και του μη ειναι εν αυτω κατοικουντας απο ανθρωπου εως κτηνους οτι αφανισμός εις τον αιώνα εσται 63 και εσται όταν παυσή του αναγινώσκειν το βιβλίον τουτο και επιδησεις επ΄ αυτο λίθον και ριψεις αυτο εις μεσον του ευφρατου 64 και ερεις ουτώς καταδυσεται βαβυλών και ου μη αναστή απο προσώπου των κακών ων εγώ επαγώ επ΄ αυτην

Chapter 29

1 επι τους αλλοφυλους 2 ταδε λεγει χυριος ιδου υδατα αναβαινει απο βορρα και εσται εις χειμαρρουν κατακλυζοντα και κατακλυσει γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη και κεκραξονται οι ανθρωποι και αλαλαξουσιν απαντες οι κατοικουντες την γην 3 απο φωνης ορμης αυτου απο των οπλων των ποδων αυτου και απο σεισμου των αρματων αυτου ηχου τροχων αυτου ουκ επεστρεψαν πατερες εφ΄ υιους αυτων απο εκλυσεως χειρων αυτων 4 εν τη ημέρα τη ερχομένη του απολέσαι παντάς τους αλλοφυλούς και αφανίω την τυρον και την σίδωνα και παντάς τους καταλοιπούς της βοηθείας αυτών ότι εξολεθρεύσει χυρίος τους καταλοιπούς των υήσων 5 ηκει φαλακρωμα επι γάζαν απερριφή ασκάλων και οι καταλοιποί ενακιμ έως τίνος χοψείς 6 η μαχαίρα του χυρίου έως τίνος ουχ ησυχασείς αποκαταστήθι είς τον κολέον σου αναπαυσαί και επαρθητί 7 πως ησυχασεί και χυρίος ενετείλατο αυτη επι την ασκάλωνα και επι τας παραβαλασσίους επι τας καταλοιπούς επεγερθηναι

Chapter 30

1 τη ιδουμαια ταδε λεγει χυριος ουχ εστιν ετι σοφια εν θαιμαν απωλετο βουλη εχ συνετων ωχετο σοφια αυτων 2 ηπατηθη ο τοπος αυτων βαθυνατε εις χαθισιν οι χατοιχουντες εν δαιδαν οτι δυσχολα εποιησεν ηγαγον επ΄ αυτον εν χρονω ω επεσχεψαμην επ΄ αυτον 3 οτι τρυγηται ηλθον σοι ου χαταλειψουσιν σοι χαταλειμματα ως χλεπται εν νυχτι επιθησουσιν χειρα αυτων 4 οτι εγω χατεσυρα τον ησαυ ανεχαλυψα τα χρυπτα αυτων χρυβηναι ου μη δυνωνται ωλοντο δια χειρα αδελφου αυτου χαι γειτονος αυτου χαι ουχ εστιν 5 υπολειπεσθαι ορφανον σου ινα ζησηται χαι εγω ζησομαι χαι χηραι επ΄ εμε πεποιθασιν 6 οτι ταδε ειπεν χυριος οις ουχ ην νομος πιειν το ποτηριον επιον χαι συ αθωωμενη ου μη αθωωθης οτι πινων πιεσαι 7 οτι χατ΄ εμαυτου ωμοσα λεγει χυριος οτι εις αβατον χαι εις ονειδισμον χαι εις χαταρασιν εση εν μεσω αυτης χαι πασαι αι πολεις αυτης εσονται ερημοι εις αιωνα 8 αχοην ηχουσα παρα χυριου χαι αγγελους εις εθνη απεστειλεν συναχθητε χαι παραγενεσθε εις αυτην αναστητε εις πολεμον 9 μιχρον εδωχα σε εν

εθνεσιν ευχαταφρονητον εν ανθρωποις 10 η παιγνια σου ενεχειρησεν σοι ιταμια καρδιας σου κατελυσεν τρυμαλιας πετρων συνελαβεν ισχυν βουνου υψηλου οτι υψωσεν ωσπερ αετος νοσσιαν αυτου εχειθεν χαθελω σε 11 χαι εσται η ιδουμαια εις αβατον πας ο παραπορευομένος επ' αυτην συριει 12 ωσπερ κατέστραφη σοδομα και γομορρα και αι παροικοι αυτης ειπεν κυριος παντοκρατωρ ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη ενοικηση εκει υιος ανθρωπου 13 ιδου ωσπερ λεων αναβησεται εχ μεσού του ιορδανού εις τοποί αιθαμ ότι ταχύ εχδιώξω αυτούς απ' αυτης και τους νεανισκους επ΄ αυτην επιστησατε οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου 14 δια τουτο αχουσατε βουλην χυριου ην εβουλευσατο επι την ιδουμαιαν χαι λογισμον αυτου ον ελογισατο επι τους κατοικουντας θαιμαν εαν μη συμψησθωσιν τα ελαχιστα των προβατών εαν μη αβατώθη επ' αυτην χαταλυσις αυτών 15 οτι από φωνής πτωσεως αυτων εσεισθη η γη και κραυγη σου εν θαλασση ηκουσθη 16 ιδου ωσπερ αετος οψεται και εκτενει τας πτερυγας επ΄ οχυρωματα αυτης και εσται η καρδια των ισχυρων της ιδουμαιας εν τη ημερα εχεινή ως χαρδια γυναιχος ωδινουσής 17 τοις υιοις αμμών ουτώς είπεν χυρίος μη υιοί ουχ είσιν εν ισραήλ η παράλημψομένος ουχ έστιν αυτοις δια τι παρελαβέν μέλχομ τον γαδ και ο λαος αυτων εν πολεσιν αυτων ενοικησει 18 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν χυριος και αχουτιω επι ραββαθ θορυβον πολεμων χαι εσονται εις αβατον χαι εις απωλειαν και βωμοι αυτης εν πυρι κατακαυθησονται και παραλημψεται ισραηλ την αρχην αυτου 19 αλαλαξον εσεβων οτι ωλετο γαι κεκραξατε θυγατερες ραββαθ περιζωσασθε σαχχους και επιλημπτευσασθε και χοψασθε επι μελχομ οτι εν αποιχια βαδιειται οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα 20 τι αγαλλιαση εν τοις πεδιοις ενακιμ θυγατερ ιταμιας η πεποιθυια επι θησαυροις αυτης η λεγουσα τις εισελευσεται επ΄ εμε 21 ιδου εγω φερω φοβον επι σε ειπεν χυριος απο πασης της περιοιχου σου και διασπαρησεσθε εκαστος εις προσωπον αυτου και ουκ εσται ο συναγων 23 τη κηδαρ βασιλισση της αυλης ην επαταξεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος ουτως είπεν χυρίος αναστητε και αναβητε επι κήδαρ και πλήσατε τους υιους χεδεμ 24 σχηνας αυτων και προβατα αυτων λημψονται ιματια αυτων και παντα τα σχευη αυτων χαι χαμηλους αυτων λημψονται εαυτοις χαι χαλεσατε επ΄ αυτους απωλειαν χυχλοθεν 25 φευγετε λιαν βαθυνατε εις χαθισιν χαθημενοι εν τη αυλη οτι εβουλευσατο εφ΄ υμας βασιλευς βαβυλωνος βουλην και ελογισατο εφ΄ υμας λογισμον 26 αναστηθι και αναβηθι επ΄ εθνος ευσταθουν καθημενον εις αναψυχην οις ουχ εισιν θυραι ου βαλανοι ου μοχλοι μονοι καταλυουσιν 27 και εσονται καμηλοι αυτων εις προνομην και πληθος κτηνων αυτων εις απωλειαν και λιχμησω αυτους παντι πνευματι χεχαρμενους προ προσωπου αυτων εχ παντος περαν αυτων οισω την τροπην αυτων ειπεν χυριος 28 χαι εσται η αυλη διατριβη στρουθων και αβατος εως αιωνος ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη κα-

τοικηση εκει υιος ανθρωπου 29 τη δαμασκω κατησχυνθη ημαθ και αρφαδ οτι ηκουσαν ακοην πονηραν εξεστησαν εθυμωθησαν αναπαυσασθαι ου μη δυνωνται 30 εξελυθη δαμασκος απεστραφη εις φυγην τρομος επελαβετο αυτης 31 πως ουχι εγκατελιπεν πολιν εμην κωμην ηγαπησαν 32 δια τουτο πεσουνται νεανισκοι εν πλατειαις σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου πεσουνται φησιν κυριος 33 και καυσω πυρ εν τειχει δαμασκου και καταφαγεται αμφοδα υιου αδερ

Chapter 31

1 τη μωαβ ουτως είπεν χυρίος ουαί επί ναβαυ οτι ωλέτο ελημφθη χαριαθαίμ ησχυνθη αμαθ και ηττηθη 2 ουκ εστιν ετι ιατρεια μωαβ αγαυριαμα εν εσεβων ελογισαντο επ΄ αυτην κακα εκοψαμεν αυτην απο εθνους και παυσιν παυσεται οπισθεν σου βαδιειται μαχαιρα 3 οτι φωνη κεκραγοτων εξ ωρωναιμ ολεθρος και συντριμμα μεγα 4 συνετριβη μωαβ αναγγειλατε εις ζογορα 5 οτι επλησθη αλαωθ εν χλαυθμω αναβησεται χλαιων εν οδω ωρωναιμ χραυγην συντριμματος ηχουσατε 6 φευγετε και σωσατε τας ψυχας υμων και εσεσθε ωσπερ ονος αγριος εν ερημω 7 επειδη επεποιθεις εν οχυρωμασιν σου και συ συλλημφθηση και εξελευσεται χαμως εν αποιχια οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα 8 και ηξει ολεθρος επι πασαν πολιν και πολις ου μη σωθη και απολειται ο αυλων και εξολεθρευθησεται η πεδινη καθως είπεν χυρίος 9 δοτε σημεία τη μωαβ οτι αφη αναφθήσεται και πασαί αι πολεις αυτής εις αβατον εσονται ποθεν ενοιχός αυτή 10 επικαταράτος ο ποιων τα εργα χυριου αμελως εξαιρων μαχαιραν αυτου αφ΄ αιματος 11 ανεπαυσατο μωαβ εχ παιδαριού και πεποίθως ην επί τη δοξη αυτού ουχ ενέχεεν εξ αγγείου εις αγγειον και εις αποικισμον ουκ ωχετο δια τουτο εστη γευμα αυτου εν αυτω και όσμη αυτού ουκ εξελιπέν 12 δια τουτό ίδου ημέραι ερχονταί φησιν χυρίος και αποστελω αυτω κλινοντας και κλινουσιν αυτον και τα σκευη αυτου λεπτυνουσιν και τα κερατα αυτου συγκοψουσιν 13 και καταισχυνθησεται μωαβ απο χαμως ωσπερ κατησχυνθη οικος ισραηλ απο βαιθηλ ελπιδος αυτων πεποιθοτες επ΄ αυτοις 14 πως ερειτε ισχυροι εσμεν και ανθρωπος ισχυων εις τα πολεμικα 15 ωλετο μωαβ πολις αυτου και εκλεκτοι νεανισκοι αυτου κατεβησαν εις σφαγην 16 εγγυς ημέρα μωαβ ελθείν και πονηρία αυτού ταχεία σφοδρά 17 κινήσατε αυτω παντες χυχλοθεν αυτου παντες ειδοτες ονομα αυτου ειπατε πως συνετριβη βακτηρια ευκλεης ραβδος μεγαλωματος 18 καταβηθι απο δοξης και καθισον εν υγρασια καθημένη δαιβών εκτριβητε ότι ώλετο μώαβ ανέβη εις σε λυμαινομένος οχυρωμα σου 19 εφ' οδου στηθι και επιδε καθημενη εν αροηρ και ερωτησον φευγοντα και σωζομενον και ειπον τι εγενετο 20 κατησχυνθη μωαβ οτι συνετριβη ολολυξον και κεκραξον αναγγειλον εν αρνων οτι ωλετο μωαβ 21 και κρισις ερχεται εις γην του μισωρ επι χαιλων και επι ιασσα και επι μωφαθ 22 και επι δαιβων

και επι ναβαυ και επ' οικον δεβλαθαιμ 23 και επι καριαθαιμ και επ' οικον γαμωλ και επ' οικον μαων 24 και επι καριωθ και επι βοσορ και επι πασας τας πολεις μωαβ τας πορρω και τας εγγυς 25 κατεαχθη κερας μωαβ και το επιχειρον αυτου συνετριβή 26 μεθυσατε αυτον οτι επι χυριον εμεγαλυνθή και επικρούσει μωαβ εν χειρι αυτου και εσται εις γελωτα και αυτος 27 και ει μη εις γελοιασμον ην σοι ισραηλ ει εν κλοπαις σου ευρεθη οτι επολεμεις αυτον 28 κατελιπον τας πολεις και ωχησαν εν πετραις οι κατοικουντες μωαβ εγενηθησαν ως περιστεραι νοσσευουσαι εν πετραις στοματι βοθυνου 29 ηχουσα υβριν μωαβ υβρισεν λιαν υβριν αυτου και υπερηφανίαν αυτου και υψωθη η καρδία αυτου 30 εγω δε εγνών εργα αυτου ουχι το ικανον αυτου ουχ ουτως εποιησεν 31 δια τουτο επι μωαβ ολολυζετε παντοθεν βοησατε επ΄ ανδρας χιραδας αυχμου 32 ως χλαυθμον ιαζηρ αποχλαυσομαι σοι αμπελος σεβημα κληματα σου διηλθεν θαλασσαν ιαζηρ ηψαντο επι οπωραν σου επι τρυγηταις σου ολεθρος επεπεσεν 33 συνεψησθη χαρμοσυνη και ευφροσυνη εχ της μωαβιτιδος χαι οινος ην επι ληνοις σου πρωι ουχ επατησαν ουδε δειλης ουχ εποιησαν αιδαδ 34 απο χραυγης εσεβων εως ελεαλη αι πολεις αυτων εδωχαν φωνην αυτων απο ζογορ εως ωρωναιμ και αγλαθ-σαλισια οτι και το υδωρ νεβριμ εις κατακαυμα εσται 35 και απολώ τον μωαβ φησιν κυρίος αναβαίνοντα επι βωμον και θυμιωντα θεοις αυτου 36 δια τουτο καρδια μου μωαβ ωσπερ αυλοι βομβησουσιν χαρδια μου επ΄ ανθρωπους χιραδας ωσπερ αυλος βομβησει δια τουτο α περιεποιησατο απωλετο απο ανθρωπου 37 πασαν κεφαλην εν παντι τοπω ξυρησονται και πας πωγων ξυρηθησεται και πασαι χειρες κοψονται και επι πασης οσφυος σαχχος 38 και επι παντων των δωματων μωαβ και επι πλατειαις αυτης οτι συνετριψα τον μωαβ φησιν χυριος ως αγγειον ου ουχ εστιν χρεια αυτου 39 πως κατηλλαξεν πως εστρεψεν νωτον μωαβ ησχυνθη και εγενετο μωαβ εις γελωτα και εγκοτημα πασιν τοις κυκλω αυτης 40 οτι ουτως ειπεν κυριος 41 ελημφθη αχχαριωθ και τα οχυρωματα συνελημφθη 42 και απολειται μωαβ απο οχλου οτι επι τον χυριον εμεγαλυνθη 43 παγις και φοβος και βοθυνος επι σοι καθημενος μωαβ 44 ο φευγων απο προσωπου του φοβου εμπεσειται εις τον βοθυνον και ο αναβαινων εχ του βοθυνου συλλημφθησεται εν τη παγιδι οτι επαξω ταυτα επι μωαβ εν ενιαυτω επισχεψεως αυτης

Chapter 32

13 οσα επροφητευσεν ιερεμιας επι παντα τα εθνη 15 ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ λαβε το ποτηριον του οινου του αχρατου τουτου εχ χειρος μου και ποτιεις παντα τα εθνη προς α εγω αποστελλω σε προς αυτους 16 και πιονται και εξεμουνται και μανησονται απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον αυτων 17 και ελαβον το ποτηριον εχ χειρος χυριου και εποτισα τα εθνη

Jeremiah LXX

προς α απεστείλεν με χυρίος επ΄ αυτα 18 την ιερουσαλημ χαι τας πολείς ιουδα και βασιλεις ιουδα και αρχοντας αυτου του θειναι αυτας εις ερημωσιν και εις αβατον και εις συριγμον 19 και τον φαραω βασιλεα αιγυπτου και τους παιδας αυτου και τους μεγιστανας αυτου και παντα τον λαον αυτου 20 και παντας τους συμμικτους αυτου και παντας τους βασιλεις αλλοφυλων την ασκαλωνα και την γαζαν και την ακκαρων και το επιλοιπον αζωτου 21 και την ιδουμαιαν και την μωαβιτιν και τους υιους αμμων 22 και παντας βασιλεις τυρου και βασιλεις σιδωνος και βασιλεις τους εν τω περαν της θαλασσης 23 και την δαιδαν και την θαιμαν και την ρως και παν περικεκαρμένον κατα προσωπον αυτου 24 και παντας τους συμμικτους τους καταλυοντας εν τη ερημω 25 και παντας βασιλεις αιλαμ και παντας βασιλεις περσων 26 και παντας βασιλεις απο απηλιωτου τους πορρω και τους εγγυς εκαστον προς τον αδελφον αυτου και πασας τας βασιλειας τας επι προσωπου της γης 27 και ερεις αυτοις ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ πιετε και μεθυσθητε και εξεμεσατε και πεσεισθε και ου μη αναστητε απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον υμων 28 και εσται οταν μη βουλωνται δεξασθαι το ποτηριον εχ της χειρος σου ωστε πιειν χαι ερεις ουτως ειπεν χυριος πιοντες πιεσθε 29 οτι εν πολει εν η ωνομασθη το ονομα μου επ' αυτην εγω αρχομαι χαχωσαι και υμεις καθαρσει ου μη καθαρισθητε οτι μαχαιραν εγω καλω επι τους χαθημενους επι της γης 30 χαι συ προφητευσεις επ' αυτους τους λογους τουτους και ερεις κυριος αφ' υψηλου χρηματιει απο του αγιου αυτου δωσει φωνην αυτου λογον χρηματιει επι του τοπου αυτου και αιδαδ ωσπερ τρυγωντες αποκριθησονται και επι τους καθημενους επι την γην 31 ηκει ολεθρος επι μερος της γης οτι χρισις τω χυριω εν τοις εθνεσιν χρινεται αυτος προς πασαν σαρχα οι δε ασεβεις εδοθησαν εις μαχαιραν λεγει χυριος 32 ουτως είπεν χυριος ιδου χαχα ερχεται απο εθνους επι εθνος και λαιλαψ μεγαλη εκπορευεται απ' εσχατου της γης 33 και εσονται τραυματιαι υπο κυριου εν ημερα κυριου εκ μερους της γης και έως εις μέρος της γης ου μη κατορυγωσιν εις κοπρία επι προσώπου της γης εσονται 34 αλαλαξατε ποιμένες και κέκραξατε και κοπτέσθε οι κρίοι των προβατων οτι επληρωθησαν αι ημεραι υμων εις σφαγην και πεσεισθε ωσπερ οι κριοι οι εχλεχτοι 35 και απολειται φυγή από των ποιμένων και σωτήρια από των κριων των προβατων 36 φωνή χραυγής των ποιμένων και αλαλαγμός των προβατών και των κριών οτι ωλεθρευσεν κυρίος τα βοσκηματά αυτών 37 και παυσεται τα καταλοιπα της ειρηνης απο προσωπου οργης θυμου μου 38 εγκατελιπεν ωσπερ λεων καταλυμα αυτου οτι εγενηθη η γη αυτων εις αβατον απο προσωπου της μαχαιρας της μεγαλης

Chapter 33

1 εν αρχη βασιλέως ιωαχιμ υιου ιωσια έγενηθη ο λογος ουτος παρα χυριου 2 ουτως είπεν χυρίος στηθί εν αυλή οίχου χυρίου και χρηματίεις απάσι τοις ιουδαίοις και πασι τοις ερχομενοις προσχυνειν εν οιχω χυριου απαντας τους λογους ους συνεταξα σοι αυτοις χρηματισαι μη αφελης ρημα 3 ισως ακουσονται και αποστραφησονται εχαστος απο της οδου αυτου της πονηρας χαι παυσομαι απο των κακων ων εγω λογιζομαι του ποιησαι αυτοις ενέκεν των πονηρων επιτηδευματων αυτων 4 και ερεις ουτως ειπεν κυριος εαν μη ακουσητε μου του πορευεσθαι εν τοις νομιμοις μου οις εδωχα χατα προσωπον υμων 5 εισαχουειν των λογων των παιδων μου των προφητων ους εγω αποστελλω προς υμας ορθρου και απεστειλα και ουχ εισηχουσατε μου 6 και δωσω τον οικον τουτον ωσπες σηλωμ και την πολιν δωσω εις καταραν πασιν τοις εθνεσιν πασης της γης 7 και ηκουσαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται και πας ο λαος του ιερεμιου λαλουντος τους λογους τουτους εν οιχω χυριου 8 και εγενετο ιερεμιου παυσαμενου λαλουντος παντα α συνεταξεν αυτω χυριος λαλησαι παντι τω λαω χαι συνελαβοσαν αυτον οι ιερεις χαι οι ψευδοπροφηται και πας ο λαος λεγων θανατω αποθανη 9 οτι επροφητευσας τω ονοματι κυριου λεγων ωσπερ σηλωμ εσται ο οιχος ουτος και η πολις αυτη ερημωθησεται απο κατοικουντων και εξεκκλησιασθη πας ο λαος επι ιερεμιαν εν οικω κυριου 10 και ηκουσαν οι αρχοντες ιουδα τον λογον τουτον και ανεβησαν εξ οικου του βασιλεως εις οιχον χυριου χαι εχαθισαν εν προθυροις πυλης χυριου της χαινης 11 και ειπαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται προς τους αρχοντας και παντι τω λαω χρισις θανατου τω ανθρωπω τουτω οτι επροφητευσεν κατα της πολεως ταυτης καθως ηκουσατε εν τοις ωσιν υμων 12 και ειπεν ιερεμιας προς τους αρχοντας και παντι τω λαω λεγων κυριος απεστειλεν με προφητευσαι επι τον οικον τουτον και επι την πολιν ταυτην παντας τους λογους τουτους ους ηκουσατε 13 και νυν βελτιους ποιησατε τας οδους υμων και τα εργα υμων και ακουσατε της φωνης χυριου και παυσεται χυριος απο των κακών ων ελαλησεν εφ' υμας 14 και ιδου εγω εν χερσιν υμων ποιησατε μοι ως συμφερει και ως βελτιον υμιν 15 αλλ΄ η γνοντες γνωσεσθε οτι ει αναιρειτε με αιμα αθωον διδοτε εφ΄ υμας και επι την πολιν ταυτην και επι τους κατοικουντας εν αυτη οτι εν αληθεια απεσταλκεν με κυριος προς υμας λαλησαι εις τα ωτα υμων παντας τους λογους τουτους 16 και ειπαν οι αρχοντες και πας ο λαος προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας ουκ εστιν τω ανθρωπω τουτω χρισις θανατου οτι επι τω ονοματι χυριου του θεου ημων ελαλησεν προς ημας 17 και ανεστησαν ανδρες των πρεσβυτερων της γης και ειπαν παση τη συναγωγη του λαου 18 μιχαιας ο μωραθιτης ην εν ταις ημεραις εζεκιου βασιλεως ιουδα και ειπεν παντι τω λαω ιουδα ουτως ειπεν κυριος σιων ως αγρος αροτριαθησεται και ιερουσαλημ εις αβατον εσται και το ορος του οικου εις αλσος

δουμου 19 μη ανέλων ανείλεν αυτον εζέχιας και πας ιουδα ουχι οτι εφοβηθησαν τον κυρίον και οτι εδεηθησαν του προσωπου κυρίου και επαυσατο κυρίος απο των κακών ων ελαλησεν επ΄ αυτους και ημείς εποιησαμέν κακα μεγάλα επι ψυχας ημών 20 και ανθρώπος ην προφητεύων τω ονοματί κυρίου ουρίας υίος σαμαίου εκ καριαθίαριμ και επροφητεύσεν περί της γης ταυτης κατά παντάς τους λογούς ιέρεμιου 21 και ηκούσεν ο βασίλευς ιωακίμ και παντές οι αρχοντές παντάς τους λογούς αυτού και εξητούν αποκτείναι αυτού και ηκούσεν ουρίας και εισηλθέν είς αιγύπτον 22 και εξαπέστειλεν ο βασίλευς ανδράς είς αιγύπτον 23 και εξηγαγοσαν αυτού έκειθες και εισηγαγοσαν αυτού προς του βασίλεα και επατάξεν αυτού εν μαχαίρα και ερρίψεν αυτού είς το μύημα υίων λαού αυτού 24 πλην χείρ αχίκαμ υίου σαφαύ ην μετά ιερέμιου του μη παραδούναι αυτού είς χείρας του λαού του μη ανέλειν αυτού

Chapter 34

2 ουτως είπεν χυρίος ποιήσον δεσμούς και κλοίους και περίθου περί τον τραχήλον σου 3 και αποστελεις αυτους προς βασιλεα ιδουμαιας και προς βασιλεα μωαβ και προς βασιλεα υιων αμμων και προς βασιλεα τυρου και προς βασιλεα σιδωνος εν χερσιν αγγελων αυτων των ερχομενων εις απαντησιν αυτων εις ιερουσαλημ προς σεδεχιαν βασιλεα ιουδα 4 χαι συνταξεις αυτοις προς τους χυριους αυτων ειπειν ουτως είπεν χυρίος ο θέος ισραήλ ουτως έρειτε προς τους χυρίους υμών 5 οτι έγω εποιησα την γην εν τη ισχυι μου τη μεγαλη και εν τω επιχειρω μου τω υψηλω και δωσω αυτην ω εαν δοξη εν οφθαλμοις μου 6 εδωχα την γην τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος δουλευειν αυτω και τα θηρια του αγρου εργαζεσθαι αυτω 8 και το εθνος και η βασιλεια οσοι εαν μη εμβαλωσιν τον τραχηλον αυτων υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω επισκεψομαι αυτους ειπεν χυριος εως εχλιπωσιν εν χειρι αυτου 9 χαι υμεις μη αχουετε των ψευδοπροφητων υμων και των μαντευομενων υμιν και των ενυπνιαζομενων υμιν και των οιωνισματών υμών και των φαρμακών υμών των λεγοντών ου μη εργασησθε τω βασιλει βαβυλωνος 10 οτι ψευδη αυτοι προφητευουσιν υμιν προς το μαχρυναι υμας απο της γης υμων 11 και το εθνος ο εαν εισαγαγη τον τραχηλον αυτου υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος και εργασηται αυτω και καταλειψω αυτον επι της γης αυτου και εργαται αυτω και ενοικησει εν αυτη 12 και προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα ελαλησα κατα παντας τους λογους τουτους λεγων εισαγαγετε τον τραχηλον υμων 14 και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος οτι αδικα αυτοι προφητευουσιν υμιν 15 οτι ουχ απεστειλα αυτους φησιν χυριος χαι προφητευουσιν τω ονοματι μου επ΄ αδικω προς το απολεσαι υμας και απολεισθε υμεις και οι προφηται υμων οι προφητευοντες υμιν επ΄ αδιχω ψευδη 16 υμιν και παντι τω

λαω τουτω και τοις ιερευσιν ελαλησα λεγων ουτως είπεν κυρίος μη ακουέτε των λογων των προφητών των προφητευοντών υμιν λεγοντών ιδου σκευη οίκου κυρίου επιστρεψει εκ βαβυλώνος ότι αδίκα αυτοι προφητευουσιν υμιν ουκ απέστειλα αυτους 18 εί προφηται είσιν και εί εστιν λογός κυρίου εν αυτοίς απαντησατώσαν μοι 19 ότι ουτώς είπεν κυρίος και των επιλοίπων σκευών 20 ων ουκ ελαβέν βασίλευς βαβυλώνος ότε απωκίσεν τον ιέχονιαν εξ ιερουσαλημ 22 είς βαβυλώνα είσελευσεται λεγεί κυρίος

Chapter 35

1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει σεδεκια βασιλεως ιουδα εν μηνι τω πεμπτω ειπεν μοι ανανιας υιος αζωρ ο ψευδοπροφητης ο απο γαβαων εν οιχω χυριου κατ΄ οφθαλμους των ιερεων και παντος του λαου λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος συνετριψα τον ζυγον του βασιλεως βαβυλωνος 3 ετι δυο ετη ημερων εγω αποστρεψω εις τον τοπον τουτον τα σχευη οιχου χυριου 4 χαι ιεχονιαν χαι την αποιχιαν ιουδα οτι συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος 5 και ειπεν ιερεμιας προς ανανιαν κατ΄ οφθαλμους παντος του λαου και κατ΄ οφθαλμους των ιερεων των εστηκοτων εν οιχω χυριου 6 και είπεν ιερεμίας αλήθως ουτώ ποιήσαι χυρίος στήσαι τον λογον σου ον συ προφητευεις του επιστρεψαι τα σχευη οιχου χυριου και πασαν την αποιχιαν εχ βαβυλωνος εις τον τοπον τουτον 7 πλην αχουσατε τον λογον χυριου ον εύω λεύω είς τα ωτα υμών και είς τα ωτα πάντος του λάου 8 οι προφηται οι γεγονοτες προτεροι μου και προτεροι υμων απο του αιωνος και επροφητευσαν επι γης πολλης και επι βασιλειας μεγαλας εις πολεμον 9 ο προφητης ο προφητευσας εις ειρηνην ελθοντος του λογου γνωσονται τον προφητην ον απεστειλεν αυτοις χυριος εν πιστει 10 και ελαβεν ανανιας εν οφθαλμοις παντος του λαου τους χλοιους απο του τραχηλου ιερεμιου και συνετριψεν αυτους 11 και ειπεν ανανιας κατ΄ οφθαλμους παντος του λαου λεγων ουτως ειπεν κυριος ουτως συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος απο τραχηλων παντων των εθνων και ωχετο ιερεμιας εις την οδον αυτου 12 και εγένετο λογος κυριού προς ιερέμιαν μετά το συντριψαί ανανιαν τους κλοιους απο του τραχηλου αυτου λεγων 13 βαδιζε και ειπον προς ανανιαν λεγων ουτως ειπεν χυριος χλοιους ξυλινους συνετριψας χαι ποιησω αντ΄ αυτων αλοιους σιδηρους 14 οτι ουτως ειπεν αυριος ζυγον σιδηρουν εθημα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει βαβυλωνος 15 και ειπεν ιερεμιας τω ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποιησας τον λαον τουτον επ΄ αδιχω 16 δια τουτο ουτως είπεν χυρίος ίδου εγω εξαποστελλώ σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαυτω αποθανη 17 και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδομω

Chapter 36

1 και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας εξ ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποιχιας χαι προς τους ιερεις χαι προς τους ψευδοπροφητας επιστολην εις βαβυλωνα τη αποιχια χαι προς απαντα τον λαον 2 υστερον εξελθοντος ιεχονιου του βασιλεως και της βασιλισσης και των ευνουχων και παντος ελευθερου και δεσμωτου και τεχνιτου εξ ιερουσαλημ 3 εν χειρι ελεασα υιου σαφαν και γαμαριου υιου χελκιου ον απεστειλεν σεδεκιας βασιλευς ιουδα προς βασιλεα βαβυλωνος εις βαβυλωνα λεγων 4 ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ επι την αποιχιαν ην απωχισα απο ιερουσαλημ 5 οιχοδομησατε οιχους χαι χατοικησατε και φυτευσατε παραδεισους και φαγετε τους καρπους αυτων 6 και λαβετε γυναικας και τεκνοποιησατε υιους και θυγατερας και λαβετε τοις υιοις υμων γυναικας και τας θυγατερας υμων ανδρασιν δοτε και πληθυνεσθε και μη σμικρυνθητε 7 και ζητησατε εις ειρηνην της γης εις ην απωκισα υμας εκει και προσευξασθε περι αυτων προς χυριον οτι εν ειρηνη αυτης εσται ειρηνη υμιν 8 οτι ουτως ειπεν χυριος μη αναπειθετωσαν υμας οι ψευδοπροφηται οι εν υμιν χαι μη αναπειθετωσαν υμας οι μαντεις υμων και μη ακουετε εις τα ενυπνια υμων α υμεις ενυπνιαζεσθε 9 οτι αδικα αυτοι προφητευουσιν υμιν επι τω ονοματι μου και ουκ απεστειλα αυτους 10 οτι ουτως ειπεν χυριος οταν μελλη πληρουσθαι βαβυλωνι εβδομηχοντα ετη επισχεψομαι υμας χαι επιστησω τους λογους μου εφ' υμας του τον λαον υμων αποστρεψαι εις τον τοπον τουτον 11 και λογιουμαι εφ΄ υμας λογισμον ειρηνης και ου κακα του δουναι υμιν ταυτα 12 και προσευξασθε προς με και εισακουσομαι υμων 13 και εκζητησατε με και ευρησετε με οτι ζητησετε με εν ολη χαρδια υμων 14 χαι επιφανουμαι υμιν 15 οτι ειπατε χατεστησεν ημιν χυριος προφητας εν βαβυλωνι 21 ουτως ειπεν χυριος επι αχιαβ χαι επι σεδεχιαν ιδου εγω διδωμι αυτους εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και παταξει αυτους κατ΄ οφθαλμους υμων 22 και λημψονται απ' αυτων καταραν εν παση τη αποικια ιουδα εν βαβυλωνι λεγοντες ποιησαι σε χυριος ως σεδεχιαν εποιησεν χαι ως αχιαβ ους απετηγανισεν βασιλευς βαβυλωνος εν πυρι 23 δι΄ ην εποιησαν ανομιαν εν ισραηλ και εμοιχώντο τας γυναικάς των πολιτών αυτών και λογόν εχρηματισάν εν τω ονοματι μου ον ου συνεταξα αυτοις και εγω μαρτυς φησιν κυριος 24 και προς σαμαίαν τον νελαμίτην έρεις 25 ουχ απέστειλα σε τω ονοματί μου χαι προς σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα ειπε 26 χυριος εδωχεν σε εις ιερεα αντι ιωδαε του ιερεως γενεσθαι επιστατην εν τω οιχω χυριου παντι ανθρωπω προφητευοντι και παντι ανθρωπω μαινομενω και δωσεις αυτον εις το αποκλεισμα και εις τον καταρρακτην 27 και νυν δια τι συνελοιδορησατε ιερεμιαν τον εξ αναθωθ τον προφητευσαντα υμιν 28 ου δια τουτο απεστείλεν προς υμας εις βαβυλωνα λεγων μαχραν εστιν οιχοδομησατε οιχιας χαι χατοιχησατε χαι φυτευσατε χηπους

και φαγεσθε τον καρπον αυτων 29 και ανεγνω σοφονιας το βιβλιον εις τα ωτα ιερεμιου 30 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων 31 αποστειλον προς την αποικιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος επι σαμαιαν τον νελαμιτην επειδη επροφητευσεν υμιν σαμαιας και εγω ουκ απεστειλα αυτον και πεποιθεναι εποιησεν υμας επ΄ αδικοις 32 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επισκεψομαι επι σαμαιαν και επι το γενος αυτου και ουκ εσται αυτων ανθρωπος εν μεσω υμων του ιδειν τα αγαθα α εγω ποιησω υμιν ουκ οψονται

Chapter 37

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα χυριου ειπειν 2 ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ λεγων γραψον παντας τους λογους ους εχρηματισα προς σε επι βιβλιου 3 οτι ιδου ημεραι ερχονται φησιν χυριος χαι αποστρεψω την αποιχιαν λαου μου ισραηλ και ιουδα ειπεν κυριος και αποστρεψω αυτους εις την γην ην εδωχα τοις πατρασιν αυτων χαι χυριευσουσιν αυτης 4 χαι ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν χυριος επι ισραηλ χαι ιουδα 5 ουτως ειπεν χυριος φωνην φοβου αχουσεσθε φοβος και ουκ εστιν ειρηνη 6 ερωτησατε και ιδετε ει ετέχεν αρσέν και πέρι φοβου εν ω καθεξουσιν οσφυν και σωτηριαν διοτι εωρακα παντα ανθρωπον και αι χειρες αυτου επι της οσφυος αυτου εστραφησαν προσωπα εις ιχτερον 7 εγενηθη οτι μεγαλη η ημερα εχεινη χαι ουχ εστιν τοιαυτη χαι χρονος στενος εστιν τω ιαχώβ και από τουτου σωθησεται 8 εν τη ημέρα έχεινη είπεν χυρίος συντριψώ τον ζυγον απο του τραχηλου αυτων και τους δεσμους αυτων διαρρηξω και ουκ εργωνται αυτοι ετι αλλοτριοις 9 και εργωνται τω κυριω θεω αυτων και τον δαυιδ βασιλεα αυτων αναστησω αυτοις 12 ουτως ειπεν χυριος ανεστησα συντριμμα αλγηρα η πληγη σου 13 ουχ εστιν χρινων χρισιν σου εις αλγηρον ιατρευθης ωφελεια ουχ εστιν σοι 14 παντες οι φιλοι σου επελαθοντο σου ου μη επερωτησουσιν οτι πληγην εχθρου επαισα σε παιδειαν στερεαν επι πασαν αδικιαν σου επληθυναν αι αμαρτιαι σου 16 δια τουτο παντες οι εσθοντες σε βρωθησονται και παντες οι εχθροι σου πρεας αυτων παν εδονται επι πληθος αδικιών σου επληθυνθησαν αι αμαρτιαι σου εποιησαν ταυτα σοι και εσονται οι διαφορουντες σε εις διαφορημα και παντας τους προνομευοντας σε δωσω εις προνομην 17 οτι αναξω το ιαμα σου απο πληγης οδυνηρας ιατρευσω σε φησιν χυριος οτι εσπαρμενη εχληθης θηρευμα υμων εστιν οτι ζητων ουχ εστιν αυτην 18 ουτως ειπεν χυριος ιδου εγω αποστρεψω την αποιχιαν ιαχωβ και αιχμαλωσιαν αυτου ελεησω και οικοδομηθησεται πολις επι το υψος αυτης και ο ναος κατα το κριμα αυτου καθεδειται 19 και εξελευσονται απ΄ αυτων αδοντες και φωνη παιζοντων και πλεονασω αυτους και ου μη ελαττωθωσιν 20 και εισελευσονται οι υιοι αυτων ως το προτερον και τα μαρτυρια αυτων κατα προσωπον μου ορθωθησεται και επισκεψομαι τους θλιβοντας

αυτους 21 και εσονται ισχυροτεροι αυτου επ΄ αυτους και ο αρχων αυτου εξ αυτου εξελευσεται και συναξω αυτους και αποστρεψουσιν προς με οτι τις εστιν ουτος ος εδωκεν την καρδιαν αυτου αποστρεψαι προς με φησιν κυριος 23 οτι οργη κυριου εξηλθεν θυμωδης εξηλθεν οργη στρεφομενη επ΄ ασεβεις ηξει 24 ου μη αποστραφη οργη θυμου κυριου εως ποιηση και εως καταστηση εγχειρημα καρδιας αυτου επ΄ εσχατων των ημερων γνωσεσθε αυτα

Chapter 38

1 εν τω χρονω εχείνω είπεν χυρίος εσομαί είς θεον τω γενεί ισραήλ και αυτοί εσονται μοι εις λαον 2 ουτως ειπεν χυριος ευρον θερμον εν ερημω μετα ολωλοτων εν μαχαιρα βαδισατε και μη ολεσητε τον ισραηλ 3 κυριος πορρωθεν ωφθη αυτω αγαπησιν αιωνιαν ηγαπησα σε δια τουτο ειλχυσα σε εις οιχτιρημα 4 ετι οιχοδομησω σε και οικοδομηθηση παρθενος ισραηλ ετι λημψη τυμπανον σου και εξελευση μετα συναγωγης παιζοντων 5 ετι φυτευσατε αμπελωνας εν ορεσιν σαμαρειας φυτευσατε και αινεσατε 6 οτι εστιν ημερα κλησεως απολογουμενων εν ορεσιν εφραιμ αναστητε και αναβητε εις σιων προς κυριον τον θεον ημων 7 οτι ουτως ειπεν κυριος τω ιαχωβ ευφρανθητε χαι χρεμετισατε επι χεφαλην εθνων αχουστα ποιησατε και αινεσατε ειπατε εσωσεν κυριος τον λαον αυτου το καταλοιπον του ισραηλ 8 ιδου εγω αγω αυτους απο βορρα και συναξω αυτους απ' εσχατου της γης εν εορτη φασέχ και τεκνοποιήση οχλον πολυν και αποστρεψουσίν ωδε 9 εν κλαυθμω εξηλθον και εν παρακλησει αναξω αυτους αυλιζων επι διωρυγας υδατων εν οδω ορθη και ου μη πλανηθωσιν εν αυτη οτι εγενομην τω ισραηλ εις πατερα και εφραιμ πρωτοτοχος μου εστιν 10 αχουσατε λογον χυριου εθνη και αναγγειλατε εις νησους τας μαχροτερον ειπατε ο λιχμησας τον ισραηλ συναξει αυτον χαι φυλαξει αυτον ως ο βοσμων το ποιμνιον αυτου 11 οτι ελυτρωσατο μυριος τον ιαμωβ εξειλατο αυτον εχ χειρος στερεωτερων αυτου 12 χαι ηξουσιν χαι ευφρανθησονται εν τω ορει σιων και ηξουσιν επ΄ αγαθα κυριου επι γην σιτου και οινου και καρπων και κτηνών και προβατών και έσται η ψυχη αυτών ωσπές ξυλον εγκάςπον και ου πεινασουσιν ετι 13 τοτε χαρησονται παρθενοι εν συναγωγη νεανισχων και πρεσβυται χαρησονται και στρεψω το πενθος αυτων εις χαρμονην και ποιησω αυτους ευφραινομένους 14 μεγάλυνω και μεθυσώ την ψυχην των ιέρεων υιών λευί και ο λαος μου των αγαθων μου εμπλησθησεται 15 ουτως ειπεν χυριος φωνη εν ραμα ηχουσθη θρηνου και κλαυθμου και οδυρμου ραχηλ αποκλαιομένη ουκ ηθέλεν παυσασθαι επι τοις υιοις αυτης οτι ουχ εισιν 16 ουτως ειπεν χυριος διαλιπετω η φωνη σου απο χλαυθμου χαι οι οφθαλμοι σου απο δαχρυων σου οτι εστιν μισθος τοις σοις εργοις και επιστρεψουσιν εκ της εχθρων 17 μονιμον τοις σοις τεκνοις 18 αχοην ηχουσα εφραιμ οδυρομενου επαιδευσας με χαι επαιδευθην εγω ωσπερ

μοσχος ουχ εδιδαχθην επιστρεψον με και επιστρεψω οτι συ κυριος ο θεος μου 19 οτι υστερον αιχμαλωσιας μου μετενοησα και υστερον του γνωναι με εστεναξα εφ΄ ημερας αισχυνης και υπεδειξα σοι οτι ελαβον ονειδισμον εκ νεοτητος μου 20 υιος αγαπητος εφραιμ εμοι παιδιον εντρυφων οτι ανθ΄ ων οι λογοι μου εν αυτω μνεια μνησθησομαι αυτου δια τουτο εσπευσα επ΄ αυτω ελεων ελεησω αυτον φησιν χυριος 21 στησον σεαυτην σιων ποιησον τιμωριαν δος χαρδιαν σου εις τους ωμους οδον ην επορευθης αποστραφητι παρθενος ισραηλ αποστραφητι εις τας πολεις σου πενθουσα 22 εως ποτε αποστρεψεις θυγατηρ ητιμωμενη οτι εχτισεν χυριος σωτηριαν εις καταφυτευσιν καινην εν σωτηρια περιελευσονται ανθρωποι 23 ουτως είπεν χυρίος ετι ερουσίν τον λογον τουτον εν γη ιουδα και εν πολεσίν αυτου οταν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αυτου ευλογημενος χυριος επι διχαιον ορος το αγιον αυτου 24 και ενοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και εν παση τη γη αυτου αμα γεωργω και αρθησεται εν ποιμνιω 25 οτι εμεθυσα πασαν ψυχην διψωσαν και πασαν ψυχην πεινωσαν ενεπλησα 26 δια τουτο εξηγερθην και ειδον και ο υπνος μου ηδυς μοι εγενηθη 27 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν χυριος και σπερω τον ισραηλ και τον ιουδαν σπερμα ανθρωπου και σπερμα κτηνους 28 και εσται ωσπερ εγρηγορουν επ' αυτους χαθαιρειν και κακουν ουτως γρηγορησω επ' αυτους του οιχοδομείν και καταφυτευείν φησίν κυρίος 29 εν ταις ημέραις εκείναις ου μη ειπωσιν οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων ημωδιασαν 30 αλλ΄ η εχαστος εν τη εαυτου αμαρτια αποθανειται χαι του φαγοντος τον ομφαχα αιμωδιασουσιν οι οδοντες αυτου 31 ιδου ημεραι ερχονται φησιν χυριος και διαθησομαι τω οικω ισραηλ και τω οικω ιουδα διαθηκην καινην 32 ου κατα την διαθημην ην διεθεμην τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εχ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουχ ενεμειναν εν τη διαθηχη μου και έγω ημέλησα αυτών φησιν χυρίος 33 οτι αυτή η διαθηχή ην διαθησομαι τω οιχω ισραηλ μετα τας ημερας εχεινας φησιν χυριος διδους δωσω νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον 34 και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον χυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μιχρου αυτων και εως μεγαλου αυτων οτι ιλέως εσομαι ταις αδιχιαις αυτών χαι των αμαρτιών αυτών ου μη μνησθώ ετι 35 εαν υψωθη ο ουρανος εις το μετεωρον φησιν χυριος χαι εαν ταπεινωθη το εδαφος της γης κατω και εγω ουκ αποδοκιμω το γενος ισραηλ φησιν κυριος περι παντων ων εποιησαν 36 ουτως είπεν χυρίος ο δους τον ηλίον είς φως της ημέρας σεληνην και αστερας εις φως της νυκτος και κραυγην εν θαλασση και εβομβησεν τα κυματα αυτης χυρίος παντοχρατωρ ονομα αυτω 37 εαν παυσωνται οι νομοι ουτοι απο προσωπου μου φησιν χυριος χαι το γενος ισραηλ παυσεται γενεσθαι εθνος κατα προσωπον μου πασας τας ημερας 38 ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος

και οικοδομηθησεται πολις τω κυριω απο πυργου αναμεηλ εως πυλης της γωνιας 39 και εξελευσεται η διαμετρησις αυτης απεναντι αυτων εως βουνων γαρηβ και περικυκλωθησεται κυκλω εξ εκλεκτων λιθων 40 και παντες ασαρημωθ εως ναχαλ κεδρων εως γωνιας πυλης ιππων ανατολης αγιασμα τω κυριω και ουκετι ου μη εκλιπη και ου μη καθαιρεθη εως του αιωνος

Chapter 39

1 ο λογος ο γενομένος παρά χυρίου προς ιερέμιαν εν τω ενιαυτώ τω δέχατω τω βασιλει σεδεχια ουτος ενιαυτος οχτωχαιδεχατος τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος 2 και δυναμις βασιλεως βαβυλωνος εχαρακωσεν επι ιερουσαλημ και ιερεμιας εφυλασσετο εν αυλη της φυλακης η εστιν εν οικω του βασιλεως 3 εν η κατεκλεισεν αυτον ο βασιλευς σεδεκιας λεγων δια τι συ προφητευεις λεγων ουτως είπεν χυρίος ίδου εγω δίδωμι την πολίν ταυτήν εν χερσίν βασίλεως βαβυλωνος και λημψεται αυτην 4 και σεδεκίας ου μη σωθη εκ χείρος των χαλδαιων οτι παραδοσει παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και λαλησει στομα αυτου προς στομα αυτου και οι οφθαλμοι αυτου τους οφθαλμους αυτου οψονται 5 και εισελευσεται σεδεκιας εις βαβυλωνα και εκει καθιειται 6 και λογος χυριου εγενηθη προς ιερεμιαν λεγων 7 ιδου αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος σου ερχεται προς σε λεγων κτησαι σεαυτω τον αγρον μου τον εν αναθωθ οτι σοι χριμα παραλαβείν είς χτησιν 8 χαι ηλθέν προς με αναμέηλ υίος σαλώμ αδελφου πατρος μου εις την αυλην της φυλαχης και ειπεν μοι χτησαι τον αγρον μου τον εν γη βενιαμιν τον εν αναθωθ οτι σοι χριμα χτησασθαι και συ πρεσβυτερος και εγνων οτι λογος χυριου εστιν 9 και εκτησαμην τον αγρον αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και εστησα αυτω επτα σικλους και δεκα αργυριου 10 και εγραψα εις βιβλιον και εσφραγισαμην και διεμαρτυραμην μαρτυρας και εστησα το αργυριον εν ζυγω 11 και ελαβον το βιβλιον της κτησεως το εσφραγισμένον και το ανέγνωσμενον 12 και εδωκα αυτο τω βαρουχ υιω νηριου υιου μαασαιου κατ' οφθαλμους αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και κατ' οφθαλμους των εστηκοτων και γραφοντων εν τω βιβλιω της χτησεως χαι χατ΄ οφθαλμους των ιουδαιων των εν τη αυλη της φυλακης 13 και συνεταξα τω βαρουχ κατ΄ οφθαλμους αυτων λεγων 14 ουτως είπεν χυρίος παντοχρατωρ λαβε το βιβλίον της χτησέως τουτο χαι το βιβλιον το ανεγνωσμενον και θησεις αυτο εις αγγειον οστρακινον ινα διαμεινη ημερας πλειους 15 οτι ουτως ειπεν χυριος ετι χτηθησονται αγροι και οικιαι και αμπελωνες εν τη γη ταυτη 16 και προσευξαμην προς κυριον μετα το δουναι με το βιβλιον της κτησέως προς βαρουχ υιον νηριου λέγων 17 ω κυριέ συ εποιησάς τον ουρανον και την γην τη ισχυι σου τη μεγαλη και τω βραχιονι σου τω υψηλω και τω μετεωρω ου μη αποκρυβη απο σου ουθεν 18 ποιων ελεος εις χιλιαδας και

αποδιδους αμαρτιας πατερων εις χολπους τεχνων αυτων μετ' αυτους ο θεος ο μεγας και ισχυρος 19 κυριος μεγαλης βουλης και δυνατος τοις εργοις ο θεος ο μεγας ο παντοχρατώρ και μεγαλώνυμος κυρίος οι οφθαλμοί σου είς τας οδους των υιων των ανθρωπων δουναι εκαστω κατα την οδον αυτου 20 ος εποιησας σημεία και τερατά εν γη αίγυπτω έως της ημέρας ταυτής και έν ισραήλ και έν τοις γηγενεσιν και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη 21 και εξηγαγες τον λαον σου ισραηλ εχ της αιγυπτου εν σημειοις και εν τερασιν και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις 22 και εδωκας αυτοις την γην ταυτην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων γην ρεουσαν γαλα και μελι 23 και εισηλθοσαν και ελαβοσαν αυτην και ουκ ηκουσαν της φωνης σου και εν τοις προσταγμασιν σου ουχ επορευθησαν απαντα α ενετειλω αυτοις ουχ εποιησαν χαι εποιησας συμβηναι αυτοις παντα τα χαχα ταυτα 24 ιδου οχλος ηχει εις την πολιν ταυτην συλλαβείν αυτην και η πολίς εδοθη είς χείρας χαλδαίων των πολεμουντων αυτην απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου ως ελαλησας ουτως εγενετο 25 και συ λεγεις προς με κτησαι σεαυτω αγρον αργυριου και εγραψα βιβλιον και εσφραγισαμην και επεμαρτυραμην μαρτυρας και η πολις εδοθη εις χειρας χαλδαιων 26 και εγένετο λογος κυριού προς με λέγων 27 εγώ κυριος ο θέος πασης σαρχος μη απ΄ εμου χρυβησεται τι 28 δια τουτο ουτως είπεν χυρίος ο δεος ισραηλ δοθεισα παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και λημψεται αυτην 29 και ηξουσιν οι χαλδαιοι πολεμουντες επι την πολιν ταυτην και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι και κατακαυσουσιν τας οικιας εν αις εθυμιωσαν επι των δωματων αυτων τη βααλ και εσπενδον σπονδας θεοις ετεροις προς το παραπικραναι με 30 οτι ησαν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα μονοι ποιουντες το πονηρον κατ' οφθαλμους μου εκ νεοτητος αυτων 31 οτι επι την οργην μου και επι τον θυμον μου ην η πολις αυτη αφ' ης ημερας ωκοδομησαν αυτην και έως της ημέρας ταυτης απαλλαξαι αυτην απο προσωπου μου 32 δια πασας τας πονηριας των υιων ισραηλ και ιουδα ων εποιησαν πικραναι με αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ 33 και επεστρεψαν προς με νωτον και ου προσωπον και εδιδαξα αυτους ορθρου και εδιδαξα και ουκ ηκουσαν επιλαβειν παιδειαν 34 και εθηκαν τα μιασματα αυτων εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ΄ αυτω εν αχαθαρσιαις αυτων 35 χαι ωχοδομησαν τους βωμους τη βααλ τους εν φαραγγι υιου εννομ του αναφερειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τω μολοχ βασιλει α ου συνεταξα αυτοις και ουκ ανεβη επι καρδιαν μου του ποιησαι το βδελυγμα τουτο προς το εφαμαρτειν τον ιουδαν 36 και νυν ουτως είπεν χυρίος ο θέος ισραήλ επί την πολίν ην συ λέγεις παραδοθήσεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω και εν αποστολη 37 ιδου εγω συναγω αυτους εκ πασης της γης ου διεσπειρα αυτους εκει εν οργη μου

και τω θυμω μου και παροξυσμω μεγαλω και επιστρεψω αυτους εις τον τοπον τουτον και καθιω αυτους πεποιθοτας 38 και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον 39 και δωσω αυτοις οδον ετεραν και καρδιαν ετεραν φοβηθηναι με πασας τας ημερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετ΄ αυτους 40 και διαθησομαι αυτοις διαθηκην αιωνιαν ην ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτους απ΄ εμου 41 και επισκεψομαι του αγαθωσαι αυτους και φυτευσω αυτους εν τη γη ταυτη εν πιστει και εν παση καρδια και εν παση ψυχη 42 οτι ουτως ειπεν κυριος καθα επηγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα ουτως εγω επαξω επ΄ αυτους παντα τα αγαθα α ελαλησα επ΄ αυτους 43 και κτηθησονται ετι αγροι εν τη γη η συ λεγεις αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτηνους και παρεδοθησαν εις κειρας καλδαιων 44 και κτησονται αγρους εν αργυριω και γραψεις βιβλιον και σφραγιη και διαμαρτυρη μαρτυρας εν γη βενιαμιν και κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν του ορους και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ οτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων

Chapter 40

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν δευτερον και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αυλη της φυλακης λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλασσων αυτην του ανορθωσαι αυτην χυριος ονομα αυτω 3 κεχραξον προς με και αποχριθησομαι σοι και απαγγελω σοι μεγαλα και ισχυρα α ουκ εγνως αυτα 4 οτι ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ περι οιχων της πολέως ταυτης χαι περι οιχων βασιλέως ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας 5 του μαχεσθαι προς τους χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων ους επαταξα εν οργη μου και εν θυμω μου και απεστρεψα το προσωπον μου απ΄ αυτων περι πασων των πονηριων αυτων 6 ιδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ιαμα και φανερωσω αυτοις εισαχουειν και ιατρευσω αυτην και ποιησω αυτοις ειρηνην και πιστιν 7 και επιστρεψω την αποικιαν ιουδα και την αποικιαν ισραηλ και οικοδομησω αυτους καθως το προτερον 8 και καθαριω αυτους απο πασων των αδικιων αυτων ων ημαρτοσαν μοι και ου μη μνησθησομαι αμαρτιών αυτών ων ημαρτον μοι και απεστησαν απ΄ εμου 9 και εσται εις ευφροσυνην και εις αινεσιν και εις μεγαλειοτητα παντι τω λαω της γης οιτινες αχουσονται παντα τα αγαθα α εγω ποιησω και φοβηθησονται και πικρανθησονται περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρηνης ης εγω ποιησω αυτοις 10 ουτως ειπεν χυριος ετι αχουσθησεται εν τω τοπω τουτω ω υμεις λεγετε ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ ταις ηρημωμεναις παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνη 11 φωνη ευφροσυνης και φωνη χαρμοσυνης φωνη νυμφιου και φωνη νυμφης

φωνη λεγοντων εξομολογεισθε χυριω παντοχρατορι οτι χρηστος χυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εισοισουσιν δωρα εις οικον χυριου οτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γης εκεινης κατα το προτερον ειπεν χυριος 12 ουτως ειπεν χυριος των δυναμεων ετι εσται εν τω τοπω τουτω τω ερημω παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταις πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοιταζοντων προβατα 13 εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ και εν γη βενιαμιν και εν ταις χυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα ετι παρελευσεται προβατα επι χειρα αριθμουντος ειπεν χυριος

Chapter 41

1 ο λογος ο γενομένος προς ιερεμιαν παρά χυριού και ναβουχοδονόσορ βασιλεύς βαβυλωνος και παν το στρατοπέδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμουν επι ιερουσαλημ και επι πασας τας πολεις ιουδα λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος βαδισον προς σεδεχιαν βασιλεα ιουδα χαι ερεις αυτω ουτως ειπεν χυριος παραδοσει παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην και καυσει αυτην εν πυρι 3 και συ ου μη σωθης εκ χειρος αυτου και συλλημψει συλλημφθηση και εις χειρας αυτου δοθηση και οι οφθαλμοι σου τους οφθαλμους αυτου οψονται και το στομα αυτου μετα του στοματος σου λαλησει και εις βαβυλωνα εισελευση 4 αλλα ακουσον τον λογον κυριου σεδεκια βασιλευ ιουδα ουτως λεγει χυριος 5 εν ειρηνη αποθανη χαι ως εχλαυσαν τους πατερας σου τους βασιλευσαντας προτερον σου χλαυσονται χαι σε χαι ω αδων χοψονται σε οτι λογον εγω ελαλησα ειπεν χυριος 6 χαι ελαλησεν ιερεμιας προς τον βασιλεα σεδεκιαν παντας τους λογους τουτους εν ιερουσαλημ 7 και η δυναμις βασιλεως βαβυλωνος επολεμει επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα επι λαχις και επι αζημα οτι αυται ματελειφθησαν εν πολεσιν ιουδα πολεις οχυραι 8 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα χυριου μετα το συντελεσαι τον βασιλεα σεδεχιαν διαθηχην προς τον λαον του χαλεσαι αφεσιν 9 του εξαποστειλαι εχαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου τον εβραιον και την εβραιαν ελευθερους προς το μη δουλευειν ανδρα εξ ιουδα 10 και επεστραφησαν παντες οι μεγιστανές και πας ο λαος οι εισελθοντές εν τη διαθήκη του αποστείλαι έκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου 11 και εωσαν αυτους εις παιδας και παιδισκας 12 και εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων 13 ουτως είπεν χυρίος ο θέος ισραήλ εγω εθεμήν διαθήχην προς τους πατέρας υμών εν τη ημέρα η εξειλαμην αυτους εχ γης αιγυπτου εξ οιχου δουλειας λέγων 14 οταν πληρωθη εξ ετη αποστελεις τον αδελφον σου τον εβραιον ος πραθησεται σοι και εργαται σοι εξ ετη και εξαποστελεις αυτον ελευθερον και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων 15 και επεστρεψαν σημερον ποιησαι το ευθες προ

οφθαλμων μου του καλεσαι αφεσιν εκαστον του πλησιον αυτου και συνετελεσαν διαθηκην κατα προσωπον μου εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ΄ αυτω 16 και επεστρεψατε και εβεβηλωσατε το ονομα μου του επιστρεψαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου ους εξαπεστειλατε ελευθερους τη ψυχη αυτων υμιν εις παιδας και παιδισκας 17 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος υμεις ουχ ηχουσατε μου του χαλεσαι αφεσιν εχαστος προς τον πλησιον αυτου ιδου εγω χαλω αφεσιν υμιν εις μαχαιραν χαι εις τον θανατον χαι εις τον λιμον χαι δωσω υμας εις διασποραν πασαις ταις βασιλειαις της γης 18 και δωσω τους ανδρας τους παρεληλυθοτας την διαθηκην μου τους μη στησαντας την διαθηκην μου ην εποιησαν κατα προσωπον μου τον μοσχον ον εποιησαν εργαζεσθαι αυτω 19 τους αρχοντας ιουδα και τους δυναστας και τους ιερεις και τον λαον 20 και δωσω αυτους τοις εχθροις αυτων και εσται τα θνησιμαια αυτων βρωσις τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης 21 και τον σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και τους αρχοντας αυτων δωσω εις χειρας εχθρων αυτων και δυναμις βασιλεως βαβυλωνος τοις αποτρεχουσιν απ' αυτων 22 ιδου εγω συντασσω φησιν χυριος και επιστρεψω αυτους εις την γην ταυτην και πολεμησουσιν επ΄ αυτην και λημψονται αυτην και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι και τας πολεις ιουδα και δωσω αυτας ερημους απο κατοικουντων

Chapter 42

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα χυριου εν ημεραις ιωαχιμ βασιλεως ιουδα λεγων 2 βαδισον εις οιχον αρχαβιν και αξεις αυτους εις οικον κυριου εις μιαν των αυλων και ποτιεις αυτους οινον 3 και εξηγαγον τον ιεζονιαν υιον ιερεμιν υιου γαβασιν και τους αδελφους αυτου και τους υιους αυτου και πασαν την οικιαν αρχαβιν 4 και εισηγαγον αυτους εις οικον κυριου εις το παστοφοριον υιων ανανιου υιου γοδολιου ανθρωπου του θεου ο εστιν εγγυς του οιχου των αρχοντων των επανω του οιχου μαασαιου υιου σελωμ του φυλασσοντος την αυλην 5 χαι εδωμα κατα προσωπον αυτων κεραμιον οίνου και ποτηρία και είπα πίετε οίνον 6 και ειπαν ου μη πιωμεν οινον οτι ιωναδαβ υιος ρηχαβ ο πατηρ ημων ενετειλατο ημιν λεγων ου μη πιητε οινον υμεις και οι υιοι υμων εως αιωνος 7 και οικιαν ου μη οιχοδομησητε και σπερμα ου μη σπειρητε και αμπελων ουκ εσται υμιν οτι εν σχηναις οιχησετε πασας τας ημερας υμων οπως αν ζησητε ημερας πολλας επι της γης εφ΄ ης διατριβετε υμεις επ΄ αυτης 8 και ηκουσαμεν της φωνης ιωναδαβ του πατρος ημών προς το μη πιειν οινον πασας τας ημέρας ημών ημεις και αι γυναικές ημων και οι υιοι ημων και αι θυγατερες ημων 9 και προς το μη οικοδομειν οικιας του κατοικείν εκεί και αμπέλων και αγρος και σπέρμα ουκ έγενετο ημίν 10 και ωχησαμεν εν σχηναις χαι ηχουσαμεν χαι εποιησαμεν χατα παντα α ενετειλατο

ημιν ιωναδαβ ο πατηρ ημων 11 και εγενηθη στε ανεβη ναβουχοδονοσορ επι την γην και ειπαμεν εισελθατε και εισελθωμεν εις ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως των χαλδαιων και απο προσωπου της δυναμεως των ασσυριων και ωχουμεν έχει 12 και εγένετο λογος χυρίου προς με λέγων 13 ουτως λέγει χυρίος πορευου και ειπον ανθρωπω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ου μη λαβητε παιδειαν του αχουειν τους λογους μου 14 εστησαν ρημα υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ ο ενετείλατο τοις τεχνοις αυτου προς το μη πιειν οινον χαι ουχ επιοσαν χαι εγω ελαλησα προς υμας ορθρου και ελαλησα και ουκ ηκουσατε 15 και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και βελτιω ποιησατε τα επιτηδευματα υμων και ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων του δουλευειν αυτοις και οικησετε επι της γης ης εδωχα υμιν και τοις πατρασιν υμων και ουχ εχλινατε τα ωτα υμων και ουχ ηχουσατε 16 και εστησαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ο δε λαος ουτος ουχ ηχουσαν μου 17 δια τουτο ουτως είπεν χυρίος ίδου έγω φέρω επι ιουδαν και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ παντα τα κακα α ελαλησα επ΄ αυτους 18 δια τουτο ουτως ειπεν χυριος επειδη ηχουσαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ποιειν χαθοτι ενετειλατο αυτοις ο πατηρ αυτων 19 ου μη εκλιπη ανηρ των υιων ιωναδαβ υιου ρηχαβ παρεστηκώς κατα προσωπον μου πασας τας ημερας της γης

Chapter 43

1 και εν τω ενιαυτω τω τεταρτω ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εγενηθη λογος χυριου προς με λεγων 2 λαβε σεαυτω χαρτιον βιβλιου και γραψον επ' αυτου παντας τους λογους ους εχρηματισα προς σε επι ιερουσαλημ και επι ιουδαν και επι παντα τα εθνη αφ΄ ης ημερας λαλησαντος μου προς σε αφ΄ ημερων ιωσια βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης 3 ισως ακουσεται ο οικος ιουδα παντα τα κακα α εγω λογιζομαι ποιησαι αυτοις ινα αποστρεψωσιν απο οδου αυτων της πονηρας και ιλέως εσομαι ταις αδικιαις αυτών και ταις αμαρτιαις αυτών 4 και εχαλεσεν ιερεμιας τον βαρουχ υιον νηριου και εγραψεν απο στοματος ιερεμιου παντας τους λογους χυριου ους εχρηματισεν προς αυτον εις χαρτιον βιβλιου 5 και ενετειλατο ιερεμιας τω βαρουχ λεγων εγω φυλασσομαι ου μη δυνωμαι εισελθειν εις οιχον χυριου 6 και αναγνωση εν τω χαρτιω τουτω εις τα ωτα του λαου εν οιχω χυριου εν ημερα νηστειας χαι εν ωσι παντος ιουδα των ερχομενων εχ πολέως αυτών αναγνώση αυτοίς 7 ισώς πέσειται έλεος αυτών κατά προσώπον κυριου και αποστρεψουσιν εκ της οδου αυτων της πονηρας οτι μεγας ο θυμος και η οργη χυριου ην ελαλησεν επι τον λαον τουτον 8 και εποιησεν βαρουχ κατα παντα α ενετειλατο αυτω ιερεμιας του αναγνωναι εν τω βιβλιω λογους χυριου εν

οιχω χυριου 9 και εγενηθη εν τω ετει τω ογδοω βασιλει ιωαχιμ τω μηνι τω ενατω εξεχχλησιασαν νηστειαν χατα προσωπον χυριου πας ο λαος εν ιερουσαλημ χαι οικος ιουδα 10 και ανεγινωσκε βαρουχ εν τω βιβλιω τους λογους ιερεμιου εν οικω χυριου εν οιχω γαμαριου υιου σαφαν του γραμματέως εν τη αυλη τη έπανω εν προθυροις πυλης του οιχου χυριου της χαινης εν ωσι παντος του λαου 11 χαι ηχουσεν μιχαιας υιος γαμαριου υιου σαφαν απαντας τους λογους χυριου εχ του βιβλιου 12 και κατεβή εις οικον του βασιλέως εις τον οικον του γραμματέως και ιδου εχει παντες οι αρχοντες εχαθηντο ελισαμα ο γραμματευς χαι δαλαιας υιος σελεμιου και ελναθαν υιος ακχοβωρ και γαμαριας υιος σαφαν και σεδεκιας υιος ανανιου και παντές οι αρχοντές 13 και ανηγγείλεν αυτοίς μίχαιας παντάς τους λογους ους ηκουσεν αναγινωσκοντος του βαρουχ εις τα ωτα του λαου 14 και απεστείλαν παντές οι αρχοντές προς βαρούχ υιον νηριού τον ιουδίν υιον ναθανιου υιου σελεμιου υιου χουσι λεγοντες το χαρτιον εν ω συ αναγινωσκεις εν αυτω εν ωσι του λαου λαβε αυτο εις την χειρα σου και ηκε και ελαβεν βαρουχ το χαρτιον και κατεβή προς αυτους 15 και ειπαν αυτω παλιν αναγνωθι εις τα ωτα ημων και ανέγνω βαρουχ 16 και εγένηθη ως ηκουσαν παντάς τους λογούς συνέβουλευσαντο εκαστος προς τον πλησιον αυτου και ειπαν αναγγελλοντες αναγγειλωμεν τω βασιλει απαντας τους λογους τουτους 17 και τον βαρουχ ηρωτησαν λεγοντες ποθεν εγραψας παντας τους λογους τουτους 18 και ειπεν βαρουχ απο στοματος αυτου ανηγγείλεν μοι ιερεμίας παντάς τους λογούς τουτούς και εγραφον εν βιβλιω 19 και ειπαν τω βαρουχ βαδισον κατακρυβηθι συ και ιερεμιας ανθρωπος μη γνωτω που υμεις 20 και εισηλθον προς τον βασιλεα εις την αυλην και το χαρτιον εδωχαν φυλασσειν εν οιχω ελισαμα χαι ανηγγειλαν τω βασιλει παντας τους λογους 21 και απεστείλεν ο βασίλευς τον ιουδίν λαβείν το χαρτίον και ελαβεν αυτο εξ οιχου ελισαμα και ανεγνω ιουδιν εις τα ωτα του βασιλεως και εις τα ωτα παντων των αρχοντων των εστηχοτων περι τον βασιλεα 22 και ο βασιλευς εκαθητο εν οικω χειμερινω και εσχαρα πυρος κατα προσωπον αυτου 23 και εγενηθη αναγινωσχοντος ιουδιν τρεις σελιδας χαι τεσσαρας απετεμνεν αυτας τω ξυρω του γραμματεως και ερριπτεν εις το πυρ το επι της εσχαρας εως εξελιπεν πας ο χαρτης εις το πυρ το επι της εσχαρας 24 και ουκ εζητησαν και ου διερρηξαν τα ιματια αυτων ο βασιλευς και οι παιδες αυτου οι ακουοντες παντας τους λογους τουτους 25 και ελναθαν και γοδολίας και γαμαρίας υπεθέντο τω βασίλει προς το μη κατακαυσαι το χαρτιον 26 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιερεμεηλ υιω του βασιλεως και τω σαραια υιω εσριηλ συλλαβειν τον βαρουχ και τον ιερεμιαν και κατεκρυβησαν 27 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν μετα το κατακαυσαι τον βασιλεα το χαρτιον παντας τους λογους ους εγραψεν βαρουχ απο στοματος ιερεμιου λεγων 28 παλιν λαβε συ χαρτιον ετερον και γραψον παντας τους λογους τους οντας επι του χαρτιου ους κατεκαυσεν ο βασιλευς ιωακιμ 29 και ερεις ουτως

ειπεν χυρίος συ κατέκαυσας το χαρτίον τουτο λέγων δια τι εγραψας επ΄ αυτώ λέγων εισπορευσμένος εισπορευσεται ο βασίλευς βαβυλώνος και εξολεθρευσει την γην ταυτην και έκλειψει απ΄ αυτής ανθρωπός και κτηνή 30 δια τουτό ουτώς είπεν χυρίος επι ιωακίμ βασίλεα ιουδα ουκ έσται αυτώ καθημένος επι θρονού δαυίδ και το θνησιμαίον αυτού έσται ερριμμένον εν τω καυματί της ημέρας και έν τω παγέτω της υύκτος 31 και επισκέψομαι επ΄ αυτόν και έπι το γένος αυτού και έπι τους παίδας αυτού και έπαξω επ΄ αυτούς και έπι τους κατοικούντας ιερουσαλημικαι έπι γην ιουδα παντά τα κάκα α ελάλησα προς αυτούς και ουκ ηκουσαν 32 και έλαβεν βαρούχ χαρτίον έτερον και έγραψεν επ΄ αυτώ από στοματός ιερέμιου απάντας τους λόγους του βιβλίου ου κατέκαυσεν ιωακίμ και έτι προσετέθησαν αυτώ λόγοι πλείονες ως ουτοί

Chapter 44

1 και εβασιλευσεν σεδεκιας υιος ιωσια αντι ιωακιμ ον εβασιλευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευειν του ιουδα 2 και ουκ ηκουσεν αυτος και οι παιδες αυτου και ο λαος της γης τους λογους χυριου ους ελαλησεν εν χειρι ιερεμιου 3 και απεστειλέν ο βασιλευς σεδεχιας τον ιωαχαλ υιον σελεμιου και τον σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιέρεα προς ιέρεμιαν λέγων προσευξαι δη πέρι ημών προς χυρίον 4 και ιέρεμιας ηλθεν και διηλθεν δια μεσου της πολεως και ουκ εδωκαν αυτον εις οικον της φυλακής 5 και δυναμις φαράω εξήλθεν εξ αιγυπτού και ηκουσάν οι χαλδαίοι την αχοην αυτων χαι ανεβησαν απο ιερουσαλημ 6 χαι εγενετο λογος χυριου προς ιερεμιαν λεγων 7 ουτως ειπεν χυριος ουτως ερεις προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα προς σε του εχζητησαι με ιδου δυναμις φαραω η εξελθουσα υμιν εις βοηθειαν αποστρεψουσιν εις γην αιγυπτου 8 και αναστρεψουσιν αυτοι οι χαλδαιοι και πολεμησουσιν επι την πολιν ταυτην και συλλημψονται αυτην και καυσουσιν αυτην εν πυρι 9 οτι ουτως ειπεν χυριος μη υπολαβητε ταις ψυχαις υμων λεγοντες αποτρεχοντες απελευσονται αφ' ημων οι χαλδαιοι οτι ου μη απελθωσιν 10 και εαν παταξητε πασαν δυναμιν των χαλδαιων τους πολεμουντας υμας και καταλειφθωσιν τινες εκκεκεντημενοι εκαστος εν τω τοπω αυτου ουτοι αναστησονται και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι 11 και εγενετο οτε ανεβη η δυναμις των χαλδαιων απο ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως φαραω 12 εξηλθεν ιερεμιας απο ιερουσαλημ του πορευθηναι εις γην βενιαμιν του αγορασαι εχειθεν εν μεσω του λαου 13 και εγενετο αυτος εν πυλη βενιαμιν και εχει ανθρωπος παρ΄ ω κατελυεν σαρουιας υιος σελεμιου υιου ανανιου και συνελαβεν τον ιερεμιαν λεγων προς τους χαλδαιους συ φευγεις 14 και ειπεν ψευδος ουκ εις τους χαλδαιους εγω φευγω και ουκ ηκουσεν αυτου και συνελαβεν σαρουιας τον ιερεμιαν και εισηγαγεν αυτον προς τους αρχοντας 15 και επικρανθησαν οι αρχοντες

επι ιερεμιαν και επαταξαν αυτον και απεστειλαν αυτον εις την οικιαν ιωναθαν του γραμματέως οτι ταυτην εποιησαν εις οικιαν φυλακης 16 και ηλθεν ιερεμιας εις οικιαν του λακκου και εις την χερεθ και εκαθισέν έχει ημέρας πολλας 17 και απέστειλεν σεδέκιας και έκαλεσεν αυτον και ηρώτα αυτον ο βασιλεύς κρυφαίως είπειν ει έστιν λογος παρά χυρίου και είπεν έστιν εις χείρας βασιλέως βαβυλώνος παράδοθηση 18 και είπεν ιέρεμιας τω βασιλεί τι ηδικήσα σε και τους παίδας σου και τον λαόν τουτον ότι συ δίδως με εις οικιαν φυλακης 19 και που είσιν οι προφηταί υμών οι προφητευσάντες υμίν λεγοντές ότι ου μη έλθη βασιλεύς βαβυλώνος επί την γην ταυτην 20 και νύν χυρίε βασιλεύ πέσετω το έλεος μου κατά προσώπον σου και τι αποστρέφεις με εις οικιαν ιωναθάν του γραμματέως και ου μη απόθανω έχει 21 και συνέταξεν ο βασιλεύς και ενέβαλοσαν αυτον είς οικιαν της φυλακης και εδιδόσαν αυτώ αρτον ένα της ημέρας εξώθεν ου πέσσουσιν έως εξελιπον οι αρτοι έχ της πολέως και έκαθισέν ιερέμιας έν τη αυλή της φυλακης

Chapter 45

1 και ηκουσεν σαφατιας υιος μαθαν και γοδολιας υιος πασχωρ και ιωαχαλ υιος σελεμιου τους λογους ους ελαλει ιερεμιας επι τον λαον λεγων 2 ουτως ειπεν χυριος ο χατοιχών εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν ρομφαια χαι εν λιμω χαι ο εκπορευομένος προς τους χαλδαίους ζησεταί και έσται η ψυχη αυτου είς ευρέμα και ζησεται 3 οτι ουτως ειπεν κυριος παραδιδομενη παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας δυναμεως βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην 4 και ειπαν τω βασιλει αναιρεθητω δη ο ανθρωπος εχεινος οτι αυτος εχλυει τας χειρας των ανθρωπων των πολεμουντων των καταλειπομενων εν τη πολει και τας χειρας παντος του λαου λαλων προς αυτους κατα τους λογους τουτους οτι ο ανθρωπος ουτος ου χρησμολογει ειρηνην τω λαω τουτω αλλ΄ η πονηρα 5 και ειπεν ο βασιλευς ιδου αυτος εν χερσιν υμων οτι ουχ ηδυνατο ο βασιλευς προς αυτους 6 χαι ερριψαν αυτον εις τον λαχχον μελχιου υιου του βασιλεως ος ην εν τη αυλη της φυλαχης και εχαλασαν αυτον εις τον λακκον και εν τω λακκω ουκ ην υδωρ αλλ΄ η βορβορος και ην εν τω βορβορω 7 και ηκουσεν αβδεμελεχ ο αιθιοψ και αυτος εν οικια του βασιλεως οτι εδωχαν ιερεμιαν εις τον λαχχον χαι ο βασιλευς ην εν τη πυλη βενιαμιν 8 και εξηλθεν προς αυτον και ελαλησεν προς τον βασιλεα και ειπεν 9 επονηρευσω α εποιησας του αποχτειναι τον ανθρωπον τουτον απο προσωπου του λιμου οτι ουχ εισιν ετι αρτοι εν τη πολει 10 και ενετειλατο ο βασιλευς τω αβδεμελεχ λεγων λαβε εις τας χειρας σου εντευθεν τριαχοντα ανθρωπους χαι αναγαγε αυτον εχ του λαχχου ινα μη αποθανη 11 χαι ελαβεν αβδεμελεχ τους ανθρωπους και εισηλθεν εις την οικιαν του βασιλεως την υπογειον και ελαβεν εχειθεν παλαια ραχή χαι παλαια σχοινια χαι ερριψεν αυτα προς ιερεμιαν εις τον

λαχχον 12 χαι ειπεν ταυτα δες υποχατω των σχοινιών χαι εποιήσεν ιερεμιας ουτως 13 και ειλκυσαν αυτον τοις σχοινιοις και ανηγαγον αυτον εκ του λακκου και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης 14 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλέσεν αυτον προς έαυτον εις οικίαν ασέλισι την εν οικώ κυρίου και είπεν αυτω ο βασιλευς ερωτησω σε λογον και μη δη κρυψης απ' εμου ρημα 15 και ειπεν ιερεμιας τω βασιλει εαν αναγγειλω σοι ουχι θανατω με θανατωσεις και εαν συμβουλευσω σοι ου μη αχουσης μου 16 και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς λεγων ζη κυριος ος εποιησεν ημιν την ψυχην ταυτην ει αποκτενω σε και ει δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων τουτων 17 και ειπεν αυτω ιερεμιας ουτως ειπεν κυριος εαν εξελθων εξελθης προς ηγεμονας βασιλεως βαβυλωνος και ζησεται η ψυχη σου και η πολις αυτη ου μη κατακαυθη εν πυρι και ζηση συ και η οικια σου 18 και εαν μη εξελθης δοθησεται η πολις αυτη εις χειρας των χαλδαιων και καυσουσιν αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης 19 και ειπεν ο βασιλευς τω ιερεμια εγω λογον εχω των ιουδαιων των πεφευγοτων προς τους χαλδαιους μη δωσειν με εις χειρας αυτων και καταμωκησονται μου 20 και ειπεν ιερεμιας ου μη παραδωσιν σε ακουσον τον λογον χυριου ον εγω λεγω προς σε και βελτιον εσται σοι και ζησεται η ψυχη σου 21 και ει μη θελεις συ εξελθειν ουτος ο λογος ον εδειξεν μοι κυριος 22 και ιδου πασαι αι γυναιχες αι χαταλειφθεισαι εν οιχια βασιλεως ιουδα εξηγοντο προς αρχοντας βασιλεως βαβυλωνος και αυται ελεγον ηπατησαν σε και δυνησονται σοι ανδρες ειρηνικοι σου και καταλυσουσιν εν ολισθημασιν ποδας σου απεστρεψαν απο σου 23 και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου εξαξουσιν προς τους χαλδαιους και συ ου μη σωθης οτι εν χειρι βασιλεως βαβυλωνος συλλημφθηση και η πολις αυτη κατακαυθησεται 24 και είπεν αυτώ ο βασίλευς ανθρώπος μη γνώτω εκ των λογών τουτων και συ ου μη αποθανης 25 και εαν ακουσωσιν οι αρχοντες οτι ελαλησα σοι και ελθωσιν προς σε και ειπωσιν σοι αναγγειλον ημιν τι ελαλησεν σοι ο βασιλευς μη κρυψης αφ΄ ημων και ου μη ανελωμεν σε και τι ελαλησεν προς σε ο βασιλευς 26 και έρεις αυτοις ριπτω έγω το έλεος μου κατ' οφθαλμούς του βασίλεως προς το μη αποστρεψαι με εις οικιαν ιωναθαν αποθανειν εκει 27 και ηλθοσαν παντες οι αρχοντες προς ιερεμιαν και ηρωτησαν αυτον και ανηγγείλεν αυτοις κατα παντας τους λογους τουτους ους ενετειλατο αυτω ο βασιλευς και απεσιωπησαν οτι ουκ ηχουσθη λογος χυριου 28 και εχαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλαχης εως χρονου ου συνελημφθη ιερουσαλημ

Chapter 46

1 και εγένετο εν τω έτει τω ένατω του σεδέκια βασίλεως ιουδα έν τω μηνι τω δέκατω παρέγενετο ναβουχοδονόσορ βασίλευς βαβυλώνος και πασά η δυναμίς αυτου έπι ιερουσάλημ και επολιορχούν αυτην 2 και έν τω ένδεκατω έτει του

σεδεκια εν τω μηνι τω τεταρτω ενατη του μηνος ερραγη η πολις 3 και εισηλθον παντες οι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και εκαθισαν εν πυλη τη μεση ναργαλασαρ και σαμαγωθ και ναβουσαχαρ και ναβουσαρις και ναγαργασνασερ ραβαμαγ και οι καταλοιποι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος 14 και απεστειλαν και ελαβον τον ιερεμιαν εξ αυλης της φυλακης και εδωκαν αυτον προς τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν και εξηγαγον αυτον και εκαθισεν εν μεσω του λαου 15 και προς ιερεμιαν εγενετο λογος κυριου εν τη αυλη της φυλακης λεγων 16 πορευου και ειπον προς αβδεμελέχ τον αιδιοπα ουτως ειπέν κυρίος ο δεος ισραηλ ίδου εγω φερω τους λογους μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα 17 και σωσω σε εν τη ημέρα έχεινη και ου μη δωσω σε εις χείρας των ανθρωπών ων συ φοβη απο προσωπου αυτών 18 οτι σωζών σωσω σε και εν ρομφαία ου μη πέσης και έσται η ψυχη σου εις ευρέμα οτι επεποιδείς επ΄ εμοι φησιν κυρίος

Chapter 47

1 ο λογος ο γενομενος παρα χυριου προς ιερεμιαν υστερον μετα το αποστειλαι αυτον ναβουζαρδαν τον αρχιμαγειρον τον εχ δαμαν εν τω λαβειν αυτον εν χειροπεδαις εν μεσω αποιχιας ιουδα των ηγμενων εις βαβυλωνα 2 και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγείρος και είπεν αυτω κυρίος ο θέος σου ελαλήσεν τα κακά ταυτά επί τον τοπον τουτον 3 και εποιησεν κυριος οτι ημαρτετε αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης 4 ιδου ελυσα σε απο των χειροπεδων των επι τας χειρας σου ει καλον εναντιον σου ελθειν μετ΄ εμου εις βαβυλωνα ηκε και θησω τους οφθαλμους μου επι σε 5 ει δε μη αποτρέχε και αναστρέψον προς γοδολίαν υιον αχικαμ υιου σαφαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν γη ιουδα και οικησον μετ' αυτου εν μεσω του λαου εν γη ιουδα εις απαντα τα αγαθα εν οφθαλμοις σου του πορευθηναι πορευου και εδωκεν αυτω ο αρχιμαγειρος δωρα και απεστείλεν αυτον 6 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα και εκαθισεν εν μεσω του λαου του καταλειφθεντος εν τη γη 7 και ηκουσαν παντες οι ηγεμονες της δυναμεως της εν αγρω αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστήσεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν εν τη γη και παρεχατεθετο αυτω ανδρας χαι γυναιχας αυτων ους ουχ απωχισεν εις βαβυλωνα 8 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρηε και σαραιας υιος θαναεμεθ και υιοι ωφε του νετωφατι και ιεζονιας υιος του μοχατι αυτοι και οι ανδρες αυτων 9 και ωμοσεν αυτοις γοδολιας και τοις ανδρασιν αυτων λεγων μη φοβηθητε απο προσωπου των παιδων των χαλδαιων κατοικησατε εν τη γη και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος και βελτιον εσται υμιν 10 και ιδου εγω καθημαι εναντιον υμων εις μασσηφα στηναι κατα προσωπον των χαλδαιων οι αν ελθωσιν εφ΄ υμας και υμεις συναγαγετε οινον και οπωραν και συναγαγετε ελαιον και βαλετε εις τα αγγεια υμων και οικησατε εν ταις πολεσιν αις

κατέκρατησατε 11 και παντές οι ιουδαίοι οι εν γη μωαβ και εν υιοίς αμμων και οι εν τη ιδουμαία και οι εν πασή τη γη ηκουσαν ότι εδωκέν βασίλευς βαβυλωνός καταλειμμα τω ιουδα και ότι κατέστησεν επ΄ αυτούς τον γοδολίαν υιον αχικαμ 12 και ηλθον προς γοδολίαν εις γην ιουδα εις μασσήφα και συνηγαγόν οινον και οπωραν πολλην σφόδρα και ελαίον 13 και ιωανάν υιος καρήε και παντές οι ηγεμονές της δυναμέως οι εν τοις αγροίς ηλθον προς γοδολίαν εις μασσήφα 14 και είπαν αυτώ ει γύωσει γίνωσκεις ότι βέλισα βασίλευς υιών αμμών απέστειλεν προς σε τον ισμαήλ πατάξαι σου ψύχην και ουκ επίστευσεν αυτοίς γοδολίας 15 και ιωανάν είπεν τω γοδολία κρυφαίως εν μασσήφα πορευσομαί δη και πατάξω τον ισμαήλ και μηθείς γύωτω μη πατάξη σου ψύχην και διασπαρή πας ιουδα οι συνηγμένοι προς σε και απολούνται οι κατάλοιποι ιουδα 16 και είπεν γοδολίας προς ιωανάν μη ποιήσης το πραγμά τουτό ότι ψέυδη συ λέγεις περί ισμαήλ

Chapter 48

1 και εγένετο τω μηνι τω εβδομω ηλθέν ισμαηλ υιος ναθανίου υιου έλασα απο γενους του βασιλεως και δεκα ανδρες μετ' αυτου προς γοδολιαν εις μασσηφα και εφαγον εκει αρτον αμα 2 και ανέστη ισμαηλ και οι δεκα ανδρές οι ησαν μετ΄ αυτου και επαταξαν τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος επι της γης 3 και παντας τους ιουδαιους τους οντας μετ΄ αυτου εν μασσηφα και παντας τους χαλδαιους τους ευρεθεντας εχει 4 και εγένετο τη ημέρα τη δευτέρα παταξαντος αυτου τον γοδολιαν και ανθρωπος ουκ εγνω 5 και ηλθοσαν ανδρες απο συχεμ και απο σαλημ και απο σαμαρειας ογδοηκοντα ανδρες εξυρημενοι πωγωνας και διερρηγμενοι τα ιματια και κοπτομενοι και μαναα και λιβανος εν χερσιν αυτων του εισενεγχειν εις οιχον χυριου 6 χαι εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις ισμαηλ αυτοι επορευοντο και εκλαιον και ειπεν αυτοις εισελθετε προς γοδολιαν 7 και εγενετο εισελθοντων αυτων εις το μεσον της πολεως εσφαξεν αυτους εις το φρεαρ 8 και δεκα ανδρες ευρεθησαν εκει και ειπαν τω ισμαηλ μη ανελης ημας οτι εισιν ημιν θησαυροι εν αγρω πυροι και κριθαι μελι και ελαιον και παρηλθεν και ουχ ανειλεν αυτους εν μεσω των αδελφων αυτων 9 χαι το φρεαρ εις ο ερριψεν εκει ισμαηλ παντας ους επαταξεν φρεαρ μεγα τουτο εστιν ο εποιησεν ο βασιλευς ασα απο προσωπου βαασα βασιλεως ισραηλ τουτο ενεπλησεν ισμαηλ τραυματιων 10 και απεστρεψεν ισμαηλ παντα τον λαον τον καταλειφθεντα εις μασσηφα και τας θυγατερας του βασιλεως ας παρεχατεθετο ο αρχιμαγειρος τω γοδολια υιω αχικαμ και ωχετο εις το περαν υιων αμμων 11 και ηκουσεν ιωαναν υιος καρηε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ' αυτου παντα τα κακα α εποιησεν ισμαηλ 12 και ηγαγον απαν το στρατοπεδον αυτων και ωχοντο πολεμειν αυτον και ευρον αυτον επι υδατος πολλου εν γαβαων 13 και εγενετο οτε ειδον πας ο

λαος ο μετα ισμαηλ τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως της μετ΄ αυτου 14 και ανεστρεψαν προς ιωαναν 15 και ισμαηλ εσωθη συν οκτω ανθρωποις και ωχετο προς τους υιους αμμων 16 και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ΄ αυτου παντας τους καταλοιπους του λαου ους απεστρεψεν απο ισμαηλ δυνατους ανδρας εν πολεμω και τας γυναικας και τα λοιπα και τους ευνουχους ους απεστρεψεν απο γαβαων 17 και ωχοντο και εκαθισαν εν γαβηρωθ-χαμααμ την προς βηθλεεμ του πορευθηναι εισελθειν εις αιγυπτον 18 απο προσωπου των χαλδαιων οτι εφοβηθησαν απο προσωπου αυτων οτι επαταξεν ισμαηλ τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν τη γη

Chapter 49

1 και προσηλθον παντές οι ηγεμονές της δυναμέως και ιωανάν και αξαρίας υιος μαασαιου και πας ο λαος απο μικρου εως μεγαλου 2 προς ιερεμιαν τον προφητην και ειπαν αυτω πεσετω δη το ελεος ημων κατα προσωπον σου και προσευξαι προς χυριον τον θεον σου περι των χαταλοιπων τουτων οτι χατελειφθημεν ολιγοι απο πολλων καθως οι οφθαλμοι σου βλεπουσιν 3 και αναγγειλατω ημιν κυριος ο θεος σου την οδον η πορευσομεθα εν αυτη και λογον ον ποιησομεν 4 και ειπεν αυτοις ιερεμιας ηχουσα ιδου εγω προσευξομαι προς χυριον τον θεον ημων χατα τους λογους υμων και εσται ο λογος ον αν αποκριθησεται κυριος αναγγελω υμιν ου μη κρυψω αφ΄ υμων ρημα 5 και αυτοι ειπαν τω ιερεμια εστω κυριος εν ημιν εις μαρτυρα διχαιον χαι πιστον ει μη χατα παντα τον λογον ον αν αποστειλη σε χυρίος προς ημάς ουτώς ποιησομέν 6 χαι έαν αγάθον χαι έαν χάχον την φωνήν χυριού του θέου ημών ου ημείς αποστελλομέν σε προς αυτον αχουσομέθα ινα βελτιον ημιν γενηται οτι αχουσομεθα της φωνης χυριου του θεου ημων 7 χαι εγενηθη μετα δεχα ημερας εγενηθη λογος χυριου προς ιερεμιαν 8 και εχαλεσεν τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως και παντα τον λαον απο μικρου εως μεγαλου 9 και είπεν αυτοίς ουτως είπεν χυρίος 10 εαν καθισαντές καθίσητε εν τη γη ταυτη οιχοδομησω υμας και ου μη καθελω και φυτευσω υμας και ου μη εκτιλω οτι αναπεπαυμαι επι τοις χαχοις οις εποιησα υμιν 11 μη φοβηθητε απο προσωπου βασιλεως βαβυλωνος ου υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτου μη φοβηθητε φησιν χυριος οτι μεθ΄ υμων εγω ειμι του εξαιρεισθαι υμας χαι σωζειν υμας εχ χειρος αυτου 12 και δωσω υμιν ελέος και ελέησω υμας και επιστρεψω υμας εις την γην υμων 13 και ει λεγετε υμεις ου μη καθισωμέν εν τη γη ταυτή προς το μη ακουσαί φωνης χυριου 14 οτι εις γην αιγυπτου εισελευσομεθα χαι ου μη ιδωμεν πολεμον και φωνην σαλπιγγος ου μη ακουσωμεν και εν αρτοις ου μη πεινασωμεν και εκει οικησομέν 15 δια τουτό ακουσατέ λογον κυρίου ουτώς είπεν κυρίος έαν υμείς δωτε το προσωπον υμων εις αιγυπτον και εισελθητε εκει κατοικειν 16 και εσται

η φομφαια ην υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτης ευρησει υμας εν γη αιγυπτου και ο λίμος ου υμεις λογον έχετε απο προσωπου αυτου καταλημψεται υμας οπισω υμων εν αιγυπτω και έκει αποθανεισθε 17 και εσονται παντές οι ανθρωποι και παντές οι αλλογένεις οι θέντες το προσωπον αυτών εις γην αιγυπτου ενοικείν έκει έκλειψουσιν εν τη φομφαια και έν τω λίμω και ουκ έσται αυτών ουθείς σωζομένος από των κακών ων έγω έπαγω έπ΄ αυτούς 18 ότι ουτώς είπεν κυθίος καθώς έσταξεν ο θυμός μου έπι τους κατοικουντας ιερουσαλημί ουτώς σταξεί ο θυμός μου έφ΄ υμας εισελθοντών υμών εις αιγύπτον και έσεσθε εις αβατόν και υποχείδιοι και εις αραν και εις ονείδισμον και ου μη ίδητε ουκέτι τον τόπον τουτον 19 α ελαλησέν κυβίος έφ΄ υμας τους καταλοίπους ιουδά μη εισελθητέ εις αιγύπτον και νυν γνοντές γνωσέσθε 20 ότι επονηρευσασθε έν ψυχαις ύμων αποστείλαντές με λεγοντές προσευξαι περί ημών προς κυβίον και κατά παντά α εαν λάληση σοι κυβίος ποιησόμεν 21 και ουκ ηκουσατέ της φωνής κυβίου ης απέστειλεν με προς υμας 22 και νύν εν φομφαία και εν λίμω έκλειψετε έν τω τόπω ου υμείς βουλέσθε εισελθείν κατοικείν έκει

Chapter 50

1 και εγενηθη ως επαυσατο ιερεμιας λεγων προς τον λαον παντας τους λογους χυριου ους απεστείλεν αυτον χυριος προς αυτους παντας τους λογους τουτους 2και είπεν αζαρίας υιος μαασαίου και ιωανάν υιος κάρηε και πάντες οι ανδρές οι ειπαντες τω ιερεμια λεγοντες ψευδη ουκ απεστειλεν σε κυριος προς ημας λεγων μη εισελθητε εις αιγυπτον οικειν εκει 3 αλλ΄ η βαρουχ υιος νηριου συμβαλλει σε προς ημας ινα δως ημας εις χειρας των χαλδαιων του θανατωσαι ημας και αποικισθηναι ημας εις βαβυλωνα 4 και ουκ ηκουσεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμέως και πας ο λαος της φωνης κυριου κατοικήσαι εν γη ιουδα 5 και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως παντας τους καταλοιπους ιουδα τους αποστρεψαντας κατοικείν εν τη γη 6 τους δυνατούς ανδράς και τας γυναικας και τα νηπια και τας θυγατερας του βασιλεως και τας ψυχας ας κατελιπεν ναβουζαρδαν μετα γοδολιου υιου αχικαμ και ιερεμιαν τον προφητην και βαρουχ υιον νηριου 7 και εισηλθον εις αιγυπτον οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου και εισηλθον εις ταφνας 8 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν εν ταφνας λεγων 9 λαβε σεαυτω λιθους μεγαλους και κατακρυψον αυτους εν προθυροις εν πυλη της οικιας φαραω εν ταφνας κατ' οφθαλμους ανδρων ιουδα 10 και ερεις ουτως ειπεν χυριος ιδου εγω αποστελλω και αξω ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος και θησει αυτου τον θρονον επανω των λιθων τουτων ων κατεκρυψας και αρει τα οπλα αυτου επ' αυτους 11 και εισελευσεται και παταξει γην αιγυπτου ους εις θανατον εις θανατον και ους εις αποικισμον εις αποικισμον και ους εις ρομφαιαν

εις ρομφαιαν 12 και καυσει πυρ εν οικιαις θεων αυτων και εμπυριει αυτας και αποικιει αυτους και φθειριει γην αιγυπτου ωσπερ φθειριζει ποιμην το ιματιον αυτου και εξελευσεται εν ειρηνη 13 και συντριψει τους στυλους ηλιου πολεως τους εν ων και τας οικιας αυτων κατακαυσει εν πυρι

Chapter 51

1 ο λογος ο γενομένος προς ιέρεμιαν απασίν τοις ιουδαίοις τοις κατοικουσίν έν γη αιγυπτω και τοις καθημενοις εν μαγδωλω και εν ταφνας και εν γη παθουρης λεγων 2 ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ υμεις εωραχατε παντα τα χαχα α επηγαγον επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα και ιδου εισιν ερημοι απο ενοικων 3 απο προσωπου πονηριας αυτων ης εποιησαν παραπικραναι με πορευθεντες θυμιαν θεοις ετεροις οις ουκ εγνωτε 4 και απεστείλα προς υμας τους παίδας μου τους προφητας ορθρου και απεστειλα λεγων μη ποιησητε το πραγμα της μολυνσεως ταυτης ης εμισησα 5 και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων αποστρεψαι απο των κακων αυτων προς το μη θυμιαν θεοις ετεροις 6 και εσταξεν η οργη μου και ο θυμος μου και εξεκαυθη εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και εγενηθησαν εις ερημωσιν και εις αβατον ως η ημερα αυτη 7 και νυν ουτως ειπεν χυριος παντοχρατωρ ινα τι υμεις ποιειτε χαχα μεγαλα επι ψυχαις υμων εχχοψαι υμων ανθρωπον και γυναικα νηπιον και θηλαζοντα εκ μεσου ιουδα προς το μη καταλειφθηναι υμων μηδενα 8 παραπικραναι με εν τοις εργοις των χειρων υμων θυμιαν θεοις ετεροις εν γη αιγυπτω εις ην εισηλθατε ενοιχειν εχει ινα εχχοπητε χαι ινα γενησθε εις χαταραν χαι εις ονειδισμον εν πασιν τοις εθνεσιν της γης 9 μη επιλελησθε υμεις των κακών των πατέρων υμών και των καχων των βασιλεων ιουδα και των καχων των αρχοντων υμων και των καχων των γυναιχων υμων ων εποιησαν εν γη ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ 10 και ουκ επαυσαντο εως της ημερας ταυτης και ουκ αντειχοντο των προσταγματων μου ων εδωχα χατα προσωπον των πατερων αυτων 11 δια τουτο ουτως ειπεν χυριος ιδου εγω εφιστημι το προσωπον μου 12 του απολεσαι παντας τους καταλοιπους τους εν αιγυπτω και πεσουνται εν ρομφαία και εν λιμω εκλειψουσιν απο μικρου εως μεγαλου και εσονται εις ονειδισμον και εις απωλειαν και εις καταραν 13 και επισκεψομαι επι τους καθημενους εν γη αιγυπτω ως επεσκεψαμην επι ιερουσαλημ εν ρομφαία και εν λίμω και εν θανατω 14 και ουκ εσται σεσωσμένος ουθείς των επιλοιπων ιουδα των παροιχουντων εν γη αιγυπτω του επιστρεψαι εις γην ιουδα εφ΄ ην αυτοι ελπιζουσιν ταις ψυχαις αυτων του επιστρεψαι εχει ου μη επιστρεψωσιν αλλ΄ η ανασεσωσμενοι 15 και απεκριθησαν τω ιερεμια παντες οι ανδρες οι γνοντες οτι θυμιωσιν αι γυναιχες αυτων θεοις ετεροις και πασαι αι γυναιχες συναγωγη μεγαλη και πας ο λαος οι καθημενοι εν γη αιγυπτω εν παθουρη

λεγοντες 16 ο λογος ον ελαλησας προς ημας τω ονοματι χυριου ουχ αχουσομεν σου 17 οτι ποιουντες ποιησομεν παντα τον λογον ος εξελευσεται εκ του στοματος ημων θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας καθα εποιησαμεν ημεις και οι πατερες ημων και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και επλησθημεν αρτων και εγενομεθα χρηστοι και κακα ουκ ειδομεν 18 και ως διελιπομεν θυμιωντες τη βασιλισση του ουρανου ηλαττωθημεν παντες και εν ρομφαια και εν λιμω εξελιπομεν 19 και οτι ημεις θυμιωμέν τη βασιλισση του ουρανού και εσπεισαμέν αυτή σπονδάς μη ανευ των ανδρων ημων εποιησαμεν αυτη χαυωνας και εσπεισαμεν σπονδας αυτη 20 και είπεν ιερεμίας παντί τω λαω τοις δυνατοίς και ταις γυναίξιν και παντί τω λαω τοις αποχριθεισιν αυτω λογους λεγων 21 ουχι του θυμιαματος ου εθυμιασατε εν ταις πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ υμεις και οι πατερες υμων και οι βασιλεις υμων και οι αρχοντες υμων και ο λαος της γης εμνησθη κυριος και ανέβη επι την καρδιαν αυτου 22 και ουκ ηδυνατο κυριος ετι φερειν απο προσωπου πονηριας πραγματων υμων απο των βδελυγματων ων εποιησατε και εγενηθη η γη υμων εις ερημωσιν και εις αβατον και εις αραν ως εν τη ημερα ταυτή 23 από προσωπού ων εθυμιατέ και ων ημαρτέτε τω κύριω και ουκ ηκουσατε της φωνης χυριου και εν τοις προσταγμασιν αυτου και εν τω νομω αυτου και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορευθητε και επελαβετο υμων τα κακα ταυτα 24 και ειπεν ιερεμιας τω λαω και ταις γυναιξιν ακουσατε τον λογον κυριου 25 ουτως ειπεν χυριος ο θεος ισραηλ υμεις γυναιχες τω στοματι υμων ελαλησατε και ταις χερσιν υμων επληρωσατε λεγουσαι ποιουσαι ποιησομεν τας ομολογιας ημων ας ωμολογησαμεν θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας εμμεινασαι ενεμεινατε ταις ομολογιαις υμων και ποιουσαι εποιησατε 26 δια τουτο αχουσατε λογον χυριου πας ιουδα οι χαθημενοι εν γη αιγυπτω ιδου ωμοσα τω ονοματι μου τω μεγαλω ειπεν χυριος εαν γενηται ετι ονομα μου εν τω στοματι παντος ιουδα ειπειν ζη χυριος χυριος επι παση γη αιγυπτω 27 οτι ιδου εγω εγρηγορα επ΄ αυτους του χαχωσαι αυτους χαι ουχ αγαθωσαι χαι εχλειψουσιν πας ιουδα οι κατοικουντες εν γη αιγυπτω εν ρομφαια και εν λιμω εως αν εκλιπωσιν 28 και οι σεσωσμενοι απο ρομφαιας επιστρεψουσιν εις γην ιουδα ολίγοι αριθμω και γνωσονται οι καταλοιποι ιουδα οι κατασταντές εν γη αιγυπτω κατοικήσαι έκει λογος τινος εμμενει 29 και τουτο υμιν το σημειον οτι επισκεψομαι εγω εφ΄ υμας εις πονηρα 30 ουτως ειπεν χυριος ιδου εγω διδωμι τον ουαφρη βασιλεα αιγυπτου εις χειρας εχθρου αυτου και εις χειρας ζητουντων την ψυχην αυτου καθα εδωκα τον σεδεχιαν βασιλεα ιουδα εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος εχθρου αυτου και ζητουντος την ψυχην αυτου 31 ο λογος ον ελαλησεν ιερεμιας ο προφητης προς βαρουχ υιον νηριου στε εγραφεν τους λογους τουτους εν τω βιβλιω απο στοματος ιερεμιου εν τω ενιαυτω τω τεταρτω τω ιωαχιμ υιω ιωσια

βασιλεως ιουδα 32 ουτως ειπεν χυριος επι σοι βαρουχ 33 οτι ειπας οιμμοι οιμμοι οτι προσεθηκεν χυριος κοπον επι πονον μοι εκοιμηθην εν στεναγμοις αναπαυσιν ουχ ευρον 34 ειπον αυτω ουτως ειπεν χυριος ιδου ους εγω ωκοδομησα εγω καθαιρω και ους εγω εφυτευσα εγω εκτιλλω 35 και συ ζητεις σεαυτω μεγαλα μη ζητησης οτι ιδου εγω επαγω κακα επι πασαν σαρκα λεγει χυριος και δωσω την ψυχην σου εις ευρεμα εν παντι τοπω ου εαν βαδισης εκει

Chapter 52

1 οντος ειχοστου και ένος έτους σεδέχιου εν τω βασιλευείν αυτον και ένδεκα έτη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιτααλ θυγατηρ ιερεμιου εχ λοβενα 4 και εγενετο εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και περιεχαρακωσαν αυτην και περιωκοδομησαν αυτην τετραπεδοις λιθοις χυχλω 5 και ηλθεν η πολις εις συνοχην εως ενδεκατου ετους τω βασιλει σεδεχια 6 εν τη ενατη του μηνος χαι εστερεωθη ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης 7 και διεκοπη η πολις και παντές οι ανδρες οι πολεμισται εξηλθον νυχτος κατα την οδον της πυλης ανα μεσον του τειχους και του προτειχισματος ο ην κατα τον κηπον του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι της πολεως χυχλω και επορευθησαν οδον την εις αραβα 8 και κατεδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν τω περαν ιεριχω και παντες οι παιδες αυτου διεσπαρησαν απ΄ αυτου 9 και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν αυτω μετα πρισέως 10 και εσφαξέν βασιλέυς βαβυλώνος τους υιους σεδέκιου κατ΄ οφθαλμους αυτου και παντας τους αρχοντας ιουδα εσφαξεν εν δεβλαθα 11 και τους οφθαλμους σεδεχιου εξετυφλωσεν χαι εδησεν αυτον εν πεδαις χαι ηγαγεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και εδωκεν αυτον εις οικιαν μυλωνος εως ημερας ης απεθανεν 12 και εν μηνι πεμπτω δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος ο εστηχως κατα προσωπον του βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ 13 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και πασας τας οικιας της πολεως και πασαν οικιαν μεγαλην ενεπρησεν εν πυρι 14 και παν τειχος ιερουσαλημ κυκλω καθειλεν η δυναμις των χαλδαιων η μετα του αρχιμαγειρου 16 και τους καταλοιπους του λαου κατελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γεωργους 17 και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω χυριου και τας βασεις και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω χυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ελαβον τον χαλκον αυτων και απηνεγκαν εις βαβυλωνα 18 και την στεφανην και τας φιαλας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη τα χαλχα εν οις ελειτουργουν εν αυτοις 19 και τα σαφφωθ και τα μασμαρωθ

και τους υποχυτηρας και τας λυχνιας και τας θυισκας και τους κυαθους α ην χρυσα χρυσα και α ην αργυρα αργυρα ελαβεν ο αρχιμαγειρος 20 και οι στυλοι δυο και η θαλασσα μια και οι μοσχοι δωδεκα χαλκοι υποκατω της θαλασσης α εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εις οιχον χυριου ουχ ην σταθμος του χαλχου αυτων 21 και οι στυλοι τριακοντα πεντε πηχων υψος του στυλου του ενος και σπαρτιον δωδεκα πηχεων περιεχυκλου αυτον και το παχος αυτου δακτυλων τεσσαρων χυχλω 22 και γεισος επ' αυτοις χαλκουν και πεντε πηχεων το μηκος υπεροχη του γεισους του ενος και δικτυον και φοαι επι του γεισους κυκλω τα παντα χαλκα και κατα ταυτα τω στυλω τω δευτερω οκτω ροαι τω πηχει τοις δωδεκα πηχεσιν 23 και ησαν αι ροαι ενενηκοντα εξ το εν μερος και ησαν αι πασαι ροαι επι του δικτυου κυκλω εκατον 24 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον ιερεα τον πρωτον και τον ιέρεα τον δευτερευοντα και τους τρεις τους φυλαττοντας την οδον 25 και ευνουχον ενα ος ην επιστατης των ανδρων των πολεμιστων και επτα ανδρας ονομαστους τους εν προσωπω του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα των δυναμεων τον γραμματευοντα τω λαω της γης και εξηκοντα ανθρωπους εχ του λαου της γης τους ευρεθεντας εν μεσω της πολεως 26 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και ηγαγεν αυτους προς βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα 27 και επαταξεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος εν δεβλαθα εν γη αιμαθ 31 και εγενετο εν τω τριακοστω και εβδομω ετει αποικισθεντος του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεχατω μηνι εν τη τετραδι χαι ειχαδι του μηνος ελαβεν ουλαιμαραδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω ω εβασιλευσεν την χεφαλην ιωαχιμ βασιλεως ιουδα χαι εξηγαγεν αυτον εξ οιχιας ης εφυλαττετο 32 χαι ελαλησεν αυτω χρηστα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανω των θρονων των βασιλεων των μετ΄ αυτου εν βαβυλωνι 33 και ηλλαξεν την στολην της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος κατα προσωπον αυτου πασας τας ημερας ας εζησεν 34 και η συνταξις αυτω εδιδοτο δια παντος παρα του βασιλεως βαβυλωνος εξ ημερας εις ημεραν εως ημερας ης απεθανεν.

Lamentations

Chapter 1

Ο και εγενετο μετα το αιχμαλωτισθηναι τον ισραηλ και ιερουσαλημ ερημωθηναι εκαθισεν ιερεμιας κλαιων και εθρηνησεν τον θρηνον τουτον επι ιερουσαλημ και ειπεν 1 πως εκαθισεν μονη η πολις η πεπληθυμμενη λαων εγενηθη ως χηρα πεπληθυμμενη εν εθνεσιν αρχουσα εν χωραις εγενηθη εις φορον 2 κλαιουσα εχλαυσεν εν νυχτι και τα δακρυα αυτης επι των σιαγονων αυτης και ουχ υπαρχει ο παραχαλών αυτήν απο παντών των αγαπώντων αυτήν παντές οι φιλουντές αυτην ηθετησαν εν αυτη εγενοντο αυτη εις εχθρους 3 μετωχισθη η ιουδαια απο ταπεινωσεως αυτης και απο πληθους δουλειας αυτης εκαθισεν εν εθνεσιν ουχ ευρεν αναπαυσιν παντες οι καταδιωχοντες αυτην κατελαβον αυτην ανα μεσον των θλιβοντων 4 οδοι σιων πενθουσιν παρα το μη ειναι ερχομενους εν εορτη πασαι αι πυλαι αυτης ηφανισμέναι οι ιέρεις αυτης αναστέναζουσιν αι παρθένοι αυτης αγομεναι και αυτη πικραινομένη εν έαυτη 5 εγένοντο οι θλιβοντές αυτην είς κεφαλην και οι εχθροι αυτης ευθηνουσαν οτι κυριος εταπεινωσεν αυτην επι το πληθος των ασεβειων αυτης τα νηπια αυτης επορευθησαν εν αιχμαλωσια κατα προσωπον θλιβοντος 6 και εξηλθεν εκ θυγατρος σιων πασα η ευπρεπεια αυτης εγενοντο οι αρχοντες αυτής ως χριοι ουχ ευρισχοντες νομήν και επορευοντο εν ουκ ισχυι κατα προσωπον διωκοντος 7 εμνησθη ιερουσαλημ ημερων ταπεινωσεως αυτης και απωσμων αυτης παντα τα επιθυμηματα αυτης οσα ην εξ ημερων αρχαιων εν τω πεσειν τον λαον αυτης εις χειρας θλιβοντος και ουκ ην ο βοηθων αυτη ιδοντες οι εχθροι αυτης εγελασαν επι μετοιχεσια αυτης 8 αμαρτιαν ημαρτεν ιερουσαλημ δια τουτο εις σαλον εγενετο παντες οι δοξαζοντες αυτην εταπεινωσαν αυτην ειδον γαρ την ασχημοσυνην αυτης και γε αυτη στεναζουσα και απεστραφη οπισω 9 ακαθαρσια αυτης προς ποδων αυτης ουκ εμνησθη εσχατα αυτης και κατεβιβασεν υπερογκα ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ιδε κυριε την ταπεινωσιν μου οτι εμεγαλυνθη εχθρος 10 χειρα αυτου εξεπετασεν θλιβων επι παντα τα επιθυμηματα αυτης ειδεν γαρ εθνη εισελθοντα εις το αγιασμα αυτης α ενετειλω μη εισελθειν αυτα εις εχχλησιαν σου 11 πας ο λαος αυτης χαταστεναζοντες ζητουντες αρτον εδωχαν τα επιθυμηματα αυτης εν βρωσει του επιστρεψαι ψυχην ιδε χυριε χαι επιβλεψον οτι εγενηθην ητιμωμένη 12 ου προς υμάς παντές οι παραπορευομένοι οδον επιστρεψατε και ιδέτε ει έστιν αλγός κατα το αλγός μου ο εγενηθη φθεγξαμενος εν εμοι εταπεινωσεν με χυριος εν ημερα οργης θυμου αυτου 13 εξ υψους αυτου απεστείλεν πυρ εν τοις οστεοίς μου κατηγαγέν αυτο διεπετασεν διχτυον τοις ποσιν μου απεστρεψεν με εις τα οπισω εδωχεν με ηφανισμένην ολην την ημέραν οδυνωμένην 14 εγρηγορηθή επί τα ασέβηματα

μου εν χερσιν μου συνεπλακησαν ανεβησαν επι τον τραχηλον μου ησθενησεν η ισχυς μου οτι εδωχεν χυριος εν χερσιν μου οδυνας ου δυνησομαι στηναι 15 εξηρεν παντας τους ισχυρους μου ο χυριος εχ μεσου μου εχαλεσεν επ' εμε χαιρον του συντριψαι εχλεχτους μου ληνον επατησεν χυριος παρθενω θυγατρι ιουδα επι τουτοις εγω κλαιω 16 ο οφθαλμος μου κατηγαγεν υδωρ οτι εμακρυνθη απ' εμου ο παραχαλών με ο επιστρεφών ψυχην μου εγενοντο οι υιοι μου ηφανισμένοι οτι εκραταιωθη ο εχθρος 17 διεπετασεν σιων χειρας αυτης ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ενετειλατο χυριος τω ιαχωβ χυχλω αυτου οι θλιβοντες αυτον εγενηθη ιερουσαλημ εις αποχαθημενην ανα μεσον αυτων 18 διχαιος εστιν χυριος οτι το στομα αυτου παρεπιχρανα αχουσατε δη παντές οι λαοί και ίδετε το αλγός μου παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια 19 εκαλεσα τους εραστας μου αυτοι δε παρελογισαντο με οι ιερεις μου και οι πρεσβυτεροι μου εν τη πολει εξελιπον οτι εζητησαν βρωσιν αυτοις ινα επιστρεψωσιν ψυχας αυτων και ουχ ευρον 20 ιδε χυριε οτι θλιβομαι η χοιλια μου εταραχθη χαι η χαρδια μου εστραφη εν εμοι οτι παραπικραινουσα παρεπικρανα εξωθεν ητεκνωσεν με μαχαιρα ωσπερ θανατος εν οικω 21 ακουσατε δη οτι στεναζω εγω ουκ εστιν ο παρακαλων με παντες οι εχθροι μου ηχουσαν τα χαχα μου χαι εχαρησαν οτι συ εποιησας επηγαγες ημεραν εκαλεσας καιρον και εγενοντο ομοιοι εμοι 22 εισελθοι πασα η κακια αυτων κατα προσωπον σου και επιφυλλισον αυτοις ον τροπον εποιησαν επιφυλλιδα περι παντων των αμαρτηματων μου οτι πολλοι οι στεναγμοι μου και η καρδια μου λυπειται

Chapter 2

1 πως εγνοφωσεν εν οργη αυτου χυριος την θυγατερα σιων χατερριψεν εξ ουρανου εις γην δοξασμα ισραηλ χαι ουχ εμνησθη υποποδιου ποδων αυτου εν ημερα οργης αυτου 2 κατεποντισεν χυριος ου φεισαμενος παντα τα ωραια ιαχωβ καθειλεν εν θυμω αυτου τα οχυρωματα της θυγατρος ιουδα εκολλησεν εις την γην εβεβηλωσεν βασιλεα αυτης και αρχοντας αυτης 3 συνεκλασεν εν οργη θυμου αυτου παν κερας ισραηλ απεστρεψεν οπισω δεξιαν αυτου απο προσωπου εχθρου και ανηψεν εν ιαχωβ ως πυρ φλογα και κατεφαγεν παντα τα κυκλω 4 ενετεινεν τοξον αυτου ως εχθρος εστερεωσεν δεξιαν αυτου ως υπεναντιος και απεκτεινεν παντα τα επιθυμηματα οφθαλμων μου εν σκηνη θυγατρος σιων εξεχεεν ως πυρ τον θυμον αυτου 5 εγενηθη χυριος ως εχθρος κατεποντισεν ισραηλ κατεποντισεν πασας τας βαρεις αυτης διεφθειρεν τα οχυρωματα αυτου και επληθυνεν τη θυγατρι ιουδα ταπεινουμενην και τεταπεινωμενην 6 και διεπετασεν ως αμπελον το σκηνωμα αυτου διεφθειρεν εορτην αυτου επελαθετο χυριος ο εποιησεν εν σιων εορτης και σαββατου και παρωξυνεν εμβριμηματι οργης αυτου βασιλεα και ιερεα και αρχον-

τα 7 απωσατο χυριος θυσιαστηριον αυτου απετιναξεν αγιασμα αυτου συνετριψεν εν χειρι εχθρου τειχος βαρεων αυτης φωνην εδωχαν εν οιχω χυριου ως εν ημερα εορτης 8 και επεστρεψεν κυριος του διαφθειραι τειχος θυγατρος σιων εξετεινεν μετρον ουχ απεστρεψεν χειρα αυτου απο χαταπατηματος χαι επενθήσεν το προτειχισμα και τειχος ομοθυμαδον ησθενησεν 9 ενεπαγησαν εις γην πυλαι αυτης απωλεσεν και συνετριψεν μοχλους αυτης βασιλεα αυτης και αρχοντας αυτης εν τοις εθνεσιν ουχ εστιν νομος και γε προφηται αυτης ουχ ειδον ορασιν παρα κυριου 10 εχαθισαν εις την γην εσιωπησαν πρεσβυτεροι θυγατρος σιων ανεβιβασαν χουν επι την κεφαλην αυτων περιεζωσαντο σακκους κατηγαγον εις γην αρχηγους παρθενους εν ιερουσαλημ 11 εξελιπον εν δακρυσιν οι οφθαλμοι μου εταραχθη η χαρδια μου εξεχυθη εις γην η δοξα μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου εν τω εχλιπειν νηπιον χαι θηλαζοντα εν πλατειαις πολεως 12 ταις μητρασιν αυτων ειπαν που σιτος και οινος εν τω εκλυεσθαι αυτους ως τραυματιας εν πλατειαις πολέως εν τω εκχεισθαι ψυχας αυτών εις κολπον μητέρων αυτών 13 τι μαρτυρησω σοι η τι ομοιωσω σοι θυγατερ ιερουσαλημ τις σωσει σε και παρακαλεσει σε παρθενος θυγατερ σιων οτι εμεγαλυνθη ποτηριον συντριβης σου τις ιασεται σε 14 προφηται σου ειδοσαν σοι ματαια και αφροσυνην και ουκ απεκαλυψαν επι την αδικιαν σου του επιστρεψαι αιχμαλωσιαν σου και ειδοσαν σοι λημματα ματαια και εξωσματα 15 εκροτησαν επι σε γειρας παντες οι παραπορευομενοι οδον εσυρισαν και εκινησαν την κεφαλην αυτων επι την θυγατερα ιερουσαλημ η αυτη η πολις ην ερουσιν στεφανος δοξης ευφροσυνη πασης της γης 16 διηνοιξαν επι σε στομα αυτων παντες οι εχθροι σου εσυρισαν και εβρυξαν οδοντας ειπαν κατεπιομεν αυτην πλην αυτη η ημερα ην προσεδοχωμεν ευρομεν αυτην ειδομεν 17 εποιησεν χυριος α ενεθυμηθη συνετελεσεν ρηματα αυτου α ενετειλατο εξ ημερων αρχαιων καθείλεν και ουκ εφεισατο και ηυφρανέν επι σε εχθρον υψωσέν κερας θλιβοντος σε 18 εβοησεν καρδια αυτων προς κυριον τειχη σιων καταγαγετε ως χειμαρρους δαχρυα ημερας και νυκτος μη δως εκνηψιν σεαυτη μη σιωπησαιτο θυγατερ ο οφθαλμος σου 19 αναστα αγαλλιασαι εν νυχτι εις αρχας φυλαχης σου εκχεον ως υδωρ καρδιαν σου απεναντι προσωπου κυριου αρον προς αυτον χειρας σου περι ψυχης νηπιων σου των εκλυομενων λιμω επ΄ αρχης πασων εξοδων 20 ιδε χυριε και επιβλεψον τινι επεφυλλισας ουτως ει φαγονται γυναικες καρπον χοιλιας αυτων επιφυλλιδα εποιησεν μαγειρος φονευθησονται νηπια θηλαζοντα μαστους αποχτενείς εν αγιασματι χυρίου ιερέα χαι προφήτην 21 εχοιμήθησαν είς την εξοδον παιδαριον και πρεσβυτης παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εν ρομφαια και εν λιμω απεκτεινας εν ημερα οργης σου εμαγειρευσας ουχ εφεισω 22 εχαλεσεν ημεραν εορτης παροιχιας μου χυχλοθεν και ουκ εγενοντο εν ημερα οργης κυριου ανασωζομενος και καταλελειμμενος ως επεκρατησα και επληθυνα εχθρους μου παντας

Chapter 3

1 εγω ανηρ ο βλεπων πτωχειαν εν ραβδω θυμου αυτου επ΄ εμε 2 παρελαβεν με και απηγαγέν εις σκότος και ου φως 3 πλην εν εμοί επέστρεψεν χείρα αυτου ολην την ημεραν 4 επαλαιωσεν σαρχας μου χαι δερμα μου οστεα μου συνετριψεν 5 ανωχοδομησεν κατ΄ εμου και εχυκλωσεν κεφαλην μου και εμοχθησεν 6 εν σχοτεινοις εχαθισεν με ως νεχρους αιωνος 7 ανωχοδομησεν κατ΄ εμου και ουκ εξελευσομαι εβαρυνεν χαλχον μου 8 και γε κεκραξομαι και βοήσω απεφραξεν προσευχην μου 9 ανωχοδομησεν οδους μου ενεφραξεν τριβους μου εταραξεν 10 αρχος ενεδρευουσα αυτος μοι λεων εν χρυφαιοις 11 χατεδιωξεν αφεστηχοτα χαι κατεπαυσεν με εθετο με ηφανισμενην 12 ενετεινεν τοξον αυτου και εστηλωσεν με ως σχοπον εις βελος 13 εισηγαγεν τοις νεφροις μου ιους φαρετρας αυτου 14 εγενηθην γελως παντι λαω μου ψαλμος αυτων ολην την ημεραν 15 εχορτασεν με πιχριας εμεθυσεν με χολης 16 και εξεβαλεν ψηφω οδοντας μου εψωμισεν με σποδον 17 και απωσατο εξ ειρηνης ψυχην μου επελαθομην αγαθα 18 και ειπα απωλετο νειχος μου και η ελπις μου απο κυριου 19 εμνησθην απο πτωχειας μου και εκ διωγμου μου πικριας και χολης μου 20 μνησθησεται και καταδολεσχησει επ΄ εμε η ψυχη μου 21 ταυτην ταξω εις την χαρδιαν μου δια τουτο υπομενω 25 αγαθος χυριος τοις υπομενουσιν αυτον ψυχη η ζητησει αυτον αγαθον 26 και υπομενει και ησυχασει εις το σωτηριον κυριου 27 αγαθον ανδρι οταν αρη ζυγον εν νεοτητι αυτου 28 χαθησεται χατα μονας χαι σιωπησεται οτι ηρεν εφ΄ εαυτω 30 δωσει τω παιοντι αυτον σιαγονα χορτασθησεται ονειδισμών 31 οτι ουχ εις τον αιωνα απωσεται χυριος 32 οτι ο ταπεινωσας οιχτιρησει χατα το πληθος του ελεους αυτου 33 οτι ουχ απεχριθη απο χαρδιας αυτου και εταπεινωσεν υιους ανδρος 34 του ταπεινωσαι υπο τους ποδας αυτου παντας δεσμιους γης 35 του εχχλιναι χρισιν ανδρος χατεναντι προσωπου υψιστου 36 χαταδιχασαι ανθρωπον εν τω χρινεσθαι αυτον χυριος ουχ ειπεν 37 τις ουτως ειπεν χαι εγενηθη χυριος ουκ ενετειλατο 38 εκ στοματος υψιστου ουκ εξελευσεται τα κακα και το αγαθον 39 τι γογγυσει ανθρωπος ζων ανηρ περι της αμαρτιας αυτου 40 εξηρευνηθη η οδος ημων και ητασθη και επιστρεψωμεν εως κυριου 41 αναλαβωμεν καρδιας ημων επι χειρων προς υψηλον εν ουρανω 42 ημαρτησαμεν ησεβησαμεν και ουχ ιλασθης 43 επεσκεπασας εν θυμω και απεδιωξας ημας απεκτείνας ουκ εφείσω 44 επεσχεπασας νεφελην σεαυτω εινεχεν προσευχης 45 χαμμυσαι με χαι απωσθηναι εθηχας ημας εν μεσω των λαων 46 διηνοιξαν εφ΄ ημας το στομα αυτων παντες οι εχθροι ημων 47 φοβος και θυμος εγενηθη ημιν επαρσις και συντριβη 48 αφεσεις υδατων καταξει ο οφθαλμος μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου 49 ο οφθαλμος μου κατεποθη και ου σιγησομαι του μη ειναι εκνηψιν 50 εως ου διαχυψη και ιδη κυριος εξ ουρανου 51 ο οφθαλμος μου επιφυλλιει επι την ψυχη-

ν μου παρα πασας δυγατερας πολέως 52 δηρευοντες εδηρευσαν με ως στρουδιον οι έχδροι μου δωρέαν 53 εδανατωσαν εν λάχχω ζωην μου και επέδηκαν λίδον επ΄ έμοι 54 υπερέχυδη υδωρ έπι χεφάλην μου είπα απωσμαι 55 επέχαλεσαμην το ονομα σου χυριε έχ λάχχου χατωτατου 56 φωνην μου ηχουσας μη χρυψης τα ωτα σου είς την δεησίν μου 57 είς την βοηθείαν μου ηγγίσας εν η σε ημέρα επέχαλεσαμην είπας μοι μη φοβου 58 εδιχασας χυριε τας δίχας της ψυχης μου έλυτρωσω την ζωην μου 59 είδες χυριε τας ταράχας μου έχρινας την χρισίν μου 60 είδες πασάν την εχδιχησίν αυτών είς παντάς διαλογισμούς αυτών έν εμοι 61 ηχουσας τον ονείδισμον αυτών παντάς τους διαλογισμούς αυτών κατ΄ έμου 62 χείλη επανιστανομένων μοι και μέλετας αυτών κατ΄ έμου όλην την ημέραν 63 καθέδραν αυτών και αναστασίν αυτών επίβλεψον έπι τους οφθάλμους αυτών 64 αποδωσείς αυτοίς ανταπόδομα χυριε κατά τα έργα των χείρων αυτών 65 απόδωσεις αυτοίς υπερασπίσμον χαρδίας μοχθον σου αυτοίς 66 καταδιώξεις εν οργη και εξαναλωσείς αυτούς υποχατώ του ουρανού χυριε

Chapter 4

1 πως αμαυρωθησεται χρυσιον αλλοιωθησεται το αργυριον το αγαθον εξεχυθησαν λιθοι αγιοι επ΄ αρχης πασων εξοδων 2 υιοι σιων οι τιμιοι οι επηρμενοι εν χρυσιω πως ελογισθησαν εις αγγεια οστραχινα εργα χειρων χεραμεως 3 χαι γε δραχοντες εξεδυσαν μαστους εθηλασαν σχυμνοι αυτων θυγατερες λαου μου εις ανιατον ως στρουθιον εν ερημω 4 εκολληθη η γλωσσα θηλαζοντος προς τον φαρυγγα αυτου εν διψει νηπια ητησαν αρτον ο διακλων ουκ εστιν αυτοις 5 οι εσθοντες τας τρυφας ηφανισθησαν εν ταις εξοδοις οι τιθηνουμενοι επι χοχχων περιεβαλοντο χοπριας 6 χαι εμεγαλυνθη ανομια θυγατρος λαου μου υπερ ανομιας σοδομων της κατεστραμμενης ωσπερ σπουδη και ουκ επονεσαν εν αυτη χειρας 7 εκαθαριωθησαν ναζιραιοι αυτης υπερ χιονα ελαμψαν υπερ γαλα επυρρωθησαν υπερ λιθους σαπφειρου το αποσπασμα αυτων 8 εσχοτασεν υπερ ασβολην το ειδος αυτων ουχ επεγνωσθησαν εν ταις εξοδοις επαγη δερμα αυτων επι τα οστεα αυτων εξηρανθησαν εγενηθησαν ωσπερ ξυλον 9 χαλοι ησαν οι τραυματιαι ρομφαιας η οι τραυματιαι λιμου επορευθησαν εχχεχεντημένοι από γενηματών αγρών 10 χειρές γυναιχων οιχτιρμονων ηψησαν τα παιδια αυτων εγενηθησαν εις βρωσιν αυταις εν τω συντριμματι της θυγατρος λαου μου 11 συνετελεσεν χυριος θυμον αυτου εξεχεεν θυμον οργης αυτου και ανηψεν πυρ εν σιων και κατεφαγεν τα θεμελια αυτης 12 ουχ επιστευσαν βασιλεις γης παντες οι κατοικουντες την οικουμένην οτι εισελευσεται εχθρος και εκθλιβων δια των πυλων ιερουσαλημ 13 εξ αμαρτιων προφητων αυτης αδικιών ιερέων αυτης των εκχεοντών αιμα δικαίον εν μέσω αυτης 14 εσαλευθήσαν εγρηγοροι αυτης εν ταις εξοδοις εμολυνθήσαν εν αιματι εν

τω μη δυνασθαι αυτους ηψαντο ενδυματων αυτων 15 αποστητε ακαθαρτων καλεσατε αυτους αποστητε αποστητε μη απτεσθε οτι ανηφθησαν και γε εσαλευθησαν είπατε εν τοις εθνεσιν ου μη προσθωσιν του παροικειν 16 προσωπον κυριου μερις αυτων ου προσθησει επιβλεψαι αυτοις προσωπον ιέρεων ουκ ελαβον πρεσβυτας ουκ ηλεησαν 17 ετι οντων ημων εξελιπον οι οφθαλμοι ημων εις την βοηθειαν ημων ματαια αποσκοπευοντων ημων απεσκοπευσαμεν εις εθνος ου σωζον 18 εθηρευσαμεν μικρους ημων του μη πορευεσθαι εν ταις πλατειαις ημων ηγγικεν ο καιρος ημων επληρωθησαν αι ημεραι ημων παρεστιν ο καιρος ημων 19 κουφοι εγενοντο οι διωκοντες ημας υπερ αετους ουρανου επι των ορεων εξηφθησαν εν ερημω ενηδρευσαν ημας 20 πνευμα προσωπου ημων χριστος κυριου συνελημφθη εν ταις διαφθοραις αυτων ου ειπαμεν εν τη σκια αυτου ζησομεθα εν τοις εθνεσιν 21 χαιρε και ευφραινου θυγατερ ιδουμαιας η κατοικουσα επι γης και γε επι σε διελευσεται το ποτηριον κυριου και μεθυσθηση και αποχεεις 22 εξελιπεν η ανομια σου θυγατερ σιων ου προσθησει ετι αποικισαι σε επεσκεψατο ανομιας σου θυγατερ εδωμ απεκαλυψεν επι τα ασεβηματα σου

Chapter 5

1 μνησθητι χυριε ο τι εγενηθη ημιν επιβλεψον και ιδε τον ονειδισμον ημων 2 χληρονομια ημων μετεστραφη αλλοτριοις οι οιχοι ημων ξενοις 3 ορφανοι εγενηθημεν ουχ υπαρχει πατηρ μητερες ημών ως αι χηραι 4 εξ ημέρων ημών ξυλα ημων εν αλλαγματι ηλθεν 5 επι τον τραχηλον ημων εδιωχθημεν εχοπιασαμεν ουχ ανεπαυθημεν 6 αιγυπτος εδωχεν χειρα ασσουρ εις πλησμονην αυτων 7 οι πατερες ημων ημαρτον ουχ υπαρχουσιν ημεις τα ανομηματα αυτων υπεσχομεν 8 δουλοι εχυριευσαν ημών λυτρουμένος ουχ έστιν έχ της χειρός αυτών 9 εν ταις ψυχαις ημων εισοισομέν αρτον ημών απο προσωπού ρομφαίας της έρημου 10 το δερμα ημων ως κλιβανος επελειωθη συνεσπασθησαν απο προσωπου καταιγιδων λιμου 11 γυναιχας εν σιων εταπεινωσαν παρθενους εν πολεσιν ιουδα 12 αρχοντες εν χερσιν αυτων εκρεμασθησαν πρεσβυτεροι ουκ εδοξασθησαν 13 εκλεκτοι κλαυθμον ανελαβον και νεανισκοι εν ξυλω ησθενησαν 14 και πρεσβυται απο πυλης κατεπαυσαν εκλεκτοι εκ ψαλμων αυτων κατεπαυσαν 15 κατελυσεν χαρα καρδιας ημων εστραφη εις πενθος ο χορος ημων 16 επεσεν ο στεφανος της χεφαλης ημων ουαι δη ημιν οτι ημαρτομέν 17 περι τουτού εγένηθη οδυνήρα η καρδία ημών περι τουτου εσχοτασαν οι οφθαλμοι ημων 18 επ΄ ορος σιων οτι ηφανισθη αλωπέχες διηλθον εν αυτη 19 συ δε χυριε εις τον αιωνα χατοιχησεις ο θρονος σου εις γενεαν και γενεαν 20 ινα τι εις νεικος επιληση ημων καταλειψεις ημας εις μακροτητα ημερων 21 επιστρεψον ημας χυριε προς σε χαι επιστραφησομεθα χαι αναχαινισον ημερας ημων καθως εμπροσθεν 22 οτι απωθουμενος απωσω ημας ωργισθης εφ΄

ημας εως σφοδρα.

Ezekiel

Chapter 1

1 και εγένετο εν τω τριακόστω έτει εν τω τέταρτω μηνι πέμπτη του μήνος και εγω ημην εν μεσω της αιχμαλωσιας επι του ποταμου του χοβαρ και ηνοιχθησαν οι ουρανοι και είδον ορασεις θέου 2 πεμπτή του μήνος τουτό το έτος το πεμπτον της αιχμαλωσιας του βασιλεως ιωαχιμ 3 χαι εγενετο λογος χυριου προς ιεζεχιηλ υιον βουζι τον ιερεα εν γη χαλδαιων επι του ποταμου του χοβαρ και εγενετο επ΄ εμε χειρ χυριου 4 και ειδον και ιδου πνευμα εξαιρον ηρχετο απο βορρα και νεφελη μεγαλη εν αυτω και φεγγος κυκλω αυτου και πυρ εξαστραπτον και εν τω μεσω αυτου ως ορασις ηλεχτρου εν μέσω του πυρος και φέγγος εν αυτώ 5 και έν τω μεσω ως ομοιωμα τεσσαρων ζωων και αυτη η ορασις αυτων ομοιωμα ανθρωπου επ΄ αυτοις 6 και τεσσαρα προσωπα τω ενι και τεσσαρες πτερυγες τω ενι 7 και τα σκελη αυτων ορθα και πτερωτοι οι ποδες αυτων και σπινθηρες ως εξαστραπτων χαλχος και ελαφραι αι πτερυγες αυτων 8 και χειρ ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων επι τα τεσσαρα μερη αυτων και τα προσωπα αυτων των τεσσαρων 9 ουχ επεστρεφοντο εν τω βαδιζειν αυτα εκαστον κατεναντι του προσωπου αυτων επορευοντο 10 και ομοιωσις των προσωπων αυτων προσωπον ανθρωπου και προσωπον λεοντος εκ δεξιων τοις τεσσαρσιν και προσωπον μοσχου εξ αριστερων τοις τεσσαρσιν και προσωπον αετου τοις τεσσαρσιν 11 και αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι ανωθεν τοις τεσσαρσιν εκατερω δυο συνεζευγμεναι προς αλληλας και δυο επεκαλυπτον επανω του σωματος αυτων 12 και εκατερον κατα προσωπον αυτου επορευετο ου αν ην το πνευμα πορευομενον επορευοντο και ουκ επεστρεφον 13 και εν μεσω των ζωων ορασις ως ανθρακων πυρος καιομενων ως οψις λαμπαδων συστρεφομενων ανα μεσον των ζωων και φεγγος του πυρος και εκ του πυρος εξεπορευετο αστραπη 15 και ειδον και ιδου τροχός εις επι της γης εχομενος των ζωων τοις τεσσαρσιν 16 και το ειδος των τροχων ως ειδος θαρσις και ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν και το εργον αυτων ην καθως αν ειη τροχος εν τροχω 17 επι τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα 18 ουδ΄ οι νωτοι αυτων και υψος ην αυτοις και ειδον αυτα και οι νωτοι αυτων πληρεις οφθαλμων χυχλοθεν τοις τεσσαρσιν 19 χαι εν τω πορευεσθαι τα ζωα επορευοντο οι τροχοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα ζωα απο της γης εξηροντο οι τροχοι 20 ου αν ην η νεφελη εχει το πνευμα του πορευεσθαι επορευοντο τα ζωα και οι τροχοι και εξηροντο συν αυτοις διοτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις 21 εν τω πορευεσθαι αυτα επορευοντο και εν τω εσταναι αυτα ειστηκεισαν και εν τω εξαιρειν αυτα απο της γης εξηροντο συν αυτοις οτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις 22 και ομοιωμα υπερ κεφαλης αυτοις των ζωων ωσει

23 και υποκατω του στερεωματος αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι πτερυσσομεναι ετερα τη ετερα εκαστω δυο συνεζευγμεναι επικαλυπτουσαι τα σωματα αυτων 24 και ηκουον την φωνην των πτερυγων αυτων εν τω πορευεσθαι αυτα ως φωνην υδατος πολλου και εν τω εσταναι αυτα κατεπαυον αι πτερυγες αυτων 25 και ιδου φωνη υπερανωθεν του στερεωματος του οντος υπερ κεφαλης αυτων 26 ως ορασις λιθου σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ΄ αυτου και επι του ομοιωματος του θρονου ομοιωμα ως ειδος ανθρωπου ανωθεν 27 και ειδον ως οψιν ηλεκτρου απο ορασεως οσφυος και επανω και απο ορασεως οσφυος και εως κατω ειδον ως ορασιν πυρος και το φεγγος αυτου κυκλω 28 ως ορασις τοξου οταν η εν τη νεφελη εν ημερα υετου ουτως η στασις του φεγγους κυκλοθεν αυτη η ορασις ομοιωματος δοξης κυριου και ειδον και πιπτω επι προσωπον μου και ηκουσα φωνην λαλουντος

Chapter 2

1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου στηθι επι τους ποδας σου και λαλησω προς σε 2 και ηλθεν επ΄ εμε πνευμα και ανελαβεν με και εξηρεν με και εστησεν με επι τους ποδας μου και ηκουον αυτου λαλουντος προς με 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εξαποστελλω εγω σε προς τον οιχον του ισραηλ τους παραπικραινοντας με οιτινές παρεπικράναν με αυτοί και οι πατέρες αυτών έως της σημέρον ημέρας 4και έρεις προς αυτους ταδε λέγει κυρίος 5 έαν αρά ακουσωσίν η πτοηθωσίν διότι οικος παραπικραινών εστιν και γνωσονται οτι προφητης ει συ εν μεσώ αυτών 6 και συ υιε ανθρωπου μη φοβηθης αυτους μηδε εκστης απο προσωπου αυτων διοτι παροιστρησουσι και επισυστησονται επι σε κυκλω και εν μεσω σκορπιων συ κατοικεις τους λογους αυτων μη φοβηθης και απο προσωπου αυτων μη εκστης διοτι οιχος παραπιχραινων εστιν 7 και λαλησεις τους λογους μου προς αυτους εαν αρα αχουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οιχος παραπιχραινων εστιν 8 χαι συ υιε ανθρωπου αχουε του λαλουντος προς σε μη γινου παραπιχραινων χαθως ο οιχος ο παραπιχραινων χανε το στομα σου και φαγε α εγω διδωμι σοι 9 και ειδον και ιδου χειρ εχτεταμένη προς με και εν αυτή χεφαλις βιβλίου 10 και ανειλήσεν αυτην ενωπιον εμου και εν αυτη γεγραμμενα ην τα οπισθεν και τα εμπροσθεν και εγεγραπτο εις αυτην θρηνος και μελος και ουαι

Chapter 3

1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου καταφαγε την κεφαλιδα ταυτην και πορευθητι και λαλησον τοις υιοις ισραηλ 2 και διηνοιξα το στομα μου και εψωμισεν με την κεφαλιδα 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου το στομα σου φαγεται και η κοιλια

σου πλησθησεται της χεφαλίδος ταυτης της δεδομένης εις σε και εφαγον αυτην και εγενετο εν τω στοματι μου ως μελι γλυκαζον 4 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου βαδίζε εισελθε προς τον οιχον του ισραηλ χαι λαλησον τους λογους μου προς αυτους 5 διοτι ου προς λαον βαθυχειλον και βαρυγλωσσον συ εξαποστελλη προς τον οιχον του ισραηλ 6 ουδε προς λαους πολλους αλλοφωνους η αλλογλωσσους ουδε στιβαρους τη γλωσση οντας ων ουκ ακουση τους λογους αυτων και ει προς τοιουτους εξαπεστειλα σε ουτοι αν εισηχουσαν σου 7 ο δε οιχος του ισραηλ ου μη θελησωσιν εισαχουσαι σου διοτι ου βουλονται εισαχουειν μου οτι πας ο οιχος ισραηλ φιλονειχοι εισιν και σκληροχαρδιοι 8 και ιδου δεδωκα το προσωπον σου δυνατον κατεναντι των προσωπων αυτων και το νεικος σου κατισχυσω κατεναντι του νειχους αυτων 9 και εσται δια παντος κραταιοτερον πετρας μη φοβηθης απ΄ αυτων μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων διοτι οιχος παραπιχραινων εστιν 10 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου παντας τους λογους ους λελαληκα μετα σου λαβε εις την χαρδιαν σου χαι τοις ωσιν σου αχουε 11 χαι βαδίζε εισελθε εις την αιχμαλωσιαν προς τους υιους του λαου σου και λαλησεις προς αυτους και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν εαν αρα ενδωσιν 12 και ανελαβεν με πνευμα και ηκουσα κατοπισθεν μου φωνην σεισμου μεγαλου ευλογημενη η δοξα χυριου εχ του τοπου αυτου 13 χαι ειδον φωνην πτερυγων των ζωων πτερυσσομενων ετερα προς την ετεραν και φωνη των τροχων εχομενη αυτων και φωνη του σεισμου 14 και το πνευμα εξηρεν με και ανελαβεν με και επορευθην εν ορμη του πνευματος μου και χειρ κυριου εγενετο επ' εμε κραταια 15 και εισηλθον εις την αιχμαλωσιαν μετεωρος και περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμού του χοβάρ τους οντάς έχει και έχαθισα έχει έπτα ημέρας αναστρεφομένος εν μεσω αυτων 16 και εγενετο μετα τας επτα ημερας λογος κυριου προς με λεγων 17 υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον και διαπειληση αυτοις παρ΄ εμου 18 εν τω λεγειν με τω ανομω θανατω θανατωθηση και ου διεστειλω αυτω ουδε ελαλησας του διαστειλασθαι τω ανομω αποστρεψαι απο των οδων αυτου του ζησαι αυτον ο ανομος εχεινος τη αδιχια αυτου αποθανειται και το αιμα αυτου εκ χειρος σου εκζητησω 19 και συ εαν διαστειλη τω ανομω και μη αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και της οδου αυτου ο ανομος εκείνος εν τη αδικία αυτου αποθανείται και συ την ψυχην σου ρυση 20 και εν τω αποστρεφειν δικαιον απο των δικαιοσυνων αυτου και ποιηση παραπτωμα και δωσω την βασανον εις προσωπον αυτου αυτος αποθανειται οτι ου διεστειλω αυτω και εν ταις αμαρτιαις αυτου αποθανειται διοτι ου μη μνησθωσιν αι δικαιοσυναι αυτου ας εποιησεν και το αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω 21 συ δε εαν διαστειλη τω δικαιω του μη αμαρτειν και αυτος μη αμαρτη ο δικαιος ζωη ζησεται οτι διεστειλω αυτω και συ την σεαυτου ψυχην ουση 22 και εγενετο επ΄ εμε χειρ χυριου και ειπεν προς με αναστηθι και εξελθε εις το πεδιον και εκει

λαληθησεται προς σε 23 και ανεστην και εξηλθον εις το πεδιον και ιδου εκει δοξα κυριου ειστηκει καθως η ορασις και καθως η δοξα ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου 24 και ηλθεν επ΄ εμε πνευμα και εστησεν με επι ποδας μου και ελαλησεν προς με και ειπεν μοι εισελθε και εγκλεισθητι εν μεσω του οικου σου 25 και συ υιε ανθρωπου ιδου δεδονται επι σε δεσμοι και δησουσιν σε εν αυτοις και ου μη εξελθης εκ μεσου αυτων 26 και την γλωσσαν σου συνδησω και αποκωφωθηση και ουκ εση αυτοις εις ανδρα ελεγχοντα διοτι οικος παραπικραινών εστιν 27 και εν τω λαλειν με προς σε ανοιξω το στομα σου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο ακουών ακουετώ και ο απειθών απειθειτώ διοτι οικος παραπικραινών εστιν

Chapter 4

1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω πλινθον και θησεις αυτην προ προσωπου σου και διαγραψεις επ΄ αυτην πολιν την ιερουσαλημ 2 και δωσεις επ΄ αυτην περιοχην και οικοδομησεις επ΄ αυτην προμαχωνας και περιβαλεις επ΄ αυτην χαρακα και δωσεις επ΄ αυτην παρεμβολας και ταξεις τας βελοστασεις κυκλω 3 και συ λαβε σεαυτω τηγανον σιδηρουν και θησεις αυτο τοιχον σιδηρουν ανα μεσον σου και ανα μεσον της πολεως και ετοιμασεις το προσωπον σου επ' αυτην και εσται εν συγκλεισμω και συγκλεισεις αυτην σημειον εστιν τουτο τοις υιοις ισραηλ 4 και συ κοιμηθηση επι το πλευρον σου το αριστερον και θησεις τας αδικιας του οικου ισραηλ επ΄ αυτου κατα αριθμον των ημερων πεντηκοντα και εκατον ας κοιμηθηση επ΄ αυτου και λημψη τας αδικιας αυτων 5 και εγω δεδωκα σοι τας δυο αδικιας αυτων εις αριθμον ημερων ενενηχοντα χαι εχατον ημερας χαι λημψη τας αδιχιας του οιχου ισραηλ 6 και συντελεσεις ταυτα παντα και κοιμηθηση επι το πλευρον σου το δεξιον και λημψη τας αδικιας του οικου ιουδα τεσσαρακοντα ημερας ημεραν εις ενιαυτον τεθειχα σοι 7 χαι εις τον συγχλεισμον ιερουσαλημ ετοιμασεις το προσωπον σου και τον βραχιονα σου στερεωσεις και προφητευσεις επ' αυτην 8 και εγω ιδου δεδωκα επι σε δεσμους και μη στραφης απο του πλευρου σου επι το πλευρον σου εως ου συντελεσθωσιν αι ημεραι του συγκλεισμου σου 9 και συ λαβε σεαυτω πυρους και κριθας και κυαμον και φακον και κεγχρον και ολυραν και εμβαλεις αυτα εις αγγος εν οστρακινον και ποιησεις αυτα σαυτω εις αρτους και κατ΄ αριθμον των ημερων ας συ καθευδεις επι του πλευρου σου ενενηκοντα και εκατον ημερας φαγεσαι αυτα 10 και το βρωμα σου ο φαγεσαι εν σταθμω εικοσι σιχλους την ημεραν απο καιρου εως καιρου φαγεσαι αυτα 11 και υδωρ εν μετρω πιεσαι το έχτον του ιν απο χαιρου έως χαιρου πιεσαι 12 χαι εγχρυφιαν χριδινον φαγεσαι αυτα εν βολβιτοις χοπρου ανθρωπινης εγχρυψεις αυτα χατ' οφθαλμους αυτων 13 και ερεις ταδε λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ ουτως φαγονται οι υιοι

ισραηλ αχαθαρτα εν τοις εθνεσιν 14 χαι ειπα μηδαμως χυριε θεε του ισραηλ ιδου η ψυχη μου ου μεμιανται εν αχαθαρσια χαι θνησιμαιον χαι θηριαλωτον ου βεβρωχα απο γενεσεως μου εως του νυν ουδε εισεληλυθεν εις το στομα μου παν χρεας εωλον 15 χαι ειπεν προς με ιδου δεδωχα σοι βολβιτα βοων αντι των βολβιτων των ανθρωπινων χαι ποιησεις τους αρτους σου επ΄ αυτων 16 χαι ειπεν προς με υιε ανθρωπου ιδου εγω συντριβω στηριγμα αρτου εν ιερουσαλημ χαι φαγονται αρτον εν σταθμω χαι εν ενδεια χαι υδωρ εν μετρω χαι εν αφανισμω πιονται 17 οπως ενδεεις γενωνται αρτου χαι υδατος χαι αφανισθησεται ανθρωπος χαι αδελφος αυτου χαι ταχησονται εν ταις αδιχιαις αυτων

Chapter 5

1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ρομφαιαν οξειαν υπερ ξυρον κουρεως κτηση αυτην σεαυτω και επαξεις αυτην επι την κεφαλην σου και επι τον πωγωνα σου και λημψη ζυγον σταθμιων και διαστησεις αυτους 2 το τεταρτον εν πυρι ανακαυσεις εν μεση τη πολει κατα την πληρωσιν των ημερων του συγκλεισμου και λημψη το τεταρτον και κατακαυσεις αυτο εν μεσω αυτης και το τεταρτον κατακοψεις εν ρομφαια κυκλω αυτης και το τεταρτον διασκορπισεις τω πνευματι και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων 3 και λημψη εκειθεν ολίγους εν αριθμω και συμπεριλημψη αυτους τη αναβολη σου 4 και εκ τουτων λημψη ετι και ριψεις αυτους εις μεσον του πυρος και κατακαυσεις αυτους εν πυρι εξ αυτης εξελευσεται πυρ και ερεις παντι οικω ισραηλ 5 ταδε λεγει κυριος αυτη η ιερουσαλημ εν μεσω των εθνων τεθειχα αυτην χαι τας χυχλω αυτης χωρας 6 χαι ερεις τα διχαιωματα μου τη ανομω εχ των εθνων και τα νομιμα μου εχ των χωρων των χυχλω αυτης διοτι τα διχαιωματα μου απωσαντο χαι εν τοις νομιμοις μου ουχ επορευθησαν εν αυτοις 7 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων η αφορμη υμων εχ των εθνων των χυχλω υμων και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθητε και τα δικαιωματα μου ουχ εποιησατε αλλ΄ ουδε κατα τα δικαιωματα των εθνων των κυκλω υμων ου πεποιηχατε 8 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επι σε χαι ποιησω εν μεσω σου κριμα ενωπιον των εθνων 9 και ποιησω εν σοι α ου πεποιηκα και α ου ποιησω ομοια αυτοις ετι κατα παντα τα βδελυγματα σου 10 δια τουτο πατερες φαγονται τεχνα εν μεσω σου χαι τεχνα φαγονται πατερας χαι ποιησω εν σοι χριματα χαι διασχορπιω παντας τους καταλοιπους σου εις παντα ανεμον 11 δια τουτο ζω εγω λεγει χυριος ει μη ανθ΄ ων τα αγια μου εμιανας εν πασιν τοις βδελυγμασιν σου καγω απωσομαι σε ου φεισεται μου ο οφθαλμος καγω ουκ ελεησω 12 το τεταρτον σου εν θανατω αναλωθησεται και το τεταρτον σου εν λιμω συντελεσθησεται εν μεσω σου και το τεταρτον σου εις παντα ανεμον σκορπιω αυτους και το τεταρτον σου εν ρομφαία πεσούνται χυχλώ σου και μαχαίραν εχχενώσω οπίσω αυτών 13

και συντελεσθησεται ο θυμος μου και η οργη μου επ' αυτους και επιγνωση διοτι εγω κυριος λελαληκα εν ζηλω μου εν τω συντελεσαι με την οργην μου επ' αυτους 14 και θησομαι σε εις ερημον και τας θυγατερας σου κυκλω σου ενωπιον παντος διοδευοντος 15 και εση στενακτη και δηλαι+στη εν τοις εθνεσιν τοις κυκλω σου εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα εν εκδικησει θυμου μου εγω κυριος λελαληκα 16 εν τω εξαποστειλαι με τας βολιδας μου του λιμου επ' αυτους και εσονται εις εκλειψιν και συντριψω στηριγμα αρτου σου 17 και εξαποστελω επι σε λιμον και θηρια πονηρα και τιμωρησομαι σε και θανατος και αιμα διελευσονται επι σε και ρομφαιαν επαξω επι σε κυκλοθεν εγω κυριος λελαληκα

Chapter 6

1 και εγένετο λογος κυθίου προς με λέγων 2 υιε ανθρωπού στηρισού το προσωπον σου επι τα ορη ισραηλ και προφητευσον επ' αυτα 3 και ερεις τα ορη ισραηλ αχουσατε λογον χυριου ταδε λεγει χυριος τοις ορεσιν χαι τοις βουνοις χαι ταις φαραγξιν και ταις ναπαις ιδου εγω επαγω εφ΄ υμας ρομφαιαν και εξολεθρευθησεται τα υψηλα υμων 4 και συντριβησονται τα θυσιαστηρια υμων και τα τεμενη υμων και καταβαλω τραυματιας υμων ενωπιον των ειδωλων υμων 5 και διασκορπιω τα οστα υμων χυχλω των θυσιαστηριων υμων 6 εν παση τη χατοιχια υμων αι πολεις εξερημωθησονται και τα υψηλα αφανισθησεται οπως εξολεθρευθη τα θυσιαστηρια υμων και συντριβησονται τα ειδωλα υμων και εξαρθησεται τα τεμενη υμων 7 και πεσουνται τραυματιαι εν μεσω υμων και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος 8 εν τω γενεσθαι εξ υμων ανασωζομενους εκ ρομφαιας εν τοις εθνεσιν και εν τω διασχορπισμω υμων εν ταις χωραις 9 και μνησθησονται μου οι ανασωζομενοι εξ υμων εν τοις εθνεσιν ου ηχμαλωτευθησαν εχει ομωμοχα τη χαρδια αυτων τη εκπορνευουση απ΄ εμου και τοις οφθαλμοις αυτων τοις πορνευουσιν οπισω των επιτηδευματων αυτων και κοψονται προσωπα αυτων εν πασι τοις βδελυγμασιν αυτων 10 και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος λελαληκα 11 ταδε λεγει κυριος κροτησον τη χειρι και ψοφησον τω ποδι και είπον ευγέ ευγέ επι πασίν τοις β δελυγμασιν οιχου ισραηλ εν ρομφαια χαι εν θανατω χαι εν λιμω πεσουνται 12 ο εγγυς εν ρομφαια πεσειται ο δε μαχραν εν θανατω τελευτησει και ο περιεχομενος εν λιμω συντελεσθησεται και συντελεσω την οργην μου επ΄ αυτους 13 και γνωσεσθε διοτι εγω χυριος εν τω ειναι τους τραυματιας υμων εν μεσω των ειδωλων υμων κυχλω των θυσιαστηριων υμων επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω δενδρου συσκίου ου εδωκάν έκει οσμην ευωδίας πασί τοις ειδωλοίς αυτών 14 και έκτενω την χειρα μου επ΄ αυτους και θησομαι την γην εις αφανισμον και εις ολεθρον απο της ερημου δεβλαθα εχ πασης της κατοικίας και επιγνωσεσθε οτι εγω χυρίος

Chapter 7

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει χυριος τη γη του ισραηλ περας ηχει το περας ηχει επι τας τεσσαρας πτερυγας της γης 3 ηκει το περας 4 επι σε τον κατοικουντα την γην ηκει ο καιρος ηγγικεν η ημερα ου μετα θορυβων ουδε μετα ωδινων 5 νυν εγγυθεν εχχεω την οργην μου επι σε και συντελεσω τον θυμον μου εν σοι και κρινω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου 6 ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω διοτι τας οδους σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσονται και επιγνωση διοτι εγω ειμι χυριος ο τυπτων 7 νυν το περας προς σε χαι αποστελω εγω επι σε και εκδικησω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου 8 ου φεισεται ο οφθαλμος μου επι σε ουδε μη ελεησω διοτι την οδον σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσται και επιγνωση διοτι εγω χυριος 9 διοτι ταδε λεγει χυριος 10 ιδου το περας ηχει ιδου ημερα χυριου ει χαι η ραβδος ηνθηχεν η υβρις εξανεστηχεν 11 χαι συντριψει στηριγμα ανομου χαι ου μετα θορυβου ουδε μετα σπουδης 12 ηχει ο χαιρος ιδου η ημερα ο χτωμενος μη χαιρετω και ο πωλων μη θρηνειτω 13 διοτι ο κτωμενος προς τον πωλουντα ουκετι μη επιστρεψη και ανθρωπος εν οφθαλμω ζωης αυτου ου κρατησει 14 σαλπισατε εν σαλπιγγι και κρινατε τα συμπαντα 15 ο πολεμος εν ρομφαια εξωθεν και ο λιμος και ο θανατος εσωθεν ο εν τω πεδιω εν ρομφαια τελευτησει τους δε εν τη πολει λιμος χαι θανατος συντελεσει 16 χαι ανασωθησονται οι ανασωζομενοι εξ αυτων και εσονται επι των ορεων παντας αποκτενω εκαστον εν ταις αδικιαις αυτου 17 πασαι χειρες εχλυθησονται και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια 18 και περιζωσονται σαχχους χαι χαλυψει αυτους θαμβος χαι επι παν προσωπον αισχυνη επ΄ αυτους και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα 19 το αργυριον αυτων ριφησεται εν ταις πλατειαις και το χρυσιον αυτων υπεροφθησεται αι ψυχαι αυτων ου μη εμπλησθωσιν και αι κοιλιαι αυτων ου μη πληρωθωσιν διοτι βασανος των αδικιων αυτων εγένετο 20 εκλέκτα κόσμου εις υπερηφανίαν εθέντο αυτά και είκονας των βδελυγματων αυτων εποιησαν εξ αυτων ενεχεν τουτου δεδωχα αυτα αυτοις εις αχαθαρσιαν 21 χαι παραδωσω αυτα εις χειρας αλλοτριων του διαρπασαι αυτα και τοις λοιμοις της γης εις σκυλα και βεβηλωσουσιν αυτα 22 και αποστρεψω το προσωπον μου απ΄ αυτων και μιανουσιν την επισκοπην μου και εισελευσονται εις αυτα αφυλαχτως χαι βεβηλωσουσιν αυτα 23 χαι ποιησουσι φυρμον διοτι η γη πληρης λαων και η πολις πληρης ανομιας 24 και αποστρεψω το φρυαγμα της ισχυος αυτων και μιανθησεται τα αγια αυτων 25 εξιλασμος ηξει και ζητησει ειρηνην και ουκ εσται 26 ουαι επι ουαι εσται και αγγελια επ' αγγελιαν εσται και ζητηθησεται ορασις εκ προφητου και νομος απολειται εξ ιερεως και βουλη εκ πρεσβυτερων 27 αρχων ενδυσεται αφανισμον και αι χειρες του λαου της γης

παραλυθησονται κατα τας οδους αυτων ποιησω αυτοις και εν τοις κριμασιν αυτων εκδικησω αυτους και γνωσονται οτι εγω κυριος

Chapter 8

1 και εγενετο εν τω εκτω ετει εν τω πεμπτω μηνι πεμπτη του μηνος εγω εκαθημην εν τω οιχω χαι οι πρεσβυτεροι ιουδα εχαθηντο ενωπιον μου χαι εγενετο επ΄ εμε χειρ χυριου 2 χαι ειδον και ιδου ομοιωμα ανδρος απο της οσφυος αυτου και εως κατω πυρ και απο της οσφυος αυτου υπερανω ως ορασις ηλεκτρου 3 και εξετεινεν ομοιωμα χειρος και ανελαβεν με της κορυφης μου και ανελαβεν με πνευμα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ηγαγεν με εις ιερουσαλημ εν ορασει θεου επι τα προθυρα της πυλης της εσωτερας της βλεπουσης προς βορραν ου ην η στηλη του κτωμένου 4 και ίδου έκει ην δοξα κυρίου θέου ισραήλ κατα την ορασιν ην ειδον εν τω πεδιω 5 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου προς βορραν και ανεβλεψα τοις οφθαλμοις μου προς βορραν και ιδου απο βορρα επι την πυλην την προς ανατολας 6 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας τι ουτοι ποιουσιν ανομιας μεγαλας ποιουσιν ωδε του απεχεσθαι απο των αγιων μου και ετι οψει ανομιας μειζονας 7 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της αυλης 8 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ορυξον και ωρυξα και ιδου θυρα μια 9 και είπεν προς με είσελθε και ίδε τας ανομίας ας ουτοί ποιουσίν ωδε 10 και εισηλθον και ειδον και ιδου ματαια βδελυγματα και παντα τα ειδωλα οιχου ισραηλ διαγεγραμμενα επ΄ αυτου χυχλω 11 χαι εβδομηχοντα ανδρες εχ των πρεσβυτερων οιχου ισραηλ χαι ιεζονιας ο του σαφαν εν μεσω αυτων ειστηχει προ προσωπου αυτων και εκαστος θυμιατηριον αυτου ειχεν εν τη χειρι και η ατμις του θυμιαματος ανεβαίνεν 12 και είπεν προς με υιε ανθρώπου εωράκας α οι πρεσβυτεροι του οιχου ισραηλ ποιουσιν εχαστος αυτων εν τω χοιτωνι τω κρυπτω αυτων διοτι ειπαν ουχ ορα ο κυριος εγκαταλελοιπεν κυριος την γην 13 και ειπεν προς με ετι οψει ανομιας μειζονας ας ουτοι ποιουσιν 14 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της βλεπουσης προς βορραν και ιδου εκει γυναικες καθημεναι θρηνουσαι τον θαμμουζ 15 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωραχας χαι ετι οψει επιτηδευματα μειζονα τουτων 16 χαι εισηγαγεν με εις την αυλην οιχου χυριου την εσωτεραν χαι ιδου επι των προθυρων του ναου χυριου ανα μεσον των αιλαμ χαι ανα μεσον του θυσιαστηριου ως ειχοσι ανδρες τα οπισθια αυτων προς τον ναον του χυριου χαι τα προσωπα αυτων απεναντι και ουτοι προσκυνουσιν τω ηλιω 17 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου μη μικρα τω οικω ιουδα του ποιειν τας ανομιας ας πεποιηκασιν ωδε διοτι επλησαν την γην ανομιας και ιδου αυτοι ως μυκτηριζοντες 18 και έγω ποιήσω αυτοις μετα θυμου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω

Chapter 9

1 και ανεκραγεν εις τα ωτα μου φωνη μεγαλη λεγων ηγγικεν η εκδικησις της πολεως και εκαστος είχεν τα σκευή της εξολεθρευσέως εν χειρί αυτου 2 και ίδου εξ ανδρες ηρχοντο απο της οδου της πυλης της υψηλης της βλεπουσης προς βορραν και εκαστου πελυξ εν τη χειρι αυτου και εις ανηρ εν μεσω αυτων ενδεδυκως ποδηρη και ζωνη σαπφειρου επι της οσφυος αυτου και εισηλθοσαν και εστησαν εχομενοι του θυσιαστηριου του χαλχου 3 και δοξα θεου του ισραηλ ανεβη απο των χερουβιν η ουσα επ΄ αυτων εις το αιθριον του οιχου και εκαλεσεν τον ανδρα τον ενδεδυκοτα τον ποδηρη ος ειχεν επι της οσφυος αυτου την ζωνην 4 και ειπεν προς αυτον διελθε μεσην την ιερουσαλημ και δος το σημειον επι τα μετωπα των ανδρων των καταστεναζοντων και των κατωδυνωμενων επι πασαις ταις ανομιαις ταις γινομεναις εν μεσω αυτης 5 και τουτοις ειπεν ακουοντος μου πορευεσθε οπισω αυτου εις την πολιν και κοπτετε και μη φειδεσθε τοις οφθαλμοις υμων και μη ελεησητε 6 πρεσβυτερον και νεανισκον και παρθενον και νηπια και γυναικας αποχτεινατε εις εξαλειψιν επι δε παντας εφ' ους εστιν το σημειον μη εγγισητε και απο των αγιων μου αρξασθε και ηρξαντο απο των ανδρων των πρεσβυτερων οι ησαν εσω εν τω οιχω 7 και ειπεν προς αυτους μιανατε τον οικον και πλησατε τας οδους νεχρων εχπορευομένοι και κοπτέτε 8 και έγενετο εν τω κοπτείν αυτους και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα και ειπα οιμμοι κυριε εξαλειφεις συ τους καταλοιπους του ισραηλ εν τω εχχεαι σε τον θυμον σου επι ιερουσαλημ 9 και ειπεν προς με αδικια του οικου ισραηλ και ιουδα μεμεγαλυνται σφοδρα σφοδρα οτι επλησθη η γη λαων πολλων και η πολις επλησθη αδικιας και ακαθαρσιας οτι ειπαν εγκαταλελοιπεν κυθίος την γην ουκ εφορά ο κυθίος 10 και ου φείσεται μου ο οφθαλμος ουδε μη ελεησω τας οδους αυτων εις χεφαλας αυτων δεδωχα 11 χαι ιδου ο ανηρ ο ενδεδυχως τον ποδηρη και εζωσμενος τη ζωνη την οσφυν αυτου και απεκρινατο λεγων πεποιηκα καθως ενετειλω μοι

Chapter 10

1 και είδον και ίδου επανω του στερεωματος του υπερ κεφαλης των χερουβιν ως λίδος σαπφείρου ομοιωμα δρονου επ΄ αυτων 2 και είπεν προς τον ανδρα τον ενδεδυκότα την στολην είσελδε είς το μέσον των τρόχων των υπόκατω των χερουβιν και πλησόν τας δρακάς σου ανδράκων πυρός εκ μέσου των χερουβιν και διασκορπίσον επί την πολίν και είσηλδεν ενώπιον μου 3 και τα χερουβιν είστηκει εκ δεξίων του οίκου εν τω είσπορευεσδαί τον ανδρά και η νέφελη επλησέν την αυλην την εσωτέραν 4 και απηρέν η δοξά κυρίου από των χερουβιν είς το αίδριον του οίκου και επλησέν τον οίκον η νέφελη και η αυλη επλησδή του φεγγους της δοξης κυρίου 5 και φωνή των πτερύγων των χερουβιν ηκουέτο εως

της αυλης της εξωτερας ως φωνη θεου σαδδαι λαλουντος 6 και εγενετο εν τω εντελλεσθαι αυτον τω ανδρι τω ενδεδυχοτι την στολην την αγιαν λεγων λαβε πυρ εχ μεσου των τροχων εχ μεσου των χερουβιν και εισηλθεν και εστη εχομενος $\tau\omega v$ trocan 7 kai exerciven the ceira autou eig meson tou purch tou ontog εν μεσω των χερουβιν και ελαβεν και εδωκεν εις τας χειρας του ενδεδυκοτος την στολην την αγιαν και ελαβεν και εξηλθεν 8 και ειδον τα χερουβιν ομοιωμα χειρων ανθρωπων υποκατωθεν των πτερυγων αυτων 9 και ειδον και ιδου τροχοι τεσσαρες ειστηχεισαν εχομενοι των χερουβιν τροχος εις εχομενος χερουβ ενος και η οψις των τροχων ως οψις λιθου ανθρακος 10 και η οψις αυτων ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν ον τροπον οταν η τροχος εν μεσω τροχου 11 εν τω πορευεσθαι αυτα εις τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουχ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα οτι εις ον αν τοπον επεβλεψεν η αρχη η μια επορευοντο και ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα 12 και οι νωτοι αυτων και αι χειρες αυτων και αι πτερυγες αυτων και οι τροχοι πληρεις οφθαλμων κυκλοθέν τοις τεσσαρσιν τροχοις αυτων 13 τοις δε τροχοις τουτοις επεκληθη γελγελ ακουοντος μου 15 και ηραν τα χερουβιν τουτο το ζωον ο είδον επί του ποταμού του χοβαρ 16 και εν τω πορευέσθαι τα χερουβιν επορευοντο οι τροχοι και ουτοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων του μετεωρίζεσθαι από της γης ουχ επεστρεφον οι τροχοι αυτων 17 εν τω εσταναι αυτα ειστηχεισαν και εν τω μετεωριζεσθαι αυτα εμετεωρίζοντο μετ΄ αυτων διοτί πνευμα ζωής εν αυτοίς ην 18 και εξηλθεν δοξα κυριου απο του οιχου και επεβη επι τα χερουβιν 19 και ανελαβον τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και εμετεωρισθησαν απο της γης ενωπιον εμου εν τω εξελθειν αυτα και οι τροχοι εχομενοι αυτων και εστησαν επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της απεναντι και δοξα θεου ισραηλ ην επ΄ αυτων υπερανω 20 τουτο το ζωον εστιν ο ειδον υποκατω θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και εγνων οτι χερουβιν εστιν 21 τεσσαρα προσωπα τω ενι και οκτω πτερυγες τω ενι και ομοιωμα χειρων ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων 22 και ομοιωσις των προσωπων αυτων ταυτα τα προσωπα εστιν α ειδον υποκατω της δοξης θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και αυτα εκαστον κατα προσωπον αυτων επορευοντο

Chapter 11

1 και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με επι την πυλην του οικου κυριου την κατεναντι την βλεπουσαν κατα ανατολας και ιδου επι των προθυρων της πυλης ως εικοσι και πεντε ανδρες και ειδον εν μεσω αυτων τον ιεζονιαν τον του εζερ και φαλτιαν τον του βαναιου τους αφηγουμενους του λαου 2 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ουτοι οι ανδρες οι λογιζομενοι ματαια και βουλευομενοι

βουλην πονηραν εν τη πολει ταυτη 3 οι λεγοντες ουχι προσφατως ωχοδομηνται αι οικιαι αυτή εστιν ο λέβης ημεις δε τα κρέα 4 δια τουτό προφητευσού επ΄ αυτους προφητευσον υιε ανθρωπου 5 και επεσεν επ' εμε πνευμα κυριου και ειπεν προς με λεγε ταδε λεγει χυριος ουτως ειπατε οιχος ισραηλ χαι τα διαβουλια του πνευματος υμων εγω επισταμαι 6 επληθυνατε νεχρους υμων εν τη πολει ταυτη και ενεπλησατε τας οδους αυτης τραυματιων 7 δια τουτο ταδε λεγει κυριος τους νεκρους υμων ους επαταξατε εν μεσω αυτης ουτοι εισιν τα κρεα αυτη δε ο λεβης εστιν και υμας εξαξω εκ μεσου αυτης 8 ρομφαιαν φοβεισθε και ρομφαιαν επαξω εφ΄ υμας λεγει χυριος 9 και εξαξω υμας εχ μεσου αυτης και παραδωσω υμας εις χειρας αλλοτριών και ποιήσω εν υμίν κριματά 10 εν ρομφαία πέσεισθε επί των οριων του ισραηλ χρινω υμας χαι επιγνωσεσθε οτι εγω χυριος 11 αυτη υμιν ουχ εσται εις λεβητα και υμεις ου μη γενησθε εν μεσω αυτης εις κρεα επι των οριων του ισραηλ χρινω υμας 12 χαι επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος 13 χαι εγενετο εν τω προφητευειν με και φαλτιας ο του βαναιου απεθανεν και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοήσα φωνή μεγαλή και είπα οιμμοι οιμμοι κυρίε είς συντελείαν συ ποιεις τους καταλοιπους του ισραηλ 14 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 15 υιε ανθρωπου οι αδελφοι σου και οι ανδρες της αιχμαλωσιας σου και πας ο οιχος του ισραηλ συντετελεσται οις ειπαν αυτοις οι χατοιχουντες ιερουσαλημ μαχραν απέχετε από του χυρίου ημιν δεδοται η γη εις χληρονομίαν 16 δια τουτο ειπον ταδε λεγει χυριος οτι απωσομαι αυτους εις τα εθνη χαι διασχορπιω αυτους εις πασαν την γην και εσομαι αυτοις εις αγιασμα μικρον εν ταις χωραις ου αν εισελθωσιν εχει 17 δια τουτο ειπον ταδε λεγει χυριος χαι εισδεξομαι αυτους εχ των εθνων και συναξω αυτους εκ των χωρων ου διεσπειρα αυτους εν αυταις και δωσω αυτοις την γην του ισραηλ 18 και εισελευσονται εκει και εξαρουσιν παντα τα βδελυγματα αυτης και πασας τας ανομιας αυτης εξ αυτης 19 και δωσω αυτοις καρδιαν ετεραν και πνευμα καινον δωσω εν αυτοις και εκσπασω την καρδιαν την λιθινην εχ της σαρχος αυτων χαι δωσω αυτοις χαρδιαν σαρχινην 20 οπως εν τοις προσταγμασιν μου πορευωνται και τα δικαιωματα μου φυλασσωνται και ποιωσιν αυτα και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον 21 και εις την χαρδιαν των βδελυγματων αυτων χαι των ανομιων αυτων ως η χαρδια αυτων επορευετο τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος 22 και εξηραν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και οι τροχοι εχομενοι αυτων και η δοξα θεου ισραηλ επ΄ αυτα υπερανω αυτων 23 και ανεβη η δοξα κυριου εκ μεσης της πολέως και έστη επι του ορους ο ην απέναντι της πολέως 24 και ανέλαβεν με πνευμα και ηγαγεν με εις γην χαλδαιων εις την αιχμαλωσιαν εν ορασει εν πνευματι θεου και ανεβην απο της ορασεως ης ειδον 25 και ελαλησα προς την αιχμαλωσιαν παντας τους λογους του χυριου ους εδειξεν μοι

Chapter 12

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου εν μεσω των αδικιών αυτων συ κατοικεις οι εχουσιν οφθαλμους του βλεπειν και ου βλεπουσιν και ωτα εχουσιν του αχουειν και ουκ αχουουσιν διοτι οιχος παραπικραινων εστιν 3 και συ υιε ανθρωπου ποιησον σεαυτω σχευη αιχμαλωσιας ημερας ενωπιον αυτων χαι αιχμαλωτευθηση εχ του τοπου σου εις ετερον τοπον ενωπιον αυτων οπως ιδωσιν διοτι οιχος παραπιχραινων εστιν 4 χαι εξοισεις τα σχευη σου ως σχευη αιχμαλωσιας ημερας κατ΄ οφθαλμους αυτων και συ εξελευση εσπερας ως εκπορευεται αιχμαλωτος 5 ενωπιον αυτων διορυξον σεαυτω εις τον τοιχον και διεξελευση δι' αυτου 6 ενωπιον αυτων επ΄ ωμων αναλημφθηση και κεκρυμμενος εξελευση το προσωπον σου συγκαλυψεις και ου μη ιδης την γην διοτι τερας δεδωκα σε τω οιχω ισραηλ 7 και εποιησα ουτως κατα παντα οσα ενετειλατο μοι και σκευη εξηνεγχα ως σχευη αιγμαλωσιας ημερας χαι εσπερας διωρυξα εμαυτω τον τοιχον χαι κεκρυμμενος εξηλθον επ΄ ωμων ανελημφθην ενωπιον αυτων 8 και εγενετο λογος χυριου προς με το πρωι λεγων 9 υιε ανθρωπου ουχ ειπαν προς σε ο οιχος του ισραηλ οίχος ο παραπιχραίνων τι συ ποιείς 10 είπον προς αυτούς τάδε λέγει χυρίος χυριος ο αρχων χαι ο αφηγουμένος εν ιερουσαλημ χαι παντι οιχω ισραηλ οι εισιν εν μεσω αυτων 11 ειπον οτι εγω τερατα ποιω εν μεσω αυτης ον τροπον πεποιηχα ουτως εσται αυτοις εν μετοικεσια και εν αιχμαλωσια πορευσονται 12 και ο αρχων εν μεσω αυτων επ΄ ωμων αρθησεται και κεκρυμμενος εξελευσεται δια του τοιχου και διορυξει του εξελθειν αυτον δι΄ αυτου το προσωπον αυτου συγκαλυψει οπως μη οραθη οφθαλμω και αυτος την γην ουκ οψεται 13 και εκπετασω το δικτυον μου επ΄ αυτον και συλλημφθησεται εν τη περιοχη μου και αξω αυτον εις βαβυλωνα εις γην χαλδαιων και αυτην ουκ οψεται και εκει τελευτησει 14 και παντας τους χυχλω αυτου τους βοηθους αυτου χαι παντας τους αντιλαμβανομενους αυτου διασπερω εις παντα ανεμον και ρομφαιαν εκκενωσω οπισω αυτων 15 και γνωσονται διοτι εγω χυριος εν τω διασχορπισαι με αυτους εν τοις εθνεσιν χαι διασπερω αυτους εν ταις χωραις 16 και υπολειψομαι εξ αυτων ανδρας αριθμω εκ ρομφαιας και εχ λιμου και εχ θανατου οπως εχδιηγωνται πασας τας ανομιας αυτων εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν εχει χαι γνωσονται οτι εγω χυριος 17 χαι εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου τον αρτον σου μετ' οδυνης φαγεσαι και το υδωρ σου μετα βασανου και θλιψεως πιεσαι 19 και ερεις προς τον λαον της γης ταδε λεγει χυριος τοις χατοιχουσιν ιερουσαλημ επι της γης του ισραηλ τους αρτους αυτων μετ΄ ενδειας φαγονται και το υδωρ αυτων μετα αφανισμου πιονται οπως αφανισθη η γη συν πληρωματι αυτης εν ασεβεια γαρ παντες οι κατοικουντες εν αυτη 20 και αι πολεις αυτων αι κατοικουμεναι εξερημωθησονται και η γη εις αφανισμον εσται και επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος 21 και εγενετο

λογος χυριου προς με λεγων 22 υιε ανθρωπου τις υμιν η παραβολη αυτη επι της γης του ισραηλ λεγοντες μαχραν αι ημεραι απολωλεν ορασις 23 δια τουτο είπον προς αυτους ταδε λεγει χυριος αποστρεψω την παραβολην ταυτην χαι ουχετι μη είπωσιν την παραβολην ταυτην οίχος του ισραηλ οτι λαλησείς προς αυτους ηγγιχασιν αι ημέραι χαι λογος πασης ορασέως 24 οτι ουχ έσται έτι πασα ορασις ψευδης χαι μαντευομένος τα προς χαρίν εν μέσω των υίων ισραηλ 25 διότι έγω χυριος λαλησώ τους λογούς μου λαλησώ χαι ποίησώ χαι ου μη μηχύνω έτι ότι εν ταις ημέραις υμών οίχος ο παραπιχραίνων λαλησώ λογού χαι ποίησώ λέγει χυρίος 26 χαι έγενετο λογός χυρίου προς με λέγων 27 υιε ανθρώπου ίδου οίχος ισραηλ ο παραπιχραίνων λέγοντες λέγουσιν η ορασίς ην ούτος ορα είς ημέρας πολλάς χαι είς χαιρούς μαχρούς ούτος προφητεύει 28 δια τούτο είπου προς αυτούς ταδε λέγει χυρίος ου μη μηχύνωσιν ούχετι πάντες οι λογοί μου ούς αν λάλησω λάλησω χαι ποίησω λέγει χυρίος

Chapter 13

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους προφητας του ισραηλ και προφητευσεις και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον χυριου 3 ταδε λεγει χυριος ουαι τοις προφητευουσιν απο χαρδιας αυτων και το καθολου μη βλεπουσιν 4 οι προφηται σου ισραηλ ως αλωπέχες εν ταις ερημοις 5 ουκ εστησαν εν στερεωματι και συνηγαγον ποιμνια επι τον οικον του ισραηλ ουκ ανεστησαν οι λεγοντες εν ημερα χυριου 6 βλεποντες ψευδη μαντευομενοι ματαια οι λεγοντες λεγει χυριος και χυριος ουχ απεσταλχεν αυτους και ηρξαντο του αναστησαι λογον 7 ουχ ορασιν ψευδη εωρακατε και μαντειας ματαιας ειρηκατε 8 δια τουτο είπον ταδε λέγει χυρίος ανθ΄ ων οι λογοί υμών ψευδείς χαι αι μαντειαι υμων ματαιαι δια τουτο ιδου εγω εφ΄ υμας λεγει χυριος 9 και έχτενω την χειρα μου επι τους προφητας τους ορωντας ψευδη και τους αποφθεγγομενους ματαια εν παιδεια του λαου μου ουχ εσονται ουδε εν γραφη οιχου ισραηλ ου γραφησονται και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και γνωσονται διοτι εγω χυριος 10 ανθ΄ ων τον λαον μου επλανησαν λεγοντες ειρηνη ειρηνη και ουκ ην ειρηνη και ουτος οικοδομει τοιχον και αυτοι αλειφουσιν αυτον ει πεσειται 11 ειπον προς τους αλειφοντας πεσειται και εσται υετος κατακλυζων και δωσω λιθους πετροβολους εις τους ενδεσμους αυτων και πεσουνται και πνευμα εξαιρον και ραγησεται 12 και ίδου πεπτωκέν ο τοίχος και ουκ ερουσίν προς υμάς που έστιν η αλοιφη υμων ην ηλειψατε 13 δια τουτο ταδε λεγει χυριος και ρηξω πνοην εξαιρουσαν μετα θυμου και υετος κατακλυζων εν οργη μου εσται και τους λιθους τους πετροβολους εν θυμω επαξω εις συντελειαν 14 και κατασκαψω τον τοιχον ον ηλειψατε και πεσειται και θησω αυτον επι την γην και αποκαλυφθησεται τα

θεμελια αυτου και πεσειται και συντελεσθησεσθε μετ΄ ελεγχων και επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος 15 χαι συντελεσω τον θυμον μου επι τον τοιχον χαι επι τους αλειφοντας αυτον και πεσειται και ειπα προς υμας ουκ εστιν ο τοιχος ουδε οι αλειφοντες αυτον 16 προφηται του ισραηλ οι προφητευοντες επι ιερουσαλημ και οι ορωντες αυτη ειρηνην και ειρηνη ουκ εστιν λεγει κυριος 17 και συ υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τας θυγατερας του λαου σου τας προφητευουσας απο χαρδιας αυτων χαι προφητευσον επ' αυτας 18 χαι ερεις ταδε λεγει χυριος ουαι ταις συρραπτουσαις προσκεφαλαια επι παντα αγκωνα χειρος και ποιουσαις επιβολαια επι πασαν χεφαλην πασης ηλιχιας του διαστρεφειν ψυχας αι ψυχαι διεστραφησαν του λαου μου και ψυχας περιεποιουντο 19 και εβεβηλουν με προς τον λαον μου ενέχεν δραχος χριθων και ένέχεν κλασματών αρτού του αποκτείναι ψυχας ας ουχ εδει αποθανειν και του περιποιησασθαι ψυχας ας ουκ εδει ζησαι εν τω αποφθεγγεσθαι υμας λαω εισακουοντι ματαια αποφθεγματα 20 δια τουτο ταδε λεγει χυριος χυριος ιδου εγω επι τα προσχεφαλαια υμων εφ΄ α υμεις συστρεφετε εχει ψυχας χαι διαρρηξω αυτα απο των βραχιονων υμων χαι εξαποστελω τας ψυχας ας υμεις εκστρεφετε τας ψυχας αυτων εις διασχορπισμον 21 και διαρρηξω τα επιβολαία υμών και ρυσομαί τον λαον μου εκ χείρος υμών και ουκετί εσονται εν χερσιν υμων εις συστροφην και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 22 ανθ΄ ων διεστρεφετε χαρδιαν διχαιου αδιχως χαι εγω ου διεστρεφον αυτον χαι του κατισχυσαι χειρας ανομου το καθολου μη αποστρεψαι απο της οδου αυτου της πονηρας και ζησαι αυτον 23 δια τουτο ψευδη ου μη ιδητε και μαντειας ου μη μαντευσησθε ετι και ρυσομαι τον λαον μου εκ χειρος υμων και γνωσεσθε οτι εγω χυριος

Chapter 14

1 και ηλθον προς με ανδρες εκ των πρεσβυτερων του ισραηλ και εκαθισαν προ προσωπου μου 2 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 3 υιε ανθρωπου οι ανδρες ουτοι εθεντο τα διανοηματα αυτων επι τας καρδιας αυτων και την κολασιν των αδικιών αυτών εθηκαν προ προσωπου αυτών ει αποκρινομένος αποκριθώ αυτοις 4 δια τουτο λαλησον αυτοις και έρεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ανθρωπος ανθρωπος έκ του οικου ισραηλ ος αν θη τα διανοηματά αυτου έπι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιάς αυτου ταξη προ προσωπού αυτου και ελθη προς τον προφητην έγω κυριος αποκριθησομαι αυτώ έν οις ενέχεται η διανοία αυτου 5 οπώς πλαγιασή τον οικον του ισραηλ κατά τας καρδίας αυτών τας απηλλοτριώμενας απ΄ έμου έν τοις ενθυμημασίν αυτών 6 δια τουτό είπον προς τον οικον του ισραηλ τάδε λεγει κυριος κυριος επιστραφητε και αποστρεψατέ απο των επιτηδευματών υμών και απο πασών των ασεβείων υμών και επιστρεψοπος των επιτηδευματών υμών και απο πασών των ασεβείων υμών και επιστρεψοπος επιστρεψοπος επιστρεψοπος κυριος επιστρεφοπος κυριος επιστρεφοπος επιστρεφοπος επιστρεφοπος επιστρεφοπος επιστρεφοπος επιστρεφοπος κυριος επιστρεφοπος κυριος επιστρεφοπος κυριος επιστρεφοπος επιστρεφοπος

ατε τα προσωπα υμων 7 διοτι ανθρωπος ανθρωπος εχ του οιχου ισραηλ χαι εχ των προσηλυτων των προσηλυτευοντων εν τω ισραηλ ος αν απαλλοτριωθη απ΄ εμου και θηται τα ενθυμηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδιχιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου χαι ελθη προς τον προφητην του επερωτησαι αυτον εν εμοι εγω χυριος αποχριθησομαι αυτω εν ω ενεχεται εν αυτω 8 και στηριω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και θησομαι αυτον εις ερημον και εις αφανισμον και εξαρω αυτον εκ μεσου του λαου μου και επιγνωσεσθε οτι εγω χυριος 9 και ο προφητης εαν πλανηθη και λαληση εγω χυριος πεπλανηκα τον προφητην εκεινον και εκτενω την χειρα μου επ΄ αυτον και αφανιω αυτον εχ μεσου του λαου μου ισραηλ 10 και λημψονται την αδικιαν αυτων κατα το αδικημα του επερωτωντος και κατα το αδικημα ομοιως τω προφητη εσται 11 οπως μη πλαναται ετι ο οιχος του ισραηλ απ' εμου και ινα μη μιαινωνται ετι εν πασιν τοις παραπτωμασιν αυτων και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον λεγει χυριος 12 και εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 13 υιε ανθρωπου γη εαν αμαρτη μοι του παραπεσειν παραπτωμα και εκτένω την κείρα μου επ΄ αυτην και συντριψω αυτης στηριγμα αρτου και εξαποστελω επ΄ αυτην λιμον και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνη 14 και εαν ωσιν οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης νωε και δανιηλ και ιωβ αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων σωθησονται λεγει χυριος 15 εαν χαι θηρια πονηρα επαγω επι την γην χαι τιμωρησομαι αυτην χαι εσται εις αφανισμον και ουκ εσται ο διοδευων απο προσωπου των θηριων 16 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ωσι ζω εγω λεγει χυριος ει υιοι η θυγατερες σωθησονται αλλ΄ η αυτοι μονοι σωθησονται η δε γη εσται εις ολεθρον 17 η και ρομφαιαν εαν επαγω επι την γην εκεινην και ειπω ρομφαια διελθατω δια της γης και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 18 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει χυριος ου μη ρυσωνται υιους ουδε θυγατερας αυτοι μονοι σωθησονται 19 η και θανατον επαποστειλω επι την γην εκεινην και εκχεω τον θυμον μου επ΄ αυτην εν αιματι του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 20 και νωε και δανιηλ και ιωβ εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος εαν υιοι η θυγατερες υπολειφθωσιν αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων ρυσονται τας ψυχας αυτων 21 ταδε λεγει χυριος εαν δε χαι τας τεσσαρας εχδιχησεις μου τας πονηρας ρομφαιαν και λιμον και θηρια πονηρα και θανατον εξαποστειλω επι ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 22 και ιδου υπολελειμμενοι εν αυτη οι ανασεσωσμενοι αυτης οι εξαγουσιν εξ αυτης υιους και θυγατερας ιδου αυτοι εχπορευονται προς υμας χαι οψεσθε τας οδους αυτων χαι τα ενθυμηματα αυτων και μεταμεληθησεσθε επι τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ παντα τα κακα α επηγαγον επ΄ αυτην 23 και παρακαλεσουσιν υμας διοτι οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και επιγνωσεσθε διοτι ου ματην πεποιηκα παντα οσα εποιησα εν αυτη λεγει χυριος

Chapter 15

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου τι αν γενοιτο το ξυλον της αμπελου εκ παντων των ξυλων των κληματων των οντων εν τοις ξυλοις του δρυμου 3 ει λημψονται εξ αυτης ξυλον του ποιησαι εις εργασιαν ει λημψονται εξ αυτης πασσαλον του κρεμασαι επ΄ αυτον παν σκευος 4 παρεξ πυρι δεδοται εις αναλωσιν την κατ΄ ενιαυτον καθαρσιν απ΄ αυτης αναλισκει το πυρ και εκλειπει εις τελος μη χρησιμον εσται εις εργασιαν 5 ουδε ετι αυτου οντος ολοκληρου ουκ εσται εις εργασιαν μη οτι εαν και πυρ αυτο αναλωση εις τελος ει εσται ετι εις εργασιαν 6 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ον τροπον το ξυλον της αμπελου εν τοις ξυλοις του δρυμου ο δεδωκα αυτο τω πυρι εις αναλωσιν ουτως δεδωκα τους κατοικουντας ιερουσαλημ 7 και δωσω το προσωπον μου επ΄ αυτους εκ του πυρος εξελευσονται και πυρ αυτους καταφαγεται και επιγνωσονται οτι εγω κυριος εν τω στηρισαι με το προσωπον μου επ΄ αυτους 8 και δωσω την γην εις αφανισμον ανθ΄ ων παρεπεσον παραπτωματι λεγει κυριος

Chapter 16

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου διαμαρτυραι τη ιερουσαλημ τας ανομιας αυτης 3 και ερεις ταδε λεγει κυριος τη ιερουσαλημ η ριζα σου και η γενεσις σου εκ γης χανααν ο πατηρ σου αμορραιος και η μητηρ σου χετταια 4 και η γενεσις σου εν η ημερα ετεχθης ουκ εδησαν τους μαστους σου και εν υδατι ουκ ελουσθης ουδε αλι ηλισθης και σπαργανοις ουκ εσπαργανωθης 5 ουδε εφεισατο ο οφθαλμος μου επι σοι του ποιησαι σοι εν εκ παντων τουτων του παθειν τι επι σοι και απερειφης επι προσωπον του πεδιου τη σκολιοτητι της ψυχης σου εν η ημερα ετεχθης 6 και διηλθον επι σε και ειδον σε πεφυρμενην εν τω αιματι σου και ειπα σοι εκ του αιματος σου ζωη 7 πληθυνου καθως η ανατολη του αγρου δεδωχα σε και επληθυνθης και εμεγαλυνθης και εισηλθες εις πολεις πολεων οι μαστοι σου ανωρθωθησαν και η θριξ σου ανετειλεν συ δε ησθα γυμνη και ασχημονουσα 8 και διηλθον δια σου και ειδον σε και ιδου καιρος σου χαιδος καταλυοντων και διεπετασα τας πτερυγας μου επι σε και εκαλυψα την ασχημοσυνην σου και ωμοσα σοι και εισηλθον εν διαθηκη μετα σου λεγει κυριος και εγενου μοι 9 και ελουσα σε εν υδατι και απεπλυνα το αιμα σου απο σου και εχρισα σε εν ελαιω 10 και ενεδυσα σε ποικιλα και υπεδησα σε υακινθον και εζωσα σε βυσσω και περιεβαλον σε τριχαπτω 11 και εκοσμησα σε κοσμω και περιεθηκα ψελία περί τας χείρας σου και καθεμά περί τον τραχήλον σου 12 και εδωκά ενωτιον περι τον μυκτηρα σου και τροχισκους επι τα ωτα σου και στεφανον καυχησεως επι την κεφαλην σου 13 και εκοσμηθης χρυσιω και αργυριω και τα περιβολαια σου βυσσινα και τριχαπτα και ποικιλα σεμιδαλιν και ελαιον και μελι

εφαγες και εγενου καλη σφοδρα 14 και εξηλθεν σου ονομα εν τοις εθνεσιν εν τω καλλει σου διοτι συντετελεσμενον ην εν ευπρεπεια εν τη ωραιοτητι η εταξα επι σε λεγει χυριος 15 χαι επεποιθεις εν τω χαλλει σου χαι επορνευσας επι τω ονοματι σου και εξεχεας την πορνειαν σου επι παντα παροδον ο ουκ εσται 16 και ελαβες εχ των ιματιων σου χαι εποιησας σεαυτη ειδωλα ραπτα χαι εξεπορνευσας επ΄ αυτα και ου μη εισελθης ουδε μη γενηται 17 και ελαβες τα σκευη της καυχησεως σου εκ του χρυσιου μου και εκ του αργυριου μου εξ ων εδωκα σοι και εποιησας σεαυτη ειχονας αρσενιχας χαι εξεπορνευσας εν αυταις 18 χαι ελαβες τον ιματισμον τον ποιχιλον σου και περιεβαλες αυτα και το ελαιον μου και το θυμιαμα μου εθηκας προ προσωπου αυτων 19 και τους αρτους μου ους εδωκα σοι σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εψωμισα σε και εθηκας αυτα προ προσωπου αυτων εις οσμην ευωδιας και εγενετο λεγει κυριος 20 και ελαβες τους υιους σου και τας θυγατερας σου ας εγεννησας και εθυσας αυτα αυτοις εις αναλωσιν ως μικρα εξεπορνευσας 21 και εσφαξας τα τεχνα σου χαι εδωχας αυτα εν τω αποτροπιαζεσθαι σε εν αυτοις 22 τουτο παρα πασαν την πορνειαν σου και ουκ εμνησθης τας ημερας της νηπιοτητος σου στε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και πεφυρμένη εν τω αιματι σου εζησας 23 και εγενετο μετα πασας τας κακιας σου λεγει κυριος 24 και ωκοδομησας σεαυτη οιχημα πορνικον και εποιησας σεαυτη εκθεμα εν παση πλατεια 25 και επ΄ αρχης πασης οδου ωχοδομησας τα πορνεια σου και ελυμηνω το καλλος σου και διηγαγες τα σχελη σου παντι παροδω και επληθυνας την πορνειαν σου 26 και εξεπορνευσας επι τους υιους αιγυπτου τους ομορουντας σοι τους μεγαλοσαρχους χαι πολλαχως εξεπορνευσας του παροργισαι με 27 εαν δε εχτεινω την χειρα μου επι σε και εξαρώ τα νομιμα σου και παραδώσω σε εις ψυχας μισουντών σε θυγατερας αλλοφυλων τας εχχλινουσας σε εχ της οδου σου ης ησεβησας 28 και εξεπορνευσας επι τας θυγατερας ασσουρ και ουδ΄ ουτως ενεπλησθης και εξεπορνευσας και ουκ ενεπιπλω 29 και επληθυνας τας διαθηκας σου προς γην χαλδαιων και ουδε εν τουτοις ενεπλησθης 30 τι διαθω την θυγατερα σου λεγει χυριος εν τω ποιησαι σε ταυτα παντα εργα γυναιχος πορνης και εξεπορνευσας τρισσως 31 εν ταις θυγατρασιν σου το πορνειον σου ωχοδομησας επι πασης αρχης οδου και την βασιν σου εποιησας εν παση πλατεια και εγενου ως πορνη συναγουσα μισθωματα 32 η γυνη η μοιχωμενη ομοία σοι παρά του ανδρός αυτής λαμβανούσα μισθωματά 33 πασι τοις εχπορνευσασιν αυτην προσεδιδου μισθωματα χαι συ δεδωχας μισθωματα πασι τοις ερασταις σου και εφορτιζες αυτους του ερχεσθαι προς σε κυκλοθεν εν τη πορνεια σου 34 και εγένετο εν σοι διέστραμμενον παρά τας γυναικάς εν τη πορνεια σου και μετα σου πεπορνευκασιν εν τω προσδιδοναι σε μισθωματα και σοι μισθωματα ουχ εδοθη χαι εγένετο εν σοι διεστραμμένα 35 δια τουτο πορνη αχουε λογον χυριου 36 ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων εξεχεας τον χαλχον σου χαι αποκαλυφθησεται η αισχυνη σου εν τη πορνεια σου προς τους εραστας σου και

εις παντα τα ενθυμηματα των ανομιων σου και εν τοις αιμασιν των τεκνων σου ων εδωχας αυτοις 37 δια τουτο ιδου εγω επι σε συναγω παντας τους εραστας σου εν οις επεμιγης εν αυτοις και παντας ους ηγαπησας συν πασιν οις εμισεις και συναξω αυτους επι σε χυχλοθεν χαι αποχαλυψω τας χαχιας σου προς αυτους χαι οψονται πασαν την αισχυνην σου 38 και εκδικησω σε εκδικησει μοιχαλιδος και εχχεουσης αιμα χαι θησω σε εν αιματι θυμου χαι ζηλου 39 χαι παραδωσω σε εις χειρας αυτων και κατασκαψουσιν το πορνειον σου και καθελουσιν την βασιν σου και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησεως σου και αφησουσιν σε γυμνην και ασχημονουσαν 40 και αξουσιν επι σε οχλους και λιθοβολησουσιν σε εν λιθοις και κατασφαξουσιν σε εν τοις ξιφεσιν αυτων 41 και εμπρησουσιν τους οικους σου πυρι και ποιησουσιν εν σοι εκδικησεις ενωπιον γυναιχων πολλων και αποστρεψω σε εκ της πορνειας σου και μισθωματα ου μη δως ουχετι 42 χαι επαφησω τον θυμον μου επι σε χαι εξαρθησεται ο ζηλος μου εκ σου και αναπαυσομαι και ου μη μεριμνησω ουκετι 43 ανθ΄ ων ουκ εμνησθης την ημεραν της νηπιοτητος σου και ελυπεις με εν πασι τουτοις και εγω ιδου τας οδους σου εις χεφαλην σου δεδωχα λεγει χυριος χαι ουτως εποιησας την ασεβειαν επι πασαις ταις ανομιαις σου 44 ταυτα εστιν παντα οσα ειπαν κατα σου εν παραβολη λεγοντες καθως η μητηρ και η θυγατηρ 45 θυγατηρ της μητρος σου συ ει η απωσαμενη τον ανδρα αυτης και τα τεκνα αυτης και αδελφη των αδελφων σου των απωσαμενων τους ανδρας αυτων και τα τεχνα αυτων η μητηρ υμων χετταια και ο πατηρ υμων αμορραιος 46 η αδελφη υμων η πρεσβυτερα σαμαρεια αυτη και αι θυγατερες αυτης η κατοικουσα εξ ευωνυμων σου και η αδελφη σου η νεωτερα σου η κατοικουσα εκ δεξιων σου σοδομα και αι θυγατερες αυτης 47 και ουδ΄ ως εν ταις οδοις αυτων επορευθης ουδε κατα τας ανομιας αυτων εποιησας παρα μιχρον και υπερκεισαι αυτας εν πασαις ταις οδοις σου 48 ζω εγω λεγει χυρίος ει πεποίηχεν σοδομά η αδέλφη σου αυτή χαι αι θυγατέρες αυτής ον τροπον εποιησας συ και αι θυγατερες σου 49 πλην τουτο το ανομημα σοδομων της αδελφης σου υπερηφανια εν πλησμονη αρτων και εν ευθηνια οινου εσπαταλων αυτη και αι θυγατερες αυτης τουτο υπηρχεν αυτη και ταις θυγατρασιν αυτης και χειρα πτωχου και πενητος ουκ αντελαμβανοντο 50 και εμεγαλαυχουν και εποιησαν ανομηματα ενωπιον μου και εξηρα αυτας καθως ειδον 51 και σαμαρεια κατα τας ημισεις των αμαρτιών σου ουχ ημαρτέν και επληθυνάς τας ανομίας σου υπερ αυτας και εδικαιωσας τας αδελφας σου εν πασαις ταις ανομιαις σου αις εποιησας 52 και συ κομισαι βασανον σου εν η εφθειρας τας αδελφας σου εν ταις αμαρτιαις σου αις ηνομησας υπερ αυτας και εδικαιωσας αυτας υπερ σεαυτην και συ αισχυνθητι και λαβε την ατιμιαν σου εν τω δικαιωσαι σε τας αδελφας σου 53 και αποστρεψω τας αποστροφας αυτων την αποστροφην σοδομων και των θυγατερων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σαμαρειας και των θυγατερ-

ων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σου εν μεσω αυτων 54 οπως κομιση την βασανον σου και ατιμωθηση εκ παντων ων εποιησας εν τω σε παροργισαι με 55 και η αδελφη σου σοδομα και αι θυγατερες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ΄ αρχης και σαμαρεια και αι θυγατερες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ΄ αρχης και συ και αι θυγατερες σου αποκατασταθησεσθε καθως απ΄ αρχης ητε 56 και ει μη ην σοδομα η αδελφη σου εις ακοην εν τω στοματι σου εν ταις ημεραις υπερηφανίας σου 57 προ του αποκαλυφθηναι τας κακίας σου ον τροπον νυν ονειδος ει θυγατερων συριας και παντων των κυκλω αυτης θυγατερων αλλοφυλων των περιεχουσων σε χυχλω 58 τας ασεβείας σου χαι τας ανομιας σου συ κεκομισαι αυτας λεγει κυθίος 59 ταδε λεγει κυθίος και ποίησω εν σοι χαθως εποιησας ως ητιμωσας ταυτα του παραβηναι την διαθηχην μου 60 χαι μνησθησομαι έγω της διαθηχης μου της μετα σου έν ημέραις νηπιοτητός σου και αναστησω σοι διαθηχην αιωνιον 61 και μνησθηση την οδον σου και εξατιμωθηση εν τω αναλαβειν σε τας αδελφας σου τας πρεσβυτερας σου συν ταις νεωτεραις σου και δωσω αυτας σοι εις οικοδομην και ουκ εκ διαθηκης σου 62 και αναστησω εγω την διαθηκην μου μετα σου και επιγνωση οτι εγω κυριος 63 οπως μνησθης και αισχυνθης και μη η σοι ετι ανοιξαι το στομα σου απο προσωπου της ατιμιας σου εν τω εξιλασχεσθαι με σοι χατα παντα οσα εποιησας λεγει χυριος

Chapter 17

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου διηγησαι διηγημα και είπον παραβολήν προς τον οίχον του ισραήλ 3 και έρεις ταδέ λέγει χυρίος ο αετος ο μεγας ο μεγαλοπτερυγος ο μακρος τη εκτασει πληρης ονυχων ος εχει το ηγημα εισελθειν εις τον λιβανον και ελαβε τα επιλεκτα της κεδρου 4 τα ακρα της απαλοτητος απεχνισεν χαι ηνεγχέν αυτά εις γην χανάαν εις πολίν τετειχισμενην εθετο αυτα 5 και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ΄ υδατι πολλω επιβλεπομενον εταξεν αυτο 6 και ανετειλεν και εγένετο εις αμπελον ασθενούσαν και μικράν τω μεγέθει του επιφαίνεσθαι αυτην τα κληματα αυτης επ΄ αυτην και αι ριζαι αυτης υποκατω αυτης ησαν και εγενετο εις αμπελον και εποιησεν απωρυγας και εξετεινεν την αναδενδραδα αυτης 7 και εγενετο αετος ετερος μεγας μεγαλοπτερυγος πολυς ονυξιν και ιδου η αμπελος αυτη περιπεπλεγμενη προς αυτον και αι ριζαι αυτης προς αυτον και τα κληματα αυτης εξαπεστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βωλω της φυτειας αυτης 8 εις πεδιον χαλον εφ΄ υδατι πολλω αυτη πιαινεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον του ειναι εις αμπελον μεγαλην 9 δια τουτο ειπον ταδε λεγει χυριος ει κατευθυνει ουχι αι ριζαι της απαλοτητος αυτης και ο καρπος σαπησεται και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης και ουκ εν βραχιονι μεγαλω

ουδ΄ εν λαω πολλω του εχσπασαι αυτην εχ ριζων αυτης 10 χαι ιδου πιαινεται μη κατευθυνει ουχ αμα τω αψασθαι αυτης ανεμον τον καυσωνα ξηρανθησεται ξηρασια συν τω βωλω ανατολης αυτης ξηρανθησεται 11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 12 υιε ανθρωπου ειπον δη προς τον οιχον τον παραπιχραινοντα ουχ επιστασθε τι ην ταυτα ειπον οταν ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ και λημψεται τον βασιλεα αυτης και τους αρχοντας αυτης και αξει αυτους προς εαυτον εις βαβυλωνα 13 και λημψεται εκ του σπερματος της βασιλειας και διαθησεται προς αυτον διαθηκην και εισαξει αυτον εν αρα και τους ηγουμενους της γης λημψεται 14 του γενεσθαι εις βασιλειαν ασθενη το χαθολου μη επαιρεσθαι του φυλασσειν την διαθηχην αυτου χαι ιστανειν αυτην 15 χαι αποστησεται απ' αυτου του εξαποστελλειν αγγελους εαυτου εις αιγυπτον του δουναι αυτω ιππους και λαον πολυν ει κατευθυνει ει διασωθησεται ο ποιων εναντια και παραβαινων διαθηχην ει σωθησεται 16 ζω εγω λεγει χυριος εαν μη εν ω τοπω ο βασιλευς ο βασιλευσας αυτον ος ητιμωσεν την αραν μου και ος παρεβη την διαθηκην μου μετ΄ αυτου εν μεσω βαβυλωνος τελευτησει 17 και ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδ΄ εν οχλω πολλω ποιησει προς αυτον φαραω πολεμον εν χαραχοβολια και εν οικοδομη βελοστασεών του εξαραί ψυχας 18 και ητιμώσεν ορχωμοσίαν του παραβήναι διαθηχην και ιδου δεδωχεν την χειρα αυτου και παντα ταυτα εποιησεν αυτω μη σωθησεται 19 δια τουτο ειπον ταδε λεγει χυριος ζω εγω εαν μη την διαθηχην μου ην παρεβη και την ορχωμοσιαν μου ην ητιμωσεν και δωσω αυτα εις κεφαλην αυτου 20 και εκπετασω επ΄ αυτον το δικτυον μου και αλωσεται εν τη περιοχη αυτου 21 εν παση παραταξει αυτου εν ρομφαια πεσουνται και τους καταλοιπους εις παντα ανεμον διασπερω και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος λελαληκα 22 διοτι ταδε λεγει χυριος και λημφομαι εγω εκ των επιλεκτων της κεδρου εκ κορυφης καρδιας αυτων αποχνιω και καταφυτευσω εγω επ΄ ορος υψηλον και κρεμασω αυτον 23 εν ορει μετεωρω του ισραηλ και καταφυτευσω και εξοισει βλαστον και ποιησει χαρπον και εσται εις κεδρον μεγαλην και αναπαυσεται υποκατω αυτου παν θηριον και παν πετεινον υπο την σκιαν αυτου αναπαυσεται τα κληματα αυτου αποκατασταθησεται 24 και γνωσονται παντα τα ξυλα του πεδιου διοτι εγω χυριος ο ταπεινών ξυλον υψηλον χαι υψών ξυλον ταπεινόν και ξηραίνων ξυλον χλωρον και αναθαλλων ξυλον ξηρον εγω κυριος λελαληκα και ποιησω

Chapter 18

1 και εγένετο λογος κυριού προς με λέγων 2 υιε ανθρώπου τι υμίν η παραβολή αυτή εν τοις υιοις ισραήλ λέγοντες οι πατέρες εφαγού ομφακά και οι οδούτες των τέκνων εγομφιασάν 3 ζω έγω λέγει κυριός εαν γένηται έτι λέγομενη η παραβολή αυτή έν τω ισραήλ 4 ότι πασαι αι ψύχαι έμαι είσιν ου τροπού η ψύχη του

πατρος ουτως και η ψυχη του υιου εμαι εισιν η ψυχη η αμαρτανουσα αυτη αποθανειται 5 ο δε ανθρωπος ος εσται δικαιος ο ποιων κριμα και δικαιοσυνην 6 επι των ορεων ου φαγεται και τους οφθαλμους αυτου ου μη επαρη προς τα ενθυμηματα οιχου ισραηλ χαι την γυναιχα του πλησιον αυτου ου μη μιανη χαι προς γυναικα εν αφεδρω ουσαν ου προσεγγιει 7 και ανθρωπον ου μη καταδυναστευση ενεχυρασμον οφειλοντος αποδωσει και αρπαγμα ουχ αρπαται τον αρτον αυτου τω πεινωντι δωσει και γυμνον περιβαλει 8 και το αργυριον αυτου επι τοκω ου δωσει και πλεονασμον ου λημψεται και εξ αδικιας αποστρεψει την χειρα αυτου κριμα διχαιον ποιησει ανα μεσον ανδρος χαι ανα μεσον του πλησιον αυτου 9 χαι τοις προσταγμασιν μου πεπορευται και τα δικαιωματα μου πεφυλακται του ποιησαι αυτα δικαιος ουτος εστιν ζωη ζησεται λεγει κυριος 10 και εαν γεννηση υιον λοιμον εχχεοντα αιμα χαι ποιουντα αμαρτηματα 11 εν τη οδω του πατρος αυτου του διχαιου ουχ επορευθη αλλα και επι των ορεων εφαγεν και την γυναικα του πλησιον αυτου εμιανεν 12 και πτωχον και πενητα κατεδυναστευσεν και αρπαγμα ηρπασεν και ενεχυρασμον ουκ απεδωκεν και εις τα ειδωλα εθετο τους οφθαλμους αυτου ανομιαν πεποιηχεν 13 μετα τοχου εδωχε χαι πλεονασμον ελαβεν ουτος ζωη ου ζησεται πασας τας ανομιας ταυτας εποιησεν θανατω θανατωθησεται το αιμα αυτου επ' αυτον εσται 14 εαν δε γεννηση υιον και ιδη πασας τας αμαρτιας του πατρος αυτου ας εποιησεν και φοβηθη και μη ποιηση κατα ταυτας 15 επι των ορεων ου βεβρωχεν και τους οφθαλμους αυτου ουκ εθετο εις τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ουκ εμιανεν 16 και ανθρωπον ου κατεδυναστευσεν και ενεχυρασμον ουκ ενεχυρασεν και αρπαγμα ουχ ηρπασεν τον αρτον αυτου τω πεινωντι εδωχεν και γυμνον περιεβαλεν 17 και απ΄ αδικιας απεστρεψε την χειρα αυτου τοχον ουδε πλεονασμον ουχ ελαβεν διχαιοσυνην εποιησεν και εν τοις προσταγμασιν μου επορευθη ου τελευτησει εν αδικιαις πατρος αυτου ζωη ζησεται 18 ο δε πατηρ αυτου εαν θλιψει θλιψη και αρπαση αρπαγμα εναντια εποιησεν εν μεσω του λαου μου και αποθανειται εν τη αδικια αυτου 19 και ερείτε τι οτι ουκ ελαβέν την αδικίαν ο υίος του πατρος αυτού οτι ο υίος δικαιοσυνην και ελέος εποιησέν παντά τα νομιμά μου συνέτηρησέν και εποιησέν αυτα ζωη ζησεται 20 η δε ψυχη η αμαρτανουσα αποθανειται ο δε υιος ου λημψεται την αδικιάν του πάτρος αυτού ουδε ο πάτης λημψεται την αδικιάν του υιου αυτου δικαιοσυνη δικαιου επ΄ αυτον εσται και ανομια ανομου επ΄ αυτον εσται 21 και ο ανομος εαν αποστρεψη εκ πασων των ανομιων αυτου ων εποιησεν και φυλαξηται πασας τας εντολας μου και ποιηση δικαιοσυνην και ελεος ζωη ζησεται ου μη αποθανη 22 παντα τα παραπτωματα αυτου οσα εποιησεν ου μνησθησεται εν τη δικαιοσυνή αυτου η εποιήσεν ζήσεται 23 μη θελήσει θελήσω τον θανατον του ανομου λεγει χυριος ως το αποστρεψαι αυτον εχ της οδου της πονηρας και ζην αυτον 24 εν δε τω αποστρεψαι δικαιον εκ της δικαιοσυνης

αυτου και ποιηση αδικιαν κατα πασας τας ανομιας ας εποιησεν ο ανομος πασαι αι δικαιοσυναι αυτου ας εποιησεν ου μη μνησθωσιν εν τω παραπτωματι αυτου ω παρέπεσεν και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις ημαρτέν εν αυταις αποθανείται 25 και ειπατε ου κατευθυνει η οδος κυριου ακουσατε δη πας οικος ισραηλ μη η οδος μου ου κατευθυνει ουχι η οδος υμων ου κατευθυνει 26 εν τω αποστρεψαι τον δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση παραπτωμα και αποθανη εν τω παραπτωματι ω εποιησεν εν αυτω αποθανειται 27 και εν τω αποστρεψαι ανομον απο της ανομιας αυτου ης εποιησεν και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην ουτος την ψυχην αυτου εφυλαξεν 28 και απεστρεψεν εκ πασων των ασεβειων αυτου ων εποιησεν ζωη ζησεται ου μη αποθανη 29 και λεγουσιν ο οικος του ισραηλ ου κατορθοι η οδος κυριου μη η οδος μου ου κατορθοι οικος ισραηλ ουχι η οδος υμων ου κατορθοί 30 εκαστον κατα την οδον αυτού κρίνω υμας οίκος ισραηλ λεγει χυριος επιστραφητε χαι αποστρεψατε εχ πασων των ασεβειων υμων χαι ουχ εσονται υμιν εις χολασιν αδιχιας 31 απορριψατε απο εαυτων πασας τας ασεβειας υμων ας ησεβησατε εις εμε και ποιησατε εαυτοις καρδιαν καινην και πνευμα καινον και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ 32 διοτι ου θελω τον θανατον του αποθνησκοντος λεγει κυριος

Chapter 19

1 και συ λαβε θρηνον επι τον αρχοντα του ισραηλ 2 και ερεις τι η μητηρ σου σχυμνός εν μέσω λεοντών εγενήθη εν μέσω λεοντών επλήθυνεν σχυμνούς αυτής 3 και απεπηδησεν εις των σχυμνων αυτης λεων εγενετο και εμαθεν του αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν 4 και ηκουσαν κατ΄ αυτου εθνη εν τη διαφθορα αυτων συνελημφθη και ηγαγον αυτον εν κημω εις γην αιγυπτου 5 και ειδεν οτι απωσται απ΄ αυτης και απωλετο η υποστασις αυτης και ελαβεν αλλον εκ των σχυμνών αυτης λεοντα εταξεν αυτον 6 χαι ανεστρεφετο εν μεσώ λεοντών λεων εγενετο και εμαθεν αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν 7 και ενεμετο τω θρασει αυτου και τας πολεις αυτων εξηρημωσεν και ηφανισεν γην και το πληρωμα αυτης απο φωνης ωρυματος αυτου 8 και εδωκαν επ΄ αυτον εθνη εκ χωρων χυχλοθεν και εξεπετασαν επ΄ αυτον δικτυα αυτων εν διαφθορα αυτων συνελημφθη 9 και εθεντο αυτον εν κημω και εν γαλεαγρα ηλθεν προς βασιλεα βαβυλωνος και εισηγαγεν αυτον εις φυλακην οπως μη ακουσθη η φωνη αυτου επι τα ορη του ισραηλ 10 η μητηρ σου ως αμπελος ως ανθος εν ροα εν υδατι πεφυτευμενη ο καρπος αυτης και ο βλαστος αυτης εγενετο εξ υδατος πολλου 11 και εγενετο αυτη ραβδος ισχυος επι φυλην ηγουμενων και υψωθη τω μεγεθει αυτης εν μεσω στελεχων και ειδεν το μεγεθος αυτης εν πληθει κληματων αυτης 12 και κατεκλασθη εν θυμω επι γην ερριφη και ανεμος ο καυσων εξηρανεν τα

εκλέκτα αυτης εξεδικήθη και εξηρανθή η ραβδος ισχυός αυτης πυρ ανήλωσεν αυτην 13 και νυν πεφυτευκάν αυτην εν τη ερήμω εν γη ανύδρω 14 και εξήλθεν πυρ εκ ραβδου εκλέκτων αυτης και κατέφαγεν αυτην και ουκ ην εν αυτή ραβδος ισχυός φυλή εις παραβολήν θρηνού εστιν και έσται εις θρηνού

Chapter 20

1 και εγενετο εν τω ετει τω εβδομω εν τω πεμπτω μηνι δεκατη του μηνος ηλθον ανδρες εχ των πρεσβυτερων οιχου ισραηλ επερωτησαι τον χυριον και εχαθισαν προ προσωπου μου 2 και εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 3 υιε ανθρωπου λαλησον προς τους πρεσβυτερους του ισραηλ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει χυριος ει επερωτησαι με υμεις ερχεσθε ζω εγω ει αποχριθησομαι υμιν λεγει χυριος 4 ει εχδιχήσω αυτους εχδιχήσει υιε ανθρωπού τας ανομίας των πατέρων αυτών διαμαρτυραι αυτοις 5 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος αφ΄ ης ημερας ηρετισα τον οιχον ισραηλ χαι εγνωρισθην τω σπερματι οιχου ιαχωβ χαι εγνωσθην αυτοις εν γη αιγυπτου και αντελαβομην τη χειρι μου αυτων λεγων εγω κυριος ο θεος υμων 6 εν εχεινή τη ημερα αντελαβομήν τη χειρι μου αυτών του εξαγαγείν αυτους εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ητοιμασα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι χηριον εστιν παρα πασαν την γην 7 και ειπα προς αυτους εκαστος τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτου απορριψατω και εν τοις επιτηδευμασιν αιγυπτου μη μιαινεσθε εγω χυριος ο θεος υμων 8 και απεστησαν απ' εμου και ουκ ηθελησαν εισαχουσαι μου τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτων ουχ απεροιψαν και τα επιτηδευματα αιγυπτου ουκ εγκατελιπον και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ΄ αυτους του συντελεσαι την οργην μου εν αυτοις εν μεσω γης αιγυπτου 9 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων αυτοι εισιν εν μεσω αυτων εν οις εγνωσθην προς αυτους ενωπιον αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου 10 και εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου και ηγαγον αυτους εις την ερημον 11 και εδωκα αυτοις τα προσταγματα μου και τα δικαιωματα μου εγνωρισα αυτοις οσα ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις 12 και τα σαββατα μου εδωκα αυτοις του ειναι εις σημειον ανα μεσον εμου και ανα μεσον αυτων του γνωναι αυτους διοτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους 13 και ειπα προς τον οικον του ισραηλ εν τη ερημω εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου απωσαντο α ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλωσαν σφοδρα και ειπα του εχχεαι τον θυμον μου επ΄ αυτους εν τη ερημω του εξαναλωσαι αυτους 14 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ΄ οφθαλμους αυτων 15 και εγω εξηρα την χειρα μου επ΄ αυτους εν τη ερημω το παραπαν του μη εισαγαγειν αυτους εις την γην ην εδωκα αυτοις

γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην 16 ανθ΄ ων τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματων των καρδιων αυτων επορευοντο 17 και εφεισατο ο οφθαλμος μου επ΄ αυτους του εξαλειψαι αυτους και ουχ εποιησα αυτους εις συντελειαν εν τη ερημω 18 χαι ειπα προς τα τεχνα αυτων εν τη ερημω εν τοις νομιμοις των πατερων υμων μη πορευεσθε και τα δικαιωματα αυτων μη φυλασσεσθε και εν τοις επιτηδευμασιν αυτων μη συναναμισγεσθε και μη μιαινεσθε 19 εγω χυριος ο θεος υμων εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και τα διχαιωματα μου φυλασσεσθε χαι ποιειτε αυτα 20 χαι τα σαββατα μου αγιαζετε και έστω εις σημείον ανα μέσον έμου και υμών του γινωσκείν διότι έγω κυρίος ο θεος υμων 21 και παρεπικραναν με και τα τεκνα αυτων εν τοις προσταγμασιν μου ουχ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου ουχ εφυλαξαντο του ποιειν αυτα α ποιησει ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και ειπα του εχχεαι τον θυμον μου επ΄ αυτους εν τη ερημω του συντελεσαι την οργην μου επ΄ αυτους 22 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ΄ οφθαλμους αυτων 23 και εξηρα την χειρα μου επ΄ αυτους εν τη ερημω του διασχορπισαι αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπειραι αυτους εν ταις χωραις 24 ανθ΄ ων τα δικαιωματα μου ουκ εποιησαν και τα προσταγματα μου απωσαντο και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματών των πατέρων αυτών ησαν οι οφθαλμοί αυτών 25 και έγω εδώκα αυτοις προσταγματα ου καλα και δικαιωματα εν οις ου ζησονται εν αυτοις 26 και μιανω αυτους εν τοις δομασιν αυτων εν τω διαπορευεσθαι με παν διανοιγον μητραν οπως αφανισω αυτους 27 δια τουτο λαλησον προς τον οικον του ισραηλ υιε ανθρωπου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εως τουτου παρωργισαν με οι πατέρες υμών εν τοις παραπτωμασίν αυτών εν οις παρέπεσον είς έμε 28 και εισηγαγον αυτους εις την γην ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτοις και ειδον παν βουνον υψηλον και παν ξυλον κατασκιον και εθυσαν εκει τοις θεοις αυτων και εταξαν εκει οσμην ευωδιας και εσπεισαν εκει σπονδας αυτων 29 και ειπον προς αυτους τι εστιν αβαμα οτι υμεις εισπορευεσθε εκει και επεκαλεσαν το ονομα αυτου αβαμα έως της σημέρον ημέρας 30 δια τουτο είπον προς τον οιχον του ισραηλ ταδε λεγει χυριος ει εν ταις ανομιαις των πατερων υμων υμεις μιαινεσθε και οπισω των βδελυγματων αυτων υμεις εκπορνευετε 31 και εν ταις απαρχαις των δοματων υμων εν τοις αφορισμοις υμεις μιαινεσθε εν πασιν τοις ενθυμημασιν υμων εως της σημερον ημερας και εγω αποκριθω υμιν οικος του ισραηλ ζω εγω λεγει χυριος ει αποχριθησομαι υμιν χαι ει αναβησεται επι το πνευμα υμων τουτο 32 και ουκ εσται ον τροπον υμεις λεγετε εσομεθα ως τα εθνη και ως αι φυλαι της γης του λατρευειν ξυλοις και λιθοις 33 δια τουτο ζω εγω λεγει χυριος εν χειρι χραταια χαι εν βραχιονι υψηλω χαι εν θυμω χεχυμενω βασιλευσω

εφ΄ υμας 34 και εξαξω υμας εκ των λαων και εισδεξομαι υμας εκ των χωρων ου διεσχορπισθητε εν αυταις εν χειρι χραταια χαι εν βραχιονι υψηλω χαι εν θυμω χεχυμένω 35 και αξω υμάς εις την ερημού των λάων και διακριθησομαί προς υμας έχει προσωπον χατα προσωπον 36 ον τροπον διέχριθην προς τους πατέρας υμων εν τη ερημω γης αιγυπτου ουτως χρινω υμας λεγει χυριος 37 χαι διαξω υμας υπο την ραβδον μου και εισαξω υμας εν αριθμω 38 και εκλέξω εξ υμων τους ασεβεις και τους αφεστηκοτας διοτι εκ της παροικεσιας αυτων εξαξω αυτους και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 39 και υμεις οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος εκαστος τα επιτηδευματα αυτου εξαρατε και μετα ταυτα ει μη υμεις εισακουετε μου και το ονομα μου το αγιον ου βεβηλωσετε ουχετι εν τοις δωροις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων 40 διοτι επι του ορους του αγιου μου επ' ορους υψηλου λεγει χυριος χυριος εκει δουλευσουσιν μοι πας οικος ισραηλ εις τελος και εκει προσδεξομαι και εκει επισκεψομαι τας απαρχας υμων και τας απαρχας των αφορισμων υμων εν πασιν τοις αγιασμασιν υμων 41 εν οσμη ευωδιας προσδεξομαι υμας εν τω εξαγαγειν με υμας εκ των λαων και εισδεχεσθαι υμας εκ των χωρων εν αις διεσκορπισθητε εν αυταις και αγιασθησομαι εν υμιν κατ' οφθαλμους των λαων 42 και επιγνωσεσθε διοτι έγω χυρίος εν τω εισαγαγείν με υμάς εις την γην του ισραήλ εις την γην εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν υμων 43 και μνησθησεσθε εχει τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων εν οις εμιαινεσθε εν αυτοις και κοψεσθε τα προσωπα υμων εν πασαις ταις κακιαις υμων 44 και επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος εν τω ποιησαι με ουτως υμιν οπως το ονομα μου μη βεβηλωθη χατα τας οδους υμων τας κακας και κατα τα επιτηδευματα υμων τα διεφθαρμενα λεγει χυριος

Chapter 21

1 και εγενετο λογος κυθιου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηθισον το προσωπον σου επι θαιμαν και επιβλεψον επι δαρωμ και προφητευσον επι δρυμον ηγουμενον ναγεβ 3 και ερεις τω δρυμω ναγεβ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω αναπτω εν σοι πυρ και καταφαγεται εν σοι παν ξυλον χλωρον και παν ξυλον ξηρον ου σβεσθησεται η φλοξ η εξαφθεισα και κατακαυθησεται εν αυτη παν προσωπον απο απηλιωτου εως βορρα 4 και επιγνωσονται πασα σαρξ οτι εγω κυριος εξεκαυσα αυτο και ου σβεσθησεται 5 και ειπα μηδαμως κυριε κυριε αυτοι λεγουσιν προς με ουχι παραβολη εστιν λεγομενη αυτη 6 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 7 δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και στηρισον το προσωπον σου επι ιερουσαλημ και επιβλεψον επι τα αγια αυτων και προφητευσεις επι την γην του ισραηλ 8 και ερεις προς την γην του ισραηλ ιδου εγω προς σε και

εκσπασω το εγγειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον 9 ανθ΄ ων εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ουτως εξελευσεται το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου επι πασαν σαρκα απο απηλιωτου εως βορρα 10 και επιγνωσεται πασα σαρξ διοτι εγω χυριος εξεσπασα το εγχειριδιον μου εκ του χολεου αυτου και ουκ αποστρεψει ουκετι 11 και συ υιε ανθρωπου καταστεναξον εν συντριβη οσφυος σου και εν οδυναις στεναξεις κατ' οφθαλμους αυτων 12 και εσται εαν ειπωσιν προς σε ενεχα τινος συ στεναζεις και ερεις επι τη αγγελια διοτι ερχεται και θραυσθησεται πασα καρδια και πασαι χειρες παραλυθησονται και εχψυξει πασα σαρξ και παν πνευμα και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια ιδου ερχεται και εσται λεγει κυρίος κυρίος 13 και εγένετο λογός κυρίου προς με λεγων 14 υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος ειπον ρομφαια ρομφαία οξυνού και θυμωθητι 15 οπως σφαξης σφαγία οξυνού οπως γενή εις στιλβωσιν ετοιμη εις παραλυσιν σφαζε εξουδενει απωθου παν ξυλον 16 και εδωκεν αυτην ετοιμην του χρατειν χειρα αυτου εξηχονηθη ρομφαια εστιν ετοιμη του δουναι αυτην εις χειρα αποκεντουντος 17 ανακραγε και ολολυξον υιε ανθρωπου οτι αυτή εγένετο εν τω λαω μου αυτή εν πασίν τοις αφηγουμένοις του ισραήλ παροικησουσιν επι ρομφαία εγένετο εν τω λάω μου δια τουτο κροτήσον επι την χειρα σου 18 οτι δεδικαιωται και τι ει και φυλη απωσθη ουκ εσται λεγει κυριος χυριος 19 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και κροτησον χειρα επι χειρα και διπλασιασον ρομφαιαν η τριτη ρομφαια τραυματιών εστιν ρομφαια τραυματιών η μεγαλη και εκστησει αυτους 20 οπως θραυσθη η καρδια και πληθυνθωσιν οι ασθενουντες επι πασαν πυλην αυτων παραδεδονται εις σφαγια ρομφαιας ευ γεγονεν εις σφαγην ευ γεγονεν εις στιλβωσιν 21 διαπορευου οξυνου εχ δεξιων χαι εξ ευωνυμων ου αν το προσωπον σου εξεγειρηται 22 και εγω δε κροτησω χειρα μου προς χειρα μου και εναφησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα 23 και εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 24 και συ υιε ανθρωπου διαταξον σεαυτω δυο οδους του εισελθειν ρομφαιαν βασιλεως βαβυλωνος εχ χωρας μιας εξελευσονται αι δυο και χειρ εν αρχη οδου πολεως επ' αρχης 25 οδου διαταξεις του εισελθειν ρομφαίαν επι ραββαθ υίων αμμών και επι την ιουδαίαν και επι ιερουσαλημ εν μεσω αυτης 26 διοτι στησεται βασιλευς βαβυλωνος επι την αρχαιαν οδον επ' αρχης των δυο οδων του μαντευσασθαι μαντειαν του αναβρασαι ραβδον και επερωτησαι εν τοις γλυπτοις και ηπατοσκοπησασθαι εκ δεξιων αυτου 27 εγενετο το μαντειον επι ιερουσαλημ του βαλειν χαρακα του διανοιξαι στομα εν βοη υψωσαι φωνην μετα χραυγής του βαλειν χαραχα επι τας πυλας αυτής χαι βαλειν χωμα χαι οιχοδομησαι βελοστασεις 28 και αυτος αυτοις ως μαντευομένος μαντείαν ενωπιον αυτων και αυτος αναμιμνησκων αδικιας αυτου μνησθηναι 29 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων ανεμνησατε τας αδικιας υμων εν τω αποκαλυφθηναι τας ασεβειας υμων του οραθηναι αμαρτιας υμων εν πασαις ταις ασεβειαις υμων και εν τοις

επιτηδευμασιν υμων ανθ΄ ων ανεμνησατε εν τουτοις αλωσεσθε 30 και συ βεβηλε ανομε αφηγουμενε του ισραηλ ου ηκει η ημέρα εν καιρω αδικιας πέρας 31 ταδε λέγει κυριος αφείλου την κιδαριν και έπεθου τον στέφανον αυτή ου τοιαυτή έσται έταπεινωσας το υψηλον και το ταπείνον υψωσας 32 αδικιαν αδικιαν θησομαι αυτήν ουδ΄ αυτή τοιαυτή έσται έως ου έλθη ω καθηκει και παράδωσω αυτώ 33 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και έρεις ταδέ λέγει κυρίος προς τους υίους αμμών και προς τον ονειδισμόν αυτών και έρεις ρομφαία ρομφαία έσπασμένη εις σφαγία και έσπασμένη εις συντέλειαν έγειρου όπως στίλβης 34 εν τη ορασεί σου τη ματαία και εν τω μαντέυεσθαι σε ψευδή του παράδουναι σε έπι τραχηλούς τραυματίων ανόμων ων ηκεί η ημέρα εν καιρώ αδικίας πέρας 35 αποστρέφε μη κατάλυσης έν τω τόπω τουτώ ω γεγέννησαι έν τη γη τη ίδια σου κρίνω σε 36 και έκχεω έπι σε οργην μου έν πυρί οργης μου έμφυσησω έπι σε και παράδωσω σε εις χείρας ανδρών βαρβαρών τέκταινοντών διαφθοράν 37 εν πυρί έση κατάβρωμα το αίμα σου έσται έν μέσω της γης σου ου μη γένηται σου μνεία διότι έγω κυρίος λελάληκα

Chapter 22

1 και εγενετο λογος κυθιου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου ει κρινεις την πολιν των αιματων και παραδείξον αυτη πασας τας ανομίας αυτής 3 και έρεις ταδε λεγει χυριος χυριος ω πολις εχχεουσα αιματα εν μεσω αυτης του ελθειν καιρον αυτης και ποιουσα ενθυμηματα καθ΄ αυτης του μιαινειν αυτην 4 εν τοις αιμασιν αυτων οις εξεχεας παραπεπτωχας χαι εν τοις ενθυμημασιν σου οις εποιεις εμιαινου και ηγγισας τας ημερας σου και ηγαγες καιρον ετων σου δια τουτο δεδωχα σε εις ονειδος τοις εθνεσιν χαι εις εμπαιγμον πασαις ταις χωραις 5 ταις εγγιζουσαις προς σε και ταις μακραν απεχουσαις απο σου και εμπαιξονται εν σοι αχαθαρτος η ονομαστη χαι πολλη εν ταις ανομιαις 6 ιδου οι αφηγουμενοι οιχου ισραηλ εχαστος προς τους συγγενεις αυτου συνανεφυροντο εν σοι οπως εχχεωσιν αιμα 7 πατερα και μητερα εκακολογουν εν σοι και προς τον προσηλυτον ανεστρεφοντο εν αδικιαις εν σοι ορφανον και χηραν κατεδυναστευον εν σοι 8 και τα αγια μου εξουδενουν και τα σαββατα μου εβεβηλουν εν σοι 9 ανδρες λησται εν σοι οπως εκχεωσιν εν σοι αιμα και επι των ορεων ησθοσαν εν σοι ανοσια εποιουν εν μεσω σου 10 αισχυνην πατρος απεκαλυψαν εν σοι και εν ακαθαρσιαις αποκαθημενην εταπεινουν εν σοι 11 εκαστος την γυναικα του πλησιον αυτου ηνομουσαν και εκαστος την νυμφην αυτου εμιαινεν εν ασεβεια και εκαστος την αδελφην αυτου θυγατερα του πατρος αυτου εταπεινουν εν σοι 12 δωρα ελαμβανοσαν εν σοι οπως εκχεωσιν αιμα τοχον και πλεονασμον ελαμβανοσαν εν σοι και συνετελεσω συντελειαν χαχιας σου την εν χαταδυναστεια εμου δε επελαθου λεγει χυριος

13 εαν δε παταξω χειρα μου προς χειρα μου εφ' οις συντετελεσαι οις εποιησας και επι τοις αιμασιν σου τοις γεγενημενοις εν μεσω σου 14 ει υποστησεται η καρδια σου ει αρατησουσιν αι χειρες σου εν ταις ημεραις αις εγω ποιω εν σοι εγω αυριος λελαληκα και ποιησω 15 και διασχορπιω σε εν τοις εθνεσιν και διασπερω σε εν ταις χωραις και εκλειψει η ακαθαρσια σου εκ σου 16 και κατακληρονομησω εν σοι κατ΄ οφθαλμους των εθνων και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος 17 και εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου ιδου γεγονασι μοι ο οιχος ισραηλ αναμεμειγμενοι παντες χαλχω και σιδηρω και κασσιτερω και μολιβω εν μεσω αργυριου αναμεμειγμένος έστιν 19 δια τουτο είπον ταδέ λέγει χυρίος ανθ΄ ων εγένεσθε παντες εις συγκρασιν μιαν δια τουτο εγω εισδεχομαι υμας εις μεσον ιερουσαλημ 20 χαθως εισδεχεται αργυρος χαι χαλχος χαι σιδηρος χαι χασσιτερος χαι μολιβος εις μεσον χαμινου του εχφυσησαι εις αυτο πυρ του χωνευθηναι ουτως εισδεξομαι υμας εν οργη μου και συναξω και χωνευσω υμας 21 και εκφυσησω εφ' υμας εν πυρι οργης μου και χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης 22 ον τροπον χωνευεται αργυριον εν μεσω χαμινου ουτως χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης χαι επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος εξέχεα τον θυμον μου εφ΄ υμας 23 και εγένετο λογος χυριού προς με λεγων 24 υιε ανθρωπου ειπον αυτη συ ει γη η ου βρεχομενη ουδε υετος εγενετο επι σε εν ημερα οργης 25 ης οι αφηγουμενοι εν μεσω αυτης ως λεοντες ωρυομενοι αρπαζοντες αρπαγματα ψυχας κατεσθιοντες εν δυναστεια τιμας λαμβανοντες εν αδικια και αι χηραι σου επληθυνθησαν εν μεσω σου 26 και οι ιερεις αυτης ηθετησαν νομον μου και εβεβηλουν τα αγια μου ανα μεσον αγιου και βεβηλου ου διεστελλον και ανα μεσον ακαθαρτου και του καθαρου ου διεστελλον και απο των σαββατων μου παρεχαλυπτον τους οφθαλμους αυτων και εβεβηλουμην εν μεσω αυτων 27 οι αρχοντες αυτης εν μεσω αυτης ως λυχοι αρπαζοντες αρπαγματα του εχχεαι αιμα οπως πλεονεξια πλεονεκτωσιν 28 και οι προφηται αυτης αλειφοντες αυτους πεσουνται ορωντες ματαια μαντευομένοι ψευδη λεγοντες ταδε λεγει χυριος και χυριος ου λελαληκεν 29 λαον της γης εκπιεζουντες αδικια και διαρπαζοντες αρπαγματα πτωχον και πενητα καταδυναστευοντες και προς τον προσηλυτον ουχ αναστρεφομενοι μετα χριματος 30 χαι εζητουν εξ αυτων ανδρα αναστρεφομενον ορθως και εστωτα προ προσωπου μου ολοσχερως εν καιρω της γης του μη εις τελος εξαλειψαι αυτην και ουχ ευρον 31 και εξεχεα επ' αυτην θυμον μου εν πυρι οργης μου του συντελεσαι τας οδους αυτων εις χεφαλας αυτων δεδωχα λεγει χυριος χυριος

Chapter 23

1 και εγένετο λογος κυθίου προς με λέγων 2 υιε ανθρώπου δυο γυναίκες ησαν θυγατέρες μητρος μίας 3 και εξεπορνέυσαν εν αιγυπτώ εν τη νέοτητι αυτών έκει

επεσον οι μαστοι αυτων εχει διεπαρθενευθησαν 4 χαι τα ονοματα αυτων ην οολα η πρεσβυτερα και οολιβα η αδελφη αυτης και εγενοντο μοι και ετεκον υιους και θυγατερας και τα ονοματα αυτων σαμαρεια η οολα και ιερουσαλημ η οολιβα 5 και εξεπορνευσεν η οολα απ΄ εμου και επεθετο επι τους εραστας αυτης επι τους ασσυριους τους εγγιζοντας αυτη 6 ενδεδυχοτας υαχινθινα ηγουμενους χαι στρατηγους νεανισχοι επιλεχτοι παντες ιππεις ιππαζομενοι εφ΄ ιππων 7 χαι εδωχεν την πορνειαν αυτης επ΄ αυτους επιλεχτοι υιοι ασσυριών παντές και επι παντάς ους επεθετο εν πασι τοις ενθυμημασιν αυτης εμιαινετο 8 και την πορνειαν αυτης εξ αιγυπτου ουκ εγκατελιπεν οτι μετ΄ αυτης εκοιμώντο εν νεοτητι αυτης και αυτοι διεπαρθενευσαν αυτην και εξεχεαν την πορνειαν αυτων επ' αυτην 9 δια τουτο παρεδωκα αυτην εις χειρας των εραστων αυτης εις χειρας υιων ασσυριων εφ΄ ους επετιθετο 10 αυτοι απεχαλυψαν την αισχυνην αυτης υιους και θυγατερας αυτης ελαβον και αυτην εν ρομφαια απεκτειναν και εγενετο λαλημα εις γυναικας και εποιησαν εκδικησεις εν αυτη εις τας θυγατερας 11 και ειδεν η αδελφη αυτης οολιβα και διεφθειρε την επιθεσιν αυτης υπερ αυτην και την πορνειαν αυτης υπερ την πορνειαν της αδελφης αυτης 12 επι τους υιους των ασσυριων επεθετο ηγουμενους και στρατηγους τους εγγυς αυτης ενδεδυκοτας ευπαρυφα ιππεις ιππάζομενους εφ΄ ιππων νεανισχοι επιλεχτοι παντές 13 και είδον ότι μεμιανταί οδος μια των δυο 14 και προσεθετο προς την πορνειαν αυτης και ειδεν ανδρας εζωγραφημενους επι του τοιχου ειχονας χαλδαιων εζωγραφημενους εν γραφιδι 15 εζωσμενους ποιχιλματα επι τας οσφυας αυτων χαι τιαραι βαπται επι των χεφαλων αυτων οψις τρισση παντων ομοιωμα υιων χαλδαιων γης πατριδος αυτων 16 και επέθετο επ΄ αυτους τη ορασει οφθαλμων αυτης και εξαπεστειλέν αγγέλους προς αυτους εις γην χαλδαιων 17 και ηλθοσαν προς αυτην υιοι βαβυλωνος εις κοιτην καταλυοντων και εμιαινον αυτην εν τη πορνεια αυτης και εμιανθη εν αυτοις και απέστη η ψυχη αυτης απ' αυτων 18 και απεκαλυψέν την πορνείαν αυτης και απεκαλυψεν την αισχυνην αυτης και απεστη η ψυχη μου απ' αυτης ον τροπον απέστη η ψυχη μου από της αδέλφης αυτής 19 και επληθυνάς την πορνειαν σου του αναμνησαι ημερας νεοτητος σου εν αις επορνευσας εν αιγυπτω 20 και επεθου επι τους χαλδαιους ων ησαν ως ονων αι σαρκες αυτων και αιδοια ιππων τα αιδοια αυτων 21 και επεσκεψω την ανομιαν νεοτητος σου α εποιεις εν αιγυπτω εν τω καταλυματι σου ου οι μαστοι νεοτητος σου 22 δια τουτο οολιβα ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εξεγειρω τους εραστας σου επι σε αφ' ων απεστη η ψυχη σου απ΄ αυτων και επαξω αυτους επι σε κυκλοθεν 23 υιους βαβυλωνος και παντας τους χαλδαιους φακουδ και σουε και κουε και παντας υιους ασσυριων μετ΄ αυτων νεανισχους επιλεχτους ηγεμονας χαι στρατηγους παντας τρισσους και ονομαστους ιππευοντας εφ΄ ιππων 24 και παντες ηξουσιν επι σε απο βορρα αρματα και τροχοι μετ΄ οχλου λαων θυρεοι και πελται και βαλουσιν φυλακην

επι σε χυχλω χαι δωσω προ προσωπου αυτων χριμα χαι εχδιχησουσιν σε εν τοις κριμασιν αυτων 25 και δωσω τον ζηλον μου εν σοι και ποιησουσιν μετα σου εν οργη θυμου μυχτηρα σου χαι ωτα σου αφελουσιν χαι τους χαταλοιπους σου εν ρομφαια χαταβαλουσιν αυτοι υιους σου χαι θυγατερας σου λημψονται χαι τους καταλοιπους σου πυρ καταφαγεται 26 και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευή της καυχήσεως σου 27 και αποστρεψω τας ασεβείας σου εχ σου και την πορνειαν σου εχ γης αιγυπτου και ου μη αρης τους οφθαλμους σου επ΄ αυτους και αιγυπτου ου μη μνησθης ουκετι 28 διοτι ταδε λεγει κυριος χυριος ιδου εγω παραδιδωμι σε εις χειρας ων μισεις αφ' ων απέστη η ψυχη σου απ΄ αυτων 29 και ποιησουσιν εν σοι εν μισει και λημψονται παντας τους πονους σου και τους μοχθους σου και εση γυμνη και ασχημονουσα και αποκαλυφθησεται αισχυνη πορνειας σου και ασεβεια σου και η πορνεια σου 30 εποιησεν ταυτα σοι εν τω εχπορνευσαι σε οπισω εθνων χαι εμιαινου εν τοις ενθυμημασιν αυτων 31 εν τη οδω της αδελφης σου επορευθης και δωσω το ποτηριον αυτης εις χειρας σου 32 ταδε λεγει χυρίος το ποτηρίον της αδελφης σου πίεσαι το βαθυ και το πλατυ το πλεοναζον του συντελεσαι 33 μεθην και εκλυσεως πλησθηση και το ποτηριον αφανισμου ποτηριον αδελφης σου σαμαρειας 34 και πιεσαι αυτο και τας εορτας και τας νεομηνίας αυτης αποστρεψω διοτί εγω λελαληκα λεγεί κυρίος 35 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων επελαθου μου χαι απερριψας με οπισω του σωματος σου και συ λαβε την ασεβειαν σου και την πορνειαν σου 36 και ειπεν χυριος προς με υιε ανθρωπου ου χρινεις την οολαν και την οολιβαν και απαγγελεις αυταις τας ανομιας αυτων 37 οτι εμοιχωντο και αιμα εν χερσιν αυτων τα ενθυμηματα αυτων εμοιχωντο και τα τεκνα αυτων α εγεννησαν μοι διηγαγον αυτοις δι΄ εμπυρων 38 εως και ταυτα εποιησαν μοι τα αγια μου εμιαινον και τα σαββατα μου εβεβηλουν 39 και εν τω σφαζειν αυτους τα τεκνα αυτων τοις ειδωλοις αυτων και εισεπορευοντο εις τα αγια μου του βεβηλουν αυτα και οτι ουτως εποιουν εν μεσω του οιχου μου 40 χαι οτι τοις ανδρασιν τοις ερχομενοις μαχροθεν οις αγγελους εξαπεστελλοσαν προς αυτους και αμα τω ερχεσθαι αυτους ευθυς ελουου και εστιβιζου τους οφθαλμους σου και εκοσμου κοσμω 41 και εκαθου επι κλινης εστρωμενης και τραπεζα κεκοσμημενη προ προσωπου αυτης και το θυμιαμα μου και το ελαιον μου ευφραινοντο εν αυτοις 42 και φωνην αρμονιας ανεκρουοντο και προς ανδρας εκ πληθους ανθρωπων ηκοντας εκ της ερημου και εδιδοσαν ψελια επι τας χειρας αυτων και στεφανον καυχησεως επι τας κεφαλας αυτων 43 και ειπα ουκ εν τουτοις μοιχευουσιν και εργα πορνης και αυτη εξεπορνευσεν 44 και εισεπορευοντο προς αυτην ον τροπον εισπορευονται προς γυναικα πορνην ουτως εισεπορευοντο προς οολαν και προς οολιβαν του ποιησαι ανομιαν 45 και ανδρες δικαιοι αυτοι εκδικησουσιν αυτας εκδικησει μοιχαλιδος και εκδικησει αιματος οτι μοιχαλιδες εισιν και αιμα εν χερσιν αυτων 46 ταδε λεγει

χυρίος χυρίος αναγαγε επ΄ αυτας οχλον και δος εν αυταίς ταράχην και διαρπαγην 47 και λιθοβολησόν επ΄ αυτας λιθοίς όχλων και κατακέντει αυτας εν τοις ξιφεσίν αυτών υίους αυτών και θυγατέρας αυτών αποκτένουσι και τους οίκους αυτών εμπρησούσιν 48 και αποστρεψώ ασέβειαν έκ της γης και παίδευθησονται πασαί αι γυναίκες και ου μη ποιησούσιν κατά τας ασέβειας αυτών 49 και δοθησεταί η ασέβεια ύμων εφ΄ υμας και τας αμαρτίας των ενθυμηματών υμών λημψέσθε και γνωσέσθε διότι έγω χυρίος

Chapter 24

1 και εγενετο λογος κυριου προς με εν τω ετει τω ενατω εν τω μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος λεγων 2 υιε ανθρωπου γραψον σεαυτω εις ημεραν απο της ημερας ταυτης αφ΄ ης απηρεισατο βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ απο της ημερας της σημερον 3 και ειπον επι τον οικον τον παραπικραινοντα παραβολην και έρεις προς αυτους ταδέ λέγει κυριος επιστήσον τον λέβητα και έκχεον εις αυτον υδωρ 4 και εμβαλε εις αυτον τα διχοτομηματα παν διχοτομημα καλον σκελος και ωμον εκσεσαρκισμένα από των όστων 5 εξ επιλέκτων κτηνών ειλημμένων και υποχαιε τα οστα υποχατω αυτων εζεσεν εζεσεν και ηψηται τα οστα αυτης εν μεσω αυτης 6 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ω πολις αιματων λεβης εν ω εστιν ιος εν αυτω και ο ιος ουκ εξηλθεν εξ αυτης κατα μελος αυτης εξηνεγκεν ουκ επεσεν επ΄ αυτην χληρος 7 οτι αιμα αυτης εν μεσω αυτης εστιν επι λεωπετριαν τεταχα αυτο ουχ εχχεχυχα αυτο επι την γην του χαλυψαι επ΄ αυτο γην 8 του αναβηναι θυμον εις εκδικησιν εκδικηθηναι δεδωκα το αιμα αυτης επι λεωπετριαν του μη καλυψαι αυτο 9 δια τουτο ταδε λεγει κυριος καγω μεγαλυνω τον δαλον 10 και πληθυνω τα ξυλα και ανακαυσω το πυρ οπως τακη τα κρεα και ελαττωθη ο ζωμος 11 και στη επι τους ανθρακας οπως προσκαυθη και θερμανθη ο χαλκος αυτης και τακή εν μεσω ακαθαρσιας αυτής και εκλιπή ο ιος αυτής 12 και ου μη εξελθή εξ αυτης πολυς ο ιος αυτης καταισχυνθησεται ο ιος αυτης 13 ανθ΄ ων εμιαινου συ και τι εαν μη καθαρισθης ετι εως ου εμπλησω τον θυμον μου 14 εγω κυριος λελαληχα χαι ηξει χαι ποιησω ου διαστελω ουδε μη ελεησω χατα τας οδους σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε λεγει κυριος δια τουτο εγω κρινω σε κατα τα αιματα σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε η ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη του παραπικραινειν 15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 16 υιε ανθρωπου ιδου εγω λαμβανω εχ σου τα επιθυμηματα των οφθαλμων σου εν παραταξει ου μη χοπης ουδε μη χλαυσθης 17 στεναγμος αιματος οσφυος πενθους εστιν ουχ εσται το τριχωμα σου συμπεπλεγμενον επι σε χαι τα υποδηματα σου εν τοις ποσιν σου ου μη παρακληθης εν χειλεσιν αυτων και αρτον ανδρων ου μη φαγης 18 και ελαλησα προς τον λαον το πρωι ον τροπον ενετειλατο μοι

και απεθανεν η γυνη μου εσπερας και εποιησα το πρωι ον τροπον επεταγη μοι 19 και είπεν προς με ο λαος ουκ αναγγελείς ημίν τι έστιν ταυτα α συ ποιείς 20 και ειπα προς αυτους λογος κυριου προς με εγενετο λεγων 21 ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει χυριος ιδου εγω βεβηλω τα αγια μου φρυαγμα ισχυος υμων επιθυμηματα οφθαλμων υμων και υπερ ων φειδονται αι ψυχαι υμων και οι υιοι υμων και αι δυγατερες υμων ους εγκατελιπετε εν ρομφαια πεσουνται 22 και ποιησετε ον τροπον πεποιηκα απο στοματος αυτων ου παρακληθησεσθε και αρτον ανδρων ου φαγεσθε 23 και αι κομαι υμων επι της κεφαλης υμων και τα υποδηματα υμων εν τοις ποσιν υμων ουτε μη χοψησθε ουτε μη χλαυσητε και εντακησεσθε εν ταις αδικιαις υμων και παρακαλεσετε εκαστος τον αδελφον αυτου 24 και εσται ιεζεκιηλ υμιν εις τερας κατα παντα οσα εποιησεν ποιησετε οταν ελθη ταυτα και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 25 και συ υιε ανθρωπου ουχι εν τη ημερα οταν λαμβανω την ισχυν παρ΄ αυτων την επαρσιν της καυχησεως αυτων τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων και την επαρσιν ψυχης αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων 26 εν εκείνη τη ημέρα ηξεί ο ανασωζομένος προς σε του αναγγειλαι σοι εις τα ωτα 27 εν εχεινη τη ημερα διανοιχθησεται το στομα σου προς τον ανασωζομενον και λαλησεις και ου μη αποκωφωθης ουκετι και εση αυτοις εις τερας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος.

Chapter 25

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τους υιους αμμών και προφητεύσον επ΄ αυτούς 3 και έρεις τοις υιοις αμμων ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ΄ ων επεχαρητε επι τα αγια μου οτι εβεβηλωθη και επι την γην του ισραηλ οτι ηφανισθη και επι τον οικον του ιουδα οτι επορευθησαν εν αιχμαλωσια 4 δια τουτο ιδου εγω παραδιδωμι υμας τοις υιοις χεδεμ εις χληρονομιαν χαι χατασχηνωσουσιν εν τη απαρτια αυτων εν σοι και δωσουσιν εν σοι τα σκηνωματα αυτων αυτοι φαγονται τους καρπους σου και αυτοι πιονται την πιοτητα σου 5 και δωσω την πολιν του αμμων εις νομας χαμηλων και τους υιους αμμων εις νομην προβατων και επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος 6 διοτι ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων εχροτησας την χειρα σου χαι επεψοφησας τω ποδι σου και επεχαρας εκ ψυχης σου επι την γην του ισραηλ 7 δια τουτο εχτενω την χειρα μου επι σε χαι δωσω σε εις διαρπαγην εν τοις εθνεσιν και εξολεθρευσω σε εκ των λαων και απολω σε εκ των χωρων απωλεια και επιγνωση διοτι εγω κυριος 8 ταδε λεγει κυριος ανθ΄ ων ειπεν μωαβ ιδου ον τροπον παντα τα εθνη οιχος ισραηλ και ιουδα 9 δια τουτο ιδου εγω παραλυω τον ωμον μωαβ απο πολεων ακρωτηριων αυτου εκλεκτην γην οικον ασιμουθ επανω πηγης πολεως παραθαλασσιας 10 τοις υιοις χεδεμ επι τους υιους αμμων δεδωχα

αυτους εις κληφονομιαν οπως μη μνεια γενηται των υιων αμμων 11 και εις μωαβ ποιησω εκδικησιν και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος 12 ταδε λεγει κυριος ανθ΄ ων εποιησεν η ιδουμαια εν τω εκδικησαι αυτους εκδικησιν εις τον οικον ιουδα και εμνησικακησαν και εξεδικησαν δικην 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι την ιδουμαιαν και εξολεθρευσω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και θησομαι αυτην ερημον και εκ θαιμαν διωκομενοι εν ρομφαια πεσουνται 14 και δωσω εκδικησιν μου επι την ιδουμαιαν εν χειρι λαου μου ισραηλ και ποιησουσιν εν τη ιδουμαια κατα την οργην μου και κατα τον θυμον μου και επιγνωσονται την εκδικησιν μου λεγει κυριος 15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ΄ ων εποιησαν οι αλλοφυλοι εν εκδικησει και εξανεστησαν εκδικησιν επιχαιροντες εκ ψυχης του εξαλειψαι εως αιωνος 16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκτενω την χειρα μου επι τους αλλοφυλους και εξολεθρευσω κρητας και απολω τους καταλοιπους τους κατοικουντας την παραλιαν 17 και ποιησω εν αυτοις εκδικησεις μεγαλας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω δουναι την εκδικησιν μου επ΄ αυτους

Chapter 26

1 και εγενηθη εν τω ενδεκατω ετει μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου ανθ΄ ων ειπεν σορ επι ιερουσαλημ ευγε συνετριβη απολωλεν τα εθνη επεστραφη προς με η πληρης ηρημωται 3 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου έγω επι σε σορ χαι αναξω επι σε εθνη πολλα ως αναβαινει η θαλασσα τοις χυμασιν αυτης 4 και καταβαλουσιν τα τειχη σορ και καταβαλουσι τους πυργους σου και λικμησω τον χουν αυτης απ΄ αυτης και δωσω αυτην εις λεωπετριαν 5 ψυγμος σαγηνων εσται εν μεσω θαλασσης οτι εγω λελαληκα λεγει κυριος και εσται εις προνομην τοις εθνεσιν 6 και αι θυγατερες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αναιρεθησονται και γνωσονται οτι εγω χυριος 7 οτι ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω επι σε σορ τον ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος απο του βορρα βασιλευς βασιλεων εστιν μεθ΄ ιππων και αρματων και ιππεων και συναγωγης εθνων πολλων σφοδρα 8 ουτος τας θυγατερας σου τας εν τω πεδιω μαχαιρα ανελει και δωσει επι σε προφυλακην και περιοικοδομησει και ποιησει επι σε κυκλω χαρακα και περιστασιν οπλων και τας λογχας αυτου απεναντι σου δωσει 9 τα τειχη σου και τους πυργους σου καταβαλει εν ταις μαχαιραις αυτου 10 απο του πληθους των ιππων αυτου κατακαλυψει σε ο κονιορτος αυτων και απο της φωνης των ιππεων αυτου και των τροχων των αρματων αυτου σεισθησεται τα τειχη σου εισπορευομενου αυτου τας πυλας σου ως εισπορευομενος εις πολιν εχ πεδιου 11 εν ταις οπλαις των ιππων αυτου καταπατησουσιν σου πασας τας πλατειας τον λαον σου μαχαιρα ανελει και την υποστασιν σου της ισχυος επι την γην καταξει 12 και προνομευσει την δυναμιν σου και σκυλευσει τα υπαρχοντα σου και

καταβαλει σου τα τειχη και τους οικους σου τους επιθυμητους καθελει και τους λιθους σου και τα ξυλα σου και τον χουν σου εις μεσον της θαλασσης εμβαλει 13 και καταλυσει το πληθος των μουσικων σου και η φωνη των ψαλτηριων σου ου μη αχουσθη ετι 14 χαι δωσω σε εις λεωπετριαν ψυγμος σαγηνων εση ου μη οιχοδομήθης ετι οτι εγω ελαλησα λεγει χυριος 15 διοτι ταδε λεγει χυριος χυριος τη σορ ουχ απο φωνης της πτωσεως σου εν τω στεναξαι τραυματιας εν τω σπασαι μαχαιραν εν μεσω σου σεισθησονται αι νησοι 16 και καταβησονται απο των θρονων αυτων παντες οι αρχοντες εκ των εθνων της θαλασσης και αφελουνται τας μιτρας απο των χεφαλων αυτων και τον ιματισμον τον ποικιλον αυτων εκδυσονται εχστασει εχστησονται επι γην χαθεδουνται και φοβηθησονται την απωλειαν αυτων και στεναξουσιν επι σε 17 και λημψονται επι σε θρηνον και ερουσιν σοι πως κατελυθης εκ θαλασσης η πολις η επαινεστη η δουσα τον φοβον αυτης πασι τοις κατοικουσιν αυτην 18 και φοβηθησονται αι νησοι αφ΄ ημερας πτωσεως σου 19 οτι ταδε λεγει χυριος χυριος οταν δω σε πολιν ηρημωμενην ως τας πολεις τας μη κατοικηθησομένας εν τω αναγαγείν με επί σε την αβυσσον και κατακάλυψη σε υδωρ πολυ 20 και καταβιβασω σε προς τους καταβαινοντας εις βοθρον προς λαον αιωνος και κατοικίω σε εις βαθή της γης ως ερημού αιωνίου μετα καταβαίνουτων εις βοθρον οπως μη κατοικήθης μήδε ανασταθής επι γης ζωής 21 απωλείαν σε δωσω και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα λεγει κυριος κυριος

Chapter 27

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου λαβε επι σορ θρηνον 3 και ερεις τη σορ τη κατοικουση επι της εισοδου της θαλασσης τω εμποριω των λαων απο νησων πολλων ταδε λεγει χυριος τη σορ συ ειπας εγω περιεθηχα εμαυτη καλλος μου 4 εν καρδια θαλασσης τω βεελιμ υιοι σου περιεθηκαν σοι καλλος 5 χεδρος εχ σανιρ ωχοδομηθη σοι ταινιαι σανιδων χυπαρισσου εχ του λιβανου ελημφθησαν του ποιησαι σοι ιστους ελατινους 6 εχ της βασανιτιδος εποιησαν τας χωπας σου τα ιερα σου εποιησαν εξ ελεφαντος οιχους αλσωδεις απο νησων των χεττιιν 7 βυσσος μετα ποιχιλιας εξ αιγυπτου εγενετο σοι στρωμνη του περιθειναι σοι δοξαν και περιβαλειν σε υακινθον και πορφυραν εκ των νησων ελισαι και εγενετο περιβολαια σου 8 και οι αρχοντες σου οι κατοικουντες σιδωνα και αραδιοι εγενοντο χωπηλαται σου οι σοφοι σου σορ οι ησαν εν σοι ουτοι χυβερνηται σου 9 οι πρεσβυτεροι βυβλιων και οι σοφοι αυτων ησαν εν σοι ουτοι ενισχυον την βουλην σου και παντα τα πλοια της θαλασσης και οι κωπηλαται αυτων εγενοντο σοι επι δυσμας δυσμων 10 περσαι και λυδοι και λιβυες ησαν εν τη δυναμει σου ανδρες πολεμισται σου πελτας και περικεφαλαιας εκρεμασαν εν σοι ουτοι εδωκαν την δοξαν σου 11 υιοι αραδιων και η δυναμις σου επι των τειχεων σου φυλακες

εν τοις πυργοις σου ησαν τας φαρετρας αυτων εχρεμασαν επι των ορμων σου κυχλω ουτοι ετελειωσαν σου το χαλλος 12 χαρχηδονιοι εμποροι σου απο πληθους πασης ισχυος σου αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και κασσιτερον και μολυβον εδωχαν την αγοραν σου 13 η ελλας χαι η συμπασα χαι τα παρατεινοντα ουτοι ενεπορευοντο σοι εν ψυχαις ανθρωπων και σκευη χαλκα εδωκαν την εμποριαν σου 14 εξ οιχου θεργαμα ιππους και ιππεις εδωκαν αγοραν σου 15 υιοι ροδιων εμποροι σου απο νησων επληθυναν την εμποριαν σου οδοντας ελεφαντινους και τοις εισαγομενοις αντεδιδους τους μισθους σου 16 ανθρωπους εμποριαν σου απο πληθους του συμμιχτου σου σταχτην χαι ποιχιλματα εχ θαρσις χαι ραμωθ χαι χορχορ εδωχαν την αγοραν σου 17 ιουδας χαι οι υιοι του ισραηλ ουτοι εμποροι σου εν σιτου πρασει και μυρων και κασιας και πρωτον μελι και ελαιον και ρητινην εδωκαν εις τον συμμικτον σου 18 δαμασκος εμπορος σου εκ πληθους πασης δυναμεως σου οινος εχ χελβων και ερια εκ μιλητου 19 και οινον εις την αγοραν σου εδωκαν εξ ασηλ σιδηρος ειργασμενος και τροχος εν τω συμμικτω σου εστιν 20 δαιδαν εμποροι σου μετα κτηνων εκλεκτων εις αρματα 21 η αραβια και παντες οι αρχοντες χηδαρ ουτοι εμποροι σου δια χειρος σου χαμηλους χαι χριους χαι αμνους εν οις εμπορευονται σε 22 εμποροι σαβα και ραγμα ουτοι εμποροι σου μετα πρωτων ηδυσματων και λιθων χρηστων και χρυσιον εδωκαν την αγοραν σου 23 χαρραν και χαννα ουτοι εμποροι σου ασσουρ και χαρμαν εμποροι σου 24 φεροντες εμποριαν υαχινθον χαι θησαυρους εχλεχτους δεδεμενους σχοινιοις και κυπαρισσινα 25 πλοια εν αυτοις καρχηδονιοι εμποροι σου εν τω πληθει εν τω συμμιχτω σου χαι ενεπλησθης χαι εβαρυνθης σφοδρα εν χαρδια θαλασσης 26 εν υδατι πολλω ηγον σε οι χωπηλαται σου το πνευμα του νοτου συνετριψεν σε εν καρδια θαλασσης 27 ησαν δυναμεις σου και ο μισθος σου και των συμμικτων σου και οι κωπηλαται σου και οι κυβερνηται σου και οι συμβουλοι σου και οι συμμικτοι σου εκ των συμμικτων σου και παντές οι ανδρές οι πολεμισται σου οι εν σοι και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου πεσουνται εν καρδια θαλασσης εν τη ημερα της πτωσεως σου 28 προς την φωνην της χραυγης σου οι χυβερνηται σου φοβω φοβηθησονται 29 και καταβησονται απο των πλοιων παντες οι κωπηλαται σου και οι επιβαται και οι πρωρεις της θαλασσης επι την γην στησονται 30 και αλαλαξουσιν επι σε τη φωνη αυτων και κεκραξονται πικρον και επιθησουσιν επι την κεφαλην αυτων γην και σποδον υποστρωσονται 32 και λημφονται οι υιοι αυτων επι σε θρηνον και θρηνημα σοι 33 ποσον τινα ευρες μισθον απο της θαλασσης ενεπλησας εθνη απο του πληθους σου και απο του συμμικτου σου επλουτισας παντας βασιλεις της γης 34 νυν συνετριβης εν θαλασση εν βαθει υδατος ο συμμικτος σου και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου επεσον παντες οι χωπηλαται σου 35 παντες οι χατοιχουντες τας νησους εστυγνασαν επι σε και οι βασιλεις αυτων εκστασει εξεστησαν και εδακρυσεν το προσωπον αυτων

36 εμποροί απο εθνών εσυρίσαν σε απώλεια έγενου και ουκέτι έση είς τον αίωνα

Chapter 28

1 και εγένετο λογος κυθίου προς με λέγων 2 και συ υιε ανθρωπου είπον τω αρχοντι τυρου ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων υψωθη σου η χαρδια χαι ειπας θεος ειμι εγω κατοικιαν θεου κατωκηκα εν καρδια θαλασσης συ δε ει ανθρωπος και ου θεος και εδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου 3 μη σοφωτερος ει συ του δανιηλ σοφοι ουχ επαιδευσαν σε τη επιστημη αυτων 4 μη εν τη επιστημη σου η εν τη φρονησει σου εποιησας σεαυτω δυναμιν και χρυσιον και αργυριον εν τοις θησαυροις σου 5 εν τη πολλη επιστημη σου και εμπορια σου επληθυνας δυναμιν σου υψωθη η χαρδια σου εν τη δυναμει σου 6 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επειδη δεδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου 7 αντι τουτου ιδου εγω επαγω επι σε αλλοτριους λοιμους απο εθνων και εκκενωσουσιν τας μαχαιρας αυτων επι σε και επι το χαλλος της επιστημης σου χαι στρωσουσιν το χαλλος σου εις απωλειαν 8 και καταβιβασουσιν σε και αποθανή θανατώ τραυματιών εν καρδία θαλασσής 9 μη λεγων ερεις θεος ειμι εγω ενωπιον των αναιρουντων σε συ δε ει ανθρωπος και ου θεος εν πληθει 10 απεριτμητων απολη εν χερσιν αλλοτριων οτι εγω ελαλησα λεγει χυριος 11 χαι εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 12 υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι τον αρχοντα τυρου και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος συ αποσφραγισμα ομοιωσεως και στεφανος καλλους 13 εν τη τρυφη του παραδεισου του θεου εγενηθης παν λιθον χρηστον ενδεδεσαι σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδον και ανθρακα και σαπφειρον και ιασπιν και αργυριον και χρυσιον και λιγυριον και αχατην και αμεθυστον και χρυσολιθον και βηρυλλιον και ονυχιον και χουσιου ενεπλησας τους θησαυρους σου και τας αποθηκας σου εν σοι αφ΄ ης ημερας εχτισθης συ 14 μετα του χερουβ εθηχα σε εν ορει αγιω θεου εγενηθης εν μεσω λιθων πυρινων 15 εγενηθης αμωμος συ εν ταις ημεραις σου αφ' ης ημερας συ εχτισθης εως ευρεθη τα αδιχηματα εν σοι 16 απο πληθους της εμποριας σου επλησας τα ταμιεια σου ανομιας και ημαρτες και ετραυματισθης απο ορους του θεου και ηγαγεν σε το χερουβ εκ μεσου λιθων πυρινων 17 υψωθη η καρδια σου επι τω χαλλει σου διεφθαρη η επιστημη σου μετα του χαλλους σου δια πληθος αμαρτιων σου επι την γην ερριψα σε εναντιον βασιλεων εδωκα σε παραδειγματισθηναι 18 δια το πληθος των αμαρτιων σου και των αδικιων της εμποριας σου εβεβηλωσας τα ιερα σου και εξαξω πυρ εκ μεσου σου τουτο καταφαγεται σε και δωσω σε εις σποδον επι της γης σου εναντιον παντων των ορωντων σε 19 και παντες οι επισταμενοι σε εν τοις εθνεσιν στυγνασουσιν επι σε απωλεια εγενου και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα 20 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 21 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι σιδωνα και προφητευσον επ' αυτην 22

και είπου ταδε λεγει κυρίος ίδου έγω έπι σε σίδων και ευδοξασθησομαι έυ σοι και γύωση ότι έγω είμι κυρίος ευ τω ποίησαι με έυ σοι κρίματα και αγιασθησομαι έυ σοι 23 αίμα και θανατός έυ ταις πλατείαις σου και πεσουνται τέτραυματισμέυοι ευ μαχαιραίς έυ σοι περιχυχλώ σου και γύωσουται διότι έγω είμι χυρίος 24 και ουκ έσουται ουκέτι τω οίκω του ισραήλ σκολοψ πίκριας και ακαυθα όδυυης από παυτών των περιχυχλώ αυτών των ατιμασαύτων αυτούς και γύωσουται ότι έγω είμι χυρίος 25 ταδε λέγει χυρίος χυρίος και συναξώ του ισραήλ έχ των έθυων ου διεσκορπίσθησαν έχει και αγιασθησομαι έυ αυτοίς έυωπίου των λάωυ και τών έθυων και κατοίχησουσιν έπι της γης αυτών ην δέδωκα τω δουλώ μου ιαχώβ 26 και κατοίχησουσιν έπ' αυτής έυ έλπιδι και οικόδομησουσιν οικίας και φυτευσουσιν αμπέλωνας και κατοίχησουσιν έν έλπιδι όταν ποίησω χρίμα έν πασίν τοις ατιμασασίν αυτούς έυ τοις κυχλώ αυτών και γύωσουται ότι έγω είμι χυρίος ο θέος αυτών και ο δέος των πατέρων αυτών

Chapter 29

1 εν τω ετει τω δεκατω εν τω δεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και προφητευσον επ΄ αυτον και επ΄ αιγυπτον ολην 3 και ειπον ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επι φαραω τον δραχοντα τον μεγαν τον εγχαθημενον εν μεσω ποταμων αυτου τον λεγοντα εμοι εισιν οι ποταμοι και εγω εποιησα αυτους 4 και εγω δωσω παγιδας εις τας σιαγονας σου και προσκολλησω τους ιχθυς του ποταμου σου προς τας πτερυγας σου και αναξω σε εκ μεσου του ποταμου σου και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου 5 και καταβαλω σε εν ταχει και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου επι προσωπον του πεδιου πεση και ου μη συναχθης και ου μη περισταλης τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου δεδωκα σε εις χαταβρωμα 6 χαι γνωσονται παντές οι χατοιχούντες αιγύπτον ότι εγω ειμι χυριος ανθ΄ ων εγενηθης ραβδος χαλαμινη τω οιχω ισραηλ 7 οτε επελαβοντο σου τη χειρι αυτων εθλασθης και στε επεκρατησεν επ΄ αυτους πασα χειρ και στε επανεπαυσαντο επι σε συνετριβης και συνεκλασας αυτων πασαν οσφυν 8 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω επαγω επι σε ρομφαιαν χαι απολω ανθρωπους απο σου και κτηνη 9 και εσται η γη αιγυπτου απωλεια και ερημος και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος αντι του λεγειν σε οι ποταμοι εμοι εισιν χαι εγω εποιησα αυτους 10 δια τουτο ιδου εγω επι σε και επι παντας τους ποταμους σου και δωσω γην αιγυπτου εις ερημον και ρομφαιαν και απωλειαν απο μαγδωλου και συηνης και εως οριων αιθιοπων 11 ου μη διελθη εν αυτη πους ανθρωπου και πους χτηνους ου μη διελθη αυτην και ου κατοικηθησεται τεσσαρακοντα ετη 12 και δωσω την γην αυτης απωλειαν εν μεσω γης ηρημωμενης και αι πολεις αυτης

εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται τεσσαραχοντα ετη χαι διασπερω αιγυπτον εν τοις εθνεσιν και λικμησω αυτους εις τας χωρας 13 ταδε λεγει κυριος μετα τεσσαραχοντα ετη συναξω τους αιγυπτιους απο των εθνων ου διεσχορπισθησαν εχει 14 και αποστρεψω την αιχμαλωσιαν των αιγυπτιων και κατοικισω αυτους εν γη παθουρης εν τη γη οθεν ελημφθησαν και εσται αρχη ταπεινη 15 παρα πασας τας αρχας ου μη υψωθη ετι επι τα εθνη και ολιγοστους αυτους ποιησω του μη ειναι αυτους πλειονας εν τοις εθνεσιν 16 και ουκετι εσονται τω οικω ισραηλ εις ελπιδα αναμιμνησκουσαν ανομιαν εν τω αυτους ακολουθησαι οπισω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος 17 χαι εγενετο εν τω εβδομω χαι ειχοστω ετει μια του μηνος του πρωτου εγένετο λογος χυρίου προς με λέγων 18 υιε ανθρωπου ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεδουλωσατο αυτου την δυναμιν δουλεια μεγαλη επι τυρου πασα χεφαλη φαλαχρα και πας ωμος μαδων και μισθος ουκ εγενηθη αυτω και τη δυναμει αυτου επι τυρου και της δουλειας ης εδουλευσαν επ΄ αυτην 19 ταδε λεγει χυριος χυριος ιδου διδωμι τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος γην αιγυπτου και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σχυλα αυτης χαι εσται μισθος τη δυναμει αυτου 20 αντι της λειτουργιας αυτου ης εδουλευσεν επι τυρον δεδωκα αυτω γην αιγυπτου ταδε λεγει κυριος κυριος 21 εν τη ημερα εχεινη ανατελει χερας παντι τω οιχω ισραηλ χαι σοι δωσω στομα ανεωγμένον εν μέσω αυτών και γνωσονται ότι έγω είμι κυρίος

Chapter 30

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον και ειπον ταδε λεγει χυριος ω ω η ημερα 3 οτι εγγυς η ημερα του χυριου ημερα περας εθνων εσται 4 και ηξει μαγαιρα επ΄ αιγυπτιους και εσται ταραχη εν τη αιθιοπια και πεσουνται τετραυματισμένοι εν αιγυπτω και συμπεσειται αυτής τα θεμέλια 5 περσαι και κρητες και λυδοι και λιβυες και παντες οι επιμικτοι και των υιων της διαθηχης μου μαχαιρα πεσουνται εν αυτη 6 χαι πεσουνται τα αντιστηριγματα αιγυπτου και καταβησεται η υβρις της ισχυος αυτης απο μαγδωλου εως συηνης μαχαιρα πεσουνται εν αυτη λεγει χυριος 7 χαι ερημωθησεται εν μεσω χωρων ηρημωμενων και αι πολεις αυτων εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται 8 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος οταν δω πυρ επ΄ αιγυπτον και συντριβωσι παντες οι βοηθουντες αυτη 9 εν τη ημερα εχεινη εξελευσονται αγγελοι σπευδοντες αφανισαι την αιδιοπιαν και εσται ταραχη εν αυτοις εν τη ημερα αιγυπτου οτι ιδου ηχει 10 ταδε λεγει χυριος χυριος χαι απολω πληθος αιγυπτιων δια χειρος ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος 11 αυτου και του λαου αυτου λοιμοι απο εθνων απεσταλμενοι απολεσαι την γην και εκκενωσουσιν παντες τας μαχαιρας αυτων επ' αιγυπτον και πλησθησεται η γη τραυματιών 12 και δώσω τους ποτα-

μους αυτων ερημους και απολω την γην και το πληρωμα αυτης εν χερσιν αλλοτριων εγω χυριος λελαληχα 13 οτι ταδε λεγει χυριος χυριος και απολω μεγιστανας απο μεμφέως και αρχοντας έκ της αιγυπτού και ουκ έσονται έτι 14 και απόλω γην παθουρης και δωσω πυρ επι τανιν και ποιησω εκδικησιν εν διοσπολει 15 και εκχεω τον θυμον μου επι σαιν την ισχυν αιγυπτου και απολω το πληθος μεμφεως 16 και δωσω πυρ επ΄ αιγυπτον και ταραχην ταραχθησεται συηνη και εν διοσπολει εσται εχρηγμα και διαχυθησεται υδατα 17 νεανισκοι ηλιου πολεως και βουβαστου εν μαχαιρα πεσουνται και αι γυναικες εν αιχμαλωσια πορευσονται 18 και εν ταφνας συσκοτασει η ημερα εν τω συντριψαι με εκει τα σκηπτρα αιγυπτου και απολειται εκει η υβρις της ισχυος αυτης και αυτην νεφελη καλυψει και αι θυγατερες αυτης αιχμαλωτοι αχθησονται 19 και ποιησω κριμα εν αιγυπτω και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος 20 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω πρωτω μηνι εβδομη του μηνος εγένετο λογος χυριου προς με λέγων 21 υιε ανθρωπου τους βραχιονας φαραω βασιλεως αιγυπτου συνετριψα και ιδου ου κατεδεθη του δοθηναι ιασιν του δοθηναι επ΄ αυτον μαλαγμα του δοθηναι ισχυν επιλαβεσθαι μαχαιρας 22 δια τουτο ταδε λεγει χυριος χυριος ιδου εγω επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και συντριψω τους βραχιονας αυτου τους ισχυρους και τους τεταμενους και καταβαλώ την μαχαιράν αυτού έχ της χείρος αυτού 23 και διασπέρω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας 24 και κατισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος και δωσω την ρομφαιαν μου εις την χειρα αυτου και επαξει αυτην επ΄ αιγυπτον και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σχυλα αυτης 25 χαι ενισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος οι δε βραχιονες φαραω πεσουνται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω δουναι την ρομφαίαν μου εις χειρας βασιλέως βαβυλώνος και έκτενει αυτήν επι γην αίγυπτου 26 και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας και γνωσονται παντες οτι εγω ειμι χυριος

Chapter 31

1 και έγενετο εν τω ενδέκατω έτει εν τω τριτώ μηνι μια του μηνός έγενετο λογός κυριού προς με λέγων 2 υιε ανθρώπου είπον προς φαραώ βασιλέα αιγύπτου και τω πληθεί αυτού τινι ωμοιώσας σεαυτον εν τω υψεί σου 3 ίδου ασσουρ κυπαρισσός εν τω λίβανω και καλός ταις παραφυασίν και υψηλός τω μεγέθει εις μέσον νέφελων έγενετο η αρχη αυτού 4 υδωρ έξεθρεψεν αυτού η αβυσσός υψωσέν αυτού τους ποταμούς αυτης ηγαγέν κυκλώ των φυτών αυτού και τα συστέματα αυτης έξαπεστείλεν εις παντά τα ξύλα του πέδιου 5 ένεκεν τουτού υψωθη το μέγεθος αυτού παρα πάντα τα ξύλα του πέδιου και επλατυνθησάν οι κλάδοι αυτού υδατος πόλλου 6 εν ταις παραφυασίν αυτού ενοσσέυσαν πάντα τα πετείνα του

ουρανου και υποκατω των κλαδων αυτου εγεννωσαν παντα τα θηρια του πεδιου εν τη σχια αυτου χατωχησεν παν πληθος εθνων 7 χαι εγενετο χαλος εν τω υψει αυτου δια το πληθος των κλαδων αυτου οτι εγενηθησαν αι ριζαι αυτου εις υδωρ πολυ 8 χυπαρισσοι τοιαυται ουχ εγενηθησαν εν τω παραδεισω του θεου χαι πιτυες ουχ ομοιαι ταις παραφυασιν αυτου και ελαται ουκ εγενοντο ομοιαι τοις κλαδοις αυτου παν ξυλον εν τω παραδεισω του θεου ουχ ωμοιωθη αυτω εν τω καλλει αυτου 9 δια το πληθος των κλαδων αυτου και εζηλωσεν αυτον τα ξυλα του παραδεισου της τρυφης του θεου 10 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ανθ΄ ων εγενου μεγας τω μεγεθει και εδωκας την αρχην σου εις μεσον νεφελων και ειδον εν τω υψωθηναι αυτον 11 και παρεδωκα αυτον εις χειρας αρχοντος εθνων και εποιησεν την απωλειαν αυτου 12 και εξωλεθρευσαν αυτον αλλοτριοι λοιμοι απο εθνων και κατεβαλον αυτον επι των ορεων εν πασαις ταις φαραγξιν επεσαν οι κλαδοι αυτου και συνετριβη τα στελεχη αυτου εν παντι πεδιω της γης και κατεβησαν απο της σχεπης αυτων παντες οι λαοι των εθνων χαι ηδαφισαν αυτον 13 επι την πτωσιν αυτου ανεπαυσαντο παντα τα πετεινα του ουρανου και επι τα στελεχη αυτου εγενοντο παντα τα θηρια του αγρου 14 οπως μη υψωθωσιν εν τω μεγεθει αυτων παντα τα ξυλα τα εν τω υδατι και ουκ εδωκαν την αρχην αυτων εις μεσον νεφελων και ουκ εστησαν εν τω υψει αυτων προς αυτα παντες οι πινοντες υδωρ παντες εδοθησαν εις θανατον εις γης βαθος εν μεσω υιων ανθρωπων προς καταβαινοντας εις βοθρον 15 ταδε λεγει κυριος κυριος εν η ημερα κατεβη εις αδου επενθησεν αυτον η αβυσσος και επεστησα τους ποταμους αυτης και εκωλυσα πληθος υδατος και εσκοτασεν επ΄ αυτον ο λιβανος παντα τα ξυλα του πεδιου επ΄ αυτω εξελυθησαν 16 απο της φωνης της πτωσεως αυτου εσεισθησαν τα εθνη οτε κατεβιβαζον αυτον εις αδου μετα των καταβαινοντων εις λακκον και παρεκαλουν αυτον εν γη παντα τα ξυλα της τρυφης και τα εκλεκτα του λιβανου παντα τα πινοντα υδωρ 17 και γαρ αυτοι κατεβησαν μετ' αυτου εις αδου εν τοις τραυματιαις απο μαχαιρας και το σπερμα αυτου οι κατοικουντες υπο την σκεπην αυτου εν μεσω της ζωης αυτων απωλοντο 18 τινι ωμοιωθης καταβηθι και καταβιβασθητι μετα των ξυλων της τρυφης εις γης βαθος εν μεσω απεριτμητων χοιμηθηση μετα τραυματιών μαχαιράς ουτώς φαράω και το πληθός της ισχυός αυτου λέγει κυρίος χυριος

Chapter 32

1 και εγένετο εν τω ενδέκατω έτει εν τω δωδέκατω μηνι μια του μηνός εγένετο λογός κυριού προς με λέγων 2 υιε ανθρώπου λαβέ θρηνού επι φαράω βασιλέα αιγυπτού και έρεις αυτώ λέοντι έθνων ωμοιώθης και συ ως δράκων ο έν τη θαλασση και έκερατίζες τοις ποταμοίς σου και έταρασσές υδώρ τοις ποσίν σου και

κατεπατεις τους ποταμους σου 3 ταδε λεγει κυριος και περιβαλω επι σε δικτυα λαων πολλων και αναξω σε εν τω αγκιστρω μου 4 και εκτενω σε επι την γην πεδια πλησθησεται σου και επικαθιω επι σε παντα τα πετεινα του ουρανου και εμπλησω εχ σου παντα τα θηρια πασης της γης 5 χαι δωσω τας σαρχας σου επι τα ορη χαι εμπλησω απο του αιματος σου 6 και ποτισθησεται η γη απο των προχωρηματων σου απο του πληθους σου επι των ορεων φαραγγας εμπλησω απο σου 7 και κατακαλυψω εν τω σβεσθηναι σε ουρανον και συσκοτασω τα αστρα αυτου ηλιον εν νεφελη χαλυψω χαι σεληνη ου μη φανη το φως αυτης 8 παντα τα φαινοντα φως εν τω ουρανω συσχοτασουσιν επι σε και δωσω σκοτος επι την γην σου λεγει χυριος χυριος 9 και παροργιω καρδιαν λαων πολλων ηνικα αν αγω αιχμαλωσιαν σου εις τα εθνη εις γην ην ουχ εγνως 10 χαι στυγνασουσιν επι σε εθνη πολλα και οι βασιλεις αυτων εκστασει εκστησονται εν τω πετασθαι την ρομφαιαν μου επι προσωπα αυτων προσδεχομενοι την πτωσιν αυτων αφ΄ ημερας πτωσεως σου 11 οτι ταδε λεγει χυριος ρομφαια βασιλεως βαβυλωνος ηξει σοι 12 εν μαχαιραις γιγαντων και καταβαλω την ισχυν σου λοιμοι απο εθνων παντες και απολουσι την υβριν αιγυπτου και συντριβησεται πασα η ισχυς αυτης 13 και απολω παντα τα κτηνη αυτης αφ΄ υδατος πολλου και ου μη ταραξη αυτο ετι πους ανθρωπου και ιχνος κτηνών ου μη καταπατησή αυτό 14 ουτώς τότε ησυχάσει τα υδατά αυτων και οι ποταμοι αυτων ως ελαιον πορευσονται λεγει κυριος 15 οταν δω αιγυπτον εις απωλειαν και ερημωθη η γη συν τη πληρωσει αυτης οταν διασπειρω παντας τους χατοιχουντας εν αυτή χαι γνωσονται οτι έγω ειμι χυρίος 16 θρήνος εστιν και θρηνησεις αυτον και αι θυγατερες των εθνων θρηνησουσιν αυτον επ΄ αιγυπτον και επι πασαν την ισχυν αυτης θρηνησουσιν αυτην λεγει κυριος κυριος 17 και εγενηθη εν τω δωδεκατω ετει του πρωτου μηνος πεντεκαιδεκατη του μηνος εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου θρηνησον επι την ισχυν αιγυπτου και καταβιβασουσιν αυτης τας θυγατερας τα εθνη νεκρας εις το βαθος της γης προς τους καταβαινοντας εις βοθρον 20 εν μεσω τραυματιών μαχαιρας πεσουνται μετ' αυτου και κοιμηθησεται πασα η ισχυς αυτου 21 και ερουσιν σοι οι γιγαντες εν βαθει βοθρου γινου τινος κρειττων ει καταβηθι και κοιμηθητι μετα απεριτμήτων εν μεσω τραυματίων μαχαίρας 22 έχει ασσούρ και πασά ή συναγωγη αυτου παντες τραυματιαι έχει εδοθησαν και η ταφη αυτων εν βαθει βοθρου και εγενηθη η συναγωγη αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματιαι οι πεπτωχοτες μαχαιρα 23 οι δοντες τον φοβον αυτων επι γης ζωης 24 εκει αιλαμ και πασα η δυναμις αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματίαι οι πεπτωχότες μαχαίρα και οι καταβαίνοντες απεριτμήτοι είς γής βαθος οι δεδωχοτες αυτων φοβον επι γης ζωης και ελαβοσαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον 25 εν μεσω τραυματιών 26 εκει εδοθησαν μοσοχ και δοβελ και πασα η ισχυς αυτων περικυκλω του μνηματος αυτου παντες

τον φοβον αυτων επι γης ζωης 27 και εκοιμηθησαν μετα των γιγαντων των πεπτωκότων από αιώνος οι κατέβησαν εις αδού εν οπλοίς πολεμικοίς και εθήκαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κέφαλας αυτών και εγενήθησαν αι ανόμιαι αυτών επι των όστων αυτών ότι εξεφοβησαν γιγαντάς εν γη ζωης 28 και συ εν μέσω απεριτμήτων κοιμήθηση μετα τετραυματισμένων μαχαίρα 29 έκει εδοθήσαν οι αρχοντές ασσούρ οι δοντές την ισχύν αυτού εις τραυμα μαχαίρας ουτοί μετα τραυματίων εκοιμήθησαν μετα καταβαίνοντων εις βόδρον 30 έκει οι αρχοντές του βόρρα παντές στρατηγοί ασσούρ οι καταβαίνοντες τραυματίαι σύν τω φόβω αυτών και τη ισχύι αυτών εκοιμήθησαν απεριτμήτοι μετα τραυματίων μαχαίρας και απηνέγκαν την βασανού αυτών μετα των καταβαίνοντων εις βόδρον 31 έκεινους όψεται βασίλευς φαράω και παρακληθησεταί έπι πασάν την ισχύν αυτών λέγει κυρίος χύριος 32 ότι δεδωκά του φοβού αυτού έπι γης ζωης και κοιμήθησεται έν μέσω απεριτμήτων μετά τραυματίων μαχαίρας φαράω και παν το πληθός αυτού λέγει κυρίος χύριος

Chapter 33

1 και έγενετο λογος κυρίου προς με λέγων 2 υιε ανθρωπου λαλησον τοις υίοις του λαου σου και ερεις προς αυτους γη εφ΄ ην αν επαγω ρομφαιαν και λαβη ο λαος της γης ανθρωπον ενα εξ αυτων και δωσιν αυτον εαυτοις εις σκοπον 3 και ιδη την ρομφαίαν ερχομένην επί την γην και σαλπίση τη σαλπίγγι και σημάνη τω λάω 4 και ακουση ο ακουσας την φωνην της σαλπιγγος και μη φυλαξηται και επελθη η ρομφαια και καταλαβη αυτον το αιμα αυτου επι της κεφαλης αυτου εσται 5 οτι την φωνην της σαλπιγγος αχουσας ουχ εφυλαξατο το αιμα αυτου επ΄ αυτου εσται και ουτος οτι εφυλαξατο την ψυχην αυτου εξειλατο 6 και ο σκοπος εαν ιδη την ρομφαιαν ερχομενην και μη σημανη τη σαλπιγγι και ο λαος μη φυλαξηται και ελθουσα η ρομφαια λαβη εξ αυτων ψυχην αυτη δια την αυτης ανομιαν ελημφθη και το αιμα εκ της χειρος του σκοπου εκζητησω 7 και συ υιε ανθρωπου σκοπον δεδωχα σε τω οιχω ισραηλ χαι αχουση εχ στοματος μου λογον 8 εν τω ειπαι με τω αμαρτωλω θανατω θανατωθηση και μη λαλησης του φυλαξασθαι τον ασεβη απο της οδου αυτου αυτος ο ανομος τη ανομια αυτου αποθανειται το δε αιμα αυτου εχ της χειρος σου εχζητησω 9 συ δε εαν προαπαγγειλης τω ασεβει την οδον αυτου του αποστρεψαι απ' αυτης και μη αποστρεψη απο της οδου αυτου ουτος τη ασεβεια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σαυτου εξηρησαι 10 και συ υιε ανθρωπου ειπον τω οικω ισραηλ ουτως ελαλησατε λεγοντες αι πλαναι ημων και αι ανομιαι ημων εφ΄ ημιν εισιν και εν αυταις ημεις τηκομεθα και πως ζησομεθα 11 ειπον αυτοις ζω εγω ταδε λεγει χυριος ου βουλομαι τον θανατον του ασεβους

ως το αποστρεψαι τον ασεβη απο της οδου αυτου και ζην αυτον αποστροφη αποστρεψατε απο της οδου υμων και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ 12 ειπον προς τους υιους του λαου σου δικαιοσυνή δικαιου ου μη εξεληται αυτον εν ή αν ημερα πλανηθη και ανομια ασεβους ου μη κακωση αυτον εν η αν ημερα αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και δικαιος ου μη δυνηται σωθηναι 13 εν τω ειπαι με τω διχαιω ουτος πεποιθεν επι τη διχαιοσυνη αυτου χαι ποιηση ανομιαν πασαι αι δικαιοσυναι αυτου ου μη αναμνησθωσιν εν τη αδικια αυτου η εποιησεν εν αυτη αποθανειται 14 και εν τω ειπαι με τω ασεβει θανατω θανατωθηση και αποστρεψη απο της αμαρτιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην 15 και ενεχυρασμα απόδω και αρπαγμα απότειση εν προσταγμασίν ζωής διαπορευήται του μη ποιησαι αδιχον ζωη ζησεται χαι ου μη αποθανη 16 πασαι αι αμαρτιαι αυτου ας ημαρτεν ου μη αναμνησθωσιν οτι χριμα και δικαιοσυνην εποιησεν εν αυτοις ζησεται 17 και ερουσιν οι υιοι του λαου σου ουκ ευθεια η οδος του κυριου και αυτή η οδος αυτών ουκ ευθεία 18 εν τω αποστρεψαί δικαίον από της διχαιοσυνής αυτού και ποιήση ανομίας και αποθανείται εν αυταίς 19 και εν τω αποστρεψαι τον αμαρτωλον απο της ανομιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην εν αυτοις αυτος ζησεται 20 και τουτο εστιν ο ειπατε ουκ ευθεια η οδος χυριου εχαστον εν ταις οδοις αυτου χρινω υμας οιχος ισραηλ 21 και εγενηθη εν τω δωδεχατω ετει εν τω δωδεχατω μηνι πεμπτη του μηνος της αιχμαλωσιας ημων ηλθεν ο ανασωθεις προς με απο ιερουσαλημ λεγων εαλω η πολις 22 και εγενηθη επ΄ εμε χειρ χυριου εσπερας πριν ελθειν αυτον χαι ηνοιξεν μου το στομα εως ηλθεν προς με το πρωι και ανοιχθεν μου το στομα ου συνεσχεθη ετι 23 και εγενηθη λογος κυθίου προς με λεγων 24 υιε ανθρωπου οι κατοικουντές τας ηρημωμενας επι της γης του ισραηλ λεγουσιν εις ην αβρααμ και κατεσχεν την γην και ημεις πλειους εσμεν ημιν δεδοται η γη εις κατασχεσιν 25 δια τουτο ειπον αυτοις ταδε λεγει χυριος χυριος 27 ζω εγω ει μην οι εν ταις ηρημωμεναις μαχαιρα πεσουνται και οι επι προσωπου του πεδιου τοις θηριοις του αγρου δοθησονται εις καταβρωμα και τους εν ταις τετειχισμεναις και τους εν τοις σπηλαιοις θανατω αποκτένω 28 και δώσω την γην είημον και απολείται η υβρίς της ισχύος αυτής και ερημωθησεται τα ορη του ισραηλ δια το μη ειναι διαπορευομενον 29 και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος και ποιησω την γην αυτων ερημον και ερημωθησεται δια παντα τα βδελυγματα αυτων α εποιησαν 30 και συ υιε ανθρωπου οι υιοι του λαου σου οι λαλουντες περι σου παρα τα τειχη και εν τοις πυλωσι των οικιών και λαλουσιν ανθρωπος τω αδελφω αυτου λεγοντες συνελθωμεν και ακουσωμεν τα εχπορευομενα παρα χυριου 31 ερχονται προς σε ως συμπορευεται λαος χαι καθηνται εναντιον σου και ακουουσιν τα ρηματα σου και αυτα ου μη ποιησουσιν οτι ψευδος εν τω στοματι αυτων και οπισω των μιασματων η καρδια αυτων 32 και γινη αυτοις ως φωνη ψαλτηριου ηδυφωνου ευαρμοστου και ακουσονται σου

τα εηματα και ου μη ποιησουσιν αυτα 33 και ηνικα αν ελθη εξουσιν ιδου ηκει και γνωσονται οτι προφητης ην εν μεσω αυτων

Chapter 34

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους ποιμενας του ισραηλ προφητευσον και ειπον τοις ποιμεσι ταδε λεγει κυριος κυριος ω ποιμενες ισραηλ μη βοσχουσιν ποιμενες εαυτους ου τα προβατα βοσχουσιν οι ποιμενες 3 ιδου το γαλα κατεσθετε και τα ερια περιβαλλεσθε και το παχυ σφαζετε και τα προβατα μου ου βοσκετε 4 το ησθενηκος ουκ ενισχυσατε και το κακως εχον ουχ εσωματοποιησατε και το συντετριμμενον ου κατεδησατε και το πλανωμενον ουχ επεστρεψατε και το απολωλος ουκ εζητησατε και το ισχυρον κατειργασασθε μοχθω 5 και διεσπαρη τα προβατα μου δια το μη ειναι ποιμενας και εγενηθη εις χαταβρωμα πασι τοις θηριοις του αγρου 6 χαι διεσπαρη μου τα προβατα εν παντι ορει και επι παν βουνον υψηλον και επι προσωπου πασης της γης διεσπαρη και ουκ ην ο εκζητων ουδε ο αποστρεφων 7 δια τουτο ποιμένες ακουσατε λογον χυριου 8 ζω έγω λέγει χυριος χυριος ει μην αντι του γενέσθαι τα προβατα μου εις προνομην και γενεσθαι τα προβατα μου εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του πεδιου παρα το μη ειναι ποιμενας και ουκ εξεζητησαν οι ποιμενες τα προβατα μου και εβοσκησαν οι ποιμενες εαυτους τα δε προβατα μου ουκ εβοσκησαν 9 αντι τουτου ποιμένες 10 ταδε λέγει χυρίος χυρίος ίδου έγω επί τους ποιμένας και εκζητησω τα προβατα μου εκ των χειρων αυτων και αποστρεψω αυτους του μη ποιμαινειν τα προβατα μου και ου βοσκησουσιν ετι οι ποιμενες αυτα και εξελουμαι τα προβατα μου εχ του στοματος αυτων χαι ουχ εσονται αυτοις ετι εις καταβρωμα 11 διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκζητησω τα προβατα μου και επισκεψομαι αυτα 12 ωσπερ ζητει ο ποιμην το ποιμνιον αυτου εν ημερα οταν η γνοφος και νεφελη εν μεσω προβατων διακεχωρισμενων ουτως εκζητησω τα προβατα μου και απελασω αυτα απο παντος τοπου ου διεσπαρησαν εκει εν ημερα νεφελης και γνοφου 13 και εξαξω αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους απο των χωρων και εισαξω αυτους εις την γην αυτων και βοσκησω αυτους επι τα ορη ισραηλ και εν ταις φαραγξιν και εν παση κατοικια της γης 14 εν νομη αγαθη βοσκησω αυτους και εν τω ορει τω υψηλω ισραηλ εσονται αι μανδραι αυτων εχει χοιμηθησονται χαι εχει αναπαυσονται εν τρυφη αγαθη χαι εν νομη πιονι βοσχηθησονται επι των ορεων ισραηλ 15 εγω βοσχησω τα προβατα μου χαι εγω αναπαυσω αυτα και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος 16 το απολωλος ζητησω και το πλανωμενον επιστρεψω και το συντετριμμενον καταδησω και το εκλειπον ενισχυσω και το ισχυρον φυλαξω και βοσκησω αυτα μετα χριματος 17 χαι υμεις προβατα ταδε λεγει χυριος χυριος ιδου εγω διαχρινω

ανα μεσον προβατου και προβατου κριων και τραγων 18 και ουχ ικανον υμιν οτι την χαλην νομην ενεμεσθε χαι τα χαταλοιπα της νομης υμων χατεπατειτε τοις ποσιν υμων και το καθεστηκος υδωρ επινετε και το λοιπον τοις ποσιν υμων εταρασσετε 19 και τα προβατα μου τα πατηματα των ποδων υμων ενεμοντο και το τεταραγμενον υδωρ υπο των ποδων υμων επινον 20 δια τουτο ταδε λεγει χυριος χυριος ιδου εγω διαχρινω ανα μεσον προβατου ισχυρου και ανα μεσον προβατου ασθενους 21 επι ταις πλευραις και τοις ωμοις υμων διωθεισθε και τοις κερασιν υμων εχερατίζετε και παν το εκλειπον εξεθλιβετε 22 και σωσω τα προβατα μου και ου μη ωσιν ετι εις προνομην και κρινω ανα μεσον κριου προς κριον 23 και αναστησω επ΄ αυτους ποιμενα ενα και ποιμανει αυτους τον δουλον μου δαυιδ και εσται αυτων ποιμην 24 και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον και δαυιδ εν μεσω αυτων αρχων εγω χυριος ελαλησα 25 χαι διαθησομαι τω δαυιδ διαθηχην ειρηνης και αφανιω θηρια πονηρα απο της γης και κατοικησουσιν εν τη ερημω και υπνωσουσιν εν τοις δρυμοις 26 και δωσω αυτους περικυκλω του ορους μου και δωσω τον υετον υμιν υετον ευλογιας 27 και τα ξυλα τα εν τω πεδιω δωσει τον καρπον αυτων και η γη δωσει την ισχυν αυτης και κατοικησουσιν επι της γης αυτων εν ελπιδι ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω συντριψαι με τον ζυγον αυτων και εξελουμαι αυτους εκ χειρος των καταδουλωσαμενων αυτους 28 και ουκ εσονται ετι εν προνομη τοις εθνεσιν και τα θηρια της γης ουκετι μη φαγωσιν αυτους και κατοικησουσιν εν ελπιδι και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους 29 και αναστησω αυτοις φυτον ειρηνης και ουκετι εσονται απολλυμενοι λιμω επι της γης και ου μη ενεγκωσιν ετι ονειδισμον εθνων 30 και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος ο θέος αυτων χαι αυτοι λαος μου οιχος ισραηλ λέγει χυριος 31 προβατα μου και προβατα ποιμνιου μου εστε και εγω κυριος ο θεος υμων λεγει κυριος χυριος

Chapter 35

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου επιστρεψον το προσωπον σου επ΄ ορος σηιρ και προφητευσον επ΄ αυτο 3 και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε ορος σηιρ και εκτενω την κειρα μου επι σε και δωσω σε ερημων και ερημωθηση 4 και ταις πολεσιν σου ερημιαν ποιησω και συ ερημος εση και γνωση οτι εγω ειμι κυριος 5 αντι του γενεσθαι σε εκθραν αιωνιαν και ενεκαθισας τω οικω ισραηλ δολω εν κειρι εκθρων μακαιρα εν καιρω αδικίας επ΄ εσκατω 6 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην εις αιμα ημαρτες και αιμα σε διωξεται 7 και δωσω το ορος σηιρ εις ερημον και ηρημωμενον και απολω απ΄ αυτου ανθρωπους και κτηνη 8 και εμπλησω των τραυματιών σου τους βουνους και τας φαραγγας σου και εν πασι τοις πεδιοις σου τετραυματισμενοι μακαιρα

πεσουνται εν σοι 9 ερημιαν αιωνιον θησομαι σε και αι πολεις σου ου μη κατοικηθωσιν ετι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος 10 δια το είπειν σε τα δυο εθνη και αι δυο χωραι εμαι εσονται και κληρονομησω αυτας και κυριος έκει έστιν 11 δια τουτο ζω έγω λέγει κυριος και ποιησω σοι κατα την έχθραν σου και γνωσθησομαι σοι ηνίκα αν κρίνω σε 12 και γνωση οτι έγω είμι κυριος ηκουσα της φωνης των βλασφημίων σου οτι είπας τα ορη ισραηλ έρημα ημίν δεδοται εις καταβρωμα 13 και εμεγαλορημονήσας επ΄ έμε τω στοματί σου έγω ηκουσα 14 ταδέ λέγει κυριος εν τη ευφροσύνη πασης της γης έρημον ποιησω σε 15 έρημον έση ορος σηίρ και πασα η ιδουμαία εξαναλωθήσεται και γνωση οτι έγω είμι κυρίος ο θέος αυτών

Chapter 36

1 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι τα ορη ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν του ισραηλ αχουσατε λογον χυριου 2 ταδε λεγει χυριος χυριος ανθ' ων ειπεν ο εχθρος εφ' υμας ευγε ερημα αιωνία εις κατασχεσιν ημιν εγενηθη 3 δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος αντι του ατιμασθηναι υμας και μισηθηναι υμας υπο των χυχλω υμων του ειναι υμας εις χατασχεσιν τοις χαταλοιποις εθνεσιν και ανεβητε λαλημα γλωσση και εις ονειδισμα εθνεσιν 4 δια τουτο ορη ισραηλ αχουσατε λογον χυριου ταδε λεγει χυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και τοις χειμαρροις και τοις εξηρημωμενοις και ηφανισμενοις και ταις πολεσιν ταις εγκαταλελειμμεναις αι εγενοντο εις προνομην και εις καταπατημα τοις χαταλειφθεισιν εθνεσιν περιχυχλω 5 δια τουτο ταδε λεγει χυριος χυριος ει μην εν πυρι θυμου μου ελαλησα επι τα λοιπα εθνη και επι την ιδουμαιαν πασαν οτι εδωκαν την γην μου εαυτοις εις κατασχεσιν μετ΄ ευφροσυνης ατιμασαντες ψυχας του αφανισαι εν προνομή 6 δια τουτό προφήτευσον επί την χην του ισραηλ και είπον τοις ορέσιν και τοις βουνοίς και ταις φαραγξίν και ταις ναπαίς ταδε λεγει χυριος ιδου εγω εν τω ζηλω μου χαι εν τω θυμω μου ελαλησα αντι του ονειδισμούς εθνών ενέγκαι υμας 7 δια τουτό έγω αρώ την χείρα μου έπι τα έθνη τα περιχυχλώ υμών ουτοι την ατιμιαν αυτών λημψονται 8 υμών δε ορη ισραήλ την σταφυλην και τον καρπον υμων καταφαγεται ο λαος μου οτι εγγιζουσιν του ελθειν 9 οτι ιδου εγω εφ΄ υμας και επιβλεψω εφ΄ υμας και κατεργασθησεσθε και σπαρησεσθε 10 και πληθυνω εφ΄ υμας ανθρωπους παν οικον ισραηλ εις τελος και κατοικηθησονται αι πολεις και η ηρημωμενη οικοδομηθησεται 11 και πληθυνω εφ΄ υμας ανθρωπους και κτηνη και κατοικίω υμας ως το εν αρχη υμων και ευ ποιησω υμας ωσπερ τα εμπροσθεν υμων και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος 12 και γεννήσω εφ΄ υμας ανθρωπους τον λαον μου ισραήλ και κληρονομήσουσιν υμας και εσεσθε αυτοις εις κατασχεσιν και ου μη προστεθητε ετι ατεκνωθηναι απ΄ αυτων 13 ταδε λεγει χυριος χυριος ανθ΄ ων ειπαν σοι χατεσθουσα ανθρωπους

ει και ητεκνωμένη υπο του εθνούς σου έγενου 14 δια τουτό ανθρωπους ουκέτι φαγεσαι και το εθνος σου ουκ ατεκνωσεις ετι λεγει κυριος κυριος 15 και ουκ ακουσθησεται ουχετι εφ΄ υμας ατιμια εθνων χαι ονειδισμους λαων ου μη ανενεγχητε λεγει χυριος χυριος 16 και εγενετο λογος χυριου προς με λεγων 17 υιε ανθρωπου οιχος ισραηλ κατωκήσεν επι της γης αυτών και εμιανάν αυτήν εν τη όδω αυτών και εν τοις ειδωλοις αυτων και εν ταις ακαθαρσιαις αυτων κατα την ακαθαρσιαν της αποκαθημένης εγένηθη η οδος αυτών προ προσώπου μου 18 και έξεχεα τον θυμον μου επ΄ αυτους 19 και διεσπειρα αυτους εις τα εθνη και ελικμησα αυτους εις τας χωρας κατα την οδον αυτων και κατα την αμαρτιαν αυτων εκρινα αυτους 20 και εισηλθοσαν εις τα εθνη ου εισηλθοσαν εκει και εβεβηλωσαν το ονομα μου το αγιον εν τω λεγεσθαι αυτους λαος χυριου ουτοι χαι εχ της γης αυτου εξεληλυθασιν 21 και εφεισαμην αυτων δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσαν οικος ισραηλ εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν έχει 22 δια τουτο είπον τω οίχω ισραηλ ταδε λεγει χυριος συχ υμιν εγω ποιω οιχος ισραηλ αλλ' η δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσατε εν τοις εθνεσιν ου εισηλθετε εχει 23 χαι αγιασω το ονομα μου το μεγα το βεβηλωθεν εν τοις εθνεσιν ο εβεβηλωσατε εν μεσω αυτων και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι χυριος εν τω αγιασθηναι με εν υμιν χατ΄ οφθαλμους αυτων 24 και λημψομαι υμας εκ των εθνων και αθροισω υμας εκ πασων των γαιων και εισαξω υμας εις την γην υμων 25 και ρανω εφ΄ υμας υδωρ καθαρον και καθαρισθησεσθε απο πασων των ακαθαρσιων υμων και απο παντων των ειδωλων υμων και καθαριω υμας 26 και δωσω υμιν καρδιαν καινην και πνευμα καινον δωσω εν υμιν και αφελω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος υμων και δωσω υμιν καρδιαν σαρκινην 27 και το πνευμα μου δωσω εν υμιν και ποιησω ινα εν τοις δικαιωμασιν μου πορευησθε και τα κριματα μου φυλαξησθε και ποιησητε 28 και κατοικήσετε επι της γης ης εδωκα τοις πατρασιν υμων και εσεσθε μοι εις λαον χαγω εσομαι υμιν εις θεον 29 και σωσω υμας εχ πασων των αχαθαρσιων υμων και καλέσω τον σίτον και πληθυνώ αυτον και ου δώσω εφ΄ υμάς λίμον 30 και πληθυνω τον καρπον του ξυλου και τα γενηματα του αγρου οπως μη λαβητε ονειδισμον λιμου εν τοις εθνεσιν 31 και μνησθησεσθε τας οδους υμων τας πονηρας και τα επιτηδευματα υμων τα μη αγαθα και προσοχθιειτε κατα προσωπον αυτων εν ταις ανομιαις υμων και επι τοις βδελυγμασιν υμων 32 ου δι' υμας εγω ποιω λεγει χυριος χυριος γνωστον εσται υμιν αισχυνθητε και εντραπητε εχ των οδων υμων οιχος ισραηλ 33 ταδε λεγει χυριος εν ημερα η χαθαριω υμας εχ πασων των ανομιων υμων και κατοικίω τας πολείς και οικοδομηθησονται αι ερημοί 34 και η γη η ηφανισμενη εργασθησεται ανθ΄ ων οτι ηφανισμενη εγενηθη κατ΄ οφθαλμους παντος παροδευοντος 35 και ερουσιν η γη εκεινη η ηφανισμενη εγενηθη ως κηπος τρυφης και αι πολεις αι ερημοι και ηφανισμέναι και κατέσκαμμέναι οχυραι εχαθισαν 36 χαι γνωσονται τα εθνή οσα αν χαταλειφθωσιν χυχλω υμων

οτι έγω χυρίος ωχοδομήσα τας χαθήρημενας και κατέφυτευσα τας ήφανισμένας έγω χυρίος ελαλήσα και ποίησω 37 ταδε λέγει χυρίος έτι τουτό ζητήθησομαι τω οίχω ισραήλ του ποίησαι αυτοίς πλήθυνω αυτούς ως προβατά ανθρώπους 38 ως προβατά ας προβατά ιερουσάλημ εν ταις εορταίς αυτής ουτώς εσόνται αι πολείς αι έρημοι πλήρεις προβατών ανθρώπων και γνωσονται ότι έγω χυρίος

Chapter 37

1 και εγενετο επ' εμε χειο κυριου και εξηγαγεν με εν πνευματι κυριος και εθηκεν με εν μεσω του πεδιου και τουτο ην μεστον οστεων ανθρωπινών 2 και περιηγαγέν με επ΄ αυτα χυχλοθεν χυχλω χαι ιδου πολλα σφοδρα επι προσωπου του πεδιου ξηρα σφοδρα 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ει ζησεται τα οστα ταυτα και ειπα κυριε συ επίστη ταυτα 4 και είπεν προς με προφητέυσον επί τα όστα ταυτα και έρεις αυτοις τα οστα τα ξηρα αχουσατε λογον χυριου 5 ταδε λεγει χυριος τοις οστεοις τουτοις ιδου εγω φερω εις υμας πνευμα ζωης 6 και δωσω εφ΄ υμας νευρα και αναξω εφ΄ υμας σαρχας και εκτενω εφ΄ υμας δερμα και δωσω πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος 7 και επροφητευσα καθως ενετειλατο μοι και εγένετο εν τω εμε προφητεύσαι και ίδου σεισμός και προσηγαγέ τα όστα εκατέρον προς την αρμονίαν αυτού 8 και είδον και ίδου επ΄ αυτά νευρά και σαρκές εφυοντο και ανεβαίνεν επ΄ αυτα δερμα επανώ και πνευμά ουκ ην εν αυτοίς 9 και είπεν προς με προφητεύσον υιε ανθρώπου προφητεύσον επί το πνευμά και ειπον τω πνευματι ταδε λεγει κυριος εκ των τεσσαρων πνευματων ελθε και εμφυσησον εις τους νεκρους τουτους και ζησατωσαν 10 και επροφητευσα καθοτι ενετειλατο μοι και εισηλθεν εις αυτους το πνευμα και εζησαν και εστησαν επι των ποδων αυτων συναγωγη πολλη σφοδρα 11 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων υιε ανθρωπου τα οστα ταυτα πας οιχος ισραηλ εστιν χαι αυτοι λεγουσιν ξηρα γεγονεν τα οστα ημων απολωλεν η ελπις ημων διαπεφωνηχαμεν 12 δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ανοιγω υμων τα μνηματα και αναξω υμας εκ των μνηματων υμων και εισαξω υμας εις την γην του ισραηλ 13 και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος εν τω ανοιξαι με τους ταφους υμων του αναγαγειν με εχ των ταφων τον λαον μου 14 χαι δωσω το πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και θησομαι υμας επι την γην υμων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος λελαληκα και ποιησω λεγει κυριος 15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 16 υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ραβδον και γραψον επ΄ αυτην τον ιουδαν και τους υιους ισραηλ τους προσχειμενους επ΄ αυτον και ραβδον δευτεραν λημψη σεαυτω και γραψεις αυτην τω ιωσηφ ραβδον εφραιμ και παντας τους υιους ισραηλ τους προστεθεντας προς αυτον 17 και συναψεις αυτας προς αλληλας σαυτω εις ραβδον μιαν του δησαι αυτας και εσονται εν τη χειρι σου 18 και εσται οταν λεγωσιν

προς σε οι υιοι του λαου σου ουχ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα σοι 19 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει χυριος ιδου εγω λημψομαι την φυλην ιωσηφ την δια χειρος εφραιμ και τας φυλας ισραηλ τας προσκειμένας προς αυτον και δωσω αυτους επι την φυλην ιουδα και εσονται εις ραβδον μιαν εν τη χειρι ιουδα 20 και εσονται αι ραβδοι εφ΄ αις συ εγραψας επ΄ αυταις εν τη χειρι σου ενωπιον αυτων 21 και ερεις αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω λαμβανω παντα οικον ισραηλ εχ μεσου των εθνων ου εισηλθοσαν εχει χαι συναξω αυτους απο παντων των περιχυχλω αυτων χαι εισαξω αυτους εις την γην του ισραηλ 22 χαι δωσω αυτους εις εθνος εν εν τη γη μου και εν τοις ορεσιν ισραηλ και αρχων εις εσται αυτων και ουκ εσονται ετι εις δυο εθνη ουδε μη διαιρεθωσιν ουκετι εις δυο βασιλειας 23 ινα μη μιαινωνται ετι εν τοις ειδωλοις αυτων και ουσομαι αυτους απο πασων των ανομιων αυτων ων ημαρτοσαν εν αυταις και καθαριω αυτους και εσονται μοι εις λαον και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον 24 και ο δουλος μου δαυιδ αρχων εν μεσω αυτων και ποιμην εις εσται παντων οτι εν τοις προσταγμασιν μου πορευσονται και τα κριματα μου φυλαξονται και ποιησουσιν αυτα 25 και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην εγω δεδωκα τω δουλω μου ιαχωβ ου χατωχησαν εχει οι πατερες αυτων χαι χατοιχησουσιν επ΄ αυτης αυτοι και δαυιδ ο δουλος μου αρχων αυτων εσται εις τον αιωνα 26 και διαθησομαι αυτοις διαθηχην ειρηνης διαθηχη αιωνια εσται μετ΄ αυτων χαι θησω τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα 27 και εσται η κατασκηνωσις μου εν αυτοις και εσομαι αυτοις θεος και αυτοι μου εσονται λαος 28 και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι χυριος ο αγιαζων αυτους εν τω ειναι τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα

Chapter 38

1 και έγενετο λογος χυριου προς με λέγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου έπι γωγ και την γην του μαγωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβέλ και προφητευσον έπ΄ αυτον 3 και είπον αυτω ταδε λέγει χυριος χυριος ίδου έγω έπι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβέλ 4 και συναξώ σε και πασαν την δυναμιν σου ιππους και ιππεις ενδεδυμένους θωρακας παντάς συναγωγή πολλή πέλται και περικεφαλαίαι και μαχαίραι 5 πέρσαι και αιδιοπές και λίβυες παντές πέρικεφαλαίας και πέλταις 6 γομέρ και παντές οι πέρι αυτον οίχος του θεργαμά απ΄ εσχατού βορρα και παντές οι πέρι αυτον και έθνη πολλά μετά σου 7 ετοιμασθητί ετοιμασον σέαυτον συ και πασα η συναγωγή σου οι συνηγμένοι μέτα σου και έση μοι εις προφυλάκην 8 αφ΄ ημέρων πλειονών ετοιμασθησεται και επ΄ εσχατού ετών ελευσεται και ηξεί εις την γην την απέστραμμένην από μαχαίρας συνηγμένων από εθνών πολλών επι γην ισραήλ η εγένηθη ερημός δι΄ όλου και ουτος

εξ εθνων εξεληλυθεν και κατοικησουσιν επ΄ ειρηνης απαντες 9 και αναβηση ως υετος και ηξεις ως νεφελη κατακαλυψαι γην και εση συ και παντες οι περι σε και εθνη πολλα μετα σου 10 ταδε λεγει κυριος κυριος και εσται εν τη ημερα εχεινή αναβήσεται ρήματα επι την χαρδίαν σου χαι λογιή λογισμούς πονήρους 11 και ερεις αναβησομαι επι γην απερριμμενην ηξω επι ησυχαζοντας εν ησυχια και οικουντας επ΄ ειρηνης παντας κατοικουντας γην εν η ουχ υπαρχει τειχος ουδε μοχλοι και θυραι ουκ εισιν αυτοις 12 προνομευσαι προνομην και σκυλευσαι σκυλα αυτων του επιστρεψαι χειρα σου εις την ηρημωμενην η κατωκισθη και επ΄ εθνος συνηγμενον απο εθνων πολλων πεποιηκοτας κτησεις κατοικουντας επι τον ομφαλον της γης 13 σαβα και δαιδαν και εμποροι καρχηδονιοι και πασαι αι κωμαι αυτων ερουσιν σοι εις προνομην του προνομευσαι συ ερχη και σκυλευσαι σκυλα συνηγαγες συναγωγην σου λαβειν αργυριον και χρυσιον απενεγκασθαι κτησιν του σχυλευσαι σχυλα 14 δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου χαι ειπον τω γωγ ταδε λεγει χυριος ουχ εν τη ημερα εχεινη εν τω χατοιχισθηναι τον λαον μου ισραηλ επ΄ ειρηνης εγερθηση 15 και ηξεις εκ του τοπου σου απ΄ εσκατου βορρα και εθνη πολλα μετα σου αναβαται ιππων παντες συναγωγη μεγαλη και δυναμις πολλη 16 και αναβηση επι τον λαον μου ισραηλ ως νεφελη καλυψαι γην επ' εσχατων των ημερων εσται και αναξω σε επι την γην μου ινα γνωσιν παντα τα εθνη εμε εν τω αγιασθηναι με εν σοι ενωπιον αυτων 17 ταδε λεγει χυριος χυριος τω γωγ συ ει περι ου ελαλησα προ ημερων των εμπροσθεν δια χειρος των δουλων μου προφητων του ισραηλ εν ταις ημεραις εχειναις χαι ετεσιν του αγαγειν σε επ΄ αυτους 18 χαι εσται εν τη ημερα εχεινή εν ημερα η αν ελθή γων επι την γην του ισραήλ λεγει χυριος χυριος αναβησεται ο θυμος μου 19 χαι ο ζηλος μου εν πυρι της οργης μου ελαλησα ει μην εν τη ημερα εχεινη εσται σεισμος μεγας επι γης ισραηλ 20 και σεισθησονται απο προσωπου κυριου οι ιχθυες της θαλασσης και τα πετεινα του ουρανου και τα θηρια του πεδιου και παντα τα ερπετα τα ερποντα επι της γης και παντες οι ανθρωποι οι επι προσωπου της γης και ραγησεται τα ορη και πεσουνται αι φαραγγες και παν τειχος επι την γην πεσειται 21 και καλεσω επ΄ αυτον παν φοβον λεγει χυριος μαχαιρα ανθρωπου επι τον αδελφον αυτου εσται 22 και κρινω αυτον θανατω και αιματι και υετω κατακλυζοντι και λιθοις χαλαζης και πυρ και θειον βρεξω επ΄ αυτον και επι παντας τους μετ΄ αυτου και επ΄ εθνη πολλα μετ΄ αυτου 23 και μεγαλυνθησομαι και αγιασθησομαι και ενδοξασθησομαι και γνωσθησομαι εναντιον εθνων πολλων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος

Chapter 39

1 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι γωγ και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ 2 και συναξω σε και καθοδηγησω

σε και αναβιβω σε απ΄ εσχατου του βορρα και αναξω σε επι τα ορη του ισραηλ 3 και απολω το τοξον σου απο της χειρος σου της αριστερας και τα τοξευματα σου απο της χειρος σου της δεξιας και καταβαλω σε 4 επι τα ορη ισραηλ και πεση συ και παντες οι περι σε και τα εθνη τα μετα σου δοθησονται εις πληθη ορνεων παντι πετεινω και πασι τοις θηριοις του πεδιου δεδωκα σε καταβρωθηναι 5 επι προσωπου του πεδιου πεση οτι εγω ελαλησα λεγει χυριος 6 χαι αποστελω πυρ επι γωγ και κατοικηθησονται αι νησοι επ' ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι χυριος 7 χαι το ονομα μου το αγιον γνωσθησεται εν μεσω λαου μου ισραηλ χαι ου βεβηλωθησεται το ονομα μου το αγιον ουχετι χαι γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι χυρίος αγίος εν ισραήλ 8 ίδου ήχει χαι γνωσή ότι έσται λέγει χυρίος χυρίος αυτη εστιν η ημερα εν η ελαλησα 9 και εξελευσονται οι κατοικουντες τας πολεις ισραηλ και καυσουσιν εν τοις οπλοις πελταις και κοντοις και τοξοις και τοξευμασιν και ραβδοις χειρων και λογχαις και καυσουσιν εν αυτοις πυρ επτα ετη 10 και ου μη λαβωσιν ξυλα εκ του πεδιου ουδε μη κοψωσιν εκ των δρυμων αλλ΄ η τα οπλα χαταχαυσουσιν πυρι και προνομευσουσιν τους προνομευσαντας αυτους και σχυλευσουσιν τους σχυλευσαντας αυτους λεγει χυριος 11 χαι εσται εν τη ημερα εχεινή δωσω τω γωγ τοπον ονομαστον μνημείον εν ισραήλ το πολυανδρίον των επελθοντων προς τη θαλασση και περιοικοδομησουσιν το περιστομιον της φαραγγος και κατορυξουσιν εκει τον γωγ και παν το πληθος αυτου και κληθησεται το γαι το πολυανδριον του γωγ 12 και κατορυξουσιν αυτους οικος ισραηλ ινα καθαρισθη η γη εν επταμηνω 13 και κατορυξουσιν αυτους πας ο λαος της γης και εσται αυτοις εις ονομαστον η ημερα εδοξασθην λεγει κυριος 14 και ανδρας δια παντος διαστελουσιν επιπορευομενους την γην θαψαι τους καταλελειμμενους επι προσωπου της γης καθαρισαι αυτην μετα την επταμηνον και εκζητησουσιν 15 και πας ο διαπορευομένος την γην και ιδων οστουν ανθρωπου οικοδομησει παρ΄ αυτο σημειον εως οτου θαψωσιν αυτο οι θαπτοντες εις το γαι το πολυανδριον του γωγ 16 και γαρ το ονομα της πολεως πολυανδριον και καθαρισθησεται η γη 17 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος ειπον παντι ορνεω πετεινω και προς παντα τα θηρια του πεδιου συναχθητε και ερχεσθε συναχθητε απο παντων των περιχυχλω επι την θυσιαν μου ην τεθυχα υμιν θυσιαν μεγαλην επι τα ορη ισραηλ και φαγεσθε κρεα και πιεσθε αιμα 18 κρεα γιγαντων φαγεσθε και αιμα αρχοντων της γης πιεσθε χριους και μοσχους και τραγους και οι μοσχοι εστεατωμενοι παντες 19 και φαγεσθε στεαρ εις πλησμονην και πιεσθε αιμα εις μεθην απο της θυσιας μου ης εθυσα υμιν 20 και εμπλησθησεσθε επι της τραπεζης μου ιππον και αναβατην γιγαντα και παντα ανδρα πολεμιστην λεγει κυριος 21 και δωσω την δοξαν μου εν υμιν και οψονται παντα τα εθνη την κρισιν μου ην εποιησα και την χειρα μου ην επηγαγον επ΄ αυτους 22 και γνωσονται οικος ισραηλ οτι εγω ειμι χυριος ο δεος αυτων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα 23

και γνωσονται παντα τα εθνη οτι δια τας αμαρτιας αυτων ηχμαλωτευθησαν οικος ισραηλ ανθ΄ ων ηθετησαν εις εμε και απεστρεψα το προσωπον μου απ΄ αυτων και παρεδωκα αυτους εις χειρας των εχθρων αυτων και επεσαν παντες μαχαιρα 24 κατα τας ακαθαρσιας αυτων και κατα τα ανομηματα αυτων εποιησα αυτοις και απεστρεψα το προσωπον μου απ΄ αυτων 25 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος νυν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν ιακωβ και ελεησω τον οικον ισραηλ και ζηλωσω δια το ονομα το αγιον μου 26 και λημψονται την ατιμιαν εαυτων και την αδικιαν ην ηδικησαν εν τω κατοικισθηναι αυτους επι την γην αυτων επ΄ ειρηνης και ουκ εσται ο εκφοβων 27 εν τω αποστρεψαι με αυτους εκ των εθνων και συναγαγειν με αυτους εκ των χωρων των εθνων και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των εθνων 28 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων εν τω επιφανηναι με αυτοις εν τοις εθνεσιν 29 και ουκ αποστρεψω ουκετι το προσωπον μου απ΄ αυτων ανθ΄ ου εξεχεα τον θυμον μου επι τον οικον ισραηλ λεγει κυριος κυριος

Chapter 40

1 και εγενετο εν τω πεμπτω και εικοστω ετει της αιχμαλωσιας ημων εν τω πρωτω μηνι δεχατη του μηνος εν τω τεσσαρεσχαιδεχατω ετει μετα το αλωναι την πολιν εν τη ημερα εχεινη εγένετο επ' εμε χειρ χυρίου και ηγαγέν με 2 εν οράσει θεου εις την γην του ισραηλ και εθηκεν με επ΄ ορους υψηλου σφοδρα και επ΄ αυτου ωσει οιχοδομη πολέως απέναντι 3 και εισηγαγέν με έχει και ίδου ανήρ και η ορασίς αυτου ην ωσει ορασις χαλχου στιλβοντος χαι εν τη χειρι αυτου ην σπαρτιον οικοδομων και καλαμος μετρου και αυτος ειστηκει επι της πυλης 4 και ειπεν προς με ο ανηρ εωρακας υιε ανθρωπου εν τοις οφθαλμοις σου ιδε και εν τοις ωσιν σου αχουε χαι ταξον εις την χαρδιαν σου παντα οσα εγω δειχνυω σοι διοτι ενέχα του δειξαι σοι εισεληλυθας ωδε και δειξεις παντα οσα συ ορας τω οικω του ισραηλ 5 και ιδου περιβολος εξωθεν του οικου κυκλω και εν τη χειρι του ανδρος καλαμος το μετρον πηχων εξ εν πηχει και παλαιστης και διεμετρησεν το προτειχισμα πλατος ισον τω καλαμω και το υψος αυτου ισον τω καλαμω 6 και εισηλθεν εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας εν επτα αναβαθμοις και διεμετρησεν το αιλαμ της πυλης ισον τω χαλαμω 7 χαι το θεε ισον τω χαλαμω το μηχος χαι ισον τω καλαμω το πλατος και το αιλαμ ανα μεσον του θαιηλαθα πηχων εξ και το θεε το δευτερον ισον τω χαλαμω το πλατος χαι ισον τω χαλαμω το μηχος χαι το αιλαμ πηχεων πεντε 8 και το θεε το τριτον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω χαλαμω το μήχος 9 και το αιλαμ του πυλωνος πλησιον του αιλαμ της πυλης πηχων οκτω και τα αιλευ πηχων δυο και το αιλαμ της πυλης εσωθεν 10 και τα θεε της πυλης θεε κατεναντι τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και μετρον εν τοις τρισιν και μετρον εν τοις αιλαμ ενθεν και ενθεν 11 και διεμετρησεν το πλατος της

θυρας του πυλωνος πηχων δεκα και το ευρος του πυλωνος πηχων δεκα τριων 12 και πηχυς επισυναγομενος επι προσωπον των θει+μ ενθεν και ενθεν και το θεε πηχων εξ ενθεν και πηχων εξ ενθεν 13 και διεμετρησεν την πυλην απο του τοιχου του δεε επι τον τοιχον του δεε πλατος πηχεις ειχοσι πεντε αυτη πυλη επι πυλην 14 και το αιθριον του αιλαμ της πυλης εξηκοντα πηχεις εικοσι θει+μ της πυλης χυχλω 15 χαι το αιθριον της πυλης εξωθεν εις το αιθριον αιλαμ της πυλης εσωθεν πηχων πεντηχοντα 16 και θυριδες κρυπται επι τα θει+μ και επι τα αιλαμ εσωθεν της πυλης της αυλης χυχλοθεν και ωσαυτως τοις αιλαμ θυριδες χυχλω εσωθεν και επι το αιλαμ φοινικές ενθέν και ένθεν 17 και εισηγαγέν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου παστοφορια και περιστυλα κυκλω της αυλης τριακοντα παστοφορία εν τοις περιστυλοίς 18 και αι στοαί κατά νωτου των πυλών κατά το μηχος των πυλων το περιστυλον το υποχατω 19 χαι διεμετρησεν το πλατος της αυλης απο του αιθριου της πυλης της εξωτερας εσωθεν επι το αιθριον της πυλης της βλεπουσης εξω πηχεις εκατον της βλεπουσης κατ' ανατολας και εισηγαγεν με επι βορραν 20 και ιδου πυλη βλεπουσα προς βορραν τη αυλη τη εξωτερα και διεμετρησεν αυτην το τε μηχος αυτης και το πλατος 21 και τα θεε τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και τα αιλευ και τα αιλαμμω και τους φοινικας αυτης και εγενετο κατα τα μετρα της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας πηχων πεντηκοντα το μηχος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης 22 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω και οι φοινικές αυτης καθως η πυλη η βλεπουσα κατα ανατολας και εν επτα κλιμακτηρσιν ανεβαινον επ΄ αυτην και τα αιλαμμω εσωθεν 23 και πυλη τη αυλη τη εσωτερα βλεπουσα επι πυλην του βορρα ον τροπον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον 24 και ηγαγεν με κατα νοτον και ιδου πυλη βλεπουσα προς νοτον και διεμετρησεν αυτην και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα 25 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω κυκλοθεν καθως αι θυριδες του αιλαμ πηχων πεντηχοντα το μηχος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης 26 και επτα κλιμακτήρες αυτή και αιλαμμώ εσώθεν και φοινικές αυτή εις ενθέν και εις ενθεν επι τα αιλευ 27 και πυλη κατεναντι πυλης της αυλης της εσωτερας προς νοτον και διεμετρήσεν την αυλήν απο πυλής επι πυλήν πήχεις εκατον το ευρος προς νότον 28 και εισηγαγέν με εις την αυλην την εσωτέραν της πυλης της προς νοτον και διεμετρησεν την πυλην κατα τα μετρα ταυτα 29 και τα θεε και τα αίλευ και τα αίλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυρίδες αυτή και τω αίλαμμω χυχλω πηχεις πεντηχοντα το μηχος αυτης και το ευρος πηχεις εικοσι πεντε 31 και αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ και οκτω κλιμακτηρες 32 και εισηγαγεν με εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και διεμετρησεν αυτην κατα τα μετρα ταυτα 33 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυριδες αυτη και τω αιλαμμω κυκλω πηχεις πεντηκοντα

μηχος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε 34 και αιλαμμω εις την αυλην την εσωτεραν και φοινικες επι του αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτηρες αυτη 35 και εισηγαγεν με εις την πυλην την προς βορραν και διεμετρησεν κατα τα μετρα ταυτα 36 και τα δεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω και δυριδες αυτη κυκλω και τω αιλαμμω αυτης πηχεις πεντηκοντα μηκος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε 37 και τα αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτήρες αυτή 38 τα παστοφορία αυτής και τα θυρωματα αυτης και τα αιλαμμω αυτης επι της πυλης 39 της δευτερας εκρυσις οπως σφαζωσιν εν αυτή τα υπερ αμαρτίας και υπερ αγνοίας 40 και κατά νωτου του ροακός των ολοκαυτωματών της βλεπουσης προς βορραν δυο τραπέζαι προς ανατολας και κατα νωτου της δευτερας και του αιλαμ της πυλης δυο τραπεζαι κατα ανατολας 41 τεσσαρες ενθεν και τεσσαρες ενθεν κατα νωτου της πυλης επ' αυτας σφαξουσι τα θυματα κατεναντι των οκτω τραπεζων των θυματων 42 και τεσσαρες τραπεζαι των ολοχαυτωματων λιθιναι λελαξευμεναι πηχεος χαι ημισους το πλατος και πηχεων δυο και ημισους το μηκος και επι πηχυν το υψος επ' αυτας επιθησουσιν τα σχευη εν οις σφαζουσιν εχει τα ολοχαυτωματα χαι τα θυματα 43 και παλαιστην εξουσιν γεισος λελαξευμενον εσωθεν κυκλω και επι τας τραπεζας επανωθεν στεγας του χαλυπτεσθαι απο του υετου και απο της ξηρασιας 44 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου δυο εξεδραι εν τη αυλη τη εσωτερα μια κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης προς βορραν φερουσα προς νοτον και μια κατα νωτου της πυλης της προς νοτον βλεπουσης δε προς βορραν 45 και είπεν προς με η εξεδρα αυτή η βλεπουσα προς νότον τοις ιερευσί τοις φυλασσουσι την φυλαχην του οιχου 46 και η εξεδρα η βλεπουσα προς βορραν τοις ιερευσι τοις φυλασσουσι την φυλαχην του θυσιαστηριου εχεινοι εισιν οι υιοι σαδδουχ οι εγγιζοντες εχ του λευι προς χυριον λειτουργειν αυτω 47 χαι διεμετρήσεν την αυλήν μήχος πήχεων εχατού και ευρος πήχεων εχατού επι τα τεσσαρα μερη αυτης και το θυσιαστηριον απεναντι του οικου 48 και εισηγαγεν με εις το αιλαμ του οιχου και διεμετρησεν το αιλ του αιλαμ πηχων πεντε το πλατος ενθεν και πηχων πεντε ενθεν και το ευρος του θυρωματος πηχων δεκα τεσσαρων και επωμίδες της θυρας του αιλαμ πηχων τριών ενθεν και πηχών τριών ενθεν 49 και το μηκος του αιλαμ πηχων εικοσι και το ευρος πηχων δωδεκα και επι δεκα αναβαθμων ανεβαινον επ΄ αυτο και στυλοι ησαν επι το αιλαμ εις ενθεν και εις ενθεν

Chapter 41

1 και εισηγαγεν με εις τον ναον ω διεμετρησεν το αιλαμ πηχ ω ν εξ το πλατος ενθεν και πηχ ω ν εξ το ευρος του αιλαμ ενθεν 2 και το ευρος του πυλ ω νος πηχ ω ν

δεκα και επωμιδες του πυλωνος πηχων πεντε ενθεν και πηχων πεντε ενθεν και διεμετρησεν το μηχος αυτου πηχων τεσσαραχοντα χαι το ευρος πηχων ειχοσι 3 και εισηλθεν εις την αυλην την εσωτεραν και διεμετρησεν το αιλ του θυρωματος πηχων δυο και το θυρωμα πηχων εξ και τας επωμιδας του θυρωματος πηχων επτα ενθεν και πηχων επτα ενθεν 4 και διεμετρησεν το μηκος των θυρων πηχων τεσσαραχοντα και ευρος πηχων ειχοσι κατα προσωπον του ναου και είπεν τουτο το αγιον των αγιων 5 και διεμετρησεν τον τοιχον του οικου πηχων εξ και το ευρος της πλευρας πηχων τεσσαρων χυχλοθεν 6 χαι τα πλευρα πλευρον επι πλευρον τριαχοντα χαι τρεις δις χαι διαστημα εν τω τοιχω του οιχου εν τοις πλευροις χυχλώ του είναι τοις επιλαμβανομένοις οράν όπως το παραπάν μη απτώνται των τοιχων του οικου 7 και το ευρος της ανωτερας των πλευρων κατα το προσθεμα εκ του τοιχου προς την ανωτεραν χυχλω του οιχου οπως διαπλατυνηται ανωθεν και εχ των χατωθεν αναβαινωσιν επι τα υπερωα χαι εχ των μεσων επι τα τριωροφα 8 και το θραελ του οικου υψος κυκλω διαστημα των πλευρων ισον τω καλαμω πηχεων εξ διαστημα 9 και ευρος του τοιχου της πλευρας εξωθεν πηχων πεντε και τα απολοιπα ανα μεσον των πλευρων του οιχου 10 χαι ανα μεσον των εξεδρων ευρος πηχων ειχοσι το περιφερες τω οιχω χυχλω 11 χαι αι θυραι των εξεδρων επι το απολοιπον της θυρας της μιας της προς βορραν και η θυρα η μια προς νοτον και το ευρος του φωτος του απολοιπου πηχων πεντε πλατος κυκλοθεν 12 και το διοριζον κατα προσωπον του απολοιπου ως προς θαλασσαν πηχων εβδομηκοντα πλατος του τοιχου του διοριζοντος πηχεων πεντε ευρος χυχλοθεν και μηκος αυτου πηχεων ενενηχοντα 13 και διεμετρησεν κατεναντι του οικου μηκος πηχων εκατον και τα απολοιπα και τα διοριζοντα και οι τοιχοι αυτων μηκος πηχων εκατον 14 και το ευρος κατα προσωπον του οικου και τα απολοιπα κατεναντι πηχων εκατον 15 και διεμετρήσεν μήκος του διοριζοντός κατά προσωπον του απολοιπου των κατοπισθεν του οικου εκεινου και τα απολοιπα ενθεν και ενθεν πηχεων εκατον το μηχος χαι ο ναος χαι αι γωνιαι χαι το αιλαμ το εξωτερον 16 πεφατνωμενα και αι θυριδες δικτυωται υποφαυσεις κυκλω τοις τρισιν ωστε διακυπτειν και ο οικος και τα πλησιον εξυλωμενα κυκλω και το εδαφος και εκ του εδαφους εως των θυριδων και αι θυριδες αναπτυσσομεναι τρισσως εις το διακυπτειν 17 και εως πλησιον της εσωτερας και εως της εξωτερας και εφ' ολον τον τοιχον κυκλω εν τω εσωθεν και εν τω εξωθεν 18 γεγλυμμενα χερουβιν και φοινικες ανα μεσον χερουβ και χερουβ δυο προσωπα τω χερουβ 19 προσωπον ανθρωπου προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν και προσωπον λεοντος προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν διαγεγλυμμενος ολος ο οιχος χυχλοθεν 20 εχ του εδαφους εως του φατνωματος τα χερουβιν και οι φοινικές διαγεγλυμμένοι 21 και το αγιον και ο ναος αναπτυσσομένος τετραγώνα κατά προσώπον των αγιών ορασίς ως οψίς 22 θυσίαστηριου ξυλινου πηχων τριων το υψος αυτου και το μηκος πηχων δυο και το

ευρος πηχων δυο και κερατα ειχεν και η βασις αυτου και οι τοιχοι αυτου ξυλινοι και ειπεν προς με αυτη η τραπεζα η προ προσωπου κυριου 23 και δυο θυρωματα τω ναω και τω αγιω 24 δυο θυρωματα τοις δυσι θυρωμασι τοις στροφωτοις δυο θυρωματα τω ενι και δυο θυρωματα τη θυρα τη δευτερα 25 και γλυφη επ΄ αυτων και επι τα θυρωματα του ναου χερουβιν και φοινικες κατα την γλυφην των αγιων και σπουδαια ξυλα κατα προσωπον του αιλαμ εξωθεν 26 και θυριδες κρυπται και διεμετρησεν ενθεν και ενθεν εις τα οροφωματα του αιλαμ και τα πλευρα του οικου εζυγωμενα

Chapter 42

1 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν κατα ανατολας κατεναντι της πυλης της προς βορραν και εισηγαγεν με και ιδου εξεδραι πεντε εχομεναι του απολοιπου και εχομεναι του διοριζοντος προς βορραν 2 επι πηχεις εκατον μηκος προς βορραν και το πλατος πεντηκοντα πηχεων 3 διαγεγραμμεναι ον τροπον αι πυλαι της αυλης της εσωτερας και ον τροπον τα περιστυλα της αυλης της εξωτερας εστιχισμεναι αντιπροσωποι στοαι τρισσαι 4 και κατεναντι των εξεδρων περιπατος πηχων δεκα το πλατος επι πηχεις εκατον το μηκος και τα θυρωματα αυτων προς βορραν 5 και οι περιπατοι οι υπερωοι ωσαυτως οτι εξειχετο το περιστυλον εξ αυτου εχ του υποχατωθεν περιστυλου χαι το διαστημα ουτως περιστυλον και διαστημα και ουτως στοαι 6 διοτι τριπλαι ησαν και στυλους ουκ ειχον καθως οι στυλοι των εξωτερων δια τουτο εξειχοντο των υποκατωθεν και των μεσων απο της γης 7 και φως εξωθεν ον τροπον αι εξεδραι της αυλης της εξωτερας αι βλεπουσαι απεναντι των εξεδρων των προς βορραν μηχος πηχεων πεντηχοντα 8 οτι το μήχος των εξεδρών των βλεπουσών εις την αυλήν την εξωτεράν πήχων πεντηκοντα και αυται εισιν αντιπροσωποι ταυταις το παν πηχων εκατον 9 και αι θυραι των εξεδρων τουτων της εισοδου της προς ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων εχ της αυλης της εξωτερας 10 χατα το φως του εν αρχη περιπατου και τα προς νοτον κατα προσωπον του νοτου κατα προσωπον του απολοιπου και κατα προσωπον του διοριζοντος εξεδραι 11 και ο περιπατος κατα προσωπον αυτων κατα τα μετρα των εξεδρων των προς βορραν και κατα το μηκος αυτων και κατα το ευρος αυτων και κατα πασας τας εξοδους αυτων και κατα πασας τας επιστροφας αυτων και κατα τα φωτα αυτων και κατα τα θυρωματα αυτων 12 των εξεδρων των προς νοτον και κατα τα θυρωματα απ΄ αρχης του περιπατου ως επι φως διαστηματος καλαμου και κατ' ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων 13 και είπεν προς με αι εξεδραι αι προς βορραν και αι εξεδραι αι προς νότον αι ουσαι κατα προσωπον των διαστηματων αυται εισιν αι εξεδραι του αγιου εν αις φαγονται έχει οι ιερεις υιοι σαδδουχ οι εγγιζοντες προς χυριον τα αγια των αγιων

και εκει θησουσιν τα αγια των αγιων και την θυσιαν και τα περι αμαρτιας και τα περι αγνοιας διοτι ο τοπος αγιος 14 ουχ εισελευσονται εχει παρεξ των ιερεων ουχ εξελευσονται εχ του αγιου εις την αυλην την εξωτεραν οπως δια παντος αγιοι ωσιν οι προσαγοντές και μη απτωνται του στολισμού αυτών εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις διοτι αγια εστιν και ενδυσονται ιματια ετερα οταν απτωνται του λαου 15 και συνετελεσθη η διαμετρησις του οικου εσωθεν και εξηγαγεν με καθ΄ οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και διεμετρησεν το υποδειγμα του οικου χυχλοθεν εν διαταξει 16 και εστη κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 17 και επεστρεψεν προς βορραν και διεμετρησεν το κατα προσωπον του βορρα πηχεις πενταχοσιους εν τω χαλαμω του μετρου 18 χαι επεστρεψεν προς θαλασσαν χαι διεμετρησεν το κατα προσωπον της θαλασσης πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 19 και επεστρεψεν προς νοτον και διεμετρησεν κατεναντι του νοτου πενταχοσιους εν τω χαλαμω του μετρου 20 τα τεσσαρα μερη του αυτου χαλαμου και διεταξεν αυτον και περιβολον αυτων κυκλω πεντακοσιων προς ανατολας και πεντακοσιών πηχών ευρος του διαστελλείν ανα μέσον των αγιών και ανα μέσον του προτειχισματος του εν διαταξει του οιχου

Chapter 43

1 και ηγαγεν με επι την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και εξηγαγεν με 2 και ιδου δοξα θεου ισραηλ ηρχετο κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και φωνή της παρεμβολής ως φωνή διπλασιαζοντών πολλών και η γη εξελαμπεν ως φεγγος απο της δοξης χυχλοθεν 3 και η ορασις ην ειδον κατα την ορασιν ην ειδον οτε εισεπορευομην του χρισαι την πολιν και η ορασις του αρματος ου ειδον κατα την ορασιν ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου 4 και δοξα κυριου εισηλθεν εις τον οικον κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας 5 και ανελαβεν με πνευμα και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου πληρης δοξης κυριου ο οικος 6 και εστην και ιδου φωνη εκ του οικου λαλουντος προς με και ο ανηρ ειστηκει εχομενος μου 7 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου τον τοπον του θρονου μου και τον τοπον του ιχνους των ποδων μου εν οις κατασκηνωσει το ονομα μου εν μεσω οιχου ισραηλ τον αιωνα χαι ου βεβηλωσουσιν ουχετι οιχος ισραηλ το ονομα το αγιον μου αυτοι και οι ηγουμενοι αυτων εν τη πορνεια αυτων και εν τοις φονοις των ηγουμενων εν μεσω αυτων 8 εν τω τιθεναι αυτους το προθυρον μου εν τοις προθυροις αυτων και τας φλιας μου εχομενας των φλιων αυτων και εδωκαν τον τοιχον μου ως συνεχομενον εμου και αυτων και εβεβηλωσαν το ονομα το αγιον μου εν ταις ανομιαις αυτων αις εποιουν και εξετριψα αυτους εν

θυμω μου και εν φονω 9 και νυν απωσασθωσαν την πορνειαν αυτων και τους φονους των ηγουμενων αυτων απ΄ εμου και κατασκηνωσω εν μεσω αυτων τον αιωνα 10 και συ υιε ανθρωπου δείξον τω οικω ισραηλ τον οικον και κοπασουσιν απο των αμαρτιών αυτών και την ορασίν αυτου και την διαταξίν αυτου 11 και αυτοι λημψονται την χολασιν αυτων περι παντων ων εποιησαν και διαγραψεις τον οιχον χαι τας εξοδους αυτου χαι την υποστασιν αυτου χαι παντα τα προσταγματα αυτου και παντα τα νομιμα αυτου γνωριεις αυτοις και διαγραψεις εναντιον αυτων και φυλαξονται παντα τα δικαιωματα μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησουσιν αυτα 12 και την διαγραφην του οικου επι της κορυφης του ορους παντα τα ορια αυτου χυχλοθεν αγια αγιων 13 και ταυτα τα μετρα του θυσιαστηριου εν πηχει του πηχεος και παλαιστης κολπωμα βαθος επι πηχυν και πηχυς το ευρος και γεισος επι το χειλος αυτου κυκλοθεν σπιθαμης και τουτο το υψος του θυσιαστηριου 14 εχ βαθους της αρχης του χοιλωματος αυτου προς το ιλαστηριον το μεγα το υποκατωθεν πηχων δυο και το ευρος πηχεος και απο του ιλαστηριου του μικρου επι το ιλαστηριον το μεγα πηχεις τεσσαρες και ευρος πηχυς 15 και το αριηλ πηχων τεσσαρων και απο του αριηλ και υπερανω των κερατων πηχυς 16 και το αριηλ πηχων δωδεκα μηκους επι πηχεις δωδεκα πλατους τετραγωνον επι τα τεσσαρα μερη αυτου 17 και το ιλαστηριον πηχων δεκα τεσσαρων το μηχος επι πηχεις δεχα τεσσαρας το ευρος επι τεσσαρα μερη αυτου και το γεισος αυτω χυχλοθεν χυχλουμενον αυτω ημισυ πηχεος και το χυχλωμα αυτου πηχυς χυχλοθεν χαι οι χλιμαχτηρες αυτου βλεποντες χατ΄ ανατολας 18 χαι ειπεν προς με υιε ανθρωπου ταδε λεγει χυριος ο θεος ισραηλ ταυτα τα προσταγματα του θυσιαστηριού εν ημέρα ποιησέως αυτού του αναφέρειν επ' αυτού ολοκαυτωματά και προσχεειν προς αυτο αιμα 19 και δωσεις τοις ιερευσι τοις λευιταις τοις εκ του σπερματος σαδδουχ τοις εγγιζουσι προς με λεγει χυριος ο θεος του λειτουργειν μοι μοσχον εχ βοων περι αμαρτιας 20 και λημψονται εχ του αιματος αυτου και επιθησουσιν επι τα τεσσαρα χερατα του θυσιαστηριου και επι τας τεσσαρας γωνιας του ιλαστηριού και επι την βασιν κυκλώ και εξιλασονται αυτό 21 και λημψονται τον μοσχον τον περι αμαρτιας και κατακαυθησεται εν τω αποκεχωρισμενω του οικου εξωθεν των αγιων 22 και τη ημερα τη δευτερα λημψονται εριφους δυο αιγων αμωμους υπερ αμαρτιας και εξιλασονται το θυσιαστηριον καθοτι εξιλασαντο εν τω μοσχω 23 και μετα το συντελεσαι σε τον εξιλασμον προσοισουσι μοσχον εκ βοων αμωμον και κριον εκ προβατων αμωμον 24 και προσοισετε εναντιον κυριου και επιρριψουσιν οι ιερεις επ' αυτα αλα και ανοισουσιν αυτα ολοκαυτωματα τω χυριω 25 επτα ημερας ποιησεις εριφον υπερ αμαρτιας καθ΄ ημεραν και μοσχον εκ βοων και κριον εκ προβατων αμωμα ποιησουσιν 26 επτα ημερας και εξιλασονται το θυσιαστηριον και καθαριουσιν αυτο και πλησουσιν χειρας αυτων 27 και εσται απο της ημερας της ογδοης και επεκεινα ποιησουσιν οι ιερεις επι το θυσιαστηριον

τα ολοχαυτωματα υμων και τα του σωτηριου υμων και προσδεξομαι υμας λεγει χυριος

Chapter 44

1 και επεστρεψεν με κατα την οδον της πυλης των αγιων της εξωτερας της βλεπουσης κατ΄ ανατολας και αυτή ην κεκλεισμένη 2 και είπεν κυρίος προς με ή πυλη αυτη χεχλεισμένη εσται ουχ ανοιχθησεται χαι ουδεις μη διέλθη δι' αυτης οτι χυριος ο θέος του ισραηλ εισελευσεται δι΄ αυτης και έσται κεκλεισμένη 3 διοτι ο ηγουμένος ουτος καθησεται εν αυτη του φαγείν αρτον εναντίον κυρίου κατα την οδον αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον αυτου εξελευσεται 4 και εισηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν κατεναντι του οικου και είδον και ίδου πληρης δοξης ο οίκος κυρίου και πίπτω επί προσωπον μου 5 και ειπεν χυριος προς με υιε ανθρωπου ταξον εις την καρδιαν σου και ιδε τοις οφθαλμοις σου και τοις ωσιν σου ακουε παντα οσα εγω λαλω μετα σου κατα παντα τα προσταγματα οιχου χυριου χαι χατα παντα τα νομιμα αυτου χαι ταξεις την χαρδιαν σου εις την εισοδον του οιχου χατα πασας τας εξοδους αυτου εν πασι τοις αγιοις 6 και ερεις προς τον οικον τον παραπικραινοντα προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει χυριος ο θεος ιχανουσθω υμιν απο πασων των ανομιων υμων οιχος ισραηλ 7 του εισαγαγειν υμας υιους αλλογενεις απεριτμητους χαρδια και απεριτμητους σαρκι του γινεσθαι εν τοις αγιοις μου και εβεβηλουν αυτα εν τω προσφερειν υμας αρτους στεαρ και αιμα και παρεβαινετε την διαθηκην μου εν πασαις ταις ανομιαις υμων 8 και διεταξατε του φυλασσειν φυλακας εν τοις αγιοις μου 9 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ο θεος πας υιος αλλογενης απεριτμητος χαρδια και απεριτμητος σαρκι ουκ εισελευσεται εις τα αγια μου εν πασιν υιοις αλλογενων των οντων εν μεσω οιχου ισραηλ 10 αλλ΄ η οι λευιται οιτινες αφηλαντο απ΄ εμου εν τω πλανασθαι τον ισραηλ απ΄ εμου κατοπισθεν των ενθυμηματων αυτων και λημψονται αδικιαν αυτων 11 και εσονται εν τοις αγιοις μου λειτουργουντες θυρωροι επι των πυλων του οιχου και λειτουργουντες τω οικω ουτοι σφαξουσιν τα ολοχαυτωματα χαι τας θυσιας τω λαω χαι ουτοι στησονται εναντιον του λαου του λειτουργειν αυτοις 12 ανθ΄ ων ελειτουργουν αυτοις προ προσωπου των ειδωλων αυτων και εγενετο τω οικω ισραηλ εις κολασιν αδικιας ενεκα τουτου ηρα την χειρα μου επ΄ αυτους λεγει χυριος ο θεος 13 και ουκ εγγιουσι προς με του ιερατευειν μοι ουδε του προσαγειν προς τα αγια υιων του ισραηλ ουδε προς τα αγια των αγιων μου και λημψονται ατιμιαν αυτων εν τη πλανησει η επλανηθησαν 14 και καταταξουσιν αυτους φυλασσειν φυλακας του οικου εις παντα τα εργα αυτου και εις παντα όσα αν ποιησωσιν 15 οι ιερεις οι λευιται οι υιοι του σαδδουκ οιτινές εφυλαξαντο τας φυλακας των αγιων μου εν τω πλανασθαι οικον ισραηλ απ΄ εμου

ουτοι προσαξουσιν προς με του λειτουργειν μοι και στησονται προ προσωπου μου του προσφερειν μοι θυσιαν στεαρ και αιμα λεγει κυριος ο θεος 16 ουτοι εισελευσονται εις τα αγια μου και ουτοι προσελευσονται προς την τραπεζαν μου του λειτουργειν μοι και φυλαξουσιν τας φυλακας μου 17 και εσται εν τω εισπορευεσθαι αυτους τας πυλας της αυλης της εσωτερας στολας λινας ενδυσονται και ουκ ενδυσονται ερεα εν τω λειτουργειν αυτους απο της πυλης της εσωτερας αυλης 18 και κιδαρεις λινας εξουσιν επι ταις κεφαλαις αυτων και περισκελη λινα εξουσιν επι τας οσφυας αυτων και ου περιζωσονται βια 19 και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εξωτεραν προς τον λαον εχδυσονται τας στολας αυτων εν αις αυτοι λειτουργουσιν εν αυταις και θησουσιν αυτας εν ταις εξεδραις των αγιων και ενδυσονται στολας ετερας και ου μη αγιασωσιν τον λαον εν ταις στολαις αυτων 20 και τας κεφαλας αυτων ου ξυρησονται και τας κομας αυτων ου ψιλωσουσιν καλυπτοντες καλυψουσιν τας κεφαλας αυτων 21 και οινον ου μη πιωσιν πας ιερευς εν τω εισπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εσωτεραν 22 και χηραν και εκβεβλημενην ου λημψονται εαυτοις εις γυναικα αλλ΄ η παρθενον εκ του σπερματος ισραηλ και χηρα εαν γενηται εξ ιερεως λημψονται 23 και τον λαον μου διδαξουσιν ανα μεσον αγιου και βεβηλου και ανα μεσον ακαθαρτου και καθαρου γνωριουσιν αυτοις 24 και επι κρισιν αιματος ουτοι επιστησονται του διακρινειν τα δικαιωματα μου δικαιωσουσιν και τα κριματα μου κρινουσιν και τα νομιμα μου και τα προσταγματα μου εν πασαις ταις εορταις μου φυλαξονται και τα σαββατα μου αγιασουσιν 25 και επι ψυχην ανθρωπου ουκ εισελευσονται του μιανθηναι αλλ΄ η επι πατρι και επι μητρι και επι υιω και επι θυγατρι και επι αδελφω και επι αδελφη αυτου η ου γεγονεν ανδρι μιανθησεται 26 και μετα το καθαρισθηναι αυτον επτα ημερας εξαριθμησει αυτω 27 και η αν ημερα εισπορευωνται εις την αυλην την εσωτεραν του λειτουργειν εν τω αγιω προσοισουσιν ιλασμον λεγει χυριος ο θεος 28 και εσται αυτοις εις κληρονομιαν εγω κληρονομια αυτοις και κατασχεσις αυτοις ου δοθησεται εν τοις υιοις ισραηλ οτι εγω κατασχεσις αυτων 29 και τας θυσιας και τα υπερ αμαρτιας και τα υπερ αγνοιας ουτοι φαγονται και παν αφορισμα εν τω ισραηλ αυτοις εσται 30 απαρχαι παντων και τα πρωτοτοκα παντων και τα αφαιρεματα παντα εκ παντων των απαρχων υμων τοις ιερευσιν εσται και τα πρωτογενηματα υμων δωσετε τω ιερει του θειναι ευλογιας υμων επι τους οιχους υμων 31 και παν θνησιμαιον και θηριαλωτον εκ των πετεινων και εχ των χτηνων ου φαγονται οι ιερεις

Chapter 45

1 και εν τω καταμετρεισθαι υμας την γην εν κληρονομια αφοριειτε απαρχην τω κυριω αγιον απο της γης πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος και ευρος εικοσι χιλιαδας

αγιον εσται εν πασι τοις οριοις αυτου χυχλοθεν 2 χαι εσται εχ τουτου εις αγιασμα πενταχοσιοι επι πενταχοσιους τετραγωνον χυχλοθεν χαι πηχεις πεντηχοντα διαστημα αυτω χυχλοθεν 3 και εχ ταυτης της διαμετρησεως διαμετρησεις μηχος πεντε και εικοσι χιλιαδας και ευρος δεκα χιλιαδας και εν αυτη εσται το αγιασμα αγια των αγιων 4 απο της γης εσται τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν εν τω αγιω και εσται τοις εγγιζουσι λειτουργειν τω κυριω και εσται αυτοις τοπος εις οικους αφωρισμένους τω αγιασμώ αυτών 5 είχοσι και πέντε χιλιάδες μήκος και έυρος δεκα χιλιαδες εσται τοις λευιταις τοις λειτουργουσιν τω οικω αυτοις εις κατασχεσιν πολεις του κατοικειν 6 και την κατασχεσιν της πολεως δωσεις πεντε χιλιαδας ευρος και μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας ον τροπον η απαρχη των αγιων παντι οιχω ισραηλ εσονται 7 και τω ηγουμενω εκ τουτου και απο τουτου εις τας απαρχας των αγιων εις κατασχεσιν της πολεως κατα προσωπον των απαρχων των αγιων και κατα προσωπον της κατασχεσεως της πολεως τα προς θαλασσαν και απο των προς θαλασσαν προς ανατολας και το μηκος ως μια των μεριδων απο των οριων των προς θαλασσαν και το μηκος επι τα ορια τα προς ανατολας της γης 8 και εσται αυτω εις κατασχεσιν εν τω ισραηλ και ου καταδυναστευσουσιν ουχετι οι αφηγουμενοι του ισραηλ τον λαον μου χαι την γην χαταχληρονομησουσιν οιχος ισραηλ κατα φυλας αυτων 9 ταδε λεγει χυριος θεος ικανουσθω υμιν οι αφηγουμενοι του ισραηλ αδικιαν και ταλαιπωριαν αφελεσθε και κριμα και δικαιοσυνην ποιησατε εξαρατε καταδυναστειαν απο του λαου μου λεγει κυριος θεος 10 ζυγος δικαιος και μετρον δικαιον και χοινιξ δικαια εστω υμιν 11 το μετρον και η χοινιξ ομοιως μια εσται του λαμβανειν το δεκατον του γομος η χοινιξ και το δεκατον του γομορ το μετρον προς το γομορ εσται ισον 12 και το σταθμιον εικοσι οβολοι οι πεντε σικλοι πεντε και οι δεκα σικλοι δεκα και πεντηκοντα σικλοι η μνα εσται υμιν 13 και αυτή η απαρχή ην αφοριείτε έκτον του μέτρου από του γομορ του πυρου και το έκτον του οιφι απο του κορου των κριθων 14 και το προσταγμα του ελαιου χοτυλην ελαιου απο δεχα χοτυλων οτι αι δεχα χοτυλαι εισιν γομορ 15 και προβατον απο των δεκα προβατων αφαιρεμα εκ πασων των πατριων του ισραηλ εις θυσιας και εις ολοκαυτωματα και εις σωτηριου του εξιλασκεσθαι περι υμων λεγει χυριος θεος 16 και πας ο λαος δωσει την απαρχην ταυτην τω αφηγουμενω του ισραηλ 17 και δια του αφηγουμενου εσται τα ολοκαυτωματα και αι θυσιαι και αι σπονδαι εσονται εν ταις εορταις και εν ταις νουμηνιαις και εν τοις σαββατοις και εν πασαις ταις εορταις οικου ισραηλ αυτος ποιησει τα υπερ αμαρτίας και την θυσίαν και τα ολοκαυτωματά και τα του σωτηρίου του έξιλασχεσθαι υπερ του οιχου ισραηλ 18 ταδε λεγει χυριος θεος εν τω πρωτω μηνι μια του μηνος λημψεσθε μοσχον εχ βοων αμωμον του εξιλασασθαι το αγιον 19 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του εξιλασμου και δωσει επι τας φλιας του οιχου χαι επι τας τεσσαρας γωνιας του ιερου χαι επι το θυσιαστηριον χαι επι

τας φλίας της πυλης της αυλης της εσωτερας 20 και ουτως ποιησεις εν τω εβδομω μηνι μια του μηνος λημψη παρ΄ εκαστου απομοιραν και εξιλασεσθε τον οικον 21 και εν τω πρωτω μηνι τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος εσται υμιν το πασχα εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε 22 και ποιησει ο αφηγουμενος εν εκείνη τη ημέρα υπέρ αυτου και του οικου και υπέρ παντος του λαού της γης μοσχού υπέρ αμαρτίας 23 και τας έπτα ημέρας της έορτης ποιησει ολοκαυτώματα τω κυρίω έπτα μοσχούς και έπτα κρίους αμωμούς καθ΄ ημέραν τας έπτα ημέρας και υπέρ αμαρτίας έριφον αίγων καθ΄ ημέραν 24 και θυσίαν πεμμα τω μοσχώ και πεμμα τω κρίω ποίησεις και έλαιου το ιν τω πέμματι 25 και εν τω έβδομω μηνι πεντεκαιδέκατη του μηνος εν τη έορτη ποίησεις κατά τα αυτά έπτα ημέρας καθώς τα υπέρ της αμαρτίας και καθώς τα ολοκαυτώματα και καθώς το μάναα και καθώς το έλαιον

Chapter 46

1 ταδε λεγει χυριος θεος πυλη η εν τη αυλη τη εσωτερα η βλεπουσα προς ανατολας εσται χεχλεισμενη εξ ημερας τας ενεργους εν δε τη ημερα των σαββατων ανοιχθησεται και εν τη ημερα της νουμηνιας ανοιχθησεται 2 και εισελευσεται ο αφηγουμένος κατά την όδον του αίλαμ της πύλης της έξωθεν και στησεταί επί τα προθυρα της πυλης και ποιησουσιν οι ιερεις τα ολοκαυτωματα αυτου και τα του σωτηριου αυτου και προσκυνησει επι του προθυρου της πυλης και εξελευσεται και η πυλη ου μη κλεισθη εως εσπερας 3 και προσκυνησει ο λαος της γης κατα τα προθυρα της πυλης εκεινης εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιαις εναντιον χυριου 4 και τα ολοκαυτωματα προσοισει ο αφηγουμενος τω χυριω εν τη ημερα των σαββατων εξ αμνους αμωμους και κριον αμωμον 5 και μαναα πεμμα τω χριω και τοις αμνοις θυσιαν δομα χειρος αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι 6 και εν τη ημερα της νουμηνιας μοσχον αμωμον και εξ αμνους και χριος αμώμος εσται 7 και πεμμα τω χριω και πεμμα τω μόσχω εσται μανάα και τοις αμνοις καθως εαν εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι 8 και εν τω εισπορευεσθαι τον αφηγουμενον κατα την οδον του αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον της πυλης εξελευσεται 9 και οταν εισπορευηται ο λαος της γης εναντιον χυριου εν ταις εορταις ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς βορραν προσχυνειν εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς νοτον και ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς νοτον εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς βορραν ουκ αναστρεψει κατα την πυλην ην εισεληλυθεν αλλ΄ η κατ΄ ευθυ αυτης εξελευσεται 10 και ο αφηγουμενος εν μεσω αυτων εν τω εισπορευεσθαι αυτους εισελευσεται μετ΄ αυτων και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εξελευσεται 11 και εν ταις εορταις και εν ταις πανηγυρεσιν εσται το μαναα πεμμα τω μοσχω και πεμμα τω κριω και τοις αμνοις καθως αν

εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι 12 εαν δε ποιηση ο αφηγουμενος ομολογιαν ολοχαυτωμα σωτηριου τω χυριω χαι ανοιξει εαυτω την πυλην την βλεπουσαν κατ΄ ανατολας και ποιησει το ολοκαυτωμα αυτου και τα του σωτηριου αυτου ον τροπον ποιει εν τη ημερα των σαββατων και εξελευσεται και κλεισει τας θυρας μετα το εξελθειν αυτον 13 χαι αμνον ενιαυσιον αμωμον ποιησει εις ολοχαυτωμα χαθ΄ ημεραν τω χυριω πρωι ποιησει αυτον 14 χαι μαναα ποιησει επ΄ αυτω το πρωι έχτον του μέτρου και έλαιου το τρίτον του ιν του αναμείξαι την σεμιδαλιν μαναα τω χυριω προσταγμα δια παντος 15 ποιησετε τον αμνον και το μαναα και το ελαιον ποιησετε το πρωι ολοκαυτωμα δια παντος 16 ταδε λεγει κυριος θεος εαν δω ο αφηγουμενος δομα ενι εκ των υιων αυτου εκ της κληρονομιας αυτου τουτο τοις υιοις αυτου εσται κατασχεσις εν κληρονομια 17 εαν δε δω δομα ενι των παιδων αυτου και εσται αυτω εως του ετους της αφεσεως και αποδωσει τω αφηγουμενω πλην της κληρονομιας των υιων αυτου αυτοις εσται 18 και ου μη λαβη ο αφηγουμένος εκ της κληρονομίας του λαού καταδυνάστευσαι αυτους εχ της κατασχεσεως αυτου κατακληρονομησει τοις υιοις αυτου οπως μη διασκοοπίζηται ο λαος μου εκαστος εκ της κατασχεσεως αυτου 19 και εισηγαγεν με εις την εισοδον της κατα νωτου της πυλης εις την εξεδραν των αγιων των ιερεων την βλεπουσαν προς βορραν και ιδου τοπος εκει κεχωρισμένος 20 και είπεν προς με ουτος ο τοπος εστιν ου εψησουσιν έχει οι ιερείς τα υπέρ αγνοίας και τα υπέρ αμαρτιας και εκει πεψουσι το μαναα το παραπαν του μη εκφερειν εις την αυλην την εξωτεραν του αγιαζειν τον λαον 21 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν και περιηγαγεν με επι τα τεσσαρα μερη της αυλης και ιδου αυλη κατα το κλιτος της αυλης αυλη κατα το κλιτος της αυλης 22 επι τα τεσσαρα κλιτη της αυλης αυλη μικρα μηκος πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων τριακοντα μετρον εν ταις τεσσαρσιν 23 και εξεδραι κυκλω εν αυταις κυκλω ταις τεσσαρσιν και μαγειρεία γεγονότα υποκατώ των εξεδρών κυκλώ 24 και είπεν προς με ουτοί οι οιχοι των μαγειρειων ου εψησουσιν έχει οι λειτουργουντές τω οιχώ τα θυματα του λαου

Chapter 47

1 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα του οικου και ιδου υδωρ εξεπορευετο υποκατωθεν του αιθριου κατ΄ ανατολας οτι το προσωπον του οικου εβλεπεν κατ΄ ανατολας και το υδωρ κατεβαινεν απο του κλιτους του δεξιου απο νοτου επι το θυσιαστηριον 2 και εξηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν και περιηγαγεν με την οδον εξωθεν προς την πυλην της αυλης της βλεπουσης κατ΄ ανατολας και ιδου το υδωρ κατεφερετο απο του κλιτους του δεξιου 3 καθως εξοδος ανδρος εξ εναντιας και μετρον εν τη χειρι αυτου και διεμετρησεν χιλιους

εν τω μετρω και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ αφεσεως 4 και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ εως των μηρων και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν υδωρ εως οσφυος 5 και διεμετρησεν χιλιους και ουκ ηδυνατο διελθειν οτι εξυβρίζεν το υδωρ ως ροιζος γειμαρρου ον ου διαβησονται 6 και ειπεν προς με ει εωρακας υιε ανθρωπου και ηγαγεν με επι το χειλος του ποταμου 7 εν τη επιστροφη μου και ιδου επι του χειλους του ποταμου δενδρα πολλα σφοδρα ενθεν και ενθεν 8 και είπεν προς με το υδωρ τουτο το εκπορευομένον είς την γαλιλαίαν την προς ανατολας και κατεβαίνεν επί την αραβίαν και ηρχετό εως επί την θαλασσαν επί το υδωρ της διεκβολης και υγιασει τα υδατα 9 και εσται πασα ψυχη των ζωων των εχζεοντων επι παντα εφ΄ α αν επελθη εχει ο ποταμος ζησεται χαι εσται εχει ιχθυς πολυς σφοδρα οτι ηχει εχει το υδωρ τουτο χαι υγιασει χαι ζησεται παν εφ΄ ο αν επελθη ο ποταμος εχει ζησεται 10 χαι στησονται εχει αλεεις απο αινγαδιν εως αιναγαλιμ ψυγμος σαγηνων εσται καθ΄ αυτην εσται και οι ιχθυες αυτης ως οι ιχθυες της θαλασσης της μεγαλης πληθος πολυ σφοδρα 11 και εν τη διεκβολη αυτου και εν τη επιστροφη αυτου και εν τη υπεραρσει αυτου ου μη υγιασωσιν εις αλας δεδονται 12 και επι του ποταμου αναβησεται επι του χειλους αυτου ενθεν και ενθεν παν ξυλον βρωσιμον ου μη παλαιωθη επ΄ αυτου ουδε μη εκλιπη ο καρπος αυτου της καινοτητος αυτου πρωτοβολησει διοτι τα υδατα αυτων εκ των αγιων ταυτα εχπορευεται χαι εσται ο χαρπος αυτων εις βρωσιν χαι αναβασις αυτών εις υγιείαν 13 ταδε λεγεί χυρίος θέος ταυτά τα ορία χαταχληρονομήσετε της γης ταις δωδεκα φυλαις των υιων ισραηλ προσθεσις σχοινισματος 14 και κατακληρονομησετε αυτην εκαστος καθως ο αδελφος αυτου εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν αυτων και πεσειται η γη αυτη υμιν εν κληρονομια 15 και ταυτα τα ορια της γης προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης της καταβαινουσης και περισχιζουσης της εισοδου ημαθ σεδδαδα 16 βηρωθα σεβραιμ ηλιαμ ανα μεσον οριων δαμασχου χαι ανα μεσον οριων ημαθ αυλη του σαυναν αι εισιν επανω των οριων αυρανιτιδος 17 ταυτα τα ορια απο της θαλασσης απο της αυλης του αιναν ορια δαμασχου και τα προς βορραν 18 και τα προς ανατολας ανα μεσον της αυρανιτιδος και ανα μεσον δαμασκου και ανα μεσον της γαλααδιτίδος και ανα μεσον της γης του ισραηλ ο ιορδανης διοριζει επι την θαλασσαν την προς ανατολας φοινιχωνος ταυτα τα προς ανατολας 19 και τα προς νοτον και λιβα απο θαιμαν και φοινικωνος εως υδατος μαριμωθ καδης παρεκτείνον επί την θαλασσαν την μεγαλην τουτό το μέρος νότος και λιψ 20 τουτο το μερος της θαλασσης της μεγαλης οριζει εως κατεναντι της εισοδου ημαθ εως εισοδου αυτου ταυτα εστιν τα προς θαλασσαν ημαθ 21 χαι διαμερισετε την γην ταυτην αυτοις ταις φυλαις του ισραηλ 22 βαλειτε αυτην εν κληρω υμιν και τοις προσηλυτοις τοις παροικουσιν εν μεσω υμων οιτινές εγεννήσαν υιους εν μεσω υμων και εσονται υμιν ως αυτοχθονες εν τοις υιοις του ισραηλ μεθ' υμων

φαγονται εν κληρονομια εν μεσω των φυλων του ισραηλ 23 και εσονται εν φυλη προσηλυτων εν τοις προσηλυτοις τοις μετ΄ αυτων εκει δωσετε κληρονομιαν αυτοις λεγει κυριος θεος

Chapter 48

1 και ταυτα τα ονοματα των φυλων απο της αρχης της προς βορραν κατα το μερος της καταβασεως του περισχιζοντος επι την εισοδον της ημαθ αυλης του αιναν οριον δαμασχου προς βορραν κατα μερος ημαθ αυλης και εσται αυτοις τα προς ανατολας εως προς θαλασσαν δαν μια 2 και απο των οριων του δαν τα προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ασηρ μια 3 και απο των οριων ασηρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν νεφθαλιμ μια 4 και απο των οριων νεφθαλι απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν μανασση μια 5 και απο των οριων μανασση απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εφραιμ μια 6 και απο των οριων εφραιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ρουβην μια 7 και απο των οριων ρουβην απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ιουδα μια 8 και απο των οριων ιουδα απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εσται η απαρχη του αφορισμου πεντε και εικοσι χιλιαδες ευρος και μηκος καθως μια των μεριδων απο των προς ανατολας και εως των προς θαλασσαν και εσται το αγιον εν μεσω αυτων 9 απαρχη ην αφοριουσι τω κυριω μηχος πεντε χαι ειχοσι χιλιαδες χαι ευρος ειχοσι χαι πεντε χιλιαδες 10 τουτων εσται η απαρχη των αγιων τοις ιερευσιν προς βορραν πεντε και εικοσι χιλιαδες και προς θαλασσαν πλατος δεχα χιλιαδες χαι προς ανατολας πλατος δεχα χιλιαδες χαι προς νοτον μηχος ειχοσι και πεντε χιλιαδες και το ορος των αγιων εσται εν μεσω αυτου 11 τοις ιερευσι τοις ηγιασμενοις υιοις σαδδουχ τοις φυλασσουσι τας φυλαχας του οιχου οιτινες ουχ επλανηθησαν εν τη πλανησει υιων ισραηλ ον τροπον επλανηθησαν οι λευιται 12 και εσται αυτοις η απαρχη δεδομενη εκ των απαρχων της γης αγιον αγιων απο των οριων των λευιτων 13 τοις δε λευιταις τα εχομενα των οριων των ιερεων μήχος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος δεκα χιλιαδες παν το μηχος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι χιλιαδες 14 ου πραθησεται εξ αυτου ουδε καταμετρηθησεται ουδε αφαιρεθησεται τα πρωτογενηματα της γης οτι αγιον εστιν τω χυριω 15 τας δε πεντε χιλιαδας τας περισσας επι τω πλατει επι ταις πεντε και εικοσι χιλιασιν προτειχισμα εσται τη πολει εις την κατοικιαν και εις διαστημα αυτου και εσται η πολις εν μεσω αυτου 16 και ταυτα τα μετρα αυτης απο των προς βορραν πενταχοσιοι χαι τετραχισχιλιοι χαι απο των προς νοτον πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς ανατολας πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς θαλασσαν τετρακισχιλιους πεντακοσιους 17 και εσται διαστημα τη πολει προς βορραν διακοσιοι πεντηκοντα και προς νο-

τον διαχοσιοι χαι πεντηχοντα χαι προς ανατολας διαχοσιοι πεντηχοντα χαι προς θαλασσαν διαχοσιοι πεντηχοντα 18 και το περισσον του μηχους το εχομενον των απαρχων των αγιων δεκα χιλιαδες προς ανατολας και δεκα χιλιαδες προς θαλασσαν και εσονται αι απαρχαι του αγιου και εσται τα γενηματα αυτης εις αρτους τοις εργαζομενοις την πολιν 19 οι δε εργαζομενοι την πολιν εργωνται αυτην εχ πασων των φυλων του ισραηλ 20 πασα η απαρχη πεντε και εικοσι χιλιαδες επι πεντε και εικοσι χιλιαδας τετραγωνον αφοριειτε αυτου την απαρχην του αγιου απο της κατασχεσεως της πολεως 21 το δε περισσον τω αφηγουμενω εκ τουτου και εκ τουτου απο των απαρχων του αγιου και εις την κατασχεσιν της πολεως επι πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος εως των οριων των προς ανατολας και προς θαλασσαν επι πεντε και εικοσι χιλιαδας εως των οριων των προς θαλασσαν εχομενα των μεριδων του αφηγουμενου και εσται η απαρχη των αγιων και το αγιασμα του οιχου εν μεσω αυτης 22 και απο της κατασχεσεως των λευιτων και απο της κατασχεσεως της πολεως εν μεσω των αφηγουμενων εσται ανα μεσον των οριων ιουδα και ανα μεσον των οριων βενιαμιν των αφηγουμενων εσται 23 και το περισσον των φυλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν βενιαμιν μια 24 και απο των οριων των βενιαμιν απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν συμεων μια 25 και απο των οριων των συμεων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ισσαχαρ μια 26 και απο των οριων των ισσαχαρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ζαβουλων μια 27 και απο των οριων των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν γαδ μια 28 και απο των οριων των γαδ εως των προς λιβα και εσται τα ορια αυτου απο θαιμαν και υδατος μαριμωθ χαδης χληρονομιας εως της θαλασσης της μεγαλης 29 αυτη η γη ην βαλειτε εν χληρω ταις φυλαις ισραηλ χαι ουτοι οι διαμερισμοι αυτων λεγει χυριος θεος 30 και αυται αι διεκβολαι της πολέως αι προς βορραν τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω 31 και αι πυλαι της πολέως επ' ονομασιν φυλων του ισραηλ πυλαι τρεις προς βορραν πυλη ρουβην μια και πυλη ιουδα μια και πυλη λευι μια 32 και τα προς ανατολας τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι και πυλαι τρεις πυλη ιωσηφ μια και πυλη βενιαμιν μια και πυλη δαν μια 33 και τα προς νοτον τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη συμεων μια και πυλη ισσαχαρ μια και πυλη ζαβουλων μια 34 και τα προς θαλασσαν τετρακισχιλιοι και πενταχοσιοί μετρω και πυλαί τρεις πυλή γαδ μια και πυλή ασήρ μια και πυλή νεφθαλιμ μια 35 χυχλωμα δεκα και οκτω χιλιαδες και το ονομα της πολεως αφ΄ ης αν ημερας γενηται εσται το ονομα αυτης.

Daniel

Chapter 1

1 εν ετει τριτω της βασιλειας ιωαχιμ βασιλεως ιουδα ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και επολιορκει αυτην 2 και εδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον ιωαχιμ βασιλεα ιουδα χαι απο μερους των σχευων οιχου του θεου και ηνεγκεν αυτα εις γην σεννααρ οικον του θεου αυτου και τα σκευη εισηνεγκεν εις τον οιχον θησαυρου του θεου αυτου 3 χαι ειπεν ο βασιλευς τω ασφανεζ τω αρχιευνουχω αυτου εισαγαγειν απο των υιων της αιχμαλωσιας ισραηλ και απο του σπερματος της βασιλειας και απο των φορθομμιν 4 νεανισκους οις ουκ εστιν εν αυτοις μωμος και καλους τη οψει και συνιεντας εν παση σοφια και γιγνωσκοντας γνωσιν και διανοουμενους φρονησιν και οις εστιν ισχυς εν αυτοις εσταναι εν τω οιχω του βασιλεως και διδαξαι αυτους γραμματα και γλωσσαν χαλδαιων 5 και διεταξεν αυτοις ο βασιλευς το της ημερας καθ΄ ημεραν απο της τραπεζης του βασιλέως και από του οίνου του πότου αυτού και θρέψαι αυτούς έτη τρια και μετα ταυτα στηναι ενωπιον του βασιλεως 6 και εγενετο εν αυτοις εκ των υιων ιουδα δανιηλ και ανανιας και μισαηλ και αζαριας 7 και επεθηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα τω δανιηλ βαλτασαρ και τω ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω 8 και εθετο δανιηλ επι την καρδιαν αυτου ως ου μη αλισγηθη εν τη τραπεζη του βασιλεως και εν τω οινω του ποτου αυτου και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ως ου μη αλισγηθη 9 και εδωκεν ο θεος τον δανιηλ εις ελεον και εις οικτιρμον ενωπιον του αρχιευνουχου 10 και ειπεν ο αρχιευνουχος τω δανιηλ φοβουμαι εγω τον χυριον μου τον βασιλεα τον εχταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων μηποτε ιδη τα προσωπα υμων σκυθρωπα παρα τα παιδαρια τα συνηλικα υμων και καταδικασητε την κεφαλην μου τω βασιλει 11 και ειπεν δανιηλ προς αμελσαδ ον κατεστησεν ο αρχιευνουχος επι δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν 12 πειρασον δη τους παιδας σου ημερας δεχα και δοτωσαν ημιν απο των σπερματων και φαγομεθα και υδωρ πιομεθα 13 και οφθητωσαν ενωπιον σου αι ιδεαι ημων και αι ιδεαι των παιδαριων των εσθιοντων την τραπεζαν του βασιλεως και καθως αν ιδης ποιησον μετα των παιδων σου 14 και εισηκουσεν αυτων και επειρασεν αυτους ημερας δεκα 15 και μετα το τελος των δεκα ημερων ωραθησαν αι ιδεαι αυτων αγαθαι και ισχυραι ταις σαρξιν υπερ τα παιδαρια τα εσθιοντα την τραπεζαν του βασιλεως 16 και εγενετο αμελσαδ αναιρουμενος το δειπνον αυτων και τον οινον του ποματος αυτων και εδιδου αυτοις σπερματα 17 και τα παιδαρια ταυτα οι τεσσαρες αυτοι εδωκεν αυτοις ο θεος συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματική και σοφιά και δανιήλ συνήκεν εν πασή οράσει και ενυπνιοις 18 και μετα το τελος των ημερων ων ειπεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτους

και εισηγαγεν αυτους ο αρχιευνουχος εναντιον ναβουχοδονοσορ 19 και ελαλησεν μετ΄ αυτων ο βασιλευς και ουχ ευρεθησαν εκ παντων αυτων ομοιοι δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και εστησαν ενωπιον του βασιλεως 20 και εν παντι ρηματι σοφιας και επιστημης ων εζητησεν παρ΄ αυτων ο βασιλευς ευρεν αυτους δεκαπλασιονας παρα παντας τους επαοιδους και τους μαγους τους οντας εν παση τη βασιλεια αυτου 21 και εγενετο δανιηλ εως ετους ενος κυρου του βασιλεως

Chapter 2

1 εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειας ναβουχοδονοσορ ηνυπνιασθη ναβουχοδονοσορ ενυπνιον και εξεστη το πνευμα αυτου και ο υπνος αυτου εγενετο απ΄ αυτου 2 και ειπεν ο βασιλευς καλεσαι τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους και τους χαλδαιους του αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και ηλθαν και εστησαν ενωπιον του βασιλεως 3 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ηνυπνιασθην και εξεστη το πνευμα μου του γνωναι το ενυπνιον 4 και ελαλησαν οι χαλδαιοι τω βασιλει συριστι βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συ ειπον το ενυπνιον τοις παισιν σου και την συγκρισιν αναγγελουμεν 5 απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τοις χαλδαιοις ο λογος απ' εμου απεστη εαν μη γνωρισητε μοι το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου εις απωλειαν εσεσθε και οι οικοι υμων διαρπαγησονται 6 εαν δε το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου γνωρισητε μοι δοματα και δωρεας και τιμην πολλην λημψεσθε παρ΄ εμου πλην το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου απαγγειλατε μοι 7 απεκριθησαν δευτερον και ειπαν ο βασιλευς ειπατω το ενυπνιον τοις παισιν αυτου και την συγκρισιν αυτου αναγγελουμεν 8 απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν επ΄ αληθειας οιδα εγω οτι καιρον υμεις εξαγοραζετε καθοτι ειδετε οτι απεστη απ΄ εμου το ρημα 9 εαν ουν το ενυπνιον μη αναγγειλητε μοι οιδα οτι ρημα ψευδες και διεφθαρμενον συνεθεσθε ειπειν ενωπιον μου εως ου ο καιρος παρελθη το ενυπνιον μου ειπατε μοι και γνωσομαι οτι την συγκρισιν αυτου αναγγελειτε μοι 10 απεχριθησαν οι χαλδαιοι ενωπιον του βασιλεως και λεγουσιν ουκ εστιν ανθρωπος επι της ξηρας οστις το ρημα του βασιλεως δυνησεται γνωρισαι καθοτι πας βασιλευς μεγας και αρχων ρημα τοιουτο ουκ επερωτα επαοιδον μαγον και χαλδαιον 11 οτι ο λογος ον ο βασιλευς επερωτα βαρυς και ετερος ουκ εστιν ος αναγγελει αυτον ενωπιον του βασιλεως αλλ΄ η θεοι ων ουχ εστιν η χατοιχια μετα πασης σαρχος 12 τοτε ο βασιλευς εν θυμω χαι οργη πολλη ειπεν απολεσαι παντας τους σοφους βαβυλωνος 13 και το δογμα εξηλθεν και οι σοφοι απεκτεννοντο και εζητησαν δανιηλ και τους φιλους αυτου ανελειν 14 τοτε δανιηλ απεκριθη βουλην και γνωμην τω αριωχ τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ος εξηλθεν αναιρειν τους σοφους βαβυλωνος 15 αρχων του βασιλέως περι τινος εξηλθέν η γνωμη η αναιδης εχ προσωπου του βασιλεως εγνωρισεν δε το ρημα αριωχ τω δανιηλ 16 χαι

δανιηλ εισηλθεν και ηξιωσεν τον βασιλεα οπως χρονον δω αυτω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλη τω βασιλει 17 και εισηλθεν δανιηλ εις τον οικον αυτου και τω ανανια και τω μισαηλ και τω αζαρια τοις φιλοις αυτου το ρημα εγνωρισεν 18 και οικτιρμούς εζητούν παρά του θέου του ουράνου υπέρ του μυστηρίου τουτού οπως αν μη απολωνται δανιηλ και οι φιλοι αυτου μετα των επιλοιπων σοφων βαβυλωνος 19 τοτε τω δανιηλ εν οραματι της νυχτος το μυστηριον απεχαλυφθη και ευλογησεν τον θεον του ουρανου 20 δανιηλ και ειπεν ειη το ονομα του θεου ευλογημενον απο του αιωνος και εως του αιωνος οτι η σοφια και η συνεσις αυτου εστιν 21 και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους καθιστα βασιλεις και μεθιστα διδους σοφιαν τοις σοφοις και φρονησιν τοις ειδοσιν συνεσιν 22 αυτος αποκαλυπτει βαθεα και αποκρυφα γινωσκων τα εν τω σκοτει και το φως μετ΄ αυτου εστιν 23 σοι ο θεος των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οτι σοφιαν και δυναμιν εδωκας μοι και νυν εγνωρισας μοι α ηξιωσαμεν παρα σου και το οραμα του βασιλεως εγνωρισας μοι 24 και ηλθεν δανιηλ προς αριωχ ον κατεστησεν ο βασιλευς απολεσαι τους σοφους βαβυλωνος και ειπεν αυτω τους σοφους βαβυλωνος μη απολεσης εισαγαγε δε με ενωπιον του βασιλεως και την συγκρισιν τω βασιλει αναγγελω 25 τοτε αριωχ εν σπουδη εισηγαγεν τον δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και είπεν αυτώ ευρήκα ανδρά εκ των υίων της αιχμαλώσιας της ιουδαίας οστις το συγχριμα τω βασιλει αναγγελει 26 και απεχριθη ο βασιλευς και ειπεν τω δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ ει δυνασαι μοι αναγγειλαι το ενυπνιον ο ειδον και την συγκρισιν αυτου 27 και απεκριθη δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και λεγει το μυστηριον ο ο βασιλευς επερωτα ουκ εστιν σοφων μαγων επαοιδων γαζαρηνων αναγγειλαι τω βασιλει 28 αλλ΄ η εστιν θεος εν ουρανω αποκαλυπτων μυστηρια και εγνωρισεν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επ΄ εσχατων των ημερων το ενυπνιον σου και αι ορασεις της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστιν 29 συ βασιλευ οι διαλογισμοι σου επι της κοιτης σου ανεβησαν τι δει γενεσθαι μετα ταυτα και ο αποκαλυπτων μυστηρια εγνωρισεν σοι α δει γενεσθαι 30 και εμοι δε ουχ εν σοφια τη ουση εν εμοι παρα παντας τους ζωντας το μυστηριον τουτο απεχαλυφθη αλλ΄ ενέχεν του την συγχρισιν τω βασιλεί γνωρισαί ίνα τους διαλογισμους της καρδιας σου γνως 31 συ βασιλευ εθεωρεις και ιδου εικων μια μεγαλη η ειχων εχείνη χαι η προσοψις αυτής υπερφέρης εστώσα προ προσωπου σου και η ορασις αυτης φοβερα 32 η εικών ης η κεφαλη χρυσιού χρηστού αι χειρες και το στηθος και οι βραχιονες αυτης αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι 33 αι χνημαι σιδηραι οι ποδες μερος τι σιδηρουν χαι μερος τι οστραχίνον 34 εθεωρεις εως ου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξεν την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και ελεπτυνέν αυτους εις τέλος 35 τοτε ελεπτυνθησαν εις απαξ το οστραχον ο σιδηρος ο χαλχος ο αργυρος ο χρυσος και εγενοντο ωσει κονιορτος απο αλωνος θερινης και εξηρεν αυτα το πληθος του

πνευματος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγενηθη ορος μεγα και επληρωσεν πασαν την γην 36 τουτο εστιν το ενυπνιον και την συγχρισιν αυτου ερουμεν ενωπιον του βασιλεως 37 συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων ω ο θέος του ουρανου βασιλειαν ισχυραν και κραταιαν και εντιμον εδωκέν 38 εν παντι τοπω οπου χατοιχουσιν οι υιοι των ανθρωπων θηρια τε αγρου χαι πετεινα ουρανου εδωχεν εν τη χειρι σου και κατεστησεν σε χυριον παντων συ ει η κεφαλη η χρυση 39 και οπισω σου αναστησεται βασιλεια ετερα ηττων σου και βασιλεια τριτη ητις εστιν ο χαλχος η χυριευσει πασης της γης 40 χαι βασιλεια τεταρτη εσται ισχυρα ως ο σιδηρος ον τροπον ο σιδηρος λεπτυνει και δαμαζει παντα ουτως παντα λεπτυνει και δαμασει 41 και οτι είδες τους ποδας και τους δακτυλους μερος μεν τι οστρακινον μερος δε τι σιδηρουν βασιλεια διηρημενη εσται και απο της ριζης της σιδηρας εσται εν αυτη ον τροπον ειδες τον σιδηρον αναμεμειγμενον τω οστραχω 42 και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρουν μερος δε τι οστραχίνον μέρος τι της βασιλείας έσται ισχύρον χαι απ' αυτής έσται συντριβομενον 43 οτι ειδες τον σιδηρον αναμεμειγμενον τω οστραχω συμμειγεις εσονται εν σπερματι ανθρωπων και ουκ εσονται προσκολλωμενοι ουτος μετα τουτου καθως ο σιδηρος ουχ αναμειγνυται μετα του οστραχου 44 και εν ταις ημεραις των βασιλεων εχεινών αναστήσει ο θέος του ουρανού βασιλείαν ήτις εις τους αίωνας ου διαφθαρησεται και η βασιλεια αυτου λαω ετερω ουχ υπολειφθησεται λεπτυνει και λικμησει πασας τας βασιλειας και αυτη αναστησεται εις τους αιωνας 45 ον τροπον ειδες οτι απο ορους ετμηθη λιθος ανευ χειρων και ελεπτυνεν το οστρακον τον σιδηρον τον χαλχον τον αργυρον τον χρυσον ο θεος ο μεγας εγνωρισεν τω βασιλει α δει γενεσθαι μετα ταυτα και αληθινον το ενυπνιον και πιστη η συγκρισις αυτου 46 τοτε ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ επεσεν επι προσωπον και τω δανιηλ προσεχυνησεν και μαναα και ευωδιας ειπεν σπεισαι αυτω 47 και αποκριθεις ο βασιλευς ειπεν τω δανιηλ επ΄ αληθειας ο θεος υμων αυτος εστιν θεος θεων και κυριος των βασιλεων και αποκαλυπτων μυστηρια οτι ηδυνηθης αποκαλυψαι το μυστηριον τουτο 48 και εμεγαλυνεν ο βασιλευς τον δανιηλ και δοματα μεγαλα και πολλα εδωκεν αυτω και κατεστησεν αυτον επι πασης χωρας βαβυλωνος και αρχοντα σατραπων επι παντας τους σοφους βαβυλωνος 49 και δανιηλ ητησατο παρα του βασιλεως και κατεστησεν επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη αυλη του βασιλεως

Chapter 3

1 ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδονόσος ο βασίλευς εποίησεν είκονα χρυσην υψός αυτης πηχεών εξηκόντα ευρός αυτης πηχεών εξ και εστησεν αυτην εν πεδίω δεί+ρα εν χώρα βαβυλώνος 2 και απεστείλεν συναγαγείν τους υπατούς και τους

στρατηγους και τους τοπαρχας ηγουμενους και τυραννους και τους επ΄ εξουσιων και παντας τους αρχοντας των χωρων ελθειν εις τα εγκαινια της εικονος ης εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς 3 και συνηχθησαν οι τοπαρχαι υπατοι στρατηγοι ηγουμενοι τυραννοι μεγαλοι οι επ΄ εξουσιων και παντες οι αρχοντες των χωρων εις τον εγκαινισμον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδονοσος ο βασιλευς και ειστηχεισαν ενωπιον της ειχονος ης εστησεν ναβουχοδονοσορ 4 και ο κηρυξ εβοα εν ισχυι υμιν λεγεται λαοι φυλαι γλωσσαι 5 η αν ωρα αχουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσιχών πιπτοντες προσχυνείτε τη είχονι τη χρυση η εστήσεν ναβουχοδονόσος ο βασιλευς 6 και ος αν μη πεσών προσχυνήση αυτή τη ωρά εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην 7 και εγενετο οτε ηκουσαν οι λαοι της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνίας και παντος γενους μουσικών πιπτοντές παντές οι λαοί φυλαί γλωσσαι προσεχυνουν τη ειχονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς 8 τοτε προσηλθοσαν ανδρες χαλδαιοι και διεβαλον τους ιουδαιους 9 τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι 10 συ βασιλευ εθηκας δογμα παντα ανθρωπον ος αν ακουση της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυχης και ψαλτηριου και συμφωνίας και παντος γενους μουσίχων 11 και μη πεσων προσχυνηση τη ειχονι τη χρυση εμβληθησεται εις την χαμινον του πυρος την καιομένην 12 εισιν ανδρές ιουδαίοι ους κατέστησας επί τα έργα της χωρας βαβυλωνος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι ανδρες εκεινοι ουχ υπηκουσαν βασιλευ τω δογματι σου τοις θεοις σου ου λατρευουσιν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουσιν 13 τοτε ναβουχοδονοσορ εν θυμω και οργη ειπεν αγαγειν τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ηχθησαν ενωπιον του βασιλεως 14 και απεκριθη ναβουχοδονοσος και ειπεν αυτοις ει αληθως σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση η εστησα ου προσκυνειτε 15 νυν ουν ει εχετε ετοιμως ινα ως αν ακουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυχης χαι ψαλτηριου χαι συμφωνίας χαι παντος γενους μουσίχων πεσοντές προσχυνησητε τη ειχονι η εποιησα εαν δε μη προσχυνησητε αυτη τη ωρα εμβληθησεσθε εις την χαμινον του πυρος την χαιομενην και τις εστιν θεος ος εξελειται υμας εχ των χειρων μου 16 και απεχριθησαν σεδραχ μισαχ αβδεναγω λεγοντες τω βασιλει ναβουχοδονοσος ου χρειαν εχομεν ημεις περι του ρηματος τουτου αποχριθηναι σοι 17 εστιν γαρ θεος ω ημεις λατρευομεν δυνατος εξελεσθαι ημας εχ της καμινου του πυρος της καιομενης και εκ των χειρων σου βασιλευ ρυσεται ημας 18 και εαν μη γνωστον εστω σοι βασιλευ οτι τοις θεοις σου ου λατρευομεν και τη ειχονι τη χρυση η εστησας ου προσχυνουμεν 19 τοτε ναβουχοδονοσορ επλησθη θυμου και η οψις του προσωπου αυτου ηλλοιωθη επι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ειπεν εκκαυσαι την καμινον επταπλασιως εως ου εις τελος εκκαη 20 και αν-

δρας ισχυρους ισχυι ειπεν πεδησαντας τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω εμβαλειν εις την καμινον του πυρος την καιομενην 21 τοτε οι ανδρες εκεινοι επεδηθησαν συν τοις σαραβαροις αυτων και τιαραις και περικνημισι και ενδυμασιν αυτων και εβληθησαν εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομένης 22 έπει το ρημα του βασιλέως υπερισχυεν και η καμινός εξέκαυθη εκ περισσού 23 και οι τρείς ουτοι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω επεσον εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομένης πεπεδημένοι 24 και ναβουχοδονόσος ηκούσεν υμνούντων αυτών και εθαυμασεν και εξανεστη εν σπουδη και ειπεν τοις μεγιστασιν αυτου ουχι ανδρας τρεις εβαλομεν εις μεσον του πυρος πεπεδημενους και ειπαν τω βασιλει αληθως βασιλευ 25 και ειπεν ο βασιλευς ιδου εγω ορω ανδρας τεσσαρας λελυμενους και περιπατουντας εν μεσω του πυρος και διαφθορα ουκ εστιν εν αυτοις και η ορασις του τεταρτου ομοία υιω θέου 26 τοτε προσηλθέν ναβουχοδονόσορ προς την θυραν της καμινού του πυρος της καιομένης και είπεν σεδραχ μίσαχ αβδεναγω οι δουλοι του θεου του υψιστου εξελθετε και δευτε και εξηλθον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εκ μεσού του πυρος 27 και συναγονται οι σατραπαι και οι στρατηγοί και οι τοπαρχαι και οι δυνασται του βασιλεως και εθεωρουν τους ανδρας οτι ουκ εχυριευσεν το πυρ του σωματος αυτων χαι η θριξ της χεφαλης αυτων ουχ εφλογισθη και τα σαραβαρα αυτων ουκ ηλλοιωθη και οσμη πυρος ουκ ην εν αυτοις 28 και απεκριθη ναβουχοδονοσορ και ειπεν ευλογητος ο θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ος απεστείλεν τον αγγελον αυτου και εξείλατο τους παίδας αυτου οτι επεποιθεισαν επ΄ αυτω και το ρημα του βασιλεως ηλλοιωσαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις πυρ οπως μη λατρευσωσιν μηδε προσχυνησωσιν παντι θεω αλλ' η τω θεω αυτων 29 και εγω εκτιθεμαι δογμα πας λαος φυλη γλωσσα η αν ειπη βλασφημιαν κατα του θεου σεδραχ μισαχ αβδεναγω εις απωλειαν εσονται και οι οιχοι αυτων εις διαρπαγην χαθοτι ουχ εστιν θεος ετερος οστις δυνησεται ρυσασθαι ουτως 30 τοτε ο βασιλευς κατευθυνεν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εν τη χωρα βαβυλωνος και ηξιωσεν αυτους ηγεισθαι παντων των ιουδαιων των οντων εν τη βασιλεια αυτου

Chapter 4

1 ναβουχοδονοσος ο βασιλευς πασι τοις λαοις φυλαις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειςηνη υμιν πληθυνθειη 2 τα σημεια και τα τεςατα α εποιησεν μετ΄ εμου ο δεος ο υψιστος ηςεσεν εναντιον εμου αναγγειλαι υμιν 3 ως μεγαλα και ισχυςα η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιος και η εξουσια αυτου εις γενεαν και γενεαν 4 εγω ναβουχοδονοσος ευθηνων ημην εν τω οικω μου και ευθαλων 5 ενυπνιον ειδον και εφοβεςισεν με και εταραχθην επι της κοιτης μου και αι ορασεις της κεφαλης μου συνεταραξαν με 6 και δι΄ εμου ετεθη δογμα του εισ-

αγαγειν ενωπιον μου παντας τους σοφους βαβυλωνος οπως την συγχρισιν του ενυπνιου γνωρισωσιν μοι 7 και εισεπορευοντο οι επαοιδοι μαγοι γαζαρηνοι χαλδαιοι και το ενυπνιον ειπα εγω ενωπιον αυτων και την συγκρισιν αυτου ουκ εγνωρισαν μοι 8 εως ου ηλθεν δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ κατα το ονομα του θεου μου ος πνευμα θεου αγιον εν εαυτω εχει και το ενυπνιον ενωπιον αυτου ειπα 9 βαλτασαρ ο αρχων των επαοιδων ον εγω εγνων οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι και παν μυστηριον ουκ αδυνατει σε ακουσον την ορασιν του ενυπνιου ου είδον και την συγκρισιν αυτου είπον μοι 10 επί της κοιτης μου εθεωρουν και ιδου δενδρον εν μεσω της γης και το υψος αυτου πολυ 11 εμεγαλυνθη το δενδρον και ισχυσεν και το υψος αυτου εφθασεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εις τα περατα πασης της γης 12 τα φυλλα αυτου ωραια και ο καρπος αυτου πολυς και τροφή παντών εν αυτώ και υποκάτω αυτου κατέσκηνουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατωκουν τα ορνεα του ουρανου και εξ αυτου ετρεφετο πασα σαρξ 13 εθεωρουν εν οραματι της νυχτος επι της χοιτης μου και ίδου ιο και αγίος απ' ουρανού κατέβη 14 και εφωνήσεν εν ίσχυι και ουτως ειπεν εχχοψατε το δενδρον χαι εχτιλατε τους χλαδους αυτου χαι εχτιναξατε τα φυλλα αυτου και διασκορπισατε τον καρπον αυτου σαλευθητωσαν τα θηρια υποκατωθεν αυτου και τα ορνεα απο των κλαδων αυτου 15 πλην την φυην των ριζων αυτου εν τη γη εασατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου κοιτασθησεται και μετα των θηριων η μερις αυτου εν τω χορτω της γης 16 η καρδια αυτου απο των ανθρωπων αλλοιωθησεται και καρδια θηριου δοθησεται αυτω και επτα καιροι αλλαγησονται επ΄ αυτον 17 δια συγκριματος ιρ ο λογος και ρημα αγιων το επερωτημα ινα γνωσιν οι ζωντες οτι χυριος εστιν ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων χαι ω εαν δοξη δωσει αυτην και εξουδενημα ανθρωπων αναστησει επ΄ αυτην 18 τουτο το ενυπνιον ο ειδον εγω ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και συ βαλτασαρ το συγκριμα ειπον οτι παντες οι σοφοι της βασιλειας μου ου δυνανται το συγχριμα αυτου δηλωσαι μοι συ δε δανιηλ δυνασαι οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι 19 τοτε δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ απηνεωθη ωσει ωραν μιαν και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και απέχριθη ο βασιλέυς και είπεν βαλτάσας το ενυπνίον και η συγκρισίς μη κατασπευσατώ σε και απέκριθη βαλτασαρ και είπεν κυρίε το ενυπνίον τοις μισουσιν σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου 20 το δενδρον ο ειδες το μεγαλυνθεν και το ισχυκός ου το υψος εφθασέν εις τον ουρανον και το κυτός αυτου εις πασαν την γην 21 και τα φυλλα αυτου ευθαλη και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη πασιν εν αυτω υποκατω αυτου κατωκουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατεσκηνουν τα ορνεα του ουρανου 22 συ ει βασιλευ οτι εμεγαλυνθης και ισχυσας και η μεγαλωσυνη σου εμεγαλυνθη και εφθασεν εις τον ουρανον και η κυριεια σου εις τα περατα της γης 23 και οτι ειδεν ο βασιλευς

ιρ και αγιον καταβαινοντα απο του ουρανου και ειπεν εκτιλατε το δενδρον και διαφθειρατε αυτο πλην την φυην των ριζων αυτου εασατε εν τη γη και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου αυλισθησεται και μετα θηριων αγριων η μερις αυτου εως ου επτα καιροι αλλοιωθωσιν επ΄ αυτον 24 τουτο η συγκρισις αυτου βασιλευ και συγκριμα υψιστου εστιν ο εφθασεν επι τον χυριον μου τον βασιλεα 25 χαι σε εχδιωξουσιν απο των ανθρωπων και μετα θηριων αγριων εσται η κατοικία σου και χορτον ως βουν ψωμιουσίν σε και απο της δροσου του ουρανου αυλισθηση και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνως οτι χυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων χαι ω αν δοξη δωσει αυτην 26 και οτι ειπαν εασατε την φυην των ριζων του δενδρου η βασιλεια σου σοι μενει αφ΄ ης αν γνως την εξουσιαν την ουρανιον 27 δια τουτο βασιλευ η βουλη μου αρεσατω σοι και τας αμαρτιας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι και τας αδικιας σου εν οικτιρμοις πενητων ισως εσται μακροθυμος τοις παραπτωμασιν σου ο θεος 28 ταυτα παντα εφθασεν επι ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα 29 μετα δωδεχαμηνον επι τω ναω της βασιλειας αυτου εν βαβυλωνι περιπατων 30 απεχριθη ο βασιλευς και ειπεν ουχ αυτη εστιν βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα εις οιχον βασιλειας εν τω χρατει της ισχυος μου εις τιμην της δοξης μου 31 ετι του λογου εν στοματι του βασιλεως οντος φωνη απ' ουρανου εγενετο σοι λεγουσιν ναβουχοδονοσορ βασιλευ η βασιλεια παρηλθεν απο σου 32 και απο των ανθρωπων σε εκδιωξουσιν και μετα θηριων αγριων η κατοικία σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνως οτι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην 33 αυτη τη ωρα ο λογος συνετελεσθη επι ναβουχοδονοσορ και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και χορτον ως βους ησθιεν και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου αι τριχες αυτου ως λεοντων εμεγαλυνθησαν και οι ονυχες αυτου ως ορνεων 34 και μετα το τελος των ημερων εγω ναβουχοδονοσορ τους οφθαλμους μου εις τον ουρανον ανελαβον και αι φρενες μου επ' εμε επεστραφησαν και τω υψιστω ευλογησα και τω ζωντι εις τον αιωνα ηνεσα και εδοξασα οτι η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος και η βασιλεια αυτου εις γενεαν και γενεαν 35 και παντες οι κατοικουντες την γην ως ουδεν ελογισθησαν και κατα το θελημα αυτου ποιει εν τη δυναμει του ουρανου και εν τη κατοικία της γης και ουκ έστιν ος αντιποίησεται τη χειρι αυτου και ερει αυτω τι εποιησας 36 αυτω τω καιρω αι φρενες μου επεστραφησαν επ΄ εμε και εις την τιμην της βασιλειας μου ηλθον και η μορφη μου επεστρεψεν επ' εμε και οι τυραννοι μου και οι μεγιστανες μου εζητουν με και επι την βασιλειαν μου εκραταιωθην και μεγαλωσυνη περισσοτερα προσετεθη μοι 37 νυν ουν εγω ναβουχοδονοσορ αινω και υπερυψω και δοξαζω τον βασιλεα του ουρανου οτι παντα τα εργα αυτου αληθινα και αι τριβοι αυτου κρισις και παντας τους πορευομένους εν υπερηφανία δυναται ταπεινωσαί

Chapter 5

1 βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν δειπνον μεγα τοις μεγιστασιν αυτου χιλιοις και κατεναντι των χιλιων ο οινος και πινων 2 βαλτασαρ είπεν εν τη γευσεί του οινου του ενεγχειν τα σχευη τα χρυσα χαι τα αργυρα α εξηνεγχεν ναβουχοδονοσορ ο πατηρ αυτου εχ του ναου του εν ιερουσαλημ χαι πιετωσαν εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου 3 και ηνεχθησαν τα σχευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν εκ του ναου του θεου του εν ιερουσαλημ και επινον εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλαχαι αυτου χαι αι παραχοιτοι αυτου 4 επινον οινον χαι ηνεσαν τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους 5 εν αυτή τη ωρα εξηλθον δακτυλοί χείρος ανθρωπού και εγραφον κατέναντι της λαμπαδος επι το κονιαμα του τοιχου του οικου του βασιλεως και ο βασιλευς εθεωρει τους αστραγαλους της χειρος της γραφουσης 6 τοτε του βασιλεως η μορφη ηλλοιωθη και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και οι συνδεσμοι της οσφυος αυτου διελυοντο και τα γονατα αυτου συνεκροτουντο 7 και εβοησεν ο βασιλευς εν ισχυι του εισαγαγειν μαγους χαλδαιους γαζαρηνους και ειπεν τοις σοφοις βαβυλωνος ος αν αναγνω την γραφην ταυτην και την συγκρισιν γνωριση μοι πορφυραν ενδυσεται και ο μανιακης ο χρυσους επι τον τραχηλον αυτου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξει 8 και εισεπορευοντο παντες οι σοφοι του βασιλεως και ουχ ηδυναντο την γραφην αναγνωναι ουδε την συγχρισιν γνωρισαι τω βασιλει 9 και ο βασιλευς βαλτασαρ πολυ εταραχθη και η μορφη αυτου ηλλοιωθη επ΄ αυτω και οι μεγιστανές αυτου συνεταρασσοντο 10 και εισηλθέν η βασιλισσα εις τον οιχον του ποτου και ειπεν βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι μη ταρασσετωσαν σε οι διαλογισμοι σου και η μορφη σου μη αλλοιουσθω 11 εστιν ανηρ εν τη βασιλεια σου εν ω πνευμα θεου και εν ταις ημεραις του πατρος σου γρηγορησις και συνεσις ευρεθη εν αυτω και ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ ο πατηρ σου αρχοντα επαοιδων μαγων χαλδαιων γαζαρηνων κατεστησεν αυτον 12 οτι πνευμα περισσον εν αυτω και φρονησις και συνεσις συγκρινων ενυπνια και αναγγελλων κρατουμενα και λυων συνδεσμους δανιηλ και ο βασιλευς επεθηκεν αυτω ονομα βαλτασαρ νυν ουν χληθητω και την συγκρισιν αυτου αναγγελει σοι 13 τοτε δανιηλ εισηχθη ενωπιον του βασιλέως και είπεν ο βασιλέυς τω δανίηλ συ εί δανίηλ ο από των υίων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ης ηγαγεν ο βασιλευς ο πατηρ μου 14 ηκουσα περι σου οτι πνευμα θεου εν σοι και γρηγορησις και συνεσις και σοφια περισση ευρεθη εν σοι 15 και νυν εισηλθον ενωπιον μου οι σοφοι μαγοι γαζαρηνοι ινα την γραφην ταυτην αναγνωσιν και την συγκρισιν αυτης γνωρισωσιν μοι και ουκ ηδυνηθησαν αναγγειλαι μοι 16 και εγω ηκουσα περι σου οτι δυνασαι κριματα συγκριναι νυν ουν εαν δυνηθης την γραφην αναγνωναι και την συγκρισιν αυτης γνωρισαι μοι

πορφυραν ενδυση και ο μανιακης ο χρυσους εσται επι τον τραχηλον σου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξεις 17 τοτε απεχριθη δανιηλ και ειπεν ενωπιον του βασιλεως τα δοματα σου σοι εστω και την δωρεαν της οικιας σου ετερω δος εγω δε την γραφην αναγνωσομαι τω βασιλει και την συγκρισιν αυτης γνωρισω σοι 18 βασιλευ ο θεος ο υψιστος την βασιλειαν και την μεγαλωσυνην και την τιμην και την δοξαν εδωχεν ναβουχοδονοσορ τω πατρι σου 19 χαι απο της μεγαλωσυνης ης εδωχεν αυτω παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι ησαν τρεμοντες χαι φοβουμενοι απο προσωπου αυτου ους ηβουλετο αυτος ανηρει και ους ηβουλετο αυτος ετυπτεν και ους ηβουλετο αυτος υψου και ους ηβουλετο αυτος εταπείνου 20 και οτε υψωθη η χαρδια αυτου και το πνευμα αυτου εχραταιωθη του υπερηφανευσασθαι κατηνεχθη απο του θρονου της βασιλειας αυτου και η τιμη αφηρεθη απ' αυτου 21 και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και η καρδια αυτου μετα των θηριων εδοθη και μετα οναγρων η κατοικια αυτου και χορτον ως βουν εψωμιζον αυτον και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου εγνω οτι χυριευει ο θεος ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην 22 και συ ο υιος αυτου βαλτασαρ ουκ εταπεινωσας την καρδιαν σου κατενωπιον ου παντα ταυτα εγνως 23 και επι τον κυριον θεον του ουρανου υψωθης και τα σκευή του οίχου αυτού ηνεγκαν ενωπίον σου και συ και οι μεγιστανές σου και αι παλλαχαι σου χαι αι παραχοιτοι σου οινον επινετε εν αυτοις χαι τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους οι ου βλεπουσιν και ουκ ακουουσιν και ου γινωσκουσιν ηνεσας και τον θεον ου η πνοη σου εν χειρι αυτου και πασαι αι οδοι σου αυτον ουκ εδοξασας 24 δια τουτο εκ προσωπου αυτου απεσταλη αστραγαλος χειρος και την γραφην ταυτην ενεταξεν 25 και αυτή η γραφή η εντεταγμένη μανή θέκελ φαρές 26 τουτό το συγκριμα του ρηματος μανη εμετρησεν ο θεος την βασιλειαν σου και επληρωσεν αυτην 27 θεκελ εσταθη εν ζυγω και ευρεθη υστερουσα 28 φαρες διηρηται η βασιλεια σου και εδοθη μηδοις και περσαις 29 και ειπεν βαλτασαρ και ενεδυσαν τον δανιηλ πορφυραν και τον μανιακην τον χρυσουν περιεθηκαν περι τον τραχηλον αυτου και εκηρυξεν περι αυτου ειναι αυτον αρχοντα τριτον εν τη βασιλεια 30 εν αυτη τη νυχτι αναιρεθη βαλτασαρ ο βασιλευς ο χαλδαιων

Chapter 6

1 και δαρείος ο μήδος παρελαβεν την βασίλειαν ων ετων εξήκοντα δυο 2 και ηρέσεν ενωπιού δαρείου και κατέστησεν επί της βασίλειας σατραπάς έκατου είκοσι του είναι αυτούς ευ όλη τη βασίλεια αυτού 3 και έπαυω αυτών τακτικούς τρείς ων ην δανίηλ είς εξ αυτών του αποδίδουαι αυτοίς τους σατραπάς λογού όπως ο βασίλευς μη ευοχληταί 4 και ην δανίηλ υπέρ αυτούς ότι πυευμά περίσσου ευ αυτώ

και ο βασιλευς κατεστήσεν αυτον εφ΄ ολής της βασιλείας αυτου 5 και οι τακτικοί και οι σατραπαι εζητουν προφασιν ευρειν κατα δανιηλ και πασαν προφασιν και παραπτωμα και αμβλακημα ουχ ευρον κατ' αυτου οτι πιστος ην 6 και ειπον οι ταχτιχοι ουχ ευρησομέν χατα δανιηλ προφασίν ει μη εν νομιμοίς θέου αυτου 7 τοτε οι ταχτιχοι χαι οι σατραπαι παρεστησαν τω βασιλει χαι ειπαν αυτω δαρειε βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι 8 συνεβουλευσαντο παντες οι επι της βασιλειας σου στρατηγοι και σατραπαι υπατοι και τοπαρχαι του στησαι στασει βασιλικη και ενισχυσαι ορισμον οπως ος αν αιτηση αιτημα παρα παντος θεου και ανθρωπου εως ημερων τριαχοντα αλλ΄ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λαχχον των λεοντων 9 νυν ουν βασιλευ στησον τον ορισμον και εκθες γραφην οπως μη αλλοιωθη το δογμα μηδων και περσων 10 τοτε ο βασιλευς δαρειος επεταξεν γραφηναι το δογμα 11 και δανιηλ ηνικα εγνω οτι ενεταγη το δογμα εισηλθεν εις τον οιχον αυτου και αι θυριδες ανεωγμεναι αυτω εν τοις υπερωοις αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και καιρους τρεις της ημερας ην καμπτων επι τα γονατα αυτου και προσευχομενος και εξομολογουμενος εναντιον του θεου αυτου καθως ην ποιων εμπροσθεν 12 τοτε οι ανδρες εχεινοι παρετηρησαν και ευρον τον δανιηλ αξιουντα και δεομενον του θεου αυτου 13 και προσελθοντες λεγουσιν τω βασιλει βασιλευ ουχ ορισμον εταξας οπως πας ανθρωπος ος αν αιτηση παρα παντος θεου και ανθρωπου αιτημα εως ημερων τριακοντα αλλ΄ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λαχχον των λεοντων χαι ειπεν ο βασιλευς αληθινος ο λογος χαι το δογμα μηδων και περσων ου παρελευσεται 14 τοτε απεκριθησαν και λεγουσιν ενωπιον του βασιλεως δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ουχ υπεταγη τω δογματι σου περι του ορισμου ου εταξας και καιρους τρεις της ημερας αιτει παρα του θεου αυτου τα αιτηματα αυτου 15 τοτε ο βασιλευς ως το ρημα ηχουσεν πολυ ελυπηθη επ' αυτω και περι του δανιηλ ηγωνισατο του εξελεσθαι αυτον και εως εσπερας ην αγωνιζομενος του εξελεσθαι αυτον 16 τοτε οι ανδρες εχεινοι λεγουσιν τω βασιλει γνωθι βασιλευ οτι δογμα μηδοις χαι περσαις του παν ορισμον και στασιν ην αν ο βασιλευς στηση ου δει παραλλαξαι 17 τοτε ο βασιλευς ειπεν και ηγαγον τον δανιηλ και ενεβαλον αυτον εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ ο θεος σου ω συ λατρευεις ενδελεχως αυτος εξελειται σε 18 και ηνέγκαν λιθον και επέθηκαν επι το στομά του λάκκου και εσφραγισατο ο βασιλευς εν τω δαχτυλιω αυτου και εν τω δαχτυλιω των μεγιστανων αυτου οπως μη αλλοιωθη πραγμα εν τω δανιηλ 19 και απηλθεν ο βασιλευς εις τον οικον αυτου και εκοιμηθη αδειπνος και εδεσματα ουκ εισηνεγκαν αυτω και ο υπνος απέστη απ' αυτου και απέκλεισεν ο θέος τα στοματά των λέοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ 20 τοτε ο βασιλευς ανέστη το πρωι εν τω φωτι και εν σπουδη ηλθεν επι τον λαχχον των λεοντων 21 και εν τω εγγιζειν αυτον τω λαχχω εβοησεν φωνη ισχυρα δανιηλ ο δουλος του θεου του ζωντος ο θεος σου ω συ λα-

τρευεις ενδελεχως ει ηδυνηθη εξελεσθαι σε εχ στοματος των λεοντων 22 χαι ειπεν δανιηλ τω βασιλει βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι 23 ο θεος μου απεστειλεν τον αγγελον αυτου και ενεφραξεν τα στοματα των λεοντων και ουκ ελυμηναντο με οτι κατεναντι αυτου ευθυτης ηυρεθη μοι και ενωπιον δε σου βασιλευ παραπτωμα ουχ εποιησα 24 τοτε ο βασιλευς πολυ ηγαθυνθη επ' αυτω και τον δανιηλ ειπεν ανενεγκαι εκ του λακκου και ανηνεχθη δανιηλ εκ του λακκου και πασα διαφθορα ουχ ευρεθη εν αυτω οτι επιστευσεν εν τω θεω αυτου 25 και ειπεν ο βασιλευς και ηγαγοσαν τους ανδρας τους διαβαλοντας τον δανιηλ και εις τον λακκον των λεοντων ενεβληθησαν αυτοι και οι υιοι αυτων και αι γυναικες αυτων και ουκ εφθασαν εις το εδαφος του λαμμου εως ου εμυριευσαν αυτων οι λεοντες μαι παντα τα οστα αυτων ελεπτυναν 26 τοτε δαρειος ο βασιλευς εγραψεν πασι τοις λαοις φυλαις γλωσσαις τοις οιχουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθειη 27 εχ προσωπου μου ετεθη δογμα του εν παση αρχη της βασιλειας μου ειναι τρεμοντας και φοβουμενους απο προσωπου του θεου δανιηλ οτι αυτος εστιν θεος ζων και μενων εις τους αιωνας και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται και η κυριεια αυτου εως τελους 28 αντιλαμβανεται και ρυεται και ποιει σημεια και τερατα εν ουρανω και επι της γης οστις εξειλατο τον δανιηλ εκ γειρος των λεοντων 29 και δανιηλ κατευθυνεν εν τη βασιλεια δαρειου και εν τη βασιλεια κυρου του περσου

Chapter 7

1 εν ετει πρωτω βαλτασαρ βασιλεως χαλδαιων δανιηλ ενυπνιον ειδεν και αι ορασεις της κεφαλης αυτου επι της κοιτης αυτου και το ενυπνιον εγραψεν 2εγω δανιηλ εθεωρουν εν οραματι μου της νυκτος και ιδου οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου προσεβαλλον εις την θαλασσαν την μεγαλην 3 και τεσσαρα θηρια μεγαλα ανεβαινον εχ της θαλασσης διαφεροντα αλληλων 4 το πρωτον ωσει λεαινα και πτερα αυτη ωσει αετου εθεωρουν εως ου εξετιλη τα πτερα αυτης και εξηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπου εσταθη και καρδια ανθρωπου εδοθη αυτή 5 και ιδού θηριού δευτέρου ομοίου αρχώ και εις μέρος ευ εσταθή και τρια πλευρα εν τω στοματι αυτης ανα μεσον των οδοντων αυτης και ουτως ελεγον αυτη αναστηθι φαγε σαρχας πολλας 6 οπισω τουτου εθεωρουν χαι ιδου ετερον θηριον ωσει παρδαλις και αυτη πτερα τεσσαρα πετεινου υπερανω αυτης και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και εξουσια εδοθη αυτη 7 οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου θηριον τεταρτον φοβερον και εκθαμβον και ισχυρον περισσως και οι οδοντες αυτου σιδηροι μεγαλοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπατει και αυτο διαφορον περισσως παρα παντα τα θηρια τα εμπροσθεν αυτου και κερατα δέκα αυτω 8 προσένοουν τοις κερασίν αυτου και ίδου κερας ετερον μιχρον ανεβη εν μεσω αυτων χαι τρια χερατα των εμπροσθεν αυτου εξερ-

ριζωθη απο προσωπου αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσει οφθαλμοι ανθρωπου εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα 9 εθεωρουν εως οτου θρονοι ετεθησαν και παλαιος ημερων εκαθητο και το ενδυμα αυτου ωσει χιων λευκον και η θριξ της πεφαλης αυτου ωσει εριον παθαρον ο θρονος αυτου φλοξ πυρος οι τροχοι αυτου πυρ φλεγον 10 ποταμος πυρος είλχεν εμπροσθέν αυτου χιλίαι χιλιάδες ελειτουργουν αυτω και μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω κριτηριον εκαθισεν και βιβλοι ηνεωχθησαν 11 εθεωρουν τοτε απο φωνης των λογων των μεγαλων ων το κερας εκεινο ελαλει εως ανηρεθη το θηριον και απωλετο και το σωμα αυτου εδοθη εις καυσιν πυρος 12 και των λοιπων θηριων η αρχη μετεσταθη και μακροτης ζωης εδοθη αυτοις εως καιρου και καιρου 13 εθεωρουν εν οραματι της νυχτος και ιδου μετα των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ερχομενος ην και εως του παλαιου των ημερων εφθασεν και ενωπιον αυτου προσηνεχθη 14 και αυτω εδοθη η αρχη και η τιμη και η βασιλεια και παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι αυτω δουλευσουσιν η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ητις ου παρελευσεται και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται 15 εφριξεν το πνευμα μου εν τη εξει μου εγω δανιηλ και αι ορασεις της κεφαλης μου εταρασσον με 16 και προσηλθον ενι των εστηχοτων και την ακριβειαν εζητουν παρ΄ αυτου περι παντων τουτων και ειπεν μοι την ακριβειαν και την συγκρισιν των λογων εγνωρισεν μοι 17 ταυτα τα θηρια τα μεγαλα τα τεσσαρα τεσσαρες βασιλειαι αναστησονται επι της γης αι αρθησονται 18 και παραλημψονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καθεξουσιν αυτην εως αιωνος των αιωνων 19 και εζητουν ακριβως περι του θηριου του τεταρτου οτι ην διαφορον παρα παν θηριον φοβερον περισσως οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυχες αυτου χαλκοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπατει 20 και περι των κερατων αυτου των δεκα των εν τη κεφαλη αυτου και του ετερου του αναβαντος και εκτιναξαντος των προτερων τρια κερας εκείνο ω οι οφθαλμοί και στομα λαλουν μεγαλά και η ορασίς αυτου μείζων των λοιπων 21 εθεωρουν και το κερας εκεινο εποιει πολεμον μετα των αγιων και ισχυσεν προς αυτους 22 εως ου ηλθεν ο παλαιος των ημερων και το κριμα εδωκεν αγιοις υψιστου και ο καιρος εφθασεν και την βασιλειαν κατέσχον οι αγιοι 23 και ειπεν το θηριον το τεταρτον βασιλεια τεταρτη εσται εν τη γη ητις υπερεξει πασας τας βασιλειας και καταφαγεται πασαν την γην και συμπατησει αυτην και καταχοψει 24 και τα δεκα κερατα αυτου δεκα βασιλεις αναστησονται και οπισω αυτων αναστησεται ετερος ος υπεροισει χαχοις παντας τους εμπροσθεν χαι τρεις βασιλεις ταπεινωσει 25 και λογους προς τον υψιστον λαλησει και τους αγιους υψιστου παλαιωσει και υπονοησει του αλλοιωσαι καιρους και νομον και δοθησεται εν χειρι αυτου εως καιρου και καιρων και ημισυ καιρου 26 και το κριτηριον καθισει και την αρχην μεταστησουσιν του αφανισαι και του απολεσαι εως τελους 27 και η βασιλεια και η εξουσια και η μεγαλωσυνη των βασιλεων των υποκατω

παντος του ουρανου εδοθη αγιοις υψιστου και η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιος και πασαι αι αρχαι αυτω δουλευσουσιν και υπακουσονται 28 εως ωδε το περας του λογου εγω δανιηλ επι πολυ οι διαλογισμοι μου συνεταρασσον με και η μορφη μου ηλλοιωθη επ΄ εμοι και το ρημα εν τη καρδια μου συνετηρησα

Chapter 8

1 εν ετει τριτω της βασιλειας βαλτασαρ του βασιλεως ορασις ωφθη προς με εγω δανιηλ μετα την οφθεισαν μοι την αρχην 2 και ημην εν σουσοις τη βαρει η εστιν εν χωρα αιλαμ και ειδον εν οραματι και ημην επι του ουβαλ 3 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου κριος εις εστηκως προ του ουβαλ και αυτω περατα και τα περατα υψηλα και το εν υψηλοτερον του ετερου και το υψηλον ανεβαινεν επ΄ εσχατων 4 ειδον τον κριον κερατιζοντα κατα θαλασσαν και βορραν και νοτον και παντα τα θηρια ου στησονται ενωπιον αυτου και ουχ ην ο εξαιρουμενος εχ χειρος αυτου και εποιησεν κατα το θελημα αυτου και εμεγαλυνθη 5 και εγω ημην συνιων και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο λιβος επι προσωπον πασης της γης και ουκ ην απτομένος της γης και τω τραγω κέρας θεωρητον ανα μεσον των οφθαλμων αυτου 6 και ηλθεν εως του κριου του τα κερατα εχοντος ου ειδον εστωτος ενωπιον του ουβαλ και εδραμεν προς αυτον εν ορμη της ισχυος αυτου 7 και ειδον αυτον φθανοντα εως του κριου και εξηγριανθη προς αυτον και επαισεν τον κριον και συνετριψεν αμφοτερα τα κερατα αυτου και ουχ ην ισχυς τω χριω του στηναι ενωπιον αυτου χαι ερριψεν αυτον επι την γην και συνεπατήσεν αυτον και ουκ ην ο εξαιρουμένος τον κριον έκ χειρος αυτου 8 και ο τραγος των αιγων εμεγαλυνθη εως σφοδρα και εν τω ισχυσαι αυτον συνετριβη το κερας αυτου το μεγα και ανεβη κερατα τεσσαρα υποκατω αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου 9 και εκ του ενος αυτων εξηλθεν κερας εν ισχυρον και εμεγαλυνθη περισσως προς τον νοτον και προς ανατολην και προς την δυναμιν 10 εμεγαλυνθη εως της δυναμεως του ουρανου και επεσεν επι την γην απο της δυναμέως του ουρανού και από των αστρών και συνεπατήσεν αυτα 11 και εως ου ο αρχιστρατηγος ρυσηται την αιχμαλωσιαν και δι΄ αυτον θυσια ερραχθη και εγενηθη και κατευοδωθη αυτω και το αγιον ερημωθησεται 12 και εδοθη επι την θυσιαν αμαρτια και ερριφη χαμαι η δικαιοσυνη και εποιησεν και ευοδωθη 13 και ηκουσα ενος αγιου λαλουντος και ειπεν εις αγιος τω φελμουνι τω λαλουντι εως ποτε η ορασις στησεται η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και το αγιον και η δυναμις συμπατηθησεται 14 και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχιλιαι και τριακοσιαι και καθαρισθησεται το αγιον 15 και εγένετο εν τω ιδείν με έγω δανιήλ την ορασίν και έζητουν συνέσιν και ίδου εστη ενωπιον εμου ως ορασις ανδρος 16 και ηκουσα φωνην ανδρος ανα μεσον

του ουβαλ και εκαλέσεν και είπεν γαβριήλ συνετίσον εκείνον την ορασίν 17 και ηλθεν και εστη εχομενος της στασεως μου και εν τω ελθειν αυτον εθαμβηθην και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν προς με συνές υιε ανθρώπου ετι γαρ εις καιρου περας η ορασις 18 και εν τω λαλειν αυτον μετ΄ εμου πιπτω επι προσωπον μου επι την γην και ηψατο μου και εστησεν με επι ποδας 19 και ειπεν ιδου εγω γνωριζω σοι τα εσομενα επ΄ εσχατων της οργης ετι γαρ εις καιρου περας η ορασις 20 ο χριος ον είδες ο έχων τα χερατα βασίλευς μήδων και περσών 21 και ο τραγος των αιγων βασιλευς ελληνων και το κερας το μεγα ο ην ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος εστιν ο βασιλευς ο πρωτος 22 και του συντριβεντος ου εστησαν τεσσαρα υποκατω κερατα τεσσαρες βασιλεις εκ του εθνους αυτου αναστησονται και ουκ εν τη ισχυι αυτου 23 και επ΄ εσχατων της βασιλειας αυτων πληρουμενών των αμαρτιών αυτών αναστησεται βασιλεύς αναίδης προσώπω και συνιων προβληματα 24 και κραταια η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστα διαφθερει και κατευθυνει και ποιησει και διαφθερει ισχυρους και λαον αγιον 25 και ο ζυγος του κλοιου αυτου κατευθυνει δολος εν τη χειρι αυτου και εν καρδια αυτου μεγαλυνθησεται και δολω διαφθερει πολλους και επι απωλειας πολλων στησεται και ως ωα χειρι συντριψει 26 και η ορασις της εσπερας και της πρωιας της ρηθεισης αληθης εστιν και συ σφραγισον την ορασιν οτι εις ημερας πολλας 27 και εγω δανιηλ εκοιμηθην και εμαλακισθην ημερας και ανεστην και εποιουν τα εργα του βασιλεως και εθαυμαζον την ορασιν και ουκ ην ο συνιων

Chapter 9

1 εν τω πρωτω ετει δαρειου του υιου ασουηρου απο του σπερματος των μηδων ος εβασιλευσεν επι βασιλειαν χαλδαιων 2 εν ετει ενι της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ συνηκα εν ταις βυβλοις τον αριθμον των ετων ος εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν τον προφητην εις συμπληρωσιν ερημωσεως ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη 3 και εδωκα το προσωπον μου προς κυριον τον θεον του εκζητησαι προσευχην και δεησεις εν νηστειαις και σακκω και σποδω 4 και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον μου και εξωμολογησαμην και ειπα κυριε ο θεος ο μεγας και θαυμαστος ο φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος τοις αγαπωσιν σε και τοις φυλασσουσιν τας εντολας σου 5 ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν και απεστημεν και εξεκλιναμεν απο των εντολων σου και απο των κριματων σου 6 και ουκ εισηκουσαμεν των δουλων σου των προφητων οι ελαλουν εν τω ονοματι σου προς τους βασιλεις ημων και αρχοντας ημων και πατερας ημων και προς παντα τον λαον της γης 7 σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου ως η ημερα αυτη ανδρι ιουδα και τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και παντι ισραηλ τοις εγγυς και τοις μακραν εν παση τη γη ου διεσπειρας αυτους εκει εν αθεσια αυτων η ηθετησαν εν

σοι 8 χυριε ημιν η αισχυνη του προσωπου χαι τοις βασιλευσιν ημων χαι τοις αρχουσιν ημων και τοις πατρασιν ημων οιτινές ημαρτομέν σοι 9 τω κυρίω θέω ημών οι οιχτιρμοι και οι ιλασμοι οτι απεστημεν 10 και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων πορευεσθαι εν τοις νομοις αυτου οις εδωχεν χατα προσωπον ημων εν χερσιν των δουλων αυτου των προφητων 11 και πας ισραηλ παρεβησαν τον νομον σου και εξεκλιναν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ΄ ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν νομω μωυσεως δουλου του θεου οτι ημαρτομέν αυτω 12 και εστήσεν τους λογούς αυτού ους ελαλήσεν εφ' ήμας και επι τους χριτας ημων οι εχρινον ημας επαγαγειν εφ΄ ημας χαχα μεγαλα οια ου γεγονεν υποκατω παντος του ουρανου κατα τα γενομενα εν ιερουσαλημ 13 καθως γεγραπται εν τω νομω μωυση παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ΄ ημας και ουκ εδεηθημεν του προσωπου χυριου του θεου ημων αποστρεψαι απο των αδιχιων ημων και του συνιεναι εν παση αληθεια σου 14 και εγρηγορησεν κυριος και επηγαγεν αυτα εφ΄ ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι πασαν την ποιησιν αυτου ην εποιησεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης αυτου 15 και νυν κυριε ο θεος ημων ος εξηγαγες τον λαον σου εχ γης αιγυπτου εν χειρι χραταια χαι εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη ημαρτομεν ηνομησαμεν 16 χυριε εν παση ελεημοσυνη σου αποστραφητω δη ο θυμος σου και η οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους αγιου σου οτι ημαρτομεν και εν ταις αδικιαις ημων και των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο λαος σου εις ονειδισμον εγενετο εν πασιν τοις περικυκλω ημων 17 και νυν εισακουσον κυριε ο θεος ημων της προσευχης του δουλου σου και των δεησεων αυτου και επιφανον το προσωπον σου επι το αγιασμα σου το ερημον ενέχεν σου χυριέ 18 χλινον ο θέος μου το ους σου και αχουσον ανοίξον τους οφθαλμους σου και ιδε τον αφανισμον ημων και της πολεως σου εφ΄ ης επικεκληται το ονομα σου επ΄ αυτης οτι ουχ επι ταις διχαιοσυναις ημων ημεις ριπτουμεν τον οικτιρμον ημων ενωπιον σου αλλ΄ επι τους οικτιρμους σου τους πολλους 19 χυριε εισαχουσον χυριε ιλασθητι χυριε προσχες και ποιησον μη χρονισης ενεκεν σου ο θεος μου οτι το ονομα σου επιχεχληται επι την πολιν σου και επι τον λαον σου 20 και ετι εμου λαλουντος και προσευχομενου και εξαγορευοντος τας αμαρτιας μου και τας αμαρτιας του λαου μου ισραηλ και ριπτουντος τον ελεον μου εναντιον χυριου του θεου μου περι του ορους του αγιου του θεου μου 21 και ετι εμου λαλουντος εν τη προσευχη και ιδου ο ανηρ γαβριηλ ον ειδον εν τη ορασει εν τη αρχη πετομενος και ηψατο μου ωσει ωραν θυσιας εσπερινης 22 και συνετισεν με και ελαλησεν μετ΄ εμου και ειπεν δανιηλ νυν εξηλθον συμβιβασαι σε συνεσιν 23 εν αρχη της δεησεως σου εξηλθεν λογος και εγω ηλθον του αναγγειλαι σοι οτι ανηρ επιθυμιων συ ει και εννοηθητι εν τω ρηματι και συνες εν τη οπτασια 24 εβδομηχοντα εβδομαδες συνετμηθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν την αγιαν σου του συντελεσθηναι αμαρτιαν και του σφραγισαι αμαρτιας και α-

παλειψαι τας ανομιας και του εξιλασασθαι αδικιας και του αγαγειν δικαιοσυνην αιωνιον και του σφραγισαι ορασιν και προφητην και του χρισαι αγιον αγιων 25 και γνωση και συνησεις απο εξοδου λογου του αποκριθηναι και του οικοδομησαι ιερουσαλημ εως χριστου ηγουμενου εβδομαδες επτα και εβδομαδες εξηκοντα δυο και επιστρεψει και οικοδομηθησεται πλατεια και τείχος και εκκενωθησονται οι καιροι 26 και μετα τας εβδομαδας τας εξηκοντα δυο εξολεθρευθησεται χρισμα και κριμα ουκ εστιν εν αυτω και την πολιν και το αγιον διαφθερει συν τω ηγουμενω τω ερχομενω και εκκοπησονται εν κατακλυσμω και εως τελους πολεμου συντετμημενου ταξει αφανισμοίς 27 και δυναμωσει διαθηκην πολλοίς εβδομας μια και εν τω ημισει της εβδομαδος αρθησεται μου θυσια και σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων και εως συντελείας καιρου συντελεία δοθησεται επι την ερημωσίν

Chapter 10

1 εν ετει τριτω χυρου βασιλεως περσων λογος απεχαλυφθη τω δανιηλ ου το ονομα επεχληθη βαλτασαρ χαι αληθινος ο λογος χαι δυναμις μεγαλη χαι συνεσις εδοθη αυτω εν τη οπτασια 2 εν ταις ημεραις εχειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας ημερων 3 αρτον επιθυμιων ουχ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου και αλειμμα ουκ ηλειψαμην εως πληρωσεως τριων εβδομαδων ημερων 4 εν ημερα ειχοστη και τεταρτη του μηνος του πρωτου και εγω ημην εχομενα του ποταμου του μεγαλου αυτος εστιν εδδεκελ 5 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ εις ενδεδυμενος βαδδιν και η οσφυς αυτου περιεζωσμενη εν χρυσιω ωφαζ 6 και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονές αυτου και τα σκέλη ως ορασις χαλκου στιλβοντος και η φωνη των λογων αυτου ως φωνη οχλου 7 και ειδον εγω δανιηλ μονος την οπτασιαν και οι ανδρες οι μετ΄ εμου ουκ ειδον την οπτασιαν αλλ΄ η εκστασις μεγαλη επεπεσεν επ' αυτους και εφυγον εν φοβω 8 και εγω υπελειφθην μονος και ειδον την οπτασιαν την μεγαλην ταυτην και ουχ υπελειφθη εν εμοι ισχυς και η δοξα μου μετεστραφη εις διαφθοραν και ουκ εκρατησα ισχυος 9 και ηκουσα την φωνην των λογων αυτου και εν τω ακουσαι με αυτου ημην κατανενυγμενος και το προσωπον μου επι την γην 10 και ιδου χειρ απτομενη μου και ηγειρεν με επι τα γονατα μου 11 και ειπεν προς με δανιηλ ανηρ επιθυμιων συνες εν τοις λογοις οις εγω λαλω προς σε και στηθι επι τη στασει σου οτι νυν απεσταλην προς σε και εν τω λαλησαι αυτον προς με τον λογον τουτον ανεστην εντρομος 12 και είπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι από της πρώτης ημέρας ης εδώκας την καρδιαν σου του συνιεναι και κακωθηναι εναντιον του θεου σου ηκουσθησαν

οι λογοι σου και εγω ηλθον εν τοις λογοις σου 13 και ο αρχων βασιλειας περσων ειστηχει εξ εναντιας μου ειχοσι και μιαν ημεραν χαι ιδου μιςαηλ εις των αρχοντων των πρωτων ηλθεν βοηθησαι μοι και αυτον κατελιπον εκει μετα του αρχοντος βασιλειας περσων 14 και ηλθον συνετισαι σε οσα απαντησεται τω λαω σου επ΄ εσχατων των ημερων οτι ετι η ορασις εις ημερας 15 και εν τω λαλησαι αυτον μετ΄ εμου κατα τους λογους τουτους εδωκα το προσωπον μου επι την γην και κατενυγην 16 και ιδου ως ομοιωσις υιου ανθρωπου ηψατο των χειλεων μου και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα προς τον εστωτα εναντιον εμου κυριε εν τη οπτασια σου εστραφη τα εντος μου εν εμοι και ουκ εσχον ισχυν 17 και πως δυνησεται ο παις σου χυριε λαλησαι μετα του χυριου μου τουτου χαι εγω απο του νυν ου στησεται εν εμοι ισχυς και πνοη ουχ υπελειφθη εν εμοι 18 και προσεθετο και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και ενισχυσεν με 19 και ειπεν μοι μη φοβου ανηρ επιθυμιων ειρηνη σοι ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ΄ εμου ισχυσα και ειπα λαλειτω ο κυριος μου οτι ενισχυσας με 20 και ειπεν ει οιδας ινα τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω του πολεμησαι μετα αρχοντος περσων και εγω εξεπορευομην και ο αρχων των ελληνων ηρχετο 21 αλλ΄ η αναγγελω σοι το εντεταγμενον εν γραφη αληθειας και ουκ εστιν εις αντεχομενος μετ' εμου περι τουτων αλλ΄ η μιςαηλ ο αρχων υμων

Chapter 11

1 και εγω εν ετει πρωτω κυρου εστην εις κρατος και ισχυν 2 και νυν αληθειαν αναγγελω σοι ιδου ετι τρεις βασιλεις αναστησονται εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και μετα το κρατησαι αυτον του πλουτου αυτου επαναστησεται πασαις βασιλειαις ελληνων 3 και αναστησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει κατα το θελημα αυτου 4 και ως αν στη η βασιλεια αυτου συντριβησεται και διαιρεθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και ουκ εις τα εσχατα αυτου ουδε κατα την χυριείαν αυτού ην εχυριεύσεν ότι εχτιλησεταί η βασιλεία αυτού και ετέροις έχτος τουτων 5 και ενισχυσει ο βασιλευς του νοτου και εις των αρχοντων αυτου ενισχυσει επ΄ αυτον και κυριευσει κυριειαν πολλην επ΄ εξουσιας αυτου 6 και μετα τα ετη αυτου συμμειγησονται και θυγατηρ βασιλεως του νοτου εισελευσεται προς βασιλεα του βορρα του ποιησαι συνθηκας μετ΄ αυτου και ου κρατησει ισχυος βραχιονος και ου στησεται το σπερμα αυτου και παραδοθησεται αυτη και οι φεροντες αυτην και η νεανις και ο κατισχυών αυτην εν τοις καιδοίς 7 και στησεταί εχ του ανθους της ρίζης αυτης της ετοιμασίας αυτου χαι ηξεί προς την δυναμίν και εισελευσεται εις τα υποστηριγματα του βασιλεως του βορρα και ποιησει εν αυτοις και κατισχυσει 8 και γε τους θεους αυτων μετα των χωνευτων αυτων

παν σχευος επιθυμητον αυτων αργυριου χαι χρυσιου μετα αιχμαλωσιας οισει εις αιγυπτον και αυτος στησεται υπερ βασιλεα του βορρα 9 και εισελευσεται εις την βασιλειαν του βασιλεως του νοτου και αναστρεψει εις την γην αυτου 10 και οι υιοι αυτου συναξουσιν οχλον δυναμεων πολλων και ελευσεται ερχομενος και κατακλυζων και παρελευσεται και καθιεται και συμπροσπλακησεται εως της ισχυος αυτου 11 και αγριανθησεται βασιλευς του νοτου και εξελευσεται και πολεμησει μετα βασιλεως του βορρα και στησει οχλον πολυν και παραδοθησεται ο οχλος εν χειρι αυτου 12 και λημψεται τον οχλον και υψωθησεται η καρδια αυτου και καταβαλει μυριαδας και ου κατισχυσει 13 και επιστρεψει βασιλευς του βορρα και αξει οχλον πολυν υπες τον προτεςον και εις το τελος των καιρων ενιαυτων επελευσεται εισοδια εν δυναμει μεγαλη και εν υπαρξει πολλη 14 και εν τοις καιροις εχεινοις πολλοι επαναστησονται επι βασιλεα του νοτου χαι οι υιοι των λοιμων του λαου σου επαρθησονται του στησαι ορασιν και ασθενησουσιν 15 και εισελευσεται βασιλευς του βορρα και εκχεει προσχωμα και συλλημψεται πολεις οχυρας και οι βραχιονές του βασιλέως του νότου ου στησονται και αναστησονται οι εκλέκτοι αυτου και ουκ εσται ισχυς του στηναι 16 και ποιησει ο εισπορευομενος προς αυτον κατα το δελημα αυτου και ουκ εστιν εστως κατα προσωπον αυτου και στησεται εν γη του σαβι και συντελεσθησεται εν τη χειρι αυτου 17 και ταξει το προσωπον αυτου εισελθειν εν ισχυι πασης της βασιλειας αυτου και ευθεια παντα μετ΄ αυτου ποιησει και θυγατερα των γυναικων δωσει αυτω του διαφθειραι αυτην και ου μη παραμεινή και ουκ αυτω εσται 18 και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις τας νησους και συλλημψεται πολλας και καταπαυσει αρχοντας ονειδισμου αυτων πλην ονειδισμος αυτου επιστρεψει αυτω 19 και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις την ισχυν της γης αυτου και ασθενησει και πεσειται και ουχ ευρεθησεται 20 και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασιλειας επι την ετοιμασιαν αυτου παραβιβάζων πρασσων δοξαν βασιλείας και εν ταις ημεραίς εκείναις συντριβησεται και ουκ εν προσωποις ουδε εν πολεμω 21 στησεται επι την ετοιμασιαν αυτου εξουδενωθη και ουκ εδωκαν επ΄ αυτον δοξαν βασιλειας και ηξει εν ευθηνια και κατισχυσει βασιλειας εν ολισθρημασιν 22 και βραχιονές του κατακλυζοντος κατακλυσθησονται απο προσωπου αυτου και συντριβησονται και ηγουμενος διαθημης 23 και απο των συναναμειξεων προς αυτον ποιησει δολον και αναβησεται και υπερισχυσει αυτου εν ολιγω εθνει 24 και εν ευθηνια και εν πιοσιν χωραις ηξει και ποιησει α ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου και οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και υπαρξιν αυτοις διασκορπιει και επ' αιγυπτον λογιειται λογισμους αυτου και εως καιρου 25 και εξεγερθησεται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι βασιλεα του νοτου εν δυναμει μεγαλη και ο βασιλευς του νοτου συναψει πολεμον εν δυναμει μεγαλη και ισχυρα σφοδρα και ου στησεται οτι λογιουνται επ΄ αυτον λογισμους 26 και φαγονται τα δεοντα αυτου και συν-

τριψουσιν αυτον και δυναμεις κατακλυσει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι 27 και αμφοτεροι οι βασιλεις αι καρδιαι αυτων εις πονηριαν και επι τραπεζη μια ψευδη λαλησουσιν και ου κατευθυνει οτι ετι περας εις καιρον 28 και επιστρεψει εις την γην αυτου εν υπαρξει πολλη και η καρδια αυτου επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεψει εις την γην αυτου 29 εις τον καιρον επιστρεψει και ηξει εν τω νοτω και ουκ εσται ως η πρωτη και ως η εσχατη 30 και εισελευσονται εν αυτω οι εκπορευομένοι κιτιοι και ταπεινωθησεται και επιστρεψει και θυμωθησεται επι διαθηχην αγιαν χαι ποιησει χαι επιστρεψει χαι συνησει επι τους χαταλιποντας διαθηχην αγιαν 31 χαι σπερματα εξ αυτου αναστησονται χαι βεβηλωσουσιν το αγιασμα της δυναστειας και μεταστησουσιν τον ενδελεχισμον και δωσουσιν βδελυγμα ηφανισμένον 32 και οι ανομούντες διαθήκην επαξουσίν εν ολισθρημασίν και λαος γινωσχοντες θεον αυτου κατισχυσουσιν και ποιησουσιν 33 και οι συνετοι του λαου συνησουσιν εις πολλα και ασθενησουσιν εν ρομφαια και εν φλογι και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγή ημερων 34 και εν τω ασθενήσαι αυτους βοήθηθησονται βοηθειαν μιχραν και προστεθησονται επ΄ αυτους πολλοι εν ολισθρημασιν 35 και απο των συνιεντων ασθενησουσιν του πυρωσαι αυτους και του εκλεξασθαι και του αποκαλυφθηναι έως καιρού πέρας ότι έτι εις καιρού 36 και ποίησει κατα το θελημα αυτου και υψωθησεται ο βασιλευς και μεγαλυνθησεται επι παντα θεον και λαλησει υπερογκα και κατευθυνει μεχρις ου συντελεσθη η οργη εις γαρ συντελειαν γινεται 37 και επι παντας θεους των πατερων αυτου ου συνησει και επι επιθυμιαν γυναιχων και επι παν θεον ου συνησει οτι επι παντας μεγαλυνθησεται 38 και θεον μαωζιν επι τοπου αυτου δοξασει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερες αυτου δοξασει εν χρυσω και αργυρω και λιθω τιμιω και εν επιθυμημασιν 39 και ποιησει τοις οχυρωμασιν των καταφυγων μετα θεου αλλοτριου και πληθυνει δοξαν και υποταξει αυτοις πολλους και γην διελει εν δωροις 40 και εν καιρου περατι συγκερατισθησεται μετα του βασιλεως του νοτου και συναχθησεται επ΄ αυτον βασιλευς του βορρα εν αρμασιν και εν ιππευσιν και εν ναυσιν πολλαις και εισελευσεται εις την γην και συντριψει και παρελευσεται 41 και εισελευσεται εις την γην του σαβι και πολλοι ασθενησουσιν και ουτοι διασωθησονται εκ χειρος αυτου εδωμ και μωαβ και αρχη υιων αμμων 42 και εκτενει την χειρα αυτου επι την γην και γη αιγυπτου ουκ έσται εις σωτηριαν 43 και κυριέυσει εν τοις αποκρυφοις του χρυσου και του αργυρου και εν πασιν επιθυμητοις αιγυπτου και λιβυων και αιθιοπων εν τοις οχυρωμασιν αυτων 44 και ακοαι και σπουδαι ταραξουσιν αυτον εξ ανατολων και απο βορρα και ηξει εν θυμω πολλω του αφανισαι και του αναθεματισαι πολλους 45 και πηξει την σκηνην αυτου εφαδανω ανα μεσον των θαλασσων εις ορος σαβι αγιον και ηξει εως μερους αυτου και ουκ εστιν ο ουομενος αυτον

Chapter 12

1 και εν τω καιρω εκεινω αναστησεται μιςαηλ ο αρχων ο μεγας ο εστηκως επι τους υιους του λαου σου και εσται καιρος θλιψεως θλιψις οια ου γεγονεν αφ΄ ου γεγενηται εθνος επι της γης εως του καιρου εκεινου και εν τω καιρω εκεινω σωθησεται ο λαος σου πας ο ευρεθεις γεγραμμενος εν τη βιβλω 2 και πολλοι των καθευδοντων εν γης χωματι εξεγερθησονται ουτοι εις ζωην αιωνιον και ουτοι εις ονειδισμον και εις αισχυνην αιωνιον 3 και οι συνιέντες εκλαμψουσιν ως η λαμπροτης του στερεωματος και απο των δικαιων των πολλων ως οι αστερες εις τους αιωνας και ετι 4 και συ δανιηλ εμφραξον τους λογους και σφραγισον το βιβλιον εως χαιρου συντελειας εως διδαχθωσιν πολλοι χαι πληθυνθη η γνωσις 5 και είδον εγω δανιηλ και ίδου δυο ετεροί είστηκεισαν είς εντευθέν του χείλους του ποταμού και εις εντεύθεν του χείλους του ποταμού 6 και είπεν τω ανδρί τω ενδεδυμενω τα βαδδιν ος ην επανω του υδατος του ποταμου εως ποτε το περας ων ειρηκας των θαυμασιων 7 και ηκουσα του ανδρος του ενδεδυμενου τα βαδδιν ος ην επανω του υδατος του ποταμου και υψωσεν την δεξιαν αυτου και την αριστεραν αυτου εις τον ουρανον και ωμοσέν εν τω ζωντι τον αιώνα οτι εις χαιρον χαιρων χαι ημισυ χαιρου εν τω συντελεσθηναι διασχορπισμον χειρος λαου ηγιασμενου γνωσονται παντα ταυτα 8 και εγω ηκουσα και ου συνηκα και ειπα χυριε τι τα εσχατα τουτων 9 και ειπεν δευρο δανιηλ οτι εμπεφραγμενοι και εσφραγισμενοι οι λογοι εως καιρου περας 10 εκλεγωσιν και εκλευκανθωσιν και πυρωθωσιν πολλοι και ανομησωσιν ανομοι και ου συνησουσιν παντες ανομοι και οι νοημονές συνησουσιν 11 και απο καιρού παραλλαξέως του ενδελεχισμού και του δοθηναι βδελυγμα ερημωσεως ημεραι χιλιαι διακοσιαι ενενηκοντα 12 μαχαριος ο υπομενων χαι φθασας εις ημερας χιλιας τριαχοσιας τριαχοντα πεντε 13 και συ δευρο και αναπαυου ετι γαρ ημεραι εις αναπληρωσιν συντελειας και αναστηση εις τον κληρον σου εις συντελειαν ημερων.

Hosea

Chapter 1

1 λογος χυριου ος εγενηθη προς ωσηε τον του βεηρι εν ημεραις οζιου χαι ιωαθαμ και αχαζ και εζεκιου βασιλεων ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ υιου ιωας βασιλεως ισραηλ 2 αρχη λογου χυριου προς ωσηε και ειπεν χυριος προς ωσηε βαδιζε λαβε σεαυτω γυναικα πορνειας και τεκνα πορνειας διοτι εκπορνευουσα εκπορνευσει η γη απο οπισθεν του χυριου 3 και επορευθη και ελαβεν την γομερ θυγατερα δεβηλαιμ και συνελαβεν και ετέχεν αυτώ υιον 4 και είπεν κυρίος προς αυτον καλεσον το ονομα αυτου ιεζραελ διοτι ετι μικρον και εκδικησω το αιμα του ιεζραελ επι τον οιχον ιου χαι χαταπαυσω βασιλειαν οιχου ισραηλ 5 χαι εσται εν τη ημερα εχεινή συντριψω το τοξον του ισραήλ εν τη χοιλαδι του ιεζραέλ 6 και συνελαβέν ετι και ετεκεν θυγατερα και ειπεν αυτω καλεσον το ονομα αυτης ουκ-ηλεημενη διοτι ου μη προσθησω ετι ελεησαι τον οιχον του ισραηλ αλλ΄ η αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτοις 7 τους δε υιους ιουδα ελεησω και σωσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και ου σωσω αυτους εν τοξω ουδε εν ρομφαια ουδε εν πολεμω ουδε εν αρμασιν ουδε εν ιπποις ουδε εν ιππευσιν 8 και απεγαλακτισεν την ουκ-ηλεημενην και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον 9 και ειπεν καλεσον το ονομα αυτου ου-λαοσμου διοτι υμεις ου λαος μου και έγω ουκ ειμι υμων

Chapter 2

1 και ην ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης η ουκ εκμετρηθησεται ουδε εξαριθμηθησεται και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος 2 και συναχθησονται οι υιοι ιουδα και οι υιοι ισραηλ επι το αυτο και θησονται εαυτοις αρχην μιαν και αναβησονται εκ της γης οτι μεγαλη η ημερα του ιεζραελ 3 ειπατε τω αδελφω υμων λαοσ-μου και τη αδελφη υμων ηλεημενη 4 κριθητε προς την μητερα υμων κριθητε οτι αυτη ου γυνη μου και εγω ουκ ανηρ αυτης και εξαρω την πορνειαν αυτης εκ προσωπου μου και την μοιχειαν αυτης εκ μεσου μαστων αυτης 5 οπως αν εκδυσω αυτην γυμνην και αποκαταστησω αυτην καθως ημερα γενεσεως αυτης και θησομαι αυτην ως ερημον και ταξω αυτην ως γην ανυδρον και αποκτενω αυτην εν διψει 6 και τα τεκνα αυτης ου μη ελεησω οτι τεκνα πορνειας εστιν 7 οτι εξεπορνευσεν η μητηρ αυτων κατησχυνεν η τεκουσα αυτα ειπεν γαρ ακολουθησω οπισω των εραστων μου των διδοντων μοι τους αρτους μου και το υδωρ μου και τα ιματια μου και τα οθονια μου και το ελαιον μου και παντα οσα μοι καθηκει 8 δια τουτο ιδου εγω φρασσω την οδον αυτης εν σκολοψιν και ανοικοδομησω τας οδους αυτης

και την τριβον αυτης ου μη ευρη 9 και καταδιωξεται τους εραστας αυτης και ου μη καταλαβη αυτους και ζητησει αυτους και ου μη ευρη αυτους και ερει πορευσομαι και επιστρεψω προς τον ανδρα μου τον προτερον οτι καλως μοι ην τοτε η νυν 10 και αυτη ουκ εγνω οτι εγω δεδωκα αυτη τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αργυριον επληθυνα αυτη αυτη δε αργυρα και χρυσα εποιησεν τη βααλ 11 δια τουτο επιστρεψω και κομιουμαι τον σιτον μου καθ΄ ωραν αυτου και τον οινον μου εν καιρω αυτου και αφελουμαι τα ιματια μου και τα οθονια μου του μη καλυπτειν την ασχημοσυνην αυτης 12 και νυν αποκαλυψω την ακαθαρσιαν αυτης ενωπιον των εραστων αυτης και ουδεις ου μη εξεληται αυτην εκ χειρος μου 13 και αποστρεψω πασας τας ευφροσυνας αυτης εορτας αυτης και τας νουμηνιας αυτης και τα σαββατα αυτης και πασας τας πανηγυρεις αυτης 14 και αφανιω αμπελον αυτης και τας συκας αυτης οσα ειπεν μισθωματα μου ταυτα εστιν α εδωχαν μοι οι ερασται μου χαι θησομαι αυτα εις μαρτυριον χαι χαταφαγεται αυτα τα θηρια του αγρου και τα πετεινα του ουρανου και τα ερπετα της γης 15 και εχδικήσω επ΄ αυτήν τας ημέρας των βααλίμ εν αις επέθυεν αυτοίς και περιετίθετο τα ενωτια αυτης και τα καθορμια αυτης και επορευετο οπισω των εραστων αυτης εμου δε επελαθετο λεγει χυριος 16 δια τουτο ιδου εγω πλανω αυτην χαι ταξω αυτην εις ερημον και λαλησω επι την καρδιαν αυτης 17 και δωσω αυτη τα κτηματα αυτης εχειθεν χαι την χοιλαδα αχωρ διανοιξαι συνεσιν αυτης χαι ταπεινωθησεται εχει χατα τας ημερας νηπιοτητος αυτης χαι χατα τας ημερας αναβασεως αυτης εχ γης αιγυπτου 18 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος καλεσει με ο ανηρ μου και ου καλέσει με ετι βααλιμ 19 και εξαρω τα ονοματα των βααλιμ εκ στοματος αυτης και ου μη μνησθωσιν ουκετι τα ονοματα αυτων 20 και διαθησομαι αυτοις εν εχεινη τη ημερα διαθηχην μετα των θηριων του αγρου και μετα των πετεινων του ουρανου και μετα των ερπετων της γης και τοξον και ρομφαιαν και πολεμον συντριψω απο της γης και κατοικιω σε επ' ελπιδι 21 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εις τον αιωνα και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν δικαιοσυνη και εν κριματι και εν ελεει και εν οικτιρμοις 22 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν πιστει και επιγνωση τον χυριον 23 και εσται εν εκεινή τη ημέρα λεγει χυριος επακουσομαι τω ουρανώ και ο ουρανος επαχουσεται τη γη 24 και η γη επαχουσεται τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αυτα επακουσεται τω ιεζραελ 25 και σπερω αυτην εμαυτω επι της γης και ελεησω την ουκ-ηλεημενην και ερω τω ου-λαω-μου λαος μου ει συ και αυτος ερει χυριος ο θεος μου ει συ

Chapter 3

1 και ειπεν κυριος προς με ετι πορευθητι και αγαπησον γυναικα αγαπωσαν πονηρα και μοιχαλιν καθως αγαπα ο θεος τους υιους ισραηλ και αυτοι αποβλεπουσιν επι

θεους αλλοτριους και φιλουσιν πεμματα μετα σταφιδων 2 και εμισθωσαμην εμαυτω πεντεκαιδεκα αργυριου και γομορ κριθων και νεβελ οινου 3 και ειπα προς αυτην ημερας πολλας καθηση επ΄ εμοι και ου μη πορνευσης ουδε μη γενη ανδρι ετερω και εγω επι σοι 4 διοτι ημερας πολλας καθησονται οι υιοι ισραηλ ουκ οντος βασιλεως ουδε οντος αρχοντος ουδε ουσης θυσιας ουδε οντος θυσιαστηριου ουδε ιερατειας ουδε δηλων 5 και μετα ταυτα επιστρεψουσιν οι υιοι ισραηλ και επιζητησουσιν κυριον τον θεον αυτων και δαυιδ τον βασιλεα αυτων και εκστησονται επι τω κυριω και επι τοις αγαθοις αυτου επ΄ εσχατων των ημερων

Chapter 4

1 αχουσατε λογον χυριου υιοι ισραηλ διοτι χρισις τω χυριω προς τους χατοιχουντας την γην διοτι ουχ εστιν αληθεία ουδε ελέος ουδε επιγνωσίς θέου επί της γης 2αρα και ψευδος και φονος και κλοπη και μοιχεια κεχυται επι της γης και αιματα εφ΄ αιμασιν μισγουσιν 3 δια τουτο πενθησει η γη και σμικρυνθησεται συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην συν τοις θηριοις του αγρου και συν τοις ερπετοις της γης και συν τοις πετεινοις του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης εκλειψουσιν 4 οπως μηδεις μητε διχαζηται μητε ελεγχη μηδεις ο δε λαος μου ως αντιλεγομενος ιερευς 5 και ασθενησεις ημερας και ασθενησει και προφητης μετα σου νυκτι ωμοιωσα την μητερα σου 6 ωμοιωθη ο λαος μου ως ουχ εχων γνωσιν οτι συ επιγνωσιν απωσω χαγω απωσομαι σε του μη ιερατευειν μοι χαι επελαθου νομον θεου σου καγω επιλησομαι τεχνων σου 7 κατα το πληθος αυτων ουτως ημαρτον μοι την δοξαν αυτων εις ατιμιαν θησομαι 8 αμαρτιας λαου μου φαγονται και εν ταις αδικιαις αυτων λημψονται τας ψυχας αυτων 9 και εσται καθως ο λαος ουτως και ο ιερευς και εκδικήσω επ΄ αυτον τας οδους αυτου και τα διαβουλια αυτου ανταποδωσω αυτω 10 και φαγονται και ου μη εμπλησθωσιν επορνευσαν και ου μη κατευθυνωσιν διοτι τον κυριον εγκατελιπον του φυλαξαι 11 πορνειαν και οινον και μεθυσμα εδεξατο καρδια λαου μου 12 εν συμβολοις επηρωτων και εν ραβδοις αυτου απηγγελλον αυτω πνευματι πορνειας επλανηθησαν και εξεπορνευσαν απο του θεου αυτων 13 επι τας χορυφας των ορεων εθυσιαζον χαι επι τους βουνους εθυον υποχατω δρυος και λευκης και δενδρου συσκιαζοντος οτι καλον σκεπη δια τουτο εκπορνευσουσιν αι θυγατερες υμων και αι νυμφαι υμων μοιχευσουσιν 14 και ου μη επισκεψωμαι επι τας θυγατερας υμων οταν πορνευωσιν και επι τας νυμφας υμων οταν μοιχευωσιν διοτι και αυτοι μετα των πορνων συνεφυροντο και μετα των τετελεσμενων εθυον και ο λαος ο συνιων συνεπλεκετο μετα πορνης 15 συ δε ισραηλ μη αγνοει και ιουδα μη εισπορευεσθε εις γαλγαλα και μη αναβαινετε εις τον οιχον ων και μη ομνυετε ζωντα χυριον 16 οτι ως δαμαλις παροιστρωσα παροιστρησεν ισραηλ νυν νεμησει αυτους χυριος ως αμνον εν ευρυχωρω 17 μετο-

χος ειδωλων εφραιμ εθηχεν εαυτω σχανδαλα 18 ηρετισεν χαναναιους πορνευοντες εξεπορνευσαν ηγαπησαν ατιμιαν εχ φρυαγματος αυτων 19 συστροφη πνευματος συ ει εν ταις πτερυξιν αυτης χαι χαταισχυνθησονται εχ των θυσιαστηριων αυτων

Chapter 5

1 αχουσατε ταυτα οι ιερεις χαι προσεχετε οιχος ισραηλ χαι ο οιχος του βασιλεως ενωτιζεσθε διοτι προς υμας εστιν το χριμα οτι παγις εγενηθητε τη σχοπια χαι ως δικτυον εκτεταμενον επι το ιταβυριον 2 ο οι αγρευοντες την θηραν κατεπηξαν εγω δε παιδευτης υμων 3 εγω εγνων τον εφραιμ και ισραηλ ουκ απεστιν απ΄ εμου διοτι νυν εξεπορνευσεν εφραιμ εμιανθη ισραηλ 4 ουχ εδωχαν τα διαβουλια αυτων του επιστρεψαι προς τον θεον αυτων οτι πνευμα πορνειας εν αυτοις εστιν τον δε χυριον ουχ επεγνωσαν 5 και ταπεινωθησεται η υβρις του ισραηλ εις προσωπον αυτου και ισραηλ και εφραιμ ασθενησουσιν εν ταις αδικιαις αυτων και ασθενησει και ιουδας μετ΄ αυτων 6 μετα προβατων και μοσχων πορευσονται του εκζητησαι τον χυριον και ου μη ευρωσιν αυτον οτι εξεκλινεν απ΄ αυτων 7 οτι τον χυριον εγκατελιπον οτι τεχνα αλλοτρια εγεννηθησαν αυτοις νυν καταφαγεται αυτους η ερυσιβη και τους κληρους αυτων 8 σαλπισατε σαλπιγγι επι τους βουνους ηχησατε επι των υψηλων χηρυξατε εν τω οιχω ων εξεστη βενιαμιν 9 εφραιμ εις αφανισμον εγενετο εν ημεραις ελεγχου εν ταις φυλαις του ισραηλ εδειξα πιστα 10 εγενοντο οι αρχοντες ιουδα ως μετατιθεντες ορια επ΄ αυτους εκχεω ως υδωρ το ορμημα μου 11 κατεδυναστευσεν εφραιμ τον αντιδικον αυτου κατεπατησεν κριμα οτι ηρξατο πορευεσθαι οπισω των ματαιων 12 και εγω ως ταραχή τω εφραιμ και ως κεντρον τω οιχω ιουδα 13 και ειδεν εφραιμ την νοσον αυτου και ιουδας την οδυνην αυτου και επορευθη εφραιμ προς ασσυριους και απεστειλεν πρεσβεις προς βασιλεα ιαριμ και αυτος ουκ ηδυνασθη ιασασθαι υμας και ου μη διαπαυση εξ υμων οδυνη 14 διοτι εγω ειμι ως πανθης τω εφραιμ και ως λεων τω οικω ιουδα και εγω αρπωμαι και πορευσομαι και λημψομαι και ουκ εσται ο εξαιρουμενος 15 πορευσομαι και επιστρεψω εις τον τοπον μου εως ου αφανισθωσιν και επιζητησουσιν το προσωπον μου εν θλιψει αυτων ορθριουσι προς με λεγοντες

Chapter 6

1 πορευθωμεν και επιστρεψωμεν προς κυριον τον θεον ημων οτι αυτος ηρπακεν και ιασεται ημας παταξει και μοτωσει ημας 2 υγιασει ημας μετα δυο ημερας εν τη ημερα τη τριτη αναστησομεθα και ζησομεθα ενωπιον αυτου 3 και γνωσομεθα διωξομεν του γνωναι τον κυριον ως ορθρον ετοιμον ευρησομεν αυτον και ηξει ως υετος ημιν προιμος και οψιμος τη γη 4 τι σοι ποιησω εφραιμ τι σοι ποιησω ιουδα

το δε ελέος υμων ως νεφέλη πρωίνη και ως δρόσος ορθρίνη πορευομένη 5 δια τουτό απέθερισα τους προφητάς υμων απέχτεινα αυτούς εν ρημασίν στοματός μου και το κρίμα μου ως φως εξελευσεται 6 διότι έλεος θέλω και ου θυσίαν και επιγνωσίν θέου η ολοκαυτωματά 7 αυτοί δε είσιν ως ανθρώπος παραβαίνων διαθηκήν έχει κατέφρονησεν μου 8 γαλαάδ πολίς εργαζομένη ματαία ταρασσουσά υδωρ 9 και η ίσχυς σου ανδρός πείρατου έχρυψαν ιέρεις οδον κυρίου έφονευσαν σίκιμα ότι ανόμιαν εποίησαν 10 εν τω οίκω ισραήλ είδον φρικώδη έχει πορνείαν του έφραιμ εμιανθή ισραήλ και ίουδα 11 αρχού τρυγαν σέαυτω εν τω επιστρέφειν με την αιχμαλωσίαν του λαού μου

Chapter 7

1 εν τω ιασασθαι με τον ισραηλ και αποκαλυφθησεται η αδικια εφραιμ και η κακια σαμαρειας οτι ηργασαντο ψευδη και κλεπτης προς αυτον εισελευσεται εκδιδυσχων ληστης εν τη οδω αυτου 2 οπως συναδωσιν ως συναδοντες τη χαρδια αυτων πασας τας χαχιας αυτων εμνησθην νυν εχυχλωσεν αυτους τα διαβουλια αυτων απεναντι του προσωπου μου εγενοντο 3 εν ταις κακιαις αυτων ευφραναν βασιλεις και εν τοις ψευδεσιν αυτων αρχοντας 4 παντες μοιχευοντες ως κλιβανος καιομένος εις πεψιν κατακαυματός από της φλογός από φυράσεως στέατος έως του ζυμωθηναι αυτο 5 αι ημεραι των βασιλεων υμων ηρξαντο οι αρχοντες θυμουσθαι εξ οινου εξετεινεν την χειρα αυτου μετα λοιμων 6 διοτι ανεχαυθησαν ως χλιβανος αι χαρδιαι αυτων εν τω χαταρασσειν αυτους ολην την νυχτα υπνου εφραιμ ενεπλησθη πρωι εγενηθη ανεχαυθη ως πυρος φεγγος 7 παντες εθερμανθησαν ως κλιβανος και κατεφαγον τους κριτας αυτων παντές οι βασιλείς αυτων επεσαν ουχ ην ο επιχαλουμένος εν αυτοίς προς με 8 εφραίμ εν τοις λαοίς αυτου συνανεμειγνυτο εφραιμ εγενετο εγκρυφιας ου μεταστρεφομενος 9 κατεφαγον αλλοτριοι την ισχυν αυτου αυτος δε ουχ επεγνω και πολιαι εξηνθησαν αυτω και αυτος ουχ εγνω 10 και ταπεινωθησεται η υβρις ισραηλ εις προσωπον αυτου και ουκ επεστρεψαν προς κυριον τον θεον αυτων και ουκ εξεζητησαν αυτον εν πασι τουτοις 11 και ην εφραιμ ως περιστερα ανους ουκ εχουσα καρδιαν αιγυπτον επεχαλειτο χαι εις ασσυριους επορευθησαν 12 χαθως αν πορευωνται επιβαλω επ΄ αυτους το δικτυον μου καθως τα πετεινα του ουρανου καταξω αυτους παιδευσω αυτους εν τη αχοη της θλιψεως αυτων 13 ουαι αυτοις οτι απεπηδησαν απ΄ εμου δειλαιοι εισιν οτι ησεβησαν εις εμε εγω δε ελυτρωσαμην αυτους αυτοι δε κατελαλησαν κατ΄ εμου ψευδη 14 και ουκ εβοησαν προς με αι καρδιαι αυτων αλλ΄ η ωλολυζον εν ταις χοιταις αυτων επι σιτω χαι οινω χατετεμνοντο επαιδευθησαν εν εμοι 15 καγω κατισχυσα τους βραχιονας αυτων και εις εμε ελογισαντο πονηρα 16 απεστραφησαν εις ουθεν εγενοντο ως τοξον εντεταμενον πεσουνται εν ρομφαια

οι αρχοντες αυτων δι΄ απαιδευσιαν γλωσσης αυτων ουτος ο φαυλισμος αυτων εν γη αιγυπτω

Chapter 8

1 εις χολπον αυτων ως γη ως αετος επ΄ οιχον χυριου ανθ΄ ων παρεβησαν την διαθηκην μου και κατα του νομου μου ησεβησαν 2 εμε κεκραξονται ο θεος εγνωχαμεν σε 3 οτι ισραηλ απεστρεψατο αγαθα εχθρον κατεδιωξαν 4 εαυτοις εβασιλευσαν και ου δι' εμου ηρξαν και ουκ εγνωρισαν μοι το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων εποιησαν εαυτοις ειδωλα οπως εξολεθρευθωσιν 5 αποτριψαι τον μοσχον σου σαμαρεία παρωξυνθη ο θυμος μου επ' αυτους εως τίνος ου μη δυνωνται χαθαρισθηναι 6 εν τω ισραηλ χαι αυτο τεχτων εποιησεν χαι ου θεος εστιν διοτι πλανων ην ο μοσχος σου σαμαρεια 7 οτι ανεμοφθορα εσπειραν και η καταστροφη αυτων εκδεξεται αυτα δραγμα ουκ εχον ισχυν του ποιησαι αλευρον εαν δε και ποιηση αλλοτριοι καταφαγονται αυτο 8 κατεποθη ισραηλ νυν εγενετο εν τοις εθνεσιν ως σκευος αχρηστον 9 οτι αυτοι ανεβησαν εις ασσυριους ανεθαλεν καθ΄ εαυτον εφραιμ δωρα ηγαπησαν 10 δια τουτο παραδοθησονται εν τοις εθνεσιν νυν εισδεξομαι αυτους και κοπασουσιν μικρον του χριειν βασιλεα και αρχοντας 11 οτι επληθυνεν εφραιμ θυσιαστηρια εις αμαρτιας εγενοντο αυτω θυσιαστηρια ηγαπημενα 12 καταγραψω αυτω πληθος και τα νομιμα αυτου εις αλλοτρια ελογισθησαν θυσιαστηρια τα ηγαπημενα 13 διοτι εαν θυσωσιν θυσιαν και φαγωσιν χρεα χυριος ου προσδεξεται αυτα νυν μνησθησεται τας αδιχιας αυτων και εκδικησει τας αμαρτιας αυτων αυτοι εις αιγυπτον απεστρεψαν και εν ασσυοιοις ακαθαρτα φαγονται 14 και επελαθετο ισραηλ του ποιησαντος αυτον και ωχοδομησαν τεμενη και ιουδας επληθυνεν πολεις τετειχισμενας και εξαποστελω πυρ εις τας πολεις αυτου και καταφαγεται τα θεμελια αυτων

Chapter 9

1 μη χαιρε ισραηλ μηδε ευφραινου καθως οι λαοι διοτι επορνευσας απο του θεου σου ηγαπησας δοματα επι παντα αλωνα σιτου 2 αλων και ληνος ουκ εγνω αυτους και ο οινος εψευσατο αυτους 3 ου κατωκησαν εν τη γη του κυριου κατωκησεν εφραιμ εις αιγυπτον και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται 4 ουκ εσπεισαν τω κυριω οινον και ουχ ηδυναν αυτω αι θυσιαι αυτων ως αρτος πενθους αυτοις παντες οι εσθοντες αυτα μιανθησονται διοτι οι αρτοι αυτων ταις ψυχαις αυτων ουκ εισελευσονται εις τον οικον κυριου 5 τι ποιησετε εν ημερα πανηγυρεως και εν ημερα εορτης του κυριου 6 δια τουτο ιδου πορευσονται εκ ταλαιπωριας αιγυπτου και εκδεξεται αυτους μεμφις και θαψει αυτους μαχμας το αργυριον αυτων

ολεθρος χληρονομησει αχανθαι εν τοις σχηνωμασιν αυτων 7 ηχασιν αι ημεραι της εχδιχησεως ηχασιν αι ημεραι της ανταποδοσεως σου χαι χαχωθησεται ισραηλ ωσπες ο προφητης ο παρεξεστηχως ανθρωπος ο πνευματοφορος υπο του πληθους των αδιχιών σου επληθυνθη μανία σου 8 σχοπός εφραίμ μετά θέου προφήτης παγις σχολια επι πασας τας οδους αυτου μανιαν εν οιχω χυριου χατεπηξαν 9 εφθαρησαν κατα τας ημερας του βουνου μνησθησεται αδικιας αυτου εκδικησει αμαρτιας αυτου 10 ως σταφυλην εν ερημω ευρον τον ισραηλ και ως σκοπον εν συκη προιμον ειδον πατερας αυτων αυτοι εισηλθον προς τον βεελφεγωρ και απηλλοτριωθησαν εις αισχυνην και εγενοντο οι ηγαπημενοι ως οι εβδελυγμενοι 11 εφραιμ ως ορνεον εξεπετασθη αι δοξαι αυτων εκ τοκων και ωδινων και συλλημψεων 12 διοτι και εαν εκθρεψωσιν τα τεχνα αυτων ατεχνωθησονται εξ ανθρωπων διοτι και ουαι αυτοις εστιν σαρξ μου εξ αυτων 13 εφραιμ ον τροπον ειδον εις θηραν παρεστησαν τα τεχνα αυτων και εφραιμ του εξαγαγειν εις αποχεντησιν τα τεχνα αυτου 14 δος αυτοις χυριε τι δωσεις αυτοις δος αυτοις μητραν ατέχνουσαν και μαστους ξηρους 15 πασαι αι κακιαι αυτων εις γαλγαλ οτι εκει αυτους εμισησα δια τας χαχιας των επιτηδευματων αυτων εχ του οιχου μου εχβαλω αυτους ου μη προσθησω του αγαπησαι αυτους παντες οι αρχοντες αυτων απειθουντες 16 επονεσεν εφραιμ τας ριζας αυτου εξηρανθη καρπον ουκετι μη ενεγκη διοτι και εαν γεννησωσιν αποχτενω τα επιθυμηματα χοιλιας αυτων 17 απωσεται αυτους ο θεος οτι ουχ εισηχουσαν αυτου χαι εσονται πλανηται εν τοις εθνεσιν

Chapter 10

1 αμπελος ευχληματουσα ισραηλ ο χαρπος αυτης ευθηνων χατα το πληθος των χαρπων αυτου επληθυνεν τα θυσιαστηρια χατα τα αγαθα της γης αυτου ωχοδομησεν στηλας 2 εμερισαν χαρδιας αυτων νυν αφανισθησονται αυτος χατασχαψει τα θυσιαστηρια αυτων ταλαιπωρησουσιν αι στηλαι αυτων 3 διοτι νυν ερουσιν ουχ εστιν βασιλευς ημιν οτι ουχ εφοβηθημεν τον χυριον ο δε βασιλευς τι ποιησει ημιν 4 λαλων ρηματα προφασεις ψευδεις διαθησεται διαθηχην ανατελει ως αγρωστις χριμα επι χερσον αγρου 5 τω μοσχω του οιχου ων παροιχησουσιν οι κατοιχουντες σαμαρειαν οτι επενθησεν ο λαος αυτου επ΄ αυτον χαι χαθως παρεπιχραναν αυτον επιχαρουνται επι την δοξαν αυτου οτι μετωχισθη απ΄ αυτου 6 χαι αυτον εις ασσυριους δησαντες απηνεγχαν ξενια τω βασιλει ιαριμ εν δοματι εφραιμ δεξεται χαι αισχυνθησεται ισραηλ εν τη βουλη αυτου 7 απερριψεν σαμαρεια βασιλεα αυτης ως φρυγανον επι προσωπου υδατος 8 χαι εξαρθησονται βωμοι ων αμαρτηματα του ισραηλ αχανθαι χαι τριβολοι αναβησονται επι τα θυσιαστηρια αυτων χαι ερουσιν τοις ορεσιν χαλυψατε ημας χαι τοις βουνοις πεσατε εφ΄ ημας 9 αφ΄ ου οι βουνοι ημαρτεν ισραηλ εχει εστησαν ου μη χαταλαβη αυτους εν τω βουνω

πολεμος επι τα τέχνα αδικίας 10 ηλθέν παιδευσαι αυτους και συναχθησονται επ΄ αυτους λαοι εν τω παιδευεσθαι αυτους εν ταις δυσιν αδικίαις αυτων 11 εφραιμ δαμαλις δεδιδαγμένη αγαπαν νεικός έγω δε επέλευσομαι επι το καλλιστον του τραχηλού αυτης επιβιβώ εφραιμ και παρασιώπησομαι ιουδάν ενισχυσεί αυτώ ιαχώβ 12 σπείρατε εαυτοις εις δικαιόσυνην τρυγησατε εις καρπού ζωής φωτίσατε εαυτοίς φως γυώσεως εκζητησατε του κυρίου έως του έλθειν γευηματά δικαιόσυνης υμίν 13 ινα τι παρεσιώπησατε ασέβειαν και τας αδικίας αυτής ετρυγησατε εφαγέτε καρπού ψευδη ότι ηλπίσας ευ τοις αρμασίν σου ευ πληθεί δυυαμέως σου 14 και εξαυαστήσεται απώλεια ευ τω λαώ σου και παύτα τα περιτέτειχισμένα σου οιχησεταί ως αρχών σαλαμάν έχ του οίχου ιέροβααλ ευ ημέραις πολεμού μητέρα επι τέχνοις ηδαφίσαν 15 ουτώς ποίησω υμίν οίχος του ισραήλ από πρόσωπου κακίωυ υμών ορθρού απερριφήσαν απέρριφη βασίλευς ισραήλ

Chapter 11

1 διοτι νηπιος ισραηλ και εγω ηγαπησα αυτον και εξ αιγυπτου μετεκαλεσα τα τεκνα αυτου 2 καθως μετεκαλεσα αυτους ουτως απωχοντο εκ προσωπου μου αυτοι τοις βααλιμ εθυον και τοις γλυπτοις εθυμιων 3 και εγω συνεποδισα τον εφραιμ ανελαβον αυτον επι τον βραχιονα μου και ουκ εγνωσαν οτι ιαμαι αυτους 4 εν διαφθορα ανθρωπων εξετεινα αυτους εν δεσμοις αγαπησεως μου και εσομαι αυτοις ως ραπίζων ανθρωπος επί τας σιαγονάς αυτού και επιβλεψομαι προς αυτον δυνησομαι αυτω 5 κατωκησεν εφραιμ εν αιγυπτω και ασσουρ αυτος βασιλευς αυτου οτι ουχ ηθελησεν επιστρεψαι 6 χαι ησθενησεν ρομφαια εν ταις πολεσιν αυτου και κατεπαυσεν εν ταις χερσιν αυτου και φαγονται εκ των διαβουλιων αυτων 7 και ο λαος αυτου επικρεμαμένος εκ της κατοικίας αυτου και ο θέος επί τα τιμια αυτου θυμωθησεται και ου μη υψωση αυτον 8 τι σε διαθω εφραιμ υπερασπιω σου ισραηλ τι σε διαθω ως αδαμα θησομαι σε και ως σεβωιμ μετεστραφη η καρδια μου εν τω αυτω συνεταραχθη η μεταμελεια μου 9 ου μη ποιησω κατα την οργην του θυμου μου ου μη εγκαταλιπω του εξαλειφθηναι τον εφραιμ διοτι θεος εγω ειμι και ουκ ανθρωπος εν σοι αγιος και ουκ εισελευσομαι εις πολιν 10 οπισω χυριου πορευσομαι ως λεων ερευξεται οτι αυτος ωρυσεται χαι εχστησονται τεχνα υδατων 11 και εκστησονται ως ορνεον εξ αιγυπτου και ως περιστερα εκ γης ασσυριών και αποκαταστήσω αυτούς εις τους οίχους αυτών λέγει κυρίος

Chapter 12

1 εχυχλωσεν με εν ψευδει εφραιμ και εν ασεβειαις οιχος ισραηλ και ιουδα νυν εγνω αυτους ο θεος και λαος αγιος κεκλησεται θεου 2 ο δε εφραιμ πονηρον πνευμα

εδιωξεν καυσωνα ολην την ημεραν κενα και ματαια επληθυνεν και διαθηκην μετα ασσυριών διέθετο και ελαίον εις αιγυπτον ενέπορευετο 3 και κρισίς τω κυρίω προς ιουδαν του εκδικησαι τον ιακωβ κατα τας οδους αυτου και κατα τα επιτηδευματα αυτου ανταποδωσει αυτω 4 εν τη χοιλια επτερνισεν τον αδελφον αυτου και εν κοποις αυτου ενισχυσεν προς θεον 5 και ενισχυσεν μετα αγγελου και ηδυνασθη εκλαυσαν και εδεηθησαν μου εν τω οικω ων ευροσαν με και εκει ελαληθη προς αυτον 6 ο δε χυριος ο θέος ο παντοχρατώρ έσται μνημοσύνον αυτου 7 και συ εν θεω σου επιστρεψεις ελεον και κριμα φυλασσου και εγγιζε προς τον θεον σου δια παντος 8 χανααν εν χειρι αυτου ζυγος αδικιας καταδυναστευειν ηγαπησε 9 και ειπεν εφραιμ πλην πεπλουτηκα ευρηκα αναψυχην εμαυτω παντες οι πονοι αυτου ουχ ευρεθησονται αυτω δι΄ αδικιας ας ημαρτεν 10 εγω δε κυριος ο θεος σου ανηγαγον σε εχ γης αιγυπτου ετι κατοικίω σε εν σκηναίς καθώς ημέρα εορτής 11 και λαλησω προς προφητας και εγω ορασεις επληθυνα και εν χερσιν προφητων ωμοιωθην 12 ει μη γαλααδ εστιν αρα ψευδεις ησαν εν γαλγαλ αρχοντες θυσιαζοντες και τα θυσιαστηρια αυτων ως χελωναι επι χερσον αγρου 13 και ανεχωρησεν ιαχωβ εις πεδιον συριας και εδουλευσεν ισραηλ εν γυναικι και εν γυναικι εφυλαξατο 14 και εν προφητη ανηγαγεν κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου και εν προφητη διεφυλαχθη 15 εθυμωσεν εφραιμ και παρωργισεν και το αιμα αυτου επ' αυτον εχυθησεται και τον ονειδισμον αυτου ανταποδωσει αυτω κυριος

Chapter 13

1 κατα τον λογον εφραιμ δικαιωματα αυτος ελαβεν εν τω ισραηλ και εθετο αυτα τη βααλ και απεθανεν 2 και προσεθετο του αμαρτανειν ετι και εποιησαν εαυτοις χωνευμα εχ του αργυριου αυτων χατ΄ ειχονα ειδωλων εργα τεχτονων συντετελεσμενα αυτοις αυτοι λεγουσιν θυσατε ανθρωπους μοσχοι γαρ εχλελοιπασιν 3 δια τουτο εσονται ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη ωσπερ χνους αποφυσωμένος αφ΄ αλώνος και ως ατμις από ακρίδων 4 έγω δε κυρίος ο θέος σου στερεων ουρανον και κτιζων γην ου αι χειρες εκτισαν πασαν την στρατιαν του ουρανου και ου παρεδειξα σοι αυτα του πορευεσθαι οπισω αυτων και εγω ανηγαγον σε εχ γης αιγυπτου και θεον πλην εμου ου γνωση και σωζων ουκ εστιν παρέξ εμου 5 εγω εποιμαίνον σε εν τη ερημώ εν γη ασίχητω 6 χατά τας νομας αυτων και ενεπλησθησαν εις πλησμονην και υψωθησαν αι καρδιαι αυτων ενεκα τουτου επελαθοντο μου 7 και εσομαι αυτοις ως πανθηρ και ως παρδαλις κατα την οδον ασσυριών 8 απαντησομαι αυτοις ως αρχός απορουμένη και διαρρηξω συγχλεισμον χαρδιας αυτων χαι χαταφαγονται αυτους εχει σχυμνοι δρυμου θηρια αγρου διασπασει αυτους 9 τη διαφθορα σου ισραηλ τις βοηθησει 10 που ο βασιλευς σου ουτος και διασωσατω σε εν πασαις ταις πολεσιν σου κρινατω σε

ον είπας δος μοι βασίλεα και αρχοντα 11 και εδωκα σοι βασίλεα εν οργη μου και εσχον εν τω θυμω μου 12 συστροφην αδικίας εφραίμ εγκεκρυμμενη η αμαρτία αυτου 13 ωδίνες ως τικτουσης ηξουσίν αυτω ουτος ο υίος σου ου φρονιμός διοτί ου μη υπόστη εν συντρίβη τέκνων 14 εκ χείρος αδού ρυσομαί αυτους και έκ θανατού λυτρωσομαί αυτους που η δίκη σου θανατέ που το κέντρον σου αδη παρακλησίς κέκρυπται από οφθαλμών μου 15 διότι ουτος ανά μέσον αδέλφων διαστέλει έπαξει ανέμον καυσώνα κυρίος έκ της ερημού επ' αυτού και αναξηρανεί τας φλέβας αυτού εξερημώσει τας πηγάς αυτού αυτος καταξηρανεί την γην αυτού και παύτα τα σκέυη τα επιθυμητά αυτού

Chapter 14

1 αφανισθησεται σαμαρεια οτι αντεστη προς τον θεον αυτης εν ρομφαια πεσουνται αυτοι και τα υποτιτθια αυτων εδαφισθησονται και αι εν γαστρι εχουσαι αυτων διαρραγησονται 2 επιστραφητι ισραηλ προς χυριον τον θεον σου διοτι ησθενησας εν ταις αδικιαις σου 3 λαβετε μεθ΄ εαυτων λογους και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων ειπατε αυτω οπως μη λαβητε αδικιαν και λαβητε αγαθα και ανταποδωσομεν χαρπον χειλεων ημων 4 ασσουρ ου μη σωση ημας εφ΄ ιππον ουκ αναβησομεθα ουχετι μη ειπωμεν θεοι ημων τοις εργοις των χειρων ημων ο εν σοι ελεησει ορφανον 5 ιασομαι τας κατοικιας αυτων αγαπησω αυτους ομολογως οτι απεστρεψεν η οργη μου απ' αυτων 6 εσομαι ως δροσος τω ισραηλ ανθησει ως κρινον και βαλει τας ριζας αυτου ως ο λιβανος 7 πορευσονται οι κλαδοι αυτου και εσται ως ελαια κατακαρπος και η οσφρασια αυτου ως λιβανου 8 επιστρεψουσιν και καθιουνται υπο την σκεπην αυτου ζησονται και μεθυσθησονται σιτω και εξανθησει ως αμπελος το μνημοσυνον αυτου ως οινος λιβανου 9 τω εφραιμ τι αυτω ετι και ειδωλοις εγω εταπεινωσα αυτον και εγω κατισχυσω αυτον εγω ως αρχεύθος πυχάζουσα εξ εμού ο χάρπος σου ευρηταί 10 τις σοφός χαι συνήσει ταυτα η συνετος και επιγνωσεται αυτα διοτι ευθειαι αι οδοι του κυριου και διχαιοι πορευσονται εν αυταις οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν αυταις.

Jæl

Chapter 1

1 λογος χυρίου ος εγενηθη προς ιωηλ τον του βαθουηλ 2 αχουσατε δη ταυτα οι πρεσβυτεροι και ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την γην ει γεγονεν τοιαυτα εν ταις ημεραις υμων η εν ταις ημεραις των πατερων υμων 3 υπερ αυτων τοις τεχνοις υμων διηγησασθε και τα τεχνα υμων τοις τεχνοις αυτων και τα τεχνα αυτων εις γενεαν ετεραν 4 τα καταλοιπα της καμπης κατεφαγεν η ακρις και τα καταλοιπα της ακριδος κατεφαγεν ο βρουχος και τα καταλοιπα του βρουχου κατεφαγεν η ερυσιβη 5 εκνηψατε οι μεθυοντες εξ οινου αυτων και κλαυσατε θρηνησατε παντες οι πινοντες οινον εις μεθην οτι εξηρται εχ στοματος υμων ευφροσυνή και καρά 6 οτι εθνός ανέβη επί την γην μου ισχύρον και αναριθμήτον οι οδοντες αυτου οδοντες λεοντος και αι μυλαι αυτου σκυμνου 7 εθετο την αμπελον μου εις αφανισμον και τας συκας μου εις συγκλασμον ερευνων εξηρευνησεν αυτην και ερριψεν ελευκανεν κληματα αυτης 8 θρηνησον προς με υπερ νυμφην περιεζωσμενην σακκον επι τον ανδρα αυτης τον παρθενικον 9 εξηρται θυσια και σπονδη εξ οικου κυριου πενθειτε οι ιερεις οι λειτουργουντες θυσιαστηριω 10 οτι τεταλαιπωρηχεν τα πεδια πενθειτω η γη οτι τεταλαιπωρηχεν σιτος εξηρανθη οινος ωλιγωθη ελαιον 11 εξηρανθησαν οι γεωργοι θρηνειτε χτηματα υπερ πυρου και κριθης οτι απολωλέν τρυγητος εξ αγρου 12 η αμπέλος εξηρανθη και αι συκαι ωλιγωθησαν ροα και φοινιξ και μηλον και παντα τα ξυλα του αγρου εξηρανθησαν οτι ησχυναν χαραν οι υιοι των ανθρωπων 13 περιζωσασθε και κοπτεσθε οι ιερεις θρηνειτε οι λειτουργουντες θυσιαστηριω εισελθατε υπνωσατε εν σακκοις λειτουργουντες θεω οτι απεσχήμεν εξ οιμού θεού υμών θυσία μαι σπονδή 14 αγιασατε νηστειαν χηρυξατε θεραπειαν συναγαγετε πρεσβυτερους παντας χατοιχουντας γην εις οιχον θεου υμων χαι χεχραξατε προς χυριον εχτενως 15 οιμμοι οιμμοι οιμμοι εις ημεραν οτι εγγυς ημερα χυριου χαι ως ταλαιπωρια εχ ταλαιπωριας ηξει 16 κατεναντι των οφθαλμων υμων βρωματα εξωλεθρευθη εξ οικου θεου υμων ευφροσυνη και χαρα 17 εσκιρτησαν δαμαλεις επι ταις φατναις αυτων ηφανισθησαν θησαυροι χατεσχαφησαν ληνοι οτι εξηρανθη σιτος 18 τι αποθησομεν εαυτοις εκλαυσαν βουκολια βοων οτι ουχ υπηρχεν νομη αυτοις και τα ποιμνια των προβατων ηφανισθησαν 19 προς σε χυριε βοησομαι οτι πυρ ανηλωσεν τα ωραια της ερημου και φλοξ ανηψεν παντα τα ξυλα του αγρου 20 και τα κτηνη του πεδιου ανεβλεψαν προς σε οτι εξηρανθησαν αφεσεις υδατων και πυρ κατεφαγεν τα ωραια της ερημου

Chapter 2

1 σαλπισατε σαλπιγγι εν σιων χηρυξατε εν ορει αγιω μου χαι συγχυθητωσαν παντες οι κατοικουντες την γην διοτι παρεστιν ημέρα κυρίου οτι έγγυς 2 ημέρα σχοτους και γνοφου ημερα νεφελής και ομιχλής ως ορθρος χυθήσεται επι τα ορή λαος πολυς και ισχυρος ομοιος αυτω ου γεγονεν απο του αιωνος και μετ' αυτον ου προστεθησεται εως ετων εις γενεας γενεων 3 τα εμπροσθεν αυτου πυρ αναλισκον και τα οπισω αυτου αναπτομενη φλοξ ως παραδεισος τρυφης η γη προ προσωπου αυτου και τα οπισθεν αυτου πεδιον αφανισμου και ανασωζομενος ουκ εσται αυτω 4 ως ορασις ιππων η οψις αυτων και ως ιππεις ουτως καταδιωξονται 5 ως φωνη αρματων επι τας κορυφας των ορεων εξαλουνται και ως φωνη φλογος πυρος κατεσθιουσης καλαμην και ως λαος πολυς και ισχυρος παρατασσομενος εις πολεμον 6 απο προσωπου αυτου συντριβησονται λαοι παν προσωπον ως προσκαυμα χυτρας 7 ως μαχηται δραμουνται και ως ανδρες πολεμισται αναβησονται επι τα τειχη και εκαστος εν τη οδω αυτου πορευσεται και ου μη εκκλινωσιν τας τριβους αυτων 8 και εκαστος απο του αδελφου αυτου ουκ αφεξεται καταβαρυνομενοι εν τοις οπλοις αυτων πορευσονται και εν τοις βελεσιν αυτων πεσουνται και ου μη συντελεσθωσιν 9 της πολεως επιλημψονται και επι των τειχεων δραμουνται και επι τας οιχιας αναβησονται και δια θυριδων εισελευσονται ως κλεπται 10 προ προσωπου αυτων συγχυθησεται η γη και σεισθησεται ο ουρανος ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και τα αστρα δυσουσιν το φεγγος αυτων 11 και κυριος δωσει φωνην αυτου προ προσωπου δυναμεως αυτου οτι πολλη εστιν σφοδρα η παρεμβολη αυτου οτι ισχυρα εργα λογων αυτου διοτι μεγαλη η ημερα του χυριου μεγαλη και επιφανης σφοδρα και τις εσται ικανος αυτη 12 και νυν λεγει κυριος ο θεος υμων επιστραφητε προς με εξ ολης της καρδιας υμων και εν νηστεια και εν κλαυθμω και εν κοπετω 13 και διαρρηξατε τας καρδιας υμων και μη τα ιματια υμων και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων οτι ελεημων και οικτιρμων εστιν μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιαις 14 τις οιδεν ει επιστρεψει και μετανοησει και υπολειψεται οπισω αυτου ευλογιαν θυσιαν και σπονδην κυριώ τω θεώ ημών 15 σαλπισάτε σαλπίγγι εν σιών αγιασάτε νηστειαν χηρυξατε θεραπειαν 16 συναγαγετε λαον αγιασατε εχχλησιαν εχλεξασθε πρεσβυτερους συναγαγετε νηπια θηλαζοντα μαστους εξελθατω νυμφιος εχ του χοιτωνος αυτου και νυμφη εκ του παστου αυτης 17 ανα μεσον της κρηπιδος του θυσιαστηριου κλαυσονται οι ιερεις οι λειτουργουντες κυριω και ερουσιν φεισαι χυριε του λαου σου χαι μη δως την χληρονομιαν σου εις ονειδος του χαταρξαι αυτων εθνη οπως μη ειπωσιν εν τοις εθνεσιν που εστιν ο θεος αυτων 18 και εζηλωσεν χυριος την γην αυτου και εφεισατο του λαου αυτου 19 και απεκριθη κυριος και ειπεν τω λαω αυτου ιδου εγω εξαποστελλω υμιν τον σιτον και τον οινον

και το ελαιον και εμπλησθησεσθε αυτων και ου δωσω υμας ουκετι εις ονειδισμον εν τοις εθνεσι 20 και τον απο βορρα εκδιωξω αφ΄ υμων και εξωσω αυτον εις γην ανυδρον και αφανιω το προσωπον αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και τα οπισω αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και αναβησεται η σαπρια αυτου και αναβησεται ο βρομος αυτου οτι εμεγαλυνεν τα εργα αυτου 21 θαρσει γη χαιρε και ευφραίνου οτι εμεγαλυνέν κυρίος του ποίησαι 22 θαρσείτε κτηνή του πέδιου οτι βεβλαστηκέν πεδια της ερημού οτι ξύλον ηνέγκεν τον καρπού αυτού αμπέλος και συχη εδωχαν την ισχυν αυτων 23 και τα τεχνα σιων χαιρετε και ευφραινεσθε επι τω χυριω θεω υμων διοτι εδωχεν υμιν τα βρωματα εις διχαιοσυνην χαι βρεξει υμιν υετον προιμον και οψιμον καθως εμπροσθεν 24 και πλησθησονται αι αλωνες σιτου και υπερεκχυθησονται αι ληνοι οινου και ελαιου 25 και ανταποδωσω υμιν αντι των ετων ων κατεφαγεν η ακρις και ο βρουχος και η ερυσιβη και η καμπη η δυναμις μου η μεγαλη ην εξαπεστειλα εις υμας 26 και φαγεσθε εσθιοντες και εμπλησθησεσθε και αινεσετε το ονομα κυριου του θεου υμων α εποιησεν μεθ΄ υμων εις θαυμασια και ου μη καταισχυνθη ο λαος μου εις τον αιωνα 27 και επιγνωσεσθε οτι εν μεσω του ισραηλ εγω ειμι και εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ εστιν ετι πλην εμου και ου μη καταισχυνθωσιν ουκετι πας ο λαος μου εις τον αιωνα

Chapter 3

1 και εσται μετα ταυτα και έκχεω από του πνευματός μου έπι πασάν σαρκά και προφητευσουσίν οι υιοι υμών και αι θυγατέρες υμών και οι πρέσβυτεροι υμών ενυπνία ενυπνιασθησονται και οι νεανισκοι υμών οράσεις οψονται 2 και έπι τους δουλούς και έπι τας δουλάς εν ταις ημέραις έκειναις έκχεω από του πνευματός μου 3 και δώσω τέρατα εν τω ουράνω και έπι της γης αίμα και πυρ και ατμιδά καπνού 4 ο ηλίος μεταστραφησεται εις σκότος και η σέληνη εις αίμα πριν έλθειν ημέραν κυρίου την μεγάλην και έπιφανη 5 και έσται πας ος αν επικάλεσηται το ονόμα κυρίου σωθησεται ότι εν τω όρει σιών και εν ιερουσάλημ έσται ανασωζόμενος καθότι είπεν κυρίος και ευαγγελίζομενοι ους κυρίος προσκέκληται

Chapter 4

1 διοτι ιδου έγω εν ταις ημέραις έχειναις και εν τω καιρω έχεινω όταν επιστρεψω την αιχμαλωσίαν ιουδα και ιερουσαλημ 2 και συναξω παντά τα έθνη και καταξω αυτά εις την κοιλάδα ιωσαφάτ και διακριθησομαί προς αυτους έχει υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου ισραήλ οι διέσπαρησαν εν τοις έθνεσιν και την γην μου καταδιείλαντο 3 και έπι τον λαού μου έβαλου κληρούς και έδωκαν

τα παιδαρια πορναις και τα κορασια επωλουν αντι οινου και επινον 4 και τι και υμεις εμοι τυρος και σιδων και πασα γαλιλαια αλλοφυλων μη ανταποδομα υμεις ανταποδιδοτε μοι η μνησικακειτε υμεις επ' εμοι οξεως και ταχεως ανταποδωσω το ανταποδομα υμών εις χεφαλάς υμών 5 ανθ΄ ων το αργυρίον μου και το χρυσιον μου ελαβετε και τα επιλεκτα μου και τα καλα εισηνεγκατε εις τους ναους υμων 6 και τους υιους ιουδα και τους υιους ιερουσαλημ απεδοσθε τοις υιοις των ελληνων οπως εξωσητε αυτους εχ των οριων αυτων 7 ιδου εγω εξεγειρω αυτους εκ του τοπου ου απεδοσθε αυτους εκει και ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις πεφαλας υμών 8 και αποδωσομαι τους υιους υμών και τας θυγατερας υμών εις χειρας υιων ιουδα και αποδωσονται αυτους εις αιχμαλωσιαν εις εθνος μακραν απέχον οτι χυρίος ελαλήσεν 9 χηρυξατέ ταυτα εν τοις εθνέσιν αγιασατέ πολέμον εξεγειρατε τους μαχητας προσαγαγετε και αναβαινετε παντες ανδρες πολεμισται 10 συγχοψατε τα αρότρα υμών εις ρομφαίας και τα δρέπανα υμών εις σειρομάστας ο αδυνατος λεγετω οτι ισχυω εγω 11 συναθροιζεσθε και εισπορευεσθε παντα τα εθνη χυχλοθεν και συναχθητε εκει ο πραυ+ς εστω μαχητης 12 εξεγειρεσθωσαν και αναβαινετωσαν παντα τα εθνη εις την κοιλαδα ιωσαφατ διοτι εκει καθιω του διαχριναι παντα τα εθνη χυχλοθεν 13 εξαποστειλατε δρεπανα οτι παρεστηχεν τρυγητος εισπορευεσθε πατειτε διοτι πληρης η ληνος υπερεχχειται τα υποληνια οτι πεπληθυνται τα κακα αυτων 14 ηχοι εξηχησαν εν τη κοιλαδι της δικης οτι εγγυς ημερα χυριου εν τη χοιλαδι της διχης 15 ο ηλιος και η σεληνη συσχοτασουσιν και οι αστερες δυσουσιν φεγγος αυτων 16 ο δε κυριος εκ σιων ανακεκραξεται και εξ ιερουσαλημ δωσει φωνην αυτου και σεισθησεται ο ουρανος και η γη ο δε κυριος φεισεται του λαου αυτου και ενισχυσει κυριος τους υιους ισραηλ 17 και επιγνωσεσθε διοτι εγω χυριος ο θεος υμων ο χατασχηνων εν σιων εν ορει αγιω μου και εσται ιερουσαλημ πολις αγια και αλλογενεις ου διελευσονται δι' αυτης ουχετι 18 και εσται εν τη ημερα εχεινή αποσταλαξει τα ορή γλυκασμον και οι βουνοι ρυησονται γαλα και πασαι αι αφεσεις ιουδα ρυησονται υδατα και πηγη εξ οιχου χυριου εξελευσεται και ποτιει τον χειμαρρουν των σχοινων 19 αιγυπτος εις αφανισμον εσται και η ιδουμαια εις πεδιον αφανισμου εσται εξ αδικιών υιών ιουδα ανθ΄ ων εξεχεαν αιμα δικαιον εν τη γη αυτων 20 η δε ιουδαια εις τον αιωνα κατοικηθησεται και ιερουσαλημ εις γενεας γενεων 21 και εκδικησω το αιμα αυτων και ου μη αθωωσω και κυριος κατασκηνωσει εν σιων.

Amos

Chapter 1

1 λογοι αμως οι εγενοντο εν νακκαριμ εκ θεκουε ους είδεν υπερ ιερουσαλημ εν ημεραις οζιου βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ του ιωας βασιλεως ισραηλ προ δυο ετων του σεισμου 2 και ειπεν κυριος εκ σιων εφθεγξατο και εξ ιερουσαλημ εδωχεν φωνην αυτου και επενθησαν αι νομαι των ποιμενων και εξηρανθη η κορυφη του καρμηλου 3 και ειπεν κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις δαμασκου και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων επριζον πριοσιν σιδηροις τας εν γαστρι εχουσας των εν γαλααδ 4 και εξαποστελω πυρ εις τον οικον αζαηλ και καταφαγεται θεμελια υιου αδερ 5 και συντριψω μοχλους δαμασκου και εξολεθρευσω κατοικουντας εκ πεδιου ων και κατακοψω φυλην εξ ανδρων χαρραν και αιχμαλωτευθησεται λαος συριας επικλητος λεγει κυριος 6 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις γαζης και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτους ενεχεν του αιχμαλωτευσαι αυτους αιχμαλωσιαν του σαλωμων του συγχλεισαι εις την ιδουμαιαν 7 και εξαποστελώ πυρ επι τα τειχη γαζης και καταφαγεται θεμελια αυτης 8 και εξολεθρευσω κατοικουντας εξ αζωτου και εξαρθησεται φυλη εξ ασχαλωνος και επαξω την χειρα μου επι ακκαρων και απολουνται οι καταλοιποι των αλλοφυλων λεγει χυριος 9 ταδε λεγει χυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις τυρου και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτην ανθ' ων συνεκλεισαν αιχμαλωσιαν του σαλωμων εις την ιδουμαιαν και ουκ εμνησθησαν διαθηκης αδελφων 10 και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη τυρου και καταφαγεται θεμελια αυτης 11 ταδε λεγει χυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις της ιδουμαιας χαι επι ταις τεσσαρσιν ουχ αποστραφησομαι αυτους ενέχα του διωξαι αυτους εν ρομφαία τον αδελφον αυτου και ελυμηνατο μητραν επι γης και ηρπασεν εις μαρτυριον φρικην αυτου και το ορμημα αυτου εφυλαξεν εις νεικος 12 και εξαποστελω πυρ εις θαιμαν και καταφαγεται θεμελια τειχεων αυτης 13 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων αμμων και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ΄ ων ανεσχιζον τας εν γαστρι εχουσας των γαλααδιτων οπως εμπλατυνωσιν τα ορια αυτων $14\,$ και αναψω πυρ επι τα τειχη ραββα και καταφαγεται θεμελια αυτης μετα κραυγης εν ημερα πολεμου και σεισθησεται εν ημερα συντελειας αυτης 15 και πορευσονται οι βασιλεις αυτης εν αιχμαλωσια οι ιερεις αυτων και οι αρχοντες αυτων επι το αυτο λεγει χυριος

Chapter 2

1 ταδε λεγει χυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις μωαβ χαι επι ταις τεσσαρσιν ουχ αποστραφησομαι αυτον ανθ΄ ων κατεκαυσαν τα οστα βασιλεως της ιδουμαιας εις χονιαν 2 και εξαποστελώ πυρ επι μωαβ και καταφαγεται θεμελια των πολεών αυτης και αποθανειται εν αδυναμια μωαβ μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος 3 και εξολεθρευσω κριτην εξ αυτης και παντας τους αρχοντας αυτης αποκτενω μετ΄ αυτου λεγει χυριος 4 ταδε λεγει χυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων ιουδα και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ενεκα του απωσασθαι αυτους τον νομον χυριου και τα προσταγματα αυτου ουχ εφυλαξαντο και επλανησεν αυτους τα ματαια αυτων α εποιησαν οις εξηχολουθησαν οι πατερες αυτων οπισω αυτων 5 και εξαποστελω πυρ επι ιουδαν και καταφαγεται θεμελια ιερουσαλημ 6 ταδε λεγει χυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις ισραηλ χαι επι ταις τεσσαρσιν ουχ αποστραφησομαι αυτον ανθ΄ ων απεδοντο αργυριου δικαιον και πενητα ενεκεν υποδηματων 7 τα πατουντα επι τον χουν της γης και εκονδυλιζον εις κεφαλας πτωχων και οδον ταπεινων εξεκλιναν και υιος και πατηρ αυτου εισεπορευοντο προς την αυτην παιδισκην οπως βεβηλωσωσιν το ονομα του θεου αυτων 8 και τα ιματια αυτων δεσμευοντες σχοινιοις παραπετασματα εποιουν εχομενα του θυσιαστηριου και οινον εκ συκοφαντιών επινον εν τω οικώ του θέου αυτών 9 εγώ δε εξηρα τον αμορραιον εχ προσωπου αυτων ου ην χαθως υψος χεδρου το υψος αυτου και ισχυρος ην ως δρυς και εξηρα τον καρπον αυτου επανωθεν και τας ριζας αυτου υποκατωθεν 10 και εγω ανηγαγον υμας εκ γης αιγυπτου και περιηγαγον υμας εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη του κατακληρονομησαι την γην των αμορραίων 11 και ελαβον εκ των υίων υμών εις προφητάς και εκ των νεανισχών υμων εις αγιασμον μη ουχ εστιν ταυτα υιοι ισραηλ λεγει χυριος 12 και εποτιζετε τους ηγιασμενους οινον και τοις προφηταις ενετελλεσθε λεγοντες ου μη προφητευσητε 13 δια τουτο ιδου εγω χυλιω υποχατω υμων ον τροπον χυλιεται η αμαξα η γεμουσα χαλαμης 14 και απολειται φυγη εκ δρομέως και ο κραταιος ου μη κρατηση της ισχυος αυτου και ο μαχητης ου μη σωση την ψυχην αυτου 15 και ο τοξοτης ου μη υποστη και ο οξυς τοις ποσιν αυτου ου μη διασωθη ουδε ο ιππευς ου μη σωση την ψυχην αυτου 16 και ευρησει την καρδιαν αυτου εν δυναστειαις ο γυμνος διωξεται εν εχεινή τη ημέρα λέγει χυριος

Chapter 3

1 αχουσατε τον λογον τουτον ον ελαλησεν χυριος εφ΄ υμας οιχος ισραηλ χαι κατα πασης φυλης ης ανηγαγον εχ γης αιγυπτου λεγων 2 πλην υμας εγνων εχ πασων φυλων της γης δια τουτο εχδιχησω εφ΄ υμας πασας τας αμαρτιας υμων 3 ει πορευσονται δυο επι το αυτο χαθολου εαν μη γνωρισωσιν εαυτους 4 ει

ερευξεται λεων εχ του δρυμου αυτου θηραν ουχ έχων ει δωσει σχυμνος φωνην αυτου εχ της μανδρας αυτου χαθολου εαν μη αρπαση τι 5 ει πεσειται ορνεον επι την γην ανευ ιξευτου ει σχασθησεται παγις επι της γης ανευ του συλλαβειν τι 6 ει φωνησει σαλπιγξ εν πολει και λαος ου πτοηθησεται ει εσται κακια εν πολει ην χυριος ουχ εποιησεν 7 διοτι ου μη ποιηση χυριος ο θεος πραγμα εαν μη αποχαλυψη παιδειαν αυτου προς τους δουλους αυτου τους προφητας 8 λεων ερευξεται και τις ου φοβηθησεται κυριος ο θεος ελαλησεν και τις ου προφητευσει 9 απαγγειλατε χωραις εν ασσυριοις και επι τας χωρας της αιγυπτου και ειπατε συναχθητε επι το ορος σαμαρειας και ιδετε θαυμαστα πολλα εν μεσω αυτης και την καταδυναστειαν την εν αυτη 10 και ουκ εγνω α εσται εναντιον αυτης λεγει κυριος οι θησαυριζοντες αδικιαν και ταλαιπωριαν εν ταις χωραις αυτων 11 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ο θεος τυρος χυχλοθεν η γη σου ερημωθησεται και καταξει εκ σου ισχυν σου και διαρπαγησονται αι χωραι σου 12 ταδε λεγει κυριος ον τροπον οταν εχσπαση ο ποιμην εχ στοματος του λεοντος δυο σχελη η λοβον ωτιου ουτως εχσπασθησονται οι υιοι ισραηλ οι χατοιχουντές εν σαμαρεία χατέναντι φυλης χαι εν δαμασχω ιερεις 13 αχουσατε χαι επιμαρτυρασθε τω οιχω ιαχωβ λεγει χυριος ο θεος ο παντοχρατωρ 14 διοτι εν τη ημερα οταν εχδιχω ασεβειας του ισραηλ επ΄ αυτον και εκδικήσω επι τα θυσιαστήρια βαιθήλ και κατασκαφήσεται τα κερατα του θυσιαστηριου και πεσουνται επι την γην 15 συγχεω και παταξω τον οικον τον περιπτέρον επί τον οίχον τον θερίνον και απολούνται οίχοι ελεφαντίνοι και προστεθησονται οιχοι ετεροι πολλοι λεγει χυριος

Chapter 4

1 αχουσατε τον λογον τουτον δαμαλεις της βασανιτιδος αι εν τω ορει της σαμαρειας αι καταδυναστευουσαι πτωχους και καταπατουσαι πενητας αι λεγουσαι τοις κυριοις αυτων επιδοτε ημιν οπως πιωμεν 2 ομνυει κυριος κατα των αγιων αυτου διοτι ιδου ημεραι ερχονται εφ΄ υμας και λημφονται υμας εν οπλοις και τους μεθ΄ υμων εις λεβητας υποκαιομενους εμβαλουσιν εμπυροι λοιμοι 3 και εξενεχθησεσθε γυμναι κατεναντι αλληλων και απορριφησεσθε εις το ορος το ρεμμαν λεγει κυριος ο δεος 4 εισηλθατε εις βαιθηλ και ηνομησατε και εις γαλγαλα επληθυνατε του ασεβησαι και ηνεγκατε εις το πρωι θυσιας υμων εις την τριημερίαν τα επιδεκατα υμων 5 και ανεγνωσαν εξω νομον και επεκαλεσαντο ομολογίας απαγγείλατε οτι ταυτα ηγαπησαν οι υιοι ισραηλ λεγει κυρίος ο θεος 6 και εγω δωσω υμίν γομφιασμον οδοντων εν πασαις ταις πολεσιν υμων και ενδείαν αρτων εν πασι τοις τοποις υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυρίος 7 και εγω ανεσχον εξ υμων τον υετον προ τρίων μηνων του τρυγητου και βρεξω επι πολίν μιαν επι δε πολίν μιαν ου βρεξω μερις μια βραχησεται και μερις εφ΄ ην ου βρεξω επ΄ αυτην ξηρανθησεται

8 και συναθοοισθησονται δυο και τρεις πολεις εις πολιν μιαν του πιειν υδωρ και ου μη εμπλησθωσιν και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 9 επαταξα υμας εν πυρωσει και εν ικτερω επληθυνατε κηπους υμων αμπελωνας υμων και συκωνας υμων και ελαιωνας υμων κατεφαγεν η καμπη και ουδ΄ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 10 εξαπεστειλα εις υμας θανατον εν οδω αιγυπτου και απεκτεινα εν ρομφαια τους νεανισχους υμων μετα αιχμαλωσιας ιππων σου και ανηγαγον εν πυρι τας παρεμβολας υμων εν τη οργη μου και ουδ΄ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 11 κατεστρεψα υμας καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και εγενεσθε ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ουδ΄ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 12 δια τουτο ουτως ποιησω σοι ισραηλ πλην οτι ουτως ποιησω σοι ετοιμαζου του επικαλεισθαι τον θεον σου ισραηλ 13 διοτι ιδου εγω στερεων βροντην και κτιζων πνευμα και απαγγελλων εις ανθρωπους τον χριστον αυτου ποιων ορθρον και ομιχλην και επιβαινων επι τα υψη της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω

Chapter 5

1 αχουσατε τον λογον χυριου τουτον ον εγω λαμβανω εφ' υμας θρηνον οιχος ισραηλ 2 επέσεν ουχετι μη προσθή του αναστήναι παρθένος του ισραηλ εσφαλέν επι της γης αυτης ουχ εστιν ο αναστησων αυτην 3 διοτι ταδε λεγει χυριος χυριος η πολις εξ ης εξεπορευοντο χιλιοι υπολειφθησονται εκατον και εξ ης εξεπορευοντο εκατον υπολειφθησονται δεκα τω οικω ισραηλ 4 διοτι ταδε λεγει κυριος προς τον οιχον ισραηλ εχζητησατε με χαι ζησεσθε 5 χαι μη εχζητειτε βαιθηλ χαι εις γαλγαλα μη εισπορευεσθε και επι το φρεαρ του ορκου μη διαβαινετε οτι γαλγαλα αιχμαλωτευομενη αιχμαλωτευθησεται και βαιθηλ εσται ως ουχ υπαρχουσα 6 εχζητησατε τον χυριον και ζησατε οπως μη αναλαμψη ως πυρ ο οικος ιωσηφ και καταφαγεται αυτον και ουκ εσται ο σβεσων τω οικω ισραηλ 7 κυριος ο ποιων εις υψος κριμα και δικαιοσυνην εις γην εθηκέν 8 ποιών παντά και μετασκευάζων και εκτρεπών εις το πρωι σκιαν θανατού και ημέραν εις υυκτά συσκοτάζων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπου της γης χυριος ο θέος ο παντοχρατωρ ονομα αυτω 9 ο διαιρων συντριμμον επ΄ ισχυν και ταλαιπωριαν επι οχυρωμα επαγων 10 εμισησαν εν πυλαις ελεγχοντα και λογον οσιον εβδελυξαντο 11 δια τουτο ανθ΄ ων κατεκονδυλιζετε πτωχους και δωρα εκλεχτα εδεξασθε παρ΄ αυτων οιχους ξυστους ωχοδομησατε χαι ου μη χατοιχησητε εν αυτοις αμπελωνας επιθυμητους εφυτευσατε και ου μη πιητε τον οινον εξ αυτων 12 οτι εγνων πολλας ασεβειας υμων και ισχυραι αι αμαρτιαι υμων καταπατουντες δικαιον λαμβανοντες αλλαγματα και πενητας εν πυλαις εκκλινοντες 13 δια τουτο ο συνιων εν τω καιρω εκεινω σιωπησεται οτι καιρος πονηρος εστιν 14

εκζητησατε το καλον και μη το πονηρον οπως ζησητε και εσται ουτως μεθ΄ υμων κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ον τροπον ειπατε 15 μεμισηκαμεν τα πονηρα και ηγαπηχαμεν τα χαλα χαι αποχαταστησατε εν πυλαις χριμα οπως ελεηση χυριος ο θέος ο παντοχρατώρ τους περιλοιπούς του ιώσηφ 16 δια τουτό ταδε λέγει χυρίος ο θεος ο παντοχρατωρ εν πασαις πλατειαις χοπετος χαι εν πασαις οδοις ρηθησεται ουαι ουαι χληθησεται γεωργος εις πενθος χαι χοπετον χαι εις ειδοτας θρηνον 17 και εν πασαις οδοις κοπετος διοτι διελευσομαι δια μεσου σου ειπεν κυριος 18 ουαι οι επιθυμουντες την ημεραν χυριου ινα τι αυτη υμιν η ημερα του χυριου χαι αυτη εστιν σχοτος χαι ου φως 19 ον τροπον οταν φυγη ανθρωπος εχ προσωπου του λεοντος και εμπεση αυτω η αρκος και εισπηδηση εις τον οικον αυτου και απερεισηται τας χειρας αυτου επι τον τοιχον και δακη αυτον ο οφις 20 ουχι σκοτος η ημέρα του κυρίου και ου φως και γνοφος ουκ έχων φέγγος αυτή 21 μεμισηκα απωσμαι εορτας υμων και ου μη οσφρανθω εν ταις πανηγυρεσιν υμων 22 διοτι και εαν ενεγκητε μοι ολοκαυτωματα και θυσιας υμων ου προσδεξομαι αυτα και σωτηριου επιφανειας υμων ουκ επιβλεψομαι 23 μεταστησον απ' εμου ηχον ωδων σου και ψαλμον οργανων σου ουκ ακουσομαι 24 και κυλισθησεται ως υδωρ κριμα και δικαιοσυνή ως χειμαρρους αβατος 25 μη σφαγια και θυσιας προσηνεγχατε μοι εν τη ερημω τεσσαραχοντα ετη οιχος ισραηλ 26 και ανελαβετε την σχηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ραιφαν τους τυπους αυτων ους εποιησατε εαυτοις 27 και μετοικίω υμας επέκεινα δαμάσκου λέγει κυρίος ο θεος ο παντοχρατωρ ονομα αυτω

Chapter 6

1 ουαι τοις εξουθενουσιν σιων και τοις πεποιδοσιν επι το ορος σαμαρειας απετρυγησαν αρχας εθνων και εισηλδον αυτοι οικος του ισραηλ 2 διαβητε παντες και ιδετε και διελθατε εκειθεν εις εμαθ ραββα και καταβητε εκειθεν εις γεθ αλλοφυλων τας κρατιστας εκ πασων των βασιλειων τουτων ει πλεονα τα ορια αυτων εστιν των υμετερων οριων 3 οι ερχομενοι εις ημεραν κακην οι εγγιζοντες και εφαπτομενοι σαββατων ψευδων 4 οι καθευδοντες επι κλινων ελεφαντινων και κατασπαταλωντες επι ταις στρωμναις αυτων και εσθοντες εριφους εκ ποιμνιων και μοσχαρια εκ μεσου βουκολιων γαλαθηνα 5 οι επικροτουντες προς την φωνην των οργανων ως εστωτα ελογισαντο και ουχ ως φευγοντα 6 οι πινοντες τον διυλισμενον οινον και τα πρωτα μυρα χριομενοι και ουκ επασχον ουδεν επι τη συντριβη ιωσηφ 7 δια τουτο νυν αιχμαλωτοι εσονται απ΄ αρχης δυναστων και εξαρθησεται χρεμετισμος ιππων εξ εφραιμ 8 οτι ωμοσεν κυριος καθ΄ εαυτου διοτι βδελυσσομαι εγω πασαν την υβριν ιακωβ και τας χωρας αυτου μεμισηκα και εξαρω πολιν συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην 9 και εσται εαν υπολειφθωσιν δεκα ανδρες εν οικια μια και

αποθανουνται και υπολειφθησονται οι καταλοιποι 10 και λημψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας ει ετι υπαρχει παρα σοι και ερει ουκετι και ερει σιγα ενεκα του μη ονομασαι το ονομα κυριου 11 διοτι ιδου κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασιν και τον οικον τον μικρον ραγμασιν 12 ει διωξονται εν πετραις ιπποι ει παρασιωπησονται εν θηλειαις οτι υμεις εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν 13 οι ευφραινομενοι επ΄ ουδενι λογω οι λεγοντες ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα 14 διοτι ιδου εγω επεγειρω εφ΄ υμας οικος του ισραηλ εθνος και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις εμαθ και εως του χειμαρρου των δυσμων

Chapter 7

1 ουτως εδειξεν μοι χυριος και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη και ιδου βρουχος εις γωγ ο βασιλευς 2 και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης και ειπα κυθιε κυθιε ιλέως γένου τις αναστησεί τον ιακώβ οτι ολίγοστος εστιν 3 μετανοήσον χυριε επι τουτώ χαι τουτό ουχ εσται λέγει χυριος 4 ουτώς εδείξεν μοι χυρίος και ίδου εκαλέσεν την δίκην εν πυρί χυρίος και κατέφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγέν την μερίδα 5 και είπα κυρίε κυρίε κοπασον δη τις αναστησει τον ιαχωβ οτι ολιγοστος εστιν 6 μετανοησον χυριε επι τουτω χαι τουτο ου μη γενηται λεγει χυριος 7 ουτως εδειξεν μοι χυριος και ιδου ανηρ εστηχως επι τειχους αδαμαντινου και εν τη χειρι αυτου αδαμας 8 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας αμως και ειπα αδαμαντα και ειπεν κυριος προς με ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μεσω λαου μου ισραηλ ουχετι μη προσθω του παρελθειν αυτον 9 και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος και αι τελεται του ισραηλ εξερημωθησονται και αναστησομαι επι τον οικον ιεροβοαμ εν ρομφαια 10 και εξαπεστειλεν αμασιας ο ιερευς βαιθηλ προς ιεροβοαμ βασιλεα ισραηλ λεγων συστροφας ποιειται κατα σου αμως εν μεσω οικου ισραηλ ου μη δυνηται η γη υπενεγκειν απαντας τους λογους αυτου 11 διοτι ταδε λεγει αμως εν ρομφαια τελευτησει ιεροβοαμ ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου 12 και ειπεν αμασιας προς αμως ο ορων βαδιζε εχχωρησον εις γην ιουδα και εκει καταβιου και εκει προφητευσεις 13 εις δε βαιθηλ ουχετι μη προσθης του προφητευσαι οτι αγιασμα βασιλεως εστιν και οικος βασιλειας εστιν 14 και απεκριθη αμως και ειπεν προς αμασιαν ουκ ημην προφητης εγω ουδε υιος προφητου αλλ΄ η αιπολος ημην και κνιζων συκαμινα 15 και ανελαβεν με κυριος εκ των προβατων και ειπεν κυριος προς με βαδιζε προφητευσον επι τον λαον μου ισραηλ 16 και νυν ακουε λογον κυριου συ λεγεις μη προφητεύε επί τον ισραήλ και ου μη οχλαγωγήσης επί τον οίκον ιακώβ 17 δια τουτο ταδε λεγει χυριος η γυνη σου εν τη πολει πορνευσει χαι οι υιοι σου χαι αι

θυγατερες σου εν ρομφαια πεσουνται και η γη σου εν σχοινιω καταμετρηθησεται και συ εν γη ακαθαρτω τελευτησεις ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου

Chapter 8

1 ουτως εδείξεν μοι χυρίος και ίδου αγγος ίξευτου 2 και είπεν τι συ βλεπείς αμώς και ειπα αγγος ιξευτου και ειπεν κυριος προς με ηκει το περας επι τον λαον μου ισραηλ ουχετι μη προσθω του παρελθειν αυτον 3 και ολολυξει τα φατνωματα του ναου εν εχεινή τη ημερα λεγει χυριος πολυς ο πεπτωχώς εν παντι τοπώ επιροιψω σιωπην 4 αχουσατε δη ταυτα οι εχτριβοντες εις το πρωι πενητα χαι καταδυναστευοντες πτωχους απο της γης 5 οι λεγοντες ποτε διελευσεται ο μην και εμπολησομεν και τα σαββατα και ανοιξομεν θησαυρους του ποιησαι μικρον μετρον και του μεγαλυναι σταθμια και ποιησαι ζυγον αδικον 6 του κτασθαι εν αργυριω πτωχους και ταπεινον αντι υποδηματων και απο παντος γενηματος εμπορευσομεθα 7 ομνυει χυριος χαθ΄ υπερηφανιας ιαχωβ ει επιλησθησεται εις νειχος παντα τα εργα υμων 8 και επι τουτοις ου ταραχθησεται η γη και πενθησει πας ο κατοικων εν αυτη και αναβησεται ως ποταμος συντελεια και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου 9 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος ο θεος και δυσεται ο ηλιος μεσημβριας και συσκοτασει επι της γης εν ημερα το φως 10 και μεταστρεψω τας εορτας υμων εις πενθος και πασας τας ωδας υμων εις θρηνον και αναβιβω επι πασαν οσφυν σαχχον και επι πασαν χεφαλην φαλαχρωμα και θησομαι αυτον ως πενθος αγαπητου και τους μετ' αυτου ως ημεραν οδυνης 11 ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος χαι εξαποστελω λιμον επι την γην ου λιμον αρτου ουδε διψαν υδατος αλλα λιμον του αχουσαι λογον χυριου 12 και σαλευθησονται υδατα εως θαλασσης και απο βορρα εως ανατολων περιδραμουνται ζητουντες τον λογον χυριου και ου μη ευρωσιν 13 εν τη ημερα εκεινη εκλειψουσιν αι παρθενοι αι χαλαι χαι οι νεανισχοι εν διψει 14 οι ομνυοντες χατα του ιλασμου σαμαρειας και οι λεγοντες ζη ο θεος σου δαν και ζη ο θεος σου βηρσαβεε και πεσουνται και ου μη αναστωσιν ετι

Chapter 9

1 είδον τον χυρίον εφεστωτα επί του θυσιαστηρίου και είπεν πατάξον επί το ιλαστηρίον και σεισθησεται τα προπυλά και διακοψόν είς κεφάλας παντών και τους καταλοίπους αυτών εν ρομφαία αποκτένω ου μη διαφυγή εξ αυτών φευγών και ου μη διασώθη εξ αυτών ανασωζομένος 2 εαν κατορυγώσιν είς αδου έκειθεν η χείρ μου ανασπάσει αυτούς και εαν αναβωσίν είς τον ουρανόν έκειθεν κατάξω

αυτους 3 εαν εγκρυβωσιν εις την κορυφην του καρμηλου εκειθεν εξερευνησω και λημψομαι αυτους και εαν καταδυσωσιν εξ οφθαλμων μου εις τα βαθη της θαλασσης εχει εντελουμαι τω δραχοντι χαι δηξεται αυτους 4 χαι εαν πορευθωσιν εν αιχμαλωσια προ προσωπου των εχθρων αυτων εχει εντελουμαι τη ρομφαια και αποκτενει αυτους και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις κακα και ουχ εις αγαθα 5 χαι χυριος χυριος ο θεος ο παντοχρατωρ ο εφαπτομενος της γης και σαλευων αυτην και πενθησουσιν παντες οι κατοικουντες αυτην και αναβησεται ως ποταμος συντελεια αυτης και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου 6 ο οιχοδομων εις τον ουρανον αναβασιν αυτου και την επαγγελιαν αυτου επι της γης θεμελιων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπον της γης χυριος ο θέος ο παντοχρατωρ ονομα αυτω 7 ουχ ως υιοι αιθιοπων υμεις εστε εμοι υιοι ισραηλ λεγει χυριος ου τον ισραηλ ανηγαγον εχ γης αιγυπτου και τους αλλοφυλους εκ καππαδοκιας και τους συρους εκ βοθρου 8 ιδου οι οφθαλμοι χυριου του θεου επι την βασιλειαν των αμαρτωλων χαι εξαρω αυτην απο προσωπου της γης πλην οτι ουχ εις τελος εξαρω τον οικον ιακωβ λεγει χυριος 9 διοτι ιδου εγω εντελλομαι χαι λιχμιω εν πασι τοις εθνεσιν τον οιχον του ισραηλ ον τροπον λικμαται εν τω λικμω και ου μη πεση συντριμμα επι την γην 10 εν φομφαια τελευτησουσι παντες αμαρτωλοι λαου μου οι λεγοντες ου μη εγγιση ουδ΄ ου μη γενηται εφ΄ ημας τα κακα 11 εν τη ημερα εκεινη αναστησω την σχηνην δαυιδ την πεπτωχυιαν χαι ανοιχοδομησω τα πεπτωχοτα αυτης χαι τα κατεσκαμμενα αυτης αναστησω και ανοικοδομησω αυτην καθως αι ημεραι του αιωνος 12 οπως εχζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων και παντα τα εθνη εφ΄ ους επιχεχληται το ονομα μου επ΄ αυτους λεγει χυριος ο θεος ο ποιων ταυτα 13 ιδου ημεραι ερχονται λεγει χυριος και καταλημψεται ο αλοητος τον τρυγητον και περκασει η σταφυλη εν τω σπορω και αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και παντες οι βουνοι συμφυτοι εσονται 14 και επιστρεψω την αιχμαλωσιαν λαου μου ισραηλ και οικοδομησουσιν πολεις τας ηφανισμενας και κατοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και πιονται τον οινον αυτων και φυτευσουσιν κηπους και φαγονται τον καρπον αυτων 15 και καταφυτευσω αυτους επι της γης αυτων και ου μη εκσπασθωσιν ουκετι απο της γης αυτων ης εδωκα αυτοις λεγει κυριος ο θεος ο παντοχρατωρ.

Obadiah

Obadiah

Chapter 1

1 ορασις αβδιου ταδε λεγει χυριος ο θεος τη ιδουμαία αχοην ηχουσα παρα χυριου και περιοχην εις τα εθνη εξαπεστειλεν αναστητε και εξαναστωμεν επ΄ αυτην εις πολεμον 2 ιδου ολιγοστον δεδωχα σε εν τοις εθνεσιν ητιμωμενος συ ει σφοδρα 3 υπερηφανία της καρδίας σου επηρέν σε κατασκηνούντα εν ταις οπαίς των πετρών υψων κατοικίαν αυτου λέγων εν καρδία αυτου τις με κατάξει επί την γην 4 εαν μετεωρισθης ως αετος και εαν ανα μεσον των αστρων θης νοσσιαν σου εκειθεν καταξω σε λεγει κυριος 5 ει κλεπται εισηλθον προς σε η λησται νυκτος που αν απερριφης ουχ αν εχλεψαν τα ιχανα εαυτοις χαι ει τρυγηται εισηλθον προς σε ουχ αν υπελιποντο επιφυλλιδα 6 πως εξηρευνηθη ησαυ και κατελημφθη αυτου τα κεκρυμμενα 7 εως των οριων σου εξαπεστειλαν σε παντες οι ανδρες της διαθηκης σου αντεστησαν σοι ηδυνασθησαν προς σε ανδρες ειρηνικοι σου εθηκαν ενεδρα υποκατω σου ουκ εστιν συνεσις αυτοις 8 εν εκείνη τη ημέρα λεγεί κυρίος απολω σοφους εχ της ιδουμαιας χαι συνεσιν εξ ορους ησαυ 9 χαι πτοηθησονται οι μαχηται σου οι εχ θαιμαν οπως εξαρθη ανθρωπος εξ ορους ησαυ 10 δια την σφαγην και την ασεβειαν την εις τον αδελφον σου ιακωβ και καλυψει σε αισχυνη και εξαρθηση εις τον αιωνα 11 αφ΄ ης ημερας αντεστης εξ εναντιας εν ημερα αιχμαλωτευοντων αλλογενων δυναμιν αυτου και αλλοτριοι εισηλθον εις πυλας αυτου και επι ιερουσαλημ εβαλον κληρους και συ ης ως εις εξ αυτων 12 και μη επιδης ημεραν αδελφου σου εν ημερα αλλοτριων και μη επιχαρης επι τους υιους ιουδα εν ημερα απωλειας αυτων και μη μεγαλορρημονησης εν ημερα θλιψεως 13 μηδε εισελθης εις πυλας λαων εν ημερα πονων αυτων μηδε επιδης και συ την συναγωγην αυτων εν ημερα ολεθρου αυτων μηδε συνεπιθη επι την δυναμιν αυτων εν ημερα απωλειας αυτων 14 μηδε επιστης επι τας διεκβολας αυτων του εξολεθρευσαι τους ανασωζομενους αυτων μηδε συγκλεισης τους φευγοντας εξ αυτων εν ημερα θλιψεως 15 διοτι εγγυς ημερα χυριου επι παντα τα εθνη ον τροπον εποιησας ουτως εσται σοι το ανταποδομα σου ανταποδοθησεται εις χεφαλην σου 16 διοτι ον τροπον επιες επι το ορος το αγιον μου πιονται παντα τα εθνη οινον πιονται και καταβησονται και εσονται καθως ουχ υπαρχοντες 17 εν δε τω ορει σιων εσται η σωτηρια και εσται αγιον και κατακληρονομησουσιν ο οιχος ιαχωβ τους χαταχληρονομησαντας αυτους 18 χαι εσται ο οιχος ιαχωβ πυρ ο δε οιχος ιωσηφ φλοξ ο δε οιχος ησαυ εις χαλαμην και εχχαυθησονται εις αυτους και καταφαγονται αυτους και ουκ εσται πυροφορος εν τω οικω ησαυ διοτι χυριος ελαλησεν 19 και κατακληρονομησουσιν οι εν ναγεβ το ορος το ησαυ και οι εν τη σεφηλα τους αλλοφυλους και κατακληρονομησουσιν το ορος εφραιμ και Obadiah

το πεδιον σαμαφειας και βενιαμιν και την γαλααδιτιν 20 και της μετοικεσιας η αρχη αυτη τοις υιοις ισραηλ γη των χαναναιών εως σαρεπτών και η μετοικεσια ιερουσαλημ εως εφραθα και κληρονομησουσιν τας πολεις του ναγέβ 21 και αναβησονται ανδρές σεσωσμένοι έξ ορούς σιών του εκδικήσαι το ορος ήσαυ και έσται τω κυρίω η βασιλεία.

Jonah

Jonah

Chapter 1

1 και εγένετο λογος κυριού προς ιώναν τον του αμάθι λέγων 2 αναστήθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη οτι ανεβη η κραυγή της κακιας αυτής προς με 3 και ανέστη ιωνάς του φυγείν εις δαρσίς έκ προσωπου χυριου και κατεβη εις ιοππην και ευρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωχεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ΄ αυτων εις θαρσις εχ προσωπου χυριου 4 και χυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι 5 και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβοων εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηναι απ΄ αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγχεν 6 και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευς και ειπεν αυτω τι συ ρεγχεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα 7 και ειπεν εχαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν χληρους χαι επιγνωμεν τινος ενεχεν η χαχια αυτη εστιν εν ημιν χαι εβαλον χληρους χαι επεσεν ο χληρος επι ιωναν 8 και ειπον προς αυτον απαγγείλον ημιν τίνος ενέχεν η κακία αυτή εστιν εν ημιν τις σου η εργασια εστιν και ποθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ 9 και ειπεν προς αυτους δουλος χυριου εγω ειμι και τον χυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποιησεν την θαλασσαν και την ξηραν 10 και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποιησας διοτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις 11 και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ΄ ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα 12 και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ΄ υμων διοτι εγνωχα εγω οτι δι' εμε ο χλυδων ο μεγας ουτος εφ' υμας εστιν 13 και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ' αυτους 14 και ανεβοησαν προς χυριον χαι ειπαν μηδαμως χυριε μη απολωμεθα ενέχεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δως εφ΄ ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιημας 15 και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εχ του σαλου αυτης 16 χαι εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον χυριον και εθυσαν θυσιαν τω χυριω και ευξαντο ευχας

Jonah

Chapter 2

1 και προσεταξεν κυρίος κητει μεγαλω καταπιείν τον ιωναν και ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημέρας και τρεις νυκτας 2 και προσηυξατο ιωνας προς κυρίον τον θεον αυτου έχ της κοιλιας του κητους 3 και είπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυρίον τον θεον μου και εισηκουσεν μου έχ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου 4 απερριψας με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με έχυκλωσαν παντές οι μετέωρισμοι σου και τα κυματά σου έπ΄ έμε διηλθον 5 και έγω είπα απωσμαί έξ οφθαλμών σου αρά προσθησώ του επιβλεψαί προς τον ναόν τον αγίον σου 6 περιέχυθη υδώρ μοι έως ψυχης αβυσσος έχυκλωσεν με εσχατή έδυ η κεφάλη μου εις σχισμάς ορέων 7 κατέβην εις γην ης οι μοχλοί αυτης κατόχοι αιωνίοι και αναβητώ φθορά ζωης μου χυρίε ο θέος μου 8 εν τω εκλείπειν απ΄ εμού την ψυχην μου του χυρίου εμνησθην και έλθοι προς σε η προσέυχη μου εις ναόν αγιον σου 9 φυλασσομένοι ματαία και ψευδη έλεος αυτών εγκατέλιπον 10 εγώ δε μετά φωνης αινέσεως και έξομολογησεως θυσώ σοι όσα ηυξαμην απόδωσω σοι σωτηρίου τω χυρίω 11 και προσέταγη τω κητεί και έξεβαλεν τον ιώναν επί την ξηραν

Chapter 3

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων 2 αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν ο εγω ελαλησα προς σε 3 και ανεστη ιωνας και επορευθη εις νινευη καθως ελαλησεν κυριος η δε νινευη ην πολις μεγαλη τω θεω ωσει πορειας οδου ημερων τριων 4 και ηρξατο ιωνας του εισελθειν εις την πολιν ωσει πορειαν ημερας μιας και εκηρυξεν και ειπεν ετι τρεις ημεραι και νινευη καταστραφησεται 5 και ενεπιστευσαν οι ανδρες νινευη τω θεω και εκηρυξαν νηστειαν και ενεδυσαντο σακκους απο μεγαλου αυτων εως μικρου αυτων 6 και ηγγισεν ο λογος προς τον βασιλεα της νινευη και εξανεστη απο του θρονου αυτου και περιειλατο την στολην αυτου αφ΄ εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εκαθισεν επι σποδου 7 και εκηρυχθη και ερρεθη εν τη νινευη παρα του βασιλεως και παρα των μεγιστανων αυτου λεγων οι ανθρωποι και τα κτηνη και οι βοες και τα προβατα μη γευσασθωσαν μηδεν μηδε νεμεσθωσαν μηδε υδωρ πιετωσαν 8 και περιεβαλοντο σαχχους οι ανθρωποι χαι τα χτηνη χαι ανεβοησαν προς τον θεον εχτενως χαι απεστρεψαν εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο της αδικιας της εν χερσιν αυτων λεγοντες 9 τις οιδεν ει μετανοησει ο θεος και αποστρεψει εξ οργης θυμου αυτου και ου μη απολωμεθα 10 και ειδεν ο θεος τα εργα αυτων οτι απεστρεψαν απο των οδων αυτων των πονηρων και μετενοησεν ο θεος επι τη κακια η ελαλησεν του ποιησαι αυτοις και ουκ εποιησεν

Jonah

Chapter 4

1 και ελυπηθη ιωνας λυπην μεγαλην και συνεχυθη 2 και προσευξατο προς χυριον και είπεν ω κυρίε ουχ ουτοι οι λογοί μου ετι οντός μου εν τη γη μου δια τουτο προεφθασα του φυγειν εις θαρσις διοτι εγνων οτι συ ελεημων και οικτιρμων μαχροθυμος και πολυελέος και μετανοών επι ταις κακιαις 3 και νυν δεσποτα κυριε λαβε την ψυχην μου απ΄ εμου οτι καλον το αποθανειν με η ζην με 4 και ειπεν χυριος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ 5 χαι εξηλθεν ιωνας εχ της πολεως και εκαθισεν απεναντι της πολεως και εποιησεν εαυτω εκει σκηνην και εκαθητο υποκατω αυτης εν σκια εως ου απιδη τι εσται τη πολει 6 και προσεταξεν χυριος ο θεος χολοχυνθη χαι ανεβη υπερ χεφαλης του ιωνα του ειναι σχιαν υπερανω της κεφαλης αυτου του σκιαζειν αυτω απο των κακων αυτου και εχαρη ιωνας επι τη κολοκυνθη χαραν μεγαλην 7 και προσεταξεν ο θεος σκωληκι εωθινη τη επαυριον και επαταξεν την κολοκυνθαν και απεξηρανθη 8 και εγενετο αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και προσεταξεν ο θεος πνευματι καυσωνος συγκαιοντι και επαταξεν ο ηλιος επι την κεφαλην ιωνα και ωλιγοψυχησεν και απελεγετο την ψυχην αυτου και είπεν καλον μοι αποθανείν με η ζην 9 και είπεν ο θέος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ επι τη κολοκυνθη και ειπεν σφοδρα λελυπημαι εγω εως θανατου 10 και ειπεν κυριος συ εφεισω υπερ της κολοκυνθης υπερ ης ουκ εκακοπαθησας επ' αυτην και ουκ εξεθρεψας αυτην η εγενηθη υπο νυκτα και υπο νυχτα απωλετο 11 εγω δε ου φεισομαι υπερ νινευη της πολεως της μεγαλης εν η κατοικουσιν πλειους η δωδεκα μυριαδες ανθρωπων οιτινες ουκ εγνωσαν δεξιαν αυτων η αριστεραν αυτων και κτηνη πολλα.

Micah

Chapter 1

1 και εγένετο λογος χυρίου προς μιχαίαν τον του μωρασθί εν ημέραις ιωαθαμ και αχαζ και εζεκιου βασιλεων ιουδα υπερ ων ειδεν περι σαμαρειας και περι ιερουσαλημ 2 αχουσατε λαοι λογους χαι προσεχετω η γη χαι παντες οι εν αυτη χαι εσται χυριος εν υμιν εις μαρτυριον χυριος εξ οιχου αγιου αυτου 3 διοτι ιδου χυριος εχπορευεται εχ του τοπου αυτου χαι χαταβησεται χαι επιβησεται επι τα υψη της γης 4 και σαλευθησεται τα ορη υποκατωθεν αυτου και αι κοιλαδες τακησονται ως χηρος απο προσωπου πυρος χαι ως υδωρ χαταφερομενον εν χαταβασει 5 δια ασεβειαν ιαχωβ παντα ταυτα χαι δια αμαρτιαν οιχου ισραηλ τις η ασεβεια του ιαχώβ ου σαμαρεια χαι τις η αμαρτια οιχου ιουδα ουχι ιερουσαλημ 6 και θησομαι σαμαρειαν εις οπωροφυλακιον αγρου και εις φυτειαν αμπελωνος και κατασπασω εις χαος τους λιθους αυτης και τα θεμελια αυτης αποκαλυψω 7 και παντα τα γλυπτα αυτης κατακοψουσιν και παντα τα μισθωματα αυτης εμπρησουσιν εν πυρι και παντα τα ειδωλα αυτης θησομαι εις αφανισμον διοτι εχ μισθωματων πορνειας συνηγαγεν και εχ μισθωματων πορνειας συνεστρεψεν 8 ενεχεν τουτου χοψεται χαι θρηνησει πορευσεται ανυποδετος χαι γυμνη ποιησεται κοπετον ως δρακοντων και πενθος ως θυγατερων σειρηνων 9 οτι κατεκρατησεν η πληγη αυτης διοτι ηλθεν εως ιουδα και ηψατο εως πυλης λαου μου εως ιερουσαλημ 10 οι εν γεθ μη μεγαλυνεσθε οι εν αχιμ μη ανοιχοδομειτε εξ οιχου κατα γελωτα γην καταπασασθε κατα γελωτα υμων 11 κατοικουσα καλως τας πολεις αυτης ουχ εξηλθεν κατοικουσα σεννααν κοψασθαι οικον εχομενον αυτης λημψεται εξ υμων πληγην οδυνης 12 τις ηρξατο εις αγαθα κατοικουση οδυνας οτι κατεβη κακα παρα κυριου επι πυλας ιερουσαλημ 13 ψοφος αρματων και ιππευοντων κατοικουσα λαχις αρχηγος αμαρτιας αυτη εστιν τη θυγατρι σιων οτι εν σοι ευρεθησαν ασεβειαι του ισραηλ 14 δια τουτο δωσεις εξαποστελλομενους εως κληφονομίας γεθ οίχους ματαίους είς χενα έγενετο τοις βασίλευσιν του ισφαηλ 15 εως τους κληθονομους αγαγω σοι κατοικουσα λαχις κληθονομια εως οδολλαμ ηξει η δοξα της θυγατρος ισραηλ 16 ξυρησαι και κειραι επι τα τεκνα τα τρυφερα σου εμπλατυνον την χηρειαν σου ως αετος οτι ηχμαλωτευθησαν απο σου

Chapter 2

1 εγενοντο λογιζομενοι κοπους και εργαζομενοι κακα εν ταις κοιταις αυτων και αμα τη ημερα συνετελουν αυτα διοτι ουκ ηραν προς τον θεον τας χειρας αυτων 2 και επεθυμουν αγρους και διηρπαζον ορφανους και οικους κατεδυναστευον

και διηρπαζον ανδρα και τον οικον αυτου ανδρα και την κληρονομιαν αυτου 3 δια τουτο ταδε λεγει χυριος ιδου εγω λογιζομαι επι την φυλην ταυτην χαχα εξ ων ου μη αρητε τους τραχηλους υμων και ου μη πορευθητε ορθοι εξαιφνης οτι καιρος πονηρος εστιν 4 εν τη ημερα εκεινη λημφθησεται εφ' υμας παραβολη και θρηνηθησεται θρηνος εν μελει λεγων ταλαιπωρια εταλαιπωρησαμεν μερις λαου μου κατεμετρηθη εν σχοινιω και ουκ ην ο κωλυσων αυτον του αποστρεψαι οι αγροι ημων διεμερισθησαν 5 δια τουτο ουχ εσται σοι βαλλων σχοινιον εν χληρω εν εχχλησια χυριου 6 μη χλαιετε δαχρυσιν μηδε δαχρυετωσαν επι τουτοις ου γαρ απωσεται ονειδη 7 ο λεγων οιχος ιαχωβ παρωργισεν πνευμα χυριου ει ταυτα τα επιτηδευματα αυτου εστιν ουχ οι λογοι αυτου εισιν χαλοι μετ΄ αυτου χαι ορθοι πεπορευνται 8 και εμπροσθεν ο λαος μου εις εχθραν αντεστη κατεναντι της ειρηνης αυτου την δοραν αυτου εξεδειραν του αφελεσθαι ελπιδα συντριμμον πολεμου 9 δια τουτο ηγουμενοι λαου μου απορριφησονται εκ των οικιων τρυφης αυτων δια τα πονηρα επιτηδευματα αυτων εξωσθησαν εγγισατε ορεσιν αιωνιοις 10 αναστηθι και πορευού ότι ουκ έστιν σοι αυτή η αναπαυσίς ένεκεν ακαθαρσίας διεφθαρητε φθορα 11 κατεδιωχθητε ουδενος διωκοντος πνευμα εστησεν ψευδος εσταλαξεν σοι εις οινον και μεθυσμα και εσται εκ της σταγονος του λαου τουτου 12 συναγομένος συναχθησεται ιαχώβ συν πασίν εκδεχομένος εκδεξομαι τους καταλοιπους του ισραηλ επι το αυτο θησομαι την αποστροφην αυτων ως προβατα εν θλιψει ως ποιμνιον εν μεσω χοιτης αυτων εξαλουνται εξ ανθρωπων 13 δια της διαχοπης προ προσωπου αυτων διεχοψαν χαι διηλθον πυλην χαι εξηλθον δι' αυτης και εξηλθεν ο βασιλευς αυτων προ προσωπου αυτων ο δε κυριος ηγησεται αυτων

Chapter 3

1 και έρει ακουσατε δη ταυτα αι αρχαι οικου ιακώβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ ουχ υμιν έστιν του γνωναι το κριμα 2 οι μισουντές τα καλα και ζητουντές τα πονηρα αρπαζοντές τα δερματα αυτών απ΄ αυτών και τας σαρκάς αυτών από των οστέων αυτών 3 ον τροπον κατέφαγον τας σαρκάς του λάου μου και τα δερματα αυτών από των οστέων αυτών έξεδειραν και τα όστεα αυτών συνεθλάσαν και εμέλισαν ως σαρκάς εις λέβητα και ως κρέα εις χύτραν 4 ουτώς κέκραξονται προς κύριον και ουκ εισακουσεται αυτών και απόστρεψει το προσώπον αυτών απ΄ αυτών έν τω καιρώ έκεινω ανθ΄ ων επονηρευσάντο έν τοις επιτηδεύμασιν αυτών επ΄ αυτόυς 5 ταδε λέγει κύριος έπι τους προφητάς τους πλανώντας τον λάον μου τους δακνόντας εν τοις οδουσίν αυτών και κηρυσσόντας επ΄ αυτόν ειρηνην και ουκ εδοθη εις το στομά αυτών ηγειραν επ΄ αυτόν πολέμον 6 δια τουτό νύξ υμιν έσται έξ ορασεώς και σκότια υμιν έσται έχ μαντείας και δυσεται ο ηλίος έπι

τους προφητας και συσκοτασει επ΄ αυτους η ημέρα 7 και καταισχυνθησονται οι ορωντές τα ένυπνια και καταγέλασθησονται οι μαντείς και καταλαλησουσιν κατ΄ αυτων παντές αυτοι διότι ουκ έσται ο εισακουών αυτών 8 έαν μη έγω εμπλησω ισχυν εν πνευματι κυρίου και κριματός και δυναστείας του απαγγείλαι τω ιακώβ ασέβειας αυτου και τω ισραηλ αμαρτίας αυτου 9 ακουσατε δη ταυτά οι ηγουμένοι οικού ιακώβ και οι καταλοιποι οίκου ισραηλ οι βδελυσσομένοι κριμα και παντά τα ορθα διαστρέφοντες 10 οι οικοδομούντες σίων εν αιμασίν και ιέρουσαλημ εν αδικίαις 11 οι ηγουμένοι αυτής μέτα δώρων έκρινον και οι ιέρεις αυτής μέτα μίσθου απέκρινοντο και οι προφηται αυτής μέτα αργυρίου εμαντεύοντο και έπι τον κυρίον επανέπαυοντο λέγοντες ουχί κυρίος εν ημίν έστιν ου μη επέλθη εφ΄ ημάς κακά 12 δια τουτό δι΄ υμάς σίων ως αγρός αροτριαθήσεται και ιέρουσαλημ ως οπωροφυλάχιον έσται και το όρος του οίχου ως αλδός δρυμού

Chapter 4

1 και εσται επ΄ εσχατων των ημερων εμφανες το ορος του κυριου ετοιμον επι τας κορυφας των ορεων και μετεωρισθησεται υπερανω των βουνων και σπευσουσιν pros auto λ aoi 2 kai poreusontai edny pol λ a kai erousin deute anabwien eis to ορος χυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και δειξουσιν ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν ταις τριβοις αυτου οτι εκ σιων εξελευσεται νομος και λογος χυριου εξ ιερουσαλημ 3 και κρινει ανα μεσον λαων πολλων και εξελεγξει εθνη ισχυρα εως εις γην μακραν και κατακοψουσιν τας ρομφαιας αυτων εις αροτρα και τα δορατα αυτων εις δρεπανα και ουκετι μη ανταρη εθνος επ΄ εθνος ρομφαιαν και ουκετι μη μαθωσιν πολεμειν 4 και αναπαυσεται εκαστος υποκατω αμπελου αυτου και εκαστος υποκατω συκης αυτου και ουκ εσται ο εκφοβων διοτι το στομα χυριου παντοχρατορος ελαλησεν ταυτα 5 οτι παντες οι λαοι πορευσονται εχαστος την οδον αυτου ημεις δε πορευσομεθα εν ονοματι χυριου θεου ημων εις τον αιωνα και επεχεινα 6 εν τη ημερα εχεινη λεγει χυριος συναξω την συντετριμμενην και την εξωσμενην εισδεξομαι και ους απωσαμην 7 και θησομαι την συντετριμμενην εις υπολειμμα και την απωσμενην εις εθνος ισχυρον και βασιλευσει κυριος επ΄ αυτους εν ορει σιων απο του νυν και εως εις τον αιωνα 8 και συ πυργος ποιμνιου αυχμωδης θυγατερ σιων επι σε ηξει και εισελευσεται η αρχη η πρωτη βασιλεια εχ βαβυλωνος τη θυγατρι ιερουσαλημ 9 χαι νυν ινα τι εγνως χαχα μη βασιλευς ουχ ην σοι η η βουλη σου απωλετο οτι κατεκρατησαν σου ωδινες ως τικτουσης 10 ωδινε και ανδριζου και εγγιζε θυγατερ σιων ως τικτουσα διοτι νυν εξελευση εχ πολέως και κατασχηνώσεις εν πέδιω και ηξείς έως βαβυλώνος έχειθεν ουσεταί σε και εκείθεν λυτρωσεται σε κυρίος ο θέος σου εκ χείρος εχθρών σου 11 και νυν επισυνηχθη επι σε εθνη πολλα οι λεγοντες επιχαρουμεθα και εποψονται επι σιων

οι οφθαλμοι ημων 12 αυτοι δε ουχ εγνωσαν τον λογισμον χυριου και ου συνηκαν την βουλην αυτου οτι συνηγαγεν αυτους ως δραγματα αλωνος 13 αναστηθι και αλοα αυτους θυγατερ σιων οτι τα κερατα σου θησομαι σιδηρα και τας οπλας σου θησομαι χαλκας και κατατηξεις εν αυτοις εθνη και λεπτυνεις λαους πολλους και αναθησεις τω χυριω το πληθος αυτων και την ισχυν αυτων τω χυριω πασης της γης 14 νυν εμφραχθησεται θυγατηρ εφραιμ εν φραγμω συνοχην εταξεν εφ΄ ημας εν ραβδω παταξουσιν επι σιαγονα τας φυλας του ισραηλ

Chapter 5

1 και συ βηθλεεμ οικός του εφράθα ολιγόστος ει του είναι εν χιλιασίν ιουδά εκ σου μοι εξελευσεται του ειναι εις αρχοντα εν τω ισραηλ και αι εξοδοι αυτου απ΄ αρχης εξ ημερων αιωνος 2 δια τουτο δωσει αυτους εως καιρου τικτουσης τεξεται και οι επιλοιποι των αδελφων αυτων επιστρεψουσιν επι τους υιους ισραηλ 3 και στησεται και οψεται και ποιμανει το ποιμνιον αυτου εν ισχυι κυριου και εν τη δοξη του ονοματος χυριου του θεου αυτων υπαρξουσιν διοτι νυν μεγαλυνθησεται εως αχρων της γης 4 και εσται αυτη ειρηνη οταν ασσυριος επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι την χωραν υμων και επεγερθησονται επ' αυτον επτα ποιμενες και οκτω δηγματα ανθρωπων 5 και ποιμανουσιν τον ασσουρ εν ρομφαια και την γην του νεβρωδ εν τη ταφρω αυτης και ρυσεται εκ του ασσουρ οταν επελθη επι την γην υμων και σταν επιβη επι τα ορια υμων 6 και εσται το υπολειμμα του ιαχωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως δροσος παρα χυριου πιπτουσα χαι ως αρνες επι αγρωστιν οπως μη συναχθη μηδεις μηδε υποστη εν υιοις ανθρωπων 7 και εσται το υπολειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως λεων εν χτηνεσιν εν τω δρυμω χαι ως σχυμνος εν ποιμνιοις προβατων ον τροπον οταν διελθη και διαστειλας αρπαση και μη η ο εξαιρουμενος 8 υψωθησεται η χειρ σου επι τους θλιβοντας σε και παντες οι εχθροι σου εξολεθρευθησονται 9 και εσται εν εχεινη τη ημερα λεγει χυριος εξολεθρευσω τους ιππους σου εχ μεσου σου και απολω τα αρματα σου 10 και εξολεθρευσω τας πολεις της γης σου και εξαρω παντα τα οχυρωματα σου 11 και εξαρω τα φαρμακα σου εκ των χειρων σου και αποφθεγγομενοι ουχ εσονται εν σοι 12 χαι εξολεθρευσω τα γλυπτα σου χαι τας στηλας σου εχ μεσου σου χαι ουχετι μη προσχυνησης τοις εργοις των χειρων σου 13 και εκκοψω τα αλση σου εκ μεσου σου και αφανιω τας πολεις σου 14 και ποιησω εν οργη και εν θυμω εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ανθ΄ ων ουκ εισηκουσαν

Chapter 6

1 αχουσατε δη λογον χυριου χυριος ειπεν αναστηθι χριθητι προς τα ορη χαι αχουσατωσαν οι βουνοι φωνην σου 2 αχουσατε βουνοι την χρισιν του χυριου και αι φαραγγες θεμελια της γης οτι χρισις τω χυριω προς τον λαον αυτου και μετα του ισραηλ διελεγχθησεται 3 λαος μου τι εποιησα σοι η τι ελυπησα σε η τι παρηνωχλησα σοι αποχριθητι μοι 4 διοτι ανηγαγον σε εχ γης αιγυπτου χαι εξ οιχου δουλειας ελυτρωσαμην σε και εξαπεστειλα προ προσωπου σου τον μωυσην και ααρων και μαριαμ 5 λαος μου μνησθητι δη τι εβουλευσατο κατα σου βαλακ βασιλευς μωαβ και τι απεκριθη αυτω βαλααμ υιος του βεωρ απο των σχοινων εως του γαλγαλ οπως γνωσθη η δικαιοσυνη του κυριου 6 εν τινι καταλαβω τον κυριον αντιλημψομαι θεου μου υψιστου ει καταλημψομαι αυτον εν ολοκαυτωμασιν εν μοσχοις ενιαυσιοις 7 ει προσδεξεται χυριος εν χιλιασιν χριων η εν μυριασιν χειμαρρων πιονων ει δω πρωτοτοχα μου ασεβειας χαρπον χοιλιας μου υπερ αμαρτιας ψυχης μου 8 ει ανηγγελη σοι ανθρωπε τι καλον η τι κυριος εκζητει παρα σου αλλ΄ η του ποιειν χριμα και αγαπαν ελεον και ετοιμον ειναι του πορευεσθαι μετα κυριου θεου σου 9 φωνη χυριου τη πολει επιχληθησεται χαι σωσει φοβουμενους το ονομα αυτου αχουε φυλη χαι τις χοσμησει πολιν 10 μη πυρ χαι οιχος ανομου θησαυρίζων θησαυρους ανομους και μετα υβρεως αδικια 11 ει δικαιωθησεται εν ζυγω ανομος και εν μαρσιππω σταθμια δολου 12 εξ ων τον πλουτον αυτων ασεβειας επλησαν και οι κατοικουντες αυτην ελαλουν ψευδη και η γλωσσα αυτων υψωθη εν τω στοματι αυτων 13 και εγω αρξομαι του παταξαι σε αφανιω σε επι ταις αμαρτιαις σου 14 συ φαγεσαι και ου μη εμπλησθης και σκοτασει εν σοι και εχνευσει χαι ου μη διασωθης χαι οσοι εαν διασωθωσιν εις ρομφαιαν παραδοθησονται 15 συ σπερεις και ου μη αμησης συ πιεσεις ελαιαν και ου μη αλειψη ελαιον και οινον και ου μη πιητε και αφανισθησεται νομιμα λαου μου 16 και εφυλαξας τα διχαιωματα ζαμβρι και παντα τα εργα οιχου αχααβ και επορευθητε εν ταις βουλαις αυτων οπως παραδω σε εις αφανισμον και τους κατοικουντας αυτην εις συρισμον και ονειδη λαων λημψεσθε

Chapter 7

1 οιμμοι οτι εγενομην ως συναγων καλαμην εν αμητω και ως επιφυλλιδα εν τρυγητω ουχ υπαρχοντος βοτρυος του φαγειν τα πρωτογονα οιμμοι ψυχη 2 οτι απολωλεν ευλαβης απο της γης και κατορθων εν ανθρωποις ουχ υπαρχει παντες εις αιματα δικαζονται εκαστος τον πλησιον αυτου εκθλιβουσιν εκθλιβη 3 επι το κακον τας χειρας αυτων ετοιμαζουσιν ο αρχων αιτει και ο κριτης ειρηνικους λογους ελαλησεν καταθυμιον ψυχης αυτου εστιν και εξελουμαι 4 τα αγαθα αυτων ως σης εκτρωγων και βαδιζων επι κανονος εν ημερα σκοπιας ουαι ουαι αι εκδικη-

σεις σου ηχασιν νυν εσονται χλαυθμοι αυτων 5 μη χαταπιστεύετε εν φιλοίς χαι μη ελπίζετε επι ηγουμενοις απο της συγχοιτου σου φυλαξαι του αναθεσθαι τι αυτη 6 διοτι υιος ατιμαζει πατερα θυγατηρ επαναστησεται επι την μητερα αυτης νυμφη επι την πενθεραν αυτης εχθροι ανδρος παντες οι ανδρες οι εν τω οιχω αυτου 7 εγω δε επι τον χυριον επιβλεψομαι υπομενω επι τω θεω τω σωτηρι μου εισαχουσεται μου ο θεος μου 8 μη επιχαιρε μοι η εχθρα μου οτι πεπτωχα χαι αναστησομαι διοτι εαν καθισω εν τω σκοτει κυριος φωτιει μοι 9 οργην κυριου υποισω οτι ημαρτον αυτω εως του δικαιωσαι αυτον την δικην μου και ποιησει το χριμα μου και εξαξει με εις το φως οψομαι την δικαιοσυνην αυτου 10 και οψεται η εχθρα μου και περιβαλειται αισχυνην η λεγουσα προς με που κυριος ο θεος σου οι οφθαλμοι μου εποψονται αυτην νυν εσται εις καταπατημα ως πηλος εν ταις οδοις 11 ημερας αλοιφης πλινθου εξαλειψις σου η ημερα εχεινη χαι αποτριψεται νομιμα σου 12 η ημερα εχεινή χαι αι πολεις σου ηξουσιν εις ομαλισμον χαι εις διαμερισμον ασσυριων και αι πολεις σου αι οχυραι εις διαμερισμον απο τυρου εως του ποταμού συρίας ημέρα υδατός και θορυβού 13 και έσται η γη εις αφανίσμον συν τοις κατοικουσιν αυτην εκ καρπων επιτηδευματων αυτων 14 ποιμαινε λαον σου εν ραβδω σου προβατα κληρονομιας σου κατασκηνουντας καθ΄ εαυτους δρυμον εν μεσω του χαρμηλου νεμησονται την βασανιτιν χαι την γαλααδιτιν καθως αι ημεραι του αιωνος 15 και κατα τας ημερας εξοδιας σου εξ αιγυπτου οψεσθε θαυμαστα 16 οψονται εθνη και καταισχυνθησονται εκ πασης της ισχυος αυτων επιθησουσιν χειρας επι το στομα αυτων τα ωτα αυτων αποχωφωθησονται 17 λειξουσιν χουν ως οφεις συροντες γην συγχυθησονται εν συγκλεισμω αυτων επι τω χυριω θεω ημων εκστησονται και φοβηθησονται απο σου 18 τις θεος ωσπερ συ εξαιρων αδικιας και υπερβαινων ασεβειας τοις καταλοιποις της κληρονομιας αυτου και ου συνεσχεν εις μαρτυριον οργην αυτου οτι θελητης ελεους εστιν 19 αυτος επιστρεψει και οικτιρησει ημας καταδυσει τας αδικιας ημων και απορριφησονται εις τα βαθη της θαλασσης πασας τας αμαρτιας ημων 20 δωσεις αληθειαν τω ιαχωβ ελεον τω αβρααμ χαθοτι ωμοσας τοις πατρασιν ημων χατα τας ημερας τας εμπροσθεν.

Nahum

Nahum

Chapter 1

1 λημμα νινευη βιβλιον ορασεως ναουμ του ελκεσαιου 2 χεος ζηλωτης και εκδικων χυριος εχδιχών χυριος μετα χυμου εχδιχών χυριος τους υπεναντιους αυτου και εξαιρων αυτος τους εςχρους αυτου 3 κυριος μακροχυμός και μεγάλη η ισςυς αυτου και αχωων ουκ αχωωσει κυριος εν συντελεια και εν συσσεισμω η οδος αυτου και νεφελαι κονιορτος ποδων αυτου 4 απειλων χαλασση και ξηραινων αυτην και παντας τους ποταμους εξερημων ωλιγωχη η βασανιτις και ο καρμηλος και τα εξανχουντα του λιβανου εξελιπεν 5 τα ορη εσεισχησαν απ' αυτου και οι βουνοι εσαλευχησαν και ανεσταλη η γη απο προσωπου αυτου η συμπασα και παντες οι κατοικουντες εν αυτή 6 από προσωπού οργής αυτού τις υποστήσεται και τις αντιστησεται εν οργη χυμου αυτου ο χυμος αυτου τηκει αρςας και αι πετραι διεχρυβησαν απ΄ αυτου 7 ςρηστος χυριος τοις υπομενουσιν αυτον εν ημερα χλιψεως και γινωσκων τους ευλαβουμενους αυτον 8 και εν κατακλυσμω πορειας συντελειαν ποιησεται τους επεγειρομενους και τους εςχρους αυτου διωξεται σκοτος 9 τι λογιζεσχε επι τον κυθιον συντελειαν αυτος ποιησεται ουκ εκδικησει δις επι το αυτο εν χλιψει 10 οτι εως χεμελιου αυτων ςερσωχησεται και ως σμιλαξ περιπλεχομένη βρωχησεται και ως καλαμή ξηρασίας μέστη 11 εκ σου έξελευσεται λογισμος κατα του κυριου πονηρα λογιζομενος εναντια 12 ταδε λεγει χυριος χαταρςων υδατων πολλων χαι ουτως διασταλησονται χαι η αχοη σου ουχ εναχουσχησεται ετι 13 και νυν συντριψω την ραβδον αυτου απο σου και τους δεσμους σου διαρρηξω 14 και εντελειται υπερ σου κυριος ου σπαρησεται εκ του ονοματος σου ετι εξ οικου χεου σου εξολεχρευσω τα γλυπτα και ςωνευτα χησομαι ταφην σου οτι ταςεις

Chapter 2

1 ιδου επι τα ορη οι ποδες ευαγγελιζομενου και απαγγελλοντος ειρηνην εορταζε ιουδα τας εορτας σου αποδος τας ευςας σου διοτι ου μη προσχησωσιν ετι του διελχειν δια σου εις παλαιωσιν συντετελεσται εξηρται 2 ανεβη εμφυσων εις προσωπον σου εξαιρουμενος εκ χλιψεως σκοπευσον οδον κρατησον οσφυος ανδρισαι τη ισςυι σφοδρα 3 διοτι απεστρεψεν κυριος την υβριν ιακωβ καχως υβριν του ισραηλ διοτι εκτινασσοντες εξετιναξαν αυτους και τα κληματα αυτων διεφχειραν 4 οπλα δυναστειας αυτων εξ ανχρωπων ανδρας δυνατους εμπαιζοντας εν πυρι αι ηνιαι των αρματων αυτων εν ημερα ετοιμασιας αυτου και οι ιππεις χορυβηχησονται 5 εν ταις οδοις και συγςυχησονται τα αρματα και συμπλακησονται εν ταις

Nahum

πλατειαις η ορασις αυτων ως λαμπαδες πυρος και ως αστραπαι διατρεςουσαι 6 και μνησχησονται οι μεγιστανες αυτων και φευξονται ημερας και ασχενησουσιν εν τη πορεια αυτων και σπευσουσιν επι τα τειςη και ετοιμασουσιν τας προφυλαχας αυτων 7 πυλαι των ποταμων διηνοιςχησαν και τα βασιλεια διεπεσεν 8 και η υποστασις απεχαλυφχη και αυτη ανεβαινέν και αι δουλαι αυτης ηγοντο καχως περιστεραι φχεγγομεναι εν καρδιαις αυτων 9 και νινευη ως κολυμβηχρα υδατος τα υδατα αυτης και αυτοι φευγοντες ουκ εστησαν και ουκ ην ο επιβλεπων 10 διηρπαζον το αργυριον διηρπαζον το ςρυσιον και ουκ ην περας του κοσμου αυτης βεβαρυνται υπερ παντα τα σκευη τα επιχυμητα αυτης 11 εκτιναγμος και ανατιναγμος και εκβρασμος και καρδιας χραυσμος και υπολυσις γονατων και ωδινες επι πασαν οσφυν και το προσωπον παντων ως προσκαυμα ςυτρας 12 που εστιν το κατοικητηριον των λεοντων και η νομη η ουσα τοις σκυμνοις ου επορευχη λεων του εισελχειν εχει σχυμνος λεοντος και ουχ ην ο εχφοβων 13 λεων ηρπασεν τα ικανα τοις σκυμνοις αυτου και απεπνιξεν τοις λεουσιν αυτου και επλησεν χηρας νοσσιαν αυτου και το κατοικητηριον αυτου αρπαγης 14 ιδου εγω επι σε λεγει χυριος παντοχρατωρ και εχχαυσω εν καπνω πληχος σου και τους λεοντας σου καταφαγεται ρομφαια και εξολεχρευσω εκ της γης την χηραν σου και ου μη ακουσχη ουκετι τα εργα σου

Chapter 3

1 ω πολις αιματων ολη ψευδης αδικιας πληρης ου ψηλαφηχησεται χηρα 2 φωνη μαστιγων και φωνη σεισμου τροςων και ιππου διωκοντος και αρματος αναβρασσοντος 3 και ιππεως αναβαινοντος και στιλβουσης ρομφαιας και εξαστραπτοντων οπλων και πληχους τραυματιων και βαρειας πτωσεως και ουκ ην περας τοις εχνεσιν αυτης και ασχενησουσιν εν τοις σωμασιν αυτων 4 απο πληχους πορνειας πορνη καλη και επιςαρης ηγουμενη φαρμακων η πωλουσα εχνη εν τη πορνεια αυτης και φυλας εν τοις φαρμακοις αυτης 5 ιδου εγω επι σε λεγει κυριος ο χεος ο παντοχρατωρ και αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και δειξω εχνεσιν την αισςυνην σου και βασιλειαις την ατιμιαν σου 6 και επιρριψω επι σε βδελυγμον κατα τας ακαχαρσιας σου και χησομαι σε εις παραδειγμα 7 και εσται πας ο ορων σε αποπηδησεται απο σου και ερει δειλαια νινευη τις στεναξει αυτην ποχεν ζητησω παρακλησιν αυτη 8 ετοιμασαι μεριδα αρμοσαι ςορδην ετοιμασαι μεριδα αμων η κατοικουσα εν ποταμοις υδωρ κυκλω αυτης ης η αρςη χαλασσα και υδωρ τα τειςη αυτης 9 και αιχιοπια η ισςυς αυτης και αιγυπτος και ουκ εστιν περας της φυγης και λιβυες εγενοντο βοηχοι αυτης 10 και αυτη εις μετοικεσιαν πορευσεται αιςμαλωτος και τα νηπια αυτης εδαφιουσιν επ' αρςας πασων των οδων αυτης και επι παντα τα ενδοξα αυτης βαλουσιν κληρους και παντες οι μεγιστανες Nahum

αυτης δεχησονται ςειροπεδαις 11 και συ μεχυσχηση και εση υπερεωραμενη και συ ζητησεις σεαυτη στασιν εξ εςχρων 12 παντα τα οςυρωματα σου συκαι σκοπους εςουσαι εαν σαλευχωσιν και πεσουνται εις στομα εσχοντος 13 ιδου ο λαος σου ως γυναικες εν σοι τοις εςχροις σου ανοιγομεναι ανοιςχησονται πυλαι της γης σου και καταφαγεται πυρ τους μοςλους σου 14 υδωρ περιοςης επισπασαι σεαυτη και κατακρατησον των οςυρωματων σου εμβηχι εις πηλον και συμπατηχητι εν αςυροις κατακρατησον υπερ πλινχον 15 εκει καταφαγεται σε πυρ εξολεχρευσει σε ρομφαια καταφαγεται σε ως ακρις και βαρυνχηση ως βρουςος 16 επληχυνας τας εμπορίας σου υπερ τα αστρα του ουρανου βρουςος ωρμησεν και εξεπετασχη 17 εξηλατο ως αττελέβος ο συμμικτος σου ως ακρις επιβεβηκυία επι φραγμον εν ημεραις παγούς ο ηλίος ανέτειλεν και αφηλατο και ουκ εγνώ τον τοπού αυτης ουαι αυτοίς 18 ευυσταξαν οι ποιμένες σου βασίλευς ασσυρίος εκοιμίσεν τους δυναστας σου απηρέν ο λαος σου επι τα ορη και ουκ ην ο εκδεςομένος 19 ουκ έστιν ιασίς τη συντρίβη σου εφλεγμανέν η πληγή σου παύτες οι ακουούτες την αγγελίαν σου κροτησουσίν ςείρας επι σε διοτί επι τίνα ουκ επήλχεν η κακία σου δια παύτος.

Habakkuk

Habakkuk

Chapter 1

1 το λημμα ο είδεν αμβαχουμ ο προφητης 2 εως τίνος χυρίε κεχραξομαί και ου μη εισαχουσης βοησομαι προς σε αδιχουμένος χαι ου σωσεις 3 ινα τι μοι εδείξας χοπους και πονους επιβλεπειν ταλαιπωριαν και ασεβειαν εξ εναντιας μου γεγονεν κρισις και ο κριτης λαμβανει 4 δια τουτο διεσκεδασται νομος και ου διεξαγεται εις τελος χριμα οτι ο ασεβης χαταδυναστευει τον διχαιον ενέχεν τουτου εξελευσεται το κριμα διεστραμμενον 5 ιδετε οι καταφρονηται και επιβλεψατε και θαυμασατε θαυμασια και αφανισθητε διοτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται 6 διοτι ιδου εγω εξεγειρω εφ΄ υμας τους χαλδαιους τους μαχητας το εθνος το πικρον και το ταχινον το πορευομένον επι τα πλατη της γης του κατακληρονομησαι σκηνωματα ουκ αυτου 7 φοβερος και επιφανης εστιν εξ αυτου το χριμα αυτου εσται χαι το λημμα αυτου εξ αυτου εξελευσεται 8 και εξαλουνται υπες παςδαλεις οι ιπποι αυτου και οξυτεςοι υπες τους λυκους της αραβιας και εξιππασονται οι ιππεις αυτου και ορμησουσιν μακροθεν και πετασθησονται ως αετος προθυμος εις το φαγειν 9 συντελεια εις ασεβεις ηξει ανθεστηχοτας προσωποις αυτων εξ εναντιας και συναξει ως αμμον αιχμαλωσιαν 10 και αυτος εν βασιλευσιν εντρυφησει και τυραννοι παιγνια αυτου και αυτος εις παν οχυρωμα εμπαιξεται και βαλει χωμα και κρατήσει αυτου 11 τοτε μεταβαλει το πνευμα και διελευσεται και εξιλασεται αυτη η ισχυς τω θεω μου 12 ουχι συ απ΄ αρχης χυριε ο θεος ο αγιος μου και ου μη αποθανωμεν χυριε εις χριμα τεταχας αυτον και επλασεν με του ελεγχειν παιδειαν αυτου 13 καθαρος οφθαλμος του μη οραν πονηρα και επιβλεπειν επι πονους ου δυνηση ινα τι επιβλεπεις επι καταφρονουντας παρασιωπηση εν τω καταπινειν ασεβη τον δικαιον 14 και ποιησεις τους ανθρωπους ως τους ιχθυας της θαλασσης και ως τα ερπετα τα ουκ εχοντα ηγουμενον 15 συντελειαν εν αγκιστρω ανεσπασεν και ειλκυσεν αυτον εν αμφιβληστρω και συνηγαγεν αυτον εν ταις σαγηναις αυτου ενέκεν τουτου ευφρανθησεται και χαρησεται η καρδια αυτου 16 ενέκεν τουτου θυσει τη σαγηνη αυτου και θυμιασει τω αμφιβληστρω αυτου οτι εν αυτοις ελιπανεν μεριδα αυτου και τα βρωματα αυτου εκλεκτα 17 δια τουτο αμφιβαλει το αμφιβληστρον αυτου και δια παντος αποκτεννειν εθνη ου φεισεται

Chapter 2

1 επι της φυλαχης μου στησομαι και επιβησομαι επι πετραν και αποσχοπευσω του ιδειν τι λαλησει εν εμοι και τι αποχριθω επι τον ελεγχον μου 2 και απεχριθη

Habakkuk

προς με χυριος και ειπεν γραψον ορασιν και σαφως επι πυξιον οπως διωκη ο αναγινωσχων αυτα 3 διοτι ετι ορασις εις χαιρον χαι ανατελει εις περας χαι ουχ εις κενον εαν υστερηση υπομεινον αυτον οτι ερχομενος ηξει και ου μη χρονιση 4 εαν υποστειληται ουχ ευδοχει η ψυχη μου εν αυτω ο δε διχαιος εχ πιστεως μου ζησεται 5 ο δε κατοινωμένος και καταφρονήτης ανήρ αλάζων ουδέν μη περανη ος επλατυνεν καθως ο αδης την ψυχην αυτου και ουτος ως θανατος ουχ εμπιπλαμενος και επισυναξει επ΄ αυτον παντα τα εθνη και εισδεξεται προς αυτον παντας τους λαους 6 ουχι ταυτα παντα παραβολην κατ' αυτου λημψονται και προβλημα εις διηγησιν αυτου και ερουσιν ουαι ο πληθυνων εαυτω τα ουκ οντα αυτου εως τινος και βαρυνων τον κλοιον αυτου στιβαρως 7 οτι εξαιφνης αναστησονται δαχνοντες αυτον χαι εχνηψουσιν οι επιβουλοι σου χαι εση εις διαρπαγην αυτοις 8 διοτι συ εσχυλευσας εθνη πολλα σχυλευσουσιν σε παντες οι υπολελειμμενοι λαοι δι΄ αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην 9 ω ο πλεονεκτων πλεονεξιαν κακην τω οικω αυτου του ταξαι εις υψος νοσσιαν αυτου του εχσπασθηναι εχ χειρος χαχων 10 εβουλευσω αισχυνην τω οιχω σου συνεπερανας λαους πολλους χαι εξημαρτεν η ψυχη σου 11 διοτι λιθος εκ τοιχου βοησεται και κανθαρος εκ ξυλου φθεγξεται αυτα 12 ουαι ο οιχοδομων πολιν εν αιμασιν και ετοιμαζων πολιν εν αδικιαις 13 ου ταυτα εστιν παρα χυριου παντοχρατορος χαι εξελιπον λαοι ιχανοι εν πυρι χαι εθνη πολλα ωλιγοψυχησαν 14 οτι πλησθησεται η γη του γνωναι την δοξαν χυριου ως υδωρ κατακαλυψει αυτους 15 ω ο ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη θολερα και μεθυσκων οπως επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων 16 πλησμονην ατιμιας εχ δοξης πιε και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εχυκλωσεν επι σε ποτηριον δεξιας χυριου χαι συνηχθη ατιμια επι την δοξαν σου 17 διοτι ασεβεια του λιβανου καλυψει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολέως και παντών των κατοικουντών αυτην 18 τι ωφέλει γλυπτον ότι εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη οτι πεποιθεν ο πλασας επι το πλασμα αυτου του ποιησαι ειδωλα χωφα 19 ουαι ο λεγων τω ξυλω εχνηψον εξεγερθητι και τω λιθω υψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτω 20 ο δε κυριος εν ναω αγιω αυτου ευλαβεισθω απο προσωπου αυτου πασα η γη

Chapter 3

1 προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ωδης 2 κυριε εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εξεστην εν μεσω δυο ζωων γνωσθηση εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθηση εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθηση εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργη ελεους μνησθηση 3 ο θεος εκ θαιμαν

Habakkuk

ηξει και ο αγιος εξ ορους κατασκιου δασεος διαψαλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετή αυτου και αινεσεως αυτου πλήρης η γη 4 και φεγγος αυτου ως φως εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εθετο αγαπησιν κραταιαν ισχυος αυτου 5 προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδιλοις οι ποδες αυτου 6 εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και διετακή εθνη διεθρυβή τα ορή βια ετακήσαν βουνοι αιωνιοι 7 πορειας αιωνιας αυτου αντι χοπων ειδον σχηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηναι γης μαδιαμ 8 μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος σου η εν θαλασση το ορμημα σου οτι επιβηση επι τους ιππους σου και η ιππασια σου σωτηρια 9 εντεινων εντενεις το τοξον σου επι τα σκηπτρα λεγει χυριος διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη 10 οψονται σε και ωδινησουσιν λαοι σχορπίζων υδατα πορειας αυτου εδωχεν η αβυσσος φωνην αυτης υψος φαντασιας αυτης 11 επηρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης οπλων σου 12 εν απειλη ολιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη 13 εξηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τους χριστους σου εβαλες εις χεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμους εως τραχηλου διαψαλμα 14 διεχοψας εν εχστασει χεφαλας δυναστων σεισθησονται εν αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα 15 και επεβιβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδωρ πολυ 16 εφυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεως του αναβηναι εις λαον παροιχιας μου 17 διοτι συχη ου χαρποφορησει χαι ουχ εσται γενηματα εν ταις αμπελοις ψευσεται εργον ελαιας και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουχ υπαρχουσιν βοες επι φατναις 18 εγω δε εν τω χυριω αγαλλιασομαι χαρησομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου 19 χυριος ο θεος δυναμις μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα με του νικησαι εν τη ωδη αυτου.

Zephaniah LXX

Zephaniah

Chapter 1

1 λογος χυριου ος εγενηθη προς σοφονιαν τον του χουσι υιον γοδολιου του αμαριου του εξεκιου εν ημεραις ιωσιου υιου αμων βασιλεως ιουδα 2 εκλειψει εκλιπετω παντα απο προσωπου της γης λεγει χυριος 3 εχλιπετω ανθρωπος χαι χτηνη εχλιπετω τα πετεινα του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης και εξαρω τους ανθρωπους απο προσωπου της γης λεγει χυριος 4 και εκτενω την χειρα μου επι ιουδαν και επι παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ και εξαρω εκ του τοπου τουτου τα ονοματα της βααλ και τα ονοματα των ιερεων 5 και τους προσκυνουντας επι τα δωματα τη στρατια του ουρανου και τους ομνυοντας κατα του κυριου και τους ομνυοντας κατα του βασιλεως αυτων 6 και τους εκκλινοντας απο του κυριου και τους μη ζητησαντας τον κυριον και τους μη αντεχομενους του κυριου 7 ευλαβεισθε απο προσωπου χυριου του θεου διοτι εγγυς η ημερα του χυριου οτι ητοιμαχεν χυριος την θυσιαν αυτου ηγιαχεν τους χλητους αυτου 8 χαι εσται εν ημερα θυσιας χυριου και εχδιχησω επι τους αρχοντας και επι τον οικον του βασιλεως και επι παντας τους ενδεδυμενους ενδυματα αλλοτρια 9 και εκδικησω επι παντας εμφανως επι τα προπυλα εν εχεινη τη ημερα τους πληρουντας τον οικον χυριου του θεου αυτων ασεβειας και δολου 10 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει χυριος φωνη χραυγης απο πυλης αποχεντουντων και ολολυγμος απο της δευτερας και συντριμμος μεγας απο των βουνων 11 θρηνησατε οι κατοικουντες την κατακεχομμενην οτι ωμοιωθη πας ο λαος χανααν εξωλεθρευθησαν παντες οι επηρμενοι αργυριω 12 και εσται εν εκεινη τη ημερα εξερευνησω την ιερουσαλημ μετα λυχνου και εκδικησω επι τους ανδρας τους καταφρονουντας επι τα φυλαγματα αυτων οι λεγοντες εν ταις καρδιαις αυτων ου μη αγαθοποιηση κυριος ουδ΄ ου μη χαχωση 13 χαι εσται η δυναμις αυτων εις διαρπαγην χαι οι οιχοι αυτων εις αφανισμον και οικοδομησουσιν οικιας και ου μη κατοικησουσιν εν αυταις και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και ου μη πιωσιν τον οινον αυτων 14 οτι εγγυς η ημερα χυριου η μεγαλη εγγυς και ταχεια σφοδρα φωνη ημερας χυριου πιχρα και σκληρα τετακται δυνατη 15 ημερα οργης η ημερα εκεινη ημερα θλιψεως και αναγκης ημερα αωριας και αφανισμου ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης 16 ημερα σαλπιγγος και κραυγης επι τας πολεις τας οχυρας και επι τας γωνιας τας υψηλας 17 και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται ως τυφλοι οτι τω χυριω εξημαρτον και εχχεει το αιμα αυτων ως χουν και τας σαρχας αυτων ως βολβιτα 18 και το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτους εν ημερα οργης χυριου και εν πυρι ζηλους αυτου καταναλωθησεται πασα η γη διοτι συντελειαν και σπουδην ποιησει επι παντας Zephaniah LXX

τους κατοικουντας την γην

Chapter 2

1 sunachte hai sunded to educe to apaideuton 2 pro tou general uμας ως ανθος παραπορευομένον προ του επελθείν εφ΄ υμας οργην χυρίου προ του επελθειν εφ΄ υμας ημεραν θυμου χυριου 3 ζητησατε τον χυριον παντες ταπεινοι γης χριμα εργαζεσθε και δικαιοσυνην ζητησατε και αποκρινεσθε αυτα οπως σχεπασθητε εν ημερα οργης χυριου 4 διοτι γαζα διηρπασμενη εσται χαι ασχαλων εσται εις αφανισμον χαι αζωτος μεσημβρίας εχριφησεται χαι αχχαρων εχριζωθησεται 5 ουαι οι κατοικουντες το σχοινισμα της θαλασσης παροικοι κρητων λογος χυριου εφ΄ υμας χανααν γη αλλοφυλων και απολω υμας εκ κατοιχίας 6 και έσται κρητή νομή ποιμνίων και μανδρά προβάτων 7 και έσται το σχοινισμα της θαλασσης τοις καταλοιποις οικου ιουδα επ' αυτους νεμησονται εν τοις οιχοις ασχαλωνος δειλης χαταλυσουσιν απο προσωπου υιων ιουδα οτι επεσχεπται αυτους χυριος ο δεος αυτων χαι απεστρεψε την αιχμαλωσιαν αυτων 8 ηχουσα ονειδισμους μωαβ και κονδυλισμους υιων αμμων εν οις ωνειδιζον τον λαον μου και εμεγαλυνοντο επι τα ορια μου 9 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος των δυναμεων ο θεος ισραηλ διοτι μωαβ ως σοδομα εσται και οι υιοι αμμων ως γομορρα και δαμασκος εκλελειμμενη ως διμωνια αλωνος και ηφανισμενη εις τον αιώνα και οι καταλοιποι λαού μου διαρπώνται αυτούς και οι καταλοιποι εθνους μου χληρονομησουσιν αυτους 10 αυτη αυτοις αντι της υβρεως αυτων διοτι ωνειδισαν και εμεγαλυνθησαν επι τον κυριον τον παντοκρατορα 11 επιφανησεται κυριος επ΄ αυτους και εξολεθρευσει παντας τους θεους των εθνων της γης και προσχυνησουσιν αυτω εχαστος εχ του τοπου αυτου πασαι αι νησοι των εθνων 12 και υμεις αιθιοπες τραυματιαι ρομφαίας μου έστε 13 και έκτενει την χείρα αυτου επι βορραν και απολει τον ασσυριον και θησει την νινευη εις αφανισμον ανυδρον ως ερημον 14 και νεμησονται εν μεσω αυτης ποιμνια και παντα τα θηρια της γης και χαμαιλεοντες και εχινοι εν τοις φατνωμασιν αυτης κοιτασθησονται και θηρια φωνησει εν τοις διορυγμασιν αυτης χοραχες εν τοις πυλωσιν αυτης διοτι κεδρος το αναστημα αυτης 15 αυτη η πολις η φαυλιστρια η κατοικουσα επ' ελπιδι η λεγουσα εν χαρδια αυτης εγω ειμι χαι ουχ εστιν μετ΄ εμε ετι πως εγενηθη εις αφανισμον νομη θηριων πας ο διαπορευομένος δι΄ αυτης συριεί και κινήσει τας χειρας αυτου

Zephaniah LXX

Chapter 3

1 ω η επιφανής και απολελυτρωμένη η πολίς η περιστέρα 2 ουχ εισηχούσεν φωνής ουκ εδεξατο παιδειαν επι τω κυριω ουκ επεποιθει και προς τον θεον αυτης ουκ ηγγισεν 3 οι αρχοντες αυτης εν αυτη ως λεοντες ωρυομενοι οι κριται αυτης ως λυχοι της αραβιας ουχ υπελιποντο εις το πρωι 4 οι προφηται αυτης πνευματοφοροι ανδρες χαταφρονηται οι ιερεις αυτης βεβηλουσιν τα αγια χαι ασεβουσιν νομον 5 ο δε χυριος διχαιος εν μεσω αυτης χαι ου μη ποιηση αδιχον πρωι πρωι δωσει χριμα αυτου εις φως χαι ουχ απεχρυβη χαι ουχ εγνω αδιχιαν εν απαιτησει και ουχ εις νειχος αδικιαν 6 εν διαφθορα κατεσπασα υπερηφανους ηφανισθησαν γωνιαι αυτων εξερημωσω τας οδους αυτων το παραπαν του μη διοδευειν εξελιπον αι πολεις αυτων παρα το μηδενα υπαρχειν μηδε κατοικειν 7 ειπα πλην φοβεισθε με και δεξασθε παιδειαν και ου μη εξολεθρευθητε εξ οφθαλμων αυτης παντα οσα εξεδιχησα επ΄ αυτην ετοιμαζου ορθρισον διεφθαρται πασα η επιφυλλις αυτων 8 δια τουτο υπομείνον με λεγεί χυρίος εις ημέραν αναστάσεως μου εις μαρτυρίον διοτι το χριμα μου εις συναγωγας εθνων του εισδεξασθαι βασιλεις του εχχεαι επ΄ αυτους πασαν οργην θυμου μου διοτι εν πυρι ζηλους μου καταναλωθησεται πασα η γη 9 οτι τοτε μεταστρεψω επι λαους γλωσσαν εις γενεαν αυτης του επικαλεισθαι παντας το ονομα χυριου του δουλευειν αυτω υπο ζυγον ενα 10 εχ περατων ποταμων αιθιοπιας οισουσιν θυσιας μοι 11 εν τη ημερα εχεινή ου μη χαταισχυνθης εχ παντων των επιτηδευματων σου ων ησεβησας εις εμε οτι τοτε περιελω απο σου τα φαυλισματα της υβρεως σου και ουκετι μη προσθης του μεγαλαυχησαι επι το ορος το αγιον μου 12 και υπολειψομαι εν σοι λαον πραυ+ν και ταπεινον και ευλαβηθησονται απο του ονοματος χυριου 13 οι καταλοιποι του ισραηλ και ου ποιησουσιν αδιχιαν χαι ου λαλησουσιν ματαια χαι ου μη ευρεθη εν τω στοματι αυτων γλωσσα δολια διοτι αυτοι νεμησονται και κοιτασθησονται και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους 14 χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ευφραίνου και κατατέρπου εξ ολης της καρδίας σου θυγατέρ ιερουσαλημ 15 περιειλεν χυριος τα αδιχηματα σου λελυτρωται σε εχ χειρος εχθρων σου βασιλευς ισραηλ χυριος εν μεσω σου ουχ οψη χαχα ουχετι 16 εν τω χαιρω εχεινω ερει χυριος τη ιερουσαλημ θαρσει σιων μη παρεισθωσαν αι χειρες σου 17 χυριος ο θεος σου εν σοι δυνατος σωσει σε επαξει επι σε ευφροσυνην και καινιει σε εν τη αγαπησει αυτου και ευφρανθησεται επι σε εν τερψει ως εν ημερα εορτης 18 και συναξω τους συντετριμμενους ουαι τις ελαβεν επ΄ αυτην ονειδισμον 19 ιδου εγω ποιω εν σοι ενέχεν σου εν τω χαιρώ έχεινω λεγει χυρίος χαι σώσω την εχπεπιεσμένην και την απωσμενην εισδεξομαι και θησομαι αυτους εις καυχημα και ονομαστους εν παση τη γη 20 και καταισχυνθησονται εν τω καιρω εκεινω οταν καλως υμιν ποιησω και εν τω καιρω οταν εισδεξωμαι υμας διοτι δωσω υμας ονομαστους και Zephaniah

εις καυχημα εν πασιν τοις λαοις της γης εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν υμων ενωπιον υμων λεγει κυριος.

Haggai

Haggai

Chapter 1

1 εν τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως εν τω μηνι τω εκτω μια του μηνος εγενετο λογος χυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εχ φυλης ιουδα χαι προς ιησουν τον του ιωσεδεχ τον ιερεα τον μεγαν λεγων 2 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ λεγων ο λαος ουτος λεγουσιν ουχ ηχει ο χαιρος του οιχοδομησαι τον οιχον χυριου 3 χαι εγενετο λογος χυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων 4 ει χαιρος υμιν μεν εστιν του οικειν εν οιχοις υμων χοιλοσταθμοις ο δε οιχος ουτος εξηρημωται 5 χαι νυν ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ταξατε δη τας χαρδιας υμων εις τας οδους υμων 6 εσπειρατε πολλα και εισηνεγκατε ολιγα εφαγετε και ουκ εις πλησμονην επιετε και ουκ εις μεθην περιεβαλεσθε και ουκ εθερμανθητε εν αυτοις και ο τους μισθους συναγων συνηγαγεν εις δεσμον τετρυπημενον 7 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ θεσθε τας χαρδιας υμων εις τας οδους υμων 8 αναβητε επι το ορος και κοψατε ξυλα και οιχοδομησατε τον οιχον και ευδοχησω εν αυτω και ενδοξασθησομαι ειπεν χυριος 9 επεβλεψατε εις πολλα και εγενετο ολιγα και εισηνεχθη εις τον οικον και εξεφυσησα αυτα δια τουτο ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ανθ' ων ο οιχος μου εστιν ερημος υμεις δε διωχετε εχαστος εις τον οιχον αυτου 10 δια τουτο ανεξει ο ουρανος απο δροσού και η γη υποστελειται τα εκφορία αυτής 11 και επάξω ρομφαίαν επί την γην και επι τα ορη και επι τον σιτον και επι τον οινον και επι το ελαιον και οσα εχφερει η γη και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παντας τους πονους των χειρων αυτων 12 και ηκουσεν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και ιησους ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι καταλοιποι του λαου της φωνης χυριου του θεου αυτων χαι των λογων αγγαιου του προφητου καθοτι εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος αυτων προς αυτους και εφοβηθη ο λαος απο προσωπου χυριου 13 και ειπεν αγγαιος ο αγγελος χυριου τω λαω εγω ειμι μεθ΄ υμων λεγει χυριος 14 και εξηγειρεν χυριος το πνευμα ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και το πνευμα ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και το πνευμα των καταλοιπων παντος του λαου και εισηλθον και εποιουν εργα εν τω οιχω χυριου παντοχρατορος θεου αυτων 15 τη τετραδι χαι ειχαδι του μηνος του εκτου τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως

Chapter 2

1 τω εβδομω μηνι μια και εικαδι του μηνος ελαλησεν κυριος εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων 2 ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα

Haggai

και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιέρεα τον μέγαν και προς παντάς τους καταλοιπους του λαου λεγων 3 τις εξ υμων ος είδεν τον οίχον τουτον εν τη δοξη αυτου τη εμπροσθεν και πως υμεις βλεπετε αυτον νυν καθως ουχ υπαρχοντα ενωπιον υμων 4 και νυν κατισχυε ζοροβαβελ λεγει κυριος και κατισχυε ιησου ο του ιωσεδεχ ο ιερευς ο μεγας και κατισχυετω πας ο λαος της γης λεγει χυριος και ποιειτε διοτι μεθ΄ υμων εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ 5 και το πνευμα μου εφεστήχεν εν μεσω υμων θαρσειτε 6 διοτι ταδε λεγει χυρίος παντοχρατωρ ετι απαξ εγω σεισω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν 7 και συσσεισω παντα τα εθνη και ηξει τα εκλεκτα παντων των εθνων και πλησω τον οιχον τουτον δοξης λεγει χυριος παντοχρατωρ 8 εμον το αργυριον χαι εμον το χρυσιον λεγει χυριος παντοχρατωρ 9 διοτι μεγαλη εσται η δοξα του οιχου τουτου η εσχατη υπερ την πρωτην λεγει χυριος παντοχρατωρ χαι εν τω τοπω τουτω δωσω ειρηνην λεγει χυριος παντοχρατωρ και ειρηνην ψυχης εις περιποιησιν παντι τω κτιζοντι του αναστησαι τον ναον τουτον 10 τετραδι και εικαδι του ενατου μηνος ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος χυριου προς αγγαιον τον προφητην λεγων 11 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επερωτησον τους ιερεις νομον λεγων 12 εαν λαβη ανθρωπος πρεας αγιον εν τω απρω του ιματιου αυτου παι αψηται το αχρον του ιματιού αυτού αρτου η εψεματός η οίνου η ελαίου η παντός βρωματός ει αγιασθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν ου 13 και ειπεν αγγαιος εαν αψηται μεμιαμμένος επι ψυχη απο παντός τουτών ει μιανθήσεται και απέκριθησαν οι ιερεις και ειπαν μιανθησεται 14 και απεκριθη αγγαιος και ειπεν ουτως ο λαος ουτος και ουτως το εθνος τουτο ενωπιον εμου λεγει κυριος και ουτως παντα τα εργα των χειρων αυτων και ος εαν εγγιση εκει μιανθησεται ενεκεν των λημματων αυτων των ορθρινων οδυνηθησονται απο προσωπου πονων αυτων και εμισειτε εν πυλαις ελεγχοντας 15 και νυν θεσθε δη εις τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και υπερανώ προ του θειναι λιθον επι λιθον εν τω ναω κυριου 16 τινες ητε οτε ενεβαλλετε εις χυψελην χριθης ειχοσι σατα χαι εγενετο χριθης δεχα σατα και εισεπορευεσθε εις το υποληνιον εξαντλησαι πεντηκοντα μετρητας και εγενοντο ειχοσι 17 επαταξα υμας εν αφορια και εν ανεμοφθορια και εν χαλαζη παντα τα εργα των χειρων υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 18 υποταξατε δη τας χαρδιας υμων απο της ημερας ταυτης χαι επεχεινα απο της τετραδος και εικαδος του ενατου μηνος και απο της ημερας ης εθεμελιωθη ο ναος χυριου θεσθε εν ταις χαρδιαις υμων 19 ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω χαι ει ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον απο της ημερας ταυτης ευλογησω 20 και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων 21 ειπον προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εχ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν 22 και καταστρεψω θρονους βασιλεων και ολεHaggai

θρευσω δυναμιν βασιλεων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβατας και καταβησονται ιπποι και αναβαται αυτων εκαστος εν ρομφαια προς τον αδελφον αυτου 23 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλον μου λεγει κυριος και θησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ.

Zechariah

Chapter 1

1 εν τω ογδοω μηνι ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος χυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων 2 ωργισθη χυριος επι τους πατερας υμων οργην μεγαλην 3 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος παντοχρατωρ επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος 4 και μη γινεσθε χαθως οι πατερες υμων οις ενεχαλεσαν αυτοις οι προφηται οι εμπροσθεν λεγοντες ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ αποστρεψατε απο των οδων υμων των πονηρων και απο των επιτηδευματων υμων των πονηρων και ου προσεσχον του εισαχουσαι μου λεγει χυριος 5 οι πατέρες υμών που εισιν και οι προφηται μη τον αιωνα ζησονται 6 πλην τους λογους μου και τα νομιμα μου δεχεσθε οσα εγω εντελλομαι εν πνευματι μου τοις δουλοις μου τοις προφηταις οι κατελαβοσαν τους πατερας υμων και απεκριθησαν και ειπαν καθως παρατετακται κυριος παντοκρατωρ του ποιησαι κατα τας οδους υμων και κατα τα επιτηδευματα υμων ουτως εποιησεν υμιν 7 τη τετραδι και εικαδι τω ενδεκατω μηνι ουτος εστιν ο μην σαβατ εν τω δευτερω ετει επι δαρειου εγενετο λογος χυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων 8 εωρακα την νυκτα και ιδου ανηρ επιβεβηχως επι ιππον πυρρον και ουτος ειστηκει ανα μεσον των δυο ορεων των κατασκίων και οπίσω αυτου ίπποι πυρροί και ψαροί και ποικίλοι και λευκοί 9 και ειπα τι ουτοι κυριε και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι εγω δειξω σοι τι εστιν ταυτα 10 και απεκριθη ο ανηρ ο εφεστηκώς ανα μεσον των ορέων και ειπεν προς με ουτοι εισιν ους εξαπεσταλχεν χυριος του περιοδευσαι την γην 11 και απεκριθησαν τω αγγελω κυριου τω εφεστωτι ανα μεσον των ορεων και ειπον περιωδευχαμεν πασαν την γην και ιδου πασα η γη κατοικειται και ησυχαζει 12 και απεκριθή ο αγγελος κυριου και είπεν κυρίε παντοκρατώρ εως τίνος ου μή ελεησης την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα ας υπερειδες τουτο εβδομηκοστον ετος 13 και απεκριθη κυριος παντοκρατωρ τω αγγελω τω λαλουντι εν εμοι ρηματα χαλα χαι λογους παραχλητιχους 14 χαι ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι αναχραγε λεγων ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ εζηλωχα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν 15 και οργην μεγαλην εγω οργιζομαι επι τα εθνη τα συνεπιτιθεμενα ανθ΄ ων εγω μεν ωργισθην ολιγα αυτοι δε συνεπεθεντο εις κακα 16 δια τουτο ταδε λεγει χυριος επιστρεψω επι ιερουσαλημ εν οιχτιρμω χαι ο οιχος μου ανοιχοδομηθησεται εν αυτη λεγει χυριος παντοχρατωρ χαι μετρον εχταθησεται επι ιερουσαλημ ετι 17 και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ετι διαχυθησονται πολεις εν αγαθοις χαι ελεησει χυριος ετι την σιων και αιρετιει ετι την ιερουσαλημ

Chapter 2

1 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα κερατα 2 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα χυριε χαι ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ 3 και εδειξεν μοι χυριος τεσσαρας τεχτονας 4 χαι είπα τι ουτοί ερχονται ποίησαι χαι είπεν προς με ταυτα τα χερατα τα διασχορπισαντα τον ιουδαν χαι τον ισραηλ κατεαξαν και ουδεις αυτων ηρεν κεφαλην και εισηλθον ουτοι του οξυναι αυτα εις χειρας αυτων τα τεσσαρα χερατα τα εθνή τα επαιρομένα χέρας επί την χην χυρίου του διασχορπισαι αυτην 5 χαι ηρα τους οφθαλμους μου χαι ειδον χαι ιδου ανηρ χαι εν τη χειρι αυτου σχοινιον γεωμετριχον 6 και ειπα προς αυτον που συ πορευη και ειπεν προς με διαμετρησαι την ιερουσαλημ του ιδειν πηλικον το πλατος αυτης εστιν και πηλικον το μηκος 7 και ιδου ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ειστηκει και αγγελος ετερος εξεπορευετο εις συναντησιν αυτω 8 και ειπεν προς αυτον λεγων δραμε και λαλησον προς τον νεανιαν εκεινον λεγων κατακαρπως κατοικηθησεται ιερουσαλημ απο πληθους ανθρωπων και κτηνων εν μεσω αυτης 9 και εγω εσομαι αυτη λεγει χυριος τειχος πυρος χυχλοθεν χαι εις δοξαν εσομαι εν μεσω αυτης 10 ω ω φευγετε απο γης βορρα λεγει χυριος διοτι εχ των τεσσαρων ανεμων του ουρανου συναξω υμας λεγει χυριος 11 εις σιων ανασωζεσθε οι χατοιχουντες θυγατερα βαβυλωνος 12 διοτι ταδε λεγει χυρίος παντοχρατωρ οπίσω δοξης απεσταλχέν με επι τα εθνη τα σχυλευσαντα υμας διοτι ο απτομενος υμων ως απτομενος της χορης του οφθαλμου αυτου 13 διοτι ιδου εγω επιφερω την χειρα μου επ΄ αυτους και εσονται σχυλα τοις δουλευουσιν αυτοις χαι γνωσεσθε διοτι χυριος παντοχρατωρ απεσταλχεν με 14 τερπου χαι ευφραινου θυγατερ σιων διοτι ιδου εγω ερχομαι χαι κατασκηνωσω εν μεσω σου λεγει κυριος 15 και καταφευξονται εθνη πολλα επι τον χυριον εν τη ημερα εχεινη χαι εσονται αυτω εις λαον χαι χατασχηνωσουσιν εν μεσω σου και επιγνωση οτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε 16 και κατακληρονομησει κυρίος τον ιουδαν την μερίδα αυτου επί την γην την αγιαν και αιρετιει ετι την ιερουσαλημ 17 ευλαβεισθω πασα σαρξ απο προσωπου χυριου διοτι εξεγηγερται εχ νεφελων αγιων αυτου

Chapter 3

1 και εδείξεν μοι ιησούν τον ιέφεα τον μέγαν έστωτα προ πρόσωπου αγγέλου κυρίου και ο διαβολός ειστηκεί εκ δέξιων αυτού του αντικείσθαι αυτώ 2 και είπεν κυρίος προς τον διαβολόν επιτιμησαι κυρίος εν σοι διαβολέ και επιτιμησαι κυρίος εν σοι ο έκλεξαμένος την ιερουσαλημούκ ίδου τουτό ως δάλος εξεσπασμένος έκ πυρός 3 και ιησούς ην ενδεδυμένος ιματία ρυπαρά και είστηκει προ προσωπού του αγγέλου 4 και απέκριθη και είπεν προς τους εστηκότας προ προσωπού αυτού λεγ-

ων αφελετε τα ιματια τα ουπαρα απ΄ αυτου και ειπεν προς αυτον ιδου αφηρηκα τας ανομιας σου και ενδυσατε αυτον ποδηρη 5 και επιθετε κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και περιεβαλον αυτον ιματια και επεθηκαν κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και ο αγγελος κυριου ειστηκει 6 και διεμαρτυρατο ο αγγελος κυριου προς ιησουν λεγων 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν εν ταις οδοις μου πορευη και εαν τα προσταγματα μου φυλαξης και συ διακρινεις τον οικον μου και εαν διαφυλαξης και γε την αυλην μου και δωσω σοι αναστρεφομενους εν μεσω των εστηκοτων τουτων 8 ακουε δη ιησου ο ιερευς ο μεγας συ και οι πλησιον σου οι καθημενοι προ προσωπου σου διοτι ανδρες τερατοσκοποι εισι διοτι ιδου εγω αγω τον δουλον μου ανατολην 9 διοτι ο λιθος ον εδωκα προ προσωπου ιησου επι τον λιθον τον ενα επτα οφθαλμοι εισιν ιδου εγω ορυσσω βοθρον λεγει κυριος παντοκρατωρ και ψηλαφησω πασαν την αδικιαν της γης εκεινης εν ημερα μια 10 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ συγκαλεσετε εκαστος τον πλησιον αυτου υποκατω αμπελου και υποκατω συκης

Chapter 4

1 και επεστρεψεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και εξηγειρεν με ον τροπον οταν εξεγερθη ανθρωπος εξ υπνου αυτου 2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εωρακα και ιδου λυχνια χρυση ολη και το λαμπαδιον επανω αυτης και επτα λυχνοι επανω αυτης και επτα επαρυστριδες τοις λυχνοις τοις επανω αυτης 3 και δυο ελαιαι επανω αυτης μια εκ δεξιων του λαμπαδιου και μια εξ ευωνυμων 4 και επηρωτησα και ειπον προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι λεγων τι εστιν ταυτα χυριε 5 και απεχριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με ου γινωσχεις τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε 6 και απεκριθη και ειπεν προς με λεγων ουτος ο λογος χυριου προς ζοροβαβελ λεγων ουχ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν ισχυι αλλ΄ η εν πνευματι μου λεγει χυριος παντοχρατωρ 7 τις ει συ το ορος το μεγα προ προσωπου ζοροβαβελ του κατορθωσαι και εξοισω τον λιθον της κληρονομίας ισότητα χαρίτος χαρίτα αυτής 8 και έγενετο λογός κυρίου προς με λεγων 9 αι χειρες ζοροβαβελ εθεμελιωσαν τον οιχον τουτον και αι χειρες αυτου επιτελεσουσιν αυτον και επιγνωση διοτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε 10 διοτι τις εξουδενωσεν εις ημερας μιχρας και χαρουνται και οψονται τον λιθον τον κασσιτερινον εν χειρι ζοροβαβελ επτα ουτοι οφθαλμοι κυριου εισιν οι επιβλεποντες επι πασαν την γην 11 και απεκριθην και ειπα προς αυτον τι αι δυο ελαιαι αυται αι εχ δεξιων της λυχνιας και εξ ευωνυμων 12 και επηρωτησα εκ δευτερου και ειπα προς αυτον τι οι δυο κλαδοι των ελαιων οι εν ταις χερσιν των δυο μυξωτηρών των χρυσών των επιχεοντών και επαναγοντών τας επαρυστρίδας τας χρυσας 13 και είπεν προς με ουκ οίδας τι έστιν ταυτά και είπα ουχί κυριέ 14

και είπεν ουτοι οι δυο υιοι της πιοτητος παρέστηκασιν τω κυρίω πασής της γης

Chapter 5

1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δρεπανον πετομενον 2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εγω ορω δρεπανον πετομενον μηχος πηχεων ειχοσι και πλατος πηχεων δεκα 3 και ειπεν προς με αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης διοτι πας ο κλεπτης εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και πας ο επιορχος εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται 4 και εξοισω αυτο λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισελευσεται εις τον οικον του κλεπτου και εις τον οικον του ομνυοντος τω ονοματι μου επι ψευδει και καταλυσει εν μεσω του οιχου αυτου χαι συντελεσει αυτον χαι τα ξυλα αυτου χαι τους λιθους αυτου 5 και εξηλθεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τι το εκπορευομενον τουτο 6 και ειπα τι εστιν και είπεν τουτό το μετρού το εκπορευομένου και είπευ αυτή η αδικία αυτών εν παση τη γη 7 και ιδου ταλαντον μολιβου εξαιρομενον και ιδου μια γυνη εκαθητο εν μεσω του μετρου 8 και ειπεν αυτη εστιν η ανομια και ερριψεν αυτην εν μεσω του μετρου και ερριψεν τον λιθον του μολιβου εις το στομα αυτης 9 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δυο γυναικες εκπορευομεναι και πνευμα εν ταις πτερυξιν αυτων και αυται ειχον πτερυγας ως πτερυγας εποπος και ανελαβον το μετρον ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου 10 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι που αυται αποφερουσιν το μετρον 11 και ειπεν προς με οιχοδομησαι αυτω οιχιαν εν γη βαβυλωνος και ετοιμασαι και θησουσιν αυτο έχει επι την ετοιμασιαν αυτου

Chapter 6

1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα αρματα εκπορευομένα έκ μέσου δυο ορέων και τα ορη ην ορη χαλκα 2 εν τω αρματι τω πρωτω ιπποι πυρροι και έν τω αρματι τω δευτέρω ιπποι μέλανες 3 και έν τω αρματι τω τρίτω ιπποι λευκοι και έν τω αρματι τω τέταρτω ιπποι ποικιλοι ψαροι 4 και απέκριθην και είπα προς τον αγγέλον τον λαλουντά έν εμοι τι έστιν ταυτά κυριέ 5 και απέκριθη ο αγγέλος ο λάλων έν εμοι και είπεν ταυτά έστιν οι τέσσαρες ανέμοι του ουράνου εκπορεύονται παραστηναι τω κυρίω πάσης της γης 6 εν ω ησάν οι ιπποι οι μέλανες εξεπορεύοντο έπι γην βορρά και οι λευκοί εξεπορεύοντο κατοπίσθεν αυτών και οι ποικιλοί εξεπορεύοντο έπι γην νότου 7 και οι ψαροι εξεπορεύοντο και επέβλεπον του πορεύεσθαι του περιοδεύσαι την γην και είπεν πορεύεσθε και περιοδεύσατε την γην και περιωδεύσαν την γην 8 και ανέβοησεν

και ελαλησεν προς με λεγων ιδου οι εκπορευομενοι επι γην βορρα ανεπαυσαν τον θυμον μου εν γη βορρα 9 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 10 λαβε τα εκ της αιχμαλωσιας παρα των αρχοντων και παρα των χρησιμων αυτης και παρα των επεγνωκοτων αυτην και εισελευση συ εν τη ημερα εκεινη εις τον οικον ιωσιου του σοφονιου του ηκοντος εκ βαβυλωνος 11 και ληψη αργυριον και χρυσιον και ποιησεις στεφανους και επιθησεις επι την κεφαλην ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου 12 και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου ανηρ ανατολη ονομα αυτω και υποκατωθεν αυτου ανατελει και οικοδομησει τον οικον κυριου 13 και αυτος λημψεται αρετην και καθιεται και καταρξει επι του θρονου αυτου και εσται ο ιερευς εκ δεξιων αυτου και βουλη ειρηνικη εσται ανα μεσον αμφοτερων 14 ο δε στεφανος εσται τοις υπομενουσιν και τοις χρησιμοις αυτης και τοις επεγνωκοσιν αυτην και εις χαριτα υιου σοφονιου και εις ψαλμον εν οικω κυριου 15 και οι μακραν απ΄ αυτων ηξουσιν και οικοδομησουσιν εν τω οικω κυριου και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με προς υμας και εσται εαν εισακουοντες εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων

Chapter 7

1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει επι δαρειου του βασιλεως εγενετο λογος χυριου προς ζαχαριαν τετραδι του μηνος του ενατου ος εστιν χασελευ 2 και εξαπεστειλεν εις βαιθηλ σαρασαρ και αρβεσεερ ο βασιλευς και οι ανδρες αυτου του εξιλασασθαι τον χυριον 3 λεύων προς τους ιερεις τους εν τω οιχώ χυριου παντοχρατορος χαι προς τους προφητας λεγων εισεληλυθεν ωδε εν τω μηνι τω πεμπτω το αγιασμα καθοτι εποιησα ηδη ικανα ετη 4 και εγενετο λογος κυριου των δυναμεων προς με λεγων 5 ειπον προς απαντα τον λαον της γης και προς τους ιερεις λεγων εαν νηστευσητε η κοψησθε εν ταις πεμπταις η εν ταις εβδομαις και ιδου εβδομηκοντα ετη μη νηστειαν νενηστευχατε μοι 6 και εαν φαγητε η πιητε ουχ υμεις εσθετε και υμεις πινετε 7 ουχ ουτοι οι λογοι εισιν ους ελαλησεν κυριος εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν στε ην ιερουσαλημ κατοικουμενη και ευθηνουσα και αι πολεις αυτης χυχλοθεν χαι η ορεινή χαι η πεδινή χατωχειτο 8 και εγένετο λογος χυριου προς ζαχαριαν λεγων 9 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ χριμα διχαιον κρινατε και ελεος και οικτιρμον ποιειτε εκαστος προς τον αδελφον αυτου 10 και χηραν και ορφανον και προσηλυτον και πενητα μη καταδυναστευετε και κακιαν εκαστος του αδελφου αυτου μη μνησικακειτω εν ταις καρδιαις υμων 11 και ηπειθησαν του προσεχειν και εδωκαν νωτον παραφρονουντα και τα ωτα αυτων εβαρυναν του μη εισαχουειν 12 χαι την χαρδιαν αυτων εταξαν απειθη του μη εισακουειν του νομου μου και τους λογους ους εξαπεστειλέν κυριος παντοκρατωρ εν πνευματι αυτου εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν και εγενετο οργη

μεγαλη παρα χυριου παντοχρατορος 13 χαι εσται ον τροπον ειπεν χαι ουχ εισηχουσαν αυτου ουτως χεχραξονται χαι ου μη εισαχουσω λεγει χυριος παντοχρατωρ 14 χαι εχβαλω αυτους εις παντα τα εθνη α ουχ εγνωσαν χαι η γη αφανισθησεται χατοπισθεν αυτων εχ διοδευοντος χαι εξ αναστρεφοντος χαι εταξαν γην εχλεχτην εις αφανισμον

Chapter 8

1 και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος λεγων 2 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εζηλωσα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και θυμω μεγαλω εζηλωσα αυτην 3 ταδε λεγει χυριος και επιστρεψω επι σιων και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και κληθησεται η ιερουσαλημ πολις η αληθινη και το ορος κυριου παντοκρατορος ορος αγιον 4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι καθησονται πρεσβυτεροι και πρεσβυτεραι εν ταις πλατειαις ιερουσαλημ εκαστος την ραβδον αυτου έχων εν τη χειρι αυτου απο πληθους ημέρων 5 και αι πλατειαι της πολέως πλησθησονται παιδαριων και κορασιων παιζοντων εν ταις πλατειαις αυτης 6 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ διοτι ει αδυνατησει ενωπιον των χαταλοιπων του λαου τουτου εν ταις ημεραις εχειναις μη χαι ενωπιον εμου αδυνατησει λεγει χυριος παντοκρατωρ 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου εγω ανασωζω τον λαον μου απο γης ανατολων και απο γης δυσμων 8 και εισαξω αυτους και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον εν αληθεια και εν δικαιοσυνη 9 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κατισχυετωσαν αι χειρες υμων των ακουοντων εν ταις ημεραις ταυταις τους λογους τουτους εκ στοματος των προφητων αφ΄ ης ημερας τεθεμελιωται ο οιχος χυριου παντοχρατορος και ο ναος αφ΄ ου ωκοδομηται 10 διοτι προ των ημερων εκείνων ο μισθος των ανθρωπων ουχ εσται εις ονησιν και ο μισθος των κτηνων ουχ υπαρξει και τω εχπορευομένω χαι τω εισπορευομένω ουχ έσται ειρηνή από της θλιψέως χαι εξαποστελω παντας τους ανθρωπους εχαστον επι τον πλησιον αυτου 11 χαι νυν ου κατα τας ημέρας τας εμπροσθέν έγω ποιώ τοις καταλοιποίς του λαού τουτου λεγει χυριος παντοχρατωρ 12 αλλ΄ η δειξω ειρηνην η αμπελος δωσει τον χαρπον αυτης και η γη δωσει τα γενηματα αυτης και ο ουρανος δωσει την δροσον αυτου και κατακληρονομησω τοις καταλοιποις του λαου μου παντα ταυτα 13 και εσται ον τροπον ητε εν καταρα εν τοις εθνεσιν οικος ιουδα και οικος ισραηλ ουτως διασωσω υμας και εσεσθε εν ευλογια θαρσειτε και κατισχυετε εν ταις χερσιν υμων 14διοτι ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ον τροπον διενοηθην του χαχωσαι υμας εν τω παροργισαι με τους πατερας υμων λεγει χυριος παντοχρατωρ χαι ου μετενοησα 15 ουτως παρατεταγμαι και διανενοημαι εν ταις ημεραις ταυταις του καλως ποιησαι την ιερουσαλημ και τον οικον ιουδα θαρσειτε 16 ουτοι οι λογοι ους ποιησετε

λαλειτε αληθειαν εχαστος προς τον πλησιον αυτου χαι χριμα ειρηνιχον χρινατε εν ταις πυλαις υμων 17 και εκαστος την κακιαν του πλησιον αυτου μη λογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων και ορκον ψευδη μη αγαπατε διοτι ταυτα παντα εμισησα λεγει χυρίος παυτοχρατώρ 18 και έγενετο λογός χυρίου παυτοχρατορός προς με λεγων 19 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ νηστεια η τετρας χαι νηστεια η πεμπτη και νηστεια η εβδομη και νηστεια η δεκατη εσονται τω οικω ιουδα εις χαραν και εις ευφροσυνην και εις εορτας αγαθας και ευφρανθησεσθε και την αληθειαν και την ειρηνην αγαπησατε 20 ταδε λεγει χυριος παντοχρατωρ ετι ηξουσιν λαοι πολλοι και κατοικουντές πολείς πολλάς 21 και συνέλευσονται κατοικούντες πέντε πολεις εις μιαν πολιν λεγοντες πορευθωμεν δεηθηναι του προσωπου χυριου χαι εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος πορευσομαι καγω 22 και ηξουσιν λαοι πολλοι και εθνη πολλα εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος εν ιερουσαλημ και του εξιλασκεσθαι το προσωπον κυριου 23 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εν ταις ημεραις εκειναις εαν επιλαβωνται δεκα ανδρες εκ πασων των γλωσσων των εθνων και επιλαβωνται του κρασπεδου ανδρος ιουδαιου λεγοντες πορευσομεθα μετα σου διοτι αχηχοαμέν οτι ο θέος μεθ' υμών εστιν

Chapter 9

1 λημμα λογου χυριου εν γη σεδραχ και δαμασκου θυσια αυτου διοτι χυριος εφορα ανθρωπους και πασας φυλας του ισραηλ 2 και εμαθ εν τοις οριοις αυτης τυρος και σιδων διοτι εφρονησαν σφοδρα 3 και ωκοδομησεν τυρος οχυρωματα εαυτη και εθησαυρισεν αργυριον ως χουν και συνηγαγεν χρυσιον ως πηλον οδων 4 δια τουτο χυριος χληρονομησει αυτην και παταξει εις θαλασσαν δυναμιν αυτης και αυτη εν πυρι καταναλωθησεται 5 οψεται ασκαλων και φοβηθησεται και γαζα και οδυνηθησεται σφοδρα και ακκαρων οτι ησχυνθη επι τω παραπτωματι αυτης και απολειται βασιλευς εχ γαζης και ασχαλων ου μη κατοιχηθη 6 και κατοιχησουσιν αλλογενεις εν αζωτω και καθελω υβριν αλλοφυλων 7 και εξαρω το αιμα αυτων εχ στοματος αυτών και τα βδελυγματα αυτών εχ μέσου οδοντών αυτών και υπολειφθησεται και ουτος τω θεω ημων και εσονται ως χιλιαρχος εν ιουδα και αχχαρών ως ο ιεβουσαίος 8 και υποστησομαί τω οίχω μου αναστημά του μη διαπορευεσθαι μηδε αναχαμπτειν και ου μη επελθη επ΄ αυτους ουκετι εξελαυνων διοτι νυν εωρακα εν τοις οφθαλμοις μου 9 χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι δικαιος και σωζων αυτος πραυ+ς και επιβεβηκως επι υποζυγιον και πωλον νεον 10 και εξολεθρευσει αρματα εξ εφραιμ και ιππον εξ ιερουσαλημ και εξολεθρευθησεται τοξον πολεμικον και πληθος και ειρηνη εξ εθνων και καταρξει υδατων εως θαλασσης και ποταμων διεκβολας γης 11 και συ εν αιματι διαθηκης εξαπεστειλας δεσμιους σου εκ λακκου

ουχ εχοντος υδωρ 12 καθησεσθε εν οχυρωματι δεσμιοι της συναγωγης και αντι μιας ημερας παροικεσιας σου διπλα ανταποδωσω σοι 13 διοτι ενετεινα σε ιουδα εμαυτω τοξον επλησα τον εφραιμ και επεγερω τα τεκνα σου σιων επι τα τεκνα των ελληνων και ψηλαφησω σε ως ρομφαιαν μαχητου 14 και κυριος εσται επ΄ αυτους και εξελευσεται ως αστραπη βολις και κυριος παντοκρατωρ εν σαλπιγγι σαλπιει και πορευσεται εν σαλω απειλης αυτου 15 κυριος παντοκρατωρ υπερασπιει αυτων και καταναλωσουσιν αυτους και καταχωσουσιν αυτους εν λιθοις σφενδονης και εκπιονται αυτους ως οινον και πλησουσιν ως φιαλας θυσιαστηριον 16 και σωσει αυτους κυριος εν τη ημερα εκεινη ως προβατα λαον αυτου διοτι λιθοι αγιοι κυλιονται επι της γης αυτου 17 οτι ει τι αγαθον αυτου και ει τι καλον παρ΄ αυτου σιτος νεανισκοις και οινος ευωδιαζων εις παρθενους

Chapter 10

1 αιτεισθε υετον παρα χυριου χαθ΄ ωραν προιμον χαι οψιμον χυριος εποιησεν φαντασιας και υετον χειμερινον δωσει αυτοις εκαστω βοτανην εν αγρω 2 διοτι οι αποφθεγγομενοι ελαλησαν χοπους και οι μαντεις ορασεις ψευδεις και τα ενυπνια ψευδη ελαλουν ματαια παρεχαλουν δια τουτο εξηρθησαν ως προβατα χαι εκαχωθησαν διοτι ουκ ην ιασις 3 επι τους ποιμενας παρωξυνθη ο θυμος μου και επι τους αμνους επισκεψομαι και επισκεψεται κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ το ποιμνιον αυτου τον οικον ιουδα και ταξει αυτους ως ιππον ευπρεπη αυτου εν πολεμω 4 και εξ αυτου επεβλεψεν και εξ αυτου εταξεν και εξ αυτου τοξον εν θυμω εξ αυτου εξελευσεται πας ο εξελαυνων εν τω αυτω 5 και εσονται ως μαχηται πατουντες πηλον εν ταις οδοις εν πολεμω και παραταξονται διοτι κυριος μετ΄ αυτων και καταισχυνθησονται αναβαται ιππων 6 και κατισχυσω τον οικον ιουδα και τον οικον ιωσηφ σωσω και κατοικιω αυτους οτι ηγαπησα αυτους και εσονται ον τροπον ουκ απεστρεψαμην αυτους διοτι εγω κυριος ο θεος αυτων και επακουσομαι αυτοις 7 και εσονται ως μαχηται του εφραιμ και χαρησεται η καρδια αυτων ως εν οινω και τα τεκνα αυτων οψονται και ευφρανθησονται και χαρειται η καρδια αυτων επι τω κυριω 8 σημανω αυτοις και εισδεξομαι αυτους διοτι λυτρωσομαι αυτους και πληθυνθησονται καθοτι ησαν πολλοι 9 και σπερω αυτους εν λαοις και οι μακραν μνησθησονται μου εκθρεψουσιν τα τεκνα αυτων και επιστρεψουσιν 10 και επιστρεψω αυτους εκ γης αιγυπτου και εξ ασσυριων εισδεξομαι αυτους και εις την γαλααδιτιν και εις τον λιβανον εισαξω αυτους και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ουδε εις 11 και διελευσονται εν θαλασση στενη και παταξουσιν εν θαλασση χυματα και ξηρανθησεται παντα τα βαθη ποταμων και αφαιρεθησεται πασα υβρις ασσυριών και σκηπτρον αιγυπτου περιαιρεθησεται 12 και κατισχυσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και εν τω ονοματι αυτου κατακαυχη-

σονται λεγει χυριος

Chapter 11

1 διανοιξον ο λιβανος τας θυρας σου και καταφαγετώ πυρ τας κεδρους σου 2 ολολυξατω πιτυς διοτι πεπτωχεν χεδρος οτι μεγαλως μεγιστανες εταλαιπωρησαν ολολυξατε δρυες της βασανιτιδος οτι κατεσπασθη ο δρυμος ο συμφυτος 3 φωνη θρηνουντων ποιμενων οτι τεταλαιπωρηχεν η μεγαλωσυνη αυτων φωνη ωρυομενων λεοντων οτι τεταλαιπωρηκεν το φρυαγμα του ιορδανου 4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατώρ ποιμαίνετε τα προβατά της σφαγής 5 α οι κτησαμένοι κατέσφαζον και ου μετεμελοντο και οι πωλουντες αυτα ελεγον ευλογητος κυριος και πεπλουτημαμέν και οι ποιμένες αυτών ουχ επασχού ουδεύ επ' αυτοις 6 δια τουτο ου φεισομαι ουκετι επι τους κατοικουντας την γην λεγει κυριος και ιδου εγω παραδιδωμι τους ανθρωπους εκαστον εις χειρας του πλησιον αυτου και εις χειρας βασιλέως αυτου και κατακοψουσιν την γην και ου μη εξελωμαι εκ χειρος αυτων 7 και ποιμανώ τα προβατά της σφαγής εις την χαναανιτίν και λημψομαί εμαυτώ δυο ραβδους την μιαν εχαλεσα χαλλος χαι την ετεραν εχαλεσα σχοινισμα χαι ποιμανω τα προβατα 8 και εξαρω τους τρεις ποιμενας εν μηνι ενι και βαρυνθησεται η ψυχη μου επ΄ αυτους και γαρ αι ψυχαι αυτων επωρυοντο επ΄ εμε 9 και ειπα ου ποιμανω υμας το αποθνησκον αποθνησκετω και το εκλειπον εκλειπετω και τα καταλοιπα κατεσθιετωσαν εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου 10 και λημψομαι την ραβδον μου την καλην και απορριψω αυτην του διασκεδασαι την διαθηκην μου ην διεθεμην προς παντας τους λαους 11 και διασκεδασθησεται εν τη ημερα εχεινη και γνωσονται οι χαναναιοι τα προβατα τα φυλασσομενα διοτι λογος χυριου εστιν 12 και ερω προς αυτους ει καλον ενωπιον υμων εστιν δοτε στησαντες τον μισθον μου η απειπασθε και εστησαν τον μισθον μου τριακοντα αργυρους 13 και ειπεν κυριος προς με καθες αυτους εις το χωνευτηριον και σκεψαι ει δοχιμον εστιν ον τροπον εδοχιμασθην υπερ αυτων χαι ελαβον τους τριαχοντα αργυρους και ενεβαλον αυτους εις τον οικον κυριου εις το χωνευτηριον 14 και απερριψα την ραβδον την δευτεραν το σχοινισμα του διασχεδασαι την κατασχεσιν ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον του ισραηλ 15 και ειπεν κυριος προς με ετι λαβε σεαυτω σχευη ποιμενιχα ποιμενος απειρου 16 διοτι ιδου εγω εξεγειρω ποιμενα επι την γην το εχλιμπανον ου μη επισχεψηται χαι το διεσχορπισμένον ου μη ζητηση και το συντετριμμενον ου μη ιασηται και το ολοκληρον ου μη κατευθυνη και τα κρεα των εκλεκτων καταφαγεται και τους αστραγαλους αυτων εκστρεψει 17 ω οι ποιμαινοντες τα ματαια και οι καταλελοιποτες τα προβατα μαχαιρα επι τους βραχιονας αυτου και επι τον οφθαλμον τον δεξιον αυτου ο βραχιων αυτου ξηραινομενος ξηρανθησεται και ο οφθαλμος ο δεξιος αυτου εκτυφλουμενος εκ-

τυφλωθησεται

Chapter 12

1 λημμα λογου χυριου επι τον ισραηλ λεγει χυριος εχτεινών ουρανον και θεμελιών γην και πλασσων πνευμα ανθρωπου εν αυτω 2 ιδου εγω τιθημι την ιερουσαλημ ως προθυρα σαλευομενα πασι τοις λαοις χυχλω και εν τη ιουδαια εσται περιοχη επι ιερουσαλημ 3 και εσται εν τη ημερα εκεινη θησομαι την ιερουσαλημ λιθον καταπατουμένον πασίν τοις εθνέσιν πας ο καταπατών αυτήν εμπαίζων εμπαίξεται και επισυναχθησονται επ' αυτην παντα τα εθνη της γης 4 εν τη ημερα εχεινη λεγει χυριος παντοχρατωρ παταξω παντα ιππον εν εχστασει χαι τον αναβατην αυτου εν παραφρονησει επι δε τον οιχον ιουδα διανοιξω τους οφθαλμους μου και παντας τους ιππους των λαων παταξω εν αποτυφλωσει 5 και ερουσιν οι χιλιαρχοι ιουδα εν ταις χαρδιαις αυτων ευρησομεν εαυτοις τους χατοιχουντας ιερουσαλημ εν χυριω παντοχρατορι θεω αυτων 6 εν τη ημερα εχεινη θησομαι τους χιλιαρχους ιουδα ως δαλον πυρος εν ξυλοις και ως λαμπαδα πυρος εν καλαμη και καταφαγονται εκ δεξιων και εξ ευωνυμων παντας τους λαους κυκλοθεν και κατοικήσει ιερουσαλήμ ετι καθ΄ εαυτήν 7 και σωσει κυρίος τα σκηνωματα ιουδα καθως απ΄ αρχης οπως μη μεγαλυνηται καυχημα οικου δαυιδ και επαρσις των κατοιχουντων ιερουσαλημ επι τον ιουδαν 8 χαι εσται εν τη ημερα εχεινη υπερασπιει χυριος υπερ των χατοιχουντων ιερουσαλημ και εσται ο ασθενων εν αυτοις εν εχεινη τη ημερα ως οιχος δαυιδ ο δε οιχος δαυιδ ως οιχος θεου ως αγγελος χυριου ενωπιον αυτων 9 και εσται εν τη ημερα εκεινη ζητησω του εξαραι παντα τα εθνη τα επερχομενα επι ιερουσαλημ 10 και εκχεω επι τον οικον δαυιδ και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ πνευμα χαριτος και οικτιρμου και επιβλεψονται προς με ανθ΄ ων κατωρχησαντο και κοψονται επ΄ αυτον κοπετον ως επ΄ αγαπητον και οδυνηθησονται οδυνην ως επι πρωτοτοχώ 11 εν τη ημερα εχεινη μεγαλυνθησεται ο κοπετος εν ιερουσαλημ ως κοπετος ροωνός εν πεδίω εκκοπτομένου 12 και κοψεται η γη κατα φυλας φυλας φυλη καθ΄ εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ΄ εαυτας φυλη οιχου δαυιδ χαθ΄ εαυτην χαι αι γυναιχες αυτων χαθ΄ εαυτας φυλη οιχου ναθαν καθ΄ εαυτην και αι γυναικές αυτών καθ΄ εαυτάς 13 φυλη οιχού λευι καθ΄ εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ΄ εαυτας φυλη του συμεων καθ΄ εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ΄ εαυτας 14 πασαι αι φυλαι αι υπολελειμμεναι φυλη καθ΄ εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ΄ εαυτας

Chapter 13

1 εν τη ημερα εχεινη εσται πας τοπος διανοιγομένος εν τω οιχω δαυίδ 2 και εσται εν τη ημερα εχεινη λεγει χυριος εξολεθρευσω τα ονοματα των ειδωλων απο της γης και ουκετι εσται αυτων μνεια και τους ψευδοπροφητας και το πνευμα το ακαθαρτον εξαρω απο της γης 3 και εσται εαν προφητευση ανθρωπος ετι και ερει προς αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον ου ζηση οτι ψευδη ελαλησας επ' ονοματι χυριου και συμποδιουσιν αυτον ο πατηρ αυτου και η muthr autou oi genuhgantes auton en tw profiteuein auton 4 kai estai en τη ημερα εχεινη χαταισχυνθησονται οι προφηται εχαστος εχ της ορασεως αυτου εν τω προφητευειν αυτον και ενδυσονται δερριν τριχινην ανθ΄ ων εψευσαντο 5 και ερει ουκ ειμι προφητης εγω διοτι ανθρωπος εργαζομενος την γην εγω ειμι οτι ανθρωπος εγεννησεν με εχ νεοτητος μου 6 και ερω προς αυτον τι αι πληγαι αυται ανα μεσον των χειρων σου και ερει ας επληγην εν τω οικω τω αγαπητω μου 7 ρομφαια εξεγερθητι επι τους ποιμενας μου και επ΄ ανδρα πολιτην μου λεγει χυριος παντοχρατωρ παταξατε τους ποιμενας και εκσπασατε τα προβατα και επαξω την χειρα μου επι τους ποιμενας 8 και εσται εν παση τη γη λεγει χυριος τα δυο μερη εξολεθρευθησεται χαι εχλειψει το δε τριτον υπολειφθησεται εν αυτη 9 και διαξω το τριτον δια πυρος και πυρωσω αυτους ως πυρουται το αργυριον και δοκιμω αυτους ως δοκιμαζεται το χρυσιον αυτος επικαλεσεται το ονομα μου χαγω επαχουσομαι αυτω χαι ερω λαος μου ουτος εστιν χαι αυτος ερει χυριος ο θεος μου

Chapter 14

1 ιδου ημέραι έρχονται του χυρίου και διαμερισθησεται τα σχυλα σου έν σοι 2 και επισυναξω παντα τα έθνη επι ιερουσαλημ εις πολέμον και αλωσεται η πολίς και διαρπαγησονται αι οικιαι και αι γυναικές μολυνθησονται και έξελευσεται το ημισυ της πολέως εν αιχμαλωσια οι δε καταλοιποι του λαου μου ου μη έξολεθρευθωσιν έκ της πολέως 3 και έξελευσεται κυρίος και παραταξέται έν τοις έθνεσιν έκεινοις καθως ημέρα παραταξέως αυτου έν ημέρα πολέμου 4 και στησονται οι ποδές αυτου έν τη ημέρα έκεινη έπι το όρος των έλαιων το κατεναντι ιερουσαλημ έξανατολών και σχισθησεται το όρος των έλαιων το ημίσυ αυτου προς ανατολάς και το ημίσυ αυτου προς θαλασσαν χαος μέγα σφοδρα και κλίνει το ημίσυ του όρους προς βορραν και το ημίσυ αυτου προς νότον 5 και εμφραχθησεται φαραγξορέων μου και έγκολληθησεται φαραγξορέων έως ιασόλ και εμφραχθησεται καθώς ενέφραγη έν ταις ημέραις του σείσμου έν ημέραις όξιου βασίλεως ιουδα και ηξεί κυρίος ο θέος μου και παντές οι αγιοι μετ΄ αυτου 6 εν έκεινη τη ημέρα ουκ έσται φως και ψύχος και παγός 7 εσται μίαν ημέραν και η ημέρα έκεινη γνωστη τω

χυριώ και ουχ ημέρα και ου νυξ και προς εσπέραν έσται φως 8 και έν τη ημέρα εχεινη εξελευσεται υδωρ ζων εξ ιερουσαλημ το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και εν θερει και εν εαρι εσται ουτως 9 και εσται κυριος εις βασιλεα επι πασαν την γην εν τη ημερα εχεινή εσται χυρίος εις χαι το ονομα αυτού εν 10 χυχλών πασάν την γην χαι την ερημον απο γαβε εως ρεμμων κατα νοτον ιερουσαλημ ραμα δε επι τοπου μενει απο της πυλης βενιαμιν εως του τοπου της πυλης της πρωτης εως της πυλης των γωνιων και εως του πυργου ανανεηλ εως των υποληνιων του βασιλεως 11 κατοικησουσιν εν αυτη και ουκ εσται αναθεμα ετι και κατοικησει ιερουσαλημ πεποιθοτως 12 και αυτή εσται η πτωσις ην κοψει κυρίος παντάς τους λαούς οσοι επεστρατευσαν επι ιερουσαλημ τακησονται αι σαρκες αυτων εστηκοτων αυτων επι τους ποδας αυτων και οι οφθαλμοι αυτων ρυησονται εκ των οπων αυτων και η γλωσσα αυτων τακησεται εν τω στοματι αυτων 13 και εσται εν τη ημερα εχεινη εχστασις χυριου επ΄ αυτους μεγαλη χαι επιλημψονται εχαστος της χειρος του πλησιον αυτου και συμπλακησεται η χειρ αυτου προς χειρα του πλησιον αυτου 14 και ο ιουδας παραταξεται εν ιερουσαλημ και συναξει την ισχυν παντων των λαων χυχλοθεν χρυσιον και αργυριον και ιματισμον εις πληθος σφοδρα 15 και αυτη εσται η πτωσις των ιππων και των ημιονων και των καμηλων και των ονων και παντων των κτηνων των οντων εν ταις παρεμβολαις εκειναις κατα την πτωσιν ταυτην 16 και εσται οσοι εαν καταλειφθωσιν εκ παντων των εθνων των ελθοντων επι ιερουσαλημ και αναβησονται κατ΄ ενιαυτον του προσκυνησαι τω βασιλει χυριω παντοχρατορι χαι του εορταζειν την εορτην της σχηνοπηγιας 17 και εσται οσοι εαν μη αναβωσιν εκ πασων των φυλων της γης εις ιερουσαλημ του προσχυνησαι τω βασιλει χυριω παντοχρατορι χαι ουτοι εχεινοις προστεθησονται 18 εαν δε φυλη αιγυπτου μη αναβη μηδε ελθη εχει χαι επι τουτοις εσται η πτωσις ην παταξει χυριος παντα τα εθνη οσα εαν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σχηνοπηγιας 19 αυτή εσται η αμαρτια αιγυπτου χαι η αμαρτια παντών των εθνών οσα αν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σχηνοπηγιας 20 εν τη ημερα εχεινη εσται το επι τον χαλινον του ιππου αγιον τω χυριω παντοχρατορι και εσονται οι λεβητες οι εν τω οικω κυριου ως φιαλαι προ προσωπου του θυσιαστηριου 21 και εσται πας λεβης εν ιερουσαλημ και εν τω ιουδα αγιον τω κυριω παντοκρατορι και ηξουσιν παντες οι θυσιαζοντες και λημψονται εξ αυτων και εψησουσιν εν αυτοις και ουκ έσται χαναναίος ουκέτι εν τω οίκω κυρίου παντοκρατόρος εν τη ημέρα εχεινη.

Malachi

Chapter 1

1 λημμα λογου χυριου επι τον ισραηλ εν χειρι αγγελου αυτου θεσθε δη επι τας καρδιας υμων 2 ηγαπησα υμας λεγει κυριος και ειπατε εν τινι ηγαπησας ημας ουχ αδελφος ην ησαυ του ιαχωβ λεγει χυριος χαι ηγαπησα τον ιαχωβ 3 τον δε ησαυ εμισησα και εταξα τα ορια αυτου εις αφανισμον και την κληρονομιαν αυτου εις δοματα ερημου 4 διοτι ερει η ιδουμαια χατεστραπται χαι επιστρεψωμεν χαι ανοιχοδομησωμέν τας ερημούς ταδέ λέγει χυρίος παντοχρατώρ αυτοί οιχοδομησουσιν και εγω καταστρεψω και επικληθησεται αυτοις ορια ανομιας και λαος εφ΄ ον παρατεταχται χυριος εως αιωνος 5 χαι οι οφθαλμοι υμων οψονται χαι υμεις ερειτε εμεγαλυνθη χυριος υπερανω των οριων του ισραηλ 6 υιος δοξαζει πατερα και δουλος τον κυριον αυτου και ει πατηρ ειμι εγω που εστιν η δοξα μου και ει χυριος ειμι έγω που έστιν ο φοβος μου λέγει χυριος παντοχρατώρ υμεις οι ιερεις οι φαυλιζοντες το ονομα μου και ειπατε εν τινι εφαυλισαμεν το ονομα σου 7 προσαγοντες προς το θυσιαστηριον μου αρτους ηλισγημενους και ειπατε εν τινι ηλισγησαμεν αυτους εν τω λεγειν υμας τραπεζα χυριου εξουδενωμενη εστιν και τα επιτιθεμενα βρωματα εξουδενωμενα 8 διοτι εαν προσαγαγητε τυφλον εις θυσιαν ου κακον και εαν προσαγαγητε χωλον η αρρωστον ου κακον προσαγαγε δη αυτο τω ηγουμενω σου ει προσδεξεται αυτο ει λημψεται προσωπον σου λεγει χυριος παντοχρατώρ 9 χαι νυν εξιλασχέσθε το προσώπον του θέου υμών χαι δεηθητε αυτου εν χερσιν υμων γεγονεν ταυτα ει λημψομαι εξ υμων προσωπα υμων λεγει χυριος παντοχρατωρ 10 διοτι και εν υμιν συγκλεισθησονται θυραι και ουκ αναψετε το θυσιαστηριον μου δωρεαν ουχ εστιν μου θελημα εν υμιν λεγει χυριος παντοκρατωρ και θυσιαν ου προσδεξομαι εκ των χειρων υμων 11 διοτι απ΄ ανατολων ηλιου εως δυσμων το ονομα μου δεδοξασται εν τοις εθνεσιν και εν παντι τοπω θυμιαμα προσαγεται τω ονοματι μου και θυσια καθαρα διοτι μεγα το ονομα μου εν τοις εθνεσιν λεγει χυριος παντοχρατώρ 12 υμεις δε βεβηλουτε αυτο εν τω λεγειν υμας τραπεζα χυριου ηλισγημενη εστιν χαι τα επιτιθεμενα εξουδενωνται βρωματα αυτου 13 και ειπατε ταυτα εκ κακοπαθειας εστιν και εξεφυσησα αυτα λεγει χυριος παντοχρατωρ χαι εισεφερετε αρπαγματα χαι τα χωλα χαι τα ενοχλουμενα και εαν φερητε την θυσιαν ει προσδεξομαι αυτα εκ των χειρων υμων λεγει χυριος παντοχρατωρ 14 και επικαταρατος ος ην δυνατος και υπηρχεν εν τω ποιμνιω αυτου αρσεν και ευχη αυτου επ΄ αυτω και θυει διεφθαρμενον τω χυριω διοτι βασιλευς μεγας εγω ειμι λεγει χυριος παντοχρατωρ χαι το ονομα μου επιφανες εν τοις εθνεσιν

Chapter 2

1 xai nun η entoly auth proc umas of iereis 2 ean wh axoushte xai ean wh θησθε εις την χαρδιαν υμων του δουναι δοξαν τω ονοματι μου λεγει χυριος παντοχρατωρ και εξαποστελω εφ΄ υμας την καταραν και επικαταρασομαι την ευλογιαν υμων και καταρασομαι αυτην και διασκεδασω την ευλογιαν υμων και ουκ εσται εν υμιν οτι υμεις ου τιθεσθε εις την χαρδιαν υμων 3 ιδου εγω αφοριζω υμιν τον ωμον και σκορπιω ηνυστρον επι τα προσωπα υμων ηνυστρον εορτων υμων και λημψομαι υμας εις το αυτο 4 και επιγνωσεσθε διοτι εγω εξαπεσταλκα προς υμας την εντολην ταυτην του ειναι την διαθηκην μου προς τους λευιτας λεγει χυριος παντοχρατωρ 5 η διαθηχη μου ην μετ΄ αυτου της ζωης χαι της ειρηνης και εδωκα αυτω εν φοβω φοβεισθαι με και απο προσωπου ονοματος μου στελλεσθαι αυτον 6 νομος αληθειας ην εν τω στοματι αυτου και αδικια ουχ ευρεθη εν χειλεσιν αυτου εν ειρηνη κατευθυνων επορευθη μετ΄ εμου και πολλους επεστρεψεν απο αδικιας 7 οτι χειλη ιερεως φυλαξεται γνωσιν και νομον εκζητησουσιν εχ στοματος αυτου διοτι αγγελος χυριου παντοχρατορος εστιν 8 υμεις δε εξεχλινατε εχ της οδου χαι πολλους ησθενησατε εν νομω διεφθειρατε την διαθηκην του λευι λεγει κυριος παντοκρατωρ 9 καγω δεδωκα υμας εξουδενωμενους και παρειμενους εις παντα τα εθνη ανθ΄ ων υμεις ουκ εφυλαξασθε τας οδους μου αλλα ελαμβανετε προσωπα εν νομω 10 ουχι θεος εις εχτισεν υμας ουχι πατηρ εις παντων υμων τι οτι εγκατελιπετε εκαστος τον αδελφον αυτου του βεβηλωσαι την διαθηχην των πατερων υμων 11 εγχατελειφθη ιουδας χαι βδελυγμα εγενετο εν τω ισραηλ και εν ιερουσαλημ διοτι εβεβηλωσεν ιουδας τα αγια κυριου εν οις ηγαπησεν και επετηδευσεν εις θεους αλλοτριους 12 εξολεθρευσει κυριος τον ανθρωπον τον ποιουντα ταυτα εως και ταπεινωθη εκ σκηνωματων ιακωβ και εκ προσαγοντων θυσιαν τω χυριω παντοχρατορι 13 χαι ταυτα α εμισουν εποιειτε εχαλυπτετε δαχρυσιν το θυσιαστηριον χυριου χαι χλαυθμω χαι στεναγμω εχ κοπων ετι αξιον επιβλεψαι εις θυσιαν η λαβειν δεκτον εκ των κειρων υμων 14 και ειπατε ενέχεν τινός ότι χυριός διεμαρτυράτο ανά μέσον σου και ανά μέσον γυναιχος νεοτητος σου ην εγχατελιπες και αυτη κοινωνος σου και γυνη διαθηκης σου 15 και ουκ αλλος εποιησεν και υπολειμμα πνευματος αυτου και ειπατε τι αλλο αλλ΄ η σπερμα ζητει ο θεος και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και γυναικα νεοτητος σου μη εγκαταλιπης 16 αλλα εαν μισησας εξαποστειλης λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ και καλυψει ασεβεια επι τα ενθυμηματα σου λεγει κυριος παντοχρατωρ και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και ου μη εγκαταλιπητε 17 οι παροξυνοντες τον θεον εν τοις λογοις υμων και ειπατε εν τινι παρωξυναμεν αυτον εν τω λεγειν υμας πας ποιων πονηρον χαλον ενωπιον χυριου χαι εν αυτοις αυτος ευδοχησεν και που εστιν ο θεος της δικαιοσυνης

Chapter 3

1 ιδου εγω εξαποστελλω τον αγγελον μου και επιβλεψεται οδον προ προσωπου μου και εξαιφνής ήξει εις τον ναον εαυτου κυρίος ον υμείς ζήτειτε και ο αγγελος της διαθηκης ον υμεις θελετε ιδου ερχεται λεγει κυριος παντοκρατωρ 2 και τις υπομενει ημεραν εισοδου αυτου η τις υποστησεται εν τη οπτασια αυτου διοτι αυτος εισπορευεται ως πυρ χωνευτηριου και ως ποα πλυνοντων 3 και καθιειται χωνευων και καθαριζων ως το αργυριον και ως το χρυσιον και καθαρισει τους υιους λευι και χεει αυτους ως το χρυσιον και ως το αργυριον και εσονται τω χυριω προσαγοντες θυσιαν εν διχαιοσυνη 4 χαι αρεσει τω χυριω θυσια ιουδα χαι ιερουσαλημ χαθως αι ημεραι του αιωνος χαι χαθως τα ετη τα εμπροσθεν 5 χαι προσαξω προς υμας εν χρισει και εσομαι μαρτυς ταχυς επι τας φαρμακους και επι τας μοιχαλιδας και επι τους ομνυοντας τω ονοματι μου επι ψευδει και επι τους αποστερουντας μισθον μισθωτου και τους καταδυναστευοντας χηραν και τους χονδυλιζοντας ορφανους και τους εχχλινοντας χρισιν προσηλυτου και τους μη φοβουμενους με λεγει χυριος παντοχρατωρ 6 διοτι εγω χυριος ο θεος υμων και ουχ ηλλοιωμαι και υμεις υιοι ιαχωβ ουχ απεχεσθε 7 απο των αδικιων των πατερων υμων εξεχλινατε νομιμα μου χαι ουχ εφυλαξασθε επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειπατε εν τινι επιστρεψωμεν 8 ει πτερνιει ανθρωπος θεον διοτι υμεις πτερνίζετε με και ερειτε εν τινι επτερνιχαμεν σε οτι τα επιδεχατα χαι αι απαρχαι μεθ΄ υμων εισιν 9 χαι αποβλεποντες υμεις αποβλεπετε και εμε υμεις πτερνίζετε το εθνος συνετελεσθη 10 και εισηνεγκατε παντα τα εκφορια εις τους θησαυρους και εν τω οικω αυτου εσται η διαρπαγη αυτου επισχεψασθε δη εν τουτω λεγει χυριος παντοχρατωρ εαν μη ανοιξω υμιν τους καταρρακτας του ουρανου και εκχεω υμιν την ευλογιαν μου εως του ιχανωθηναι 11 χαι διαστελω υμιν εις βρωσιν χαι ου μη διαφθειρω υμων τον καρπον της γης και ου μη ασθενηση υμων η αμπελος η εν τω αγρω λεγει κυριος παντοχρατωρ 12 και μακαριουσιν υμας παντα τα εθνη διοτι εσεσθε υμεις γη θελητη λεγει χυριος παντοχρατωρ 13 εβαρυνατε επ΄ εμε τους λογους υμων λεγει χυριος χαι ειπατε εν τινι χατελαλησαμεν χατα σου 14 ειπατε ματαιος ο δουλευων θεω και τι πλεον οτι εφυλαξαμεν τα φυλαγματα αυτου και διοτι επορευθημεν ικεται προ προσωπου κυριου παντοκρατορος 15 και νυν ημεις μακαριζομεν αλλοτριους και ανοικοδομουνται παντες ποιουντες ανομα και αντεστησαν θεω και εσωθησαν 16 ταυτα κατελαλησαν οι φοβουμενοι τον κυριον εκαστος προς τον πλησιον αυτου και προσεσχεν κυριος και εισηκουσεν και εγραψεν βιβλιον μνημοσυνου ενωπιον αυτου τοις φοβουμενοις τον χυριον και ευλαβουμενοις το ονομα αυτου 17 και εσονται μοι λεγει κυριος παντοκρατωρ εις ημεραν ην εγω ποιω εις περιποιησιν και αιρετιω αυτους ον τροπον αιρετίζει ανθρωπος τον υιον αυτου

τον δουλευοντα αυτω 18 και επιστραφησεσθε και οψεσθε ανα μεσον δικαιου και ανα μεσον ανομου και ανα μεσον του δουλευοντος θεω και του μη δουλευοντος 19 διοτι ιδου ημερα κυριου ερχεται καιομενη ως κλιβανος και φλεξει αυτους και εσονται παντες οι αλλογενεις και παντες οι ποιουντες ανομα καλαμη και αναψει αυτους η ημερα η ερχομενη λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ρίζα ουδε κλημα 20 και ανατελει υμιν τοις φοβουμενοις το ονομα μου ηλιος δικαιοσυνης και ιασις εν ταις πτερυξιν αυτου και εξελευσεσθε και σκιρτησετε ως μοσχαρια εκ δεσμων ανειμενα 21 και καταπατησετε ανομους διοτι εσονται σποδος υποκατω των ποδων υμων εν τη ημερα η εγω ποιω λεγει κυριος παντοκρατωρ 22 και ιδου εγω αποστελλω υμιν ηλιαν τον θεσβιτην πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη 23 ος αποκαταστησει καρδιαν πατρος προς υιον και καρδιαν ανθρωπου προς τον πλησιον αυτου μη ελθω και παταξω την γην αρδην 24 μνησθητε νομου μωυση του δουλου μου καθοτι ενετειλαμην αυτω εν χωρηβ προς παντα τον ισραηλ προσταγματα και δικαιωματα.